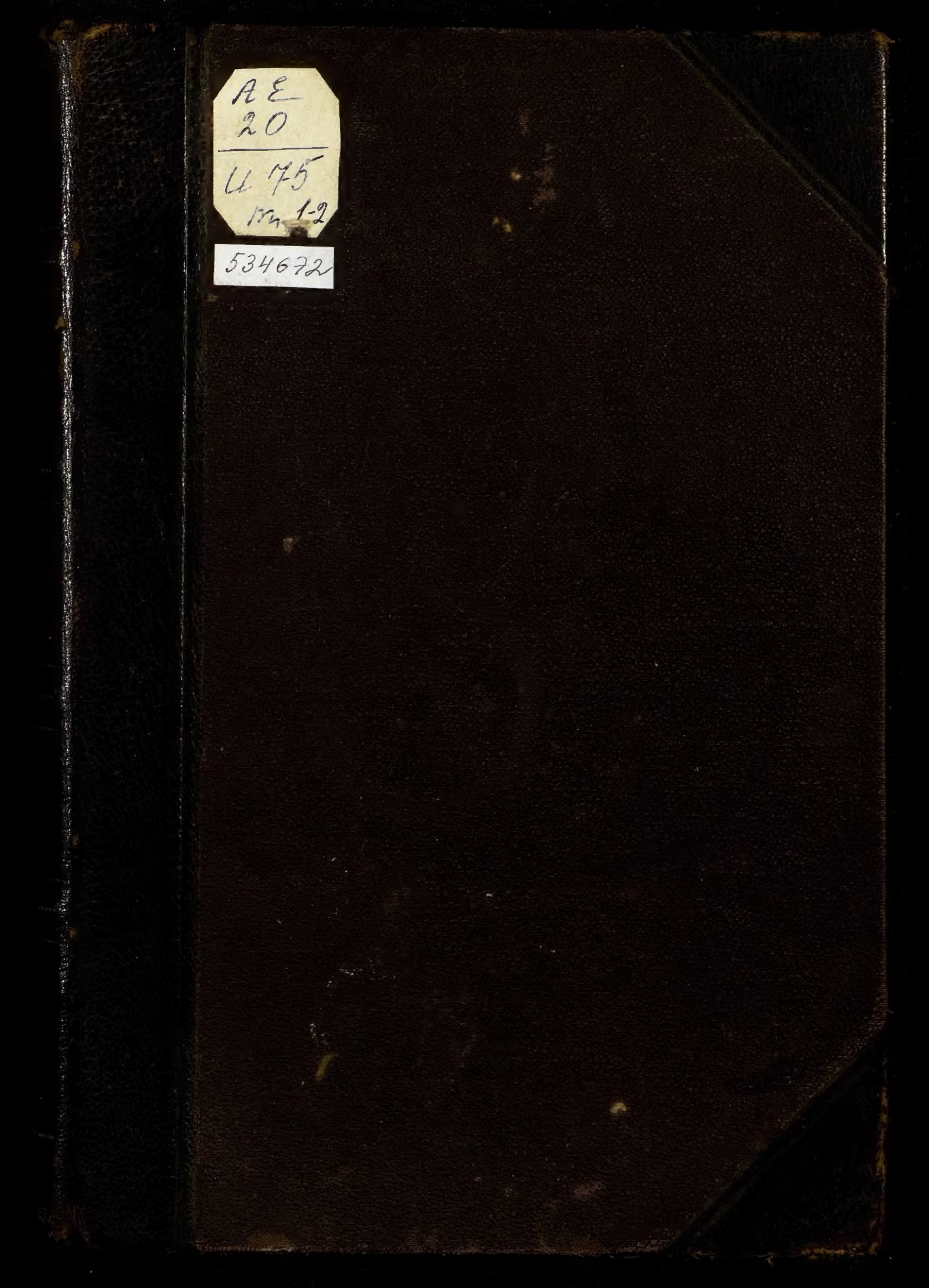
АЕ
20
И 75
кн 1-2
534672

РУССКО-АРМЯНСКІЙ СЛОВАРЬ.

ԲԱՌԳԻՐՔ ՌՈՒՍԵՐԷՆԻՑ-ՀԱՅԵՐԷՆ

[illegible]

Дозволено цензурою, Тифлисъ, 17 Сентября 1887 г.

Типографія И. Мартиросіанца Орбел. ул., д. № 1/2

РУССКО-АРМЯНСКІЙ
СЛОВАРЬ,

СОСТАВЛЕННЫЙ

АБИСОЛОМОМЪ ІОАННИСЯНЦЪ.

ТОМЪ I.

А—Н.

ԲԱՌԳԻՐՔ
ՌՈՒՍԵՐԷՆԻՑ-ՀԱՅԵՐԷՆ

ԱՇԽԱՏԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ

ԱԲԻՍՈՂՈՄ ՅՈՎՀԱՆՆԻՍԵԱՆՑԻ.

ՀԱՏՈՐ Ա.

А—Н.

ՏՓԽԻՍ

ՏՊԱՐԱՆ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՄԱՐՏԻՐՈՍԵԱՆՑԻ
ՕՐԲԷԼԵԱՆ ՓՈՂՈՑ, № 1/2
1888

ԻՒՐ ՀԱՅՐԱԽՆԱՄ ԲԱՐԵՐԱՐ

ԳՆԴԱՊԵՏ ԵՒ ԱՍՊԵՏ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՂԱՅ

ԵՒ

ԻՒՐ ԳՈՐՈՎԱԳՈՒԹ

ՄԱՅՐ

ՇՈՂԱԿԱԹ

ՏԻԳՐԱՆԵԱՆՑՆԵՐԻՆ

ՈՐԴԻԱԿԱՆ ԱԿՆԱԾՈՒԹԵԱՄԲ

ՆՈՒԻՐՈՒՄ Է

Ա շ խ ա տ ա ս ի ր ո ղ ը։

ՀԱՄԱՌՕՏՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ած.	ածական	и́мя прилага́тельное.
բ.	բոյս	расте́ніе.
Բ.	բայ.	глаго́лъ.
Բ. ա.	բայ անդրադարձ	возвра́тный глаго́лъ.
Բ. անդ.	բայ անդէմ	безли́чный глаго́лъ.
Բ. ն.	բայ ներգործական	дѣйстви́тельный глаго́лъ.
Բ. չ.	բայ չէզոքական	сре́дній глаго́лъ.
Գ.	գոյական	и́мя существи́тельное.
Գ. ա.	գոյական արական	существ. му́жскаго ро́да.
Գ. ի.	գոյական իգական	существ. же́нскаго ро́да.
Գ. չ.	գոյական չէզոք	существ. сре́дняго ро́да.
դ.	դերանուն.	мѣстоиме́ніе.
թ.	թռչուն.	пти́ца.
թփ.	թուփ.	куста́рникъ.
ժ.	ժողովրդական բառբառով.	простонаро́дное сло́во.
ծղ.	ծաղիկ.	цвѣто́къ.
ծռ.	ծառ.	де́рево.
կ.	կենդանի.	живо́тное.
ձ.	ձուկ.	ры́ба.
մ.	մակբայ.	нарѣ́чіе.
միջ.	միջարկութիւն.	междоме́тіе.
յգ.	յոգնակի.	мно́жественное число́.
ն.	նախադրութիւն	предло́гъ.
շ.	շաղկապ.	сою́зъ.
պտ.	պտուղ	плодъ.
պրզ. մարմ.	պարզ մարմին	просто́е тѣ́ло.
Ֆիզ.	Ֆիզիքայի մէջ	въ фи́зикѣ.
քիմ.	քիմիայի մէջ.	въ хи́міи.
—	գիծը ցոյց է տալիս բառի կամ նորա մի մասի կրկնումը.	черта́ представля́етъ повторе́ніе сло́ва или ча́сти его.
‖	այս նշանը բաժանում է բառի զանազան նշանակութիւնները միմեանցից։	знакъ ѳтотъ раздѣля́етъ ра́зныя зна́ченія сло́ва.

ՎՐԻՊԱԿՆԵՐ

Երես	Սիւնակ	Տող	Սխալ	Ուղիղ.
3	2	36	*ատվուտեան*	*ատվուղեան*
23	2	5	*սինձացու*	*սինձացոց*
103	1	13	*յուկուիլ* *)	*յուղուել*
201	2	34	*անապացուցարար*	*անապացուցարար,*
214	1	36	грѣчи́ха	грechи́ха
216	1	2	гулби́щный	гульби́щный
240	2	21	дски́снуть	доки́снуть
305	1	4	*ձիլթել*	*ձիւլթել*
384	1	8	*հնդանուշի*	*հնդկանուշի*
388	1	1	кады́чный	канды́чный
390	2	23	*աւշնան*	*աւշնան,*
416	1	37	(*կօշկակարի*)	(*կօշկակարի*) ‖
488	2	18	*Փրս.*	*Փրնս.*

*) Գրքի սկզբում անդրադարձ բայերի վերջաւորութիւնը տպուել է իլ փոխանակ ել ի։

[illegible]

ԲԱՌԳԻՐՔ

ՌՈՒՍԵՐԷՆԻՑ-ՀԱՅԵՐԷՆ

A.

A—ա. *առաջին տառ և առաջին ձայնաւոր ռուսաց այբուբենի։*

A, *շաղ. իսկ, այլ, բայց, սակայն, և։*

A, *միջ. ա՜հ, հա՜։*

Aa, *միջ. ա՜յ ա՜յ, ա՜հ։*

Аарóнова бородá գ. ի. *նուլիկ, կաճառ, օձադանակ. բ.։*

Абá գ. ի. *աբայ (բրդէ վերարկու Ասիայում)։*

Абажýръ գ. ա. *լուսամփոփ։*

Абáзъ գ. ա. *աբասի* (20 *կոպ.*)։

Абáка գ. ի. *վերնախարիսխ, վերին երես խոյեակի կամ սեան գլխի ‖ մանիլեան կանեփ, աբակայ. բ.։*

Аббатúсса գ. ի. *մայրապետ, աբբասուհի (կաթոլիկ կուսանաց մենաստանի)։*

Аббáтскій ած. *վանահօր, աբբահօր, աբբայի ‖ աբբայական։*

Аббáтство գ. չ. *վանահայրութիւն, աբբահայրութիւն, աբբայութիւն ‖ վանք, մենաստան։*

Аббáтъ գ. ա. *վանահայր, աբբահայր, աբբայ (կաթոլիկ վանքի) ‖ նորընծայ վարդապետ, աբեղայ (կաթ. եկեղեցու)։*

Абдикáція գ. ի. *հրաժարուելը (ժառանգութիւնից, գահից և այլն) ‖ հրաժարեցնելը (պաշտօնից)։*

Абельмóглусъ գ. ա. *մուշկասերմ. բ.։*

Аберрáція գ. ի. *շեղումն, խոտորումն (լուսոյ ճառագայթների)։*—**сферúческая**—*գնտական խոտորում։*—**хроматúческая**—*գունական խոտորում։*

Абзáцъ գ. ա. *նոր տող։*

Абитуріéнтъ գ. ա. *ուսումնաւարտ, ուսումնարանից գնացող, հեռացող (աշակերտ)։*

Аблегáтъ գ. ա. *փոխանորդ նուիրակի (պապին Հռովմայ)։*

Абонемéнтъ,—нимéнтъ գ. ա. *վարձ, գին ‖ բաժանորդագրութիւն, ընկերագրութիւն։*

Абонéнтъ գ. ա. *բաժանորդ, ընկերագիր։*

Абонúровать բ. ն. *բաժանագրել, բաժանորդ գրուել, ստորագրուել ‖ վարձել, գնել։*

Абордáжный ած. *նաւերի ընդհարման։*

Абордáжъ գ. ա. *թշնամու նաւի վերայ ելնելը ‖ նաւերի ընդհարում, նաւերի միմեանց դիպչելը։*

Аборигéны գ. ա. յգ. *բնիկներ, բնիկ ժողովուրդ։*

Абрикóсовый,—сный ած. *ծիրանի, ծիրանույ։*—**совое дерево**—*ծիրանենի, ծիրանի ծառ։*

Абрико́съ գ. ա. *ծիրան։*

А́брисъ գ. ա. *եզերագիծ, նախագիծ, ուրուագիծ։*

А́бсентъ գ. ա. *անխոնի արաղ, աբսէնդ։*

Абсолюти́змъ գ. ա. *ինքնիշխանութիւն, միահեծան իշխանութիւն, բացարձակ իշխանութիւն։*

Абсолю́тно մ. *բացարձակապէս, գլխովին։*

Абсолю́тный ած. *բացարձակ ‖ ինքնիշխան, միահեծան ¦ ապառ։*

Абстра́ктный,—ти́вный ած. *վերացական։*

Абстра́кція գ. ի. *վերացականութիւն։*

Абсу́рдъ գ. ա. *յիմար խօսք, անհեթեթ բան, | հակասական խօսք։*

А́бсциндъ գ. ա. *օշինդր. տճ. եավշան. բ.։*

Абсци́сса գ. ի. *կտրուած, աբսցիսա (երկաչափ. գիծ)։*

А́бшидъ գ. ա. *հրաժարական, մնաս բարով, հրաժեշտ։*

Аванга́рдъ գ. ա. *յառաջապահ զօրք։*

Авангза́ла գ. ի. *նախադահլիճ։*

Аванпо́стъ գ. ա. *պահակ, պահանորդ զօրք։*

Авансце́на գ. ի. *նախաբեմ։*

Ава́нсъ գ. ա. *նախավճար, կանխոյթ | ‖ նախաքայլ։*

Аванта́жный ած. *օգտակար, օգտաբեր, օգտաւէտ, շահաւէտ ‖ յարմար, ‖ գեղեցիկ։*

Аванта́жъ գ. ա. *օգուտ, շահ։*

Авантури́нъ գ. ա. *ոսկեպուտ, ոսկեքար, աստղաքար, փայլածուն քար։*

Авантури́нный,—ри́новый ած. *ոսկեպուտի ‖ ոսկեպուտից շինած։*

Авантури́стъ գ. ա. *բախտախնդիր։*

Аварі́я գ. ի. *վնաս (նաւի կամ նրա մէջի ապրանքի)։*

А́вва գ. ա. *վանահայր, աբբահայր, աբբայ։*

Авгу́ръ գ. ա. *հաւահմայ, հաւագէտ (քուրմ հին հռովմայեցւոց)։*

Авгу́рство գ. չ. *հաւահմայութիւն, ըղձութիւն։*

Августи́нецъ գ. ա. *օգոստինեան կրօնաւոր (կաթոլիկ)։*

А́вгустъ գ. ա. *օգոստոս, օգոստոս ամիս։*

Августе́йшій ած. *օգոստափառ։*

Ави́тъ գ. ա. *սամիթ, շվիթ. բ.։*

Аво́сь и аво́сь-ли́бо մ. *կարելի է, գուցէ։* **На аво́сь** — *բառ պատահման, եթէ պատահի, թերևս յաջողի։*

Авра́нъ գ. ա. *աեբեփուկ. բ.։*

Авра́нъ дикій գ. ա. *խոտ շնորհաց. բ.։*

Аври́кула գ. ի. *արջնականջ. բ.։*

Аврипигме́нтъ գ. ա. *ոսկեգոյն պառէկ, գռնէխ։*

Авро́ра գ. ի. *արշալոյս, այգ։*

А́встеръ գ. ա. *հարաւհողմ, հարաւային քամի։*

Автобіогра́фія գ. ի. *ինքնակենսագրութիւն։*

Автогра́фія գ. ի. *փոխադրութիւն (ձեռագրի կամ նկարի քարի վրայ գիրը կամ ձեռքը որոշել կարենալը)։*

Автогра́фъ գ. ա. *ինքնագիր, ձեռագիր, ստորագրութիւն։*

Автократи́ческій ած. *ինքնակալ։*

Автокра́тія գ. ի. *ինքնակալութիւն։*

Автомати́ческій ած. *ինքնաշարժ։*

Автома́тъ գ. ա. *ինքնաշարժ (մեքենայ), մարդամեքենայ։*

Автоно́мія գ. ի. *ինքնօրինութիւն, ինքնավարութիւն, անկախութիւն։*

Авторизи́ровать բ. ն. *յանձնարարել, իրաւունք տալ։*

Авторите́тъ գ. ա. *հեղինակութիւն ունեցող, մեծարու յարգ. հեղինակական | հեղինակութիւն ունեցող անձի կարծիք ‖ ձեռնհաս։*

А́вторскій ած. *հեղինակի ‖ հեղինակական։*

А́вторъ գ. ա. հեղինակ || հնարող, շինող։

Агá! ձայն. ահհա՛, || մ. այո, այդպէս է, իհարկէ։

Агá գ. ա. իշխան, մեծ մարդ, աղայ։

Агáва գ. ի. հալուէ, ագավենի. բ.։

Агальматоли́тъ գ. ա. դիցաքար, ճարպաքար (Չինաստանում սրանից կուռքերի փոքրիկ արձաններ են շինում)։

Агáрь գ. ա. ճախճախին կացար. թ.։

Агáтъ գ. ա. ակնեհուր, ագատ (քար)։

Агáтный,—товый ած. ակնեհուրից շինուած։

Агáчъ գ. ա. աղաճ (երկարութեան չափ Կովկասում 6—7 վերստ ձիաւորի և 3—4 վ. հետևակի համար մի ժամուայ ճանապարհ)։

Агéнтъ գ. ա. գործակալ, գործակատար || || գործիչ, գործող, ազդակ։

Агéнтскій ած. գործակալի || գործակատարի։

Агéнтство գ. չ. գործակալութիւն, գործակատարութիւն, գործակալական գրասենեակ։

Агитáція գ. ի. ժողովրդական շարժում || || գրգռութիւն, յուզմունք։

Агитáторъ գ. ա. գրգռող, յուզող, պատճառ խառնակութեան, առաջնորդ ժողովրդական շարժման։

Агіáсма գ. ի. օրհնեալ ջուր, օրհնած ջուր (ջրօրհնէքի ժամանակ)։

А́гнецъ,—нчикъ գ. ա. գառն, ոռոջ || || անմեղ գառն || զոհ, պատարագ || պատարագի նշխար։ **А́гнецъ Бóжій** գ. ա. Գառն Աստուծոյ, Յիսուս Քրիստոս։

А́гнецъ непорóчный—հագնի (թուփ)։

А́гница գ. ի. որոջ, էգ գառն || սուրբ կոյս, սպիտակեշա օրիորդ։

А́гнечный ած. գառնի, պատարագի։

А́гнчій ած. գառի, գառան։

А́гновы вѣ́тви գ. յգ. սուրբ ուռի (Պաղեստինայի)։

Агóнія գ. ի. մահու տագնապ, ոգեվարք, հոգեվարք, վերջին րոպէ (կեանքի)։

Агрáрный ած. երկրաբաշխական։

Агрáріи գ. ի. յգ. կալուածական կամ երկրաբաշխական օրէնքներ։

Агрегáтъ գ. ա. կուտակ (քիմ. բաղադրութեանց)։

Агрикультýра գ. ի. երկրագործութիւն, հողագործութիւն։

Агрономи́ческій ած. գիւղատնտեսական։

Агронóмія գ. ի. գիտութիւն գիւղատընտեսութեան, արհեստ երկրագործութեան։

Агронóмъ գ. ա. ուսեալ գիւղատնտես, գիւղատնտեսութիւն սովորող։

Адáжіо գ. չ. յուշիկ, մեղմ (ըստ երաժշ.)։

Адамáнтовый ած. ալմաստի, ադամանդի || ադամանդեայ, ալմաստէ, ալմաստից շինած։

Адамáнтъ գ. ա. ադամանդ, ալմաստ։

Адáмова головá գ. ի. լոշտակ, մանրագոր, մարմնատակ. բ.։

Адáмова смóква գ. ի. ադամայ թուզ. բ.։

Адáмово я́блоко գ. չ. կոկորդախնձոր || || ադամայ խնձոր || կլակի վզի։

Адви́зъ գ. ա. յայտարարութիւն, գրաւոր ծանուցում (վաճառականաց)։

Адвокáтскій ած. փաստաբանի, || փաստաբանական։

Адвокáтство գ. չ. **адвокатýра** գ. ի. փաստաբանութիւն։

Адвокáтствовать բ. չ. փաստաբանութիւն անել, փաստաբան լինել, փաստաբանել։

Адвокáтъ գ. ա. փաստաբան։

Адвýдова мáшина գ. ի. ադվուդեան մեքենայ (Ֆիզ. գործիք)։

Адемóнія գ. ի. տենչ, սաստիկ կարօտ։

Аденогрáфія գ. ի. գեղձագրութիւն։

Аденолóгія գ. ի. գեղձագիտութեան ուսումն, գեղձերի ուսումն (կենդ. մարմինների)։

Аденотомія գ. ի. գեղձահատութիւն, մասնները կտրելը։

Адептъ գ. ա. Նորընծայ, Նոր ընդունած (միաբանութեան կամ ընկերութեան մէջ) || տեղեակ ոսկեփոխութեան (ալքիմիայի) || խելամուտ գաղտնի վարդապետութեան։

Адипсія գ. ի. անծարաւութիւն, զըզուանք դէպ ըմպելիքը։

Административній ած. կառավարչական, վարչական։

Администраторъ գ. ա. կառավարիչ, վարչական անձն։

Администрація գ. ի. վարչութիւն, կառավարութիւն։

Адмиралтейскій ած. ծովային վարչութեան, նաւատորմի զինարանի։

Адмиралтейство գ. չ. զինարան նաւատորմի || ծովային վարչութիւն։

Адмиралтействъ—совѣтъ գ. ա. խորհուրդ ծովակալի, ատեան ծովակալի։

Адмиралъ գ. ա. ծովապետ, ծովակալ։

Адмиральскій ած. ծովակալի, ծովապետի։

Адмиральство գ. չ. ծովապետութիւն, ծովակալութիւն։

Адмиральша գ. ի. ծովապետի կին։

А'довъ ած. դժոխային || դժոխքի։

Адонисъ գ. ա. ադոնիս. ծղ.։

Адоптивный сынъ—հոգեզաւակ, որդեգիր։

Адоратеръ գ. ա. երկրպագու, պաշտող (կանանց), կնապաշտ։

Адрагантовая камедь գ. ի. գազի խէժ։

А'дресный ած. հասցէի։—**сный билетъ** տոմսակ (հասցէների գրասենեակի)։ —**сный столъ** հասցէների գրասենեակ։

Адресовать բ. ն. ուղղել, ուղարկել, հասցէն գրել։

Адресоваться բ. ա. դիմել, ուղղուել, դառնալ։

Адресованный ած. ուղղուած, ուղարկուած։

А'дресъ գ. ա. հասցէ, երեսագիր. || ազերսագիր, խնդրագիր, ուղերձ։—**календаръ**—հասցէների ցուցակ։—**контора**—հասցէհաղորդ վարչութիւն։

Адуляръ գ. ա. լուսնաքար, ազնիւ որձաքար։

Адъ գ. ա. դժոխք, սանդարամետք, տարտարոս, գեհեն։

А'дскій ած. դժոխային, սատանայական || || անտանելի։—**скій камень**—դժոխաքար, լարանաքար։

Адъюнктъ գ. ա. օգնական, տեղապահ։ —**профессоръ**— պրոֆէսորի օգնական, փոխ-ուսուցչապետ։

Адъюнктскій ած. օգնականի, տեղապահի։

Адъютантъ գ. ա. աջակից զօրապետի, բազկակից, համհարզ, ադիւտանտ։ —**полковой**— գնդապետի աջակից։ **Плацъ-адъютантъ** — բերդապահի աջակից։

А'еръ, аэръ գ. ա. օդ, մթնոլորտ || || տաք և մաքուր օդ, գարնանային օդ։

Аеродинамика գ. ի. օդաշարժութիւն, գիտութիւն օդաշարժութեան, գիտութիւն գազերի շարժման։

Аеролитъ գ. ա. օդաքար, շանթաքար։

Аеростатика գ. ի. օդակշռութիւն, գիտութիւն գազերի հաւասարակշռութեան։

Аеростатъ գ. ա. օդապարիկ։

А'жіо գ. չ. լումայաշահ, շահ դրամոց։ —**конто**—հաշիւ լումայաշահի։

Ажіотажъ գ. ա. դրամափոխութեան վաշխ, վաշխական առեւտ փոխանակագրերի || վարժութիւն փոխանակագրերի առեւտուրի մէջ։

Ажурный ած. ծակոտկէն, մանրաթել, հիւսկէն։

Азалéя,—лія գ. ի. *լեռնավարդ, ծիածին բ.։*—**лéя понтійская** — *պոնտական լեռնավարդ։*

Азáртничать գ. չ. *գրգռուել, տաքանալ, յանդգնիլ։*

Азáртный ած. *համարձակ, յանդուգն, ժպիրհ || դիւրագրգիռ, բարկացող || պատահական, վտանգաւոր։*—**ная игрá** — *բախտի խաղ, վտանգաւոր խաղ։*

Азáртъ գ. ա. *բարկութիւն, կատաղութիւն, դիւրագրգռութիւն։*

Азбéстъ գ. ա. *անկէզ քար, անշէջ քար, կտաւաքար։*

Азбéстовый ած. *անկէզ քարի || անկէզ քարէ։*

А́збука,—бучка գ. ի. *այբուբեն, այբբենարան, քերական։* **А́збука нóтная**—*ցանկ երաժշտական ձայների։*

А́збучникъ,—ница գ. *այբբենարան, քերական։*

А́збучный ած. *այբուբենի, այբբենական։*

Азерóлъ գ. ա. *ալոճենի. բ.։*

Азимýтъ գ. ա. *աստղորոշ անկիւն, ազիմուտ։* — **ный кóмпасъ** — *աստղորոշ կողմնացոյց, ազիմուտական կողմնացոյց։*

Азóтъ գ. ա. *բորակածին (գազ)։*

Азóтистый ած. *բորակածնական, բորակային։*—**стая кислотá**—*բորակական թթու։* **Азóтная кислотá**—*բորակաթթու։*

Азотнокúслый ած. *բորակական։*—**слая соль**—*բորակատ։*

Азъ գ. ա. *ես (սլաւոներէն և հին ռուսերէն)։*

Ай, ձկ. *ով, վայ, ահ, ահ։*

Айай գ. ա. *յամրագնաց. կ.։*

А́йва գ. ի. *սերկեւիլ || սերկեւլի ծառ։*

А́иръ գ. ա. *վաղամեռուկ, բաղշտակ. բ.։*

А́истъ գ. ա. *արագիլ, արախն. թ.։*

А́истка գ. ի. *էգ արագիլ։*

А́истовый ած. *արագիլի։*

Акадéмія գ. ի. *ակադեմիա, ճեմարան || կաճառ ուսումնականաց։*—**наýкъ**—*գիտութեանց ճեմարան։* — **худóжествъ**—*գեղարուեստից ճեմարան։*—**землeдѣ́льческая**—*երկրագործական ճեմարան։*

Акадéмикъ գ. ա. *կաճառորդ, անդամ ակադեմիայի։*

Акадéмистъ գ. ա. *ուսանող ճեմարանի։*

Академи́ческій ած. *ակադեմիայի, ճեմարանի || ճեմարանական։*

А́каръ գ. ի. *ցեց, ոստիճ (այծերի և այլոց)։*

Акáтка գ. ի. *կարմրոտն կտցար. թ.։*

Акáція գ. ի. *լոբենի, կաղամախ, հակակ, հակակի, ագասիա. բ.։*

Акáѳистникъ գ. ա. *օրհներգութեանց գիրք։*

Акáѳистъ գ. ա. *օրհներգութիւն։*

Аквамари́нъ գ. ա. *թարշիշ, ծովաջուր (ակն)։*

Аквамари́новый ած. *թարշիշի || թարշիշից շինած։*

Акварéль գ. ի. *ջրաներկ նկար։*

Акварéльный ած. *ջրաներկով նկարուած։*

Аквáріумъ գ. ա. *ձկնարան։*

Акведýкъ գ. ա. *ջրանցք, ջրատար անցք, || առուահանք, ջրի ուղք։*

Аквати́нта գ. ի. *նկար չինական ներկով, ճենաների նկար։*

Аквилóнъ գ. ա. *հիւսիսային քամի, սառն քամի, հիւսիս, հիւսիսահողմ, բորէաս։*

А́ки շաղ. *իբրև, որպէսթէ, որպէս։*

Акилéй и аквилéгія գ. *զանգակ ծաղիկ. բ.։*

Аклиматизи́ровать Բ. Ն. *կլիմային վարժեցնել, ընտելացնել կլիմային, բնիկ դարձնել, բնաւորեցնել։*

Аклиматизаціонный ած. *օդընտելական։*

Аклиматиза́ція գ. ի. օդընտելութիւն, տեղական կլիմային ընտելացնելը։

Акко́рдъ и ако́рдъ գ. ա. դաշնակ։—**мажо́ръ**—մեծագոյն դաշնակ։—**мино́ръ**—փոքրագոյն դաշնակ։

Акко́рды գ. յգ. երաժշտական ստեղ-ճաններ։

Акку́ла տ. **аку́ла.**

Акле́й գ.ա. բաղ. թ.։

Аколи́тъ գ. ա. արբանեակ, անբաժան ուղեկից։

Акомпане(и)ме́нтъ գ. ա. ձայնակցութիւն, երգակցութիւն, նուագակցութիւն։

Акомпани́ровать բ. ն. ձայնակցել, երգակցել, նուագակցել։

Акомпани́роваться բ. ա. ձայնակից ունենալ, երգակից ունենալ, նուագակից ունենալ։

Акони́тъ գ. ա. մեռլինայ, ընձախոտ. բ.։

Акорде́онъ գ. ա. ձեռնադաշնակ (նուագարան)։

Ако́рдъ գ. ա. տ. **Аккордъ.**

Акредитова́ніе գ. չ. հաւատարմատար ուղարկելը։

Акредитова́нный ած. ուղարկուած, յանձնարարուած, արտօնութիւն կամ իրաւունք ստացած։

Акредитова́ть բ. ն. ուղարկել (որևէ յանձնարարութեամբ) || հաւատ ընծայել || վարկ բանալ։

Акредитова́ться բ. ա. ուղարկուել (որևէ յանձնարարութեամբ)։

Акри́да գ. ի. մորեխ, մարախ։

Акрила́тъ գ. ա. դառնիտատ (քիմ. բաղադր.)։

Акроба́тъ գ. ա. լարախաղաց, պարանախաղաց. տճ. քէնտիրպազ, ջամբազ։

Акроле́инъ գ. ա. դառնիտ (քիմ. բաղ.)։

Акро́стихъ գ. ա. ծայրանուն տաղ (որի տուների սկզբնատառերը որևէ անուն են կազմում)։

Аксами́тъ գ. ա. թաւիշ, մախմուր։

Аксами́тный,—ми́товый ած. թաւիշէ, թաւշեայ։

Аксельба́нтъ գ. ա. ուսափունջ, բազկափունջ (սպաների)։

Аксесуа́ръ գ. ա. նշան, որոշիչ նշան։

Аксіо́ма գ. ի. անապացուցանելի ճշմարտութիւն, սկիզբն, ակսիոմ։

Акте́рскій ած. դերասանական։

Акте́рство գ. չ. դերասանութիւն։

Акте́рствовать բ. չ. դերասանութիւն անել։

Акте́ръ գ. ա. դերասան։

Акти́вный ած. ներգործող, իրական, իսկական։

Акти́въ գ. ա. գոյք (դրամատան և այլն)։

Актиногра́фъ գ. ա. ճաճանչանկար, գործիք՝ որով գծում են լոյսի ճառագայթների ուղղութիւնը։

Актри́са գ. ի. դերասանուհի։

Актуа́ріусъ,—а́рій գ. ա. դիւանադպիր, քարտուղար։

Актъ գ. ա. վճիռ, հրաման || արձանագիր, արձանագրութիւն || վկայութիւնք || գործ || գործողութիւն, արարուած || հանդէս։—**домашній**—տնական պայմանագիր։—**крѣпостной**—կալուածագիր, իրաւագիր։—**раздѣльный**—բաժանաթուղթ։—**явочный**—ներկայացուելիք պայմանագիր։—**явленный**—հաստատուած պայմանագիր։—**университе́тскій**— հանդէս համալսարանական տարեդարձի։

А'кты գ. յգ. արձանագրութիւնք։

Аку́ла գ. ի. շանաձուկն. ձ.։

Акупункту́ра գ. ի. ասղնավարութիւն, ասեղով ծակծկելը (բժշկականութեան մէջ)։

Акура́тно մ. ճշտութեամբ, մաքուր, ուղիղ կերպով։

Акура́тность գ. ի. ճշտութիւն։

Акура́тный ած. ճիշտ, մաքուր, ուղիղ։

Акýстика գ. է. ձայնաբանութիւն, ուսումն ձայնի։

Акýстически մ. ձայնաբանօրէն։

Акустѝческій ած. ձայնաբանական։

Акýстикъ գ. ա. ձայնաբան, ձայնաբանութիւն գիտցող։

Акушéрка գ. է. մանկաբարձուհի, դայեակ. ժ. տատ, դայեկ։

Акушéръ գ. ա. մանկաբարձ բժիշկ։

Акушéрство գ. չ. մանկաբարձութիւն. ժ. դայեկութիւն, տատութիւն։

Акцéнтъ գ. ա. առոգանութիւն, շեշտումն, ելեւէջ (ձայնի, խօսակցութեան)։

Акцентáція գ. է. շեշտելը։

Акцентировáть,—товáть բ. ն. շեշտել։

Акцептáторъ գ. ա. հաւանութիւն տուող, համաձայնող, ընդունող։

Акцептáція գ. է. հաւանութիւն տալը, համաձայնելը, ընդունելը։

Акцептовáть բ. ն. հաւանութիւն տալ, համաձայնիլ, ընդունել։

Акци(е)дéнція գ. է. պատահական եկամուտ, դիպուածական օգուտ։

Акцѝзна գ. է. մաքսատուն։

Акцѝзный ած. մաքսի, մաքսային։

Акцѝзъ գ. ա. մաքս (ըմպելիների, ծխախոտի եւ այլն)։

Акціонéрный ած. բաժանորդագրական, շահակցական։—**ное общество**—բաժանորդագրական ընկերութիւն, շահակցական ընկերութիւն։

Акціонéръ—բաժնետէր, շահակից, բաժին ունեցող։

А'кція գ. է. արժեթուղթ ‖ բաժնետոմս, բաժանորդագին, բաժ, ‖ գործողութիւն, ներգործութիւն, ազդեցութիւն։

Алавáстръ տ. **Алебáстръ.**

Алапéра գ. է. ծովացուլի կամ մորժի կաշի։

Алáппа գ. է. գլշերածին, գեղապուարճ. բ.։

Алáфа գ. է. կեր, ալաֆ։

А'лбатросъ գ. ա. սպիտակահաւ; չատակեր դիոմէդ. թ.։

Алгвáзилъ գ. ա. ոստիկան (Սպանիայում եւ այլն)։

А'лгебра գ. է. գրահաշիւ, ալճեբրա։

Алгебраи́стъ, — ри́стъ — գրահաշուագէտ, ալճեբրայագէտ։

Алгебраи́ческій ած. գրահաշուի, գրահաշուական, ալճեբրայական։

Алгебраи́чески մ. ալճեբրայի կանոնների միջնորդութեամբ։

Алебáрда գ. է. տապարատէգ, գեղարդ։

Алебáрдикъ գ. ա. սուսերախոտ. բ.։

Алебáрдникъ,—щикъ,—довщикъ գ. ա. գեղարդաւոր (մարդ), գեղարդակէն։

Алебáстровый ած. ալաբաստրէ, ջրակճեայ։

Алебáстръ գ. ա. ջրակուճ, ալաբաստր, երեւելի կուճ։

Алегóрія գ. է. այլաբանութիւն, նմանաբանութիւն։

Александрійская бумага — ընտիր թուղթ, նկարչութեան թուղթ։—**скій листъ**—աճալ. տճ. սեննեմէքի. բ.։ —**скіе стручкѝ** կակժերակ, կակծերակ. բ.։

А'ленькій, алéхонекъ и алéшенокъ տ. **áлый.**

Алéя տ. **Аллéя.**

Аливръ уверъ—յանպատրաստից կարդալը։

А'ли и аль տ. **и́ли и рáзвѣ.**

Алигáторъ գ. ա. Ամերիկայի կոկորդիլոս. կ.։

Алидáда գ. է. շարժուն քանոն (անկիւնաչափի)։

Ализари́нъ գ. ա. ալաժարի, ալաջանբայ. բ. ‖ կարմրիտ։

Аліенистъ գ. ա. յիմարաբոյժ, բժիշկ յիմարների։

Алкáдъ գ. ա. քաղաքապետ (Սպանիայում եւ այլն)։

Алка́ли անհ. կալաքար, ալքալի։

Алкали́ческій—կալաքարի, կալաքարէ, ալքալեան։

Алкало́идъ գ. ա. ալքալանման, ալքալօյիդ։

Алка́ніе գ. չ. քաղց, ծարաւ, տենչ։

Алка́ть (взалка́ть) բ. չ. քաղցել, ծարաւել։

Алкіо́нъ գ. ա. ալկիոն, ալկիոն, ձկնկուլ, խոլթ. թ.։

Алкголи́стый ած. ալքօօլախառն, ոգելից։

Алкоголи́ческій ած. ալքօօլի, ոգւոյ, սպիրտի։

Алкого́ль գ. ա. ալքօօլ, ոգի, սպիրտ։

Алкого́льный—ալքօօլի, սպիրտի։

Алкоголоме́тръ—ալքօօլաչափ (Ֆիզ. գործիք)։

Алкора́нъ գ. ա. ղուրան, (մահմետականաց սուրբ գիրք)։

Алкота́ գ. ի. քաղց, ախորժակ։

Алла́хъ գ. ա. Ալլահ (Աստուծոյ անուն ըստ մահմէտականաց)։

Аллега́торъ գ. ա. մէջբերող, բերիմէջ || || ապացուցանող։

Аллегори́стъ գ. ա. այլաբան (այլ մըտքով ասող)։

Аллегори́чески մ. այլաբանօրէն։

Аллегори́ческій ած. այլաբանական, այլասացիկ։

Алле́горія գ. ի. այլաբանութիւն, նըմանաբանութիւն։

Алле́йный ած. ծառուղիի։

Алле́гри գ. հանդիսաւոր վիճակախաղ։

Allegro մ. խնդագին, զուարթագին։

Алле́я,—ле́йка գ. ի. ծառուղի, ծառազարդ փողոց։

Аллилу́їя գ. ի. ալէլուեայ, օրհնեցէք զՏէր։

Аллодіа́льный ած. ժառանգական (երկիր)։

Алло́дъ գ. ա. ազատ երկիր, ժառանգած երկիր։

Аллопати́чески մ. այլաբուժօրէն։

Аллопатическій ած. այլաբուժական։

Аллопа́тія գ. ի. այլաբուժութիւն։

Аллопатъ գ. ա. այլաբոյժ։

Аллотропи́ческій ած. այլափոխ, այլակերպ։

Аллотро́пія գ. ի. այլափոխութիւն, այլակերպութիւն։

Аллохрои́змъ գ. ա. երփներանգութիւն։

Алма́зить բ. ն. ալմաստը շողշողուն դարձնել։

Алма́зникъ գ. ա. ադամանդավաճառ, ակնավաճառ։

Алма́зный ած. ալմաստէ, ադամանդեայ։—**ный порошокъ**—ադամանդի փոշի։

Алма́зщикъ գ. ա. ակնագործ, ալմաստ թրաշող։

Алма́зъ գ. ա. ալմաստ, ադամանդ։

Алма́зы գ. յգ. գոհարեղէն։

Аловіальный ած. ալեդէգ, ալեբեր։ —**ный слой**—ալեդէգ երկիր, հեղեղահող, ալեբեր նստուածք։

А'ло и ало́ ած. բաց կարմիր, ալ կարմիր։

Алова́тый ած. բաց կարմրագոյն, ալ կարմրագոյն։

Ало́й и ало́е գ. ա. հալուէ, հալուէի ծառ. սապռ. բ.։

Аллеопа́тія գ. ի. այլաբուժութիւն։

Аллеопати́чески մ. այլաբուժօրէն։

Аллеопати́ческій,—тный ած. այլաբուժական։

Аллеопа́тъ,—патка գ. այլաբոյժ։

А'лость գ. ի. բոցագոյն, շառագոյն, ալութիւն, ալ կարմրութիւն։

Алтаба́съ գ. ա. դիպաչողական խօսք, կատակ, կծու խօսք։

Алтаба́сный ած. կծու, դիպաչողական, կատակ։

Алта́рь գ. ա. սեղան, բեմ։

Алтáрный ած. սեղանի, բեմի։

Алтéй գ. ա. տուղտ. բ.։

Алтимéтрія գ. ի. բարձրաչափութիւն, գիտութիւն բարձրութիւնները չափելու։

Алтимéтръ գ. ա. բարձրաչափ (գործիք)։

Алты́нникъ,—ница գ. մանրակծծի, ընչաքաղց, փողասէր, ագահ || ռ. կաշառառու։

Алты́нничать բ. չ. կծծութիւն անել, ագահութիւն անել, կաշառ առնել։

Алты́нный—երեք կոպէկի, երեք կոպէկանոց։

Алты́нъ գ. ա. երեք կոպէկ, վեց գրոշ։

А'лфа и áльфа—առաջին տառ յունաց այբուբենի. գործ է դրվում իբրև [illegible]։

Алфави́тный ած. այբուբենական։

Алфави́тъ գ. ա. այբուբեն։

Алхи́микъ գ. ա. ոսկեփոխ, ալքիմիկոս։

Алхими́ческій ած. ալքիմիական։

Алхи́мія գ. ի. գիտութիւն ոսկեփոխութեան, ալքիմիա։

Алчбá գ. ի. քաղց, ծարաւ, անյագութիւն, անկշտութիւն։

А'лчничать բ. չ. ագահութիւն անել, ծարաւիլ։

А'лчный ած. ագահ, անկուշտ։

А'лчущій ած. ցանկացող, փափագող (պատւոյ, փառքի և այլն)։

А'лый,—ленькій ած. ալ կարմիր, կարմրափայլ, բոցագոյն, վարդագոյն։

Алы́рить բ. չ. խաբել։

Алы́рскій ած. խաբէական։

Алы́рство գ. չ. խաբէութիւն։

Алы́рщикъ и алы́ря գ. խաբեբայ, խաբող, դաւաճող. ժ. խաբլան։

Альбинóсъ գ. ա. լուսամորթ (սպիտակ կաշի, սպիտակ մազեր և կարմրագոյն աչքեր ունեցող մարդ կամ կենդանի), ալբինոս։

Альби́тъ գ. ա. ալբաքար։

Альбóмный ած. պատկերագրքի։

Альбóмъ գ. ա. պատկերագիրք, ալբոմ || || յիշատակարան։

Альбуми́нъ գ. ա. սպիտ, բնասպիտակ։

Альдеги́тъ գ. ա. ալքօօլիտ։

Алькóвный ած. անկողնոցի, ծալքի։

Алькóвъ գ. ա. անկողնոց, ծալք։

Альманáхъ գ. ա. օրացոյց, տօնացոյց։

Альпійская рóза—ալպեան վարդ, լեռնավարդ։

Альтернатива գ. ի. կարգառութիւն, դարձադարձ։

А'льтъ գ. ա. մերձագիլ, թաւ ձայն, ալտ || մեծ ջութակ || կանանց ցածր ձայնը։

Альти́стъ գ. ա. **альти́стка** գ. ի. թաւ ձայնով երգող || թաւաձայն-ջութակ ածող։

Алéть գ. չ. **алéться** բ. ա. ˚կարմրել, բոցավառել, ալնալ։

Алювiáльный տ. **Аллювiáльный.**

Алюминáтъ գ. ա. պաղլեղկատ (քիմ. բաղ.)։

Алюмини́тъ գ. ա. պաղլեղաքար։

Алюми́ній գ. ա. պաղլեղածին, ալումինիոն (քիմ. մարմին)։

Аля́повато մ. կոպիտ, անճաշակ, գռեհիկ կերպով։

Аля́поватость գ. ի. անճաշակ և կոպիտ լինելը։

Аля́поватый ած. անճաշակ, կոպիտ,

Амазóнка գ. ի. ամազոնք, ձիաւոր կին || || երկայն զգեստ կանանց, որ հագնում են ձի նստելու ժամանակ || ամազոնի թութակ. թ.։

Амальгáма գ. ի. սնդկազանգ, սնդկազօդ, ամալգամ։

Амальгамáція գ. ի. սնդկազօդելը, ամալգամելը։

Амальгами́ровать բ. ն. սնդկազօդել, ամալգամել։

Аманáтъ գ. ա. պատանդ։

Амара́нтъ գ. ա. անթառամ ծաղիկ, թաւրնջակ, ծիմել, հաւկատար. բ.:

Амара́нтовый ած. անթառամ ծաղկի գոյն ունեցող:

Амари́ль գ. ա. ամարիլլիս բ.:

Аматёръ գ. ա. սիրահար, հետաքրքրուող, զարմացող:

Амба́рго գ. չ. նաւարգել (նաւահանգստից դուրս գալու):

Амба́ръ и анба́ръ գ. ա. ամբար, շտեմարան, համբար, համբարանոց:

Амба́рецъ и амба́рчикъ տ. **Амбаръ.**

Амба́рный ած. ամբարի, շտեմարանի:

Амба́рщикъ գ. ա. շտեմարանատէր, ամբարի տէր:

Амба́рщина գ. ի. շտեմարանավարձ, ամբարի քրեհ, մթերողչէք:

Амби́ція գ. ի. պատուասիրութիւն, ազնուութիւն || անձնասիրութիւն || փառասիրութիւն, իշխանասիրութիւն || || Խոխասիրութիւն:

А'мбра գ. ի. յամպար:

Амбразу́ра գ. ի. տօլաք, որմածակ || || ծակ, պատուհան, որմածերպ (բերդի պարսպի):

Амбразу́рный ած. պատուհանի որմածակի:

Амбро́зія и амвро́сія գ. ի. ամբրոսիա, դից կերակուր, անմահութիւն:

Амбрози́ческій ած. ամբրոսեան:

Амво́нный ած. ամբիոնի:

Амво́нъ գ. ա. ամբիոն, բեմ, բեմբ:

Аме́ба գ. ի. ամեօբ, (թուլատարր կենդանի):

Амети́стъ գ. ա. մեղեսիկ (քար):

Амети́стовый ած. մեղեսիկի, մեղեսիկէ, մեղեսիկից շինուած:

Амигдали́нъ գ. ա. նշիտ (քիմ. բաղ.):

Амигдали́тъ գ. ա. նշաքար:

Амигда́лъ գ. ա. նուշ. պտ.:

Ами́дъ գ. ա. ամիդ (քիմ. բաղ.):

Ами́нь մ. ամէն, եղիցի, թող այդպէս լինի:

Аміа́нтовый ած. անկէզ քարից շինուած, անկէզ քարէ:

Аміантъ գ. ա. անայրատ քար, անկէզ քար:

А'мка, га́мка и ва́вка գ. ի. շնիկ (երեխայոց բարբառով), օչ:

Амми́ գ. չ. քիմոն, չաման (եթովպայի):

Амміа́къ,—моніа́къ գ. ա. աւշակ:

Аммони́тъ գ. ա. ամոնեղջիւր:

Аммоніа́ковая соль—անուշադր, նիշադր, աւշակի աղ:

Аммо́ній գ. ա. աւշակածին (քիմ. պ. մարմին):

Амни́стія գ. ի. ներումն ընդհանրական, անյիշաչարութիւն:

Амо́мъ գ. ա. համեմ բ.:

Аморфи́змъ գ. ա. անձեւութիւն; անբիւրեղականութիւն:

Амо́рфія գ. ի. անձեւութիւն:

Аморфи́ческій,—фный ած. անկերպարան, ձեւ չունեցող:

Ампелогра́фія գ. ի. նկարագրութիւն գինեգործութեան:

Амплиту́да գ. ի. լայնոյթ, ընդարձակութիւն ճոճման (ճոճանակի) || երկու տեղերի աշխարհագրական լայնութեանց տարբերութիւն: — **восходящая**—լայնոյթ ելից (աստղերի և արևի): — **западная**—լայնոյթ մտից (աստղերի և արևի):

Амплуа́—պաշտօն, կոչում, նշանակութիւն:

Ампута́ція գ. ի. անդամահատութիւն:

Ампути́ровать բ. ն. անդամահատել:

Амуле́тъ գ. ա. յուռութք, բժժանք || || համայիլ. տճ. թալիսմ, թալիսման:

Амуни́ція գ. ի. պատերազմական մըթերք, սպառք զինավառութեան:

Амуни́чникъ գ. ա. պահեստ պատերազմական նիւթերի, մթերանոց:

Аму́риться բ. ա. սիրուիլ, քծնել, փաղաքշել։
Аму́ръ գ. ա. սէր, չ'աստուած սիրոյ։
Амфибіологи́ческій ած. երկակենցաղական։
Амфибіоло́гія գ. ի. երկակենցաղաբանութիւն (մասն կենդանաբանութեան)։
Амфибіоло́гъ գ. ա. հմուտ երկակենցաղաբանութեան։
Амфи́бія գ. ի. երկակենցաղ կենդանի, սողուն։
Амфи́скіи — երկստուերեանք. բնակիչ հասարակածի, բնակիչ այրեցեալ գօտու։
Амфитеа́тръ գ. ա. ամփիթէատրոն։
Амфитеатра́льный ած. ամփիթէատրոնական։
Анабапти́стъ գ. ա. կրկնակնունք (աղանդաւոր)
Анаба́зъ գ. ա. երկակենցաղ ձուկ (Հնդկաստանի)։
Анагра́ма գ. ի. տառադարձութիւն, տառերի կարգի փոփոխում։
Анакардо́вый орѣхъ — բալասուր. բ. և. այս.։
Анако́нда գ. ի. վիշապ օձ Բրազիլիայի, ջրային վիշապ։
Анакреонти́ческій ած. անակրէոնեան (երգ)։
Анана́въ գ. ա. լանջանոց (վարդապետների հագմ.), կրծկալ։
Анализи́ровать բ. ն. վերլուծել, մանրամասն զննել։
Ана́лизъ, анали́зисъ գ. ա. վերլուծութիւն, մանրամասն զննութիւն։ — **лизъ хими́ческій** — տարրալուծութիւն։ — **спектра́льный** — պատկերական վերլուծութիւն։
Анали́стъ и анали́тикъ գ. ա. վերլուծող, մանրամասն քննող։
Анали́тика գ. ի. վերլուծութիւն (տրամաբանական) ‖ վերլուծական երկրաչափութիւն։
Аналити́ческій ած. վերլուծական, փորձառական։
Аналоги́чески մ. նմանութեամբ, համեմատութեամբ։
Аналоги́ческій, — чный ած. նման, համապատասխան, համեմատ։
Анало́гій գ. ա. գրակալ։
Анало́гія գ. ի. նմանութիւն. համեմատութիւն։
Анана́съ գ. ա. արքայախնձոր, անանաս։
Анана́совый, — на́сный ած. արքայախնձորի, արքայախնձորից շինած, անանասէ։
Ана́пестъ գ. ա. բռնայանգ, վերջնատանջ (ոտանաւոր)։
Анапести́ческій, — то́вый ած. վերջնատանջի, վերջնատանջաւոր։
Анархи́стъ գ. ա. անիշխանական ‖ կուսակից անիշխանութեան։
Анархи́ческій ած. անիշխան, անկարգ։
Ана́рхія գ. ի. անիշխանութիւն ‖ խառնակութիւն, անկարգութիւն։
Ана́томъ, — то́микъ գ. ա. անդամազըննին։
Анато́мить, — ми́ровать բ. ն. անդամազննել, դիակնահատել։
Анатоми́ческій ած. անդամազննական։
Анато́мія գ. ի. անդամազննութիւն։
Анатоми́рованіе, — то́мленіе գ. չ. դիակնահատելը, դիակնահատութիւն, հատումն դիակի, մարմին կտրատելը։
Анахоре́тъ, — ре́тка գ. անապատական, ճգնաւոր։
Анахрони́змъ գ. ա. ժամանակագրական վրիպակ։
Анахрони́ческій ած. ապաժամանակեայ։
Ана́ѳема գ. ի. նզովք, բանադրանք։
Анба́ръ и анба́рный տ. **Амба́ръ и амба́рный.**

Ангажемéнтъ գ. ա. հրաւէր (դերասանի, երգչի և այլն մի որոշեալ ժամանակի համար)։

Ангажировáть բ. ն. հրաւիրել, հաւանեցնել, պարտաւորցնել։

Ангеловидный ած. հրեշտականման, հրեշտակատեսիլ։

А'нгельскій ած. հրեշտակային, հրեշտակի։

А'нгелъ գ. ա. հրեշտակ։—**хранитель**—պահապան հրեշտակ։ **День áнгела**—անուանակոչութիւն, տօն։

Ангидри́тъ գ. ա. անջուր (աղ, թթու)։

Ангіалóгія գ. ի. անօթաբանութիւն (անդամազննութեան մի մասը)։

Англéзъ գ. ա. անգլիական պար։

Англикани́змъ գ. ա. անգլօ-բողոքական դաւանութիւն։

Англикáнскій, ած. անգլիական։—**кáнская церковь**—անգլիական եկեղեցի, եպիսկոպոսական եկեղեցի։

А'нглійскій ած. անգլիական։—**ская болѣзнь**—ողնաթեքութիւն, անգլիական ցաւ։—**ская соль**—անգլիական աղ։—**скій рожокъ**—անգլիական սրինգ։

Англомáнія գ. ի. անգլիասիրութիւն։

Англомáнъ գ. ա. անգլիասէր։

Англофи́лъ գ. ա. կուսակից անգլիացւոց։

Англофóбъ գ. ա. անգլատեաց։

Андáнте մ. յորդոր, քայլուկ (երաժշ.)։

Андрофóбія գ. ի. այրատեցութիւն, երկիւղ օրիորդի ամուսնանալու։

Аневризмати́ческій,—ти́чный ած. երակների ընդլայնումն ունեցող։

Аневри́змъ գ. ա. երակների ընդլայնութիւն, սորոմում, անեվրիզմ։

Анекдоти́ческій ած. զուարճալի, ծիծաղելի, առակական։

Анекдóтъ,—тецъ գ. ա. մանրավէպ, համառօտ ծիծաղելի պատմութիւն, համառօտ զուարճալի պատմութիւն, անեկդօտ։

Анéмія գ. ի. սակաւարիւնութիւն։

Анемомéтръ գ. ա. հողմաչափ (գործիք)։

Анемоскóпъ գ. ա. հողմացոյց (գործիք)։

Анемóнъ գ. ա. հողմածաղիկ, պուտ, անեմոն, հարսնուկ, պտիկ. բ.։

Анзáцъ գ. ա. բերան (նուագարանի)։

Анили́нъ գ. ա. բազմերանգ ներկ, անիլին։

Ани́совка,—вая водка—անիսոնի արաղ, անիսոնի օղի։

Ани́совый,—сный ած. անիսոնի։

Ани́съ, ани́тъ գ. ա. անիսոն. բ.։

Анкерштóкъ գ. ա. խարսխափայտ, խարսխի փայտէ թևը։

Анкилоглóссія գ. ի. թանձրութիւն լեզուի։

Анóдъ գ. ա. վերնուղի, անօդ (անուն ելեկտրուղիի)։

Аномáлія գ. ի. հակասութիւն, խոտորում, անկանոնութիւն։

Аномáльный,—ли́ческій ած. հակասական, անսովոր, անկանոն։

Анони́мность գ. ի. անանունութիւն || ծածկանունութիւն։

Анони́мъ գ. ա. անստորագիր մատենագիր կամ յօդուածագիր։

Анони́мное письмо—անստորագիր նամակ։

Анормáльный ած. անբնական, տարօրինակ։

Анóнсъ գ. ա. յայտարարութիւն (առհասարակ) յայտարարութիւն՝ որև է ներկայացման յետաձգութեան համար։

Ансáмбль գ. ա. դերասանական խումբ, ամբողջութիւն։

Антаблемéнтъ գ. ա. սեան խոյակ, պատի դուրս ցցուած մասը։

Антагони́змъ գ. ա. հակառակութիւն, հակառակամարտութիւն։

Антагони́стъ գ. ա. հակառակորդ, ոսոխ, ախոյեան։

Анта́пка գ. ի. հրացանապահ փոկ (Թիւվանքի դայլէ)։

Антаркти́ческій,—чный (полюсъ) ած. հարաւային, հակարջային (բեւեռ)։

Антедилувіальный ած. ց'ջրհեղեղեան, ջրհեղեղից յառաջ եղած։

Анте́ки գ. յգ. հակատուերներ (միեւնոյն աշխարհագրական երկայնութեան՝ բայց հասարակածի երկու կողմում հաւասար լայնութեան վրայ բնակողներ)։

Антидо́ръ գ. ա. օրհնեալ հաց, մեծ նշխարք (որի մասերը ժողովրդին են բաժանում)։

Антидо́рный ած. նշխարքի։

Антидо́тъ գ. ա. հակաթոյն, դեղթափ։

Анти́ква գ. ի. տպագիր, բոլորգիր։

Антиква́рій գ. ա. հնագէտ, հնախոյզ, հնաժողով։

Антиква́рный հնագիտական, հին։

Антиконституціо́низмъ գ. ա. հակասահմանադրական ուղղութիւն։

Антиконституціона́льный ած. հակասահմանադրական։

Анти́къ գ. ա. հնութիւն, հին դարերի ձեռակերտ, անթիքա։

Антило́па գ. ի.,**—ло́пъ** գ. ա. քարայծ, յամօյր, վիթ, ալպից այծ, լեռնայծ, այծեամ. կ.։

Антимонархи́ческій ած. հակամիապետական։

Антимо́ній գ. ա.,**—мо́нія** գ. ի. ծարիր (քիմ. պ. մարմ)։

Антимоніа́льный ած. ծարիրի, ծարիրախառն։

Антипа́сха գ. ի. կրկնազատիկ։

Антипати́чный,—че́скій ած. հակակիր, անհաճոյ, անդուր։

Антипа́тія գ. ի. հակակրութիւն։

Антипатріоти́змъ գ. ա. հակազգային զգացմունք։

Антипо́ды գ. յգ. հակոտնեայք։

Антисоціа́льный ած. հակընկերական։

Антите́за գ. ի.,**—те́зъ** գ. ա. հակադրութիւն, հակառակադրութիւն։

Антифо́нъ գ. ա. կցորդ սաղմոսի։

Антифра́за,—фра́зисъ գ. ա. ընդդիմասութիւն։

Анти́христъ գ. ա. սուտ քրիստոս, նեռն։

Анти́чный ած. հին, հնադարեան (յունաց և հռովմ. ժամ.)։

Античность գ. ի. հնութիւն, հնադարեան լինելը։

Антоло́гія գ. ի. փունջ, ծաղկաքաղ, ընտիր հատուածք || ծաղկերգ։

Антологи́ческій ած. ծաղկերգական։

Анто́новъ ого́нь գ. ա. խլրդենի, կեղցաւ, քաղցկեղ։

Антра́ктъ գ. ա. խաղամիջոց, խաղահանգիստ։

Антраци́тъ գ. ա. ազնիւ քարածուխ, անտրացիտ։

Антресо́ль,—со́ли գ. միջայարկ, կիսայարկ։

Антре́ша,—рша—խաչաձեւ կաքաւ ոտքերի։

Антрополо́гія գ. ի. մարդաբանութիւն, անտրոպոլոգիա։

Антропологи́ческій,—чный ած. մարդաբանական։

Антрополо́гъ գ. ա. մարդաբան, հմուտ մարդաբանութեան։

Антропото́мія գ. ի. մարդահատութիւն, անդամահատութիւն մարդու մարմնի։

Антропофа́гъ գ. ա. մարդակեր (մարդ)։

Антропофа́гія գ. ի. մարդակերութիւն։

Антпрене́ръ,—ка գ. ձեռնարկու || թատրոնատէր, արտօնատէր թատրոնի։

Анфила́да գ. ի. սենեկաշար, շարք (սենեակների)։

Анчо́усъ գ. ա. աղկեր, հրձուկ, անձրևուկ. ձ.։

Анчо́усный ած. հրձուկի, աղկերի || հրձուկից շինուած։

А'ншефъ գ. ա. գլխաւոր, 'մեծ, առաջին, . առաջ։ **Генера́лъ-а́ншефъ**— առաջ. հրամանատար։

Анъ շ. և, եթէ, հակառակ դէպքում, 'ի հակառակ դէպս։

Аню́тины́е глазки գ. յգ. յախրուկ. ծղ.։

Ао́рта գ.- ի. արմ, առաջ. զարկերակ, տորատ։ — **восходящая** — վերաձիգ արմ։—**нисходящая**—վայրաձիգ արմ։

Апати́тъ գ. ա. խարուսիկ քար, ֆոսֆորաթթու կիր։

Апа́тія գ. ի. անզգայութիւն, անզգայութիւն, անտարբերութիւն։

Апати́чный,—ти́ческій ած. անզգայ, անտարբեր։

Апельси́нъ, գ. ա. նարինջ, փորթոգալ։

Апельси́нный—նարինջի, փորթոգալի։ —**новое дерево**—փորթոգալի ծառ։

Апельси́нщикъ,—щица գ. փորթոգալ վաճառող, նարնջավաճառ։

Апеля́ція, апеляціонный. տ. **аппеля́ція и аппеляціонный.**

Апперце́нція գ. ի. ընդհայեցութիւն։

Апети́тно մ. ախորժանօք։

Апети́тный ած. համեղ, ախորժակ գրգռող։

Апети́тъ գ. ա. ախորժակ։

Аплике́—արծաթաջրած (մետաղ)։

Апоге́й գ. ա. հեռակէտ, յետին ծագ (աստղերի)։

Апокали́псисъ գ. ա. յայտնութիւն, գիրք յայտնութեան Յովհաննու։

Апокалипси́ческій ած. յայտնութեան։

Апокри́фъ գ. ա. անվաւերական կամ չ'ընդունուած գրուածք։

Апокрифи́ческій ած. անվաւերական, անյայտ, չ'ընդունուած։

Апологи́стъ գ. ա. ջատագով, պաշտպան։

Апологи́ческій ած. գովասանական, պաշտպանական։

Аполо́гія գ. ի. ջատագովութիւն, գովասանական ճառ։

Аполо́гъ գ. ա. խրատական առասպել, բարոյական առակ։

Апопле́ксія գ. ի. կաթուած, յանկարծակի թալկացում։

Апопле́ктикъ գ. ա. կաթուածահար։

Апоплекти́ческій ած. կաթուածական, կաթուածոտ։

Апо́ртъ! բեր, առ (շանը)։

Апосте́ма գ. ի. խաղաւարդ, պալար, վէրք. տճ. չիպան։

Апостеріо́ри—փորձառական կերպով, փորձի վրայ հիմնուելով։

Апо́столъ գ. ա. առաքեալ || գիրք կամ թուղթ առաքելոց։

Апо́стольникъ գ. ա. լանջանոց կոյսերի։

Апо́стольски մ. առաքելաբար։

Апо́стольскій ած. առաքելական, առաքեալի։

Апо́стольство գ. չ. առաքելութիւն։

Апо́строфъ գ. ա. ապադարձ, ապադարձութիւն, ապաթարց։

Апофее́гма գ. ի. գեղեցիկ ասացուած, համճարեղ խօսք, ճարտար խօսք։

Апофеегмати́ческій ած գեղեցիկ ասուած։

Апотео́зъ,—за — աստուածացում, աստուածարարութիւն:

Аппара́тъ գ. ա. գործիք։—**физическій**—ֆիզիքական գործիք։—**слезной**— արտասուքի գործարան, արտասուանոց:

Аппара́тный,—товый ած. գործիքի:

Аппеля́нтъ գ. ա.,—**ля́нтка** գ. ի. բողոքող, բողոք տուող (դատարանական վճռի դէմ)։

Аппеляціонный *ած. բողոքի ‖ բողոքիչ։*—**судъ**—*բողոքիչ ատեան։*

Аппеляція *գ. ի. դատաբողոք, բողոք (դատարանական վճռի դէմ)։*

Аппетитный *ած. ախորժելի, ախորժական, ախորժաշարժ, զուրեկան, համով, քմապարար։*

Аппетитно *մ. ախորժանօք, համով։*

Аппетитъ *գ. ա. ախորժակ։*—**волчій**—*շնքաղց։*

Апплодировать *բ. ն. ծափահարել։*

Апплодисменты *գ. ա. յգ. ծափահարութիւն։*

Априкосъ *տ.* **абрикосъ.**

Априлій *տ.* **апрѣль.**

Апріори (à priori) *տեսականապէս, դատելով, դատողութիւն անելով։*

Апробація *գ. ի. հաւանութիւն, հաճութիւն։*

Апробовать *բ. ն. հաւանել, հաճել, ընդունել, լաւ գտնել։*

Апроши *գ. ի. յգ. խրամ, պատնէշ (որ շինում են քաղաք պաշարելիս)։*

Апрѣль *գ. ա. ապրիլ, ապրիլ ամիս։*

Апрѣльскій *ած. ապրիլի, ապրիլեան։*

Апсиды *գ. աղեղնակէտ ‖ ապարեւութիւն, ապերկրութիւն։*

Аптека *գ. ի. դեղատուն։*

Аптечка *գ. ի. դեղարկղ։*

Аптекарскій *ած. դեղագործի։*

Аптекарь *գ. ա. դեղագործ։*

Аптекарша *գ. ի. դեղագործի կին։*

Аптечный *ած. դեղատան։*

А'ра *գ. ի. արայ (թութակ). թ.։*

Арабескъ *գ. ա. արաբաձեւք, արաբենիք, արաբացի քանդակ, արաբացի ճաշակով նկար։*

Арава *գ. ի. բազմութիւն, շատութիւն, խուռն բազմութիւն։*

Аравистый *ած. բազմաթիւ, խուռն։*

Аракъ *գ. ա. օղի, արաղ, բախսի։*

Араковый *ած. օղիի, արաղի։*

Аралія *գ. ի. արալենի (թուփ)։*

Аранеографія *գ. ի. սարդաբանութիւն, նկարագրութիւն սարդացեղ կենդանեաց։*

Аранжировать *բ. ն. կարգի բերել, կարգի դնել ‖ որեւէ երգի համար եղանակ հնարել։*

Аранцы *գ. յ. թեք ապառաժ (Սիբիրիայում)։*

Арапъ,—ка *գ. ա. արապ. սեւամորթ, նեգրոս, խարշիկ։*

Арапченокъ, — нка — *նիգրիտոս, մատաղ նեգրոս։*

Арба, араба *գ. ի. սայլ, արաբայ, սէլ։*

Арбузъ *գ. ա. ձմերուկ, մեղրապտուղ։*

А'рга *գ. ի. կորզան, թելահան (մեքենայ։*

Аргали,—лей—*սուր, սարի ոչխար։*

Аргамакъ *գ. ա. վայրի ձի, վայրենի ձի, արգամակ (Գաղաբախայում)։*

Аргентинъ *գ. ա. Ճենապղինձ, Ճենական պղինձ։*

А'ргосъ *տ.* **А'ргусъ.**

Аргументировать *բ. ն. ապացուցանել ‖ եզրափակել։*

Аргументаторъ *գ. ա. ապացուցանող, հիմքեր յառաջ բերող։*

Аргументъ *գ. ա. ապացոյց, հիմք։*

А'ргусъ *գ. ա. արգոս, արթուն ‖ արգոս թռչուն։*

Арека *գ. ի. փուփալ. բ.։*

Аренда *գ. ի. կալուածավարձ, կապալագին ‖ կալուածք կապալով տալը։*

Арендаторъ *գ. ա. վարձակալ, կապալառու, կալուածք վարձող։*

Арендованіе *գ. չ. կապալով վերցնելը, վարձելը։*

Арендовать *բ. ն. կապալով վերցնել (հող, կալուածք և այլն)։*

Арендованный *ած. կապալով վերցրած, վարձուած։*

Аре́ндный ած. կապալի։

Ареоме́тръ գ. ա. անօսրաչափ, հեղուկաչափ (գործիք)։—**съ постоя́ннымъ вѣсомъ**—հ. անփոփոխ կշռով։—**съ постоя́ннымъ объёмомъ**—հ. անփոփոխ ծաւալով։

Ареопаги́тъ գ. ա. Արիսպագոսի անդամ։

Ареопа́гъ գ. ա. Արիսպագոս (ատեան աթենացւոց դատաւորների)։

Ареста́нтская գ. ի. բանտ, արգելանոց։

Ареста́нтскій ած. կալանաւորի, բանտարկեալի։

Ареста́нтъ գ. ա. կալանաւոր, բանտարկեալ, բռնուած մարդ։

Арестова́ніе գ. չ. կալանաւորութիւն, կալանաւորելը, բանտարկելը, յանցաւորին բռնելը։

Арестова́ть բ. ն. կալանաւորել, բանտարկել, բռնել || պատժել, տուգանքի ենթարկել։

Арестóванный ած. կալանաւորուած, բանտարկուած, բռնուած։

Аре́стъ գ. ա. կալանաւորութիւն, բռնելը || արգելք, պատիժ։

Аристократи́ческій ած. ազնուապետական, ազնուական։

Аристократи́чески մ. ազնուապետի նըման || ազնուականի նման։

Аристокра́тія գ. ի. ազնուապետութիւն, ազնուականութիւն || ազնուականք, մեծամեծք, մեծորեար։

Аристокра́тъ գ. ա. ազնուապետ, ազնուական, պայազատ։

Ариѳме́тика գ. ի. թուաբանութիւն։

Ариѳме́тикъ գ. ա. թուաբան։

Ариѳмети́ческій ած. թուաբանական։—**кое среднее число**—թուաբանական միջին թիւ։

А́рія գ. ի. երգ, ցուցք (արիայ)։

А́рка գ. ի. կամար || աղեղ, կամարիկ։—**тріумфальная**—յաղթական կամար։

Арка́да գ. ի. կամարաձեւ շինութիւն, կամարակապ շինութիւն, բազմակամար շինութիւն։

Арка́нить բ. ն. օղակաւոր պարանով բռնել (փախչող ձին). ժ. քեամանդ գցել։

Арка́нъ գ. ա. օղակածայր պարան, քեամանդ։

Аркти́ческій ած. հիւսիսային, հիւսիսային բեւեռի մօտ եղած (արջային)։

Арлеки́нство գ. չ. խեղկատակութիւն, միմոսութիւն։

Арлеки́нствовать բ. չ. խեղկատակութիւն անել, միմոսութիւն անել։

Арлеки́нъ գ. ա. խեղկատակ, միմոս։

Арлеки́нскій ած. խեղկատակի, միմոսի, միմոսական։

Армади́ллъ գ. ա. զրահաւոր նաւ || գօտեւոր անասուն։

Армади́лья գ. ի. զրահաւոր փոքրիկ նաւատորմիղ։

Арма́торъ գ. ա. նաւայարդար, նաւը սարքող || ապստամբների նաւ || հէնէրի նաւապետ։

Армату́ра գ. ի. սպառազինութեան || նըշանք յաղթութեան || թիթեղեայ նըշան (գլխարկի, սպաւարտի եւ այլն զինուորաց) || զէնք ու զարդ || պահանգ (մագնիսների) || զինաշարոց։

Армату́рный ած. սպառազինութիւն || || յաղթութեան նշանների։—**списокъ**—զէնք ու զարդերի ցուցակ։

Армéецъ գ. ա. հասարակ զօրքի զինուոր || բանակի զինուոր։

Армéйскій ած. հասարակ զօրքի || բանակի։

Армéйщина գ. ի. հասարակ զօրքին պատկանող զինուոր կամ սպայ || կոշտ ու կոպիտ սպայ։

А́рмія գ. ի. հասարակ կանոնաւոր զօրք

(բաղկացած հետեւակ, հեծելազօր և թնդանօթաձիգ զօրքերից) || բանակ։

Армýдъ գ. ա. սերկեւիլ || սերկեւիլի ծառ։

Армя́жный ած. ուղտամազ բաճկոնի։

Армя́къ գ. ա. ուղտամազ բաճկոն. ժ. գաւառային մահուդի բաճկոն։

Армя́нскій ած. հայկական, հայոց։—**камень**—հայքար, հայկար։ — **огурецъ** —պատրիճան. պտ.։

Арнаýтка գ. ի. ճերմակ հատ, հնդիկ ցորեն։

Ароматизи́ровать բ. ն. անուշահոտութեամբ բուրեցնել։

Арома́тить բ. ն. անուշ հոտով օծել։

Арома́титься բ. ա. անուշ հոտով օծուիլ։

Аромати́ческій ած. անուշահոտ || համեմած։

Арома́тникъ գ. ա. համեմունք վաճառող, անուշահոտ խունկեր ծախող։

Арома́тница գ. ի. բուրանոց, անօթ անուշահոտ իւղերի։

Арома́тный ած. անուշահոտ։

Арома́тъ գ. ա. անուշահոտութիւն, անուշ հոտ || անուշահոտ ծխանելիք || || համեմունք։

Аро́нія գ. ի. գկեռի թուփ || գկեռ. պտ.։

Аро́нникъ գ. ա. նուիկ, օձադանակ, կաճառ. բ.։

Арпе́джіо գ. չ. երաժշտական ձայներ հանել կարգով և արագ-արագ (քնարի, դաշնամուրի և այլն վրայ), արպեջիօ։

Аррагони́тъ գ. ա. արրագոնաքար, արրագոնիտ։

Арріерга́рдъ գ. ա. վերջնապահ զօրք։

Арріерга́рдный ած. վերջնապահ զօրքի։

Арріерга́рдія գ. ի. վերջնապահ մաս նաւատորմիղի։

Аррога́нтный ած. փքուն, սիգապանծ, գոռոզ։

Аррору́тъ գ. ա. արօրուտ (սպիտակ սննդարար փոշի, որ տալիս են երեխաներին իբրև կազդուրիչ միջոց)։

Арсена́лъ գ. ա. զինարան, զինանոց։

Арсена́льный ած. զինարանի || զինարանական։

Арта́читься տ. **Рта́читься.**

Арте́ль գ. ի. համարուեստաւորաց ընկերութիւն։

Арте́льный ած. համարուեստաւորաց ընկերութեան։

Арте́льщикъ գ. ա. անդամ համարուեստաւորաց ընկերութեան || գործակալ բորսայի։

Артеріогра́фія գ. ի. երակագրութիւն։

Артеріоло́гія գ. ի. երակաբանութիւն։

Арте́рія գ. ի. զարկերակ, շնչերակ։ —**гла́вная**—գլխաւոր երակ։—**ле́гочная**—թոքերի երակ։—**безиме́нная**—կամարաբուխ զարկերակ։—**со́нная**—վզի զարկերակ։ —**крыльцо́вая**—անութի զարկերակ։—**плече́вая**—թևի զարկերակ։

Артеріа́льный ած. զարկերակի || զարկերակային։—**ная кровь**—կարմիր արիւն, զարկերակի արիւն։

Артику́лъ գ. ա. գիտութիւն զինաշարժութեան։

Арти́кулъ գ. ա. գլուխ, հատուած (գրքի)։

Артиллери́стъ գ. ա. թնդանօթաձիգ (զինուոր, սպայ և այլն)։

Артилле́рія գ. ի. թնդանօթաձիգ զօրք || || հրազէնք։

Артиллері́йскій ած. թնդանօթաձիգ։ —**паркъ**—թնդանօթարան։

Артисти́чески մ. ճարտարութեամբ, արուեստագէտի նման։

Артисти́ческій ած. գեղարուեստական, արուեստագիտական։

Арти́стъ գ. ա. արուեստագէտ, գեղարուեստ։

Арти́стка գ. ի. արուեստագէտ կին, գե-

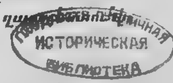

Артишо́къ գ. ա. կանգառ, արտիճուկ, երինջակ. բ.։

Артишо́ковый ած. կանգառի, կանգառից պատրաստուած։

Артоли́тъ գ. ա. քարահաց, հացանման քար։

А'ртосъ գ. ա. օրհնեալ հաց խմորած, որ աւագ շաբաթին դնում են օրտո-դոքս եկեղեցու. մէջ և շաբաթ օրը բաժանում ժողովրդին։

Артри́тисъ գ. ա. յօդատապ (բորբոքումն մասների յօդերի)։

Арты́шъ, арца́, ару́, ару́нъ գ. ցիրդ, ցրդենի, դի սկիւթական (ծուխ)։

А'рфа գ. ի. տաւիղ, սանթուր։—**эо́лова**—էօլեան տաւիղ։

Арфи́стъ,—ка գ. տաւիղ ածող, տաւիղահար։

Архаи́змъ գ. ա. վաղնջաբանութիւն, հնացած ոճ, հնացած խօսք։

Архалу́къ, архалы́къ գ. ա. արխալուղ։

Арха́нгелъ գ. ա. հրեշտակապետ։

Арха́нгельскій ած. հրեշտակապետի ‖ հրեշտակապետական։

Археографи́ческій ած. հնագրական։

Археогра́фія գ. ի. նկարագրութիւն հնութիւնների, հնագրութիւն։

Археогра́фъ գ. ա. հնութիւններ նկարագրող, հնագիր։

Археологи́ческій ած. հնախօսական։

Археоло́гія գ. ի. հնախօսութիւն։

Археоло́гъ գ. ա. հնախօս։

Архи́ и архі—արք, աւագ. (**архи́епископъ** — արքեպիսկոպոս, **архидіа́конъ**—աւագ սարկաւագ)։

Архива́рій, архива́ріусъ գ. ա. դիւանապահ, դիւանապան։

Архи́въ գ. ա. դիւան ‖ դիւանագիր մատեանք ‖ յիշատակարանք։

Архи́вный ած. դիւանի ‖ դիւանական։

Архидіа́конство գ. չ. աւագ սարկաւագութիւն։

Архидіаконскій ած. աւագ սարկաւագի։

Архидіа́конъ գ. ա. աւագ սարկաւագ։

Архима́гиръ գ. ա. դահճապետ։

Архимандри́тство գ. չ. վանահայրութիւն։

Архимандри́тскій ած. վանահօր։

Архимандри́тъ գ. ա. վանահայր։

Архима́ндрія գ. ի. վանք, միաբանութիւն ունեցող վանք։

Архиме́довъ винтъ—արքիմէդեան պտուտակ։—**законъ**—արքիմէդեան օրէնք (Փիզիքական)։

Архипа́стырскій ած. հովուապետական։

Архипа́стырство գ. չ. հովուապետութիւն։

Архипа́стырь գ. ա. հովուապետ։

Архипела́гъ գ. ա. կղզապար, պար կղզիների, սփիւռ կղզիների, արշիպելագոս։

Архистрати́гъ գ. ա. հրեշտակապետ ‖ սպարապետ։

Архите́кторъ գ. ա. ճարտարապետ։

Архитекту́ра գ. ի. ճարտարապետութիւն։

Архитекту́рный ած. ճարտարապետական։

Архитра́въ գ. ա. թակակալ, ծակասիւն, հեծան խոյակի վրայ։

Архіепископскій ած. արքեպիսկոպոսական։

Архіепископія գ. ի. արքեպիսկոպոսարան։

Архіепи́скопство գ. չ. արքեպիսկոպոսութիւն։

Архіепи́скопъ գ. ա. արքեպիսկոպոս։

Архіере́йскій ած. առաջնորդական։

Архіере́й գ. ա. առաջնորդ (հոգևոր թեմի)։

Архіере́йство գ. չ. առաջնորդութիւն (հոգևոր թեմի)։

Архіере́йствовать բ. չ. առաջնորդութիւն անել, առաջնորդի պաշտօն կատարել։

Архо́нтскій ած. արքոնտի։

Архо́нтъ գ. ա. արքոնտ, իշխան (Աթէնքում)։

Арца́ գ. ի. ցիրդ, ցրդենի, գլի սկիւթական (Թուփ)։

Арча́гъ գ. ա. Թամբ, Թամքի գլուխ, ղաչ։

Арча́жный ած. Թամբի։

Арши́нникъ գ. ա. կտոր ծախող, մանրավաճառ։

Арши́нный ած. արշինի, արշիննոց, մի արշին երկարութեամբ։

Арши́нъ գ. ա. արշին. տճ. հալէպի։

Аръ գ. ար (Փրանս. չափ՝ 100 քառակուսի մէտր ունեցող մակերևոյթ)։

Ара́сина գ. ի. լախտ, բիր։

Асаро́нъ տս. **Копы́тникъ.**

Асбе́стъ տս. **Азбе́стъ.**

Аси́да տս. **Ца́пля.**

Асимпто́та գ. ի. անհանդիպական գիծ (երկրաչ.), ասիմպտոտ։

Асимптоти́ческій ած. անհանդիպական գծի, ասիմպտոտի։

Аскало́нія տս. **Лукъ.**

Аскара́да գ. ի. բոստոր (փոքրիկ որովայնաճճի)։

Аски́тникъ, аски́тъ, аске́тъ գ. ա. ճգնաւոր, անապատական, խարազնազգեաց։

Аски́тный ած. ճգնաւորական։

Аски́тство գ. չ. ճգնաւորութիւն։

А́скіи գ. ա. յգ. անստուերք, այրեցեալ գօտու բնակիչք։

Асо́тъ տս. **Осо́тъ.**

Асоціа́ція գ. ի. ընկերութիւն, ընկերակցութիւն ‖ միաւորութիւն, խառնումն։— **идей**—զուգակցութիւն կամ զուգորդութիւն գաղափարների։

Аспара́гъ գ. ա. ծնեբեկ. բ.։

Аспе́ктъ գ. ա. դիրք մոլորակի՝ արևի վերաբերութեամբ։

А́сперъ, а́спра գ. փող, դրամ. տճ. ագչէ։

А́спидъ գ. ա. գրաքար ‖ իժ, քարբ (օձ)։

Аспидный ած. գրաքարի ‖ գրաքարէ։ —**ная доска**—քարետախտակ։

Ассамлбе́я գ. ի. հանդէս, ժողով։

Ассениза́ція գ. ի. մաքրութիւն աղբերից (որևէ տեղի), առողջապործութիւն, օդամաքրութիւն։

Ассе́сорскій ած. օգնականի։

Ассе́сорша գ. ի. օգնականի կին։

Ассе́соръ գ. ա. օգնական, ատենակից։

Ассигнаціо́нный ած. Թղթադրամի։

Ассигна́ція գ. ի. Թղթադրամ ‖ նշանակելը մուտք կամ ծախս։

Ассигнова́ніе, ассигно́вка գ. դրամ նշանակելը մուտքի կամ ծախսի համար։

Ассигнова́ть բ. ն. նշանակել (հատոյթ, ծախս և այլն)։

Ассигно́ванный ած. նշանակուած (դրամ)։

Асси́зы, асси́зный судъ գ. դատարան յանցաւորների համար։

Ассисте́нтъ գ. ա. ընԹերակայ, օգնական ‖ օգնական պրոֆէսսորի։

Ассо́ գ. չ. սուսերամարտութիւն, մենամարտութիւն սուսերով։

Ассоціація տս. **Асоціація.**

Астати́ческая стрѣ́лка գ. ի. անկայական ասեղ, աստատեան սլաք։

Астери́ксъ գ. ա. աստղածաղիկ. բ.։

А́стра գ. ի. աստղածաղիկ։

Астрага́лъ գ. ա. մկնամրգի, գազ (Թուփ)։—**га́ловая кислота́**—գազաԹԹու (քիմ. բաղ.)։

Астера́льный ած. աստեղական ‖ աստղի։

Астеро́идъ գ. ա. աստղակերպ, փոքրիկ մոլորակ։

А́стма գ. ի. խեղդուկ, աստմայ։

Астрологи́ческій ած. աստղագուշակ, աստեղանշմարական։

А́строло́гія գ. ի. աստեղանշմարութիւն, աստղագուշակութիւն, քաղդէութիւն, քաւդութիւն։

Астролóгъ գ. ա. աստեղանշմար, քաղդեայ, քաւդեայ, աղթարմոլ։

Астролябія գ. ի. աստղադիտակ բարձրաչափ։

Астрономи́ческій ած. աստղաբաշխական, աստեղագիտական։

Астронóмія գ. ի. աստղաբաշխութիւն, աստեղագիտութիւն, աստղագիտութիւն։

Астронóмъ գ. ա. աստղաբաշխ, աստեղագէտ։

Астроскóпъ գ. ա. աստեղադիտակ գործիք։

Асфáльтовый ած. կպրի || կպրից շինած, կուպրէ, կպրէ։

Асфáльтъ գ. ա. կուպր, սեւ ձիւթ։

А'сціи գ. ա. յգ. անստուերք, բնակիչք այրեցեալ գօտու։

Ась ձյն. ի՞նչպէ՞ս, որպէս։

Атави́змъ գ. ա. առհաւութիւն, վերադարձ նախնեաց վիճակին (ըստ բնախօսից)։

Атáйка գ. ի. խոլանդեան բադ. թ.։

Атáка գ. ի. գռոյթ, գրոհ, յարձակումն (զօրքի) || փողանշան, թմբկանշան (յարձակման)։

Атаковáть բ. ն. յարձակուել, գռոյթ կամ գրոհ տալ։

Атакóванный ած. յարձակմանը ենթարկուած, պաշարուած։

Атамáнство գ. չ. իշխանութիւն կօզակների հեթմանի։

Атамáнъ գ. ա. կօզակների գլխաւոր, հեթման, աթաման, զօրապետ կօզակների || աւազակապետ։

Атамáнскій ած. հեթմանի, աթամանի։

Атандé բ. սպասիր, կաց, կանգնիր, համբերիր (խաղերի մէջ գործածական)։

Атеи́змъ գ. ա. անաստուածութիւն։

Атеи́стъ գ. ա. անաստուած, անաստուածեան։

Атлáнтъ գ. ա. կրող ողն, առաջին ողն։

Атлáсить բ. ն. ատլասի նման փայլեցնել, սնդուսի նման փայլեցնել։

Атлáсный ած. ատլասէ, սնդուսէ || ատլասի։

Атлáсъ, атлáсецъ գ. ա. ատլաս, սնդուս || ժողովածու քարտէսների, աշխարհացոյց։

Атлéтъ գ. ա. ըմբիշ, զօրեղ. տճ. փէհլիվան։

Атмосфéрный,—ри́ческій ած. մթնոլորտի, մթնոլորտային։ **—ское электричество** — մթնոլորտի ելեկտրականութիւն։

Атмосфéра գ. ի. մթնոլորտ։

Атомисти́ческій ած. անհատական, ատոմական։

Атоми́ческій ած. անհատիկի, ատոմի։

А'томъ գ. ա. անհատիկ, ատոմ։

Атомны́й вѣсъ գ. ա. ատոմի կշիռ։

Атóнія գ. ի. թուլութիւն, տկարութիւն (մարմնի գործարանների)։

Аттентáтъ գ. ա. սպանութեան փորձ։

Аттестáтъ գ. ա. վկայագիր, վկայական։

Аттестáція գ. ի. վկայութիւն, վկայութեան թուղթ։

Аттестовáть բ. ն. վկայել, հաստատել, վկայագիր տալ։

Аттестóванный ած. վկայուած, վկայաբանուած, հաստատուած։

Аттрибу́тъ գ. ա. սեպհականութիւն, յատկանիշ || խորհրդաւոր նշանակ, ստորոգելիք։

Ату́ ձյն. բռնիր, հայհո՜ւյ (որսորդների շան կանչելու կերպը)։

Ату́кать տ. **Ату́кнуть.**

Ау́ ձյն. էյ, քեզ հետ եմ, քեզ եմ ասում։

Аудиторіáтъ գ. ա. զինուորական դատարան։

Аудиторіáтскій ած. զինուորական դատարանի։

Аудитóрія գ. ի. լսարան, ունկնդրութեան տեղ։

Аудиторская գ. ի. ատեան զինուորական դատաւորների։

Аудиторство գ. չ. զինուորական դատաւորութիւն։

Аудиторъ գ. ա. զինուորական դատաւոր։

Аудиторскій ած. զինուորական դատաւորի։

Аудіенція գ. ի. ունկնդրութիւն, ընդունելութիւն։

Аудіенцъ—зала գ. ի. ատեան ունկնդրութեան, ընդունելութեան դահլիճ (արքունիքի մէջ)։

Аукaніе գ. չ. կանչելը, ձայն տալը։

Аукать, аукнуть բ. չ. կանչել, ձայն տալ, ձէն տալ։

Аукціонеръ գ. ա. առաւելատու, գին բարձրացնող (աճուրդի ժամանակ)։

Аукціонистъ գ. ա. գնահատող պաշտօնեայ, գնահատ գործակալ։

Аукціонъ գ. ա. աճուրդ։ **Продавать съ аукціона**—աճուրդով ծախել, չաքուչով ծախել։

Аукціонный ած. աճուրդի։

Аулaнъ, жуланъ գ. ա. անծեղ. թ.։

Аулъ գ. ա. գիւղ, շէն (կովկասեան լեռնաբնակների)։

Ауспиціи գ. յգ. հաւահմայք։

Аутодафе գ. չ. հրադատութիւն։

Афектація գ. ա. արուեստականութիւն ձայնի և շարժուածքի։

Афелій գ. ա. յետին ծագ, յետին հեռաւորութիւն երկրիս արեգակից, աֆէլի։

Афеня գ. ի. փերեզակ, չարչի։

Афера գ. ի. շահագիտութիւն, հնարագիտութիւն (վաճառականների)։

Аферистъ գ. ա. շահադէտ, խարդախ, խաբեբայ։

Афиша,—шка գ. ի. ազդագիր, յայտարարութիւն թատրոնական, աֆիշայ։

Афоризмъ գ. ա. առած, վճիռ, վճռական ասացուած։

Африканскій ած. Աֆրիկայի, ափրիկեան։

Аханъ գ. ա. կողով ձկնորսների։

А'ханье գ. չ. հառաչելը, հեծելը, մրմռալը, ախուվախ քաշելը։

А'хать, áхнуть բ. չ. հառաչել, հեծել, ոգւոց հանել, ախուվախ քաշել։

Ахинея գ. ի. անմտութիւն, անպատեհութիւն, յիմարաբանութիւն։

А'ховой ած. հիանալի, գեղեցիկ, զարմանալի։

Ахроматизмъ գ. ա. անգունաւորութիւն (ապակու)։

Ахроматическій ած. անգոյն, անգունական, աներանգ։—**матическое стекло**—անգոյն ոսպնաձև ապակի։

Ахроматопсія գ. ի. անգունացաւութիւն։

Ахти ձյղ. աւաղ, վայ։

Ахъ! ձյղ. ո՜հ, ա՜խ, աւա՜ղ։

Ашвартовать բ. չ. խարիսխ ձգել։

А'ще շ. եթէ, ‖ **аще бы**—դարձեալ։

Ацетилъ գ. ա. քացախանիւթ, քացախատ (քիմ. բաղ.)

Ацетиметръ գ. ա. քացախաչափ (գործիք)։

Аэродинамика գ. ի. օդաշարժութիւն։

Аэролитъ գ. ա. օդաքար, շանթաքար,

Аэрологическій ած. օդախօսական։

Аэрологія գ. ի. օդախօսութիւն։

Аэрометрическій ած. օդաչափական։

Аэрометрія գ. ի. օդաչափութիւն։

Аэрометръ գ. ա. օդաչափ (գործիք)։

Аэронавтика գ. ի. օդագնացութիւն։

Аэронавтъ գ. ա. օդագնաց, օդաչու, օդանաւորդ։

Аэростатика գ. ի. օդակշռութիւն, հաւասարակշռութիւն օդի և այլ գազերի։

Аэростатическій ած. օդակշռական։

Аэростатъ գ. ա. օդապարիկ։

Аэрофобія գ. ի. օդավախութիւն, երկիւղ սառն օդից։

Б.

В գ. չ. բէ, բ. բաղաձայն և երկրորդ տառ ռուսաց այբուբենի:

Ва ձյն. հա՜, հա՜, էհ, վա՜հ, պա՜հ պա՜հ:

Ваáльникъ,—ца գ. կախարդ, վհուկ, ջատուկ, մոգ, ջատու:

Ваáльство գ. չ. կախարդութիւն, ջատութիւն:

Ва́ба գ. ի. կին մարդ (հասարակ ժողովրդից) || մամ, մեծ մայր || ծեր կին, պառաւ կին || մանկաբարձուհի, տատ, դայեակ || խոյ կամ հոյ մեքենայ || հաւլուսն. թ.: || **Ба́бы**—բազմաստեղք, վեց աստղ Ցուլ աստեղատան || կընամարդի, վախկոտ:

Баба́шка գ. ի. սունկ ուռկանի || փայտէ կամ մետաղէ միջնապատ էջերի (տպագրութեան ժամանակ), տողաբաժան:

Ва́ба-я́га տ. Я́га-ба́ба.

Бабе́нка գ. ի. լիմար կամ թեթևամիտ կին:

Ба́бикъ գ. ա. կնասէր, տիկնասէր, քրծնող. ժ. զզիկ:

Ба́бища գ. ի. խոշոր կին, հաստ կին, գերուկ կին:

Ба́бій ած. կանացի, կնոջ, կնկայ:

Ба́бка գ. ի. մամ, մեծ մայր || մանկաբարձուհի, տատ, դայեակ || ոտքի կոճ:

Ба́бки յգ. վէգ, ճան, կոճի || ցից, մոյթ (սանդուղի) || կանեփի խուրձ || ջղախտ. բ. || լարակալ (երեսի տախտակ նուագարանաց):

Ба́бничанье գ. չ. մանկաբարձութիւն, դայեկութիւն, տատութիւն:

Ба́бничать բ. չ. մանկաբարձութեամբ պարապել, դայեկութիւն անել:

Ба́бочка գ. ի. թիթեռ, թիթեռնիկ || նորատնկիլն: — **дневна́я** — ցերեկուայ թիթեռ:—**капу́стная**—կաղամբի թիթեռ:—**многоцвѣ́тная**— բազմերանգ թիթեռ: — **ночна́я**—գիշերային կամ գիշերասէր թիթեռ: —**однодне́вная** —միօրեայ թիթեռ:—**су́меречная**— երեկոյի թիթեռ:

Ба́бочникъ գ. ա. վէգ խաղացող, ճան խաղացող, կոճի խաղացող:

Ба́бочный ած. վէգախաղի: — **бочная игра**—վէգախաղ, ճանի խաղ, կոճիի խաղ:

Бабръ գ. ա. ինձ (կենդ.):

Ба́бровый ած. ընձի մորթուց շինած:

Бабу́къ գ. ա. հնդիկ ճագար, սարի մուկ. կ.:

Бабу́ши գ. ա. յգ. բաբուջ, չուստ:

Ба́бушка գ. ի. մամիկ, մեծ մայր || պառաւ կին || մանկաբարձուհի, դայեակ, տատ:

Бабье́ գ. յգ. կանացիք, կանայք, կնանիք, կնիկնիք:

Ба́вить բ. ն. քարշ տալ, ուշացնել, յետացնել, աւելացնել:

Ба́виться բ. ա. ուշանալ, դժուարանալ || զբաղիլ, զուարճանալ:

Ба́вольникъ գ. ա. բամբակենի. բ. || պամբրենի. ծռ.:

Бага́жъ,—жецъ գ. ա. ծանրոյթք, ծանրոց, աղխ, սպասք, իրեղէնք (ճանապարհորդութեան) || զինուորական իրեղինաց կարասան:

Багате́ль գ. աննշան բան, սիրունիկ իր:

Баге́ты գ. ա. շրջանակայտ, շրջանակի փայտ:

Баго́ръ,—ракъ գ. ա. կարթ, կեռ, ճանկ, ակիշ, չանկալ:

Ба́греніе գ. չ. ծիրանեգոյն ներկելը:

Ба́греньe գ. չ. ձկնորսութիւն ակիշով։

Багрецо́вый ած. ծիրանեգոյն, ծիրանի ներկած։

Багре́цъ գ. ա. ծիրանի գոյն, շիկակարմիր։

Ба́грильщикъ գ. ա. ակիշով (ձուկ) որսացող։

Ба́грить բ. ն. ծիրանեգոյն ներկել, կարմիր ներկել։

Багри́ться բ. ա. ծիրանեգոյն ներկուիլ, կարմիր ներկուիլ, արիւնաշաղախ դառնալ։

Багро́вина գ. ի. կապտած տեղ, կապուտկած, ճմլած տեղ։

Багрови́ще գ. չ. կարթի փայտ, ակիշի ձող։

Багро́вость գ. ի. ծիրանեգոյն, բոսորագոյն, կարմրակապոյտ գոյն։

Багро́вый ած. ծիրանեգոյն || կապուտկած, ճմլուած։

Багро́вѣть, (побагровѣть) բ. չ. կարմրել || կապուտակիլ։

Багръ գ. ա. ծիրանի, շիկակարմիր։

Багрѣ́ть բ. չ. ծիրանի կարմրով ծածկուիլ, ծածկուիլ վարդագոյն կարմրով։

Багря́никъ գ. ա. յուդայի ծառ։

Багря́нить բ. ն. ծիրանեգոյն ներկել։

Багряни́ца գ. ի. ծիրանեգոյն կերպաս || ծիրանի, ծիրանի պատմուճան։

Багряни́чникъ գ. ա. ծիրանեգոյն ներկող, կարմիր ներկող։

Багря́нка գ. ի. կարմրաբեր խխունջ։

Багрянoро́дный ած. ծիրանածին, թագաւորազն, պերբեռուժէն։

Багря́ность գ. ի. կարմրութիւն, ծիրանեգոյն լինելը։

Багря́ный ած. ծիրանեգոյն, ծիրանի։

Багря́чій տ. **Ба́грильщикъ.**

Багу́льникъ, багу́нъ գ. ա. խնկունի, ծովավարդ, վայրի ռօզմարին. ծղ.։

Бада́нъ գ. ա. քարբեկ, քարահերձ, վիմահերձ. բ.։

Бадриджа́нъ գ. ա. սմբուկ, բադրիճան, պատրիճան. բ.։

Бадря́нка գ. ի. պարսկաստանի դդում։

Бадья,—де́йка գ. ի. բադիայ (անօթ), դաշխուրան։

Бадья́нъ, գ. ա. աստղաձև անիսոն, սենէկացու անիսոն. բ.։—**ди́кій** գ. ա. կրետաբոյս, դեկտամոն. բ.։

Бадя́га, бодя́га գ. ի. սպունգ (կենդ.)։

Бадя́жный ած. սպունգի։

Бадя́жничать բ. չ. գուարճախօսել, գուարճաբանել, ծիծաղեցնել, ծաղրել։

Бажа́нтъ գ. ա. միհրհաւ, փասիան. թ.։

Ба́за գ. ա. հիմք (սեան), պատուանդան։

База́льтовый ած. սեաւկուճի, սեաւկուճէ, բազալտէ, բազալտի || բազալտային։

База́льтъ գ. ա. սեաւկուճ, երկաթակուճ, բազալտ (քար)։

База́нить բ. չ. բարբանջել, բօշբօղագութիւն անել։

База́рить բ. չ. սակարկութիւն անել, սակարկել. ժ. չանայ ծեծել։

База́рный ած. վաճառանոցի, շուկայի || փողոցի, հրապարակի։

База́ръ գ. ա. վաճառանոց, շուկայ, բազար։

Базили́ка գ. ի. ատեան հռովմայեցւոց || պալատ կամ արքունիք (հին ժամանակ) || մայր եկեղեցի (կաթոլիկների)։

Базили́къ գ. ա. ռէհան, շահասպրամ. բ.։

Бай-ба́й, ба́иньки—օրօր, նաննի, նաննիկ։

Байба́къ գ. ա. ախական մուկ. կ. || ծոյլ մարդ, թմրած մարդ, անշնորհ մարդ || մենակ ապրող, մենակեաց։

Байда́ра գ. ի. բայդար, փոքրիկ նաւակ (Կամչատկայում ծովացուլի կաշիով պատած)։

Байда́рка գ. ի. նոխազակն (խեցի)։

Байда́рщикъ գ. ա. բայդար բանեցնող || բայդար շինող։

Ба́йка գ. ի. գանգրամազ կխամահուդ, բայկայ։

Ва́йковый,—чатый ած. բայկայից շինուած։

Вайра́мъ գ. ա. բայրամ, բէյրամ (մահմէտականների տօն)։

Ва́йховый чай գ. սովորական սև թէյ. բ.։

Вака́ла́врство գ. չ. ուսումնական աստիճան արևմտ. Եւրոպայի համալսարանների (գաղղ. անգլ.), բակալաւրի աստիճան։

Вакала́връ գ. ա. բակալաւր (ուսումն. աստիճան ունեցող արևմտեան Եւրոպայում)։

Вакале́йщикъ գ. ա. Նպարավաճառ, մրգածախ, համեմավաճառ, բախկալ։

Вакале́я գ. ի. Նպարեղէն, չոր միրգ, բախկալի միրգ։

Вакале́йный товаръ ած. մրգեղէն, համեմունք։

Вакале́йная ла́вка գ. ի. Նպարանոց։

Вака́нить բ. ն. Ֆլօրէնցիայի լաքով քսել։

Вака́нъ գ. ա. կարմրաներկ Ֆլօրէնցիայի, Ֆլօրէնցիայի լաք։

Вака́утъ գ. ա. երկաթածառ, գաղղիական փայտ. ծռ.։

Вака́утовый ած. գաղղիական փայտից շինուած || գաղղիական փայտի։

Ва́кбортъ գ. ա. աջակողմ Նաւի։

Ва́кенбарда, ба́кена գ. ի. այտամօրուս, ծնօտի մօրուք, բակէնբարդ։

Ва́кенъ, ба́канъ գ. ա. խարսխանիշ, ժայռանիշ խարսխի, աւազանիշ խարսխի (Նշան, որ ցոյց է տալիս ծովի վտանգաւոր տեղերը)։

Ваккала́врство и баккала́връ տ. **Вакала́врство и бакала́връ.**

Вакла́нъ գ. ա. հողամաղ, ջրագռաւ, ծովի ագռաւ, ճենական թռնծ. թ.։

Ваклу́ша գ. ի. անիւ ջրաղացի մեքենաների || ծնծղայք։ **Вить баклу́ши**—անգործ քարշ գալ, դատարկապորտութիւն անել. ժ. շներին աղ տալ։

Ваклу́шникъ,—ца գ. ծոյլ, անգործ, դատարկապորտ, քարշ եկող։

Ваклу́шничать բ. չ. պարապ մանգալ, անգործ շրջել, դատարկ շրջել։

Вакте́рія գ. ի. բակտերիայ (մանրաճճի)։

Вакуломе́трія գ. ի. արուեստ գծաչափութեան (առանց ճիշտ գործիքների)։

Ваку́нъ գ. ա. հասարակ ծխախոտ, թութուն, մախօրկայ։

Вакша́, бахча́ գ. ի. բախչայ || արկղով թէյ։

Ва́кштагъ գ. ա. կայմապահ պարան, կայմը ամրացնող պարան || կողմնակի յաջողակ քամի || Նաւի ընթանալը նոյն քամու ազդեցութեամբ։

Ва́кштовъ գ. ա. Նաւակաքարշ պարան, Նաւակ կապող պարան (Նաւի խելից)։

Вакъ գ. ա. Նաւի խելի մօտ եղած բարձրաւանդակ || սկաւառակ, պնակ (Նաւաստիների) || ծածկուած աւազան։

Валаба́нъ, бало́банъ գ. ա. էգ անծեղ. թ. || անփորձ, պարզամիտ, անմիտ, ապուշ։

Валабо́лка գ. ի. զանգակ, բօժօժ || || դատարկախօս։

Валабо́нить բ. չ. շատախօսութիւն անել, շաղակրատել || հնչել, ղօնչել, աղմուկ հանել։

Валабо́нщикъ, балабонщица գ. շատախօս, շաղակրատ։

Валага́нный ած. կատականոցի || գռեհիկ, շինական || լկտի, անպարկեշտ։

Валага́нщикъ գ. ա. կատակերգու։

Валага́нъ գ. ա. խրճիթ, հիւղ || կատականոց, խաղարան, թատր խեղկատակութեան, բալագան։

Валагу́рить բ. չ. խեղկատակութիւն անել, զուարճախօսել, կատակ անել։

Валагу́рный ած. խեղկատակ, ծաղրածու։

Валагу́рство գ. չ. *զուարճախօսութիւն, խեղկատակութիւն, ծաղրածութիւն։*

Валагу́ръ գ. ա., **балагурка** գ. ի. *կատակասէր, զուարճախօս, խեղկատակ։*

Вала́канье, баля́канье գ. չ. *շատախօսութիւն. ժ. գէվէզութիւն։*

Вала́кать, баля́кать բ. չ. *զրուցել, խօսակցել, շատախօսութիւն անել։*

Вала́кирь գ. ա. *կճուճ, կաւէ անօթ || || կաւէ չանախ (գործարաններում)։*

Валала́ечникъ տ. **Валала́йщикъ.**

Валала́йка գ. ի. *բալալայկա (եռաղի նուագարան ռուսաց)։*

Валала́йщикъ գ. ա. *բալալայկա շինող կամ բալալայկա ածող։*

Валаму́тить, вз— բ. ն. *պղտորել || շփոթել, ամաչացնել (անվայել խօսքերով)։*

Валаму́тный ած. *կռուասէր, կռուարար, բամբասասէր։*

Валаму́тъ գ. ա., **баламу́тка** գ. ի. *խռովարկու, կռուարար, բամբասող, խօսք տանող բերող, խառնակիչ։*

Вала́ндаться տ. **Вала́ндаться.**

Валансе́ръ,—рка գ. *լարախաղաց։*

Балансирова́ть բ. չ. *պարանի կամ լարի վրայ խաղալ || հաւասարակշռութիւն պահել։*

Вала́нсъ գ. ա. *հաւասարակշռիչ || հաւասարակշռութիւն || հաշուեկշիռ || հաշուագիր։*—**числовой**—*կշիռ թուոց։*

Вала́нсовый ած. *հաշուեկշռի։*

Вала́стить բ. ն. *նաւախրճել, նաւի մէջ աւազ կամ խիճ լցնել՝ որոշեալ դիրք տալու համար։*

Вала́стъ գ. ա. *նաւախիճ, աւելորդ բեռ։*

Вала́съ գ. ա. *յարդագոյն կարկեհան (քար)։*

Валахо́нъ,—нецъ,—чикъ գ. ա. *վերնաշապիկ, բաճկոնակ հաստ կտաւէ, ամառուայ վերնաշապիկ։*

Валахо́нный ած. *վերնաշապիկի։*

Валахры́стъ գ. ա. *դատարկաշրջիկ, դատարկասուն, թափառաշրջիկ։*

Вала́хтить բ. ն. *ցայտեցնել։*

Валбе́сничать բ. չ. *անգործ շրջել, ծուլութիւն անել, յիմարութիւն անել։*

Валбе́съ գ. ա. *տխմար, յիմար, անշնորհք։*

Валдахи́нный ած. *ամպհովանու։*

Валдахи́нъ գ. ա. *ամպհովանի, հովանոց։*—**ка́ѳедры**—*ձայնամփոփ։*

Валдырья́нъ գ. ա. *կատուախոտ, աղբրդրուկ. բ.։*

Валетме́йстеръ գ. ա. *պարապետ, կաքաւապետ. տճ. պարպաշի || պարայարդար, կաքաւայարդար։*

Вале́тчикъ,—чица գ. *կաքաւող։*

Вале́тный ած. *ցուցապարի։*

Вале́тъ գ. ա. *պարանցիկք, ցուցապար, ցուցք։*

Вали́ста գ. ի. *նետակալ, քարընկէց։*

Вали́стика գ. ի. *արուեստ ռմբաձգութեան։*

Валисти́ческій ած. *ռմբաձգութեան, հեռաձգութեան։*

Ва́лка գ. ի. *գերան, մարդակ || ձորակ || || հեղեղատ։*

Валко́нъ,—чикъ գ. ա. *պատշգամ։*

Балко́нный ած. *պատշգամի։*

Валла́да գ. ի. *վէպերգ, վիպասանական երգ, գեղօն, բալլադայ։*

Ва́лмошный ած. *օտարոտի, անմիտ, անխելք, յիմար։*

Ва́лмошь գ. ի. *յիմարութիւն, անկարգութիւն. ժ. գժութիւն։*

Вало́банъ տ. **Вала́банъ.**

Ва́лованье գ. չ. *փայփայանք, երես տալը։*

Ва́ловать բ. ն. *փայփայել, փաղաքշել || || երես տալ, քնքոյշ մեծացնել || կատակել, խաղ անել։*

Ва́ловень գ. ա. *սիրելի, փայփայած || || երես տուած, քնքոյշ մեծացած։*

—ловенъ счастья — բախտաւոր, բախտ ունեցող։

Баловни́къ,—вщикъ գ. ա., баловни́ца գ. ի. մանկապղծ, երեխաներին երես տուող։

Баловство́ գ. չ. փայփայանք, փաղաքշանք, գգուանք ‖ մանկապղծութիւն, երես տալը ‖ կատակ, ստահակութիւն։

Баллотирова́ніе,—ро́вка գ. քուէարկութիւն, համեմատական քուէարկութիւն։

Баллотирова́ть, вы—բ. ն. քուէարկել։

Баллотирова́ться բ. ա. քուէարկուիլ։

Баллотирова́нный ած. քուէարկուած։

Ба́лочный ած. գերանի, մարդակի։

Ба́лтывать տ. Болта́ть.

Балъ, ба́ликъ գ. ա. խնճոյք, պարահանդէս ‖ Թուանշան (աշակ. յառաջադիմութեան)։

Балъ-мабиль գ. ա. պարադահլիճ, պար սովորելու դահլիճ։

Балы́къ գ. ա. զուրկէլ, բալիք, չորացրած ձուկ։

Балыко́вый ած. զուրկէլի։

Бальзами́нъ գ. ա. պալասան, բալասան, անժոյժ ծաղիկ, հնածաղիկ. բ.։

Бальзами́нный ած. պալասանի, բալասանի։

Бальзамирова́ніе գ. չ., бальзамировка գ. ի. զմռսելը, բալզամելը (դի)։

Бальзамирова́ть բ. ն. զմռսել (դի)։

Бальзамиро́вщикъ գ. ա. զմռսող (դի)։

Бальзами́ческій ած. բալասանական։

Бальза́мникъ գ. ա., бальзамное дерево գ. չ. ապրսամ, բալասանի ծառ։

Бальза́мъ գ. ա. բալասան, պալասան, ապրսամ։

Бальзамный ած. բալասանի։

Бальнеоло́гія գ. ի. ուսումն առողջարար ջրերի։

Ба́льный ած. պարահանդէսի, խնջոյքի։

—ное платье—պարահանդէսի զգեստ, զառաքաշ։

Балюстра́да գ. ի. սիւնազարդ վանդակ, վանդակաւոր պատշգամ։

Баля́кать տ. Бала́кать.

Баля́сина գ. ի. վանդակասիւն։

Баля́сникъ գ. ա. վանդակ շինող ‖ ‖ զուարճասէր, ծաղրածու, խեղկատակ։

Баля́сничать բ. չ. ծաղրածութիւն անել, խեղկատակութիւն անել, մասխարութիւն անել։

Баля́сы տ. Балюстра́да.

Бамбере́къ գ. ա. բամբերէկ (մետաքսէ կերպաս Բուխարայի)։

Бамбу́къ գ. ա. հնդկեղէգն, բամբուկ. ծռ.։

Бамбу́ковый ած. հնդկեղէգից շինուած, հնդկեղէգի։

Бана́льный ած. ափեղցփեղ, ցոփ։

Бана́новый ած. ադամաթզի, բանանի։—вое де́рево—բանանենի. բ.։

Бана́нъ գ. ա. ադամաթուզ, բանանենի. բ.։

Ба́нда գ. ի. զինուորուած խումբ ‖ աւազակախումբ։

Бандажи́стъ,—никъ գ. ա. աղէկապ շինող։

Банда́жъ գ. ա. աղէկապ, կապ, կապոց։

Банда́жный ած. աղէկապի։

Бандеро́ль գ. ի. մաքսադրոշ, բանդէրօլ։

Бандеро́льный ած. մաքսադրոշի, բանդէրօլի։

Банди́тъ գ. ա. սրիկայ, աւազակ։

Бандулье́ра գ. ի. սրակապ, փոկ զինուորական սրի։

Банду́ра գ. ի. փանդիռն (սլաւոնական նուագարան)։

Банду́рный ած. փանդիռնի ‖ փանդռայինի։

Бандури́стъ գ. ա. փանդիռն ածող, փանդռածու։

Ба́нить, вы— *բ. ն. լուանալ, մաքրել, տաք ջրով լուանալ, թրջել || ջուրը դնել։*

Ба́нка, ба́ночка *գ. ի. բղուղ, սրուակ, անօթ, բանկայ || շնչահան կամ սրուակ (վիրաբուժների) || խոյթք, աւազակոյտ || նստարան նաւակավարի։*

Банке́ръ *տ.* **Банкоме́тъ.**

Банке́тъ *գ. ա. խնջոյք, ճաշկերոյթ։*

Банки́рство *գ. չ. սեղանաւորութիւն։*

Банки́ръ *գ. ա. սեղանաւոր։*

Банки́рскій *ած. սեղանաւորի || սեղանաւորական։*

Ба́нковый *ած. դրամատան, բանկի || բանկային։*—**вый билетъ**—*բանքտոմս։*

Банкоме́тъ *գ. ա. խաղապետ (դրամախաղի մէջ)։*

Банкру́титься *բ. ա. սնանկանալ, կոտր ընկնել։*

Банкру́тство *գ. չ. սնանկութիւն, սեղանաբեկութիւն։*

Банкру́тъ *գ. ա. սնանկացող, սեղանաբեկ. ժ. սլրուտ (կոտր ընկնող, պըրուտ ելնող)։*

Ба́нкъ *գ. ա. դրամատուն, բանկ։*—**взаи́мнаго креди́та**—*փոխադարձ վարկի բանկ։*—**госуда́рственный**—*պետական բանկ։*—**комме́рческій**—*առեւտրական բանկ։*—**ча́стный**—*մասնաւոր բանկ։*

Ба́нникъ *գ. ա. ճաղկաւել (ռուս. բաղնիքում) || մաքրիչ թնդանօթի։*

Ба́нный *ած. բաղնիքի, բաղանեաց։*

Ба́ночный *ած. բղուղի, սրուակի, բանկայի։*

Бантъ, ба́нтикъ *գ. ա. նշանակապ, կապ, հանգոյց (որ հանդէսի ժամանակ կրում են կրծքի վրայ)։*

Ба́нщикъ *գ. ա. բաղնէպան. տճ. համամչի։*

Ба́нщица *գ. ի. բաղնեպանուհի։*

Ба́ня *գ. ի. բաղանիք || քրտնարան || լոգարան, լողարան || ցողումն, ցողելը (բաժակի և այլն)։*

Баоба́бъ *գ. ա. յաւականի ծառ, բաոբաբ։*

Барабане́нье *գ. չ. թմբկահարութիւն, թմբկահարելը։*

Бараба́нить, про— *բ. չ. թմբկահարել, թմբուկ ածել || հռչակել, տարածել։*

Бараба́нный *ած. թմբուկի || թմբկային։*—**ная перепо́нка**—*թմբկաթաղանթ (ականջի), ականջի ցնցուղ։*—**ба́нная по́лость**—*թմբկախորշ, թմբուկի խոռոչ (ականջի)։*—**ба́нный бой**—*թմբուկի ձայն, թմբկահարութիւն։*

Бараба́нщикъ *գ. ա. թմբկահար, թըմբուկ ածող։*

Бараба́нщичій *ած. թմբկահարի։*

Бараба́нъ,—нчикъ *գ. ա. թմբուկ, դաւուլ, դհօլ || թմբուկ ժամացուցի, տուփ զսպանակի || թմբկախորշ ականջի։*

Барабо́шить *բ. ն. շփոթել, անհանգստացնել, վախեցնել, թեթև ճանկել։*

Барака́нъ *գ. ա. բրդէ հաստ կերպաս, բարական։*

Барака́новый *ած. բարականի || բարականից շինուած։*

Бара́къ *գ. ա. տնակ, հիւղ, խրճիթ, վրանախրճիթ (զինուորի)։*

Бара́нецъ *գ. ա. արջաթաթ. բ.։*

Бара́нина *գ. ի. ոչխարի միս։*

Бара́ній *ած. ոչխարի || ոչխարի մորթուց շինուած։*—**горо́хъ**—*սիսեռն. բ.։*—**язы́къ**—*գառնալեզու. բ.։*—**нья трава́**—*փռնչուկ. բ.։*

Бара́нка,—чка *գ. ի. փոքրիկ բոկեղ, կակուղ հացիկ բոլորաձև։*

Бара́нникъ *գ. ա. լեռնական փռնչուկ (գառի խոտ). բ.։*

Бара́нокъ գ. ա. ժանեւոր գլոց (որմաշէնի), քերիչ։

Бара́нчикъ գ. ա. գարնանաբեր, գարնան ծաղիկ. բ.։

Бара́нъ,—шекъ գ. ա. ոչխար, խոյ || || բարան կամ խոյ (քարընկէց մեքենայ նախնեաց) || ստոման երկբերան. տճ. խլրըք, խլրուղ։—**ра́нъ каменный**—այծքաղ. կ.։—**курдючный**—դմակաւոր ոչխար։

Бара́хтанье գ. չ. ընդդիմանալը, մաքառելը, թփրտալը։

Бала́хтаться բ. ա. ընդդիմանալ, մաքառել, թփրտալ։

Бара́шекъ գ. ա. ջրակտցար. թ.։

Барбари́змъ գ. ա. խժդուժ խօսքեր, օտարամուտ բառեր՝ հակառակ մայրենի լեզուի օրինաց։

Барбари́сникъ գ. ա. կծոխուրի մարգ || || ծորենի, շաքարեղէն՝ կծոխուրի հիւթով շինուած։

Барбари́съ գ. ա. կծոխուր, ծոր. բ.։

Барбари́сный,—и́совый ած. կծոխուրի, ծորի, կծոխուրից շինած։

Барбе́тъ գ. ա. անպատուար մարտկոց։

Барвена́ գ. ի. արքայաձուկ, կարմրագունչ, արքունի ձուկ. ձ.։

Барви́нокъ գ. ա. կուսանածաղիկ, գառնադմակ, մշտադալար. բ.։

Ба́рда գ. ի. մրուր, գիրտ, տկնուցք (հացի արաղի)։

Бардъ գ. ա. երգիչ բանաստեղծ (միջին դարերի արեւմտեան Եւրոպայում)։

Баре́жъ գ. ա. բարէժ (նուրբ ասուէ գործուած Փրանսիական)։

Барелье́фъ գ. ա. խորաքանդակ, բարելեֆ։

Ба́ржа գ. ի. թիավար նաւ։

Барика́да գ. ի. շերտափակ, պատնէշ, հողաբլուր, քարակոյտ։

Барикади́ровать բ. ն. պատնէշել, պատնէշ շինել։

Бари́лла գ. ի. թանթռնիկ. բ.։

Ба́ринъ գ. ա. տէր, պարոն, աղայ || || իշխան, ազնուական։

Барито́нъ գ. ա. մերձագիլ, միջակ ձայն երգեցողութեան, ծանր ձայն, բարիտոն։

Ба́риться բ. ա., **ба́рничать** բ. չ. փքուիլ, մեծ ձեւանալ, աղայութիւն անել։

Ба́ричъ գ. ա. ազնուականի որդի, ազնուորդի։

Бари́товая кислота գ. ի. կշռունական թթու։

Бари́тъ գ. ա. կշռունիկ, ծանրահող (քիմ. բաղ.)։

Ба́рій գ. ա. կշռուն, բարիոն (քիմ. պարզ մարմին)։

Ба́рка,—рочка գ. ի. մեծ նաւակ || նաւ։

Ба́рочный ած. մեծ նաւակի, նաւի։

Барка́нъ, барка́новый տ. **Барака́нъ.**

Баркаро́ла գ. ի. նաւաստիների երգ (Վենետիկում), երգ գօնդօլավարների, բարկարօլայ։

Барка́съ գ. ա. պատերազմանաւ (առագաստաւոր)։

Барко́утъ գ. ա. նաւեզր (ամուր տախտակից շինուած)։

Ба́рмы գ. ի. յգ. մանեակ սրբոց պատկերներով (որ կրում էին ռուսաց թագաւորները և բարձրաստիճան հոգեւորականք)։

Барометри́ческій ած. ծանրաչափական։

Баро́метръ գ. ա. ծանրաչափ, բարօմէտր (գործիք)։—**сифо́нный**—սիփոնաձեւ ծ.։—**съ ча́шкою**—տաշտաձեւ ծ.։

Бароне́сса գ. ի. բարոնուհի, պարոնուհի։

Бароне́тъ գ. ա. սեպուհ, բարոնազն։

Баро́нство գ. չ. բարոնութիւն։

Баро́нскій ած. բարոնական, բարոնի, պարոնի։

Баро́нъ գ. ա. բարոն, ազատ, ստանիկ, սեպուհ։

Бароско́пъ գ. ա. ծանրացոյց, կշռացոյց (գործիք)։

Ба́рочникъ գ. ա. նաւատէր, բարկայի տէր։

Ба́рскій ած. իշխանական, տէրական, տէրոջ։

Ба́рство գ. չ. ազնուականութիւն։

Барсу́къ,—чекъ գ. ա. գորշուկ, փորսող, իշղար. կ.։—**кана́дскій**—ամերիկեան իշղար. կ.։

Барсу́чій,—суко́вый ած. գորշուկի || գորշուկի մորթուց շինած։—**су́чья соба́ка** գ. ի. կարճոտն բարակ (շուն)։

Барсъ գ. ա. յովազ. կ.։

Ба́рхатецъ գ. ա. թաւիշ, մախմուր || || հնդիկ շահոքրամ. բ.։

Ба́рхатистый ած. թաւշանման։

Ба́рхатка գ. ի. թաւիշ, թաւիշեայ կերպաս։

Ба́рхатникъ գ. ա. անթառամ ծաղիկ, թաւրնջակ, ծիմել, հաւկատար. բ.։

Ба́рхатъ գ. ա. թաւիշ, մախմուր։

Ба́рхатный ած. թաւշեայ, թաւիշեայ, թաւշեպատ, մախմուրէ։

Ба́рченекъ,—чукъ գ. ա. իշխանի որդի։

Ба́рщина գ. ի. ծառայութիւն, հարկ (ստրուկների իրանց տէրերին Ռուսիայում)։

Баръ գ. ա. խոյթք, աւազակոյտք։

Ба́рыня գ. ի. տիրուհի, տիկին || իշխանուհի։

Бары́шникъ,—ница — մանրավաճառ, փերեզակ, չարչի, կրկնավաճառ։—**лошади́ный**—ձիավաճառ. տճ. ճանպազ։

Бары́шническій, бары́шничій ած. վաճառորդի, փերեզակի։

Бары́шничанье գ. չ. վաճառորդութիւն, փերեզակութիւն || ձիավաճառութիւն, ճանպազութիւն։

Бары́шничать բ. չ. վաճառորդել, առնել և ծախել, ճանպազութիւն անել։

Бары́шничество տ. **Бары́шничанье.**

Бары́шный ած. շահուած, օգտուած։

Ба́рышня գ. ի. օրիորդ։

Бары́шъ գ. ա. շահ, օգուտ։

Барье́ръ գ. ա. վանդակապատ || պատնէշ, պատուար, ցանկապատ || խափան, արգելոցք։

Ба́сенникъ գ. ա. առակախօս, առակագիր։

Ба́сенный ած. առակի, առակական։

Баси́ликъ գ. ա. շահասպրամ, ռէհան. բ.։

Баси́стъ գ. ա. բամբերգիչ, բամբաձայն երգիչ || բամբաձայն քնարածու, բամբածու։

Баси́стый ած. բամբաձայն, խաւարաձայն։

Баси́ть բ. չ. բամբերգել || պճնուիլ, զարդարուիլ || զուարճախօսել, զբաղեցնել։

Баска́къ գ. ա. հարկահան, հարկ հաւաքող (թաթարաց)։

Басма́ գ. ի. շրջանակ սրբոց պատկերների || մեծ մօղօլի պատկերը (հին ժամանակ)։

Баснопи́сецъ, баснотво́рецъ գ. ա. առակագիր, առասպելախօս։

Баснотво́рческій ած. առակագրի || առակագրական։

Баснослóвить բ. չ. առասպելաբանել, առասպելներ հնարել։

Баснослóвіе գ. չ. առասպելաբանութիւն, դիցաբանութիւն։

Баснослóвно մ. առասպելական, անհաւատալի, չափազանց։

Баснослóвность գ. ի. առասպելական լինելը, անհաւատալի լինելը, չափազանցութիւն։

Баснослóвный, баснотвóрный ած. առասպելական, կեղծ || առասպելաբանական, դիցաբանական։

Васнослóвъ գ. ա. առասպելաբան, դիցաբան || առասպելներ հնարող, ստլիկ։
Васнь գ. ի. առասպել, կեղծիք, հնարուած խօսք, սուտ։
Вáсня, бáсенка գ. ի. առակ, առասպել։
Васóкъ գ. ա. բամբալար։
Васóнщикъ գ. ա. ժապաւէնագործ, ժապաւէնավաճառ։
Васóнъ գ. ա. ժապաւէն։
Васóнный ած. ժապաւէնի։
Вассéйнъ գ. ա. ջրամբար, աւազան, շատրուան || ջրագաւառ (գետի, ծովի և այլն)։
Вассéйный ած. ջրամբարի, աւազանի, շատրուանի։
Вассéтъ—горнъ գ. ա. բամբփող, բամբաձայն փող։
Вáста մ. բաւական է, հերիք է || վերջացաւ։
Вастióнъ գ. ա. հինգանկիւնի ամբարտակ (բերդի անկիւններում)։
Вастовáть, забастовáть բ. չ. աւարտել, վերջացնել, բաւականանալ։
Васурмáнъ տ. **Вусурмáнъ.**
Васъ գ. ա. բամբ, վերնաբամբ (ձայն) || || կիսաբարձր քանդակ։
Ваталéръ գ. ա. մատակարար (զինուոր)։
Ваталéрскiй ած. մատակարար (զինուորի)։
Ваталúстъ գ. ա. մարտանկարիչ, նկարիչ ճակատամարտերի։
Ватáлiя գ. ի. ճակատամարտ, կռիւ || ծեծ, կռիւ։
Ватáльный огонь գ. ա. անկանոն հրացանաձգութիւն, անընդհատ հրացանաձգութիւն։
Ватáльная или баталúческая живопись գ. ի. նկարչութիւն ճակատամարտերի, մարտանկարչութիւն։
Ватальóнъ գ. ա. գումարտակ, բատալիօն։
Ватальóнный ած. գումարտակի, բատալիօնի։
Вáтанецъ գ. ա. բարակ տախտակ, նուրբ տախտակ։
Ватарéя գ. ի. մարտկոց։—**гальванúческая** — գալվանական մարտկոց։ —**магнетúческая**—մագնիսական մ.։ —**постоя́нная**—տեւողական մ.։—**термоэлектрúческая** — ջերմելեկտրական մ.։
Вáтенька գ. ա. հայրիկ, հայրիկս || իմ պարոն։
Ватúстъ գ. ա. նուրբ կտաւ, փատիսխայ, բատիստ։
Ватúстовый ած. փատիսխայի || փատիսխայից կարուած։
Ватмáнъ գ. ա. բաթման (ծանրութիւն)։
Ватóгъ, батожéкъ գ. ա. գաւազան, բիր, ցուպ, հաստ մորճ. ժ. կօպալ։
Ватожóкъ գ. ա. յենարան (նկարչի ձեռի)։
Ватомéтрiя գ. ի. խորաչափութիւն (ծովի)։
Ватомéтръ գ. ա. խորաչափ (գործիք)։
Ватрáкъ,—чка գ. մշակ, վարձկան || հողազուրկ գիւղացի։
Ватрахúтъ գ. ա. գորտաքար։
Ватрачúха գ. ի. մշակի կին, վարձուորի կին։
Ватрачúчiй ած. մշակի, վարձկանի։
Ватрáчить բ. չ. վարձուել (իբրև մշակ), մշակութիւն անել։
Ватырщикъ գ. ա. մրագարկ (տպարանի)։
Вáтька գ. ա. հայր, հայրիկ։
Вáтюшка գ. ա. հայրիկ || տէր-հայր։
Вáтя տ. **Вáтенька.**
Вау-адъютáнтъ գ. ա. վերակացու արքունի շինութիւնների։
Ваýлъ,—лецъ,—ýльчикъ գ. ա. ճանապարհի արկղ։
Ваýльный ած. ճանապարհի արկղի։

Вау́льникъ գ. ա. ճանապարհի արկղ շինող։

Ва́харь գ. ա. պոռոտախօս, դատարկախօս ‖ հեքեաթ պատմող։

Вахва́лить բ. չ. սնապարծել, մեծ-մեծ խօսել։

Вахва́лъ գ. ա. սնապարծ, մեծախօս։

Вахва́лка գ. ի. սնապարծ կին, մեծախօս կին։

Вахва́льство գ. չ. սնապարծութիւն, պարծենկոտութիւն, մեծախօսութիւն։

Вахи́ла գ. ի. լայն կօշիկ (գիւղացիների), չաքմայ։

Вахи́льщикъ գ. ա. չաքմայ կարող։

Вахрома́,—омка գ. ի. ծոպ, փունջ, փնջաւոր ժապաւէն, վերջաւոր։

Вахро́мый ած. ծոպի, փնջի։

Вахро́мистый ած. փնջաւոր, ծոպաւոր։

Вахро́мить բ. ն. ծոպերով զարդարել։

Вахро́мщикъ գ. ա., **бахро́мщица** գ. ի. փնջագործ, ծոպարար։

Вахча́, бакча́ գ. ի. արկղով թէյ ‖ բախչայ, բոստան։

Ва́цать, ба́цнуть բ. ն. յանկարծ խփել, անսպասելի հարուածել, շրխկացնել։
—ся բ. ա. վայր ընկնել, ընկնել։

Вацъ—անսպասելի հարուած (բռունցով), դրմ́խք, շրըմ́խք։

Ва́шенка գ. ի. աշտարակիկ (խեցի)։

Ваше́чка տ. **Башка́.**

Ваше́чный ած. գլխի, գլուխի ‖ ձկան գլխի։

Вашка́ գ. ի. մեծ ձկի գլուխ ‖ փուքսի կոթ ‖ հաստագլուխ, տխմար, յիմար։

Вашлы́къ գ. ա. գլխոց, գլխանոց, բաշլըխ։

Вашма́къ,—чо́къ գ. ա. մաշիկ, հողաթափ, բաշմաղ, քօշ։—у **парово́за** —քարավար։

Вашма́чный ած. մաշիկի, հողաթափի, բաշմաղի։

Вашма́чникъ գ. ա. մաշկակար, բաշմաղչի։

Вашма́чница գ. ի. մաշկակար կին։

Вашма́чничанье գ. չ. քօշակարութիւն, մաշկակարութիւն, մաշիկ կարելը։

Вашма́чничать բ. չ. քօշակարութիւն անել, մաշիկ կարելով զբաղուել։

Ва́шня,—шенка գ. ի. աշտարակ։

Ва́шенный ած. աշտարակի, աշտարակներով զարդարուած։

Ва́ю, ба́й, ба́юшки—օրօր, նաննի։

Ваю́канье գ. չ. նաննիկ ասելը, օրօրելը։

Ваю́кать բ. ն. նաննիկ ասել, օրօրել։

Ваяде́рка գ. ի. վարձակ, պարող աղջիկ (Հնդկաստանում)։

Вая́нъ գ. ա. բանաստեղծ (հին սլաւեաններին)։

Вая́ть բ. չ. խօսել, ասել, զրուցել, խօսակցել։

Вде́лій գ. ա. քարախունկ։

Вди́тель գ. ա., **бди́тельница** գ. ի. հսկող, հոգացող, հոգատար, պահապան, դէտ։

Вди́тельно մ. արթնութեամբ, հսկելով, աչալուրջ կերպով, արթնաչեայ։

Вди́тельность գ. ի. արթնութիւն, աչալրջութիւն, հսկողութիւն, հոգատարութիւն։

Вди́тельный ած. արթուն, անքուն, զգաստ, աչալուրջ ‖ հոգատար, հոգացող, հսկող, զգաստամիտ։

Вдѣ́ніе գ. չ. արթնութիւն, հսկողութիւն, աչալրջութիւն։

Вдѣ́ть բ. չ. հսկել, անքուն մնալ, արթուն մնալ, հոգալ։

Вегемо́тъ գ. ա. ձիագետի. կ.։

Вегъ գ. ա. բէգ, բէյ։

Ведра́ գ. ի. **бедро́** գ. չ. ազդր, զիստ, բարձ, ազդրոսկր, երանք, ճուռ, աճուկ։

Ведрене́цъ գ. ա. սխատեբուկ. բ.։

Ведри́стый ած. մեծազիստ, լայնազերկ։

Бедря́ный и беде́рный ած. ազդրի, զիստի ‖ զիստային։ —**ная кость**—ազդրի ոսկր, ազդրոսկր։

Безала́берность գ. ի. անկարգութիւն, խառնակութիւն, յիմարութիւն, խառնափնթորութիւն։

Безала́берный ած. անկարգ, յիմար, խառնափնթոր, անխելք, անմիտ։

Безбо́жіе գ. չ. անաստուածութիւն, անկրօնութիւն։

Безбо́жникъ գ. ա. անաստուած, անկրօն, անբարեշտ, անխիղճ։

Безбо́жничанье գ. չ. անաստուած կերպով վարուելը, անխղճմտաբար վարուելը։

Безбо́жничать, безбо́жничествовать բ. չ. անաստուած կերպով վարուել, անօրէնութիւն անել։

Безбо́жничество գ. չ. անաստուածութիւն։

Безбо́жно, безбо́жнически մ. անաստուածաբար, անօրինաբար։

Безбо́жный, безбо́жническій ած. անաստուած, Աստուած չ'ունեցող, անխիղճ, անօրէն։

Безбо́кій ած. անկող, փոս սնակուշտ։

Безбо́ліе գ. չ. անցաւութիւն, անցաւ լինելը։

Безболѣ́зненно մ. անցաւ, առողջ։

Безболѣ́зненность գ. ի. անցաւութիւն, առողջութիւն, անցաւ լինելը։

Безболѣ́зненный ած. անցաւ, ցաւ չ'ունեցող, առողջ, անախտ։

Безборо́дый ած. քարձ, անմօրուս, անմօրուք, անմիրուք, միրուք չ'ունեցող, քէօսայ։

Безбоя́зненно մ. անվախ, աներկիւղ, քաջաբար։

Безбоя́зненность գ. ի. անվեհերութիւն, անվախութիւն, աներկիւղութիւն։

Безбоя́зненный ած. անվեհեր, անահ, անվախ, աներկիւղ, քաջ։

Безбра́нный ած. խաղաղ, անդորր, անվրդով, անխռով։

Безбра́чіе գ. չ. կուսութիւն, ամուրի վիճակ, ամպսակ մնալը, ազատ մնալը ‖ անսերութիւն (բոյսերի)։

Безбра́чно մ. կոյս, ամուրի։

Безбра́чность գ. ի. կուսութիւն, ամուրի վիճակ, ազապութիւն։

Безбра́чный ած. կոյս, ամուրի, անպսակ, կին չ'ունեցող, ազապ ‖ անսեր (բոյս)։

Безбро́вый ած. յօնամերկ, անյօնք, յօնք չ'ունեցող։

Безбрю́хій ած. անփոր, փորպտ, տափակ փոր ունեցող։

Безбу́рный ած. հանդարտ, խաղաղ, անվրդով, անխռով, անմըրրիկ, առանց փոթորկի։

Безбѣ́дно մ. բարեկեցիկ, անկարօտ։

Безбѣ́дность գ. ի. բարեկեցութիւն, անկարօտ վիճակ։

Безбѣ́дный ած. բարեկեցիկ, անկարօտ։

Безве́дріе գ. չ. վատ եղանակ, խառնակութիւն օդոց։

Безвеще́ственно մ. աննիւթաբար, հոգեպէս։

Безвеще́ственность գ. ի. աննիւթականութիւն։

Безвеще́ственный ած. աննիւթ, աննիւթական։

Безви́нность գ. ի. անմեղութիւն, արդարութիւն։

Безви́нно մ. անմեղաբար, անպարտ կերպով ‖ անարդարութեամբ։

Безви́нный ած. անմեղ, անպարտ ‖ ‖ արդար։

Безвку́сица գ. ի., **безвку́сіе** գ. չ. անհամութիւն ‖ անճաշակ լինելը։

Безвку́сно մ. անհամ ‖ անճաշակ, անախորժ։

Безвку́сность գ. ի. անհամութիւն, տհամութիւն։

Безвку́сный ած. անհամ, անախորժ || || անճաշակ։

Безвла́жный ած. չոր, ցամաք, խոնաւութիւն չ'ունեցող։

Безвла́стіе գ. չ. անիշխանութիւն։

Безвла́стность գ. ի. անկարութիւն, անզօրութիւն։

Безво́дный ած. չոր, ցամաք, անջուր, ջրի կարօտ, ծարաւուտ, անջրդի։

Безво́дье գ. չ.,—**во́дица и—во́дность** գ. ի. ջրի պակասութիւն || երաշտութիւն, չորութիւն || ցամաքութիւն։

Безвозбра́нный ած. անարգել, անխափան, թոյլ տրուած։

Безвозвра́тно մ. անդառնալի կերպով, անդարձ կերպով։

Безвозвра́тный ած. անդարձ, անդառնալի, անփոփոխ։

Безвозду́шный ած. օդազուրկ, անօդ, առանց օդի։

Безвозме́здно մ. ձրիաբար, անվարձ։

Безвозме́здный ած. անվարձ, ձրի || անարծաթ։

Безволоки́тный ած. անյապաղ, իսկոյն։

Безволо́сица գ. ի.,—**сіе** գ. չ. ճաղատութիւն, կնտութիւն, հերաստութիւն, քաչալութիւն։

Безволо́сый ած. հերատ, ճաղատ, կունտ, անհեր, անմազ, քաչալ, լերկ։

Безво́нный ած. անհոտ, առանց հոտի, հոտ չ'ունեցող։

Безвре́дно մ. անվնաս, ողջ և առողջ։

Безвре́дность գ. ի. անվնասակարութիւն, անվնասութիւն։

Безвре́дный ած. անվնաս, անվնասակար || անմեղ, միամիտ։

Безвре́меніе գ. չ.,—**ница** գ. ի. վատ եղանակ, խառնակութիւն օդոց || վատ ժամանակ, վտանգաւոր ժամանակ, չար ժամանակ։

Безвре́менно մ. անժամանակ, տարաժամ, անպատեհ ժամանակ։

Безвре́менность գ. ի. անժամանակ լինելը, տարաժամ լինելը։

Безвре́менный ած. անժամանակ, ապաժամ, տարաժամ || անյաջող, ձախորդ։ —**цвѣтъ**—ձնծաղիկ. բ.։

Безвы́водно մ. մաքսը չվճարած։

Безвы́годно մ. անօգուտ կերպով, անյաջող կերպով, վնասով։

Безвы́годность գ. ի. անօգտաւէտութիւն, անձեռնտուութիւն, անշահ լինելը || ձախորդութիւն։

Безвы́годный ած. անօգուտ, անշահ || || անյաջող, վնասակար, ձախող։

Безвы́ходно մ. անել կերպով, անբացակայ, առանց բացակայելու։

Безвы́ходность գ. ի. անել դրութիւն։

Безвы́ходный ած. դուրս չ'ելնող, չբացակայող || անել դրութեան մէջ գտնուող։—**ное положеніе**—անելանելի դրութիւն։

Безвы́чурный ած. պարզ, անզարդ, անպաճոյճ։

Безвы́ѣздный տ. **Безвы́ходный.**

Безвѣ́домо մ. անյայտ կերպով, առանց իմաց տալու, առանց հրամանի։

Безвѣ́домый ած. անյայտ, առանց իմաց տալու, անլուր, անհետ, առանց հրամանի։

Безвѣ́ріе գ. չ. անհաւատութիւն, թերահաւատութիւն։

Безвѣ́ръ գ. ա.,—**рка** գ. ի. անհաւատ կամ թերահաւատ։

Безвѣ́стно մ. անհետ, անյայտ, անհետք։

Безвѣ́стность գ. ի. անհետութիւն, անյայտութիւն։

Безвѣ́стный ած. անծանօթ, անյայտ, աննշան։

Безвѣ́тренность գ. ի.,—**вѣтріе** գ. չ. հանդարտութիւն օդի, քամի չլինելը, խաղաղ եղանակ։

Безвѣ́треный ած. հանդարտ, անհողմ, առանց քամու։

Безглáвить բ. չ. գլխատել ‖ առաջնորդից զրկել (ժողովրդին)։

Безглáвный ած. անգլուխ ‖ առանց գլխաւորի, առանց առաջնորդի։

Безглáзый ած. կոյր, աչք չ՚ունեցող, քոռ։

Безглáсіе գ. չ. համրութիւն ‖ ձայն չ՚ունենալը։

Безглáсность գ. ի. ծածուկ լինելը, անձայն լինելը, գաղտագողի լինելը։

Безглáсный ած. համր, անլեզու ‖ անձայն, լռիկ, անմռունչ, գաղտագողի, ծածուկ ‖ ձայն չ՚ունեցող, ձայն տալու իրաւունք չ՚ունեցող (քուէարկութեան ժամանակ)։—**Безглáсная бýква**—կիսաձայնաւոր տառ։

Безгнѣ́вный ած. անբարկացոտ, չբարկացող, հանգիստ, մեղմ։

Безгнѣ́здный ած. անբոյն, անբուն, բոյն չ՚ունեցող։

Безгóдіе, — гóдица —անբախտութիւն, դժբախտութիւն, վատ տարի, անյաջող տարի։

Безголóвый ած. անգլուխ ‖ դատարկագլուխ, յիմար, տխմար։

Безголóсый ած. անձայն, ձայնազուրկ, ձայն չ՚ունեցող։

Безгосудáрный ած. անիշխան, անգլուխ։ — **ное время** — անիշխանութեան ժամանակ, անտիրութիւն։

Безгрáмотность գ. ի. անգրագիտութիւն, տգիտութիւն։

Безгрáмотный ած. անգրագէտ, անուս, տգէտ։

Безграни́чность գ. ի. անսահմանութիւն, անեզրութիւն։

Безграни́чный ած. անսահման, անեզր, անեզրափակ, անկոպար։—**ное довѣ́ріе**—լիակատար հաւատարմութիւն։

Безгри́вый ած. անբաշ, բաշ չ՚ունեցող։

Безгрýдый ած. թոյլ կրծքով, անզարգացած կրծքով։

Безгрѣ́шіе, — ность — անմեղութիւն, արդարութիւն, մաքրութիւն։

Безгрѣ́шный ած. անմեղ, արդար, մաքուր։

Безгýбый ած. անշուրթ, անշրթունք, շրթնատ։

Бездáнно, безпóшлинно մ. անմաքս ‖ ‖ ազատ մուտք ունեցող ‖ առանց իրաւունքի, ապօրէն կերպով։

Бездáнный ած. հարկազատ, հարկ չվճարող։

Бездáрно մ. անընդունակ կերպով, տաղանդ չ՚ունենալով։

Бездáрность գ. ի. անընդունակութիւն, անկարութիւն, անձեռնհասութիւն, տաղանդ չ՚ունենալը։

Бездáрный ած. անընդունակ, տաղանդ չ՚ունեցող, անձեռնհաս, անշնորհք։

Бездéнежно մ. ձրի, ձրիաբար։

Бездéнежность գ. ի.,—**дéнежье** գ. չ. փողի պակասութիւն. ժ. քչատութիւն։

Бездéнежный ած. անփող, չքաւոր ‖ ձրի։

Бéздна գ. ի. անթիւ, անհամար, սարսափելի շատ ‖ անդունդք, խորխորատ, վիհ։

Бездóждіе գ. չ. երաշտութիւն, չորութիւն։

Бездóждный ած. երաշտ, անանձրև, չոր եղանակ։

Бездóимочный ած. անապառիկ, առանց պարտքի մնալու, լիովին վճարուած։

Бездóимочно մ. առանց պարտ մնալու, լիովին վճարելով։

Бездоказáтельный ած. անապացոյց։

Бездолжностнóй ած. անպաշտօն, առանց պաշտօնի, առանց տեղի։

Бездóлжный ած. պարտք չ՚ունեցող, անպարտք։

Бездо́лить բ. ն. *մասից զրկել, բաժնից զրկել || դժբախտացնել, քամբախտացնել։*

Бездо́льный ած. *դժբախտ, քամբախտ || || անբլթակ։*

Бездо́мникъ գ. ա.,—**мница** գ. ի. *անպատսպարան, անտուն, անտեղ, տուն ու տեղից զուրկ (մարդ)։*

Бездо́мный ած. *անպատսպարան, անյարկ, անուր, տուն ու տեղից զուրկ։*

Бездо́мокъ,—до́мка տ. **Бездо́мникъ.**

Бездо́мье գ. չ.,—**мица** գ. ի. *անպատսպար լինելը, տուն ու տեղից զուրկ լինելը, անտնութիւն։*

Бездо́нный ած. *անյատակ || չափազանց շռայլ։*

Бездоро́жица գ. ի.,—**ро́жье** գ. չ. *դըժուարագնաց ճանապարհ, դժուար ճանապարհ, դժուարանցանելի ճանապարհ, վատ ճանապարհ։*

Бездохо́дный ած. *անօգուտ, անեկամուտ, եկամուտ չբերող։*

Безду́шіе գ. չ. *անշնչութիւն, մեռելութիւն || անօրէնութիւն, անխղճութիւն։*

Безду́шникъ գ. ա.,—**ду́шица** գ. ի. *անօրէն, անհոգի, անխիղճ։*

Безду́шничать բ. չ. *անիրաւել, անօրինաբար վարուել, անխիղճ վարուել, անիրաւութեամբ վարուել։*

Безду́шничество գ. չ. *անիրաւութիւն, անօրէնութիւն, անխղճութիւն։*

Безду́шно մ. *անխղճաբար, անիրաւաբար։*

Безду́шный ած. *անշունչ, անհոգի, անկենդան || անօրէն, անիրաւ, անխիղճ, եսական || ստրուկ չ'ունեցող ազնուական (հին ժամանակ Ռուսիայում)։*

Бездыха́нность գ. ի. *շնչատութիւն, շնչարգելութիւն || անշնչութիւն, շունչ չ'ունենալը, կեանք չ'ունենալը, մեռելութիւն։*

Бездыха́нный ած. *անշունչ, մեռած, անշնչացած։*

Бездѣ́йственный ած. *ներգործութիւն չ'ունեցող || անգործ, պարապ։*

Бездѣ́йствіе գ. չ. *անգործութիւն, անշարժութիւն, պարապութիւն։*

Бездѣ́йствовать բ. չ. *անգործ մնալ, պարապ մնալ, անշարժ մնալ։*

Бездѣ́лица,—дѣ́лка,—дѣ́лочка,—дѣлу́шка գ. ի. *սնոտիք, չնչին բան, դատարկ բան, աննշան բան։*

Бездѣ́лье գ. չ. *պարապութիւն || չնչին գործ, սնոտի բան, դատարկ բան։*

Бездѣ́льникъ գ. ա.,—**ница** գ. ի. *դատարկասուն, անգործ || անառակ, անըզգամ, ստահակ։*

Бездѣ́льническій ած. *դատարկասուն, անզգամ, անառակ, ստահակ։*

Бездѣ́льничанье,—дѣ́льничество գ. չ. *անզգամութիւն, ստահակութիւն, անառակութիւն։*

Бездѣ́льничать բ. չ. *պարապ քարշ գալ, անգործ շրջել, ստահակութիւն անել։*

Бездѣ́льно մ. *պարապ լինելով, անգործ մնալով։*

Бездѣ́льный ած. *անգործ, պարապ, դատարկասուն || դատարկ, սնոտի, ցնորական։*

Бездѣ́тный ած. *անզաւակ, անզարմ, ամուլ։*

Бездѣ́тство գ. չ.,—**дѣ́тность** գ. ի. *ամլութիւն, անպտղութիւն, չբերք լինելը։*

Безе́ գ. չ. *փրփրուկ, համբոյր (մի տեսակ քնքոյշ կարկանդակ)։*

Безжа́лобный ած. *անգանգատ։*—**человѣ́къ**—*մարդ, որի դէմ չ'են կամենում կամ չ'են կարող գանգատուել։*

Безжа́лованный ած. *անռոճիկ, ռոճիկ չըստացող։*

Безжа́лостно մ. *անգթաբար, անողորմաբար, անխնայ։*

Безжáлостность գ. ի. անգթութիւն, քարասրտութիւն։

Безжáлостный ած. անգութ, անողորմ, անկարեկից, քարասիրտ։

Безжáльный ած. անխայթ, անխայթելի։

Безжéлчный ած. անլեղի, լեղի չ'ունեցող ‖ չբարկացող, անմաղձ։

Безжéнный ած. անկին, ամուրի, ազապ։

Безжéнство գ. չ. անկնութիւն, ամուրի լինելը, ազապութիւն, այրիութիւն։

Безжéнствовать բ. չ. ամուրի մնալ, ազապ մնալ, այրի մնալ։

Безжи́зненность գ. ի. մեռելութիւն, անկենդանութիւն, կեանք չ'ունենալը։

Безжи́зненный ած. մեռած, անկենդան ‖ կենազուրկ, կենսազուրկ։

Безжи́льный ած. աներակ, երակազուրկ։

Беззабóтливо մ. անհոգաբար, անհոգութեամբ, անփութութեամբ, անհոգ կերպով։

Беззабóтливость գ. ի. անհոգութիւն, անփութութիւն, անհոգ լինելը։

Беззабóтливый ած. անհոգ, անփոյթ։

Беззабóтно,—ность,—тный տ. **Беззабóтливо,—ливость,—ливый.**

Беззави́стіе գ. չ. աննախանձութիւն, աննախանձ բնաւորութիւն։

Беззави́стливый,—ви́стный ած. աննախանձ, նախանձ չ'ունեցող։

Беззавѣ́тный ած. անպաշտպան, անպատսպար ‖ անարգել, անդարձ։

Беззавѣ́тно մ. անարգել, ազատաբար, լիովին, անդարձ։

Беззазóрность գ. ի. անարատութիւն, անպարսաւութիւն։

Беззазóрный ած. անարատ, անպարսաւ։

Беззакóніе գ. չ. օրինազանցութիւն, անօրէնութիւն, անիրաւութիւն։

Беззакóнникъ գ. ա.,—**ница** գ. ի. օրինազանց ‖ պատժապարտ, անօրէն, յանցաւոր։

Беззакóнничать բ. չ. օրինազանց լինել, հակառակ օրինաց գործել, ապօրինի գործել։

Беззакóнно մ. անօրինաբար, անօրէն կերպով, ապօրինի կերպով։

Беззакóнность գ. ի. անօրէնութիւն, անիրաւութիւն, ապօրինութիւն։

Беззакóнный ած. անօրէն, ապօրէն, ապօրինի, անիրաւ։

Беззакры́тный ած. անծածկ, բաց, ազատ, արձակ։

Беззасту́пный,—защи́тный ած. անպաշտպան, անօգնական, անտէր։

Беззатѣ́йливый,—тѣ́йный ած. պարզ, հասարակ, անպաճոյճ։

Беззачéтный ած.,—**рéкрутъ**—զինուոր, որ պաշտօնի է նշանակուած ՚ի պատիժ։

Беззащи́тный ած. անպաշտպան, անխնամ, անտիրական։

Беззву́чіе գ. չ. անձայնութիւն, անձայն լինելը, ձայն չ'ունենալը ‖ համրութիւն։

Беззву́чный ած. անձայն, ձայնազուրկ, անհնչիւն։

Беззвѣ́здный ած. աստղազուրկ, անաստղ, մթին, խաւար։

Безземéлье գ. չ. հողազուրկ լինելը ‖ ‖ վարելահողի պակասութիւն։

Безземéльный ած. հողազուրկ, անհող ‖ ‖ վարելահող չ'ունեցող։

Беззу́бый ած. անատամ, ատամնաթափ, ժոռատ. ժ. քաւթառ։

Бéзигъ գ. ա. բէզիգ (թղթախաղ)։

Безкабáлный ած. ազատ, ոչ ստրուկ։

Безкаблу́чный ած. անկրունկ (կօշիկ)։

Безквáсіе գ. չ. անխմորութիւն, անխմոր լինելը, առանց թթխմորի լինելը։

Безквáсный ած. անխմոր, առանց թթխմորի։

Безкова́рно մ. աննենգութեամբ, ուղիղ, ճշմարտութեամբ, միամտաբար։

Безкова́рность գ. է.,—**ва́рство** գ. չ. միամտութիւն, աննենգութիւն, անբծութիւն։

Безкова́рный ած. աննենգ, անխարդախ ուղիղ, ճշմարիտ, միամիտ։

Безкозы́рный ած. առանց յաղթիչի (թղթախաղի մէջ)։

Безколѣ́нный, безколѣ́ночный ած. անծունկ, ծունկ չ'ունեցող || անկապ, անհանգոյց (բոյսերի մէջ)։

Безкома́ндный ած. առանց հրամանի գործող || ստորադրեալ չ'ունեցող (սպայ)։

Безконе́чно մ. անվերջ, անվախճան, յաւիտեան։

Безконе́чность գ. է. յաւիտենականութիւն, անվախճանութիւն || անվերջութիւն, անվերջ լինելը։

Безконе́чный ած. անվերջ, անսպառ, անվախճան, անսահման։

Безко́нный ած. աներիվար, անձի, ձի չ'ունեցող։

Безко́рмица գ. է. կերի պակասութիւն, սնունդի պակասութիւն, պաշար չ'ունենալը։

Безко́рмный ած. անպաշար, անսնունդ։

Безкоры́стіе գ. չ. անշահասիրութիւն, անաչառութիւն։

Безкоры́стно մ. անշահասիրութեամբ, անաչառութեամբ, առանց շահախնդրութեան։

Безкоры́стность գ. է. տ. **Безкоры́стіе.**

Безкоры́стный ած. անշահասէր, անաչառ, անշահախնդիր։

Безко́стный ած. անոսկր, ոսկոր չ'ունեցող։

Безкрамо́льный ած. խաղաղասէր, հանդարտ։

Безкро́вельный ած. անպատսպարան, անտուն, անյարկ։

Безкро́віе գ. չ., **безкро́вность** գ. է. սակաւարիւնութիւն, արեան պակասութիւն, քիչ արիւն ունենալը։

Безкро́вный ած. անարիւն, սակաւարիւն || որբ, ազգական չ'ունեցող || || անպատսպարան, անպաշտպան, անտուն, անյարկ։

Безкручи́нный ած. անցաւ, անհոգ։

Безкры́лый, безкры́льный ած. անթեւ, թեւատ, թեւ չ'ունեցող։

Безкры́лъ գ. ա. թեւատ (թռչուն)։

Безла́дица գ. է. խառնակութիւն, շփոթ || անհամաձայնութիւն, տարաձայնութիւն։

Безла́пый ած. անթաթ, թաթ չ'ունեցող։

Безлепестко́вый ած. ծաղկատերեւ չ'ունեցող, ծաղկատերեւից զուրկ։

Безле́стный ած. անկեղծ, անշողոքորթ, մտերիմ, ուղիղ։

Безли́ственный, безли́стный ած. տերեւազուրկ կամ անտերեւ (ծառ)։

Безли́цый ած. տգեղ || անկերպարան։

Безли́чно մ. անդէմ, դիմազուրկ։

Безли́чность գ. է. անանձնաւորութիւն, անդիմութիւն։

Безли́чный ած. անդէմ, դիմազուրկ, անանձնական։—**глаголъ**—անդէմ կամ դիմազուրկ բայ։

Безло́бый ած. ցածր ճակատով, նեղ ճակատ, փոքրաճակատ։

Безлу́ніе գ. չ. անլուսին ժամանակ, լուսին չ'եղած գիշեր, լուսնազուրկ գիշեր։

Безлу́нный ած. անլուսին, լուսնազուրկ։

Безлѣ́сіе գ. չ.,—**сица** գ. է. անտառազուրկ լինելը։

Безлѣ́сный ած. անտառազուրկ, անանտառ, ծառազուրկ։

Безлѣ́тность գ. է. յաւիտենականութիւն, մշտնջենաւորութիւն, անվախճանութիւն։

Безлѣтный *ած. անվախճան, մշտնջենաւոր, յաւիտենական։*

Безлю́дить, обезлю́дить *բ. ն. ամայացնել, մարդազուրկ անել։*

Безлю́дный *ած. անմարդաբնակ, անբնակ, ամայի։*

Безлю́дье, безлю́дство *գ. չ. ամայութիւն, մարդի պակասութիւն։*

Безлю́дѣть, обезлю́дѣть *բ. չ. ամայանալ, բնակիչներից զրկուիլ։*

Безма́ла *մ. համարեա, մօտ, քիչ մնաց։*

Безма́терній *ած. անմայր, անմէր, որբ։*

Безме́здіе *գ. չ.—ме́здность գ. ի. ձրիութիւն, ձրի լինելը, անվարձ լինելը ‖ անշահասիրութիւն։*

Безме́здникъ *գ. ա. ձրի աշխատող, անարծաթ ‖ անշահասէր մարդ։*

Безме́здно *մ. ձրիաբար ‖ անշահասիրութեամբ։*

Безме́здный *ած. ձրի, անվարձ ‖ անշահասէր։*

Безме́нщикъ *գ. ա. ղանթար շինող։*

Безме́нъ,—чикъ *գ. ա. ղանթար, հռովմայեցւոց կշեռք։*

Безме́нный *ած. ղանթարի։*

Безмо́згій *ած. անուղեղ, ուղեղ չունեցող։*

Безмо́зглость *գ. ի. թանձրամտութիւն, տխմարութիւն, անմտութիւն, անխելքութիւն։*

Безмо́зглый *ած. թանձրամիտ, տխմար, անմիտ, անխելք, ապուշ, յիմար։*

Безмо́лвіе *գ. չ. լռութիւն, հանդարտութիւն, անխօսութիւն։*

Безмо́лвникъ *գ. ա. սակաւախօս, անխօս, լուռ ու մունջ ‖ լռակեաց, անապատակեաց։*

Безмо́лвно *մ. լռութեամբ, լռիկ, մընջիկ, հանդարտութեամբ, անխօս, անձայն, առանց ձէնուձունի։*

Безмо́лвный *ած. լուռ, լռիկ, անխօս ‖ ‖ անմռունչ ‖ անվրդով, խաղաղ, հանդարտ։*

Безмо́лвствовать *բ. չ. լռել, լուռ կենալ, լռութիւն պահել։*

Безмо́щный *ած. անզօր, տկար, թոյլ։*

Безмра́чный *ած. անաղօտ, լոյս, զուարթ, անմութ։*

Безму́жіе *գ. չ. այրիութիւն, անայր լինելը։*

Безму́жій *ած. անայր, անպսակ (կին)։*

Безмѣ́ріе *գ. չ.,—рность գ. ի. անչափութիւն, անչափելի լինելը ‖ չափազանցութիւն։*

Безмѣ́рно *մ. անչափ ‖ չափազանց։*

Безмѣ́рный *ած. անչափելի, անչափ ‖ ‖ անսահման, անհուն ‖ չափազանց։*

Безмѣ́стный *ած. անպաշտօն, անտեղ, առանց տեղի մնացած։*

Безмѣ́шкотный *ած. անյապաղ, արագ, շուտ։*

Безмяте́жно *մ. անվրդով, անխռով, խաղաղութեամբ, անդորրութեամբ, հանդարտութեամբ, խաղաղիկ։*

Безмяте́жность *գ. ի. հանդարտութիւն, անդորրութ'իւն, խաղաղութիւն։*

Безмяте́жн й *ած. անվրդով, անխռով, խաղաղ, անդորր, հանդարտ։*

Безнаво́зный *ած. անաղբ, անփէյին, աղբով չը պարարտացրած (հող)։*

Безнавѣ́тіе *գ. չ.,—ность գ. ի. զրպարտութիւնից ապահով լինելը։*

Безнавѣ́тный *ած. անզրպարտելի, զրպարտութիւնից ազատ, զրպարտութիւնից ապահով։*

Безнаде́жить, обез— *բ. ն. յուսահատեցնել, յուսաբեկ անել, յուսակտուր անել։*

Безнаде́жно *մ. յուսահատութեամբ, յուսակտուր, անյոյս։*

Безнаде́жность *գ. ի. յուսահատութիւն, յուսաբեկութիւն, յուսահատ դրութիւն, անյոյս լինելը։*

Безнадéжный ած. անյոյս, յուսահատ, յուսակտուր, յուսաբեկ։

Безнáдобный ած. անպէտք, անօգուտ, անշահ, աւելորդ։

Безнакáзанно մ. անպատիժ։

Безнакáзанность գ. ի. անպատիժ մընալը ‖ անպատիժ լինելը։

Безнакáзанный ած. անպատիժ, անպատուհաս։

Безнамѣ́ренность գ. ի. աննպատակ լինելը, պատահական լինելը, դիպուածական լինելը։

Безнамѣ́ренный ած. աննպատակ, պատահական, դիպուածական։

Безнапáстный ած. անվտանգ, պաշտպանուած։

Безнаря́дный ած. անզարդ, անպաճոյճ ‖ ‖ չ՚ուղարկուած, չընշանակուած։

Безнаслѣ́діе գ. չ. անժառանգութիւն, ժառանգի բացակայութիւն։

Безнаслѣ́дный ած. անժառանգ, անսերունդ։

Безнату́жный ած. հեշտ, դիւրին, թեթեւ։

Безначáліе,—чáльство գ. չ.,**—лица** գ. ի. անիշխանութիւն, անգլխութիւն, անկարգութիւն։

Безначáльничать բ. չ. անգլուխ գործել, ինքնագլխութիւն անել, իւր կամքը գործ դնել, անիշխանաբար վարուել։

Безначáльный ած. անսկիզբն, ինքնագոյ, անստեղծ, յաւիտենական, անգոյ ‖ անտիրագլուխ։

Безначáльно մ. անսկզբնաբար։

Безначáльственный ած. անիշխան, անառաջնորդ։

Безневѣ́стный ած. անհարս։**—невѣ́стная дѣ́ва** ած. անհարսնացեալ (Սուրբ կոյս)։

Безнóгій ած. անոտ, անոտք, ոտք չ՚ունեցող։

Безнóсый ած. անքիթ, ընչատ, պնչատ, անունչ. ժ. քթլատ, քթատ։

Безнрáвственно մ. անբարոյականութեամբ, անբարոյական կերպով։

Безнрáвственность գ. ի. անբարոյականութիւն, վատաբարոյութիւն, անպարկեշտութիւն։

Безнрáвственный ած. անբարոյական, վատաբարոյ, չարաբարոյ, անպարկեշտ։

Безну́жный ած. անկարօտ, պէտք չ՚ունեցող ‖ աւելորդ, անպէտք։

Бéзо տ. **Безъ.**

Безóаръ գ. ա. անդեղեան քար, դեղթափ, մաղձաքար, թիւնադեղ, փէնզահար ‖ քարայծ. կ.։

Безоби́ный ած. անվնաս, ոչ ոքի չը ցաւեցնող, անշառ։

Безоби́дно մ. անշառութեամբ, անվնաս կերպով։

Безóблачный ած. անամպ, ամպազուրկ, պարզ, գուարթ։

Безоблы́жный ած. ուղիղ, ճշմարիտ, ուղղասէր, սուտ չըխօսող։

Безобрáзить, обезобрáзить բ. ն. տգեղացնել, եղծել, ապականել, փչացնել։

Безобрáзіе գ. չ.,**—ность** գ. ի. տգեղութիւն, անվայելչութիւն, անճոռնիութիւն, տձեւութիւն, ձեւազեղծութիւն ‖ անպատշաճութիւն, անպատեհութիւն, խայտառակութիւն, թշնամանք։

Безобрáзничать բ. չ. անվայելուչ վարուել, խայտառակութիւն անել։

Безобрáзно մ. տգեղ, անճաշակ, անճոռնի կերպով ‖ անպատշաճութեամբ, խայտառակաբար։

Безобрáзность գ. ի. տ. **Безобрáзіе.**

Безобрáзный ած. տգեղ, զազրատեսիլ, դաժան, դաժանատեսիլ, անճոռնի, անճաշակ, տձեւ, անձեւ ‖ անպատշաճ, խայտառակ։

Безобро́чный ած. ապահարկ, հարկազատ։

Безогово́рочный ած. անպայման, պարզ, որոշ, առանց պատճառաբանութեան։

Безгово́рочно մ. անպայման, անդաշն։

Безо́кій ած. կոյր, աչքի լոյսից զրկուած ‖ ‖ աչք չ'ունեցող։

Безопа́сливо մ. անվախ, անզգուշաբար, վստահութեամբ։

Безопа́сливость գ. ի. անվախութիւն, վստահութիւն, անզգուշութիւն։

Безопа́сливый ած. անվախ, վստահ, ինքնավստահ, անզգոյշ։

Безопа́сно մ. անվտանգ, ապահովութեամբ, ապահով կերպով։

Безопа́сность գ. ի. ապահովութիւն, անվտանգ լինելը։

Безопа́сный ած. ապահով, անվտանգ։

Безору́дный ած. անգործիք, անգործարան (մարմին)։

Безору́жный ած. անզէն, զինաթափ։

Безостано́вочно մ. անընդհատ, անընդհատաբար, շարունակաբար, անդադար, առանց կանգնելու։

Безостано́вочность գ. ի. յարատեւութիւն, անընդհատութիւն։

Безостано́вочный ած. անընդհատ, յարատեւ, շարունակ, անդադար, անդուլ։

Безотбо́йно մ. թախանձագին, թախանձանօք, ստիպելով։

Безотбо́йный ած. ստիպող, թախանձող, հանգիստ չտուող, անտանելի։

Безотво́дный ած: անմերժելի։— **свидѣтель**—անմերժելի վկայ, չըհեռացուող վկայ։

Безотвѣ́тно մ. անպատասխան, առանց պատասխանելու։

Безотвѣ́тность գ. ի. անպատասխանատուութիւն ‖ անխօս բնաւորութիւն ‖ ‖ պատասխանելու անկարութիւն։

Безотвѣ́тный ած. անպատասխան, լուռ ‖ ‖ անպայման հնազանդող, առանց հակառակութեան կատարող ‖ երան արդարացնել անկարող, գլխովին մեղաւոր։

Безотвѣ́тственно մ. անպատասխանատու, պատասխանատուութիւնից ազատ։

Безотвѣ́тственность գ. ի. անպատասխանատուութիւն, պատասխանատուութիւնից ազատ լինելը։

Безотвѣ́тственный ած. անպատասխանատու, պատասխանատուութիւնից ազատ։

Безотвя́зно մ. թախանձանօք, առանց հեռանալու, ձանձրացնելով, վազ չը տալով, ձիթի պէս կպչելով։

Безотвя́зность գ. ի. թախանձութիւն, ձանձրութիւն։

Безотвя́зный,—зчивый ած. ձանձրացուցիչ, տաղտուկ, ձանձրալի, չըհեռացող, վազ չ'եկող։

Безотгово́рочно մ. առանց հակառակութեան, անշուշտ, անպայման, անխօս։

Безотгово́рочный ած. անպայման, հլու, առանց հակառակութեան, անխօս։

Безотда́точный ած. անվերադարձնալի, անդարձ։

Безотдохнове́нно մ. շարունակ, անդադար, առանց հանգիստ առնելու, առանց շունչ քաշելու։

Безотлага́тельно մ. անյապաղ, առանց յետաձգութեան։

Безотлага́тельность գ. ի. ստիպողականութիւն, անյետաձգութիւն։

Безотлага́тельный ած. ստիպողական, անյետաձգելի։

Безотло́жно մ. տ. **Безотлага́тельно.**

Безотло́жность գ. ի. տ. **Безотлага́тельность.**

Безотло́жный ած. տ. **Безотлага́тельный.**

Безотлу́чно մ. առանց հեռանալու, անբացակայ։

Безотлу́чность գ. ի. անբացակայութիւն, ներկայութիւն, շարունակ ներկայութիւն։

Безотлу́чный ած. անբաժան, յարակից, անբացակայ, չըհեռացող, միշտ ներկայ։

Безотмѣ́нно մ. անփոփոխելի կերպով, անդարձ կերպով։

Безотмѣ́нный ած. անփոփոխելի, անդարձ։

Безотра́дность գ. ի. անմխիթարութիւն, տխրութիւն, տրտմութիւն, թախծութիւն։

Безотра́дный ած. անմխիթար, անսփոփ, տրտում, տխուր, յուսահատ, յուսակտուր։

Безотсро́чный ած. անյետաձգելի, անհրաժեշտ, ստիպողական։

Безотсту́пный ած. չըհեռացող, անբաժան, ձանձրացնող։

Безоттѣ́ночный ած. անստուեր, ստուերադուրկ, առանց ստուերի։

Безотхо́дный տ. **Безотлу́чный.**

Безотче́тно մ. անհաշիւ կերպով ‖ անպատասխանատու կերպով։

Безотче́тность գ. ի. անպատասխանատուութիւն, հաշիւ չըտալը, կամակայութիւն, ինքնակամութիւն։

Безотче́тный ած. անպատասխանատու, անհամարատու, հաշիւ չըտուող, ինքնակամ, ազատ։

Безотъе́млемый ած. անբռնաբարելի, չըխլուող։

Безоши́бочно մ. անսխալ, անվրէպ, հաստատ, անսխալաբար։

Безоши́бочность գ. ի. անսխալականութիւն, ստուգութիւն, հաստատութիւն, անվրիպութիւն։

Безоши́бочный ած. անսխալ, ուղիղ, ստոյգ, հաստատ ‖ անսխալական, անմոլար ‖ ուղղագիր։

Безпа́житный ած. արօտադուրկ, արօտատեղի չ'ունեցող։

Безпа́лубный ած. առանց տախտակամածի, անծածկ (նաւ)։

Безпа́лый ած. անմատն, մատ չ'ունեցող։

Безпа́мятность գ. ի. մոռացկոտութիւն, տկարամտութիւն, յիշողութիւն չ'ունենալը։

Безпа́мятный ած. մոռացկոտ, տկարամիտ, թմրած, յիշողութիւն չ'ունեցող։

Безпа́мятство գ. չ. ուշաթափութիւն, թմրութիւն։

Безпа́мятѣть բ. չ. յիշողութիւնը կորցնել, բթանալ։

Безпардо́нный ած. խիստ, անողորմ, անգութ, աններող։

Безпа́рный ած. անզոյգ, անհատ։

Безпаспо́ртный ած. անանցաթուղթ, անցաթուղթ չ'ունեցող։

Безпа́хатный ած. արօս, հարօս, անվար (գետին)։

Безперево́дный ած. անփոխանցելի (պարտք կամ մուրհակ)։

Безперемѣ́нно մ. անփոփոխելի կերպով։

Безперемѣ́нный ած. անփոփոխ, անփոփոխելի, անայլայլելի։

Безпереобро́чно մ. անորոշ ժամանակով տուած (վարելահող և այլն)։

Безпе́рстый ած. անմատ, մէկ մատից զրկուած։

Безпе́рый ած. անփետուր, փետրազուրկ, փետրաթափ։

Безпеча́льный ած. անտրտում, ուրախ, ապահով, անհոգ։

Безпе́чно մ. անհոգաբար, անհոգութեամբ։

Безпе́чность գ. ի. անհոգութիւն, անփութութիւն, թեթեւամտութիւն։

Безпе́чный ած. անհոգ, անփոյթ, պղերգ, ծոյլ, անտարբեր, թեթեւամիտ ‖ թեթեւ, դիւրին, հեշտ (գործ, աշխատանք)։

Безпла́тность գ. ի. անվճար լինելը, ձրի լինելը։

Везпла́тно մ. անվճար, ձրիաբար, անվարձ։

Везпла́тный ած. անվճար, անվարձ, ձրի։ — **входъ (въ театръ)** — ձրի մուտք (թատրոն)։

Везпле́менный ած. անազգական, անտոհմ, անցեղ։

Везпло́діе գ. չ. անպտղաբերութիւն, ամլութիւն, անծնութիւն. ժ. չբերութիւն || անպէտքութիւն, անօգտակարութիւն։

Везпло́дно մ. անպտուղ, ՚ի զուր, անօգուտ։

Везпло́дность տ. **Везпло́діе.**

Вебпло́дный ած. անպտուղ, անպտղաբեր, ամուլ, անծին, չբեր || անօգուտ։

Везпло́тность գ. ի. աննիւթականութիւն, անմարմին լինելը, հոգեղէն լինելը։

Везпло́тный ած. աննիւթ, աննիւթական, անմարմին, հոգեղէն։

Везповоро́тно մ. անդարձ կերպով, անդարձ։

Везповоро́тный ած. անդարձ։

Везпого́дица գ. ի. խառնակութիւն օդոց։

Везподмѣ́сный ած. անխառն։

Везподо́бно մ. աննման, անզուգական, անհամեմատ։

Везподо́бность գ. ի. աննմանութիւն, անհամեմատութիւն, անզուգականութիւն։

Везподо́бный ած. աննման, անհամեմատ, անբաղդատ, անօրինակ, անզուգական։

Везпозвоно́чный ած. անողնաշար, անողն։—**ное живо́тное**—անողն կենդանի։

Везпоко́еніе գ. չ. անհանգիստ անելը, նեղելը։

Везпоко́йно մ. անհանգստութեամբ, անհանգիստ, մտախռով։

Везпоко́йность գ. ի. անհանգստութիւն, նեղութիւն։

Везпоко́йный ած. անհանգիստ, չար || խռովարար, յուզող, վրդովալի || ձանձրացնող, նեղութիւն պատճառող։

Везпоко́йство,—ствіе գ. չ. անհանգըստութիւն, ձանձրութիւն, նեղութիւն || խռովութիւն, շփոթութիւն, յուզմունք, մտատանջութիւն։

Везпоко́ить, обезпоко́ить բ. ն. անհանգստացնել, նեղացնել, նեղութիւն տալ, վրդովել, ձանձրացնել։

Везпоко́иться բ. ա. անհանգիստ լինել, մտատանջուիլ, հոգս քաշել, նեղութիւն կրել։

Везполе́зно մ. և բյ. անօգուտ, ՚ի զուր, ՚ի զուր տեղը || ՚ի զուր է։

Везполе́зность գ. ի. անօգտաւէտութիւն, անշահաւէտութիւն։

Везполе́зный ած. անօգուտ, անպտուղ, աւելորդ, անպէտք, անպիտան, զուր։

Везпо́лый ած. անսեռ || առանց յատակի, առանց տախտակամածի։

Везпо́мощно մ. անօգնական, օգնութեան կարօտ։

Везпо́мощный ած. անօգնական, առանց օգնութեան մնացած, օգնութեան կարօտ, անտէր, անտէրունչ։

Везпомѣ́стный ած. անհող, հողազուրկ։

Везпоня́тный ած. բթամիտ, ապուշ, թանձրամիտ։

Везпопо́вщина գ. ի. աներիցական աղանդ, քահանայ չընդունող աղանդ։

Везпоро́чно մ. անարատութեամբ, մաքրութեամբ։

Везпоро́чность գ. ի. անարատութիւն, անբծութիւն, անմեղութիւն։

Везпоро́чный ած. անարատ, մաքուր, անբիծ, անմեղ, անաղարտ, անպարսաւ։

Везпорто́чный ած. անշոր, մերկ, անփոխան։

Безпоря́докъ գ. ա. անկարգութիւն, խառնակութիւն, շփոթութիւն, խառնաշփոթութիւն։

Безпоря́дочно մ. անկարգութեամբ, անկարգ, անկարգ կերպով։

Безпоря́дочный ած. անկարգ, խառն, խառնաշփոթ, խառնափնթոր || խառնագնաց։

Безпо́шлинно մ. անմաքս, մաքսազատ։

Безпо́шлинный ած. անմաքս, մաքսազատ, առանց մաքսի։

Безпоща́дно մ. անխնայ, անխնայաբար, անգթաբար, առանց խնայելու։

Безпоща́дный ած. անագորոյն, անգութ, անողորմ, անխնայ, խիստ։

Безпредме́тный ած. աննիւթ, աննպատակ, դատարկ։—**ный споръ**—աննպատակ վիճաբանութիւն։

Безпредѣ́льно մ. անսահման, անվերջ։

Безпредѣ́льность գ. ի. անչափութիւն, անսահմանութիւն, անվերջութիւն, անվախճանութիւն։

Безпредѣ́льный ած. անսահման, անվերջ, անվախճան, անեզր, անպարագրելի, անպարփակ։

Безпрекосло́вно մ. անպայման, առանց հակառակութեան, առանց վիճելու, առանց դիմադարձութեան։

Безпрекосло́вность գ. ի. անդիմադարձութիւն։

Безпрекосло́вный ած. անդիմադարձ, չհակառակող, անվիճելի։

Безпремѣ́нно մ. անփոփոխ, անշուշտ, անպատճառ։

Безпремѣ́нный ած. անփոփոխ || անշուշտ, հաստատ։

Безпрепя́тственно մ. անարգել, առանց խոչընդոտի, անխափան կերպով։

Безпрепя́тственный ած. անարգել, անխափան։

Безпреры́вно մ. անընդհատ, շարունակաբար, անդադար։

Безпреры́вность գ. ի. յարատեւութիւն, շարունակութիւն, անընդհատութիւն։

Безпреры́вный ած. անընդհատ, յարատեւ, շարունակ, անդադար, անդուլ։

Безпреста́нно տ. **Безпреры́вно.**

Безпреста́нный տ. **Безпреры́вный.**

Безпри́быльный ած. անօգուտ, անշահ, անարդիւնք։

Безприда́ница գ. ի. անօժիտ ամուսնացող օրիորդ (միայն իւր անձնական լաւ յատկութիւններով օժտուած)։

Безприкла́дно,—кла́дность,—кла́дный տ. **Безпримѣ́рно,—рность,—рный.**

Безпримѣ́рно մ. անօրինակ, անհամեմատ։

Безпримѣ́рность գ. ի. անզուգականութիւն, աննմանութիւն, անօրինակ լինելը, անհամեմատ լինելը։

Безпримѣ́рный ած. աննման, անհամեմատ, անզուգական || անօրինակ, տարօրինակ։

Безпримѣ́сный ած. անխառն, մաքուր, զուտ։

Безпристра́стіе գ. չ., **Безпристра́стность** գ. ի. անաչառութիւն, անկողմնապահութիւն, արդարասիրութիւն։

Безпристра́стно մ. անաչառութեամբ, արդարութեամբ, առանց կողմնապահութեան։

Безпристра́стный ած. անաչառ, անկողմնապահ, արդարասէր, ուղիղ։

Безпритво́рно մ. անկեղծութեամբ, անկեղծաբար, մաքուր սրտով:

Безпритво́рность,—тво́рство գ. չ. անկեղծութիւն, միամտութիւն։

Безпритво́рный ած. անկեղծ, միամիտ, ուղիղ, մաքուր, բացսիրտ։

Безприча́стный տ. **Неприча́стный.**

Безпричи́нно *մ. անկիրաւաբար, առանց պատճառի, ապօրինի կերպով։*

Безпричи́нный *ած. ապօրինի, անիրաւ, անպատճառ։*

Безпрію́тно *մ. անապաստան, անտուն անտեղ, անապաւէն։*

Безпрію́тность *գ. ի. անապաստան լինելը, անտուն անտեղ լինելը։*

Безпрію́тный *ած. անապաստան, անտուն, անտուն անտեղ, անապաւէն։*

Безпробу́дно *մ. անզարթելի, առանց զարթնելու։*

Безпробу́дный *ած. անզարթելի ‖ դըժուար զարթնող։* **—ный сонъ**—*մահուան քուն, մահ։*

Безпрогу́льный *ած. պարտաճանաչ, ժրաջան։*

Безпро́звищный *ած.*, **— прозва́нецъ** *գ. ա. անանուն, աւելորդ անուն չ'ունեցող ‖ ազգանուն չ'ունեցող։*

Безпро́кій *ած. անպէտք, անօգուտ, անկար, անընդունակ։*

Безпросы́пно,—сы́пный *տ.* **Безпробу́дно, —бу́дный.**

Безпрохо́дный *ած. անշաւիղ, անանցանելի, անանց։*

Безпу́тица *գ. ի.*, **—пу́тіе** *գ. չ. վատ ճանապարհ, դժուարագնաց ճանապարհ ‖ ծուռ ճանապարհ (կեանքի) ‖ ‖ անկարգութիւն, խառնակութիւն։*

Безпу́тникъ *գ. ա. անկարգ, զեղխ, անառակ, լիրբ, լկտի, ցոփ, ստահակ (մարդ)։*

Безпу́тничать *բ. չ. լրբանալ, զեղխութիւն անել, ստահակութիւն անել։*

Безпу́тно *մ. լրբաբար, անառակութեամբ, զեղխութեամբ։*

Безпу́тность *գ. ի. զեղխութիւն, անառակութիւն, լրբութիւն, լկտութիւն, ցոփութիւն։*

Безпу́тный *ած. անառակ, զեղխ, լիրբ, լկտի, ցոփ, ստահակ, խառնագնաց։*

Безпу́тство *տ.* **Безпу́тность.**

Безпу́тствовать *տ.* **Безпу́тничать.**

Безпѣ́нный *ած. անփրփուր, փրփրազուրկ։*

Безразбо́рчивость *գ. ի. անընտրողականութիւն, ընտրութիւն չ'անելը, ջոկողութիւն չ'անելը։*

Безразбо́рчивый *ած. ընտրութիւն չ'անող, չ'ընտրող, չը ջոկող, խտրութիւն չ'անող։*

Безраздѣ́льно *մ. անբաժան կերպով, անբաժան։*

Безраздѣ́льный *ած. անմասն, անբաժին, բաժին չ'ունեցող։*

Безразли́чіе *գ. չ.*, **—чность** *գ. ի. անխտրութիւն, միակերպութիւն, նմանութիւն ‖ անորոշ դրութիւն, անտարբերութիւն։*

Безразли́чно *մ.*, **—ный** *ած. անխտիր միակերպ, անտարբեր։*

Безразсу́дно *մ. անխոհեմաբար, անմտութեամբ։*

Безразсу́дность *գ. ի. անխոհեմութիւն, անմտութիւն, յիմարութիւն, թեթեւամտութիւն։*

Безразсу́дный *ած. անխոհեմ, անմիտ, յիմար, ախմար, թեթեւամիտ, անհիմն, անխորհուրդ։*

Безразсу́дствовать *բ. չ. անխոհեմաբար վարուել, յիմարութիւն անել։*

Безрасчё́тно, —чё́тливо *մ. անհաշիւ, անհաշիւ կերպով, ‖ թեթեւամտութեամբ։*

Безрасчё́тность, —ливость *գ. ի. անհաշիւ լինելը, անխոհեմութիւն։*

Безрасчё́тный, —ливый *ած. անհաշիւ, անխոհեմ, թեթեւամիտ, սխալ ‖ անհաւասար, չըմտածած։*

Безреме́сленный *ած. անարհեստ, արհեստ չըգիտցող, արհեստ չ'ունեցող։*

Безро́гій *ած. անեղջիւր, անկոտոշ, քօլիկ։*

Безро́діе, —ро́дство *գ. չ. որբութիւն,*

միայնակութիւն, ազգական չ՚ունենալը։

Безро́дный ած. որբ, անազգական, միայնակ։

Безро́потно մ. անտրտունջ, անմռունչ, խոնարհութեամբ, համբերութեամբ։

Безро́потность գ. ի. համբերողութիւն, անտրտունջ լինելը, հանդարտութիւն։

Безро́потный ած. անտրտունջ, անմռունչ, համբերատար, համբերող, չըգանգատւող, խոնարհ, հլու։

Безрука́вный, —ка́вый ած. անթեզանիք, անթևնոց, առանց թևնոցի։

Безру́кій ած. ձեռատ, անձեռն, ձեռք չ՚ունեցող։

Безру́чка գ. ը. ձեռատ, անձեռք մարդ || || անկոթ (անօթ, գործիք), ունկ չ՚ունեցող (առարկայ), անունկնանի։

Безры́бный ած. ձկնազուրկ, ձուկ չ՚ունեցող։

Безры́бье գ. չ. ձկի պակասութիւն, կամ սակաւութիւն։

Безря́дица գ. ի.,—**ря́дье** գ. չ. տ. **Безуря́дица.**

Безря́дный ած. անկարգ || առանց սակարկութեան, առանց բազարի։

Безсве́рстный ած. անհամեմատ, անզուգական։

Безсвя́зица գ. ի. անկապութիւն, խառնակութիւն։

Безсвя́зно մ. անկապ, անկապ կերպով։

Безсвя́зность գ. ի. անկապութիւն, անկապ լինելը։

Безсвя́зный ած. անկապ։

Безсеме́йный ած. անգերդաստան, անընտանիք, անզաւակ, ամուրի։

Безси́лить, обезси́лить բ. ն. թուլացնել, տկարացնել, ուժասպառ անել։

Безси́ліе գ. չ. անզօրութիւն, տկարութիւն, թուլութիւն։

Безси́льно մ. անզօր կերպով, առանց զօրութեան || թուլացած, ուժասպառ։

Безси́льный ած. անզօր, անոյժ, ուժաթափ, ուժասպառ, տկար, թոյլ, անկար, տուկատ։

Безси́лѣть, обезси́лѣть բ. չ. անկարանալ, ուժաթափ լինել, ուժասպառ լինել, տկարանալ, թուլանալ։

Безскорлу́пный ած. քուռնկիթ, թախտիկ (ձու)։

Безсла́вить, обезсла́вить բ. ն. անպատուել, խայտառակել, անուանարկել, բարի անունը կոտրել։

Безсла́віе գ. չ. անպատուութիւն, խայտառակութիւն, անուանարկութիւն, ամօթանք, վատ անուն, վատ համբաւ։

Безсла́вно մ. անփառունակ, խայտառակութեամբ։

Безсла́вный ած. անպատիւ, վատանուն, վատահամբաւ, խայտառակ, չարափառ, անփառունակ։

Безслёзный ած. անարտասուր։

Безслове́сіе գ. չ., —**сность** գ. ի. անբանութիւն, համրութիւն || ապշութիւն, բթամտութիւն։

Безслове́сный ած. անբան, անասուն, անլեզու։

Безсло́вный ած. համր, անլեզու, լռիկ, մունջ։

Безсло́жный ած. անվանկ։

Безслѣ́дно մ., **безслѣ́дный** ած. անհետ, անհետք։

Безсме́ртить, обезсме́ртить բ. ն. անմահացնել, յաւերժացնել։

Безсме́ртіе գ. չ. անմահութիւն։

Безсме́ртный ած. անմահ, անմահական։

Безсмы́сленно մ. անմտաբար, անմտութեամբ։

Безсмы́сленность գ. ի. անմտութիւն, անհեղեղութիւն, անխելքութիւն, անհասկանալի լինելը։

Безсмы́сленный ած. անմիտ, անիմաստ,

անխորհուրդ, անհեթեթ, անհասկանալի։

Безсмы́слица գ. ի., **—ліе** գ. չ. *անմիտ խօսք, անիմաստ խօսք ‖ անհասկանալի լինելը, անհեթեթ լինելը։*

Безсмѣ́нно մ. *անփոփոխ, մշտապէս, տեւական, անխափան։*

Безсмѣ́нность գ. ի. *անփոփոխութիւն, տեւականութիւն, մշտականութիւն։*

Безсмѣ́нный ած. *անփոփոխ, մշտական, տեւողական, մնացական, անխափանական։*

Безсмѣ́тный ած. *անթիւ, անհամար ‖ ‖ անհաշիւ։*

Безснѣ́жный ած. *անձիւն, ձիւնազուրկ։*

Безснѣ́жье գ. չ. *ձիւնի պակասութիւն։*

Безсо́вѣстно մ. *անխղճաբար, անիրաւաբար։*

Безсо́вѣстность գ. ի. *անխղճութիւն, անխղճմտանքութիւն, անիրաւութիւն, անամօթութիւն։*

Безсо́вѣстный ած. *անխիղճ, անխղճմտանք, անպատկառ, անամօթ, նենգաւոր։*

Безсовѣ́тіе գ. չ. *անխորհուրդ լինելը, անիմաստ լինելը։*

Безсовѣ́тный ած. *անիմաստ, անխորհուրդ։*

Безсозна́тельно մ. *անգիտակցաբար, առանց հասկանալու։*

Безсозна́тельность գ. ի. *անգիտակցութիւն։*

Безсозна́тельный ած. *անգիտակցական։*

Безсо́лнечный ած. *անարեւ, անարեգակ, ամպամած։*

Безсо́льный ած. *անաղ, անալի, անլի։*

Безсомнѣ́нно մ. *անկասկած, անշուշտ, անտարակոյս։*

Безсомнѣ́нный ած. *անկասկած, անտարակոյս, ստոյգ, հաւաստի, աներկբայելի։*

Безсо́нница գ. ի. *քնհատութիւն, անքնութիւն, քուն չունենալը։*

Безсо́нный ած. *անքուն, քնազուրկ, քնհատ, քուն չունեցող։*

Безсо́чіе գ. չ., **—со́чность** գ. ի. *հիւթազուրկ լինելը, հիւթից զրկուած լինելը, ցամաքութիւն։*

Безсо́чный ած. *անհիւթ, անծուծ, թառամած, չոր, ցամքած։*

Безспо́рно մ. *անվիճելի կերպով, անկասկած։*

Безспо́рный ած. *անվիճելի, անկասկածելի, անհերքելի, ուղիղ, ճշմարիտ։*

Безсре́бренникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. *անշահասէր, ոչ փողապաշտ, անարծաթ։*

Безсро́чно մ. *անորոշ ժամանակով։*

Безсро́чный ած. *անորոշ ժամանակով, անժամանակ։*

Безсте́бельный ած. *անցօղուն։*

Безстра́стіе գ. չ. *ժուժկալութիւն ‖ անզգայութիւն, անտարբերութիւն։*

Безстра́стно մ. *անկիրք, առանց կրքի, սառնութեամբ։*

Безстра́стный ած. *անկիրք, անզգայ, սառն, անիղձ, անտենչիկ, անտարբեր։*

Безстра́шіе գ. չ. *անվեհերութիւն, անվախութիւն, քաջասրտութիւն, վստահութիւն։*

Безстра́шно մ. *անվախ, անվախ կերպով, անվեհերութեամբ, աներկիւղ, համարձակ։*

Безстра́шный ած. *անվեհեր, աներկիւղ, անվախ, քաջասիրտ, քաջ, արի։*

Безстру́нный ած. *անլար։*

Безсты́дникъ գ. ա., **—ца** գ. ի. *անամօթ, անպատկառ, լիրբ, լկտի, լըրբենի։*

Безсты́дно մ. *անամօթաբար, լրբաբար, անամօթութեամբ։*

Безсты́дный ած. *անամօթ, անպատկառ, լիրբ, լկտի, յաչտի։*

Безсты́дство գ. չ. *անամօթութիւն,*

անպատկառութիւն, լրբութիւն, լկ-տութիւն։

Безсты́жій *տ.* **Безсты́дный.**

Безсты́чный *ած.* *անկապ, չըմխացած, ամբողջ։*

Безсу́дный *ած.* *անդատաստան, դատաստանի չենթարկուող, դատաստանից ազատ։*

Безсчётно *մ.* *անհամար, շատ, անհամար շատ։*

Безсчётный *ած.* *անթիւ, անհամար, շատ։*

Безсы́тный *ած.* *անկուշտ, անյագ։*

Безсѣ́менный, —мя́нный *ած.* *անսերմ, առանց սերմի, սերմ չունեցող || սերմնացու չունեցող (մարդ)։*

Безсѣмя́нка *գ. ի.* *անսերմ պտուղ, անկորիզ պտուղ։*

Безсѣмянодо́льный *ած.* *անբլթակ (բոյս)։*

езтала́нный *ած.* *անբախտ, դժբախտ, ողորմելի։*

Безтала́нтный *ած.* *անտաղանդ, անձիրք, անքանքար, տաղանդ չունեցող, ձիրք չունեցող, քանքար չունեցող։*

Безтолко́во *մ.* *անհասկանալի, անհասկանալի կերպով։*

Безтолко́вость *գ. ի.* *բթամտութիւն || || դժուարիմացութիւն։*

Безтолко́вщина,—толко́вица *գ. ի.* *անհասկանալի լինելը, անմիտ լինելը || || խառնակութիւն, անկարգութիւն։*

Безтолко́вый *ած.* *անհասկանալի, դըժուարիմաց, անմիտ || անկարգ || բթամիտ, թանձրամիտ, հաստագլուխ։*

Безто́лочь *տ.* **Безтолко́вщина.**

Безторго́вица *գ. ի.,* **—то́ржіе** *գ. չ.* *առևտրի դադարում, առևտրի պակասութիւն, առևտուր չլինելը։*

Безтра́вица *գ. ի.,* **—тра́вье** *գ. չ.* *խոտի պակասութիւն, պաշարի պակասութիւն (թանկութեան կամ այլ պատճառով)։*

Безтра́вный *ած.* *անխոտ, խոտ չունեցող, կանանչ չունեցող։*

Безтре́петный *տ.* **Безстра́шный.**

Безтѣле́сность *գ. ի.* *աննիւթականութիւն, աննիւթ լինելը, անմարմին լինելը։*

Безтѣле́сный *ած.* *անմարմին, աննիւթ, հոգեղէն։*

Безтѣ́нность *գ. ի.* *անստուերութիւն, անստուեր լինելը։*

Безтѣ́нный *ած.* *անստուեր, անշուաք, ստուեր չունեցող։*

Безтя́глый,—гольный *ած.* *բէգեառից ազատ, կոռից ազատ, կոռազատ։*

Безубы́точно *մ.* *առանց վնասի, օգուտով։*

Безубы́точный *ած.* *անվնաս, օգուտով։*

Безуго́льный *ած.* *անանկիւն, անկիւն չունեցող։*

Безу́гольный *ած.* *անածուխ, առանց ածուխի մնացած։*

Безуде́ржный *ած.* *անզսպելի, անսանձ, չըբռնուող։*

Безукло́нно, —нчиво *մ.* *անխոտորաբար, անշեղաբար, շիփշիտակ, առանց շեղուելու, անսայթաք։*

Безукло́нность,—нчивость *գ. ի.* *անշեղութիւն, անխոտորութիւն, շտկութիւն, ուղղութիւն։*

Безукло́нный, безукло́нчивый *ած.* *անխոտոր, անշեղ, ուղիղ, շիփշիտակ, անսայթաքելի։*

Безукори́зненно *մ.* *անպարսաւ, անպարսաւելի, անթերի։*

Безукори́зненность *գ. ի.* *անթերութիւն, անպարսաւելի լինելը։*

Безукори́зненный *ած.* *անպարսաւելի, անպախարակելի, անթերի, գովելի։*

Безу́мецъ *գ. ա.,* **—мица** *գ. ի.* *ան-*

խելք, անմիտ, յիմար, տխմար (մարդ)։

Безу́мить բ. ն. յիմարացնել, խելագարեցնել, խելառցնել։

Безу́міе գ. չ. անխելքութիւն, անմտութիւն, յիմարութիւն, խելացնորութիւն։

Безу́мно մ. անմտաբար, անխոհեմաբար, յիմարաբար, անխելքութեամբ։

Безу́мный ած. անխելք, անմիտ, յիմար, ապուշ, խելագար, խելացնոր, խելագուրկ, խելակորոյս։

Безумо́лкно մ. շարունակաբար, անդադար, անընդհատ, առանց կանգնելու։

Безумо́лкный ած. շարունակ, անդադար, անընդհատ։

Безу́мство,—у́мствованіе տ. **Безу́міе.**

Безу́мствовать բ. չ. յիմարութիւն անել, անխելք վարուել, խելքի դէմ գործել, բանականութեան հակառակ գործել։

Безу́мѣть, обезу́мѣть բ. չ. խելագարուել, խելքը կորցնել, խելքը թռցնել, խենդենալ, խենալ, գժուել։

Безупре́чный ած. անարատ, անպարսաւ, անստգտանելի, առանց պախարակութեան։

Безупусти́тельный ած. անյետաձգելի, անհրաժեշտ || ճիշտ, պահանջող։

Безуро́нный ած. անվնաս, անկորուստ։

Безуря́дица գ. ի. անկարգութիւն, խառնակութիւն || խառնաշփոթութիւն, անգլխութիւն։

Безусло́вно մ. անպայման, անպայման կերպով։

Безусло́вный ած. անպայման։

Безуспѣ́шно մ. անյաջողութեամբ, անյաջող կերպով, ՚ի զուր։

Безуспѣ́шность գ. ի. անյաջողութիւն, ՚ի զուր լինելը, նպատակին չհասնելը։

Безуспѣ́шный ած. անյաջող, անօգուտ, զուր, նպատակին չհասնող։

Безу́сталь գ. ի. անխոնջութիւն, ջանասիրութիւն։

Безу́стально մ. անխոնջ, անդադար, եռանդով։

Безу́стальный, безу́станный ած. անխոնջ, չդադարող։

Безу́сый ած. անընչացք, անբեխ։

Безутра́тный ած. անկորուսանելի։

Безутѣ́шно մ. անմխիթար, անմխիթարութեամբ։

Безутѣ́шность գ. ի. անմխիթարութիւն։

Безутѣ́шный ած. անմխիթար, անսփոփելի, յուսահատ, յուսակտուր։

Безуха́нный ած. անհոտ, հոտ չ՚ունեցող։

Безу́хій ած. ականջատ, անականջ, ականջ չ՚ունեցող։

Безуча́стіе գ. չ. չմասնակցելը, չխառնուելը || անտարբերութիւն, սառնութիւն։

Безуча́стный ած. անմասն, անտարբեր։

Безуѣ́здный ած. անգաւառ։

Безфами́льный ած. ազգանուն չ՚ունեցող, տոհմանուն չ՚ունեցող։

Безфо́рменный ած. անձև, անկերպարան։—**ное тѣ́ло**—անձև մարմին։

Безхара́ктерность գ. ի. թոյլ բնաւորութիւն։

Безхара́ктерный ած. բնաւորութիւն չ՚ունեցող, թոյլ, անկամք։

Безхво́стный ած. ագատ, անագի, անտուտ, անպոչ, պոչատ։

Безхи́тростно մ. պարզասրտութեամբ, առանց խորամանկութեան։

Безхи́тростный ած. պարզամիտ, աննենգ, անխարդախ, ուղիղ։

Безхло́потный ած. հանգիստ, անհանգստութիւն չպատճառող, նեղութիւն չտուող։

Безхлѣ́бица գ. ի. սով, հացի պակասութիւն։

Безхлѣ́бный ած. անհաց, հաց չ՚ունեցող, ցորեն չ՚ունեցող։

Безца́рствіе գ. չ. անիշխանութիւն,

անիշխանութեան ժամանակ, թագաւոր չ՚եղած ժամանակ։

Безцвѣ́тность գ. ի. գունաթափութիւն, անգունութիւն։

Безцвѣ́тный ած. անծաղիկ, ծաղիկ չ՚ունեցող ‖ անգոյն, գունատ, գունաթափ, դժգոյն։

Безцеремо́нно մ. համարձակ, վստահ, համարձակութեամբ, առանց քաշուելու։

Безцеремо́нность գ. ի. համարձակութիւն, վստահութիւն։

Безцеремо́нный ած. համարձակ, վըստահ։

Безцѣ́льный ած. աննպատակ։

Безцѣ́нность գ. ի. դիւրագնութիւն, աննշան լինելը, արժէք չ՚ունենալը։

Безцѣ́нный ած. դիւրագին, անգին ‖ ‖ թանկագին ‖ սիրելի, թանկագին, անհամեմատ։

Безцѣ́нокъ գ. ի. դիւրագնութիւն ‖ դիւրագին, աժանագին, չնչին գնով։ **За безцѣ́нокъ**—չնչին գնով։

Безча́діе,—дство գ. չ. անզաւակութիւն, անզաւակ լինելը։

Безча́дный ած. անզաւակ, անորդի։

Безчеловѣ́чіе գ. չ. անգթութիւն, անխղճութիւն, բարբարոսութիւն։

Безчеловѣ́чно մ. անխղճաբար, անգթաբար, անողորմաբար։

Безчеловѣ́чный ած. անողորմ, անգութ, անխիղճ, ժանտաժուտ։

Безче́стить, обезче́стить բ. ն. անպատուել, անուանարկել, անարգել։

Безче́стіе գ. չ. անպատուութիւն, նախատինք, անարգանք, անուանարկութիւն։

Безче́стно մ. անազնուաբար, անազնիւ կերպով։

Бегче́стность գ. ի. անազնուութիւն։

Безче́стный ած. անազնիւ ‖ անպատիւ, անարգական, նախատելի։

Безчешу́йный ած. անթեփ, անթեփուկ, փուլ չ՚ունեցող (ձուկ)։

Безчи́ніе,—чи́нство գ. չ. անկարգութիւն, խառնակութիւն, խառնաշփոթութիւն ‖ անպատեհութիւն, անպատշաճութիւն։

Безчи́нникъ գ. ա., —ца գ. ի. կարգազանց, անկարգութիւն անող, անվայել վարուող, իրան անպատշաճ պահող։

Безчи́нничать,—нствовать բ. չ. անկարգութիւն անել, անվայել վարուել։

Безчи́нно մ. անվայել կերպով, անպատշաճ, անպատշաճութեամբ։

Безчи́нный ած. անկարգ, կարգազանց, անվայելուչ, անպատշաճ, անպատեհ, ցոփ։

Безчино́вный ած. աստիճան չ՚ունեցող (պաշտօնեայ)։

Безчи́сленно մ. անթիւ, անհամար, անբաւ։

Безчи́сленность գ. ի. անբաւութիւն, չափազանց շատութիւն, անթիւ լինելը։

Безчи́сленный ած. անթիւ, անհամար, անբաւ, չափազանց շատ։

Безчле́нный ած. անդամազուրկ, անդամատ։

Безчу́вственно մ. անզգայ, անզգայաբար, մեռելի նման։

Безчу́вственность գ. ի. անզգայութիւն ‖ քարասրտութիւն, անսրտութիւն։

Безчу́вственный ած. անզգայ, թմրած, անզգած, անկենդան, մեռած ‖ անգութ, խստասիրտ, քարասիրտ, անսիրտ։

Безшаба́шный ած. անգուլ, շարունակ պարապող, հանգիստ չ՚առնող։

Безше́рстный ած. անմազ, բուրդ չ՚ունեցող։

Безшу́точно մ. առանց կատակի, առանց հանաքի։

Безъ ն. առանց, ան (մասնիկ)։ **Безъ**

шу́тки—առանց կատակի։ **Безъ сомнѣ́нія**—անտարակոյս։

Безъизвѣ́стіе,—вѣ́стность տ. **Безвѣ́стность.**

Безъизвѣ́стно մ. տ. **Безвѣ́стно.**

Безъизвѣ́стный ած. անծանօթ, անյայտ։

Безъимéнно մ. անանուն, անունը ծածկելով։

Безъимéнный,—мя́нный ած. անանուն, անունը ծածկուած, անունը չյիշուած։

Безъимéнка գ. ի. անանուն առարկայ || գաղտանուն, անունը ծածկող հեղինակ, || անյայտ, թափառաշրջիկ || խոշոր գնտակիկներ (որսորդութեան համար) || բարակ տախտակ || անանուն ապրանք կամ ապրանք, որ ոչ մի յայտնի խումբին չի պատկանում։

Безъискýственный ած. անպաճոյճ, անարուեստ, անճաշակ, անձև, տգեղ։

Безъисхóдность տ. **Безвы́ходность.**

Безъисхóдный ած. անվերջ, անծայր, մշտական, յարատև։

Безъя́вочный ած. ծածուկ, չյայտնուած, չներկայացուած։

Безъязы́чный ած. համր, անլեզու || լեզուատ, լեզուահատ։

Безъѵпостáсный ած. անանձն։

Вей գ. ա. բէյ, բէգ։

Вéйдевиндъ գ. ա. նաւի ընթացքը հողմի ուղղութեամբ։

Вéкаръ գ. ա. ձայնադարձ (երաժշտական)։

Векасси́нникъ գ. ա. կտցահար սպանելու գնտակներ, մանր գնտակիկներ։

Векасси́нъ տ. **Барáшекъ.**

Векáсъ գ. ա. կտցար, ձիական թռչուն։

Векéтъ տ. **Пикéтъ.**

Векмéсъ գ. ա. ռուպ, սալորածոր, բեքմէս։

Векрéнь մ. թեք, մէկ քովի, կողքընայ։

—Надѣ́ть шля́пу на бекрéнь—գլխարկը թեք դնել, գլխարկը ականջի վրայ ծռել։

Бекъ գ. ա. բէգ, բէյ։

Белемни́тъ գ. ա. նետաքար, մատնաքար, նետախեցի։

Беленá, бѣленá գ. ի. մոլեխինդ, բանգ, աղուաշբանգ։

Беледря́сы գ. ի. յգ. դատարկ բան, դատարկ խօսք, դատարկախօսութիւն, պոռոտախօսութիւն։

Бели́берда գ. ի. յիմարութիւն, դատարկ բան, դատարկ խօսք։

Белладóна գ. ի. շնխաղող, արջի խաղող. բ.։

Беллетри́стика գ. ի. գեղեցիկ գրականութիւն։

Беллетри́стъ գ. ա. գեղեցիկ գրականութեամբ պարապող, բանաստեղծ, ընտիր մատենագիր։

Бельведéръ գ. ա. հովանոց, բերկրանոց, տճ. քէօշք։

Бельмéсъ գ. ա. անմիտ, յիմար, սրխմար։

—Онъ ни бельмéса не смы́слитъ—նա ոչ մի բան (կամ ոչինչ) չի հասկանում։

Бель-этáжъ գ. ա. նախայարկ, առաջին յարկ (տան)։

Бемóль գ. ա. կիսվար, հարթիկ (երաժշտական կիսաձայն)։

Бемóльный ած. կիսվարի։

Бéмское стекло́ գ. չ. բոհեմական ապակի, լռնապակի։

Бенгáльскій огóнь գ. բենգալեան հուր։

Бенефи́съ գ. ա. բենեֆիս, ներկայացում ՚ի նպաստ կամ յօգուտ || տօն։ **Бенефи́съ такóго-то актéра**—ներկայացումն յօգուտ այսինչ դերասանի։

Бенефиціáнтъ գ. ա. դերասան, **—тка** գ. ի. դերասանուհի (յօգուտ որի տուած է ներկայացումը)։

Бенефи́ція գ. ի. օծումն, օրհնութիւն (եկեղեցականի)։

Бе́нзель գ. ա. խառնագիր ձգելը ‖ պարանով ամրացնելը (նաւի)։

Бензи́нъ գ. ա. կնդրին։

Бензо́й գ. ա. կնդրուկ, ուպան։

Бензо́нъ գ. ա. կնդրկոն, շէր։

Бензо́йная кислота́ գ. ի. կնդրկական թթուտ։

Бензо́енъ գ. ա. կնդրկէն։

Бензо́инъ գ. ա. կնդրկին։

Бенуа́ръ գ. ա. հայելարան (օթեակ թատրոնի մէջ ներքին կարգում)։

Бергамо́тъ գ. ա. խաշաջուր կամ ոմբրգդակոն տանձ։

Бергáмтъ գ. ա. հանքային վարչութիւն։

Бергáуеръ գ. ա. հանքի մշակ։

Бергáуптманъ գ. ա. հանքային պաշտօնեայ (6-րդ կարգի)։

Бергешвóренъ գ. ա. հանքային պաշտօնեայ (12-դ կարգի)։

Бергинспéкторъ գ. ա. հանքաքննիչ։

Бергмéйстеръ գ. ա. հանքապետ, տնօրէն հանքի։

Бергпроби́реръ գ. ա. հանքագննին, քիմիկոս հանքային վարչութեան։

Бéрдо գ. չ. սանր (ոստայնանկութեան), ջուլհակի սանր։

Бéрдочникъ գ. ա. սանր շինող, սանտերք շինող։

Бéрдышъ գ. ա. տապարատէգ։

Бéрдышный ած. տապարատէգի։

Берегови́ще գ. չ. ժայռեզր, ժայռափ։

Береговóй ած. եզրային ‖ ափի։

Бéрегъ, —режóкъ գ. ա. եզր, ափ։ **— крутóй** — խարակ, քարաժայռ, սեպեզր։ **— мóрской**—ծովափ։ **— песчáный**—աւազադաշտ, աւազուտ ծովափ։ **— рѣчнóй**—գետափ։

Береди́ть, разбереди́ть բ. ն. վէրքը ցաւեցնել, ցաւը վերանորոգել։

Бережáтый ած. պահապան, պահապան զինուոր, ուղեկից պահապան։

Бережéніе գ. չ. պահպանութիւն, խնամք, հոգացողութիւն, զգուշութիւն։

Бережéнный ած. պահպանուած, խնամուած, պահած ‖ զգաստ, զգոյշ։

Бережли́во մ. անտեսաբար, խնայողաբար, զգուշութեամբ։

Бережли́вость գ. ի. անտեսութիւն, խնայողութիւն, պահպանողութիւն։

Бережли́вый ած. անտես, խնայող, տնարար, չափաւոր, զգոյշ։

Берéжникъ գ. ա. ափնուղի, եզերային ճանապարհ, որի վրայով գնում են նաւաքարշները։

Бéрежно մ. զգուշութեամբ, շրջահայեցողութեամբ։

Бéрежность գ. ի. զգուշութիւն, շրջահայեցողութիւն, խոհեմութիւն։

Бéрежный ած. զգոյշ, շրջահայեաց, խոհեմ։

Бéрежь գ. ի. անտեսութիւն, խնայողութիւն։

Берéза գ. ի. ցարասի, թխենի, կէչի. ծառ։

Берéзина գ. ի. ցարասի փայտ ‖ կտրուած ցարասի ծառ։

Березня́къ,—рéзникъ գ. ա. ցարասենիք, ցարասի անտառ, թխենու անտառ։

Берéзовикъ գ. ա. մեծ փայտմորեկ. թ. ‖ լռասունկն. բ.։

Берéзовица գ. ի. ցարասի հիւթ։

Берéзовый ած. ցարասի ‖ ցարասի փայտից շինուած։

Берéйторъ գ. ա. ձիամարզ, հեծելուսոյց, ձիավար, ձիավարժ ‖ ախոռապետ։

Беремени́ть բ. ն. ծանրաբեռնել։

Берéменная գ. ի. յղի, ծանրած, երկհոգիս, տղով։

Берéменность գ. ի. յղութիւն, ժամանակ յղութեան։

Вере́менѣть բ. չ. յղանալ, տղովնալ։
Вере́мя, бере́мячко գ. չ. բեռն, ծանրութիւն || գէրկ։
Веренде́йка գ. ի. խաղալիկ, գիգի։
Вересклéтъ, бересбрéкъ գ. ա. իլենի (թուփ)։
Верéста գ. ի., **—сто** գ. չ. ցարասի կեղև։
Вéрестень գ. ա. ցարասի կեղևից շինուած տուարկայ։
Верéстить, оберéстить բ. ն. շրջապատել կամ կապել ցարասի կեղևով։
Вéрестъ գ. ա. կնձնի, տճ. գարաաղաճ. բ.։
Верéстяный,—стовый ած. ցարասի կեղևից շինած։
Верéчь բ. ն. պահել, պահպանել, խնամել, հոգալ։ **—ся** բ. ա. զգուշանալ, պահպանուիլ։
Вери́ллъ, вири́ллъ գ. ա. բիւրեղ։
Вéрковецъ գ. ա. տասն փթանոց (ծանրութիւն)։
Верку́тъ գ. ա. արքայարծիւ. թ.։
Верли́нка, берли́новая ла́зурь գ. ի. պրուսական կապուտակ (ներկ)։
Верлóга գ. ի. որջ (արջի)։
Вернó գ. չ. գերան։
Вéрцо, бéрце գ. չ. ոլոք, սրունք։
Вéрцевый ած. ոլոքի։ **—цóвая кость** —ոլոքի ոսկոր, ոլոք։ **— цóвая кость ма́лая**—խոշակունք ոսկր։
Вéршъ, бéршикъ գ. ա. կռնկաձուկն։
Вéстія գ. ի. անասուն, անբան, անպիտան (հայհոյանք)։
Весѣда գ. ի. խօսակցութիւն || քարոզ, զրոյց։
Весѣдный ած. խօսակցութեան։
Весѣдка, бесѣдочка գ. ի. տաղաւարիկ, տաղաւար, հովանոց։
Весѣдникъ գ. ա., **—дница** գ. ի. խօսակից։
Весѣдованіе բ. չ. խօսակցութիւն, զրոյց։
Весѣдовать բ. չ. խօսել, խօսակցել || քարոզել, ուսուցանել։
Ветéль գ. ա. թմբուլ, տէմբուլ, ջրային պղպեղ. բ.։
Ветъ գ. ա. տուգանք (խաղի մէջ)։
Вечевá, бечéвка գ. ի. պարան, մալուխ։
Вечевáніе գ. չ. նաւաձգութիւն, նաւաքարշութիւն։
Вечевáть բ. ն. նաւ քարշել || մորակել։
Вечевáя գ. ի., **бечéвникъ** գ. ա. ափնուղի, նաւուղի։
Вечевóй ած. նաւաձգութեան։
Вечевщи́къ գ. ա. նաւաքարշ, նաւաձիգ (մարդ)։
Вечетá գ. ի. նռնաքար։
Вешмéтъ գ. ա. բաճկոն, բեշմէտ։
Библéйный,—лéйскій ած. բիբլիական || Աստուածաշունչի, Սուրբ Գրքի։
Библіографи́ческій ած. մատենախօսական։
Библіогрáфія գ. ի. մատենախօսութիւն, մատենագիտութիւն։
Библіогрáфъ գ. ա. մատենախօս, մատենագէտ։
Библіомáнія գ. ի. գրամոլութիւն, մատենամոլութիւն։
Библіомáнъ գ. ա. գրամոլ, մատենամոլ։
Библіóтéка,—течка գ. ի. գրադարան, մատենադարան։
Библіотéчный ած. գրադարանի || գրադարանական։
Библіотéкарь գ. ա. գրապահ, գրադարանապետ։
Библіотéкарскій ած. գրադարանապետի։
Библіофи́лъ գ. ա. մատենասէր։
Ви́блія գ. ի. Աստուածաշունչ, Սուրբ Գիրք։
Вивáкъ գ. ա. իջևան (զօրքի)։
Вивáчный ած. իջևանի։
Вигáмія գ. ի. երկամուսնութիւն, երկ-

կնութիւն, միևնոյն ժամանակ երկու կին ունենալը։

Визáнь գ. ի. *առագաստ նաւախելի։*

Визóнъ գ. ա. *բիզօն, վայրի գոմէշ։*

Визýльникъ տ. **Вузýльникъ.**

Виквадрáтъ գ. ա. *երկքառակուսի, չորրորդ աստիճան (մաթեմ. մէջ)։*

Виквадрáтный ած. *չորրորդ աստիճանի։* **— ное уравнéніе** — *հաւասարութիւն չորրորդ աստիճանի։*

Викефáлъ գ. ա. *երկգլխեան (կենդանի և այլն)։*

Ви́ленъ գ. ա. *լծակ (կշեռքի) ‖ Թակ, Թակիչ, ծանրիչ։*

Вилéтчикъ գ. ա. *այցատոմս պատրաստող, տոմսակներ շինող, կեղծ թղթեր շինող։*

Вилéтъ,—лéтецъ,—лéтикъ գ. ա. *տոմսակ։* **—лотерéйный** — *վիճակախաղի տոմսակ։* **— охóтничій** — *որսորդութեան հրաման։*

Виліардúстъ գ. ա. *հմուտ բիլիարդ խաղացող։*

Виліáрдная գ. ի. *բիլիարդի սենեակ, գնդախաղի սենեակ։*

Виліáрдный ած. *գնդախաղի, բիլիարդի։*

Виліáрдъ գ. ա. *գնդախաղ մականաւ, մականական գնդախաղ ‖ բիլիարդ, գնդասեղան։*

Ви́лія գ. ի., **биль** գ. ա. *գունտ (փըղոսկրեայ)։*

Вилліóнъ գ. ա. *երկիլիոն, բիլիոն։*

Вилліóнный ած. *երկիլիոնի։*

Виллóнъ գ. ա. *զանգուած, խառնուրդ (արծաթի, պղնձի և այլն)։*

Вилль գ. ա. *նիւթ օրէնքի (անգլիական խորհրդարանին առաջարկուած) ‖ օրէնք։*

Ви́ло գ. չ. *մամուլ կամ ճնշարան (հիւթ հանող) ‖ կոչնակ։*

Вимсъ գ. ա. *գերան (նաւի տախտակամածը լայնութեամբ ամրացնող)։*

Винóкль գ. ա. *երկդիտակ, թատերադիտակ։*

Винóмъ գ. ա. *երկանդամ, երկմասնեան (աճեբրայական քանակութիւն)։* **Винóмъ Ньютóна** — *Նիւթոնի երկանդամ։*

Винтовáть բ. ն. *փաթաթել, կապել, կապկպել (վէրքը)։*

Винтовáніе գ. չ., **—тóвка** գ. ի. *փաթաթելը, կապելը, փաթաթուածք, փաթթուածք։*

Бинтъ,—тикъ գ. ա. *կապ, փաթեթ, փաթթոց (վէրքի)։*

Ви́ржа գ. ի. *սակարան, բորսայ ‖ կառքերի (կանգնելու) հրապարակ։*

Виржевóй ած. *բորսայի։* **—вóй мáклеръ** *—առևտուրի միջնորդ (բորսայի մէջ), ժ. դալալ։*

Ви́рка գ. ի. *նշանափայտ, քարթափայտ, ժ. չիտտա, չաթալայ։*

Вирюзá գ. ի. *գոճազմ, փերուզայ, փիրուզէ (ակն)։*

Вирюзóвый ած. *փերուզից շինուած ‖ գոճազմի, փերուզի։*

Вирю́къ գ. ա. *գայլ։* **Смотрѣть бирюкóмъ**—*գէյխօյի նման աչել։* **Жить бирюкóмъ** — *մարդամէջ չըմտնել, մարդկերանցից փախչել։*

Вирю́лька գ. ի. *ծիղ, ցօղուն ‖ փողակ։*

Вирю́льки գ. ի. յգ. *փղոսկրեայ ձողիկներ խաղի համար, գնծկախաղ։*

Вирю́чина գ. ի. *նարօտի, խստափայտ. (թուփ)։*

Вирю́чъ գ. ա. *մունետիկ։*

Ви́серина, би́серинка գ. ի. *ուլունահատ, հլուն։*

Би́серникъ գ. ա. *ուլունքաշար, ուլունքաթել ‖ ուլունքավաճառ, ուլունք շինող։*

Ви́серница գ. ի. *ուլունքի տուփ, ուլունքատուփ։*

Би́серщикъ գ. ա. ուլունք շինող || ուլունքավաճառ։

Би́серъ գ. ա. ուլունք || մարգարիտ։

Би́серный ած. ուլունքի || ուլունքազարդ։

Бискви́тъ գ. ա. պաքսիմատ, տճ. բէքսիմէթ || շաքարահաց։

Бистръ գ. ա. ունչ, ջրազանդ մրախառն ներկ։

Бистуре́й գ. ա. կտրոց (վիրաբուժի)։

Би́тва գ. ի. ճակատամարտ, պատերազմ, կռիւ։

Би́твенный ած. ճակատամարտի, պատերազմի || պատերազմական։

Би́тенгъ,—тенсъ գ. ա. գերան, որից կապում են խարիսխի պարանը։

Би́течникъ գ. ա. արծաթէ կամ ոսկէ թիթեղ շինող։

Битка́ գ. ի. նայլու, անագայ (կոճի) || ժիր, փորձառու, վստահ (մարդ)։

Бито́къ գ. ա. կռուան, հիւլայ (ձիւթով լցուած ձու) || թակ, թոխմախ || թավալ քիւֆթայի (կերակուր)։ **Сунду́къ битко́мъ наби́тъ**—արկղը լիք լիքն է, կամ բերնէ բերան լցուած է։

Бить գ. ի. ոսկեթել, արծաթաթել, արծաթէ կամ ոսկէ թիթեղ։

Бить, бива́ть բ. ն. ծեծել, խփել, զարկել, զարնել, հարուածել, թակել || կոտրել, ջարդել || զանգահարել || կտրել, տանել (թղթախաղի մէջ)։ **—ся** բ. ա. ծեծուիլ, զարնուիլ, բաբախուիլ, թրթռալ։

Би́тый ած. ծեծուած, ջարդուած, մանրուած, ճմլուած, սեղմուած։

Битье́, би́тіе գ. չ. գոյացութիւն, գոյութիւն։

Битю́къ գ. ա. բեռնակիր ձի, գրաստ || ջլապինդ, հաստաբազուկ (մարդ)։

Би́фсте́ксъ գ. ա. բիֆստէկս (մսէ կերակուր)։

Бичева́,—че́вка գ. ի. փոկ, խարազան, կաշի, տճ. ղայիշ։

Бичева́ніе գ. չ. մտրակելը, ձաղկելը || նաւաքարշութիւն, նաւաձգութիւն։

Бичева́ть բ. ն. ձաղկել, մտրակել || նաւ քարշել։ **— ся** բ. ա. ձաղկուիլ || ապաշխարել։

Би́чникъ գ. ա. ձաղկող, մտրակող։

Бичъ,—чи́къ գ. ա. մտրակ, ձաղկիչ, խարազան || գաւազան բարկութեան, Աստուծոյ պատիժ։

Бишо́фъ գ. ա. նարնջախառն գինի, բիշօֆ։

Бишь (ռամիկ) ինքը, ըհ, զատը, էն ինքը։

Біе́ніе գ. չ. բաբախում, զարկ, տրոփոց, թրթռոց։ **— пу́льса**—երակի զարկ։ **—се́рдца**—սրտի բաբախում։

Біографи́ческій ած. կենսագրական։

Біогра́фія գ. ի. կենսագրութիւն։

Біогра́фъ գ. ա. կենսագիր, կենսագրութիւն գրող։

Біологи́ческій ած. կենսաբանական։

Біоло́гія գ. ի. կենսաբանութիւն։

Біоло́гъ գ. ա. կենսաբան։

Бію́чій ած. զարկող, բաբախող, տրոփացող։ **— чая жи́ла**—զարկերակ։

Бла́гій, благо́й ած. բարի, լաւ, երջանիկ, օգտաւէտ || անհանգիստ, վտանգաւոր, չար։

Бла́го գ. չ. բարիք, օգուտ || բյ. բարի է, բարւոք է, լաւ է։

Блгова́ть բ. չ. յիմարութիւններ անել, օտարոտի վարուել։

Благови́дность գ. ի. ճշմարտանմանութիւն || գեղեցկութիւն, գեղեցկադիմութիւն։

Благови́дный ած. բարետեսիլ, վայելչագեղ, վայելչատես, գեղեցկադէմ, շնորհալի, չքնաղ, ճշմարտանման։

Благоволе́ніе գ. չ. բարեհաճութիւն, շնորհ, ողորմածութիւն։

Благоволи́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. պաշտպան, ջատագով, բարեհաճ, բարեյօժար (մարդ)։

Благоволи́тельный ած. *բարեհաճ, ողորմած, յօժար։*

Благоволи́ть, соблаговоли́ть բ. չ. *բարեհաճել, յօժարել։*

Благово́ніе գ. չ. *բուրմունք, անուշ հոտ։*

Благово́нность գ. ի. *անուշահոտութիւն, հոտաւէտութիւն։*

Благово́нный ած. *հոտաւէտ, անուշահոտ, հոտանոյշ, հեշտաբոյր։*

Благовоспи́танность գ. ի. *բարեկրթութիւն, ընտիր կրթութիւն, լաւ կրթութիւն։*

Благовоспи́танный ած. *բարեկիրթ, բարեսնունդ, լաւ կրթուած։*

Благовре́менность գ. ի. *բարեյաջող միջոց, յաջող ժամանակ, յաջող դէպք, պատեհութիւն։*

Благовре́менный ած. *բարեպատեհ, բարեժամ, բարեդէպ, յարմար ժամանակի։*

Благовѣ́ріе գ. չ. **благовѣ́рность** գ. ի. *բարեպաշտութիւն, ուղիղ հաւատ || ուղղափառութիւն։*

Благовѣ́рный ած. *բարեպաշտ, ուղիղ հաւատով || ուղղափառ։*

Благовѣсти́тель գ. ա., **—ница** գ. ի. *աւետաբեր, աւետաւոր, աւետատու, աւետարանիչ։*

Бла́говѣстить բ. չ. *զանգահարել, ժամհարել, եկեղեցի հրաւիրել։*

Благовѣсти́ть,—вѣствова́ть բ. ն. *աւետել || քարոզել Աստուծոյ խօսքը։*

Благовѣ́стіе գ. չ. *աւետիք || աւետարանական վարդապետութիւն։*

Бла́говѣстъ գ. ա. *զանգահարութիւն, ժամհարութիւն (եկեղեցու)։*

Бла́говѣстный ած. **(колоколъ)** *պատարագի (զանգը)։*

Благовѣ́щеніе գ. չ. *աւետիս, աւետում, աւետելը || աւետումն (Սրբոյ Կուսին)։*

Благовѣ́щенскій ած. *աւետման, աւետեաց։*

Благоглаго́льный ած. *ճարտարախօս, պերճաբան։*

Благогла́сіе գ. չ. *քաղցր ձայն, անուշ ձայն || ներդաշնակութիւն։*

Благогла́сный ած. *քաղցրաձայն, քաղցրահնչիւն || ներդաշնակ։*

Благоговѣ́йно մ. *երկիւղածութեամբ, յարգանքով, ջերմեռանդութեամբ։*

Благоговѣ́йный ած. *երկիւղած, պատկառելի։*

Благоговѣ́ніе գ. չ. *մեծարանք, յարգանք, պատկառանք, ակնածութիւն։*

Благоговѣ́ть բ. չ. *յարգել, պատուել, մեծարել։*

Благодаре́ніе գ. չ. *շնորհակալութիւն, գոհութիւն։*

Благодари́тельный ած. *շնորհակալութեան, շնորհակալեաց։*

Благода́рить, —рствовать բ. ն. *գոհանալ, շնորհակալ լինել, շնորհակալութիւն յայտնել։*

Благода́рно, —рственно մ. *երախտագիտաբար, երախտագիտութեամբ, երախտագէտ սրտով։*

Благода́рность գ. ի. *շնորհակալութիւն, գոհունակութիւն, երախտագիտութիւն։*

Благода́рный ած. *երախտագէտ, գոհ, շնորհակալ, շնորհապարտ։*

Благода́рственный ած. *գոհացողական, գոհաբանական || գոհունակութեան։*

Благода́тель գ. ա. *բարերար, բարեգործ։*

Благода́тельница գ. ի. *բարերարուհի, բարեգործուհի։*

Благода́тельный ած. *բարերար, բարեբեր, օգտաւէտ։*

Благода́тный ած. *շնորհալի, երջանիկ, բերկրեալ || օրհնեալ, բարեբեր, լի, առատաբեր || ցանկալի։*

Благода́ть գ. ի. *շնորհք, օրհնութիւն || ողորմութիւն, մարդասիրութիւն, բարերարութիւն, բարեգործութիւն || օ-*

գուտ, շահ, առատութիւն, լիութիւն || || տերեփուկ, խոտ շնորհաց. բ.:

Благоде́нственный ած. երջանիկ, բարեկեցիկ, բարեբաստիկ։

Благоде́нственно մ. երջանկութեամբ, բարեբաստութեամբ։

Благоде́нствіе գ. չ. երջանկութիւն, բարօրութիւն, բարեբաստութիւն։

Благоде́нствовать բ. չ. երջանիկ լինել, երջանկութիւն վայելել, բարեբաստիկ կեանք ունենալ, բարօրութեան մէջ լինել։

Благоду́шно բարեսրտութեամբ, բարեհոգաբար, անձնուիրութեամբ։

Благоду́шный ած. բարեհոգի, բարեսիրտ, գթասիրտ, անձնուէր, անձնազոհ։

Благодѣтель գ. ա. բարերար, բարեգործ, բարեսէր։

Благодѣтельница գ. ի. բարերարուհի, բարեգործուհի։

Благодѣтельность գ. ի. բարերարութիւն, բարեգործութիւն։

Благодѣ́тельный ած. բարերար, բարեգործ, բարեսէր || բարեբեր, օգտաւէտ։

Благодѣ́тельствовать բ. չ. բարերարել, բարիք անել, բարերարութիւն անել։

Благодѣя́ніе գ. չ. բարերարութիւն, երախտիք, շնորհ, բարեգործութիւն, ողորմութիւն։

Благожела́тель գ. ա.,—**ница** գ. ի. բարեացակամ, բարի ցանկացող, բարի կամեցող։

Благожела́тельство գ. չ. բարի կամեցողութիւն, բարեացակամութիւն։

Благожела́тельствовать բ. չ. բարի ցանկանալ, բարի կամենալ։

Благозву́чіе գ. չ., —**зву́чность** գ. ի. քաղցրահնչութիւն, քաղցրաձայնութիւն || ներդաշնակութիւն։

Благозву́чный ած. քաղցրահնչիւն, քաղցրաձայն || քաղցրանուագ, ներդաշնակ, բարետաւիղ։

Благозра́чіе գ. չ. բարետեսութիւն, գեղեցկադիմութիւն, գեղեցկութիւն։

Благозра́чный ած. գեղեցկատեսիլ, գեղեցկադէմ, գեղեցիկ, սիրուն, սիրունատես։

Благоизбранный ած. քաջընտիր, լաւ ընտրուած, յաջող ընտրուած || ընտրեալ։

Благоизволе́ніе գ. չ. բարի կամք, բարի կամեցողութիւն, բարեհաճութիւն։

Благоизво́лить բ. չ. բարեհաճել, համաձայնել, բարի կամենալ։

Благолѣ́піе գ. չ. գեղեցկութիւն, վայելչութիւն, շքեղութիւն, ճոխութիւն։

Благолѣ́пный ած. գեղեցիկ, մեծաշուք, վայելչազարդ, բարեշուք, շքեղ, ճոխ։

Благолю́бецъ գ. ա. բարեսէր մարդ։

Благолюби́вый ած. բարեսէր։

Благолю́біе գ. չ. բարեսիրութիւն։

Благомы́сленный, —мы́слящій ած. բարեմիտ, բարեխոհ, ազնուամիտ։

Благомы́сліе գ. չ. բարեմտութիւն, բարեխոհութիւն, լաւամտութիւն։

Благонаде́жность գ. ի. հաւատարմութիւն || դիմացկոտութիւն || հաստատութիւն։ — **служи́теля** — ծառայի հաւատարմութիւն։ — **экипа́жа** —կառքի դիմակցոտութիւն։ — **извѣ́стій**—լուրերի հաստատութիւն։

Благонаде́жный ած. բարեյոյս, յուսալի, հաւատարիմ, ապահով։

Благонамѣ́реніе գ. չ., —**намѣ́ренность** գ. ի. բարեմտութիւն, բարի դիտաւորութիւն։

Благонамѣ́ренный ած. բարեմիտ, բարեխոհ, բարի դիտաւորութիւն։

Благонра́віе գ. չ. բարեբարոյութիւն, ազնուաբարոյութիւն։

Благонра́вный ած. բարեբարոյ, ազնուա-

բարոյ, քաղցրաբարոյ, քաղցրահամբոյր։

Благообра́зіе գ. չ., **—гообра́зность** գ. է. գեղեցկադիմութիւն, գեղեցկութիւն, բարետեսութիւն։

Благообра́зный ած. բարետես, բարետեսիլ, գեղեցիկ, գեղեցկադէմ, գեղեցկատեսիլ, չքնաղ, չքնաղագեղ։

Благоповеде́ніе գ. չ. բարի վարք, ազնիւ վարք։

Благопода́тель գ. ար., **—ница** գ. է. բարետուր, բարետրող, բարետուող, բարեաց պատճառ։

Благополу́чіе գ. չ. յաջողութիւն, բարեբախտութիւն, բարօրութիւն, բարեկեցութիւն, բարեբաստութիւն։

Благополу́чно մ. յաջողութեամբ, բարեբախտութեամբ || ողջամբ, ողջ-առողջ։

Благополу́чный ած. բարեյաջող, բարեբախտ, երջանիկ, բարեբաստիկ, բարեբաստ, բարեկեցիկ, բարեվիճակ։

Благопоспѣшествова́ніе գ. չ. օգնութիւն, նպաստ, օժանդակութիւն։

Благопоспѣшествова́ть բ. չ. օգնել, նպաստել, յաջողեցնել։

Благопоспѣшный ած. յաջողակ, յառաջադէմ։

Благопотре́бный ած. կարեւոր, անհրաժեշտ, օգտաւէտ, բարի նպատակի ծառայող։

Благопривѣтливость գ. է. մարդասիրութիւն, քաղցրութիւն, քաղցրաբարոյութիւն։

Благопривѣтливый ած. մարդասէր, քաղցրաբարոյ, քաղցր, խնդամիտ, հաճելի, դուրեկան։

Благопривѣтствіе գ. չ. սիրալիր ընդունելութիւն, սիրով ընդունելը, սիրով հանդիպելը։

Благопривѣтствовать բ. չ. սիրով ընդունել, սիրով հանդիպել։

Благоприли́чіе գ. չ. ընտիր սովորութիւն, բարեպատշաճութիւն, պատշաճութիւն, վայելուչ վարմունք։

Благоприли́чный ած. վայելուչ, բարեպատշաճ, պատշաճ, քաղաքավարի։

Благопристо́йно մ. պարկեշտաբար, քաղաքավարութեամբ, վայելչաբար, վայելուչ կերպով։

Благопристо́йность գ. է. մարդավարութիւն, քաղաքավարութիւն, վայելչութիւն, բարեվայելչութիւն։

Благопристо́йный ած. բարեպատշաճ, բարեվայելուչ, գեղապատշաճ, վայելուչ, քաղաքավարի, շնորհալի։

Благопріобрѣтеніе գ. չ. օրինաւոր սեփականութիւն, օրինաւոր ժառանգութիւն, արդար վաստակ, սեփական աշխատանք։

Благопріобрѣтенный ած. օրինաւոր ճանապարհով կամ արդար վաստակով ձեռք բերուած, բարեվաստակ։

Благопріязненно մ. բարեկամաբար, մարդասիրաբար, քաղցրութեամբ։

Благопріязненный ած. բարեկամական, քաղցր, մարդասէր։

Благопріязнь գ. է. բարեկամութիւն, բարեացակամութիւն, մարդասիրութիւն։

Благопріятель գ. ար. բարեկամ, բարեացակամ։ **—льница** գ. է. բարեկամուհի, ընկերուհի։

Благопріятность գ. է. սիրելիութիւն, քաղցրութիւն || յարմարութիւն, յարմարադիպութիւն, բարեպատեհութիւն։ **— обстоятельствъ**—հանգամանքների յարմար դասուելը, բարեպատեհութիւն կամ բարեդիպութիւն հանգամանքների։

Благопріятный ած. բարեհաճ, քաղցր, բարեացակամ, ջատագով, մարդասէր || բարեպատեհ, բարեդէպ, յարմար, յաջողակ։

Благопріятство գ. չ. բարեհաճութիւն, շնորհ, ողորմածութիւն, գթողութիւն,

պաշտպանութիւն, ջատագովութիւն։

Благопріятствовать բ. չ. պաշտպանել, ջատագովել, քաջալերել, նպաստել, շնորհ անել։

Благоразсмотрѣніе տ. **Благоусмотрѣніе.**

Благоразсуди́тельность գ. ի. ողջամտութիւն, արդարադատութիւն, ուղղադատութիւն, խոհեմութիւն։

Благоразсуди́тельный,—су́дный ած. ողջամիտ, ողջախոհ, արդարադատ, ուղղադատ, խոհեմ, խոհեմադատ, խելացի։

Благоразсуди́ть տ. **Заблагоразсуди́ть.**

Благоразу́міе գ. չ. խոհեմութիւն, զգօնութիւն, խելօքութիւն, խելացիութիւն, զգուշութիւն։

Благоразу́мный ած. խոհեմ, խելացի, ուշիմ, խոհեմամիտ, խորագէտ, քաջուղեղ, բազմահանճար, խելօք, խոհական, տրամախոհ, զգոյշ։

Благоразу́мно մ. խոհեմաբար, խոհեմութեամբ, խելացութեամբ, խելօք։

Благорасположе́ніе գ. չ. բարեհաճութիւն, բարի ուշադրութիւն։

Благорасположе́нный ած. բարեյօժար, բարեհաճ, բարեացակամ, ողորմած։

Благорастворе́нность գ. ի. առողջութիւն, առողջարար լինելը (օդի) || բարեխառնութիւն նիւթերի։

Благорастворе́нный ած. բարեխառն, օգտակար, ողջարար։ — **во́здухъ**—առողջարար օդ։

Благорастворѝть,—ря́ть բ. ն. առողջարար անել || նպատակայարմար կերպով խառնել (նիւթերը)։

Благоро́діе գ. չ. բարեծննդութիւն, ազնուականութիւն, ազնուատոհմութիւն, ազնւութիւն։

Благоро́дно մ. ազնուաբար, վեհանձնաբար։

Благоро́дный ած. ազնիւ, ազնուատոհմ, ազատատոհմիկ, բարետոհմ || վեհանձն, մեծահոգի, ազնուաբարոյ։

Благоро́дство գ. չ. ազնուականութիւն, ազնւութիւն || վեհանձնութիւն, մեծահոգութիւն, ազնւութիւն։

Благосе́рдіе գ. չ. բարեհոգութիւն, բարեսրտութիւն։

Благосе́рдый տ. **Благоду́шный.**

Благосклóнно մ. բարեհաճութեամբ, բարեյօժարութեամբ, քաղցրութեամբ։ ողորմածաբար։

Благоскло́нность գ. ի. բարեհաճութիւն, յօժարութիւն, ողորմութիւն, շնորհ, սէր։

Благоскло́нный ած. բարեհաճ, ողորմած, քաղցր, սիրալիր, բարեյօժար։

Благослове́ніе գ. չ. օրհնութիւն || թոյլտւութիւն, ողորմութիւն || խաչակնքելը։

Благослове́нный ած. օրհնուած, օրհնած, օրհնեալ։

Благословѝть,—словля́ть բ. ն. օրհնել, գովել, փառաբանել, օրհնաբանել, բարեբանել || բարի ցանկանալ, երջանկութիւն մաղթել || թոյլ տալ || || խաչակնքել։ —**ся** բ. տ. օրհնուիլ, օրհնաբանուիլ, փառաբանուիլ։

Благососто́яніе գ. չ. բարօրութիւն, բարեկեցութիւն, բարեբախտութիւն։

Благосты́нный ած. բարերար, գթած, ողորմած || պարգեւած, շնորհած։

Благосты́ня գ. ի. շնորհ, նուէր, տուրք, պարգեւ, ընծայ || օգուտ, շահ։

Бла́гость գ. ի. ամենաբարութիւն, ամենողորմածութիւն, գթութիւն։

Благота́ գ. ի. բարութիւն || առատութիւն, լիութիւն։

Благотворе́ніе գ. չ. բարերարութիւն, բարեգործութիւն։

Благотворѝтель գ. տ. բարեգործ, բա-

րերար։ **—тельница** գ. ի. բարեգործուհի, բարերարուհի։

Благотвори́тельность գ. ի. բարեգործութիւն, բարերարութիւն, ողորմասիրութիւն։

Благотвори́тельный ած. բարերար, բարեգործ, ողորմած ‖ բարեգործական, մարդասիրական։

Благотвори́ть բ. չ. բարի գործել, բարեգործութիւն անել։

Благотво́рность գ. ի. բարութիւն, բարերարութիւն, բարեգործութիւն։

Благотво́рный ած. բարերար, բարեբեր։

Благотерпѣли́вый ած. համբերող, համբերատար։

Благотерпѣ́ніе գ. չ. համբերութիւն, համբերատարութիւն։

Благоуго́дливость գ. ի. հաճութիւն, բարեյօժարութիւն։

Благоуго́дливый ած. խիստ հաճելի, խիստ ցանկալի, պատրաստակամ, բարի գործելու պատրաստ։

Благоуго́дность գ. ի. հաճոյութիւն, հաճելի լինելը։

Благоуго́дный ած. խիստ հաճելի, շատ ցանկալի, ընդունելի, բարի։

Благоугожда́ть,—годи́ть բ. չ. հաճոյանալ, հաճոյք կատարել։

Благоусе́рдный ած. աշխատասէր, ջանասէր, աշխատող, ջերմեռանդ։

Благоусе́рдствовать բ. չ. օգնել, նպաստել, աշխատել (ուրիշի համար որևէ գործի մէջ)։

Благоусмотрѣ́ніе գ. չ. բարեհայեցողութիւն, լաւ կարծիք, դատողութիւն, տնօրէնութիւն։

Благоуспѣ́шность գ. ի. յաջողութիւն, բարի յաջողութիւն, արդիւնաւոր ներգործութիւն։

Благоуспѣ́шный ած. բարեյաջող, յաջողակ, նպատակին հասնող, արագ յառաջացող, արգասաւոր։

Благоустрое́ніе գ. չ. բարեկարգութիւն։

Благоустро́енный ած. բարեկարգ, բարեկարգուած, կարգի դրուած։

Благоустро́ивать,—устро́ить բ. ն. բարեկարգել, կարգի դնել, տնօրինել։

Благоустро́иваться բ. ա. բարեկարգուիլ, կարգի դրուիլ։

Благоустро́йство գ. չ. բարեկարգութիւն, կարգ ու կանոն։

Благоутро́біе գ. չ. բարեսրտութիւն, ողորմածութիւն, գթասրտութիւն, գորով։

Благоутро́бный ած. բարեգութ, ողորմած, գթասիրտ, գորովալիր։

Благоуха́ніе գ. չ. անուշահոտութիւն, բուրմունք, անոյշ հոտ։

Благоуха́нный ած. անուշահոտ, հոտաւէտ, հոտանոյշ, քաղցրաբոյր, խնկաբոյր, բերկրահոտ։

Благоуха́ть բ. չ. բուրել, անուշ հոտ բուրել։

Благоучрежде́нный ած. բարեշէն, բարեկարգ։

Благоче́ствовать բ. չ. բարեպաշտ լինել, երկիւղած լինել։

Благочести́во մ. բարեպաշտութեամբ, երկիւղածութեամբ։

Благочести́вый,—че́стный ած. բարեպաշտ, երկիւղած, հոգեսէր, կրօնասէր։

Благочести́вѣйшій ած. ամենաբարեպաշտ (տիտղոս ռուսաց կայսերաց)։

Благоче́стіе գ. չ. բարեպաշտութիւն, երկիւղածութիւն։

Благочи́ніе գ. չ. հնազանդութիւն, կարգապահութիւն ‖ հանդարտութիւն, բարեկարգութիւն։

Благочи́нно մ. բարեկարգութեամբ, բարեկարգ։

Благочи́нный ած. կարգապահ, բարեկարգիչ, բարեկարգ (քահանայ)։

Благоязы́чіе գ. չ. ճարտարախօսութիւն։

Благоязы́чный ած. ճարտարախօս։

Блажéнный ած. երանելի, երանական || երջանիկ, երջանկաւէտ || երջանկայիշատակ, արժանայիշատակ։

Блажéнство գ. չ. բարեբախտութիւն, երջանկութիւն || երանութիւն։

Блажéнствовать բ. չ. հոգւոյ անդորրութիւն վայելել, երանութեան մէջ լինել, երջանիկ կեանք վայելել, բարեբախտ լինել։

Блажи́ть բ. ն. փառաբանել, գովել || յիմարանալ, խենալ, կամակորութիւն անել:

Блажли́вость գ. ի. անհանգիստ բնաւորութիւն, խեռութիւն, խեւութիւն, խենթութիւն, յիմարութիւն, ստահակութիւն, չարութիւն։

Блажли́вый,—жнóй ած. անհանգիստ, չար, խենթ, խելառ, յիմար, կամակոր։

Блажь գ. ի. յիմարութիւն, յամառութիւն; կամակորութիւն || ցնորք, երազ || դատարկ բան, յիմար խօսք, պոռոտախօսութիւն։

Блáзень գ. ա. անխելք, անփորձ, տղայ, յիմար || անհանգիստ, չարաճճի, ծաղրածու։

Блазни́вость գ. ի. հրապուրիչ լինելը, գրաւիչ լինելը, անկարգութեան առիթ։

Блазни́вый,—ни́тельный հրապուրիչ, գրաւիչ։

Блазни́тель գ. ա. հրապուրող, սխալեցնող, փորձանքի մէջ ձգող։

Блазни́ть, соблазни́ть բ. ն. հրապուրել, գրաւել, տանել || երազել։

Блазнь գ. ի. հրապուրանք, հրապոյր, հրապուրիչ խօսք կամ վարմունք։

Бла́нжевый ած. մարմնագոյն, մսագոյն, դեղնբար։

Бла́нка գ. ի., **бланкъ** գ. ա. դրոշմաթերթ, դրոշմուած թուղթ՝ որի բաց տեղերը դեռ չ'են գրուած, բլանկ։

Бла́то, бла́тный տ. **Болóто, болóтный.**

Блевáніе գ. չ., **—вóта** գ. ի. զզայռում, զզայռելը, փսխելը։

Блевáть, блевнýть բ. չ. զզայռել, փսխել, ործալ, ործկալ։

Блéвка գ. ի. խայծ, հրապոյրք (ձուկ որսալու համար)։

Блевóтина գ. ի. փսխուածք, փսխուցք։

Блези́ръ գ. ա. զուարճութիւն, բաւականութիւն։

Блéклость գ. ի. թառամութիւն, թարշամութիւն, թոռմութիւն։

Блéклый ած. թառամած, թարշամած, գունաթափ, աժգոյն։

Блéкнуть բ. չ. թառամիլ, թարշամիլ, գունաթափիլ, գունատուիլ։

Блекотá գ. ա. կոտորած կամ ժանտախտ (ոչխարներին)։

Блéндукъ գ. ա. պատնէշի ծածկ (թշնամու գնդակներից պաշտպանելու համար)։

Блéскъ գ. ա. փայլ, արտափայլութիւն, շող, պայծառութիւն, շուք, շքեղութիւն։

Блéстка, блéсточка գ. ի. շլշլանակ, մանր փուլ։

Блéсточный ած. շլշլանակաւոր, մանր փուլերով զարդարուած:

Блéсточникъ գ. ա. փուլ շինող։

Блестѣ́ть, блистáть, блеснýть բ. չ. փայլել, շողշողալ։

Блестя́къ գ. ա. լուսատտիկ, կայծոռիկ. մջ.։

Блестя́щій տ. **Блистáтельный.**

Блея́ніе գ. չ. մայիւն, մայելը, մայոց։

Блея́ть բ. չ. մայել։

Бли́же մ. աւելի մօտ։

Бли́жній ած. մերձակայ, մօտաւոր || մերձաւոր, բարեկամ, ազգական։

Близинá, бли́зкость, бли́зость, близь գ., ի. մերձակայութիւն, մօտաւորութիւն, մերձաւորութիւն, դրացիութիւն։

Влизкій ած. մօտ, մօտալուտ, մերձաւոր, ազգական, սիրելի։
Влизлежащій ած. մերձակայ, մօտակայ։
Влизко, близенько, близёхонько մ. մօտ, շատ մօտիկ։
Близнецъ գ. ար. ծննդակից, երկուորեակ, ջուխտակ, ջամուկ։ **—цы** երկուորեակ (աստեղատուն)։
Влизорукій ած. կարճատես։
Влизорукость գ. էգ. կարճատեսութիւն։
Влизость գ. էգ. մօտաւորութիւն, մերձաւորութիւն, մերձակայութիւն, մօտիկութիւն։
Влизъ ն. մերձ, մօտ, մօտիկ։
Близь տ. **Влизость.**
Вликованіе գ. չ. եօթնաճաճանչ շողշողում, երփներանգ շողշողում։
Вликовать բ. չ. եօթնաճաճանչ կամ ծիածանագոյն շողշողացնել։
Вликъ գ. ար. մաքուր արծաթ (արճճից զատած) || պայծառութիւն։
Блиндовать բ. ն. հողապատ ծածկոցով ամրացնել (թշնամու գնդակներից պաշտպանելու համար)։
Влинды գ. էգ. յգ. հողապատ ծածկոց։
Влинецъ գ. ար. կաթնախմորուկ, կաթնաթաթախ (խմորեղէն)։
Влинникъ գ. ար., **—ца** գ. էգ. բլինի ծախող։
Влинничать բ. չ. բլինայ ծախել, բլինայ եփել։
Блинный ած. բլինայի։
Блинная գ. էգ. բլինի ծախելու տեղ։
Блинокъ գ. ար. ծածկոց, խուփ։
Блинчатый ած. թերթաւոր, բլինի նման։
Блинъ,—нокъ,—ночекъ գ. ար. բլինի, կաթնախմորուկ։
Влистаніе գ. չ. փայլումն, փայլեր, փայլատակելը։
Влистательно մ. փառահեղ, փայլուն կերպով, փառաւոր կերպով։
Влистательность գ. էգ. շքեղութիւն, փայլունութիւն, հանդիսաւորութիւն։
Влистательный, блестящій ած. շքեղ, փայլուն, շողշողուն, լուսափթիթ, լուսապայծառ, լուսափայլ, լուսաճաճանչ, պայծառափայլ, պայծառահրաշ, պայծառատեսիլ, հանդիսաւոր։
Блистать տ. **Блестѣть.**
Блокада գ. էգ. ռմբակոծութիւն (բերդի և այլն)։
Блокадный ած. ռմբակոծութեան (բերդի)։
Блокарня գ. էգ., **блоковая** գ. ած. ճախարակի գործատուն, ճախարակարանոց։
Влокарь գ. ար. ճախարակագործ։
Влокгаузъ գ. ար. բերդակ, փայտաշէն ամրոցիկ։
Блокированіе գ. չ. ռմբակոծութիւն, պաշարում։
Блокировать բ. ն. ռմբակոծել, պաշարել։
Блокъ,—лочекъ գ. ար. ճախարակ։ **— неподвижный**—անշարժ կամ հաստատուն ճախարակ։ **— подвижный**—շարժուն ճախարակ։
Влочный, блоковый ած. ճախարակի || ճախարակաւոր։
Влокъ-шипъ գ. ար. հնացած նաւ (զօրանոցի տեղ ծառայող)։
Влона գ. էգ. թաղանթ, փառ։
Влонда,—дочка գ. էգ. մետաքսէ ասեղնեգործ, ասլըշումէ հաշիայ, հիւսկէն։
Блондель գ. էգ. բարակ թել։
Блондовый ած. ասղնեգործէ։
Влондинъ գ. ար., **—нка** գ. էգ. շիկամազ, շիկահեր, խարտեաշ, խարտեշահեր, խարտիշահեր (մարդ կամ կին)։
Влондочникъ գ. ար., **—ница** գ. էգ. ասեղնեգործող (մետաքսէ թելով)։
Блоха, блошка, գ. էգ. լու։ **— водяная** —ջրի լու։
Влохаморъ գ. ար. **блошья смерть, блошная трава** գ. էգ. լուի ծաղիկ։

Блошистый,—шливый ած. լուոտ։
Блошка գ. է. անմեռուկ, փիփերմ. բ.։
Блошникъ գ. ա. վայրի ձարխոտ. բ.։
Блошить, наблошить բ. չ. լուոտել։
Блошница գ. է. զուխրակ. բ.։
Блошный ած. լուի։
Блудилище գ. չ. բոզանոց, պոռնկանոց։
Блудить բ. չ. թափառել, մոլորուել || || ստահակութիւն անել, անկարգութիւն անել։
Блудливость գ. է. ստահակութիւն, անկարգութիւն։
Блудливый ած. խենթ, չարաճճի, ստահակ։
Блудни գ. է. յգ. խենթութիւն, ստահակութիւն, անառակութիւն։
Блудникъ, блудодѣй գ. ա., **блудница** գ. է. անառակ։
Блудно Տ. շրջաբար, անառակութեամբ։
Блудный ած. անառակ, անկարգ։ **— сынъ**—անառակ որդի։
Блудодѣяніе գ. չ. անառակութիւն։
Блудъ գ. ա. անառակութիւն։
Блудяга գ. ա. շրջմոլիկ, թափառաշրջիկ։
Блудящій, блудячій ած. շրջմոլիկ։ **— огонь**—շրջմոլիկ հուր։
Блуждать բ. չ. մոլորուել, թափառել։
Блуждающій ած. անհանգիստ, խաղացող, շարժուող։
Блуза գ. է. վերնաշապիկ, սուկան։
Блузникъ գ. ա. վերնաշապիկ հագնող || || մշակ մարդ։
Блѣдно Տ. գունաթափ, գունատ, տժգոյն։
Блѣдноалый ած. բացկարմիր։
Блѣдноголубой ած. բացկապոյտ։
Блѣднозеленый ած. բացկանաչ։
Блѣдноліцый ած. գունատ, գունաթափ, դեղնած երեսով, սփրթնած երեսով։
Блѣдность գ. է. դեղնութիւն, գունատութիւն, գունաթափութիւն, տժգունութիւն։
Блѣдный ած. գունաթափ, գունատ, դալկադէմ, դեղնած, սփրթնած, դալկացած, տժգոյն, դժգոյն։
Блѣднѣть բ. չ. դեղնել, գունաթափել, գունատել, սփրթնել։
Блѣденіе գ. չ. հսկողութիւն, պահպանութիւն։
Блюдечко գ. չ. սկուտեղ, բաժաթ. բ.։
Блюдо, блюдечко գ. չ. սկուտեղ, ափսէ || || կերակուր, խորտիկ։ **Блюдечко чайное**—բաժակի տակ, թէյափսէ, սկուտակ, սկահակ։
Блюдолизничать բ. չ. պատառաքոյծ լինել, օտարի հացով ապրել, ժ. քէլէխ սիրել, լուծութիւն անել։
Блюдолизничество գ. չ. պատառաքուծութիւն, հացկատակութիւն։
Блюдолизъ գ. ա., **—ница** գ. է. հացկատակ, պնակալէզ, պատառաքոյծ, ուրիշի հաց ուտող, քէլէխ սիրող, լուծի։
Блюсти բ. ն. հսկել, պահպանել, զգուշանալ։
Блюститель գ. ա., **—ница** գ. է. պահապան, հսկող || օրինապահ, կարգապահ, աւանդապահ || վերատեսուչ, դէտ։
Блюстительность գ. է. ուշադրութիւն, զգուշութիւն, հսկողութիւն։
Блюстительный ած. հսկելի, պահպանելու, կարգապահական։
Блющъ տ. **Плющъ.**
Блягиль, блягирь գ. ա. արճճադեղին (հանք)։
Бляха, бляшечка, бляшка գ. է. վահանակ, փոքրիկ թիթեղ։ **— у ружья**—ողամանեակ հրացանի։
Бляшный,—шечный ած. վահանակի || || վահանակաւոր։
Бляхарь գ. ա. թիթեղագործ։
Бо, ибо չ. որովհետեւ, ըստ որում։
Боа գ. ա. վիշապ օձ, բօա։

Бобéръ *տ.* **Бобръ.**
Бобови́дный *ած. բակլայաձև, բակլայի նման։*
Бобови́на *գ. ի. բակլայի բոյս։*
Бобóвый *ած. բակլայի։* **—вое растéніе** *—բակլայի բոյս։*
Бобóкъ, Бобóчекъ *գ. ա. բակլայ, բակլայի հատ։*
Бобрéнокъ *գ. ա. ջրշունիկ, ջրշնիկ։*
Бобри́ха *գ. ի. էգ ջրշուն։*
Бобрóвикъ *գ. ա. ջրային առւոյտ. բ.։*
Бобрóвина *գ. ի. ջրշան միս։*
Бобрóвица *գ. ի. առւոյտ. բ.։*
Бобрóвый *ած. ջրշան || ջրշան մորթուց կարած։* **—вая струя́**—*մուշկ ջրշան, կուղբի ձու։*
Бобръ, бобéръ, бóбрикъ *գ. ա. ջրշուն, կուղբ. կ.։*
Бобъ *գ. ա. բակլայ. բ. || ունդ։*—**ди́кій, — вóлчій**—*գերամաստ. բ. և պտ.։*
Бобы́ль *գ. ա.,* **—ли́ха** *գ. ի. աղքատ, անհող գիւղացի, անտուն։*
Богадѣ́льный,—дѣ́ленный *ած. ապաստանարանի, աղքատանոցի, անկելանոցի։*
Богадѣ́льникъ *գ. ա.,*—**ница** *գ. ի. ապաստանարանի կամ անկելանոցի մէջ բնակուող աղքատ։*
Богадѣ́льня,—лёнка *գ. ի. ապաստանարան, անկելանոց, աղքատանոց, ուրկանոց։*
Богатéй, богáтина *գ. ա. հարուստ մարդ, դրամատէր, ընչաւէտ։*
Богати́ть *բ. ն. հարստացնել։*
Богати́ться *բ. ա. հարստանալ։*
Богáто *մ. ճոխ, շքեղ || առատութեամբ։*
Богатоу́бранный *ած. ճոխ զարդարուած, պճնազարդ, շքեղազարդ։*
Богáтство *գ. չ. հարստութիւն, ընչաւէտութիւն, ճոխութիւն || առատութիւն || || փարթամութիւն, շքեղութիւն։* **—нарóдное**—*ազգային կամ ժողովրդական հարստութիւն։* **— прирóдное**—*բնական հարստութիւն։*
Богáтый *ած. հարուստ, ճոխ, բազմադանձ, առատ, շքեղ։*—**ди́чью**—*որսատուն, որսառատ։*
Богатырéнокъ *գ. ա. մանուկ հերոս։*
Богаты́рка *գ. ի. հերոսուհի։*
Богаты́рскій *ած. հերոսի || հսկայական։*
Богаты́рство *գ. չ. հերոսութիւն, քաջութիւն։*
Богаты́рствовать *բ. չ. հերոսութիւն անել, հերոսի փառք որոնել։*
Богаты́рь *գ. ա. հերոս, քաջ, քաջակորով, քաջորդի, անվեհեր, հսկայ, հսկայամարմին, ուժեղ։*
Богатѣ́ть, раз— *բ. չ. հարստանալ, ճոխանալ, փարթամանալ։*
Богáчъ *գ. ա. հարուստ, ընչաւէտ (մարդ)։*
Богáчиха *գ. ի. հարուստ կին։*
Богдыхáнъ *գ. ա. մեծ արքայ (տիտղոս չինաց կայսեր)։*
Боги́ня *գ. ի. աստուածուհի, դիցուհի։*
Богоблагодáтный *ած. բարելից, Աստուծոյ բարիքով լցուած։*
Богобóрецъ,—никъ *գ. ա. աստուածամարտ, ամբարիշտ, անաստուած (մարդ)։*
Богобóрный *ած. աստուածամարտ, ամբարիշտ, անաստուած։*
Богобóрствовать *բ. չ. Աստուծոյ դէմ կռուել, անաստուածութիւն անել։*
Богобоя́зливый,—зненный *ած. աստուածավախ, երկիւղած։*
Богобоя́зненность *գ. ի. աստուածավախութիւն, երկիւղածութիւն Աստուծոյ։*
Богобоя́зненный *տ.* **Богобоя́зливый.**
Боговдохновéнный *ած. աստուածաշունչ, աստուածազդեցիկ, աստուածատացիկ, հոգեշունչ, ոգեշունչ։*
Богови́децъ *գ. ա. աստուածատես։*
Богови́дный *ած. աստուածանման, աստուածատիպ։*

Богочеловѣ́ченіе գ. չ. մարդեղութիւն բանին Աստուծոյ, մարմնառութիւն Քրիստոսի։

Боговѣ́децъ գ. ա. աստուածածանօթ։

Боговѣ́деніе գ. չ. աստուածածանօթութիւն։

Боговѣ́нчанный ած. աստուածապսակ։

Богоглаго́ланіе գ. չ. բարբառութիւն բանին Աստուծոյ, Աստուծոյ խօսքերը բարբառելը։

Богода́нный ած. աստուածատուր, աստուածապարգեւ, աստուածաշնորհ։

Богоде́ржа́віе գ. չ. աստուածպետութիւն, թէօկրատիա։

Богодѣ́льня տ. **Богадѣ́льня.**

Богозда́нный ած. աստուածաշէն, աստուածակառոյց։

Богозна́меніе գ. չ. աստուածային նշան, երկնաւոր սքանչելիք։

Богозна́ніе գ. չ. աստուածագիտութիւն։

Богои́збранный ած. աստուածընտիր, ընտրեալ յԱստուծոյ։

Боголюби́вый աստուածասէր, աստուածահաճոյ, աստուածապաշտ։

Боголю́біе գ. չ. աստուածսիրութիւն։

Боголю́бъ,—любецъ գ. ա. աստուածասէր մարդ։

Богома́зъ գ. ա. անշնորհ նկարիչ (սրբոց պատկերների)։

Богома́терь գ. ի. Աստուածածին, Աստուածամայր։

Богоме́рзкій ած. աստուածընդդէմ, ամբարիշտ, պատուիրանազանց։

Богоме́рзко մ. ամբարշտութեամբ, պատուիրանազանցութեամբ։

Богомо́лецъ,—льникъ,—щикъ,—щица գ. աղօթող, աղօթամատոյց || ուխտաւոր, ուխտագնաց։

Богомо́лъ գ. ա. աղօթող || ուխտաւոր || պաշտօնասէր, հարցուկ. մջ.։

Богомо́лье,—ле́ніе,—льство գ. չ. աղօթելը, աղօթք անելը || ուխտագնացութիւն։

Богомо́льничать,—ствовать բ. չ. աղօթել, աղօթք անել || ուխտ գնալ, ուխտագնաց լինել։

Богомо́льно մ. ժամասիրութեամբ, եկեղեցասիրութեամբ։

Богомо́льный ած. աղօթասէր, աստուածավախ || եկեղեցասէր, ժամասէր։

Богому́дріе գ. չ. աստուածիմաստութիւն։

Богонача́ліе գ. չ. աստուածպետութիւն։

Богоневѣ́ста գ. ի. հարսն Աստուծոյ, հարսն Քրիստոսի, կոյս։

Богоненави́стникъ գ. ա. աստուածատեաց, աստուածընդդէմ (մարդ)։

Богоненави́стный ած. աստուածատեաց։

Богоно́сецъ գ. ա. աստուածակիր, աստուածունակ։

Богоотсту́пникъ գ. ա. աստուածուրաց մարդ։

Богоотсту́пничество գ. չ. աստուածուրացութիւն։

Богоотсту́пный ած. աստուածուրաց

Богоподо́бный ած. աստուածանման աստուածատիպ || դիցատիպ։

Богопозна́ніе գ. չ. աստուածգիտութիւն, աստուածածանօթութիւն։

Богопочита́ніе գ. չ. աստուածպաշտութիւն։

Богопочита́тель գ. ա. աստուածապաշտ մարդ։

Богопріи́мецъ գ. ա. աստուածընկալ, աստուածունակ։

Богопроти́вность գ. ի. ընդդիմութիւն Աստուծոյ, ամբարշտութիւն։

Богопроти́вный ած. աստուածընդդէմ

Богоро́дица գ. ի. Աստուածածին, Աստուածամայր։

Богоро́дичный ած. Աստուածածնի, Աստուածածնայ։

Богородская трава́ գ. է. ծոթրին, ծէթրոն, ուրց. բ.։
Богоро́жникъ գ. ա. Ներգկին. բ.։
Богосло́віе գ. չ. աստուածաբանութիւն։
Богосло́вскій ած. աստուածաբանական։
Богосло́вствовать բ. չ. աստուածաբանել։
Богосло́въ գ. ա. աստուածաբան։
Богослуже́бный ած. աստուածպաշտութեան, եկեղեցական սպասաւորութեան։
Богослуже́ніе գ. չ. աստուածպաշտութիւն, եկեղեցական սպասաւորութիւն։
Богоснѣ́дникъ գ. ա. ամերիկեան նշենի. բ.։
Богоспаса́емый ած. աստուածապահ, Աստծու պահած, Աստուծոյ պաշտպանած։
Боготворе́ніе գ. չ. աստուածացում, աստուածացնելը, պաշտելը։
Боготвори́ть, обог— բ. ն. աստուածացնել, պաշտել։
Богоубі́йца գ. ա. աստուածասպան։
Богоуго́діе գ. չ. աստուածահաճոյութիւն, բարեպաշտութիւն, առաքինութիւն։
Богоуго́дный ած. աստուածահաճոյ, բարեպաշտ, սուրբ, առաքինի։
Богоуго́дникъ գ. ա. աստուածահաճոյ մարդ, սուրբ մարդ։
Богохрани́мый ած. աստուածապահ, Աստծու պահած, Աստուծոյ պաշտպանած։
Богохуле́ніе,—льство գ. չ. հայհոյութիւն Աստուծոյ, աստուածանարգութիւն, սրբապղծութիւն։
Богоху́льникъ գ. ա. աստուածանարգ, Աստծուն հայհոյող։
Богоху́льничать բ. չ. Աստուած անարգել, հայհոյել Աստծուն։
Богоху́льный ած. աստուածանարգ։
Богоху́льствовать տ. **Богоху́льничать.**
Богочеловѣ́къ գ. ա. Աստուածամարդ։
Богоявле́ніе գ. չ. Աստուածայայտնութիւն || տօն Աստուածայայտնութեան։
Богу́нъ տ. **Богу́льникъ.**
Богъ գ. ա. Աստուած || չ'աստուած, դիք։
Бода́ніе գ. չ. խեթկոց, կոտըշտոց, եղջիւրով խեթելը, խեթկելը, կոտըշտելը, պոզահարելը։
Бода́ть,—ну́ть բ. ն. խեթկել, եղջերցել, պոզահարել, կոտըշտել, կոտօշով խփել։ **—ся** բ. ա. կոտօշով կռուել, կոտըշտուել։
Боде́цъ գ. ա. խթան || կոտօշ (աքաղաղի), տճ. մահմուզ։
Боди́ло գ. չ. խթան, սրածայր սուին (որսորդի)։
Бодла́къ գ. ա. մամխի. ծռ.։
Бодли́вость գ. է. խեթել սիրելը, խեթող բնաւորութիւն։
Бодли́вый ած. խեթող, խեթկող, կոտըշտող, եղջերցող։
Бодри́ть բ. ն. քաջալերել, խրախուսել։ **—ся** բ. ա. քաջալերուիլ, խրախուսուիլ։
Бо́дро մ. աշխոյժ, աշխուժութեամբ, զուարթութեամբ, քաջութեամբ, համարձակ։
Бодро́нецъ գ. ա. սեւատեսուկ. բ.։
Бо́дрость գ. է. զուարթութիւն, առոյգութիւն, ժրութիւն, աշխուժութիւն, աչալրջութիւն || քաջութիւն։
Бо́дрственный ած. արթուն, անքուն, հսկող։
Бо́дрый ած. զուարթ, կայտառ, ուրախ || || առոյգ, աշխոյժ, զուարթուն, քաջասիրտ || արթուն, անքուն։
Боду́нъ գ. ա. խեթկող կենդանի, խեթող կենդանի, կոտըշտող, պոզահարող։
Бодя́га տ. **Вадя́га.**
Боево́й ած. պատերազմի || պատերազմական, ռազմական։ **— матеріа́лъ** —ռազմամթերք։

Бое́цъ գ. ա. քաջամարտիկ, մարտիկ, լաւ կռուող ‖ Նիզակամարտ։ **—кула́чный** —բռնամարտիկ, կռփամարտիկ։

Божба́ գ. ի. երդում ‖ երդուելը, երդում ուտելը։

Бо́же գ. ա. ով Աստուած, Աստուած։

Божедо́мъ,—мка,—мица գ. որբանոց ‖ ‖ գերեզմանատան մի մասը՝ անձնասպանների համար նշանակուած։

Боже́къ գ. ա. կուռք, թերափ, աստուածիկ, չ'աստուածիկ։

Бо́жескій ած. Աստուծոյ ‖ աստուածային, տէրունական։

Бо́жески մ. աստուածաբար, աստուածօրէն։

Боже́ственно մ. աստուածաբար, աստուածօրէն, աստուածանման, չնաշխարհիկ, գերաշխարհիկ։

Боже́ственность գ. ի. աստուածութիւն, աստուածականութիւն։

Боже́ственный ած. աստուածային, չնաշխարհիկ, գերաշխարհիկ, գերազանց։

Божество́ գ. չ. Աստուածութիւն, Աստուած։

Божи́ться, побожи́ться բ. ա. երդուել, երդում ուտել, երդումով հաստատել։

Бо́жій ած. Աստուծոյ, աստուածային, տէրունական։ — **коро́вка**—զատկի ճիճու, քեռու ճամբխիկ։ — **трава́**—հացհամեմ, բլթենի, չաման. բ.։

Божни́ца գ. ի. խորան (եկեղեցու)։

Бо́женка գ. ի. աղօթատուն, աղօթարան, մատուռ։

Бозня́къ գ. ա. թանթրվենու ծառաստան, շամբուկի ծառաստան։

Бо́зовой ած. թանթրվենու, շամբուկի։

Бой գ. ա. պատերազմ, կռիւ, մարտ, զուպար ‖ հարուած (ժամացուցի) ‖ ‖ սպանդ, մորթելը (անասունների)։ **—кула́чный** —կռփամարտ, ժ. մուշտակռիւ։

Бой-ба́ба գ. ի. կռուասէր կին։

Бо́йка գ. ի. ցցելը, խրելը։

Бо́йкій ած. աշխոյժ, ժիր, վստահ, համարձակ։

Бо́йко մ. աշխուժութեամբ, վստահութեամբ, համարձակ։

Бо́йкость գ. ի. աշխուժութիւն, ժրութիւն, համարձակութիւն։

Бойни́ца գ. ի. մարտկոց, հրամուտ ‖ ‖ միջնաբերդ։

Бо́йня գ. ի. սպանդարան, սպանդանոց, տճ. զասապխանայ։

Бока́лъ,—льчикъ գ. ա. ստոման, ըմպանակ, բաժակ (շամբանեայ գինու և այլն)։

Боково́й ած. կողմի, մէկ կողմի, կողքի։ **—вы́е лепестки́**—թեւք ծաղկապսակի։

Боксе́ръ գ. ա. կռփամարտիկ։

Бокси́рованіе, боксе́рство գ. չ. կռփամարտութիւն։

Бокси́ровать բ. չ. կռփամարտել, բռունցքով մենամարտել, ժ. մուշտակռիւ անել։

Бокъ գ. ա. կողմ ‖ կողք, կուշտ, անակուշտ։

Болва́нить բ. ն. թեթեւակի տաշելով կլորցնել։

Болва́нный ած. արձանի ‖ խրտուիլակի։

Болва́нъ,—нчикъ գ. ա. արձան, կուռք ‖ ‖ խրտուիլակ ‖ յիմար, կոպիտ, զռեհիկ, անկիրթ։

Болва́нѣть բ. չ. յիմարանալ, ախմարանալ, բթանալ։

Бо́лверкъ, бо́льверкъ գ. ա. պատուար, պարիսպ, մարտկոց։

Болга́рское пшено́ գ. չ. առնաւուտ ցորեն, բուլղար ցորեն, դեր։

Болда́, болдо́вина տ. **Балда́.**

Бо́лдырь տ. **Ублю́докъ.**

Бо́лесть գ. ի. հիւանդութիւն, առողջութեան խանգարում։

Болеутоли́тельный ած. մեղմարար, մեղմացուցիչ, հովացնող (դեղ)։

Волиголо́въ գ. ա. *մոլեխինդ, խոխոնդուկ. բ.։*

Воли́дъ գ. ա. *օդաքար, շողաձիգ։*

Волоба́нъ տ. **Вало́банъ.**

Волона́ գ. ի. *փառ, կեղև || ծառի կոշտ։*

Воло́нка գ. ի. *Բօլօնայի սկունդ, բրդոտ շնիկ։*

Воло́нь գ. ա. *ծառի կեղև, փառ։*

Воло́нье գ. չ. *արուարձան։*

Воло́тина գ. ի. *ճախճախուտ տեղ, ճահճային երկիր։*

Воло́тистый ած. *ճախճախուտ, ճախճային։*

Воло́тникъ գ. ա. *անդրոմէդ. բ.։*

Воло́тный ած. *ճահճի || ճահճային, մօրային։* — **газъ**—*դիւրաբորբոք գազ, խոռոչաց գազ։* — **дроздъ**—*ծաղկալից արագիլ. թ.։*

Волотня́къ գ. ա. *ճահճային անտառ։*

Воло́то,—це,—ло́течко գ. չ. *ճահիճ, ճիմճիմայ։*

Волта́ніе գ. չ. *յուզում, յուզելը, խառնելը || խօսակցութիւն, զրոյց, դատարկաբանութիւն։*

Волта́ть,—тну́ть,—тывать բ. չ. *խառնել, յուզել, շարժել || զրուցել, խօսակցել։* **—ся** բ. ա. *խառնուիլ, յուզուիլ։*

Во́лтень գ. ա. *խառնիչ, շերեփ || ծեփիչ, մալայ (որմնադիրների) || յօշիչ (ձկի)։*

Волтли́вость գ. ի. *շատախօսութիւն, շաղակրատութիւն, աւելորդախօսութիւն։*

Волтли́вый ած. *շատախօս, շաղակրատ, դատարկախօս, աւելորդախօս, անխորհրդապահ։*

Волтовня́,—вство́ գ. *խօսակցութիւն, զրոյց, դատարկաբանութիւն։*

Волту́нъ գ. ա. *զրուցասէր, շատախօս, դատարկախօս, լեզուագար || հոտած ձու։*

Болту́шка գ. ի. *շատախօս || փորփրիչ (գործիք)։*

Болтъ,—тикъ գ. ա. *գամ, բևեռ, մեծ մեխ։*

Боль գ. ի. *ցաւ, կսկիծ, խիթ։*

Больни́ца գ. ի. *հիւանդանոց։*

Больни́чный ած. *հիւանդանոցի։*

Больни́чникъ գ. ա. *հիւանդապահ, հիւանդ պահող։*

Бо́льно մ. *ցաւալի, կարի, յոյժ, շատ || բ. ցաւալի է։*

Больно́й ած. *հիւանդ, տկար, ցաւագար || ցաւած։*

Больша́къ գ. ա. *անդրանիկ, մեծ որդի || գիւղի ծերը || գերդաստան մեծը || գլխաւոր, վարպետ։*

Бо́льшина գ. ի. *գլխաւորութիւն, իշխանութիւն, մեծութիւն (որևէ տեղի)։*

Большинство́ գ. չ. *բազմութիւն, մեծամասնութիւն։*

Большинствова́ть բ. չ. *կառավարել, իշխել, գործի գլուխ կանգնել, իրաւամբ կարգադրութիւն անել։*

Бо́льшій ած. *աւելի մեծ, երևելի, նշանաւոր։*

Большо́й ած. *մեծ, զօրեղ, հասակաւոր, աւագ։*

Большу́ха գ. ի. *մեծ աղջիկ || գլխաւոր աղջիկ, պարապետ աղջիկ (հանդէսի մէջ)։*

Большу́щій ած. *ամենամեծ, ահագին։*

Болѣ́зненность գ. ի. *ցաւագարութիւն։ տկարութիւն, հիւանդոտութիւն, անառողջութիւն, ախտաժէտութիւն։*

Болѣ́зненный ած. *ցաւագար, ցաւակիր, ախտաժէտ, ախտակիր, ախտաբեկ, հիւանդոտ, տկար։*

Болѣ́зновать բ. չ. *ցաւակցել, խղճալ։*

Болѣ́знь գ. ի. *հիւանդութիւն, ցաւ, տկարութիւն։* — **а́нглійская**—*ողնաթեքութիւն։* —**вну́тренняя**—*ներքին հիւանդութիւն։* — **внѣ́шняя**—*արտա-*

քին հիւանդութիւն։ — **ка́менная**—աւազախտութիւն։ —**са́харная**—քաղցրամիզութիւն (անցաւորիկ)։

Болѣ́ніе գ. չ. ցաւելը, կսկծալը, ցաւ || || Նեղութիւն, վիշտ։

Болѣ́сть տ. **Болѣ́знь.**

Болѣ́ть, ба́ливать բ. չ. հիւանդանալ || || ցաւացնել, կսկծացնել || տրտմիլ, Նեղանալ, վշտանալ։

Бо́люсъ գ. ա. հայկաւ, հայոց կաւ։

Боля́ринъ, боля́рство տ. **Боя́ринъ, боя́рство.**

Боля́чка գ. ի. վէրքի կեղեւանք, վէրքի կաշի։

Бо́мба գ. ի. ռումբ։

Бомбазе́я գ. ի. բոմազէ, Թաւամազ բամբակէ կերպաս։

Бомбарди́рный ած. ռմբակոծական || || ռմբակոծութեան։

Бомбардирова́ніе գ. չ. ռմբակոծութիւն։

Бомбардирова́ть բ. ն. ռմբակոծել։

Бомбарди́ръ գ. ա. Թնդանօթաձիգ (զինուոր)։

Бомбонье́рка գ. ի. շաքարեղէնի տուփ։

Бомъ-бра́мсель գ. ա. առագաստ մանրակայմի։

Бомъ-брамсте́нга գ. ի. մանրակայմ (նաւի)։

Бонда́рня գ. ի. տակառի գործարան։

Бо́ндарь գ. ա. տակառագործ։

Бо́ндарскій, бо́ндарный ած. տակառագործի || տակառագործական։

Бонмо́ (bon-mot) գ. ընտիր խօսք, յարմար խօսք։

Бонто́нъ (bon-ton) գ. քաղաքավարութիւն, ընտիր շարժմունք։

Бора́зживать տ. **Борозди́ть.**

Бо́раксъ գ. ա. բորակ, ոսկեբորակ։

Бора́нивать տ. **Борони́ть.**

Бордю́ръ գ. ա. շրջազարդ (զգեստի)։

Боре́й գ. ա. բորէաս, հիւսիսհողմ, հիւսիսային քամի։

Боре́ніе գ. չ. պատերազմ, կռիւ, ընդդիմադրութիւն || բռնամարտութիւն, գօտէմարտութիւն, ըմբշամարտութիւն։ **Боре́ніе со сме́ртью**—ոգեվարք, մահուան հետ կռիւ։

Боре́цъ գ. ա. ըմբիշ, գօտեմարտ, մարտիկ, կռուող, || ընձախոտ, ակոնիտոն. բ.։

Борзи́ться բ. ա. վազել, շտապել, ժրանալ։

Борзописа́ніе գ. չ., **—пись** գ. ի. արագագրութիւն, սղագրութիւն։

Борзопи́сецъ գ. ա. արագագիր, սղագիր։

Бо́рзость գ. ի. արագութիւն, սրընթացութիւն։

Бо́рзый,—зостный ած. արագ, սրընթաց։ **—зая соба́ка**—քերծէ, բարակ, տճ. Թազի։

Бори́стый ած. խորշխորշան, բազմածալ, ծալ-ծալ, փոթ-փոթ։

Бо́рла գ. ի. հաստ կտաւ (բամբակէ), բօրլայ։

Бормота́,—ту́нъ,—у́нья գ. քրթմնջող, մրթմրթացող (մարդ)։

Бормота́нье գ. չ. քրթմնջելը, մրրթմրրթոց || մնչելը, փուփուլելը (աղաւնու)։

Бормота́ть բ. ն. քրթմնջել, մրրթմրրթալ, խօսքեր արտասանել անհասկանալի կերպով || մնչել (աղաւնու)։

Бормотли́вый ած. քրթմնջող։

Бормоту́нъ գ. ա. քրթմնջող մարդ || || մնչող աղաւնի։

Бо́рный ած. ոսկեբորակի || ոսկեբորակական։ **—ная кислота́**—ոսկեբորակական Թթուուտ (քիմ.)։

Борови́къ գ. ա. Թնջուկ, սունկ (ուտելու)։

Боро́вій ած. վարազի, խոզի։

Бо́ровъ,—вокъ գ. ա. որձ խոզ || վարազ։

Боровя́тина գ. ի. խոզենի, խոզի միս։

Борода́ գ. ի. մօրուս, միրուք։

Бородáвистый,—дáвчатый ած. կոծի-ծոտ, խալոտ։

Бородáвка,—дáвочка գ. ի. ելունդն, գորտնուկ։

Бородáвникъ գ. ա. ծիծեռնախոտ. բ.:

Бородáвѣть բ. չ. ելունդով ծածկուիլ, խալով ծածկուիլ։

Бородáтый,—дáстый ած. մօրուեղ, մեծամիրուք, ձար միրուք։

Бородáтѣть, о— բ. չ. միրուքը նոր բուսնել, միրուքը գալ։

Бородáчъ գ. ա. մեծամիրուք, երկայնամօրուս, մօրուեղ, ձար միրուքով (մարդ)։

Борóдка գ. ի. սատամ, ժանիք (բանալիի) ‖ մօրուսիկ, կարճ միրուք։

Бородобрéй, брадобрéй գ. ա. սափրիչ, վարսավիրայ։

Бородобрéйный,—тный ած. միրուք սափրելու։

Бородобрéйня գ. ի. սափրանոց, սափրելատուն, սափրիչի կրպակ։

Бородóкъ գ. ա. քանդակադրոշմ, թիթեղնադրոշմ, կումբայ։

Борóдчатый ած. թաւ, քիստոտ։

Бороздá,—дка գ. ի. ակօս, ակօսամէջ, ճռռ։

Бороздúло գ. չ. դահրակ, սմբակի կըտրող (գործիք)։

Бороздúть,—рáзживать բ. ն. ակօսել, գծել ‖ պատռել, հետք թողնել։

Борозднúкъ գ. ա. քաղհան (գործիք)։

Борóздчатый ած. ակօսած, գծած ‖ ‖ ակօսներով լի։

Борозжéніе գ. չ. ակօսելը։

Боронá,—рóнка գ. ի. տափան, ցաքան, մանկեռ։

Боронéніе,—новáніе գ. չ. տափանելը, ցաքանելը։

Боронúльщикъ,—новáльщикъ գ. ա. տափանող, ցաքանող։

Боронúть,—новáть,—рáнивать բ. ն. տափանել, ցաքանել։

Боронúть,—рáнивать բ. ն. պաշտպանել, պահել։ **—ся** բ. ա. պաշտպանուիլ։

Бороновóй ած. տափանի, ցաքանի։

Бороньбá գ. ի. տափանելը ‖ տափանելու ժամանակամիջոց։

Борóть, по— բ. ն. յաղթել, յաղթահարել։ **—ся** բ. ա. կռուիլ, պատերազմիլ, դիմամարտել։

Бóртникъ գ. ա. մեղուապահ, մեղուաբոյծ, մեղուապահութեամբ պարապող։

Бóртничанье,—чество գ. չ. մեղուապահութիւն։

Бóртничать բ. չ. մեղուապահութեամբ զբաղուիլ, մեղուաբուծութեամբ պարապել։

Бортъ,—тикъ գ. ա. քղանց, եզր (զգեստի) ‖ նաւեզր ‖ նաւ։

Борть գ. ի. ծառափեթակ, փեթակ, (ծառի մէջ)։

Борщéвникъ գ. ա. ականթ, կառն. բ.։

Борщъ գ. ա. թթուաթան, կաղամբէ արգանակ, բօրշշ, լախանի եահնի ‖ ‖ վայրի արջամազի. բ.։

Боръ,—рокъ գ. ա. սոճու կամ եղեւնու անտառ (աւազոտ տեղում) ‖ ձիակոբեկ. բ. ‖ բոր, ոսկեբոր ‖ հարկ, տուրք։

Борьбá գ. ի. բազկամրցութիւն, գօտեմարտութիւն, ըմբշամարտութիւն ‖ ‖ կռիւ, ծեծ, մրցումն, պայքար։ **— за существовáніе**—գոյութեան կռիւ, կենաց պատերազմ։

Борьбúще գ. չ. մրցարան ‖ պատերազմի դաշտ, պատերազմի ասպարէզ, ճակատատեղի։

Босикóмъ մ. ոտաբոբիկ, բոբիկ, բոկոտն, բոբլիկ։

Босовúкъ գ. ա. չուստ, չանթայ, քօշ։

Босóй,—сонóгій ած. բոբիկ, բոկոտն, բոկագնաց, բոբլիկ։

Босомы́га,—мы́жникъ գ. ա. բոբիկ մարդ։

Восомы́жница գ. է. բոբիկ կին։

Восомы́жничать բ. չ. բոբիկ ման գալ ‖ ‖ անգործ քարշ գալ, աղքատութիւն անել։

Восоно́гій տ. **Восо́й.**

Восота́ գ. է.,—**но́жье** գ. չ. բոբիկութիւն։

Воста́нъ գ. ա. բոստան, սեխաստան։

Вости́ բ. ն. խեթկել, եղջիւրով խեթել, կոտոշել, եղջերցել, պոզահարել։

Восто́нъ գ. ա. փաստօն (թղթախաղ)։

Во́строгъ գ. ա. բանձկոնակ, կըլաքը, իբ-բաղայ։

Ботанизи́ровать բ. ն. բուսաբան կազմել, բոյսերից հաւաքածու կազմել։

Ботáника գ. է. բուսաբանութիւն։ — **приклáдная или практи́ческая** —գործնական բուսաբանութիւն։—**чи́стая или теорети́ческая**—տեսական բուսաբանութիւն։

Ботáникъ գ. ա. բուսաբան։

Ботани́ческій ած. բուսաբանական։ — **садъ** բուսաբանական այգի, անտաստան։

Во́тать,—тнуть բ. ն. խեթել, ծեծել, հարուածել ‖ ձուկ որսալ։

Вотвá գ. է. բոյս, կանանչ, տունկ, դալարի ‖ բազուկ. ռ.։

Вотви́нья գ. է. բազուկ, ճակնդեղի տերև ‖ խառնապաղ, բոտվինեայ (կերակուր)։

Во́тикъ գ. ա. մակոյկ, միակայմ նաւակ ‖ ‖ նաւակաձև խնունչ։

Боти́нка գ. է. մուճակ, կիսակօշիկ։

Воту́нъ գ. ա. վայրի սոխ (Ալտայեան լեռների). ռ.։

Вотфо́рты գ. ա. յգ. երկայնաճիտ կօշիկներ (հեծելազօրքի)։

Вотъ գ. ա. միակայմ նաւ։

Вотѣ́лость գ. է. գիրութիւն, մարմնեղութիւն, խոշորութիւն։

Вотѣ́лый ած. գէր, հաստափոր, մեծամարմին, մարմնեղ։

Вотѣ́ть, раз— բ. չ. հաստանալ, գիրանալ։

Во́цманаматъ գ. ա. օգնական աւագ գինուորի (նաւաստորմի)։

Во́цманъ գ. ա. աւագ գինուոր (նաւաստորմի)։

Вочáгъ գ. ա.,—**га** գ. է. խոր տեղ (առուի մէջ՝ կանգնած ջրում)։

Вочáрничанье գ. չ. տակառագործութիւն, արհեստ տակառագործութեան։

Вочáрничать բ. չ. տակառագործութեամբ պարապել, տակառներ շինել։

Вочáрня գ. է. տակառի գործարան։

Вочáръ գ. ա. տակառագործ։

Вочáрный ած. տակառագործի ‖ տակառագործութեան։

Вочéкъ, бочкóмъ տ. **Вокъ, бочки́.**

Вочéниться, бочи́ться բ. ա. թեք ընկնել, ծռուել ‖ կանթել, ձեռները կողքերին յենել։

Вочéнокъ,—чекъ գ. ա. տակառիկ, չնգուկ։

Вочéночный ած. տակառիկի, չնգուկի։

Во́чечный ած. տակառի։

Бочи́стый ած. լայնակող, ուռած կողքերով։

Во́чка գ. է. տակառ։

Вочки́ գ. ա. յգ. քասկ (կանանց զգեստի)։

Воя́зливо մ. ահով, երկիւղով, վախենալով։

Боязли́вость գ. է. երկչոտութիւն, վախկոտութիւն, թուլասրտութիւն, վեհերոտութիւն։

Боязли́вый ած. երկչոտ, վախկոտ, թուլասիրտ, ահով։

Воя́зненно մ. ահուդողով, երկիւղով։

Воя́зненный ած. վախի, երկիւղի, ահուդողի։

Воя́знь գ. է. ահ, երկիւղ։

Воя́ринъ գ. ա. իշխան, մեծատուն, նախարար, բոյարին, վգուրկ։

Воя́риться բ. ա. իշխան ձևանալ։

Боя́ричъ գ. ա. բոյարինի որդի, իշխանազն, ազնուազարմ։

Боя́роватый ած, իշխանական, վզրկական, գոռոզ։

Боя́рски մ. իշխանաբար։

Боя́рскій ած. բոյարի, իշխանի, վզուրկի։ **—кая снить** եղնակողիկ. բ.։

Боя́рство գ. չ. բոյարութիւն, նախարարութիւն, վզրկութիւն։

Боя́рченокъ գ. ա. մատաղահաս վզուրկ, իշխանորդի։

Боя́рщина գ. ի. վզրկական կալուած, իշխանի կալուած || հարկ կալուածատիրոջ, տէրունիք։

Боя́рыня, боя́рышня տ. **Ба́рыня, ба́рышня.**

Боя́рышникъ գ. ա. սղնի, սպիտակ դըժնիկ, ուժատու, սրտախուշ. բ.։

Боя́ться, ба́иваться բ. ա. վախենալ, երկնչիլ, ահ ունենալ։

Брави́ровать բ. չ. յանդգնել, արհամարհել, ուշադրութիւն չդարձնել։

Бра́во,—ви́ссимо ձկ. բրավօ, շատ լաւ, կեցցէ՛ք։

Бра́вость,—вота́,—ву́ра գ. ի. քաջասրտութիւն, ժրութիւն։

Браву́рная а́рія — ճարտարարուեստ, խիստ պժուար, գեղեցիկ (երգ)։

Бра́вый ած. համարձակ, վստահ, քաջ, գեղեցիկ || բարի, պիտանի, լաւ։

Бра́га,—жка գ. ի. հասարակ կամ գիւղացու գարեջուր։

Брада́,—да́вка,—добре́й տ. **Борода́, —рода́вка,—родобре́й.**

Бра́жникъ գ. ա. հարբեցող, հարբան։

Бра́жничанье,—чество գ. չ. հարբեցողութիւն, քէֆ սիրելը։

Бра́жничать բ. չ. հարբել, կոնծել, քէֆ ցոյց տալ։

Бра́жный раство́ръ գ. ա. կվաս, պանտի ջուր։

Бразда́ տ. **Борозда́.**

Бразды́ գ. ի. յգ. սանձ, երասանակ, լկամ, գեամ։ **— правле́нія**—կառավարութեան սանձ։

Брази́льское де́рево գ. չ. Բրազիլիայի ծառ, որդանափայտ, շիկափայտ։

Брако́ва́ніе գ. չ. **—вка** գ. ի. ընտրութիւն, որոշում։

Брако́вать, бо— բ. ն. ընտրել, որոշել, ջոկել, զատել, վատը չընդունել։

Брако́вщикъ գ. ա. արգելող պաշտօնեայ || ընտրող, ջոկող, վատերը չընդունող։

Браконье́ръ գ. ա. գաղտորսակ, որսորդ առանց թոյլտուութեան։

Бракосочета́ніе գ. չ. ամուսնութիւն, պսակ։

Бракъ գ. ա. ամուսնութիւն, պսակ || || չընդունուած ապրանք, յետ դրած ապրանք, ջոկած ապրանք։ **— гражда́нскій**—քաղաքական ամուսնութիւն։ **— зако́нный**—օրինաւոր պսակ։

Брако́вой ած. հարսանեաց, պսակի || || անընդունելի, վատ, ջոկած։

Брамани́змъ, брами́змъ գ. ա. բրահմականութիւն։

Брами́нъ գ. ա. բրահմին, բրահմայի քուրմ։

Брами́нскій ած. բրահմական || բրահմականի, բրահմինի։

Бра́мсель գ. ա. երրորդ առագաստ (նաւի)։

Брандахлы́стъ գ. ա. վատ ըմպելիք առհասարակ (գարեջուր, գինի և այլն)։ **Э́то не вино́, а брандахлы́стъ**—սա գինի չէ, այլ գկռաջուր, (կամ Աստուած գիտէ ինչ)։

Брандва́хта գ. ի. պահապան նաւ (նաւահանգստի)։

Бра́ндеръ գ. ա. հրձիգ նաւ։

Бра́ндерный ած. հրձիգ նաւի։

Брандмаіо́ръ գ. ա. հրշէջապետ (մայրաքաղաքի)։

Брандма́уеръ գ. ա. չ'այրուող պատ, հրդեհից պահող պատ, բոցապահ որմ։

Брандме́йстеръ գ. ա. հրշէջապետ։

Брандску́гель գ. ա. հրձիգ գունտ։

Брандспо́йтъ գ. ա. հրշէջ փողորակ։

Бранелюби́вый ած. կրքոտ, տաքարիւն, կռուարար, պատերազմասէր։

Бранелю́біе,—нолю́біе գ. չ. կռուասիրութիւն, պատերազմասիրութիւն։

Бранено́сный ած. կռուի պատճառ, պատերազմ յառաջացնող։

Брани́ть, бра́нивать բ. ն. կշտամբել, յանդիմանել, նախատել, հայհոյել։ **—ся** բ. ա. միմեանց հայհոյել, կռուել։

Бра́ніе, бранье́ գ. չ. առում, առնելը, ընդունելը։

Бранли́вость, —чи́вость գ. ի. կռուասէր բնաւորութիւն, կռուասիրութիւն։

Бранли́вый, —чи́вый ած. զինուոր, մարտիկ։

Браннолюби́вый ած. տաքարիւն, կռուասէր, պատերազմասէր։

Бра́нный ած. պատերազմի || պատերազմական || հայհոյական։

Бранosло́вный ած. հայհոյական։

Брань գ. ի. անհամաձայնութիւն, թշնամութիւն, ծեծ || կռիւ, պատերազմ, ճակատամարտ || հայհոյանք, յիշոց։

Бра́нько,—чу́га գ. կռուասէր, պատերազմասէր։

Брасле́тчикъ գ. ա. ապարանջան շինող։

Брасле́тъ գ. ա. ապարանջան, տճ. բիլազուկ։

Брата́ничъ գ. ա. եղբօրորդի։

Брата́ться, по— բ. ա. եղբայրանալ, եղբայր դառնալ։

Брате́никъ գ. ա. զարմիկ || հօրեղբօրորդի || մօրեղբօրորդի || հօրաքրոջորդի, հօրաքեռորդի։

Бра́теникъ գ. ա. սրբատաշ քար, ընտիր տաշուած քար։

Бра́тецъ տ. **Братъ.**

Брати́на գ. ի. բադիայ, սկիհ, պղնձէ պուտուկ։

Брати́шка գ. ա. եղբայրիկ։

Бра́тія գ. ի. եղբայրակցութիւն, ընկերութիւն, բարեկամութիւն || միաբանութիւն (կրօնաւորների)։

Бра́тнинъ, бра́тній ած. եղբօր || եղբայրական։

Братовщи́на գ. ի. եղբայրակցութիւն, ընկերութիւն։

Братогу́бецъ գ. ա. եղբայրադաւ, եղբօրը վնասող։

Братолюби́вый ած. եղբայրասէր։

Братолю́біе գ. չ. եղբայրասիրութիւն, եղբայրսիրութիւն։

Братоубі́йство գ. չ. եղբայրասպանութիւն։

Братоубі́йца գ. հ. եղբայրասպան։

Бра́тски մ. եղբայրաբար, եղբօր նման, ախպօր պէս։

Бра́тскій,—ственный ած. եղբայրական || եղբօր։

Бра́тство գ. չ. եղբայրութիւն || միաբանութիւն։

Бра́тствовать բ. չ. եղբօր պէս լինել || || վանական միաբանութեան անդամ դառնալ։

Бра́тчина գ. ի. եղբայրութիւն, միաբանութիւն։

Братъ,—тецъ գ. ա. եղբայր, ախպէր || || լաւ ընկեր, լաւ բարեկամ։

Братъ съ сестро́й գ. ա. կովացորեն. բ.։

Брать, би́рать, би́рывать բ. ն. առնել, վերցնել, ստանալ || տանել || բռնել || || կաշառք առնել || սկսել, ձեռնարկել || քաշել || ժողովել։ **—ся** բ. ա. յանձն առնել, ձեռնարկել։

Брахигра́фія գ. ի. համառօտագրութիւն, արագագրութիւն, սղագրութիւն։

Брахигра́фъ գ. ա. համառօտագիր, արագագիր, սղագիր։

Врачный ած. ամուսնական, հարսանեաց։

Врашно գ. չ. կերակուր, սնունդ, պաշար, կեր։

Врашенный ած. սնունդի, կերակուրի։

Врашпиль գ. ա. անուորդ, ուղղագիր գլանանի (նաւի վրայ խարիսխը բարձրացնելու ծառայող)։

Вревенчакъ,—веннокъ գ. ա. անտառաշինութեան պիտանի ծառերի։

Вревенчатый ած. գերաններից կազմած, գերաններից շինած։

Вревно,—вешко գ. չ. գերան, գուկան, ած. մերձէկ։

Врегъ, бреговый տ. **Верегъ, береговой.**

Вреденъ, бродникъ գ. ա. ուռկան, ցանց, արձոյլ (ձկների)։

Вредить բ. չ. ցնորել, զառանցել։ **—ся** բ. ա. երազուել, երեւալ։

Вредни գ. ի. յգ. դատարկ խօսք, ցնորք, անհեթեթ խօսք։

Вредъ գ. ա. ցնորք, զառանցանք, երազակոծութիւն։

Врежатый գ. ա. պահապան, ուղեկից պահապան։

Врезгать,—говать բ. չ. արհամարհել || || զարշել, զզուել։

Врезгливость գ. ի. արհամարհութիւն, արհամարհանք || զզուանք, զարշանք, ժ. զանոտութիւն։

Врезгливый ած. զզուող, զարշող, ժ. զանող։

Врезгованіе գ. չ. զզուելը, զարշելը։

Врезгунъ գ. ա.,**—унья** գ. ի. զզուող, զարշող, ժ. զանող։

Врезендукъ գ. ա. ամենահաստ կտաւ (նաւի առագաստի եւ այլն)։

Врезентъ գ. ա. կպրած կամ խէժապատ կտաւ (սայլեր, ալիւր եւ այլն ծածկելու համար)։

Врезжаніе,—жать տ. **Вренчаніе,—чать.**

Врезжить բ. չ.,**—житься** բ. ա. այգանալ, լուսանալ, աղօթարանը բացուել։

Врекватеръ գ. ա. հողմապահ պատնէշ, արուեստական թումբ՝ նաւահանգիստ կազմող։

Врекчія գ. ի. դեղին երկաթակուճ, սպխտակախայտ։

Врелокъ գ. ա. զանգուլակ, բօժօժ։

Временить բ. ն. ծանրաբեռնել, բեռնաւորել || ճնշել, նեղացնել։

Время գ. չ. բեռն, ծանրութիւն || նեղութիւն, դժուարութիւն։

Вреніе գ. չ. կաւ || շաղախուած կաւ, ցեխ, տիղմ։

Вренность գ. ի. անցաւորութիւն, անհաստատութիւն, ապականացութիւն, եղծականութիւն, ակարութիւն։

Вренный ած. հողանիւթ || դիւրաբեկ, ապականացու, եղծական, անցաւոր, ակար։

Вренчаніе գ. չ. զանգակների ղօղանջելը, հնչիւն || դրդիւնց, ճնկճնկոց (սազի եւ այլն)։

Вренчать, брянчать բ. չ. ղօղանջեցնել, հնչեցնել || դրդռացնել, զրնգզրնգացնել, չրխչրխկացնել || դրդըռալ, զնգզնգալ, չրխչրխկալ։

Врести բ. չ.,**—ся** բ. ա. կամաց շարժիլ, քարշ գալով գնալ, յամրաշարժ գնալ || քարշ գալ, աննպատակ թափառել։

Bретеръ գ. ա. կռուասէր, զինամբռիկ, մենամարտութեան առիթ որոնող։

Вреханіе գ. չ.,**—хня,—хотня** գ. ի. սուտ, ստախօսութիւն, զրախօսութիւն, վայրահաչութիւն, ժ. փչոց։

Врехатель գ. ա.,**—ница** գ. ի. խաբեբայ, ստախօս, վայրահաչ։

Врехать,—нуть բ. չ. հաչել || սուտ խօսել, վայրահաչութիւն անել, բամբասել, զրպարտել || պարծենալ։

Врехливый ած. ստախօս, խաբեբայ,

վայրահաչ, փ. սուտ փչող։

Брехýнъ,—ýнья տ. **Брехáтель,—ница.**

Брешъ գ. ա. խրամատ, պատառուած, ճեղք (բերդի պարսպի)։ — **баттарéя** խրամատ բացանող մարտկոց կամ բախող։

Бригáда գ. ի. վաշտ, երկգնդեան խումբ զօրքի (մօտ 8,000)։

Бригáдный ած. վաշտի || վաշտական։

Бригади́ръ գ. ա. վաշտապետ, բրիգադիր։

Бриганти́на գ. ի. եռակայմ նաւ (եռանկիւնի առագաստներով Միջերկրական ծովի վրայ)։

Бригъ, брикъ գ. ա. երկկայմ նաւ։

Бриліáнтщикъ գ. ա. ակնագործ, գոհարագործ, տճ. ջաւահիրճի։

Бриліáнтъ գ. ա. ադամանդ, թրաշած ալմաստ։

Бриліáнтовый ած. ադամանդի || ադամանդէ, ադամանդից շինած։

Бри́льный ած. սափրելու։

Бри́льня գ. ի. սափրանոց, սափրիչի կրպակ։

Бри́тва գ. ի. ածելի || հարնգամայր. ձ.։

Бри́твеный,—товный ած. ածելիի, ածելու։

Бри́твенница գ. ի.,—**товникъ** գ. ա. ածելիի տուփ։

Бри́товщикъ գ. ա. ածելի շինող։

Брить, бривáть բ. ն. ածելել, սափրել, գերծել։

Бритьё, бри́тіе գ. չ. սափրելը, ածիլելը, թրաշելը։

Бри́чка, бры́ка գ. ի. կիսածածկ թեթեւ կառք, բրիչկայ։

Брови́стый ած. յօնեղ, թաւայօն, բարձրայօն։

Бровь գ. ի. յօն, յօնք, փ. ունք։

Брóвный ած. յօնքի։

Броди́льный-чанъ գ. ա. շիրի կարաս։

Броди́льня գ. ի. մառան, թթուեցնելու տեղ, խմորելու տեղ։

Броди́льщикъ,—довщи́къ գ. ա. գետանցք ցոյց տուող, գետանցքի առաջնորդ || որսորդների առաջնորդ կամ ուղեցոյց։

Броди́стый ած. բազմահուն, բազմանցք (գետ)։

Броди́ть, брáживать բ. չ. քարշ գալ, տատանվել, թափառել, շրջել || թթուել, խմորուել, եռալ (գարեջուր և այլն)։

Бродни́къ տ. **Брéдень.**

Бродня́ գ. ի. տատանողութիւն, տատանելը, թափառելը, քարշ գալը։

Бродъ գ. ա. գետանցք, հուն, տճ. գեչիտ։

Бродя́га գ. ա. շրջմոլիկ, տատանական, գնչերայած, վարատական, թափառաշրջիկ (մարդ)։

Бродя́жный ած. շրջմոլիկ, թափառաշրջիկ, վարատական, տատանական։

Бродя́жничать,—дя́жить բ. չ. անգործ քարշ գալ, պարապ սարապ ման գալ։

Бродя́жничество,—чаніе գ. չ. տատանականութիւն, պարապ մանգալը։

Бродя́чій ած. թափառական || գնայուն, շարժուն, շարժող։

Брожéніе գ. չ. տատանելը, գնալ գալը || || խմորումն, թթուելը || յուզմունք։ — **спиртóвое**—ալքօօլային խմորումն։ — **умóвъ**—մտքերի յուզմունք։

Броздá տ. **Браздá.**

Брокатéль գ. ի. բրօկատէլ, մեծածաղիկ ճամկաւոր կերպաս (կահ-կարասիների երեսացու), փ. խոշոր փութայ։

Брокáтъ գ. ա. ճամկաւոր կերպաս, բրօկատ։

Бромъ գ. ա. ժահրին, բրօմ (պրզ. մարմ.)։

Брóмовый ած. ժահրնական։ —**ая кислотá**—ժահրնական թթուուտ (քիմ.)։ —**мистый водорóдъ**—ժահրնուտ ջրա-

ծրնական (քիմ.)։ **Бромистое соединéніе**—*ժանկնուկ (քիմ.)*։ **Бромокислый**—*ժանկնաստ (քիմ.)*։—**лая соль**—*ժանկնաստ աղ (քիմ.)*։

Броненóсецъ *գ. ա. զրահաւոր նաւ* || || *խեցխապատ կենդանի, զրահապատ կենդանի, խեցեւէ, ոսկրապատ կենդանի*։

Броненóсный *ած. զրահաւոր նաւի* || || *զրահաւոր, զրահապատ*։

Бронéцъ *տ.* **Ведренéцъ.**

Брóнза *գ. ի. արոյր, անագապղինձ, դեղին պղինձ*։

Бронзировáніе *գ. չ.*, —**рóвка** *գ. ի. արոյրելը, արոյրէ փոշով քսելը* || *արոյրի գոյն տալը*։

Бронзировáть,—зовáть *բ. ն. արոյրել, արոյրի փոշով քսել* || *արոյրի գոյն տալ*։

Бронзовщи́къ *գ. ա. արոյրագործ, պղնձագործ*։

Брóнникъ. *գ. ա. զրահաւոր* || *զինագործ*։

Брóнный *ած. զրահաւոր*։

Бронхи́тъ *գ. ա. ցնցղնատապ*։

Брóнхіи *գ. ի. յգ. ցնցուղ, օդընկալ, շնչափողի ճիւղ*։

Броня́ *գ. ի. զրահ, վարտապանակ, ճօշան*։ — **у лóшади** — *տապազէն*։

Бросáльщикъ *գ. ա. ձգող, քցող, ցկող, շպրտող* || *նետող, նետաձիգ*։

Бросáніе *գ. չ. ձգելը, քցելը, նետելը, նետուածք*։

Бросáтельный,—сáльный *ած. ձգելու, ձգելի, նետելու, քցելու*։

Бросáть, брáсывать,—сить *բ. ն. ձգել, արձակել, նետել, քցել, ցկել, թափել, անթոլկել* || *թողնել, ձեռք վերցնել* || *մերժել, երեսից ձգել*։ —**ся** *բ. ա. յարձակուել, վրայ պրծնել*։

Броскви́на,—иный *տ.* **Пéрсикъ,—ковый.**

Брóскій *ած. հեռաձիգ* || *շուտ, արագ, ճիշդ*։

Брóско *մ. շուտաժկը, արագութեամբ, վութով*։

Броскóмъ *մ. ձգելով, նետելով*։

Брosновáть,—нуть *բ. ն. մանրել (վուշ, կանեփ և այլն)*։

Бросновка,—новáльня *գ. ի. մանրարան (վուշի և այլն)*։

Брóсовой *ած. վատ, անպէտք, ցածր, դէն ձգելու*։

Броткáмера *գ. ի. հացամբար, պահարան պաքսիմաթի (նաւի մէջ)*։

Брóшенный *ած. նետուած, ձգուած, քցուած, արձակուած* || *թողուած* || *մերժուած*։

Брошировáніе *գ. չ. թղթակազմութիւն, թերթեր կազմելը, կարելը (գրքի և այլն)*։

Брошировáть *բ. ն. թերթեր կարել, կազմել*։

Брóшка *գ. ի. գնձիկ, շամփրակ*։

Брошю́ра,—ю́рка *գ. ի. տետրակ, բրոշիւր*։

Брошю́ровка *գ. ի. թղթակազմութիւն (գրքի)*։

Бружмéло *տ.* **Бересклéтъ.**

Брульóнъ *գ. ա. սեւագրութիւն*։

Брунды́шка *գ. ի. անգլիական հիւրիկ. բ.*։

Брунéцъ *տ.* **Бедренéцъ.**

Брýнкрессъ *գ. ա. ջրակոտեմ, ջրկոտեմ. բ.*։

Брускóвый *ած. աղիւսաձև, քառանկիւնի*։

Брускъ *գ. ա. տորոն. բ.*։

Брусни́ка,—ца,—ни́чка *գ. ի. մոշ, հապալասի. բ.*։

Брусни́ковка *գ. ի. մոշի օշարակ*։

Брусóвка *գ. ի. աղիւսաձև ձողակ, դուգահեռագիծ տաշեղ* || *քառանկիւնի խարտոց*։

Брусовóй *ած. աղիւսաձև*։

Брусóкъ *գ. ա. գերանիկ աղիւսաձև* || || *չեսան աղիւսաձև*։

Врýстверъ գ. ա. եղերք պատուարի, հողածած կոյտ պատուարի։

Врусчáтый ած. աղիւսաձև տաշեղից շինած։

Врусъ,—сóкъ,—сóчекъ գ. ա. աղիւսաձև տաշեղ, աղիւսաձև փայտ, ած. քեան || յեսան աղիւսաձև։

Врыжéйка գ. ի. միջաղի, միջընդերք։

Врыжéйный ած. միջաղիքի || միջաղիքային։

Врыжи́, -жики գ. ի. յգ. խորշխորշան օձիք, խորշաւոր օձիք, խորշաւոր ժանեաց։

Бры́згалка գ. ի. սրսկիչ, ցրիչ, Փոխի, սրինգ բժշկների։

Бры́зганіе գ. չ. սրսկելը, կեղտոտելը, ցեխով ծածկելը։

Бры́згать,—ги́вать,—гнуть բ. չ. սրսկել, ցայտեցնել, ցանել, թռցնել: **—ться,—гиваться** բ. ա. սրսկուել, ցայտել։

Брызгýнъ գ. ա. **брызгýнья** գ. ի. սրսկել սիրող, ցայտեցնել սիրող։

Брызгъ գ. ա. սրսկում, ցայտ, ցնցուղ || || ցայտուածք։

Бры́ка տ. **Бри́чка.**

Брыкáніе գ. չ. աքացելը, քացի տալը, տռճիկ տալը։

Брыкáть,—кнýть բ. չ.,**—ся** բ. ա. աքացել, աքացի տալ, քացի տալ, տռճկել։

Брыкли́вость գ. ի. աքացելու սովորութիւն, տռճկանութիւն։

Брыкли́вый ած. աքացող, քացի տուող, տռճկան։

Брыкýнъ գ. ա. **брыкýнья** գ. ի. աքացող կենդանի, քացի տուող կենդանի, տռճկան։

Брылá, брилá գ. ի. շրթունք, պռօշ, սռունգ (գլխաւորապէս վերին) || անտառի բերան, մէշի բերան։

Брысъ, брысь ձյ. փիշտ, փիշտ (կատուին)։

Брѣдóвка գ. ի. կովակաղամբ, կաղամբ շաղգամանման. բ.։

Брюзгá գ. ի. քրթմնջող, մրթմրթացող, տժգոհ, լացկան, լալկան։

Брюзгли́вость գ. ի. տժգոհութիւն, տժգոհ բնաւորութիւն։

Брюзгли́вый ած. քրթմնջող, մռմռացող, տժգոհ։

Брю́зглый ած. ուռած, ուռուցուորած, ջրգողած։

Брю́згнуть բ. չ. ուռչել, ուռուցուորել, ջրգողել։

Брюзгýнъ գ. ա.,**—гýнья** գ. ի. տժգոհ, քրթմնջող, միշտ անբաւական։

Брюзжáть բ. չ. խրոխտալ, մրթմրթալ, ձանձրացնել, ժ. պահանջ տանել։

Брю́ква գ. ի. կովակաղամբ, շնաուր. բ.։

Брю́ки գ. ա. յգ. տափատ, անդրավարտիկ, շալվար։

Брюнéтъ գ. ա. սեւամազ, թխահեր, թուխ, սեւուկ։

Брюнéтка գ. ի. թխահեր կին, սեւուկ, սեւաթոյր։

Брюхáнъ գ. ա. փորեղ, հաստափոր մարդ, մեծափոր մարդ։

Брюхáстый ած. թանձրապորտ, մեծորովայն, փորեղ, հաստափոր։

Брюхáтая գ. ի. յղի, փորով, ծանրած։

Брюхáтѣть բ. չ. յղանալ, տղովնալ, փորովնալ, երկհոգի լինել։

Брю́хо գ. չ. փոր, որովայն, արգանդ || || յղութիւն, տղովութիւն։

Брюхови́на գ. ի. կենդանեաց փոր կամ ստամոքս։

Брюхонóгій ած. որովայնոտն։ **— гія живóтныя** — որովայնոտն կակղամորթ կենդանիք։

Брюши́на գ. ի. ստոծանի։

Брюши́нный ած. ստոծանու։

Врюшки́ գ. ա. յգ. որովայնամաշկ, փորի կաշի (կենդանեաց)։

Врюшко́ տ. **Врю́хо.**

Врюшно́й ած. որովայնի, արգանդի, փորի։

Врюща́тый ած. որովայնամաշկից շինած։

Вря́згать,—нуть,—гивать տ. **Бренча́ть.**

Вря́зги տ. **Дря́зги.**

Вря́канье գ. չ. ղօղանջումն, ղօղանջելը, հնչելը, գընգըընկոց, չրխչըխկոց։

Вря́кать,—кнуть բ. չ. ձգել, նետել || || հարուածել || ղօղանջել, չխչխկացնել, գընգըընկացնել։

Бряку́шка, побряку́шка գ. ի. խաղալիկ, բօժօժ, զնգիկ։

Брянча́нье, брянча́ть տ. **Бренча́ніе, бренча́ть.**

Бряца́ло գ. չ. ղօղանջող, դղրդացող, (նուագարան)։

Бряца́ть, бряча́ть բ. չ. ղօղանջել, ածել, ճնկճնկացնել։

Бу́бенный ած. դափի, դահիրայի, թըմբուկի։

Бубе́нчикъ գ. ա. բօժօժ, ծնծղայ || շուշան Սիբիրեայի. բ.։

Бу́бенщикъ գ. չ. դափ ածող, թըմբկահար։

Бу́бенъ գ. ա. դափ, դահիրայ, թմբուկ || || տկլօր, դիփ դատարկ, բոլոր ունեցածը վատնող։

Бу́бликъ գ. ա. բոկեղ, բուբլիկ։

Бу́бны գ. ա. յգ. խաղաթղթի ագիւս տեսակը, տճ. քեարփիճ։

Бубре́гъ գ. ա. երիկամունք, բօկլակ, պլօճիկ (կենդանեաց)։

Бубре́жный ած. երիկամունքի, պլօճիկի (կենդանեաց)։

Бубре́жникъ գ. ա. հիւանդութիւն երիկամանց, երիկամնատապ։

Бу́гель գ. ա. երկաթէ օղակ, հեց, գօղ։

Бугоро́къ գ. ա. բլրակ, լեռնակ, սարիկ, դար, ոստ։

Бугóрчатый ած. ոստոտ, ելնդաւոր։ **— ко́рень**—ելնդաւոր արմատ։

Бугóръ,—ро́къ գ. ա. բլուր, բլրակ, դար, լեռնակ, սարիկ, կոյտ, շեղջ։

Бугри́стый,—рова́тый ած. բլրածածկ։

Бугри́ть բ. ն. դիզել, շեղջել, կուտել։

Бу́гшпритъ տ. **Бу́шпритъ.**

Будара́жить տ. **Будора́жить.**

Будди́змъ գ. ա. բուդդայականութիւն։

Будди́стъ գ. ա. բուդդայի հետեւող, բուդդայական։

Бу́де շ. եթէ, թէ։

Бу́день գ. ա., **бу́дни** յգ. հասարակ օր, մի օր, աշխատութեան օր։

Буди́ло գ. չ. լօրամարգի ձայնակի. թ.։

Буди́льникъ գ. ա. զարթուցիկ, զարթուցիչ ժամացոյց || կոչնակ։

Буди́льный ած. զարթեցնող, զարթուցիչ, արթնացնող։

Буди́льщикъ գ. ա. արթնացնող, զարթեցնող, ձէն տուող։

Буди́ть բ. ն. զարթեցնել, արթնացնել, ձէն տալ։

Бу́дка գ. ի. դիտանոց, պահականոց։

Бу́дничный ած. հասարակ աւուր, մի աւուր, մի օրուայ։

Будора́жить, вз— բ. ն. անհանգստացնել, անհանգիստ անել, նեղացնել, աղմուկ բարձրացնել || խառնել, խառնակել։

Бу́дочникъ գ. ա. պահակ, պահանորդ, գիշերապահ ոստիկան։

Бу́дочный ած. դիտանոցի։

Будра́ գ. ի. գետնաբաղեղ, կարճիկ բաղեղն. բ.։

Бу́дто, бу́дто-бы շ. իբրթէ, որպէսթէ։

Будуа́ръ գ. ա. առանձնոց, մենախուց, զարդարան, սրահակ (կանանց)։

Бу́дущее գ. չ.)**—щность** գ. ի. ապա-

գայ ‖ ապառնի։ — **вре́мя**—ապառնի ժամանակ։

Вӯдущій ած. գ. ա. ուղեկից, ճանապարհորդակից, սպասաւոր, ծառայ ‖ ‖ ապառնի, ապագայ, եկող, սպասուող։

Вуера́къ,—чёкъ գ. ա. հեղեղատ, ցամաքաձոր, խորաձոր։

Вуера́чистый ած. բազմաձոր, բազմահեղեղատ։

Бӯеръ գ. ա. միակայմ նաւ ‖ առագաստաւոր սահնակ (սառոյցի վրայ ճանապարհորդելու համար)։

Вуесло́віе գ. չ. սնապարծութիւն, պարծենկոտութիւն, դատարկախօսութիւն։

Вуесло́въ,—сло́вецъ գ. ա. սնապարծ, պարծենկոտ, դատարկախօս։

Вуза́ գ. ի. աշաքարի խինձ ‖ բոզայ, կորեկաջուր (ըմպելիք)։

Бузи́ка գ. ի. թէյ թանթռվենու տերևների։

Бузина́ գ. ի. թանթռվենի, շամբուկ, խենդեղ. բ.։

Вузи́нный ած. շամբուկէ, թանթռվենուց շինած։

Бузи́нникъ գ. ա. թանթռվենու օշաբակ։

Вузни́къ գ. ա. բոզայ կամ կորեկաջուր շինող։

Вузня́ գ. ի. բոզայի գործարան։

Вузова́ть, от— բ. ն. ժ. ծեծել, գլխկել, գլխկել, գլխկլորտել, գնդքտել ‖ ‖ ագահութեամբ խմել, լափել։

Вузӯльникъ գ. ա. գաղ. բ. ‖ պոպղակ. բ.։

Вузӯнъ գ. ա. ջրաղի խինձ, ջրաղ։

Вуй գ. ա. խարսխանիշ։

Вӯйволица գ. ի. մատակ գոմէշ, գոմշի մատակ։

Вӯйволъ գ. ա. գոմէշ։

Бӯйволовый ած. գոմէշի, գոմշի ‖ գոմշի կաշուց շինած։

Вӯйно մ. կատաղութեամբ, մոլեգնաբար, յանդգնութեամբ, վստահութեամբ։

Вӯйность գ. ի. յանդգնութիւն, կատաղութիւն, մոլեգնութիւն, վստահութիւն։

Вӯйный,—ственный ած. կատաղի, յանդուգն, վստահ, մոլեգին, անհանգիստ, սաստիկ։

Вӯйство գ. չ. անկարգութիւն, յիմարութիւն, կատաղութիւն։

Бӯйствовать բ. չ. անկարգութիւն անել, յիմարութիւններ անել, յանդգնութիւն անել, կատաղել։

Бӯка գ. ի. խրտուիլակ, բոբօլ, մարդագէլ ‖ մարդուց փախչող, ընկերութիւնից հեռացող։

Вука́шка,—шечка գ. ի. ժժմակ։

Бӯква գ. ի. տառ, նշանագիր, գիր։

Буква́льность գ. ի. բառական նշանակութիւն, բառացի լինելը, բառացի ճշդութիւն։

Вуква́льно մ. բառացի կերպով, բառ առ բառ։

Буква́льный ած. բառացի, բառ առ բառ, տառ առ տառ։

Буква́рникъ գ. ա. կարդացող, կարդալ սկսող։

Буква́рный ած. այբբենարանական ‖ ‖ այբբենարանի։

Буква́рь գ. ա. այբբենարան, քերական։

Вӯквенный ած. տառական, այբբենական։

Вӯквица գ. ի. լուսաերմ, լառաերմ. բ.։ — **бѣлая** գ. ի. կովացնծուկ, գարնանածաղիկ. բ.։

Вуквоѣдъ գ. ա. տառ կրծող (ծաղրական անուն չոր ու ցամաք լեզուագէտների)։

Букéтъ,—тецъ գ. ա. ծաղկափունջ, ծաղկեփունջ ‖ փնջիկ. զարդածաղիկ ‖ ‖ անուշահոտութիւն, համ ու հոտ (ըմպելիքի)։

Букéтный ած. փունջի, փնջի, ծաղկեփնջի։

Букинистъ գ. ա. հնացած կամ բանեցրած գրքեր վաճառող։

Бýкля գ. ի. խոպոպիք, ցցունք։

Бýкольный ած. խոպոպ || խոպոպեայ։

Бýковина գ. ի. Թեղօշի անտառ։

Буколи́ческій ած. հովուաբանական, հովուական։

Букси́рный ած. նաւաձգութեան, նաւաքարշութեան ծառայող։

Буксировáніе գ. չ.,**—рóвка** գ. ի. նաւաձգութիւն, նաւաքարշութիւն, նաւը յետևից քարշելը։

Буксировáть բ. ն. նաւաձգել, նաւը քարշել։

Букси́ръ գ. ա. նաւաքարշ պարան։

Буксъ գ. ա. տօսախ, տուսախ, շիմշիր (Թուփ)։

Букъ գ. ա. Թեղօշ, ոփի, խորդենի, փեկոն, հաճարի․ ծառ. || մոխրաջուր || մոխրաջրի անօԹ (լուացքի համար)։

Булавá գ. ի. գաւազան զօրագլխի || գաւազանի գլուխ (գունտ) || դիմակ || քուլունկ։

Булáвка,—вочка գ. ի. գնդասեղ, գնծլիկ || բոլորակաձև կարիչ։

Булáвочный ած. գնդասեղի։

Булáвочникъ գ. ա. գնդասեղ շինող, գնդասեղ վաճառող || գնդասեղաման, գնդասեղի տուփ։

Булáвчатый ած. գնդագլուխ || պուտ պուտ (չիԹ կամ այլ գործուածք)։ **—тая трость**—գնդագլուխ գաւազան։

Булáтъ գ. ա. պողովատ, փոլատ, պողպատ Դամասկոսի։

Булáтный ած. պողովատիկ, Դամասկոսի պողպատից շինած։

Булды́рь գ. ա. եղունգ, բշտիկ։

Булдыря́нъ գ. ա. կատուախոտ, աղբղուկ, կատուակծկուծ, կատուի դեղ. բ.։ **— салáтный**—հաւաղցան. բ.։

Бýлка,—лочка գ. ի. գրտակ, գերմակ, բլիԹ, բուլկի։

Було́чный ած. գրտակի, բուլկու։

Бýлла գ. ի. կոնդակ Հռովմայ պապի։

Бýлочникъ,—ца գ. հացարար, հացավաճառ, բուլկի ծախող։

Бýлочня գ. ի. հացարարոց, հացատուն։

Бульты́хнуть բ. ն. ջուրը ձգել։ **—ться** բ. ա. ջուրն ընկնել, տըմպալ ջրի մէջ։

Бульты́хъ (մասնիկ) չը՜փ, չըր՜փ, շըմփկ, բըլխկ։

Булы́га գ. ի. մեծ քար, ժայռի կտոր || հաստ գաւազան, դախկանակ, կոպալ || յիմար, հաստագլուխ, կոշտ ու կոպիտ (մարդ)։

Булы́жникъ գ. ա. խիճ, կոպիճ։

Булы́жный ած. խճի, խճեայ։

Булы́ня գ. ա. անասնավաճառ || վուշ հաւաքող, վուշ գնող || գնող, առնող, մուշտարի։

Буль, бульбу́ль գ. — կլկլոց, կլկլունք || բլըխոց || կլըխոց (հնդկահաւի)։

Бульвáръ գ. ա. ծառուղի, ծառազարդ լայնափողոց։

Бульвáрный ած. ծառուղիի, փողոցի, մեծ փողոցի || փողոցային։

Бульдóгъ գ. ա. ցլաշուն, բուլդօգ շուն, գոնչ։

Бýльканье գ. չ. կլկլունք, բլըխոց || կլըխալը։

Бýлькать,—кнуть բ. չ. կլկլալով ջուրս հոսել, կլկլալ։

Бульóнъ,—ліонъ գ. ա. մսաջուր։

Бумáга գ. ի. Թուղթ || զեկուցում, հաշիւ || բամբակ || մանած։ **— хлопчáтая** —բամբակ. բ.։

Бумагодѣланіе գ. չ. Թղթաշինութիւն, Թղթի պատրաստութիւն։

Бумагодѣлательный ած. Թուղթ շինող, Թղթաշէն։

Бумагомарáтель գ. չ. Թուղթ մրոտող։

Бумагопродáвецъ գ. ա. թղթավաճառ, թուղթ ծախող։

Бумагопряди́льный ած. բամբակա-գործ, բամբակից շինած։

Бумагопряди́льня գ. ի. բամբակեղէնի գործարան։

Бумáжка,—жечка գ. ի. թղթիկ, թղթի կտոր || թղթադրամ։

Бумáжникъ գ. ա. գրպան, դրամակիր քսակ։

Бумáжный ած. թղթէ, թղթեղէն։

Бумазéя գ. ի. բօմազէ, բամբակէ թաւամազ գործուած։

Бунтовáть, вз— բ. ն. և բ. չ. ապստամբեցնել, ոտքի հանել || ապստամբել։ **—ся** բ. ա. ապստամբուիլ։

Бунтовскóй ած. ապստամբողական։

Бунтовщи́къ գ. ա.,**—щица** գ. ի. գրգռող, ապստամբ, խռովարար, աղմկիչ։

Бунтовщи́чій ած. ապստամբի։

Бунтъ գ. ա. ապստամբութիւն, խռովութիւն, աղմուկ || հակ, փաթեթ || || կոյտ, դէզ։

Бунчáть տ. **Бучáть.**

Бунчýкъ գ. ա. քիստ, փունջ, տճ. փիւսկիւլ || դրօշակ տաճկական։

Бурá գ. ի. բորակ, բորաքս, ոսկեբորակ։

Бурóвый ած. բորակէ, բորաքսէ, բորակային։

Бурáвить,—ливать բ. ն. գչրել, գչիրով ծակել, բուրղել։

Бурáвленіе գ. չ. գչրելը, գչիրով ծակելը, բուրղելը։

Бурáвчатый ած. գչրանման, գչիրի նման։

Бурáвъ,—вокъ,—чикъ գ. ա. գչիր, տճ. բուրղու։

Бурáкъ,—чéкъ գ. ա. ճակնդեղ, տակ || || բաղկաթան, մաճառ (ճակնդեղի, բաղկէ տակից)։

Бурáнъ գ. ա. թխկի, բուք, թխկի բորան։

Бурáнчикъ գ. ա.,**—кóвыя растéнія** գ. չ. յգ. դաղձիկուր, եղնալեզու. բ.։

Бургоми́стерскій ած. քաղաքագլխի, քաղաքապետի || քաղաքապետական։

Бургоми́стерство գ. չ. քաղաքագլխութիւն, քաղաքապետութիւն։

Бургоми́стерша գ. ի. քաղաքագլխի ամուսին։

Бургоми́стеръ գ. ա. քաղաքագլուխ, քաղաքապետ։

Бурдá գ. ի. մրուր, գիրտ, առհասարակ վատ և պղտոր ըմպելիք։

Бурдю́къ գ. ա. ռումբի, տիկ, տիկճոր։

Бурелóмникъ,—лóмъ գ. ա. քամուց վնասուած ծառ, քամատար կամ հողմաթաւալ ծառ։

Бурéніе գ. չ. գչրելը, գչիրով ծակելը, փորելը, պտուտակով փորելը։

Буржуá գ. ա. միջին կարգի մարդ, միջին դասակարգի մարդ, քաղաքացի։

Буржуáзія գ. ի. միջակորեար, միջին կարգի մարդիկ, միջակ դասակարգ, քաղաքացիներ։

Бури́льщикъ գ. ա. գչրող, գչիրով ծակող, պտուտակով փորող։

Бури́ть բ. ն. գչրել, պտուտակով փորել, գչիրով փորել։

Бýрка գ. ի. եափնջի, տառատակ։

Бýркало,—це գ. չ. պարսէտ, պարսատիկ || քըթմնջող մարդ։

Бýркальщикъ գ. ա. պարսաւոր, լաւ քար նետող։

Бýркать,—нуть բ. ն. պարսել, պարսաքարել, ուժով նետել, ուժով թափել։

Бурлáкъ գ. ա. նաւաձիգ, նաւաքարշ մշակ, բուռլակ (Վոլգա գետի ափերում)։

Бурлáцкій ած. նաւաքարշ մշակի, բուռլակի։

Бурлáченіе,—чество գ. չ. նաւաձգու-

թեամբ պարապելը, նաև քարշելով պարապելը։

Бурла́чить բ. չ. նաւաձգութեամբ զբաղուիլ, նաև քարշելով պարապել։

Бурле́ніе գ. չ. աղմուկ, խառնակութիւն։

Бурли́вость գ. ի. քրթմնջող բնաւորութիւն, տժգոհ բնաւորութիւն։

Бурли́во մ. քրթմնջելով, տժգոհութեամբ։

Бурли́вый ած. քրթմնջող, տժգոհ, աղմկարար, ժ. տռտռացող։

Бурли́ло գ. չ. քրթմնջող մարդ, տրռ-տրռացող։

Бурли́ть բ. ն. աղմուկ հանել, աղմկել։

Бурме́ть գ. ի. շատտաք։

Бурми́стръ գ. ա. գիւղապետ, տանուտէր, ռէս, քեօխվայ, քէհյայ։

Бурми́стрскій ած. գիւղապետի, տանուտիրոջ, քէհի || տանուտիրական։

Бурна́стый ած. ցցուանազարդ և թաւոտն, փումփուլի և փաչալի (աղաւնի և այլն)։

Бу́рно մ. փոթորկալից կերպով, աղմըկալից։

Бу́рность գ. ի. մրրկալից լինելը, փոթորկալից լինելը, կատաղութիւն, սաստկութիւն։

Бурну́съ գ. ա. թիկնոց (կանանց)։

Бу́рный ած. փոթորկալից, մրրկածուփ, ծովածուփ || աղմկալից, սաստիկ կատաղի, վրդովայոյզ։ **—ная пти́ца—** մրրկաբեր, դեօմէջ. Թ.։

Буро́вить բ. ն. գչրել, փորել։

Буро́вый ած. բորակի։

Бурoки́слый ած. բորաթթուական, ոսկեբորատ (քիմ. բաղ.)։ **— натръ—** ոսկեբորակ (քիմ. բաղ.)։

Бу́рса գ. ի. հոգևոր դպրոց ռուսաց, բուրսայ։

Бурса́къ գ. ա. հոգևոր դպրոցի աշակերտ (ռուսաց)։

Буру́нъ գ. ա. մրրկածուփ եզերալիք։

Бурча́ть բ. չ. թթուել || կռկռալ (փորը)։

Буръ գ. ա. հողագչիր, գչիր։

Бу́рый ած. շառատ, շառագոյն, շիկագոյն, խարտեաշ, թուխկարմիր, աշխէտ, երաշխ։

Бурья́нъ գ. ա. մոլախոտ, հասարակ խոտ դաշտերի։

Бурѣ́ть բ. չ. շառատիլ։

Бу́ря գ. ի. մրրիկ, փոթորիկ։

Бу́селъ գ. ա., **бу́сель** գ. ի. սպիտակ արագիլ. Թ.։

Бу́сина,—нка գ. ի. կեղծ մարգարտի հատիկ։

Буссо́ль գ. ի. կողմնացոյց (գործիք)։ **— морска́я—** ծովային կողմնացոյց։ **— наклоне́нія—** հակացոյց (գործիք)։ **— склоне́нія—** կողմնացոյց խոտորման, խոտորացոյց (գործիք)։

Бусурма́нить, о— բ. ն. մահմետականացնել։

Бусурма́нскій ած. մահմետական || անհաւատ, հեթանոս։

Бусурма́нство գ. չ. մահմետականութիւն || անհաւատութիւն, հեթանոսութիւն։

Бусурма́нъ գ. ա. **—нка** գ. ի. մահմետական || անհաւատ, անկրօն, հեթանոս։

Бу́сы գ. ի. յգ. կեղծ մարգարիտներ, ուլունք։

Бутербро́дъ գ. ա. իւղահաց, իւղով հաց || || հաց պանիրով, խոզի ապուխտով և այլն։

Бутири́новая кислота́ գ. ի. կոգեկան թթուուտ (քիմ.)։

Бутири́нъ գ. ա. կոգիտ (քիմ.)։

Бути́ть, вы— բ. ն. հիմք ձգել, փոսը լցնել (քարով, խճով, աւազով և կըրով)։

Буто́нъ գ. ա. կոկոն, կոկոմ։

Бу́торъ գ. ա. երեզէնք, աղխ։

Буту́зъ գ. ա. բուստուս մարդ, կարճ և հաստ մարդ։

Буты́лка,—лочка գ. ի. շիշ, սրուակ։

Буты́лочный ած. շշի, սրուակի։ — **ная ты́ква**—կօկօշ, սրուակաւոր դդում։

Буты́ль գ. ի. հաղաղակ, մեծ շիշ։

Буты́льный ած. հաղաղակի։

Буфе́тный ած. մառանի, պահարանի։

Буфе́тчикъ գ. ա. մառանապետ։

Буфе́тъ գ. ա. մառան, պահարան || կապելանոց, ճաշարան || ըմպելիքների սեղան։

Буфо́нить բ. չ. միմոսութիւն անել, ծաղրածութիւն անել։

Буфо́нъ գ. ա. ծաղրածու, միմոս, խեղկատակ։

Бу́хальце գ. չ. պայթոցիկ, օդալից հըրացան (խաղալիկ)։

Бу́хать,—хнуть բ. չ.,—**ся** բ. ա. շըփրտել || գլխկացնել, դխկացնել || անտեղի խօսել, խօսքը անտեղի բաց թողնել, խօսքը վեր վարել։

Бухгалте́рія գ. ի. հաշուապահութիւն, տոմարակալութիւն, համարակալութիւն։ — **двойна́я** — կրկնատոմար, կրկնակ տոմար։ — **проста́я**—պարզ տոմար։

Бухга́лтеръ գ. ա. հաշուապահ, համարակալ։

Бу́хнуть, на—, раз— բ. չ. ուռչիլ, փըքուիլ։

Бу́хта գ. ի. ծովախորշ։

Бухтъ գ. ա. երրորդ խարիսխ (նաւի) || պահեստի առաջին խարիսխ։

Бухъ (մասնիկ) թրմխկ, չրմխք։

Буцефа́лъ գ. ա. ցլագլուխ ձի։

Буча́ть, бунча́ть բ. չ. բզզալ || կչկըչալ (հաւ) || մշմշալ, տզտզալ (երեխայ) || բառանչել (կով) || բզզալ (մեղու)։

Бу́ченъ գ. ի. իշամեղու։

Бучи́льня գ. ի. լուացարան, լուացքի տեղ։

Бу́чить, вы— բ. ն. մոխրաջրով լուանալ։

Бушева́ть բ. չ. շառաչել, փչել, գոչել (քամի) || յուզուիլ, գրգռուիլ։

Бушме́тъ գ. ա. ուէգյենակ (ապանդակի մօտ)։

Бу́шпритъ գ. ա. առաջի և թեք կայմ (նաւի)։

Буя́нить բ. չ. անկարգութիւն անել, լրբութիւն անել, յանդգնութիւն անել։ կատաղիլ, հայհոյել, կռուել։

Буя́нливый ած. անկարգ, յանդուգն, աղմկարար, կատաղի։

Буя́нство գ. չ. անկարգութիւն, յանդըգնութիւն, կատաղութիւն։

Буя́нщикъ գ. ա. բեռնակիր, մշակ (նաւահանգստի)։

Буя́нъ գ. ա. անկարգ, աղմկարար, կռուասէր, յանդուգն (մարդ) || հրապարակ, նաւահանգիստ, ապրանքի հրապարակ, մէյդան։

Буя́нный,—я́нскій ած. անկարգ, անհանգիստ, կոպիտ, համարձակ։

Бы, бъ մասնիկ, որ միանալով բայի հետ, ցոյց է տալիս ցանկութիւն, թէութիւն և հետեւում։ **Когда́ бъ онъ прише́лъ. Было́ бы пи́во, буду́тъ и го́сти. Не тебѣ́ бы говори́ть, да не мнѣ́ бы слу́шать.**

Быва́лый ած. եղած, պատահած, անցած || փորձառու, շատ տեսած, հըմնարագէտ։

Быва́льщина տ. **Быль.**

Быва́ть բ. է. լինել, պատահել, տեղի ունենալ, գտնուիլ || գնալ, գալ, այցելել || մնալ, գոյութիւն ունենալ։

Бы́вшій ած. անցեալ, անցած, եղած։

Быкъ գ. ա. եզ, եզն, ցուլ։

Были́на,—нка գ. ի. դալարի, խոտ, կա-

նանչ, բոյս ‖ եղելութիւն, իրողութիւն, պատահած դէպք, Ճշմարիտ անցք։
Вы́ліе գ. չ. բանջար, խոտ, դալարի։
Вылóй ած. անցեալ, եղած, անցած գնացած։
Быль, былíца գ. ի. եղելութիւն, անցք, դէպք, եղած բան։
Вырсь գ. ի. բորենի. կ.։
Быстрина́ գ. ի. սրընթացութիւն ‖ ‖ սրընթաց հոսանք։
Бы́стро,—ре́нько,—рова́то մ. արագութեամբ, սրընթաց, սրարշաւ։
Быстрогла́зый ած. սրատես, սրակն:
Быстронóгій ած. արագընթաց, արագաքայլ, արագոտն։
Быстропа́рный ած. արագաթռիչ, սրաթռիչ:
Быстротá գ. ի. արագութիւն, արագընթացութիւն, սրընթացութիւն։
Быстротéчный ած. սրընթաց, արագընթաց, արագահոս, արագասահ, արշաւասոյլ։
Быстротóкъ գ. ա. սրընթացութիւն, արագասահութիւն (գետի)։
Быстроу́міе գ. չ. սրամտութիւն։
Быстроу́мный ած. սրամիտ, մտաբաց։
Бы́стрый,—стре́нькій,—рова́тый ած. արագ, չոյտ, սրընթաց, սրարշաւ ‖ ‖ սուր, սրամիտ։
Быстря́къ գ. ա. արագաքայլ, երագոտն, արագ, արագաշարժ (մարդ)։
Бытіé գ. չ. էութիւն, գոյութիւն, ծննդագործութիւն։ **Кни́га бытія**—գիրք ծննդոց։
Бы́тность գ. ի. ներկայութիւն, լինելը, գտնուիլը։
Бытописа́ніе գ. չ. պատմութիւն, պատմագրութիւն, նկարագրութիւն անցքերի։
Бытописа́тель գ. ա. պատմաբան, պատմագիր։
Бытъ գ. ա. ներկայութիւն ‖ վիճակ, կենցաղավարութիւն, նիստ և կաց։—**хозя́йственный, экономи́ческій**—տնտեսական վիճակ։
Быть բ. է. լինել, եղնել, գտնուիլ, տեղի ունենալ, պատահիլ ‖ գնալ, այցելել ‖ կարող լինել ‖ եղիցի։ **Быть по семý**—այսպէս եղիցի, թո՛ղ այսպէս լինի։
Бытьё գ. չ. լինելը, գտնուիլը, տեղի ունենալը, գոյութիւն ունենալը ‖ կենցաղավարութիւն, կեանք։
Быча́чій, бы́чій ած. եզի, եզան, առջառի։
Бычёкъ գ. ա. արջառ, աջառ, մոզի, ընջուղ ‖ բիչօկ (պար ռուս ժողովրդի) ‖ ‖ կապոյտ. Ձ.։
Бычи́ться բ. ա. յամառիլ, յամառնալ, փախչիլ, քաշուիլ (մարդկանցից)։
Бычи́ще գ. չ. յաղթանդամ ցուլ։
Бѣга́лище գ. չ. արշաւատեղ, ձիարշաւի տեղ։
Бѣга́ніе գ. չ. վազելը, փախչելը, վազվզելը։
Бѣга́ть,—гивать,—жа́ть բ. չ. վազել, վազվզել, փախչել, սուրալ։
Бѣга́ться բ. ա. վազելով քրտնել, տաքանալ (ձի և այլն)։
Бѣгле́цъ գ. ա. փախստական ‖ փախչող։
Бѣ́гло մ. արագութեամբ ‖ վարժ, վարժ կերպով ‖ հարեւանցի, վեր ՚ի վերոյ։
Бѣ́глость գ. ի. արագութիւն, վարժութիւն, արագաշարժութիւն։ **У э'того піани́ста большая бѣ́глость въ па́льцахъ**—այս դաշնակահարի մատները շատ արագաշարժ են։
Бѣ́глый ած. արագ, վարժ, հարեւանցի, վեր ՚ի վերոյ, թեթև ‖ փախստական։
Бѣгля́нка գ. ի. փախստական (կին)։
Бѣгóмъ մ. վազելով, արշաւաքայլ։
Бѣгомѣ́ръ գ. ա. ուղեչափ (գործիք)։

Бѣготня́ գ. է. վազվզելը, վազվզոց, իրարանցում։

Бѣ́гство գ. չ. փախուստ։

Бѣ́гствовать բ. չ. փախչել, ծածկուել։

Бѣгуне́цъ գ. ա. վազուկ, ընթացիկ, լաւ փախչող (ձի և այլն) ‖ կապալալար (անկիւնաչափի)։

Бѣгу́нка գ. է. շարժական ախտ։

Бѣгу́нъ,—нокъ գ. ա. վազող, փախչող, վազան, քաջընթաց, արագավազ ‖ ‖ արագաքայլ, տճ. եօրղայ ‖ լօխիչ քար (ներկի) ‖ հորիզոնական հրացայտ անիւ (լուսավառութեան գործիք)։

Бѣгу́чій ած. վազող ‖ հալուն, հեշտ հալուող ‖ շուտ գունաթափուող։

Бѣгъ գ. ա. փախուստ ‖ վազ, արագ շարժում ‖ արշաւատեղի ‖ արշաւահանդէս, ձիարշաւ։

Бѣда́,—ду́шка գ. է. աղէտք, չարիք, փորձանք, վտանգ, ձախորդութիւն, դժբախտութիւն, անբախտութիւն, քամբախտութիւն։

Бѣ́дность գ. է. չքաւորութիւն, աղքատութիւն, տնանկութիւն։

Бѣ́дный ած. աղքատ, չքաւոր, տնանկ, կարօտաբեկ ‖ զրկուած, ողորմելի, թշուառ ‖ խեղճ, հաշմանդամ։

Бѣднѣ́ть, о— բ. չ. աղքատանալ։

Бѣдня́га,—якъ,—я́жка գ. ողորմելի, աղքատ, խեղճ, թշուառական, չքաւոր, աղքատիկ։

Бѣдо́вый ած. վտանգաւոր, աղէտաբեր ‖ ‖ կռուարար, կռուասէր։

Бѣдоку́рить, на— բ. ն. խաղ խաղալ, վնասել, անիրաւել, պղծել, արգելք դառնալ։

Бѣдоку́ръ գ. ա. փորձանք բերող, վնասաբեր, աղէտաբեր, դժբախտութիւն բերող։

Бѣдоно́сный ած. աղէտաբեր, վնասաբեր, արկածաբեր։

Бѣ́дственный ած. ողորմելի, անբախտ, դժբախտ, քամբախտ, թշուառ։

Бѣ́дствіе,—ство գ. չ. թշուառութիւն, նեղութիւն, տառապանք, դժբախտութիւն ‖ անձկութիւն, վիշտ, վտանգ։

Бѣ́дствовать բ. չ. չքաւորութիւն քաշել, աղքատութիւն քաշել ‖ նեղութեան մէջ լինել, տառապել։

Бѣжа́ніе տ. **Бѣ́ганіе.**

Бѣжа́ть տ. **Бѣ́гать.**

Бѣлево́й տ. **Бѣль.**

Бѣлёкъ գ. ա. փոկի ձագ. կ.։

Бѣлена́, блекота́ գ. է. մոլեխինդ, բանգ, աղուաշբանգ. բ.։

Бѣле́ніе գ. չ. սպիտակացնելը, սպիտակցնելը, ճերմակցնելը։

Бѣ́ленькій տ. **Бѣ́лый.**

Бѣлесова́тый ած. սպիտակագոյն ‖ շալ։

Бѣ́лестъ գ. ա. սպիտակ ձուկ (գետակների)։

Бѣле́цъ գ. ա. մոնթ, նորընծայ։—**ли́ца** գ. է. կոյս, նորընծայ կոյս ‖ գարնանաբեր, կանխող ծաղիկ. բ.։

Бѣ́ли գ. յգ. սպիտակ ապարան (ախտ կանանց)։

Бѣлизна́, бѣ́лость գ. է. սպիտակութիւն, սպիտակութիւն, ճերմակութիւն։

Бѣли́ла գ. է. սպիտակ սնգոյր, շպար, երեսի փոշի, սպիտակադեղ կապարի։

Бѣли́льный ած. շպարի, սպիտակ սնգոյրի ‖ շպարէ։

Бѣли́льникъ գ. ա., **бѣли́льница** գ. է. սնգոյր շինող ‖ սնգոյրի տուփ։

Бѣли́льня գ. է. թափչարան, սպիտակացնելու գործարան (կտաւի և այլն)։

Бѣли́льщикъ գ. ա.,**—щица** գ. է. սպիտակացնող, ճերմակցնող, թափիչ։

Бѣли́ть,—вать բ. ն. սպիտակացնել, սպիտակացնել, ճերմակցնել։—**ся** բ. ա. սպիտականալ, սպիտականալ, ճերմակնալ։

Бѣлка,—лочка *գ. ի. սկիւռ, առնէտ. կ.*: **— сонли́вая**—*թաւաձիտ կամ քնասէր առնէտ*:

Бѣлкови́на *գ. ի. սպիտ, սպիտակուց, սիպտակուց, ճերմկուց (ձուի)*:

Бѣлкови́нистое *ած.* **(веществó)** *սպիտաձև (նիւթ)*:

Бѣлкови́нный *ած. սպիտային*:

Бѣлкóвый *ած. սպիտակուցի, ճերմկուցի*:

Бѣлó *չ. մաքուր, պարզ, սպիտակ*: **Переписáть на бѣлó**—*մաքուր արտագրել*:

Бѣлоборóдый *ած. սպիտակամօրուս, ճերմակ մօրուքով*:

Бѣлобры́сый *ած. սպիտակայօն, սպիտակ թերթիչներ ունեցող, լնամորթ*:

Бѣлобрю́хій *ած. սպիտակալանջ*:

Бѣловáтый *ած. սպիտակագոյն, փոքր ինչ սպիտակ*:

Бѣловлáсый,—волóсый *ած. սպիտակահեր, սպիտակամազ*:

Бѣловóй *ած. մաքուր*:

Бѣлоголóвица *գ. ի. գեղեցկուհի, գեղուհի*:

Бѣлоголóвый *ած. սպիտակահեր, ալեզարդ, ճերմակ գլխով*:

Бѣлогри́вый *ած. սպիտակաբաշ, չալ*:

Бѣлоду́шчатая лиси́ца *գ. ի. սպիտակալանջ աղուէս*:

Бѣлозу́бый *ած. սպիտակատամ, ճերմակ ատամներով*:

Бѣлокалёный,—кáльный *ած. հրաշէկ, տաքաշէկ*:

Бѣлокáлъ *գ. ա. շողարձակ սպիտակութիւն (երկաթի և այլն)*:

Бѣлокопы́тникъ *գ. ա. դարատերև, հաջի դեղ. բ.*:

Бѣлокóсъ *գ. ա. ծաղկաւոր աթլաս, ճամկաւոր կերպաս*:

Бѣлокры́лый *ած. սպիտակաթև*:

Бѣлоку́рый *ած. շէկ, շեկահեր, դեղձան*:

Бѣлóкъ *գ. ա. սպիտակուց, ճերմկուց*:—**глáзный**—*աչքի սպիտակուց*:

Бѣлоли́ственникъ *գ. ա. մշկահոտ տերեփուկ. բ.*:

Бѣлоли́стъ *գ. ա. տերեփուկ. բ.*:

Бѣлоли́цый *ած. սպիտակերես, սպիտակադէմ, լուսերես, շարմաղերես, սպիտակաթոյր*:

Бѣломóйка *գ. ի. լուացարարուհի, լուացարար կին*:

Бѣломóрдый *ած. սպիտակադունչ, սպիտակացռուկ (կենդանի)*:

Бѣлонóгій *ած. սպիտակոտն, ճերմակ ոտք ունեցող*:

Бѣлопáшецъ,—помѣстецъ *գ. ա. հարկազատ գիւղացի (Ռուսաստանում Իվան Սուսանինի սերնդից)*:

Бѣлопомѣстный *ած. հարկազատ*:

Бѣлори́зецъ *գ. ա. սպիտակազգեստ* || *ոչ կուսակրօն հոգևորական* || *աշխարհական*:

Бѣлору́кій *ած. սպիտակաձեռ, սպիտակ ձեռներով*:

Бѣлору́чка *գ. ի. աշխատանքի անսովոր, փափուկ ձեռներով*:

Бѣлоры́бица *գ. ի. սպիտակ սաղմոն. ձ.*:

Бѣлоснѣжный *ած. ձիւնանման, ձիւնափայլ*: **—ная грудь**—*ձիւնափայլ սպիտակ կուրծք*:

Бѣлостóйка *գ. ի. թօքարօյս, թօքախոտ. բ.*:

Бѣлоту́рка, (арнау́тка) *գ. ի. արնաւուտ ցորեն, ճերմակ հատ, պարզայ*:

Бѣлотѣлый *ած. սպիտակամարմին*:

Бѣлоу́съ *գ. ա. նարդոս լեռնային. բ.*:

Бѣлоу́сый *ած. սպիտակաբեխ, ճերմակ ընչացքով*:

Бѣлочная оболóчка *գ. ի. կարծրաթաղանթ, եղջերաթաղանթ (աչքի)*:

Бѣлочникъ *գ. ա. սկիւռ որսացող, սկիւռի որսորդ*:

Бѣлошвéйка,—швéя *գ. ի. դերձակ կին, սպիտակեղէն կարող կին*:

Бѣлоя́рая,—я́ровая пшени́ца *գ. ի. ե-*

գիպատցորեն, լազուլթ, սիմինդր. բ.։

Бѣлу́га գ. է. թառափ եւքսինեան, ջանառ, զուլթխի. ձ.։

Бѣлу́жій ած. թառափի, ջանառի մըսից շինած։ — **клей**—ձկան սոսինձ։

Бѣлу́жина գ. է. ջանառի միս, թառափի միս։

Бѣлу́ха,—люкъ գ. ծովի խոզկոր. կ.։

Бѣлый ած. սպիտակ || մաքուր, ձիւնափայլ, յստակ, խստակ || ազատ, հարկազատ || ոչ կուսակրօն (հոգեւորական)։ — **букъ**—նշդարի. բ.։ —**лая слю́да**—կզարծաթ։

Бѣль գ. է. սպիտակ եր || սպիտակութիւն || սպիտակ մկնդեղ || բորբոս || || վշէ թել || ձկի թեփ։

Бѣльё գ. չ. սպիտակեղէն, կտաւեք, կտաւտեակ։

Бѣ́льма գ. է. քոռ աչքեր, քոռ ճոյ։

Бѣльмо́ գ. չ. աչքի փառ, աչքի հատ, պուտ, բլշակ, լուսն։

Бѣльмо́къ գ. ա. մասհոյզ, գժատ։

Бѣльморѣзъ գ. ա. եղջերահատ, եղջերաթաղանթ կտրող (դանակ)։

Бѣльцы́ գ. յգ. զատկածաղիկ. բ.։

Бѣлѣ́ть բ. չ. սպիտակինալ, ճերմկնալ։ —**ся** բ. ա. սպիտակ երեւիլ, սպիտակին տալ։

Бѣля́вый ած. սպիտականման։

Бѣля́къ գ. ա. մաքրասէր մարդ, խստակ մարդ || աշխատանքի անսովոր մարդ || ալիքի փրփուր, սպիտակ ալիք || ճագար || սպիտակ քուէ || ռեւլորդ հարկ (Սիբերիայի բնակիչներից) || || վտառ ձկներ։

Бѣля́нка,—ночка գ. է. կաթնաբուխ սունկ. բ.։

Бѣлячій ած. առնէտի, սկիւռի || սկիւռի մորթուց շինած։

Бѣси́ть, вз— բ. ն. գրգռել, զայրացնել, կատաղեցնել։ —**ся** բ. ա. գրգռուել, զայրանալ, կատաղիլ։

Бѣснова́ніе գ. չ. դիւահարութիւն || կատաղութիւն, զայրոյթ։

Бѣснова́тый,—ну́емый ած. դիւահար, այսահար, այսակիր։

Бѣснова́ться բ. ա. դիւահարիլ, այսահարիլ || զայրանալ, կատաղիլ։

Бѣсо́вски մ. սատանութեամբ, սատանի պէս։

Бѣсо́вскій ած. սատանայական, դիւական։

Бѣсовщи́на գ. է. սատանի բուն, սատանի գուբ || դիւահարութիւն, չարոց, շորշոփ։

Бѣсъ գ. ա. դեւ, սատանայ։

Бѣсёнокъ գ. ա. սատանիկ, դիւուկ, սատանի ձագ։

Бѣчь տ. **Бѣгать.**

Бѣ́шеница գ. է. մոլախինդ, խնդակոթ. բ.։

Бѣ́шенка գ. է. Կասպեան տառեխ. ձ.։

Бѣ́шено մ. կատաղաբար, կատաղութեամբ, մոլեգնաբար։

Бѣ́шенство գ. չ. կատաղութիւն, մոլեգնութիւն || սաստիկ բարկութիւն։

Бѣ́шеный ած. կատաղի, մոլի, կատաղած, կատղած || բարկացոտ։ —**ная ви́шня**—շլկատակ, անգոյատակ. բ.։ — **ры́ба**—Կասպեան տառեխ. ձ.։

Бю́варъ գ. ա. ծոցատետր։

Бюдже́тъ գ. ա. հաշուեցոյց, ելեւմուտ (պետութեան)։

Бюллете́нь գ. ա. տոմսակ || նախյօդուած || օրաթերթ։

Бюрократи́ческій ած. դիւանակալական։

Бюрокра́тія գ. է. դիւանակալութիւն։

Бюрокра́тъ գ. ա. դիւանակալ։

Бюро́ գ. չ. գրասեղան, հաշուասեղան || || գրասենեակ || դիւան։

Бюстъ գ. ա. կիսարձան, կիսանդրի || անձնիք, վերին մաս մարմնի (մարդու)։

Бю́стовый ած. կիսարձանի, կիսանդրիի։

Вязь գ. է. կապ, հատուակ կապ, խամ կապ (հայոց, պարսից եւ այլն) || ամբերքա, ամալիքեան (կապ)։

В.

В—բաղաձայն և երրորդ տառ ռուսաց այբուբենի։

Ва́бельщикъ գ. ա. բազէպան, բազէակիր, բազէակալ, որսկան թռչուն կրթող։

Ва́бикъ գ. ա. սրինգ, սուլիչ (թռչնորսութեան համար) || մտրուկ, ձիու քուռակ։

Ва́било գ. չ. թռչունի խրտուիլակ, թռչունի փոստոյ (որսկան բազէներ հրապուրող)։

Ва́бить,—бливать բ. ն. հրաւիրել, հրապուրել || որսալու մէջ վարժեցնել (թռչունին)։

Ва́бій գ. ա. տնփեսայ, տանուփեսայ։

Ва́бленіе, ва́бка գ. հրապոյր, հրաւէր (որսալու)։

Вава́канье գ. չ. ճռուողիւն լորի, լորի ճռուողելը։

Вава́кать,—кнуть բ. չ. ճռուողել (լորի նման) || յիմար խօսք ասել, անտեղի խօսել, հաչել || սաստիկ խփել, գլխկացնել։

Вавило́ны գ. ա. յգ. խառնակ նկար || || ծուռ ու մուռ գրուած, դժուար կարդալու։

Ва́вка տ. **А́мка.**

Ва́га գ. ի. մեծ ծանրութիւն || քաղաքային կշեռք, ղափանի կշեռք || հաստ լծակ (մեծ ծանրութիւններ գլորելու) || || կառքի լուծ։

Вагеме́йстеръ գ. ա. կշռորդապետ, վերակացու քաղաքային կշեռքի։

Вагенбу́ргъ գ. ա. աղխասայլք, կառաւան իրեղէններէ (զօրքի)։

Вагенме́йстеръ գ. ա. աղխապետ (սպայ)։

Вагини́змъ գ. ա. ներքասփողատապ (հիւանդութիւն)։

Ваго́нъ գ. ա. երկաթուղու կառք, վագոն։ — **спа́льный**—ննջակառք։ — **това́рный**—բեռնասայլ։

Вагра́нка գ. ի. հալոց, հրահալոց։

Ва́дить բ. ն. հրապուրել, քարշել || վարժեցնել || գրպարտել, բամբասել։—**ся** բ. ա. վարժուիլ, ընտելանալ, սովորել։

Ва́женка գ. ի. եղն, էգ եղջերու։

Ва́живать,—ться տ. **Везти́, вести́.**

Ва́жить բ. չ. կշռել, ծանրութիւն ունենալ։

Ва́жникъ գ. ա. կշռող։

Ва́жничанье գ. չ. գոռոզանալը, պարծենալը, պանծալը։

Ва́жничать բ. չ. պարծենալ, գոռոզանալ, պանծալ, սիգալ։

Ва́жно մ. վսեմութեամբ, վսեմաբար, ծանր կերպով || հարկաւոր, կարեւոր։

Ва́жность գ. ի. կարեւորութիւն, ծանրութիւն, վսեմութիւն || ծանրաբարոյութիւն, մեծանձնութիւն։ **Э́ка ва́жность!**—շատ հարկաւո՞ր է։

Ва́жный ած. հարկաւոր, կարեւոր, ծանր || || երեւելի, վսեմ, յարգոյ, ծանրաբարոյ, սիգաքայլ || մեծ, զօրաւոր, ականաւոր։

Ва́жня գ. ի. քաղաքային կշեռքի շինութիւնը իր պարագայքով, ղափան։

Важъ գ. ա. ուղեկառքի արկղ։

Ва́за,—зочка գ. ի. ծաղկաման, ծաղկակալ, ծաղկանօթ։

Ва́йда գ. ի. ըջաբոյս, կոկուկ. բ.։

Ваіено́сный ած. ծառազարդի, ծաղկազարդի։

Ва́ія գ. ի. ոստ (արմաւենու և այլն)։

Вака́нтный ած. պարապ, դատարկ, ազատ, բաց։

Вака́нція գ. ի. պարապ պաշտօն, դատարկ տեղ։

Вака́ція գ. ի. արձակուրդ, պարապուրդ։

Ва́кса գ. ի. կօշկաներկ, սեւաներկ։

Ва́ксовый ած. կօշկաներկի։

Ва́ксить,—шивать բ. ն. կօշիկներ սրբել (սեւաներկ քսելով)։

Вакуме́тръ գ. ա. արձակաչափ (գործիք)։

Ваку́фа գ. ի. մզկիթի կալուածք, տճ. վաքուֆ։

Вакхана́лія գ. ի. զեղխութիւն, գինարբուք, բագոսերգութիւն, տօն սրպանդարամետական պաշտաման։

Ва́кцинъ գ. ա. ծաղկաժահր կամ պատուաստանիւթ կովի։

Ва́кшеніе գ. չ. սեւաներկով սրբելը։

Вала́нданье գ. չ. դեգեր, դեգերանք, աշխատանքի դանդաղութիւն, քաշքըշոց, ճուրուրոց։

Вала́ндаться բ. ա. արտորալ; դանդաղ աշխատել, ժ. ճուրուրալ, թսլթսալ։

Ва́лгангъ գ. ա. որմարլուր։

Вале́жникъ (вале́жный лѣсъ) գ. ա. ցախ, խռիւ, չորցած և ընկած ծառ։

Валёкъ գ. ա. գրտնակ ‖ գլանակ ‖ թակ, թոխաչ, ջանդարայ ‖ կառքի լուծ, կառքի կշեռք, փոկակալ (կառքի)։

Ва́ленецъ,—ленчикъ գ. ա. փոքրիկ սպիտակ հաց, ցորենհաց, եավան։

Ва́ленокъ,—ночекъ գ. ա. տաք կօշիկ, թաղիքապատ կօշիկ, թաղիքէ կօշիկ։

Валеріа́на գ. ի., **валеріа́нъ** գ. ա. կատուախոտ, աղբղբուկ, կատուակըծկունծ. բ.։ **—новая кислота́**—կաղամնթական կամ կատուախոտական թթուտ (քիմ.)։

Вале́тъ,—тикъ գ. ա. գինուոր (խաղաթղթի մէջ)։

Ва́лецъ գ. ա. գրտնակ, գլան (տպարանում մուր քսելու)։

Ва́лечный ած. գրտնակի։

Ва́ликъ գ. ա. գլանակ, գլանիկ ‖ թըմբիկ։

Ва́лить,—ливать բ. ն. տապալել, պառկեցնել, գլորել ‖ շեղջել, դիզել, թափել ‖ վայր ձգել ‖ ներս խուժել ‖ ‖ մօտենալ (խմբով)։

Ва́лка գ. ի. ծառ. կտրելը, գերանները ներքև գլորելը (անտառում)։

Ва́лкій ած. սասանուող, դիւրաթեք, անկայուն, հեշտ ընկնող։

Ва́лкость գ. ի. անկայունութիւն, դիւրաթեքութիւն։

Валово́й ած. բովանդակ, բոլոր, թօմառի։ **Валово́й дохо́дъ**—ընդհանուր մուտք։

Вало́шеніе գ. չ. որձատելը, կրտելը։

Вало́шить բ. ն. որձատել, ամորձատել, կրտել, ներքինացնել։

Валто́рна գ. ի. գալարափող, եղջերափող (նուագարան) ‖ եղջերափող (որսորդների)։

Валторни́сть գ. ա. եղջերափող ածող։

Валу́й,—лу́екъ գ. ա. դաբիկոն (սունկ)։

Валу́нъ գ. ա. խիճ, կոպիճ, խճակոյտ։

Валъ, ва́ликъ գ. ա. պատնէշ, պատուար ‖ ալիք, վէտ, կոհակ ‖ գլանանիւ, ոլորան։

Вальго́та գ. ի. թեթևութիւն, դիւրութիւն, արձակութիւն, ազատութիւն։

Вальго́тный ած. թեթևացած, մեղմացած։

Вальго́тно մ. թեթև կամ մեղմ կերպով։

Вальсирова́ть բ. չ. վալս պարել։

Вальсъ գ. ա. վալս, շրջադարձ կաքաւ։

Вальтра́пъ գ. ա. տապճակ (ձիու)։

Ва́льшнепъ գ. ա. կարմիր կտցար. թ.։

Вальа́жный ած. մեծամարմին, ծանր, ամուր, հաստատ։

Вальа́жно մ. հաստատէն, ամրաշէն, ամրապինդ։

գայ, կողքին պառկող (ոչինչ չ'անող) ‖ ‖ անպէտք։

Валю́та գ. ի. վալիւտա, արժէգին մուրհակի, դրամագլուխը և որոշեալ ժամանակի տոկոսը միասին։

Валя́льный ած. շաղախելու, տրորելու։

Валя́льня գ. ի. շաղախելու տեղ, տրորելու տեղ, լմելու տեղ։

Валя́льщикъ գ. ա. լմող, տրորող (վարպետ)։

Валя́ніе գ. չ. գլորելը, թաւալելը ‖ լմելը, ճմլելը, տրորելը։

Валя́ть, ва́ливать տ. **Вали́ть.**

Вампи́ръ գ. ա. յարալէզ, վամպիր. կ.։

Вана́дій, вана́дъ գ. ա. վանադիում (մետաղ)։

Вандали́змъ գ. ա. աշխարհաւերութիւն, բարբարոսութիւն, վանդալութիւն։

Ванда́лъ գ. ա. բարբարոս, վանդալ, աշխարհաւեր, ատող գիտութիւնների և աւերիչ շինութիւնների։

Вани́ль գ. ի. համեմուկ, վանիլայ. բ.։

Вани́льный ած. վանիլի ‖ վանիլայից շինած։

Ва́нна գ. ի. լոգարան, լողանալու աւազան։

Ва́нный ած. լոգարանի։

Ва́нта գ. ի. կայմապահ պարան։

Ва́пить, пова́пить բ. ն. ներկել ‖ կրով սպիտակացնել, քիրաձել։

Вапле́ніе գ. չ. կրով սպիտակացնելը։

Вапъ գ. ա. ներկ։

Вара́кса գ. ի. վատ գրող, վատ նկարող ‖ անշնորհ մարդ ‖ դատարկախօս, պոռօտախօս։

Вара́ксать բ. չ. վատ գրել, վատ նկարել, անշնորհ բան անել։

Вара́куша,—кушка գ. ի. կապուտլանջ. թ. ‖ ստախօս, սուտ փչող։

Ва́рварски մ. բարբարոսաբար, ամգթաբար։

Ва́рварскій ած. բարբարոսական ‖ բարբարոսի։

Ва́рварство գ. չ. բարբարոսութիւն, անգթութիւն ‖ բրտութիւն, կոպտութիւն, անտաշութիւն։

Ва́рварствовать բ. չ. անգթաբար վարուել, անգթութիւն անել։

Ва́рваръ գ. ա. բարբարոս, անգութ, անողորմ ‖ խուժադուժ, տգէտ, բիրտ։

Варво́рка,—рочка գ. ի. փունջ (կանթեղի, ականջօղի և այլն) ‖ գրքի նշան։

Варга́нить բ. չ. աղմուկ բարձրացնել, դղրդրխկացնել, չրխկացնել ‖ դրդռացնել, զնգզնկացնել (որևէ նուագարանի վրայ)։

Варга́нъ գ. ա. փանդռնակ (ժողովրդական նուագարան)։

Варде́йнъ գ. ա. դրամապետ, տնօրէն դրամանոցի։

Вардова́ть բ. ն. դրամ փորձել, դրամի փորձը որոշել։

Ва́рево տ. **Вари́во.**

Ва́рега,—режка գ. ի. թաթպան, թաթման, բրդէ ձեռնոց։

Варене́цъ,—нчикъ գ. ա. թթուեցրած և տաքացրած սեր։

Варе́ники գ. ա. յգ. պանրալից կարկանդակ։

Варе́ніе գ. չ. եփելը ‖ մարսողութիւն։

Варе́ный ած. եփուած, խաշուած, խաշած։—**ная говя́дина**—պախ, խաշած միս։

Варе́нье գ. չ. քաղցրաւենիք, բանդակ, կտապ, ժ. մուրաբայ։

Ва́риво գ. չ. եփելիք ‖ սպաս, արգանակ, ապուր։

Вари́тельный ած. մարսողական։

Вари́ть,—ривать, сва́ривать բ. ն. եփել, խաշել ‖ մարսել։ — **желѣ́зо**— տաքացնելով միացնել երկու երկաթ։ —**ся** բ. ա. յուզուել, խառնուել ‖ եփուել, խաշուել։

Варiáнта գ. է., **варiáнтъ** գ. ա. տարբերութիւն, այլակերպ ընթերցուած, այլակերպութիւն (գրքի զանազան օրինակների)։

Варiúровать բ. ն. այլայլել, փոփոխել, զանազանել։

Варiáцiя գ. է. փոփոխութիւն, փոփոխումն, այլայլութիւն ‖ եղանակ (ձայնի)։

Вáрка գ. է. եփելը, խաշելը։

Варнáкъ գ. ա. դատապարտեալ (տաժանակիր աշխատութեան)։

Варнúца,—ня գ. է. աղի եփարան, աղ զտելու տեղ։

Вáрный ած. եփելու ‖ եփելու ծառայող։

Варовúна գ. է. կպրած պարան։

Варóлiевъ мостъ գ. ա. Վարօլեան կամուրջ (ուղեղի մաս)։

Варъ գ. ա. խորշակ, արեւակիզութիւն, արեւի ջերմութիւն ‖ եփած ջուր, եռացած ջուր ‖ խէժ (եղեւին ծառերի), ձիւթ ‖ շէկակարմիր դարձրած երկաթ ‖ ամբոխ, խումբ։

Вáря,—рька գ. է. եփուածք։

Василёкъ,—чекъ գ. ա. շուշան հովտաց, տերեփուկ, ծծմոր։

Василúскъ գ. ա. քարբ, վիշապակ, արքայօձիկ։

Василúстникъ գ. ա. գնծմնծուկ, կընծմնծուկ. բ.։

Вассáлъ գ. ա. աւատական իշխան ‖ ‖ հպատակ կալուածատիրոջ, պարէտ։

Вассáльскiй ած. աւատական։

Вассáльство գ. չ. աւատականութիւն։

Вáта գ. է. ազնիւ բամբակ ‖ բամբակէ թերթ։

Ватáга գ. է. գումարտակ, խումբ ‖ համարուեստից խումբ, ընկերութիւն, համքար, ասնաֆ ‖ ձկնորսների թաղ ‖ ‖ ձկնորսութեան տեղ։

Ватáжиться բ. ա. խմբուիլ, միաբանիլ (համարուեստներ)։

Ватáжникъ գ. ա. մշակ, ձկնորս (ձկնորսների թաղից)։

Ватáжный ած. համարուեստների, խըմբի ‖ բազմաթիւ։

Ватерлúнiя գ. է. ջրագիծ (մինչ որտեղ նաւը ջրի մէջ նստում է)։

Ватерпáсно մ. ջրակշռի միջնորդութեամբ։

Ватерпáсный ած. ջրակշռի։

Ватерпáсъ գ. ա. ջրակշիռ, հարթաչափ (գործիք)։

Вáтеръ-клозéтъ գ. ա. ջրամաքուր արտաքնոց, վատեր-կլօզէթ։

Вáтный,—точный ած. բամբակէ թերթից շինած։

Ватрýшка,—шечка գ. է. պանրակից կարկանդակ։

Ватъ գ. ա. կատուաձուկն։

Вáфельникъ գ. ա. ձուահաց շինող։

Вáфля գ. է. ձուահաց (խամուրշի), վաֆլի։

Вахлáкъ,—лышъ գ. ա. ռուռուցք, մսագունտ ‖ ջրարշտիկ։

Вахлáчка գ. է. ժ. կոշտ ու կոպիտ կին, անձոռնի կին։

Вахлáть բ. ն. անշնորհ բան անել։

Вáхмистеръ, вáхмистръ գ. ա. պահապանապետ, վանապան, աւագ զինուոր հեծելազօրքի։

Вахнá գ. է. բրաձուկ։

Вáхта գ. է. պահապան (պատերազմ. նաւի)։— **трилúстная**—ջրային առուոյտ. բ.։ — **жéлтая**—ջրանետ. բ.։

Вáхтеръ գ. ա. ենթապայ շտեմարանապետ։

Вáхтерскiй ած. շտեմարանապետի։

Вахтóвникъ գ. ա. շուշան ջրային, յաւէրժհարսն. բ.։

Вахтпарáдъ գ. ա. պահապանների փոփոխում (որոշեալ ժամանակում հանդերձ նուագարանով)։

Вáшгердъ գ. ա. լուացարան հանքերի։

Вашезе́мецъ գ. ա. (ձեր) համաքաղաքացի, (ձեր) համերկրացի։

Вая́ло գ. չ. փորագրիչ, քանդակագրիչ։

Вая́льный ած. քանդակագործական։

Вая́ніе գ. չ. քանդակագործութիւն, դրուագ։

Вая́тель,—льщикъ գ. ա. քանդակագործ, դրուագիչ։

Вая́ть բ. ն. քանդակել, դրուագել։

Вбива́ніе գ. չ., **вби́вка** գ. ի. ցցելը, խրելը, ներս մխելը, ներս խփելը։

Вбива́ть, вбить բ. ն. մխել, ցցել, խրել, մղել։

Вбира́ніе գ. չ. ծծում, ծծելը, կլանելը, ներընդունելը։

Вбира́ть, вобра́ть բ. ն. ծծել, կլանել, ժողովել, ներընդունել։

Вблизи́ մ. մօտ, մօտիկ, քով։

Вбожа́ть,—жи́ть բ. ն. աստուածացնել, աստուածների կարգը դասել։

Вбра́сываніе գ. չ. ձգելը, նետելը, ներս թափելը։

Вбра́сывать, вбро́сить բ. ն. ձգել, քցել, նետել, ներս թափել։

Вбры́згивать,—згнуть բ. ն. ներս սրսկել, մէջը ցայտեցնել։

Вбры́згнутый ած. ներս սրսկուած, ցայտուած։

Вбѣ́гивать, вбѣга́ть, вбѣжа́ть բ. չ. ներս վազել, ներս շտապել, վազելով մտնել։—**ся** բ. ա. վազել սովորել, արագաքայլութեան սովորել։

Вбѣ́гъ գ. ա. ներս վազելը, ներս շտապելը։

Вва́живать տ. **Вводи́ть, ввози́ть.**

Вва́ливать,—ли́ть բ. ն. ներս ձգել, ներս թափել, ներս լցնել, ներս գլորել։—**ся** բ. ա. ընկնել (որեւէ բանի մէջ)։

Вва́ленный ած. ներս ձգուած, թափուած, ընկած։

Введе́ніе գ. չ. ներածութիւն, յառաջաբան || ներս առաջնորդելը։—**во храмъ Пр. Богоро́дицы**—ընծայումն աստուածամօր ի տաճարն (տօն)։

Введе́нный ած. ներս առաջնորդուած, ներս տարուած, ներս մտցուած, ներմուծուած։

Ввезе́ніе տ. **Вво́зка.**

Ввезе́нный ած. բերուած, ներս կրուած (սայլով եւ այլն)։

Ввезти́ տ. **Ввози́ть.**

Вверга́ніе, вверже́ніе գ. չ. ներս ձգելը, մէջը ձգելը։

Вверга́ть, вве́ргнуть բ. ն. ներս ձգել, մէջը ձգել։ —**ся** բ. ա. մէջն ընկնել։

Вве́ргнутый,—женный ած. ընկած, մէջն ընկած, ներս ընկած։

Ввёртка գ. ի. պտըտացնելով մտցնելը։

Ввёртный ած. պտըտացնելով մտցնելու։

Ввёртывать, — рчивать, — ртѣ́ть, — рну́ть բ. ն. պտըտելով մտցնել։

Вверху́, вверхъ մ. վերեւը, վերեւում, բարձրը։

Вве́сти տ. **Вводи́ть.**

Ввечеру́ մ. երեկոյեան, երեկոյեան ժամանակ, իրիկնապահին։

Ввива́ть, ввить բ. ն. ոլորել, հիւսել, փաթաթել || պատուաստել։—**ся** բ. ա. ոլորուիլ, հիւսուիլ || պատուաստուիլ։

Вви́тый ած. ոլորուած || պատուաստուած։

Вви́вка գ. ի. ոլորում, ոլորելը, հիւսելը || || ոլորուածք, հիւսուածք։

Ввивно́й, ввиво́чный ած. ոլորուող, ոլորուելու, հիւսելու։

Вви́нченный ած. պտուտակով ամրացրած։

Вви́нчивать, ввинти́ть բ. ն. պտուտակել, պտուտակով ամրացնել։

Ввиса́ть,—сну́ть բ. չ. կորանալ, ծռուիլ, կռանալ, կախ ընկնել։

Вви́слый ած. կորացած, կռացած, ծռուած, ծուռ, կոր, կախ ընկած։

Вводи́тель գ. ա. ներս առաջնորդող, ներս բերող, ներս տանող, մտցնող։

Вводи́ть, ввести́, ввесть, вва́живать բ. ն. առաջնորդել, մտցնել, բերել, ներս տանել ‖ ձգել։ **Ввести́ въ оши́бку**—սխալի մէջ ձգել, սխալացնել։

Вво́дный ած. միջանկեալ, ներս բերուած, մէջ առնուած։ — листъ կալուածագիր։—ное предложе́ніе—միջանկեալ նախադասութիւն։

Вводъ գ. ա. ներածումն։— во владѣ́ніе —կալուածքի իրաւանց մէջ դնելը, պաշտօնապէս կալուածքը յանձնելը։

Вво́зить, ввезти́ բ. ն. բերել, ներս կրել (սայլով և այլն)։—ся բ. ա. ներս բերուիլ (սայլով և այլն)։

Вво́зка գ. ի. բերելը, կրելը (սայլով և այլն)։

Вво́зное գ. չ. մաքս (բերուած ապրանքի)։

Вво́зный ած. բերուած, բերուելիք։

Вволáкивать,—лочи́ть բ. ն. քարշ տալ, ներս քարշել, քարշելով տանել։—ся բ. ա. ներս սողալ, ներս սողոսկել։

Вво́лю մ. բաւականաչափ, բաւականին, շատ, առատութեամբ։

Вворáчивать, ввороти́ть բ. ն. դարձնել, շրջադարձ պտոյտքել, թաւալել, ներս գլորել։

Ввыкáть,—кнýть բ. չ. ընտելանալ, սովորել։

Ввы́клый ած. ընտելացած, վարժուած, փորձառու։

Ввѣкъ տ. **Вовѣкъ.**

Ввѣре́ніе գ. չ. յանձնարարութիւն, յանձնելը, հաւատալը։

Ввѣренный ած. յանձնարարուած, յանձնուած, հաւատացած։

Ввѣри́тель գ. ա.,—ница գ. ի. հաւատացող, յանձնարարող, յանձնող։

Ввѣря́ть,—рить բ. ն. յանձնարարել, յանձնել, հաւատալ։—ся բ. ա. յանձնուիլ, հաւատալ։

Ввя́зывать,—зáть բ. ն. փաթաթել, կապել (մէկ բանի մէջ) ‖ հանգուցել, հանգոյց կապել։—ся—կապուիլ (որևէ բանի մէջ) ‖ խառնուիլ, միջամտել։

Вгибáніе գ. չ. փոսցնելը, մէջը ծռելը։

Вгибáть, вогнýть բ. ն. ծռել, կորացնել, փոսցնել։

Вгибъ գ. ա. փոս, ծռուածք։

Вглубля́ться,—би́ться բ. ա. խորասուզուել, խորը թափանցել։

Вглубь մ. խորը, մէջը։

Вгля́дываться,—дѣ́ться բ. ա. նայել, աշել ‖ նկատել, զննել ‖ ներս մտիկ տալ։

Вгнетáть,—нести́ բ. ն. ներս ճնշել, ներս սեղմել։

Вгнѣ́живаться,—ди́ться բ. ա. բուն դնել, բուն շինել, բնաւորուիլ, տեղաւորուիլ։

Вгоня́ть, вогнáть բ. ն. ներս քշել, մղել, հրել, ներս սեղմել։

Вгонъ գ. ա.,—нка գ. ի., вогнáніе գ. չ. ներմուծում, ներս քշելը, ներս հրելը։

Вгребáть,—рести́ բ. ն. հաւաքել, դիզել (քերելով)։

Вгружáть, вгрузи́ть բ. ն. բեռնաւորել, բեռ բառնալ։

Вгýстѣ, вгустýю մ. պինդ, ամուր (եփած ձու)։

Вдобáвокъ մ. նամանաւանդ։

Вдавáть, вдать բ. ն. տալ, յանձնել։—ся բ. ա. տրուիլ, անձնատուր լինել։

Вдáвленный ած. ճնշուած, սեղմուած, ճմլուած, քամուած։

Вдáвливать,—ви́ть բ. ն. ներս ճնշել, սեղմել, ճմլել, քամել։—ся բ. ա. ճընշուիլ, ճմլուիլ, սեղմուիլ, քամուիլ։

Вдáвнѣ մ. վաղուց, հին ժամանակից։

Вда́лбливать, вдолби́ть բ. ն. փորել, ներս խրել, զօրով մտցնել || հասկացնել, գլուխը մտցնել։
Вдалекѣ́, вдали́ մ. հեռու, հեռուն, մեկուսի։
Вдаль մ. հեռու, հեռաւոր տեղ։
Вдви́гиваніе,—га́ніе գ. չ. ներս հրելը, ներս մղելը։
Вдви́гивать,—га́ть, вдви́нуть բ. ն. ներս հրել, ներս մղել։**—ся** բ. չ. ներս հրուիլ, ներս մղուիլ։
Вдви́гнутый ած. ներս հրուած, ներս մղուած։
Вдвижно́й ած. դուրս ու ներս քշուող, հանուող-մտցուող։
Вдво́е մ. երկպատիկ, կրկնապատիկ։
Вдвоёмъ մ. երկուսը միասին, երկուսով, երկուքեան։
Вдвойнѣ́ մ. կրկին, երկիցս, կրկնապատիկ։
Вдéвятеро մ. իննպատիկ, ինն անգամ աւելի։
Вдевятеро́мъ մ. ինն հոգի միասին, իննը հոգւով։
Вдёргивать,—гать,—рнуть բ. ն. խըրել, ներս մղել, անցկացնել, ծակն անցկացնել։
Вдёрнутый ած. խրուած, մղուած, անցկացրած։
Вдéсятеро մ. տասնապատիկ, տասն անգամ աւելի։
Вдесятеро́мъ մ. տասն հոգի միասին, տասն հոգով։
Вдира́ться, водра́ться բ. չ. միջամտել, միջամուխ լինել, խառնուիլ, ներս լըցուիլ, ներս մտնել։
Вдова́, вдови́ца, вдо́вушка գ. ի. այրի կին, որբևայրի։
Вдо́вій ած. այրիի, այրի կնոջ։
Вдове́цъ գ. ա. այրի մարդ, այրի։
Вдо́воль մ. բաւականաչափ, բաւական։
Вдо́вственный ած. այրիի, այրու։
Вдовство́,—вованіе գ. չ. այրիութիւն։
Вдо́вствовать բ. չ. այրի մնալ։
Вдо́вый ած. այրիացած, այրի մնացած։
Вдо́вье գ. չ. այրիի բաժին (ամուսնու կալուածից)։
Вдовѣ́ть, овдовѣ́ть բ. չ. այրիանալ, ժ. որբևարնալ։
Вдодъ տ. **Удо́дъ.**
Вдолби́ть տ. **Вда́лбливать.**
Вдо́лбленный ած. փորուած, խրուած։
Вдоль մ. երկայնութեամբ, ըստ երկայնութեան։
Вдо́мникъ գ. ա. վարձաբնակ, կեցող։
Вдо́сталь մ. ամբողջապէս, բոլորովին հիմնովին։
Вдохнове́ніе գ. չ. ներշնչութիւն, ոգևորութիւն, հոգեկան զմայլումն։
Вдохнове́нный ած. ոգևորուած, հոգեշունչ, աստուածազդեցիկ։
Вдохнови́тельный ած. ոգևորող, ներշնչող, ազդող։
Вдохновля́ть,—ви́ть բ. ն. ոգևորել, ներշնչել, ոգի տալ։
Вдохну́ть տ. **Вдыха́ть.**
Вдробля́ть,—роби́ть բ. ն. մանրացնել, փշրել, կոտորել, կտրատել։
Вдруго́рядъ մ. երկրորդ անգամ, կրկին անգամ։
Вдругъ մ. յանկարծ, յանկարծակի || անյապաղ, իսկոյն || միանուագ, մէկէն։
Вдува́льный ած. փչուող, փչելու, ուռեցնելու։
Вдува́ніе, вдунове́ніе գ. չ. փչելը, ուռեցնելը։
Вдува́ть,—нуть բ. ն. ներփչել, փչել, ուռեցնել։
Вдýмываться,—маться բ. չ. մտածել, խորը մտածել, ամեն կողմից քննել։
Вдушевля́ть,—ви́ть բ. ն. կենդանացնել, ոգևորել, կեանք տալ, վառել, բորբոքել (միտք և հոգին)։
Вдыха́льникъ գ. ա. օդաշունչ գործիք

(որով մեռած կարծուածների թօքերն մէջ օդ՝ են փչում)։

Вдыха́ніе գ. չ. ներշնչում, ներշնչութիւն, ազդելը։

Вдыха́ть,—хну́ть բ. ն. ներշնչել, ներս փչել ‖ ազդել, շնորհքով լցնել։

Вдѣва́льный ած. անցընելու, մտցնելու ծառայող։

Вдѣва́ть, вдѣть բ. ն. անցկացնել, անցընել, մտցնել (ասեղի ծակը և այլն)։

Вдѣ́ланный ած. տեղաւորած, ագուցած, հագցրած, շինած։

Вдѣ́лка գ. ի. անցընելը, մտցնելը։

Вдѣ́лываніе,—ланіе գ. չ. կպցնելը, ամրացնելը (երկու առարկայ)։

Вдѣ́лывать,—лать բ. ն. տեղաւորցնել, մտցնել, կպցնել, հագցնել, շինել։

Вегетаріа́нецъ գ. ա. բուսակեր աղանդաւոր։

Вегетаріани́змъ գ. ա. վարդապետութիւն միայն բուսակերութեան։

Веде́ніе, вожде́ніе գ. չ. տանելը, ածելը։

Ведёрникъ գ. ա. դուլագործ, քուղայ շինող, վեդրօ շինող։

Веде́тъ գ. ա. պարեկապան, հեծելազօր պահապան (բանակի)։

Ведро́,—дёрко,—рочко գ. չ. կեօխլ, դոյլ, քուղայ, վեդրօ։

Ве́дерный ած. դոյլի, քուղի։

Вёдро գ. չ. մաքուր, պայծառ (օդ), լաւ եղանակ։

Ве́дрѣть բ. չ. պայծառանալ, մաքրուել (եղանակը)։

Ве́дряный ած. պայծառ, մաքուր, չոր։

Веельзеву́лъ գ. ա. բեհզեբուղ։

Вездѣ́ մ. ամեն տեղ, ամենուրեք։

Вездѣсу́щій,—су́щный ած. ամենուրեք, ամենագոյ, ամեն տեղ գտնուող։

Вездѣсу́щность գ. ի. ամենագոյութիւն, ամենուրեքութիւն, ամենուրեք լինելը։

Везе́ніе, воже́ніе բ. չ. տանելը (սայլով և այլն)։

Визи́рство գ. չ. վեզիրութիւն, նախարարապետութիւն։

Вези́ръ գ. ա. նախարարապետ, վեզիր, վզուրկ, եպարքոս (օսմ. կայսրութեան)։

Везо́аръ գ. ա. անդեղեայ քար, դեղթափ, փէնզահար (քար)։

Везти́, вози́ть բ. ն. տանել (սայլով և այլն)։

Векселеда́вецъ,—датель գ. ա. մուրհակատու, մուրհակ տուող։

Ве́ксель գ. ա. մուրհակ, պարտամուրհակ։ — **взаимный**—փոխադարձ մուրհակ, փոխարէն փոխանակագիր։— **предъяви́телю**—մուրհակ ներկայացնողին։

Ве́ксельный ած. մուրհակի, պարտամուրհակի։

Ве́кша գ. ի. առնէտ, սկիւռ. կ. ‖ ճախարակ։

Верблю́дъ, велбу́дъ, велблю́жій տ. **Верблю́дъ, верблю́жій.**

Велвере́тъ գ. ա. բամբակախառն թաւիշ։

Велегла́сіе գ. չ. բարձրաձայնութիւն, բարձրաձայն լինելը։

Велегла́сный ած. բարձրաձայն, մեծագոչ, բարձրաղաղակ։

Велелѣ́піе,—пный տ. **Великолѣ́піе, —лѣ́пный.**

Велему́дріе գ. չ. մեծիմաստութիւն, գերիմաստութիւն:

Велему́дрствовать բ. չ. փիլիսոփայութեամբ զբաղուիլ, փիլիսոփայութիւն անել։

Велему́дрый ած. մեծիմաստ, գերիմաստ։

Веле́невая бума́га ած. ընտիր ողորկ թուղթ։

Велерѣчи́вость գ. ի. ճոխաբանութիւն, գեղեցկաբանութիւն, ճարտախօսութիւն։

Велерѣчивый ած. ճոխաբան, գեղեցկաբան, պերճաբան, բանեղ, շատախօս։

Велерѣчіе գ. չ. ճոխաբանութիւն, գեղեցկաբանութիւն, շատախօսութիւն։

Великáнъ գ. ա.,—**нша** գ. ի. հսկայ, վիթխարի, սօսկավիթխար (մարդ)։

Великáнскій ած. հսկայի ‖ հսկայական, վիթխարի։

Вели́кій ած. մեծ, երեւելի, գերազանց։ — **гéрцогъ** — մեծ դուքս։ **Алексáндръ Вели́кій**—Մեծն Աղէքսանդր։

Великогéрцогскій ած. մեծ դուքսի։

Великодержáвный ած. մեծազօր, տիրապետող մեծ տէրութեան։

Великоду́шествовать բ. չ. մեծահոգութեամբ վարուել, վեհանձնաբար վարուել, մեծահոգի լինել։

Великоду́шіе գ. չ. մեծահոգութիւն, վեհանձնութիւն, ներողամտութիւն։

Великоду́шно մ. մեծահոգութեամբ, վեհանձնաբար։

Великоду́шный ած. մեծահոգի, վեհանձն, մեծանձն, ներողամիտ։

Великокня́жескій ած. մեծ իշխանի ‖ ‖ մեծ իշխանական։

Великокры́лый ած. մեծաթեւ, մեծաթռիչ։

Великолѣ́піе գ. չ. շքեղութիւն, հոյակապութիւն, պերճութիւն, փառաւորութիւն։

Великолѣ́пно մ. շքեղ կերպով, մեծաշուք, փառաւոր կերպով։

Великолѣ́пный ած. մեծաշուք, շքեղ, պերճ, պերճաշուք, շքեղազարդ, մեծապայծառ, մեծահանդէս, հոյակապ, մեծափառոյց, փառաւոր։

Великомóчіе գ. չ. մեծազօրութիւն։

Великомóщный ած. մեծազօր։

Великому́ченикъ գ. ա. մեծ նահատակ, մեծ վկայ, քաջ նահատակ, մարտիրոս։

Великому́ченическій ած. մարտիրոսական։

Великопомѣ́стный ած. մեծ կալուածատէր։

Великопóстникъ գ. ա.,—**ца** գ. ի. մեծ պաս պահող։

Великопóстный ած. մեծ պասի, մեծի պահոց։

Великорóдный ած. մեծազն, մեծազարմ, բարձրածնունդ։

Великорóслый ած. մեծահասակ, բարձրահասակ, մեծանձն։

Великосвѣ́тскій ած. մեծակենցաղ, բարձր դասակարգի պատկանող։

Вели́кость գ. ի. մեծութիւն, ընդարձակութիւն ‖ գերյարգութիւն, գերազանցութիւն։

Величáво մ. վսեմութեամբ, սեգապանծ։

Величáвость գ. ի. վսեմութիւն, գերապանծութիւն, մեծապանծութիւն։

Величáвый ած. վսեմ, բարձրագլուխ, սեգապանծ, մեծապանծ, մեծավայելուչ։

Величáніе գ. չ. մեծարանք, բարձրացնելը, գովելը, գովասանելը, գովաբանելը։

Величáтельный ած. գովաբանական, գովասանական։

Величáть բ. ն. գովել, գովաբանել, գրուատել բարձրացնել, մեծարել։—**ся** բ. ա. գովուիլ, գովաբանուիլ, պանծալ։

Вели́чественность գ. ի. փառահեղութիւն, մեծափառութիւն, վսեմութիւն, վեհութիւն, մեծավայելչութիւն։

Вели́чественный ած. վեհ, վսեմ, փառահեղ, հրաշափառ, մեծափառ, մեծաշուք, մեծավայելուչ, շքեղատեսիլ։

Вели́чество գ. չ. մեծութիւն, վսեմութիւն, վեհափառութիւն։

Величинá գ. ի. քանակութիւն, քանի-

օնութիւն, մեծութիւն, ընդարձակութիւն։ — дѣйствúтельная— իրական քանակութիւն։—мнúмая—կեղծ քանակութիւն։ — перемѣ́нная — փոփոխուող քանակութիւն։—постоя́нная —անփոփոխ քանակութիւն։

Велúчить բ. ն. մեծացնել, բազմապատկել || փառաբանել, գովել, մեծարել։

Велúчіе գ. չ. մեծավայելչութիւն, մեծութիւն, վեհութիւն, գերազանցութիւն (մտաւոր կամ բարոյական)։

Велоципéдъ գ. ա. ընթացարան։

Вель գ. ի. գլխաւոր ջրհան (նաւի)։

Вельбóтъ գ. ա. հնգաթի փոքրիկ նաւ։

Вельмóга գ. ի. յենարան նաւակի (նըստելու տեղի)։

Вельмóжа գ. ա. իշխան, մեծատուն։

Вельмóжески մ. իշխանաբար, մեծատան նման։

Вельмóжескій,—жный ած. իշխանական, մեծատան։

Вельможедержáвіе գ. չ. ազնուապետութիւն։

Вельможедержáвный ած. ազնուապետական։

Вельмóжество գ. չ. մեծանձնութիւն, ազնուականութիւն, իշխանութիւն։

Велѣ́ніе գ. չ. հրաման, պատուէր։

Велѣ́ть բ. ն. հրամայել, հրաման տալ, պատուիրել, կամք յայտնել։

Вéна գ. ի. սեւերակ, երակ։

Вéнный ած. սեւերակի || երակային։

Венéра գ. ի. Աստղիկ, Արուսեակ, լուսաբեր, գիշերավար, այգաստղ, լուսոյ աստղ (մոլորակ) || Աստղիկ, Ափրոդիտէ (սիրոյ աստուածուհի)։

Венéринъ-пóясъ գ. ա. կրկնատնի խեցեմորթ։

Венéрическій ած. աստղկեան։—**кая болѣ́знь**—աստղկեան ախտ։

Венеціáнская ярь,—цéйская ярь գ. ի. ժանգառ, ժանգեար (ժանգ)։

Вéнзель գ. ա. փակագիր, մենագիր, միագիր։

Вензелóвый,—злóвый ած. փակագրի || || փակագրով զարդարուած։

Венúса գ. ի. սուտակ, մեղեսիկ, նռնաքար, սէյլան (քար)։

Венúсовый ած. մեղեսիկից շինած || մեղեսիկի։

Вентúляторъ գ. ա. օդանցք։

Вепрёнокъ, вепрúчищъ գ. ա. վարազի խոճկոր։

Вепрúна գ. ի. վարազի միս, վարազենի։

Вепрúнецъ գ. ա. եզնալեզու, գաղտիկուր. բ.։

Вéприца գ. ի. էգ վարազ։

Вепрь գ. ա. վարազ, կինճ։

Вéпревый,—пряный ած. վարազի, կինճի։

Вéрба գ. ի. ուռենի, ուռի. բ.։—**болóтная** —փիլլիկ. բ.։—**жéлтая**—դեղին դաղձ, դեղին արմաւ. բ.։—**кóзья**—որձուռի. բ.։

Вéрбочка գ. ի. ուռի ոստ։

Вéрбовый ած. ուռենու։

Вербéйникъ գ. ա. ոսկեղէգն. բ.։

Верблю́дица գ. ի. էգ ուղտ։

Верблю́дникъ գ. ա. ուղտապան։

Верблю́дъ գ. ա. ուղտ։—**одногóрбый** —միասապատ ուղտ։—**двугóрбый**—երկսապատ ուղտ։

Верблю́жій ած. ուղտի || ուղտի բրդէ շինած։

Верблюжёнокъ գ. ա. կոդոն, խոդիկ, քունձռուկ, ուղտի ձագ։

Верблю́жина գ. ի. ուղտի միս։

Вéрбный ած. ծառազարդի, ծաղկազարդի։—**бная недѣ́ля**—ծաղկազարդի շաբաթ։—**бное воскресéніе**—ծաղկազարդ, ծառազարդ, ծառզարդար։

Вербовáніе գ. չ. զօրք ժողովելը, զինուոր վարձելը (պատերազմի համար)։

Вербова́ть բ. ն. զօրք ժողովել, զինուոր վարձել։

Вербо́вникъ գ. ա. կարմիր ուռեղէգն. բ.։

Вербо́вщикъ գ. ա. զօրք հաւաքող, զինուոր վարձող։

Вервь գ. ի. պարան, չուան, ճոպան։

Верга́ть,—гнуть բ. ն. ձգել, նետել, թափել, շպրտել։

Верди́ктъ գ. ա. վճիռ, դատավճիռ։

Верёвка գ. ի. պարան, թոկ, չուան, ճոպան, առասան։

Верёвочка գ. ի. բարակ չուան, լարան, առասանակ։

Верёвочный ած. պարանի ‖ պարանէ։

Верёвочникъ գ. ա. պարանագործ, մազման։

Верёвчатый ած. պարանի նման ‖ թոկից շինած։

Вереди́ть բ. ն. խանգարել, վնասել, աղաւաղել ‖ վնասել, վիրաւորել ‖ ‖ կսկծացնել, գրգռել, ցաւեցնել (վէրքը)։

Вередли́вый ած. խանգարող, հեշտ վնասուող, զգայուն, նազուկ։

Ве́редовецъ գ. ա. փեքենայ. բ.։

Ве́редъ գ. ա. խոց, վէրք, պալար։

Верезга́ գ. հ. լալկան, թնկթնկացող, չարաճճի (երեխայ)։

Верезгли́вый ած. լալկան, չարաճճի։

Верезжа́ніе գ. չ. խիստ աղմուկ, շառաչիւն ‖ ճիչ, ճչոց, խիստ լաց (երեխայի)։

Верезжа́ть,—ща́ть բ. չ. լալ ‖ վնկվնկալ ‖ շառաչել։

Вере́йка,—ре́ечка տ. **Верея́.**

Верени́ца գ. ի. շարան, պնդաշար ‖ երամ, տարմ։

Ве́ресклед գ. ա. ձախխ, խուրենի, այծաղեղ (թուփ)։

Ве́ескъ գ. ա. խաշանճ. բ.։

Ве́ресъ գ. ա. գի (թուփ) ‖ գեղահունդ գիու։

Веретени́ца գ. ի. հասարակ օձ ‖ մողէզ։ — **ма́лая**—տարմաձուկ։

Веретено́,—нце գ. չ. իլիկ, թէշիկ ‖ ‖ առանցք, լիսեռ (անիւի)։

Веретенообра́зный ած. իլիկանման, իլիկաձեւ։

Верете́нщикъ գ. ա. իլիկ շինող, թէշիկ շինող։

Вереща́га գ. ի. լեզուանի, շատախօս, կռուասէր ‖ ձուազեղ, ձուածեղ։

Верезща́ніе տ. **Верезжа́ніе.**

Вереща́ть տ. **Верезжа́ть.**

Верея́,—ре́йка գ. ի. դրանդ, դրանդիք դռան։

Вере́йный ած. դրանդի։

Верже́ніе գ. չ. արկանելը, ձգելը, քցելը, դէն ձգելը, շպրտելը։

Верзи́ла գ. հ. երկայնահասակ մարդ, զօզօ։

Вери́га, вери́ги գ. ի. շղթայ, կապանք, ոտնակապ, ոտնակապանք։

Веригоно́сецъ գ. ա. շղթայակիր։

Вери́жный ած. ոտնակապի։

Верифика́торъ գ. ա. ստուգիչ, ստուգող։

Верифика́ція գ. ի. ճշգրտում, վաւերացում ‖ հաւաստիացում։

Ве́рки գ. ա. յգ. բերդամաս, բերդի մասերը առանձին առանձին (աշտարակ, մարտկոց և այլն)։

Верме́ль գ. ա. ոսկեզօծ արծաթ։

Вермише́ль գ. ի. խմորթել, թելխմոր, էրիշտայ, վէրմիշէլ։

Вермише́льникъ գ. ա. խմորթել պատրաստող։

Вермише́льный ած. խմորթելի ‖ խմորթելից շինած։

Ве́рмутъ գ. ա. վերմութ, օշինդրախառն գինի։

Вернамбу́къ գ. ա. կարմրափայտ։

Ве́рнеръ, ве́рньеръ գ. ա. մասնաչափ (փոքրիկ երկարութիւններ չափող գործիք)։

Вернýть բ. ն. *վերադարձնել, դարձնել։* **—ся** բ. ա. *վերադառնալ, դառնալ։*

Верóника գ. ի. *վերոնիքէ, բերենիկէ.* բ.։

Верпованіе գ. չ. *նաւ տեղափոխելը։*

Верповáть բ. ն. *նաւը տեղափոխել։* **—ся** բ. ա. *տեղափոխուել (նաւի)։*

Верпъ գ. ա. *փոքր խարիսխ (նաւի)։*

Версификáція գ. ի. *տաղաչափութիւն, տաղասացութիւն, արուեստ տաղաչափութեան։*

Верстá գ. ի. *չափան, ականաչափ || հաւասարակից, զոյգ, ընկեր || վերստ (500 սաժէն երկարութիւն) || երկայնահասակ մարդ, ձողօ։*

Верстáкъ,—чёкъ գ. ա. *հաստակակից, տարեկից || արհեստագործի սեղան, դազգահ || դախլ։*

Верстáніе գ. չ. *համեմատելը։*

Верстáточка գ. ի. *երկայնութիւն տողերի, հաւասարութիւն տառերի դիրքի (տպագր.)։*

Верстáть,—тывать բ. ն. *համեմատել || || շարել, դասաւորել (զօրք) || հաւասարել, շարել (տառերը) || փոխադարձնել, վրէժխնդիր լինել, հատուցանել։* **—ся** բ. ա. *համեմատուել, հաւասարուել։*

Вéрстать գ. ի. *տառընկալ, գրնկալ (տպագր.)։*

Верстовóй ած. *վերստի || վերստացոյց նշան։*

Вертёжъ գ. ա. *թալուկ, թալկութիւն, գլխի պտոյտ։*

Вéртелъ գ. ա. *շամփուր || ագդրակոշտ։*

Вéртельщикъ գ. ա. *շամփուր պտըտցնող || շամփուր շինող։*

Вертéпистый ած. *անձաւախիտ, բազմանձաւ, բազմայր, ծակուծուկ։*

Вертéпникъ գ. ա. *սորաբնակ, այրերի մէջ բնակուող։*

Вертéпный ած. *քարայրի || աւազականոցի։*

Вертéпъ,—пецъ գ. ա. *քարայր, անձաւ || աւազականոց, աւազակաբուն։*

Вертиголóвка,—тишéйка գ. ի. *քամակատես, անհանգիստ.* թ.։

Вертикáльность գ. ի. *ուղղաձգութիւն, ուղղահայեաց լինելը։*

Вертикáльный ած. *ուղղաձիգ, վերուղիղ, գագաթային, գագաթնահայեաց։* **— ýголъ**—*հակադիր անկիւն, գագաթնանկիւն։*

Верти́ло գ. չ. *գչիր, բուրղու։*

Вéрткій,—ли́вый ած. *պտըտուն, հեշտ պտըտուող || անկայուն, անհաստատ։*

Вéрткость,—тли́вость գ. ի. *հեշտ դառնալը, հեշտ պտըտուելը։*

Вертлю́гъ,—жекъ գ. ա. *գլխադարձ, յօդելուստ (ոսկր) || առանցք, յենակէտ։* **Вертлю́жная впáдина**—*եռուկրափոս։*

Вертля́вость,—тля́ность գ. ի. *շարժունութիւն, անկայունութիւն || անհանգիստ բնաւորութիւն, աննպատակ դեգերում։*

Вертля́вый,—ля́ный ած. *անհանգիստ, շարժուն, աննպատակ դեգերող։*

Вертогрáдарь գ. ա. *այգեպան, պարտիզպան։*

Вертогрáдъ գ. ա. *պարտէզ, այգի։*

Вертопрáхъ գ. ա. *թեթեւամիտ մարդ։*

Вертопрáшка գ. ի. *թեթեւսոլիկ կին։*

Вертопрáшество գ. չ. *թեթեւամտութիւն, թեթեւսոլիկութիւն։*

Вертопрáшить,—áшничать բ. չ. *թեթեւամտութեամբ վարուել, թեթեւամտութիւն անել։*

Вертопрáшный ած. *թեթեւամիտ, թեթեւսոլիկ, ծանծաղամիտ։*

Вертошéйка գ. ի. *քամակատես, անհանգիստ.* թ.։

Вертýшка գ. ի. *օդանցք, օդափոխ || շունչան, դարձդարձիկ (խաղալիկ) || անհանգիստ, թեթեւսոլիկ (մարդ)։*

Вертѣніе գ. չ. պտըտելը պտոյտքելը։
Вертѣть, вёртывать,—рну́ть բ. ն. պտըտեցնել, պտոյտքել, շրջել || ծակել, գչրել։ **—ся** բ. ա. պտըտուել || պտըտիլ։
Вертя́чій ած. պտըտուող, արագապտոյտ, հեշտ պտըտուող։
Верфь գ. ի. նաւարան, նաւաշինարան, նաւ շինելու տեղ։
Ве́рфяный,—фный ած. նաւարանի, նաւաշինարանի։
Ве́рхній ած. վերին, վերևի, բարձրի։ **—эта́жъ**—վերնայարկ, ձեղնայարկ։ **—Еги́петъ**—վերին Եգիպտոս։ **—нее пла́тье**—վրայի շոր, վերնազգեստ։ **верхнече́люстная кость**—վերին ծընօտի ոսկր։
Верхо́вица գ. ի. ծայր, գագաթ, վերին մաս || ակունք գետի։
Верхо́вность գ. ի. ծայրագոյն իշխանութիւն, բարձրագոյն իշխանութիւն, գերագոյն իշխանութիւն։
Верхо́вный ած. ծայրագոյն, գերագոյն, գլխաւոր։
Верхово́й ած. վերևի, վերևում դրուած || || ձիաւոր || հեծնելու։
Верхо́вый ած. դէպի վեր, գետի ընթացքին հակառակ։
Верхо́вье գ. չ. վերևում դրուած, վերևում գտնուած։ **— рѣки́**—գետակն, ակունք գետի։
Верхогля́дничанье գ. չ. բերանբացութիւն անելը, բացբերանութիւն։
Верхогля́дничать բ. չ. բերանբացութիւն անել, բացբերանութիւն անել։
Верхогля́дъ գ. ա. դատարկահայեաց, բացբերան (մարդ)։
Верхо́мъ մ. ձիաւորուած, ձիով։
Верху́шечный ած. ծայրարձակ, ծայրակէտի։
Верху́шка գ. ի. ծայրակէտ, ծայր, կատար, գագաթ։
Верхъ գ. ա. ծայր, կատար, գլուխ, վերևի երես, վերին մաս || երես, ծածկոց, փաթթոց || վերին բերան հալոցի (մետաղ հալելու վառարանի) || || գետակն, ակունք գետի || ձիաւորուելը, ձի հեծնելը։
Верче́ніе գ. չ. ծակելը, պտըտելը, պըտոյտքելը։ **— у ове́цъ**—շրջմոլիկ հիւանդութիւն ոչխարների։
Ве́рченный ած. պտըտած, պտըտեցրած, պտոյտքած։
Ве́рченый ած. թեթև, թեթևսօլիկ, խենդուխելառ, խենդուլիկ, գիժ։
Ве́рша գ. ի. սակառի (ձկնորսների)։
Верше́ніе գ. չ. վճռելը, աւարտելը, վերջացնելը, կատարում։
Верши́на գ. ի. ծայր, կատար, գագաթ, գլուխ || ակունք գետի, գետակն || ամենաբարձր դրութիւն (առարկայի)։
Верши́тель գ. ա.,**—тельница** գ. ի. կատարող, վերջացնող, աւարտող, իրագործող։
Верши́ть բ. ն. վճռել, կատարել, աւարտել, վերջացնել։
Ве́ршникъ գ. ա. ձիաւոր, ձի հեծնող։
Вершо́къ,—шо́чекъ գ. ա. գրէհ, վերշոկ (1/16 մաս արշինի) || վերին մաս, ծայր։
Вершо́нки գ. ա. յգ. տոկոս, աւելորդ || || աւելցուք։
Весе́лить բ. ն. ուրախացնել, զուարճացնել։ **—ся** բ. ա. ուրախանալ, զուարճանալ, ցնծալ։
Весе́ліе գ. չ. ուրախութիւն, խնդութիւն, ցնծութիւն, զուարճութիւն։
Весёлка,—лочка գ. ի. թի, թիակ։
Ве́село,—ленько մ. ուրախութեամբ, ուրախ, խնդագին, զուարթագին։
Веселови́дность գ. ի. ուրախադիմութիւն, ուրախադէմ լինելը, ուրախ դէմք ունենալը։
Веселови́дный ած. ուրախադէմ, ծիծաղադէմ, զուարթադէմ, զուարթերես, ծաղրերես, խայտակն։

Веселонрáвіе գ. չ. ուրախսրտութիւն, ուրախ բնաւորութիւն, զուարթաբարոյութիւն։

Веселонрáвный ած. զուարթաբարոյ, ուրախասիրտ, զուարթամիտ, խնդամիտ։

Весёлость գ. ի. ուրախութիւն, խնդութիւն, հրճուանք, ուրախսրտութիւն, զուարթութիւն։

Весёлый,—ленькій ած. ուրախ, զուարթ, ուրախասիրտ, զուարթամիտ, խնդամիտ, զուարթադէմ, պայծառերես ‖ խնդալին, ցնծալի, ցնծալից զուարթուն, ուրախալի, ուրախալից, խնդալից, զուարճալի, զուարթուն, զուարթագին, քաղցրազուարճ։ **Весёлые глáзки**—խնդածաղիկ. բ.։

Весéлье գ. չ. ուրախութիւն, զուարճութիւն, խնդութիւն։

Весéльникъ գ. ա. Նաւաստի, Թիավար։

Весельчáкъ գ. ա. զուարճացնող, զուարճախօս, զուարճասէր, զուարթաբան, ուրախասիրտ մարդ։

Весéнній, вéшній ած. գարնան, գարունքուայ ‖ գարնանային։

Весло́,—сéльцо գ. չ. Թի, Թիակ, Թեճակ։

Весля́рня գ. ի. Թիարան, Թի շինելու տեղ։

Весля́ръ գ. ա. Թիակ շինող։

Весна́ գ. ի. գարուն, գարունք։

Весни́на,—ну́шка գ. ի. մուն, ցան։

Весновáтый,—ну́шчатый ած. մնոտ, արկոտ։

Весновáть, за— բ. չ. գարունն անցկացնել։

Весну́ха գ. ի. գարնանային տենդ։

Весну́шка գ. ի. մուն, ցան։

Весня́нка գ. ի. գարնան սարերգեր (Ռուսաստանում՝ Աւետումից մինչ Համբարձում) ‖ գարնանային տենդ։

Вéста գ. ի. Վեստա, Եստա (աստուածուհի հին հռովմայեցւոց) ‖ Եստա (փոքրիկ մոլորակ)։

Вести́, весть, води́ть, вáживать բ. ն. ընկերել գնալիս ‖ քարշել, տանել ‖ ‖ առաջնորդել, կառավարել, տանել ‖ ‖ պահել, աճեցնել ‖ շարունակել, երկարացնել։

Вестóвый ած. արեւմտեան ‖ արեւմուտքի։

Вестъ գ. ա. արեւմուտք ‖ արեւմտեան քամի։

Весь գ. ի. շէն, գիւղ, աւան։

Весь մ. բոլոր, ամեն, համայն, բոլորովին, ամբողջ ‖ բոլորանուէր։

Весьмá մ. շատ, սաստիկ, կարի, խիստ, մեծապէս, շատ աւելի։

Ветерáнъ գ. ա. փաստակաւոր զինուոր, հինօրեայ զինուոր։

Ветеринáрія գ. ի. անասնաբուժութիւն։

Ветеринáрный ած. անասնաբուժական ‖ ‖ անասնաբուժի։

Ветеринáръ գ. ա. անասնաբոյժ (բժիշկ)։

Ветлá գ. ի. սպիտակ ուռենի։

Ветло́вый ած. սպիտակ ուռիից շինած ‖ ‖ սպիտակ ուռենու։

Ветля́никъ գ. ա. ծառաստան սպիտակ ուռենիների։

Veto գ. իրաւունք մերժելու կամ արգելելու (բառացի նշանակում է՝ արգելում եմ)։

Ветóшить, про— բ. ն. կարկատել։

Ветóшка,—шечка գ. ի. ցնցոտի, հնոտիք, կարկատան։

Ветóшникъ գ. ա., **ветóшница** գ. ի. հնավաճառ։

Ветóшничать բ. չ. ցնցոտիք վաճառել, հին շորեր վաճառել։

Ветóшный ած. հնոտիքների, ցնցոտիների։

Вéтошь գ. ի.,**—шье** գ. չ. հին շոր, ցնցոտի, չուլուփալաս։

Вéтхій ած. հին, անցեալ, սկզբնական, նախնական ‖ հին, խարխուլ ‖ հնա-

մաշ, հնացած: — завѣтъ—հին կտակարան:

Ветхозавѣтный —ծ. հին կտակարանի || || հին կտակարանական:

Ветхозако́нный —ծ. հին օրէնքի, հին օրինաց:

Вѣтхость գ. ի. հնութիւն || մաշուած լինելը, հնացած լինելը:

Ветчина́ գ. ի. խոզի ապուխտ, խոզապուխտ:

Ветчи́нный —ծ. խոզի ապուխտի:

Ветчи́нникъ գ. ա. ապուխտ շինող:

Ветчи́нница գ. ի. ապուխտի մառան:

Ветша́ть, из— բ. չ. հնանալ, մաշուիլ:

Ве́ха տ. **Оме́гъ.**

Ве́че, вечево́й տ. **Вѣ́че, вѣчево́й.**

Вечери́нка գ. ի. երեկոյթ, երեկոյեան խնջոյք, ընթրիք:

Вечерни́ца տ. **Посидѣ́лка.**

Вече́рница գ. ի. գիշերավար, այգաստղ:

Вече́рній —ծ. երեկոյեան || արեւմտեան: **—няя моли́тва**—երեկոյ, գիշերային աղօթք:

Вече́рня գ. ի. երեկոյեան ժամերգութիւն:

Ве́черомъ, вечерко́мъ մ. երեկոյեան, երեկոյեան ժամանակ, երիկնապահին:

Ве́черъ,—ро́къ,—ро́чекъ գ. ա. երեկոյ || || արեւմուտք || երեկոյթ, երեկոյեան խնջոյք:

Вечерѣ́ть, обвечерѣ́ть բ. չ. երեկոյանալ, մթնել, երեկոյ դառնալ:

Ве́черя գ. ի. ընթրիք: **Та́йная ве́черя** —ընթրիք, բաղարջակերաց երեկոյ:

Вечеря́ть բ. չ. ընթրել, ընթրիք ուտել:

Вече́я,—че́йка գ. ի. երկանաքարի ծակ:

Вечо́рній,—чёрошній —ծ. երէկուայ, երէկեան:

Вечо́ръ գ. ա. երէկ երեկոյ:

Ве́шній —ծ. գարնանային || գարնան:

Вешня́къ գ. ա. թումբ, ջրարգել, բանդ (ջրի) || սահանափակ || գարնան ճանապարհ || գարնանը բանող ջրաղաց:

Вещево́й —ծ. առարկայի, իրի:

Вещелюби́вый —ծ. ընչասէր, աչքածակ, ծակաչք:

Вещелю́біе գ. չ. ընչասիրութիւն, ծակաչքութիւն, աչքածակութիւն:

Вещесло́віе գ. չ.,**—ность** գ. ի. նիւթակրօնութիւն, միայն նիւթական գոյութիւն ընդունող ուսումն:

Веще́ственникъ գ. ա. նիւթակրօն, նիւթապաշտ:

Веще́ственность գ. ի. նիւթականութիւն:

Веще́ственно մ. նիւթապէս:

Веще́ственный —ծ. նիւթական:

Вещество́ գ. չ. նիւթ (որից բաղկացած են առարկաները): — **двойно́е**—կրկնակ մարմին: — **кра́сящее**—ներկանիւթ: — **са́харистое**—շաքարանիւթ:

Веществосло́віе (враче́бное) գ. չ. դեղագիտութիւն:

Вещи́ца,—щи́чка գ. ի. չնչին բան, փոքրիկ իր:

Вещь գ. ի. իր, բան, ինչ:

Вжи́вѣ մ. կենդանի ժամանակ, կեանքի ժամանակ:

Вжига́тель գ. ա. վառող, այրող:

Вжига́ть, вжечь բ. ն. վառել, բոցավառել, լոյս անել, լուսավառել:

Вжима́ть, вжать բ. ն. ներս սեղմել, ներմղել, ներս ճնշել, քամել, մզել:

Взади́, взадъ մ. յետեւում, յետեւը, յետեւից:

Взаёмъ, взаймы́ մ. փոխ, փոխարինաբար:

Взаи́мность գ. ի. առնչութիւն, փոխադարձութիւն, փոխադարձ լինելը:

Взаи́мно մ. փոխադարձաբար, փոխադարձօրէն:

Взаи́мный —ծ. փոխադարձ, առնչական, առնչակից: — **ве́ксель**—փոխադարձ մուրհակ, փոխարէն փոխանակագիր:

Взалка́ть տ. **Алка́ть.**

Взамѣнъ մ. փոխադարձ, փոխարէն, ՚ի տեղի։

Взаперти́ մ. փակուած, արգելուած, փականքի տակ դրուած։

Взапра́вду մ. Ճշմարտիւ, իսկապէս։

Вза́пуски մ. սրարշաւ, արշաւասոյր, արշաւակի, սաստիկ վազելով։

Вза́риваться, вза́риться տ. **Всма́триваться.**

Взачётъ մ. ՚ի հաշիւ։

Вза́шей մ. քամակից, վզին խփելով, վզքոքին տալով։

Взба́лмошно մ. յիմարաբար, յիմարութեամբ, անմտաբար։

Взба́лмошный ած. ապուշ, յիմար, անմիտ։

Взба́лмошь գ. ի. ապուշութիւն, անմտութիւն, յիմարութիւն։

Взба́лтивать,—болта́ть,—тну́ть բ. ն. հարել, խառնել, ողողել։ **—ся** բ. ա. հարուիլ, խառնուիլ։

Взбарабо́шить տ. **Барабо́шить.**

Взбелени́ть տ. **Взбѣлени́ть.**

Взбива́ть, взбить բ. ն. հարել, խառնել։ **—ся** բ. ա. հարուիլ, խառնուիլ։

Взбира́ться, взобра́ться բ. ա. մագլցելով բարձրանալ։

Взби́тый ած. հարած, հարուած։

Взболта́ть տ. **Взба́лтывать.**

Взборозди́ть տ. **Борозди́ть.**

Взборони́ть տ. **Борони́ть.**

Взбра́сывать, взбро́сить բ. ն. դէպի վեր ձգել, վեր նետել։

Взбрести́ բ. չ. կամաց-կամաց բարձրանալ || գալ։

Взбро́шенный ած. վեր նետուած, դէպի վեր ձգուած։

Взбры́згивать,—гнуть բ. ն. դէպի բարձր սրսկել։

Взбугри́ть տ. **Бугри́ть.**

Взбудора́жить տ. **Будора́жить.**

Взбунтова́ть տ. **Бунтова́ть.**

Взбѣга́ть,—жа́ть բ. չ. վեր վազել, դէպի բարձր վազել։

Взбѣлени́ть, взбелени́ть բ. ն. գրգռել, զայրացնել, կատաղեցնել, կատղեցնել։ **—ся** բ. ա. գրգռուիլ, զայրանալ, կատաղիլ։

Взбѣси́ть բ. ն. բարկացնել, զայրացնել, կատաղեցնել, կատղեցնել։ **—ся** բ. ա. զայրանալ, կատաղիլ, մոլեգնիլ։

Взбѣшённый ած. զայրացած, կատաղած։

Взва́ливать,—вали́ть բ. ն. ձգել, վրէն ձգել, տեղաւորել, վրէն դարսել, բառնալ։ **—ся** բ. ա. ամուր տեղաւորուիլ, դրուիլ, ընկնիլ։

Взва́ренный ած. լաւ եփուած։

Взва́ривать,—ри́ть բ. ն. եփել (մինչ եռացումը) || խիստ հարուածել, կըռանել։

Взва́рка գ. ի. լաւ եփելը, եռացնելը։

Взваръ գ. ա. եփելը, եռացնելը || մրգապուխ։

Взведённый ած. բարձրացած, դիզած, բարդած։

Взвезённый ած. վեր կրուած, վեր տարուած։

Взвести́ տ. **Взводи́ть.**

Взвива́ться,—ви́ться բ. ա. վերասլանալ, փաթաթուելով բարձրանալ, պտտուելով բարձրանալ։

Взви́дѣть բ. ն. կրկին տեսնել, անսպասելի կամ յանկարծ տեսնել։

Взви́згивать,—гнуть բ. չ. ոռնալ, վընկստալ, վնկվնկալ։

Взводи́ть,—вести́,—ва́живать բ. ն. բարձրացնել, վեր տանել || կառուցանել || զրպարտել։

Взводъ գ. ա. վեր բարձրացնելը, վերքաշելը (ջրի ընթացքին հակառակ և այլն) || ծիծ (հրացանի) || ձագ հանելը (հաւի և այլն) || խումբ զօրքի։

Взвози́ть, взвести́, взва́живать բ. ն. կրել, բարձրացնել, տանել զարնիվեր (սայլով և այլն)

Взвозъ գ. ա. բարձրացնելը, վեր կրելը (սայլով և այլն) ‖ բարձրանալը։

Взвола́кивать, взволо́чь բ. ն. վեր քաշել, վերև քաշել։

Взволно́ванный ած. յուզուած, ալեկոծուած, գրգռուած։

Взволно́вывать,—ва́ть բ. ն. ալեկոծել, յուզել, խառնել ‖ գրգռել։ **—ся** բ. ա. ալեկոծուիլ, յուզուիլ ‖ գրգռուիլ։

Взвыть բ. չ. հեկեկալ ‖ ոռնալ։

Взвѣва́ть,—вѣ́ять բ. ն. ծածանել (օդի մէջ)։

Взвѣсъ գ. ա. կշռելը ‖ կշռադատելը։

Взвѣ́шенный ած. կշռուած, կշռադատուած։

Взвѣ́шиваніе գ. չ. կշռելը ‖ կշռադատելը։

Взвѣ́шивать,—вѣ́сить բ. ն. կշռել ‖ ‖ կշռադատել։

Взгада́ть բ. ն. երևակայել, պատկերացնել։

Взга́ркивать,—кнуть բ. չ. կանչել, բղաւել։

Взгля́дный ած. գեղեցկադէմ, գեղեցկատեսիլ, հաճելի դէմքով, գուրեկան պատկերով։

Взгля́дъ գ. ա. երես ‖ դէմք ‖ տեսք, տեսութիւն ‖ հայեացք, հայեցուածք։

Взгля́дивать,—я́нуть բ. ն. տեսնել, նայել, աչել, նկատել։ **—ся** բ. ա. իրար նայել, իրար երես նայել։

Взгова́ривать,—говори́ть բ. ն. մեղադրել ‖ սկսել խօսել։

Взголо́вье գ. չ. սնար, սնարք, գլխատեղ (անկողնի)։

Взгонъ գ. ա. վախեցնելը, թռցնելը, փախցնելը, խրտնացնելը։

Взго́нять, взогна́ть բ. ն. վարել, թռցնել, խրտնացնել, ստիպել թռչելու։

Взго́рокъ,—рочекъ գ. ա. բլրակ, բլուր, լեռնակ, լեռնիկ։

Взгремѣ́ть տ. **Загремѣ́ть.**

Взгрома́зживать,—мозди́ть բ. ն. դիզել, կուտել, կուտակել ‖ շինութիւնը բարձրացնել։ **—ся** բ. ա. դիզուիլ, կուտակուիլ։

Взгромождённый ած. դիզած, դիզուած, կուտակուած։

Взгрусти́ть,—тну́ть բ. չ. տխրել, տրտմել։

Вздва́ивать,—двои́ть բ. ն. կրկնել, կրկնապատկել ‖ բաժանել, փեռեկել, երկու կտոր անել։

Вздви́женье տ. **Воздви́женье.**

Вздёргивать,—дёрнуть բ. ն. քաշել, բարձրացնել, համբարձնել, վեր քարշել։ **Вздёрнуть носъ**—քիթը տնկել։

Вздёрнутый ած. բարձրացրած։ **— носъ** —տնկած քիթ։

Вздешевѣ́ть տ. **Дешевѣ́ть.**

Вздира́ть, взодра́ть բ. ն. քերթել, քերծել, կտրտելով հանել, պատռել։ **—ся** բ. ա. դժուարութեամբ բարձրանալ ‖ քերթուիլ։

Вздо́рить,—рничать, по— բ. չ. կռուիլ, վիճել, միմեանց հայհոյել։

Вздо́рливость գ. ի. կռուասիրութիւն, կռուասէր բնաւորութիւն։

Вздо́рливый ած. կռուասէր, կռուարար, վիճող, երկպառակ։

Вздо́рность գ. ի. անհիմն լինելը, սխալ լինելը, աննշան լինելը։

Вздо́рный ած. անմիտ, յիմար ‖ դատարկ, չնչին, աննշան (առարկայ)։

Вздорожа́лый ած. թանկացած։

Вздорожа́ніе գ. չ. թանկանալը ‖ թանկութիւն։

Вздорожа́ть տ. **Дорожа́ть.**

Вздорожи́ть բ. ն. թանկացնել, գինը բարձրացնել։

Вздоръ գ. ա. անմիտ խօսք, անհիմն

լուր, անտեղի դատարկ խօսք ‖ բանակռիւ, անհամաձայնութիւն։

Вздохнýть տ. **Вздыхáть.**

Вздохъ գ. ա. հառաչանք, թառանչ, աւաչ։

Вздрáгиваніе գ. չ. սարսափում, սըրսըփոց, դողդըղոց։

Вздрáгивать բ. չ. սարսափել, դողդողալ (շատ)։

Вздрáгнуть բ. չ. սարսափել, ցնցուիլ (մի անգամ)։

Вздремáть,—нýть բ. չ. նիրհել, կընքուարտել։

Вздувáніе գ. չ. փչելը, ուռեցնելը ‖ ‖ փչելով արծարծելը, բորբոքելը։

Вздувáть, вздуть բ. ն. փչել, արծարծել, բորբել, փչելով բորբոքել (կրակը) ‖ ուռեցնել, փքուեցնել ‖ ծեծել, գանակոծել, չալխել, ձաղկել, դնքստել։ **—ся** բ. ա. վառուիլ, բորբոքիլ ‖ ‖ ուռչիլ, հասնիլ (խմորը)։

Вздýтый ած. ուռած, փքուած ‖ փչելով բորբոքուած, բորբած։

Вздýмать բ. ն. յիշել, միտքը դնել, միտն ընկնել, մտածել, կամենալ ‖ ‖ երեւակայել, հնարել, գտնել։

Вздурáчить տ. **Дурáчить.**

Вздурúть բ. ն. յիմարացնել, ղայլրացնել, յիմարութիւններ անել տալ։ **—ся** բ. ա. յիմարութիւններ անել։

Вздýтье (желýдка)—որովայնապնդութիւն։

Взды́бливать,—ды́бить բ. ն. ծառս ել տալ, յետի ոտքերի վրայ կանգնացնել, շաք կանգնացնել (ձին)։

Вздымáніе, вздымáть տ. **Воздымáніе, воздымáть.**

Вздыхáніе, воздыхáніе գ. չ. հառաչանք, հեկեկանք, տարփանք, հառաչելը, ախ ու վախ քաշելը։

Вздыхáтель գ. ա. հառաչող ‖ սիրահար, տարփածու, երկրպագու, խնկարկու։

Вздыхáть, воздыхáть,—дохнýть բ. չ. հառաչել, հոգւոց հանել, տարփալ ‖ ‖ շնչել, շունչ քաշել, հանգստանալ։

Вздѣвáть, вздѣть բ. ն. անցկացնել, անցնել, հագցնել։

Взимáніе գ. չ. առնելը, ժողովելը (հարկ)։

Взимáть բ. ն. առնել, ժողովել (հարկ)։ **—ся** բ. ա. առնուիլ, ժողովուիլ։

Взирáніе գ. չ. նայելը, հայելը, հայեցուածք, նայուածք։

Взирáть, возрѣть բ. ն. նայել, տեսնել, դիտել, նկատել ‖ դէպի վեր նայել։ **—ся** բ. ա. չորս կողմը նայել, դիտել, աչք դարձնել։

Взлагáть տ. **Возлагáть.**

Взлáмывать,—ломáть, взломúть բ. ն. կոտրտել, բեկբեկել, կոտրել։ **—ся** բ. ա. կոտրատուիլ, բեկբեկուիլ, կոտրուիլ։

Взлелѣять տ. **Возлелѣять.**

Взлетáть,—тѣть բ. չ. վերասլանալ, արփաթեւել, վերաչուել, ճախրել, թռչելով բարձրանալ։

Взлéтчивый ած. վերասլացիկ, օդասիկ, ճախրասլիկ։

Взлётъ գ. ա. վերասլացում, ճախր, թռչելով բարձրանալը։

Взливáть, взлить բ. ն. լցնել, թափել, ցանել։

Взлúза,—зина,—зинка գ. ի. ճաղատութիւն, քունքերի մազազուրկ լինելը։

Взлúзистый ած. ճաղատ, կունտ, քաչալ։

Взликовáть, возликовáть բ. չ. ուրախանալ, ցնծալ, տօնել։

Взлóбокъ,—чекъ գ. ա. լեռան կամ բըլուրի ճակատ, դար ‖ հարթ տեղի ամենաբարձր կէտը։

Взложúть տ. **Возложúть.**

Взломáніе,—лóмка տ. **Взломъ.**

Взломáть տ. **Взлáмывать.**

Взломъ գ. ա. կոտրելը, խորտակում։

Взлѣза́ніе գ. չ. մագլցելը, բարձրանալը։

Взлѣза́ть,—ла́зить, взлѣзть բ. չ. մագլցել, բարձրանալ։

Взлюби́ть տ. **Возлюби́ть.**

Взма́нивать,—ни́ть բ. ն. հրապուրել, հմայել, կախարդել ‖ գրգռել, ցանկութիւն զարթեցնել։ **—ся** բ. ա. հրապուրուիլ, ձգուիլ, քաշուիլ։

Взма́нчивость գ. ի. հրապուրանք ‖ ‖ հրապուրիչ լինելը։

Взма́нчивый ած. հրապուրիչ, կախարդիչ։

Взма́хивать,—хну́ть բ. չ. օդի մէջ ծածանել, շարժել (թեւ եւ այլն)։ **—ся** բ. ա. ձեռքով շարժուիլ, ծածանուիլ։

Взмахъ,—шка գ. արագ շարժելը կամ բարձրացնելը (թեւի եւ այլն)։

Взма́чивать,—чи́ть բ. ն. թրջել։ **—ся** բ. ա. թրջուիլ։

Взма́щивать,—мости́ть բ. ն. սալել, սալայատակել։ **—ся** բ. ա. տակը դիզել, տակը քարել։

Взме́тчивость գ. ի. բարկութիւն, դըրգիռ։

Взме́тчивый ած. դիւրագրգիռ, բարկացող։

Взмётъ գ. ա. դէպի վեր նետելը, վեր սրսկելը, էրնելը (ցորենի եւ այլն)։

Взмётивать,—та́ть,—тну́ть բ. ն. դէպի վեր ձգել, դէպի բարձր նետել։ **—ся** բ. ա. դէպի վեր ձգուիլ, վեր նետուիլ։

Взмоли́ться բ. ա. աղօթել, աղաչել, խնդրել։

Взмо́рникъ գ. ա. ափնաբոյս, ծովի դուրս ձգած բոյս։

Взмо́рье գ. չ. ծովեզերք, ծովափ։

Взмости́ть տ. **Взма́щивать.**

Взмочи́ть տ. **Взма́чивать.**

Взмуща́ть,—мути́ть բ. ն. պղտորել ‖ ‖ յուզել, խառնել, գրգռել։

Взмѣ́рчивый ած. յանդուգն, վստահ, զոռոզ։

Взнесе́нный ած. վեր տարուած, վեր քաշուած ‖ զրպարտուած, բարդուած։

Взноси́ть,—нести́ բ. ն. վեր տանել, բարձրացնել ‖ զրպարտել։ **Взноси́ть (на кого́)**—բարդել, հնարել (մէկի վրայ)։ **—ся** բ. ա. վեր տարուիլ։

Взно́сный ած. բարդուած։ **—ныя слова́** —զրպարտութիւն, զուր ու մուր խօսք։

Взносъ գ. ա.,**—ска** գ. ի. վճարում ‖ ‖ վեր տանելը, բարձրացնելը, փառաբանելը ‖ ինքնագովութիւն, գոռոզութիւն։

Взну́здывать,—да́ть բ. ն. սանձել, սանձահարել։

Взобра́ться տ. **Взбира́ться.**

Взогна́ть տ. **Взгоня́ть и возгоня́ть.**

Взогрѣва́ть,—рѣ́ть բ. ն. տաքացնել, նորից տաքացնել։

Взогрѣ́тый ած. տաքացրած, նորից տաքացրած։

Взодра́ть տ. **Вздира́ть.**

Взойти́ տ. **Восходи́ть.**

Взопрѣ́лый ած. քրտնաթոր, քրտնած, քրտինքով ծածկուած։

Взопрѣ́ть տ. **Прѣ́ть.**

Взорва́ніе գ. չ. պատառելը, ճայթեցնելը, յօդս ցնդելը։

Взо́рванный ած. ճայթուած, պայթուած, յօդս ցնդուած։

Взорва́ть տ. **Взрыва́ть.**

Взоръ գ. ա. հայեացք, նայուածք, դէմք, տեսք, տեսիլ։

Взоткну́ть բ. ն. խրել, ցցել (վերեւում)։

Взрасти́ть տ. **Возраща́ть.**

Взра́чность գ. ի. գեղեցկադիմութիւն, գեղեցկութիւն։

Взра́чный ած. գեղեցկադէմ, գեղեցկատեսիլ, բարետեսիլ, գեղեցիկ։

Взращáть տ. **Возращáть.**

Взревновáть տ. **Возревновáть.**

Взревѣ́ть տ. **Заревѣ́ть.**

Взрóслость գ. ի. չափահասութիւն, հասունութիւն, արբունք հասակի։

Взрóслый ած. չափահաս, հասած, հասունացած, տարիքով։

Взростáть բ. չ. մեծանալ, աճել, հասունանալ։

Взрубáть,—би́ть բ. ն. կտրել || տաշել։

Взрýбецъ,—рубъ գ. ա. տաշեղ, կտոր։

Взрывáніе գ. չ.,**—рывъ** գ. ա. ճայթում, պատառում։ **Произвести́ взрывъ**—պայթեցնել, ճայթեցնել։

Взрывáть, взрыть բ. ն. փորփրել, փորել, բրել, պեղել։

Взры́тый ած. փորփրած, փորած։

Взрывáть, взорвáть բ. ն. ճայթեցնել, պայթեցնել, տրաքեցնել, պատառել || բարկանալ։ **—ся** բ. ա. ճայթել, տրաքուիլ, պայթուիլ։

Взры́вный,—нóй,—вочный ած. ճայթեցնող, բռնկեցնող, բռնկեցուցիչ։

Взры́вчивый,—чатый ած. բռնկող, ճայթող, ճայթական, պայթուցիկ։

Взрывъ տ. **Взрывáніе.**

Взрыдáть տ. **Зарыдáть.**

Взрыдъ տ. **Навзры́дъ.**

Взры́тіе գ. չ. փորելը, բրելը, պեղելը։

Взры́ть տ. **Взрывáть.**

Взрыхля́ть,—хлить բ. ն. փորփրել, փուխրցնել, քրքրել։

Взрѣ́занный ած. կտրտած։

Взрѣ́зка,—рѣзъ գ. պատառելը, քրքրելը, ճեղքելը։

Взрѣ́зывать,—зать բ. ն. կտրտել, կըտրել, ճեղքել, ճեղքելով բանալ։ **—ся** բ. ա. կտրտուիլ։

Взъеропéнить բ. ն. դնգստել, գանակոծել։

Взъерóшеніе գ. չ. խառնակութիւն, անկարգութիւն, գզգզելը, գանգրելը։

Взъерóшенный ած. խառնուած, գանգրած, գզգզուած։

Взъерóшивать,—рóшить բ. ն. խառնել, գզգզել (մազ և այլն), գանգրել։ **—ся** բ. ա. խառնուիլ, գզգզուիլ։

Взъѣдáться,—ѣсться բ. փ. գրգռուիլ, յարձակուիլ (խօսքերով, հայհոյանքով և այլն)։

Взъѣздъ գ. ա. վերբարձրանալը, բարձրանալը || զառիվերս, լեռնիվեր։

Взъѣзжáть,—ѣхать բ. չ. վերբարձրանալ, զառիվեր ելնել (կառքով և այլն)։

Взывáть, воззвáть բ. ն. գոչել, աղաղակել || աղաչել, համոզել || վերակոչել, կանչել, յետ կանչել։ **—ся** բ. ա. ձայն տալ || կանչուիլ։

Взы́грать բ. չ.,**—ся** բ. ա. խաղալ, ուրախանալ, ուրախութիւնից թռչկոտել։

Взы́сканецъ գ. ա. պաշտպանուած, հովանաւորուած (մարդ)։

Взыскáніе գ. չ. պահանջ, պահանջողութիւն, առնելիք || քննութիւն, հետազօտութիւն։

Взы́сканный ած. պատժուած || պահանջուած, որոնուած, փնտռուած։

Взыскáтель գ. ա. խստապահանջ, պահանջող մարդ։

Взыскáтельность գ. ի. խստապահանջութիւն, պահանջող լինելը։

Взыскáтельный ած. խստապահանջ, պահանջող, դժուարահաւան։

Взы́скивать,—кáть բ. ն. որոնել փընտռել || խիստ պահանջել, ստիպել (վըճարելու, պարտականութիւնը կատարելու և այլն)։ **—ся** բ. ա. ստիպուիլ || պահանջուիլ։

Взыскъ գ. ա. պահանջ, պահանջողութիւն։

Взы́щикъ գ. ա. պահանջող։

Взя́тіе գ. չ. առնելը || առում։ — **на-**

за́дъ—յետ առնելը || — го́рода—քաղաքի առում։

Взя́тка,—точка գ. ի. կտրուած, ձեռք, թուղթ (թղթախաղի մէջ) || կաշառ, կաշառք, ընծայ։

Взя́точникъ գ. ա. կաշառառու, կաշառակեր։

Взя́точничество գ. չ. կաշառակերութիւն, կաշառառութիւն։

Взя́тый ած. առնուած, վերցրած || նուաճած։

Взять գ. ն. առնել, ստանալ, հաւաքել, տանել || նուաճել։ —**ся** բ. ա. սկսել, ձեռնարկել, թեկնածել, պարտաւորուել։

Вибра́ція գ. ի. դողդողում, թրթռում, ճօճում, ծածանում։

Вибри́ровать բ. չ. թրթռալ, դողդողալ։

Вироско́пъ գ. ա. ճօճանացոյց։

Ви́ватъ Ձյ. կեցցէ։

Ви́верра գ. ի. բէշկ մշկոյ. կ.։

Вивисе́кція գ. ի. կենդանահերձութիւն (անասունների)։

Виго́нь գ. ի. Նորագեղմ այծ Ամերիկայի, վիգօն։

Виго́невый ած. վիգօնի բրդից գործուած || վիգօնի։

Вида́лый ած. շատ բան տեսած, բազմափորձ։

Вида́льщика գ. ի. սովորական բան, տեսնուած բան։

Вида́ть բ. ն. տեսնել (շատ անգամ)։ —**ся** բ. ա. տեսակցել, տեսնուել։

Ви́димо մ. ակնյայտնի, յայտնապէս, ակներև։

Ви́димость գ. ի. տեսանելիութիւն, տեսանելի լինելը։

Ви́димый ած. երևելի, տեսանելի, ակներև, յայտնի, պարզ։ —**горизо́нтъ**—տեսանելի կամ առերևոյթ հորիզոն։
По ви́димому—ըստ երևոյթին։

Ви́дкій ած. պարզ տեսանելի || մեծանձն, բարեկազմ, անձնագեղ։

Ви́дкость գ. ի. բարեկազմութիւն, անձնագեղութիւն։

Ви́дно մ. և բ. պարզ, երևցող || երևի || || տեսանելի է, լոյս է։

Ви́дный ած. յայտնի, երևելի, աչքի ընկնող || գեղեցիկ, գեղեցկատեսիլ, անձնագեղ, գեղաշուք։

Виднѣ́ться բ. ա. երևել, նշմարուել։

Видово́й ած. տեսակի || տեսակական։

Видоизмѣне́ніе գ. չ. ձևափոխութիւն, կերպարանափոխութիւն։

Видоизмѣня́ться բ. ա. կերպարանափոխուել։

Видо́къ գ. ա. ականատես, տեսնող, ներկայ եղող, վկայ։

Видоначерта́ніе, видопредставле́ніе գ. չ. պատկերացում, նկար (առարկայի)։

Ви́допись գ. ի. դաշտանկար։

Видъ գ. ա. դէմք, երես, տեսք, նայուածք, կերպ, ձև, նմանութիւն, պատկեր, ստուերագիր || դիտաւորութիւն || տեսակ (կենդանիների և այլն) || վկայական։

Ви́дывать բ. ն. տեսնել (որևէ ժամանակ, պատահմամբ)։

Видѣ́ніе գ. չ. տեսութիւն || տեսիլ, երևոյթ, երազ։

Ви́денный ած. տեսնուած, նշմարուած, նկատուած։

Ви́дѣть բ. ն. տեսնել, նշմարել, ճանաչել։ —**ся** բ. ա. տեսնուել, տեսակցել։

Визави́ մ. դէմառդէմ || հանդիպակաց (պարի մէջ և այլն)։

Визгли́вый ած. կաղկանձող, կոնձկոնձացող, ճչող։

Визготня́ գ. ի. կաղկանձում, կոնձկոնձոց։

Визгу́нъ գ. ա. կաղկանձող, կոնձկոնձացող։

Визгъ գ. ա. կաղկանձիւն, կոնձկոնձոց, ճչոց, ճիչ։

Визжа́ніе գ. չ. կաղկանձում, կանկանձիւն, կոնձկոնձալը, ճիչ։

Визжа́ть,—згну́ть բ. չ. կաղկանձել, կոնձկոնձալ, ճչալ։

Визирова́ть բ. ն. նշան առնել, ուղղել ‖ ‖ տեսնել, քննել, հաստատել (անցաթուղթ և այլն)։

Визи́рскій ած. վեզիրի, մեծ եպարքոսի ‖ ‖ մեծ եպարքոսական։

Визи́рство գ. չ. վեզիրութիւն, մեծ եպարքոսութիւն, նախարարապետութիւն։

Визи́рштабъ գ. ա. տակառաչափ գործիք։

Визи́ръ գ. ա. թիրախ, նշանակէտ։

Визи́рь գ. ա. վեզիր, մեծ եպարքոս, նախարարապետ։

Визита́торскій ած. այցելու զննչի, քննիչի, խուզարկուի, ստուգիչի։

Визита́торъ գ. ա. այցելու զննիչ, ստուգիչ, քննիչ, խուզարկու։

Визита́ція գ. ի. այցելութիւն, այցելելը (զննելու նպատակով) ‖ ստուգում, ճշգրտում։

Визи́тный ած. այցելութեան։ **—ная ка́рточка**—այցատոմսակ, այցատոմս։

Визи́тъ գ. ա. այցելութիւն, տեսութիւն ‖ ‖ հիւանդատեսութիւն, այցելութիւն հիւանդին։

Ви́ка գ. ի. վիգն, տճ. պուրչագ։

Викаріа́тъ տ. **Вика́рство.**

Вика́рій գ. ա. յաջորդ, փոխանորդ (թեմակալ առաջնորդի)։

Вика́рный ած. յաջորդի, փոխանորդի։

Вика́рскій ած. փոխանորդական։

Вика́рство գ. չ. յաջորդութիւն, փոխանորդութիւն (թեմակալ առաջնորդի)։

Вико́нтство գ. չ. դերկոմսութիւն։

Вико́нтъ գ. ա. դերկոմս։

Викторія́льный ած. յաղթական ‖ յաղթանակի։

Ви́лица գ. ի. բաղեղն, պատաղէճ, պատատուկ. բ.։

Ви́лка գ. ի. պատառաքաղ ‖ եղան, երկժանի, երկճղի, երկմատնի։

Вилко́вый,—ло́й ած. կաղամբի կոճից շինած։

Ви́лла գ. ի. դաստակերտ, ամարանոց։

Вило́къ,—чекъ գ. ա. կաղամբի կոճ կամ պորտ։

Вилообра́зный ած. երկփեղկեան, երկփեղկ, երկժանի, երկճղի։

Ви́лочка գ. ի. ստորին ծայր կրծոսկրի։

Ви́лочный ած. պատառաքաղի։

Вилъ գ. ա. դլփնածաղիկ. բ.։

Ви́лы գ. ի. յգ. եղան, երկժանի, երեքժանի։

Вильчу́ра, винчу́ра գ. ի. գայլի մորթուց մուշտակ (մազերով դէպի դուրս)։

Вильчу́рный ած. գայլի մորթուց մուշտակի։

Виля́вый, вила́вый ած. աղուէսաբարոյ, խորամանկ։

Виля́льщикъ գ. ա. խորամանկ, աղուէսաբարոյ, պոչ պտըտցնող (մարդ)։

Виля́ніе գ. չ. թիկնադարձութիւն, ճանապարհից ստէպ խոտորուիլը, շեղուիլը ‖ խորամանկութիւն, աղուէսութիւն։

Виля́ть,—ну́ть բ. չ. դէսուդէն վազվզել, ուղիղ ճանապարհից շեղուիլ ‖ ‖ խաբել, նենգութիւն անել, խորամանկութիւն անել։ **Соба́ка виля́етъ хвосто́мъ**—շունը պոչը խաղացնում է։

Вина́ գ. ի. պատճառ, առիթ ‖ մեղք, յանցանք։

Виндзе́йль գ. ա. հողմափող (նաւի մէջ գործածական)։

Винегре́тъ գ. ա. խառնապաղ, քացախախառն համեմանք։

Вини́тельный (паде́жъ) ած. հայցական (հոլով)։

Вини́ть բ. ն. *մեղադրել, դատապարտել։* **—ся** բ. չ. *խոստովանել (մեղքը), զղջալ* ‖ *մեղադրուել։*

Ви́нница գ. ի. *մառան (գինու)։*

Виннока́менный ած. *գինեքարի, գինեմրուրի, ղումթարթարի* ‖ *գինեմրրական։* **—нная кислота́**—*գինեմրրական թթուուտ։*

Винноя́годникъ գ. ա. *թզկեռուկ. թ.։*

Ви́нный ած. *գինու* ‖ *գինեկան։* — **ка́мень**—*գինեքար, գինեմրուր, ղուրմթարթար։* **—нная я́года**—*թուզ, պատուղիտ։*

Вино́,—нцо գ. չ. *գինի։* — **плохо́е**—*գինեակ։*

Винова́тый ած. *մեղաւոր, յանցաւոր։*

Вино́вникъ գ. ա. *սկզբնապատճառ, նախապատճառ, պատճառ, առիթ, մեղաւոր։*

Вино́вность գ. ի. *յանցաւորութիւն, մեղաւորութիւն։*

Вино́вный ած. *մեղաւոր, յանցաւոր, մեղապարտ, պատճառ։*

Виного́нный ած. *արաղ քաշելու, օղի թորելու։*

Виноградáрь գ. ա. *այգեպան, խաղող մշակող։*

Виногра́дина գ. ի. *խաղողի հատիկ, գիլայ։*

Виногра́дникъ գ. ա.,**—дье** գ. չ. *խաղողի այգի։*

Виногра́дъ գ. ա. *խաղող։* — **во́лчій**—*յակոբուկ, շանխախող, շանթութ (պտուղ)։*

Виногра́дный ած. *խաղողի։* **—ная ло́за**—*խաղողենի, որթ, վազ։* — **отво́докъ**—*աղուրի։* — **сокъ**—*քաղցու, շիրայ։* — **гребешо́къ**—*չանչ, քնթիռն, շրուանդ։*

Виноде́ліе գ. չ. *գինեգործութիւն, արուեստ գինեգործութեան։*

Винокуре́ніе գ. չ. *օղի քաշելը, արաղ քաշելը։*

Виноку́ренный,—ку́рный ած. *արաղ քաշելու, օղի քաշելու, թորելու։* — **заво́дъ**—*արաղի գործարան, օղիի թորարան։*

Виноку́рня գ. ի. *արաղի գործարան, թորարան, թորելու տեղ։*

Виноку́ръ գ. ա. *օղի քաշող, ցքի քաշող, արաղ քաշող։*

Виноме́ръ գ. ա. *գինեչափ (գործիք)։*

Винопи́тіе գ. չ. *գինի խմելը* ‖ *գինեմոլութիւն։*

Винопі́йца գ. ա. *գինեմոլ, գինարբու, արբշիռ։*

Винопрода́вецъ գ. ա. *գինեվաճառ։*

Виносло́віе գ. չ. *ապացուցութիւն, փաստ, պատճառ, համոզմունք։*

Виносло́вность գ. ի. *պատճառականութիւն։*

Виносло́вный ած. *պատճառական, պատճառ ցոյց տուող։* — **сою́зъ**—*պատճառական շաղկապ։*

Виноторго́вецъ տ. **Винопрода́вецъ.**

Виноторго́вля գ. ի. *գինեվաճառութիւն։*

Виноче́рпецъ,—пій գ. ա. *տակառապետ, մատռուակ։*

Винта́рня գ. ի.,**—те́бель** գ. ա. *պտուտակաշէն գործիք, պտուտակ, փորիչ գործիք։*

Винти́ть,—нчивать բ. ն. *պտուտակով ամրացնել, պտուտակել։*

Винтова́льный ած. *պտուտակաւոր։*

Винтова́льня գ. ի. *պտուտակ կտրող գործիք։*

Винтова́ть, за— բ. ն. *պտուտակաւոր փոսիկներ շինել (հրացանի մէջ)* ‖ *պտուտակով ամրացնել։*

Винто́вка,—вочка գ. ի. *պտուտակաւոր հրացան (մէջը պտուտակի ձեւով)։*

Винто́вочный ած. *պտուտակաւոր։*

Винтообра́зно մ. *պտուտակաձեւ։*

Винтообрáзный ած. պտուտակաձև, պարոյրաձև, պարուտակաձև:

Винторѣзъ,—рѣзка տ. **Винтáрня.**

Винтъ գ. ա. պտուտակ, պարոյր: — **плóскій**—տափակ պտուտակ: — **óстрый**—սուր պտուտակ: — **микрометрúческій**—մանրաչափ պտուտակ:

Винчéніе գ. չ. պտուտակով ամրացնելը, պտուտակելը:

Вúнченный ած. պտուտակած, պտուտակով ամրացրած:

Винчýра տ. **Вильчýра.**

Виньéтка գ. ի. ծաղկազարդ, զարդապատկեր, ծաղկանկար (գրքերի մէջ):

Вúра գ. ի. արեան գին, տուգանք (մարդասպանութեան համար):

Вирúллъ, вирúллій տ. **Верúллъ.**

Вúрникъ գ. ա. տուգանք հաւաքող:

Вúрный ած. արեան գնի:

Виртуóзъ գ. ա.,—**зка** գ. ի. հմուտ, քաջահմուտ || քաջ երաժիշտ, քաջահմուտ երաժիշտ (մարդ, կին):

Вúрша գ. ի. յանգ || անճոռնի ոտանաւոր:

Виръ գ. ա. պտոյտք, յորձանուտ, ջրապտոյտ:

Вúски գ. գարօղի, գարու արաղ, վիսկի:

Вислокрылка գ. ի. երկայնաթև. միջ.:

Вислокрылый ած. երկայնաթև:

Вислоýхій ած. երկարականջ, կախականջ || ծոյլ, դանդաղ:

Вúслый ած. կախընկած, կախ:

Висмýтъ գ. ա. վիսմուտ (մետաղ):

Вúснуть բ. չ. կախուել, կախ ընկնել:

Високóсъ, високóсный годъ գ. ա. նահանջ տարի:

Висóкъ,—сóчекъ գ. ա. քունք, քներք || || ծամ:

Висóчный ած. քունքի || ծամի: **Висóчная кость**—քունքի ոսկր:

Виссóнный ած. բեհեզեայ, բեհեզէ:

Виссóнъ, виссъ գ. ա. ծիրանեգոյն բեհեզ:

Вистовáть բ. չ. օգնել, թուղթ գնալ կամ վերգալ (թղթախաղի մէջ):

Вистъ գ. ա. լռախաղ, վիստ (թղթախաղ):

Висýлька,—сюлька գ. ի. կախընկած բան || ծիւլիւլ, սառուցի լուլայ:

Вúсѣлица գ. ի. կախաղան:

Вúсѣличный ած. կախաղանի:

Висѣлка գ. ի. կախարան (զգեստի և այլն):

Вúсѣлникъ գ. ա. կախուած (մարդ.), խեղդուած || կախաղանի արժանի, կախելու:

Висѣніе գ. չ. կախելը, կախուած լինելը:

Висѣть բ. չ. կախընկնել, կախուել:

Висячій ած. կախ, կախուած, կախընկած:

Витáлище գ. չ. բնակարան, ապաստանարան, օթևան || բուն, որջ:

Витáльница գ. ի. բնակարան, սենեակ, օթևան:

Витáнье գ. չ. բնակելը, իջևանելը, պահուելը || բուն դնելը:

Витáтель,—льникъ գ. ա.,—**льница** գ. ի. բնակող, կեցող, օթևանող:

Витáть բ. չ. բնակել, իջևանել, օթևանել || բուն դնել, աճել (որևէ տեղում):

Вúтвина գ. ի. ճիւղ, ոստ || տերև, փերթ (գետնախնձորի, ստեպղինի, բողկի և այլն):

Витéйка գ. ի. պղնձաթելի կծիկ:

Вúтень գ. ա. մտրակ, խարազան, երկայն փոկ:

Витишкéтъ գ. ա. տրէզ, շէրիտ:

Вúтіе, витьё, віéніе գ. չ. ոլորումն, ոլորելը, հիւսելը:

Витіевáтость գ. ի. ճարտասանական պերճախօսութիւն, գեղեցկախօսութիւն:

Витіевáто մ. պերճաբանութեամբ:

Витіева́тый ած. ճարտասան, պերճաբան, ատենաբան։

Витíйскій ած. ճարտասանի։

Витíйственный ած. լի պերճաբանութեամբ, լի ճարտասանական գեղեցկութեամբ։

Витíйство գ. չ. գեղեցկախօսութիւն, պերճախօսութիւն, պերճաբանութիւն։

Витíйствовать բ. չ. ատենաբանել, ճարտարախօսել։

Витíя գ. հ. ճարտասան, ատենաբան, հռետոր, պերճաբան, գեղեցկախօս։

Вито́къ գ. ու. ոլոր ‖ թելի կոճ։

Витри́на գ. ի. ապակեծածկ արկղ (կրպակներին, թանգարաններին և այլն)։

Виту́шка—шечка գ. ի. ոլորուած, ոլորածոյ ‖ օրօճ, խխունջ (երկայն)։

Ви́тый ած. ոլորուած, ոլորուն, հիւսուած։

Вить բ. ն. ոլորել, հիւսել, փաթաթել ‖ ‖ բուն շինել, բուն դնել։ **—ся** բ. ա. ոլորուել, փաթաթուել ‖ քծնել։

Ви́тязь գ. ու. հերոս, դիւցազն, քաջ, հսկայ։

Виха́ть, вихну́ть բ. ն. տեղից հանել։

Вихля́й գ. ու. ծոյլ, պղերգ, դանդաղ, տխմար, դմբօ, բացբերան ‖ անշնորհ, զօզօ (մարդ)։

Вихля́ть բ. չ. կոտքէկոտք ընկնել (գնալիս), կաղալ, դանդաղ գնալ ‖ գործից փախչել, անհոգ գնալ, գործը կիսատ պռատ անել։

Ви́хорево гнѣздо́ գ. չ. մածարոյս. բ.։

Вихо́ръ,—рокъ գ. ու. գռուզք, քեանքիւլ։

Ви́хоръ, вихрь գ. ու. մրրիկ, փոթորիկ, սաստանի քամի։

Ви́ца, ви́чка գ. ի. ուռի ճիւղ կամ ոստ։

Ви́це-адмира́лъ գ. ու. փոխ-ծովապետ, դերծովակալ։

Ви́це-губерна́торъ գ. ու. փոխ-նահանգապետ։

Ви́це-дире́кторъ գ. ու. փոխ-վերատեսուչ։

Ви́це-ка́нцлеръ գ. ու. փոխ-նախարարապետ։

Ви́це-ко́нсулъ գ. ու. փոխ-հիւպատոս։

Ви́це-коро́ль գ. ի. փոխարքայ։

Ви́це-мунди́ръ, вицмунди́ръ գ. ու. փոքր նշանազգեստ։

Ви́це-президе́нтъ գ. ու. փոխ-նախագահ։

Ви́шенникъ, вишня́къ գ. ու. բալենիք, բալենիներին պարտէզ։

Ви́шенный ած. բալու, Փիշնի։

Ви́шенье գ. չ. բալու կամ Փիշնի հատիկներ։

Вишнёвка գ. ի. բալօղի, կեռասօղի։

Вишнёвый ած. մուգ-կարմիր, Փիշնայի։ **—вая во́дка**—բալօղի։

Ви́шня,—шенка գ. ի. բալ, հալիք, Փիշնայ, ալուբալի։

Вишня́къ տ. **Ви́шенникъ.**

Вишь մ. տես, տեսնումես։ **Вишь, что приду́малъ. Вишь, ты како́й.**

Віе́ніе գ. չ. ոլորումն, փաթաթելը ‖ ‖ բուն շինելը։

Віо́ла գ. ի. ջութակ։

Віоли́стъ գ. ու. ջութակահար։

Віолончели́стъ գ. ու. ստուարաձայն ջութակահար։

Віолонче́ль գ. ի. ստուարաձայն ջութակ, վիօլօնչէլ։

Вка́пываніе, вкопа́ніе գ. չ. խրելը, թաղելը, ցցելը։

Вка́пывать, вкопа́ть բ. ն. թաղել, խրել, ցցել։ **—ся** բ. ա. թաղուել, խրուել։

Вка́танный ած. ներս գլորուած։

Вка́тыванье, вката́ніе գ. չ., **вка́тка** գ. ի. ներս գլորելը։

Вка́тывать, вката́ть, вкати́ть բ. ն. ներս գլորել։ **—ся** բ. ա. ներս գլորուել։

Вка́чивать, вкача́ть, вкачну́ть բ. ն. ջուր քաշել (ջրհանով), լցնել։

Вки́дыванье գ. չ. ձգելը, արկանելը, մէջը ձգելը։

Вки́дывать, вки́нуть բ. ն. արկանել, ձգել (մէջը), ներս Թափել։

Вки́нутый ած. ներս ձգուած։

Вкла́дка գ. ի. տեղաւորցնելը, զետեղելը, մէջը դնելը։

Вкладно́й ած. դնովի, մէջը դրուող, տեղաւորուող։

Вкла́дный,—дочный ած. դրուած, դրըւող || հանգանակուող։

Вкла́дчикъ գ. ա.,—**чица** գ. ի. նուիրատու || մասնակցող, փող տուող, հանգանակութեան մասնակցող։

Вкладъ գ. ա. տուրք, նուէրք || հանգանակութիւն, փող ներստանելը (բանկը), զետեղում (դրամի)։

Вкла́дыванье գ. չ. տեղաւորցնելը, զետեղելը, դնելը։

Вкла́дывать, вкласть, вложи́ть բ. ն. դնել, տեղաւորցնել, զետեղել։ **—ся** բ. ա. դրուել, տեղաւորուել, զետեղուել։

Вкле́ивать, вкле́ить բ. ն. կպցնել, սոսնձել (ներսը, մէջը)։

Вкле́йка գ. ի. կպցնելը, սոսնձելը (ներսը, մէջը)։

Вклёпываться, вклепа́ться բ. ա. աշխատել սեպհականացնել, տէր դառնալ, իրանը համարել || սխալմամբ ուրիշի տեղ ընդունել (մի մարդու)։

Вкли́кивать, вклика́ть, вкли́кнуть բ. ն. կանչել, հրաւիրել, ձայն տալ։

Включа́ть, включи́ть բ. ն. ներմուծել, ներփակել, զետեղել, մտցնել։ **—ся** բ. ա. տեղաւորուել, զետեղուել, դրուել։

Включённый ած. տեղաւորուած, զետեղուած, դրուած։

Включа́я մ. մտցնելով, զետեղելով, պարփակելով, ներմուծելով։

Включе́ніе գ. չ. զետեղում, ներմուծում, տեղաւորցնելը։

Включи́тельный ած. զետեղուող, փակուող, մտցուող || զետեղուած։

Вко́ванный ած. մեխուած, գամուած։

Вкове́ркивать, вкове́ркать բ. ն. աղաւաղել, աղճատել, ծռմռել։

Вко́вывать, вкова́ть բ. ն. մեխել, գամել, պնդացնել։

Вко́выливать, вковыля́ть, вковылну́ть բ. չ. կաղելով ներս մտնել։

Вкола́чивать, вколати́ть բ. ն. բևեռել, գամել, խրել, ցցել, մխել։

Вколочённый ած. գամուած, ամրացրած, ցցած։

Вко́мкивать, вко́мкать բ. ն. սղմելով մտցնել, ներս քշել || ճմրթել։

Вконе́цъ, вко́рень մ. հիմնապէս գլխովին, մինչ տակը։

Вкопа́ніе գ. չ., **вко́пка** գ. ի. Թաղելը, փորելը, պեղելը։

Вко́панный ած. Թաղուած, խրուած, ցցուած || արձանացած, քարացած։

Вкопа́ть տ. **Вка́пывать.**

Вкорене́ніе գ. չ. արմատացնելը, տալաւորելը։

Вкорени́тель գ. ա.,—**ница** գ. ի. արմատացնող, ընտելացնող, բնակեցնող, բնաւորցնող։

Вкорени́тельный ած. արմատացնող, ընտելացող, բնաւորող։

Вко́рень տ. **Вконе́цъ.**

Вкореня́ть,—ни́ть բ. ն. արմատացնել, ընտելացնել, սովորեցնել, բնակեցնել։ **—ся** բ. ա. արմատանալ || բնաւորուել։

Вкороткѣ́ մ. իսկոյն, կարճատև։

Вкось մ. ծուռ, խոտորնակ։

Вкось и вкривъ մ. աջուձախ, յաջ և յահեակ։

Вкра́дчивый ած. կեղծաւոր, մարդահաճոյ, դիւրամուտ, սպրդող։

Вкра́дчивость գ. ի. կեղծաւորութիւն, մարդահաճութիւն։

Вкра́диваться, вкра́сться բ. ա. գաղ-

տագողի մտնել, ներս սպրդել, համոզել, թոլոգել, գլուխը եղել:

Вкра́ивать, вкрои́ть բ. ն. լփել, խըծբծել, կարել, կարկատել:

Вкраснѣ́ մ. կարմիր ներկած || գեղեցիկ և լաւ տեսքով:

Вкра́тцѣ մ. համառօտակի, կարճ, կարճառօտ:

Вкривь տ. **Вкось.**

Вкривь и вкось տ. **Вкось и вкривь.**

Вкру́гъ մ. շուրջը, բոլորը, չորսբոլորը, շուրջանակի:

Вкру́тѣ մ. շատ արագ, շտապով, խիստ ծռուելով:

Вкру́чивать բ. ն. ոլորելով ներս մըտցնել || ոլորելով հիւսել:

Вкрѣпля́ть вкрѣпи́ть բ. ն. ամրացնել, պնդել (ներսը, մէջը):

Вкупа́ться, вкупи́ться բ. ա. ուրիշի իրաւունքը գնել (որևէ գործի վերաբերմամբ):

Вку́пный ած. փողը վճարած:

Вкупъ գ. ա. իրաւունքի գնելը || վճար:

Вку́пѣ մ. միասին, համաձայնութեամբ:

Вку́риваться, вкури́ться բ. ա. ծխել սովորել, վարժուել գործածելու (ծըխախոտ և այլն):

Вкуси́ть տ. **Вкуша́ть.**

Вку́сность գ. ի. անուշահամութիւն, համեղութիւն, համովութիւն:

Вку́сный ած. համեղ, քաղցրահամ, քաղցրախորժ, համադամ, բարեհամ, համով, անուշակ:

Вкусово́й ած. ճաշակի || ճաշակաւոր:

Вкусъ գ. ա. համ, ճաշակ || ընտրութիւն || ճաշակելիք:

Вкуша́ть, вкуси́ть բ. ն. ուտել, ճաշակել, համն առնել, փորձել: **Вкуси́ть смерть**—մեռնել:

Вкушённый ած. կերուած, ճաշակուած, փորձուած:

Вкуше́ніе գ. չ. ճաշակում, ճաշակելը, ուտելը || ճաշակաւութիւն, համն առնելը:

Вла́га գ. ի. խոնաւութիւն, գինջութիւն, թացութիւն || հիւթ, ջրահիւթ, հեղուկ: — **стеклови́дная**—հիւթ ապակենման: — **суста́вная**—յօդաւիչ:

Влага́лище գ. չ. պատեան, պահարան, պարկ || քսակ || հեշտոց:

Влага́лищный ած. պատեանի, պահարանի, պարկի || հեշտոցի, հեշտոցային:

Влага́ть, вложи́ть բ. ն. դնել, զետեղել, տեղաւորցնել || ազդել, թելադրել: —**ся** բ. ա. զետեղուել, տեղաւորուել, դրուել:

Влагомѣ́ръ գ. ա. խոնաւաչափ (Ֆիզ. գործիք):

Вла́дить տ. **Вла́живать.**

Влады́ка գ. ա. Աստուած || տէր, թագաւոր || հովուապետ, քահանայապետ:

Влады́ческій ած. տէրունական, իշխանական:

Влады́чество գ. չ. տէրութիւն, իշխանութիւն, թագաւորութիւն || պետութիւն, քահանայապետութիւն:

Влады́чествованіе գ. չ. տիրապետութիւն, տիրապետելը, կառավարելը:

Влады́чествовать բ. չ. տիրել, իշխել, տիրապետել:

Влады́чица գ. ի. թագուհի, տիրուհի || || Աստուածածին:

Владѣ́лецъ գ. ա. տէր, իշխող, տիրող, տիրապետող || կալուածատէր:

Владѣ́льческій ած. իշխանական || կալուածատիրական:

Владѣ́ніе գ. չ. տիրապետութիւն, տէրութիւն, իշխանութիւն || տիրելը || || իշխանական կալուած || ստացուածք: — **да́вностное**—վաղեմի տիրապետութիւն:

Владѣ́нная ած. և գ. ի. կալուածագիր, տիրելու գրաւոր իրաւունք:

Владѣтель գ. ա. տիրող, տիրապետող, տէր, իշխող։

Владѣтельный ած. Թագաւորող, պայազատ, տիրապետող։

Владѣтельствовать բ. չ. կառավարել, տիրել, իշխել, Թագաւորել։

Владѣть բ. ն. տիրել, իշխել, տիրապետել, կառավարել || հմուտ լինել, գիտենալ։

Влáженный ած. զետեղուած, տեղաւորուած։

Влáживаніе,—женье գ. չ. զետեղելը, զետեղում։

Влáживать, влáдить բ. ն. զետեղել, տեղաւորել։

Влáжить, увлáжить բ. ն. Թրջել, Թաց անել։

Влáжность գ. ի. խոնաւութիւն, նամութիւն, Թացութիւն, գիջութիւն։

Влáжный ած. խոնաւ, գէջ, նամ, Թաց։

Влáзить տ. **Влѣзáть.**

Влáмыватся, вломи́тся բ. ա. ներս մտնել, բռնութեամբ ներս մտնել, ներս վազել, ներս ընկնել։

Влáствованіе գ. չ. իշխանութիւն, տիրապետութիւն, տիրելը։

Влáствовать բ. չ. իշխել, տիրել, տիրապետել։

Властели́нъ, власти́тель գ. ա.,**—льница** գ. ի. տիրող, տիրապետող, իշխող, իշխան, տէր, շահապետ։

Власти́тельски մ. իշխանաբար։

Власти́тельскій ած. իշխանական, տիրապետական։

Власти́тельство գ. չ. իշխանութիւն, գերիշխանութիւն։

Влáстный ած. ինքնիշխան, ազատ, տէր իւր կամքի։

Властолю́бецъ գ. ա.,**—бица** գ. ի. գահասէր || իշխանութիւն սիրող (մարդ)։

Властолюби́вый ած. գահասէր, իշխել սիրող, իշխանութիւն սիրող։

Властолю́біе գ. չ. գահասիրութիւն, փառասիրութիւն, տիրապետելու ցանկութիւն։

Власть գ. ի. իշխանութիւն, զօրութիւն, կարողութիւն, ազատութիւն, կամք։ **— овцóвская**—հայրական իշխանութիւն։ **— роди́тельская**—ծնողական իշխանութիւն։

Власъ, власáтый, власянóй տ. **Вóлосъ, волосáтый, волосянóй.**

Власяни́ца գ. ի. խարազն, քուրձ, խորգ, խարար, այծէք։

Власяни́чный ած. մազեղէն, խարազէ, քուրձէ։

Влачи́ть բ. ն. քարշել, զետնաքարշ տանել || վարել կեանքը (նեղութեամբ և այլն)։

Влетáть, влетѣ́ть բ. չ. մտնել, ներս Թռչել։

Влётываніе, влетáніе, влетѣ́ніе գ. չ. ներս Թռչելը, ներս մտնելը։

Влéченіе գ. չ. քարշելը, ձգելը, զետնաքարշ անելը։

Влечь, влещи́, влачи́ть բ. ն. քարշել, զետնաքարշ անել || ձգել || միտքը գրաւել, զմայլեցնել։ **—ся** բ. ա. ձըգուել, հակուել || գրաւուել, զմայլել։

Влечённый ած. քարշուած || ձգուած || || գրաւուած։

Влива́ніе, вли́тіе գ. չ, **вливъ** գ. ա., **вли́вка** գ. ի. լցնելը, մէջը լցնելը, ներս վազեցնելը || տպաւորելը, ազդելը։

Влива́ть, влить բ. ն. լցնել, մէջը լըցնել, ներս վազեցնել || տպաւորել, ազդել։ **—ся** բ. ա. լցուել։

Вли́тый ած. լցուած || ձուլուած։

Влія́ніе գ. չ. գետախառնուրդ || ներգործութիւն, ազդեցութիւն, զօրութիւն || ներշնչում։

Влія́тельный ած. ազդեցիկ, ազդիչ, ազդեցութիւն ունեցող, ազդեցութեան տէր։

Вліять բ. ն. լցնել || ազդել, ներգործել։ **Вліяющій элементъ**—ազդակ, ազդիչ, ազդող տարր։

Вложéніе գ. չ. մտցնելը, զետեղելը, դնելը։ **Письмó со вложéніемъ пяти рублéй**—Նամակ ներփակեալ 5 ռուբլիով։

Вложи́ть բ. ն. մտցնել, զետեղել, դընել, ներփակել։

Вломи́ться տ. **Влáмываться.**

Влóпаться բ. ա. ընկնել, թաղուել, խըրուել, ծուղակն ընկնել։

Влыгáться, волгáться բ. ա. սուտ խօսել, ստախօս դառնալ, միշտ ստախօսել։

Влѣво, влѣвъ մ. ձախակողմ, դէպի յահեակ։

Влѣзáніе գ. չ. մտնելը, ներս մտնելը։

Влѣзáть, влѣзть բ. չ. մտնել, ներս մտնել, ներս սպրդել։

Влѣплéніе գ. չ., **влѣпъ** գ. ա., **влѣпка** գ. ի. կպցնելը, սոսնձելը, սոսնձում (ներսը, մէջը)։

Влѣпля́ть, влѣпи́ть բ. ն. կպցնել, սոսնձել։ **Влѣпи́ть пощёчину комý**—մէկին երեսին ապտակ կպցնել (ծեփել)։

Влѣпокъ գ. ա. միջում սոսնձուած, մէջը կպցրած։

Влюби́ть բ. ն. սիրահարեցնել, սիրահարցնել։

Влюблённый ած. սիրահարուած, սիրահար։

Влюбля́ться, влюби́ться բ. ա. սիրահարուիլ։

Влю́бчивость գ. ի. հեշտ սիրահարուող բնաւորութիւն, սիրամոլութիւն || հեշտութեամբ սիրահարուիլը։

Влю́бчивый ած. սիրամոլ, հեշտ սիրահարուող։

Вля́панный ած. ծեփուած, ծեփած։

Вля́пать բ. ն. ծեփել։

Вмáзка գ. ի. ծեփելը, քսելը։

Вмáзывать, вмáзать բ. ն. ծեփել || խըցել, օծանել։

Вмáзанный ած. ծեփուած || խցած, քսուած (խցով կամ այլ նիւթով)։

Вмáнивать, вмани́ть բ. ն. հրապուրել, խաբելով ներս բերել, ներս կանչել, խաբել։

Вмáтывать, вмотáть բ. ն. կծկել։ **—ся** բ. ա. կծկուիլ։

Вмéтать, вмести́, вместь բ. ն. աւելել, աւլել, սրբել։

Вмётывать, вметáть, вметнýть բ. ն. զետեղել, ներս ձգել, մէջը նետել։ **—ся** բ. ա. ներս ձգուիլ, մէջը նետուիլ։

Вмигъ մ. մէկ ակնթարթում, յական թօթափել, իսկոյն։

Вминáть, вмять բ. ն. ներս սեղմել (տրորելով)։

Вмóтанный ած. կծկուած։

Вмотáть տ. **Вмáтывать.**

Вмѣнéніе գ. չ. պարտաւորացնելը, յանձնելը։

Вмѣнéнный ած. յանձնարարուած, պատուիրած։

Вмѣня́ть, вмѣни́ть բ. ն. փոխարինել || || յանձնել, հաշուել, պարտաւորացնել, **—ся** բ. ա. յանձնարարուիլ, պարտաւորուիլ։

Вмѣси́ть բ. ն. զանգել, հետը շաղախել, հունցել, շաղուել։

Вмѣсти́лище գ. չ. ընդունարան, պահարան, տեղի։

Вмѣсти́мость գ. ի. պարունակութիւն։

Вмѣсти́тельность գ. ի. ընդարձակութիւն։

Вмѣсти́тельный ած. ընդարձակ, լայնարձակ։

Вмѣсти́ть տ. **вмѣщáть.**

Вмѣстно մ. անբաժանաբար, անբաժան կերպով։

Вмѣстный ած. ընդհանուր, անբաժան։

Вмѣ́сто *ն.* *փոխարէն, փոխանակ, տեղը, ՚ի տեղի։*

Вмѣ́стѣ *մ.* *միասին, ՚ի միասին։*

Вмѣша́тельство *գ. չ.* *միջամտութիւն, միջամուխ լինելը, միջնորդութիւն։*

Вмѣ́шивать *բ. ն.* *հետը շաղախել։*

Вмѣ́шивать,—ша́ть *բ. ն.* *խառնել։* **—ся** *բ. ա.* *խառնուիլ ‖ միջամտել։*

Вмѣ́шанный *ած.* *խառնուած։*

Вмѣ́шенный *ած.* *շաղախուած, շաղուած, զանգուած։*

Вмѣща́ть, вмѣсти́ть *բ. ն.* *պարունակել, պարփակել, ամփոփել, ընդգրկել։* **—ся** *բ. ա.* *պարունակուիլ։*

Вмѣщённый *ած.* *պարունակուած։*

Вмѣще́ніе *գ. չ.* *ամփոփելը, պարունակելը։*

Вмять *տ.* **Внина́ть.**

Внача́лѣ *մ.* *՚ի սկզբանէ, սկզբում։*

Внеза́пно *մ.* *յանկարծ, յանկարծակի, անսպասելի, անժամանակ, երագահաս։*

Внеза́пность *գ. ի.* *անակնկալութիւն, յանկարծակի լինելը։*

Внеза́пный *ած.* *յանկարծական, յանկարծակի, յանկարծահաս, անակնկալ, անսպասելի, անակնունելի։*

Внесе́ніе *գ. չ.* *ներս տանելը, վճարումն։*

Внесе́нный *ած.* *տարուած, ներս տարուած, բերուած ‖ վճարուած, տուած։*

Внести́ *տ.* **Вноси́ть.**

Внизу́ *մ.* *ներքև, ներքևում, վարը։*

Внизь *մ.* *դէպի ներքև, դէպի վար։*

Вника́ніе *գ. չ.* *խորասուզելը, խորամուխ լինելը, թափանցելը, հասու լինելը։*

Вника́тельный *ած.* *խորամուխ, թափանցիկ, հետաքրքիր։*

Вника́ть, вни́кнуть *բ. չ.* *խորամուխ լինել, թափանցել։*

Внима́ніе *գ. չ.* *ուշադրութիւն, ուշադրութեամբ լսելը ‖ ուշ դնելը։*

Внима́тельно *մ.* *ուշադրութեամբ, մտադրութեամբ։*

Внима́тельность *գ. ի.* *ուշադրութիւն, մտադրութիւն։*

Внима́тельный *ած.* *ուշադիր, մտադիր, ուշեղ, ուշիմ։*

Внима́ть, внять *բ. ն.* *լսել, անսալ, ուշադիր լինել, զգուշանալ։*

Вновь *մ.* *կրկին, վերստին, նորից, նորէն։*

Внóвѣ *մ.* *քիչ առաջ, փոքր ինչ առաջ։*

Вноси́ть, внести́, вна́шивать *բ. ն.* *տանել, ներս տանել, ներս բերել ‖ զետեղել, վճարել, տալ։* **—ся** *բ. ա.* *տարուիլ, ներս բերուիլ ‖ վճարուիլ։*

Внóска *գ. ի.* *մէջ բերուած, քաղուած, միջանկեալ (խօսք և այլն)։*

Внóсный *ած.* *միջանկեալ, մէջ բերուելիք, ուրիշից առնուած։* **Внóсные зна́ки**—*չակերտ։*

Вносъ *գ. ա.* *ներս տանելը, ներս մտցնելը, վճարելը, հատուցանելը։*

Вну́ка,—чка *գ. ի.* *թոռն, թոռնիկ, (աղջիկ)։*

Внукъ, вну́чекъ *գ. ա.* *թոռն, թոռնիկ (տղայ)։*

Вну́чій *ած.* *թոռան, թոռնի, թոռի։*

Вну́тренный *ած.* *ներքին, միջի ‖ գաղտնի, ծածկուած։* **— у́голъ**—*ներքին անկիւն։*

Вну́тренно *մ.* *ներսից, ներսևից, ներքուստ, ներքնապէս։*

Вну́тренностный *ած.* *ներակեաց (որթն և այլն)։*

Вну́тренность *գ. ի.* *ներսի մասը, միջի մասը, միջուկ ‖ գաղտնիք։* **—ти**—*փորոտիք, աղոնդանք։*

Внутри́, внутрь *մ.* *ներս, դէպի ներս, ներսում, մէջ։*

Внуча́та *գ. հ. յգ.* *թոռներ, թոռունք։*

Вну́чатный, вну́чній *ած.* *թոռներին պատկանող, թոռների։*

Внушáть, внуши́ть բ. ն. *ազդել, թելադրել, համոզել, միտքը ձգել։*

Внушённый ած. *ազդուած, թելադրուած, համոզուած։*

Внушéніе գ. չ. *ազդելը, յորդորելը, համոզելը, թելադրելը։*

Внуши́тель գ. ա. *ազդող, յորդորող, համոզող, թելադրող։*

Внуши́тельный ած. *ազդու, զգալի, համոզիչ։*

Внѣ ն. *դուրս, արտաքոյ։*

Внедрéніе գ. չ. *ազդելը, թելադրելը, արմատացնելը։*

Внѣдря́ть,—рить բ. ն. *ազդել, թելադրել, արմատացնել։* **—ся** բ. ա. *արմատանալ։*

Внѣшній ած. *արտաքին* || *դրսի, օտար։* **— ýголъ** — *արտաքին անկիւն։*

Внѣшно մ. *արտաքուստ, արտաքին տեսքով։*

Внѣшность գ. ի.,**—нее** գ. չ. *արտաքին տեսք, երես։*

Вня́тіе գ. չ. *ուշադրութիւն* || *ըմբռնում։*

Вня́тно մ. *պարզ, որոշակի, մէկին, հասկանալի կերպով։*

Вня́тный ած. *պարզ, որոշ, մէկին, հասկանալի, դիւրիմաց։*

Внять տ. **Внимáть.**

Во, въ ն. *մէջ, ՚ի։*

Вобрáть տ. **Вбирáть.**

Вóбранный ած. *ծծած, կլանած, ընդունած։*

Вовлекáніе,—чéніе գ. չ. *ձգելը, արկանելը, ներս քաշելը, ներս տանելը* || *պատճառ դառնալը։*

Вовлекáтель գ. ա.,**—ница** գ. ի. *քարշող, պատճառ դարձող, յանցանքի մէջ ձգող։*

Вовлекáтельный ած. *գրաւող, դիւրախաբ, հեշտ խաբող։*

Вовлекáть, вовлéчь բ. ն. *քարշել, ներս քաշել, ձգել։*

Вóвремя մ. *ժամանակին, յարմար ժամանակին, յարմար միջոցին։*

Вóвсе մ. *ամենեւին, բոլորովին, բնաւ։*

Вовѣкъ մ. *յաւիտեան։*

Вогнáніе գ. չ. *ներմղում, ներմուծում, ներս քշելը, ներս հրելը։*

Вогнáнный ած. *ներս հրուած, մղուած, ներս քշուած, ներմուծուած։*

Вогнáть տ. **Вгоня́ть.**

Вогнýтіе գ. չ. *գոգաւորում, գոգաւորելը, փոսացնելը։*

Вогнýтость գ. ի. *գոգաւորութիւն, փոսութիւն։*

Вогнýтый ած. *գոգաւոր, փոս, կոր։* **— ýголъ**—*բարձր անկիւն։* **—тое зéркало**—*գոգաւոր հայելի։* **Вогнýто-вы́пуклый**—*գոգուռուցիկ։*

Вогнýть տ. **Вгибáть.**

Водá, води́ца, води́чка գ. ի. *ջուր* || *ջուր կամ փայլ (գոհարների)։* **— извѣсткóвая** — *կրաջուր։* **— хлóристая** — *քլորաջուր։* **— кристализаціóнная** — *բիւրեղաջուր։*

Водворéніе գ. չ. *տեղաւորցնելը, բնաւորեցնելը, բնակեցնելը, բնակութիւն։*

Водворённый ած. *տեղաւորուած, բնաւորուած։*

Водворя́ть,—ри́ть բ. ն. *տեղաւորցնել, բնակեցնել, բնաւորցնել։* **—ся** բ. ա. *տեղաւորուել, բնաւորուել։*

Водевили́стъ գ. ա. *երգախառն թատերախաղ գրող, վօդեվիլ գրող։*

Водеви́льный ած. *վօդեվիլի վերաբերեալ։*

Водеви́ль,—чикъ գ. ա. *վօդեվիլ, երգախառն թատերախաղ։*

Води́льщикъ, водни́чій գ. ա. *գազանացոյց, գազան խաղցնող, արջ մանածող* || *ուղեցոյց* || *առաջնորդող* || *գլխաւոր առաջնորդող։*

Води́тель գ. ա.,**—ница** գ. ի. *առաջնորդ, գլխաւոր։*

Води́тельство գ. չ. առաջնորդութիւն, գլխաւորութիւն, ուղղութիւն տալը։

Води́ть տ. Вести́.

Води́ца, води́чка գ. ի. օղի, արաղ (հացի, քիշմիշի և այլն) ‖ ջրիկ։

Во́дка, во́дочка գ. ի. արաղ, օղի, ցքի։ — ца́рская—արքայաջուր։ — крѣ́пкая ժանտաջուր, դժոխաջուր (բորակական թթուտ)։ — пе́рсиковая—դեղձօղի։

Во́дкій ած. պտղաբեր, աճուն, աճող, բազմապատկուող։

Водни́къ գ. ա. ջրամբար։

Водни́стый ած. ջրալի, ջրոտ։

Во́дность գ. ի. ջրառատութիւն։

Во́дный ած. ջրային ‖ ջրի։ Во́дное соедине́ніе—ջրախառն բաղադրութիւն, ջրատ (քիմ.)։

Водобо́й գ. ա. շատրուան ‖ աղբիւր։

Водобоя́знь գ. ի. ջրավախութիւն, ջրգողութիւն (ախտ)։

Водомѣсти́лище գ. չ. ջրամբար։

Водово́дный, водово́дство տ. Водопрово́дный, водопрово́дство.

Водово́дъ գ. ա. առու, ջրատար խողովակ, ջրի ոտք։

Водово́зничать բ. չ. ջուր կրել, ջրկրութիւն անել։

Водово́зъ գ. ա. ջրկիր, ջուր կրող։

Водоворо́тный ած. պտոյտքի, յորձանքի։

Водоворо́тъ,—верть,—крутъ գ. ա. պտոյտք, յորձանք (ջրի)։

Водого́нный ած. ջրավար։ —ное сре́дство—ջրավար դեղ։

Водого́нъ գ. ա. կնքաբոյս։

Водогрѣ́йня,—грѣ́льня,—рѣ́йная գ. ի. եռացարան ջրի, ջուր տաքացնելու տեղ։

Вододѣ́йствіе գ. չ. ջրի ներգործութիւն։

Вододѣ́йствующій ած. ջրաշարժ։

Водое́мина գ. ի. ջրամբար ‖ փոս, ուր հոսում են ջրերը ‖ ջրագաւառ. գետերի։

Водое́мкій,—е́мистый ած. ջուր ծծող, շատ ջուր ծծող։

Водоёмный ած. ջրամբարի։

Водоёмъ գ. ա. ջրամբար։

Водозе́мный տ. Земново́дный.

Водоизмѣще́ніе գ. չ. տեղափոխութիւն նաւի։

Водоча́льный ած. ջրաքարշ, ջրաբաշխ, ջուր քաշող։

Водокропле́ніе գ. չ. սրսկում, սրսկելը (օրհնած ջրով)։

Во́докруть տ. Водоворо́тъ.

Водо́къ գ. ա. ուղեցոյց, ուղեպան։

Водола́зничать բ. չ. ջրասուզել։

Водола́зничество գ. չ. ջրասուզութիւն։

Водола́зный ած. ջրասուզական։

Водола́зъ գ. ա. ջրասոյզ, սուզակ, սուզորդ։ — картезіа́нскій—կարտէզեան լողակ, ջրապար։

Водоле́й գ. ա. ջրհոս (կենդանակերպ) ‖ ‖ ջուր քաշող մշակ ‖ ջուր քաշող նաւաստի։

Водоле́нь գ. ա. սլթեր. բ.։

Водолече́бный, водолече́ніе տ. Водолѣче́бный, водолѣче́ніе.

Водоли́вный ած. ջրհան, ջուր հանող։

Водоли́въ գ. ա. ջրհան, ջուր դուրս քաշող (մարդ)։

Водоли́стъ գ. ա. փշալից դափնի (թուփ)։

Водоли́тіе գ. չ. ջրելը, ոռոգելը ‖ ջուր լցնելը։

Водолѣче́бный ած. ջրաբուժական։

Водолѣче́ніе գ. չ. ջրաբուժութիւն։

Водомётъ գ. ա. ջրանկումն, ջրի թափելը անելու թևերի վրայ (ջրաղացի)։

Водомо́ина գ. ի. ջրի լուացած տեղ, ջրի սրբած տեղ։

Водомо́йный ած. լուացած ջրի, լուացքի ջրով։

Водомѣ́ръ գ. ա. ջրաչափ (գործիք)։

Водоно́сничать բ. չ. ջրկրութիւն անել։

Водоно́сный ած. ջրատար, ջրաբեր։

Водоно́съ գ. ա.,—**ка** գ. ի.,—**сецъ** գ. ա.,—**сица** գ. ի. ջրկիր (մարդ) ‖ կուժ, սափոր։

Водоноше́ніе գ. չ. ջրկրութիւն։

Водоописа́ніе գ. չ. ջրագրութիւն, նըկարագրութիւն մի տեղի ջրերի։

Водоописа́тель գ. ա. ջրագիր։

Водоописа́тельный ած. ջրագրական։

Водоотво́дный ած. ջրատար։

Водоотли́вный ած. ջրաբաշխ։

Водопа́дистый ած. ջրվէժ, ջրընկէց, ջըրաշարժ։

Водопа́дный ած. ջրվէժի։

Водопа́дъ գ. ա. ջրվէժ, ջրընկէց, քարավազ, սահանք։

Водопа́дь գ. ի. ջրի սակաւանալը, ջրի բարակելը, ջրի ցածանալը։

Водопи́тіе գ. չ. ջրարբութիւն, ջուր խըմելը, բացի ջրից ոչ մի այլ ըմպելիք չխմելը։

Водопі́йца գ. չ. ջրարբու, միայն ջուր խմող։

Водопла́вный ած. ջրաբեր, ջրով բերուած (փայտ)։

Водоподъёмный ած. ջրաբաշխ, ջուր բարձրացնող։

Водопоёмный ած. ջրածածկ։

Водопой գ. ա.,—**пойня** գ. ի.,—**пойло** գ. չ. ջրարբ, անասունների ջուր խմելու տեղ։

Водопо́йка,—по́ечка գ. ի. ջրաման (թռչունների վանդակի մէջ)։

Водопо́йное ած. և գ. չ. ջրավարձ, ջուր խմացնելու վճար։

Водопо́лье գ. չ., **во́дополь** գ. ի. հեղեղ, գետուռոյցք։

Водопрово́децъ,—приво́децъ գ. ա. ջրըբեր, ջրատար, ջուր հանող (մարդ), ժ. քեանքեանչի, լաղում տուող։

Водопрово́дный ած. ջրատար, ջրաբաշխ։

Водопрово́дство գ. չ. ջուր գտնելու կամ հանելու արհեստ։

Водопрово́дъ գ. ա. ջրատար կամ ջրաբաշխ խողովակ, ջրանցք։

Водопрото́къ գ. ա. ջրատար խողովակ, ջրի ուղք։

Водопрото́чный ած. ջուր տանելու, ջուր վազեցնելու։

Водоро́дный ած. ջրածնական։ **—ная кислота́**—ջրաթթուուտ։

Водоро́дъ գ. ա. ջրածին (քիմ. պ. մարմին)։ **— сѣрни́стый**—ծծմբուտ ջրածնական։

Водоро́й,—ро́ина տ. **Водомо́ина.**

Во́доросль, во́дорасль գ. ի. ծովասէզ, ծովաբոյս, գարեհ։

Водорѣ́зъ գ. ա. նաւի խել, նաւի քիթ ‖ ‖ խաչկտուց, արևադարձային սուզակ. թ.։

Водосбо́ръ գ. ա. արծուակտուց. բ.։

Водосвѣ́тъ գ. ա. ջրակին, ջրակուճ։

Водосвя́тіе, водосвяще́ніе գ. չ. ջրօրհնէք։

Водосвя́тный,—ная ча́ша ած. ջրօրհնէքի կաթսայ, յորդանան։

Водоска́тъ գ. ա. ջրասահ, ջրասահանք, սահանք ջրերի։

Водоско́пъ գ. ա. ջրամբար։ **Водосодержа́щій ка́мень**—ջրկիր գոհար, ջուր պարունակող, (պուզ ունեցող)։

Водосли́въ գ. ա. արտահոսան։

Водосо́пный ած. ջրաբուղխ, ջրաբղխային։

Водосо́пъ գ. ա. ջրբուղխ, ջրակին, տճ. գեօզայ։

Водоспу́скный ած. ջրասահ։

Водоспу́скъ գ. ա. ջրասահ տեղ։

Водосто́й ած. կանգնած ջուր, ճահիճ։

Водосто́йный ած. կանգնած ջրի։

Водосто́къ գ. ա. աւազան, ջրամբար։

Водосто́чный,—ная кана́вка ած. ջրի ուղք, առու։

Водострои́тель գ. ա. ջրաբաշխական

շինութիւններ անող, ջրաբաշխ ճարտարապետ։

Водотво́ръ տ. **Водоро́дъ.**

Водоте́ча,—те́чина,—течь գ. է. ջրբուղխ, հոսանք։

Водото́къ գ. ա.,—**то́чь** գ. է. ջրհոսանք, հոսանք || ջրատար խողովակ։

Водото́лча գ. է. ջրաշարժ ականջ (հաւանկ)։

Водото́чина գ. է. ջրի ցայտ, ջրբուխ։

Водотру́діе գ. չ. ջրգողութիւն, ջրվախ։

Водохо́децъ,—ходъ գ. ա. նաւորդ (գետերի վրայ)։

Водохо́дничать բ. չ. նաւարկել (գետերի և լճերի վրայ)։

Водохо́дный ած. ջրագնաց, նաւագնաց։

Водо́ходство գ. չ. նաւագնացութիւն, նաւարկութիւն (գետերի և լճերի վրայ)։

Водохрани́лище գ. չ. ջրամբար։

Водоче́рпаніе գ. չ. ջուր քաշելը, ջրհանութիւն։

Водочерпа́тельный ած. ջրհան, ջուր քաշող կամ հանող։

Водочисти́льня գ. է. ջրի մաքրարան, ջուր մաքրելու տեղ։

Водочисти́тельный ած. ջրամաքրիչ, ջուր մաքրող։

Во́дочный ած. օղիի, արաղի։

Водра́ться տ. **Вдира́ться.**

Водружа́льный крестъ ած. խաչարձան, խաչ (նոր շինուելիք եկեղեցու տեղում)։

Водружа́ть,—зи́ть բ. ն. կանգնել, կանգնեցնել, ցցել։ **—ся** բ. ա. ցցուիլ։

Водружённый ած. կանգնեցրած, ցցուած։

Водруже́ніе գ. չ. կանգնեցնելը, հաստատելը, ցցելը։

Во́дчикъ գ. ա. մանածող, ցոյց տուող։ **— медвѣ́дей** — գազանացոյց, արջ խաղցնող։

Водъ գ. ա. աճում, բազմանալը (ընտանի կենդանիների)։

Водяни́къ գ. ա. ջրի պառաւ։

Водяни́стый,—дя́ный ած. ջրոտ, ջրալի, հիւթալի։ **— пузырёкъ** — խաշ, բուշտ, բշտիկ։

Водяни́ца գ. է. շնխաղող. Թփ.։

Водя́нка գ. է. ջրգողութիւն (ախտ)։

Водяно́й ած. ջրի, ջրալի, ջրոտ։— **лопу́шникъ**—կոկոռածաղիկ. բ.։— **ши́льникъ**—ալոճ. բ.։ **Водяна́я боле́знь**— ջրամորթութիւն, ջրգողութիւն բոլոր մարմնի։

Водя́ность գ. է. ջրոտութիւն, ջրալիութիւն։

Водя́ный տ. **Водяни́стый.**

Водянѣ́ть բ. չ. ջրանալ, ջրալի լինել։

Воева́ніе գ. չ. պատերազմելը, պատերազմ մղելը։

Воева́ть,—вывать բ. չ. պատերազմ մղել, պատերազմել, նուաճել։

Воево́да գ. մ. զօրապետ, զօրավար, || նահանգապետ (հին ժամանակ)։

Воево́дскій ած. զօրապետական։

Воево́дство գ. չ. նահանգապետութիւն || նահանգ || զօրապետութիւն։

Воево́дствовать բ. չ. կառավարել (նահանգ) || զօրավարութիւն անել։

Воеди́но մ. միասին, ՚ի միասին, ՚ի մի։

Военача́льникъ գ. ա. զօրապետ, զօրագլուխ, զօրավար։

Военача́льничій ած. զօրապետական || զօրագլխի։

Военача́льство, военача́ліе գ. չ. զօրապետութիւն, զօրագլխութիւն։

Военача́льствовать բ. ն. զօրագլուխ լինել, զօրապետութիւն անել։

Военнопле́нный ած.,—**никъ** գ. ա. մարտագերի, պատերազմական գերի։

Военнопохо́дный ած. պատերազմական, պատերազմի համար կամ պատերազմի ժամանակ շինած։

Военнорабо́чій ած. զինուորական մշակ, զինուոր մշակ։

Военносиро́тскій ած. զօրականաց որբերի։

Военнослужа́щій ած. զինուորական աստիճանաւոր, զօրական։

Военнослужи́тель գ. ա. զինուորական սպասաւոր։

Военносу́дный ած. զինուորական դատաստանի։

Военноучёбный ած. զինուորական ուսումնարանի։ **—ное заведѣ́ніе**—զինուորական ուսումնարան։

Вое́нный ած. զինուորական, զօրական։

Вожа́къ,—жа́тый գ. ա. ուղեցոյց, ուղեպան, առաջնորդ, առաջնորդող։

Вожделѣва́ть բ. ն. բաղձալ, ցանկալ, տենչալ, ըղձալ։

Вожделѣ́ніе բ. չ. ըղձանք, բաղձանք, փափագ, ցանկութիւն || ցանկասիրութիւն։

Вожделѣ́нный ած. ցանկալի, ըղձալի, անձկալի, բաղձալի, տենչալի։

Вожде́ніе գ. չ. առաջնորդելը։

Вождь գ. ա. զօրագլուխ || պետ, գլուխ || || առաջնորդ, ուղեցոյց։

Вожжа́, возжа́ գ. ի. երասան, երասանակ։

Вожжа́ть բ. ն. ուղղել, կառավարել (ձին)։

Возблагодаре́ніе գ. չ. գոհութիւն, գոհանալը, շնորհակալ լինելը։

Возблагодари́ть բ. ն. գոհանալ, շնորհակալ լինել։

Возбране́ніе գ. չ. խաբանում, խափանելը, արգելելը։

Возбрани́тель գ. ա.,**—ца** գ. ի. արգելող, խաբանող։

Возбрани́тельный ած. արգելիչ, խաբանիչ։

Возбраня́ть,—ни́ть բ. ն. արգելել, խաբանել, արգելք դառնալ։

Возбуди́тель գ. ա.,**—ница** գ. ի. գրգռող, շարժող, յուզող, խռովող (մարդ)։

Возбуди́тельность գ. ի. գրգռուելու ընդունակութիւն։

Возбуди́тельный ած. գրգռող, զարթեցնող, շարժող, յուզող։

Возбужда́емость գ. ի. գրգռուիլը || գրգռականութիւն։

Возбужда́ть, возбуди́ть բ. ն. գրգռել, զարթեցնել, յուզել, շարժել։ **—ся** բ. ա. գրգռուիլ, շարժուիլ։

Возбужде́ніе գ. չ. գրգռում, յուզմունք, շարժում, յուզելը, զարթեցնելը։

Возбужде́нный ած. գրգռուած, յուզուած։

Возведе́ніе գ. չ. բարձրացնելը, շինելը, կանգնեցնելը։

Возведённый ած. բարձրացած || բարդուած։

Возвели́ченіе գ. չ. փառաբանելը, փառաւորելը, բարձրացնելը, մեծացնելը։

Возвели́ченный ած. փառաւորուած, փառաբանուած։

Возвели́чивать,—чить բ. ն. փառաւորել, փառաբանել։ **—ся** բ. ա. փառաւորուիլ, փառաբանուիլ։

Возвеселя́ть,—ли́ть բ. ն. ուրախացնել, զուարճացնել։ **—ся** բ. ա. ուրախանալ, բերկրել, ցնծալ։

Возводи́ть, возвести́, возве́сть բ. ն. բարձրացնել || ամբարձնել, տանել || || շինել, կառուցանել։ **—ся** բ. ա. բարձրանալ || կառուցուիլ, շինուիլ։

Возврати́мость գ. ի. վերադարձուելի լինելը, վերադարձութիւն։

Возврати́мый ած. վերադարձուելի, վերադարձուող, յետ դարձուող, անդրադարձուող։

Возвра́тный ած. փոխադարձ, վերադարձ, անդրադարձ։ **— глаго́лъ**—անդրադարձ բայ։

Возвра́тно մ. անդրադարձաբար, անդրադարձ կերպով։

Возвра́тъ գ. ա. վերադարձում, անդրադարձում։

Возвраща́ть, возврати́ть բ. ն. վերադարձնել, հատուցանել, կրկին ձեռք բերել։ **—ся** բ. ա. վերադառնալ։

Возвращённый ած. վերադարձուած։

Возвраще́ніе գ. չ. դարձ, վերադարձ ‖ ‖ հատուցում ‖ ստանալը։ **— болѣ́зни** վերաճում հիւանդութեան։

Возвыша́ть,—сить բ. ն. բարձրացնել, համբարձնել։ **— въ спе́пень**—աստիճան բարձրացնել։ **—ся** բ. ա. բարձրանալ, համբառնալ։

Возвыше́нный ած. բարձրացած, համբարձած։

Возвыше́ніе բ. չ. բարձրութիւն, սարաւանդ ‖ բարձրացնելը ‖ աւելանալը (գնի և այլն) ‖ մեծամտելը։ **— ло́нное**—Ափրոդիտեան բլրակ, տանիք։ **— цѣ́нъ (на торга́хъ)**—աճուրդ։

Возвы́шенность գ. ի. բարձրութիւն, բարձրաւանդակ, բարձրաւանդակութիւն ‖ վսեմութիւն։

Возвы́шенно մ. վսեմութեամբ։

Возвы́шенный ած. բարձրացած, բարձր ‖ ‖ վերամբարձ, փառաւորուած, վսեմ։

Возвѣсти́тель գ. ա.,**—ница** գ. ի. ազդարար ‖ համբաւաբեր, աւետաբեր։

Возвѣсти́тельный ած. ազդարարական, աւետող։

Возвѣ́стіе գ. չ. աւետիք ‖ ծանուցում, ազդարարութիւն։

Возвѣ́стникъ տ. **Возвѣсти́тель.**

Возвѣща́ть, возвѣсти́ть բ. ն. զեկուցանել, ծանուցանել, յայտնել։ **—ся** բ. ա. իմանալ, տեղեկութիւն ստանալ։

Возвѣще́ніе գ. չ. ազդարարութիւն, ծանուցում, զեկուցում։

Возгла́віе գ. չ.,**—гла́вница** գ. ի. սընարք, գլխատեղ (անկողնի կամ ճահճակալի)։

Возгласи́тель գ. ա. մունետիկ, ազդարար։

Возгла́сный ած. բարձրաձայն, յայտնաբարբառ։

Возгла́съ գ. ա. ձայնի բարձրացնելը, (աղօթքի մէջ) ‖ ծափահարութիւն։

Возглаша́тель գ. ա. մունետիկ, ազդարար։

Возглаша́ть, возгласи́ть բ. ն. բարձրաձայն արտասանել, գոչել ‖ քարոզ կարդալ։

Возглашённый ած. բարձրաձայն յայտնուած։

Возглаше́ніе գ. չ. բարձրականչութիւն, գոչելը, բարձրաձայն կարդալը (աղօթքների)։

Возгное́ніе գ. չ. լղկում, լղկելը։

Возгнои́ть բ. ն. լղկեցնել։ **—ся** բ. ա. լղկիլ։

Возговори́ть բ. չ. սկսել խօսիլ։

Возголо́вье տ. **Взголо́вье.**

Возго́нка գ. ի., **возго́нъ** գ. ա. թորելը, թորում։

Возго́ночный сосу́дъ գ. ա. թորանոց, թորելու գործիք։

Возгоня́ть, взогна́ть բ. ն. թորել, շոգիացնել։

Возгора́емость գ. ի. բռնկելութիւն, բռնկելու յատկութիւն։

Возгора́емый ած. դիւրավառ, բռնկող, վառուող, բորբոքող։

Возгора́ть, возгорѣ́ть բ. ն. **—ся** բ. ա. բռնկել, վառուել, բորբոքել։

Возгорди́ть բ. ն. գոռոզացնել։ **—ся** բ. ա. գոռոզանալ, կոկողանալ։

Возгремѣ́ть տ. **Загремѣ́ть.**

Возгри́вецъ գ. ա.,**—вица** գ. ի. խլընքոտ (մարդ)։

Возгри́вить բ. ն. խլնքոտել։

Возгри́вый ած. խլնքոտ։

Возгря́ գ. ի. *խլինք, ծլուլ (քթի)։*

Воздава́ть, возда́ть բ. ն. *հատուցանել, տալ, վարձատրել։*

Во́зданный ած. *հատուցուած։*

Воздая́ніе գ. չ. *հատուցում, վարձատրութիւն, տրիտուր։*

Воздая́тель, воздава́тель, возда́тель գ. ա.,—**ница** գ. ի. *վարձահատոյց, հատուցանող (մարդ)։*

Воздая́тельный ած. *վարձահատոյց, տրիտուր։*

Воздвига́ніе,—двиза́ніе գ. չ. *կառուցում, կառուցանելը։*

Воздвига́ть,—двиза́ть,—гнуть բ. ն. *կառուցանել, կանգնել։* —**ться** բ. ա. *կառուցուիլ։*

Воздви́гнутый ած. *կառուցուած, շինած։*

Воздви́женскій ած. *խաչվերացի։*

Воздви́женье գ. չ. *կանգնեցնելը, կառուցանելը, վերացում։* — **креста́**—*Խաչվերաց։*

Воздвиза́льный крестъ ած. *Թափորական խաչ։*

Воздержа́ніе գ. չ. *չափաւորութիւն, ժուժկալութիւն, պահեցողութիւն, ողջախոհութիւն, զսպում։*

Воздержа́тельный ած. *պահեցողական։*

Возде́рживать,—держа́ть բ. ն. *պահպանել, զսպել։* —**ся** բ. ա. *իրան զսպել, ժուժկալութիւն անել։*

Возде́ржно մ. *ժուժկալութեամբ, ողջախոհութեամբ, չափաւոր կերպով։*

Возде́ржность գ. ի. *չափաւորութիւն, ժուժկալութիւն, պահեցողութիւն, ողջախոհութիւն։*

Возде́ржный ած. *ժուժկալ, չափաւոր, ողջախոհ, իրան զսպող։*

Воздухомѣ́ріе գ. չ. *օդաչափութիւն, անօսրաչափութիւն օդի։*

Воздухомѣ́ръ գ. ա. *անօսրաչափ օդի (գործիք)։*

Воздухонагрѣва́тельный ած. *օդաջեռոյց, օդով տաքացրած։*

Воздухоно́сный ած. *օդատար։* — **сосу́дъ**—*խռչակափող, օդընկալ, փողրակ։*

Воздухообра́зный,—хови́дный ած. *օդանման, օդակերպ։*

Воздухопла́ваніе գ. չ. *օդաչու, օդի մէջ ճանապարհորդելը։*

Воздухопла́ватель գ. ա. *օդագնաց, օդաշրջիկ, օդանաւորդ, օդապարիկով շրջող։*

Воздухопла́вательный ած. *օդագնացական, օդապարիկ, օդաչուական։*

Воздухочисти́тельный ած. *օդամաքրիչ, ժանտահալած։*

Во́здухъ գ. ա. *օդ ‖ սկիհ քող։*

Возду́шный ած. *օդային, օդեղէն,* — **ка́мень**—*օդաքար։* — **насо́съ**—*օդահան, (մեքենայ)։* — **пріе́мъ**—*օդընդունարան։* — **шаръ**—*օդապարիկ։*

Воздыма́ніе գ. չ. *ամբառնալը, վերացնելը, բարձրացնելը։*

Воздыма́тельный ած. *վերացնող, բարձրացնող։*

Воздыма́ть, взды́мать բ. ն. *բարձրացնել, վերցնել ‖ ամբառնալ։* —**ся** բ. ա. *բարձրանալ, վերանալ։*

Воздыха́нье տ. **Вздыха́ніе.**

Воздыха́тель տ. **Вздыха́тель.**

Воздыха́ть տ. **Вздыха́ть.**

Воздѣва́ть, воздѣ́ть բ. ն. *բարձրացնել, ամբառնալ (ձեռքը)։*

Воздѣ́йствіе գ. չ. *ներգործել սկսելը ‖ փոխադարձ ազդեցութիւն։*

Воздѣ́йствовать բ. չ. *սկսել ներգործել։*

Воздѣ́лыванье,—ланье գ. չ. *մշակում, մշակելը, հերկելը։*

Воздѣ́лыватель գ. ա. *մշակող, հերկող։*

Воздѣ́лывать, воздѣ́лать բ. ն. *մշակել, հերկել։* —**ся** բ. ա. *մշակուիլ, հերկուիլ։*

Воздѣ́тый ած. բարձրացած, ամբարձած։

Возжа́ տ. **Вожжа́.**

Возжа́ть տ. **Вожжа́ть.**

Возжажда́ть, возжа́ждать բ. ն. ծարաւիլ, տենչալ, ըղձալ։

Возжела́ніе գ. չ. ցանկութիւն, իղձ, փափագ, բաղձանք, տենչանք։

Возжела́ть բ. ն. ցանկանալ, ուզենալ, բաղձալ, տենչալ, փափագիլ։

Возжённый ած. վառուած, վառած, բորբոքած։

Возжига́ніе,—же́ніе գ. չ. բռնկեցնելը, բորբոքելը, գրգռելը, վառելը։

Возжига́тель գ. ա.,**—ница** գ. ի. վառող, լուսարար։

Возжига́тельный ած. բռնկող, վառուող, լոյս տուող։

Возжига́ть, возже́чь բ. ն. վառել, այրել, բորբոքել, բռնկել, գրգռել, քաջալերել **—ся** բ. ա. վառուիլ, բռնկուիլ, բորբոքուիլ։

Воззва́ніе գ. չ. հրաւէր, կանչելը, ձայնելը։

Воззва́нный ած. հրաւիրուած, կոչուած, կանչուած։

Воззва́тельный տ. **Воззы́вный.**

Воззва́ть տ. **Взыва́ть.**

Воззида́ть բ. ն. վերաշինել, վերականգնել, վերստեղծել։

Воззрѣ́ніе գ. չ. տեսութիւն || հայեցուած || || կարծիք։

Воззрѣ́ть տ. **Взира́ть.**

Воззыва́ть տ. **Взыва́ть.**

Воззы́вный ած. հրաւիրական։

Во́зикъ տ. **Возъ.**

Вози́льный ած. կրելու, տանելու։

Вози́льщикъ գ. ա. կրող, տանող (սայլով)։

Вози́ть տ. **Везти́.**

Во́зка գ. ի. տանելը, տեղափոխելը, կրելը (սայլով)։

Возлага́ть, возложи́ть բ. ն. դնել, պարտաւորեցնել, յանձնել։ **—ся** բ. ա. պարտաւորուիլ, դրուիլ, յանձնուիլ։

Возлега́ть,—лежа́ть, возле́чь բ. չ. ընկողմանել, թեք ընկնել։

Возлелѣ́янный ած. գուրգուրած։

Возлелѣ́ять, взлелѣ́ять բ. ն. գուրգուրել, գգուել։

Возлета́ть, возлетѣ́ть տ. **Взлета́ть.**

Возлива́ть տ. **Взлива́ть.**

Возликова́ть տ. **Взликова́ть.**

Возлія́ніе գ. չ. ցօղում, սրսկում։

Возложе́ніе գ. չ. վերան դնելը, բառնալը || յանձնարարութիւն, յանձնելը, պարտաւորացնելը։

Возложенный ած. վրէն դրուած || յանձնարարուած։

Возложи́ть տ. **Возлага́ть.**

Во́злѣ ն. մօտ, մօտին, քովը, մերձ։

Возлѣза́ніе, возлѣза́ть տ. **Взлѣза́ніе, взлѣза́ть.**

Возлю́бленный,—ная ած. գ. ամենասիրելի, սիրուած, սիրելի, սիրեցեալ, սիրեկան։

Возлюбля́ть,—люби́ть բ. ն. սիրել, սկըսել սիրել։

Возме́здіе գ. չ. տրիտուր, հատուցում, փոխարէն։

Возме́здникъ գ. ա.,**—ница** գ. ի. վարձահատոյց, վրիժակ, վրէժխնդիր, վըրիժառու, քինախնդիր։

Возмечта́ть բ. չ. մեծամտել, բարձրամտիլ, իւր վրայ մեծ կարծիք կազմել։

Возмога́ть, возмо́чь բ. չ. զօրել, կարող լինել, կարենալ || առողջանալ։

Возмо́жность գ. ի. կարելիութիւն, հնարաւորութիւն, կարողութիւն։

Возмо́жно մ. և բ. կարելիին չափ, ըստ կարելւոյն || կարելի է։

Возмо́жный ած. կարելի, հնարաւոր, դիւրահնար։

Возмужа́лость գ. ի. արբունք, այրու-

թիւն, այրական հասակ, հասակն առնելը։

Возмужáлый ած. չափահաս, չափահասակ, հասած։

Возмужáть բ. չ. չափահաս դառնալ, հասնել։

Возмути́тель գ. ա.,—**ница** գ. ի. խառնակիչ, խռովարկու, ապստամբեցնող։

Возмути́тельно մ. և բ. վրդովեցուցիչ կերպով ‖ սարսափելի է, վրդովեցուցիչ է։

Возмути́тельный ած. խռովարար, ապստամբողական, վրդովեցուցիչ։

Возмущáть,—мути́ть բ. ն. խռովութիւն ձգել, շփոթութիւն ձգել, ապստամբեցնել, գրգռել, խառնել, յուզել, վրդովել, աղմկել։ **—ся** բ. ա. վրդովուիլ, յուզուիլ։

Возмущéніе գ. չ. խռովութիւն, ապստամբութիւն, վրդովմունք, աղմուկ, շփոթ։

Возмущённый ած. խռոված, ապստամբած, գրգռուած, վրդովուած։

Возмѣщáтель,—мѣсти́тель գ. ա.,—**ница** գ. ի. փոխարինող, տեղը բռնող։

Возмѣщáть, возмѣсти́ть բ. ն. փոխարինել, տեղը բռնել։ **—ся** բ. ա. փոխարինուիլ։

Возмѣщéніе գ. չ., **возмѣ́стка** գ. ի. փոխարկութիւն, տեղափոխութիւն, փոխարինութիւն, լրացում, հատուցում։

Вознаграждáть,—гради́ть բ. ն. վարձատրել, փոխարէնը հատուցանել, փոխարինել։ **—ся** բ. ա. վարձատրուիլ։

Вознаграждéніе գ. չ. վարձատրութիւն, հատուցում, տրիտուր ‖ վարձ։

Вознамѣ́риваться,—мѣ́риться բ. ա. դիտաւորուիլ, դիտաւորութիւն ունենալ, մտադիր լինել։

Возневѣ́ровать բ. չ. հաւատը կորցնել, այլեւս չհաւատալ, թերահաւատիլ, կասկածել։

Вознегодовáть բ. չ. բարկանալ, զայրանալ, տրտնջալ, անբաւականութիւն յայտնել, տժգոհութիւն յայտնել։

Возненави́дѣть բ. ն. ատել, սկսել ատել, ատելութեամբ լցուիլ։

Вознесéніе գ. չ. համբարձում։ — **Господня**—Համբարձումն Քրիստոսի, Տօն Համբարձման Տեառն։

Вознесéнскій ած. համբարձման։

Вознесéнный ած. բարձրացրած, վերացած, համբարձրած ‖ գովաբանուած, փառաբանուած։

Возникáніе գ. չ. ծագելը, երեւելը, սկզբնաւորելը։

Возникáть,—кнуть բ. չ. ծագել, երեւալ, սկիզբն առնել, սկսուել։

Возни́клый, возни́кшій ած. ծագած, ծնուած, սկսուած, երեւան եկած։

Возни́къ ած. բեռնակիր ձի, սայլակիր ձի։

Возни́ца,—ни́чій գ. ա. կառավար, սայլապան ‖ Կառավար (աստեղատուն)։

Возновля́ть, вознови́ть տ. **Возобновля́ть, возобнови́ть.**

Возноси́ть, вознести́ բ. ն. բարձրացնել, վերացնել ‖ գովել, գովաբանել, փառաբանել։ **—ся** բ. ա. ամբառնալ, վերանալ ‖ գոռոզանալ, ամբարտաւանալ, մեծամտիլ։

Возно́сливость գ. ի. գոռոզութիւն, մեծամտութիւն, ամբարտաւանութիւն։

Возно́сливо մ. գոռոզութեամբ, ամբարտաւանութեամբ։

Возно́сливый ած. գոռոզ, մեծամիտ, ամբարտաւան։

Возношéніе գ. չ. գովաբանութիւն, փառաբանութիւն ‖ ամբարտաւանութիւն, գոռոզութիւն, մեծամտութիւն։

Возня́ գ. ի. աղմուկ, շփոթ, իրարանցում, վազվզոց։

Возобладáть բ. չ. սկսել տիրել ‖ կրկին տիրել, կրկին տիրապետել։

Возобнови́тель գ. ա.,—**ница** գ. ի. վե-

րանորոգիչ, նորոգող, վերանորոգող։

Возобнови́тельный ած. վերանորոգուող, նորոգուող։

Возобновле́ніе գ. չ. վերանորոգութիւն, նորոգութիւն։

Возобновлённый ած. վերանորոգուած, նորոգուած, կրկնուած, արծարծուած։

Возобновля́емый ած. վերանորոգելի, վերանորոգուող։

Возобновля́ть, возобнови́ть բ. ն. նորոգել, վերանորոգել, արծարծել։ **—ся** բ. ա. նորոգուիլ, վերանորոգուիլ, արծարծուիլ։

Возови́къ գ. ա. սայլաքարշ ձի, սայլակիր ձի։

Возово́й ած. սայլի։

Возо́къ, возо́чекъ գ. ա. սայլակ, սայլիկ, փոքրիկ սայլ։

Возопи́ть, возопія́ть տ. **Вопи́ть, вопія́ть.**

Возра́довать տ. **Ра́довать.**

Возража́тель գ. ա.,**—тельница** գ. ի. ընդդիմախօսող, հակաճառող, պատասխանող։

Возража́ть, возрази́ть բ. ն. ընդդիմախօսել, հակաճառել, պատասխանել։

Возраждае́мость գ. ի. վերածնութիւն, վերածնելու ընդունակութիւն։

Возражда́емый ած. վերածնող, վերածնելի։

Возражда́ть, возроди́ть բ. ն. վերածնել, զարթեցնել։ **—ся** բ. ա. վերածնիլ։

Возраждённый ած. վերածնուած, վերածնեալ։

Возраже́ніе գ. չ. ընդդիմախօսութիւն, հակաճառութիւն, դիմադարձութիւն։ **Безъ возраже́нія**—անդիմադարձ, առանց դիմադարձութեան։

Возрази́тель գ. ա.,**—тельница** գ. ի. ընդդիմախօս, հակաճառող։

Возрази́тельный ած. ընդդիմախօսական || հակաճառուելու։

Возраста́ніе, возрасте́ніе գ. չ. աճում, զարգացում։

Возраста́ть, возрасти́, взраста́ть, взрасти́ բ. չ. աճել, զարգանալ, մեծանալ։

Во́зрастъ գ. ա. տի, հասակ, տարիք։

Возраща́ть, возрасти́ть, взрасти́ть բ. ն. աճեցնել, զարգացնել, բուսցնել, կրթել։

Возращённый, взращённый ած. աճած, զարգացած, արբունքին հասած, զօրացած։

Возраще́ніе գ. չ. աճեցում, աճեցնելը, բուսցնելը, կերակրելը։

Возревнова́ть, взревнова́ть բ. չ. նախանձել, սկսել նախանձել։

Возроди́тель,—ница գ. վերանորոգիչ, վերանորոգող։

Возрожда́ть, возроди́ть տ. **Возражда́ть.**

Возрожде́ніе գ. չ. վերածնութիւն, վերակենդանացութիւն, նորոգութիւն։

Возропта́ть բ. չ. տրտնջալ, դժգոհութիւն յայտնել, սկսել տրտնջալ։

Возрыда́ть տ. **Зарыда́ть.**

Возсія́ть բ. չ. ծագել, փայլել, սկսել փայլել, կրկին փայլել։

Возсла́ть տ. **Возсыла́ть.**

Возсоединённый ած. միացած, միաւորուած։

Возсоединя́ть, возсоедини́ть բ. ն. միացնել, միաւորցնել, զուգել || զօդել։

Возсо́зданный ած. վերաստեղծ, վերաստեղծուած։

Возсозида́ть, возсозда́ть բ. ն. վերաստեղծել, վերականգնել։

Возстава́ть, возста́ть բ. չ. կանգնել, ոտքի կանգնել || զարթնել || շարժիլ, ապստամբիլ։

Возставля́ть,—ви́ть բ. ն. ոտքի կանգ-

նեցնել, վերականգնել, կառուցանել, հիմնել։

Возстáніе գ. չ. ոտքի կանգնելը, ապստամբութիւն, աղմուկ, խռովութիւն։

Возстанови́тель գ. ա.,—**ница** գ. ի. վերականգնող, նորոգող։

Возстановлéніе գ. չ. վերականգնում, վերանորոգում || կենդանացում։ — **правъ**—իրաւանց վերականգնում։

Возстановлéнный ած. վերականգնած, վերանորոգած։

Возстановля́ть, возстанови́ть բ. ն. վերականգնել, վերանորոգել, վերաշինել, նորոգել || մաքրել, զտել (քիմ.) || || ոտքի հանել, ապստամբեցնել։

Возсылáніе, возслáніе գ. չ. վերառաքում։

Вóзсланный ած. վերառաքուած, վերուղղուած։

Возсы́лать, возслáть բ. ն. վերառաքել, վերուղղել։ —**ся** բ. ա. վերուղղուել, վերառաքուել։

Возсѣдáніе գ. չ. նստելը, բազմելը, նախագահելը։

Возсѣдáть, возсѣ́сть բ. չ. նստել, բազմել, նախագահել։

Вóзчикъ տ. **Вóщикъ.**

Возчýвствовать բ. չ. զգալ, իմանալ։

Возшéствіе գ. չ. համբարձում, ամբառնալը։ — **на престóлъ**—գահը բարձրանալը, գահակալութիւն։

Возшумѣ́ть բ. չ. աղմուկ հանել, աղաղակ բառնալ։

Возъ գ. ա. բեռ, բարձած սայլ || սայլ, կառասայլ։

Возъимѣ́ть, возимѣ́ть բ. ն. ստանալ, ունենալ, զգալ։

Возъяря́ть,—ри́ть բ. ն. կատաղեցնել, զայրացնել, գրգռել։ —**ся** բ. ա. կատաղիլ, զայրանալ։

Вой գ. ա. ողբ, կոծ || ոռնոց, ոռնալը։

Вóйлокъ,—лочекъ գ. ա. թաղիք, կայճ, կաճ, քէչայ։

Вóйлочникъ գ. ա. թաղիք շինող։

Вóйлочный ած. թաղիքէ, թաղիքից շինած։

Войнá գ. ի. պատերազմ, կռիւ, ռազմ։

Войнолюби́вый ած. պատերազմասէր, ռազմասէր։

Вои́нски մ. զինուորի նման։

Вои́нскій ած. պատերազմական, զինուորական։

Вои́нственность գ. ի. ռազմասիրութիւն։

Вои́нственный ած. քաջամարտիկ, քաջայաղթ, պատերազմասէր, մարտագրգիռ, ռազմասէր։

Вои́нство գ. չ. զինուորութիւն, զինուորական զօրութիւն, ամբողջութիւն զօրքի։

Во́йнъ գ. ա. զինուոր, մարտիկ։

Вóйско գ. չ. զօրք, լաշկար։

Вóйсковой ած. կօզակների։ — **нáчáльникъ**—զօրապետ կօզակների։

Вои́стину մ. արդարեւ, ճշմարտիւ, յիրաւի։

Вои́тель գ. ա. զօրական, պատերազմող։

Войти́ տ. **Входи́ть.**

Вокáбула գ. ի. խօսք, բառ || բառացուցակ օտար լեզուի հանդերձ ռուսերէն բացատրութեամբ (անգիր անելու համար)։

Вокáльный ած. ձայնաւոր։

Вокрýгъ ն. շուրջ, շուրջանակի, բոլորտիք։

Воксáлъ գ. ա. նուագանոց, նուագատեղ, նուագածուների դահլիճ (հասարակաց պարտիզում)։

Волáнъ գ. ա. թռչարան, փռան, վիշապակ (խաղալիք)։

Волва́нка,—ну́ха գ. է. ուտելու սունկ, մանթար. բ.։

Волга́ться տ. **Влыга́ться.**

Во́лглость գ. է. խոնաւութիւն, նամութիւն, թացութիւն, թրջած լինելը։

Во́лглый ած. խոնաւ, նամ, թրջած, թաց։

Во́лгнуть, отво́лгнуть բ. չ. նամոտիլ, խոնաւանալ, թրջիլ, թացանալ։

Волдырева́тый ած. խորթուքորտ։

Волды́рный ած. ուռուցքի։

Волды́рь,—дырёкъ գ. ա. ուռուցք, բուշտ, պալար ‖ ուռած, փքուած մարդ։

Волкани́ческій ած. հրաբղխական, հրաբղխային։ — **шерлъ**—հրանիտ։

Волка́нъ (и огнедыша́щая гора́) հրալեռ, հրաբուղխ (լեառն)։

Волкобо́йникъ գ. ա. միրենայ. բ.։

Волковня́ գ. է. թակարթ, որոգայթ (գայլերի համար)։

Волкода́въ գ. ա. հովուի շուն, ոչխարի շուն, գամփռ, գէլ խեղդող, գէլկոխ։

Волкозу́бъ գ. ա. ընձախոտ. բ.։

Волконо́жіе գ. չ. ջրային մեղրածուծ. բ.։

Волкъ գ. ա. գայլ։

Волна́ գ. է. ալիք, վէտ, կոհակ։

Во́лна գ. է. գեղմ, բուրդ, գզաթ։

Волне́ніе գ. չ. ալէկոծութիւն, ծփանք, յուզմունք, շարժում, խառնակութիւն։ շփոթ։ — **мо́ря**—ծովածփանք, ալէկոծութիւն։ — **се́рдца**—սրտայուզութիւն, սրտայոյզ։

Волни́стый, волнови́дный, волнообра́зный ած. ալէծուփ, ալէծածան, ալէնման ‖ բազմակոհակ, կոհակաւէտ ‖ ալէծածան (կերպաս)։

Волнова́ніе գ. չ. աւէլեկոծութիւն, յուզմունք։

Волнова́тель գ. ա.,—**ница** գ. է. խառնակող, յուզող, ալէկոծող։

Волнова́ть բ. ն. յուզել, խառնակել, ալէկոծել։ —**ся** բ. ա. յուզուիլ, ալէկոծուիլ, ծածանուիլ, ծփալ։

Волново́й ած. ալէկոծական ‖ ալէկոծութեան։

Волноно́сный ած. ալէբեր։

Волнообра́зный ած. ալէնման, ալէձեւ։ —**ное движе́ніе**—ալէձեւ շարժում, երերածուփ։

Волну́ха,—ну́шка տ. **Волва́нка.**

Волня́ный ած. բրդէ, ասուէ։

Волова́нъ գ. ա. կարկանդակ մսալից կամ ձկնալից (vol-au-vent)։

Воло́вина գ. է. եզան կաշի։

Воло́вій ած. եզան, եզի։ — **языкъ**—եզնալեզու. բ.։

Воло́вня գ. է. գոմ, ախոռ։

Воло́вщикъ, волого́нъ գ. ա. եզնավար, եզ քշող, տաւար վաճառող (չօվտար)։

Вологло́дка (воло́вій языкъ) գ. է. եզնալեզու. բ.։

Воло́душка գ. է. եզնակողիկ. բ.։

Волоки́та գ. ա. թափառաշրջիկ, անտուն ‖ յետաձգելը, ուշացնելը ‖ կնասէր, կնահաճոյ, իգամոլ, վարսար։

Волоки́тный ած. թափառական, քարշ եկող։

Волоки́тство գ. չ. կնասիրութիւն, կընամոլութիւն, կնահաճոյութիւն, կանանց յետեւից քարշ գալը։

Волоки́тствовать, волоки́тничать բ. չ. վարարել, կանանց յետեւից քարշ գալ։

Волокни́нъ գ. ա. ընաթել։

Волокни́стый ած. բազմաթել, բազմերակ ‖ թելանման։

Волокно́,—ко́нце գ. չ. մանրաթել, նրբաթել, թելիկ, թել, թեռ։

Волоку́ша գ. է. սայլակ (հանք կրող, աղբ կրող և այլն)։

Во́локъ,—чёкъ գ. ա. *գետամէջք, տարածութիւն կամ պարանոց երկու նաւագնաց գետերի մէջ || անանցանելի խիտ անտառ։*

Волонтёрный ած. *կամաւոր զինուորի։*

Волонтёръ գ. ա. *կամաւոր զինուոր։*

Волопа́съ գ. ա. *եզնարած, անդէորդ։*

Волоса́тикъ գ. ա. *կարմիր բարակ որդունք կանգնած ջրի || աւելուկ բոյս։*

Волоса́тый,—си́стый ած. *մազեղ, մազոտ, թաւամազ, գիսաւոր։*

Во́лосень գ. ա. *փունջ (ձիու ոտքի) || || պճրղան, բաղայ (ձիու ոտքի ցաւ)։*

Волоси́стый տ. **Волоса́тый.**

Волосни́къ գ. ա. *վարսակալ, ծամակալ, վարսակինդ (ժապաւէն)։*

Волосно́й ած. *մազի || մազական, հերաձև, մազակերպ։* — **сосу́дъ**—*մազակերպ երակ։*

Волосови́дный ած. *հերաձև, մազական, մազի նման։*

Волосно́сть գ. ի. *մազականութիւն, հերաձևութիւն։*

Волосо́къ գ. ա. *մազիկ, բարակ մազ։*

Волосопле́тина գ. ի. *մազկապ, հիւսի թել։*

Волосочёсъ, волосочеса́тель գ. ա. *սափրիչ, վարսավիրայ || հիւսող, մազ սանտրող։*

Волостно́й ած. *համայնքի || համայնական։*

Во́лость գ. ի. *համայնք, գաւառակ։*

Во́лось, власъ գ. ա. *հեր, մազ, վարս, գէս։* — **же́нскій**—*կուսան հիւս. բ.։*

Волосяни́къ գ. ա. *ոտաման ձիու մազից || շարմաղ, մաղ ձիու մազից || անտառի թէյ. բ.։*

Волосяни́ца տ. **Власяни́ца.**

Волося́нка գ. ի. *մազէ (քսակ, մաղ և այլն) || թելաբոյս։*

Волосяно́й, власяно́й ած. *մազէ, մազեղէն։* —**ныя расте́нія**—*ձաբխոտ. բ.։* —**ное си́то**—*շարմաղ։*

Во́лоть գ. ի. *թել, երակ, բոյսի թել։*

Волоча́йка գ. ի. *դատարկաշրջիկ, շրջմոլիկ (կին)։*

Волочёйный ած. *ոլորուած, թել քաշուած։*

Волоче́ніе գ. չ. *քարշելը || թել ոլորելը։*

Волочи́льный ած. *մավթուլ ոլորող։*

Волочи́льня գ. ի. *կորզան, թելհան (մեքենայ)։*

Волочи́льщикъ գ. ա. *թել քաշող, մավթուլ շինող։*

Волочи́ть բ. ն. *քարշել, քաշքշել || թել պատրաստել, թել ոլորել || ձգձգել, ուշացնել, յետացնել։*—**ся** բ. ա. *քարշգալ։*

Волочма́ մ. *քարշելով, քաշքշելով։*

Волочь բ. ն. *քարշել։* —**ся** բ. ա. *քարշուիլ։*

Волтаме́тръ գ. ա. *վօլտայաչափ (գործիք)։*

Волтижёрскій ած. *ձիավարի, ձիախաղացի || լարախաղացի։*

Волтижёръ գ. ա. *լարախաղաց || ձիավար, ձիախաղաց, վարժ ձիաւոր || || մարմնամարզ։*

Волтижирова́ніе գ. չ., —**ро́вка** գ. ա. *լարախաղացութիւն || ձիավարութիւն, լաւ ձի հեծնելը || մարմնամարզութիւն։*

Волтижирова́ть բ. չ. *լարի վրայ խաղալ || լաւ ձի հեծնել || զանազան մարմնամարզութիւններ անել։*

Во́лфрамъ գ. ա. *վօլֆրամ (քիմ. պ. մ.)։*

Волхвова́ніе գ. չ. *մոգութիւն, կախարդութիւն, գուշակութիւն ջադութիւն։*

Волхвова́тель,—тельница *կախարդ, հմայող, դիւթող, ջադու։*

Волхвова́тельный ած. *կախարդիչ, հըմայիչ, դիւթիչ։*

Волхвова́ть բ. չ. *կախարդել, հմայել, դիւթել։*

Волхвъ գ. ա. *մոգ, կախարդ, գուշակող։*
Волча́нъ գ. ա. *գերամաստ, Թրմուզ. բ.։*
Волочёкъ, волчокъ գ. ա. *անօսրաչափ, հեղուկաչափ (գործիք) ‖ բզզան, փոքրտիկ (խաղալիկ) ‖ սայլի ծածկ, վաչ, ջէրկէհ։*
Волчёнокъ գ. ա. *գայլակորիւն, գայլի ձագ։*
Волче́цъ գ. ա. *եկքան. բ.։*
Волчи́ться բ. ա. *ցկնել, ցնկնել։*
Волчи́ца գ. ի. *քած գայլ։*
Во́лчій ած. *գայլի, գայլենի։* **— бобъ—***գերամաստ, Թրմուզ. բ.։* **— ла́врикъ, —чье лыко—***տերևատ, կարճաբերձ դափնի. բ.։* **— ко́рень—***ընձախոտ. բ.։*
Волше́бникъ գ. ա.,**—ница** գ. ի. *կախարդ, վհուկ, մեռելահարցուկ։*
Велше́бничать,—ше́бствовать բ. չ. *կախարդութիւն անել, ջադութիւն անել։*
Волше́бничій ած. *կախարդի։*
Волше́бный ած. *կախարդական, դիւթական, մոգական, հմայական։* **—ная трава́—***մոգական տերև. բ.։* **—ный фона́рь—***դիւթական լապտեր։* **—ная фле́йта—***մոգական սրինգ։*
Волшебство́ գ. չ. *կախարդութիւն, դիւթութիւն, հմայութիւն։*
Волшебствова́ніе գ. չ. *կախարդութիւն անելը։*
Воло́вій ած. *եզի, եզան։*
Волъ գ. ա. *եզ, ցուլ։*
Волы́нка գ. ի. *հովուատիկ (նուագարան)։*
Волы́ночникъ,—лы́нщикъ գ. ա. *տիկ ածող, տկզար, պարկապզուկ։*
Вольго́та, вольго́тный տ. **Вальгота, вальго́тный.**
Во́льница գ. ի. *կամաւորների գունդ, կամաւոր ‖ յանդուգն, ինքնակամ։*
Во́льничанье գ. չ. *անկարգութիւն, անկանոնութիւն, ինքնակամութիւն։*
Во́льничать գ. չ. *անկարգ ապրել, ինքնագլուխ գործել, ինքնակամութիւն անել։*
Вольно́ բ. *ինչո՞ւ համար, շատ բան։*
Во́льно մ. *ազատաբար, արձակ, համարձակ, ըստ կամաց, ազատ, վարժ։*
Вольноду́мецъ գ. ա.,**—думка** գ. ի.,**—мый** ած. *ազատախոհ, ազատամիտ (մարդ) ‖ հանրացած սկզբունքներ չընդունող։*
Вольноду́мство գ. չ. *ազատամտութիւն, ազատախոհութիւն ‖ անհաւատութիւն, հակակրօն փիլիսոփայութիւն։*
Вольноду́мствовать բ. չ. *ազատամտութիւն անել ‖ հակակրօն՝ մտածել, լինել, գործել։*
Вольнонаёмный ած. *վարձկան։*
Вольноопредѣля́ющійся ած. *կամաւոր զինուոր։*
Волноотпу́щенный ած. *ազատուած (ստրուկ)։*
Вольнопрактику́ющій ած. *ազատ պարապող (բժիշկ և այլն)։*
Вольноприхода́щій ած. *երթևեկ (աշակերտ), ցերեկօթիկ։*
Вольнослу́шатель գ. ա.,**—ница** գ. ի. *ազատ ունկնդիր (ուսանող, ուսանողուհի)։*
Во́льность գ. ի. *ազատութիւն, անկախութիւն, համարձակութիւն։*
Во́льный ած. *ազատ, անկախ, ինքնիշխան ‖ արձակ, թեթև ‖ անհնազանդ։*
Вольтаме́тръ տ. **Волтаме́тръ.**
Во́льтовъ столбъ գ. ա. *վօլտայասիւն, վօլտայեան սիւնեակ (Ֆիզ.)։*
Вольтъ գ. ա. *խուսափանք (սրախաղութեան ժամանակ) ‖ ծիր՝ շրջանի (ձիավարի)։*
Вольфра́мъ տ. **Волфра́мъ.**
Волю́та գ. ի. *սիւնագլուխ, խոյեակ սեան։*
Во́ля, во́лька, во́люшка գ. ի. *կամք, հաճոյք, ցանկութիւն, յօժարութիւն, թոյլտուութիւն, համաձայնութիւն։*

Во́мбатъ գ. ա. գարշահոտ, վոմբատ. կ.։

Вомча́ть բ. ն. արագ ներս բերել։ **—ся** բ. ա. արագ ներս վազել։

Вонза́ть, вонзи́ть բ. ն. ցցել, մխել, խրել։ **—ся** բ. ա. ցցուիլ, խրուիլ, մխուիլ։

Вонзённый ած. ցցած, մխուած, խրուած։

Вонзе́ніе գ. չ. ցցելը, խրելը, մխելը։

Во́нный ած. դրսի, դրսեւի, արտաքին։

Вонъ մ. դուրս, այնտեղ։

Вонь գ. ի. գարշահոտութիւն, անպիտան հոտ։

Вонючій, во́нькій ած. գարշահոտ, գարշահոտ իր ‖ գարշահոտ կենդանի ‖ ‖ փայտոջիլ, բաղլիճ (միջատ)։ **—чая каме́дь**—անգուժատ (նիւթ)։

Вонючка գ. ի. արջաթաթ. բ. ‖ ժանտահոտ մուկն։

Воня́ть բ. չ. հոտել, գարշահոտութիւն տարածել։

Вообража́емость, вообрази́мость գ. ի. երեւակայութիւն, երեւակայական պատկերացում։

Вообража́емый ած. երեւակայական, երեւակայելի։

Вообража́ть, вообрази́ть բ. ն. երեւակայել, պատկերացնել։

Воображе́ніе գ. չ. երեւակայութիւն ‖ ‖ պատկերացում, պատկերացնելը։

Вообрази́мый տ. **Вообража́емый.**

Вообрази́тельность գ. ի. երեւակայելիութիւն, երեւակայելի լինելը։

Вообрази́тельный ած. երեւակայելի։

Вообще́ մ. առհասարակ, ընդհանրապէս, առանց բացառութեան։

Воодушевлённый ած. ոգեւորուած, քաջալերուած։

Воодушевля́ть,—шеви́ть բ. ն. ոգեւորել, քաջալերել։ **—ся** բ. ա. ոգեւորուիլ, քաջալերուիլ։

Вооружа́ть, вооружи́ть բ. ն. զինաւորել, զինուորել, սպառազինել, պատերազմի առիթ տալ։

Вооружённый ած. զինուորուած, սպառազինուած, սպառազէն, զինազարդեալ, զինազգեաց։

Вооружи́ться բ. ա. զինաւորուիլ, զինուորուիլ, սպառազինուիլ։

Вооруже́ніе գ. չ. սպառազինութիւն, զէնք։

Вопе́рвыхъ ած. նախ, նախ եւ յառաջ։

Вопи́ть, возопи́ть բ. չ. աղաղակել, ողբալ, կոծել։

Вопію́щій ած. աղաղակող, բողոքող, երկնաբողոք, սարսափելի։ **Э'то вопію́щее зло**—այդ երկնաբողոք ոճիր է։

Вопія́ніе, вопле́ніе գ. չ. ողբալը, կոծելը, կոծ, կոծում։

Вопія́ть, возопія́ть բ. չ. ողբալ, կանչել, խնդրել։

Вопли́вый ած. աղաղակող, լալկան, լացկան։

Воплоща́ть, воплоти́ть բ. ն. մարմնացնել, մարմին տալ։ **—ся** բ. ա. մարմնանալ։

Воплоще́ніе գ. չ. մարմնառութիւն, մարդեղութիւն։

Воплощённый ած. մարմնացած, մարմնացեալ։

Вопль գ. ա. ողբ, կոծ, աղաղակ, լացուկոծ։

Вопреки́ ն. հակառակ, ընդդէմ։

Вопроси́тель գ. ա.,**—тельница** գ. ի. հարցանող, հարցնող, հարց տուող։

Вопроси́тельная ած. հարցական նշան, ոլորակ։

Вопроси́тельный ած. հարցական։

Вопро́сный ած. հարցի ‖ հարցին վերաբերեալ։

Вопро́съ գ. ա. հարց, խնդիր։

Вопроша́ть,—си́ть բ. ն. հարցանել, ընդհատել։ **—ся** բ. ա. հարցուիլ։

Вопро́шенный ած. հարցուած։

Вопроше́ніе գ. չ. հարց, հարցուածք։

Во́рвань գ. ի. ձկի իւղ։

Ворванный,—ный ած. *ձկի եւղի* || *ձկի եւղով*։

Ворва́ться տ. **Врыва́ться.**

Вори́шка գ. ա. *գողիկ, մատաղահաս գող*։

Воркли́вость գ. ի. *վուվուչելը, մնչելը* || || *մնչել սիրելը*։

Воркли́вый ած. *վուվուչող, մնչող, ղունղունացող*։

Воркова́ніе գ. չ. *մնչելը, վուվուչելը*։

Воркова́ть բ. չ. *մնչել, վուվուչել, ղունղունալ*։

Воркотня́ գ. ի. *մնչիւն, վուվուչ* || *քրթմնջիւն, տրտունջ*։

Воркýнъ,—нья գ. *վուվուչող, մնչող, ղունղունացող*։

Воро́ба գ. ի. *կարկին, փէրկէլ*։

Воробе́й գ. ա. *ճնճղուկ, ծիտ*։

Воробе́йникъ, воробьи́ное сѣ́мя գ. ա. *քարասերմնիկ. բ.*։

Воро́бить, про— բ. ն. *կարկինով գծել*։

Воро́бка գ. ի. *էգ ճնճղուկ*։

Воробьёнокъ գ. ա. *ճնճղուկի ձագ, ծտի ճուտ*։

Воробьи́ный ած. *ճնճղուկի, ծտի*։

Ворова́нье գ. չ. *գողանալը*։

Ворова́то մ. *գաղտնագողի, խորամանկութեամբ*։

Ворова́тый ած. *խորամանկ, տակէտակ, գաղտնագողի*։

Ворова́ть, воро́вывать բ. ն. *խաբել* || *գողանալ, թաքուն վերցնել*։

Воро́вка գ. ի. *գողուհի, գող կին*։

Воровски́ մ. *գողի նման, գողիպէս, աւազակաբար*։

Воровско́й ած. *գողի* || *գողացած, յափշտակած*։

Воровство́ գ. չ. *գողութիւն*։

Воро́вый ած. *ժիր, ճարպիկ, շուտաժիր*։

Ворожа́йка տ. **Вороже́я**.

Ворожба́, —роже́ніе գ. *գուշակութիւն, փալ բաց անելը*։

Вороже́я գ. ի. *գուշակող, փալ բաց անող*։

Ворожи́ть բ. *գուշակել, փալ բաց անել*։

Воро́на գ. ի. *ո՛րի, ագռաւ (էգ)*. **—че́рная**—*սեւ ագռաւ, տուլաչ*։ **—си́ва**—*Ներկարար. Թ.*։

Вороне́ніе գ. չ. *ողորկում, ողորկելը, փայլեցնելը*։

Воронёнокъ գ. ա. *ագռաւի ձագ*։

Ворони́ло գ. չ. *կոկիչ, ողորկիչ*։

Ворони́льщикъ գ. ա. *կոկող, ողորկող*։

Ворони́ть բ. ն. *կոկել, ողորկել*։

Воро́ній ած. *ագռաւի*։ **— конь**—*սեւ ձի*։

Воро́нка —ро́ночка գ. ի. *ձագար, ձագառ* || *խարակաձուկն*։ **— маги́ческая**—*մոգական ձագառ*։

Воро́нко գ. չ. *սեւ ձի*։

Воронкообра́зный ած. *ձագարաձեւ, ձագառանման*։

Вороно́й ած. *սեւ, սեւ գոյնով (ձի)*։

Воронопѣ́гій ած. *խայտաբղէտ, սեւ չալ (ձի)*։

Вороноча́лый ած. *գորշ, մոխրագոյն (ձի)*։

Воро́ночный ած. *ձագառի*։

Во́ронъ գ. ա. *ագռաւ. Թ.*։ **— морско́й**—*Հողամաղ, ճենական թոնծ, ջրագռաւ. Թ.*։

Ворота́, —ро́та գ. չ. յգ. *դուռն, դրունք, մուտք* || *ագօրեակ*։ **— гла́вныя** — *մայրադրունք*։ **— ле́гочныя**—*թոքադրունք*։ **— печено́чныя**—*լերդադրունք*։

Вороти́ло գ. չ. *մեծ լծակ* || *հողմաղացի կոթ (որով անիւը դէպի քամին են դարձնում)*։

Вороти́ть տ. **Воро́чать**.

Воротни́къ, —ничёкъ, —ничекъ գ. ա. *օձիք, փողպատ, տճ. եախայ*։

Воро́тный ած. *լծաձիգ*։ **—ная ве́на**—*արխնատար երակ*։

Во́ротный ած. *օձիքի*։

Во́ротъ գ. ա. *օձիք* || *գլանանիւ, անուորդ*։

Во́роть գ. ի. *դարձուած զգեստ*։

Во́рохъ, ворошо́къ գ. ա. *խառնակոյտ,*

դէզ, կոյտ, չեղջ, ‖ խշխշոց, շխրտոց (եղէգի, բոյսի՝ որևէ կենդանու անցկենալիս)։

Ворóчанье գ. չ. դարձնելը, շրջելը, գլորելը, թաւալելը։

Ворóчать, —рáчивать, —ротúть բ. ն. թաւալել, դարձնել, շրջել, գլորել ‖ ‖ պտըտել, ոլորել։ **—ся** բ. ա. դառնալ, յետ դառնալ ‖ պտըտուիլ, ոլորուիլ։

Ворóченный ած. դարձուած, յետ դարձուած։

Ворошúть, —хнýть բ. ն. թաւալել, դարձնել, շուռտալ (խոտը՝ չորացնելու համար) ‖ խառնել։ **—ся** բ. ա. շարժուիլ, դառնալ, տատանուիլ։

Вóрса գ. ի. խաւ (թաւիշի և այլն)։

Ворсúльна գ. ի. գզիչ, գզոց, հերհեր, սանտիրք, խաւ շինող սանտր։

Ворсúльный, —совáльный ած. գզելու։

Ворсúльщикъ գ. ա. ասուեգործ ‖ գզող, գզար, խաւ շինող (մարդ)։

Ворсúнка գ. ի. խաւ։

Ворсúстый ած. թաւամազ, խաւոտ (մահուդ և այլն)։

Ворсúть, —совáть բ. ն. գզել, խաւ շինել (մահուդի և այլն)։

Ворсовáльня գ. ի. գզարան, խաւ շինելու տեղ։

Ворсовáніе, воршéніе գ. չ. գզելը, խաւ շինելը, թաւամազ անելը։

Ворся́нка գ. ի. վայրի կանգառ. բ։

Ворсянóй ած. փշով գզուած։

Ворчлúвость գ. ի. ցասկոտութիւն, քրթմնջող բնաւորութիւն։

Ворчлúво մ. մըմըռթալով, տրտնջելով, քրթմնջելով։

Ворчлúвый ած. քրթմնջասէր, մրթմըրթացող, մռմռացող, տռտռացող։

Ворчáніе գ. չ. քրթմնջիւն, մրթմըրթոց, կռինչք։

Ворчáть բ. չ. քրթմնջել, բարկանալ, տրտնջալ, փնթփնթալ ‖ կռկռալ, ղռղռալ (որովայնը)։

Воръ գ. ա. գող։ **—ровка** գ. ի. գողուհի, գող կին։ **— литератýрный**—բանագող։

Восемьнáдцатый ած. տասն'ութերորդ, ութ և տասներորդ։

Восемьнáдцать թ. ա. տասն'ութ, ութ և տասն։

Восемь թ. ա. ութն, ութ։

Вóсемьдесять թ. ա. ութսուն։

Восемьсóть թ. ա. ութն հարիւր, ութ հարիւր։

Вóсемью մ. ութով, ութը հատով։

Воскипáть, —пѣть տ. **Вскипáть, вскипѣть.**

Восклицáніе, —кликновéніе գ. չ. բացագանչութիւն։

Восклицáтельная ած. գ. ի. բացագանչական նշան (!)։

Восклицáтельный ած. բացագանչական։

Восклицáть, —клúкнуть բ. չ. բացագանչել։

Воскобúтіе գ. չ. մոմի զտելը, մոմ շինելը։

Воскобóй գ. ա. մոմագործ, մոմ շինող ‖ ‖ մոմի մաքրիչ։

Воскобóйничанье, —бúтіе գ. չ. մոմի զտելը, մոմի մաքրելը։

Воскобóйничать բ. ն. մոմ մաքրել, մոմ զտել։

Воскобóйня գ. ի. մոմարան, մոմի գործարան։

Воскобóйный ած. մոմարանի։

Воскобѣлéніе գ. չ. մոմ սպիտակացնելը։

Воскобѣлúльня, —ная фáбрика գ. ի. մոմ սպիտակացնելու գործարան։

Восковáтый ած. մոմախառն։

Восковúна գ. ի. բերնի զեղնուց (թռչունի)։

Воско́вникъ գ. ա. *վայրի մրտենի, գըմռսենի. բ.։*

Восково́й, вощано́й ած. *մոմեղէն ‖ մոմէ, մոմից շինած։*

Восколе́й, —ма́тель գ. ա. *մոմագործ, մոմ շինող։*

Восколи́тіе գ. չ. *մոմագործութիւն, մոմ թափելը։*

Воскомасти́ка գ. ի. *խնկամոմ։*

Воскормля́ть, воскорми́ть տ. **Вска́рмливать.**

Воскреса́ть, —снуть բ. ն. *յարութիւն առնել, կենդանանալ։*

Воскресе́ніе, —се́нье գ. չ. *յարութիւն ‖ ‖ կիւրակէ, միաշաբաթ։*

Воскреси́тель գ. ա. *յարուցանող, յարութիւն տուող։*

Воскре́сный ած. *կիւրակէի ‖ յարութեան։*

Воскреша́ть, —реси́ть բ. ն. *կենդանացնել, յարութիւն տալ։*

Воскрешённый ած. *յարուցած ‖ յարութիւն առած։*

Воскреше́ніе գ. չ. *յարուցանելը, կենդանացնելը, յարութիւն տալը։*

Воскри́кнуть տ. **Вскри́кнуть.**

Воскриле́ніе գ. չ. *թեւաւորուելը, թեւ ստանալը ‖ վերասլացում, ոգեւորիլը, ոգեւորութիւն, մտքի վերանալը։*

Воскри́ліе գ. չ. *քղանց, վերջաւոր, տճ. փէշ։*

Воскриля́ть, —рили́ть բ. ն. *թեւաւորել, թեւ տալ ‖ հիացնել, ոգեւորել, միտքը վերացնել։*

Воскриле́нный ած. *թեւաւորուած ‖ ‖ հիացած, ոգեւորուած, վերացած։*

Воскуре́ніе գ. չ. *խնկարկութիւն ‖ բուրում։*

Воску́ривать, —ря́ть, —ри́ть բ. ն. *բուրել, ‖ խնկարկել, խունկ մատուցանել։*

Воскъ, вощечёкъ գ. ա. *մեղրամոմ։*

Восмери́къ, восмёрка, восмерня տ. **Осмери́къ, осмёрка и осмерня́.**

Во́смеро մ. *ութն հոգով, ութն հոգի միասին։*

Восми́на, восми́нникъ տ. **Осьми́на и осьми́нникъ.**

Воспале́ніе գ. չ. *բորբոքում, այտուցք ‖ ‖ ցաւ, տապ, տաքութիւն։* — **горта́ни**—*խռչատապ։* — **грудобрю́шной прегра́ды**—*ստոծանատապ։* — **желу́дка**—*ստամոքսատապ։* — **ки́шекъ** —*աղէտապ։* — **мо́зга** —*ուղեղատապ։* — **лёгкихъ**—*թոքատապ։* — **заднепрохо́дной кишки́**—*թափանցատապ։* — **селе́зенки**—*փայծաղնատապ։* — **се́рдца**—*սրտատապ։* — **ма́тки**—*արգանդատապ։* — **ма́точнаго рука́ва** —*ներքսափողատապ։* — **спи́ннаго мо́зга**—*ողնածըծատապ։* — **языка́** *լեզուատապ, լեզուի այտում։*

Воспали́мость գ. ի. *բորբոքուող լինելը։*

Воспали́тельный ած. *բորբոքիչ, բորբոքող, կիզող։*

Воспаля́ть, —поли́ть, —ться բ. *բորբոքել, վառել, կիզել, գրգռել, խանձել։*

Воспаря́ть, —пари́ть բ. չ. *սլանալ, վերանալ, վերասլանալ, թեւ առնել թռչել։*

Воспаря́ться, —пери́ться բ. ա. *սլանալ, վերասլանալ, վերանալ, բարձրանալ (մտքով)։*

Воспи́сывать, —писа́ть բ. ն. *ուղղել, նշանակել, ցոյց տալ։*

Воспита́лище գ. չ. *կրթարան։*

Воспита́ніе գ. չ. *կրթութիւն, դաստիարակութիւն։*

Воспи́танникъ գ. ա. *աշակերտ, սան։* **—нница** գ. ի. *աշակերտուհի, սանուհի։*

Воспи́таннический ած. *աշակերտական։*

Воспи́танный ած. *կրթուած, դաստիարակուած, ձեռնասուն։*

Воспита́тель գ. ա. *դաստիարակ, կրթող։* **—льница** գ. ի. *դաստիարակուհի, վարժուհի։*

Воспи́тательный ած. *կրթողական, դաստիարակական։*

Воспи́тывать, —тать բ. ն. *կրթել, դաստիարակել։* **—ся** բ. ա. *կրթուիլ, դաստիարակուիլ։*

Воспла́кать տ. **Всплáкать.**

Воспламене́ніе գ. չ. *բռնկում, բռնկելը, վառուելը, բոցավառելը։*

Воспламенённый ած. *բռնկած, վառուած, հրաբորբոք։*

Воспламенѣ́ть բ. չ. *բռնկիլ, վառուիլ, բոցավառիլ։*

Воспламеня́емость գ. ի. *բռնկելիութիւն, բռնկող լինելը։*

Воспламеня́емый ած. *բռնկող, բորբոքուող, վառուող։*

Воспламеня́ть, —мени́ть բ. չ. *վառել, բռնկեցնել, բորբոքել։* **—ся** բ. ա. *բորբոքուիլ, բռնկուիլ։*

Восполня́ть, восполнить բ. ն. *լրացնել։*

Воспо́льзоваться բ. ա. *օգտուիլ, օգուտ քաղել։*

Воспомина́ніе, воспоминове́ніе գ. չ. *յիշելը, յիշողութիւն, յիշատակ։*

Воспомина́тельный ած. *յիշատակելի։*

Воспомина́ть, воспомяну́ть տ. **Вспомина́ть, вспомя́нуть.**

Воспослѣ́дованіе գ. չ. *կատարում, լրում։*

Воспослѣ́довать բ. չ. *հետևել || յաջորդել, պատահել, կատարուիլ։*

Воспра́здновать բ. չ. *տօնել, տօնախմբութիւն սկսել։*

Воспрепя́тствованіе գ. չ. *արգելելը, խափանելը։*

Воспрепя́тствовать բ. չ. *արգելել, խափանել։*

Воспрети́тельный ած. *արգելիչ, խափանիչ։*

Воспреща́ть, —ти́ть բ. ն. *արգելել, խափանել, խոչնդոտ լինել։* **—ся** բ. ա. *խափանուիլ, արգելուիլ։*

Воспрещённый ած. *խափանուած, արգելուած, արգելեալ։*

Воспреще́ніе գ. չ. *խափանում, արգելք, արգելում։*

Восприним́ать, —пріять բ. ն. *ընդունել։* **— отъ ку́пели**—*կնքահայր դառնալ։*

Восприня́тіе, —ма́ніе, —ятіе գ. չ. *ընդունելը, ընդունելութիւն։*

Воспріе́мникъ գ. ա. *աշակերտ, հետեւող, ընդունող։*

Воспріе́мничать բ. ն. *ընդունել, կնքահայր դառնալ։*

Воспріи́мчивость գ. ի. *ընդունակութիւն, ըմբռնողական կարողութիւն։*

Воспріи́мчивый ած. *հեշտ ըմբռնող, ընդունակ։*

Воспрія́тый ած. *ընդունուած, ընդունած։*

Воспроизведе́ніе գ. չ. *վերստեղծում, վերարտադրում։*

Воспроизведённый ած. *վերստեղծուած, վերարտադրուած, նորից շինած։*

Воспроизводи́тельность գ. ի. *վերաստեղծութիւն, վերարտադրութիւն, վերաստեղծելու ընդունակութիւն։*

Воспроизводи́тельный ած. *վերաստեղծելի, վերարտադրելի, վերակրկնելի։*

Воспроизводи́ть, —роизве́сть բ. ն. *վերաստեղծել, վերարտադրել, վերակրկնել։*

Воспрославля́ть տ. **Прославля́ть.**

Воспротивле́ніе գ. չ. *ներհակութիւն, ընդդիմութիւն։*

Воспротивля́ться, —проти́виться բ. ա. *հակառակել, ընդդիմանալ, ներհակիլ։*

Воспряда́ть, воспря́дывать, —ну́ть բ. չ. *վերանալ, ելնել, ամբառնալ || զարթնել, վեր կենալ, վեր թռչել։*

Воспыла́ть բ. չ. բորբոքուիլ, գրգռուիլ (սիրով, ցանկութեամբ և այլն)։

Воспѣва́ніе գ. չ. երգելը, գովաբանելը, փառաբանելը։

Воспѣва́тель, —ница. գ. երգիչ, գովաբանող, փառաբանող։

Воспѣва́ть, —пѣ́ть բ. ն. երգել, գովաբանել, փառաբանել։

Воспѣ́тый ած. գովուած, փառաբանուած։

Воспяти́тельный ած. ընկրկող, յետ գնացող, յետ ընկնող, յետ շարժուող։

Воспя́ченный ած. յետ դարձրած, ընկրկեցրած։

Воспяща́ть, —ти́ть, вспя́тить բ. ն. յետ դարձնել ‖ խափանել, արգելել։

Восто́къ գ. ա. արեւելք։

Восторга́ть, —гнуть բ. ն. կորզել, խլել, արմատով հանել ‖ ոգեւորել, զմայլեցնել։ **—ся** բ. ա. ոգեւորիլ, յափշտակուիլ, զմայլիլ։

Восто́ргъ գ. ա., **—женность** գ. ի. հիացում, հրճուանք, ցնծութիւն։

Восто́рженный ած. զմայլուած, հիացած, ցնծալի ‖ խլուած։

Восто́ржествовать բ. չ. յաղթանակել, յաղթել, յաղթանակը տանել։

Восто́чный ած. արեւելեան։

Востре́бованіе գ. չ. պահանջ, պահանջելը, պահանջողութիւն։ **По пе́рвому востре́бованію**—ց՚պահանջ։

Востре́бовать բ. ն. պահանջել։

Вострепета́ть բ. չ. դողալ, սարսիլ, դողդողալ, թրթռալ։

Востри́ть տ. **Остри́ть.**

Воструби́ть բ. ն. փող հնչեցնել, հռչակել, հրատարակել, համբաւ տարածել։

Во́стрый տ. **О'стрый.**

Востря́къ, —ру́ха գ. սրամիտ, սուր, աշխոյժ (այր, կին)։

Восхвале́ніе գ. չ. գովեստ, գովասանութիւն, գովաբանութիւն, փառաբանութիւն, օրհնաբանութիւն։

Восхвалённый ած. գոված, գովաբանած, փառաբանած։

Восхваля́ть, —лить բ. ն. գովել, գովաբանել, գովասանել, դրուատել, օրհնաբանել։

Восхити́тель, —ница գ. կախարդող, սխրացնող, յափշտակող, զմայլեցնող, հիացնող։

Восхити́тельно մ. հիանալի կերպով։

Восхити́тельный ած. հիանալի, զմայլելի, գրաւիչ։

Восхища́ть, —хити́ть բ. ն. զմայլեցնել, յափշտակել, ապշեցնել, կախարդել։ **— ся** բ. ա. զմայլիլ, յափշտակուիլ, հրճուիլ, զարմանալ, հիանալ։

Восхищённый ած. զմայլած, ապշած, հիացած։

Восхище́ніе գ. չ. յափշտակութիւն, հիացում, հրճուանք, բերկրութիւն։

Восходи́ть, всходи́ть, всха́живать, взойти բ. չ. ելնել, բարձրանալ, ծագիլ։

Восхо́дъ, всходъ գ. ա. ելնելը, ծագելը ‖ ծագ, արեւելք, արեւգխպոց։

Восходя́щій ած. ծագող, բարձրացող, նորածագ, վերելեակ, վերելնող։ **—у́зелъ**—ծագ, ծագումն (աստղաբ.)։

Восхожде́ніе գ. չ. ծագելը, ծագում, երեւալը ‖ բարձրանալը, ելնելը, վերելք։ **Прямо́е —ніе**—ուղիղ վերելք (աստղերի)։

Восхотѣ́ть տ. **Хотѣ́ть.**

Восчу́вствовать տ. **Чу́вствовать.**

Восше́ствіе տ. **Возше́ствіе.**

Восьмидеся́тый տ. **Осьмидеся́тый.**

Восьмиуго́льникъ գ. ա. ութանկիւնի։

Восьмой տ. **Осьмо́й.**

Вотирова́ніе գ. չ. քուէարկութիւն։

Вотирова́ть բ. ն. քուէարկել։

Votка́ть բ. ն. գործել, հետը հիւսել, մէջը կարել (գործուածքի)։

Воткну́ть տ. **Втыка́ть.**

Во́тра գ. է. *խարտուցք (երկաթի կամ պղնձի)։*

Во́тчимъ գ. ա. *հօրու, խորթ հայր։*

Во́тчина տ. **О'тчина.**

Вотще́ մ. *՚ի զուր, զուր տեղը, դատարկ տեղը։*

Вотъ մ. *ահա, ահաւասիկ, ժ. ահան։*

Во́хра գ. է. *դեղնահող, կաւաքար։*

Воцаре́ніе գ. չ. *գահակալութիւն, գահը բարձրանալը։*

Воцарённый ած. *թագաւորած, գահը բարձրացած։*

Воцаря́ть, —ри́ть բ. ն. *թագաւորեցնել, գահը նստեցնել։* **—ся** բ. ա. *գահը բարձրանալ։*

Воцерковле́ніе գ. չ. *քրիստոնեացնելը, քրիստոնէից մէջ ընդունելը, ՚ի քրիստոնէութիւն դարձնելը։*

Воцерковля́ть, —кови́ть բ. ն. *քրիստոնէից մէջ ընդունիլ, քրիստոնեացնել, քրիստոնեայ դարձնել։*

Вочелове́ченіе գ. չ. *մարդեղութիւն, մարմնառութիւն* (Ցս. Քր.)։

Вочелове́чиваться, — чи́ться բ. ա. *մարդանալ, մարմնանալ։*

Во́чью մ. *ակներև, աչքի առաջ։*

Во́шкарица տ. **Гни́да.**

Вошь, во́шка գ. է. *ոջիլ։* **— травяна́я** *—խոտի ափիս. միջ.։*

Ворща́нка գ. է. *մոմշոր, մոմած կտաւ ‖ ‖ մեղուածաղիկ. բ.։*

Вощано́й ած. *մոմէ, մոմած։*

Воще́ніе գ. չ. *մոմելը, մոմոտելը, մոմ քսելը։*

Во́щикъ, во́зчикъ գ. ա. *տանող, կրող։* **— на саня́хъ**—*սահնակավար, դահկավար։*

Вощи́на, —нка գ. է., *մոմի չեչ, փեթակի մոմ։*

Вощи́ть բ. ն. *մոմել, մոմ քսել, մոմով պատել։*

Вою́ющій ած. *պատերազմող, մարտամուղ։*

Вояжи́ровать բ. չ. *ճանապարհորդել, ճանապարհորդութիւն անել։*

Воя́жъ գ. ա. *ճանապարհորդութիւն, ուղեգնացութիւն։*

Впада́ть, впасть բ. չ. *ընկնել, փոսնալ ‖ ‖ խառնուել, հոսել, միանալ։*

Впаде́ніе գ. չ. *ընկնելը, խառնուելը, միանալը։*

Впа́дина, —нка գ. է. *խոռոչ, փոս, փորոք, ալուց ‖ վտառք (բոյսի)։* **—глазна́я**—*կապիճ, աչքի խոռոչ, խորունկք։* **—колѣ́нная**—*ծնկափոս։* **— вертлу́жная**—*եռոսկրափոս։*

Впа́дистый ած. *փոսոտ, փոս-փոս, փոսերով լի։*

Впа́ивать, впая́ть բ. ն. *մածուցանել, լեհեմել։*

Впа́ивать, впои́ть բ. չ. *հարբեցողութեան սովորացնել։*

Впа́йка գ. է. *մածուցում, մածուցանելը, լեհեմելը։*

Впа́льзываніе, вполза́ніе գ. չ. *սողալը, սողոսկելը, ներս սողոսկելը։*

Впа́лзывать, вполза́ть, вползти́ բ. չ. *սողոսկել, սողալ, ներս սողալ։*

Впа́лость գ. է. *փոսութիւն, գոգաւորութիւն։*

Впа́лый ած. *գոգաւոր, փոս ընկած։* **—па́лые глаза́**—*փոս ընկած աչքեր։*

Впервы́е մ. *առաջին անգամ։*

Впереди́ մ. *յառաջը, առաջում, հանդէպ, յանդիման։*

Впере́дъ մ. *նախ, յառաջուստ ‖ յառաջ ‖ այսուհետև։*

Впере́ніе գ. չ. *թելադրելը; ուղղելը ‖ ‖ յառելը, չռելը։*

Вперённый ած. *ուղղուած, յառած։*

Вперя́ть, —ри́ть բ. ն. *թելադրել, միտքը դնել, միտքը ձգել ‖ ուղղել, չռել, յառել։* **Впери́ть въ кого́ взоръ** *—աչքերը չռել մէկի վերայ։*

Впе́хивать տ. **Впи́хивать.**

Впечатли́тельность գ. ի. *զիւրզգացութիւն։*

Впечатли́тельный ած. *զգայուն, տըպաւորուն, դիւրազգաց։*

Впечатлѣва́ть,—лѣ́ть բ. ն. *տպաւորել։*

Впечатлѣ́нный ած. *տպաւորուած, տըպաւորած։*

Впечатлѣ́ніе գ. չ. *տպաւորութիւն։*

Впива́ть,—пи́ть բ. ն. *ծծել։* **—ся** բ. ա. *խայթել, խրել իւր խայթոցը ‖ հարբեցողութեան վարժուիլ։*

Впира́ть, вперéть բ. ն. *մղել, ճնշել, մտցնել։*

Впи́санный ած. *ներսը գրուած, մէջը գծուած։* — **у́голъ**—*ներքնապատի անկիւն։* — **треуго́льникъ**—*ներսը գըծուած եռանկիւնի։*

Впи́сыванье,—са́ніе գ. չ. *գրելը, գըրածին աւելացնելը ‖ նկարը լրացնելը։*

Впи́сывать, вписа́ть բ. ն. *գրել, մըտցնել (ցուցակի մէջ) ‖ նկարը լրացնել ‖ ներգծել, ներսը գծել։* **—ся** բ. ա. *գրուիլ, հաշուիլ։*

Впи́тывать, впита́ть բ. ն. *ծծել։* **Земля́ впи́тываетъ въ себя́ во́ду**—*գետինը ջուր է ծծում։*

Впи́хивать,—ха́ть,—хну́ть բ. ն. *ներս մղել, ներս հրել, ներս մտցնել։*

Вплавь մ. *լողալով։*

Вплéскивать,—сну́ть բ. ն. *ներս սըրսկել, ներս լցնել, ներս ցայտեցնել։*

Вплета́ніе գ. չ. *հետը հիւսելը։*

Вплета́ть, вплесть բ. ն. *հետը հիւսել, մէջը հիւսել, զուգահիւսել։* **—ся** բ. ա. *հիւսուիլ, ներսը կամ մէջը հիւսուիլ, զուգահիւսուիլ։*

Вплетённый ած. *հիւսուած, զուգահիւսուած։*

Вплотну́ю մ. *ամուր, պինդ ‖ բոլորովին։*

Вплоть մ. *պինդ, ամուր, մինչ վերջը, լիովին։*

Вплыва́ніе, вплы́тіе գ. չ. *լողալով մտնելը, նաւելով մտնելը (նաւահանգիստ և այլն)։*

Вплыва́ть, вплыть բ. չ. *լողալով կամ նաւելով մտնել։*

Вполза́ніе տ. **Впа́лзываніе.**

Вполза́ть տ. **Впа́лзывать.**

Вполнѣ́ մ. *լիովին, կատարելապէս, ամբողջ, բոլորովին ‖ բոլորանուէր։*

Вполоткры́тый ած. *կիսաբաց, կիսածածկ։*

Вполпути́ մ. *ճանապարհի կիսին, կէս ճանապարհի վերայ, կիսաճամբի։*

Впо́лпьяна մ. *կէս հարբած, ժ. ալաքէֆ։*

Впо́лсыта մ. *կիսակուշտ, չը կշտացած։*

Вполъ, впо́лы մ. *կիսով չափ, կէս։*

Впопа́дъ մ. *յարմար, դէպքին դէպ, յարմար տեղին։*

Впорожнѣ́, напорожнѣ́ մ. *դատարկ։*

Впо́ру մ. *ժամանակին, իւր ժամանակին։*

Впослѣ́дніе մ. *վերջին անգամ։*

Впослѣ́дствіи մ. *յետոյ, վերջին ժամանակներում։*

Впотьма́хъ մ. *մութը տեղը, մթնով։*

Впра́вду մ. *իրաւի, ճշմարիտ, արդարև։*

Впра́вка գ. ի. *տեղաճգութիւն, տեղը ձգելը (խախտուած ոսկորի)։*

Впра́вленный ած. *տեղը ձգուած, ուղղուած։*

Впра́вливать,—вля́ть,—ра́вить բ. ն. *տեղը ձգել, տեղը դնել, ուղղել, հաստատել (տեղից խախտուած ոսկորը)։*

Впра́во, впра́вѣ մ. *յաջ, դէպ յաջ, աջակողմ։*

Впредъ, впре́дки մ. *ապագայում, այսուհետև, միւս անգամ, այնուհետև, մինչև, մինչևի։*

Впро́бѣлъ մ. *կիսասպիտակ, ճերմակած։*

Впро́голодъ մ. *առանց կշտանալու։*

Впро́желть մ. *դեղնոտ, կիսադեղին, դեղնագոյն, դեղնաւուն։*

Впро́зелень մ. *կիսականաչ, կանաչագոյն, կանաչաւուն։*

Впрокъ մ. ապագայի համար, յօգուտ, 'ի խրատ։

Впрóхмель մ. կէսհարբած։

Впрóчемъ մ. բայց, սակայն, միայնթէ, այսուամենայնիւ, 'ի վերայ այսր ամենայնի։

Впрóчернь մ. սեւով, կիսատ, սեւացած։

Впры́гивать,—гну́ть բ. չ. թռչել, ներս ցատկել, թռչելով ներս մտնել։

Впры́скивать,—кать,—нуть բ. ն. սրսկել, ներս սրսկել։ **— ся** բ. ա. ներսեւում սրսկուիլ։

Впрыскъ, գ. ա. **—скиванье** գ. չ. սրսկում, սրսկելը, ներսը սրսկելը։

Впры́снутый ած. ներսը սրսկուած։

Впрягáнье գ. չ. լծելը։

Впрягáть, впрячь բ. ն. լծել, սայլը կամ կառքը լծել։ **—ся** բ. ա. լծուիլ։

Впрядáть,—дывать, впрясть բ. ն. ոլորել, գործել, հիւսել։

Впрядённый ած. հիւսուած, ոլորուած։

Впря́дывать,—нуть բ. չ. ներս թռչել, ներս ոստնուլ։

Впряжённый ած. լծուած։

Впря́мливать,—мить բ. ն. ուղղել, շիտկել, հարթել։

Впрямь մ. ուղղակի || յիրաւի, ստոյգ։

Впря́танный ած. թաքցրած։

Впря́тывать,—тать բ. ն. թաքցնել, տակը ծածկել։

Впрячь, впрячи́ տ. **Впрягáть.**

Впу́гивать,—впу́гнуть բ. ն. վախեցնել, երկիւղ ձգել, վախեցնելով ներս քշել (ներս թռցնել)։

Впу́гнутый ած. վախեցրած։

Впу́клость գ. ի. գոգաւորութիւն։

Впу́глый ած. գոգաւոր։

Впускáть,—ти́ть բ. ն. թողնել, ներս թողնել, մէջն իջեցնել, կաթեցնել։ **—ся** բ. ա. ներս թողնուիլ, մէջը իջնել։

Впускнóй ած. ներս թողուելու, մտնելու։

Впускъ գ. ա. ներս մտնելու իրաւունք, մուտքի իրաւունք։

Впу́стѣ մ. անբնակ, դատարկ։

Впу́танный ած. խառնուած, կաշկանդուած։

Впу́тыванье,—танiе գ. չ. խառնելը, շփոթելը || կապելը, կաշկանդելը։

Впу́тывать,—тать բ. ն. խառնել || || շփոթել || կաշկանդել, կապել, կապկապել։ **—ся** բ. ա. խառնուիլ, || շփոթուիլ || կապ ընկնել։

Впухъ մ. բոլորովին, գլխովին։

Впу́щенный ած. ներս թողնուած, մէջն իջեցրած։

Впыря́ть,—рну́ть բ. ն. ներս սեղմել, ներս մղել, ներս հրել։

Впя́ленный ած. կարկահի վերայ ձգուած (կաշի, գործուածք և այլն)։

Впя́ливать,—лить բ. ն. կարկահի վերայ քաշել (կաշի, գործուածք և այլն)։

Впя́теро մ. հնգապատիկ։

Впятерóмъ մ. հինգ հոգի միասին, հինգ մարդով, հինգ հոգով։

Впя́ченный ած. ներս մխուած, ներս մղուած։

Впя́чивать,—тить բ. ն. յետ կանգնել, յետ կենալ, ընկրկել || բռնի մղել, զօրով ներս քշել։

Врáбiй տ. **Воробéй.**

Врáвень տ. **Врóвень.**

Врáвнѣ մ. հաւասար, հաւասարաչափ։

Врагъ գ. ա. թշնամի, ոսոխ։

Вражбá տ. **Ворожбá.**

Враждá գ. ի. թշնամութիւն, ոսոխութիւն, ատելութիւն, ոխ, քէն։

Враждéбно մ. թշնամաբար։

Враждéбность գ. ի. թշնամութիւն։

Враждéбный ած. թշնամական։

Враждованiе գ. չ. թշնամանալը, թշնամաբար վարուելը։

Враждовáть բ. չ. թշնամանալ, թշնամաբար վարուել, թշնամութիւն ունենալ։

Враждолю́бецъ գ. ա. **—бица** գ. ի. թշնամաբարոյ, թշնամութիւն սիրող։

Враждотво́рецъ գ. ա. **—рица** գ. ի. թշնամութիւն ձգող, թշնամութիւն սերմանող։

Вражёнокъ գ. ա. դեւուկ, սատանակ տըղայ, սատանի լակոտ։

Вра́жскій,—жій ած. թշնամու, թըշնամեաց։

Вразуми́тельность գ. ի. պարզութիւն, դիւրիմացութիւն, հասկանալի լինելը։

Вразуми́тельный ած. դիւրիմաց, հասկանալի, պարզ, մեկին։

Вразумле́ніе գ. չ. հասկացնելը, պարզելը։

Вразумлённый ած. պարզած, հասկացրած։

Вразумля́ть,—ми́ть բ. ն. հասկացնել, պարզել, խելքը մտցնել։ **—ся** բ. ա. խելամուտ լինել, խելամտիլ։

Вра́кать բ. չ. դատարկ խօսել, սուտ խօսել, հնարել։

Вра́ки, գ. ի. յգ. **враньё** գ. չ. սուտ խօսք, մտացածին խօսք, դատարկաբանութիւն, փչոց։

Враль,—ли́ха գ. ստախօս, դատարկաբան։

Врасплóхъ մ. յանկարծակի, անսպասելի։

Враста́ніе գ. չ. ներտնկութիւն, ներտընկելը։

Враста́ть,—расти́, вроста́ть, врости́ բ. ն. թողնել բուսնելու, բուսցնել։

Врастя́жку մ. երկայնութեամբ, բոյովմէկ։ **Упа́сть въ растя́жку**—բոյովմէկ երկընկնալ։

Врата́ տ. **Ворота́.**

Врати́ло գ. չ. ստորի, գլան (ոստայնանկի), դազգեահի կոճ։

Врать, вира́ть բ. չ. ստախօսել, սուտ խօսել, խաբել, սուտ փչել։ **—ся** բ. ա. սուտ ասուիլ։

Врачёбный ած. բժշկական։

Врачебствó գ. չ. բժշկականութիւն։

Врачева́ніе գ. չ. բժշկելը, բժշկութիւն։

Врачева́тель, գ. ա. **—ница** գ. ի. բըժիշկ (իրաւունք ստացած)։

Врачева́ть, բժշկել, բուժել։ **—ся** բ. ա. բժշկուիլ։

Врачъ գ. ա. բժիշկ (ուսում և իրաւունք ստացած)։

Враща́тельный ած. շրջադարձ, շրջանաւոր, պտրտուն, պտրտող։

Враща́ть բ. ն. պտուտքել, պտրտել, պտոյտ տալ, շրջել, դարձնել։

Враща́ющій ած. դարձնող, պտրտող, շրջող։

Враще́ніе գ. չ. պտոյտ, շրջադարձ ‖ ‖ դարձնելը, պտրտելը, շրջելը, պտոյտ տալը։

Вра́щивать, враща́ть,—рости́ть բ. ն. թողնել բուսնել (դէպի ներս, մէջը և այլն)։

Вреди́тель, գ. ա. **—ница** գ. ի. վնասարար, վնասող, վնասաբեր։

Вреди́тельный ած. վնասաբեր, վնասող, վնասակար։

Вреди́ть բ. ն. վնասել, չարիք հասցնել։

Вре́дно մ. և բ. վնասակար կերպով ‖ ‖ վնասակար է։

Вре́дность գ. ի. վնասակարութիւն։

Вре́дный ած. վնասակար, վնասաւոր։ **—ное испаре́ніе** — ժահաշնչութիւն։

Вредонóсный,—твóрный ած. վնասաբեր, ապականարար, դառնաշունչ։

Вредъ գ. ա. վնաս, կորուստ։

Времени́тель գ. ա. գործը կամ վճիռը ուշացնող մարդ ‖ դանդաղ մարդ, անվճիռ մարդ։

Времени́ть բ. չ. սպասել, մնալ, համբերել, ժամանակ տալ։

Временни́къ գ. ա. ժամանակագիր։

Вре́менно մ. ժամանակաւորապէս, առժամանակ։

Временнóй ած. ժամանակաւոր։

Вре́менность գ. ի. *անցաւորութիւն, ժամանակաւոր լինելը, անցաւոր լինելը։*

Вре́менный ած. *ժամանակաւոր, առժամանակեայ, անցաւոր։*

Временщи́къ գ. ա. *պատահական անձն, սիրելի (թագաւորի և այլն) ‖ պատահմամբ իշխանութեան հասնող, ժամանակաւորապէս փառքի ու պատուի հասնող։*

Вре́мя գ. չ. *ժամանակ, պահ, միջոց։*

Времяме́ръ գ. ա. *ժամանակաչափ, ժամանակը ճիշդ որոշող (ժամացոյց)։*

Времяпрепровожде́ніе գ. չ. *զբաղանք, զբօսանք, խաղ, զուարճութիւն, ժամանակ անցկացնելը։*

Времясчисле́ніе գ. չ. *թուական ‖ տոմարագիտութիւն, ժամանակագրութիւն։*

Веретено́ տ. **Веретено́.**

Вре́тище գ. չ. *քուրձ, խարազ։*

Вре́тищный ած. *քուրձի ‖ խարազազգեստ։*

Ври́нуть բ. ն. *թափել, լցնել։*

Ври́нутый ած. *լցուած։*

Вро́вень մ. *մինչի բերանը, մինչև ծայրը, հաւասար, լիփ լիքը։*

Врожда́ть,—ди́ть բ. ն. *ծնել, ծնեցնել, տպաւորել։* **—ся** բ. ա. *ծնանիլ, ծընիլ, սկիզբն առնել։*

Врожде́ніе, գ. չ. **—нность** գ. ի. *բնածին լինելը, ընդաբոյս լինելը։*

Врожде́нный ած. *բնածին, բնատուր, ընդաբոյս, բնաբոյս, բնական, 'ի բնէ, 'ի ծննդենէ։*

Врознь, врозь մ. *առանձնակի, առանձին, առանձին-առանձին, ջոկ-ջոկ։*

Вроста́ть,—врости́ տ. **Враста́ть.**

Врости́ть տ. **Враща́ть.**

Versто́къ գ. ա. *ներսը բուսածը, մէջը բուսածը։*

Вро́схмель մ. *կէսհարբած։*

Вруба́ть,—би́ть բ. ն. *կտրելով ամրացնել, կտրելով մէջը դնել։* **—ся** բ. ա. *կտրուելով մէջը դրուիլ։*

Вру́бка գ. ի. **—вруба́ніе** գ. չ. *կտրելով մէջը դնելը։*

Врунъ,—вру́нья գ. *ստախօս, ստլիկ, խաբլան։*

Вруцѣлѣто,—лѣтіе գ. չ. *տարեգիր, գիր տարւոյ։*

Вруча́ть,—ручи́ть բ. ն. *յանձնել, տալ, աւանդել։* **—ся** բ. ա. *յանձնուիլ, տրուիլ։*

Вручённый ած. *յանձնուած, տրուած։*

Вруче́ніе գ. չ. *յանձնելը, տալը, մատուցանելը, աւանդելը։*

Вручи́тель գ. ա., **—ница** գ. ի. *մատուցանող, յանձնող, աւանդող։*

Врыва́ніе, вры́тіе գ. չ. *փորելը, փորփրելը, թաղելը։*

Врыва́ть, врыть բ. ն. *փորփրել, փորել, թաղել (հողի մէջ սիւն և այլն)։*

Врыва́ться, ворва́ться բ. ա. *ներս մըտնել, ներս ընկնել (բռնի), ներս պըրծնել, ներս սպրդել։*

Вры́тый ած. *թաղուած։*

Врѣ́занный ած. *փորագրած։*

Врѣ́зка գ. ի. *նշան, չափով կտրուած։*

Врѣ́зываніе,—ванье տ. **Врѣ́зка.**

Врѣ́зывать, врѣ́зать բ. ն. *չափով կըտրել, նշան անել ‖ դնել, փորագրել, քանդակել, տպաւորել։* **—ся** բ. ա. *փորուիլ, խագուիլ, փորագրուիլ, տպաւորուիլ։*

Врѣ́ять բ. չ. *եռալ, պղպջակել, պջպջալ։*

Врю́чивать,—тить բ. չ. *ներս ձգել, խառնել, վատ տրամադրութեան մէջ ձգել։* **—ся** բ. ա. *խրուիլ (ցեխի և այլն մէջ), պարանոցաթաղ լինել ‖ խիստ սիրահարուիլ։*

Врядъ, врядъ-ли մ. *հազիւ թէ, դըժուար թէ, չը կարծեմ թէ։*

Вса́дка գ. ի. *տնկելը, ‖ ցցում, ցցելը։*

Вса́дникъ գ. ա. **—ница** գ. ի. *ձիաւոր։*

Всáдническій,—чій ած. ձիաւորի։

Всаждéнный ած. տնկուած, ցցուած։

Всáживаніе գ. չ. ներտնկութիւն, ներտնկելը, տնկելը։

Всáживать, всаждáть, всади́ть բ. ն. տնկել, ցցել, մտցնել։

Всáсыванье, всасáніе գ. չ. ծծելը, ծծում, ծերում։

Всáсывательный ած. ծծող, ծծուն, ծերող, ծրող։

Всáсывать, всосáть բ. ն. ծծել, ծերել, ծրել։ **—ся** բ. ա. ծծուիլ, ծրուիլ։

Всáчиванье գ. չ. կլանելը, ծերելը, ծըծելը։

Всáчивать,—чи́ть բ. ն. կլանել, ծծել, ծերել։ **—ся** բ. ա. ծերուիլ, կլանուիլ, ծծուիլ։

Все դ. չ. ամեն, ամենը, բոլորը, լիովին || մ. միշտ, անդադար։

Всеавгустѣйшій ած. ամենօգոստափառ։

Всеблáгій ած. ամենաբարի, ամենագութ, բազմագութ։

Всеблажéнный ած. գերերջանիկ, ամենաերջանիկ։

Всеви́децъ գ. ա. ամենատես (էակ)։

Всеви́дящій ած. ամենատես։

Всевозмóжный ած. ամենակարելի։

Всевысочáйшій ած. ամենաբարձրագոյն։

Всевы́шній ած. ամենաբարձրեալ։

Всевѣ́децъ գ. ա. ամենագէտ, ամենիմաստ։

Всевѣ́дущій ած. ամենագէտ, ծածկագէտ։

Всевѣ́дѣніе գ. չ. ամենագիտութիւն, ծածկագիտութիւն, ամենիմաստութիւն։

Всегдá մ. միշտ, անդադար, յարաժամ, հանապազ։

Всегдáшній ած. յարատև, մշտակայ || սովորական, մշտական։

Вседержи́тель գ. ա. ամենակալ։

Вседнéвный,—дённый ած. ամենօրեայ, առօրեայ, սովորական։

Вседушéвно մ. բոլոր սրտով, 'ի բոլոր սրտէ, սրտանց։

Вседушéвный,—дýшный ած. սրտագին, բոլոր սրտով։

Всезижди́тель գ. ա. Ամենաստեղծ։

Всеизвѣ́стный ած. հանրածանօթ, բոլորին ծանօթ, ամենին յայտնի։

Всеконéчно մ. վերջնական || անկասկած։

Всеконéчный ած. վճռական, վախճանական, ծայրայեղ || բոլոր, ամբողջ։

Вселéнная գ. ի. տիեզերք, ամբողջ աշխարք, արարած աշխարհ։

Вселéнскій ած. ընդհանրական, տիեզերական։ — **собóръ**—տիեզերական ժողով։

Всéльникъ գ. ա., բնակուող, բնակիչ։ **—ница** գ. ի. բնակչուհի։

Всели́ть,—ли́ть բ. ն. բնակեցնել, բնաւորցնել || ազդել, թելադրել։ **—ся** բ. ա. բնակուիլ, բնակութիւն հաստատել։

Вселённый ած. բնակեցրած։

Всéмеро մ. եօթն անգամ, եօթնպատիկ։

Всемерóмъ մ. եօթն հոգի 'ի միասին, եօթն հոգով։

Всеми́лостивѣйшій ած. ամենողորմած։

Всеминýтно մ. ամեն րոպէ։

Всеминýтный ած. ամեն րոպէի, ամեն րոպէական։

Всемíрный ած. համաշխարհական, ընդհանրական։ **—ная выставка**—աշխարհահանդէս։

Всемогýщество գ. չ. ամենակարողութիւն։

Всемогýщій,—мóщный ած. ամենակարող։

Всемѣ́рный ած. ամենատեսակ, ամեն կերպ, ամեն տեսակ։

Всенарóдный ած. համազգային ‖ բոլորին յայտնուած, հրատարակուած, բարձրահռչակ։

Всенепорóчность գ. է. կատարեալ անմեղութիւն։

Всенепорóчный ած. բոլորովին անմեղ, կատարեալ անմեղ, իսպառ անբիծ։

Всенижáйшій ած. ամենախոնարհ։

Всенóщній ած. ամբողջ գիշեր, գիշերն ՚ի բուն, մինչև լոյս։ **Всенóщное бдѣніе** —հսկումն, գիշերային ժամերգութիւն։

Всеóбщій ած. ընդհանուր, համաշխարհական։

Всеóбщность գ. է. ընդհանրականութիւն։

Всеобъéмлющій ած. ամենապարունակ, համապարփակ, ամենապարփակ։

Всеорýжіе գ. չ. լիակատար սպառազինութիւն։

Всепóдданнѣйшій ած. ամենահպատակ։ **—ше** մ. ամենահպատակօրէն։

Всепожирáющій ած. համայնածախ, ամենակուլ։

Всепокóрный ած. ամենախոնարհ, նուաստ։

Всепресвѣтлѣйшій ած. ամենապայծառ, ամենապայծառափայլ։

Всепрощéніе գ. չ. ընդհանուր ներողութիւն, ներումն ընդհանրական։

Всеразрушáющій ած. աշխարհաւեր։

Всесвѣтно մ. ընդհանրապէս։

Всесвѣтный ած. տիեզերական, ընդհանրական։

Всесвятый ած. ամենասուրբ։

Всесильный ած. ամենազօր, ամենակարող։

Всеслáвный ած. ամենափառաւոր, մեծափառ։

Всесожжéніе գ. չ. ողջակէզ, զոհ, պատարագ։

Всеуничтожáющій ած. համաճարակ, համայնածախ։

Всеуслышаніе գ. չ. **во—** ՚ի լուր ամենեցուն։

Всехвáльный ած. ամենագով, անուանի, բոլորից գովուած, երևելի, նշանաւոր։

Всецѣлéбный ած. ամենաբոյժ։ **—ное лекáрство**—ամենաբոյժ դեղ, ամեն ցաւի դեղ։

Всецѣло մ. ամբողջապէս, լրիւ։

Всецѣлый ած. ամբողջ։

Всечáсно մ. ամեն ժամ, ամենայն ժամ, յարաժամ։

Всечáсный ած. ամեն ժամի, մշտական, անդադար։

Всечестнѣйшій ած. գերյարգոյ, գերապատիւ, ամենազնիւ։

Всеѣдный, всеядный ած. ամենակեր, խառնակեր, ամեն կերակուր ուտող։

Вскакáть բ. չ. վազելով բարձրանալ ‖ ‖ ձին սարն ՚ի վեր վազեցնել։

Вскáкиванье գ. չ. ոստոստելը, ոստնելը, թռչկոտելը։

Вскáкивать,—кочить,—кокнýть բ. չ. ոստնել, ոստոստել, թռչկոտել, վեր-վեր թռչել, թռչել։

Вскáпыванье գ. չ. փորելը, պեղելը, փորելով հողը դարձնելը։

Вскáпывать,—копáть բ. ա. փորել, պեղել, բրել, փորելով հողը դարձնել։

Вскарáбкаться բ. ա. մագլցել, ճանկռտելով բարձրանալ։

Вскáрмливать,—рмить բ. ա. սնուցանել, սնունդ տալ, կերակրել։

Вскатъ գ. ա. զառիվայր, դարիվար (տեղ)։

Вскáтыванье գ. չ. դէպի վեր գլորելը։

Вскáтывать, —катáть, —катить, —катнýть բ. ն. դէպի վեր գլորել։

Вскачь մ. վազելով, ձին վազեցնելով։

Вскидиванье,—дáніе գ. չ. դէպի վեր ձգելը, դէպի բարձրը նետելը, վեր թափելը։

Вскидывать,—кидáть, вскинуть բ. ն.

դէպի բարձր ձգել, վեր թափել։ —ся բ. ո. վեր թափուիլ, դէպի բարձր ձգուիլ։

Вски́нутый ած. դէպի բարձր ձգուած, վեր թափած։

Вскипа́нье, вскипѣ́ніе գ. չ. եռ, եփ, եռացում, եռալ սկսելը։

Вскапа́ть,—пѣ́ть բ. չ. սկսել եռալ, եռեփ գալ։

Вскипъ տ. **Вскипа́ніе.**

Вскипяти́ть բ. ն. եռացնել, եփել։

Вскипячённый ած. եռացած, եփած, եփ եկած։

Вскиса́ніе գ. չ. թթուեցնելը || թթուելը։

Вскиса́ть,—нуть բ. ն. թթուիլ, խմորուիլ։

Вклёпный ած. զրպարտած։

Всклёпъ գ. ա. **—пываніе, всклепа́ніе** գ. չ. զրպարտութիւն, բամբասանք։

Всклёпывать,—па́ть (на кого) բ. ն. զրպարտել, բամբասանք անել։

Всклоко́ченный ած. խռնուած, գզգզուած, գծրծուած, իժախռիւ։

Всклóченный ած. խառնուած, գզգզուած։

Всклóчивать,—чи́ть բ. ն. խառնել, գզգզել, գծծել։ **—ся** բ. ո. խառնուիլ, գզգզուիլ։

Вскокъ գ. ա. թռչելը, թռուցք, ոստիւն || բոլոր ուժով թռչելով կամ վազելով։

Всколеба́ть բ. ն. շարժել, խախտել, տատանել, երերել։ **—ся** բ. ո. շարժուիլ, խախտուիլ, երերալ։

Всколу́пнутый ած. ջարդըրդուած, ճեղճըղքուած, ճեղքրտած։

Всколу́пывать, —лупа́ть, —лупну́ть բ. ն. ջարդըրդել, ճեղճղքել, ճեղքրտել։ **—ся** բ. ո. ջարդըրդուիլ, ճեղճղքուիլ, ճեղքրտուիլ։

Всколыха́ть տ. **Всколеба́ть.**

Вскользь մ. վերիվերոյ, հարեւանցի, թեթեւ կերպով։

Вскопа́ніе տ. **Вска́пываніе.**

Вскóпанный ած. փորուած, պեղուած։

Вскопа́ть տ. **Вска́пывать.**

Вскорми́тель գ. ն. կերակրող, սնուցանող։

Вскорми́ть տ. **Вска́рмливать.**

Вскормле́ніе տ. **Вскормъ.**

Вскóрмленникъ գ. ա. սան, աշակերտ։ **—ца** գ. ի. սանուհի, աշակերտուհի։

Вскормъ գ. ա. կերակրելը, սնուցանելը, սննդելը։

Вскорóбленный ած. ուռած, ծռած։

Вскорóбливать,—рóбить բ. ն. ուռեցնել, ծռել, կորացնել։ **—ся** բ. ո. ուռչիլ, ծռուիլ։

Вскорóдить բ. ն. տափանել։

Вскóрѣ մ. շուտով, կարճ ժամանակից յետոյ։

Вскочи́ть տ. **Вска́кивать.**

Вскри́киванье գ. չ. աղաղակ, գոչիւն, գոչելը, բարձրաձայն կանչելը։

Вскри́кивать,—рича́ть,—ри́кнуть բ. չ. գոչել, աղաղակել, բարձրաձայն կանչել։

Вскружённый ած. պտըտած։

Вскру́живать,—жи́ть բ. ն. պտըտել, դարձնել || շփոթել (միտքը), խաբել։ **—ся** բ. ո. պտըտուիլ, պտոյտ գալ։

Вскрыва́ть, вскрыть բ. ն. բանալ, երեւան հանել || կտրել || դարձնել։ **—ся** բ. ո. բացուիլ, երեւալ։

Вскры́тый ած. բացուած || կտրուած։

Вскры́вочный, вскры́шный ած. ծակող || կտրող։

Вскры́тіе գ. չ. բացում, բանալը, բացանելը, բացուիլը։ — **рѣки́**—սառցահալ։ — **тѣ́ла**—դիականահատութիւն։

Вскры́ша գ. ի. յաղթիչ, կտրող թուղթ (թղթախաղի մէջ)։

Всла́сть տ. **Вдóволь.**

Вслу́хъ մ. բարձրաձայն, բարձր ձայնով։

Вслу́шиваться,—шаться բ. ա. ականջ դնել, ուշադրութեամբ լսել։

Вслѣ́дствіе ն. հետեւապէս, այդ պատճառով։

Вслѣ́дъ за ն. յետոյ, յետեւից, զկնի, յետ այնորիկ։

Всма́триваться,—рѣ́ться բ. ա. զննել, դիտել || երկար նայել, յառել։

Всо́вываніе գ. չ. ներմղում, ներս խրելը, ներս սլկեցնելը, ներմուծելը։

Всо́вывать,—ва́ть,—су́нуть բ. ն. զետեղել, տեղաւորել, մտցնել, ներս քըշել, ներմղել։ **—ся** բ. ա. ներս մըտնել, ներս քշուել, ներմղուել։

Всоса́ть տ. **Вса́сывать.**

Всо́санный ած. ծծուած, ծերուած։

Вспада́ть, вспасть բ. գալ, ընկնել։ **Мнѣ́ вспа́ло на умъ**—միտքս եկաւ, միտս ընկաւ։

Вспа́ивать,—пои́ть բ. չ. կաթով կերակրել, կաթ տալ, ծիծ տալ։

Вспа́лзывать,—лза́ть բ. չ. մագլցել։

Вспа́ренный ած. խաշած, շոգիի կամ բուղի մէջ բռնուած։

Вспа́ривать,—рить բ. ն. խաշել, բուղլամիշ անել || քրտնցնել։

Вспа́рхывать,—хну́ть բ. չ. ոստնուլ, ոստոստել, թռչկոտել։

Вспа́ривать,—поро́ть բ. ն. բանալ, պատռել, քակել։

Вспа́ханный ած. հերկուած, մշակուած։

Вспа́хиваніе գ. չ. հերկելը, մշակելը։

Вспа́хивать,—хать բ. ն. հերկել, մըշակել։

Вспа́шка գ. ի. հերկելը, մշակելը, հերկ։

Вспла́кать,—кну́ть բ. չ. թնկթնկալ, սկսել լալ։ **—ся** բ. ա. փոքր ինչ լալ, թնկթնկալ։

Всплё́скивать,—сну́ть բ. ն. սրսկել, ցայել, ցանել։ **Всплесну́ть рука́ми**—ձեռներն իրար կցել։

Всплескъ գ. ա. սրսկում, սրսկելը || ծափ տալը, || ալիքների անդրադարձումը, ծփանք։

Вспло́шь, всплошну́ю մ. անընդհատ, միմեանց յետեւից։

Всплыва́ніе գ. չ. վերասուզում, ջրի երեսը բարձրանալը։

Всплыва́ть, всплы́ть բ. չ. վերասուզել, երեսը ելնել, դուրս ընկնել, ջրի երեսը բարձրանալ։

Вспои́ть տ. **Вспа́ивать.**

Вспола́скивать,—ска́ть,—сну́ть բ. ն. լուանալ, ողողել, ցայել։

Вспола́шивать,—лоши́ть բ. ա. աղմուկ հանել, վախեցնել, շփոթել։ **—ся** բ. ա. խառնուել, շփոթուել, իրար անցնել։

Всполо́сканный,—снутый ած. ողողակ, ողողուած, լուացուած։

Всполо́хъ գ. ա. իրարանցում, աղմուկ, խառնակութիւն, շփոթութիւն։

Вспомина́ніе տ. **Воспомина́ніе.**

Вспомина́ть, воспомина́ть, вспо́мнить, вспомяну́ть բ. ն. յիշել, մտաբերել։

Вспомога́тельный ած. օգնական, օժանդակ, օժանդակիչ, նպաստամատոյց։ **Вспомога́тельный глаголь**—էական բայ։

Вспомога́ть, вспомо́чь բ. չ. օգնել, նըպաստել, օժանդակել, սատարել։

Вспоможе́ніе,—мcommittee

Вспомоществова́ть բ. չ. օգնել, նպաստել, օժանդակել, աջակցել, սատարել։

Вспомяну́ть տ. **Вспо́мнить.**

Вспо́ротый ած. բացուած, փակուած, պատռուած։

Вспорхну́ть տ. **Вспа́рхивать.**

Вспотѣ́лый ած. քրտնած, քրտնահար, քրտնաթոր, քրտնակայլակ։

Вспотѣ́ть բ. չ. քրտնել, քրտնքով ծածկուել։

Вспры́гивать,—ну́ть բ. չ. *թռչել, թռնել, վրէն թռչել։*

Вспры́скиваніе գ. չ. **—ры́скъ** գ. ա. *սրսկելը, ցայտեցնելը, ցայտում։*

Вспры́скивать,—нуть բ. ն. *սրսկել, ցայտեցնել։*

Вспуха́ть,—хнуть տ. **Распуха́ть, распу́хнуть.**

Вспу́хина գ. ի. *ուռուցք։*

Вспу́хлый ած. *ուռած, փքուած։*

Вспу́ченный ած. *ուռած, փքուած։*

Вспу́чивать,—чить բ. ն. *ուռեցնել, փքուեցնել։* **—ся** բ. ա. *ուռչիլ, փքուիլ։*

Вспыли́ть բ. չ. *բարկանալ, զայրանալ, կրակ կտրել։*

Вспы́лчиво մ. *զայրացած, զայրանալով։*

Вспы́лчивость գ. ի. *զայրոյթ, բարկացոտութիւն, կրքոտութիւն։*

Вспы́лчивый ած. *զայրացող, գլխաբորբոք, գլխապտոյտ, կրքոտ։*

Вспы́хивать,—хнуть բ. չ. *բռնկել, կրակ դառնալ, բորբոքուել, զայրանալ։*

Вспы́шка գ. ի. *բորբոքում, բռնկելը || վառուելը, կրակ դառնալը։*

Вспѣ́нивать,—нить բ. ն. *փրփրացնել։* **—ся** բ. ա. *փրփրել, փրփրուել։*

Вспя́тить տ. **Воспяща́ть.**

Вспя́тный ած. *յետադէմ, յետադիմող։*

Вспять մ. *յետխոտս, յետ յետ, ընկրկելով։*

Встава́ніе գ. չ. *վեր կենալը, անկողնից ելնելը։*

Встава́ть, вста́ть բ. չ. *վեր կենալ || զարթնել։*

Вста́вочный ած. *միջանկեալ։*

Вста́вка գ. ի. *զետեղում, մէջը դնելը || միջանկեալ խօսք։*

Вста́вленный ած. *դրուած, մէջ բերուած։*

Вста́вливать,—ля́ть,—вить բ. ն. *տեղադրել, զետեղել, տեղը դնել, մէջ բերել։*

Встарину́, встарь մ. *հին ժամանակում, ղի հնումն։*

Вста́скиванье գ. չ. *վերաքարշում, վեր քարշելը։*

Вста́щенный ած. *վեր քարշուած։*

Вста́скивать,—тащи́ть բ. ն. *քարշել, վեր քարշել։* **—ся** բ. ա. *վեր քարշուել։*

Встать տ. **Встава́ть.**

Встрево́женье գ. չ. *անհանգստացնելը, վրդովելը։*

Встрево́женный ած. *անհանգստացած, վրդոված։*

Встрево́живать,—жить բ. ն. *անհանգստացնել, || վրդովել, շփոթել։* **—ся** բ. ա. *անհանգստանալ, վրդովուել։*

Встрёпанный ած. *խճըճուած, խճմըճուած։*

Встрепену́ться բ. ա. *դողալ, դողդողալ, թրթռալ, թնդալ, || ցնցուել։*

Встрёпка գ. ի. *ծեծ, զանահարութիւն, քոթակ։*

Встрёпывать,—па́ть բ. ն. *խճըճել, խըճմճել, խառնել (մազերը)։*

Встрѣ́ча գ. ի. *հանդիպում, պատահելը || մեծարանք, ընդունելութիւն, դիմաւորութիւն։*

Встрѣ́чать,—тить բ. ն. *հանդիպել, պատահել, դիմաւորել, ընդառաջել, ընդառաջ երթալ։* **—ся** բ. ա. *հանդիպել, պատահել։*

Встрѣ́чный ած. *հանդիպող, դիմաւորող || ընդդէմ, հակառակ։*

Встря́хиванье գ. չ. **встря́ска** գ. ի. *թօթափում, ցնցում, թափ տալը։*

Встря́хивать,—ну́ть բ. ն. *թօթափել, ցնցել, թափ տալ։* **—ся** բ. ա. *թափ տրուել։*

Вступа́ть,—пи́ть բ. չ. *մտնել || սկսել || կշռել, հաշուել։* **—ся** բ. ա. *խառնուել || պաշտպանել, պաշտպան հանդիսանալ։*

Вступи́тельный ած. *առաջին, սկզբի, սկսելու, ներածական (ճառ, դասա-*

խօսութիւն)։ —ная рѣчь—ներածական ճառ։

Вступлéніе գ. չ. մտնելը, մուտ գործելը, սկսելը || ներածութիւն, նախագիտելիք, յառաջաբան։ — на престóлъ—գահակալութիւն։

Встýпчивый ած. պաշտպան հանդիսացող, պաշտպանող || մրցող, ընդդիմադրող։

Встýпщикъ գ. ա. —щица գ. ի. պաշտպան, պաշտպան հանդիսացող։

Встя́гивать, —нуть բ. ն. վեր քարշել, վեր քաշել։

Всýе մ. Ի զուր տեղը, դատարկ տեղը։

Всýнуть տ. Всóвывать.

Всýнутый ած. ներմղուած, խցուած, ներս մտցուած, ներս քշուած։

Всýченный ած. ոլորելով մտցրած։

Всýчивать, —чить բ. ն. փաթաթելով մղել, ոլորելով կոխել։ —ся բ. ա. ոլորուելով մտնել։

Всхли́пываніе գ. չ. всхлипъ գ. ա. հեկեկանք, հեկեկալը, հեծկլտալը, հեկեկում։

Всхли́пывать, —пнýть բ. չ. հեկեկալ, հեծկլտալ։

Всходи́ть տ. Восходи́ть.

Всходъ տ. Восхóдъ.

Всхолми́ть բ. ն. դիզել, կուտել, շեղջել || ուռեցնել, փքուեցնել։ —ся բ. ա. դիզուել, կուտակուել։

Всхóлмленный ած. դիզուած, կուտակուած։

Всхрапнýть բ. չ. փոքր ինչ խռկալ, խորդալ || նիրհել։

Всхрáпывать բ. չ. խռկալ, խորդալ։

Всыпáніе գ. չ. всы́пка գ. ի. լցնելը, թափելը, հոսեցնելը։

Всы́панный ած. լցուած, թափուած, հոսեցրած։

Всыпáть, всы́пать, —пнýть բ. ն. մէջը լցնել, մէջը թափել || հոսեցնել։ —ся բ. ա. թափուել, հոսել։

Всыпнóй ած. լցուող, թափուող, հոսող։

Всѣвáть, —ять բ. ն. ցանել || սերմանել || տպաւորել։ —ся բ. ա. ցանուել || || սերմանուել։

Всѣянный ած. ցանած, ցանուած || || սերմանուած, սերմանած։

Всю́ду մ. ամէն տեղ, ամէնուրեք։

Вся́кій, —кой, —всякъ ած. անձնիւր, անյնիւր, ամէն մարդ, ամէն ոք, իւրաքանչիւր մարդ։

Вся́чески մ. ամէն կերպ, ամէն տեսակ։

Вся́ческій ած. ամէնակերպ, ամէնատեսակ։

Вся́чина, —нка գ. ի. ամէն բան, ամէն տեսակ բան։

Втáйнѣ, втай մ. գաղտնի, ծածկաբար, գաղտնածածուկ, գաղտնի կերպով։

Втáлкиванье գ. չ. ներս հրելը, ներս մղելը, ներս քշելը։

Втáлкивать, —лкáть, —кнýть բ. ն. ներս հրել, ներս մղել, ներս քշել։ —ся բ. ա. ներս հրուել, ներս քշուել։

Втáптыванье, —тáніе գ. չ. խրելը, ձգելը, կոխելը, ցեխի մէջ խրելը, կոխկռտելը, ոտնակոխ անելը։

Втáптывать, —тáть բ. ն. խրել, ձգել, կոխել, կոխկռտել || ցեխի մէջ խրել։

Втáскиванье գ. չ. քարշելով տանելը, ներս քարշելը։

Втáскивать, —кáть, —щи́ть բ. ն. քարշելով տանել, ներս քարշել։ —ся բ. ա. ներս քարշուել։

Втасóванный ած. խառնուած։

Втасóвывать, —тасовáть բ. ն. (խաղաթուղթը) խառնել։

Втáщенный ած. ներս քաշուած։

Втекáть, втечь բ. չ. ներս հոսել, ներս վազել, || ծորել։

Втёртый ած. ներս թափանցած, տոգորուած։

Втечéніе գ. չ. խառնուելը, մէջը թափելը, խառնուրդ (ջրերի)։

Втéчка գ. ի. *հոսումն, արիւնհոսութիւն։*

Втирáніе գ. չ. *շփում, շփելը, քսելը։*

Втирáть, втерéть բ. ն. *քսել, քսելով ներս մտցնել։* **—ся** բ. ա. *քսուել, տզրոտուել։*

Втúскиваніе գ. չ. *ներխճշում, ներս խճշելը, ներս սեղմելը։*

Втúскивать,—кать,—нуть բ. ն. *ներս սեղմել, ներս խճշել։* **—ся** բ. ա. *ներս խճշուել, ներս սեղմուել։*

Втúснутый ած. *ներս խճշուած, ներս սեղմուած։*

Втихомóльку մ. *գաղտնի, ծածուկ, լռելեայն, թաքուն կերպով, սուսուփուս։*

Втóлканный,—кнутый ած. *ներս հրըուած, ներս քշուած։*

Втóлкать,—кнýть տ. **Втáлкивать.**

Втоптáть տ. **Втáптывать.**

Втóптанный ած. *ոտնակոխ, ոտնակոխ եղած, կոխկռտուած։*

Втóра գ. ի. *երկրորդ բաժին (երաժշտական) ‖ ժ. անբախտութիւն։*

Вторáчиванье գ. չ. *թամքի յետևում կապելը (խուրձին և այլն), թարքին կապելը, թարքելը։*

Вторáчивать, —чить բ. ն. *թամքի յետևում կապել (խուրձին և այլն), թարքել։*

Вторгáться, —нуться բ. ա. *բռնի մըտնել, ներս յարձակուել։*

Вторжéніе գ. չ. *յարձակում, արշաւանք։*

Вторúтель գ. ի. *ձայնակից, ձայն բըռնող, կրկնող (մարդ)։*

Втóрить բ. չ. *կրկնել ‖ ձայնակցել, ձայնակից լինել։*

Вторúцею со— մ. *կրկնակի, երկու անգամ, երկպատիկ։*

Вторúчно մ. *երկրորդ անգամ, կրկին անգամ, վերստին։*

Вторúчный ած. *երկրորդ անգամի։*

Втóрникъ գ. ա. *երեքշաբթի։*

Втóрничный գ. ա. *երեքշաբթի օրուայ։*

Второбрáчіе գ. չ. *երկրորդ ամուսնութիւն։*

Второбрáчность գ. ի. *կրկնամուսնութիւն։*

Второбрáчный ած. *կրկնապսակ ‖ երկրորդ ամուսնութիւնից ծնած։*

Второзакóніе գ. չ. *գիրք երկրորդ օրինաց։*

Вторóй ած. *երկրորդ։*

Второйнáдесять ած. *երկոտասաներորդ։*

Второклáссный ած. *երկրորդ դասատան ‖ երկրորդ դասակարգի։*

Второпя́хъ մ. *շտապելով, շտապելիս, աճապարելով։*

Второстепéнный ած. *երկրորդական ‖ ‖ երկրորդ աստիճանի։*

Вторóченный ած. *կապուած, ամրապնդուած (թամքի յետևում, թարքին)։*

Врáвленный ած. *վարժեցրած, ընտելացրած։*

Втрáвливать, —ля́ть, —вúть բ. ն. *վարժեցնել, սովորեցնել, ընտելացնել։* **—ся** բ. ա. *վարժուել, ընտելանալ։*

Втрúдорога ած. *եռապատիկ թանկ, չափազանց թանկ։*

Втрóе, втройнѣ́ մ. *եռապատիկ, երեք պատիկ։*

Втроёмъ մ. *երեք հոգով։*

Втрýшенный ած. *թօթափուած, թափուած։*

Втрýшивать,—сить բ. ն. *թօթափել, թափել։*

Втýлка գ. ի. *խցան, պնդան։* **— колесна́я—** *ակահող։*

Втýне մ. *’ի զուր տեղը։*

Втыкáть,ваткнýть բ. ն. *խրել, ցցել։* **—ся** բ. ա. *խրուել, ցցուել։*

Втѣснённый ած. *ներս սեղմուած։*

Втѣсня́ть, —нúть բ. ն. *ներս սեղմել, ներս խրել։* **— ся** բ. ա. *ներս սեղմուել։*

Втю́ривать, —рить բ. ն. *լցնել, թափել ‖ ձգել։*

Втя́гиванье գ. չ. *ձգելը, ներս ձգելը, ծծելը։*

Втя́гивать,—ну́ть բ. ն. ձգել, ներս ձգել, շնչել, ներշնչել, ծծել։ —**ся** բ. ա. ներս ձգուել, ներշնչուել։

Втя́нутый ած. ներս ձգուած, ներս քաշուած։

Вуа́ль գ. ի. շղարշ, քող, խաւուն, երեսնոց։

Вулга́та գ. ի. լատինական թարգմանութիւն Աստուածաշնչի։

Вулка́ническій ած. հրաբղխային։ —**кое изверже́ніе**—հրաբղխային վիժում։

Вулка́нъ գ. ա. հրալեռ, հրաբուղխ լեառն։ — **поту́хшій**—վաղաշէջ հրաբուղխ։

Входи́ть, войти́ բ. չ. մտնել, ներս մըտնել ‖ պարունակուել ‖ հոգալ ‖ խառնուել, միջամուխ լինել ‖ խորամուխ լինել։

Входъ գ. ա. մտնելը, ներս մտնելը ‖ ‖ մուտք, դուռն ‖ անցք ‖ բերան։

Входя́щій ած. մտնող ‖ ներքսամուտ, ներս եկած, ստացուած ‖ —**щая кни́га**—մուտքի գիրք, մտից մատեան, ներս եկած թղթերի համարները նըշանակելու գիրք։ — **у́голъ**—բարձրանկիւն։

Вхо́жій ած. գնացող-եկող, մուտք ունեցող։

Вцѣ́женный ած. քամած, քամուած, մզուած։

Вцѣ́живать,—цѣди́ть բ. ն. քամել, մզել։

Вцѣлѣ́ մ. ամբողջապէս, ամբողջ։

Вцѣпля́ться,—пи́ться բ. ա. ճանկել, բռնութեամբ մէկից կախ ընկնել, օձիքից բռնել։

Вчасту́ю մ. ստէպ, շուտ շուտ, շատ անգամ։

Вчера́, вчера́сь մ. երեկ, երեկեան օր։

Вчера́шній ած. երեկուայ, երեկեան։

Вчернѣ́ մ. սեւագիր, չարտագրուած։

Вчерче́нный ած. մէջը գծուած, ներսը գծուած, ներգծուած։

Вче́рчивать,—черти́ть բ. ն. ներգծել, մէջը գծել, ներսը գծել։

Вче́тверо մ. չորեքս, չորս անգամ աւելի, քառապատիկ։

Вчетверо́мъ մ. չորս հոգի միասին, չորս հոգով։

Вчина́ніе գ. չ. սկզբնաւորութիւն, ըսկսելը։

Вчина́ть բ. չ. սկսել, առաջարկել։

Вчисле́ніе գ. չ. թուելը, հետը հաշուելը։

Вчи́сленный ած. թուած, հետը հաշուած։

Вчисля́ть,—лить բ. ն. թուել, ընդունել, միասին հաշուել։

Вчи́тываться,—та́ться բ. ա. երկար կարդալով ըմբռնել (հեղինակի կամ գրուածքի ոգին)։

Вчу́жѣ մ. օտար լինելով, առանց բարեկամ լինելու։

Вше́ствіе գ. չ. մուտք, մտնելը։

Вше́стеро մ. վեցպատիկ, վեց անգամ աւելի։

Вшестеро́мъ մ. վեցեքին, վեց հոգի միասին։

Вшива́ть, вшить բ. ն. կարելով կցել։

Вши́тый ած. կարելով կցուած։

Вши́викъ,—вецъ գ. ա. ոջլոտ։

Вши́вка գ. ի. կարելով կցելը, կարելը։

Вши́вной ած. կցելով կարուող։

Вши́вость գ. ի. ոջլոտութիւն։

Вши́вый ած. ոջլոտ։ —**вая трава́**—ոջլասպան. բ.։ —**вая болѣ́знь**—ոջլածին ախտ։

Вши́вѣть, обо— բ. չ. ոջլոտել։

Въ ն. մէջ, մէջը, ներսը, ՚ի։

Въѣда́ться, въѣ́сться բ. ա. մաշել, մէջը թափանցել, ծծուել ‖ սովորել, ընտելանալ (որևէ կերակուրի)։

Въѣ́дчивость գ. ի. սպառող յատկութիւն, մաշող յատկութիւն։

Въѣ́дчивый ած. սպառող, մաշող։

Въѣздный ած. մտնելու։

Въѣздъ գ. ա. մուտք, մտնելը, ներս մտնելը։

Въѣзжа́ть,—въѣхать բ. չ. մտնել (ձիով, կառքով և այլն)։

Въѣзжій ած. մտնելու, մտնելու կարելի։

Въявь, вья́вѣ մ. յայտնի, յայտնապէս։

Вы́багрить տ. **Вагри́ть.**

Выба́живать,—бо́жить բ. ն. երդուել, **—ся—**բ. ա. երդուելով կամ երդուեցնելով ստանալ։

Выбалотыро́вывать տ. **Валотирова́ть.**

Выба́лтывать,—тать,—тнуть բ. ն. հարել, խառնել, յուզել (որևէ հեղուկ) ‖ գաղտնիք յայտնել, բերնից խօսք թռցնել։

Вы́болтанный ած. խառնուած ‖ բերնից թռցրած (խօսք)։

Вы́банить տ. **Ба́нить.**

Вы́барышничать բ. ն. օգուտ ստանալ, սակարկել, առուտուր անել, մեծ գնով ծախել։

Выбива́ть, вы́бить բ. ն. զարկել, զարնել, կոտրել (հարուածելով) ‖ բռնի հանել, բռնի ստանալ։

Вы́бивка գ. ի. հարուածելը, կոտրելը, խորտակելը։

Выбира́ніе գ. չ. ընտրութիւն, ընտրողութիւն։

Вы́бранный ած. ընտրուած, ջոկուած, որոշուած։

Выбира́ть,—рать բ. ն. ընտրել, ջոկել, որոշել։ **—ся** բ. ա. ընտրուել, ջոկուել, որոշուել։

Вы́бить տ. **Выбива́ть.**

Выблёвывать,—вать բ. ն. փսխել։

Вы́божить տ. **Выба́живать.**

Вы́бой, գ. ա.**—оина** գ. ի. ցցում, ցցելը ‖ ‖ ցից ‖ կոտրուած տեղ (սրի բերանի, հրացանի և այլն)։

Вы́боистый ած. դարուփոս, փոսերով լի (ճանապարհ)։

Вы́бойщикъ գ. ա. չիթ ներկող, չիթ տպող։

Вы́болтать տ. **Выба́лтывать.**

Вы́борка գ. ի. ընտրողութիւն, որոշումն։

Вы́борный ած. ընտրուած, գիւղապետի օգնական ‖ պատգամաւոր (ընտրող)։

Вы́бороненный ած. տափանած, ցաքանած։

Вы́боронить բ. ն. տափանել, ցաքանել ‖ տափանելով փող աշխատել։

Вы́боръ գ. ա. ընտրողութիւն ‖ ընտրութիւն։

Выбра́живать,—бродить բ. ն. շրջել, ման գալ ‖ ոտքի տակ առնել, ‖ թըթուեցնել։ **—ся** բ. ա. թթուել։

Вы́бранить բ. ն. յանդիմանել, կշտամբել։

Выбра́сывать,—бросать,—сить բ. ն. դուրս ձգել, դուրս թափել։

Выбрива́ть,—брить բ. ն. սափրել, ածիլել, թրաշել, ‖ թրաշելով փող վաստակել։ **—ся** բ. ա. սափրուել, թրաշուել, ածիլուել։

Вы́бритый ած. սափրուած, թրաշուած։

Вы́бродить տ. **Выбра́живать.**

Вы́бросокъ գ. ա. մնացորդ, անպէտք մաս, տկնուցք, տականք, դուրս թափելիք։

Выбры́згивать,—гать բ. ն. ցայտեցնել, ցեխ կամ ջուր թռցնել (մարդու կամ առարկայի վրայ)։

Вы́буксировать տ. **Буксирова́ть.**

Вы́бутить տ. **Бути́ть.**

Выбыва́ть вы́быть բ. չ. թողնել, բացակայել, դուրս գալ, ելնել, հանել։

Выбыло́й ած. դուրս ելած, դուրս գնացած։

Выбѣга́ть,—жать բ. չ. արտավազել, դուրս վազել։

Выбѣ́гивать,—гать բ. ն. վազելով ձեռք բերել (ձիով կամ ոտով) ‖ վազվզել այս և այն կողմ (դէսուդէն)։

Вы́бѣгъ գ. ա. **вы́бѣжка** գ. ի. ընձիւղ, բողբոջ, շառաւիղ։

Вы́бѣленный ած. սպիտակացրած, սխպտակցրած, ճերմակցրած։

Выбѣ́ливанье գ. չ. սպիտակացնելը, ճերմակցնելը։

Выбѣ́ливать,—лить բ. ն. սպիտակացնել, ճերմակցնել։ **—ся** բ. ա. ճերմակել, սպիտակնալ, ճերմակնալ։

Вы́бѣлка գ. ի. սպիտակացնելը, ճերմակցնելը։

Вы́бѣситься բ. ա. գժութիւնը թողնել, խելօքնալ։

Вы́важживать,—жжать բ. ն. սանձերը արձակել։

Выва́живать,—водить բ. ն. շրջագայեցնել, ման ածել, շրջեցնել։

Выва́живать,—возить բ. ն. կառքով ման ածել։

Вы́валенный ած. գլգուած։

Выва́ливать,—лить բ. ն. դուրս թափել, թափել, գլգել։

Вы́валокъ գ. ա. բունկալ, ընակալ (ձու)։

Вы́валянный ած. դուրս թափուած։

Вы́валять բ. ն. թափել, դուրս թափել ‖ ճմլել, կոլոլել։ **—ся** բ. ա. դուրս թափուել։

Вы́варенный ած. խիստ եփուած։

Выва́ривать,—рить բ. ն. եփել, շատ եփել (մինչ փրփրելը)։ **—ся** բ. ա. խիստ եփուել։

Вы́варка գ. ի. խիստ եփելը, շատ եփելը։

Выва́стривать,—трить բ. ն. սրել, յեսանել։ **—ся** բ. ա. սրուել, յեսանուել։

Выва́щивать, вы́вощить բ. ն. մոմել, մոմ քսել։

Вы́ваять բ. ն. քանդակել, քանդակագործել։

Вы́веденецъ գ. ա. գաղթական գիւղացի։

Вы́веденіе գ. չ. տեղափոխելը, դուրս տանելը, գաղթեցնելը։

Вы́веденный ած. հանուած։

Вы́веденышъ գ. ա. նոր ձագ, ձուից նոր ելած ձագ։

Вывéдриваться,—риться բ. ա. պարզուել, զտուել ‖ պարզել (երկինք)։

Вы́везеніе գ. չ. դուրս տանելը, տեղափոխելը։

Вы́везенный ած. արտահանուած, դուրս տարուած։

Вы́везти տ. **Вывози́ть.**

Вы́вернутый ած. դուրս պրծած ‖ դարձրած։

Вы́верра գ. ի. բէշկ մշկի. կ.։

Вы́верстка գ. ի. հարթացնելը, հարթելը (գետնի)։

Вывёртывать,—рнуть բ. ն. հարթել, հարթեցնել ‖ պակասը լրացնել, վարձատրել ‖ դուրս գլորել, սպրթել։ **—ся** բ. ա. վայր ընկնել, սողալ, դուրս սպրթել։

Вывéрчивать,—ртѣть բ. ն. ծակել, փորել (գչիրով), գչրել։

Вы́верченный ած. ծակուած, փորուած (գչիրով), գչրուած։

Вы́вершить տ. **Верши́ть.**

Вывива́ть, вы́вить բ. ն. ոլորել, մանել, ‖ յետ քանդել, յետ ոլորել։

Вы́витый ած. ոլորուած։

Вывивно́й ած. ոլորուած, ոլորուն։

Вы́винченный ած. պտըտելով հանուած։

Выви́нчивать,—тить բ. ն. պտըտելով հանել, յետ պտըտել։

Вывиха́ть,—хнуть բ. ն. խախտել, տեղից հանել, տեղահան անել։ **—ся** բ. ա. խախտուել, տեղահան լինել։

Вы́вихнутый ած. խախտուած, տեղահան եղած։

Вы́вихъ գ. ա. խախտուած, տեղահան եղած, դուրս ընկած տեղը (ոսկորի) ‖ ‖ ուռուցք։

Выводи́ть,—весть,—сти բ. ն. հանել, դուրս հանել ‖ գաղթեցնել ‖ ազատել ‖

|| ջնջել || ձագ. հանել || վանել։ —ся բ. ա. հանուել։

Вы́водить տ. **Вы́важивать.**

Вы́водковыя пти́цы—թխսահաններ։

Вы́водное գ. չ. գլխավճար, գլխագին, բաշլըղ (վճար՝ աղջկայ ծնողացը տղայի կողմից)։

Вы́водный ած. գաղթական, տեղափոխուած || պսակի հրաման ստացող։

Вы́водчикъ գ. ա. հանող, մաքրող։

Вы́водъ գ. ա. տեղափոխութիւն, գաղթականութիւն (գիւղացոց) || հետեւողութիւն, հետեւանք, եզրափակութիւն, եզրակացութիւն։

Вы́вожжать տ. **Выва́жживать.**

Вывози́ть,—везти,—везть բ. ն. հանել, արտահանել, դուրս տանել, ուրիշ տեղ տանել (սայլով և այլն)։

Вы́возить տ. **Выва́живать.**

Вы́возный ած. դուրս տարուած || արտահանելու, դուրս տանելու։

Вывозчи́къ, գ. ա., **—чица** գ. ի. դուրս կրող՝, դուրս տանող:

Вы́возъ գ. ա., **—зка** գ. ի. արտահանումն, դուրս տանելը || դուրս տարուածը։

Вывола́кивать,—чить,—волочь բ. ն. դուրս քաշել։

Вы́волочка գ. ի. դուրս քաշելը, դուրս տանելը։

Выворáживать, вы́ворожить բ. ն. կախարդութեամբ իմանալ, գուշակութիւն անելով ստանալ կամ ձեռք ձգել։

Вы́вороченный ած. խախտուած, դարձուած, շրջուած || յեղաշրջուած։

Вы́ворачиванье գ. չ. շրջելը, բանի տեղահան անելը և դարձնելը || զգեստի երեսը դարձնելը։

Вывора́чивать, вы́воротить բ. ն. շրջել, տեղահան անել և դարձնել || || խեղաթիւրել, յեղաշրջել։ **—ся** բ. ա. տեղից խախտուել, դարձուել։

Вы́воротный ած. դարձուցած, դարձուած || դարձուող։

Вы́воротъ գ. ա. դարձնելը, շրջելը, յեղաշրջելը || դարձնելը (միւս երեսը, հակառակ կողմ)։ **На —** ընդհակառակն, բոլորովին ուրիշ կերպ։

Вы́ворочный ած. եփուած, եփելու։ **—ная соль**—եփելով ստացած աղ։

Вы́востренный ած. սրուած, յեսանած։

Вы́вострить տ. **Выва́стривать.**

Вы́вощить տ. **Вы́ващивать.**

Вывѣва́ть, вы́вѣять բ. ն. էրնել։

Вы́вѣянный ած. էրնած։

Вы́вѣвки գ. ի. յգ. մղեղ, էրան, քամատար, փոշի (ցորենի և այլն)։

Вы́вѣданный ած. զգուշութեամբ իմացած, տեղեկացած, լրտեսած։

Вывѣ́дыванье գ. չ. զգուշութեամբ իմանալը, տեղեկանալը, խօսք դուրս քաշելը։

Вывѣ́дыватель գ. ա.,**—ница** գ. ի. զգուշութեամբ իմացող, տեղեկացող, խօսք դուրս քաշող։

Вывѣ́дывать, вы́вѣдать բ. ն. զգուշութեամբ իմանալ, տեղեկանալ, խօսք դուրս քաշել։

Вы́вѣйка գ. ի. էրնելը, քամուն տալը։

Вы́вѣренный ած. ուղղուած, կանոնաւորուած։

Вывѣря́ть, вы́вѣрить բ. ն. ուշադրութեամբ ուղղել, կանոնաւորել (ժամացոյց, կշեռք և այլն)։

Вы́вѣсить տ. **Вывѣ́шивать.**

Вы́вѣска գ. ի. կախելը, կախ տալը || || կշռելը || կշեռքի բազուկների կամ նժարների հաւասարացում || տարայ (ծրեղէնք կշռելիս) || նշանատախտակ (կրպակների)։

Вы́вѣсочный ած. նշանատախտակի։

Вы́вѣтренный ած. հողմահարած, քամուն տուած, չորցրած։

Вывѣ́триванье գ. չ. հողմահարելը, կախ տալը (չորացնելու համար)։

Вывѣ́тривать, вы́вѣтрить բ. ն. հողմահարել, քամուն տալ, չորացնել։ **—ся** բ. ա. հողմահարուել։

Вы́вѣтрѣлый ած. քայքայուած, քըրքրուած, փխրած, բորբոսած (օդի, ջրի ազդեցութիւնից)։

Вы́вѣшенный ած. կախուած, կախ տըւած ‖ կշռուած։

Вывѣ́шивать, вы́вѣсить բ. ն. կախել, կախ տալ (բաց օդի մէջ) ‖ կշռել ‖ ‖ հաւասարակշռել (կշեռքի բազուկները կամ նժարները)։

Вы́вязанный ած. արձակուած, քակուած ‖ հիւսուած, հետը գործուած։

Выва́зывать, вы́вязать բ. ն. արձակել ‖ հիւսել, գործել։

Вы́гаданный ած. հնարուած, գտնուած, իմացած։

Вы́гадка գ. ի., **—га́дыванье** գ. չ. հընարելը, ստեղծելը, գտնելը, իմանալը ‖ շահուելը։

Выга́дывать, Вы́гадать բ. ն. իմանալ, գտնել, հնարել, ստեղծել ‖ շահուել, օգուտ ստանալ ‖ հմտութեամբ ձեւել։

Вы́гаженный ած. ապականած, աղտեղած, կեղտոտած։

Выга́живать, вы́гадить բ. ն. ապականել, աղտեղել, կեղտոտել։

Вы́гаръ գ. ա. այրում, կիզում, այրելը ‖ ‖ արաղի սարթութիւն։ **—ки** յգ. կեղկղանք, խարամ, այրուածքի մնացորդք։

Выгиба́ть, вы́гнуть բ. ն. կորացնել, կռացնել, ծռել, թեքել։ **—ся** բ. ա. կորանալ, ծռուել, կռանալ, թեքուել։

Выгибно́й ած. կորացած, ծռուած ‖ ‖ ծռուող, ծալուող։

Вы́гибъ գ. ա. ծռուածք, ծռուած տեղը, ծունկ։

Выгла́дывать, вы́глодать բ. ն. կըրծել, կրծոտել։

Вы́глаженный ած. հարթուած, ողորկուած, դուզնուած։

Выгла́живать, вы́гладить բ. ն. հարթել, հարթացնել, հաւասարել, դուզնել, ողորկել։

Вы́глоданный ած. կրծուած, կրծոտած։

Выгля́дывать, вы́глянуть բ. չ. դուրս նայել, շուտ-շուտ դուրս աչել։

Вы́гнанный ած. արտաքսուած, վռնտուած, աքսորուած ‖ թորուած։

Вы́гнать տ. **Выгоня́ть.**

Выгнета́ть, вы́гнесть բ. ն. դուրս մզել, ճնշելով հանել, մզել։

Вы́гнетанный ած. դուրս մզուած, ճընշելով հանուած, մզուած։

Выгнива́ть, вы́гнить բ. ն. նեխել, փըտեցնել, հոտեցնել։

Вы́гнуть տ. **Выгиба́ть.**

Вы́гнутый ած. կորացրած, կռացրած, ծռած, թեքած։

Выгова́ривать, вы́говорить բ. ն. արտասանել, ասել ‖ յանդիմանել, կըշտամբել ‖ պայմանների թւում գրել, պայմանաթղթի մէջ մտցնել։

Вы́говоренный ած. արտասանուած ‖ ‖ պայմանագրած, պայմանադրած։

Вы́говоръ գ. ա. արտասանութիւն ‖ յանդիմանութիւն, կշտամբանք, սաստ ‖ ‖ պայմանադրութիւն, պայմանադրածը, պայմանագրի մէջ արած բացառութիւնը։

Вы́года գ. ի. օգուտ, շահ։

Вы́годно մ. և բ. օգտով, օգտաւէտ կերպով ‖ օգուտ է, օգտաւէտ է, ձեռնտու է։

Вы́годность գ. ի. օգտաւէտութիւն, շահաւէտութիւն։

Вы́годный ած. օգտաւէտ, շահաւէտ, արդիւնաւոր, ձեռնտու։

Вы́гонка գ. ի. դուրս անելը, վանելը ‖ ‖ թորում։

Вы́гонный ած. արօտի, արօտատեղի։

Вы́гонщикъ գ. ա. որսկան, որս որոնող, որսը հրապարակ հանող || ձուլարանի մշակ։

Вы́гонъ գ. ա. արօտ, արօտատեղ, նախրատեղ || արածացնելու տանելը || մըզուածքի կամ թորածի քանակութիւն։

Выгоня́ть, вы́гнать բ. ն. արտաքսել, վռնտել, դուրս անել, տանել || թորել։

Выгора́живать, вы́городить բ. ն. միջնորմել, միջնորմ դնել, ցանկապատել || պաշտպանել, ապահովացնել, պատասխանատուութիւնից ազատել։

Выгора́ть, вы́горѣть բ. չ. այրուել, կիզուել, սպառուել կրակից || գունաթափուել (կրակի կամ արևի ազդեցութիւնից), թխանալ, սևնալ (արևից)։

Вы́гороженный ած. անջատուած, բաժանուած (ցանկապատով և այլն) || պաշտպանուած։

Вы́горѣлый ած. այրուած, կիզուած խանձուած, թրծուած, հրակէզ եղած։

Вы́грабить բ. ն. կողոպտել, սրբել տանել։

Вы́грабленный ած. կողոպտած, սրբած տարած։

Вы́гравировать տ. Гравирова́ть.

Выгра́нивать, вы́гранить բ. ն. տաշել, թրաշել (գոհար և այլն)։

Вы́граненный ած. տաշած, տաշուած, թրաշած։

Выгреба́ть, вы́гресть բ. ն. քերել, ձեռքով քերել, հանել (մոխրահանով և այլն) || թիավարել, թիավարելով դուրս գալ։

Вы́гребенный ած. քերուած, ժողոված (մատներով, ձեռքով և այլն)։

Вы́гребки գ. ա. յգ. քերուցք, տականք, տակնուցք, մնացորդք։

Выгружа́ть, вы́грузить բ. ն. նաւը դատարկել, նաւից բեռները հանել։

Вы́груженный ած. դատարկուած (նաւ և այլն)։

Вы́грузка գ. ի. նաւի դատարկելը, նաւի միջից բեռների հանելը։

Вы́грузно́й ած. նաւից հանելու, նաւից դուրս տարուելու։

Вы́грузчикъ գ. ա. բեռնահան, նաւից բեռ կրող։

Выгрыза́ть, вы́грызть բ. ն. կրծել, կրծոտել, կրծելով ծակել։

Вы́грызенный ած. կրծոտած, կրծելով ծակոտած։

Вы́грязнить տ. Грязни́ть.

Выгу́ливать, вы́гулять բ. ն. շրջագայել (որոշեալ ժամանակամիջոց) || շրջագայելով ձեռք բերել։ **—ся** բ. ա. հանգչել, շրջագայել, ման գալ (հիւանդութիւնից կամ աշխատութիւնից յետոյ)։

Выдава́ть, вы́дать բ. ն. տալ, վճարել, հատուցանել || բաշխել, մատակարարել || յանձնել, մատնել, դաւաճանել || ամուսնացնել, մարդու տալ || անձը ներկայացնել, իրան ցոյց տալ։

Вы́давленный ած. ճզմուած, քամուած, մզուած։

Выда́вливать, вы́давить բ. ն. ճնշել, սեղմել, քամել, մզել, ճզմել։ **—ся** բ. ա. քամուել, մզուել։

Выдаива́ть, вы́доить բ. ն. կթել։

Выда́лбливать, вы́долбить բ. ն. փորել, գոգաւորել, խորցնել, փոսցնել || անգիր սերտել (առանց հասկանալու)։

Вы́данный ած. տուած, վճարած || ամուսնացրած, մարդու տուած || մատնած, հակառակ կամքի յանձնած։

Вы́дача գ. ի. տուրք || տալը || բաժանելը, բաշխելը։

Выдва́ивать, вы́двоить բ. ն. կրկին թորել (օղի և այլն)։

Выдвига́ть, вы́двинуть բ. ն. դուրս քաշել, առաջ քաշել, բանալ, հանել։

Выдвижно́й ած. յառաջաձիգ, հանուելու, հանուող, դուրս քաշուող։

Вы́двинутый ած. դուրս քաշուած, տեղից հանուած։

Вы́двоенный ած. կրկին անգամ Թորուած (օղի և այլն)։

Выдёргивать, вы́дергать,—рнуть բ. ն. քաղել, կորզել, խլել, պոկել, ցետել, փետտել։ **—ся** բ. ա. պոկուել, քաղուել։

Выде́рживать, вы́держать բ. ն. դիմանալ, պահել || հաստատ մնալ, անդրդուելի մնալ, ընդդիմադրել || համբերել, տոկալ || ծախսել || յաջողուԹեամբ աւարտել (հարցաքննուԹիւն)։

Вы́держка գ. ի.,**—де́рживанье** գ. չ. դիմանալը || համբերելը, տոկալը || || ծախս || պահուածք (ձիու և այլն) || || քաղուածք (գրքից և այլն)։

Вы́дернутый ած. քաղուած, խլուած, կորզուած, պոկուած։

Выдира́ть, вы́драть բ. ն. պատռելով հանել, պոկել, քերԹել, մաշկել || ձաղկել, ծեծել։ **—ся** բ. ա. դուրս պրծնել, դուրս սպրդել։

Вы́доить տ. **Выда́ивать.**

Вы́доенный ած. կԹած։

Вы́долбленный ած. փորուած, փոսցրած, գոգաւորած || անգիր սերտած (առանց հասկանալու)։

Вы́дохлый ած. անհամ, անհոտ, հոտած։

Вы́дохновеніе տ. **Выдыха́ніе.**

Вы́дохнуться տ. **Выдыха́ться.**

Вы́дра գ. ի. վիԹեր. կ.։ **— порѣчна́я—** ջրաղուէս, ջրային սամոյր։

Вы́дранный ած. պատառելով հանած, պոկած || քերԹած, մաշկած || ձաղկուած, գանակոծուած, ծեծուած։

Выдёрнокъ գ. ա. վիԹերի ձագ, ջրաղուէսիկ։

Вы́дровый,—дряный ած. վիԹերի։

Вы́дти տ. **Выходи́ть.**

Выдува́ніе գ. չ. էրնելը || փչելը || ուռեցնելը, փքուեցնելը։

Выдува́ть, вы́дуть բ. ն. փչել, փչելով մաքրել, փչելով հանել, էրնել || || ուռեցնել, փքուեցնել։ **—ся** բ. ա. ուռչել, փքուել։

Выдувно́й ած. փչուած || փչուելու։

Вы́дудить բ. ն. ծծել, պարպել, մաքրազարդել, մինչի տակը լափել։

Вы́думанный ած. հնարած, նիւԹած, մեքենայած, մտացածին։

Вы́думка գ. ի. մտացածին բան, կեղծիք, հնարուածք։

Вы́думчивый ած. հնարագէտ, մտահարուստ։

Выду́мщикъ գ. ա.,**—щица** գ. ի. հնարող, ստեղծող, նիւԹող, մեքենայող։

Выду́мывать, вы́думать բ. ն. հնարել, ստեղծել, սարքել, նիւԹել, մեքենայել։

Выдупля́ть, вы́дуплить բ. ն. փորել, խոռոչել (ծառի բունը փեԹակի համար)։

Вы́дутый ած. փչած, էրնած, փչելով մաքրած || ուռցրած։

Выдыха́ніе գ. չ. արտաշնչելը, արտաշնչում || բուրում։

Выдыха́ть, вы́дохнуть, բ. ն. արտաշնչել || բուրել։ **—ся** բ. ա. համն ու հոտը կորցնել, անհամանալ, անհամել, անհոտանալ։

Вы́дѣланный ած. շինած, պատրաստած, աւարտած։

Выдѣле́ніе գ. չ. բաժանում, բաժին հանելը || ջոկելը, զատելը։

Вы́дѣленный ած. բաժնուած, ջոկուած, բաժին ստացած։

Вы́дѣлка գ. ի.,**—дѣливанье** գ. չ. շինելը, յօրինելը, սարքելը || յօրինուածք, կերտուածք։

Вы́дѣлъ գ. ա. բաժանում || բաժին, մանաբաժին։

Выдѣ́ливать, вы́дѣлать բ. ն. շինել, յօրինել, պատրաստել || լմել, հասըլել (կաշի և այլն)։ **—ся** բ. ա. շինուել,

յօրինուել, պատրաստուել։

Выдѣля́ть, Вы́дѣлить բ. ն. տալ, բաժանել, բաժին հանել, ջոկել։ **—ся** բ. ա. բաժին ստանալ, ջոկուել։

Вы́емка գ. է., **вы́емъ** գ. ա. հանելը || || փոս, գոգաւորութիւն, փորուածք, խորշ, խոռոչ։

Вы́емный ած. հանուող, դուրս քաշուող։

Вы́емочка գ. է. փոսիկ, փոսորակ։

Вы́емочный ած. հանուած || հանուելու || || կալանաւորելու, բռնելու։

Вы́емчатый ած. գոգաւոր, ծոցաւոր, խորշաւոր, փոս-փոս։

Вы́жаренный ած. թրծած, տապակած, խորովուած || խիստ գանակոծած։

Выжа́ривать, вы́жарить բ. ն. տապակել, խորովել || թրծել, խանձել, ջերմութեան օգնութեամբ քայքայել || || սաստիկ գանակոծել։ **—ся** բ. ա. տապակուել, թրծուել, քայքայուել։

Вы́жать տ. **Выжима́ть и выжина́ть.**

Вы́жатый ած. մզուած, քամուած || || հնձուած, քաղուած։

Вы́жданный ած. սպասած։

Вы́желтенный ած. դեղնացրած, դեղնագոյն ներկած։

Вы́желтить բ. ն. դեղնացնել, դեղնեցնել, դեղին ներկել։

Вы́жечь տ. **Выжига́ть.**

Вы́жженный ած. այրուած, կիզուած || || զտուած (կրակի օգնութեամբ)։

Выжива́ть, вы́жать բ. ն. ապրել, կենալ, մնալ (որոշեալ ժամանակ) || || հարկադրել, տեղից քշել || բնաջինջ անել։

Вы́живка գ. է., **выжива́ніе** գ. չ. ապրելը, կենալը || արտաքսելը || տեղափոխուելը։

Вы́жига գ. է. ոսկի կամ արծաթ՝ հին կլապիտոնից զտած || խանձուած վառելատեղ || հնարիմաց, հնարագէտ մարդ։

Выжига́ніе գ. չ. կիզում, այրում, այրելը, խանձելը, կրակի օգնութեամբ զտելը։

Выжига́ть, вы́жечь բ. ն. այրել, խանձել, կրակի օգնութեամբ զտել։

Выжида́ніе գ. չ. սպասելը։

Выжида́тельный ած. սպասողական։

Выжида́ть, вы́ждать բ. ն. սպասել || || դարանամուտ լինել։

Выжима́ть, вы́жать բ. ն. քամել, մզել, ճզմել։

Вы́жимка գ. է. քամելը, մզելը։ **—ки** յգ. քամուք, մզուածք, շիւ։

Выжира́ть, вы́жрать բ. ն. բոլորը ուտել, լափել։

Вы́житый ած. ապրած, կեցած (որոշեալ ժամանակամիջոց) || հարկադրուած, տեղից քշուած, վռնտուած || || բնաջինջ եղած։

Вы́жлецъ գ. ա. որսկան շուն, որսի շուն։ **—лица, —ловка** գ. է. քած շուն։

Вы́жликъ գ. ա. որսկան շուն || կնճըթածաղիկ, շանաբերան. բ.։

Выжля́тникъ գ. ա. շներամապետ, շնապան (որսորդութեան ժամանակ)։

Вы́жранный ած. կերած, ուտելով սպառած, լափած։

Вызва́нивать, вы́званить բ. ն. զանգահարութեամբ կանչել։

Вы́званный ած. հրաւիրուած, կոչուած, կանչուած, դուրս կանչուած։

Вы́звать տ. **Вызыва́ть.**

Вызвѣ́зживать, вы́звѣздить բ. անդ. պարզել, աստղափայլել, աստղերով ծածկուել։

Выздора́вливаніе, —ле́ніе գ. չ. առողջանալը, կազդուրում, ապաքինում, նորաբուժութիւն։ **—ливающій** — հիւանդաքաղ, նորաբոյժ։

Выздора́вливать, вы́здоровѣть բ. չ. առողջանալ, կազդուրուել։

Вы́зеленить բ. ն. կանաչագոյն ներկել, կանաչացնել։

Вызнава́ть, вы́знать *բ. ն. հետաքննին լինել, հետաքրքրուել, տեղեկանալ, իմանալ, քննել, հետազօտել։*

Вы́знанный *ած. տեղեկացած, իմացած, հետազօտած։*

Вы́зовъ *գ. ա. հրաւէր, կոչելը, դուրս կանչելը։*

Вызола́чивать, вы́золотить *բ. ն. ոսկեզօծել, ոսկեջրել։*

Вы́золенный *ած. մոխրաջրով լուացած։*

Вы́золить *բ. ն. մոխրաջրով լուանալ (կաշիք և այլն)։*

Вызоло́ченіе *գ. չ. ոսկեզօծում, ոսկեջրելը։*

Вы́золоченный *ած. ոսկեզօծած, ոսկեզօծ, ոսկեջրած։*

Вы́зольникъ *գ. ա. դպինածաղիկ ը.։*

Вызрѣва́ть, вы́зрѣть *բ. չ. հասունանալ, հասուննալ։*

Вы́зрѣлый *ած. հասունացած, հասուն, հասած։*

Вы́зубренный *ած. բերան սերտած, անգիր սովորած, անգիր արած։*

Вызубря́ть, вы́зубрить *բ. ն. սղոցբերան դարձնել, որևէ գործիքի սուր բերանը կտրատելով խանգարել || բերան սերտել, անգիր անել։*

Вызыва́тельный *ած. հրաւիրական։*

Вызыва́ть, вы́звать *բ. ն. կոչել, կանչել, հրաւիրել, դուրս կանչել, յառաջ կանչել։* **Вы́звать на поеди́нокъ**— *մենամարտութեան հրաւիրել։* **—ся** *բ. ա. կանչուել, հրաւիրուել || պատրաստակամութիւն յայտնել, կամաւորապէս որևէ պարտականութիւն յանձն առնել։*

Вы́зывъ *տ.* **Вы́зовъ.**

Вызяба́ть, вы́зябнуть *բ. չ. մրսել, սառչել || ցրտահար լինել (բոյս և այլն)։*

Вы́зяблый *ած. ցրտահար, ցրտատար (բոյս և այլն)։*

Вы́игранный *ած. շահած, տարած (խաղի մէջ) || յաղթանակը տարած։*

Вы́игрываньe, вы́игранье *գ. չ. շահելը, տանելը (գործի կամ խաղի մէջ)։*

Вы́игрывать, вы́играть *բ. ն. տանել, կրել, շահել (խաղի մէջ) || յաղթել, յաղթանակը տանել || շահել, ստանալ, ձեռք բերել։*

Вы́игрышный *ած. շահած, տարած || || խաղալու, խաղարկութեան։*

Вы́игрышъ *գ. ա. օգուտ, շահ, տարածը։*

Вы́иный *ած. պարանոցի, վզի։*

Вы́исканный *ած. որոնուած, գտնուած։*

Вы́искиваніе, вы́исканіе *գ. չ.,* **вы́искъ** *գ. ա. որոնում, որոնելը, պրպտելը, գտնելը։*

Вы́искивать, вы́искать *բ. ն. որոնել, պտրել, պրպտել, որոնելով գտնել։* **—ся** *բ. ա. գտնուել, ներկայանալ։*

Вы́искъ *տ.* **Вы́искиваніе.**

Вы́йдти, вы́дти *տ.* **Выходи́ть.**

Вы́казанный *ած. երևցրած, ցոյց տրուած։*

Выказно́й *ած. երևան հանուած, ՚ի տես հանուած, ցոյց տրուելիք։*

Выка́зывать, вы́казать *բ. ն. ցոյց տալ, երևան հանել, ՚ի տես հանել։*

Выка́ливать, вы́колоть *բ. ն. բրել, հանել || ծակել, ծակծկել || կտրելով մի մաս հանել (քարի, սառոյցի և այլն)։*

Выка́пчивать, вы́коптить *բ. ն. ծխով ապխտել, ծխով չորացնել, ծուխ տալ։*

Выка́пывать *բ. ն. փորել, պեղել, բրել || || բրելով հանել։* **—ся** *բ. ա. բրելով հանուել, դուրս գալ։*

Выкара́бкиваться, вы́карабкаться *բ. ա. դուրս պրծնել, դուրս գալ, ազատուել։*

Выка́рмливать, вы́кормить *բ. ն. կերակրել, սնուցանել, պարարտացնել։*

Вы́катанный *ած. դուրս գլորած, գլորուած, թաւալած։*

Вы́кать գ. ա. **выка́тыванье** գ. չ. *թաւալում, դուրս գլորելը, գլորելով հանելը։* **Глаза́ на вы́катѣ**— *աչքերը չռած, աչքերը չանխից ելած։*

Выка́тывать, вы́катать բ. ն. *գլորել, թաւալել, գլորելով դուրս հանել* || || *հարթել, հաւասարել գլորելով* || *գանակոծել, դնքասել։*

Вы́каченный ած. *հանուած, քարշուած* || || *թաւալած, գլորած։*

Выка́чивать, вы́качать բ. ն. *որևէ բան թաւալելով կամ գլորելով փող վաստակել* || *քարշել, քարշելով դատարկել (ջուր և այլն)։* **—ся** բ. ա. *հանուել, դատարկուել։*

Выка́шивать, вы́косить բ. ն. *հնձել* || || *հնձելով փող վաստակել։*

Выка́шливать, вы́кашлять,—лянуть բ. ն. *հազալով հանել, հազալով դուրս թափել* || *բերնից թողնել, բերնից թռցնել (խօսք)։*

Вы́кашлянный ած. *հազալով դուրս հանուած (բերնից)։*

Вы́квашенный ած. *թթուեցրած։*

Выква́шивать, вы́квасить բ. ն. *թթուեցնել, խմորել։*

Вы́кидка գ. ի. *ձգելը, դէն ձգելը, դուրս թափելը* || *արտավիժում։* **—ки** յգ. *մնացորդք, տականք, դուրս թափուելիք։*

Вы́кидникъ գ. ա. *ծովափ կամ գետափ դուրս ձգուած ծառեր։*

Выкидно́й ած. *դուրս ձգուած, արտավիժած* || *դուրս ձգելու։*

Выки́дывать,—кидать,—кинуть բ. ն. *դուրս հանել, դուրս ձգել, դէն ձգել, դուրս թափել* || *արտավիժել* || *հնարել, սարքել։*

Вы́кидышный ած. *վիժածի։*

Вы́кидышъ գ. ա. *վիժած, անցուցք։*

Вы́кинутый ած. *դուրս ձգած* || *արտավիժած* || *հնարած, սարքած։*

Выкипа́ть вы́кипѣть բ. չ. *եփելով քչանալ* || *գունաթափուել, գոյնը ձգել։*

Вы́кипѣлый ած. *եփելով քչացած։*

Выкиса́ть, вы́киснуть բ. չ. *թթուել, թթուելով հասնել։*

Вы́кислый ած. *թթուած, հասած (խմոր և այլն)։*

Вы́кладенный ած. *հանուած, տեղափոխուած* || *հայուած* || *զարդարած* || || *ծածկած, քարած։*

Вы́кладка գ. ի.,**—кладыванье** գ. չ. *հանելը* || *ծածկելը* || *զարդարելը* || || *հաշուելը* || *որևէ թուից հանելը, հաշուի միջից հանելը* || *քակելը, արձակելը։*

Вы́кладчикъ գ. ա. *հաշուող, հաշուագէտ* || *հնարող, ստախօս, սարքող, կատակասէր։*

Выкла́дывать, вы́класть, вы́ложить բ. ն. *դուրս հանել, փոխադրել, դարսել* || *ծածկել, քարել* || *հաշուել* || *հաշուից հանել, հաշուեցուցակից հանել* || || *զարդարել։* **—ся** բ. ա. *փոխադրուել, տեղափոխուել։*

Выкла́нивать, вы́кланить բ. ն. *աղերսելով ստանալ, խնդրելով ձեռք բերել, գլուխ խոնարհեցնելով նպատակին հասնել։*

Вы́клеванный, —клюнутый ած. *կտցահարած* || *կտուցով կերած։*

Выклёвывать,—левать,—клюнуть բ. ն. *կտցահարել, կտուցով ժողովել, կտուցով բոլորն ուտել։* **—ся** բ. ա. *կտուցով ուտուել, կտցահարուել* || *ձուից դուրս գալ։*

Вы́клеенный ած. *սոսնձած, թուղթխալած։*

Выкле́ивать,—леить բ. ն. *սոսնձել, թուղթխալել* || *ներսի կողմից սոսնձել։*

Вы́клейка գ. ի.,**—ле́иванье** գ. չ. *սոսնձում, սոսնձելը, թուղթխալելը։*

Вы́клеймить տ. **Клейми́ть.**

Выклика́ть, вы́кликать, вы́кликнуть *բ. ն. դուրս կանչել || ձայնել, անունը տալով դուրս կանչել։*

Вы́кликнутый *ած. դուրս կանչուած։*

Вы́кликъ *գ. ա.*, **вы́кличка** *գ. ի. ձայնելը, կանչելը, յականէ անուանէ կոչելը։*

Выключа́ть, вы́ключить *բ. ն. հանել, դուրս թափել || հեռացնել || դուրս թողնել (ցուցակից և այլն)։* **—ся** *բ. չ. հեռացուել, դուրս թողնուել, հանուել։*

Выключа́я *մ. բացի, ի բաց հանելով։*

Вы́ключенный *ած. հեռացուած, դուրս թողնուած, հանուած։*

Выключе́ніе *գ. չ. զատելը, հանելը, հեռացնելը, դուրս թողնելը։*

Вы́кованный *ած. կռանած, կռանելով շինած։*

Вы́ковка *գ. ի. կռանելը || կռանածի քանակութիւնը || կռանելու եղանակը։*

Выко́вывать, вы́ковать *բ. ն. կռանել, կռանելով շինել։*

Выковы́ривать, —вырять, —вырнуть *բ. ն. քչփորել, պչխել, պչխրտել, խառնըխտել։* **—ся** *բ. չ. քչփորուել։*

Вы́ковырянный, —вырнутый *ած. քըչփորած, պչխրտած։*

Выкозы́ривать, —рять *բ. ն. յաղթիչով յաղթիչ թղթերը տանել (թղթախաղի մէջ)։*

Выкола́чивать, вы́колотить *բ. ն. դուրս վանել, դուրս քշել, հանել || թօթափել, թափ տալ (փոշին և այլն) || զանակոծել || կուտել, հաւաքել։* **—ся** *բ. չ. թօթափուել, թափ տրուել և այլն։*

Выкола́шиваніе *գ. չ.*, **—лоска** *գ. ի. հասկաւորելը, հասկ ձգելը։*

Выкола́шиваться, —лоситься *բ. չ. հասկաւորել, հասկ ձգել։*

Вы́колка *գ. ի. սառցահատութիւն, սառոյց կտրելը։*

Вы́колотка *գ. ի. կոճղ (կօշկակարի) || գլահար, հարթիչ տախտակ (տպագ.)։*

Вы́колотый *ած. բրուած, հանուած || ծակուած, ծակծկուած || ջարդուած։*

Вы́колоть *տ.* **Выка́лывать.**

Вы́колоченный *ած. թօթափուած, թափ տրուած, ձաղկելով դուրս հանուած։*

Вы́колупнутый *ած. քչփորուած, պոկուած։*

Выколу́пывать, —лупать, —лупнуть *բ. ն. քչփորել, պոկել, քերծել։*

Вы́копанный *ած. փորուած, պեղուած || փորելով հանուած։*

Вы́копать *տ.* **Выка́пывать.**

Вы́коптить *տ.* **Выка́пчивать.**

Вы́копченный *ած. ծխով ապխտած, ծուխ տալով չորացած։*

Вы́кормить *տ.* **Выка́рмливать.**

Вы́кормка *գ. ի.*, **вы́кормъ** *գ. ա. սնուցանելը, կերակրելը, կեր տալը։*

Вы́кормленный *ած. կերակրած, սնուցած, պարարտացրած։*

Вы́косить *տ.* **Выка́шивать.**

Вы́кошенный *ած. հնձուած։*

Выкра́дывать, вы́красть *բ. ն. գողանալ, սակաւ առ սակաւ գողանալ։* **—ся** *բ. չ. գողացուել։*

Вы́краденный *ած. գողացած, գողունի։*

Выкра́ивать, вы́кроить *բ. ն. ձևել։* **— ся** *բ. չ. ձևուել։*

Вы́краска *գ. ի. ներկելը։*

Вы́крахмаленный *ած. օսլայած, նշաստած։*

Выкра́хмаливать, —лить *բ. ն. օսլայել, նշաստել։*

Вы́крашенный *ած. ներկուած, գունաւորած։*

Выкра́шивать, —расить *բ. ն. ներկել, գունաւորել ||* **—ся** *բ. չ. ներկուել, գունաւորուել։*

Вы́крестить *բ. ն. քրիստոնեայ մկրտել, քրիստոնեայ դարձնել և մկրտել։*

Вы́крещенный *ած.* *քրիստոնէութիւն ընդունած և մկրտուած, քրիստոնեայ մկրտուած:*

Выкри́кивать, вы́кричать *տ.* **Вскри́кивать.**

Вы́кроенный *ած.* *ձևած, ձևուած:*

Вы́кроечный *ած.* *ձևելու || ձևած:*

Вы́кройка,—кроечка *գ. ի.* *ձևելը (զգեստ և այլն) || ձևի թուղթ, թղթէ օրինակ ձևի:*

Вы́крошенный *ած.* *բրթած, մանրած, փշրուած:*

Выкро́шивать, —шить *բ. ն.* *բրթել, մանրել, կտրտել, կտոր-կտոր անել:* **—ся** *բ. ա.* *մանրուել, փշրուել, բրթուել:*

Вы́кругленный *ած.* *կլորած, կոլորեցրած:*

Выкру́гливать, вы́круглить *բ. ն.* *կլորցնել, կոլորցնել:*

Вы́круженный *ած.* *բոլորած, բոլորածիր արած:*

Вы́круживать, —жать, —жить *բ. ն.* *բոլորել, բոլորածիր անել, եղերքները կլորցնել:*

Вы́крученный *ած.* *ոլորուած, ոլորած:*

Выкру́чивать, —тить *բ. ն.* *ոլորել || ոլորելով հանել || ջանալ ազատել:* **—ся** *բ. ա.* *ոլորուել || ոլորուելով ազատուել, ջանալ ազատուել:*

Вы́крытый *ած.* *ծածկուած, պատած:*

Выкрыва́ть, вы́крыть *բ. ն.* *ծածկել, պատել:*

Выкупа́ть, вы́купить *բ. ն.* *բոլորը գնել || գնել, ազատել, թափել (գրաւից, գերութիւնից և այլն):* **—ся** *բ. ա.* *ազատուել (գերութիւնից և այլն):*

Вы́купленный *ած.* *գնուած:*

Вы́купка *գ. ի.* *փրկանք, փրկանակ, ազատութեան գին:*

Выкупа́ніе *գ. չ.* *գնելը, հանելը, թափելը (գրաւից և այլն) || փրկանք, ազատութեան գին:*

Выкупно́й *ած.* *գնելու, թափելու, ազատելու || ազատութեան:*

Вы́купщикъ *գ.*, **—щица** *գ. ի.* *գնող, ազատող, թափող:*

Вы́купъ *գ. ա.* *փրկանակ, փրկանք, ազատութեան գին || գնելը, ազատելը (գերութիւնից և այլն):*

Вы́куренный *ած.* *ծխավան, ծուխ տալով արտաքսած || թորած:*

Выку́ривать,—рить *բ. ն.* *ծխավան անել, ծխով դուրս քշել || թորել:*

Выку́сывать,—сить *բ. ն.* *կծել, խածել, խածոտել:*

Вы́кушать *բ. ն.* *ուտել, խմել, ընդունել:*

Вы́кушенный *ած.* *կերած, ընդունած || || խածած, կծած:*

Выла́вливать,—ловить *բ. ն.* *որսալ, որսալով բնաջինջ անել, քօքը կտրել, (թռչուններին և այլն):* **—ся** *բ. ա.* *բռնուել, բնաջինջ լինել:*

Вы́лазка *գ. ի.* *յարձակում, փոխյարձակում (պաշարուածների կողմից պաշարողների վերայ) || հանքագուբից մշակների դուրս գալը:*

Вы́лазный *ած.* *յարձակումի, յարձակման, փոխյարձակման (պաշարուածների):*

Вы́лакировать *տ.* **Лакирова́ть.**

Выла́мывать,—ломать,—ломить *բ. ն.* *խորտակել, բեկանել, կոտրտել, կոտրել, կոտրելով հանել || խախտել (ոսկոր և այլն):*

Выла́щивать,—лощить *բ. ն.* *ողորկել, փայլեցնել, փեղկստացնել, պլպլտացնել:* **—ся** *բ. ա.* *ողորկուել, փայլել, պլպլտալ:*

Вы́лгать *տ.* **Вылига́ть.**

Вы́лежалый *ած.* *անզօր, ուժասպառ, հնացած, պառկած, ապախոնուած, եղծուած:*

Вылёживать, Вы́лежать *բ. չ. պառկել, պառկած մնալ, կողքին պառկել, ոչինչ չանել։* **—ся** *բ. ա. անզօրանալ, զօրութիւնը կորցնել, համնուհոտը կորցնել ‖ հանգստանալ, անգործ պառկել։*

Вы́лелѣять *տ.* **Возлелѣя́ть.**

Вылета́ть, вы́летѣть *բ. չ. դուրս թռչել, թռչելով ելնել, հեռանալ, սլանալ։*

Вы́летъ *գ. ա. թռչելով ելնելը, բնից թռչելը։*

Вы́леченный *ած. բժշկուած, բուժած, առողջացրած։*

Вылёчиванье *գ. չ.,* **—лечка** *գ. ի. բուժելը, բժշկելը, առողջացնելը, բուժում։*

Вылёчивать,—чить *բ. ն. բուժել, բժշկել, առողջացնել։* **—ся** *բ. ա. բուժուել, առողջանալ։*

Вылеща́ть, вы́лестить *բ. ն. շողոքորթել, թոլոզել։*

Вылива́ть, вы́лить *բ. ն. լցնել, ածել, հոսեցնել, թափել ‖ ձուլել։* **—ся** *բ. ա. լցուել, արտահոսել ‖ ձուլուել։*

Вы́лизанный *ած. լիզած, լիզուած, լաւ լիզած։*

Вылй́зывать,—зать *բ. ն. լիզել, բոլորը լիզել, լաւ լիզել։*

Вы́линивать,—нять *բ. չ. թափել, փոխել (մազ, բուրդ, փետուր և այլն) ‖ ‖ գունաթափուել։*

Вы́линялый *ած. ընկած, թափած, փոխած (փետուր և այլն) ‖ գունատ, տժգունած, ռանգը փոխած։*

Вы́литый *ած. հոսեցրած, թափած ‖ ‖ ձուլուած, ձուլածոյ։*

Вы́ловить *տ.* **Выла́вливать.**

Вы́ловленный *ած. բռնուած, որսացած (բոլորը)։*

Вы́ложить *տ.* **Выкла́дивать.**

Вы́локанный *ած. լկած, լափած։*

Вы́локать *բ. ն. լկել, լափել, լիզել։*

Вы́ломанный *ած. կոտրուած, խորտակուած, կոտրելով հանուած։*

Вы́ломать *տ.* **Выламыва́ть.**

Вы́ломка *գ. ի.* **вы́ломъ** *գ. ա. կոտրելը, բեկանելը, խորտակելը, քանդելը։*

Вы́ломленный *ած. կոտրուած, կոտրելով հանուած։*

Вы́лощенный *ած. ողորկուած, փայլեցրած։*

Вы́лощить *տ.* **Вылáщивать.**

Вы́луженный *ած. կլայեկած, անագած, կլեկած։*

Вылу́живать,—лудить *բ. ն. կլայեկել, անագել, կլեկել։*

Вылупа́ть,—пить *բ. ն. կեղևել, փեճոկել, կճեպը հանել, կճեպի միջից հանել։* **—ся** *բ. ա. կեղևից դուրս գալ, ձուից ելնել, կճեպի միջից հանուել։*

Вы́лупленный *ած. կճեպից հանուած, ձուից դուրս եկած։*

Вы́лущенный *ած. կճեպից հանուած, կճեպից միջից ելած։*

Вылу́щивать,—щить *բ. ն. փեճոկել, կճեպը կոտրել, կճեպը կոտրելով հանել։*

Вылыга́ть, вы́лгать *բ. ն. խաբէութեամբ ձեռք բերել, ստախօսութեամբ նպատակին հասնել, սուտումուտով գործ տեսնել։*

Вылыжно́й *ած. խաբէութեամբ ստացած, խարդախութեամբ ձեռք բերած։*

Вы́лысѣть *բ. չ. հերաթափ լինել, ճաղատել, կնտանալ։*

Выль *գ. ի. պալար, ուռուցք, կոշտ ‖ ‖ կուզ, սապատողին։*

Вылѣза́ніе *գ. չ. ելնելը, թափելը։* **— воло́съ—***հերաթափութիւն, մազերի թափուելը։*

Вылѣза́ть, вы́лѣзть *բ. չ. ելնել, թափել (մազ)։*

Вы́лѣзлый *ած. հերաթափ, մազագուրկ, փետրաթափ։*

Вы́лѣпленный ած. ծեփուած, ծեփից շինուած։

Вылепля́ть,—лѣпить բ. ն. ծեփից շինել, ծեփելով շինել (կնտանդրի և այլն)։ **—ся** բ. ա. ծեփուել || ծեփից շինուել։

Вы́лѣпокъ գ. ա. ծեփատիպար, ծեփից շինուած կաղապար։

Вы́лѣчиваніе,—лѣчка տ. **Вылéчиванье.**

Вылѣчивать, вы́лѣчить տ. **Вылéчивать.**

Вы́мазанный ած. քսուած, օծուած։

Вымáзывать,—зать բ. ն. քսել։

Вы́маканный ած. ընկղմած, թաթախած, թաթախելով շինած։

Вымáкивать, вымакáть բ. ն. ընկղմել, թաթախել, թաթախելով շինել (մոմ և այլն)։

Вы́малеванный ած. ներկուած, ներկով քսմսած։

Вымалёвывать,—левать բ. ն. ներկել, անշնորհ նկարել, ներկով քսմսել։

Вымáливаніе գ. չ. աղաչանք, աղաչելը, խնդրելը, աղաչելով ստանալը։

Вымáливать,—лить բ. ն. աղաչելով ստանալ, թախանձելով ձեռք բերել։

Вымáлывать, вы́молоть բ. ն. աղալ, որոշեալ քանակութիւն աղալ || աղալով ստանալ, աղալով փող վաստակել։

Вы́маненный ած. խաբէութեամբ ձեռք բերած, դուրս սողացրած։

Вымáнивать,—нить բ. ն. հրապուրել, խաբէութեամբ դուրս կանչել || խաբէութեամբ ձեռք բերել, դուրս սողացնել։

Вы́маранный ած. աղտեղած, ապականուած || ջնջած, ջնջուած (գիր և այլն)։

Вы́марать տ. **Вымáрывать.**

Вымáривать,—морить բ. ն. բնաջինջ անել, ջնջել (քաղցով և այլն)։ **— голодомъ**—սովամահ անել։ **—ся** բ. ա. բնաջինջ լինել, կոտորուել (սովից և այլն)։

Вымáрывать,—марать բ. ն. աղտեղել, ապականել, աղտոտել, կեղտոտել || ջնջել (գրուածը)։

Вы́масленный ած. իւղոտած, եղոտած, իւղով քսուած։

Вымáсливать,—лить բ. ն. իւղոտել, եղոտել, իւղ քսել։

Вымáтывать, вы́мотать բ. ն. կծկել, դուրս քաշել || ծախսել (դրամ)։

Вымáчивать, вы́мочить բ. ն. թրջել, թրջելով կակղեցնել, խմեցնել, թրջոց դնել || **—ся** բ. ա. թրջուել, կակղել, խմել։

Вымáщивать, вы́мостить բ. ն. սալայատակել, սալել, քարել։

Вымежёванный ած. չափած, սահմանները որոշած (գետին և այլն)։

Вымежёвывать,—вать բ. ն. չափել, սահմանները որոշել (գետնի, կալուածքի)։

Вымерзáть,—знуть բ. չ. բոլորովին սառչել, բոլորը սառել։

Вы́мерзлый ած. բոլորովին սառած, բոլորը սառած։

Вы́мерлый ած. մեռած, անյայտացած, չքացած (տոհմ, գերդաստան և այլն)։

Вы́местить տ. **Вымещáть.**

Вы́метанный ած. դուրս թափած։

Выметáть,—месть,—мести բ. ն. աւելել, մաքրել, սրբել։ **—ся** բ. ա. աւելուել, սրբուել, մաքրուել։

Вы́метенный ած. աւելած, սրբուած, մաքրուած։

Вымётывать, —тать, —тнуть բ. ն. դուրս թափել, դուրս ձգել, դուրս շըպրտել || հաշուել, թուել։ **—ся** բ. ա. դուրս ձգուել, դէն ձգուել։

Вы́метнутый տ. **Вы́метенный.**

Вымещáть,—местить բ. ն. վրէժ առ-

նել, վրէժ հանել, վրէժխնդիր լինել։
Вы́мещенный ած. վրէժն առնուած, վրէժխնդիր եղած։
Вымина́ть, вы́мять բ. ն. տրորել, ճմլել։
Вымира́ть,—мереть բ. չ. մեռնել, կոտորուել, սատակել (մեծ քանակութեամբ), բնաջինջ լինել։
Вы́мистая ած. գ. ի. մեծաստինք, մեծ ծծանի, մեծ ծիծ ունեցող։
Вымога́нье,—га́тельство գ. չ. կորզելը, բռնի պահանջելը։ — **де́негъ**— բռնութեամբ փող առնելը, սպառնալով դրամ կորզելը։
Вымога́ть, вы́мочь բ. ն. կորզել, խլել, յափշտակել, ստիպմամբ առնել։
Вымога́тельство տ. **Вымога́нье.**
Вы́моина գ. ի. ջրի գուբ, ջրի փոս, հեղեղատ։
Вымока́ть,—кнуть բ. չ. թրջուել, թացնալ, կակղել, տոգորուել։
Вы́моклый ած. թրջուած, խմած։
Вымола́чивать, вы́молотить բ. ն. կասել, կալսել (ցորեն և այլն)։ —**ся** բ. ա. կալսուել։
Вы́молвить բ. ն. ասել, արտասանել։
Вы́молвленный ած. ասած, արտասանած։
Вы́молить տ. **Выма́ливать.**
Вы́молотка գ. ի. կասելը, կալսելը, ծեծելը (ցորենի և այլն)։ —**тки**— տականք, տկնուցք, խզուզ։
Вы́молоть տ. **Выма́лывать.**
Вы́молотый ած. աղացած։
Вы́молоченный ած. կալսուած, ծեծուած (ցորեն և այլն)։
Вы́молъ գ. ա. կալսելը || կալսելով ստացածը, կալսածը։
Вымора́живать,—розить բ. ն. սառեցնել, պաղեցնել։
Вы́моренный ած. բնաջինջ եղած, ոչընչացած, կոտորուած (սովից և այլն)։
Вы́морить տ. **Выма́ривать.**
Вы́мороженный ած. սառեցրած, պաղեցրած։
Вы́морочный ած. ժառանգազուրկ, անտէր, անժառանգ։ —**ное имѣ́ніе**— անժառանգ մնացած կալուածք։ —**ное наслѣ́дство**— անտէր ժառանգութիւն։
Вы́мостить տ. **Выма́щивать.**
Вы́мотанный ած. կծկուած, դուրս քաշուած || ծախսուած (դրամ)։
Вы́мотать տ. **Выма́тывать.**
Вы́моченный ած. թրջուած, թրջելով կակղեցրած։
Вы́мочить տ. **Выма́чивать.**
Вы́мочка գ. ի. թրջելը || թրջուածք || || թրջուածը, թրջուած տեղը։
Вы́мощенный ած. սալայատակած, սալած, քարած։
Вы́мпелъ գ. ա. կայմազարդ դրօշակ, բոցիկ։
Вы́мудренный ած. հնարուած, մտածած։
Вы́мудривать,—рить բ. ն. հնարել, հնարք գտնել։
Вы́мусленный ած. լորձնոտած, թքոտած։
Вымы́сливать,—лить բ. ն. լորձնոտել, թքոտել։
Вы́мученный ած. չարչարուած, տանջուած || տանջանքով իմացած։
Вымы́чивать, вы́мучить բ. ն. չարչարել, տանջել || կորզել, տանջելով իմանալ կամ նպատակին հասնել։
Вы́муштровать տ. **Муштрова́ть.**
Вы́мчанный ած. յափշտակած, խլած։.
Вы́мчать բ. ն. խլել, յափշտակել, արագութեամբ հանել, դուրս թռցնել։
Вымыва́ть, вы́мыть բ. ն. լուանալ, ողողել, սրբել || խաբելով համոզել, թոլոզել։
Вымыка́ть բ. ն. բացանել, քակել, հանել (օղ, կողպէք և այլն)։

Вы́мкнутый ած. բացուած, քակուած, հանուած։

Вы́мыленный ած. սապնոտած, սապոնած, սապնած։

Вы́мыливать, вы́милить բ. ն. սապոնել, սապնել, սապնոտել ‖ սապոնով փրփրացնել։

Вы́мыслъ, вы́мыселъ գ. ա. կեղծիք, հնարուածք, մտացածին ‖ առասպել, սուտ, ստայօդ բան։

Вы́мытый ած. լուացած, ողողած, սրբած։

Вымышле́ніе գ. չ. կեղծելը, հնարելը։

Вымышля́ть, вы́мыслить բ. ն. հնարել, մտածել, մեքենայել, սարքել, կեղծել, ստել։

Вы́мышленный ած. հնարուած ‖ սուտ, կեղծ, մտացածին, ստայօդ։

Вы́мѣленный ած. կաւիճոտած, կաւճոտած։

Вымѣля́ть, вы́мѣлить բ. ն. կաւիճով քսել, կաւճոտել։

Вымѣниванье գ. չ. փոխելը ‖ փոխանակութիւն։

Вы́мѣненый ած. փոխուած, փոխանակուած։

Вымѣнивать, вы́мѣнять բ. ն. փոխել, փոխանակել։

Вымѣнъ գ. ա. փոխանակութիւն։

Вымѣриванье գ. չ. չափելը, չափչփելը, չափն առնելը։

Вы́мѣренный ած. չափած, չափուած, չափն առնուած։

Вымѣривать, вы́мѣрить, вы́мѣрять բ. ն. չափել, չափչփել, չափն առնել։

Вымѣсивать, вымѣшивать, вы́мѣсить բ. ն. զանգել, շաղախել, շաղուել, խառնել։

Вы́мѣшанный ած. խառնուած, խառնած։

Вы́мѣшенный ած. զանգուած, շաղախուած, շաղուած։

Вымѣшивать, вы́мѣшать բ. ն. խառնել ‖ խառնելով ստանալ։

Вы́мя,—мячко գ. չ. ստինք, ծիծ, կուրծ (կենդանիների)։

Вы́мятый ած. ճմլած։

Вы́мять տ. **Выминáть.**

Вынáшивальщикъ գ. ա. բազէակալ, բազէապան, բազէ վարժեցնող։

Вынáшивать տ. **Вы́носить.**

Вынáшивать, вы́носить բ. ն. կրել (ձեռքի վերայ, արգանդի մէջ) ‖ մաշել (զգեստ և այլն) ‖ վարժեցնել (բազէ)։

Вы́несенный ած. դուրս տարուած ‖ ‖ կրած, քաշած։

Вы́низанный ած. շարուած, շարանած (մարգարիտ, ուլունք և այլն)։

Выни́зывать, вы́низить բ. ն. շարել (ուլունք, մարգարիտ և այլն)։

Вынимáть, вы́нуть բ. ն. հանել, դուրս հանել, առնել ‖ փորել, կտրել։ **—ся** բ. ա. դուրս գալ, հանուել։

Выноси́ть, вы́нести բ. ն. դուրս տանել ‖ տոկալ, դիմանալ, համբերել, հանդուրժել ‖ գաղտնիքը հրատարակել։

Вы́носка գ. ի. ծանօթագրութիւն, ծանօթութիւն, նշան։

Вы́носный ած. դուրս տարուելու ‖ լուսանցքի մէջ աւելացրած, ծանօթագրութեան։

Вы́носокъ գ. ա. մաշուած զգեստ։

Вы́носъ գ. ա. դուրս տանելը, դուրս հանելը։

Вы́ношенный ած. մաշած ‖ կրած։

Вынуждáть, вы́нудить բ. ն. ստիպել, բռնադատել, հարկադրել։

Вы́нужденный ած. ստիպուած, բռնադատուած, հարկադրուած։

Вы́нуть տ. **Вынимáть.**

Вы́нутый ած. հանուած, հանած, ելած։

Выны́ривать, вы́нырнуть բ. չ. վերա-

սուզել, ջրի տակից երեսը բարձրանալ, սուզել և բարձրանալ։

Вы́нѣженный ած. գգուած, երես տըւած, քնքոյշ պահած, քնքոյշ կեանքի սովորեցրած։

Вынѣживать, вы́нѣжить բ. ն. գգուել, փաղաքշել, երես տալ, քնքոյշ կեանքի սովորացնել, քնքոյշ պահել։

Вынюхивать,—хать բ. ն. քաշելով կամ հոտ անելով սպառել (քթախոտ) ‖ ‖ հոտ առնել, իմանալ, լրտեսել։

Вы́нюханный ած. բոլորը քաշած (քըթախոտ) ‖ հոտոտած, իմացած, հոտն առած։

Вы́нянчить բ. ն. գրկած ման ածել, օրօրել, օրօրելով քնացնել։

Вы́нянченный ած. օրօրուած, գրկած, գրկով ման ածուած։

Вы́нять տ. **Вынима́ть.**

Выпада́ть տ. **Выпа́дывать.**

Вы́падение գ. չ. դուրս ընկնելը, թափելը ‖ գալը, տեղալը, վազելը։

Вы́падокъ գ. ա. ոտքի ուռուցք (ձիու)։ **—чная трава́**—մոխրատունկ, մոխրատերև. բ։

Вы́падъ գ. ա. **вы́падка** գ. ի. անկում, ընկնելը, թափելը ‖ ընկած բան, թափած իր, վայր ընկածը։

Выпа́дывать,—выпада́ть, вы́пасть բ. ն. ընկնել, թափել, գալ, տեղալ, վայր ընկնել, ‖ կոտորուել, սատկել ‖ պատահել, լինել։

Вы́паженный ած. ակօսաձև փորցրած, ակօսած, փորցրած, խորցրած։

Выпа́живать,—пазить բ. ն. ակօսել, ակօսաձև փորել։

Выпа́ивать, вы́поить բ. ն. խմեցնելով սպառել ‖ ստիպել խմել։

Выпа́ивать, вы́паять բ. ն. մածոյցը հալելով հանել, լեհեմը հալելով քանդել։

Выпа́лзывать,—ползать,—зти բ. չ. դուրս սողոսկել, դուրս սողալ։

Вы́паленный ած. խանձուած ‖ արձակուած (թնդանօթ)։

Вы́паливать,—лить բ. ն. այրել, կիզել, խանձել ‖ արձակել, կրակել (թընդանօթ)։

Выпа́ливать, вы́полоть բ. ն. քաղհանել, քաղհան անել ‖ քաղհան անելով փող վաստակել։

Вы́палый ած. ընկած, թափած, բաժանուած, անջատուած։

Вы́париваніе գ. չ. շոգիացում, շոգեցում ‖ շոգիացնելը։

Выпа́ривать,—рить բ. ն. խաշել, եռացած ջրով լուանալ, գոլորշիացնել, քրտնաթօրել ‖ գոլորշիով քրտնցնել (բաղանիսում)։ **—ся** բ. ա. գոլորշիով քրտնել (բաղան.) ‖ շոգիանալ, գոլորշիանալ, քրթնաթօրուել։

Вы́паренный ած. քրտնաթօրած, շոգիացած, գոլորշիացրած ‖ քրտնցրած։

Вы́парный ած. ցնդելի, ցնդական, գոլորշական, շոգիացնելու, գոլորշացնելու։

Выпа́рхивать,—порхнуть բ. չ. թըռչել, թռնել, թռչելով հեռանալ, դուրս թռչել։

Выпа́рывать,—пороть բ. ն. պատռել, քանդել, կարը քակել ‖ փորը ճեղքել (կենդանիների) ‖ ծակել, ծեծել։

Выпаса́ть,—пасти—բ. ն. արածացնել, ուտացնել։ **— скотъ**—տաւարածել, տաւարն արածացնել։ **— пла́ту**—արածացնելու վարձն ստանալ։ **— луга́**—արօտատեղիք կերցնել կամ ուտեցնելով սպառել։

Вы́пасенный ած. արածացրած, կերցրած։

Вы́пасть տ. **Выпада́ть.**

Вы́паханный ած. հերկուած, մշակուած։

Выпа́хивать,—хать բ. ն. խնամքով հերկել, խնամքով մշակել ‖ մշակելով (հերկելով) փող վաստակել ‖ նուազեցնել, տկարացնել (հողի զօրութիւնը)։

Вы́пахиваться բ. ա. հերկուել, մշակուել։

Вы́пачканный ած. աղտոտած, կեղտոտած, ապականած։

Вы́пачкать բ. ն. աղտոտել, կեղտոտել, ապականել։

Вы́пашь գ. ի. ուժասպառ, դադրած, ոյժից ընկած, յոգնած, բեզարած (գետին, հող)։

Выпека́ть—вы́печь բ. ն. եփել, թըխել (թոնրի, փռան մէջ) ‖ որոշեալ քանակութիւն թխել, եփել։ —ся— բ. ա. թխուել, եփուել։

Вы́пережённый ած. յառաջացած, յառաջ անցած։

Выпере́живать,—редить բ. ն. առաջել, առաջ անցկենալ, առաջ անցնել։

Выпестря́ть,—трить տ. **Пестри́ть.**

Выпеча́тывать,—тать բ. ն. տպել, տըպագրել։

Вы́печатанный ած. տպած, տպագրած։

Вы́печенный ած. եփած, թխած։

Выпива́ть, вы́пить բ. ն. բոլորը խմել, խմելով սպառել, դատարկել (բաժակը)։ —ся բ. ա. խմուել ‖ դատարկուել։

Вы́пиленный ած. սղոցուած ‖ խարտուած, խարտոցուած, խարտած։

Выпи́ливать,—лить բ. ն. սղոցել, խըզարել, խարտոցել, խարտել։

Вы́пертый ած. դուրս հրուած, դուրս մղուած։

Выпира́ть, вы́переть բ. ն. դուրս հրել, դուրս մղել, դուրս քշել, դուրս քցել։

Вы́писка գ. ի. արտագրելը, արտագրութիւն ‖ քաղուածոյ, քաղուածք, վկայութիւն (գրքերից) ‖ համառօտ բովանդակութիւն (գործի, զեկուցումի և այլն)։

Выписно́й ած. արտագրելի, արտագրելու։

Вы́писчикъ գ. ա. արտագրող։

Выпи́сывать, вы́писать բ. ն. արտագրել ‖ քաղուած անել, քաղել (գըրքերից) ‖ բերել տալ (ուրիշ տեղից), նամակով հրաւիրել որևէ անձի ուրիշ տեղից ‖ հանել (ցուցակից, հիւանդանոցից և այլն)։ —ся բ. ա. արտագրուել ‖ քաղուել (գրքերից) ‖ բերել տրուել (ուրիշ տեղից)։

Вы́писанный ած. արտագրուած ‖ քաղուած (գրքերից) ‖ բերել տուած (ուրիշ տեղից)։

Вы́пись գ. ի. պատճէն, ձեռագիր օրինակ ‖ քաղուածք, համառօտ բովանդակութիւն (արձանագրութեան, զեկուցումի և այլն)։

Вы́питый ած. խմուած, խմած ‖ բոլորովին դատարկուած (բաժակ)։

Выпи́хивать, вы́пихнуть բ. ն. դուրս մղել, դուրս հրել։

Вы́пихнутый ած. դուրս մղուած, դուրս քշուած։

Вы́плавка գ. ի. выпла́вливаніе,—леніе գ. չ. հալելը, զտելը (կրակի օգնութեամբ)։

Вы́плавленный ած. հալած, զտած։

Выпла́вливать, вы́плавить բ. ն. հալել, զտել (կրակի օգնութեամբ)։

Выплавно́й ած. հալելով ստացուած, զտուած։

Вы́плавокъ գ. ա. ձուլուած կտոր, զըտուած կտոր (մետաղի)։

Вы́плаканный ած. լալով խնդրուած ‖ ‖ լացած։

Выпла́кивать, вы́плакать բ. ն. լալով ստանալ, արտասուելով խնդրել ‖ ‖ շատ լալ, ողբալ։ — глаза́—լալով աչքերը վնասել։

Вы́плата գ. ի. վճարում, վճարելը, պարտքը մաս-մաս վճարելը, հատուցանելը։

Вы́плаченный ած. մաս-մաս վճարուած, հատուցուած։

Выпла́чивать, вы́платить բ. ն. վը-

ճարել, մաս-մաս բոլոր պարտքը վճարել ‖ կարկատել։ —**ся** բ. ա. մաս-մաս վճարուել, պարտքը վճարուել։

Выплёвывать, вы́плевать, вы́плюнуть բ. ն. թքել, թքթքել, դուրս թքել։

Выпле́скивать,—кать,—снуть բ. ն. ցայել, ցայտեցնել, թափել։ —**ся** բ. ա. ցայտուել, թափուել։

Вы́плеснутый ած. ցայտուած, ցայտելով թափուած։

Выплета́ть, вы́плесть բ. ն. հիւսածը քակելով հանել ‖ հիւսել։ —**ся** բ. ա. հիւսուածը քակուել, քակուելով հանուել, յետ հիւսուել։

Вы́плетенный ած. հ՚ւսը քակուած, հիւսը քանդուած։

Выплыва́ть, вы́плить բ. չ. լողալով վերասուզել, լողալով ջրի երեսը բարձրանալ ‖ լողալով ջրից դուրս գալ ‖ ‖ լողալով միւս կողմն անցկենալ։

Вы́плюнуть տ. **Выплёвывать.**

Вы́плюнутый ած. դուրս թքած, թքած։

Выпля́сывать, вы́плясать բ. ն. պարել (ձեռք ու ոտք շարժելով), վեր-վեր թռչել ‖ պար խաղալով փող վաստակել։

Вы́поенный ած. խմացրած։

Вы́поить տ. **Выпа́ивать.**

Выпола́скивать, вы́полоскать բ. ն. լուանալ, ողողել, ցայել։

Выполза́ть տ. **Выпа́лзывать.**

Вы́полированный ած. լաւ ողորկուած, հայելի դարձրած։

Вы́полировать բ. ն. լաւ ողորկել, յղկել, փայլեցնել, հայելի դարձնել։

Выполне́ніе գ. չ. լցնելը, կատարելը ‖ ‖ լրումն, կատարումն։

Вы́полненный ած. լցուած, լրացուած, կատարուած, գլուխ բերուած։

Выполня́ть, вы́полнить բ. ն. լցնել, լրացնել ‖ կատարել, գլուխ բերել, գլուխ հանել, ՚ի կատար ածել։ —**ся** բ. ա. լցուել, կատարուել, գլուխ գալ։

Вы́полосканный ած. ողողուած, լուացած, ցայուած, ողողուն։

Вы́полотый ած. քաղհանուած, քաղհան արուած։

Вы́пользованный ած. բժշկուած, օգտուած։

Вы́пользовать բ. ն. բժշկել, բուժել, առողջացնել։ —**ся** բ. ա. բժշկուել, բուժուել, օգտուել։

Выпора́живать,—рожнить բ. ն. դատարկել, դարտակել։ —**ся** բ. ա. դատարկուել։

Вы́порожненный ած. դատարկուած, դարտակուած։

Вы́поротокъ գ. ա. մորթած կամ սատկած կենդանու փորից հանած հորթ, ձագ և այլն։

Вы́пороть տ. **Выпа́рывать.**

Вы́поротый ած. կարը քակուած, պատռուած ‖ փորը ճեղքուած կամ պատռուած ‖ ձաղկուած, ծեծուած։

Вы́порхнуть տ. **Выпа́рхивать.**

Вы́поръ գ. ա. ուռչելը, ծռուելը։

Вы́потрошить տ. **Потроши́ть.**

Вы́потѣлый ած. քրտնած, քրտնաթոր։

Вы́потѣть տ. **Потѣть.**

Вы́потъ գ. ա. բորբոքման քիրտ։

Вы́правка գ. ի. ուղղելը, հարթելը, ողորկելը ‖ տեղեկութիւն, քաղուածք (գործից) ‖ շարժուածք, քայլուածք (զօրքի)։

Вы́правленный ած. ուղղուած ‖ սրբագրուած։

Выпра́вливать,—лять,—вить— բ. ն. ուղղել, հարթել, հաւասարել ‖ սրբագրել, ուղղել ‖ կարևոր վկայականը ձեռք բերել։ —**ся—** բ. ա. ուղղուել, հարթուել ‖ սրբագրուել։

Вы́правочный ած. ուղղագրելի, ուղղագրուելու, ուղղագրութեան։

Выпра́стывать, вы́простать բ. ն. դատարկել, դարտակել, հանել, թափել։ **—ся** բ. ա. դատարկուել, դարտակուել։

Выпра́шиваніе գ. չ. խնդրելով ստանալը։

Выпра́шивать, вы́простить բ. ն. աղերսել, աղաչելով ստանալ, խնդրելով ձեռք բերել։ **—ся** բ. ա. խնդրելով ստացուել։

Вы́пробовать բ. ն. զգուշութեամբ փորձել, լաւ փորձել։

Вы́пробованный ած. լաւ փորձուած։

Выпрова́живать,—водить բ. ն. արտաքսել, վանել, վռնտել, դուրս անել || ճանապարհ դնել ուղեկցի հետ։ **—ся** բ. ա. արտաքսուել, ճանապարհ դրուել։

Вы́провоженный ած. արտաքսուած, վռնտուած || ճանապարհ դրուած, մարդկերանցով ուղարկուած։

Вы́продать տ. **Распрода́ть.**

Выпроки́дывать,—кинуть բ. ն. վայր ձգել, դարձնելով մէջինը թափել, դատարկել։ **—ся** բ. ա. վայր ընկնել, դուրս ընկնել։

Вы́прокинутый ած. վայր ձգած։

Вы́просить տ. **Выпра́шивать.**

Вы́простанный ած. դատարկուած, դարտակուած։

Вы́простать տ. **Выпра́стывать.**

Вы́прошеніе գ. չ. խնդրելը, խնդրելով ստանալը։

Вы́прошенный ած. խնդրելով ստացած։

Выпры́гивать, вы́прыгнуть բ. չ. դուրս թռչել || թռնելով առնել, թռչելով ձեռք բերել։

Вы́прысканный ած. ամեն կողմ սրսկուած։

Вы́прыскивать,—скать,—снуть բ. ն. ամեն կողմ ցանել, սրսկել։ **—ся** բ. ա. ամեն կողմ սրսկուել։

Выпрѣва́ть, вы́прѣть բ. չ. լաւ եփուել || եփուել թափուել, եփելով քչանալ || խիստ քրտնել (մարդ)։

Вы́прѣлый ած. լաւ եփուած || եփուելով քչացած, եփած թափած || խիստ քրտնած (մարդ)։

Вы́прягать, вы́прячь բ. ն. արձակել, լուծից քակել (ձի, եզ և այլն)։ **—ся** բ. ա. արձակուել, լուծից քակուել։

Вы́пряденный ած. ոլորած, մանած (թել)։

Вы́прядка գ. ի. հիւսելով վերջացնելը, ասղնեգործելով աւարտելը։

Выпря́дывать,—да́ть,—рясть բ. ն. ոլորել, մանել, հիւսել (որոշեալ քանակութիւն թելի) || թել մանելով փող վաստակել։ **—ся** բ. ա. ոլորուել, մանուել (թել)։

Вы́пряженный ած. արձակուած, լուծից քակուած։

Вы́пряжка գ. ի., **—ганіе** գ. չ. արձակելը, լուծից քանդելը։

Вы́прямленный ած. ուղղուած, բացուած։ **— у́голъ**—հարթ անկիւն։

Выпря́мливать,—ля́ть,—мить բ. ն. ուղղագիծ անել, ուղղել, հարթել, բանալ։

Вы́прясть տ. **Выпря́дывать.**

Выпу́гивать, вы́пугнуть բ. ն. խրտնեցնել, վախեցնելով փախցնել։

Вы́пугнутый ած. խրտնեցրած, վախեցնելով փախցրած։

Вы́пуклина գ. ի. կորնթիք, ուռուցք, կորնթարդ տեղը։

Вы́пуклый ած. ուռուցիկ, կորնթարդ։ **—лое зе́ркало**—ուռուցիկ հայելի։ **Вы́пукло-во́гнутый**—ուռուցիկ գոգաւոր։

Выпуска́ть,—стить բ. ն. թողնել, արձակել, ազատել (դուրս երթալու) || || դուրս հանել || բաց թողնել, հոսեցնել || ՚ի լոյս ընծայել, հրատարակել։ **—ся** բ. ա. թողնուել, արձակուել։

Выпускно́й ած. արձակման, աւարտման: — **экза́менъ**— աւարտման հարցաքննութիւն:

Вы́пускъ գ. ա. արձակելը, դուրս թողնելը || Ի լոյս ընծայելը և տարածելը || պրակ (գրքի) || խումբ ուսումնաւարտ աշակերտների:

Вы́путанный ած. յետ քակուած || դըժուարութիւնից ազատուած:

Выпу́тывать,—тать բ. ն. քակել, յետ ոլորել || դժուարութիւնից ազատել: **—ся** բ. ա. յետ քակուել || դժուարութիւնից ազատուել, ճողոպրել:

Вы́пученный ած. ուռած, մեծացրած || || չռած:

Выпу́чивать,—чить բ. ն. ուռեցնել, մեծացնել, չռել: — **глаза́**—աչքերը չռել: **—ся** բ. ա. ուռչել, մեծանալ:

Вы́пушка գ. ի. եզերածիր, միջնածիր, կանթ, քէօպայ (զգեստի):

Вы́пущеніе գ. չ. արձակելը, թողնելը, բաց թողնելը, թոյլատուութիւն (դուրս գնալու և այլն):

Вы́пущенный ած. թողնուած, արձակուած, ազատուած || բաց թողնուած || || Ի լոյս ընծայած:

Вы́пытанный ած. դուրս քաշած, իմացած (խօսք և այլն):

Выпы́тывать,—тать բ. ն. աշխատել խօսք դուրս քաշել, աշխատել իմանալ || տանջելով իմանալ (խօսք, խոստովանութիւն և այլն):

Вы́пь, вы́пъ գ. ա. ծաղկալից ճայ, ծաղկալից արագիլ. թ.:

Выпѣва́ть, вы́пѣть բ. ն. երգել || երգելով փող վաստակել || խօսքը երեսին խփել, դառն ճշմարտութիւնը երեսին ասել:

Вы́пѣстовать տ. **Вы́нянчить.**

Вы́пѣтый ած. երգած:

Выпя́ченный ած. մղուած, հրուած, դուրս քշուած:

Выпя́чивать, вы́пятить բ. ն. յետ մըղել, հրել, դուրս քշել: **—ся** բ. ա. մըղուել, հրուել, ընկրկել, դուրս գալ:

Вы́работанный ած. շինած, կերտած, մշակած:

Вы́работка գ. ի. մշակում || մշակած, արուեստակերտ (իր կամ նիւթ):

Выраба́тывать,—батывать,—тать բ. ն. շինել, կերտել, մշակել || փող վաստակել (բան շինելով կամ գործ անելով):

Вы́равненный ած. հարթած, հաւասարած:

Выра́внивать, вы́ровнять բ. ն. հաւասարել, հաւասարեցնել, հարթել: **—ся** բ. ա. հարթուել, հաւասարուել:

Выража́ть, вы́разить բ. ն. արտայայտել, ասել, հաղորդել || արտասանել, արտաբերել || ձևակերպել, նկարագրել: **—ся** բ. ա. արտասանուել, ասուել, խօսուել || արտայայտուել:

Выражда́ться տ. **Вырожда́ться.**

Выраже́ніе գ. ի. արտայայտութիւն || || արտասանութիւն, խօսակցութեան ձև, ոճ || ձևակերպութիւն:

Вы́раженный ած. արտայայտուած, արտասանուած, ասուած, խօսուած || || ձևակերպած:

Вырази́тельность գ. ի. ազդուութիւն, կենդանի արտայայտութիւն:

Вырази́тельно մ. ազդու կերպով:

Вырази́тельный ած. արտայայտիչ, ազդու, ազդողական, զօրաւոր:

Вы́разумѣніе գ. չ. հասկանալը, ըմբռնելը:

Вы́разумѣть բ. ն. հասկանալ, ըմբռնել:

Вы́растеніе գ. չ. աճում, աճելը, մեծանալը:

Выраста́ть, вырост́ать, вы́рости բ. չ. աճել, զարգանալ, մեծանալ, բուսնել:

Выра́нивать,—роня́ть, вы́ронять, —ронить բ. ն. վայր ձգել, բաց թողնել, կորցնել:

Выращáть, вырощáть, вы́ростить *բ. ն. բուսցնել, աճեցնել, սնուցանել (կենդանի, տունկ և այլն)։*

Вы́рванный *ած. խլուած, կորզուած, արմատախիլ արուած || փախած։*

Вы́рвать *տ.* **Вырывáть.**

Вырдѣвáть, вы́рдѣть *բ. չ. հասունանալ, հասնել (պալար, պտուղ)։*

Вы́рдѣлый *ած. հասունացած, հասած, հասուն։*

Вы́резубъ *գ. ա. սղոցաձուկ։*

Вы́рисованный *ած. խնամքով արտանկարուած կամ ընդօրինակած։*

Вырисóвывать, вы́рисовать *բ. ն. խնամքով արտանկարել կամ ընդօրինակել։*

Вы́ровненный *ած. հարթած, հաւասարած։*

Вы́ровый *ած. յորձանուտի, պտոյտքի։*

Вы́родокъ *գ. ա. օրպակաս, վիժած, այլասեր || անպիտան, տգեղ, հրէշ։*

Вырождáться, вырожáться, выражáться, вы́родиться *բ. ա. այլասերել, տարասերել, ծնողացը չնմանել։*

Вырождáемость *գ. է. այլասերութիւն, այլասերում, տարասեռում։*

Вырождéніе *գ. չ. այլասերելը, փոխուելը, ծնողաց չնմանելը։*

Вы́роненный *ած. վայր ձգուած, կորուսած, կորցրած։*

Вырoня́ть, вы́ронить *բ. ա. վայր ձգել, կորցնել։*

Вы́рослый *ած. զարգացած, հասունացած, հասած, աճած։*

Выростáть *տ.* **Вырастáть.**

Вы́ростокъ *գ. ա. մատաղահաս կոզակ || || արջառ || տնասուն արջառ || առջաւի հասըլած կաշի, վէրատիք։*

Вы́рощенный *ած. աճեցրած, բուսցրած, սնուցած։*

Вырубáть, вы́рубить *բ. ն. կացնով կտրել (ծառ և այլն) || մի մասը կտրել։* **Вы́рубить огня́**—*հրահանով կրակ անել, չախմախ զարկել։*

Вы́рубка *գ. է. կացնով կտրելը։*

Вы́рубленный *ած. կացնով կտրուած։*

Вы́рубъ *գ. ա. կացնով կտրելը || կտրուած տեղը || փայտ կտրելու տեղ (անտառում)։*

Вы́руганный *ած. անպատուած, հայհոյուած։*

Вы́ругать *բ. ն. հայհոյել, անպատուել, անարգել։*

Выручáть, вы́ручить *բ. ն. գրաւից թափել, գերութիւնից փրկել || օգնել, նեղութիւնից ազատել || ստանալ, շահել, ձեռք բերել (դրամ)։*

Вы́рученный *ած. ազատած, փրկած, նեղութիւնից հանած || ստացած, ձեռք բերած (դրամ)։*

Выручéніе *գ. չ. ազատելը, օգնութիւն || նեղութիւնից հանելը || ստանալը (դրամ)։*

Вы́ручка *գ. է. ազատութիւն, օգնութիւն || առևտուրից ստացած դրամ || || դրամատուփ, դրամադարակ։*

Вырывáніе *գ. չ. բրելը, փորելը || բրելով կամ փորելով հանելը || քաղելը, պոկելը։*

Вырывáть, вы́рыть *բ. ն. բրել, փորել || || բրելով կամ փորելով հանել։* **—ся** *բ. ա. փորելով հանուել։*

Вырывáть, вы́рвать *բ. ն. խլել, կորզել, քաղել, արմատախիլ անել։* **—ся** *բ. ա. պոկուել, դուրս պրծնել։*

Вырь, вы́рекъ *գ. ա. յորձանուտ, պտոյտք։*

Вы́рытый *ած. բրած, փորած, բրուած, փորուած || փորելով հանուած։*

Вы́рѣзанный *ած. կտրուած, կտրելով հանուած || քանդակած, դրուագած, փորագրած։*

Вы́рѣзка *գ. է. կտրելը, կտրուածք, կտոր || քանդակ։*

Вырѣзно́й *ած.* *փորուած, կտրուած, քանդակած։*

Вы́рѣзокъ *գ. ա.* *հատուած, կտոր։*

Вы́рѣзъ *գ. ա.* *կտրելը, նշան անելը։* **Арбу́зъ на вы́рѣзъ**—*ձմերուկը նշան անելով (գնել)։*

Вырѣ́зывать,—рѣ́зать *բ. ն.* *կտրել, կտրելով հանել (միջից) ‖ մկրատով կամ դանակով կտրել ‖ փորագրել, քանդակել ‖ սրամահ անել։* **—ся** *բ. ա.* *փորուել, փորագրուել։*

Выряжа́ть, вы́рядить *բ. ն.* *զուգել, զարդարել։* **—ся** *բ. ա.* *զուգուել, զարդարուել։*

Вы́ряженный *ած.* *զուգած, զարդարած։*

Вы́садка *գ. ի.* *փոխադրելը, տեղափոխելը, տեղափոխութիւն ‖ ցրհան հասցնելը, ցամաք հանելը (նաւից) ‖ դուրս հանելը, իջեցնելը (կառքից և այլն)։*

Высадно́й *ած.* *տեղափոխելի, տեղափոխուելու։*

Вы́садокъ *գ. ա.* *տեղափոխուած տունկ ‖ ‖ մատաղ տունկ՝ ծաղկամանից կամ ջերմատնեակից հանած և գետնի մէջ հաստատած։*

Вы́саженный *ած.* *տեղափոխուած, փոխադրած ‖ դուրս հանուած, իջեցրած (նաւից, կառքից և այլն)։*

Выса́живать, вы́садить *բ. ն.* *տեղափոխել, փոխադրել ‖ ցամաք հանել, ցամաք իջեցնել (նաւից)։* **—ся** *բ. ա.* *տեղափոխուել, փոխադրուել ‖ ցամաք դուրս գալ, ցամաք ելնել (նաւից) ‖ ‖ իջնել (կառքից և այլն)։*

Вы́саленный *ած.* *ճարպոտած, ճրագոտած, ճենճոտած։*

Выса́ливать, вы́салить *բ. ն.* *ճարպոտել, ճրագոտել, ճենճոտել, ճարպով քսել։*

Выса́сываніе *գ. չ.* *ծծելը, ծծում։*

Выса́сывать, вы́сосать *բ. ն.* *ծծել, ծծելով հանել։* **—ся** *բ. ա.* *ծծուել, ծծելով հանուել։*

Вы́сватанный *ած.* *նշանախօսած, խնամախօսած։*

Высва́тывать, вы́сватать *բ. ն.* *խնամախօսել, նշանախօսել, հարսնախօսել։*

Вы́сверленный *ած.* *գչրած, ծակուած, փորուած։*

Высве́рливать, вы́сверлить *բ. ն.* *գչրել, գչրելով կամ շաղափով ծակել, փորելով ծակել (մետաղ, քար և այլն)։*

Вы́свистанный *ած.* *սուլուած։*

Высви́стывать, вы́свистать *բ. ն.* *սուլել, սուլելով նուագել, շուացնել։*

Высвобожда́ть, вы́свободить *բ. ն.* *ազատել, փրկել։* **—ся** *բ. ա.* *ազատուել, փրկուել։*

Вы́свобожденіе *գ. չ.* *ազատութիւն, փրկութիւն։*

Вы́свобожденный *ած.* *ազատուած, փրկուած։*

Вы́своренный *ած.* *մարզուած, կրթուած (շուն)։*

Высво́ривать, вы́сворить *բ. ն.* *մարզել, կրթել (շուն)։* **—ся** *բ. ա.* *մարզուել, կրթուել (շուն)։*

Вы́сворка *գ. ի.* *շուն կրթելը։*

Вы́свѣтленный *ած.* *փայլեցրած, ողորկած։*

Вы́свѣтливать, вы́свѣтлить *բ. ն.* *փայլեցնել, փայլունցնել, ողորկել։*

Вы́селенный *ած.* *գաղթեցրած, վերաբնակեցրած։*

Вы́селокъ *գ. ա.* *նոր շէն գաղթականների։*

Выселя́ть, вы́селить *բ. ն.* *գաղթեցնել, վերաբնակեցնել, տեղափոխել, փոխադրել։* **—ся** *բ. ա.* *գաղթել, վերաբնակել։*

Вы́серебрить *տ.* **Серебри́ть.**

Вы́сидка *գ. ի.* *ձագահանութիւն, թուխս նստելը ‖ քանակութիւն թորածի (արաղի և այլն)։*

Вы́сиженіе,—живаніе, вы́сидѣніе *գ.*

չ. որոշեալ ժամանակ մի տեղում նըստելը կամ մնալը || ձագահանութիւն, թուխս նստելը || թորում, թորելը։

Вы́сиженный ած. թուխս նստած։

Вы́синенный ած. կապոյտ ներկուած։

Выси́нивать, вы́синить բ. ն. կապտագոյն ներկել, կապոյտ ներկել։

Вы́сить բ. ն. կախել, կախ անել || բարձրացնել (բարձր աստիճանի, պատուի)։ —**ся** բ. ա. բարձրանալ || բարձրացուել || ամբարտաւանալ, գոռոզանալ։

Выска́бливать, вы́скаблить բ. ն. քերել, հարթել։ —**ся** բ. ա. քերուել։

Вы́сказанный ած. արտայայտուած, ասուած, պատմուած։

Выска́зывать, вы́сказать բ. ն. արտայայտել, յայտնել, ասել, պատմել։ —**ся** բ. ա. ասուել, պատմուել || սիրտը բանալ։

Выска́кивать, вы́скочить, вы́скокнуть բ. չ. դուրս թռչել, յառաջ թռչել || թռչկոտելով դուրս ելնել։

Выска́льзывать, вы́скользнуть բ. չ. սպրդել, դուրս սպրդել, դուրս սողալ, դուրս պրծնել։

Вы́скобленный ած. քերուած, քերած։

Вы́скочка գ. ը. ցուցամոլ, ճամարտակ, յառաջ թռչող, ամէն բանի մէջ խառնուող։

Выскреба́ть, вы́скресть բ. ն. քերել, սրբել։ —**ся** բ. ա. քերուել, սրբուել, աւելուել, աւլուել։

Вы́скребенный ած. քերուած, սրբուած։

Вы́славленный ած. փառաբանուած, փառաբանեալ։

Высла́вливать, вы́славить բ. ն. փառաբանել || Քրիստոսի Ծննդեան տօնին աւետիս ասելով փող ժողովել։

Вы́слать տ. **Высыла́ть.**

Вы́служенный ած. ծառայած, ծառայութեան ժամանակամիջոցը լրացրած։

Выслу́живать, вы́служить բ. ն. սահմանուած ժամանակամիջոց ծառայել։ —**ся** բ. ա. ծառայութիւնն աւարտել (սահմանուած ժամանակին)։

Выслу́шиваніе, вы́слушаніе գ. չ. ունկընդրութիւն, ուշադրութեամբ լսելը։

Вы́слушанный ած. լսուած, ուշադրութեամբ լսած։

Выслу́шивать, вы́слушать բ. ն. ունկնդիր լինել, ուշադրութեամբ լսել։

Вы́слѣженный ած. հետախուզուած, որոնուած։

Выслѣ́живать, вы́слѣдить բ. ն. հետքը որոնել, պտռել, հետախուզել։

Вы́слюненный ած. լործնոտած, թքոտած։

Выслю́нивать, вы́слюнить բ. ն. լործնոտել, թքոտել։

Высма́ливать, вы́смолить բ. ն. կպրել, կպրով ծածկել, կուպր քսել։

Высма́ркивать, вы́сморкать,—кнуть բ. ն.,—**ся** բ. ա. խնչել։

Высма́тривать, вы́смотрѣть բ. ն. նըկատել, դիտել, ծածկաբար դիտել։

Вы́смоленный ած. կպրով քսած։

Вы́сморканный ած. խնչած։

Вы́смотрѣнный ած. նկատած, դիտած, ծածկաբար դիտած։

Вы́совъ գ. ա. հանելը, յառաջ մղելը, Դի ցոյց հանելը || ցցուածք։

Высо́вывать, вы́совать, вы́снуть բ. ն. դուրս հանել, դուրս ցցել, երեւան հանել։ —**ся** բ. ա. մտնել, խրուել, երեւալ, դուրս ցցուել։

Высо́кій ած. բարձր || բարձրահասակ, մեծահասակ || վսեմ, գերազանց, մեծ, հզօր || ամբարտաւան, գոռոզ || գին, բարձր։

Высо́ко, высоко́ մ. բարձր || աւելի, չափազանց || գին։

Высокоблагоро́діе գ. չ. բարձրածննդութիւն, բարձր բարեծննդութիւն։

Высокоблагоро́дный ած. բարձրածննունդ, բարձր բարեծննունդ։

Высокобо́ртный ած. (кора́бль)—բարձրեզր կամ բարձրակող նաւ։

Высокове́рхій ած. բարձրածայր բարձրագագաթ։

Высоковы́йный ած. բարձրապարանոց, բարձրավզիզ, գոռոզ, ամբարտաւան։

Высокодержа́вный ած. ինքնակալ, բարձրիշխան։

Высокомона́ршій ած. միապետական, գերագոյն իշխանական։

Высокомо́щный ած. մեծազօր, մեծակարող, բարձրակարող։

Высокому́дріе գ. չ. մեծիմաստութիւն, գերիմաստութիւն։

Высокому́дрый ած. մեծիմաստ, գերիմաստ։

Высокомы́сліе գ. չ. մեծամտութիւն, բարձրամտութիւն։

Высокомѣ́ріе գ. չ. ամբարտաւանութիւն, մեծամտութիւն, ինքնահաւանութիւն։

Высокомѣ́рничать,—рствовать բ. չ. մեծամտութիւն անել, մեծամտել։

Высокомѣ́рно մ. մեծամտաբար, ամբարտաւանութեամբ։

Высокомѣ́рный ած. մեծամիտ, գոռոզ, անձնահաճ, ամբարտաւան։

Высокопа́рно մ. բարձրաթռիչ բառերով, վսեմ լեզուով ‖ ճոռոմաբանութեամբ։

Высокопа́рность գ. ի. վսեմութիւն (ոճի) ‖ փքուած լինելը (ոճի), ճոռոմաբանութիւն։

Высокопа́рный ած. բարձրաթռիչ, վսեմ ‖ ճոռոմաբան, փքուած։

Высокоповели́тельный ած. մեծազօր, բարձրազօր, մեծահրաման։

Высокопочита́ніе,—чтеніе գ. չ. յարգոյապատուութիւն, բարձրապատուութիւն։

Высокопочте́нный ած. բարձրապատիւ, գերապատիւ, գերամեծար։

Высокопревосходи́тельный ած. բարձր գերազանց։

Высокопревосходи́тельство գ. չ. բարձր գերազանցութիւն։

Высокопреосвяще́нство գ. չ. բարձր սրբազնութիւն։

Высокопреподо́біе գ. չ. բարձրարժանապատուութիւն։

Высокопреподо́бный ած. բարձր արժանապատիւ։

Высокоро́діе գ. չ. գերազնութիւն։

Высокоро́дный ած. գերազնիւ, մեծազգի, մեծազարմ։

Высокоро́слый ած. բարձրահասակ, մեծահասակ։

Высокорѣчи́вость գ. ի. ճոռոմաբանութիւն, փքուածութիւն։

Высокорѣчи́вый ած. ճոռոմաբան, փքուած, ամբարտաւան։

Высокоство́льный ած. (лѣсъ) երկայնաբուն (ծառերով անտառ)։

Высокосте́пенный ած. բարձրաստիճան։

Высокостепе́нство գ. չ. բարձրաստիճանութիւն։

Высо́кость գ. ի. բարձրութիւն ‖ վսեմութիւն, գերազանցութիւն։ — **сло́га**—վսեմութիւն կամ պերճութիւն ոճի։

Высокоторже́ственный ած. մեծահանդէս, շքեղահանդէս։

Высокоу́міе գ. չ. մեծամտութիւն։

Высокоу́мный ած. մեծամիտ, բարձրամիտ։

Высокоу́мствовать բ. չ. մեծամտել, բարձրամտել, մեծ կարծիք ունենալ իր վերայ։

Вы́соленный ած. աղած, սաստիկ աղած։

Высо́ливать, вы́солить բ. ն. աղել, սաստիկ աղել։

Вы́сосанный ած. ծծուած, ծծուելով հանուած։

Вы́сосать տ. **Высáсывать.**

Высотá գ. ի. բարձրութիւն ‖ վսեմութիւն, գերազանցութիւն։

Вы́сотомѣріе գ. չ. բարձրաչափութիւն (տեղերի բարձրութիւնը չափելը)։

Вы́сохлый ած. չորացած, ցամաքած։

Вы́сохнуть տ. **Высыхать.**

Высочáйшій ած. բարձրագոյն, ամենաբարձր, գերագոյն։

Высóчество գ. չ. բարձրութիւն։

Вы́соченный ած. հիւթը ծծած, մզուած։

Высóчивать, вы́сочить բ. ն. հիւթը հանել, մզել, հոսեցնել, հիւթը ծծել։

Вы́спать տ. **Спать.**

Выспрáшивать, вы́спросить բ. ն. հարցափորձել, հարցուփորձ անել, հետաքննին լինել, հարցանելով իմանալ։

Вы́спрашенный ած. հարցափորձուած։

Вы́спренній ած. ամենաբարձր, վսեմ, երկնային։

Вы́спренность գ. ի. բարձրութիւն ‖ ‖ վսեմութիւն։

Вы́спрь մ. դէպի վեր, դէպի բարձր։

Выспѣвáть, вы́спѣть բ. չ. հասունանալ, հասուննալ։

Вы́спѣлый ած. հասունացած, հասունցած, հասած, հասուն։

Вы́ставка գ. ի. հանդէս, ՚ի ցոյց դնելը, առաջ բերելը, ցուցահանդէս։ — **всемірная**—աշխարհահանդէս։ — **картúнъ**—նկարահանդէս։

Вы́ставленный ած. դուրս դրուած, ցոյցի համար դրուած։

Выставля́ть, выстáвливать, вы́ставить բ. ն. դնել, դուրս դնել, դնել ՚ի ցոյց հասարակութեան, հանդէս բերել։ —**ся** բ. ա. երևալ, իրեն ցոյց տալ։

Выставнóй ած. դրուելի, դրուելու, հանդէս հանուելու։

Выстáивать, вы́стоять բ. չ. կանգնել, կանգնած մնալ, դիմանալ։ —**ся** բ. ա. կանգնել, դիմանալ։

Выстанáвливать, вы́становить բ. ն. դուրս դնել, հանել, շարել, ՚ի ցոյց հանել։

Вы́становленный ած. հանուած, դուրս դրուած, շարուած։

Вы́стеганный, вы́стегнутый ած. կարուած, կցուած ‖ ձաղկուած, թափ տրուած։

Выстéгивать, вы́стегать բ. ն. կարել, կցել ‖ ձաղկել, թափ տալ։

Выстигáть, вы́стичь բ. ն. հասնել, յետևից հասնել, վազելով հասնել։

Выстилáть, вы́стлать բ. ն. ծածկել, քարել, սալայատակել։

Вы́стилка գ. ի. ծածկելը, քարելը ‖ ‖ քարուածք, փռուածք ‖ միագոյն թղթերի շարադասութիւն (թղթախաղի մէջ)։

Вы́стиранный ած. լուացած, լուացած պրծած։

Выстúрывать, вы́стирать բ. ն. լուանալ վերջացնել ‖ լուացք անել։

Вы́стланный ած. ծածկուած, փռուած, քարուած, սալայատակած։

Вы́стой գ. ա. հոտը կորցնելը, անհամանալը, համնուհոտը կորցնելը (երկար մնալով)։

Вы́стойка գ. ի. կանգնած մնալը ‖ դիմացկութիւն, դիմացկունութիւն, տևականութիւն։

Выстрáгивать, вы́строгать բ. ն. տաշել, ռանդել։

Выстрáивать,—трóивать,—троить բ. ն. շինել, հիմնել, կառուցանել ‖ շարել, դասաւորել, շարադասել։ —**ся** բ. ա. շինուել, կառուցուել ‖ շարուել, դասաւորուել, շարադասուել։

Выстрáчивать, вы́строчить բ. ն. թակլել, շուլուլել։

Выстригáть, вы́стричь բ. ն. խուզել, կտրել (բուրդ և այլն) ‖ —**ся** բ. ա. խուզուել։

Вы́стриженный ած. խուզած, խուզուած։

Вы́строганный ած. տաշած, ռանդած։

Вы́строенный ած. շինուած, կառուցուած || շարուած, դասաւորուած։

Вы́стройка գ. ի. շինելը, կառուցանելը || || շարուածք։

Вы́строченный ած. շուլուլած, Թակլած։

Выстрѣ́ливать, вы́стрѣлить բ. ն. կրակել, արձակել (հրացան և այլն)։

Вы́стрѣлянный ած. գնդակահար եղած, սպանուած։

Выстрѣ́ливать,—лять բ. ն. գնդակահար անել, սպանել || կրակելով սպառել փամփուշտները։

Вы́стрѣлъ գ. ա. կրակելը, արձակելը (հրացանի և այլն) || հարուած (հրացանի և այլն)։

Вы́стряпанный ած. պատրաստուած (կերակրեղէն)։

Выстря́пивать, вы́стряпать բ. ն. փաստաբանել, փաստաբանելով ձեռք բերել || պատրաստել (կերակրեղէն)։

Выстужа́ть,—ту́живать,—тудить բ. ն. սառեցնել, պաղեցնել, զովացնել։ **—ся** բ. ա. սառչել, պաղել, զովանալ, ցրտանալ։

Вы́стуженный ած. սառեցրած, ցրտացրած։

Выступа́ть, вы́ступить բ. չ. ելնել, դէմ ելնել, դիմել, առաջ խաղալ, գնալ, առաջել || երևալ, դուրս ցցուել || || սիգաճեմ գնալ || բարձրանալ, վարարել (ջրերը)։

Вы́ступка,—тупь գ. ի. գնացք, քայլուածք։

Вы́ступленіе գ. չ. դուրս ելնելը, ճանապարհ ընկնելը, չուելը, առաջ խաղալը։

Вы́ступъ գ. ա. ցցուածք, շինութեան դուրս ցցուած մասը։ **— на горѣ —** պարեխ։

Выстыва́ть, вы́стить, вы́стынуть բ. չ. սառչել, պաղել։

Вы́стылый ած. սառած, պաղած։

Вы́сунуть տ. **Высо́вывать.**

Вы́сунутый ած. հանած, կախ ձգած, դուրս ցցած։

Вы́сурмить տ. **Сурми́ть.**

Вы́сученный ած. կծկած, մանած։

Высу́чивать, вы́сучить բ. ն. կծկել, ոլորել, մանել || Թել մանելով փող վատնել։

Высу́шиваніе գ. չ. չորացնելը, ցամաքացնելը։

Вы́сушенный ած. չորացրած, ցամաքացրած։

Высу́шивать вы́сушить բ. ն. չորացնել, ցամաքացնել։

Вы́сушка գ. ի. չորացում, չորացնելը։

Вы́сланный ած. ուղարկուած, առաքուած || աքսորուած։

Высыла́ть, вы́слать բ. ն. ուղարկել, առաքել, դուրս ուղարկել, աքսորել։ **—ся** բ. ա. ուղարկուել, առաքուել || || աքսորուել։

Вы́сылка գ. ի. ուղարկելը, յղելը, առաքելը || աքսորում։

Вы́сыпанный ած. Թափած, հոսեցրած։

Высыпа́ть բ. ն. Թափել, լցնել, հոսեցնել (ցորեն և այլն)։ **—ся** բ. ա. Թափուել, հոսել։

Высыпа́ться, вы́спаться բ. ա. լաւ քնել, քունն առնել։

Вы́сыпка գ. ի. Թափելը, հոսեցնելը։

Высыпно́й ած. Թափած, հոսեցրած || || Թափուելու, լցնելու։

Высыха́ть, вы́сохнуть բ. չ. չորանալ, ցամաքել։

Высь գ. ի. բարձրութիւն։

Высѣва́ть, высѣ́ять բ. ն. ցանել, սերմանել || մաղել։

Вы́сѣвки գ. ա. յգ. տկնուցք, տականք, մաղագլուխ, մաղուցք, Թեփ։

Высѣкáть, вы́сечь բ. ն. հատանել, տաշել, փորել, քանդակել || ձաղկել, ծեծել || հրամանով կրակ անել։

Вы́сѣченный ած. կտրուած, տաշուած, փորուած, քանդակուած || ձաղկուած, ծեծուած։

Вы́сѣчка գ. ի. քանդակ || կտրատածք (ասղնէգործի տակ և այլն)։

Вы́сѣянный ած. ցանած, սերմանած || || մաղած։

Вытáивать, вы́таять բ. չ. և ն. հալուել, հալել || հալեցնել։

Вытáлкивать, вы́толкать,—кнуть բ. ն. հրել, դուրս մղել, դուրս բոթել, դուրս քշել, արտաքսել։ **—ся** բ. տ. դուրս մղուել, դուրս քշուել, արտաքսուել։

Вытáпливать, вы́топить բ. ն. վառել, տաքացնել || հալել։

Вытáптывать, вы́топтать բ. ն. ոտնակոխ անել || ոտքերով ապականել կամ ցեխոտել։

Вытарáщивать, вы́таращить բ. ն. պլշել, չռել, լայն բանալ։ **— глазá—** աչքերը չռել։

Вы́таращенный ած. պլշած, չռած, լայն բացած (աչքեր)։

Вытáривать, вы́торить բ. ն. կոխկրտել, կոխկրտելով հարթել (ճանապարհ)։

Вы́тасканный,—тащенный ած. հանուած, դուրս քաշուած, դուրս կրուած || մաշած։

Вытáскивать, вы́таскать и вы́тащить բ. ն. հանել, դուրս քաշել, դուրս կրել || || մաշել։ **—ся** բ. տ. հանուել, դուրս քաշուել, դուրս կրուել || մաշուել։

Вытáчивать, вы́точить բ. ն. սրել, յեսանել || ճախարակել։

Вы́тащить տ. **Вытáскивать.**

Вы́таять տ. **Вытáивать.**

Вы́тверженный ած. սերտած, անգիր սովորած, բերան արած։

Вытвéрживать,—рдить բ. ն. սերտել, անգիր սովորել, անգիր բերան անել։ **—ся** բ. տ. սերտուել, բերան անուել։

Вытекáть, вы́течь բ. չ. դուրս հոսել, արտաբղխել, ծորել || բղխել, սկիզբն առնել, դուրս վազել (գետ և այլն)։

Вы́теребленный ած. քաղուած, քաղհանուած, պոկած։

Вытерéбливать,—бить բ. ն. պոկել, ցետել, քաղել։

Вытéрпливать,—рпѣть բ. ն. համբերել, հանդուրժել, տոկալ, դիմանալ, տանել։

Вы́тертый ած. սրբած, մաքրած || ողորկած, փայլեցրած։

Вы́тесанный ած. տաշած։

Вытёсывать, вы́тесать բ. ն. տաշել, ողորկել։ **—ся** բ. տ. տաշուել։

Вы́течка գ. ի. կաթելը, հոսելը || հոսուածք, կաթկթելը (անօթի և այլն) || || գազանի հետք։

Вы́тирать, вы́тереть բ. ն. սրբել, մաքրել || ողորկել, փայլեցնել։

Вы́тирка գ. ի.,**—ránie** գ. չ. սրբելը, մաքրելը || հարթելը, ողորկելը։

Вы́тисканный ած. սեղմուած, քամուած, մզուած։

Вытúскивать,—кать բ. ն. սեղմել, ճնշել, քամել, մզել։

Вы́тисненный,—снутый ած. տպուած, դրոշմուած։

Вытиснáть,—нить,—нуть բ. ն. տպել, դրոշմել։ **—ся** բ. տ. տպուել, դրոշմուել։

Вы́тканный ած. հիւսած, գործած։

Вы́ткать տ. **Вытыкáть.**

Вы́ткнутый ած. հանուած, դուրս մղուած։

Вы́толканный,—кнутый ած. դուրս քշուած || արտաքսուած։

Вы́толкать տ. **Вытáлкивать.**

Вы́топить տ. **Вытáпливать.**

Вы́топки գ. տ. յգ. մնացորդ, կղկղանք։

Вы́топленный ած. տաքացրած, վառած || հալած։

Вы́топтанный ած. ոտնակոխ արած || || ոտքերով ցեխոտած։

Выторго́вывать,—вать բ. ն. շահուել, օգտուել, օգուտ ստանալ (առեւտուրի մէջ)։

Вы́торгованный ած. շահած, օգտուած։

Вы́торенный ած. կոխկռտած, կոխկըռտելով հարթած։

Вы́торжка գ. ի. զիջում, նուազուրդ (յօգուտ գնողի)։

Вы́торить տ. **Выта́рывать.**

Вы́тормошенный ած. ցնցուած, թօթափուած։

Вы́тормошить բ. ն. ցնցել, թօթափել։

Вы́точенный ած. սրած, յեսանած || || ճախարակուած։

Вы́травленіе գ. չ., **вы́травка** գ. ի. կոտորած, բնաջինջ անելը, ոչնչացնելը, թունաւորելը։

Вы́травленный ած. բնաջինջ արած, ոչնչացրած։

Вытра́вливать,—ля́ть,—вить բ. ն. բնաջինջ անել, ոչնչացնել, ջնջել, կոտորել։

Вытравно́й ած. ոչնչացնելու, բնաջինջ անելու։

Вы́трамбовать տ. **Трамбова́ть.**

Вы́требованный ած. պահանջուած, կանչուած։

Вы́требовать բ. ն. պահանջել, հրամայել || կանչել, ուզել։

Вы́трезвленный ած. սթափուած, ըզգաստացած (արբեցողութիւնից)։

Вытрезвля́ть,—вить բ. ն. սթափեցնել, զգաստացնել (արբեցողութիւնից)։ —**ся** բ. ա. սթափուել, զգաստանալ (արբեցողութիւնից)։

Вытряса́ть, вы́трясти բ. ն. թօթափել, թափ տալ, ցնցել։

Вы́трясенный ած. թօթափուած, թափ տրուած, ցնցուած։

Вытря́хивать, вытряха́ть,—хнуть բ. ն. ցնցելով վայր թափել։ —**ся** բ. ա. ցնցուելով թափուել։

Вы́тряхнутый ած. ցնցելով թափած։

Вы́тупленный ած. բթացած, գուլցած։

Вытупля́ть, вы́тупить բ. ն. բթացնել, գուլցնել։

Вы́туренный ած. արտաքսուած, վանուած, վռնտուած։

Выту́ривать, вы́турить,—рнуть բ. ն. արտաքսել, վռնտել, դուրս անել։

Вы́тушеванный ած. սեւաներկ քսած, սեւաներկած, տուշ քսած։

Вытушёвывать,—шевать բ. ն. սեւաներկ քսել, տուշ քսել, ստուեր նկարել։

Вытыка́ть, вы́ткать բ. ն. գործել, հիւսել, ստայնանկել։

Вытыка́ть, вы́ткнуть բ. ն. հանել, դուրս մղել, տեղահան անել։

Выть, взвыть բ. չ. լալ, ողբալ, հեկեկալ || ոռնալ, կոնձկոնձալ։

Вытьё գ. չ. հեկեկանք || ոռնոց։

Вы́тѣсненіе գ. չ. տեղահանութիւն, տեղից հանելը, տեղափոխելը, տեղից քշելը։

Вы́тѣсненный ած. տեղահան, տեղից հանուած, տեղից քշուած։

Вы́тѣснять,—нить բ. ն. տեղահան անել, տեղից հանել, տեղափոխել, տեղից քշել։ —**ся** բ. ա. տեղահան լինել, դուրս քշուել։

Вытяга́ть, вытя́гивать, вы́тянуть բ. ն. քաշել, ձգել, երկարացնել, հանել, ծծել || կշռել։ —**ся** բ. ա. ձըգուել, երկարանալ։

Вы́тяжка գ. ի. դուրս քաշելը || մըզուածք (եփելով ստացած)։

Вытяжно́й ած. քաշող, ձգող, ծծող։

Вы́тянутый ած. ձգուած, երկարացած, դուրս քաշուած։

Вы́уженный ած. կարթով որսացած (բռնած)։

Выу́живать, вы́удить բ. ն. կարթով որսալ (բոլոր ձուկը)։

Вы́ученный ած. սովորած ‖ սերտած ‖ ‖ մարզուած, վարժուած։

Выу́чивать, вы́учить բ. ն. սովորել ‖ ‖ սերտել ‖ սովորացնել, մարզել, վարժեցնել։ **—ся** բ. ա. սովորուել ‖ սերտուել։

Вы́учка գ. ի. սովորելը, ուսում ‖ մարզելը, վարժեցնելը։

Выха́живать բ. չ. դուրս գնալ, դուրս ելնել, դուրս գալ, սկիզբն առնել։ — **ся** բ. ա. կազդուրուել, ամրանալ, պարարտանալ (անասուն)։

Вы́ханжить բ. չ. սուտ բարեպաշտութիւն անել ‖ փարիսեցութեամբ ձեռք բերել։

Вы́харкивать, вы́харкать,—кнуть բ. ն. թքել, խուխել, խորխել։

Вы́харкнутый ած. խուխած, խորխած։

Вы́хваленный ած. գոված, գովասանած, գովաբանած։

Выхваля́ть, вы́хвалить բ. ն. գովել, գովասանել, գովաբանել։

Выхва́стывать, вы́хвастать բ. ն. պարծենալ, պարծենալով ձեռք բերել։ **—ся** բ. ա. պարծենալով սկսել կամ ձեռնարկել։

Вы́хватка գ. ի., **выхва́тыванье** գ. չ. կորզելը, խլելը, քարշելը, պրծացնելը։

Выхва́тивать, вы́хватать,—тить բ. ն. բռնել, հանել, խլել։

Вы́хваченный ած. բռնած, բռնուած, կալանաւորած։

Вы́хлебанный ած. գդալով կերած, գդըլտած։

Выхлёбывать, вы́хлебать,—бнуть բ. ն. գդալով ուտել, գդըլտել, ուտել։

Вы́хлестанный,—тнутый ած. մտրակած, ձաղկած, խարազանած։

Выхлёстывать, вы́хлестать,—тнуть բ. ն. մտրակել, ձաղկել, խարազանել։

Выхлопа́тывать,—потать բ. ն. ջանալ ‖ միջնորդելով կամ բարեխօսելով ստանալ։

Вы́хлопотанный ած. համոզելով ձեռք բերած, միջնորդելով կամ բարեխօսելով ստացած։

Вы́хныканный ած. լացով ստացած, լաց լինելով ձեռք բերած։

Вы́хныкать բ. ն. արտասուալից խընդրել, լաց լինելով ստանալ։

Вы́ходецъ գ. ա. գաղթական, եկուոր։

Выхо́дить, выйти, вытти, выдти բ. չ. դուրս ելնել, դուրս ելթալ, դուրս գալ, ծագել, բղխել ‖ Ի լոյս ընծայուել ‖ ծախսուել։

Вы́ходить տ. **Выха́живать.**

Вы́ходка գ. ի. անկարգութիւն, արտասովոր վարմունք ‖ մենանուագ։

Вы́ходный ած. դուրս ելնելու։

Вы́ходъ գ. ա. ելք, ելանելը ‖ դուռ, անցք, ծակ ‖ հանդիսաւոր ընդունելութիւն ‖ ‖ սկիհի առաջ բերելը, վերաբերումն ‖ ‖ Նկուղ ‖ տիպ, տպագրութիւն։

Выхожде́ніе գ. չ. դուրս գնալը, դուրս ելնելը։

Выхола́живать, вы́холодить բ. ն. ցրտացնել, զովացնել, հովացնել, պաղեցնել։ **—ся** բ. ա. ցրտանալ, զովանալ, պաղել։

Выхола́щивать, вы́холостить բ. ն. մալել, որձատել, կռտել։ **—ся** բ. ա. որձատուել, կռտուել։

Вы́холенный ած. գուրգուրած, գգուած։

Выхо́ливать, вы́холить բ. ն. գուրգուրել, գգուել, փաղաքշել։

Вы́холодить տ. **Выхола́живать.**

Вы́холоженный ած. զովացրած, հովացրած, պաղեցրած։

Вы́холощенный ած. որձատած, մալած, կռտած։

Вы́хухоль գ. ի. մուշկ, մշկահոտ կենդանի։

Вы́хухолій ած. մուշկի։ **—льное сѣ́мя** —մուշկասերմ. բ.։

Вы́хѣренный ած. ջնջած (գրուածք)։

Выхѣ́ривать, вы́хѣрить բ. ն. ջնջել, եղծանել (գրուածք)։ **—ся** բ. ա. ջնջուել (գրուածք)։

Вы́царапанный ած. ճանկռած, ճանկռտած։

Выцара́пивать, вы́царапать,—пнуть բ. ն. ճանկռել, ճանկռտել, ճանկել։

Вы́цвѣлый ած. ծաղկած ‖ ծաղկած պրծած ‖ ծաղկաթափ, ծաղիկը թափած ‖ գունաթափ։

Выцвѣта́ніе գ. չ. ծաղկելը, ծաղկում ‖ գունաթափութիւն։

Выцвѣта́ть, вы́цвѣсть բ. չ. ծաղկել ‖ ‖ ծաղիկը թափել ‖ գունաթափել, խունանալ։

Вы́цѣженный ած. ծորած, քամուած, զտուած։

Выцѣ́живать, вы́цѣдить բ. ն. ծորեցնել, քամել, զտել։ **—ся** բ. ա. ծորել, քամուել, զտուել։

Вы́цѣлованный ած. պաչպչած, պագպգած ‖ համբուրելով ստացած։

Вы́цѣловать բ. ն. պաչպչել, պագպգել, համբուրել (բոլորին կամ ամեն տեղ) ‖ ‖ համբուրելով ստանալ։

Вы́чеканенный ած. դրոշմուած, կոփուած (դրամ)։

Вычека́нивать, вы́чеканить բ. ն. դրոշմել, կոփել (դրամ)։

Вычéркивать, вы́черкнуть բ. ն. ջնջել, խազել, գծով խազել (գրածը)։ **—ся** բ. ա. ջնջուել, խազուել։

Вы́черкнутый ած. ջնջուած, խազուած։

Вы́черненный ած. սևացրած, սև ներկած։

Вычéрнивать, вы́чернить բ. ն. սևացնել, սև ներկել ‖ կեղտոտել, ապականել, ջնջել (գրածը)։

Вы́черпанный,—пнутый ած. հանած, դատարկած ‖ քաղած (ուրիշի գրուածքից)։

Вычéрпивать, вы́черпать,—пнуть բ. ն. դատարկել, հանել (հեղուկ որևէ անօթով) ‖ քաղել, քաղուած անել (գրուածներից)։ **—ся** բ. ա. դատարկուել ‖ քաղուել։

Вы́чесанный ած. սանտրած ‖ գզուած ‖ ‖ քորած։

Вычéска գ. ի. սանտրելը ‖ գզելը։ **—ки** յգ. թնճուկ, սանտրի վերայ մնացածը։

Вы́честь բ. ն. հաշուի միջից հանել, պակասացնել, նուազեցնել ‖ կարդալ։

Вы́четный ած. հանուելու, հանելի։

Вы́четъ գ. ա. հանում, հաշուից հանելը։

Вы́чиненный ած. կարկատած։

Вычи́нивать, вы́чинить բ. ն. կարկատել։

Вычислéніе գ. չ. հաշուելը ‖ հաշիւ, համար։

Вы́численный ած. հաշուած, թուած։

Вычисля́ть, вы́числить բ. ն. հաշուել, համարել, թուել։ **—ся** բ. ա. հաշւուել, թւուել։

Вы́чистить տ. **Вычища́ть.**

Вы́чистка գ. ի. մաքրելը, սրբելը։

Вы́читаемый ած. հանելի, հանելու։ **—мое число́**—հանելի (թիւ)։

Вычита́ніе գ. չ. հանելը, հանում ‖ ‖ հանում, հանման գործողութիւն։

Вычита́ть, вы́честь բ. ն. հանել, նուազեցնել, պակասեցնել։ **—ся** բ. ա. հանուել։

Вы́читанный ած. կարդացած։

Вычи́тывать, вы́читать բ. ն. կարդալ, կարդալով սովորել։ **—ся** բ. ա. կարդացուել։

Вычища́ть, вы́чистить բ. ն. մաքրել, սրբել։ **—ся** բ. ա. մաքրուել, սրբուել։

Вы́чищенный ած. մաքրուած, սրբուած։

Вы́чтенный ած. հանած, հանուած։

Вы́чурно մ. սեթևեթ կերպով։
Вы́чурность գ. է. սեթևեթութիւն։
Вы́чурный ած. նկարէն, սեթևեթ, ծաղկանկար։
Вы́чуры գ. է. յգ. ծաղկանկարք։
Вы́шаренный ած. խառնխտած, որոնած, պտրտած։
Выша́ривать, вы́шарить բ. ն. շօշափելով որոնել, պրպտել, պտրտել, խառնխտել։
Вышвы́ривать, вы́швирять,—рнуть բ. ն. քցել, շպրտել, թափել, դէն ձգել։ **—ся** բ. ա. դէն ձգուել, թափուել։
Вы́швырнутый ած. դէն ձգուած, շըպրտուած, թափուած։
Вы́ше ած. բարձրագոյն, աւելի բարձր։
Вышеисчи́сленный ած. վերոյթուեալ։
Вышелу́шивать, вы́шелушить տ. **Шелуши́ть.**
Вышеобъя́вленный ած. վերոյիշեալ, վերևում յայտնուած։
Вышеозна́ченный ած. վերոյնշանակեալ, վերևում նշանակուած։
Вышере́ченный ած. վերևում ասուած, վերոյիշեալ։
Вышеска́занный, вышеупомя́нутый ած. վերոյիշեալ, վերևում յիշուած։
Вышиба́ть, вы́шибить բ. ն. կոտրել, տեղահան անել (հարուածելով)։ **—ся** բ. ա. տեղահան լինել, տեղից հանուել (հարուածով)։
Вы́шибенный ած. տեղահան, տեղից հանուած (հարուածով)։
Вы́шибка գ. է., **вы́шибъ** գ. ա. կոտրելը, տեղից հանելը, տեղահան անելը։
Вышива́ть, вы́шить բ. ն. ասղնեգործել || ասղնեգործութեամբ ստանալ։ **—ся** բ. ա. ասղնեգործուել։
Вы́шивка գ. է.,**—шиванье** գ. չ. ասեղնեգործութիւն։
Вышивно́й ած. ասղնեգործելու || ասղնեգործութեան։
Вышина́ գ. է. բարձրութիւն։
Вы́шитый ած. ասղնեգործ, ասղնեգործած, նկարահիւս։
Вы́шка գ. է. ձեղնայարկ։
Вы́школить տ. **Шко́лить.**
Вы́шлифовать տ. **Шлифова́ть.**
Вы́шмигнуть բ. չ. խուսափել, սլկուել, ծլկուել։
Вы́шній ած. բարձրագոյն, բարձրեալ։ **Все-вы́шній** ած. ամենաբարձր, ամենաբարձրեալ։
Вы́шнырять տ. **Шныря́ть.**
Вышпа́ривать,—рить տ. **Шпа́рить.**
Вы́штукатурить տ. **Штукату́рить.**
Вышу́чивать,—чить բ. ն. զուարճացնել, կատակել, հանաք անել։
Выщела́чивать,—лочить բ. ն. մոխրաջրով լուանալ։
Выщёлкивать,—кать,—кнуть բ. ն. չխտացնել, չրտացնել։
Вы́щелоченіе գ. չ. մոխրաջրելը, մոխրաջուր խառնելը || ալքալացում։
Вы́щелоченный ած. մոխրաջրած, մոխրաջրով լուացած։
Вы́щербленный ած. սղոցաձև արած կամ շինած։
Выщербля́ть,—бить բ. ն. սղոցբերան դարձնել (գործիքների սուր կողմը)։
Вы́щечить տ. **Щечи́ть.**
Вы́щипанный ած. փետտած, ցետած, պոկած։
Выщи́пывать,—пать բ. ն. փետտել, ցետել, քաղել, պոկել, պոպկել, քանդել, խլել։ **—ся** բ. ա. փետտուել, պոպկուել։
Выщу́пывать,—пать բ. ն. բոլորը շօշափել || ամեն կողմ շօշափել || շօշափելով որոնել, ափլրփել։
Выѣда́ть, вы́ѣсть բ. ն. ուտել (միջից կամ ներսից) || մաշել, սպառել։
Вы́ѣденный ած. միջից կերած || մաշած, սպառած։

Вы́ѣдки գ. ի. յգ. կրճոն, կերածի մնացորդք։

Вы́ѣздка գ. ի. ձիավարութիւն, ձիամարզութիւն, ձիավարժութիւն։

Вы́ѣздъ գ. ա. չուելը, մի տեղից գնալը, մի տեղից դուրս գալը (ձիով, կառքով եայլն)։

Выѣзжа́ть, вы́ѣхать բ. չ. ելնել կամ գնալ մի որեւէ տեղից (ձիով, կառքով եայլն)։

Вы́ѣзженный ած. մարզուած, կրթուած (ձի)։

Вы́ѣзживать,—здить բ. ն. մարզել, կրթել (ձի)։

Вы́я գ. ի. պարանոց, վիզ։

Вы́ясненный ած. պարզուած, պարզաբանուած, լուսաբանուած։

Выя́снивать, вы́яснѣть բ. անդ. պարզել, լուսանալ։ **Вы́яснѣло**—երկինքը պարզեց։

Выясня́ть,—нить բ. ն. պարզել, պարզաբանել, լուսաբանել։

Вью́га գ. ի. բուք, թխփի բորան։

Вью́жливый,—жлый ած. բքոտ || թիփխաւոտ, բքաբեր։

Вьюкъ գ. ա. հակ, բեռն։

Вьюнко́вый ած. պատատուկի, բաղեղի։ **—вые расте́нія**—բաղեղնասեր բոյսեր։

Вьюно́къ,—вьюнъ գ. ա. պատատուկ, բաղեղն. բ.։—**трехцвѣ́тный**—այգածաղիկ, ցայգածաղիկ։

Вьюнъ,—но́къ,—но́чекъ գ. ա. ձկնիկ տաւուակաց։

Вьюро́къ,—ро́чекъ գ. ա. կարժառ, ազնիւ սարեկիկ. թ.։

Вью́чить բ. ն. կապոց շինել, բեռ կապել || բեռնաւորել, բառնալ։

Вью́чный ած. բեռի || բեռնակիր։ **—ное живо́тное**—գրաստ, բեռնակիր անասուն։

Вью́шечный ած. կարժառի։

Вьющійся ած. ոլորուն, փաթաթուող (բոյս)։

Вѣ́верица գ. ի. սպիտակ աքիս. կ.։

Вѣ́даніе տ. **Вѣ́деніе** и **вѣ́домство**.

Вѣ́дать, вѣ́дывать բ. ն. գիտենալ, իմանալ, հասու լինել, տեսչութեան կամ վերահսկողութեան տակ ունենալ։

Вѣ́деніе գ. չ. հոգացողութիւն, իմանալը || վարչութիւն, տեսչութիւն։

Вѣ́децъ գ. ա. գիտցող, գիտակ, գիտցիկ, հմուտ։

Вѣ́домо մ. յայտնի, ճշմարիտ, իսկ և իսկ։ **Э́то дѣ́лается съ его́ вѣ́дома**—այս լինում է նորա գիտութեամբ։ **Онъ жени́лся безъ вѣ́дома роди́телей**—նա ամուսնացաւ առանց ծնողաց գիտութեան։

Вѣ́домость գ. ի. ցուցակ || զեկուցում, ծանուցում։ **—ти**—օրագիր, լրագիր։

Вѣ́домостный ած. օրագրի, լրագրի։

Вѣ́домство գ. չ. վարչութիւն, տեսչութիւն։

Вѣ́домый ած. յայտնի, ծանօթ։

Вѣ́дущій ած. գիտակ, հմուտ, գիտցիկ։

Вѣ́дь շ. այսպէս չէ՞, չէ՞ որ, խօմ, ախր։

Вѣ́дьма գ. ի. կախարդ կին, վհուկ, ջատու || չարասիրտ կին։

Вѣ́дѣніе տ. **Вѣ́деніе**.

Вѣ́ерникъ գ. ա. լաստանենի, հովհարաձև արմատենի. բ.։

Вѣ́ерный ած. հովհարի։

Вѣ́еръ գ. ա. հովհար։

Вѣ́жа գ. ի. գիտակ, հմուտ, վարպետ, կարդացող || աշտարակ, գիտանոց, վրան, տաղաւար։

Вѣ́жда գ. ի. կոպ, արտեւանունք։

Вѣ́жество գ. չ. տեղեկութիւն, գիտութիւն, հմտութիւն։

Вѣ́жливо մ. քաղաքավարութեամբ։

Вѣ́жливость գ. ի. քաղաքավարութիւն, մարդավարութիւն, բարեկրթութիւն, պատուասիրութիւն։

Вѣжливый ած. քաղաքավարի, քաղաքավար, մարդավարի, բարեկիրթ, բարեհամբոյր։
Вѣйка գ. ի. էրնեկը, էրան անելը։
Вѣко գ. չ. կոպ, արտեւանունք ‖ փոքրիկ կողով, սալայ, սալակ։
Вѣковáніе գ. չ. երկարակեցութիւն, մի տեղում երկար ապրելը։
Вѣковáть բ. չ. երկար մնալ, երկար ապրել որեւէ տեղում։
Вѣковóй ած. դարաւոր, բազմադարեան, բազմաժամանակեայ, երկարատեւ ‖ ‖ դարու։
Вѣковѣчность գ. ի. մշտնջենաւորութիւն, յաւիտենականութիւն։
Вѣковѣчный ած. մշտնջենաւոր, մշտընջենական, յարատեւ, յաւիտենական։
Вѣкъ գ. ա. դար ‖ ժամանակ ‖ կեանք։
Вѣнéцъ գ. ա. պսակ ‖ լուսապսակ ‖ ‖ թագ ‖ ծաղկապսակ ‖ վարսակալ ‖ ‖ պատիւ, փառք։
Вѣнéчный ած. պսակի, պսակման։
Вѣникъ,—ничекъ գ. ա. աւել։
Вѣничный ած. աւելի։
Вѣничникъ գ. ա. աւելավաճառ, աւել ծախող։
Вѣнóкъ,—нóчекъ գ. ա. ծաղկապսակ, տերեւապսակ։
Вѣнóчница գ. ի. ծաղկապսակ շինող։
Вѣнцевúдный,—цеобрáзный ած. պսակաձեւ, թագաձեւ։
Венценóсецъ գ. ա.,—**сица** գ. ի. թագակիր, թագաւոր, թագազարդ ‖ սուրբ, անթառամ պսակի արժանացող։
Вѣнценóсный ած. թագակիր։
Вѣнчáльный,—чáтельный ած. պսակի, պսակման։
Вѣнчáніе գ. չ. պսակելը ‖ թագադրութիւն։
Вѣнчанный ած. պսակուած, պսակազարդ, թագազարդ։
Вѣнчáть բ. ն. պսակել, թագ դնել ‖ ‖ ամենաբարձր պատուով վարձատրել։ —**ся** բ. ա. պսակուել ‖ վարձատրուել։
Вѣнчикоцвѣтный ած. ծաղկապսակ (առէջք)։
Вѣнчикъ գ. ա. պսակ, շափրակ (ծաղկի) ‖ պսակ, թագ։ —**зýба**— ատամնապսակ, ատամնագլուխ։
Вѣра գ. ի. հաւատ, համոզմունք ‖ կրօն, դաւանութիւն ‖ հաստատուն յոյս։
Вѣрúтель գ. ա. յանձնող, հաւատացող ‖ ‖ յանձնարար, հաւատարմագիր տուող։
Вѣрúтельный ած. յանձնարարական, հաւատարմական։ —**ныя грáмоты**— ընծայագիր (դեսպանի)։
Вѣрить բ. չ հաւատալ, հաւատ ընծայել, ընդունել, չկասկածել ‖ յանձնել, յուսալ։ —**ся** բ. ա. հաւատալի լինել։
Вѣрно մ. և բ. հաւատարմութեամբ, ուղիղ, արդարեւ, ստուգիւ ‖ ուղիղ է։
Вѣрноподдáнически մ. հաւատարիմ հպատակօրէն։
Вѣрноподдáническій ած. հաւատարիմ հպատակութեան։
Вѣрноподдáнный ած. հաւատարիմ հպատակ։
Вѣрноподдáнство գ. չ. հաւատարիմ հպատակութիւն։
Вѣрность գ. ի. հաւատարմութիւն, մտերմութիւն ‖ ճշտութիւն, անսխալութիւն, ստուգութիւն։
Вѣрный ած. հաւատարիմ, մտերիմ, ուղիղ, անսխալ, ստոյգ, ճշմարիտ, ճրշգրիտ, հաւաստի։
Вѣрня́къ տ. **Навѣрнякá.**
Вѣрованіе գ. չ. հաւատալը ‖ հաւատ։
Вѣрователь գ. ա. հաւատացող։
Вѣрóимецъ գ. ա. դիւրահաւատ, դիւրահաւան (մարդ)։
Вѣрóимно մ. դիւրահաւատութեամբ, դիւրահաւանութեամբ։

Вѣрои́мный,—мчі́й ած. դիւրահաւատ, դիւրահաւան։

Вѣрои́мство գ. չ.,—**мчивость** գ. ի. դիւրահաւատութիւն, դիւրահաւանութիւն։

Вѣроисповѣ́даніе գ. չ. հաւատ, կրօն, դաւանութիւն։

Вѣроло́мецъ գ. ա.,—**мка** գ. ի. հաւատադրուժ, ուխտադրուժ, ընկերադաւ, պարտադանց։

Вѣроло́мно մ. նենգաբար, նենգութեամբ, անհաւատարմութեամբ, ուխտը քանդելով։

Вѣроло́мный ած. ուխտադրուժ, հաւատադրուժ, դրուժան, նենգաւոր, ընկերադաւ։

Вѣроло́мство գ. չ., —**мность** գ. ի. անհաւատարմութիւն, նենգաւորութիւն, դժրանք, ուխտանենգութիւն։

Вѣроло́мствовать բ. չ. դժրել, ուխտադրուժ լինել, նենգել։

Вѣроотмѣ́тникъ գ. ա.,—**ница** գ. ի. հաւատուրաց, հաւատադրուժ (մարդ)։

Вѣроотмѣ́тный ած. հաւատադրուժ, հաւատուրաց։

Вѣроотмѣ́тство գ. չ. ուրացութիւն, հաւատուրացութիւն։

Вѣроотсту́пникъ գ. ա.,—**ница** գ. ի. ուրացող, հաւատուրաց։

Вѣроотсту́пническій ած. ուրացողի, հաւատուրացի։

Вѣроотсту́пничество գ. չ. հաւատուրացութիւն, ուրացութիւն։

Вѣроотсту́пный ած. հաւատուրաց, ուրացող։

Вѣроподо́біе գ. չ. ճշմարտանմանութիւն, հաւանականութիւն։

Вѣроподобный ած. ճշմարտանման, հաւանական։

Вѣропроповѣ́даніе գ. չ. քարոզութիւն կրօնի, քարոզութիւն քրիստոնէութեան, քարոզութիւն բանին Աստուծոյ։

Вѣропроповѣ́дникъ գ. ա. քարոզիչ, առաքեալ։

Вѣротерпи́мость գ. ի. կրօնական ներողամտութիւն, թոյլտուութիւն կրօնների, համբերողութիւն, հանդուրժողութիւն, ներողականութիւն։

Вѣроя́тіе գ. չ. հաւանականութիւն։

Вѣроя́тно մ. հաւանականաբար, հաւանականօրէն, թերեւս ‖ կարելի է, գուցէ, երեւի թէ, կարծեմ թէ։

Вѣроя́тность գ. ի. հաւանականութիւն։

Вѣроя́тный ած. հաւատալի, հաւանական, ճշմարտանման։

Вѣ́рющій ած. յանձնարարական։ —**щее письмо́**—յանձնարարական նամակ ‖ ‖ փոխանորդագիր։

Вѣси́стый ած. ծանրակշիռ, ծանր։

Вѣ́сить,—шивать բ. ն. կշռել, ծանրութիւնն իմանալ։ —**ся** բ. ա. կշռուել։

Вѣ́скій ած. ծանրակշիռ, ծանր։

Вѣ́скость, вѣ́симость գ. ի. ծանրութիւն, ծանրակշռութիւն։

Вѣсно́й ած. կշռուող, կշեռքով ծախուող։

Вѣсово́е ած. կշռահարկ։

Вѣсово́й ած. կշռի ‖ կշռորդական։

Вѣсовщи́къ գ. ա. կշռող, քաշող, ‖ ‖ կշռորդապետ, վերակացու կշեռքի։

Вѣсо́къ գ. ա. կապարալար, շաղուղ ‖ ‖ հարթաչափ, ջրակշիռ ‖ անօսրաչափ աղաջրի։

Вѣсо́мость գ. ի. կշռականութիւն, կշռելի լինելը։

Вѣсо́мый ած. կշռելի։

Вѣсти́мо մ. արդարեւ, ճշմարտիւ, անշուշտ։

Вѣсти́мый ած. յայտնի, անծածուկ, անկասկածելի։

Вѣ́стникъ գ. ա.,—**ница** գ. ի. համբաւաբեր, լրաբեր, պատգամաբեր, բամբեր։

Вѣ́стническій ած. համբաւաբերի։

Вѣстово́й ած. համբաւատու, նշան տուող։

Вѣстовщи́къ գ. ա.,—**щица** գ. է., *լրատու, համբաւատու, լուր բերող, գրպարտող։*

Вѣсть գ. է. *համբաւ, լուր։*

Вѣсъ գ. ա. *կշիռ, ծանրութիւն,* ‖ *յարգանք, պատիւ, նշանակութիւն, կշիռ։* — **воловóй** *անգուտ կշիռ։* — **обсолю́тный**—կ. *բացարձակ, զուտ կշիռ։* — **относи́тельный, сравнительный** —կ. *յարաբերական։* — **удѣльный**— կ. *տեսակարար։*

Вѣсы́, вѣсóчки գ. ա. յգ. *կշեռք։* — **хими́ческіе**—*քիմիական կամ ճիշտ կ.։* — **гидростати́ческіе**— *ջրաբաշխական կշռորդ։* — **пружи́нные**—կ. *ոլորման։* —**ри́мскіе**—*կենտինար, ղանթար։* — **для пи́семъ** — *գրակշիռ։*

Вѣтви́на գ. է. *ոստ, ճիւղ։*

Вѣтви́стый,—венный ած. *բազմաճիւղ, բազմաստեղն, ոստախիտ։*

Вѣтвь, вѣтка,—точка գ. է. *ոստիկ, ճղակ, ընձիւղ, շառաւիղ, բարունակ* ‖ ‖ *ցեղ, շառաւիղ։*

Вѣтвяный ած. *ճիւղերից շինած, ճիւղաշէն, ճիւղակազմ։*

Вѣтерóкъ,—рóчекъ գ. ա. *հողմիկ, հովիկ, էրան, սիւգ։*

Вѣтеръ, ветръ գ. ա. *հողմ, քամի։* — **благопріятный** *բարեշուռնչ հողմ։* — **морскóй** *ծովային քամի։* — **пассáтный**—*կանոնաւոր քամի։*

Вѣтка գ. է. *ոստիկ, ճղակ։*

Вѣтрельникъ գ. ա. *հողմացոյց (տան կտուրի վրայ)։*

Вѣтрельный ած. *հողմացոյցի։*

Вѣтреникъ գ. ա., —**ница** գ. է. *թեթեւամիտ ծանծաղամիտ, փոփոխամիտ։*

Вѣтреница գ. է. *հողմաղաց, քամու աղաց* ‖ *թեթեւօլիկ կին* ‖ *բոյս.* բ.։ — **лю́тичная**—*վարդակակաչ.* բ.։

Вѣтреничать բ. չ. *թեթեւամտութիւն անել։*

Вѣтрено մ. և բ. *թեթեւամտութեամբ* ‖ ‖ *հողմային է, քամի է։*

Вѣтренность գ. է. *թեթեւամտութիւն, ծանծաղամտութիւն, փոփոխամտութիւն, աննաստատութիւն։*

Вѣтреный ած. *հողմային, հողմախառն, հողմոտ, քամոտ,* ‖ *թեթեւամիտ, ծանծաղամիտ, աննաստատ,* ժ. *թռխլրի։*

Вѣтренѣть բ. ն. *(քամի) սաստկանալ։*

Вѣтри́ло, вѣтри́льце գ. չ. *նաւի առագաստ։*

Вѣтровый ած. *հողմի, քամու* ‖ *հողմային։*

Вѣтрогóнный,—гонительный ած. *փքահան, փքալոյծ։*

Вѣтрогóнъ գ. ա.,—**нка** գ. է. *թեթեւամիտ մարդ,* ռմ. *զէվզէկ։*

Вѣтроиспускáтель գ. ա. *հողմադուռն, օդանցք* ‖ *շոգեհան։*

Вѣтролóмный,—повáленный ած. *հողմակործան, հողմատապալ, քամուց ձգած, քամու կոտրած։*

Вѣтромѣръ գ. ա. *հողմաչափ։*

Вѣтронóсный ած. *հողմաբեր։*

Вѣтротлѣніе գ. չ. *ապականութիւն քամու ներգործութեամբ։*

Вѣтръ տ. **Вѣтеръ.**

Вѣтря́ница գ. է. *հարսնուկ, հողմածաղիկ.* բ.։

Вѣтряный տ. **Вѣтреный.**

Вѣха́ գ. է. *խարսխանիշ (նաւի), ճանապարհացոյց* ‖ *բարձրահասակ և անճոռնի մարդ։*

Вѣха́рь գ. ա. *նշանաձող բռնող մշակ (ճանապարհ շինելիս, երկիր չափելիս եւայլն)։*

Вѣховать, разъ— բ. ն. *նշանաձողեր շարել։*

Вѣче, вéче գ. չ. *հասարակական ժողով (ամբոխի)։*

Вѣчно մ. *միշտ, յաւերժ, յաւիտեան։*

Вѣчнопáмятный ած. *յաւերժայիշատակ, անմոռանալի։*

Вѣчность գ. է. *յաւիտենականութիւն, յաւիտեանք, մշտնջենաւորութիւն։*

Вѣчный ած. *յաւիտենական, մշտնջենաւոր, մշտագոյ, անվախճան, անանց։*

Вѣшалка գ. է. *կախարան (զգեստների եւ այլն)։*

Вѣшаніе գ. չ. *կախելը, || կշռելը։*

Вѣшатель գ. է. *կախող || կշռող։*

Вѣшать, повѣсить բ. ն. *կախել, || կշռել։*

Вѣшать տ. **Вѣсить.**

Вѣшеніе գ. չ. *կշռելը։*

Вѣшенный ած. *կշռած, կշռուած։*

Вѣща́ніе գ. չ. *ասելը, ճառելը, քարոզելը։*

Вѣщанный ած. *ասուած, ճառուած, քարոզուած, յայտնուած։*

Вѣща́тель գ. ա., **—ница** գ. է. *ասող, պատմող, քարոզող, ուսուցանող, ճառող, ճառախօս։*

Вѣща́ть բ. ն. *ասել, ճառել, պատմել, յայտնել, քարոզել։*

Вѣщій ած. *կանխագուշակ, գուշակ || ճառախօս, նախագահ || իմաստուն, խոհեմ, հեռատես։*

Вѣщу́нъ գ. ա.,**—у́нья** գ. է. *գուշակող, գուշակ, կանխագուշակ, կանխագեկոյց։*

Вѣялица գ. է. *Թփիկ, բուք, Թփիկ բորան։*

Вѣялка գ. է., **вѣяло** գ. չ., **вѣялница** գ. է. *հոսիչ, հոսելի, հեծանոց։*

Вѣяльный,—ятельный ած. *էրնող || էրնելու։*

Вѣяніе գ. չ. *էրնելը։*

Вѣянный ած. *էրնած || փչած։*

Вѣятель գ. ա.,**—ница** գ. է. *էրան անող, էրնող։*

Вѣять բ. չ. *խարբալել, էրնել || փչել։*

Ва́жущій ած. *լոռ-լոռ անող, կպչուն, կպչող (դեղ եւ այլն)։*

Вяза́льный ած. *հիւսելու, գործելու, գործուելու։*

Вяза́льщикъ գ. ա.,**—щица** գ. է. *հիւսող, գործող || կապող։*

Вяза́ніе գ. չ. *հիւսելը, հիւսում || գործելը։*

Вя́занка, вя́зань,—ночка գ. է. *խուրձ, տրցակ։*

Вяза́нка,—зеница գ. է. *Թաթպան, ձեռնոց։*

Вя́занный ած. *կապած || հիւսած, գործած։*

Вяза́ть, вя́зывать բ. ն. *կապել, կաշկանդել || հիւսել, գործել (գուլպայ եւ այլն)։* **—ся** բ. ա. *կապուել։*

Вя́зель գ. ա. *Թագածաղիկ.* բ.։

Вязе́ніе գ. չ. *հիւսելը, գործելը։*

Вязея́ գ. է. *հիւսող, գործող կին։*

Вязи́га գ. է. *ողնաջիլ (ձկների)։*

Вя́зка գ. է. *կապելը || կապ։*

Вя́зкій ած. *մածուցիկ, դիւրամած, մածան, լպրծուն։*

Вя́зкость գ. է. *դիւրամածութիւն, լպրծուն լինելը։*

Вязни́къ գ. ա. *կնձնիք, կնձնի անտառ։*

Вя́знуть բ. չ. *խրուել, Թաղուել։*

Вязо́вый ած. *Թեղօշի, կնձենու։*

Вязоже́льдь գ. է. *չիչխան, փշաղափնի, յարադալար ժանտափուշ.* բ.։

Вязти́, связти́ տ. **Вяза́ть.**

Вязъ,—зикъ գ. ա. *կնձնի, Թեղօշ, նշդարենի, ճշդարենի, պտղի, մոծակի ծառ։*

Вязь գ. է. *գործելը, հիւսելը։*

Вя́канье գ. չ. *Թօթովութիւն, կմկմացնելը։*

Вя́кать, вя́кнуть բ. չ. *կարկաչել, կմկմացնել || շատախօսել, փչել, դուրս տալ։*

Вя́леный ած. *չորացրած, ցամաքացրած։*

Вя́ленье գ. չ. *չորացնելը, ցամաքացնելը։*

Ва́лить, вы— բ. ն. չորացնել, ցամաքացնել։ **—ся** բ. ա. չորանալ, ցամաքել։

Ва́ло մ. թուլակի, դանդաղ կերպով, ծանրութեամբ։

Ва́лость գ. ի. դանդաղութիւն, թուլութիւն || թարշամութիւն։

Ва́лый ած. թոյլ, դանդաղ, մեղկ || || թարշամած։

Ва́нуть բ. չ. թարշամել, թոշնել, չմըշկել, թառամել || նուաղել, տկարանալ։

Ва́ха գ. ի. խիստ հարուած, ժ. գօմբ, շըխխկոց || ծանր բեռ, ծանրութիւն։

Ва́хирь, вятю́тинъ գ. ա. հաւխալ, վայրի աղաւնի. թ.։

Ва́ще մ. ա. մեծաւոր, նշանաւոր։

Вящій ած. ամենամեծ, խիստ նշանաւոր, գերազանց։

Вvссонъ, вvссъ գ. ա. բեհեզ։

Г.

Габіо́нъ գ. ա. հողալից սակառի, հողալից սախաթ, հողալից քթոց (զօրքը գնտակներից պաշտպանելու համար)։

Габіо́нный ած. հողալից քթոցի։

Га́вань գ. ի. նաւահանգիստ։

Га́ванный ած. նաւահանգստի։

Га́вка տ. **Га́гка.**

Га́вканье գ. չ., **гавъ** գ. ա. հաչելը, հաչոց։

Га́вкать, га́вкнуть բ. չ. հաչել։

Га́га գ. ի. հսկայ թանձր. թ.

Га́гара, гага́рка գ. ի. հողամաղ, սուզակ. թ. || սեւուկ, թուխ մարդ։

Гага́рій ած. սուզակի, հողամաղի։

Гага́тъ գ. ա. սեւ սաթ, գիշեր։

Гага́товый ած. սեւ սաթի || սեւ սաթից շինած։

Гага́чій (пухъ) ած. թանձրի (բմբուլ, փետուր)։

Га́гка, га́вка գ. ի. թանձր. թ.։

Гагку́нъ գ. ա. որձ թանձր (թռչուն)։

Гада́льщикъ, гада́тель, գ. ա., **—щица, —ница** գ. ի. գուշակող, հմայող, վհուկ, ջատու, ջատուկ։

Гада́ніе, гада́тельство գ. չ. գուշակութիւն, հմայութիւն, գուշակելը || հանելուկ, առեղծուած։

Гада́тельный ած. գուշակութեան || || գուշակելի || խորհրդաւոր։

Гада́тельствовать բ. չ. գուշակութիւն անելով պարապել, ջատութիւն անել։

Гада́ть, га́дывать բ. ն. գուշակել, հմայել, կարծել։

Га́дина գ. ի. սողուն, զեռուն || անպիտան մարդ։

Га́дить, га́живать բ. ն. աղտեղել, ապականել, աւերել։ **—ся** բ. ա. կեղտոտուել, ապականուել, աղտեղուել։

Га́дкій ած. զարշելի, զզուելի, վատ, անպիտան, տաղտկալի։

Га́дко մ. զարշելի կերպով, զզուելի կերպով, վատ, անպիտան։

Га́дкость, га́дость գ. ի. զարշելիութիւն, անարգութիւն, պղծութիւն, զազրալի լինելը։

Га́дливый ած. ձանձրալի, դժուարին։

Гадолини́тъ գ. ա. գադոլինաքար։

Гадъ գ. ա. սողուն, զեռուն || անպի-

տան մարդ։ —**ды** գ. ա. յգ. սողուն կամ երկակենցաղ կենդանիք։

Гадю́ка գ. ի. իժ (օձ)։

Гае́вникъ գ. ա. սակռ, բաղէ. թ.։

Га́ерскій ած. միմոսի || միմոսական, խեղկատակի։

Га́ерство գ. չ. միմոսութիւն, խեղկատակութիւն (հրապարակի վրայ)։

Га́ерствовать բ. չ. միմոսութիւն անել, խեղկատակութիւն անել։

Га́еръ գ. ա. միմոս, խեղկատակ (մարդ)։

Гае́чка գ. ի. ծակ պտուտակ, մայր պտուտակի։

Га́ечный ած. ծակ պտուտակի։

Газе́ль գ. ի. վիթ, բուն վիթ. կ.։

Газе́та գ. ի. լրագիր, օրաթերթ։

Газе́тный ած. լրագրական։

Газе́тчикъ գ. ա. խմբագիր, հրատարակիչ լրագրի || լրագիր ծախող || լրասէր, նոր լուրեր սիրող։

Газоёмъ,—ме́тръ գ. ա. գազաչափ, գազարան (գործիք)։

Газоме́тръ, газомѣ́ръ տ. **Газоёмъ.**

Газообра́зный,—ви́дный ած. գազանման, գազեղէն։

Газоосвѣще́ніе գ. չ. գազային լուսաւորութիւն։

Газопро́водный ած. գազատար։ —**ная труба́**—գազատար խողով։

Газоразно́сный ած. գազաբաժան։

Газъ գ. ա. գազ, օդեղէն մարմին։ —**атмосфе́рный**—համատարած օդ։ —**боло́тный**—խոռոչայ գազ։—**грему́чій**—շառաչող գազ։— **непостоя́нный**—խտացող գազ։— **постоя́нный** —մնայուն գազ։—**углеки́слый**—ածխային թթու։ —**свѣти́льный**—լուսաւորութեան գազ։

Га́зовый ած. գազի || գազային։

Гай գ. ա. աղաղակ, աղմուկ || հօ-հօ (եզներ քշելու բացագանչութիւն)։

Га́йворонъ, га́вранъ գ. ա. խոլոմուկ, եղջիւրիկ, գայլագռաւ. թ.։

Гайдама́къ գ. ա. աւազակ (կօզակ) || հին Ուկրայինայի զինուոր։

Гайдама́чій ած. աւազակի։

Гайду́къ գ. ա. հայդուկ (հունգարացի) զինուոր || անսովոր բարձրահասակ մարդ։

Гайду́чій ած. հայդուկի։

Га́йка գ. ի. պտուտակի մայր, ծակ պտուտակ, ոլորակ։

Га́йно գ. չ. խոզանոց, խոզնոց, խոզարան։

Гайта́нъ, гайта́шекъ գ. ա. ղայթան, հիւսած պարան։

Га́кабордъ գ. ա. խելի ծայր (նաւի)։

Гакъ գ. ա. աղաղակ, աղմուկ, ձայն || հօ՜-հօ՛ (բացականչութիւն փայտ կոտրելիս՝ ամեն հարուածի համար)։

Гала́нга գ. ի. կոճինջան, խոսրովադեղ։

Галантере́йный ած. նրբակերտ ապրանք, վայելչակերտ իրեղէնք || —**ное обраще́ніе**—ժ. վայելուչ վարմունք։

Гала́нтный ած. տարփատենչ։

Галба́нъ գ. ա. քաղբան, չարհոտ (խեժ)։

Галвани́змъ տ. **Гальвани́змъ.**

Галакти́тъ գ. ա. կաթնաքար, կաթնորակ կաւ։

Гале́ра գ. ի. գալեր, մարտանաւ (երկկայմ թիավար)։ —**ры** յգ. աքսոր (գալեր նաւի վրայ), թիարան։

Гале́рный ած. մարտանաւի || մարտանաւային։

Гале́та գ. ի. գետատախտ (ծփացող), գալէտ։

Галере́я, галлере́я գ. ի. Ճեմելիք, սրահակ (մեծ շինութեանց մէջ) || դրախտամաս թատրոնի, Ճաղ || —**карти́нная**— պատկերների հաւաքածու, թանգարան նկարների։

Галере́йный ած. Ճեմելիքի || թատրոնի դրախտամասնի։

Гале́ты գ. ա. յգ. գրտակ։

Га́лечникъ գ. ա. կոպիճ, կայծքար։

Га́лечный ած. կոպիճի։

Галиматья́ գ. ի. չիմար բան, անմիտ բան։
Галіо́тный ած. վաճառանաւի։
Галіо́тчикъ գ. ա. վաճառանաւ շինող։
Галіо́тъ գ. ա. վաճառանաւ, գետնանաւ։
Га́лка,—лочка գ. ի. ճայ. թ.։
Галлици́змъ գ. ա. յատկութիւն գաղղիերէն լեզուի, գաղղիաբանութիւն։
Галлома́нія գ. ի. գաղղիամոլութիւն։
Галлома́нъ գ. ա. գաղղիամոլ։
Галлюцина́ція գ. ի. ցնորաբանութիւն, ցնորախօսութիւն, ցնորք, զառանցանք։
Галме́й գ. ա. կալմիոն, թութիայ (քիմ. նիւթ)։
Галме́йный ած. կալմիոնի։—**ка́мень**—կալամին, թութիաքար, արուաքար։
Галогра́фія գ. ի. աղագրութիւն։
Галои́дный ած. աղատեսակ։
Галои́дъ գ. ա. աղատեսակ, աղակերպ։
Галопа́дъ գ. ա. ոստիւնապար։
Галопи́рованіе գ. չ. քառասմբակ արշաւելը, քառատրոփելը։
Галопи́ровать բ. չ. քառասմբակ արշաւել։
Гало́пъ գ. ա. քառատրոփ, քառարշաւ, քառասմբակ արշաւանք (ձիու)։
Га́лочій ած. ճայի։
Гало́ша գ. ի. վերնակօշիկ, սարմուճակ, կալօշ։
Гало́шный ած. վերնակօշիկի, կալօշի։
Га́лстукъ,—тучекъ գ. ա. փողակապ, փողպատ։
Га́лстучникъ գ. ա. փողակապ կարող։
Га́лстучный ած. փողակապի, փողպատի։
Галсъ գ. ա. ժխոր, խուլ ձայն (ամբոխի) || խուլ հաչոց (շան)։
Галу́нщикъ գ. ա. տրէզագործ, ոսկեթել ժապաւէն շինող։
Галу́нный ած. տրէզի || տրէզապատ, ոսկեթել ժապաւէններից շինած։
Галу́нъ, галу́нчикъ գ. ա. տրէզ, ոսկեթել ժապաւէն։
Галу́ргія գ. ի. աղաբանութիւն, ուսումն աղերի ստացման։
Галу́шка գ. ի. կոլոլակ, քուփթայ։
Галфи́ндъ գ. ա. կողմնակի քամի։
Галче́нокъ գ. ա. ճայի ձագ։
Галванзи́рованный ած. գալվ. հոսանք անցկացրած։
Гальванизи́ровать բ. ն. գալվանական հոսանք անցկացնել։
Гальвани́змъ գ. ա. գալվանականութիւն, գալվանութիւն։
Гальвани́ческій ած. գալվանական։ — **токъ**—գալվ. հոսանք։ — **элеме́нтъ**—գալվ. տարր։ —**ная баттаре́я**—գալվ. մարտկոց։
Гальваноме́тръ գ. ա. գալվանաչափ, գալվ. հոսանքի զօրութիւնը չափող գործիք։
Гальванопла́стика գ. ի. գալվանաձուլութիւն, գալվանակերտութիւն, գալվանաձոյլ արհեստ։
Га́лька, га́лечка գ. ի. կոպիճ, կայծքար։
Галю́нный ած. նաւի ցռուկի։
Галю́нъ գ. ա. նաւի ցռուկ։
Гама́къ գ. ա. ճօճք, համակ (կախուն անկողին)։
Га́мка տ. **А'мка.**
Гаме́нъ գ. ա. ստամբակ։
Га́мкать, га́мкнуть բ. չ. հաչել։
Га́мма գ. ի. ձայնաշար, երաժշտական այբբենարան, երգաձայների ցուցակ։
Гамъ գ. ա. հաչելը, հաչոց, հաչմունք || || աղմուկ։
Гангре́на գ. ի. խլրտենի, քաղցկեղ (ախտ)։
Гандла́нгеръ գ. ա.: թնդանօթաձիգ զինուոր, վառօդ կրող։
Ганза́ գ. ի. չինական կամ թաթարական ծխաքարշ։
Гарантирова́ть բ. ն. ապահովել, երաշխաւորել։

Гарантія գ. է. գրաւական, ապահովութիւն։

Гарде́льфилъ գ. ա. քաջալար (նաւի)։

Гардемари́нъ գ. ա. առաջին աստիճան նաւային սպայի, գարդեմարին։

Гардеробме́йстръ գ. ա. հանդերձապետ։

Гардеро́бная գ. է. հանդերձատուն։

Гардеро́бщикъ գ. ա. հանդերձապահ։

Гардеро́бный ած. զգեստի, հանդերձանեաց

Гардеро́бъ գ. ա. հանդերձանի ‖ հանդերձարան, հանդերձատուն։

Гарди́на գ. է. վարագոյր լուսամտի։

Гаре́мный ած. կանանոցի, հարեմի ‖ ‖ հարեմական։

Гаре́мъ գ. ա. կանանոց, հարեմ։

Га́рканье գ. չ. կռկռալը, կռկռոց։

Га́ркать, га́ркнуть բ. չ. աղաղակել, որոտող չները խրախուսել։

Гармо́ника գ. է. հարմոնիկայ (նուագարան)։—**химическая**—նուագարան քիմիական։

Гармони́чески մ. ներդաշնակութեամբ։

Гармони́ческій ած. ներդաշնակ ‖ քաղցրանուագ։

Гармо́нія գ. է. ներդաշնակութիւն։

Га́рнецовый ած. գարնեցի, ռալկի։

Га́рнецъ գ. ա. գարնեց ($^1/_8$ մաս չետվերտի), ռալկ, տճ. աւուճ։

Гарнизо́нный ած. բերդապահ զօրքի։

Гарнизо́нъ գ. ա. բերդնորդ, բերդակալք, բերդապահ զօրք, մնայուն զօրք։

Гарни́ръ գ. ա. համեմունք։—**съ гарни́ромъ**—աւելուածով կամ համեմունքերով միս։

Гарниту́ровый ած. զարդարանքի։

Гарниту́ръ գ. ա. զարդարանք, պաճուճանք։

Га́рпіусный ած. սպիտակ ռետինի։

Га́рпіусъ գ. ա. սպիտակ ռետին։

Га́рпія գ. է. հարպիայ, հաւճապուռ խուճապք։

Гарпу́нный ած. կէտորս տէգի։

Гарпу́нъ գ. ա. կէտորս տէգ (պարանի ծայրով)։

Га́ртовый ած. տառամետաղի ‖ տառամետաղէ։

Гартъ գ. ա. տառամետաղ, պինդ մետաղ, (խառնուրդ արճիճի, զառիկի, պղնձի և երկաթի՝ տպագրական տառեր ձուլելու համար)։

Га́русина գ. է. նրբագեղմ թել, բրդէ թել (սպիտակ կամ գունաւոր՝ ասղնեգործութեան համար)։

Га́русный ած. մանածից շինած։

Га́русъ գ. ա. թեռ, բրդէ մանած (գլխաւորապէս ասղնեգործութեան համար)։

Гарцова́ніе գ. չ. ձիամարզութիւն, ձի խաղացնելը, ջիրիտ խաղալը, մարտակոչութիւն։

Гарцова́ть բ. չ. ձի խաղացնել, դի մարտ հրաւիրել, կռուի հրաւիրել (ձիով թրշնամուն մօտենալով և հեռանալով)։

Гарцо́вникъ գ. ա. ձիամարզ, ձի խաղացնող, մարտակոչ։

Гарь գ. է. խանձահոտ։

Гаси́ло գ. չ., **гаси́льникъ** գ. ա. շիջեցնող, մարող, հանգցնող (գործիք)։

Гаси́льный ած. շիջեցնող, մարող, հանգցնող։

Гаси́льщикъ գ. ա., —**щица** գ. է. շիջեցնող, հանգցնող, մարող (մարդ)։

Гаси́ть, га́шивать բ. ն. շիջեցնել, մարել, հանգցնել (կրակը, կիրը)։

Га́снуть բ. չ. շիջանել, հանգչել, մարել։

Га́строномическій ած. պորտաբէնական, համադամասիրական։

Гастроно́мія գ. է. պորտաբէնութիւն, խոհակերութիւն, որովայնամոլ լինելը, փորի յարգը գիտենալը։

Гастроно́мъ գ. ա. պորտաբէն, անձնիկ կամ սիրող համադամ կերակուրների, համադամասէր, ընտրակեր։

Гасъ գ. ա. գազ || տրէգ, ոսկեթել ժապաւէն, կլապիտոն։

Гáсовый տ. **Газовый**.

Гати́ть, за— բ. ն. ճահիճները չորացնել ճախճախուտ տեղերը խոտով և այլն լցնել (ճանապարհների համար)։

Гать գ. ի. լցրած կամ ամրացրած ճանապարհ։

Гауптвáхта գ. ի. գլխաւոր պահակ զօրաց (քաղաքի մէջ)։

Гауптвáхтенный ած. զօրաց պահակի։

Гачéніе գ. չ. լցնելը, ամրացնելը, զօրացնելը (ճահճային տեղերը)։

Гачéнный ած. չորացրած ճահիճ։

Гáчи գ. ի. յոգ. ազդր, ճուռ։

Гáчникъ գ. ա. խոնջան, ուչխուր։

Гашéніе գ. չ. հանգցնելը, մարելը, շիջուցանելը || շիջուցում։

Гашёный ած. այրած, մարած, հանգած։ **—ная и́звесть**—այրուած կիր, մարած կիր։

Гвалтъ գ. ա. աղմուկ, շփոթ, բռնութիւն || բռնաբարութիւն, յլկանք։

Гвардéецъ գ. ա. պահապան զինուոր, անձնապահ զօրաբաժին զինուոր (թագաւորի և այլն)։

Гвардéйскій ած. անձնապահ զօրաց || || պահապան զինուոր։

Гвáрдія գ. ի. անձնապահ զօրք || պահապան զօրք։

Гваябáра գ. ի. ծովախաղող. բ։

Гверилья́съ գ. ա. արձակամարտ զօրական։

Гвозди́ка, гвозди́чка գ.´ ի. մեխ || մեխակ, շահոքրամ, ձագախոտ. բ.։ **—пуши́стая**—թաւապատ մեխակ։ **—садóвая**—պարտէզի մեխակ. բ.։

Гвозди́чный ած. մեխի || մեխակի || մեխակական, մեխակային։**—бáрхатная**—մեռելածաղիկ, հնդիկ շահոքրամ։

Гвозди́льникъ գ. ա. մեխաշէն (գործիք)։

Гвозди́льня գ. ի. մեխի գործարան։

Гвозди́ть բ. ն. մեխել, գամել, մամարել։

Гвозди́чникъ գ. ա. մեխակի մարգ։

Гвоздóчникъ, гвоздáрь գ. ա. մեխ շինող։

Гвоздóчный ած. (**заводъ**) մեխի (գործարան)։

Гвоздь, гвóздикъ,—здóкъ,—здóчекъ գ. ա. մեխ, բևեռ, գամ, մամար։

Гроздяни́къ գ. ա. մեխի տուփ։

Гвоздянóй ած. մեխի։

Гдѣ մ. ուր, որտեղ, ուրանոր։

Гевáнъ գ. ա. տոսախ, շիմշիր (թուփ)։

Гегемóнія գ. ի. նախաձեռնութիւն (պատերազմական), առաջնորդութիւն։

Геéнна գ. ի. գեհեն, դժոխք։

Геéнскій ած. գեհենի, դժոխքի || դժոխային։

Гей ձկ. էյ, դու, ա տղայ, քեզ եմ ասում, տօ, ծօ։

Гекатóмба գ. ի. զոհ հարիւր արջառի, հարիւրեզնեան զոհ։

Гекзамéтръ գ. ա. վեցոտնեան ոտանաւոր։

Гектаръ գ. ա. արտաչափ, հեկտար (մօտ երկու օրավար գետին)։

Гексáэдръ գ. ա. վեցանիստ, խորանարդ։

Гектогрáммъ գ. ա. հարիւրագրամ։

Гектоли́тръ գ. ա. հարիւրլիտր։

Гектомéтръ գ. ա. հարիւրամետր։

Геліогрáфія գ. ի. արևագրութիւն։

Геліомéтръ գ. ա. արևաչափ, աստղաչափ (գործիք, որով չափում են արևի և աստղերի տրամագիծը)։

Геліоскóпъ գ. ա. արևադիտակ (գործիք)։

Геліостáтъ գ. ա. արևակաց, ցոլադարձ (գործիք)։

Геліотрóпъ գ. ա. արևադէմ (ծաղիկ) || || արևաքար, արևադէմ յասպիս։

Геліоцентри́ческій ած. արևակենդրոնական։

Гелкологíя գ. ի. կեղաբանութիւն։

Гельминтологи́ческій ած. որդնաբանական։

Гельминтолóгія գ. ի. որդնաբանու-

թիւն (կենդանաբանութեան մի մասը, որ խօսում է որովայնի ճճուների եւայլն մասին)։

Гельминтолóгъ *գ. ա. որդնաբան։*

Гематúнъ *գ. ա. արենիտ (քիմ.)։*

Гематúтъ *գ. ա. արիւնաքար (քիմ.)։*

Гематозúнъ *գ. ա. արիւնաներկ (քիմ.)։*

Гемисфéра *գ. ի. կիսագունտ։*

Гемисферúческiй *ած. կիսագնտի || կիսագնտական։*

Геморóй *գ. ա.,*—**úды** *գ. ա. յգ. թթախտ, արիւներթութիւն, տճ. մայասիլ։*

Геморроидáльный *ած. թթախտային, արիւներթական, մայասիլի։* —**ныя шúшки**—*թութք։*

Генвáрь *տ.* **Янвáрь.**

Генвáрскiй *տ.* **Янвáрскiй.**

Генеалогúческiй *ած. տոհմագրական, ազգաբանական։*

Генеалóгiя *գ. ի. տոհմագրութիւն, ազգաբանութիւն։*

Генералбасúстъ *գ. ա. երաժշտագէտ, գիտակ ներդաշնակութեան արուեստի։*

Генералбáсъ *գ. ա. նախագիտելիք կամ սկզբունք երաժշտութեան։*

Генералúссимусъ *գ. ա. ընդհանուր հրամանատար զօրքի։*

Генералитéтъ *գ. ա. զօրապետների դասակարգ, խումբ զօրապետաց։*

Генерáлъ *գ. ա. զօրապետ։*

Генерáлъ-адмирáлъ *գ. ա. գլխաւոր ծովապետ, գլխաւոր ծովակալ։*

Генерáлъ-адъютáнтъ *գ. ա. թիկնապահ զօրապետ, գեներալ-ադիւտանտ։*

Генерáлъ-аудиторiáтъ *գ. ա. բարձրագոյն զինուորական դատարան։*

Генерáлъ-аудитóръ *գ. ա. դատաւորապետ զինուորական, գլխաւոր կառավարիչ զինուորական դատաստանական մասին։*

Генерáлъ-губернáторъ *գ. ա. գլխաւոր նահանգապետ։*

Генерáлъ-квартирмéйстеръ *գ. ա. ապաստարանապետ զօրաց || կառավարչապետ զօրաց։*

Генерáлъ-лейтенáнтъ *գ. ա. գեներալ-լէյտենանտ (երկրորդ աստիճան զօրապետութեան)։*

Генерáлъ-маiоръ *գ. ա. զօրապետ, գեներալ-մայոր (առաջին աստիճ. զօրապետութեան)։*

Генерáлъ-маршъ *գ. ա. թմբկահարութիւն զօրքի շարժման համար։*

Генерáлъ отъ артиллéрiи *գ. մեծ զօրագլուխ հրազինուորաց։* — **инфантéрiи**—*մեծ զօրագլուխ հետեւակազօրաց։* — **кавалéрiи** — *մեծ զօրագլուխ հեծելազօրաց։*

Генерáлъ - провiантмéйстеръ *գ. ա. սննդապետ (զօրաց)։*

Генерáлъ-фельдмáршалъ *գ. ա. գլխաւոր զօրապետ, մեծ զօրապետ, աւագ զօրապետ, մեծ մարաջախտ։*

Генерáлъ-фельдцейхмéйстеръ *գ. ա. պետ կամ գլխաւոր հրամանատար հրազինուորաց։*

Генерáльный *ած. զօրապետական || գըլխաւոր։* —**ное сражéнiе** — *գլխաւոր ճակատամարտ։*

Генерáльскiй *ած. զօրագլխի, զօրապետի || զօրապետական։*

Генерáльство *գ. չ. զօրապետութիւն։*

Генерáльша *գ. ի. զօրապետի կին։*

Генетúческiй *ած. հետեւակցական։*

Геникологíя *գ. ի. ուսումն մանկաբարձութեան։*

Геникологъ *գ. ա. մանկաբարձ-բժիշկ։*

Гéнiй *գ. ա. հանճար || ոգի, բնաւորութիւն || պահապան հրեշտակ։*

Генiáльно *բ. հանճարեղութեամբ։*

Генiáльность *գ. ի. հանճարեղութիւն։*

Генiáльный *ած. հանճարեղ, հանճարալի, հանճարամիտ, հանճարաշատ։*

Геогенúческiй *ած. երկրաբանական։*

Ге́огенія,—го́нія գ. է. երկրաբանութիւն։

Геогно́зія գ. է. հարթաբանութիւն երկրի (երկրաբանութեան մի մասը, որ խօսում է երկրագնտի հարթ կեղևի կազմութեան մասին)։

Геогности́ческій ած. հարթաբանական։

Географи́ческій ած. աշխարհագրական։

Геогра́фія գ. է. աշխարհագրութիւն։

Гео́графъ գ. ա. աշխարհագիր։

Геодези́стъ,—де́тъ գ. ա. երկրաչափ։

Геодези́ческій,—ски ած. տեսական կամ բարձրագոյն երկրաչափութիւն։

Геоде́зія գ. է. գիտութիւն երկրաչափութեան, բարձրագոյն երկրաչափութիւն, գէօդէզիա։

Геологи́ческій ած. երկրագիտական։

Гео́логія գ. է. երկրագիտութիւն, գէօլոգիա։

Гео́логъ գ. ա. երկրագէտ։

Геометра́льно մ. երկրաչափական ճշտութեամբ։

Геометри́чески մ. երկրաչափօրէն, երկրաչափութեամբ։

Геометри́ческій ած. երկրաչափական։

Геоме́трія գ. է. երկրաչափութիւն։ —**аналити́ческая**—վերլուծական երկրաչափութիւն։—**начерта́тельная**—նկարագրական երկրաչափութիւն։

Геоме́тръ գ. ա. երկրաչափ։

Гео́номія գ. է. հողաբանութիւն, ուսումն բուսահողի։

Георги́на (далія) գ. է. աստղածաղիկ, դահլեակ, գէօրգինայ. բ.։

Геоцентри́ческій ած. երկրակենդրոն, կենդրոնական (երկրի)։

Гепата́льгія գ. է. լերդացաւութիւն։

Гепати́тесъ գ. ա. լերդատապ։

Гера́льдика գ. է. կնքագիտութիւն, դրոշմագիտութիւն։

Гера́льдикъ գ. ա. կնքագէտ, դրոշմագէտ։

Геральди́ческій ած. կնքագիտական, դրոշմագիտական։

Гера́ній գ. ա. աղաւնակտուց, խորդենի. բ.։

Герба́рій, герба́ріумъ գ. ա. բուսարան, ժողովածու բոյսերի։

Гербо́вникъ գ. ա. կնքամատեան, դրոշմագիրք, տոհմացոյց մատեան։

Гербо́вный ած. դրոշմական։

Ге́рбовый ած. կնքուած, դրոշմուած։ —**вая бума́га**—դրոշմաթուղթ։

Гербовѣдѣніе գ. չ. կնքագիտութիւն, դրոշմագիտութիւն։

Гербопи́сецъ գ. ա. կնքագիր, դրոշմագիր։

Гербари́зація գ. է. տերևաժողով, բուսաժողով։

Гербъ, ге́рбикъ գ. ա. տոհմադրոշմ, զինադրոշմ։

Германи́змъ գ. ա. գերմանականութիւն (դարձուածք կամ ոճ գերմանական լեզուի)։

Германома́нъ գ. ա. գերմանասէր։

Гермафроди́тъ գ. ա. այրակին, երկսեռ, էգարու, արուէգ (կենդանի, ծաղիկ ևայլն)։

Гермене́втика գ. է. մեկնութիւն սուրբ գրոց։

Герменевти́ческій ած. սուրբ գրոց մեկնութեան։

Гермети́чески մ. օդախիտ, ամրափակ։

Геро́й, иро́й գ. ա. հերոս, դիւցազն, քաջորդի, քաջամարտիկ, ախոյեան։

Герои́да գ. է. դիւցազնաբանութիւն։

Герои́змъ գ. ա. հերոսութիւն։

Героикоми́ческій ած. ծաղրախառն հերոսական։

Герои́ня գ. է. հերոսուհի, դիւցազնուհի։

Герои́чески մ. հերոսաբար, հերոսութեամբ, դիւցազնաբար։

Геро́йскій, герои́ческій ած. հերոսի || հերոսական։ —**кая поэ̀зія**—հերոսական բանաստեղծութիւն։

Геро́йство գ. չ. հերոսութիւն, դիւցազնութիւն։

Геро́льдія գ. ի. նշանավարչութիւն, ծերակոյտի մասն, որ պարապում է ազնուականների տոհմաբանութեամբ։

Герольдме́йстеръ գ. ա. նշանապետ, կառավարիչ մասին տոհմաբանութեան։

Геро́льдство գ. չ. համբաւաբերութիւն։

Геро́льдскій ած. համբաւաբերի, մունետիկի։

Геро́льдъ գ. ա. համբաւաբեր, հռչակող, մունետիկ։

Герпентоло́гія գ. ի. սողնաբանութիւն, ուսումն սողնոց։

Ге́рцогство գ. չ. դքսութիւն։

Герцоги́ня գ. ի. դքսուհի։

Герцо́гскій ած. դքսութեան || դքսական։

Ге́рцогъ գ. ա. դուքս։

Гесперидій ած. նարնջապտուղ։

Гетеро́скіи գ. ա. յգ. այլաստուերք, այլաստուերեանք:

Жи́голка գ. ի. դողդողագի, խաղտըրտնիկ, ջրապիպլիգ. թ.։

Гзымзъ գ. ա. դրուագ, պսակ շինուածի, դարակ, ցցուած մաս (պատի), տճ. սաչաղ, փերվազ։

Ги́бель գ. ի. կորուստ, ·վնաս, տարաբախտութիւն, չարաշուք վախճան || || անհուն բազմութիւն, անհամար բազմութիւն։

Ги́бельно մ. կորստական կերպով, վնասակար կերպով, չարաշուք։

Ги́бельный ած. կորստական, վնասաբեր, վնասակար, չարաշշուկ, չարաշուք։

Ги́бкій ած. ճկուն, դիւրաթեք, կակուղ || || ճարպիկ, արագաշարժ։

Ги́бко մ. դիւրաթեք, ճկունութեամբ։

Ги́бкость գ. ի. ճկունութիւն, դիւրաթեքութիւն, կակղութիւն || ճարպիկութիւն, արագաշարժութիւն, ժրութիւն։

Ги́блемый ած. կորստական, կորստեան մատնուած, չքանալու։

Ги́бнуть բ. չ. կորչել, չքանալ։

Гига́нтскій ած. հսկայական։

Гига́нтъ գ. ա. հսկայ, վիթխարի, յաղթահասակ (մարդ)։

Гигіе́на գ. ի. առողջապահութիւն, առողջաբանութիւն, կենսապահութիւն։

Гигіени́стъ գ. ա. առողջաբան։

Гигіени́ческій ած. առողջապահական, ողջապահիկ, կենսապահական։

Гигрометри́ческій ած. խոնաւաչափական։

Гигроме́тръ գ. ա. խոնաւաչափ (գործիք)։

Гигроскопи́ческій ած. խոնաւադիտական || ջուր ծծող, խոնաւութիւն ծըծող, ծծուն։

Гигроско́пъ գ. ա. խոնաւադէտ (գործիք)։

Ги́дра գ. ի. հիդրա (թունաւորը) || բազմագլխանի առասպելական օձ։

Гидра́влика գ. ի. ջրաբաշխութիւն։

Гидра́вликъ գ. ա. ջրաբաշխ ճարտարապետ։

Гидравли́ческій ած. ջրաբաշխական։ **—лическая пре́сса**—ջրաբաշխական մամուլ։

Гидра́тъ գ. ա. ջրատ, ջրած։

Гидрографи́ческій ած. ջրագրական:

Гидрогра́фія գ. ի. ջրագրութիւն, նըկարագրութիւն ջրերի։

Гидрогра́фъ գ. ա. ջրագիր։

Гидродина́мика գ. ի. ջրաշարժութիւն, ջրազօրութիւն։

Гидродинами́ческій ած. ջրաշարժական։

Гидроло́гія գ. ի. ջրաբանութիւն։

Гидроме́тръ գ. ա. բարձրաչափ ջրի, (գործիք) || խտաչափ, ծանրաչափ (հեղուկների)։

Гидропати́ческій ած. ջրաբուժական։

Гидропа́тія գ. ի. ջրաբուժութիւն։

Гидропа́тъ գ. ա. ջրաբոյժ-բժիշկ։

Гидростáтика գ. է. ջրակշռականութիւն, ջրակայութիւն։

Гидростатúческій ած. ջրակշռական։ —**скіе вѣсы́**—ջրակշիռ։

Гидротерáпія գ. է. ջրաբուժութիւն։

Гидрофáнъ գ. ա. ակն աշխարհի (քար)։

Гикáть, гúкнуть բ. չ. աղաղակել, ձայներ հանել (յարձակուելիս)։

Гикъ գ. ա. հայ-հույ (կօզակների բացականչութիւն՝ յարձակման ժամանակ)։

Гиль գ. է. կարմրաստուտ, կարմրատրտուն. թ.։

Гильдéйскій ած. դասակարգի, գիլդիական։

Гúльдія գ. է. դասակարգ (վաճառականաց, որ բաժ. 3—4 գ.), գիլդիայ։

Гúльза գ. է. թղթէ գլան (պապիրոս շինելու) || հրացանի փամփուշտ, փամփշուկ։

Гильотúна գ. է. կառափնարան, գըլխատման մեքենայ։

Гильотúнка գ. է. կտրիչ (սիգարի ծայրերի)։

Гильотúнный ած. կառափնարանի, գըլխատման մեքենայի։

Гильотинúрованіе գ. չ. գլխատում, գլխատելը, կառափելը։

Гильотинúровать բ. ն. գլխատել, կառափել։

Гильотинúрованнный ած. գլխատուած, կառափնատ։

Гимназúстъ գ. ա. գիմնազիոնի աշակերտ։

Гимназúческій ած. գիմնազիոնի || գիմնազիական։

Гимнáзія գ. է. գիմնազիոն, ժիմնազ։

Гимнáстика գ. է. մարմնավարժութիւն, մարմնամարզութիւն, մարմնակրթանք։

Гимнастúческій ած. մարմնավարժական, մարմնամարզական։

Гúмнотъ գ. ա. ելեկտրաձուկ. ձ.։

Гимнъ գ. ա. օրհներգութիւն || շարական, գանձ։

Гинеколóгія գ. է. կնախտաբանութիւն, գիտութիւն՝ կանանց հիւանդութեան, գինեկօլօգիա։

Гинеколóгъ գ. ա. բժիշկ՝ կանանց հիւանդութեան, կնաբժիշկ։

Гинекокрáтія գ. է. կնապետութիւն։

Гúнуть, сгúнуть բ. չ. չքանալ, ոչնչանալ, անյայտանալ, փտել։

Гипéрбола գ. է. չափազանցութիւն, դիպաբանութիւն (ձև ճարտասանական) || անդրաձիգ (մաթեմ. գիծ)։

Гиперболúчески մ. չափազանցօրէն։

Гиперболúческій ած. չափազանցական || || անդրաձգի, անդրաձգական։

Гипербορéецъ գ. ա. հիւսիսաբնակ, բևեռաբնակ։

Гиперборéйскій ած. հիւսիսային, արջային։

Гипертрóфія գ. է. սննդազանցութիւն (անչափ աճում մարմնի որևէ գործարանի կամ մասի)։

Гипотéза, ипотéза գ. է. ենթադրութիւն, վարկած։

Гипотéка գ. է. գրաւական (կալուածք)։

Гипотéчный ած. գրաւ դնելու։ —**залóгъ** —երաշխաւորութիւն գրաւականով։

Гипотенýза գ. է. ներքնաձիգ, հակուղիղ (գիծ)։

Гипотетúческій ած. ենթադրելի, ենթադրական։

Гипохóндрикъ գ. ա. ախոնդանոտ, տըխրաբնոյթ։

Гипохондрúческій ած. ախոնդական, ախոնդանոտ, տխուր։

Гипохóндрія գ. է. ախոնդանք, ախոնդութիւն || տրտմութիւն, տխրութիւն։

Гиппомáнъ գ. ա. ձիասէր մարդ։

Гипподрóмъ գ. ա. ձիարձակարան, ձիընթացարան։

Гиппопота́мъ գ. ա. ջրագոմէշ, ձիագետի. կ.։

Гиппу́ровая кислота́ գ. ի. ձիամիզական թթուուտ (քիմ.)։

Гипсъ գ. ա. գաճ, բուռ։

Гипсова́тый ած. բռոտ, գաճախառն։

Гипсо́вый ած. գաճի ‖ գաճից շինած։

Ги́рка գ. ի. կարմիր ցորեն, գարնայ, գիւրգենի, գիրկան։

Гирля́нда, гирля́ндочка գ. ի. ծաղկահիւս, ղրասանդ։

Гирома́нтія գ. ի. շրջահմայութիւն։

Гирси́на գ. ի. նոխազին (քիմ.)։ —**новая кислота́**—նոխազական թթուուտ (քիմ.)։

Ги́рный ած. կշռաքարի։

Ги́ря, ги́рька գ. ի. կշռաքար։

Гистера́льгія գ. ի. արգանդացաւութիւն։

Гистерото́мія գ. ի. արգանդահատութիւն։

Гистоло́гія գ. ի. մսաբանութիւն, հիւսուածաբանութիւն։

Гистогра́фія գ. ի. մսագրութիւն։

Гита́на գ. ի. չինգանայ կին, բօշայ կնիկ։

Гита́ра գ. ի. կիթառ։

Гита́рный ած. կիթառի։

Гитари́стъ, գ. ա.,—**тка** գ. ի. կիթառահար, կիթառածու։

Ги́терсъ գ. ա. ջրաքարշ շերեփ (նաւի)։

Гіалу́ргія գ. ի. ապակեշինութիւն։

Гіаци́нтовый ած. յակինթի ‖ յակինթէ, յակինթից շինած։

Гіаци́нтъ գ. ա. հօրոտ մօրոտ, յակինթ. բ. ‖ յակինթ (ակն)։—**мушка́тный**—մշկունի լեռնային. բ.։

Гіе́на գ. ի. բորենի, մարդագայլ. կ.։ —**крапча́тая**—բ. պիսակ։ —**полоса́тая**—բ. շերտաւոր։

Гіерогли́фъ տ. **Іерогли́фъ**.

Глава́ գ. ի. գլուխ ‖ գմբէթ ‖ գլուխ (գրքի) ‖ գլխաւոր, առաջնորդ, շահապետ, գիւղապետ։ —**па́ртіи**—պարագլուխ, առաջնորդ կուսակցութեան։

Главе́нство գ. չ. գլխաւորութիւն, առաջնորդութիւն, տանուտիրութիւն, գիւղապետութիւն։

Главнокома́ндующій ած. գ. ա. գլխաւոր հրամանատար։

Главнонача́льствующій, главноуправля́ющій ած. գ. ա. գլխաւոր կառավարիչ։

Гла́вный ած. գլխաւոր ‖ երեւելի ‖ ընտիր։ — **равви́нъ**—խախամապետ։

Главотя́жъ գ. ա. ապարօշ, գլխի փաթթոց (հրէից)։

Глагола́ть բ. ն. ասել, խօսել, ճառել։ —**ся** բ. ա. ասուել, խօսուել։

Глаго́ланный ած. ասուած, խօսուած։

Глаго́ливый ած. ասող, խօսող, պլուցող։

Глаго́лъ գ. ա. խօսք, բան ‖ բայ։

Глаго́ль գ. ա. կախաղան (ռուս Г տառի ձեւով)։

Глаго́льный ած. բայի։

Глади́лка գ. ի., **глади́ло** գ. չ. ողորկիչ, կոկիչ, փայլեցուցիչ (գործիք), թըղթակոկ, կտաւակոկ։

Глади́льный ած. ողորկելու, կոկելու, փայլեցնելու։

Глади́льщикъ գ. ա.,—**щица** գ. ի. ողորկող, կոկող, փայլեցնող (մարդ)։

Гла́дить, вы— բ. ն. ողորկել, կոկել, հարթել ‖ փայփայել, շոյել։ —**ся** բ. ա. ողորկուել, կոկուել, հարթուել։

Гла́дкій, гла́денкій ած. ողորկ, կոկիկ, հարթ, անխորշոմ, ջինջ ‖ տափակ, տափարակ ‖ գիրուկ, կլոր։

Гладіа́торъ գ. ա. սուսերամարտիկ, գինամրցիկ։

Гла́дко, гла́денько մ. բոլորովին հարթ, խիստ կոկ։

Гла́дкость գ. ի. հարթութիւն, տափարակութիւն, կոկութիւն։

Гладъ տ. **Го́лодъ**.

Гла́дышъ գ. ա. հաստլիկ, գիրուկ || վայրի ուպան. բ.։

Гладь գ. ա. հարթութիւն, ողորկութիւն, կոկութիւն։

Гла́женный ած. ողորկուած, կոկուած, հարթուած || շոյուած։

Гла́женіе գ. չ. հարթելը, հաւասարելը, յղկելը, ողորկելը, կոկելը || շփելը, շըփում։

Глаза́стый ած. աչեղ, մեծակն, խոշոր աչքերով || սրատես։

Глазе́товый ած. ճամկաւոր դիպակից կարած։

Глазе́тъ գ. ա. ճամկաւոր դիպակ։

Гла́зница գ. ի. ակնակապիճ, աչքի փոս։

Глазно́й ած. աչքի, աչաց։ **—ная впа́дина**—աչքի փոս, աչքի խոռոչ, ակնակապիճ։ **—ное я́блоко**—աչքի խնձոր, աչաց գնտակ, ակնագունտ։

Глазо́къ, глазо́чекъ գ. ա. աչիկ || ծառապտուկ, ակնուռ, ծայրապտուկ, պըտուկ (ծառի), ակն || ընձիճ || հատ (ատղնեգործի) || կեղեւապատրոյս, կեղեւապատուաստ։

Глазомѣрно մ. աչքի չափով։

Глазомѣръ գ. ա. աչքի չափ։

Глазу́нъ գ. ա.,**—зу́нья** գ. ի. աչեղ, խոշոր աչքերով || սրատես || դատարկահայեաց։

Глазу́ренный ած. արծնապակեալ։

Глазу́рить, о— բ. ն. արծնապակել, ապակէնիւթ քսել, չինի քսել։

Глазу́рь գ. ի. արծնապակի, վէրնիճ, ջնարակ, ջրդեղ։

Глазъ, гла́зикъ, глазо́къ, глазо́чекъ գ. ա. աչք, ակն, աչիկ || ակնուռ (ծառի)։ **Весе́лые гла́зки**—խնդածաղիկ. բ.։

Глазѣніе գ. չ. աչքերը պշացնելը, բացբերանութիւն։

Глазѣть բ. չ. բացբերանութիւն անել, պարապ աչել || աչքով տալ։

Гланцева́ть բ. ն. ողորկել։

Гла́сисъ գ. ա. ամրոցաշուրջ դաշտավայր (հարթութիւն ամրոցի շուրջը մինչ ռումբի ընկնելու հեռաւորութիւնը)։

Гласи́ть բ. ն. ասել, խօսել || ձայնել, կարդալ։

Гла́сно մ. բարձր ձայնով, բարձրաձայն։

Гла́сность գ. ի. հրապարակով լինելը, բարձրաձայնութիւն || յայտնի լինելը, հռչակաւորութիւն։

Гла́сный ած. ձայնաւոր || յայտնի, հռչակաւոր || երեւասու (քաղաքային վարչութեան)։

Гласъ գ. ա. ձայն || հնչիւն։

Гла́уберовая соль գ. ի. զարմանալի աղ, գլաուբերեան աղ (քիմ.)։

Глаша́тай գ. ա. մունետիկ։

Глаша́ть բ. ն. հռչակել, ձայնել, կանչել, անուանել, անունը կանչել։

Глаше́ніе գ. չ. հռչակում, հռչակելը, կանչելը։

Глевъ գ. ա. մածոյց (ձկան կաշու)։

Гле́зна գ. ի. ոտքի կոճ։

Гле́товый ած. քարմարցանկի։

Гле́тчеръ գ. ա. սառնալեռ, սառցակոյտ։

Глетъ գ. ա. քարմարցանկ (քիմ.)։

Глико́зъ գ. ա. քաղցրանիւթ (քիմ.)։

Глико́ловая кислота́ գ. ի. ալքաղցրիտական թթուուտ։

Глико́колъ գ. ա. քարձրասինձ (քիմ.)

Глико́лъ գ. ա. ալքաղցրիտ (քիմ.)

Гли́ммеръ գ. ա. փայլար, փայլածու քար։

Гли́на, гли́нка գ. ի. կաւ, հասարակ կաւ:

Гли́нистый ած. կաւոտ, կաւախառն։

Гли́ній գ. ա. զուտ կաւ, բնալեղ, կաւածին։

Гли́нница գ. ի.,**—ще** գ. չ. կաւահանք, կաւի տեղ։

Глинова́лъ գ. ա. կաւակոխ, կաւ շաղուող։
Глинова́льня գ. ի. շաղախարան (կաւի)։
Глинозёмный ած. արգնահողի || արգնահողէ, արգնահողից շինած։
Глинозёмъ գ. ա. արգնահող, պաղլեղիկ։
Глинтве́йнъ գ. ա. Թերմօն, գինու փունչ։
Гли́няный ած. կաւեղէն, կաւէ || կաւային։ — **горшо́къ**—կաւէ աման, պուտուկ։ — **слой**—կաւաշերտ, կաւեղէն շերտ։
Гли́птика գ. ի. քանդակագործութիւն, քանդակական արուեստ։
Глиптогра́фія գ. ի. քանդակագիտութիւն։
Глиста́ գ. ի., **глистъ** գ. ա. երիզ, փորի ճիճու։
Гли́стникъ գ. ա. խորասանի, մշկախոտ։
Гли́стница գ. ի. երիզահալած խոտ, երիզահալած նիւթ։
Гли́стный ած. երիզի, ճիճուի։
Глистого́нный ած. երիզահալած։
Глистого́нъ գ. ա. մշկախոտ. բ.։
Глицери́нъ գ. ա. քաղցուենի (քիմ.)։
Глици́на գ. ի. քաղցրանիկ, ճենոզկուզուկ։
Гли́цій գ. ա. քաղցրան (մետաղ)։
Гло́бусъ գ. ա. երկրագունտ (արհեստական)։ — **небе́сный**—երկնացոյց, երկնագունտ։
Гло́бусный ած. երկրագնտի || երկրագնտական։
Глогъ գ. ա. զավարս, հոն։
Глода́ніе գ. չ. կրծոց, կրծոտելը, եղերքները կրծելը։
Глода́ть, гла́дывать բ. ն. կրծել, չորս բոլորը կրծել։
Глодъ գ. ա. ուժատու, սրափուշ. բ.։
Глоси́тисъ գ. ա. լեզուատապ։
Глоссогра́фія գ. ի. լեզուագրութիւն։
Глота́ть, глотну́ть, глону́ть, гла́тывать բ. ն. կլանել, կուլ տալ։ —**ся** բ. ա. կլանուել, կուլ տրուել։

Гло́тка գ. ի. կլան, կոկորդ || ըմպան։
Гло́точный ած. կոկորդի || կոկորդային։
Глото́къ,—то́чекъ գ. ա. կուլ, ումպ, կում։
Гло́хнуть, огло́хнуть բ. չ. խլանալ, ականջները ծանրանալ։
Глубина́ գ. ի. խորութիւն։
Глубо́кій, глубова́тый ած. խոր, խորունկ, խորամէջ, խորայատակ։
Глубо́ко, глубоко́ մ. խոր, խոր կերպով։
Глубокомы́слено մ. խորագիտութեամբ, խորամտութեամբ։
Глубокомы́сленность գ. ի., —**мы́сліе** գ. չ. խորամտութիւն, խորագիտութիւն։
Глубокомы́сленный ած. խորիմաստ, խորամիտ, խորագէտ, գերիմաստ, մըտահարուստ։
Глубо́кость գ. ի. խորութիւն (մտքերի)։
Глубь գ. ի. խորութիւն, խորք։
Глузгъ, лузгъ գ. ա. աչքի անկիւն։
Глуми́тельный ած. խեղկատակ, ծաղրալի։
Глуми́ть բ. չ. կատակել, ծաղրել։ —**ся** բ. ա. ծաղր անել։
Глумле́ніе, глумъ գ. կատակ || ծաղր։
Глупендя́й տ. **Глупе́цъ.**
Глупе́цъ գ. ա. յիմար, անխելք, տխմար (մարդ)։
Глу́по մ. յիմարաբար, անմտութեամբ, յիմար կերպով, յիմարութեամբ։
Глу́пость գ. ի. յիմարութիւն, անխելքութիւն, անմտութիւն, տխմարութիւն։
Глу́пый, глу́пенкій, глупова́тый ած. յիմար, անխելք, անմիտ, ապուշ, տխմար || յիմարական։
Глупы́шъ գ. ա. մրրկաբեր, դիոմէդ. թ.։
Глупѣ́ть, оглупѣ́ть, поглупѣ́ть բ. չ. յիմարանալ, բթանալ, տխմարանալ։
Глуха́рка գ. ի. ձայնարգել (լսարանը նուագարաններից)։
Глуха́рь գ. ա. մեծ փայտմորիկ, վայրի աքաղաղ. թ.։

Глу́хо մ. *խուլ կերպով, խուլ։*

Глухова́то մ. *փոքր ինչ խուլ։*

Глухо́й,—хова́тый ած. *խուլ || անձայն, լռիկ || անորոշ, մթին || անանց (ճանապարհ ևայլն) || խիտ, անթափանց || || խեղդուած (բոյս)։*

Глухонѣмо́й ած. *խուլ և համր, խուլումունջ։*

Глухонѣмата́ գ. ի. *խուլուհամրութիւն։*

Глухота́ գ. ի. *խլութիւն։*

Глуши́ть բ. ն. *խլացնել || հանգցնել, անթեղել, մարել (կրակը ծածկելով և այլն)։*

Глушня́къ գ. ա. *խիտ անտառ, անթափանց անտառ։*

Глушь գ. ի. *անկիւն, անմարդաբնակ տեղ || հեռաւոր անկիւն։*

Глы́ба, глы́бка գ. ի. *հողակոշտ, կոշտ, փերթ, կտոր, բուռն։*

Глы́бистый,—бова́тый ած. *կոշտոտ, կոշտ-կոշտ։*

Глыбодро́бъ գ. ա. *տափան, ցաքան։*

Глѣнистый ած. *հիւթալի։*

Глѣнь գ. ի. *հիւթ, քամուք։*

Глядь բ. հր. եղ. *մտիկ տուր, տես։*

Глядѣніе գ. չ. *նայելը, աչելը, մտիկ տալը։*

Глядѣть—дывать—ну́ть բ. չ. *նայել, հայել, աչել, աչել, դիտել, նկատել || || սպասել, որոնել, աչքերով փնտրել։* **—ся** բ. ա. *բաւականաչափ նայել, լաւ աչել (իւր վրայ հայելու մէջ)։*

Гля́нецъ գ. ա. *փայլ, փայլունութիւն, ողորկութիւն, փայլփլոց։*

Глянцо́ванный, гля́нцевый, глянцо- ви́тый ած. *փայլուն, ողորկ, փէլքատացրած։*

Глянцева́ть, на— բ. ն. *փայլեցնել, ողորկել, փէլքատացնել։*

Гнать, гоня́ть, гони́ть բ. ն. *վանել, քշել, հալածել։* **—ся** բ. ա. *հետևել, հետապնդել, վազել, գնալ։*

Гнейсовый ած. *գնէյսի || գնէյսից շինած։*

Гнейсъ գ. ա. *գնէյս (քար)։*

Гнести́ բ. ն. *ճնշել, սեղմել || նեղել։* **—ся** բ. ա. *ճնշուել, սեղմուել || նեղուել։*

Гнете́ніе գ. չ. *ճնշելը, սեղմելը || նեղելը։*

Гнетённый ած. *ճնշուած, սեղմուած || || նեղուած։*

Гнётъ գ. ա. *ճնշում, նեղութիւն || ճընշիչ (գործիք), մամուլ։*

Гни́да գ. ի. *անիծ։*

Гни́дный ած. *անծոտ, անիծոտ։*

Гни́дникъ գ. ա. *խաղողախոտ. բ.։*

Гнило́й, гнилова́тый ած. *փտած, փուտ, նեխած, լակ, հոտած։*

Гни́лость գ. ի. *փտածութիւն, նեխութիւն։*

Гнилу́ха,—лу́шка գ. ի. *փտած փայտ։*

Гниль գ. ի. *փուտ, փտած բան։*

Гниля́къ գ. ա. *նեխուած մարմին, փտած մարմին, վիրածածկ մարդ, խոցոտ ու տկար մարդ։*

Гнить բ. չ. *փտել, նեխուել, ապականուել։*

Гни́ца գ. ի. *համեմ. բ.։*

Гніе́ніе գ. չ. *փտելը, նեխուելը, ապականուելը։*

Гнію́честь գ. ի. *ապականացութիւն, ապականացու լինելը։*

Гнію́чій ած. *ապականացու, փտող։*

Гноеви́дный ած. *թարախակերպ, շարաւանման, ժահրատեսակ։*

Гное́вица գ. ի. *փտախտ || նեխիչ ջերմ։*

Гноегла́зый ած. *ըժոտ, ճպռոտ։*

Гное́ніе գ. չ. *թարախում, թարախոտելը, լղքելը, նեխուելը։*

Гноетече́ніе գ. չ. *ժահրահոսութիւն, թարախի վազելը։*

Гноете́чный, гноеточи́вый ած. *թարախածոր, թարախոտ, ժահրոտ։*

Гной գ. ա. *ժահր, թարախ, վահր ||*

|| խղխայթ, նեխուածք, լղքած վէրք || || աղբ։

Гнойли́вый, гно́йный ած. թարախոտ, ժահրոտ։

Гно́истый ած. ժահրակալած, փոքր ինչ թարախոտ։

Гнои́ть, гнаива́ть բ. ն. լղքեցնել։ **—ся** բ. ա. թարախով ծածկուել, թարախոտել, ժահրոտել։

Гноённый ած. լղքած, թարախոտած, ժահրոտած։

Гномо́ника գ. ի. արուեստ՝ արևի ժամացոյց շինելու, ստուերագրութիւն, ժամագրութիւն։

Гномо́нъ գ. ա. արեւադէտ (գործիք) || ձողակ (արևի ժամացոյցի)։

Гно́ючій ած. լղքուող, ապականացու։

Гно́ючка գ. ի. թարախոտ վէրք, ժահր, վահր։

Гну գ. եղջերուաձի. կ.։

Гнуса́, гнуса́рь գ. ռնգախօս, խըմխըմ, քթի մէջ խօսող։

Гнуси́ть բ. չ. խմխմացնել, քթի մէջ խօսել։

Гнусли́вость գ. ի. խըմխըմութիւն, քթի մէջ խօսելը։

Гну́сный ած. գարշելի, պիղծ || եղեռնական։

Гнуть բ. ն. ծռել, կորացնել, թեքել։ **—ся** բ. ա. ծռուել, կորանալ։

Гну́тый ած. ծռած, ծռուած կորացրած։

Гнуша́ться, по— բ. ա. գարշել, զզուել || արհամարհել, անարգել։

Гнѣ́ваніе բ. չ. բարկութիւն, զայրոյթ || բարկացնելը։

Гнѣ́вать, гнѣви́ть բ. ն. բարկացնել, զայրացնել։ **—ся** բ. ա. բարկանալ, զայրանալ։

Гнѣвли́вость գ. ի. բարկացկոտութիւն, բարկացողութիւն։

Гнѣвли́вый ած. բարկացկոտ, բարկացոտ, բարկասիրտ, սրտմտող։

Гнѣвли́во, гнѣ́вно մ. բարկացկոտութեամբ, բարկութեամբ։

Гнѣ́вный ած. բարկացած, սպառնալի։

Гнѣвъ գ. ա. բարկութիւն, զայրոյթ։

Гнѣдко́ գ. չ. շառատ, տոռ ձի։

Гнѣдо́й ած. շառատ, աշխէտաձի։ **— съ я́блоками**—պալարուն ձի։

Гнѣдоча́лый ած., **—лая ло́шадь**—չալ, կարմրաչալ ձի։

Гнѣзди́лище գ. չ. բոյն, բուն, պատըսպարան, ապաստանարան։

Гнѣздиться բ. ա. բնակալել, բուն դնել, պատսպարուել։

Гнѣздникъ, гнѣздарь գ. ա. բնից հանած ձագ (որսկան թռչուններին)։

Гнѣздо́, гнѣздышко գ. չ. բուն, բունիկ || բնակարան, պահարան (բոյսի) || ապաստանարան։ **— у пе́рстня**—ճանակ, մատանու բուն։

Гнѣздово́й ած. բոյնի, բունի։

Гнюсъ գ. ա. զեռուն, գարշելի կենդանիք || թմբրաձուկ, շքթակ։

Гобзова́ть բ. չ. առատաբեր լինել, պտղաբեր լինել։

Гобо́й գ. ա. շեփոր (մեծ սրինգ), զուռնայ։

Гобо́йный ած. շեփորի || շեփորական։

Гобоистъ գ. ա. շեփորածու։

Говори́ть, гова́ривать բ. ն. ասել, խօսել || արտասանել || խօսակցել։ **—ся** բ. ա. ասուել, խօսուել || արտասանուել || պատմուել։

Говорённый ած. ասուած, խօսուած || պատմուած։

Говорли́вость գ. ի. շատախօսութիւն։

Говорли́вый ած. շատախօս, խօսասէր, զրուցասէր։

Говорно́й ած. խօսելու, խօսակցական || խօսակցութեան։ **—ная труба́**—խօսափող։

Говоря́ գ. ի. զրուցատրութիւն, խօսակցութիւն։

Говоро́къ գ. ա. պերճախօս, լեզուանի։

Говору́нъ գ. ա., **говору́нья** գ. ի. *շատախօս, լեզուագար, լեզուանի (մարդ)։*

Го́воръ գ. ա. *խօսակցութիւն, ձայն (բազմութեան)։*

Говѣ́льщикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. *պահեցող, պաս պահող, ապաշխարող։*

Говѣ́ніе գ. չ. *պահեցողութիւն, ապաշխարութիւն || յարգանք, մեծարանք։*

Говѣ́ть, га́вливать բ. չ. *ապրել, լինել || || յարգել, մեծարել || պաս պահել, ապաշխարել || ծոմ պահել։*

Говя́дина գ. ի. *արջառամիս, կովի կամ եզան միս, տաւարի միս։*

Говя́до գ. չ. *արջառ, եզ, կով || տաւար, դուար։*

Говя́жій ած. *միս || մսէ, մսեղէն։*

Гога́тъ գ. ա. *սև սաթ, գիշեր։*

Гогли́ный, гого́лій ած. *բադի։*

Го́голь գ. ա. *բոլորակտուց բադ. թ.։*

Гогота́нье գ. չ. *կչկչոց, կչկչալը, բարձր ծիծաղելը || գղգղոց, գղգղալը (սագի)։*

Гогота́ть բ. չ. *բարձր ծիծաղել, կչկչալ || գղգղալ (սագի)։*

Гоготу́нъ գ. ա., **—у́нья** գ. ի. *կչկչացող, կրկռացող։*

Годи́на գ. ի. *ժամանակ, միջոց (որի մասին խօսվում է)։*

Годи́ны տ. **Годовщи́на.**

Годи́ть բ. չ. *դանդաղեցնել, ուշացնել։* **—ся** բ. ա. *պէտք գալ, պիտանի լինել։*

Годи́чность գ. ի. *տարուայ տևողութիւն || ամենայն տարի։*

Годи́чный ած. *տարեկան, ամեն տարուայ։*

Го́дность գ. ի. *պիտանաւորութիւն, պէտքականութիւն, պիտանութիւն։*

Го́дный, го́жій ած. *պիտանի, պէտքական, հարկաւոր, յարմար, ընդունակ։*

Годова́лый ած. *տարեկան, միամեայ։*

Годова́ть, пере— բ. չ. *մի տարի անցկացնել, մի տարի մնալ։*

Годови́къ գ. ա. *տարեկան, միամեայ, խեռիկ, ամիկ, հերուընէկ (կենդ.)։*

Годово́й ած. *տարեկան || տարուայ։* **—дахо́дъ**—*տարեկան եկամուտ։* **—ва́я ли́тера**—*գիր տարւոյ։*

Годовщи́на գ. ի. *տարեդարձ, տարեկան յոբելեան || տարեդարձ (յիշատակի և այլն)։*

Году́бка, году́нка գ. ի. *արծուամագիլ. բ.։*

Годъ, годо́къ, годо́чекъ գ. ա. *տարի, ամ։* **Годъ чёрный**—*դժբախտ տարի, սև տարի, վատ տարի։*

Гой ձղ. *էյ դու, տօ։*

Гола́вль,—ликъ գ. ա. *երկայնաձուկն։*

Гола́ндрить բ. ն. *ողորկել։* **—полотно́**—*կոկել, փայլեցնել (քաթանը)։*

Гола́ндренный ած. *ողորկ, կոկ։*

Голдо́вникъ գ. ա. *աւատ, հարկատու։*

Голдо́вый ած. *աւատական։*

Голдъ գ. ա. *աւատականութիւն, աւատութիւն։*

Голена́стый ած. *բարձրոտն, երկայնոտն, երկայնասրուն, բարձրասրուն։* **—стыя пти́цы**—*երկայնոտն թռչուններ (ճահճային թռչուններ)։*

Голени́ще գ. չ. *սրունք, անկարուրդ, բուկ, ճիտք, կապիճ (կօշիկի)։*

Го́лень, голя́шка գ. ի. *սրունք, ճիւ։*

Го́ленькій տ. **Го́лый.**

Голе́тъ գ. ա. *երկայմ փոքրիկ նաւ։*

Голе́цъ գ. ա. *քարաժայռ, ապառաժք։*

Голизна́ գ. ի. *մերկութիւն։*

Голи́къ, голичёкъ գ. ա. *մաշուած աւել։*

Голи́ть բ. ն. *ածիլել, թրաշել, սափրել։* **—ся** բ. ա. *ածիլուել, թրաշուել։*

Голённый ած. *ածիլուած, թրաշուած։*

Голи́ца, голя́чка գ. ի. *կաշուէ թաթպան։*

Голо́ մ. *մերկ, մերկանդամ || աղքատ, չքաւոր։*

Голобрю́хій ած. բացփոր, մերկորովայն։ **—хія ры́бы**—մերկորովայն ձկներ։

Голова́, голо́вка, голо́вушка գ. ի. գլուխ, գլխիկ || գլխի մազերը || հատ, հոգի (մարդկանց կամ կենդանեաց թիւ) || կլոր եր։ **— городско́й**—քաղաքագլուխ, քաղաքապետ։ **—купе́ческій**—վաճառապետ։

Голова́стикъ գ. ա. շերեփուկ, գորտընդգալ, ձկլըկուլի։

Голова́стый ած. գլխան, մեծագլուխ, մեծգլխանի, գոնչ գլուխ։

Голова́чъ գ. ա. գլխան, կապոյտ. ձ.։

Голове́шка տ. **Головня́.**

Голови́зна գ. ի. ձկան գլուխ։

Голо́вка,—вочка գ. ի. գլխիկ, գլխակ (գնդասեղի եայլն) || պտղանքի գըլուխ, ռուքեար || խոյեակ (բոյսի)։**—ко́сти**—կողոփոց, ոսկորի գլուխ։

Голо́вки տ. **Го́ловы.**

Головно́й ած. գլխի։ **—ная боль**—գըլխացաւ։

Головня́, голове́шка գ. ի. երտ, խանձագլուխ փայտ || որոմն արմտեաց, հացի ժանգ։

Головокруже́ніе գ. չ. գլխի պտոյտ, գլխի պտըտելը։

Головоло́мный ած. գլուխ ցաւեցնող, գլխացաւութիւն պատճառող։

Головоло́мъ գ. ա. գլուխ ցաւեցնող բան, ծանր աշխատութիւն մտքի || հարբեցնող խմիչք եայլն։

Головоно́гій ած.**—гія живо́тныя** գըլխոտն (կակղամորթ)։

Головорѣ́зъ գ. ա. գլուխ թռցնող, սատահակ, կռուասէր։

Голо́вушка գ. ի. գլխիկ։

Голо́вчатый ած. բազմագլուխ, կողճային (բոյս)։

Головщи́къ գ. ա., **—щица** գ. ի. երգչապետ, երգիչների առաջնորդ, երգ. սկըսող։

Голо́вщина գ. ի. արեան հարկ, արեան գին, տուգանք մարդասպանութեան։

Го́ловы, голо́вки գ. ի. յգ. կօշկի թաթ։

Гологру́дый ած. կրծքաբաց, հոլանի։

Голода́ть, о— բ. չ. քաղցել, քաղցածութիւն զգալ, անօթենալ։

Голоди́ть, о— բ. ն. քաղցեցնել, սովածացնել, անօթեցնել։

Голо́денькій տ. **Голо́дный.**

Голоднёхонекъ գ. ա. սովալլուկ, խիստ քաղցած, շատ անօթի։

Голо́дный, голоднова́тый ած. քաղցած, անօթի, սոված, սովալլուկ, սովաբեկ, անսուաղ։

Голоду́ха գ. ի. քաղցածութիւն, կերակուրի պակասութիւն։

Го́лодъ գ. ա. քաղցածութիւն || սով, անօթութիւն, հացի թանկութիւն, հացի պակասութիւն։

Голокры́лый ած. մերկաթեւ։

Гололе́дица գ. ի. սառնամանիք։

Гололе́дичный ած. սառնամանեաց։

Голомя́ գ. ի. բաց ծով, ծովի մէջ։

Голомя́нный ած.**—вѣтеръ**—ծովային քամի, ծովահողմ։

Голоно́гій ած. ոտաբոբիկ, բոկոտն։

Голопёрный ած. փետրազուրկ, փետրաթափ։

Голоси́сто մ. բարձրաձայն, բարձրաձայն կերպով։

Голоси́стый ած. քաղցրաձայն, ձայնեղ, բարձրաձայն, ձայնաւոր։

Голоси́ть բ. չ. բարձրաձայն ասել կամ երգել։

Голосло́вно մ. անապացուցաբար դատարկ կերպով։

Голосло́вность գ. ի., **—сло́віе** գ. չ. դատարկախօսութիւն, անապացոյց լինելը։

Голосло́вный ած. դատարկախօս, անապացոյց, լոկ խօսքով։

Голосово́й ած. ձայնի || ձայնական։ **—вая свя́зка**—ձայնակապ։ **— щель**

—ձայնանամուտք, ձայնանցք։

Го́лосъ, гласъ գ. ա. ձայն,

Голосо́къ,—со́чекъ գ. ա. ձայնիկ։

Голосѣме́нный ած. մերկասերմ (բոյս)։

Голоту́рія գ. ի. ծովալլիկ (ճառագայթաձև ծովային կենդանի)։

Го́лоть տ. **Гололе́дица.**

Голоу́сый ած. անպեխ, անընչացք։

Голоше́я գ. ի. մերկապարանոց, բաց վզով։

Голубе́ль,—би́ка,—би́ца գ. ի. հապալասի ճահճային. բ.։

Голубёнокъ գ. ա. աղաւնեակ, աղաւնաձագ։

Голубе́цъ գ. ա. պղնձի արջասպ, կապոյտ քար ‖ սունկ, մանթար. բ. ‖ շահէն. թ. ‖ գոլուբեց, (ժողովրդական պար ռուսաց)։

Голубизна́ գ. ի. երկնագոյն կապուտակ։

Голуби́ка տ. **Голубе́ль.**

Голуби́ный,—бя́чій ած. աղաւնու, աղաւնիի ‖ աղաւնային, աղաւնական։

Голуби́ца գ. ի. վարուժան (էգ աղաւնի)։

Голуби́чникъ գ. ա. հապալասի ճահճային. բ.։

Голу́бка տ. **Голуби́ца.**

Голубки́ գ. ա. յգ. զանգակածաղիկ, արծուակտուց. բ.։

Голубо́ մ. երկնագոյն կապոյտ գոյնով։

Голубогла́зый, голубоо́кій ած. կապուտակն, կապուտաչեայ, խաժակն։

Голубова́тый ած. կապտագոյն։

Голубо́й ած. կապոյտ, կապուտածիր։

Голубосѣ́рый ած. գորշ-կապոյտ։

Голу́бчикъ գ. ա.,—**бушка** գ. ի. սիրելիս, հոգեակ ‖ աղաւնեակ, դոլիկ։

Го́лубь,—бо́къ,—бо́чекъ գ. ա. աղաւնի, աղունիկ, դոխ։ — **дома́шный**— ընտանի աղաւնի։

Голубѣ́ть բ. չ. երկնագոյն կապոյտ ներկուել, կապտանալ։

Голубя́тина գ. ի. աղաւնամիս, աղաւնու միս։

Голубя́тникъ գ. ա.,—**ница** գ. ի. աղաւնասէր, աղաւնի պահող ‖ աղաւնատուն ‖ որի, շահէն. թ.։

Голубя́тничать բ. չ. աղաւնի պահել։

Голубя́тня գ. ի. աղաւնատուն, աղաւնոց։

Голубя́чій տ. **Голуби́ный.**

Голыдьба́, гольтепа́ գ. ի. մերկ, ցնցոտի հագած, չուլ հագած, սինլիքոր, (մարդիկ)։

Го́лый, го́ленькій ած. մերկ, հոլանի, լերկ, լերկամարմին, լերկամորթ, մերկանդամ, սինլիքոր ‖ բոկոտն, աղքատ ‖ լերկ, ճաղատ ‖ փետրաթափ ‖ ‖ տերևաթափ ‖ առանց փաստի, անապացոյց։

Голышёвый ած. աղքատ, չքաւոր, դեփ դարդակ ‖ խճոտ, խճալից։

Голы́шъ գ. ա. խիճ, մանրախճի քար, խճակոյտ, խիպար ‖ անկըճեպ ձու, քուռնիթ ‖ սինլիքոր։

Голь գ. ի. մերկութիւն ‖ չքաւորութիւն, աղքատութիւն ‖ տնանկներ, սինլիքորներ։

Го́лью մ. պարզ, զուտ։

Голѣ́ть, о— բ. ն. մերկանալ, ճաղատել ‖ աղքատանալ։

Голя́къ գ. ի. սինլիքոր, չքաւոր։

Голя́нка գ. ի. չքաւոր կին։

Голя́шка տ. **Го́лень.**

Гомеопати́ческій ած. նմանաբուժական։

Гомеопа́тія գ. ի. նմանաբուժութիւն։

Гомеопа́тъ գ. ա. նմանաբոյժ (բժիշկ)։

Гомзу́ля գ. ի. մեծ կտոր հաց, մեծ ճօթ։

Гомоза́ գ. ի., **гомою́нъ** գ. ա. ուշադիր, և աշխատասէր մշակ, ժիր մշակ։

Гомози́ть, за— բ. չ.,—**ся** բ. ա. գրգռուել, յուզուել։

Гомони́ть, у— բ. ն. հանդարտեցնել, մեղմացնել։ —**ся** բ. ա. հանդարտուել։

Гондо́ла գ. է. գոնդօլ (նաւակ վենետիկեան)։

Гондо́льный ած. գոնդօլի ‖ գոնդօլային։

Гондо́льщикъ գ. ա. գոնդօլավար։

Гоне́ніе գ. չ. հալածանք, նեղութիւն։

Гоне́цъ գ. ա. սուրհանդակ, պնդադեսպան։

Гони́мый ած. վանուած, հալածուած։

Гони́тель գ. ա.,**—ница** գ. է. հալածող, նեղող, չարչարող։

Гоніоме́трія գ. է. անկիւնաչափութիւն։

Гоніоме́тръ գ. ա. անկիւնաչափ (գործիք)։

Го́нка գ. է. հետապնդում ‖ թռչում ‖ լաստավարութիւն, փայտավարութիւն (ջրի վրայ)։

Гонора́рій, гонора́ръ գ. ա. վարձ, վարձք (գրական աշխատութեան կամ բժշկի)։ **Гонора́ръ за визи́тъ**—այցագին, այցավարձ։

Гоноре́я գ. է. սերմնակաթութիւն, սերմներթութիւն, սուսանակ, տրիպեր, (ցաւ)։ — **крова́вая**—միզանցատապ։

Гоноши́ть բ. չ. ժողովել, հաւաքել, կուտել, կտորներից շինել։

Гонти́на գ. է. կաւար, խեմ, նուրբ և փոքրիկ տախտակ։

Гонтовщи́къ գ. ա. խեմ շինող։

Гонто́вый,—во́й ած. խեմոտ, խեմաշէն։

Гонтъ գ. ա. խեմք, կաւար, նուրբ տախտակ, խարտուցայ։

Гонча́рничать բ. չ. բրուտութիւն անել։

Гонча́рный ած. բրուտի, կաւագործի։ — **кругъ**—դուրգն։

Гонча́рня գ. է. բրուտի գործարան, բրուտխանայ։

Гонча́рство գ. չ. բրուտութիւն, բրտութիւն։

Гонча́ръ գ. ա. բրուտ, կաւագործ։

Го́нчій ած. որսկան։ **—чая соба́ка**—շուն, [illegible]։

Го́ны գ. ա. յգ. միանուագ ընթացք (առանց ձի փոխելու), մէկ գլուխ գնալը։

Гоньба́ գ. է. ձիարշաւ ‖ գազանորսութիւն, որս գազանների (շներով)։

Гоня́ть տ. **Гнать.**

Гора́, го́рка, го́рочка գ. է. լեառն, սար ‖ կոյտ ‖ ահագին մեծութիւն, լեռնակ, սարիկ։ — **огнедыша́щая**— հրալեռ, հրաբուղխ լեառն։

Гора́здо, гора́здъ մ. աւելի, եւ առաւել, բաւականին, շատ։

Горба́тость գ. է. կուզանութիւն, կուզիկութիւն։

Горба́тый, горбова́тый ած. կուզիկ, կուզան, սապատողն։

Горба́тѣть բ. չ. կուզիկնալ, կուզանալ, կուզը դուրս գալ։

Горби́на, горби́нка գ. է. կուզ, փոքրիկ սապատողին։

Горби́стый ած. կոր, ոստոտ (փայտ)։

Го́рбить, с— բ. ն. կորացնել, ծռել։ **—ся** բ. ա. կորանալ, կորնալ, ծռուել։

Горбоно́сый ած. կորաքիթ, արծուաքիթ։

Горбу́нъ, горбу́нчикъ գ. ա., **—бу́нья** գ. է. կուզիկ, կուզիկան, կորաքամակ, (մարդ)։

Горбу́шка,—шечка գ. է. հացի կտոր կամ չոր մասը ‖ սաղմոնիկ. ձ.։

Горбъ, горбо́къ, горбо́чекъ գ. ա. կուզ, սապատ (ողին)։

Горбы́ль գ. ա. փուշտայ, երեսի տախտակ, գերանի չորս կողմից տաշած տախտակ։

Горде́нь գ. ա. ճախարակի պարան։

Горде́цъ, гордели́вецъ գ. ա. հպարտ, գոռոզ, մեծամիտ (մարդ)։

Горди́ться, воз— բ. ա. գոռոզանալ, հպարտանալ, պանծալ։

Го́рдо, гордели́во մ. գոռոզութեամբ, հպարտութեամբ, գոռոզաբար ‖ սիգաքայլ, սիգաճեմ։

Гордели́вый տ. **Го́рдый.**

Го́рдость, гордели́вость գ. է. գոռո-

զութիւն, հպարտութիւն։

Гордо́вый ած. գերամաստիի։

Гордъ գ. ա.,—**дови́на** գ. ի. գերամաստի (թուփ)։

Го́рдый,—дели́вый ած. գոռոզ, հպարտ, սէգ, կոկոզ, խրոխտ, մեծամիտ, ինքնահաւան, ամբարտաւան, բարձրապարանոց։

Горды́ня գ. ի. գոռոզութիւն, վեհութիւն։

Гордѣ́ть, воз— բ. չ. գոռոզանալ, հպարտանալ։

Го́ре գ. չ. վիշտ, ցաւ, տառապանք, պատուհաս, չարիք, աղէտք || աւա՜ղ, վա՜յ։

Горева́ніе գ. չ. մորմոքում, մորմոքելը, մորմոքալը։

Горева́ть բ. չ. մորմոքել, ցաւել։

Горелье́фъ գ. ա. բարձրաքանդակ։

Горемы́ка գ. ը. անբախտ, դժբախտ, ողորմելի, խեղճուկ, փայգլուխ։

Горемы́кать բ. չ. չքաւորութիւն քաշել, խեղճ ապրել։

Геремы́чный ած. ողորմելի, դժբախտ, խեղճուկ։

Го́ренка գ. ի. փոքրիկ սենեակ։

Го́рестный ած. տխուր, ցաւալի, վշտալի, աղէտալի, դառնակսկիծ, աղիողորմ, բազմահառաչ, կողկողագին։

Го́ресть գ. ի. վիշտ, աղէտ, սրտի ցաւ։

Горе́цъ գ. ա. մատնտեղ, օձաձև տակ, կամակոր. բ.: — **пти́чій**—մատնտեղ, հովուի գաւազան, հովուի բիր. բ.։

Го́рецъ գ. ա. լեռնաբնակ, լեռնական, սարստանցի, սարեցի։

Гореча́вка, горча́нка գ. ի. բոգ., օձի դեղ, ճենթան. բ.։

Горча́вковый,—рча́ночный ած. բոգի, ճենթանի։

Го́речь գ. ի. դառնութիւն, դառնահամութիւն։

Горизонта́льность գ. ի. հորիզոնականութիւն, հորիզոնական լինելը։

Горизонта́льный ած. հորիզոնական։

Горизо́нтъ գ. ա. հորիզոն։

Гори́лла գ. ի. գօրիլլ (կապիկ)։

Гори́стый ած. լեռնոտ, սարոտ։

Горихво́стка գ. ի. շիկագի, կարմրատուտնիկ. թ.։

Горицвѣ́тъ գ. ա. պուտ, հարսնուկ. բ.։

Го́рка գ. ի. սարիկ, լեռնակ, փոքր սար։

Горкозёмъ գ. ա. դառնիճ հող։

Горла́нить բ. չ. բղաւել, ճղաւել։

Горла́нъ,—ла́нья գ. բղաւող, ճղաւող, վժժան։

Горла́стый ած. ձայնեղ, բարձր ձայն ունեցող, բարձրաձայն, բղաւող։

Горлёнокъ գ. ա. տատրակի ձագ։

Горле́цъ գ. ա. գայլաթաթ. բ.։

Го́рликъ գ. ա. տատրակ. թ.։

Го́рлица,—ленка գ. ի. էգ տատրակ։

Го́рло գ. չ. կոկորդ, վիզ, բուկ, ճիտ, պարանոց։ — **дыха́тельное**—շնչափող։

Горлови́на գ. ի. հրաբուղխի բերան։

Горлово́й ած. կոկորդի || կոկորդային։

Горлозу́бка գ. ի. կրճկան ձուկ։

Горлопёрый ած. կոկորդաթև։ —**пёрныя ры́бы**—կոկորդաթև ձկներ։

Горлопя́тина գ. ի. դառնահամ և փրսխեցնող կերակուր։

Горлоше́йка գ. ի. մերկապարանոց. թ.։

Го́рлышко գ. չ. ճտիկ, պարանոցի, վզիկ։

Горля́нка գ. ի. կոկոշ, երկայնավիզ դդում, սրնդաւոր դդում։

Го́рнверкъ գ. ա. երկթև դղեակ։

Горни́ло գ. չ. հալոց, ձուլարան || թոնիր։

Горни́льный ած. հալոցի։

Горни́стъ գ. ա. փողհար, փողածող։

Го́рница,—ренка գ. ի. սենեակ։

Го́рничный ած. սենեակի || սենեկային։

Го́рничная ած. աղախին, սպասուհի։

Го́рный ած. բարձր, բարձրանիստ || || լեռնոտ, սարոտ։ —**ное дѣ́ло**—բո-

վազործութիւն, հանքագործութիւն։

Го́рновый ած. հալոցի։

Горнозаво́дскій ած. ձուլարանական, բովագործական։

Горнока́менный ած. քարեղէն։

Горнорабо́чій ած. հանքագործ մշակ։

Горнослужа́щій ած. գ. հանքային վարչութեան պաշտօնեայ։

Горноста́й,—ста́йчикъ գ. ա. սպիտակ աքիս. կ.։

Горноста́евый,—стая́чій ած. սպիտակ աքիսի || աքիսի մորթուց շինած։

Горну́шка գ. ի. կրակարան, հնոց (ռուսաց վառարանի)։

Горнъ գ. ա. կրակարան, հնոց, օջաղ, քուրայ, թոնիր || փող (ածելու)։

Го́рный ած. լեռան, լեռնային || հանքային։ **—ная синь**—խաժաներկ։ **— смола** տ. **Асфалтъ.** **—ное ма́сло**—նաւթ, նօթ։ **—ный лёнъ**—անկէզ քար։ **— хруста́ль**—վանակն, ակնվանի, բիւրեղ։

Городи́ть, гора́живать բ. ն. շրջափակել, ցանկապատել։ **—ся** բ. ա. ցանկապատուել || դուրս տալ։ **Городи́ть чепуху́**—գլխից դուրս տալ։

Городча́тій ած. Ճաղագլուխ (տերև)։

Горожённый ած. շրջափակուած, ցանկապատուած։

Городи́ще գ. չ. մեծ քաղաք || աւերակ հին քաղաքի։

Городни́ческій ած. քաղաքապետական։

Городни́чество գ. չ. քաղաքապետութիւն։

Городни́чій ած. գ. ա. քաղաքապետ։

Городово́й ած. քաղաքի || փողոցապահ (ոստիկան)։

Городо́къ գ. ա. քաղաքիկ, փոքրիկ քաղաք։

Городско́й ած. քաղաքի || քաղաքային։ **— голова́**—քաղաքագլուխ։

Го́родъ, городо́къ գ. ա. քաղաք։ **— гла́вный**—գլխաւոր քաղաք, մայրաքաղաք։ **— губе́рнскій**—նահանգական քաղաք։

Городьба́ գ. ի. ցանկապատ || շրջափակելը։

Горожа́нинъ գ. ա. քաղաքացի։

Горожа́нка գ. ի. քաղաքացուհի։

Горожéніе գ. չ. ցանկապատելը, ցանկով պատելը։

Горокóпный,—ры́тный ած. հանքագործական։

Горокóпъ գ. ա. հանքագործ, բովագործ, հանքահան։

Горóнить բ. չ. դառնահամ երևալ, դառն համ տալ։

Гороры́тство գ. չ. հանքահանութիւն, հանքագործութիւն։

Гороскóпъ գ. ա. ծանրացոյց (գործիք)։

Горóховикъ,—вичекъ գ. ա. սիսեռի խորտիկ (կոլոլակ եւայլն)։

Горóховина գ. ի. սիսեռի թեփ։

Горóховникъ գ. ա. սիսեռի կամ ոլոռի տունկ. բ.։

Горóховый ած. սիսեռի, ոլոռի || սիսեռային։

Горóхъ գ. ա. սիսեռ, ոլոռ։ **—кошáчій**—խազիրան բ.։ **— кормóвый**—փարայ-փարայ խոտ. բ.։ **— журáвлиный**—վիգն, տՃ. պուրչազ. բ.։

Горóшекъ գ. ա. փոքր սիսեռ, սիսեռիկ։

Горóшина, горóшинка գ. ի. սիսեռի հատիկ։

Горóшчатый ած. ոլոռանման, սիսեռաձև։

Гóрскій ած. լեռնային, լեռնական։

Гóрстать, с— բ. ն. բռել, բռով վերցնել։

Горсть, гóрстка, гóрсточка գ. ի. բուռ, ափ, ագուռ։

Гортáнный ած. կոկորդային։ **—ная, щель**—ձայնարան (կոկորդի)։

Гортáнь գ. ի. որկոր, խռչափող, կոկորդ, սոսոր, սոսորդ։

Гортéнзія գ. ի. *Ճենական վարդ. ծղ.։*

Горчáкъ գ. ա. *ջրապղպեղ. բ.։*

Горчáнка տ. **Горечáвка.**

Горчáть տ. **Горькнýть.**

Горчи́ть բ. ն. *դառնացնել || դառնահամել։*

Горчи́ца գ. ի. *մանանեխ. բ. || խարդալ, մանանեխ։*

Горчи́чникъ գ. ա., **—чница** գ. ի. *խարդալի աման, մանանխոց։*

Горчи́чникъ գ. ա. *խարդալի սպեղանի, մանանխոյ սպեղանի։*

Горчи́чный ած. *խարդալի || խարդալից շինած։*

Гóрше մ. *դառնագոյն, աւելի դառն։*

Горшёкъ,—шóкъ,—шéчекъ գ. ա. *պուտուկ, կճուճ, բղուղ։* **— цвѣтóвъ**—*ծաղկաման, ծաղկանոց, թաղար։* **— плáвильный**—*բուլթակ, քուրայ։*

Горшéчникъ գ. ա.,**—ница** գ. ի. *բրուտ, կաւագործ || կաւէ անօթ ծախող, խեցեվաճառ։*

Горшéчничать բ. չ. *բրուտութիւն անել։*

Горшéчный,—шкóвый ած. *կաւէ անօթի || պուտուկի, կճուճի։* **— кáмень**—*խեցաքար, պուտանքար։* **—ная мастерскáя**—*խեցարան, բրուտխանայ։*

Гóршій ած. *ամենադառն։*

Горшóкъ տ. **Горшёкъ.**

Горы́ничъ գ. ա. ծ. *յաղթանդամ մարդ, վիթխարի։*

Гóркій,—конькій,—ковáтый ած. *դառըն, դառնահամ, լեղի, դառնորակ, կծուահամ || աղէտալի, վշտալի։* **Гóркая ты́ква**—*էշկոյ վարունգ. բ.։*

Гóрьклый ած. *դառնահամ։*

Гóрькнуть, гончáть բ. չ. *դառնանալ, լեղի դառնալ։*

Гóрько մ. և բ. *դառն կերպով, դառնապէս || դառն է։*

Горькозёмистый ած. *դառնկիճախառն։*

Горькозёмъ գ. ա. *դառնկիճ հող։*

Гóрькость գ. ի. *դառնութիւն, լեղիութիւն։*

Горѣ́ մ. *բարձրում, վերևում, դէպի վեր, դէպի երկինք։*

Горѣ́лка գ. ի. *հացօղի, հացի արաղ || գազափող (լուսագազի)։*

Горѣ́лый ած. *այրուած, վառուած, խանձուած։*

Горѣ́ніе գ. չ. *այրումն, կիզումն || այրելը, վառելը։*

Горѣ́ть բ. չ. *այրել, այրուել, վառուել || տենչալ։*

Горю́нъ, горю́нья գ. *դժբախտ, ողորմելի։*

Горю́честь գ. ի. *դիւրավառութիւն, բռնկելիութիւն։*

Горю́чій ած. *վառուող, բռնկող, այրուող, կիզանուտ։* **—чее веществó**—*այրելի նիւթ, կիզանիւթ մարմին, վառելանիւթ, վառելիք։*

Гóрюшко տ. **Гóре.**

Горя́честь,—чность գ. ի. *ջերմեռանդութիւն, եռանդ, խանդ, սէր, բնաւորութեան տաքութիւն։*

Горя́ченый ած. *ջերմ, տենդային։*

Горячи́тельный ած. *տաքացնող, ջերմացնող, ջերմացուցիչ։*

Горячи́ть բ. ն. *տաքցնել։* **—ся** բ. ա. *տաքանալ։*

Горя́чій, горя́ченкій ած. *տաք || վառուող || դիւրագրգիռ, տաք բնաւորութեան տէր || զօրեղ || նոր, թարմ։*

Горя́чка գ. ի. *տենդ, ջերմ, հրատապ ախտ։* **— перемѣжáющая**—*փոփոխական ջերմ։* **— потóвая**—*քրտնատենդ։*

Горя́чность տ. **Горя́честь.**

Горячó մ. *տաք կերպով, եռանդով, եռանդագին։*

Горя́щій ած. *վառուող, հրաբորբոք։*

Госпитáль գ. ա. *հիւանդանոց, հիւանդարան։*

Госпитáльный ած. *հիւանդանոցի։*

Госпóдень ած. Տեառն Աստուծոյ։
Господи́нъ գ. ա. տէր, պարոն, աղայ։
Госпóдскій ած. պարոնի, տիրոջ || տիրական, տէրունի, տէրունական։
Госпóдсто,—вованіе գ. չ. տիրապետութիւն։
Госпóдствовать բ. չ. տիրապետել, իշխել։
Госпóдчикъ գ. ա. պարոնիկ, փոքրիկ աղայ։
Госпóдь գ. ա. Տէր, Աստուած։
Госпожá գ. ի. տիրուհի, տիկին։
Госпожи́нки գ. ի. յգ. Աստուածածնայ պաս։
Гостепріи́мно մ. հիւրասիրաբար, հիւրասիրութեամբ։
Гостепріи́мный ած. հիւրընկալ, հիւրասէր, հիւրամեծար, ասպնջական։
Гостепріи́мство գ. չ. հիւրասիրութիւն, հիւրընկալութիւն, ասպնջականութիւն։
Гостепріи́мствовать բ. չ. հիւրասիրել, հիւրընկալել։
Гости́ная ած. գ. ի. հիւրասենեակ, ընդունարան (սենեակ), ընդունելութեան սենեակ։
Гости́нецъ,—ти́нчикъ գ. ա. ընծայ, նուէր։
Гости́нница գ. ի. հիւրանոց, հիւրատուն, օտարանոց, պանդխտանոց, իջեւան։
Гости́нничный ած. հիւրանոցի, հիւրատան։
Гостинодвóрецъ գ. ա. վաճառական շուկայի։
Гостинодвóрскій ած. շուկայի, վաճառանոցի։
Гости́нный ած. այցելուի || վաճառականի։ — **дворъ**—շուկայ, բազար։
Гости́ть, гáщивать բ. չ. այցելել, հիւր լինել։
Гость, гостёкъ գ. ա., **гóстейка, гóстья** գ. ի. այցելու || հիւր։
Гостьбá գ. ի., **гощéніе** գ. չ. այցելու լինելը, հիւր մնալը։
Госудáрскій ած. թագաւորի || թագաւորական, արքունական։
Госудáрственный ած. պետական, արքունական, թագաւորութեան, տէրութեան։
Госудáрство գ. չ. պետութիւն, թագաւորութիւն, տէրութիւն։
Госудáрствовать բ. չ. իշխել, տիրել, թագաւորել։
Госудáрь գ. ա. պետ, թագաւոր, արքայ, տէր։
Госудáрыня գ. ի. թագուհի, տիրուհի։
Готи́ческій ած. գոթական։
Готовáльня գ. ի., **готовáльникъ** գ. ա. կարկինատուփ, տուփ (կարկինների)։
Готóвить բ. ն. պատրաստել || կազմել || եփել։ **—ся** բ. ա. պատրաստուել || եփուել։
Готóвленный ած. պատրաստած, կազմած։
Готóвленіе գ. չ. պատրաստելը, պատրաստութիւն։
Готóвность գ. ի. պատրաստականութիւն, յօժարակամութիւն, յօժարափութութիւն։
Готóвый ած. պատրաստ, պատրաստած || յօժար, համաձայն, պատրաստական, յօժարափոյթ։
Гофмáклеръ գ. ա. արքունի վաճառարկու (պալատի արժէթղթերի վրայ հսկող)։
Гофмáршалъ գ. ա. գործակալ արքունիքի, պալատական 3-րորդ աստիճանի։
Гофмéдикъ գ. ա. պալատական բժիշկ։
Гофмéйстерина գ. ի. արարողապետուհի։
Гофмéйстерскій ած. արարողապետի։
Гофмéйстеръ գ. ա. արքունի արարողապետ։
Гофхирýргъ գ. ա. պալատական վիրաբոյժ։

Гофъ-интендáнтъ գ. ա. *արքունի շտեմարանապետ։*

Гошпитáль տ. **Госпитáль.**

Грабáздать, с— բ. ն. ժ. *խլել, յափշտակել, գզել։*

Грабёжный ած. *յափշտակած, աւարած։*

Грабёжъ գ. ա. *յափշտակութիւն, կողոպտումն, աւարառութիւն, գերփանք,* տճ. *թալան։*

Грáбельщикъ գ. ա.,**—щица** գ. ի. *փոցխող, փոցխ կամ տրմուխ քաշող։*

Граби́на գ. ի., **грабъ** գ. ա. *Նշդարի.* բս.։

Граби́нникъ գ. ա. *Նշդարենիք, Նշդարենեաց անտառ։*

Граби́тель գ. ա.,**—ница** գ. ի. *յափշտակող, կողոպտող, գռող, գռփող, աւարառու։*

Граби́тельскій ած. *կողոպտողի* || *յափըշտակիչի, կողոպտիչի։*

Граби́тельство գ. չ. *յափշտակութիւն, կողոպտում, աւարառութիւն։*

Граби́ть, граби́тельствовать բ. ն. *յափըշտակել, կողոպտել, գռել, գռփել։*

Грáбленный ած. *յափշտակուած, գռած, գռփած, կողոպտած։*

Грáбельный ած. *տրմուղի, փոցխի։*

Грáбли,—бельки գ. ի. յգ. *տրմուղ, փոցխ։*

Грáбштихъ գ. ա. *գրիչ, գծիչ (որով փորում են մետաղի վրայ)։*

Грабъ տ. **Граби́на.**

Гравёрный ած. *փորագրողի։*

Гравёръ գ. ա. *փորագրող։* **— на мѣди—** *պղնձագիր, փորագրող պղնձի վրայ։*

Гравилáтовый ած. *մոշայի։*

Гравилáтъ գ. ա. *մոշայ.* բս.։

Гравировáльный ած. *փորագրութեան։*

Гравировáніе գ. չ. *փորագրութիւն։*

Гравирóванный ած. *փորագրուած։*

Гравировáть, вы—,на— բ. ն. *փորագրել։*

Гравирóвка գ. ի. *փորագրելը* || *փորագրուած պատկեր։*

Гравитáція գ. ի. *ծանրականութիւն, ձգողութիւն ընդհանրական։*

Грáвій գ. ա. *խիճ, խոշոր աւազ։*

Гравю́ра գ. ի. *փորագրութիւն, փորագրուած պատկեր։*

Градáція գ. ի. *աստիճանակարգ։*

Грáдина,—нка գ. ի. *կարկտահատ։*

Градировáніе գ. չ. *աղազտում, լուծուածքից գոլորշիացնելով աղը զտելը։*

Градировáть բ. ն. *թորելով զտել, լուծուածքից աղ զտել։*

Гради́рный ած. *թորանոցի։*

Гради́ръ գ. ա. *գործարան աղաջուր թորելու, աղի թորանոց։*

Грáдный ած. *քաղաքի* || *կարկուտի։*

Градобóй գ. ա. *կարկտահար, խորշակահար։*

Градоначáльникъ գ. ա. *քաղաքապետ։*

Градоначáльство գ. չ. *քաղաքապետութիւն։*

Градоотвóдъ գ. ա. *կարկտավան, կարկտարգել (գործիք)։*

Градскóй ած. *քաղաքի* || *քաղաքային։*

Грáдусникъ գ. ա. *ջերմաչափ (գործիք)։*

Граду́сный ած. *աստիճանական։*

Грáдусъ գ. ա. *աստիճան (աշխարհագրական, ջերմաչափի եայլն)։*

Градъ գ. ա. *կարկուտ* || *քաղաք։* **— мéлкій—** *սիսլիկ, բանջարբուսուկ, ճլըէկ։*

Граждани́нъ գ. ա. *քաղաքացի։*

Граждáнка գ. ի. *քաղաքացուհի։*

Граждáнскій ած. *քաղաքային* || *քաղաքացիական։*

Граждáнственность գ. ի. *քաղաքացի ուղղութիւն կամ կրթութիւն* || *քաղաքացիութիւն։*

Граждáнственный ած. *քաղաքացիութեան։*

Граждáнство գ. չ. *քաղաքացիութիւն* || || *քաղաքացիք։*

Грáканье գ. չ. *կռկռոց, կռկռալը, կըռաւելը (ագռաւի)։*

Гра́кать *բ. չ. ղռղռալ։*
Гра́мата, гра́ммата *տ.* **Гра́мота.**
Грамма́тика *գ. ի. քերականութիւն։*
Грамма́тикъ *գ. ա. քերական, հմուտ քերականութեան || քերականութիւնգրող։*
Граммати́ческій *ած. քերականական։*
Гра́мота *գ. ի. գրագիտութիւն, կարդալ-գրել գիտենալը || հրովարտակ, հրամանագիր արքունի || ընծայագիր, նամակ թագաւորների միմեանց։*
Гра́мотка *գ. ի. գիր, գրուած։*
Гра́мотность *գ. ի. գրագիտութիւն։*
Гра́мотный *ած. գրագէտ, կարդալ գիտցող։*
Граматѣ́й, —тѣ́йка, гра́матникъ, —ница *գ. գրել-կարդալ գիտցող, գրագէտ։*
Граммъ *գ. ա. գրամ։*
Грана́та *գ. ի. ռմբակ, նռումբ, բռընկիչ գնտակ։*
Грана́тный *ած. ռմբակի, նռումբի։*
Грана́товый, —тный *ած. նուռի, նըռան || նռնաքարից շինած։* **—товое де́рево** *—նռնենի. բ.։*
Грана́тъ *գ. ա. նուռ || նռնաքար, սուտակ, սէյլան (գոհար)։*
Грандіо́зный *ած. վսեմ, հոյակապ, վեհաշուք, ահեղաշուք, մեծակառոյց։*
Гране́ніе *գ. չ. տաշելը, թրաշելը (գոհարների)։*
Гранёный *ած. տաշուած, թրաշուած։*
Грани́ло *գ. չ. տաշիչ (գործիք)։*
Грани́льный *ած. տաշելու, թրաշելու։*
Грани́льщикъ *գ. ա. գոհար տաշող, ակ թրաշող, ակնագործ։*
Грани́льщичій *ած. ակնագործի, գոհար տաշողի։*
Грани́стый *ած. բազմաթրաշ։*
Грани́тный *ած. հատաքարի || հատաքարէ, հատաքարից շինած։*
Грани́тъ *գ. ա. հատաքար, գրանիտ։*
Грани́ть, на— *բ. ն. տաշել, թրաշել (գոհար)։*
Гранённый *ած. տաշուած, թրաշուած (գոհար)։*
Грани́ца *գ. ի. եզերք, սահման, սինօր, սինոռ։*
Граниче́ніе *գ. չ. սահմանակցութիւն, սահմանակցելը։*
Грани́чить *բ. չ. սահմանակցել, սահման ունենալ։*
Грани́чный *ած. սահմանի։*
Гра́нка *գ. ի. սիւնեակ, շարուած տողեր, շարուածք տողերով (տպագր.)։*
Гранови́тый *ած. տաշուած, թրաշուած։*
Гранъ *գ. ա. գարեհատ, գրան (ծանրութիւն)։*
Грань *գ. ի. կողար, երես (գոհարների) || սահմանամէջ, սահմանաբաժին || խումբ, կարգ (թուանշանների)։*
Графа́ *գ. ի. տող, գիծ, խազ || սիւնեակ աղիւսակների || միջոց երկու գծերի։*
Графи́льный *ած. տողելու, գծելու։*
Графи́нный *ած. ջրի շշի, յուրանի։*
Графи́нъ, —нчикъ *գ. ա. յուրան, ջրի շիշ։*
Графи́ня *գ. ի. կոմսուհի։*
Графи́тный *ած. գրաքարից շինած։*
Графи́тъ *գ. ա. գրաքար, ուրուաքար։*
Графи́ть, на — *բ. ն. տողել, խազել, գծել։*
Графи́ческій *ած. գծագրական։*
Графлённый, на—, раз— *ած. տողուած, խազուած, գծուած։*
Гра́фный *ած. սիւնեակներով բաժանուած։*
Графоло́гія *գ. ի. գրաբանութիւն, ուսումն գեղագրութեան։*
Гра́фскій *ած. կոմսի || կոմսական։*
Гра́фство *գ. չ. կոմսութիւն։*
Гра́фчикъ *կոմսիկ, մատաղահաս կոմս || գծիչ։*
Графъ *գ. ա. կոմս։*
Графья́, —фе́йка *գ. ի. ուղղիչ տախտակ, որի վրայ դրվում է տպագրելու թերթը։*

Граціо́зность գ. ի. նազելիութիւն, շնորհալի լինելը։

Граціо́зно մ. նազելով, շնորհալի կերպով։

Граціо́зный ած. շնորհաշուք, նազելի, նազանի։

Гра́ція գ. ի. գեղեցկութիւն, վայելչութիւն, նազելիութիւն։

Грачёвый,—чій,—ча́чій ած. տուլաշի։

Грачёнокъ գ. ա. տուլաշի ձագ։

Грачъ, гра́чикъ գ. ա. սև ագռաւ, տուլաշ. թ.։

Гребёнка,—ночка գ. ի. սանտր։

Гребе́нникъ,—бневи́къ տ. **Гравила́тъ.**

Гребенно́й ած. սանտրի։

Гребёночникъ գ. ա. սանտր ծախող, սանտրավաճառ։

Гребёночный ած. սանտրի։

Гребёнчатый, гребневи́дный ած. սանտրանման, սանտրաձև, սանտրատեսակ։

Гребенщи́къ գ. ա. սանտրավաճառ, սանտր ծախող ‖ մոշավայրի, գզմաստ, գէօվն. բ.։

Гре́бень,—бешо́къ գ. ա. սանտր։

Гребе́цкій ած. թիավարի ‖ տրմըլխողի։

Гребе́цъ գ. ա. նաւաստի, թիաքարշ, թիավար ‖ տրմըլխող, տրմուղ քաշող։

Гребешо́къ գ. ա. սանտր։ — **подвздо́шной ко́сти**—զիստոսկրի կտրին։ — **пѣту́шій**—կտրին, կատար, կակարդ։

Гре́блица գ. ի. ձիասանտր, քերոց, ղաշաւի։

Гребло́ գ. չ. հարթիչ (կօտի եայլն), տճ. սիլաճակ ‖ թիակ (նաւակի) ‖ աղաքարշ թի (աղարանում)։

Гре́бля գ. ի. թիաքարշութիւն, թիավարութիւն։

Гре́бникъ գ. ա. մարկեղ, աքլորի կատար. բ.։

Гре́бной ած. թիաքարշ, թիակաւոր։ **—ное судно́**—թիաքարշ նաւ։

Гребо́къ գ. ա. թի, թիակ ‖ հարթիչ, սիլաճակ։

Гребщи́къ գ. ա. փոցխ քաշող, տրմըլխող։

Греди́ль գ. ա. շեփահան, շեփ ցրուող։

Гре́женье գ. չ. քնի մէջ խօսելը, զառանցելը, ցնորախօսելը։

Гре́за գ. ի. երազ, ցնորք, զառանցանք, անուրջք, երազախօսութիւն, բանդագուշանք, ցնորախօսութիւն։

Гре́зить բ. չ. երազել, ցնորել, զառանցել։ **—ся** բ. ա. երազել, երազում երեւալ։

Гремучеки́слая соль գ. ի. շանթակատ աղ։

Грему́чій,—мя́чій ած. շառաչող, շչող, հնչաւոր, շանթընկէց, որոտընդոստ։ **—газъ**—շառաչող գազ։ — **ка́мень**—արծուաքար։ **—чая змѣя́**—հնչաւոր օձ, մոլի օձ, յարամանի։ — **кислота́** շանթական թթուուտ։

Грему́шечный ած. բոժոժաւոր, բոժոժներով։

Гремушка,—шечка գ. ի. բոժոժ, զանգուլակ։

Гремѣніе գ. չ. գոռալը, աղմուկ հանելը, որոտում։

Гремѣть, гря́нуть բ. չ. գոչել, գոռալ, որոտալ, շառաչել, թնդալ։

Гренаде́ръ գ. ա. գրենադեր, գնդաձիգ զինուոր։

Гренокъ գ. ա. հացի կուտ, քերինչ, փռնչոր, հացի չորուցք։

Грести́, гресть, греба́ть, гребну́ть բ. չ. քերել ‖ տրմըլխել ‖ քաշել։ **—ся** բ. ա. քերուել ‖ տրմըլխուել։

Гре́ча տ. **Гречи́ха.**

Гречи́на գ. ի. հազարտերեւուկ. բ.։

Гречи́ха գ. ի. ձիակորեկ, սև ցորէն. բ.։

Гре́чневикъ,—вичекъ գ. ա. ձիակորեկից պատրաստած կարկանդակ։

Гречне́вый ած. ձիակորեկի։

Грибáстый ած. — **гóлубь**—մեծալանջ աղաւնի։
Грибни́ца գ. ի. մանիթարով խաշու։
Грибнóй,—бóвый ած. սունկի, սունկից շինած։
Грибови́дный ած. սնկանման։
Грибóвница գ. ի. հարսնամատն, շուշան ջրային, կոկոռ, նունուֆար. ծղ.։
Грибъ,—бóкъ,—бóчекъ գ. ա. սունկ, մանիթար. բ.։
Гри́ва, гри́вка գ. ի. բաշ, վարսք, գէսք։
Гри́венникъ,—ничекъ գ. ա. երկուշահանոց, տասկոպէկանոց։
Гри́венный ած. երկու շահու, երկուշահանոց։
Гри́вистый ած. մեծաբաշ, վարսաւոր,
Гри́вна գ. ի. երկուշահնի։
Гривня́га,—вня́жка գ. ի. երկուշահնի, տաս կոպէկ։
Гризéтка գ. ի. ձեռքի աշխատանքով ապրող օրիորդ (Ֆրանսիայում)։
Гримáса գ. ի. ծամածռութիւն, ծռմռկոց, դիմածռանք։
Гримáситься տ. **Гримáсничать.**
Гримáсливо մ. ծամածռութեամբ, ծամածռելով։
Гримáсливый ած. ծամածուռ, ծռմռկող։
Гримáсникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. ծամածուռ, ծռմռկող (մարդ)։
Гримáсничать բ. չ. ծամածռութիւն անել։
Гриппъ գ. ա. համաճարակ դում, տենդախառն հարբուխ և հազ։
Гри́фель գ. ա. քարեգրիչ։
Гри́фельный ած. քարեգրչի։
Грифъ գ. ա. կորճ, առեւծարծուի. թ.։
Гробни́ца գ. ի. շիրիմ, տապան, դամբարան, մահարձան, գերեզման։
Гробни́чный ած. գերեզմանի, շիրիմի, տապանի։
Гробовóй ած. դագաղի։
Гробовщи́къ գ. ա. դագաղ շինող, դագաղագործ, դագաղավաճառ։
Гробожи́тель գ. ա. դագաղաբնակ որդն։
Гробокопáтель գ. ա. գերեզմանափոր։
Гробокрáдца գ. ա. մեռելագող, մեռել գողցող։
Гробонóсецъ գ. ա. դագաղակիր, դագաղ տանող։
Гробъ, грóбикъ, гробóкъ գ. ա. դագաղ || Ճաղպ։
Грогъ տ. **Грокъ.**
Грозá գ. ի. ամպրոտ, ամպրոպ, հողմայոյզք, ալէկոծութիւն, մրրիկ։
Гроздови́дный ած. ողկուզատիպ, ողկուզանման, ողկուզատեսիլ։
Гроздъ—дóкъ,—дóчекъ գ. ա. ողկոյզ, ճութ, ճիթ։
Грози́тельный ած. սպառնալի, սպառնացող։
Грози́ть բ. ն. **—ся** ն. ա. սպառնալ, վախեցնել։
Грóзно մ. խստիւ, սպառնական ձեւով, ահեղագոչ, ահարկութեամբ, ահեղաբար։
Грóзность գ. ի. խստութիւն, սաստկութիւն, ահարկութիւն, սպառնալի լինելը։
Грóзный ած. խիստ, սպառնալի, սոսկալի, զարհուրելի, ահարկու, ահեղ, ահեղագոչ, ահեղահրաշ։
Грозовóй ած. ամպրոպային, մրրկային։
Грокъ, грогъ գ. ա. գրօկ, փունջ (ըմպելիք)։
Громáда գ. ի. դէզ, շեղջ || ժողով շինական, ամբոխ։
Громáдность գ. ի. մեծութիւն, ահագնութիւն || բազմութիւն։
Громáдный ած. մեծ, ահագին || յաղթանդամ։
Громдóла գ. ի. կատուախոտ, աղբեղբուկ. բ.։
Громи́ть բ. ն. յաղթել, յաղթահարել ||

‖ կոտրել, աւերել, կործանել։

Гро́мкій ած. ձայնեղ, բարձրաձայն, ուժգին ‖ երևելի, հռչակաւոր, մեծ։

Гро́мко մ. բարձրաձայն, բարձր ձայնով, բարձր։

Гро́мкость գ. ի. բարձրաձայնութիւն ‖ ‖ հռչակաւորութիւն, երևելի լինելը։

Громле́ніе գ. չ. շանթահարում, շանթահարելը, շանթակէզ անելը, տապալելը, յաղթահարելը։

Громове́ржецъ գ. ա. շանթընկէց։

Громово́й ած. որոտի, որոտման ‖ որոտալից։ — **го́лосъ**—աշխարհ դղրդացնող ձայն, որոտալից ձայն։

Громогла́сіе գ. չ. բարձրաձայնութիւն։

Громогла́сно մ. որոտաձայն, բարձրաձայն, բարձրագոչ, մեծագոչ։

Громогла́сный ած. որոտաձայն, բարձրաբարբառ, բարձրագոչ, բարձրաղաղակ, բարձրաձայն, մեծագոչ, մեծաբարբառ, ահեղաձայն:

Громозди́ть, грома́зживать բ. ն. դիզել, շեղջել, կուտել։ —**ся** բ. ա. մագլցել։

Гро́моздкій ած. ստուար, մեծածաւալ։

Гро́моздъ գ. ա. դիզուածք, շեղջ, կոյտ։

Громоно́сный ած. որոտաբեր։

Громоотво́дъ գ. ա. շանթարգել։

Гро́мче ած. հ. աւելի բարձր, աւելի բարձրաձայն։

Громъ գ. ա. որոտ, որոտում, որոտմունք, ամպի գոռոց, թնդիւն, ահեղ ձայն։

Гросме́йстеръ գ. ա. մեծվարպետ, ատենապետ ազատ որմնադիրների։

Гроте́скъ գ. ա. այլանդակ պատկեր, անհեթեթ նկար։

Гро́тникъ գ. ա. արուեստական քարանձաւ շինող։

Гротъ գ. ա. քարանձաւ, անձաւ, քարայր ‖ պաղանձաւ։

Гро́хнуться բ. ա. գլխկալ, դըրխկալէն վայր ընկնել։

Грохота́нье գ. չ. դղրդիւն, դղրդոց, մեծ աղմուկ։

Грохота́ть բ. չ. աղմուկ հանել, բարձր ծիծաղել։

Грохоти́ть, про— բ. ն. մաղել, խարբալել, խախալել, էրնել։

Гро́хотъ գ. ա. բոմբիւն, թնդիւն, գըրգռոց, կոկորդալից ծիծաղ ‖ խախալ, քարմաղ, փոկէմաղ, նքոյր։

Грошъ գ. ա. գրոշ, գռոշ։ **Э'то гроша́ не-сто́итъ**—դա գրոշ չարժէ, ոչինչ չարժէ, մի փող չարժէ։

Груби́ть բ. չ. անպատուել, անարգել, յանդգնաբար խօսել։

Грубія́нить բ. անպատուել, յանդգնաբար խօսել, կոպտութեամբ պատասխանել։

Грубія́нство գ. չ. կոպտութիւն, կոշտութիւն, անքաղաքավարութիւն։

Грубія́нъ գ. ա., —**нка** գ. ի. յանդուգն, լիրբ, անքաղաքավարի, կոպիտ (մարդ)։

Гру́бнуть բ. չ. պնդանալ, կարծրանալ, կոշտանալ, բրտանալ։

Гру́бо մ. կոպտութեամբ, խստիւ ‖ կոպիտ, խոշոր, անարուեստ։

Гру́бость գ. ի. կոպտութիւն, բրտութիւն, խոշորութիւն, կարծրութիւն։

Гру́бый ած. անքաղաքավարի, բիրտ, կոպիտ, գռեհիկ ‖ խիստ կարծր, կոշտ, խոշոր, թանձր, անարուեստ, դժուարամարս, անախորժ։

Грубѣ́ть բ. չ. կարծրանալ, պնդանալ, կոպտանալ, բրտանալ։

Гру́да,—дка գ. ի. շեղջ, կոյտ, դէզ, խառնակոյտ։

Груда́стый ած. մեծալանջ, քաջալանջ, լայնակուրծք։

Груда́шникъ,—дни́чникъ գ. ա. տուղտ. բ.։

Гру́дина,—динка գ. ի. կուրծք ‖ կըրծ-

քի միս, եփուած։

Грудистый ած. մեծաստինք, մեծ ծծանի, մեծ ծծերով։

Грудникъ գ. ա. կարթ, չանկալ (միս կախելու համար)։

Грудница գ. ի. ծծի ցաւ || մալօշ. բ.։

Грудной ած. կուրծքի, ծծի || ծծկեր, ծիծ ուտող։ — **протокъ**—աւշատար։ —**ная кость**—կրծոսկր, կուրծքի ոսկոր։ — **клѣтка**—լանջ, կուրծքի վանդակ։ — **ягода**—յունապ, գետնայունապի։ — **трава**—քոսաբոյժ, այրեծաղիկ, քոսաբոյս. բ.։ — **полость**—լանջախորշ։

Грудобрюшная преграда գ.ի. ստոծանի, որովայնի առագաստ, փորի Փէրտէ։

Грудь,—дца, —дочка գ. ի. կուրծք, լանջ։ —**ди**—ստինք, ծիծ։

Груздь,—докъ,—дикъ գ. ա. լոռասունկ. բ.։

Грузило գ. չ. կախան, ամեն կախունի բան || խորաչափ (ծովի խորութիւնը չափող)։

Грузить բ. ն. բեռնաւորել || նաւի մէջ բեռ դնել։ —**ся** բ. ա. իր ապրանքը բեռնաւորել || բեռնաւորուել։

Грузкій ած. ծանր։

Грузкость գ. ի. ծանրութիւն։

Грузно մ. շատ բեռնաւորուած։

Грузнуть, по— բ. չ. սուզել, խրուել։

Грузный ած. ծանրաբեռնուած, ծանր || || հարբած։

Грузовое ած. գ. չ. բեռնաւորելու իրաւունք։

Грузовой ած. բեռնաւորելու։

Грузъ գ. ա. բեռ || ծանրութիւն։

Грумъ գ. ա. ձիապան։

Грунтованіе գ. չ. պատկերի առաջնաներկելը, պատկերի ստառը քսելը։

Грунтовать բ. ն. նախաներկել, ծածկել առաջին ներկով, ներկի ստառը քսել (նկարի)։

Грунтовый ած. բուն հողի, հիմքի։

Грунтъ գ. ա. հիմք, բուն հող || գետի յատակ, ծովյատակ || պատկերի առաջին ներկ, նախաներկ։

Грунтъ-басъ գ. ա. հիմնաբամբ։

Грунь գ. ա., —**ница** գ. ի. արագ քայլուածք, սրընթացք (ձիու)։

Группа գ. ի. խումբ, պար։ — **острововъ**—պար կղզեաց, սփիւռ, կղզիախումբ։

Группировать բ. ն. հաւաքել || ջոկել || || խումբ-խումբ բաժանել։ —**ся** բ. ա. խմբուել, հաւաքուել։

Грустить բ. չ. տխրել, տրտմել։

Грустливый ած. տխրող, տխրամէտ, տխրելու տրամադիր։

Грустно մ. և բ. տխրութեամբ, տխուր, տխրագին, թախծագին, վշտագին || տխուր է։

Грустный ած. տրտում, տխուր, բազմատխուր, տրտմագին, տխրագին, տըխրալի, անժպիտ, տրտմաթախիծ։ — **напѣвъ**—տխրանուագ, տխուր եղանակ։

Грусть գ. ի. տխրութիւն, տրտմութիւն, թախծութիւն, անձկութիւն։

Груша գ. ի. տանձ։ — **дикая**—սպրնդուկ, քարջին, պանտի ծառ || պանտայ, ախլաթ (պտուղ)։ — **розовая**—վարդատանձ։

Грушёвый ած. տանձի || տանձէ, տանձից շինած։ —**вая вода**—քարջինի ջուր, պանտի ջուր։

Грушевидный,—шеобразный ած. տանձանման, տանձակերպ։

Грушевина,—шина գ. ի. —**шевое дерево** գ. չ. տանձենի || քարջինի, քոլատանձի։

Грушовка գ. ի. տանձօղի, տանձախառն օղի։

Грыжа գ. ի. աղէթափութիւն, պորտաթափութիւն, փոշտանկութիւն։

Грыжёвникъ գ. ա. վիշապախոտ, նուկիկ. բ.։

Гры́жный,—жевóй ած. աղէթափութեան վերաբերեալ։

Грызéніе գ. չ. կրծելը || խայթում, խայթ։ — **сóвѣсти**—խղճի խայթ։

Грызть, —зáть,—знýть բ. ն. կրծել, մաշել, խածել || խայթել, նեղել։ **—ся** բ. ա. միմեանց խածել || կռուել, իրար միս ուտել։

Грызýнъ գ. ա. կրծող կենդանի։ **—ны** գ. ա. յգ. կրծողներ, կրծող կենդանիք։

Грызь գ. ա. աղէթափութիւն || որովայնի ոլորում, ցաւ, տճ. սանջու։

Грѣлка գ. է. թաղար, կրակարան, մանղալ։

Грѣніе գ. չ. ջեռուցում, տաքացնելը։

Грѣтый ած. տաքացրած, տաքցրած։

Грѣть,—вáть բ. ն. տաքացնել, տաքցնել։ **—ся** բ. ա. տաքանալ, տաքնալ։

Грѣхóвный ած. մեղանչական, մեղսական։

Грѣховóдникъ գ. ա., **—ница** գ. է. գայթակղեցնող, մոլորեցնող, մեղքի մէջ ձգող։

Грѣховóдническій ած. գայթակղեցնողի։

Грѣховóдничать բ. չ. մոլորեցնել, գայթակղեցնել, խաբել, մեղքի մէջ ձգել։

Грѣхопадéніе գ. չ. մեղանչականութիւն, պատուիրանազանցութիւն։

Грѣхотвóрецъ գ. ա. մեղաւոր, մեղանչող, մեղապարտ։

Грѣхотвóрничать բ. չ. մեղանչել, մեղք գործել։

Грѣхъ,—шóкъ գ. ա. մեղք, յանցանք, սխալանք, օրինազանցութիւն։

Грѣча տ. **Гречи́ха.**

Грѣшéніе գ. չ. մեղանչում, մեղանչելը։

Грѣши́ть բ. չ. մեղանչել, մեղք գործել, պատուիրանազանց լինել։

Грѣшникъ գ. ա., **—ница** գ. է. մեղաւոր, յանցաւոր։

Грѣшни́чій ած. մեղաւորի || մեղաւորական։

Грѣшнó բ. մբ. մեղք է, անիրաւացի է։

Грѣшный ած. մեղաւոր, յանցաւոր, մեղսակիր։

Грѣшóкъ գ. ա. պստի մեղք, փոքրիկ մեղք, փոքրիկ յանցանք, զանցառութիւն։

Грядá,—ка գ. է. ակօսամէջ, թումբ, մարգ։

Гря́дка,—дочка գ. է. մարգ։

Грядýщій ած. ապագայ, գալոց, հանդերձեալ։

Грязни́ть, вы— բ. ն. ցեխոտել, կեղտոտել։ **—ся** բ. ա. ցեխոտուել։

Гря́зно մ. և բ. անմաքուր, կեղտոտ || անմաքուր է, կեղտոտ է։

Гря́зность,—нотá գ. է. ցեխոտութիւն, անմաքրութիւն, աղտոտութիւն։

Гря́зно-сѣрый ած. ցեխագոյն։

Гря́знуть բ. չ. խրուել, ցեխի մէջ խրուել։

Гря́зный,—ненькій ած. ցեխոտ, աղտոտ, անմաքուր, փնթի։

Грязнѣть, за—, բ. չ. ցեխոտուել, աղտոտուել, կեղտոտուել։

Грязовóзъ գ. ա. աղբակիր (մարդ)։

Грязь գ. է. ցեխ, տիղմ։

Гря́нутѣ տ. **Гремѣть.**

Гря́нуться տ. **Грóхнуться.**

Грясти́ բ. չ. երթալ, գնալ, գալ || հասնել, հասնել։

Гуáно գ. չ. գուանօ, թռչնոց ծերտ (գործածական իբրև պարարտացուցիչ միջոց հողի)։

Гуáшъ գ. ա. խիժանկար || ջրախիժ նկարչութիւն։

Губá գ. է. ծովածոց, փոքրիկ ծոց կամ խորշ։

Гýба,—бка,—бочка գ. է. շուրթ, շրթունք, պռկունք, պռօշ։ — **нижняя** —մռութ։

Губа́нъ,—нья գ. *մեծաշրթն, հաստաշրթն, մռօշ (մարդ)։*
Губа́стый ած. *պռկոշ, մեծաշրթն, թանձրաշրթն, հաստաշրթունք։*
Губерна́торство գ. չ. *նահանգապետութիւն։*
Губерна́торша գ. ի. *նահանգապետի կին։*
Губерна́торъ գ. ա. *նահանգապետ։*
Губе́рнія գ. ի. *նահանգ։*
Губе́рнскій ած. *նահանգական։*
Губи́тель գ. ա. *կործանիչ, սատակիչ* || || *աւերիչ։*
Губи́тельно մ. *կործանիչ կերպով, մահաբեր կերպով, կորստաբեր։*
Губи́тельный ած. *կործանիչ, սատակիչ, կորստաբեր, մահաշունչ։*
Губи́тельство գ. չ. *կործանում, աւերում։*
Губи́ть բ. ն. *աւերել, վնասել, կորուսանել, սպանել, դժբախտացնել, քամբախտացնել։* **—ся** բ. ա. *կործանուել, կորչել, չքանալ։*
Гу́бка,—бочка գ. ի. *սպունգ, սաթուկ. կ.։* — **морска́я**—*ծովասպունգ. կ.։*
Губно́й ած. *շրթունքի* || *շրթնական։*
Губови́дный,—обра́зный ած. *շրթնանման, շրթնաւոր։* — **вѣнчикъ**—*շրթնաւոր պսակ (ծաղկի)։*
Губоцвѣ́тный ած. *շրթնագոյն։*
Гу́бочка գ. ի. *շրթունք* || *մագմգուկ (արմատի)։*
Гу́бчатый,—бкова́тый ած. *սպունգանման* || *ծակոտկէն։* **—чатая пла́тина** —*պլատին սունկ (քիմ.)։*
Гуверна́нтка գ. ի. *տնային դաստիարակուհի։*
Гувернёръ գ. ա. *տնային դաստիարակ։*
Гугни́вость գ. ի. *թլուատութիւն, թոթովախօսութիւն, ռնգախօսութիւն։*
Гугни́вый ած. *թլուատ, թոթովախօս, թլթիկ, ռնգախօս։*
Гугни́вѣть բ. չ. *թլուատանալ, թլթիկնալ։*
Гугу́кать բ. չ. *ղունղունալ, բլբլալ (երեխայ)։*
Гуде́ніе գ. չ. *ղօղանջում։*
Гуди́ло գ. չ., **гуди́льщикъ** գ. ա. *ղօղանջող* || *անշնորհ քնարածու։*
Гуди́ть բ. չ. *տնկտնկացնել, ղօղանջել, (քնարի վրայ)։*
Гудо́къ գ. ա. *եռաղի քնար։*
Гудо́чный ած. *եռաղի քնարի։*
Гудо́чникъ գ. ա. *քնարածու։*
Гудѣ́ніе տ. **Гуде́ніе.**
Гудѣ́ть բ. չ. *ղօղանջել, տնկտնկացնել։*
Гужёмъ մ. *սայլով, սայլակով (բեռուած)։*
Гужъ գ. ա. *հանգոյց, օղակ։*
Гу́за գ. ի. *դանդաղ, յամրագնաց, յամրաքայլ։*
Гу́занье գ. չ. *դանդաղութիւն, յետամնացութիւն։*
Гу́зать բ. չ. ժ. *յամել, ուշացնել, դանդաղել, դանդաղ գործել։*
Гу́зица գ. ի. *խաղտըտնիկ, դողդողագի, ջրապիպիգ. թ.։*
Гу́зка գ. ի. *ողնածայր, ագի թռչունների, տուտուց։*
Гу́зковый ած. *ագիի (փետուր)։*
Гу́зно գ. չ. *յետին մաս, նստատեղ։*
Гу́кать,—кнуть բ. չ. *խուլ ձայն հանել, թնդալ։*
Гулево́й ած. *ազատ* || *ուրախութեան։* — **день**—*ուրախութեան օր, ազատ օր։*
Гулёна գ. ը. *ծոյլ, դատարկաշրջիկ (մարդ)։*
Гу́ли գ. ի. յգ. ժ. *զբօսանք* || *ազատնիք։*
Гу́лить բ. չ. *գգուել, փաղաքշել, սիրել, զուարճացնել (երեխային)։*
Гу́лкій ած. *հնչական, ձայնող։*
Гулъ գ. ա. *խուլ ձայն, բոմբիւն, թընդիւն, արձագանք, ձէնձնոց։*
Гульба́ գ. ի. *զբօսանք, պարապութիւն։*
Гульби́ще գ. չ. *զբօսարան, զբօսատե-*

ղի, զբոսավայր։

Гулби́щный *ած. զբօսավայրի, զբօսատեղի։*

Гульли́вый *ած. պարապասէր, զուարճասէր։*

Гульно́й *ած. ազատ, հանգստաւոր, ուրախութեան։*

Гульну́ть *բ. չ. զուարճանալ, զբօսնել, քէֆ անել։*

Гулю́кать *բ. չ. աչքախփուկ խաղալ։*

Гулю́чки *գ. ի. յգ. աչքախփուկ։*

Гуля́вица *գ. ի. հազարտերեւուկ. բ.։*

Гуля́вникъ *գ. ա. փեգենայ մարգաց, սուսանբար. բ.։*

Гуля́ка *գ. ի. զատարկաշրջիկ, անառակ, փառնիչ։*

Гуля́льщикъ *գ. ա.,* **—щица** *գ. ի. շրջագայող, զբօսնող, զուարճացող (մարդ)։*

Гуля́ніе,—нье *գ. չ. զբօսանք, հանդէս ‖ ճեմելիք ‖ ճեմելը։*

Гуля́нка *գ. ի. պարապ ժամ։*

Гуля́ть, гу́ливать *բ. չ. զբօսնել, ճեմել, շրջագայել, ժուռ գալ, ուրախանալ։*

Гуля́фъ *գ. ա. մասրենի, վայրի վարդենի ‖ վայրի վարդ. բ.։*

Гуля́фный *ած. վայրի վարդի ‖ վայրի վարդենու։*

Гуля́щій *ած. զբօսնող, քէֆ անող։*

Гуманизи́ровать *բ. ն. բարոյականացնել, բարոյական դարձնել։*

Гуманита́рный *ած. մարդօգուտ, մարդաշահ։*

Гума́нность *գ. ի. մարդասիրութիւն, գթասրտութիւն։*

Гума́нный *ած. մարդասէր, գթասիրտ։*

Гуме́нникъ *գ. ա. կալապան, վայրի սագ. թ.։*

Гуме́нце *տ.* **Гумно́.**

Гуме́нщикъ *գ. ա. կալապան, կալի պահապան։*

Гуме́рсъ *գ. ա. աստակոս, ծովի խեցգետին։*

Гу́мми *գ. ա. խէժ։* **— ара́бикъ, гумера́бикъ**—*կոէզ, արաբական խէժ, տճ. զամխաբաբի։*

Гуммигу́тъ *գ. ա. հնդկառետին, խիժակալթ, դեղնախիժ։*

Гуммила́къ *գ. ա. լակլայ, դոճի խէժ, դոճ։*

Гуммила́стикъ *գ. ա. առաձգական խէժ։*

Гумно́, гуме́нце *գ. չ. կալ, կալատեղ։*

Гуньба́ *գ. ի. կորնկան. բ.։*

Гу́ня *գ. ի. ցնցոտիք, չուլ։*

Гуня́вый *ած. ճաղատ, կնտուկ, տազ։*

Гуня́вѣть *բ. չ. ճաղատել, քաչալնալ, կնտանալ, տազնալ։*

Гурти́льный *ած. դրամի եզերքը քանդակելու ծառայող։*

Гурти́льщикъ *գ. ա. դրամի եզերքները քանդակող։*

Гурти́ть *բ. ն. հաւաքել, շեղջել։* **— моне́ту**—*դրամի եզերքը քանդակել։*

Гуртово́й *ած. միասին, խմբով, թօմառի։*

Гуртовщи́къ *գ. ա. հակերով ապրանք ծախող, մեծ քանակութեամբ վաճառող։*

Гурто́мъ *մ. միասին, մեծ քանակութեամբ, թօմառով։*

Гуртъ *գ. ա. երամ, խաշն ‖ դրամի եզերքի վրայ քանդակ։*

Гурче́ніе *գ. չ. դրամի եզերքը քանդակելը։*

Гурьба́ *գ. ի. խուռն բազմութիւն, երամ։*

Гуса́къ *գ. ա. որձ սագ։*

Гуса́рскій *ած. հուսարի ‖ հուսարական։*

Гуса́ръ *գ. ա. հուսար (հեծելազօր)։*

Гусёкъ *գ. ա. բուլիկ, սագի ձագ։*

Гу́сельникъ *գ. ա. տաւիղ շինող, տաւիղագործ։*

Гу́семъ *տ.* **Гусько́мъ.**

Гу́сеница *գ. ի. թրթուր, խարնիճ։*

Гусёнокъ *գ. ա. փոքրիկ սագ, սագի ձագ, բուլիկ։*

Гуси́ный,—сячій ած. սագի: **—ная ла́пка**—սպլեղ, սագաթաթ, մոխրաթելուկ. բ.: — **па́жить**—սագափետուր. բ.: — **трава́**—հզօրուկ. բ.:
Гу́сли գ. ի. յգ. սաղմոսարան ‖ տաւիղ:
Гусля́ръ, гусли́стъ գ. ա. սաղմոսերգու ‖ տաւիղածու:
Густи́ть բ. ն. խտացնել, թանձրացնել:
Гу́сто, гу́стенько մ. խիտ, թանձր:
Густобро́вый ած. յօնեղ, թանձրայօն, բրդոտ ունքերով:
Густоволо́сый ած. մազեղ, խտամազ, թաւամազ, թանձրահիւս, սօթահեր:
Густо́й, гу́стенькій ած. խիտ, թաւ, թանձր, հոծ, թաւախիտ:
Густоли́ственный ած. տերեւախիտ:
Густорасту́щій ած. խիտ բուսած:
Густота́, гу́стость գ. ի. թանձրութիւն, խտութիւն:
Густы́ня գ. ի. խիտ անտառ:
Густѣ́ть բ. չ. խտանալ, թանձրանալ:
Гуси́ня գ. ի. էգ սագ:
Гусь, гусёкъ գ. սագ: — **кра́сная** — արօս, կարմրաթեւ սագ:
Гусько́мъ, гусёмъ մ. շարան-շարան, մէկմէկու յետեւից:
Гуся́тина գ. ի. սագի միս:
Гуся́тникъ գ. ա. սագավաճառ ‖ սագապան, սագ պահող:
Гуся́тничать բ. չ. սագեր վաճառելով պարապել, սագ պահել, սագապանութիւն անել:
Гуся́тня գ. ի. սագատուն, սագաբուն:
Гуся́чій ած. սագի:
Гуте́й գ. ա., **гунь** գ. ի. սերկեւիլ. պտ.:
Гуто́рить բ. չ. ասել, զրուցել, զուարճախօսել:
Гу́торъ գ. ա. խեղկատակութիւն, զուարճախօսութիւն:
Гуттапе́рча գ. ի. եղջերախէժ, գուտապերչայ:
Гу́ща գ. ի. մրուր, դիրտ, մնացորդ, նստուածք, տկնուցք, շիւ, չէչ:
Гуща́никъ գ. ա. դրտաման, դիրտ պահելու անօթ:
Гуще́ніе գ. չ. խտացուցում, խտացնելը, թանձրացնելը:
Гуя́ва գ. ի. հնդիկ տանձենի. բ.:
Гюйсъ գ. ա. դրօշակ նաւի ծայրին, նաւախելի դրօշակ:

Д.

Да մ. և չ. այո, յիրաւի, արդարեւ ‖ և ‖ ‖ բայց, իսկ:
Дабы́ չ. որ, որպէսզի, նրա համար որ:
Дава́льщикъ գ. ա. տուող, վճարող, յանձնող:
Дава́ніе գ. չ. տալը, տուրք, վճարելը, յանձնելը:
Дава́ть, дать, да́вывать բ. ն. տալ, շնորհել, հաճել, հաճենալ, թոյլատրել, թոյլ տալ, կարգադրել, բերել ‖ հատուցանել, վճարել:
Дави́ло գ. չ. ճնշիչ, սեղմիչ (գործիք):
Дави́льный ած. ճնշիչի, սեղմիչի ‖ ճնշելու:
Дави́льня գ. ի. ճնշարան, հնձան (խաղողի), հնձանայարկ:

Дави́льщикъ գ. ա. *ճնշարանի մշակ։*

Дави́ть, да́вливать, давну́ть բ. ն. *սեղմել, ճնշել, ճմլել ‖ խեղդել, խեղդամահ անել ‖ նեղել, հարստահարել, ծանրաբեռնել։* **—ся** բ. ա. *սեղմուել, ճնշուել ‖ խեղդուել։*

Да́вича մ. *փոքր ինչ առաջ, քիչ առաջ։*

Да́вишній ած. *փոքր ինչ առաջ եղածի, քիչ առաջ պատահածի։*

Да́вка գ. ի. *սեղմելը, ճմլելը, ճնշելը ‖ ‖ նեղուածք ‖ սեղմելու գործիք (հիւսների), մէնկենայ։*

Да́вленикъ գ. ա., **—ница** գ. ի. *խեղդամահ, խեղդուած (մարդ)։*

Да́вленина գ. ի. *խեղդուած կենդանի։*

Давле́ніе գ. չ. *ճնշում, սեղմելը, մըղում։* **— боково́е**—*կողմերի վրայ ճընշում, կողմնական ճնշում։* **— вертика́льное** — *վերմղումն։* **— виногра́да** —*հնձանահարութիւն, ճմլելը, ճնշելը (խաղողի)։* **— всесторо́нее**—*ամեն կողմից ճնշում։* **— горизонта́льное**—*հորիզոնական ճնշում։* **— физи́ческое**—*զօրութեանց ճնշում, ֆիզիքական ճընշում։*

Да́вленный ած. *սեղմուած, ճնշուած, ճմլուած ‖ խեղդուած ‖ նեղուած, ծանրաբեռնուած, հարստահարուած։*

Давни́шній, да́вній ած. *վաղեմի, վաղուցուայ, բազմաժամանակեայ, հինօրեայ, հին։*

Давно́, давне́нько մ. *վաղ, վաղուց, շատ ժամանակ առաջ։*

Давнопроше́дшій ած.—**шее вре́мя**—*անցեալ կատարեալ ժամանակ (քերակ.)։*

Да́вность գ. ի. *հնութիւն, վաղեմնութիւն, վաղուց լինելը։* **Десятилѣ́тняя да́вность**—*տասնամեայ վաղեմնութիւն (ըստ օրինաց)։*

Дагероти́пъ գ. ա. *Դագերեան լուսանկար, դագերօտիպ։*

Да́же մ. *մինչև անգամ, նաև, անգամ։*

Да́ивать տ. **Дои́ть.**

Да́кальщикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. *ստորասող, միշտ համաձայնող, այո ասող։*

Да́канье գ. չ. *ստորասութիւն, հաւանութիւն։*

Да́кать,—кнуть բ. չ. *ստորասել, հաւանել, համաձայնել։*

Дактили́ческій ած. *ստեղնական։*

Да́ктиль գ. ա. *ստեղն (ոտանաւորների չափ)։*

Дактилоло́гія գ. ի. *մատնախօսութիւն (համրերի և խուլերի)։*

Далёкій, далеко́нькій ած. *հեռու, հեռաւոր։*

Далёко,—леко́,—ле́че մ. և բ. *հեռու ‖ ‖ հեռու է։*

Дали́ть բ. ն. *հեռացնել, անջատել, բաժանել։* **—ся** բ. ա. *հեռանալ, բաժանուել։*

Дали́ха գ. ի. *քօսաբոյս. բ.։*

Да́лія գ. ի. *ատղածաղիկ, դահլիակ, դահլիենեակ. բ.։*

Далма́тика գ. ի. *նափորտ (սարկաւագների և այլն)։*

Даль, далина́ գ. ի. *հեռաւորութիւն։*

Да́льній,—ный ած. *հեռաւոր, հեռի, հեռու։*

Дальнови́децъ գ. ա. *նախատես, հեռատես, աչալուրջ, հեռուն մտածող (մարդ)։*

Дальнови́дность գ. ի. *հեռատեսութիւն ‖ ‖ աչալրջութիւն, նախատեսութիւն։*

Дальнови́дный ած. *հեռատես, նախատես, աչալուրջ։*

Дальнозо́ркій ած. *հեռատես։*

Дальнозо́ркость գ. ի. *հեռատեսութիւն։*

Да́льность գ. ի. *հեռաւորութիւն։*

Да́ма,—ка,—мочка գ. ի. *տիկին, տիրուհի։*

Дамаски́рованный ած. **—ная сталь**—*ոսկեզարդ դամասկոսի պողպատ։*

Дамаскировать բ. ն. ոսկի քանդակել՝ երկաթի կամ պողպատի վրայ, զառ բանել պողպատի վրայ (սրի եւայլն)։
Дамаскъ գ. ա. շամ (դամասկոսի կերպաս) || դամասկոսի պողպատ։
Дамба գ. ի. թումբ, աւազակոյտ, ամբարտակ (ջրի դէմ)։
Дамкратъ տ. **Домкратъ.**
Дамскій ած. տիկնոջ || տիկնանց, տիկինների։
Данная գ. ի. կալուածագիր։
Данникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. հարկատու։
Даннический ած. հարկատուի, հարկատուների։
Данное ած. տուած, յայտնի, հիմունք, հանգամանք || տուած, պայմանական քանակութիւն։
Данный ած. տուած, պարգեւած, շնորհուած։
Дантистный ած. ատամնաբուժի։
Дантистъ գ. ա. ատամնաբոյժ։
Дань գ. ի. հարկ, վճար, տուրք։ — **уваженія**—յարգանաց խոստովանութիւն։
Дареніе գ. չ. ընծայելը, պարգեւելը, շնորհելը, շնորհում։
Дарённый ած. պարգեւած, ընծայած, շնորհած։
Дарить,—ривать բ. ն. պարգեւել, ընծայել, շնորհել, պարգեւատրել։ **—ся** բ. ա. պարգեւատրուել։
Дармовой ած. ձրի, առանց վճարի։
Дармоѣдничать բ. չ. հացկատակատութիւն անել, դատարկապորտութիւն անել, բօշբօղութիւն անել։
Дармоѣдный ած. հացկատակ, դատարկ, անգործ, ծոյլ։
Дармоѣдство գ. չ. հացկատակութիւն, դատարկութիւն, անգործութիւն, ծուլութիւն։
Дармоѣдъ գ. ա. հացկատակ, անգործ, ծոյլ, դատարկ (մարդ)։
Дарованіе գ. չ. պարգեւելը, շնորհելը || ձիրք, շնորհք, տուրք։
Дарованный ած. պարգեւած, ընծայուած, շնորհուած։
Даровать բ. ն. պարգեւել, ընծայել, շնորհել։
Даровитость գ. ի. ընդունակութիւն, ընդունակ լինելը, տաղանդաւոր լինելը || առատաձեռնութիւն։
Даровитый ած. տաղանդաւոր, քանքարաւոր, ձիրքով || առատաձեռն։
Даровой ած. պարգեւած, բաշխուած || ձրի։
Даролюбіе գ. չ. պարգեւասէր, պարգեւ ստանալ սիրող։
Даромъ մ. ձրի, անվարձ, ձրիաբար || չնայելով, իզուր։
Дароносецъ գ. ա. նուիրաբեր, ընծայաբեր։
Дароносица գ. ի. մասնատուփ։
Дарохранительница գ. ի. տապանակ սուրբ խորհրդոյ || խորան վկայութեան (Հրէից)։
Дарственный ած. ընծայական, ընծայող։ **—нная запись**—ընծայաթուղթ։
Даръ գ. ա. ընծայ, պարգեւ, նուէր, տուրք, ողորմութիւն || ձիրք, շնորհք։ **—ры** յգ. դահամունք, ընձեռայք։ **Святые дары**—մարմին եւ արիւն Քրիստոսի, հաղորդութիւն։
Датель, даятель գ. ա., **—ница** գ. ի. յանձնող, տուող։
Дательный ած. — **падежъ**—տրական հոլով։
Дать տ. **Давать.**
Дача, —чка գ. ի. վճար || թոշակ || ամարանոց, դաստակերտ։
Дачникъ գ. ա. ամարանոցում բնակող։
Дачный ած. ամարանոցի։ **—ная жизнь**—ամարանոցի կեանք։
Даяніе գ. չ. տուրք, պարգեւ, նուէր։
Два թ. երկու։

Двадцатигра́нникъ գ. ա. *քսանանիստ, քսաներեսանի (երկրաչ. մարմին)։*

Двадцатикопе́ечный ած. *քսանկոպէկանոց, քսան կոպէկ արժողութեամբ։*

Двадцатилѣ́тный ած. *քսանամեայ, քսան տարեկան։*

Двадца́тый ած. *քսաներորդ։*

Два́дцать թ. *քսան։*

Два́ждый մ. *երկու անգամ, երկիցս։*

Двана́десять, —сятый տ. **Двѣна́дцать,—тый.**

Две́рникъ գ. ա. *դռնապան։*

Две́рница գ. ի. *դռնապանուհի։*

Дверно́й ած. *դռան։*

Две́рцы գ. ի. յգ. *դռնակ || կառքի դըռնակ։*

Дверь գ. ի., **—ри** յգ. *դուռն, դուռ։*

Дви́ганіе գ. չ. *շարժելը, շարժում։*

Дви́гатель,—житель գ. ա., **—ница** գ. ի. *շարժող, շարժիչ, մղիչ, (պատճառներ)։*

Дви́гательный ած. *շարժող, շարժիչ։* **—ная си́ла**—*շարժիչ զօրութիւն։*

Дви́гать,—гивать,—нуть բ. ն. *շարժել || յուզել || յարձակել։* **—ся** բ. ա. *շարժուել || յարձակուել։*

Движе́ніе գ. չ. *շարժում, շարժողութիւն || || պտոյտ, յուզմունք, խռովութիւն։* — **безпреры́вное**—*շարունակ. շ.։* —**волнообра́зное**—*կոհակաձև կամ ալեձև շ.։* — **вѣ́чное**—*մշտական շ.։* — **замедли́тельное**—*յապաղող շ.։*—**криволине́йное**—*կորագիծ շ.։* — **ма́ятника**—*ճօճանակի շարժում։* — **молекуля́рное**—*մասնկական շարժում։* —**непроизво́льное** *ակամայ շ.։* — **неравномѣ́рное**—*անհաւասար շ.։.* — **произво́льное**—*կամաւոր շ.։* — **прямолине́йное**—*ուղղագիծ շ.։* — **равномѣ́рное**—*միակերպ, հաւասարաչափ, զուգաչափ շ.։* — **равномѣ́рно-ускори́тельное**—*միակերպ կամ հաւասարաչափ արագացող շ.։* — **ускори́тельное**—*արագացող շ.։* — **равномѣ́рно-замедли́тельное**—*միակերպ (հաւասարաչափ) յապաղող շարժում։*

Дви́жимость գ. ի. *շարժականութիւն։*

Дви́жимый ած. *շարժուած || շարժական, շարժուն։*

Дви́нутый ած. *շարժած։*

Дво́е, двой թ. *երկու, երկոքեան։* **Раздѣли́ть на дво́е**—*երկուորել, երկուսի բաժանել։*

Двоебра́чіе գ. չ. *կրկնամուսնութիւն։*

Двоебра́чный ած. *կրկնապսակ։*

Двоегла́вый տ. **Дву́главый.**

Двоеда́нецъ գ. ա. *երկու տիրոջ հարկատու։*

Двоеду́шіе գ. չ. *կեղծաւորութիւն, երկերեսանի լինելը։*

Двоеду́шный ած. *կեղծաւոր, երկերեսանի։*

Двоеже́нецъ գ. ա. *երկամուսին, երկկին։*

Двоеже́нство գ. չ. *երկամուսնութիւն։*

Двоезначи́тельный ած. *երկնշան, երկու նշանակութիւն ունեցող։*

Двоезу́бецъ գ. ա. *երկժանի, ճղակ || || երկժանի. ձ.։*

Двоекра́тный ած. *կրկին, կրկնակի։*

Двоемо́чный ած., **—ныя (тычи́нки)**—*երկապօր (առէջք)։*

Двоемы́сліе գ. չ. *երկմտութիւն || երկու միտք կամ նշանակութիւն ունենալը։*

Двое́ніе գ. չ. *երկպատումը || երկուորելը, երկուս բաժանելը։*

Двоетёсъ գ. ա. *մամար, գամ, մեծ մեխ, երկտակ գամող մեխ։*

Двоето́чіе գ. չ. *երկու կէտ || կրկնակէտ, մակակէտ։*

Дво́йка գ. ի. *զոյգ, երկու || երկուսնոց, երկուանոց (խաղաթղթի)։*

Двои́льный ած. *թորելի։*

Двои́льщикъ,—тель գ. ա. *թորող, թորիչ։*

Дво́йни,—нички գ. չ. յգ. *երկորեակ,*

ջուխտակ։

Двойни́къ գ. ա. զոյգ, ջամուկ || կրկնատեղ մահճակալ (երկու հոգու համար)։

Двойни́чникъ գ. ա. երկորեակից մէկը, ջխտի ընկեր, ջխտի հատ։

Двойни́чный ած. երկուորեակի, երկուորեակի վերաբերեալ։

Двойно́й ած. կրկին, կրկնակի, կրկնակ։ **—ная соль**—կրկնաղ, երկաղ։ **—ное преломле́ніе**—երկբեկում (ճառագայթների)։

Дво́йный ած. երկեակ, երկպատիկ, կըրկնապատկած։

Дво́йня գ. ի. զոյգ || երկուորեակ, երկուորակից, ջուխտակ, տճ. էքիզ։

Дво́йственность գ. ի. երկուութիւն, երկուսութիւն, երկուս լինելը || երկդիմութիւն։

Дво́йственный ած. զոյգ, կրկնակի, երկպատիկ || երկդիմի, երկմտքանի։

Двои́ть, два́ивать բ. ն. երկուսի բաժանել, երկուորել || կրկնապատկել || || կրկին թորել, կրկին հերկել։ **—ся** բ. ա. կրկնապատկուել || երկուսի բաժանուել։

Двоённый ած. կրկնապատկուած || երկուսի բաժանուած։

Дво́ица գ. ի. զոյգ, լծակից, երկուորակից, ընկերակից։

Двойча́тка գ. ի. երկուորեակ պտուղ || || ջուխտակ || երկխեցի, կրկնատուփ (թուլատարր)։

Двойча́тый ած. ջուխտակ։

Дворе́цкій ած. գ. ա. տաճարապետ, վերակացու տան || աւագ սպասաւոր։

Дворе́цъ գ. ա. արքունիք, պալատ, ապարանք։

Дво́рникъ գ. ա. դռնապան։

Дво́рничать բ. չ. դռնապանութիւն անել։

Дво́рничиха գ. ի. դռնապանի կին։

Дво́рничій ած. դռնապանի։

Дворно́й ած. **—ная соба́ка**—դաւթի շուն, դռան շուն։

Дво́рня գ. ի. դռան մարդիկ, ծառաներ, սպասաւորներ (մեծ տան)։

Дворня́га, —жка գ. ի. դռան շուն, պահապան շուն։

Дворобро́дство գ. չ. դռնէդուռ վազվզելը։

Дворобро́дъ գ. ա., **—ка** գ. ի. դռնէդուռ վազվզող, անիցատուն քարշ եկող։

Дворо́вый ած. ծառայող (իշխանի տանը) || ընտանի, տնական, տնասուն։

Дво́рскій ած. դաւթի, սրահի։

Дворцо́вый ած. պալատի, արքունիքի, արքունեաց, ապարանքի։

Дворъ գ. ա. սրահ, գաւիթ, վայրագաւիթ || պալատականք, քաջորեար։ — **за́дній**—անդաստակ, յետնաբակ։ — **постоя́лый**—իջևան, պանդխտանոց — **церко́вный**—ժամաբակ։

Дворяни́нъ գ. ա. ազնուական, սեպուհ, պայազատ, ազատատոհմիկ։

Дворя́нка գ. ի. ազատակին, ազնուհի։

Дворя́ниться բ. ա. ազնուական դառնալ, ազնուականութիւն ստանալ։

Дворя́ничъ գ. ա. ազնուականի որդի, պայազատ, ազատազարմ, ազնուորդի։

Дворя́нски մ. ազնուականի նման, ազնուականի պէս։

Дворя́нскій ած. ազնուական, ազնուականաց։ **—ное собра́ніе** ազնուականաց ժողովարան։

Дворя́нство գ. չ. ազատատոհմութիւն, ազնուականութիւն || ազատորեար, ազատանի, ազնուականաց դասակարգ։

Дворя́нчикъ գ. ա. ազնուորդի, երիտասարդ ազնուական || գծուծ ազնուական։

Двою́родный ած. զարմիկ։ — **братъ**—զարմիկ, հօրեղբօրորդի, մօրեղբօրորդի, հօրքրոջ որդի։ **—ная сестра́**—զարմուհի, հօրեղբօր աղջիկ, մօրեղբօր աղ-

ջիկ, հօրաքրոջ աղջիկ։

Двоя́зычіе գ. չ. **двоязы́чность** գ. ի. երկլեզուութիւն, նենգութիւն, խարդախութիւն։

Двоязы́чный ած. երկլեզւի, երկերեսանի, խարդախ, նենգաւոր։

Двоя́кій ած. երկկերպ, երկու տեսակ, կրկին, երկսայրի, երկմիտ։

Двоя́ко մ. կրկնատեսակ, երկկերպ || || երկիմաստ, երկու մաքով։ — **во́гнутый**—երկգոգաւոր։ — **вы́пуклый**—երկուռուցիկ։ — **переломля́ющій**—երկբեկ, կրկնաբեկիչ։ — **во́гнутое стекло́**—երկգոգաւոր ապակի։

Двоя́кость գ. ի. երկտեսակ լինելը, երկսայրութիւն։

Двубо́ртный ած., երկեզր։

Двубра́тный,—ра́тственный ած. երկակից, երկեղբայր։ —**ная тычи́нка**—երկակից առէջք։

Дубра́тство գ. չ. երկակցութիւն։

Двуве́рхій ած. երկծայր, երկգագաթ, երկգլուխ։

Двувесе́льный ած. երկթի, երկու թիով։

Двугла́вый ած. երկգլխանի, երկգլուխ, երկագլուխ։

Двугла́сный ած. երկձայն։ —**ная бу́ква**—երկձայնաւոր տառ։

Двугодова́лый,—дово́й ած. երկամեայ, երկու տարեկան։

Двуго́рбый ած. երկսապատանի։ — **верблю́дъ**—երկսապատանի ուղտ։

Двугра́нный ած. երկերես, երկկողմ։ —**у́голъ** —երկողմ անկիւն։

Двугри́венникъ գ. ա. քսանկոպէկանոց։

Двугу́бій ած. երկշուրթն, երկշուրթ։

Двудне́вный, двудённый ած. երկօրեայ, երկու օրուայ։

Двудо́льный ած. երկփեղկ։ —**ное расте́ніе**—երկփեղկ սերմ (կամ պտուղ), երկշաքիլ։

Двудо́мство գ. չ. երկբուն, երկտնոց լինելը։

Двудо́мный ած. երկբուն, երկտնեկ (ծաղիկ)։

Двудо́нный ած. երկյատակ, երկու յատականի։

Двуду́вный ած. երկու կողմից փչուող։ — **мѣхъ**—երկբաժին փուքս։

Двузу́бецъ գ. ա. ջրասէր կանեփ. բ.։

Двукопы́тный ած. երկկճղակ։

Двукра́тный տ. **Двоекра́тный.**

Двукры́лый ած. երկթեւ։

Двуле́зый ած. երկսայրի։

Двули́стникъ գ. ա. երկտերեւուկ. բ.։

Двули́цевый ած. երկերեսանի, երկու երեսանի։ —**вая матéрія**—երկու երեսանի գործուածք։

Двули́чіе գ. չ., **двули́чность** գ. ի. երկդիմութիւն, կեղծաւորութիւն || երկերեսանի լինելը։

Двули́чный, двуличне́вый ած. երկբան, երկդիմի, կեղծաւոր || երկերեսանի։

Двуло́жный ած. երկտնոց, երկբուն (ծաղիկ)։

Двулѣ́тіе գ. չ. երկամեայ լինելը։

Двулѣ́тный ած. երկամեայ, երկու տարեկան։

Двума́что́вый ած. երկկայմ։ — **кора́бль** —երկկայմ նաւ։

Двуму́жіе գ. չ. երկորձայութիւն (բոյսերի)։

Двумѣ́стный ած. երկտեղի (երկու հոգու նստելու տեղ ունեցող)։ —**ная каре́та**—երկտեղի կառք։

Двумѣ́сячный ած. երկամսեայ, երկու ամսական։

Двуно́гій ած. երկոտանի, երկաճի։

Двуно́сый ած. ճեղքուած քթով (որսի շուն)։

Двуо́бразный ած. երկդունակ, երկտեսակ։

Двупа́льный ած. երկմատեղն։

Двупо́лый ած. երկսեռ։

Двуполѣ́нный ած. երկկանգուն։ —**нныя дрова́**—երկկանգուն վառելափայտ։

Двураздѣ́льный ած. երկփեղկ, երկեղջիւր, երկճեղ, երկհերձ։

Двуро́дный ած. երկածին։

Двуру́кій ած. երկձեռ, երկձեռնի, երկու ձեռանի։

Двуси́ліе,—мо́чіе գ. չ. երկզօրութիւն։

Двуси́льный ած., —**ныя тычи́нки**—երկազօր (առէջք)։

Двуска́тный ած. երկսահ։ —**ная кры́ша**—երկսահ տանիք (երկու կողմ ցածրացող տանիք)։

Двусло́жный ած. երկվանկ, երկու վանկանի, կրկնաբարդ։

Двусмы́сленно մ. երկդիմի կերպով, կասկածաւոր կերպով։

Двусмы́сленность գ. ի. երկդիմութիւն, երկու միտք ունենալը։

Двусмы́сленный ած. երկդիմի, երկու մտքանի, երկսայրի։

Двуспа́льный ած., —**ная крова́ть**—կրկնակի կամ երկտեղ մահճակալ, երկու մարդ քնելու մահճակալ։

Двусро́сшійся ած. —**шаяся тычи́нка**—երկակից առէջ (բոյսի)։

Двуство́льный ած. երկեղեգն, երկփող, երկաբուն։ —**ное ружьё** երկփող հրացան, երկլուլանի հրացան։

Двуство́рчатый ած. երկբացիկ, երկփեղկանի ‖ երկխեցի ‖ երկփեղկ։

Двустихі́йный ած. երկակենցաղ, երկտարր։

Двусти́шіе գ. չ. երկտող ոտանաւոր, հնչեակ։

Двусто́пный ած. — **стихъ**—երկչափական ոտանաւոր։

Двусѣмянодо́льный ած. —**ныя растѣ́нія**—երկբլթակ բոյսեր։

Двусѣрни́стый ած. երկծծմբատ։

Двуутро́бка գ. ի. երկքսակ կենդանի, մեծ քսակաւոր կ.։

Двуутро́бный ած. երկորովայն։

Двутычи́ночный, двуты́чковый ած. երկառէջ։

Двуушко́вый ած. երկունկն (անօթ)։

Двухгнѣ́здный ած. — **пы́лникъ**—երկախինձ (սրսկի)։

Двухлѣ́тій ած. երկամեայ, երկու տարուայ, երկու տարեկան։

Двухмѣ́сячный տ. **Двумѣ́сячный.**

Двухнедѣ́лный ած. երկշաբաթական, տասնուհինգօրուայ։

Двухо́хлый ած. կրկնակոխն, երկկատար (ժողչուն)։

Двухсо́тый, двусо́тый ած. երկհարիւրերորդական $\left(\frac{1}{200}\right)$։

Двухчере́пный ած. երկգագաթ։

Двухчле́нный ած. երկանդամ։ —**ное коли́чество**—երկանդամ քանակութիւն։

Двухше́рстный ած. երկգոյն խաւով, երկգոյն մազով։

Двухэта́жный ած. կրկնայարկ, երկյարկ։

Двуцвѣ́тный ած. երկգոյն ‖ տարագոյն, այլագոյն։

Двѣнадцатигра́нникъ, додека́эдръ գ. ա. երկոտասանանիստ, երկոտասանկողեան, դօդէկաէդր (երկրաչ. մարմին)։

Двѣнадцатиуго́льникъ գ. ա. երկոտասանանկիւն (մակարդակ)։

Двѣнадцатипе́рстная кишка́ գ. ի. աղէծոց, խինձ աղեաց։

Двѣна́дцатый ած. երկոտասաներորդ, տասներկուերորդ։

Двѣна́дцать թ. տասներկու, երկոտասան։

Двѣсти թ. երկու հարիւր։

Дебаркаде́ра գ. ի. Թափարան ‖ հանգրուան։

Дебе́лость գ. ի. պարարտութիւն, հաստութիւն, ամրապնդութիւն, թանձրամսութիւն, բազմամսութիւն։

Дебе́лый ած. թանձր, հաստ, պարարտ, ամրապինդ, թանձրամիս, մարմնեղ, անձնեայ։

Дебе́лѣть բ. չ. հաստանալ, պարարտանալ։

Де́бетъ գ. ա. ելք կամ ծախք (վաճառ. մատենի) || պարտիք, մնացորդ պարտքի։

Дебоши́рить բ. չ. ցոփանալ, անառակութիւն անել։

Дебоши́рство գ. չ. անառակութիւն, գեղխութիւն, ցոփութիւն։

Дебоши́ръ գ. ա. անառակ, լիրբ, անսանձ, գեղխ, ցոփ։

Де́бристый ած. ձորոտ, ձորաձորոտ || անտառածածկ։

Дебрь գ. ի. անտառածածկ հովիտ։

Дебюта́нтъ գ. ա., **—ка** գ. ի. սկսնակ (դերասան, մատենագիր եւայլն)։

Дебюти́ровать բ. չ. սկսել խաղալ (բեմի վրայ եւայլն)։

Дебю́тъ գ. ա. առաջին խաղ (դերասանի)։

Де́верь, дѣ́верь գ. ա. տագր, տեգր։

Деви́зный ած. նշանաբանի։

Деви́зъ գ. ա. նշանաբան || նշանադրոշմ։

Девяно́сто թ. իննսուն։

Девяно́стый ած. իննսուներորդ։

Девяси́лъ,—тиси́лъ գ. ա. կղմուխ. բ.։

Девятерно́й ած. ինն անգամ, իննապատիկ։

Девяти́льникъ գ. ա. գծաւոր ձարխոտ. բ.։

Девяти́ны գ. ի. յգ. իննօրէք, եօթնէք (Հայոց մէջ)։

Девяти́нный ած. եօթնէքի։

Девяти́смерть գ. ի. կաչաղակ. թ.։

Девятисо́тый ած. իննհարիւրերորդական։

Девя́тка գ. ի. իննանոց, իննոց (խաղաթուղթ)։

Девятна́дцатый ած. տասնիններորդական։

Девятна́дцать թ. տասնուինն, տասնիննը։

Девя́тый ած. իններորդ։

Де́вять թ. ինն, իննը։

Девятьсо́тъ թ. իննհարիւր։

Дёготь գ. ա. կուպր, սեւ ձիւթ։

Дегтя́рникъ գ. ա. կպրավաճառ, ձիւթավաճառ։

Дектя́рный ած. կպրոտ։

Дегтя́рня գ. ի. կպրատուն։

Деду́кція գ. ի. արտածութիւն։

Дежу́рить բ. չ. հերթակալել, օրապահութիւն անել։

Дежу́рный ած. հերթակալ, օրապահ, պահիկ || հերթակալական, օրապահի, պահիկի։

Дежу́рство գ. չ. հերթակալութիւն, օրապահութիւն։

Дезерти́рованіе գ. չ. փախստականութիւն (զինուորի)։

Дезерти́ровать բ. չ. փախչել, փախստական լինել (զինուոր)։

Дезерти́ръ գ. ա. փախստական զինուոր, դասալիք։

Дезидера́та գ. ի. ցանկութիւն, տենչանք։

Дезинфекціо́нный ած. ժանտահալած, օդամաքրիչ։

Дезинфе́кція գ. ի. օդամաքրութիւն։

Дезинфици́ровать բ. ն. ժանտահալածել, օդամաքրել։

Деи́змъ գ. ա. Աստուածադաւանութիւն, (դաւանութիւն միայն Աստուծոյ Արարչին), աղանդ աստուածեան։

Де́ка գ. ի. գուշի երես (սազի, թառի եւայլն) || յենակ, սազի էշ։

Де́каметръ գ. ա. տասնամետր։

Де́каграммъ գ. ա. տասնագրամ։

Декáбрь գ. ա. դեկտեմբեր։

Декáэдръ գ. ա. տասնանիստ, տասնակողեան (երկրաչ. մարմին)։

Декáнство գ. չ. գահերէցութիւն, կարգերէցութիւն։

Декáнъ գ. ա. գահերէց ‖ գահերէց բաժնի (համալսարանի)։

Дéкель գ. ա. կափարիչ (տպագր. մամուլի եւայլն)։

Декламатóрскій ած. ատենախօսական։

Декламáторъ գ. ա. ատենախօս։

Декламáція գ. է. ատենախօսութիւն, հրապարակախօսութիւն։

Декламúровать բ. ն. ատենաբանել (պատշաճ շարժումներով)։

Декларáція գ. է. յայտարարութիւն (քաղաքական)։

Деклинáторъ գ. ա. խոտորնաչափ (գործիք)։

Дéкоктъ գ. ա. մտպուղ, մաթպուխ, զուֆուլի ջուր, խաշու՝ զանազան բոյսերից (դեղ), դեկոկտ։

Декольтé մ. մերկաձև, հոլանի։

Декорáторъ գ. ա. Թատրոնական տեսարանների նկարող ‖ վիժակայարդար։

Декорáція գ. է. վիժակք, նկար, զարդ, տեսարան (Թատրոնական)։

Декрéтъ գ. ա. հրովարտակ, հրամանագիր, հրաման։

Декстрúнъ գ. է. աջխտ (քիմ.)

Декъ գ. ա. ծածկոց, տախտակամած (նաւի)։

Делегáція գ. է. պատգամաւորութիւն։

Деликáтничать բ. չ. քնքշութեամբ վարուել, անուշ վարուել, քաղցր վարուել։

Деликáтно մ. փափուկ, քնքոյշ, քաղցր։

Деликáтность գ. է. քնքշութիւն, քաղցրութիւն, վայելչութիւն։

Деликáтный ած. փափուկ, քնքոյշ, քաղցր։

Дельфúнъ գ. ա. դլփին. կ.։

Демагогúческій ած. ռամկավարական, ռամկապետական։

Демагóгія գ. է. ռամկավարութիւն, ռամկապետութիւն։

Демагóгъ գ. ա. ռամկավար, ռամկապետ, ամբոխի առաջնորդ։

Демаркаціóнный ած. սահմանի։ —нная лúнія—սահմանագիծ։

Демаркáція գ. է. սահման։

Демаскúровать բ. ն. — баттарéю— անսպասելի երևան հանել մարտկոցը (Թշնամու դէմ)։

Демéственникъ գ. ա. մեղեդի ասող։

Демéственный ած.—ное пѣ́ніе—մեղեդի։

Демéство գ. չ. մեղեդի։

Демикотóнъ գ. ա. դեմիկկոտոն (կտաւ)։

Демократúческій ած. հանրիշխանական։

Демокрáтія գ. է. հանրիշխանութիւն։

Демокрáтъ գ. ա. հանրիշխանական կուսակցութեան պատկանող։

Дéмонскій ած. դևի ‖ դիւական։

Демонстрáція գ. է. բացատրութիւն (փորձառական) ‖ արտացոյց, ցոյց, նշան։

Дéмонъ գ. ա. դև, չար ոգի։

Дéмферъ գ. ա. ձայնարգել, զուլցնող (դաշնամուրի)։

Демья́нка գ. է. պոլինջան. բ.։

Дéнди գ. ա. պճնասէր, նորաձևութեանց հետևող։

Дендрúтъ գ. ա. ծառաքար (քար՝ որի վրայ դրոշմուած երևում են ծառերի և Թփերի նմանութիւններ)։

Дендрогрáфія գ. է. ծառագրութիւն, նկարագրութիւն ծառերի։

Дендролóгія գ. է. ծառաբանութիւն, ուսումն ծառերի։

Дéнежка գ. է. կէսկոպէկ։

Дéнежникъ գ. ա. դրամաքսակ ‖ դրամատերև, փարայ-փարայ խոտ. բ.։

Дéнежный ած. դրամական, փողի ‖ փո-

ղաւոր, հարուստ։

Денни́къ գ. ա. *անասնոց, ախոռ (գիւղատան տուայքին)։*

Денни́ца գ. ի. *արշալոյս, լուսաբեր։*

Денно́й ած. *օրական։*

Денноно́щно մ. *գիշեր-ցերեկ։*

Денунціа́ція գ. ի. *զրպարտութիւն, բամբասանք։*

День գ. ա. *օր, տիւ։* — **платежа́**—*վճարօր։*

День-де́ньскій մ. *ամենայն օր, Աստծու օր։*

Де́ньга գ. ի. *կէսկոպէկ* ‖ *փող, դրամ։*

Деньжо́нки գ. ի. յգ. *փող, փողեր։*

Деньни́къ տ. **Денни́къ.**

Деньщи́къ գ. ա. *սպասաւոր, զինուոր ծառայ (սպաների)։*

Деньщи́чій ած. *ծառայի, սպասաւորի։*

Департа́ментъ գ. ա. *բաժին՝ բարձր ատենական տեղերի, դեպարտամէնտ։* — **торго́вли и промы́шленности**—*առեւտրական ատեան։* — **кассаціо́нный**—*վճռաջինջ ատեան։*

Депе́ша գ. ի. *հեռագրալուր* ‖ *նամակ, թուղթ։*

Депо́ գ. չ. անհ. *մթերանոց, շտեմարան, պահեստ* ‖ *մեծ վաճառանոց։*

Депута́тъ գ. ա. *պատգամաւոր, երեսփոխան։*

Депута́ція գ. ի. *պատգամաւորութիւն։*

Дерба́, —бина́ գ. ի. *ծղոտատեղ, խամգետին։*

Дерви́шскій ած. *դէրվիշի* ‖ *դէրվիշական։*

Дерви́шъ գ. ա. *դէրվիշ (մահմեդ. կրօնաւոր)։*

Дёрганный, —гнутый ած. *քարշուած, խլուած, կորզած։*

Дёрганье գ. չ. *խլելը, փետտելը, քարշելը, կորզելը։*

Дёргать, дёргивать, дёрнуть բ. ն. *խլել, քարշել, կորզել, փետտել, դըրդել։*

Дерга́чъ տ. **Коросте́ль.**

Дерго́та գ. ի. *ջղացաւ։*

Деревéнски, подеревéнски մ. *գեղջկական կերպով։*

Деревéнскій ած. *գիւղական, գեղջկական։*

Деревéнщина գ. չ. *գեղջուկ, շինական, բիրտ։*

Деревни́шка գ. ի. *փոքրիկ գիւղ, փոքրիկ աղքատ գիւղ։*

Дерéвня, деревéнька գ. ի. *գիւղ, շէն (առանց եկեղեցու)։*

Дéрево գ. չ. *ծառ, փայտ* ‖ *անմիտ, բըթամիտ։* — **жи́зни**—*անխոյտ փայտ։* —**кампéшевое**—*կապոյտ փայտ։* — **чашко́вое**—*հրախուշ. բ.։* — **плодоно́сное**—*մրգենի, մրգի ծառ, պտղատու ծառ։*

Деревýшка գ. ի. *գիւղիկ։*

Деревцо́ գ. չ. *թուփ, ցաքի։*

Деревя́га գ. ի. *կոշնակ (փայտէ ցանգ)։*

Деревя́никъ գ. ա. *փայտոջիլ (մլջատ)։*

Деревя́нистый ած. *փայտոտ, փայտանման, փայտային, փայտալից։*

Деревя́нный ած. *փայտէ, փայտաշէն։* —**вя́нное мáсло**—*ձէթ։*

Деревянѣ́ть, о— բ. չ. *կեղեւով ծածկուել* ‖ *թմբրել։*

Деревя́силъ գ. ա. *լուսադեղ. բ.։*

Деревя́шка, —шечка գ. ի. *փայտոտն* ‖ ‖ *կոճակի մէջի փայտ, ինչի մէջի փայտէ կոճ։*

Дерезá գ. ի. *բոլինենի, կեղծ ագասիա. բ.։*

Дéренъ գ. ա. *հոնի, զաւարսի ծառ* ‖ ‖ *հոն, զաւարս։*

Держáва գ. ի. *ամրութիւն, զօրութիւն, հաստատուն կապ* ‖ *տէրութիւն, թագաւորութիւն, իշխանութիւն* ‖ *աշխարհագունտ, խաչակիր գնտակ (կայսրների և թագաւորների ձեռքի)։*

Держáвность գ. ի., **—ство** գ. չ. *ինք-*

նախալութիւն, թագաւորութիւն, իշխանութիւն։

Держа́вный ած. ինքնակալ, իշխանական || հզօր, զօրեղ։

Держа́вствовать բ. չ. կառավարել, իշխել, տիրել։

Держа́лень գ. ա. վանդակասիւն, վանդակաւոր պատշգամ։

Держа́лка գ. ի. կոթ, բռնատեղ։

Держа́льцы գ. յի. լծերթակալ (գլաշարների)։

Держа́ніе գ. չ. բռնելը, ունելը, կալնուլը, պահելը, բաց չթողնելը։

Де́ржанный ած. բռնած, պահած։

Держа́ть, —живать բ. ն. բռնել, պահել, կալնուլ, բաց չթողնել || պահել, պահպանել։ **—ся** բ. ա. մնալ, հանգստանալ, ապաւինել, հենուել, պահել։

Держи́-де́рево գ. չ. դժնիկ (թուփ)։

Держи́-ладья́ գ. ի. եքենքս, նաւակալ. ձ.։

Де́ржка գ. ի. ապաւինատուն, ապաւինոց։

Дерза́ніе գ. չ. համարձակելը, յանդգնելը, յաւակնելը։

Дерза́ть, —ну́ть բ. չ. համարձակել, վստահանալ, յանդգնել, յաւակնել։

Де́рзкій ած. յանդուգն, համարձակ, լիրբ, անպգամ։

Де́рзко մ. յանդգնաբար, անպգամաբար, լրբաբար։

Дерзнове́ніе գ. չ. **—ве́нность** գ. ի. յանդգնութիւն, համարձակութիւն, յաւակնութիւն։

Дерзнове́нно, де́рзко, де́рзостно մ. յանդգնաբար, լրբաբար։

Де́рзостный, дерзнове́нный ած. յանդուգն, համարձակ։

Де́рзость գ. ի. յանդգնութիւն, համարձակութիւն, յաւակնութիւն։

Дермата́лгія գ. ի. մորթացաւութիւն։

Дерматоло́гія գ. ի. մորթաբանութիւն։

Дермо́ գ. չ. ծիրտ, ծերտ, աղբ, քակոր || սպանդ, վայրի փեգենայ. բ.։

Дермопря́тъ գ. ա. աղբամաքրիչ, աղբանոցներ մաքրող։

Дерни́на գ. ի. ճիմք, ճումբ, ճիմ, դալարի աղիւս։

Дерни́стый ած. դալարաշատ։

Дерно́вый ած. դալար, դալարի։

Дернокла́дчикъ գ. ա. ճիմ շարող։

Дернорѣ́зъ գ. ա. ճիմ կտրող մշակ || ճիմ կտրելու բահ։

Дёрнуть տ. **Дёргать.**

Дёрнъ գ. ա. դալարի, սէզ, մարգ, ճիմ, ճիմք։

Деру́нъ գ. ա. ծ. թունդ ծխախոտ, օղի եւայլն || մեծ տերփուկ, քերիչ։

Деря́ба գ. ը. ճանկռտող, քերքրուող || լալկան, վժժան || կռուասէր մարդ, կռուարար || կաղնոյ ագռաւ. թ.։

Деса́нтъ գ. ա. արշաւանք դէպի ցամաք, ծովեզր դուրս եկող թշնամի զօրք։

Дёсенный ած. լնդերքի։

Десе́ртный ած. աղանդերի։

Десе́ртъ գ. ա. աղանդեր, հաստեայ, քաղցրաւենիք (վերջին խորտիկ հացկերոյթի)։

Десмогра́фія գ. ի. յօդագրութիւն, կապագրութիւն (մարմնի)։

Десмоло́гія գ. ի. յօդաբանութիւն, կապաբանութիւն (մարմնի)։

Десна́ գ. ի. **—ны** յգ. լինդ, լնդերք։

Десни́ца գ. ի. աջ բազուկ, աջ ձեռք։

Десни́чный ած. աջ բազուկի, աջ ձեռքի։

Десны́й ած. աջ, աջակողմեան։

Деспоти́змъ գ. ա. բռնամոլութիւն, բռնակալութիւն || բացարձակ իշխանութիւն։

Деспоти́чески մ. բռնակալութեամբ, բռնաբար։

Деспоти́ческій ած. բռնամոլական, բռն-

նախիրական, բռնակալական։

Деспо́тъ, де́спотъ գ. ա. բռնակալ || || բռնասէր, բռնամոլ։

Дестилли́ровать բ. ն. թորել։

Дестилля́ція գ. ի. թորումն, թորելը։

Десть գ. ի. դաստայ (24 թերթ թուղթ)։

Десятери́къ գ. ա. տասը գրուանքանոց։

Десятери́чный ած. տասնական, տասնապատիկ։

Десятерно́й ած. տասնապատիկ։

Де́сятеро թ. տասը, տասն հոգի միասին, տասնեքեան։

Десятигра́нникъ գ. ա. տասնանիստ, տասնկողեան (երկրաչ. մարմին)։

Десятидне́вный, —де́нный ած. տասնօրեայ, տասնաւուր։

Десятилѣ́тіе գ. չ. տասը տարի, տասնամեայ ժամանակ։

Десятилѣ́тній ած. տասնամեայ, տասը տարեկան։

Десятиму́жіе գ. չ. տասնորձայութիւն (բոյսերի)։

Десятимѣ́сячный ած. տասնամսեայ, տասնամսական։

Десяти́на, —ка գ. ի. տասանորդ, տասներորդ, տասանորդ մասը || տասնորդական || երկու օրավար գետին (տարածութիւն երկրի, որ ունի 2400 քառակուսի սաժէն)։

Десяти́нникъ գ. ա. տասանորդ ժողովող, բարեկարգիչ։

Десяти́нный ած. տասանորդի || երկօրավարի, դեսեատինի։

Десятисло́жный ած. տասնավանկ։

Десятистру́нный ած. տասնալար, տասնաղի։

Десятитычи́нковый ած. տասնորձեայ, տասնառէջ (բոյս)։

Десятиуго́льникъ տասնանկիւն (մակարդակ)։

Десятиуго́льный ած. տասնանկիւնի։

Десяти́чный ած. տասնորդական։ **—ная дробь**—տասնորդական կոտորակ։ **—ная систе́ма**—տասնորդական համակարգութիւն։ **—ные вѣ́сы́**—տասնորդական կշեռք։

Деся́тка, —точка գ. ի. տասանոց, տասնոց (խաղաթղթի)։

Деся́тникъ գ. ա. տասնապետ || մշակների վերակացու || աւագ մշակ։

Деся́токъ գ. ա. տասնեակ, տասը հատ։

Десятосло́віе գ. չ. տասնաբանեայ պատուիրանք։

Деся́тскій ած. գիւղապետի օգնական || || տասնապետ։

Деся́тый ած. տասներորդ։

Де́сять թ. տասը, տասն։

Дета́ль գ. ի., **—ли** յգ. մանրամասնութիւն, մանրամասնութիւնք։

Деташеме́нтъ գ. ա. ջոկատ։

Дефека́ція գ. ի. հեղուկի զտելը։

Дефе́ктъ գ. ա. թերութիւն, պակասութիւն || պակասաթերթ գիրք || ցուցակ՝ նաւի թերութեանց եայլն։

Дефиле́й, дефиле́я գ. կիրճ, անձուկք, նեղ ճանապարհ։

Дефили́ровать բ. ն. կիրճն անցկենալ || || տողանցել, անցնել հանդիսաւոր քայլուածքով (զօրք)։

Дефици́тъ գ. ա. պակասորդ, պակաս (հաշուի, եկամուտի եայլն)։

Децемви́ръ գ. ա. տասնապետք (Հռովմայեցոց)։

Децентрализа́ція գ. ի. տարակենդրոնացում, ապակենդրոնացում։

Де́цима գ. ի. տասներորդ ձայն։

Децигра́ммъ գ. ա. տասնորդագրամ։

Дециме́тръ գ. ա. տասնորդամետր։

Де́чный ած. տախտակամածի (նաւի)։

Дешеви́зна գ. ի. դիւրագնութիւն, աժանագնութիւն, էժանութիւն։

Дешеви́ть բ. ն. աժանացնել, էժանացնել։

Дёшево,—ве́нько մ. դիւրագին, աժան, էժան։

Дешéвый,—дешевéнькій ած. դիւրագին, աժան, էժան, սակաւագնի։

Дешевѣ́ть, по— բ. չ. աժան լինել, էժանանալ։

Джигитáй գ. ա. իշակէս. կ.։

Джинъ գ. ա. գիօղի, ջին (ըմպելիք)։

Дивáнная ած. գ. ի. բազմոցներով զարդարած սենեակ, թախտերով սենեակ։

Дивáнъ, —нчи́къ գ. ա. բազմոց, գահաւորակ։

Дивéрсія գ. ի. խաբ, խաբխափող (պատերազմական)։

Дивертисемéнтъ գ. ա. կաքաւերգ, ցոյցք, զբօսանք, սխթալանք։

Дивидéндъ գ. ա. շահաբաժին, օգտի կամ շահի մաս։ **Опредѣли́ть дивидéндъ**—բաշխելի շահաբաժինը որոշել։

Дивизіóнъ գ. ա. դիվիզիօն (2 էսկադրօն կամ վաշտ հեծելազօրքի)։

Диви́зія գ. ի. զօրաբաժին, դիվիզիայ (մօտ 20,000 զինուորաց գունդ)։

Диви́ть բ. ն. զարմացնել, հիացնել։ **—ся** բ. ա. զարմանալ, հիանալ։

Ди́вность գ. ի. հրաշալի լինելը, սխրալի լինելը, սքանչելիութիւն։

Ди́вный ած. հրաշալի, հրաշակերտ, զարմանալի, զարմանահար, սքանչելի, սխրալի, չնաշխարհիկ, չքնաղ, չքնաղագեղ, բազմահրաշ, գերահրաշ։

Ди́во գ. չ. հրաշք, սքանչելիք, զարմանալիք։

Дивовáть բ. չ., **—ся** բ. ա. զարմանալ, հիանալ։

Дидáктика գ. ի. վարդապետութիւն, խրատական ոճ, հրահանգիչ ոճ։

Дидакти́ческій ած. վարդապետական, խրատական (մատենագրութիւն և այլն)։

Дизгармони́ческій ած. աններդաշնակ։

Дизгармóнія գ. ի. աններդաշնակութիւն։

Дикáрщикъ գ. ա. քարտաշ։

Дикáрь, գ. ա., **—кáрка** գ. ի. վայրենի, վայրենաբարոյ, մարդատեաց (մարդ)։

Дикастéрія գ. ի. կոնսիստորիայ։

Ди́кій ած. վայրենի, անկիրթ, վայրենադէմ || անմարդաբնակ, ամայի։ **—горóхъ**—վայրի ոլոռ։ **— маерáнъ**—գուխրակ, կորնկան դաղձ. բ.։ **—кая козá**—կխթար, այծեամ. կ.։ **— мя́та**—վայրի դաղձ. բ.։ **— петрýшка**—լախուր. բ.։ **— смокóвница**—ժանտաթզենի. բ.։

Дикобрáзовый ած. խոզուկի։

Дикобрáзъ գ. ա. խոզուկ, խոզուկ փշապատ. կ.։

Дикóвина,—нка գ. ի. հազուագիւտ բան, սքանչելիք, հրաշք։

Дикóвинный ած. հազուագիւտ, սքանչելի, զարմանալի, նորանշան։

Дикомы́ть գ. ի. որսի ծեր (անաճ) թռչուն իւր ձագերով։

Дикоростýщій ած. վայրի, վայրի բուսնող։

Ди́кость գ. ի. վայրենաբարոյութիւն, անկրթութիւն || ամայութիւն, անմարդաբնակ լինելը։

Диктáторскій ած. հրամանատարի, դիկտատորի || դիկտատորական։

Диктáторъ գ. ա. հրամանատար, դիկտատոր։

Диктовáніе, գ. չ., **—вка** գ. ի. թելադրութիւն։

Диктóванный ած. թելադրած։

Диктовáть բ. ն. թելադրել։

Дикýша գ. ի. անմիտ, յիմար, տխմար || || վայրի ոլոռ. բ.։

Ди́кція գ. ի. ասացուած, բան, ճառ || || ասելու ոճ, առոգանութիւն։

Дилéмма գ. ի. երկայրաբանութիւն, երկմտանի խօսք || խնդիր, հարց։

Дилетáнтъ գ. ա., **—тка** գ. ի. սիրահար գեղարուեստից։

Дилижáнсовый ած. *ճեպակառքի, դիլիժանսի։*
Дилижáнсъ գ. ա. *ճեպակառք, դիլիժանս (կառք)։*
Диморфи́змъ գ. ա. *երկկերպութիւն։*
Димóрфный ած. *երկկերպ։*
Динáмика գ. ի. *շարժաբանութիւն։*
Динáмитъ գ. ա. *ուժանակ։*
Динами́ческій ած. *զօրութենական, ուժային, շարժականութեան։*
Динамомéтръ գ. ա. *զօրաչափ, զօրութենաչափ (գործիք)։*
Динáрь, —рій գ. ա. *դահեկան, դինար, դենար։*
Династи́ческій ած. *թագաւորական ցեղի։*
Динáстія գ. ի. *թագաւորական ցեղ։*
Динь-динь գ. *զընգ-զընգ, տին-տօն (զանգակի ձայն)։*
Дипломáтика գ. ի. *հրովարտակագիտութիւն։*
Дипломáтикъ գ. ա. *հրովարտակագէտ, հմուտ հրովարտակագիտութեան։*
Дипломати́чески մ. *քաղաքագիտութեամբ, քաղաքագիտօրէն։*
Дипломати́ческій ած. *քաղաքագիտական։* **— кóрпусъ**—*դեսպանախումբ։*
Дипломáтія, —мáція գ. ի. *քաղաքագիտութիւն։*
Дипломáтъ գ. ա. *քաղաքագէտ։*
Дипло́мъ գ. ա. *հրովարտակ ‖ վկայական, վկայագիր։*
Дипъ-лóтъ, диплóтъ գ. ա. *խորաչափ։*
Дирá, дырá, дирка, ди́рочка ած. *ծակ, անցք։* **Дырá позвонóчная**—*ողնածակ։*
Дирасýчка գ. ի. *գժնիկ. (Թուփ)։*
Директóрскій ած. *վերատեսչի ‖ վերատեսչական։*
Директóрша գ. ի. *վերատեսչի կին։*
Директóрія գ. ի. *վարչարան։*
Дирéкторъ գ. ա. *վերատեսուչ ‖ տնօրէն։*

Директри́са գ. ի. *վերատեսչուհի։*
Дирéкція գ. ի. *վարչութիւն։*
Дирижёръ գ. ա. *նուագապետ, առաջնորդ նուագածուների։*
Дирижи́ровать բ. չ. *առաջնորդել (նուագածուներին)։*
Ди́ристый, дировáтый, дирявый ած. *ծակոտկէն, ծակոտ, ծակծակ։*
Дири́ть, проди́рить բ. չ. *ծակել, ծակոտել։*
Ди́рчатый ած. *ծակոտ, ծակոտկէն։*
Дисентéрія գ. ի. *Թանչ, արիւնահոսութիւն։*
Дисканти́стъ գ. ա. *սրաձայն ‖ սուր կամ զիլ ձայն ունեցող։*
Дискáнтный, —товый ած. *սրաձայն, զիլ։*
Дисконти́ровать բ. չ. *ժամանակից առաջ պարտքը վճարել, պարտքը վճարելիս զիջումն ստանալ։*
Дискáнтъ գ. ա. *սուր ձայն, զիլ ձայն ‖ ‖ սրաձայն երգիչ։*
Дискóнтъ գ. ա. *զիջում, զեղջ (պարտք վճարելիս)։*
Ди́скосъ գ. ա. *մաղզմայ, մաղզման (սկիհի)։*
Дислокáція գ. ի. *տեղաւորութիւն զօրքի, բաժանում զօրքի մասերի՝ զանազան տեղերում բնակութեան համար։*
Дискреди́тъ գ. ա. *վարկակորուսութիւն, համբաւակորուսութիւն։*
Диспашёръ գ. ա. *նաւաբեռ ապրանքի վնասը գնահատող։*
Диспáшъ գ. ա. *վկայաթուղթ (նաւաբեռ ապրանքի վնասը գնահատողի)։*
Диспози́ція գ. ի. *դասաւորութիւն զօրքի՝ ճակատամարտի համար, ճակատայարդարումն։*
Диспутáнтъ գ. ա. *վիճող։*
Ди́спутъ գ. ա. *վիճաբանութիւն, հակաճառութիւն։*
Диссéкція գ. ի. *անդամահերձութիւն։*

Диссертáція գ. ի. ուսումնական աշխատութիւն, քննախօսութիւն (ուսումնական տիտղոս ստանալու համար)։

Диссидéнтъ գ. ա. այլադաւան, հերձուածող։

Диссонáнсъ գ. ա. աններդաշնակութիւն, անյարմարութիւն || անհամաձայնութիւն։

Дистанціóнный ած. միջոցի, հեռաւորութեան։ — **начáльникъ**—ուղեյարդար (երկու որոշ տեղերի մէջ) || ուղեպահների գլխաւոր, ուղեպահապետ։

Дистáнція գ. ի. հեռաւորութիւն, միջոց, անջրպետ։

Дистиллáторъ գ. ա. թորիչ, ցքահան։

Дистиллúрный ած. թորիչ։ — **завóдъ** —թորան, պտարան, մաքրարան։

Дистиллúрованіе գ. չ. թորելը, մաքրելը։

Дистиллúрованный ած. թորած, զտած։

Дистиллúровать բ. ն. զտել, մաքրել, թորել։

Дистилля́ція գ. ի. թորում, թորեցում։

Дисциплúна գ. ի. կարգապահութիւն, կարգուկանոն։

Дитя́, —тя́тко գ. չ. երեխայ, ճիժ։

Дифтерúтъ գ. ա. խորուզիկ, կեղծամաշկութիւն, դիֆթերիա (հիւանդութիւն)։

Диффамáція գ. ի. չարհամբաւութիւն, զրպարտութիւն։

Дифференцúровать բ. ն. տարբերական հաշիւ անել։

Дифференціáлъ գ. ա. փոքրագոյն տարբերութիւն, տարբերական թիւ։

Дифференціáльный ած. տարբերական։ —**ное изчислéніе**—տարբերական հաշիւ։

Дифференціáлтермомéтръ գ. ա. նրբաջերմաչափ։

Дифрáкція գ. ի. խոտորումն, աղամոդումն (լուսոյ ճառագայթների)։

Диффýзія գ. ի. ծաւալում (հեղուկների, գազերի)։

Дúчать, о— բ. չ. վայրենանալ։

Дичúна, —нка գ. ի. որս || որսի միս։

Дичúть բ. չ. սխալ երգել կամ ածել։ —**ся** բ. ա. մարդուց փախչել, մարդատեաց դառնալ։

Дичкóвый ած. անպատուաստ ծառի։

Дичóкъ գ. ա. անպատուաստ ծառ || || վայրենացած մեղուապար։

Дичь գ. ի. ամայի տեղ || վայրենի կենդանի կամ թռչուն || այլանդակ խօսք։

Дишкáнтъ տ. **Дискáнтъ.**

Дифирамбúческій ած. գիներգական։

Дифирáмбъ գ. ա. գիներգութիւն։

Діáволъ տ. **Дья́волъ.**

Діагнóзисъ գ. ա. ախտորոշում։

Діагнóстика գ. ի. ախտաճանաչութիւն, ախտագիտութիւն, տրամածանօթութիւն։

Діагностúческій ած. ախտացոյց, ախտագուշակ։

Діагонáль գ. ի. անկիւնագիծ։

Діагонáльный ած. անկիւնագծական։

Діадúма գ. ի. ապարօշ, պսակ, թագ, վարսակալ, ծամակալ։

Діаконúсса գ. ի. սարկաւագուհի։

Діáконникъ գ. ա. խորան, սպասատուն, զգեստատուն, սարկաւագանոց։

Діáконъ տ. **Дья́конъ.**

Діакýстика գ. ի. տրամալսելութիւն։

Діалéктика գ. ի. տրամասութիւն, գործնական տրամաբանութիւն, արուեստ կանոնաւոր վիճաբանութեան։

Діалéктикъ գ. ա. տրամասանակ, վարժ վիճաբան։

Діалектúческій ած. տրամասական, տրամասութեան։

Діалéктъ գ. ա. գաւառական բարբառ։

Діалóгъ գ. ա. տրամախօսութիւն։

Діамагнитúзмъ գ. ա. հակամագնիսականութիւն։

Діамагнúтный ած. հակամագնիսական։

Діама́нтъ գ. ա. ադամանդ, ալմաստ։
Діаметра́льно մ. տրամաչափապէս, տրամագծօրէն։
Діаметра́льный ած. տրամագծական, տրամաչափական։
Діа́метръ գ. ա. տրամագիծ, տրամալար, տրամաչափ։
Діапазо́нъ գ. ա. ձայնորդ, ձայնաձեղ, ձայնատու, երկմատնեակ (ֆիզ. գործիք)։
Діаре́я գ. ի. փորհարութիւն։
Діа́спорь գ. ա. ցրակ (հանք)։
Діа́стазъ գ. ա. տխտաղ (քիմ.) || անբնական ոսկրաբաժանում (ոսկորների անբնական միմեանցից հեռանալը)։
Діатерми́ческій ած. ջերմախափան։ **—ное тѣ́ло**—ջերմախափան մարմին, իր միջից ջերմութիւն չանցկացնող մարմին։
Діатони́ческій ած. յարաձայն։
Діафанора́ма գ. ի. Թափանցիկ նկար։
Діафра́гма գ. ի. ստոծանի։
Діафрагми́тъ գ. ա. ստոծանատապ։
Діе́зъ գ. ա. սրիկ, կիսվեր, ծաւալ (ձայն)։
Діе̃та գ. ի. դարման, զգուշութիւն կերակուրներից, պահեցողութիւն։
Діете́тика գ. ի. պահեցողութեան կանոններ։
Діететі́ческій ած. պահեցողական։
Діо́птрика գ. ի. տրամատեսութիւն, ընդհայեցողութիւն։
Діоптри́ческій ած. ընդհայեցողական։
Діоптръ գ. ա. դիօպտր (գործիք)։
Діора́ма գ. ի. տեսարանացոյց, տրամատեսարան։
Дланневи́дный ած. **—листъ** ձեռնաձև, Թաթանման (տերև)։
Дла́нный ած. ձեռի։
Длань գ. ի. բուռն, ձեռն, ափ։
Дла́то տ. **Долото́.**
Длина́ գ. ի. երկայնութիւն, երկարութիւն։
Дли́нно մ. երկար, երկարութեամբ։
Длиннова́тый ած. երկայնաձև, փոքր ինչ երկար։
Длинноволо́сый ած. գէսաւոր, երկայնամազ, երկայնահեր։
Длинноно́гій ած. երկայնոտն։
Длиннопо́лый ած. երկայնաքղանց։
Длиннота́ գ. ի. երկայնութիւն։
Длинношёрстный ած. երկայնամազ։
Дли́нный ած. երկար, երկայն։
Дли́тельный ած. դանդաղ, յամրագնաց։
Длить, про— բ. չ. երկարել, երկարաձգել, երկարացնել, երկարցնել։ **—ся** բ. ա. երկարել, երկարանալ, երկաննալ։
Для ն. համար, վասն։
Дмить բ. ն. փչել, ուռեցնել, փքուեցնել || || գոռոզացնել։ **—ся** բ. ա. փքուել, ուռչել || գոռոզանալ։
Днева́льный ած. հերթակալ, օրապահ։
Днева́льня գ. ի. օրապահի կամ հերթակալի սենեակ։
Днева́нье հերթակալելը, հերթակալութիւն, օրապահութիւն։
Днева́ть բ. չ. օրն անցկացնել || օրապահել, հերթակալել։
Днёвка գ. ի. հանգստեան օր (զօրքի շարժման ժամանակ)։
Дневни́къ գ. ա. օրագիր, օրական նըկատողութիւններ։
Дневно́й, дневный ած. օրական, օրուայ, աւուր || ցերեկի, ցերեկուայ։
Днёмъ մ. ցերեկով, ցերեկին, զօրը, օրը ցերեկով։
Днесь մ. այսօր, այժմ, արդէն։
Дни́ще գ. չ. նաւի յատակ, նաւայատակ։
Дни́щевый ած. նաւայատակի։
Дно գ. չ. յատակ, տակ։ **— цвѣтка́**— ծաղկի գոգ։
До ն. մինչ, մինչև, ց։
Доба́вка,—вочка գ. ի. **—вле́ніе** գ. չ. յաւելումն, աւելացնելը, յաւելուած։

Доба́вленный ած. լրացուած, աւելացրած։

Добавля́ть, добавли́вать, доба́вить բ. ն. լրացնել (պակասը), լցնել, աւելացնել, վերադնել։ **—ся** բ. չ. լրանալ։

Доба́вокъ,—вочéкъ գ. ա. աւելացրածը, լրացուցիչ։

Доба́вочный ած. աւելացրած, լրացուցիչ։ **—ное жа́лованіе**—աւելցուք ռոճիկ։ **—ная статья́**—լրացուցիչ յօդուած։

Добива́ніе գ. չ. մինչ վերջը կամ ցմահ գանակոծելը || հարուածելը մինչ որոշ աստիճանի || կոտորելը մնացորդը։

Добива́ть, доби́ть բ. ն. մինչ վերջը գանակոծել, ծեծել մինչև սպանելը || || հարուածել մինչ որոշ աստիճանի || || մնացորդը կոտորել։ **—ся** բ. ա. ձգտել, աշխատել հասնել կամ ձեռք բերել։

Добира́ніе գ. չ. մնացածի առնելը || || ժողովելն աւարտելը։

Добира́ть, добра́ть բ. ն. մինչ աւարտը առնել, կամ մնացածը եւ առնել։ **—ся** բ. ա. հասնել, դժուարութեամբ հասնել։

Доби́тый ած. մինչ վերջը գանակոծուած կամ ջարդուած։

Доби́ть տ. **Добива́ть.**

До́блестно մ. մեծանձնութեամբ, առաքինաբար։

До́блестный ած. մեծանձն, մեծագործ, արիասիրտ, քաջասիրտ։

До́блесть գ. ի. արիասրտութիւն, քաջասրտութիւն, քաջութիւն, մեծանձնութիւն, մեծագործութիւն։

Добора́нивать, —рони́ть բ. ն. մնացորդը տափանել || տափանել պրծնել։

До́бранный ած. դժուարութեամբ հասած կամ ձեռք բերած։

Добо́ръ գ. ա., **добо́рка** գ. ի. առնելը, ժողովելը, մնացորդի հաւաքելը։

Добра́сыванье գ. չ. նետելը, քցելը (որոշեալ չափով) || ձգելը կամ քցելն աւարտելը։

Добра́сывать, добросáть, добро́сить բ. ն. ձգել, քցել, նետել, շպրտել (որոշեալ չափով) || քցելը կամ նետելն աւարտել։

До́бренькій տ. **До́брый.**

Добрести́ տ. **Доброди́ть.**

Добрива́ніе գ. չ. թրաշելն աւարտելը։

Добрива́ть, добри́ть բ. ն. թրաշելն աւարտել։ **—ся** բ. ա. թրաշուել վերջացնել։

Добри́тый ած. թրաշուած պրծած։

Добро́ գ. չ. և բ. բարիք, բարերարութիւն || || ինչք, գոյք, ունեցածը || բարի է, բարւոք է։

Доброво́льно մ. կամովին, կամաւոր, ինքնայօժար կամօք, ինքնաբերաբար, ինքնայորդոր։

Доброво́льный ած. ինքնայօժար, կամաւոր, ինքնայորդոր, յօժարակամ, յօժարամիտ, անբռնադատ։

Доброди́ть, добрести́ բ. չ. դժուարութեամբ հասնել.

Доброду́шіе գ. չ. բարեհոգութիւն։

Доброду́шно մ. բարեհոգութեամբ, բարեսրտութեամբ։

Доброду́шный ած. բարեհոգի, բարեսիրտ։

Добродѣ́ва գ. ի. անարատ կոյս։

Добродѣ́тель գ. ի. բարեգործութիւն, առաքինութիւն։

Добродѣ́тельно մ. բարեգործութեամբ, առաքինութեամբ, առաքինաբար։

Добродѣ́тельный ած. բարեգործ, առաքինի, առաքինազարդ։

Добродѣ́тельствовать բ. չ. բարեգործութիւն անել, առաքինութիւն անել։

До́брое տ. **Добро́.**

Доброжела́тель գ. ա., **—тельница** գ. ի. բարեացակամ, բարեկամ։

Доброжела́тельность գ. ի., **—тельство**

գ. չ. բարեացակամութիւն, բարեկամութիւն։

Доброжела́тельно մ. բարեկամութեամբ, բարեյօժարութեամբ։

Доброжела́тельный ած. բարեացակամ, բարեկամ, բարեյօժար։

Доброжела́тельствовать բ. չ. բարեացակամութիւն անել, բարեկամութիւն անել։

Доброзву́чіе գ. չ., **—чность** գ. ի. քաղցրաձայնութիւն, քաղցրահնչութիւն։

Доброзву́чно մ. քաղցրաձայնութեամբ։

Доброзву́чный ած. քաղցրաձայն, քաղցրահնչիւն։

Доброзра́чіе գ. չ., **—чность** գ. ի. գեղեցկադիմութիւն, բարետեսլութիւն։

Доброзра́чный ած. գեղեցկադէմ, բարետեսիլ։

Доброка́чественный ած. ընտիր, լաւ յատկութիւններ ունեցող։

Добролю́бецъ գ. ա., **—бица** գ. ի. բարեսէր (մարդ)։

Добролюби́вый ած. բարեսէր։

Добролю́біе գ. չ. բարեսիրութիւն։

Добронра́віе գ. չ. բարեբարոյութիւն։

Добронра́вый ած. բարեբարոյ։

Доброплóдный ած. բարեպտուղ։

Добропоря́дочный ած. գովական (մարդ, բնաւորութիւն) || բարեկարգ։

Доброса́ть տ. **Добра́сывать.**

Добросерде́чіе, —діе գ. չ., **—де́чность** գ. ի. բարեսրտութիւն, գորով։

Добросерде́чный, —рдый ած. բարեսիրտ, գորովալի։

Добросе́рдствовать բ. չ. բարեսրտութիւն անել։

Добросо́вѣстно մ. բարեխղճութեամբ, բարեխղճաբար, խղճովին։

Добросо́вѣстность գ. ի. բարեխղճութիւն, արդարասիրութիւն, ուղղութիւն, ազնւութիւն։

Добросо́вѣстный ած. բարեխիղճ || արդարամիտ, ուղիղ, ազնիւ։

Добросовѣ́тіе գ. չ. խոհեմ և բարեմիտ խորհրդատուութիւն։

Добросовѣ́тный ած. խելացի և բարեմիտ խորհրդատու։

Доброта́ գ. ի. սրտի բարութիւն || լաւութիւն, դիմացկունութիւն, ամրութիւն (ապրանքի և այլն)։

Добротворе́ніе и добротвори́ть տ. **Благотворе́ніе и благотвори́ть.**

Добро́тность տ. **Доброта́.**

Добро́тный ած. լաւ, լաւ տեսակ, դիմացկուն, ամուր։

Доброхо́тно մ. բարեյօժարութեամբ։

Доброхо́тный ած. բարեյօժար, բարի կամեցող։

Доброхо́тство գ. չ. բարեյօժարութիւն, բարի կամեցողութիւն։

Доброхо́тствовать բ. չ. բարի կամենալ։

Доброхо́тъ, —тка գ. ի. բարի կամեցող (մարդ)։

Доброчести́вый տ. **Благочести́вый.**

Добро́шенный ած. քցուած վերջացած։

Добры́згивать, добры́знуть բ. ն. ցայելն տարածել (սփռտակեղէնի) || սրսկելն տարածել (պատ սուագելիս և այլն)։

До́брый, —ренькій ած. բարի, ազնիւ || || վայելուչ || լաւ, գեղեցիկ։

Добрѣ́ть, раз— բ. ն. հաստանալ, պնդանալ, գիրանալ || բարիանալ, բարի դառնալ, լաւանալ։

Добря́къ գ. ա. բարի մարդ, միամիտ մարդ։

Добу́живаться, добуди́ться բ. ա. հազիւ զարթեցնել։

Добыва́льный ած. օգտուելու, շահելու, վաստակելու, ստանալու, ձեռք բերելու։

Добыва́ніе, добы́тіе գ. չ. ստանալը, ձեռք բերելը, վաստակելը || շահագործութիւն։

Добывáть, добы́ть բ. ն. շահել, վաստակել, ստանալ, ձեռք բերել։
Добы́тіе տ. **Добывáніе.**
Добы́токъ գ. ա. օգուտ, շահ, վաստակ || գտած բան, ձեռք բերուած։
Добы́тый ած. ստացած, ձեռք բերուած, վաստակած, գտնովի։
Добы́ть տ. **Добывáть.**
Добы́ча գ. ի. աւար, կողոպուտ, գտնովի բան։
Добычелюби́вый ած. աւարասէր, շահասէր, կողոպուտ սիրող։
Добы́чный ած. աւարի || օգտաւէտ, շահաւէտ։
Добѣгáніе գ. չ. վազելը, վազվզելը։
Добѣгать, —жáть բ. չ. մինչ նշանակեալ տեղը վազել || վազելով հասնել։
Добѣгать բ. չ., **—гаться** բ. ա. վազել, վազվզել։
Добѣжáніе գ. չ. մինչ նշանակեալ տեղը վազելը || վազելով հասնելը։
Дóбѣла մ. մինչ սպիտականալը, մինչ հրաշէկ դառնալը։
Добѣлённый ած. սպիտակացրած վերջացրած։
Добѣливаніе գ. չ. սպիտակացնելն աւարտելը։
Добѣливать, добѣли́ть բ. ն. սպիտակացնելն աւարտել։
Довáленный ած. գլորելով լցուած։
Довáливаніе գ. չ. գլորելով լցնելը։
Довáливать, —ли́ть բ. ն. գլորելով լցնել, գլորել և լցնել։
Довáлянный ած. գլորած, գլորուած։
Доваля́ть բ. ն. գլորել, թաւալել, գլտորել, գլտորտել։
Довáренный ած. եփուած վերջացած։
Доварéніе, довáриваніе գ. չ. եփելն աւարտելը։
Довáривать, —ри́ть բ. ն. եփել աւարտել։ **—ся** բ. ա. եփուել վերջանալ։
Доведённый ած. հասցրած, բերուած, տարուած։
Дóведь գ. ի. դամայ, տամայ, տամայ եղած քար (աղխտախաղի մէջ)։
Довезéнный ած. տարուած (կառքով և այլն մինչ որոշեալ տեղ)։
Довезти́, довéзть տ. **Довози́ть.**
Довершáть, доверши́ть բ. ն. աւարտել, վերջացնել, կատարել, գլուխ հանել։ **—ся** բ. ա. վերջանալ, աւարտուել։
Довершённый ած. աւարտուած, վերջացրած, վերջացած։
Довершéніе գ. չ. աւարտելը, աւարտ, վախճան, վերջ։
Доверши́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. աւարտող, վերջացնող, կատարող։
Довести́, довéсть տ. **Доводи́ть.**
Довивáть, дови́ть բ. ն. ոլորել վերջացնել, հիւսել վերջացնել։
Дови́нченный ած. պտոյտքած վերջացրած։
Дови́нчивать, —нти́ть բ. ն. պտոյտքելը վերջացնել։
Довирáться, доврáться բ. ա. սուտ խօսել (մինչ որոշ աստիճանի), սուտ փչել։
Дови́тый ած. ոլորուած վերջացած։
Довлекáть, довлéчь տ. **Доволáкивать.**
Доводи́ть, довести́ и довéсть բ. ն. հասցնել (մինչ), տանել, բերել, ածել։ **—ся** բ. ա. պատահել, առիթ լինել։
Довóдный ած. ապացուցական || ապացոյցի, փաստի։
Довóдчикъ գ. ա., **—чица** գ. ի. ապացուցանող, վկայ։
Довóдъ գ. ա. ապացոյց, փաստ, հիմք։
Довози́ть, довéзть, дозезти́ բ. ն. տանել, տեղափոխել (կառքով և այլն մինչ)։
Доволáкивать, доволочи́ть, доволочь բ. ն. քարշ տալ (մինչ)։ **—ся** բ. ա. քարշ տրուել (մինչ)։
Доволóченный ած. քարշ տրուած (մինչ)։
Довóльно մ. և բ. ըստ բաւականին, բա-

ւականաչափ ‖ բաւական է, հերիք է։

Довóльный ած. գոհունակ, բաւական, բաւականաչափ, շատացած։

Довóльство, довóльствіе գ. չ. գոհունակութիւն, բաւականութիւն, բարեկեցութիւն ‖ լիութիւն, առատութիւն։

Довóльствованіе գ. չ. բաւականացնելը։

Довóльствовать բ. ն. բաւականացնել, բաւականութիւն տալ։ **—ся** բ. ա. բաւականանալ, շատանալ։

Довѣвáть, довѣять բ. ն. էրնել պըր-ծնել ‖ քամով տարուել կամ քշուել (մինչ)։

Довѣдыванье, довѣданіе գ. չ. խօսք դուրս քաշելը։

Довѣдывать, довѣдать բ. ն. խօսք դուրս քաշել, աշխատել իմանալ, տեղեկանալ։ **—ся** բ. ա. աշխատել տեղեկանալ, սովորել։

Довѣренность գ. ի. հաւատարմագիր։

Довѣренный ած. հաւատարմատար։

Довѣритель գ. ա., **—ница** գ. ի. հաւատացող, յանձնարարող։

Довѣрительный ած. հաւատարմական։

Довѣрить տ. **Довѣрять.**

Довѣріе գ. չ. հաւատարմութիւն, վարկ։

Довѣрчивость գ. ի. վստահութիւն, հաւատ ընծայելը։

Довѣрчивый ած. վստահ, հեշտ հաւատ ընծայող։

Довѣрять, довѣрить բ. ն. հաւատալ, հաւատ ընծայել, վստահանալ, յանձնել։ **—ся** բ. ա. վստահանալ, խորհուրդները յայտնել։

Довѣсить տ. **Довѣшивать.**

Довѣсокъ գ. ա. կշռի պակսորդ (որ յետոյ աւելացնում են քաշը լրացնելու համար)։

Довѣшать բ. ն. կախելը կամ կախ տալը վերջացնել (սպիտակեղէն եւայլն)։

Довѣшиваніе գ. չ. կախ տալը վերջացնելը։

Довѣшивать, довѣсить բ. ն. կշռել վերջացնել ‖ կշեռքի պակասը լրացնել։

Довѣянный ած. էրնած վերջացած ‖ ‖ քամատար (մինչ)։

Довѣять տ. **Довѣвáть.**

Довязáніе, довязываніе գ. չ. գործելը կամ հիւսելը վերջացնելը։

Довязанный ած. հիւսուած վերջացած։

Довязывать, —зáть բ. ն. հիւսել վերջացնել։

Догáвливать, —вѣть բ. չ. ապաշխարել (մինչ), պաս և ծոմ պահել (մինչ)։

Догадáть տ. **Догáдывать.**

Догáдка գ. ի. նշմարանք, կարծիք, վարկած։

Догáдливость գ. ի. կորովամտութիւն, երագամտութիւն, սրամտութիւն, հեշտ գլխի ընկնելը։

Догáдливый ած. կորովամիտ, երագամիտ, սրամիտ, հեշտ հասկացող, հեշտ գլխի ընկնող, հեշտ գուշակող։

Догáдчикъ գ. ա., **—чица** գ. ի. միտքը հասկացող, նպատակն իմացող, գուշակող։

Догáдъ գ. ա. նպատակ, դիտաւորութիւն, մտադրութիւն։

Догáдиванье գ. չ. հասկանալը, նախազգալը, նախագուշակելը։

Догáдываться բ. ա. գուշակել, հասկանալ, ըմբռնել։

Догаранíе գ. չ. մինչ վերջն այրուելը, կիզում ց'աւարտ։

Догарáть, догорáть, догорѣть բ. չ. մինչ վերջն այրուել։

Доглáженный ած. մինչ վերջը հարթուած։

Доглáживанье գ. չ. մինչ աւարտը հարթելը։

Доглáживать, доглáдить բ. ն. մինչ աւարտը հարթել։

Доглядывать, —дѣть բ. ն. նշմարել։

Дóгма գ. ի., **дóгматъ** գ. ա. հաւատա-

լիք, վարդապետութիւն հաւատոյ։

Догматизмъ գ. ա. վարդապետականութիւն։

Догма́тика գ. ի. ուսումն հաւատալեաց, ուսումն Քրիստոնէական վարդապետութեան։

Догма́тикъ գ. ա. հմուտ քրիստոնէական վարդապետութեան։

Догмати́ческій ած. հաւատալեաց։

До́гматъ տ. **До́гма.**

Догна́иваніе գ. չ. շուտ լղքեցնելը, շուտ հասցնելը (պալարի եայլն)։

Догна́ивать, —на́ить բ. ն. շուտ լղքեցնել, լղքումն արագացնել։

Догна́ніе գ. չ. վազելով հասնելը։

Догна́ть տ. **Догоня́ть.**

Догноéніе տ. **Догна́иваніе.**

Догнои́ть տ. **Догна́ивать.**

Догова́ривать, договори́ть բ. ն. խօսքն աւարտել, ասել վերջացնել։ **—ся** բ. ա. համաձայնել (գնի մէջ եայլն)։

Догово́рный ած. դաշնադրական ‖ պայմանի։

Догово́ръ գ. ա. դաշնադրութիւն, դաշինք ‖ դաշնագիր, պայման ‖ վարձագիր։

Дого́нъ, գ. ա., **—го́нка, дого́ня** գ. ի. հետապնդելը, յետեւից վազելը։

Догоня́ть, —на́ть բ. ն. վազելով հասնել։

Догора́ніе, догора́ть տ. **Догара́ніе, догара́ть.**

Догреба́ть, —рести́ բ. ն. քերելն աւարտել։

Догребённый ած. քերած պրծած։

Догруже́ніе գ. չ. բեռնաւորելն աւարտելը։

Догружённый ած. բարձած վերջացրած։

Догру́живать, —жа́ть, —зи́ть բ. ն., **—ся** բ. ա. բառնալ պրծնել, բեռնաւորել վերջացնել։

Догрыза́ть, —ры́зть բ. ն. բոլորը կրծել ‖ կրծել վերջացնել։

Догу́ливать, —ля́ть բ. չ. զբօսանքն աւարտել։ **—ся** բ. ա. անչափաւոր զբօսանքով (որեւէ վատ հետեւանքի) հասնել։

Догъ գ. ա. գամբռ շուն։

Додава́ть, —да́ть բ. ն. մնացորդը տալ, պակասը լրացնել։ **—ся** բ. ա. վճարուել, լրացուել։

Дода́лбливанье գ. ի. փորելը վերջացնելը։

Дода́лбливать, —би́ть բ. ն. փորելը վերջացնել։

До́данный ած. վճարուած, լրացուած։

Дода́токъ գ. ա. վճարի մնացորդ (լրացուցիչ՝ որեւէ գումարի)։

Дода́точный ած. լրացուցիչ, պակասորդը լրացնող։

Дода́ть տ. **Додава́ть.**

Дода́ча տ. **Дода́токъ.**

Додвиги́вать, —га́ть, —дви́нуть բ. ն. մղել, առաջ քշել (մինչ)։ **—ся** բ. ա. յառաջ մղուել։

Додви́нутый ած. յառաջ մղուած։

Додека́эдръ գ. ա. երկոտասաներես, երկոտասանանիստ (երկրաչ. մարմին)։

Додержа́ніе, —живанье գ. չ. բռնելը կամ պահելը (մինչ որոշեալ ժամանակ)։

Доде́ржанный ած. բռնուած պահուած (մինչ որոշեալ ժամանակ)։

Доде́рживать, —жа́ть բ. ն. բռնել պահել (մինչ որոշեալ ժամանակ)։

До́диранный ած. պատռտած, մաշած (մինչ վերջը)։

Додира́ть, додра́ть բ. ն. պատռտել (մինչ վերջը) ‖ մաշել (մինչ վերջը)։

Додира́ться, додра́ться բ. ա. մաշուել (մինչ վերջը) ‖ անցնել ամբոխի միջից։

Додне́сь մ. մինչեւ ցայսօր, մինչ այսօր։

Додолби́ть տ. **Дода́лбливать.**

Додо́лбленный ած. փորուած վերջացած։

Додо́ръ գ. ա. անցք, անցնելը։ **На база́рѣ додо́ру нѣтъ**—բազարում անց-

կենալու տեղ չկայ։

Додрáть տ. **Додирáть.**

Додѣланзый ած. շինուած վերջացած, աւարտուած։

Додѣлка, գ. ի., **додѣлъ** գ. ա., **додѣлыванье** գ. չ. գործն աւարտելը, շինել վերջացնելը։

Додѣливать, додѣлать բ. ն. աւարտել, գործն աւարտել, շինել վերջացնել։ **—ся** բ. ա. շինուել վերջանալ։

Доéніе գ. չ. կթելը, կիթ։

Доённый ած. կթած, կթուած։

Дожáриванье գ. չ. խորովելը վերջացնելը, լաւ խորովելը։

Дожáривать, —рить բ. ն. խորովել վերջացնել, լաւ խորովել, բոլորը տապակել։ **—ся** բ. ա. խորովուել վերջանալ, լաւ խորովուել։

Дожáренный ած. խորովուած վերջացած, լաւ խորովուած, բոլորովին տապակուած։

Дожáтый ած. բոլորովին քամած, քամած պրծած ‖ բոլորը հնձած, հնձած պրծած։

Дожáть տ. **Дожимáть и дожинáть.**

Дождáть տ. **Дожидáть.**

Дождеви́къ, дождяни́къ գ. ա. հասարակ սունկ։

Дождевóй ած. անձրեւի ‖ անձրեւային, անձրեւոտ։ **—вая червь**—բոստ, երկրամայր (որդ)։

Дождемéтръ գ. ա. անձրեւաչափ (գործիք)։

Дожденóсный ած. անձրեւաբեր, անձրեւաբուղխ։

Дóждикъ տ. **Дождь.**

Дожди́ть բ. չ. անձրեւել, անձրեւ գալ։

Дóждичекъ գ. ա. բարակ անձրեւ։

Дождли́вый ած. անձրեւոտ, անձրեւային։

Дождь, дóждикъ, дожжъ, дóжжикъ, дóзжикъ, дóждичекъ գ. ա. անձրեւ, թօն։ **Дождь óгненный**—հրատարափ։ **— проливнóй**—տարափ, տեղատարափ, ջրալի անձրեւ։

Дождяни́къ տ. **Дождеви́къ.**

Дожёванный ած. ծամուած պրծած, բոլորը ծամած։

Дожéвывать, дожевáть բ. ն. բոլորը ծամել, մինչ վերջը ծամել, ծամել վերջացնել։

Дожéчь տ. **Дожигáть.**

Дожжеви́къ տ. **Дождеви́къ.**

Дожжевóй տ. **Дождевóй.**

Дожжéніе գ. չ. այրելն աւարտելը, մինչ վերջն այրելը։

Дожжённый ած. մինչ վերջն այրուած, այրուած պրծած։

Дóжжикъ, дожжъ տ. **Дождь.**

Доживáніе գ. չ. ապրելը, բնակելը (մինչ որոշեալ ժամանակ)։

Доживáть, дожи́ть բ. չ. ապրել, բնակել, կենալ (մինչ որոշ. ժամանակ)։

Дожигáніе գ. չ. մինչ վերջն այրելը, թողնելը մինչ վերջն այրելը։

Дожигáть, дожéчь բ. ն. մինչ վերջն այրել, թողնել այրուելու մինչ վերջը։ **—ся** բ. ա. մինչ վերջն այրուել։

Дожидáніе գ. չ. սպասելը, մնալը, համբերելը։

Дожидáть, дождáть բ. ն., **—ся** բ. ա. սպասել, մնալ, համբերել։

Дожимáть, —жáть բ. ն. բոլորը քամել, բոլորը ճզել, ժ. մրգօքել։

Дожинáть, дожáть բ. ն. բոլորը հնձել, հնձելն աւարտել։

Дозвáть տ. **Дозывáть.**

Дезволéніе գ. չ. հրաման, թոյլտուութիւն, համաձայնութիւն, յօժարութիւն։

Дозвóленный ած. թոյլատրուած, թոյլատրած։

Дозволи́тельность գ. ի. թոյլատրելի լինելը։

Дозволи́тельный ած. թոյլատրելի։

Дозволя́ть, дозво́лить *բ. ն. թոյլատրել, համաձայնել, յօժարել, հրաման տալ:* **—ся** *բ. ա. թոյլատրուել:*

Дозе́мный *ած.* **— покло́нъ**—*մինչ գետին խոնարհում, երկրպագութիւն:*

Дозира́ть, до́зрить *բ. ն. դիտել, նկատել, նայել, հսկել, ստուգել:*

Дознава́ніе *գ. չ. տեղեկանալը, իմանալը, հասու լինելը:*

Дознава́ть, дозна́ть *բ. ն. տեղեկանալ, իմանալ, հասու լինել:*

Дозна́ніе *գ. չ. սկզբնական հարցափորձ (քննչի մօտ):*

До́знанный *ած. իմացուած, տեղեկացած:*

Дозо́рный *ած. հսկելու, հսկողութեան || || հսկող, վերահսկող || գիշերապահ զինուոր, հսկող պահապան:*

Дозо́рщикъ *գ. ա. մաքսաւոր, խուզարկու, քննող (մաքսային եւայլն):*

Дозо́ръ *գ. ա. դիտելը, հսկելը, քննելը || || գիշերապահութիւն (քաղաքի, բերդի եւայլն):*

Дозрѣва́ніе *գ. չ. հասունանալը, հասնելը:*

Дозрѣва́ть, дозрѣ́ть *բ. չ. հասունանալ, հասնել:*

Дозрѣ́лый *ած. հասունացած, հասած:*

Дозрѣ́ніе *տ.* **Дозрѣва́ніе.**

Дозрѣ́ть *տ.* **Дозрѣва́ть.**

Дозыва́ть, дозва́ть *բ. ն. կանչել (մնացողներին):*

Дои́грываніе *գ. չ. խաղը վերջացնել:*

Дои́грывать, —ра́ть *բ. ն. նուագել վերջացնել, ածել պրծնել || խաղը վերջացնել:* **—ся** *բ. ա. խաղացուել վերջանալ:*

До́игрышъ *գ. ա. խաղի վերջերքը:*

Дои́льникъ *գ. ա.,* **—ница** *գ. ի. կթող, կովկիթ || կթոց:*

Дои́льня, до́йня *գ. ի. կթանոց, կթարան || կաթնատուն:*

Дои́мка, —мочка *գ. ի. ստանալիք, ապառիկ, մնացորդ:*

Дои́мочный *ած. ապառիկի, մնացորդի:*

Дои́мщикъ *գ. ա. ապառիկները ժողովող:*

Дойни́къ, —ничёкъ *գ. ա. կթոց, կաթի քուղայ, կթելու քուղայ:*

До́йный *ած. կթելու || կթուն, կթան, կաթնատու:* **—ная коро́ва**—*կթուն կով, կթան կով:*

До́йная *տ.* **До́ильня.**

Дои́скиванье, —ка́нье *գ. չ. պակասը գտնելը || մինչ վերջը հետախուզելը, ճիշտն իմանալը:*

Дои́скивать, —ка́ть *բ. ն. պակասը գտնել, որոնելով գտնել || մինչ աւարտը հետախուզել, ճիշտն իմանալ:* **—ся** *բ. ա. որոնելով գտնուել, ճիշտն իմացուել:*

Доистори́ческій *ած. նախապատմական, պատմական ժամանակից առաջ:*

Дойти́ *տ.* **Доходи́ть.**

Дои́ть, да́ивать *բ. ն. կթել || կաթ տալ:* **—ся** *բ. ա. կթուել:*

До́ка *գ. ի. վարպետ, հմուտ, գիտցիկ, շնորհալի, վարժ || կախարդ, ջատու:*

Доказа́ніе *գ. չ. ապացուցանելը, հաստատելը:*

Дока́занный *ած. ապացուցած, ապացուցուած, հաստատուած:*

Доказа́тель, дока́зчикъ *գ. ա.,* **—ица** *գ. ի. ապացուցանող:*

Доказа́тельный *ած. ապացուցական, հաստատող:*

Доказа́тельно *մ. ապացուցաբար, հաստատելով:*

Доказа́тельство *գ. չ. ապացուցութիւն, հաստատութիւն, ապացոյց, հաւաստիք,*

Доказа́ть *տ.* **Дока́зывать.**

Доказно́й *ած. ապացուցանելի:*

Дока́зыванье *գ. չ. ապացուցանելը:*

Дока́зыватель *գ. ա.,* **—ница** *գ. ի. տ.* **Доказа́тель, —ница.**

Докáзывать, —зáть բ. ն. ապացուցանել, փաստերով հաստատել, ճշգրտել։ **—ся** բ. ա. ապացուցուել։

Докáлыванье գ. չ. բոլորը ջարդելը, բոլորովին կոտրելը || սպանելը (վիրաւորուածին)։

Докáлывать, доколóть բ. ն. բոլորը ջարդել, բոլորովին կոտրել || հարուածելով սպանել (վիրաւորուածին)։

Докáнчиванье գ. չ. աւարտելը, վերջացնելը։

Докáнчивать, докóнчить и докончáть բ. ն. աւարտել, վերջացնել, 'ի կատար ածել, գլուխ հանել։

Докáпчиванье գ. չ. ապխտումն աւարտելը։

Докáпчивать, докоптúть բ. ն. ապխտել պրծնել, բոլորն ապխտել, բոլորովին ապխտել (ծխով)։ **—ся** բ. ա. ապխտուել պրծնել (ծխով)։

Докáпыванье գ. չ. փորելն աւարտելը, բոլորովին փորելը, փորելով հանելը։

Докáпывать, докопáть բ. ն. փորել պրծնել, բոլորը փորել, փորելով հանել։ **—ся** բ. ա. փորուել պրծուել || փորելով հանել։

Докáрмливанье գ. չ. սնուցանելն աւարտելը։

Докáрмливать, докормúть բ. ն. ուտեցնելը կամ սնուցանելն աւարտել || || սնուցանելով հանել։

Докáтанный ած. գլորած պրծած || գլորելով հասած։

Докáтыванье գ. չ. գլորելը (մինչ) || || գլորելը վերջացնելը։

Докáтывать, —тúть, —тать բ. ն. գլորել պրծնել || գլորել (մինչ)։ **—ся** բ. ա. գլորուել պրծնել || գլորուելով հասնել։

Докáчивать, —чáть բ. ն. քաշելը կամ հանելն աւարտել (ջուր եայլն)։

Докáшиванье գ. չ. հնձել պրծնելը, բոլորի հնձելը։

Докáшивать, докóсить բ. ն. հնձել վերջացնել || բոլորը հնձել։

Докáщикъ տ. **Доказатéль.**

Доквáшиванье գ. չ. լաւ թթուեցնելը։

Доквáшенный ած. լաւ թթուեցրած || || թթուեցրած պրծած։

Доквáшивать, доквáсить բ. ն. բոլորովին թթուեցնել || թթուեցնել պրծնել։

Докиданіе, докидúванье գ. չ. **докúдка** գ. ի. քցելն աւարտելը։

Докúданный, докúнутый ած. քցուած պրծած, դէն ձգած պրծած։

Докúдывать, —дáть, докинýть բ. ն. ձգել կամ քցել պրծնել։

Докисáніе գ. չ. լաւ թթուելը, բոլորովին թթուելը, բոլորը թթուելը։

Докисáть, докúснуть բ. չ. լաւ թթուել, բոլորովին թթուել, թթուել վերջանալ։

Докúслый ած. կատարելապէս թթուած։

Дскúснуть տ. **Докисáть.**

Доклáдка գ. ի. հիմնադրութիւնն աւարտելը || հիմք դնելը (որևէ շինութեան)։

Докладнóй ած. զեկուցանելի || զեկուցման || վերադիր, լրացուցիչ։

Доклáдчикъ գ. ա. զեկուցանող։

Доклáдчичій ած. զեկուցանողի։

Доклáдъ գ. ա. զեկուցում || գրաւոր զեկուցում։

Доклáдыванье գ. չ. լրացնելը, տեղաւորելն աւարտելը || զեկուցանելը։

Доклáдывать, доклáсть բ. ն. տեղաւորելն աւարտել || զեկուցանել, զեկուցում տալ, յայտնել || լրացնել, աւելացնել, դարսել վերջացնել։ **—ся** բ. ա. դարսուել վերջանալ || ուրիշի միջնորդութեամբ թոյլտուութիւն խնդրել ներկայանալու։

Доклёванный ած. կտցահարած պրծած, բոլորը կտցահարած։

Доклёвыванье գ. չ. բոլորը կտցահարելը։

Доклёвывать, доклева́ть *բ. ն. կտցահարել վերջացնել, բոլորը կտցահարել։*
Докле́енный *ած. սոսնձած պրծած։*
Докле́иванье *գ. չ. սոսնձելը վերջացնելը։*
Докле́ивать, докле́ить *բ. ն. սոսնձել վերջացնել։* **—ся** *բ. ա. սոսնձուել։*
Докле́йка *գ. ի. սոսնձելը պրծնելը։*
Доклеи́ть *տ.* **Докле́ивать.**
Докли́киваться, докли́каться, докли́кнуться *բ. ա. ձայն տալ, կանչել (մինչև լսելի լինելը)։*
Доко́ванный *ած. նալուած պրծած։*
Доко́выванье *գ. չ. պայտելը վերջացնելը։*
Доко́вывать, доко́вать *բ. ն. պայտել վերջացնել, նալել պրծնել։*
Докола́чиванье *գ. չ. թակելը պրծնելը։*
Докола́чивать, доколоти́ть *բ. ն. թակել վերջացնել, հարուածել պրծնել ‖ ‖ գանակոծել, դնգստել, թակել։* **—ся** *բ. ա. հարուածուել, թակուել (վերջանալ)։*
Доко́лотый *ած. բոլորովին ջարդուած, բոլորը կոտորուած ‖ ծեծելով սպանած։*
Доколо́ть *տ.* **Дока́лывать.**
Доколо́ченный *ած. թակուած պրծած։*
Доко́ль, доко́лѣ *մ. մինչև, մինչև որ ‖ ‖ մինչև ե՞րբ, մինչև ցե՞րբ։*
Докона́ть *տ.* **Кона́ть.**
Доконча́ніе *գ. չ. աւարտելը, վերջացնելը, աւարտում։*
Доконча́ть, доко́нчить *տ.* **Дока́нчивать.**
Доко́нченный *ած. աւարտած, վերջացրած, գլուխ հանած։*
Докопа́ніе *գ. չ. փորելն աւարտելը։*
Доко́панный *ած. փորած պրծած, բոլորը փորած, փորելով հասած։*
Докопа́ть *տ.* **Дока́пывать.**
Докопти́ть *տ.* **Дока́пчивать.**
Докоптѣ́лый *ած. բոլորովին մխոտած, մրոտած, ծխոտուած ‖ ծխով ապխտած։*
Докоптѣ́ть *բ. ն. բաւականաչափ ծուխ տալ ‖ ապխտուել։*
Докопче́ніе *գ. չ. բաւականաչափ ծխոտելը ‖ բաւականին ապխտուելը։*
Докопчённый *ած. ապխտած, բոլորովին ապխտած (ծխով)։*
Докорми́ть *տ.* **Дока́рмливать.**
Доко́рмленный *ած. սնուցած պրծած, կերցրած։*
Докоси́ть *տ.* **Дока́шивать.**
Доко́съ *գ. ա.,* **докоше́ніе** *գ. չ. հունձն աւարտելը ‖ բոլորը հնձելը։*
Доко́шенный *ած. բոլորը հնձած ‖ հընձած վերջացրած։*
Докра́сить *տ.* **Докра́шивать.**
До́красна *մ. մինչ կարմրելը, մինչ կասկարմիր դառնալը։*
Докра́шенный *ած. ներկուած վերջացած։*
Докра́шиванье, —шенье *գ. չ. ներկելն աւարտելը։*
Докра́шивать, —кра́сить *բ. ն. ներկել պրծնել։* **—ся** *բ. ա. ներկուել վերջանալ։*
Докрича́ть *բ. ն. ձայնել, բղաւել, ճղաւել (մինչ նպատակին հասնելը)։* **—ся** *բ. ա. բղաւել (մինչ լսուելը)։*
Докру́ченный *ած. ոլորուած վերջացած։*
Докру́чиванье, докру́ченье *գ. չ. ոլորելը վերջացնելը։*
Докру́чивать, докрути́ть *բ. ն. ոլորել վերջացնել։*
До́кторскій *ած. բժշկապետական ‖ դոկտորական, վարդապետական։*
До́кторство *գ. չ. բժշկապետութիւն ‖ ‖ դոկտորութիւն, վարդապետութիւն։*
До́кторша *գ. ի. բժշկապետի կին։*
До́кторъ *գ. ա. բժշկապետ ‖ դոկտոր, ուսումնական տիտղոս (բարձրագոյն աստիճանի), վարդապետ։* **Женщина докторъ**—*բժշկապետուհի։*
Доку́да *մ. մինչև ցե՞րբ, մինչ ո՞ւր, մինչ, քանի որ։*
Доку́ка *գ. ի. ձանձրութիւն, ձանձրոյթ ‖*

|| ձանձրացնելը։

Докумéнтъ գ. ա. վկայագիր, կարևոր թուղթ, գրաւոր հաւաստիք || պաշտօնական թուղթ։

Докупáть, докупи́ть բ. ն. գնելիքը լրացնել, պակասորդը գնել։

Докýпка գ. ի. պակասը գնելը || գնելը վերջացնելը || գնելիքի պակասորդը։

Докýпленный ած, բոլորը գնած, պակասը գնելով լրացրած։

Докýреный ած. բոլորը ծխուած։

Докýриванье, докурéніе գ. չ. ծխելը վերջացնելը։

Докýривать, докури́ть բ. ն. ծխել վերջացնել || բոլորը ծխել || թորումն աւարտել, թորել պրծնել։

Докýрка տ. **Докýриванье.**

Докучáть բ. չ. ձանձրացնել, ձանձրութիւն պատճառել։

Докýчливость գ. ի. ձանձրալի լինելը։

Докýчливый, докýчный ած. ձանձրալի, ձանձրացուցիչ։

Докýшанный ած. բոլորը կերուած կամ խմուած։

Докýшивать, докýшать բ. ն. բոլորը ուտել, բոլորը խմել || շատ ուտել և խմել, կոխուել։

Докъ գ. ա. նաւաշինարան, նաւագործարան։

Долáвливать, долови́ть բ. ն. բոլորին բռնել կամ որսալ || բռնելով կամ որսալով հասնել։

Долáмыванье, доломáніе գ. չ. բոլորովին կոտրելը, լաւ ջարդելը (կոտրածը, կոտրուածը)։

Долáмывать, доломáть բ. ն. բոլորովին կոտրել, ջարդել || բոլորը կոտրատել։ **—ся** բ. ա. բոլորովին ջարդուել կամ կոտրուել, ջարդոտուել։

Долбёжъ գ. ա. փորուածք, փորելը փայտի մէջ (դուրով)։

Долби́ло տ. **Долотó.**

Долби́ть, дáлбливать, долбнýть բ. ն. փորել, փոսցնել փայտի մէջ (դուրով) || || անգիր սովորել, բերան անել։

Долблéніе գ. չ. փորելը (փայտի մէջ)։

Долблённый ած. դուրով փորուած (փայտի մէջ)։

Долбня́, долбýха գ. ի. թակ, տոփան։

Дóлгій ած. երկայն, երկար, բարձր || երկարատև, երկար։

Дóлго մ. երկար ժամանակ, երկար։

Долгоборóдый ած. երկայնամօրուս, երկար մօրուքով։

Долговáтый ած. փոքր ինչ երկար։

Долговóй ած. պարտքի, պարտուց։

Долговолóсый ած. երկայնամազ, երկայնահեր, երկար մազերով։

Долговрéменно մ. երկար ժամանակով։

Долговрéменность գ. ի. երկարատևութիւն, յարատևութիւն, երկար ժամանակամիջոց։

Долговрéменный ած. երկարաժամանակեայ, բազմաժամանակեայ, մնայուն, մնացական։

Долговѣ́чно մ. երկարատև։

Долговѣ́чность գ. ի. երկարակեցութիւն, երկարատևութիւն։

Долговѣ́чный ած. երկարակեաց, յարատևակ։

Долговя́зый ած. երկայն զօգօ, բարձրահասակ և անձոռնի։

Долгогри́вый ած. երկայնաբաշ։

Долгодéнственный ած. երկարակեաց || || երկայնօրեայ։

Долгодéнствіе, долгодéнство գ. չ. երկարակեցութիւն, երկարատևութիւն։

Долгодéнствовать բ. չ. երկար ապրել, երկարակեաց լինել։

Долголѣ́тіе գ. չ. երկար կեանք, երկարակեցութիւն։

Долголѣ́тній ած. բազմամեայ։

Долголѣ́тствовать բ. չ. երկար ապրել, երկար կեանք ունենալ։

Долгоно́гій ած. երկայնոտն, երկայն ոտներով, երկայնասրուն։

Долгоно́жка գ. ի. երկայնոտն կամ երկայնասրուն (մարդ, եւ)։

Долгоно́сикъ գ. ա. կնճռնակերպ կէտ. միջ.։

Долгоно́сый ած. երկայնաքիթ, երկայն քթով, երկար քթանի։

Долго́нькій տ. **До́лгій.**

Долгопёръ գ. ա. լոք, սպին. ձ. ‖ թռչուն ձուկ։

Долгопо́лый ած. երկայն քղանցքներով, երկայնափէշ։

Долгору́кій ած. երկայնաբազուկ, երկար ձեռներով։

Долгосро́чный ած. երկայնաժամանակեայ, երկար ժամանակով։

Долгоство́льный ած. երկայնաբուն (ծառ) ‖ երկայնափող (թնդանօթ, հրացան)։

Долгота́ գ. ի. երկայնութիւն, երկարութիւն ‖ երկարատեւութիւն։ **— географи́ческая**—աշխարհագրական երկայնութիւն։

Долготерпѣли́во մ. երկայնամտութեամբ, մեծ համբերութեամբ։

Долготерпѣли́вость գ. ի., **долготерпѣ́ніе** գ. չ. երկայնամտութիւն, մեծ համբերութիւն։

Долготерпѣли́вый ած. երկայնամիտ, մեծ համբերութիւն ունեցող։

Долгоу́хій ած. երկարականջ։

Долгоу́шка գ. ի. երկայնաճեղք ասեղ, երկար ծակով ասեղ։

Долгохво́стикъ գ. ա. երկայնագի երաշտահաւ. թ.։

Долгохво́стый ած. երկայնագի, երկար պոչով, տանեղ։ **—ная обезья́на**—տանեղ կապիկ։

Долгоше́йка տ. **Го́рлянка.**

Долгоше́йный ած. երկայնավիզ, բարձրապարանոց։

Долгоше́рстный ած. երկայնաբուրդ, երկայնամազ։

Долгоше́я գ. ը. երկայնավիզ մարդ, բարձրապարանոց մարդ։

Долгоязы́чіе գ. չ. շատախօսութիւն ‖ ‖ բամբասանք ‖ երկար լեզուութիւն։

Долгоязы́чный ած. շատախօս ‖ բամբասող, երկար լեզուանի։

Долгъ գ. ա. պարտք ‖ պարտաւորութիւն, պարտիք։

Долежа́ть բ. չ. պառկել (մինչեւ)։ **—ся** բ. ա. մինչ որոշեալ ժամանակ պառկած մնալ։

Долета́ть, —тѣ́ть բ. չ. թռչելով հասնել, թռչել (մինչ որոշեալ տեղ)։

Должа́ть, за— բ. չ. պարտք անել ‖ ‖ պարտքի տակ ընկնել։

Должёкъ գ. ա. աննշան պարտք, մասնաւոր պարտք։

Долженствова́ть բ. չ. պարտաւորել ‖ ‖ պարտական լինել, պարտք լինել։

До́лжея գ. ի. փոսիկ, ակոս, ակոսամէջ։

До́лжикъ գ. ա. ձող, գերան ‖ քեղի ‖ ‖ երկայն և նուրբ փոկ։

Должни́къ գ. ա., **—ница** գ. ի. պարտապան, պարտաւոր, պարտական։

До́лжно, должно́ բ. հարկաւոր է, կարեւոր է, պէտք է։

До́лжное ած. գ. չ. պարտք ‖ արժանն, ինչ որ հարկն էր։

Должностно́й ած. պաշտօնատէր։ **—но́е лицо́**—պաշտօնատէր մարդ, պաշտօնական անձն։

До́лжность գ. ի. պարտաւորութիւն, պարտիք ‖ պաշտօն, ծառայութիւն։

До́лжный ած. պարտուպատշաճ, արժանի, հարկաւոր ‖ պարտական, պարտք եղած։

Должо́къ տ. **Должёкъ.**

Долива́нье գ. չ. լցնելը (վազեցնելով)։

Долива́ть, доли́ть բ. ն. լիքը լցնել կամ մինչ որոշեալ տեղը լցնել (վա-

գեցնելով)։ —ся բ. ա. որոշեալ չափով լցուել (վազելով)։

Доли́вка գ. ի., **доли́въ** գ. ա. լիքը լցնելը, որոշեալ չափով լցնելը (վազեցնելով)։

Долима́нъ, долома́нъ գ. ա. զինուորական կարճ վերարկու (Ունգարացոց)։

Долина́ տ. **Длина́.**

Доли́на գ. ի., **долъ** գ. ա. հովիտ, ձորձոր։

Доли́нистый ած. բազմահովիտ, բազմաձորձոր։

Доли́нка, доли́нушка տ. **Доли́на.**

Доли́нный ած. հովիտի, հովտի։

Доли́стый տ. **Доли́нистый.**

Доли́тіе գ. չ. բոլորը լցնելը, որոշեալ չափով լցնելը (վազեցնելով)։

Доли́тый ած. բոլորովին լցուած, մինչ որոշեալ տեղը լցուած։

Доли́ть տ. **Долива́ть.**

До́лларъ գ. ա. դօլլար (դրամ ամերիկացոց)։

Долови́ть տ. **Дола́вливать.**

Доло́вленный ած. բոլորը բռնուած կամ որսացած։

Доло́женный ած. յայտնած, ականջը հասուցած || զեկուցած։

Доложи́ть տ. **Докла́дывать.**

Доло́й միջ. հեռու, հեռու տար || հեռացիր, կորիր || կորչի, թող կորչի։

Долома́нъ տ. **Долима́нъ.**

Доло́манный ած. բոլորովին կոտրտուած, ջարդրտուած։

Долома́ть տ. **Дола́мывать.**

Доломи́тъ գ. ա. ածխային մագնեզիայ, դօլօմիտ (հանք)։

Долоти́ть բ. ն. դուրով փորել։

Долото́ գ. չ. դուր։

До́лу մ. ցածր, վար, գետնի վրայ։

Долъ տ. **Доли́на.**

Доль գ. ի. երկարութիւն, երկայնութիւն։

До́лька տ. **До́ля.**

До́льникъ գ. ա. մասնակից, գործակից, բաժին ունեցող || մէջքի փոկ (լը-ծուած ձիու) || երկար շերտ։

До́льный ած. ստորին, ներքին, ստոր, ստորացող, հողային, երկրային || հովտի մէջ շինուած։ — **листъ**—բաժանուած տերև։ —**ная жизнь**—երկրային կեանք, հողեղէն կեանք։

До́льше, до́лѣ, до́лѣе ած. բղ. աւելի հեռու, աւելի երկար, երկայնագոյն։

Долѣза́ть, долѣ́зть բ. չ. մագլցելով հասնել, մագլցելով ելնել (մինչ)։

До́ля, —лька, —люшка գ. ի. մասն, բաժին || կտորակ մաս || վիճակ, բախտ, ճակատագիր, ճակտի գրուած։

До́ма մ. և բ. տանը, տան մէջ || տանն է։

Онъ до́ма—նա տանն է։

Дома́занный ած. մինչ վերջը քսած || || որոշեալ չափով քսած։

Дома́зываніе գ. չ. մինչ աւարտը քսելը։

Дома́зывать, дома́зать բ. ն. մինչ վերջը քսել || որոշեալ չափով քսել։ —**ся** բ. ա. մինչ վերջը քսուել || որոշեալ չափով քսուել։

Дома́лываніе գ. չ. մինչ վերջն աղալը || || որոշեալ չափով աղալը || լեզուագարութեամբ նպատակին հասնելը։

Дома́лывать,—моло́ть բ. ն. աղալ վերջացնել, մինչ վերջն աղալ, որոշեալ չափով աղալ || լեզուագարութեամբ նպատակին հասնել։ —**ся** բ. ա. մինչ վերջն աղացուել || որոշեալ չափով աղացուել։

Дома́тываніе գ. չ. մինչ վերջը կծկելը || կայքի կամ ունեցածի մնացորդը եւ վատնելը։

Дома́тывать, домота́ть բ. ն. կծկել վերջացնել, կծկել (մինչ) || բոլոր ունեցածը ծախսել, մնացածն էլ վատնել։ —**ся** բ. ա. մինչ վերջը կծկուել։

Дома́хивать, домахну́ть բ. ն. շարժելը վերջացնել || բոլորը ձգել կամ թափել || վազելով հասնել || շուտ գրել

պրծնել եւայլն։

Домáчиваніе գ. չ. մինչ վերջը թրջելը || որոշեալ չափով թրջելը։

Домáчивать, домачи́ть բ. ն. մինչ վերջը թրջել || որոշեալ չափով թրջել։

Домáшній ած., տնական, ատնին, ընտանեկան, տնասուն, ընդասուն, ընտանի։

Домáщиваніе գ. չ. քարելը վերջացնելը || որոշեալ չափով քարելը։

Домáщивать, домости́ть բ. ն. քարել վերջացնել, սալայատակել վերջացնել || || որոշեալ չափով քարել։ **—ся** բ. ա. քարուել վերջանալ։

Домежёванный ած. սահմանները որոշուած։

Домежёвываніе գ. չ. սահմանագծելը վերջացնելը || որոշեալ չափով սահմանագծելը։

Домежёвывать բ. ն. սահմանագծել վերջացնել, սահմանները բաժանել պրծնել || որոշեալ տեղի սահմանները որոշել։ **—ся** բ. ա. սահմաններով որոշուել։

Домекáться, домекну́ться բ. ա. հասկանալ, ըմբռնել, գլխի ընկնել։

Домёкъ գ. ա. հասկացողութիւն, ըմբռնում։ **Мнѣ не въ домёкъ**—չեմ կարող հասկանալ, խելքս չի կտրում, գլխի չեմ ընկնում։

Дóменный ած. մեծ հնոցի (հալոցների)։

Дометáть, —мести́ բ. ն. աւելել պրծընել։ **—ся** բ. ա. աւելուել վերջանալ։

Домётанный ած. շալլտած վերջացրած:

Дометённый ած. աւելած պրծած։

Домётывать, дометáть բ. ն. նետել կամ ձգել վերջացնել։

Дóмикъ գ. ա. տնակ, տնիկ, փոքրիկ տուն։

Доминáнта գ. է. տիրող խազ (երաժշ.)։

Доминáть, домя́ть բ. ն. խիստ ճմլել, լաւ տրորել, շաղախել վերջացնել (կաւ եւայլն)։

Дóмино գ. չ. դոմինօ (խաղ) || սեւագոյն դիմակազգեստ, դոմինօ։

Доми́шко գ. չ. հին եւ խարխուլ տնակ։

Доми́ще գ. չ. ահագին տուն։

Домкрáтъ, дамкрáтъ, донкрáтъ գ. ա. բեռնաբարձ մեքենայ, բարձրացնող գործիք։

Дóмна գ. է. մետաղահալ մեծ հնոց, հալոց։

Домоблюсти́тель գ. ա., **—ница** գ. է. տան վերակացու, տան պահապան։

Домови́тость գ. է. տնարարութիւն, տնտեսութեան շնորհ։

Домови́тый ած. տնտես, տնարար, ժ. չխիշով։

Домови́ще գ. չ. միափայտ դագաղ։

Домовлады́ка գ. ա. տանուտէր || գերդաստանի մեծ, գերդաստանի գլուխ։

Домовладѣ́лецъ գ. ա., **—лица** գ. է. տանտէր, սեպհականատէր տան։

Домóвникъ գ. ա., **—ница** գ. է. տնասէր մարդ, տանը նստել սիրող։

Домовни́чаніе գ. չ. տնպահութիւն, տան վրայ հսկելը։

Домовни́чать բ. չ. տան վրայ հսկել, տնպահութիւն անել։

Домовóдство գ. չ. տնարարութիւն, տնտեսութիւն։

Домовóдъ գ. ա., **—дка** գ. է. տնարար, տնտես (մարդ)։

Домовóй ած. ոգի, դեւ, բօբօլ, բղդըլաւաշ։

Домóвый ած. տան || տնական, տնային։

Домогáтельство գ. չ. ճիգ, ձգտում, թիկնածութիւն։

Домогáться, домóчься բ. ա. ճիգ թափել, թեկն ածել, ձգտել, աշխատել, հետամուտ լինել, հետամտել։

Домóй մ. տուն, դէպի տուն։

Домолáчиванье գ. չ. կալսելը վերջացնելը։

Домолáчивать, домолоти́ть բ. ն. կալ-

սել վերջացնել (ցորեն եւայլն)։ —ся բ. ա. կալսուել վերջանալ։

Домо́лотый ած. մինչ վերջն աղացած ‖ ‖ որոշեալ չափով աղացած։

Домоло́ть տ. **Дома́лывать.**

Домоло́ченный ած. կալսած պրծած։

Домоправи́тель գ. ա. տան կառավարիչ։

Домоправи́тельство գ. չ. տան կառավարութիւն։

Доморо́дный տ. **Доморо́щенный.**

Доморо́стокъ գ. ա. տնասուն, տանը մեծացած (կենդանի)։

Доморо́щенный ած. տնածին եւ տնասուն.

Домости́ть տ. **Дома́щивать.**

Домострои́тель գ. ա., **—ница** գ. ի. տնաշէն, տնտես, տնարար (մարդ)։

Домостро́йтельный ած. տնտես, տնարար։

Домострои́тельство գ. չ. տնարարութիւն, տան կառավարութիւն։

Домощённый ած. մինչ վերջը քարուած ‖ ‖ որոշեալ չափով քարուած։

Домосѣ́дничать բ. չ. տանը նստել սիրել, նստակեաց կեանք սիրել։

Домосѣ́дный ած. տնասէր, տանը նըստել սիրող, նստակեաց կեանք սիրող։

Домосѣ́дство գ. չ. տնասիրութիւն, տանը նստել սիրելը, նստակեաց կեանք սիրելը։

Домосѣ́дъ գ. ա., **—дка** գ. ի. տնասէր, տանը նստել սիրող, ժ. տանտախիկ։

Домо́танный ած. բոլորը կծկած, մինչ վերջը կծկած։

Домота́ть տ. **Дома́тывать.**

Домоустро́йство գ. չ. տնարարութիւն։

Домохозя́инъ գ. ա. տանտէր, տանուտէր։

Домоча́децъ գ. ա. ընդոծին, տնասուն, տնասպասեակ, ծառայ, սպասաւոր (տանը մեծացած)։

Домочи́ть տ. **Дома́чивать.**

Домо́чься տ. **Домога́ться.**

Домъ գ. ա. տուն ‖ բնակարան ‖ գերդաստան, տոհմ։ — **сумасше́дшій, —шихъ**—գժանոց, գժատուն։ — **терпи́мости**—լկտանոց, պոռնկանոց, բոզանոց, հրճուարան։ — **лѣсно́й**—անտառատուն։

Домыва́ніе գ. չ. լուանալը վերջացնելը։

Домыва́ть. домы́ть բ. ն. լուանալ վերջացնել, որոշեալ քանակութեամբ լուանալ։

Домы́тый ած. լուացած վերջացրած։

Домышля́ться, домы́слиться բ. ա. մըտածել, մտածելով գտնել, մտածելով ըմբռնել, հնարել։

Домѣ́ренный ած. չափած պրծած, չափի պակասը լրացրած։

Домѣ́риванье домѣ́ряніе գ. չ. **домѣ́ръ** գ. ա. չափելն աւարտելը ‖ չափի պակասը լրացնելը։

Домѣ́ривать, домѣ́рять, домѣ́рить բ. ն. չափելն աւարտել, չափել պրծնել ‖ ‖ բոլորը չափել ‖ չափի պակասը լըրացնել։

Домѣ́шенный ած. շաղախուած։

Домѣ́шиванье գ. չ. շաղախելը կամ խառնելը վերջացնելը։

Домѣ́шивать, домѣси́ть բ. ն. շաղախել վերջացնել։

Домя́тый ած. լաւ ճմլուած, լաւ տրորուած։

Домя́ть տ. **Домина́ть.**

Дона́шиванье գ. չ. մաշելը ‖ կրելը, տանելը։

Дона́шивать, доноси́ть բ. ն. մինչ վերջը հագնել, մաշել ‖ կրել կամ տանել վերջացնել։ —ся բ. ա. մինչ վերջը հագնուել ‖ մաշուել ‖ կրուել, տարուել։

Доне́льзя, до-не́льзя մ. մինչ անկարելին։

Донесе́ніе գ. չ. հասցնելը, տանելը ‖ ‖ յայտարարութիւն, յայտնելը, տեղ հասցնելը, իմաց տալը։

Донесённый ած. *մնացածը տարուած* || || *յայտնուած։*

Донести́ տ. **Доноси́ть.**

Дони́занный ած. *շարուած (թելի վրայ)։*

Дони́зыванье գ. չ. *որոշեալ չափով շարելը։*

Дони́зывать, донизáть բ. ն. *շարել վերջացնել* || *որոշեալ չափով շարել։* **—ся** բ. ա. *շարուել վերջանալ։*

Донимáніе գ. չ. *հաւաքելը, ժողովելը (մնացորդի)* || *հալածելը, լլկելը։*

Донимáть, доня́ть բ. ն. *հաւաքել մնացածը, ժողովել* || *հալածել, լլկել, ձէնը կտրել տալ։*

До́нникъ բ. ա. *մեղրածուծ, ծծուկ, քարտաւոյտ.* բ.։

До́нное слáдкое дéрево գ. չ. *լոտոս, լոտենի, նեղլին.* բ.։

До́нный ած. *յատակի, տակի։* **—ная травá**—*մեղրածուծ, ծծուկ.* բ.։

Доноси́тель, доно́счикъ գ. ա., **—ница** գ. ի. *մատնիչ, լրտես* || *ամբաստանող, ամբաստան։*

Доноси́тельный ած. *յայտարարութեան, տեղեկութեան* || *մատնութեան* || *ամբաստանութեան։*

Доноси́ть, донести́ բ. ն. *մնացածը տեղ հասցնել* || *յայտնել, տեղեկութիւն տալ, ամբաստանել, մատնել* || *մաշել։*

Доноси́ть բ. չ. *մինչ ծնելու օրը հասցնել։*

Доноси́ть տ. **Донáшивать.**

Доно́сокъ գ. ա. *մաշուած զգեստ։*

Доно́съ գ. ա. *ամբաստանութիւն* || *մատնութիւն, մատնողութիւն։*

Доношéніе տ. **Донесéніе.**

Доно́шенный ած. *մինչ վերջը հագնուած, մաշուած* || *կրուած, տարուած։*

Доно́щикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. *ամբաստան, ամբաստանող, մատնող, մատնիչ։*

До́нце գ. չ. *յատակ, տակ (անօթի)։*

Доны́нѣ մ. *մինչ այսօր, մինչ այժմ։*

До́нышко տ. **Дно.**

Доню́ханный ած. *քաշուած (բոլոր քթախոտը եւայլն)։*

Доню́хивать, донюхать բ. ն. *հոտ առնել կամ քաշել (բոլոր քթախոտ եւ այլն)։*

Донято́й ած. *մնացածը ժողոված, բոլորը հաւաքած* || *լռեցրած։*

Доня́ть տ. **Донимáть.**

Доорáніе գ. չ. *հերկելն աւարտելը։*

Доорáть բ. ն. *հերկել պրծնել* || *մինչ որոշեալ տեղ հերկել։*

Допáлзываніе գ. չ. *սողալն աւարտելը* || || *սողալը (մինչ)։*

Допáлзывать, доползáть, доползти́, բ. չ. *սողալ (մինչ), սողոսկելով հասնել։*

Допáлыванье գ. չ. *խանձելը կամ վառելն աւարտելը* || *աւարտ հրացանաձգութեան։*

Допáлывать, доподо́ть բ. ն. *խանձելն աւարտել, վառելն աւարտել, մնացածն էլ խանձել* || *հրացանաձգութիւնը կամ թնդանօթաձգութիւնն աւարտել։* **—ся** բ. ա. *խանձուել պրծնել* || *հրացանաձգութիւնը կամ թընդանօթաձգութիւնը վերջանալ։*

Допáрыванье գ. չ. *պատռելը (որոշեալ չափով), կարը քակել վերջացնելը։*

Допáрывать, допоро́ть բ. ն. *մնացածը պատռել, մինչ վերջը պատառել, բոլոր կարը քակել, որոշեալ չափով պատռել։*

Допáханный ած. *հերկած պրծած։*

Допáхиванье գ. չ. *մշակելն աւարտելը, բոլորը մշակելը։*

Допáхивать, —хáть բ. ն. *մնացածը հերկել, մշակել կամ հերկել պրծնել, բոլորը հերկել* || *որոշեալ չափով կամ մինչ որոշեալ տեղ հերկել։*

Допáхиваться բ. ա. *հերկուել վերջանալ, բոլորը հերկուել։*

Допекáть, допéчь բ. ն. *լաւ եփել, հարկաւոր եղածի չափ եփել, մինչ*

որոշ. աստիճան եփել, բաւականաչափ եփել || կշտամբել, յանդիմանել։ —ся բ. տ. լաւ եփուել || բոլորը եփուել։

Допеча́танный ած. տպագրուած վերջացած։

Допеча́тывать, —ча́тать բ. ն. մնացածն էլ տպել, տպել վերջացնել, տպագրութիւնն աւարտել (գրքի և այլն) || որոշեալ չափով տպել —ся բ. տ. տպագրուել վերջանալ։

Допечённый ած. լաւ եփուած։

Допе́чь տ. **Допека́ть.**

Допива́ть, допи́ть բ. ն. խմել դատարկել, բոլորը խմել, մնացածն էլ խմել։ —ся բ. տ. խմուել դատարկուել։

Допи́ленный ած. բոլորը սղոցուած, սղոցած պրծած։

Допи́ливанье գ. չ. բոլորը սղոցելը, սղոցելը պրծնելը։

Допи́ливать, —ли́ть բ. ն. մնացածն էլ սղոցել, բոլորը սղոցել, բոլորը խզարել, սղոցել պրծնել։

Допёртый ած. բոլորովին փակուած, ամուր փակուած։

Допира́ть, допере́ть բ. ն. բոլորովին փակել, ամուր փակել։

Допи́ска գ. ի., **—сыванье** գ. չ. գրելն աւարտելը || բոլորը գրելը։

Допи́санный ած. գրուած վերջացած։

Допи́сывать, —са́ть բ. ն. մնացածն էլ գրել, գրել վերջացնել || բոլորը գրել || || հարկաւոր եղածի չափ գրել։ —ся բ. տ. գրուել վերջանալ || բոլորը գրուել։

Допи́тый ած. բոլորը խմած, խմած պրծած, որոշեալ չափով խմած։

Допи́ть տ. **Допива́ть.**

Допи́хиванье գ. չ. հրելը, մղելը (մինչ որոշեալ տեղ, որոշեալ չափով)։

Допи́хивать, —хну́ть բ. ն. հրել, մղել (մինչ որոշեալ տեղ, որոշեալ չափով)։

Допи́хнутый ած. հրուած, մղուած (մինչ որոշեալ տեղ, որոշեալ չափով)։

Допла́та գ. ի., **допла́чиванье** գ. չ. մնացորդի վճարելը

Допла́ченный ած. բոլորը վճարած։

Допла́чивать, доплати́ть բ. ն. մնացորդը վճարել || կարկատել պրծնել։ —ся բ. տ. բոլորը վճարուել։

Доплета́ніе գ. չ. մնացորդի հիւսելը։

Долпета́ть, допле́сть բ. ն. մնացածն էլ հիւսել, հիւսելն աւարտել։ —ся բ. տ. հիւսուել վերջանալ։

Доплетённый ած. հիւսուած պրծած։

Доплыва́ніе, доплы́тіе գ. չ. նաւարկելով հասնելը || լողալով հասնելը։

Доплыва́ть, доплы́ть բ. չ. նաւարկելով հասնել || լողալով գնալ, լողալ (մինչ)։

Допля́сыванье գ. չ. պարելն աւարտելը։

Допля́сывать, —са́ть բ. չ. պարելն աւարտել։ —ся բ. տ. պարուել վերջանալ։

Допола́скиванье գ. չ. բոլորը ողողելը։

Допола́скивать, дополоска́ть բ. ն. ողողել պրծնել, բոլորը ողողել || ողողել (մինչև որ)։

Дополза́ть, доползти́ տ. **Допа́лзывать.**

Дополне́ніе գ. չ. լրացնելը, լրացում, լրում։

Допо́лненный ած. լրացրած, լրացուած || || կատարուած։

Дополни́тельный ած. լրացուցիչ, լրացնող։

Дополня́ть, допо́лнить բ. ն. լրացնել, աւելացնել, կատարել, աւարտել։ —ся բ. տ. լրացուել || կատարուել, աւարտուել։

Дополо́ть տ. **Допа́лывать.**

Дополу́денный ած. ճաշից առաջ եղած։

Допоро́ть տ. **Допа́рывать.**

Допото́пный ած. ց՚ջրհեղեղեան, նախաջրհեղեղեան։

Допра́ва, допра́вка գ. ի., **допра́вливанье, —леніе** գ. չ. մնացորդի ուղ-

վելը, ուղղել վերջացնելը, սրբագրութիւնն աւարտելը։

Допра́вленный ած. ուղղուած պրծած, սրբագրուած։

Допра́вливать, доправля́ть, допра́вить բ. ն. ուղղել վերջացնել, մնացածն ուղղել, սրբագրութիւնն աւարտել || պահանջել, վնասը կամ պարտքը պահանջել։

Допра́вщикъ գ. ա. պահանջող։

Допра́зденный ած. տօնած պրծած։

Допра́здновать բ. ն. տօնախմբութիւնը կատարել վերջացնել, տօնել վերջացնել։

Допра́шиванье գ. չ. հարցնելը, հարցաքննութիւն, հարցափորձ։

Допра́шиватель, допро́щикъ գ. ա. հարցանող, հարցաքննող, քննիչ։

Допра́шивать, допроси́ть բ. ն. հարցանել, հարցնել, հարցափորձել, հարցաքննել, հաշիւ պահանջել։ **—ся** բ. ն. հարցուել, հարցաքննուել։

Допроси́ться բ. ա. թախանձագին խնդրելով նպատակին հասնել, կարողանալ համոզել։

Допро́съ գ. ա. հարցափորձ, հարց, հարցմունք, հարցաքննութիւն։

Допро́шенный ած. հարցափորձուած, հարցաքննուած։

Допро́щикъ տ. **Допра́шиватель.**

Допры́гиванье գ. չ. թռչելը, թռչելով հասնելը։

Допры́гивать, —гну́ть բ. ն. թռչելով հասնել, ոստնել (մինչ որոշեալ տեղ)։

Допры́сканный, —снутый ած. ցայտեցրած (մինչ) || սրսկած պրծած, բոլորը սրսկած։

Допры́скиванье գ. չ. ցայտեցնելը || բոլորը սրսկելը, սրսկումն աւարտելը։

Допры́скивать, —снуть բ. ն. ցայտեցնել (մինչ) || սրսկելն աւարտել, բոլորը սրսկել։

Допрѣва́ть, —рѣть բ. չ. կրակի վրայ հասունանալ || լաւ եփուել || բաւականաչափ քրտնել։

Допря́денный ած. մանած պրծած։

Допря́дыванье գ. չ. մանելն աւարտելը։

Допря́дывать, —дать, —ря́сть բ. ն. մանելն աւարտել։

Допря́дывать, —ря́нуть բ. չ. թռչելով հասնել, մինչ նշանակեալ տեղը թռչել, լոք-տալ։

Допуска́емость գ. ի. թոյլատրելի լինելը։

Допуска́емый ած. թոյլատրելի, ընդունելի, ենթադրելի։

Допуска́ніе գ. չ. թոյլատուութիւն, թոյլատրութիւն, թողնելը || ընդունելը։

Допуска́ть, —сти́ть բ. ն. թոյլատրել, թոյլ տալ, թողնել || ենթադրել, ընդունել։ **—ся** բ. ա. թողնուել, թոյլատրուել || ենթադրուել, ընդունուել։

Допускно́й ած. մտնելու թոյլատրուած, ներս թողնուելու հրաման տուած։

Допу́скъ գ. ա. մերձենալը, մուտ։

Допусти́тельный ած. թոյլատրելի։

Допусти́ть տ. **Допуска́ть.**

Допуща́ть տ. **Допуска́ть.**

Допуще́ніе տ. **Допуска́ніе.**

Допу́щенный ած. թոյլատրած, թողած || || ենթադրուած։

Допыта́ть տ. **Допы́тывать.**

Допы́танный ած. տանջելով իմացած։

Допы́тка գ. ի. տանջելը, տանջելով իմանալը։

Допы́тливость գ. ի. հետաքրքիր բնաւորութիւն։

Допы́тливый ած. հետաքրքրող։

Допы́тыванье գ. չ. տանջելով իմանալը։

Допы́тывать, —пыта́ть բ. ն. տանջելով իմանալ, տանջելով խոստովանացնել || տանջելն աւարտել։ **—ся** բ. ա. տանջելով իմացուել։

До́пьяна մ. մինչ հարբելը։

Допѣва́ніе գ. չ. երգելն աւարտելը։

Допѣва́ть, —пѣть բ. ն. մինչ վերջը երգել։

Допѣтый ած. երգած, մինչ վերջը երգած։

Дорабо́танный ած. աշխատելով ձեռք բերուած։

Дорабо́тыванье, дорабо́танье գ. չ., **дорабо́тка** գ. ի. աշխատութիւնն աւարտելը || մինչ նշանակեալ ժամանակ աշխատելը։

Дорабо́тывать, —бо́тать բ. ն. աշխատանքը կամ գործն աւարտել || մինչ նշանակեալ ժամանակն աշխատել։ **—ся** բ. մ. աշխատելով հասնել, աշխատելով ձեռք բերել։

Дораста́ть տ. **Дороста́ть.**

До́рванный ած. պակասը պատռած, պատռուած պրծած։

Дорисо́ванный ած. նկարած վերջացած։

Дорисо́выванье գ. չ., **дорисо́вка** գ. ի. նկարելն աւարտելը։

Дорисо́вывать, —сова́ть բ. ն. նկարելն աւարտել, նկարի պակասը լրացնել։ **—ся** բ. մ. նկարուել վերջանալ։

До́рникъ գ. մ. ախպար (նշխարի)։

Доро́га գ. ի. ճանապարհ, ուղի || հնարք, միջոց։ **— желѣзная**—երկաթուղի։ **Ко́нно-желѣзная доро́га**—տրամուղի, ձիաքարշ երկաթուղի։ **— проѣзжая**—կառաւարուն ճանապարհ։

До́рого մ. թանկ, թանկագին, ծանրագին։

Дорогова́тый ած. փոքր ինչ թանկ։

Дорогови́зна գ. ի. թանկութիւն || թանկագնութիւն, ծանրագնութիւն, մեծագնութիւն։

Дорого́й ած. թանկ, թանկագին, մեծագին, ծանրագին || սիրելի, թանկագին || հարկաւոր, կարեւոր։

Доро́дливость, —дность գ. ի. գիրութիւն, հաստութիւն, թանձրամսութիւն (մարմնի)։

Доро́дливый, —дный ած. գէր, պարարտ, գիրուկ, թանձրամիս || հաստ, մարմնեղ, անձնեայ, մեծիրան։

Доро́дничать տ. **Доро́днѣть.**

Доро́дность տ. **Доро́дливость.**

Доро́дный տ. **Доро́дливый.**

Доро́днѣть, раз— բ. չ. հաստանալ, գիրանալ, միս ձգել, մսակալել։

Доро́дство տ. **Доро́дливость.**

Дорожа́ть, вз— բ. չ. թանկանալ։

Доро́же մ. աւելի թանկ։

Дорожи́ть բ. ն. թանկ գնահատել։

Доро́жить, про— բ. ն. ճանապարհ բաց անել։

Доро́жка գ. ի. ուղի, շաւիղ։

Доро́жникъ, —жничекъ գ. մ. ուղեցոյց (գրքոյկ)։

Доро́жный ած. ճանապարհի || ճանապարհորդութեան։ **—ная коля́ска**—չուակառք։

Доро́жчатый ած. ճանապարհներով, փոսերով, ակօսներով։

Доро́слый ած. մեծանալով հասած, աճելով հասած։

Дороста́ть, —ти́ բ. չ. աճելով (մեծանալով) հասնել, մեծանալ։

Дорсте́нія գ. ի. դորստենիա. բ.։

Доруба́ть, —би́ть բ. ն. մնացածը կտրատել, կտրատելն աւարտել։ **—ся** բ. մ. կտրուել վերջանալ || կտրուելով հասնել։

Дору́бленный ած. կտրուած || կտրուելով հասած։

Доршъ գ. մ. ապխտած ձողաձուկ։

Доръ տ. **Новина́.**

Дорыва́ніе գ. չ. պատռելն աւարտելը։

Дорыва́ть, дорва́ть բ. ն. պատռելն աւարտել։ **—ся** բ. մ. պատռուել պրծնել։

Дорыва́ть, —ры́ть բ. ն. փորելը կամ փորփրելն աւարտել։ **—ся** բ. մ. փորուել պրծնել։

Доры́тый ած. փորուած պրծած։

Дорѣзывать, —зать բ. ն. կտրելը կամ

կտրտելն աւարտել։

Дорѣзанный ած. կտրտուած պրծած։

Доса́да գ. ի. դժգոհութիւն, բարկութիւն, զայրոյթ։

Досади́тель, доса́дчикъ գ. ա., **—чица** գ. ի. բարկացնող, վշտացնող, վիրաւորող։

Досади́тельный ած. վշտացուցիչ, վիրաւորիչ։

Досади́ть տ. **Доса́живать и досаждáть.**

Доса́дно բ. անդ. ցաւալի է, ցաւ է։

Досадно́й ած. տնկուած, տնկած։

Доса́дный, доса́дливый ած. դժգոհացնող, դժգոհութիւն պատճառող, վշտացուցիչ, բարկացնող։

Доса́дованіе գ. չ. բարկացնելը, զայրացնելը, դժգոհութիւն պատճառելը։

Доса́довать բ. չ. նեղանալ, վշտանալ, բարկանալ, զայրանալ։

Доса́дчикъ գ. ա., **—чица** գ. ի. տ. **Досади́тель.**

Досажáть տ. **Доса́живать.**

Досаждáть, досади́ть բ. չ. վշտացնել, նեղացնել, զայրացնել, բարկացնել։

Доса́женный ած. տնկուած պրծած։

Доса́живанье գ. չ. տնկելն աւարտելը։

Доса́живать, досади́ть բ. ն. տնկելն աւարտել։

Доса́ливанье գ. չ. աղելն աւարտելը։

Доса́ливать, досоли́ть բ. ն. աղելը վերջացնել, աղել պրծնել։ **—ся** բ. ա. աղուել, աղուել պրծնել։

Доса́ливать, —лить բ. ն. ճարպով քըսելն աւարտել։ **—ся** բ. ա. ճարպով քսել, բոլորովին ճարպոտուել։

Доса́сыванье գ. չ. ծծելն աւարտելը։

Доса́сывать, дососа́ть բ. ն. մնացորդը ծծել, ծծելն աւարտել, ծծել պրծնել, բոլորը ծծել։ **—ся** բ. ա. ծծուել պրծնել։

Досве́рленный ած. գչրուած պրծած։

Досве́рливанье գ. չ. գչրելը պրծնելը։

Досве́рливать, —ли́ть բ. ն. գչրելն աւարտել։ **—ся** բ. ա. գչրուել պրծնել։

Досéлѣ, досéль մ. մինչ այսօր, մինչ այստեղ, ցարդ ‖ մինչ այստեղ, մինչ ցայս վայր։

Доси́женный ած. նստած պրծած ‖ ‖ թուխս նստած։

Доси́живанье գ. չ. նստել (մինչ որոշեալ ժամանակ) ‖ թորումն աւարտելը ‖ ‖ թուխս նստելը պրծնելը։

Доси́живать, досидѣ́ть բ. ն. նստել (մինչ որոշ. ժամանակ), մնացած ժամանակը նստել ‖ թորելն աւարտել ‖ ‖ թուխս նստելը պրծնել։ **—ся** բ. ա. նստելով որև է նպատակի հասնել։

Доскá գ. ի. տախտակ։ **— áспидная—** քարետախտակ։

Доскáбливанье գ. չ. քերելն աւարտելը։

Доскáбливать, доскобли́ть բ. ն. քերելն աւարտել։

Доскáзанный ած. բոլորն ասուած կամ պատմուած։

Доскáзыванье գ. չ. պատմելը կամ ասելն աւարտելը։

Доскáзывать, —зáть բ. ն. բոլորն ասել, բոլորն ասել վերջացնել, աւարտել (պատմելը, խօսելը)։ **—ся** բ. ա. բոլորն ասուել կամ պատմուել։

Доскакáться բ. ա. վազեցնելով հասնել։

Доскáкиванье գ. չ. վազելով հասնելը (մինչ)։

Доскáкивать, доскачи́ть, доскокнýть բ. չ. վազելով հասնել (մինչ)։

Доскáкивать, доскакáть բ. չ. ձին վազեցնելով հասնել։

Дóсканъ, —нецъ գ. ա. արկղիկ ‖ տուփ։

Доскобле́ніе տ. **Доскáбливанье.**

Доскóбленный ած. քերած պրծած։

Доскобли́ть տ. **Доскáбливать.**

Доскокнýть, доскочи́ть տ. **Доскáкивать.**

Доскребáніе գ. չ. քերելն աւարտելը։

Доскребáть, доскрéсть բ. ն. քերելին աւարտել։ **—ся** բ. ա. քերուել պրծնել։

Дослáть տ. **Досылáть.**

Досóленный ած. աղած պրծած, մնացորդն աղած։

Досóсанный ած. բոլորը ծծած, ծծած պրծած։

Дослýживанье գ. չ. ծառայութեան ժամանակը լրացնելը։

Дослýживать, —жи́ть բ. ն. ծառայութեան ժամանակին աւարտել, ծառայութիւնը վերջացնել || եկեղեցական պաշտամունքն աւարտել։ **—ся** բ. ա. ծառայելով հասնել, ծառայութիւնն աւարտել || եկեղեցական պաշտամունքը աւարտուել։

Дослýшанный ած. բոլորը լսուած, մինչ վերջը լսուած։

Дослýшиванье, —шаніе գ. չ. բոլորը լսելը, մինչ վերջը լսելը։

Дослýшивать, —шать բ. ն. բոլորը լսել, մինչ վերջը լսել։ **—ся** բ. ա. բոլորը լսուել։

Досмáтриванье, —трѣ́ніе գ. չ. մինչ վերջը նայելը || հսկելը, դիտելը, վերահասութիւն։

Досмáтривать, —трѣ́ть բ. ն. մինչ վերջը նայել, մէկ բանի վրայ մինչ աւարտը նայել || հսկել, դիտել, վերահասու լինել, ստուգել։

Досмóтрщикъ գ. ա. վերահսկող, վերահասու։

Досмóтръ գ. ա. վերահսկողութիւն, վերահասութիւն։

Досмóтрѣнный ած. մինչ վերջը նայուած։

Досмотрѣ́ть բ. չ. վերահսկել, վերահասու լինել։

Досмѣя́ться (до чего) բ. ա. ծիծաղել (մինչ)։

Досóхнуть տ. **Досыхáть.**

Доспáть տ. **Досыпáть.**

Доспóрить (до чего) բ. չ. վիճել, վիճաբանել (մինչ)։

Доспѣвáніе գ. չ. հասունանալը, հասնելը։

Доспѣвáть, —пѣ́ть բ. չ. հասունանալ, հասնել։

Доспѣ́лость գ. ի. հասունութիւն։

Доспѣ́лый ած. հասունացած, հասած։

Доспѣ́ть տ. **Доспѣвáть.**

Доспѣ́хъ գ. ա. սպառազինութիւն, զէնք։

Доспѣ́шникъ գ. ա. սպառազինուած կամ զրահաւորուած մարդ։

Доставáніе գ. չ. ձեռք բերելը, հանելը, հանելը, դուրս բերելը։

Доставáть, достáть բ. ն. ձեռք բերել, հանել և առնել, հանել, դուրս բերել || բաւական լինել, բաւել։ **—ся** բ. ա. հասնել, վիճակուել։

Доставлéніе գ. չ., **—вка** գ. ի. հասցնելը, տալը || տեղ հասցնելը (կառքով եայլն)։

Достáвленный ած. հասցրած, տրուած || || տեղ հասցրած։

Доставля́ть, —вить բ. ն. ճարել, գտնել, հասցնել, տալ || հասցնել (կառքով եայլն)։ **—ся** բ. ա. հասցուել, տրուել || տեղ հասցուել։

Достáивать, достоя́ть բ. չ. **—ся** բ. ա. մնալ, կանգնած մնալ (մինչ վերջը կամ որոշեալ ժամանակ)։

Дóсталь գ. ի. մնացորդ, մնացած, վերջերք։

Достальнóй ած. մնացած, վերջին || || մնացորդի, վերջերքի։

Достатóкъ, —чекъ գ. ա. հարստութիւն, կարողութիւն, լիութիւն, առատութիւն, ինչք, գոյք։

Достáточествовать բ. չ. բաւականանալ, բաւականաչափ լինել || հարուստ լինել, ընչաւէտ լինել, անկարօտ ապրել։

Достáточно մ. բաւականին, բաւականաչափ, հերիք։

Достáточность գ. ի. հերիքութիւն || || ունեւորութիւն, կարողութիւն, ընչաւէտութիւն։

Достáточный ած. բաւական, հարուստ, ունեւոր, ընչաւէտ || բարեկեցիկ, հանգստակեաց։

Достáть տ. **Доставáть.**

Достёганный ած. կոճկած, կոճկուած պրծած։

Достéгиванье, —гáніе գ. չ. կոճկելը վերջացնելը։

Достéгивать, —гáть բ. ն. կոճկել վերջացնել, կոճկել պրծնել։ **—ся** բ. մ. կոճկուել վերջանալ։

Достигáть, —гнуть, —тичь բ. ն. հասնել, ձեռք բերել, ժամանել։ **—ся** բ. մ. հասնել։

Достúгнутый, —тúженный ած. հասած, ձեռք բերած։

Достúгнуть տ. **Достигáть.**

Достижéніе գ. չ. հասնելը, ժամանելը։

Достилáть, —тлáть բ. ն. սփռել վերջացնել, մինչ վերջը սփռել։ **—ся** բ. մ. սփռուել վերջանալ։

Достúчь տ. **Достúгнуть.**

Дóстланный ած. սփռուած պրծած։

Достовѣ́рно մ. հաւաստեաւ, ստոյգ, անկասկած, ճշմարիտ, հաստատ։

Достовѣ́рность գ. ի. վաւերականութիւն, ստուգութիւն, ճշմարտութիւն, արժանահաւատութիւն, հաւաստիութիւն։

Достовѣ́рный ած. արժանահաւատ, հաւաստի, անստերիւր, ճշմարիտ, ստոյգ։

Достодóлжный ած. պարտուպատշաճ, արժանաւոր։

Достóйно մ. և բ. արժանի, արժանապէս, արժանաւորապէս, ըստ արժանւոյն || արժանի է։

Достóинство գ. չ. արժէք, արժանիք, արժանաւորութիւն || գերապանծութիւն, առաւելութիւն || յարգ, աստիճան, պատիւ || կարգ || արդիւնք, վաստակ։

Достóйный ած. արժանի, արժանաւոր — **проклятія**—անիծապարտ, անէծքի արժանի։ — **наказáнія**—արժանապատիժ, պատժի արժանի։ — **принятія**—արժանընդունելի, ընդունելու արժանի։

Достопáмятность գ. ի. արժանայիշատակութիւն, արժանայիշատակ լինելը։

Достопáмятный ած. արժանայիշատակ, յիշատակաց արժանի։

Достоподражáтельный ած. նմանելու կամ հետեւելու արժանի։

Достопочтéніе գ. չ. արժանապատուութիւն։

Достопочтéнность գ. ի. պատուաւորութիւն։

Достопочтéнный ած. արժանապատիւ, վերապատուելի, մեծապատիւ, արժանայարգ, պատուարժան, յարգելի, մեծայարգ, գերապանծ։

Достопримѣчáтельность գ. ի. արժանայիշատակ լինելը, նշանաւոր կամ երեւելի լինելը։

Достопримѣчáтельный ած. արժանայիշատակ, նշանաւոր, երեւելի, ուշադրութեան արժանի։

Достослáвно մ. փառաւորապէս, փառքով։

Достослáвный ած. փառաւոր, պանծալի, մեծանուն։

Достохвáльно մ. արժանագովութեամբ, գովութեան արժանի կերպով։

Достохвáльный ած. արժանագով, գովութեան արժանի։

Достоя́ніе գ. չ. ստացուածք, կայք, ինչք, գոյք, ժառանգութիւն։

Дострáгиваніе գ. չ. տաշելն աւարտելը։

Дострáгивать, —гáть բ. ն. տաշելն աւարտել, մինչ վերջը տաշել։ **—ся**

բ. ա. տաշուել պրծնել, մինչ վերջը տաշուել։

Достра́иванье գ. չ. շինելը կամ կառուցանելն աւարտելը։

Достра́ивать, —ро́ить բ. ն. կառուցանելն աւարտել, մինչ վերջը շինել || || լարել կամ քոքել պրծնել (նուագարան)։ **—ся** բ. ա. կառուցուել վերջանալ։

Достра́чивать, —рочи́ть բ. ն. կարելն աւարտել, մինչ վերջը կարել։

Достригáть, —ри́чь բ. ն. խուզելն աւարտել։

Достри́женный ած. խուզուած պրծած, խուզած պրծած։

Дострогáть տ. **Достра́гивать.**

Достро́енный ած. կառուցած պրծած։

Достро́ивать, —ро́ить տ. **Достра́ивать.**

Достро́йка գ. ի. աւարտ կառուցման, շինութեան աւարտելը։

Достро́ченный ած. կարած պրծած։

Достру́гивать, —гáть տ. **Достра́гивать.**

Дострѣ́ливанье գ. չ. հրացանաձգութիւնն աւարտելը։

Дострѣ́ливать, —ли́ть բ. ն. հրացանաձգութիւնն աւարտել, մինչ վերջը հրացանաձգութիւնը շարունակել || մինչ որոշեալ տեղ (հրացանի հասն) գնդակը հասցնել || բոլորը գնդակահար անել || բոլոր փամփուշտները ծախսել։

Дострѣ́лянный ած. գնդակը տեղ հասցրած || բոլոր փամփուշտները ծախսած։

Достря́панный ած. եփուած, եփուած թափուած։

Достря́пивать, —пать բ. ն. եփելն աւարտել։

Доступáніе գ. չ. գնալ հասնելը, մօտենալը։

Доступáть, —пи́ть բ. չ. մօտենալ, հասնել, գնալ (մինչ) || մուտ ունենալ։ **—ся** բ. ա. մօտենալ։

Досту́пность գ. ի. դիւրամերձութիւն, մատչելի լինելը։

Досту́пный ած. մատչելի, հասանելի, դիւրամերձ, դիւրամատոյց || ըմբռնելի։

До́ступъ գ. ա. մուտ, մուտք || մօտենալը։

Досу́гъ գ. ա. պարապ ժամանակ, ազատ ժամանակ։

Досу́жество գ. չ. **—жесть** գ. ի. պարապութիւն, ազատ ժամանակ ունենալը։

Досу́жій, —жный ած. պարապ, ազատ ժամանակ ունեցող։

До́суха մ. մինչ բոլորովին ցամաքելը, չորուցամաք։

Досу́ченный ած. ոլորուած։

Досу́чиванье գ. չ. ոլորելը, ոլորելն աւարտելը։

Досу́чивать, —чи́ть բ. ն. ոլորելն աւարտել, մինչ վերջը ոլորել։ **—ся** բ. ա. ոլորուել պրծնել։

Досу́шенный ած. չորացրած, մինչ վերջը չորացրած։

Досу́шиванье գ. չ. չորացնելը, ցամաքացնելը։

Досу́шивать, —ши́ть բ. ն. չորացնելն (ցամաքացնելը) աւարտել, մինչ վերջը չորացնել։ **—ся** բ. ա. չորանալ, ցամաքել, մինչ վերջը չորանալ։

Досчáтый, —чано́й ած. տախտակէ, տախտակաշէն, տախտակից շինած։

Досчи́танный ած. հաշուած։

Досчи́тыванье գ. չ. հաշուելն աւարտելը։

Досчи́тывать, —тáть բ. ն. մինչ վերջը հաշուել, հաշուելն աւարտել, մնացորդը հաշուել։ **—ся** բ. ա. հաշուել պրծնել։

Досылáніе գ. չ., **досылка** գ. ի. մնացորդն ուղարկելը։

Досылáть, дослáть բ. ն. մնացորդը կամ մնացածն ուղարկել || մինչ նշանակեալ տեղն ուղարկել։

Досы́панный ած. լցրած կամ հոսեցրած պրծած։

Досыпа́ть, —спа́ть բ. չ. լաւ քնել, քունն առնել, բաւականաչափ քնել։

Досы́пать բ. ն. Թափելը կամ հոսեցնելն աւարտել, բոլորը հոսեցնել։

Досы́пка գ. ի. բոլորը հոսեցնելը, Թափելն աւարտելը, պակասը հոսեցնելը։

До́сыта մ. մինչ յագենալը, մինչեւ կշտանալը։

Досыха́ть, досо́хнуть բ. չ. բոլորը չորանալ, բոլորովին ցամաքել։

Досѣва́ніе գ. չ. ցանքն աւարտելը։

Досѣва́ть, досѣ́ять բ. ն. ցանել պրծնել, սերմանել պրծնել ‖ բոլորը ցանել։

Досѣка́ть, досѣ́чь բ. ն. բոլորը կտրել ‖ ‖ կտրելն աւարտել։

Досѣ́ченный ած. կտրուած ‖ բոլորը կտրուած։

Досю́да մ. մինչեւ այստեղ։

Досяга́ть, —гну́ть (до чего) բ. չ. հասնել, մօտենալ, դիպչել։

Досѣ́янный ած. սերմանած պրծած։

Дота́лкиванье գ. չ. դրդելը, ներս քշելը, հրելը (մինչեւ վերջը)։

Дота́лкивать, —кну́ть բ. ն. դրդել, ներս քշել, հրել, մղել (մինչեւ վերջը)։ **—ся** բ. ա. ներս մղուել (մինչեւ վերջը)։

Дота́пливать, дотопи́ть բ. ն. ձուլել, հալել (բոլորը) ‖ հնոցը (կամ վառարանը), վառել պրծնել ‖ մինչեւ վերջը ջրի մէջ սուզուել։

Дота́сканный ած. քարշ տրուած (մինչ վերջը)։

Дота́скиванье գ. չ. քարշելը, քարշ տալը (մինչեւ վերջը)։

Дота́скивать, —ка́ть, дотащи́ть բ. ն. քարշել, քարշ տալ, քարշելով տանել։ **—ся** բ. ա. քարշ գալ, քարշ տրուել։

Дота́чивать, доточи́ть, доточа́ть բ. ն. մինչ վերջը սրել, սրելն աւարտել։

Дота́щенный տ. **Дота́сканный.**

Дотащи́ть, —ся տ. **Дота́скивать.**

Дотве́рженный ած. լաւ սերտուած։

Дотве́рживать, —рди́ть բ. ն. լաւ սերտել, անգիր անել ‖ մինչ վերջը հաստատել։

Дотека́ть, —те́чь բ. չ. մինչ վերջը հոսել, հոսելով հասնել, հոսել (մինչի)։

Дотере́бливать, —би́ть բ. ն. ցետելը վերջացնել, շարունակել ցետել։

Дотере́ть տ. **Дотира́ть.**

Дотёртый ած. քսուած պրծած, շփուած։

Дотёсанный ած. տաշուած պրծած։

Дотёсыванье, —са́ніе գ. չ. տաշելն աւարտելը, որոշեալ չափով տաշելը։

Дотёсывать, дотеса́ть բ. ն. տաշել պրծնել, մինչ վերջը տաշել։ **—ся** բ. ա. տաշուել վերջանալ։

Доте́чь տ. **Дотека́ть.**

Дотира́ть, дотере́ть բ. ն. մինչ վերջը քսել, քսելն աւարտել։

Доти́скивать, —скать, —снуть բ. ն. մինչ վերջը սեղմել, ճնշել պրծնել։ **—ся** բ. ա. մինչ վերջը սեղմուել։

Доти́снутый ած. սեղմուած պրծած։

Дотка́ть տ. **Дотыка́ть.**

До́ткнутый ած. բոլորը խրուած, մինչ վերջը խրուած։

Доткну́ть տ. **Доты́кать.**

Дотла́ մ. մինչեւ յատակը, մինչ վերջը, հիմնովին, բոլորովին։

Дотола́кивать, —ло́чь բ. ն. մանրել պրծնել, աւարտել (փշրելը, ծեծելը կամ աղալը)։

Дото́лѣ մ. մինչ այդ օր, մինչեւ այն ժամանակ։

Дото́ченный ած. սրած պրծած, մինչ վերջը սրած։

Дотро́гиванье գ. չ. մօտենալը, մերձենալը, դիպչելը։

Дотро́гиваться, дотро́нуться բ. ա. մօտենալ, մերձենալ, դիպչել։

Дотушёванный ած. մինչ որոշեալ սահման սևաներկուած։

Дотушёвыванье, —шеваніе գ. չ., **—тушёвка** գ. ի. նկարն ստուերաներկելը։

Дотушёвывать, —шевать բ. ն. նկարը գունաւորել, ստուերաներկն աւարտել, որոշեալ չափով ստուերաներկել։ **—ся** բ. ա. ստուերաներկուել պրծնել։

Дотуда մ. մինչև այնտեղ, մինչ այն կէտը։

Дотыкать, доткнуть բ. ն. մինչ վերջը խրել, բոլորը խրել, մխել բոլորովին։ **—ся** բ. ա. բոլորովին խրուել։

Дотягаться բ. ա. դատը վարել մինչև վերջը, վէճը շարունակել մինչ աւարտը։

Дотягивать, дотянуть բ. ն. մինչև վերջը քաշել։ **—ся** բ. ա. քաշուել (մինչ վերջը)։

Дотянутый ած. ամբողջապէս քաշուած, մինչ որոշեալ սահմանը քաշուած։

Доучённый ած. բոլորը սովորած, մինչ վերջը սովորած։

Доучиванье, —ченіе գ. չ. ուսուցանելն աւարտելը։

Доучивать, —чать, —чить բ. ն. ուսուցանելն աւարտել, ուսուցանելը վերջացնել։ **—ся** բ. ա. սովորել (բոլորը)։

Дохаживать, доходить բ. չ. գնալով հասնել, գնալ (մինչ որոշեալ տեղ)։

Дохлёбиванье գ. չ. մնացածն ուտելը, մինչ վերջն ուտելը, ժ. խպշտելը։

Дохлёбивать, —бать բ. ն. մնացածն ուտել, մինչ վերջն ուտել, ժ. խպշտել։

Дохлецъ գ. ա. սատկած կենդանի || || հոտած ձու։

Дохлый ած. սատկած || հոտած։

Дохновеніе գ. չ. շնչելը || փչելը || ներշնչումն, աստուածային ազդեցութիւն։

Дохнуть տ. **Дыхать.**

Дохнуть, из— բ. չ. սատկել, սատակել։

Доходецъ գ. ա. փոքրիկ եկամուտ։

Доходить, дойти, дохаживать բ. չ. հասնել, ժամանել, գալ || ծախսուել, վերջանալ։

Доходный ած. արդիւնաւոր, շահաւոր, արդիւնաբեր, արդիւնաշատ, լաւ եկամուտ բերող։

Доходъ գ. ա. եկամուտ, արդիւնք, հասոյթ։ **— ежегодный**—տարեկան եկամուտ։

Доцвѣлый ած. թառամած, թարշամած։

Доцвѣтать, доцвѣсть, տ. **Отцвѣтать.**

Доцимазическій ած. հանքազննական, մետաղազննական։

Доцимазія գ. ի. մետաղափորձութիւն, մետաղազննութիւն, հանքազննութիւն։

Доцѣживанье գ. չ. զտելն աւարտելը, մէկ անօթից միւսի մէջ քամելը։

Доцѣживать, доцѣдить, բ. ն. զտել պրծնել, բոլորը քամել, մէկ անօթից միւսի մէջ քամել։ **—ся** բ. ա. զտուել պրծնել, բոլորը զտուել։

Дочерный, дочеринъ и дочернинъ ած. աղջկայ, դստեր։

Дочерчиванье գ. չ. գծելն աւարտելը։

Дочерчивать, дочертить բ. ն. գծելն աւարտել, բոլորը գծել, մինչ վերջը գծել։

Дочерченный ած. գծուած պրծած, մինչ վերջը գծած։

Дочерь տ. **Дочь.**

Дочиста մ. մաքուր, մինչև տակը, բոլորովին։

Дочистить տ. **Дочищать.**

Дочитанный ած. կարդացուած (մինչ որոշեալ տեղը), բոլորը կարդացած, կարդացած պրծած։

Дочитыванье գ. չ. մինչ վերջը կարդալը, կարդալն աւարտելը։

Дочитывать, —тать բ. ն. կարդալն աւարտել, մինչ վերջը կարդալ։ **—ся** բ. ա. մինչ վերջը կարդացուել, բոլորը կարդացուել։

Дочищáть, дочи́стить բ. ն. *մինչ վերջը մաքրել, մնացածը մաքրել, մաքրելն աւարտել։*

Дочи́щенный ած. *մաքրուած պրծած։*

Дочь, дóчерь, дщерь, дóчка գ. ի. *դուստր, աղջիկ, դստրիկ։*

Дошáгивать, —гну́ть բ. ն. *հասնել քայլերով, քայլելով հասնել։*

Дошвы́риванье գ. չ. *շպրտելը շարունակելը։*

Дошвы́ривать, —рну́ть բ. ն. *բոլորը շպրտել, շարունակել թափել։*

Дошивáніе գ. չ. *կարելն աւարտելը։*

Дошивáть, доши́ть, բ. ն. *մնացածը կարել, կարելն աւարտել, որոշեալ չափով կարել։* **—ся** բ. ա. *կարուել վերջանալ։*

Доши́вка գ. ի. **доши́тіе** գ. չ. *կարելն աւարտելը, մնացածը կարելը։*

Доши́тый ած. *կարուած վերջացած։*

Дóшлый ած. *հասած, հասունացած (հացահատիկ, խմոր եւայլն)։*

Дошни́къ տ. **Дощни́къ.**

Дощани́къ, дощáнъ գ. ա. *երկձեռքի խարարուզ* || *փայտէ արկղ։*

Дощанóй, дощáтый ած. *տախտակէ, տախտակաշէն, տախտակից շինած։*

Дощéчка գ. ի. *տախտակ, տախտակի կտոր։*

Дощи́панный ած. *փետտած պրծած, մնացածը փետտած։*

Дощи́пыванье գ. չ. *փետտելն աւարտելը, մնացածը ցետելը։*

Дощи́пывать, —пáть բ. չ. *փետտելն աւարտել, մնացածը փետտել։*

Дощни́къ, дошни́къ գ. ա. *խաղաղորդի գուռ, դապախանի փոս։*

Доѣдáніе գ. չ. *մնացորդն ուտելը, ուտելն աւարտելը, բոլորն ուտելը։*

Доѣдáть, доѣ́сть բ. ն. *մնացածն ուտել, բոլորն ուտել, ուտել պրծնել։* **—ся** բ. ա. *բոլորն ուտուել, մնացածն ուտուել։*

Доѣ́денный ած. *բոլորը կերած, կերած պրծած։*

Доѣзжáть, доѣ́хать բ. չ. *գնալով հասնել, հասնել նշանակուած տեղը (կառքով, ձիով եւայլն)։*

Доѣзжáчій ած. գ. ա. *մարզպետ (որսորդական շների)։*

Доѣ́зживать, доѣ́здить բ. չ. *որոշեալ ժամանակ գնալ (ձիով եւայլն)։*

Доѣ́сть տ. **Доѣдáть.**

Доѣ́хать տ. **Доѣзжáть.**

Драбáнтъ գ. ա. *թիկնապահ, անձնապահ (գնդապետի, զօրապետի՝ պատերազմի մէջ)։*

Драгомáнъ գ. ա. *թարգման (դեսպանների, հիւպատոսների՝ Ասիայում)։*

Драгоцѣ́нность գ. ի. *թանկագնութիւն* || *մեծագին կամ հազուագիւտ իր։*

Драгоцѣ́нный ած. *թանկագին, մեծագին, մեծագնի, ծանրագին։*

Драгу́нскій ած. *դրագունի, զօրավիշապի։*

Драгу́нъ գ. ա. *դրագուն, զօրավիշապ, վիշապազօր (հեծելազօր)։*

Драгу́нъ-травá գ. ի. *թարխուն. բ.։*

Драдедáмъ գ. ա. *դրադէդամ, կէս մահուդ, բարակ մահուդ։*

Драёкъ գ. ա. *գելարանակ (ձիու եւայլն)։*

Дражáйшій ած. *ամենաթանկագին, ամենասիրելի։*

Дразнéніе գ. չ. *գրգռելը, բարկացնելը (ծաղրելով), ճիճիպիճի անելը։*

Дразни́ть, дрáзнивать բ. ն. *գրգռել, բարկացնել, անհանգստացնել։*

Дразни́ло գ. ա. *գրգռող։*

Дразни́ть, дрáзнивать բ. ն. *գրգռել, ծաղրել, կատակել։*

Дрáка գ. ի. *կռիւ, քոթակ, դնգստոց։*

Дракони́тъ գ. ա. *վիշապաքար։*

Дракóнникъ գ. ա., **—кóновое дéрево** գ. չ. *վիշապածառ, վիշապենի. բ.։*

Дракóнова-головá տ. **Драконоглáвъ.**

Драко́нова-кровь գ. ի. վիշապարիւն (ձիւթ)։
Драконогла́въ գ. ա. սարավիշապ. բ.։
Драко́нъ գ. ա. սատանայ, դեւ || վիշապ, յուշապ (առասպելական) || վիշապակ (մողէս) || Վիշապ (աստղ)։
Дра́ло, —лово գ. չ. փախուստ։
Дра́ма գ. ի. դրամայ, բանագործութիւն։
Драмати́ческій ած. դրամատիքական, բանագործական։
Драматурги́ческій ած. բանագործութեան արուեստի։
Драмату́ргія գ. ի. արուեստ՝ բանագործութիւն յօրինելու։
Драмату́ргъ գ. ա. եղերերգակ, դրամայ հեղինակող, բանագործ։
Драни́на գ. ի. կտոր, չուլ, կտրուածք։
Драни́ца, —ни́чка գ. ի. կաւար, նուրբ տախտակ, նեղ ու բարակ տախտակ (սովորաբար մի սաժէն երկարութեամբ)։
Дра́ніе գ. չ. ձգձգելը, պատառելը, պատառոտելը, քաշելը։
Драпирова́ніе գ. չ. զարդով ծածկելը, զարդարելը։
Драпиро́ванный ած. զարդերով ծածկուած, զարդարուած։
Драпирова́ть բ. ն. զարդերով ծածկել, զարդարել || զգեստաւորել պատկերը (ըստ նկարչաց)։ **—ся** բ. ա. զարդարուել կամ զգեստաւորուել նախնեաց նման (դերասան)։
Драпиро́вка գ. ի. զարդով ծածկելը (կաբաւինները) || լայն հանդերձ պատկերի (ըստ նկարչաց)։
Дра́тва գ. ի. մոմաթել, ձիւթած թել (կօշկակարների)։
Драть, дира́ть բ. ն. պատառել, պատառոտել, քաշել, ձգձգել, մաշել || || սաստիկ ծեծել || կաշառ առնել, կեղեքել։ **—ся** բ. ն. ծեծկուել, կռուել || || պատառուել։
Драхва́ գ. ի. (**и дуда́къ**) արօս. թ.։
Дра́хма գ. ի. դրամ, դրագմայ || դրամակշիռ (ունկիի կամ ունցիի $^{1}/_{8}$ մասը)։
Дра́чка գ. ի. գզոց, հերհեր, սանտերք || || կռուասէր կնամարդ։
Драчли́вость գ. ի. կռուասիրութիւն։
Драчли́вый ած. կռուասէր, կռուի պատրաստ։
Драчу́нъ, —у́нья գ. կռուասէր, հակառակասէր (մարդ)։
Драчъ գ. ա. մեծ խարաբուզ, յղկիչ || կաշառառու, կողոպտող, կեղեքող || մեխհան գործիք || խազիչ (հիւսների)։
Дребеде́нь գ. ի. անախորժ ձայն || անտեղի կամ անպատշաճ խօսք, անհեթեթ բան, փչոց։
Дре́безги գ. ա. յգ. փշրանք, կտորտանք (կոտրուած անօթի եւայլն)։
Дребезжа́ніе գ. չ., **дре́безгъ** գ. ա. կոտրուած ամանի ձայն, չրխկոց, շրխկրտոց։
Дребезжа́ть, за— բ. չ. զրնգրնգալ, դռդռալ։
Древеси́на գ. ի. բնափայտ, փայտանիւթ։
Древеси́нный ած. բնափայտի || փայտային։
Древе́сный ած. ծառի։ **— клопъ** գ. ա. փայտոջիլ, հնդատ (միջատ)։
Дре́вко գ. չ. կոթ, ցից։
Дре́вле մ. հին ժամանակում, 'ի հնումն։
Дре́вній ած. հին, վաղեմի, նախնի։
Дре́вность գ. ի. հնութիւն, վաղեմութիւն || հնութիւնք || նախնեաց ժամանակ։
Древнѣ́ть բ. չ. հնանալ։
Дре́во գ. չ. ծառ։ **— жи́зни** գ. ի. կենաց ծառ, կենսատունկ։
Древови́дный ած. ծառանման, փայտանման։
Древово́дство գ. չ. ծառամշակութիւն, ծառատնկութիւն։
Древола́зъ գ. ա. ծառագնաց. թ.։

Древоли́стникъ, древоли́стъ գ. ա. փայտոտերեւուկ. բ.։

Древомо́ръ գ. ա. ծառաքոս. բ.։

Древомѣ́ръ գ. ա. ծառաչափ (ծառի հաստութիւնը չափող գործիք)։

Древонасажде́ніе գ. չ. ծառատնկութիւն, ծառ տնկելը։

Древообра́зный տ. **Древови́дный.**

Древорѣ́зный ած. **—ная пила́**—փայտ կտրող սղոց, խպար։

Древосажа́ніе տ. **Древонасажде́ніе.**

Древосло́віе գ. չ. ծառաբանութիւն։

Древосѣ́къ գ. ա. ծառահատ, ծառ կտրող, փայտահատ։

Древото́чецъ գ. ա. փայտփոր, քաղիկ (միջատ)։

Дрейфова́ть բ. ն. շեղել, խոտորել (նաւը՝ քամու ուղղութեամբ)։

Дрейфъ գ. ա. նաւի խոտորումը (ուղիղ ճանապարհից քամու ուղղութեամբ)։

Дреко́ліе գ. չ. ցից, ձող, գաւազանակ, մահակ, կօպալ։

Дреко́льный ած. ցիցի, ձողի, մահակի։

Дрекъ, дрегъ գ. ա. քառաժանի խարիսխ։

Дрелова́ть բ. ն. դուդուանով ծակել։

Дрель գ. ա. դուր || դուան, դուդուան (գործիք)։

Дрема́ գ. ի. պուտ, հարսնուկ, նիրհ. բ.։

Дрема́ніе գ. չ. նիրհում, նիրհելը։

Дрема́ть, дре́мливать բ. չ. նիրհել, մրափել, թմրել, անհոգ մնալ։

Дремли́вость գ. ի. թմրածութիւն։

Дремли́вый ած. թմրած, անհոգ։

Дре́мликъ գ. ա. խոլորձ, որձամատ. բ.։

Дремо́та գ. ի. նիրհում, նիրհ, մրափ, կնքուարտելը։

Дрему́честь գ. ի. խտութիւն, թաւութիւն (անտառի)։

Дрему́чій ած. խիտ, թաւուտ **— лѣсъ** —անտառախիտ, խիտ անտառ։

Дрему́чка գ. ի. թմրածութիւն։

Дрена́жъ գ. ա. ճահիճների ցամաքացնելը։

Дресва́ գ. ի. խոշոր և խճախառն աւազ։

Дресвяни́къ, дресвя́къ գ. ա. խճաշերտ, խիճ։

Дресвя́ность գ. ի. աւազախառն լինելը։

Дресвя́ный ած. աւազախառն, խճախառն։

Дресвя́нѣть բ. չ. փշրուել, խիճ դառնալ։

Дресирова́ть բ. ն. մարզել, վարժեցնել, սովորեցնել (շուն և այլն)։

Дрія́ква գ. ի. ճարչոտակ, թաղթ, լաւշ. բ.։

Дроби́на գ. ի. գարեջրի դիրտ կամ տիղ։

Дроби́ть բ. ն. մանրացնել, բաժանել մանր մասերի, փշրել, կտորակ չինել։ **—ся** բ. ա. փշրուել, մանրուել, կտորակ դառնալ։

Дробле́ніе գ. չ. մանրացնելը, փշրելը։

Дробни́ца գ. ի. կոտորակաման, կոտորակի քսակ, սօչմի պարկ։

Дро́бность գ. ի. բաժանելիութիւն։

Дро́бный ած. կոտորակի, մանր մասերի։

Дробови́къ գ. ա. շալաքինայ։

Дробово́й ած. փոքրիկ գնդակների, կոտորակների։

Дробь գ. ի. կոտորակ, փշրանք || որսի գնդակ || կոտորակ (թւ.)։ **— десяти́чная**—տասնորդական կոտորակ։ **— непреры́вная**—անընդհատ կոտ.։ **— проста́я**—հասարակ կոտ.։ **— непра́вильная**—անկանոն կոտ.։

Дробя́зникъ գ. ա. մանր ապրանք։

Дрова́ գ. չ. յգ. փայտ, վառելափայտ։

Дро́вни, —ве́шки գ. ի. յգ. սահնակ, լոպակ (գիւղացոց)։

Дрововóзный ած. փայտակրի, փայտակիր։

Дрововóзъ գ. ա. փայտակիր, փայտ կրող։

Дровосу́шный ած. փայտ չորացնող։

Дровосѣ́къ գ. ա. փայտահատ, փայտ կտրող, ծառահատ։

Дровяни́къ գ. ա. փայտավաճառ։

Дровяно́й ած. փայտի։ — **дворъ** — փայտանոց, փէտնոց։

Дро́ги գ. ի. յգ. սայլակառք։

Дрогли́вый ած. վախեցող, երկչոտ։

Дро́гнуть տ. **Дрожа́ть.**

Дрожа́ніе գ. չ. սարսափելը, սարսելը, դողդողալը ‖ ճօճում, թրթռալը, թրթռումն։

Дрожа́ть, дра́гивать, дро́гнуть բ. չ. դողալ, սարսել ‖ ճօճալ, թրթռալ, դողդողալ։

Дрожащій ած. դողդողուն, դողահար։

Дро́жди, дро́жжи գ. ի. յգ. թթուխմոր, թթխմոր։

Дрождяни́къ գ. ա. թթխմորաման, թթխաման։

Дрождяно́й, дрожжево́й ած. թթխմորի։

Дро́жечный ած. դրօժկի։

Дро́жки գ. ի. յգ. կառք, դրօժկայ։

Дрожь գ. ի. դող, սրսփուք, սարսուռ, սառսուռ ‖ թրթռալը, դողդողալը, թրթռոց։ — **предлихора́дочная** — քստմնումն, սրսփոց։

Дроздёнокъ գ. ա. տորդիկի ձագ։

Дроздо́вый ած. տորդիկի։

Дроздъ, дро́здикъ գ. ա. տորդիկ, մշահաւ, կեքղէ. թ.։ — **обыкнове́нный** — մոխրագլուխ տորդիկ։ — **пѣвчій** — մալուխ (տորդիկ)։ — **же́лтый** — դեղին կեռնեխ։ — **пестрогру́дый** — գխու կեքղէ։ — **сѣдоголо́вый** — գորշ սարեակ։ — **че́рный** — կեռնեխ, ճարեկ։

Дрозоме́тръ գ. ա. ցօղաչափ (գործիք)։

Дро́ковый ած. մոշու, մոշենու։

Дрокъ գ. ա. մոշի, մոշենի, կեննեստայ. բ.։

Дромаде́ръ գ. ա. տաճիկ ուղտ, նաւ անապատի. կ.։

Дротъ, дро́тикъ գ. ա. փքին, կարճ տէգ, աշտէն, նիզակիկ։

Дрофа́ տ. **Драхва́.**

Дро́чень գ. ա. գէր երեխայ, գնտլիկ տղայ։

Дрочи́ть տ. **Нѣжить.**

Друго́й ած. միւս, երկրորդ, այլ։

Другъ, дружёкъ, —жёчекъ գ. ա. բարեկամ, ընկեր։

Дру́жба գ. ի. բարեկամութիւն։

Дружёкъ տ. **Другъ.**

Дружелюби́вый ած. բարեկամասէր, ընկերասէր։

Дружелю́біе գ. չ. բարեկամասիրութիւն, ընկերսիրութիւն։

Дружелю́бно մ. բարեկամաբար, ընկերսիրաբար։

Дружелю́бный ած. բարեկամասէր, ընկերասէր։

Дру́жески, подру́жски, дру́жественно մ. բարեկամաբար, ընկերաբար։

Дру́жескій, дру́жественный ած. բարեկամական, ընկերական։

Дру́жество գ. չ. բարեկամութիւն, ընկերութիւն։

Дружёчекъ տ. **Другъ.**

Дружи́ть բ. ն. բարեկամացնել, հաշտեցնել։ **—ся** բ. ա. բարեկամանալ, բարեկամ դառնալ, մօտենալ։

Дружи́ще գ. ա. բարեկամ, սիրելի բարեկամ։

Дру́жка գ. ա. մակառպաշի, ազապպաշի ‖ զոյգ։

Дру́жно մ. բարեկամաբար, ընտանեբար, սիրով ‖ խմբովին, իմիասին։

Дру́жный ած. բարեկամական ‖ համակամ, միախորհուրդ։

Дру́за տ. **Щётка.**

Друзкъ, —згъ գ. ա. ցախ, խուխ։

Дручи́на գ. ի. գաւազան, դականակ, մահակ։

Дрыль տ. **Дрель.**

Дры́хнуть բ. չ. ննջել, քնել։

Дря́блость գ. ի. փխրունութիւն ‖ թորմըշած լինելը։

Дря́блый, дряблова́тый ած. փուխր, փխրուն ‖ թառամած, թարշամած։

Дра́бнуть բ. չ. փխրանալ || թորմշել։

Дрябе́ть բ. չ. դուդուալ, խուլ ձայն հանել, դողդողացող ձայն հանել։

Дряга́ть, дрягну́ть բ. չ. դողդողալ (ոտները)։

Дря́гильскій ած. բեռնակրի, մշակի։

Дря́гиль գ. ա. բեռնակիր մշակ։

Дрягну́ть տ. **Дряга́ть.**

Дрягота́ գ. ի. ցնցում, դողալը, դողդըղալը, դողդղոց։

Дрязгъ գ. ա. անմաքրութիւն, աղբ, աւելածք || ցախ, խուխ || բամբասանք, դատարկ վէճ։

Дря́ква գ. ի. արջտակ, արջնատակ, թաղթ. բ.։

Дрянно́ մ. անպիտանութեամբ, անպիտանաբար։

Дрянно́й ած. վատ, չար, անպիտան։

Дрянь, —нца գ. ի. անպիտան իր, դատարկ խօսք կամ գործ։

Дряхле́цъ գ. ա. զառամեալ մարդ։

Дря́хлость գ. ի. զառամութիւն, խորին ծերութիւն։

Дря́хлый ած. զառամեալ, ծեր։

Дря́хнуть, дряхле́ть բ. չ. զառամել։

Дуали́змъ գ. ա. երկ-արմատեան աղանդ։

Дуба́сить բ. ն. փայտով ծեծել, գաւազանով ծեծել, քոթկել։

Ду́бень գ. ա. կաղնու կեղև։

Дубе́цъ գ. ա. գաւազան, դականակ։

Ду́бикъ գ. ա. փոքրիկ կաղնի։

Дубильнокислая ած. **соль**—գղթորատ (քիմ.)։

Дуби́льный ած. աղաղելու, լմելու։ **—ная кислота́**—գղթորի թթու։ **—ное вещество́** տ. **Тани́нъ.**

Дуби́на,—нка գ. ի. դականակ, մահակ, կոպալ, քոքղիք || յիմար, ապուշ։

Дуби́нникъ գ. ա., **дуба́нка** գ. ի. գըղթոր։

Дуби́нный ած. մահակի || յիմար, ապուշ։

Дубинова́тый ած. յիմար, հաստագլուխ։

Дуби́ть բ. ն. գղթորել, աղաղել, լմել (կաշին)։

Ду́бка գ. ի. գղթորելը, աղաղելը || խաղաղորդութիւն, մորթագործութիւն։

Дубле́ніе գ. չ. աղաղելը, գղթորելը։

Дублённый ած. գղթորած, աղաղուած, լմուած (կաշի)։

Дубле́тъ գ. ա. կրկնակ, հաւասարը, երկրորդ օրինակ։

Дубле́тный ած. կրկնակի։

Дублика́тъ գ. ա. պատճէն, օրինակ։

Дублю́ръ գ. ա. աստառ։

Дубня́къ գ. ա. մատաղ կաղնիների անտառ || կաշի լմելու աւազան։

Дубови́къ գ. ա. նաւախավար։

Дубо́вка տ. **Веро́ника.**

Дубо́вый ած. կաղնու, կաղնեի || կաղնու փայտից շինած։ **— мохъ**—օշնայ, կաղնու մամուռ. բ.։ **—выя я́годки**—մածարոյս. բ.։

Дубо́къ գ. ա. փոքրիկ կաղնի։

Дубоно́ска գ. ի. **дубоно́съ** գ. ա. խածկտիկ. թ.։

Дубо́чекъ տ. **Дубо́къ.**

Дубра́ва, —ро́вка գ. ի. թաւանտառ, անտառ || կաղնու անտառ։

Дубра́вистый ած. անտառածածկ։

Дубра́вный ած. անտառի || անտառային։

Дубро́вка-трили́стная գ. ի. գետնամայր, Ճանկխոտ. բ.։

Дубро́ва, дубро́вка տ. **Дубра́ва.**

Дубро́вникъ գ. ա. մկնականջ. բ.։

Дубъ գ. ա. կաղնի || կաղնու փայտ։ **—же́лтый**—կաղնեկխորոնի. բ.։ **—ка́менный**—թեղօշ տառապարի, սղոցի, անձիանի. բ.։

Дуба́нка տ. **Дуби́нникъ.**

Дува́нить, раз— բ. ն. բաժանել։

Дува́нъ գ. ա. բաց և բարձր տեղ || աւար || սատանի ջահրայ. բ.։

Дуга́ գ. ի. աղեղն, կամար || ծիր, կորագիծ։ **— позвонка́**—ողնաղեղ։ **— ску-**

ловáя—*այտակամար։*
Дуговóй ած. *կամարի, աղեղի || աղեղնային։*
Дугообрáзный ած. *աղեղնաձև, կամարաձև, աղեղնակերպ։*
Дудá գ. ի. *հովուական սրինգ, շվի, դուդուկ։*
Дудáкъ տ. **Драхвá**։
Дудúть բ. չ. *դուդուկ ածել, սրինգ ածել։*
Дýдка գ. ի. *սրինգ, հովուական սրինգ։* — **примáнная**—*սուլակ || երգակ։*
Дудóлить բ. ն. *սրինգ ածել։*
Дýдочка գ. ի. *եղեգնիկ, շվի, պկու, ղաւալ։*
Дýдочникъ գ. ա. *սրինգ ածող, շվի ածող։*
Дýдочный ած. *սրնգի, փողի։*
Дудчáтка գ. ի. *սրնգաձև պողիպող։*
Дýдчатый ած. *սրնգաձև։*
Дýжка գ. ի. *փոքրիկ աղեղ || ճինակ, ճինազ, անրակ || անօթի ունկ, սրի կոթ, դաստակ։*
Дулёвка տ. **Дýля.**
Дýло գ. չ. *բերան հրազէնի (հրացանի, թնդանօթի)։*
Дýльный ած. *հրազէնի բերանի։*
Дулоцвѣ́тникъ գ. ա. *փողածաղիկ.* բ.։
Дýльце գ. չ. *բերան (սրնգի, փողի ևայլն)։*
Дýльщикъ գ. ա. *փուքս փչող։*
Дýля գ. ի. *խեղդող տանձ, հասարակ տանձ,* տճ. *բողազայան։*
Дулевóй ած. *հասարակ տանձի։*
Дýма գ. ի. *մտածմունք, մտախոհութիւն || || քաղաքային խրատատուների ժողով։*
Дýмать, дýмывать բ. չ. *մտածել, խորհել, հոգալ, կարծել, դիտաւորուել։* **—ся** բ. ա. *կարծուել, երևալ։*
Дýмный ած. *քաղաքային խրատատուների ժողովի || մտախոհ, մտածող։*
Дуновéніе գ. չ. *փչելը, շնչելը։*
Дýнуть տ. **Дуть.**
Дупликатýра գ. ի. *երկտակ, երկտակ թաղանթ։*
Дупликáтный ած. *պատճէնի։*
Дупликáтъ գ. ա. *պատճէն, օրինակ։*
Дуплúна գ. ի. *փչակ, փոքրիկ փորուածք (ծառի մէջ)։*
Дуплúстый ած. *փչակի || փչակոտ։*
Дуплúть բ. ն. *փորել, ծակել, բուն շինել։*
Дуплó, —плецó գ. չ. *փչակ, խոռոչ (ծառի)։*
Дупловáтый տ. **Дуплúстый.**
Дуплѣ́ть բ. չ. *փտել, փթել։*
Дупля́нка գ. ի. *կապուտակ սունկ.* բ.։
Дупля́стый տ. **Дуплúстый.**
Дýра, дýрочка գ. ի. *յիմար, անխելք, անմիտ, խենթուկի (կնամարդ)։*
Дураковáтость գ. ի. *ապշութիւն, բթամտութիւն։*
Дураковáтый ած. *յիմար, ապուշ։*
Дурáкъ, —рачёкъ գ. ա. *յիմար, անմիտ, խելագար, խենթուկ, աւանակ։*
Дуралéй, дурачúна, дуры́нда գ. ա. *պակասամիտ մարդ։*
Дурáнда գ. ի. *կոպտոն, կտաւատի տականք (մզելուց յետոյ)։*
Дурáцки մ. *յիմարի պէս, յիմարի նման։*
Дурáцкій ած. *յիմարական, յիմար։*
Дурáчка գ. ի. *խենթուկիկ կին։*
Дурачёкъ գ. ա. *խենթուկ։*
Дурáченье գ. չ. *յիմարացնելը, ծաղրելը։*
Дурáческій տ. **Дурáцкій.**
Дурáчество գ. չ. *յիմարութիւն, տխմարութիւն։*
Дурачúна տ. **Дуралéй.**
Дурáчить բ. ն. *յիմարացնել, ծաղրել, նշաւակել։* **—ся** բ. ա. *յիմարութիւններ անել։*
Дурачúще գ. ա. *խիստ յիմար, չափազանց յիմար, յիմարների թագաւոր։*
Дурачкú գ. ա. յգ. *քթիզարնելանց (թըղթախաղ)։*
Дýрень գ. ա. *յիմար մարդ։*
Дурúть, по— բ. չ. *յիմարութիւն անել։*
Дýрища գ. ի. *խենթուկիկ, խենթուխելառ կնիկ։*

Дурма́нный ած. արջընկոյզի։

Дурма́нъ գ. ա. փշախնձորի, խնձորենի փշալից, մահացու մորմ, արջընկոյզ, տատուլյակ, Թաթուլա, խարուբուկ. բ.։

Дурни́чникъ գ. ա. քանթ. բ.։

Ду́рно մ. վատ, յոռի։ **Сдѣлаться ду́рно**—ակարութեան մերձենալն զգալ, գլուխը պտոյտ գալ։

Дурнова́тый ած. փոքր ինչ վատ։

Дурно́й ած. վատ, անպիտան, տգեղ, անվայելուչ։ — **духъ**—անգուժատ։

Дурнопаху́чникъ գ. ա. գարշահոտ նարկէս. բ.։

Дурнота́ գ. ի. տգեղութիւն || գլխի պտոյտ։

Дурны́й տ. **Дурно́й.**

Дурны́шка գ. ի. տգեղ մարդ։

Дурнѣ́ть բ. չ. վատանալ, տգեղանալ։

Ду́рочка տ. **Ду́ра.**

Дуръ գ. ա. հաստատուն և զուարթուն եղանակ, գոյն (երաժշտական)։

Дурь գ. ի. չարութիւն, կամակորութիւն, յամառութիւն։

Дурѣ́ть, о— բ. չ. յիմարանալ, ապուշ դառնալ։

Ду́тикъ գ. ա. փքուած, փչուած, ուռուած, գոռոզ։

Ду́тый ած. ուռուած, փքուած, փքուռոյց։

Ду́тышъ գ. ա. ուռուած երես։

Дуть, дува́ть, ду́нуть բ. ն. փչել, ուռեցնել։ **—ся** բ. ա. փքուել, ուռչել։

Духи́ գ. ա. յգ. անուշահոտ, օծանելիք, անուշունք։

Духобо́рецъ, духобо́рникъ գ. ա. հոգեմարտ || Հոգւոյն Սրբոյ Աստուածութիւնը չընդունող աղանդաւոր։

Духобо́рство գ. չ. հոգեմարտների աղանդ։

Духобо́рствовать բ. չ. հոգեմարտների աղանդին հետևել։

Духове́нство գ. չ. հոգևորականութիւն։

Духо́вная ած. գ. ի. կտակ։

Духовни́къ գ. ա. խոստովանահայր։

Духо́вно ած. հոգեպէս, հոգևորապէս։

Духо́вность գ. ի. հոգեկանութիւն։

Духо́вный ած. հոգևոր, հոգեկան, անմարմին || հոգևորական։ **—ное завѣща́ніе**—կտակագիր, կտակ։

Духово́й ած. շնչառութեան || շնչական, **— я́щикъ (въ орга́нѣ)**—հողմարան։

Ду́ховъ-день գ. ա. հոգեգալստեան հետևեալ օրը։

Духота́ գ. ի. ծանրահոտութիւն։

Духъ գ. ա. հոգի || ոգի || հոտ || շունչ || զօրութիւն, ազդեցութիւն || ձիրք || գարշահոտութիւն։ — **нетерпи́мости**—աններողականութիւն։

Душа́ գ. ի. հոգի || խիղճ || սիրտ || հոգի, անձն || գլխաւոր ներգործող (խմբի, կուսակցութեան) || սիրելի։

Душе́вно մ. հոգով չափ, հոգեպէս, սրտանց, բոլոր սրտով, ի բոլոր սրտէ։

Душе́вный ած. հոգևոր, հոգեկան || || մտերիմ, սրտակից։

Душевре́дникъ, —ница գ. անհոգի, անխիղճ, նենգաւոր (մարդ)։

Душевре́дничанье գ. չ. անխղճութիւն անելը, հոգին մոռանալը, հոգին սևցնելը։

Душевре́дничать բ. չ. անխղճութիւն անել, հոգին սևցնել։

Душевре́дно մ. անխղճաբար։

Душевре́дный ած. վնասակար, հոգեկորոյս, անխիղճ, անհոգի։

Душегрѣ́я, душегрѣ́йка, душегрѣ́ечка գ. ի. կանանց բաճկոն, տճ. ելլիկ։

Душегу́бецъ գ. ա. հոգեկորոյս մարդ, մարդասպան։

Душегу́бство գ. չ. մարդասպանութիւն։

Душегу́бствовать բ. չ. սպանել, խեղդամահ անել։

Душёкъ, душо́къ գ. ա. նեխահոտ, վատ հոտ || յամառութիւն։

Душелю́бецъ տ. **Человѣколю́бецъ.**

Душелюби́вый տ. Человѣколюби́вый.

Душе́ніе գ. չ. խեղդելը, խեղդամահ անելը։

Душёный ած. խեղդած || համեմած։ —ное мя́со—շոգեփիեաց միս։

Ду́шенька, ду́шечка, ду́шка գ. ի. սիրելի, հոգի, հոգեակ։

Душепа́губный ած. հոգեկորոյս։

Душеприка́щикъ գ. ա., —щица գ. ի. կտակակատար։

Душеприка́щичій ած. կտակակատարի։

Душерастли́тель գ. ա. հոգեսպան, ապականիչ կամ մոլորեցուցիչ (հոգու)։

Душесло́віе տ. Психоло́гія.

Душеспасе́ніе գ. չ. հոգու փրկութիւն։

Душеспаси́тель գ. ա. հոգու փրկիչ։

Душеспаси́тельный ած. հոգեկեցոյց, փրկարար հոգու։

Душетли́тель գ. ա. հոգեվնաս մարդ, մոլորեցուցիչ։

Душетли́тельный ած. հոգեվնաս։

Душеубі́йственный ած. հոգեսպան։

Душеубі́йство գ. չ. հոգեսպանութիւն, դատապարտութիւն։

Душеубі́йца գ. ա. դատապարտուած, դատապարտեալ։

Душецѣле́бный ած. հոգեբոյժ։

Ду́шечка տ. Ду́шенька.

Души́стый ած. հոտաւէտ, հոտանոյշ, անուշահոտ, անուշաբոյր, հոտեղ, հոտով։

Души́ть բ. ն. խեղդել || համեմել, ծխել կամ սրսկել (անուշահոտ նիւթերով)։ —ся բ. ա. խեղդուել || անուշահոտ հեղանիւթներով օծուել։

Души́ца գ. ի. գուլիրակ, կորնկան դաղձ. բ.։

Ду́шка տ. Ду́шенька.

Душни́къ, —ничёкъ գ. ա. օդափոխ, օդանցք։

Душни́ца գ. ի. սրուակ (անուշահոտ հեղուկի)։

Ду́шно բ. անդ. ծանր է, շնչառութեան համար ծանր է։

Ду́шный, душно́ватый ած. շնչարգել, հեղձուցիչ, ծանրահոտ։

Душо́къ տ. Душёкъ.

Дуэли́стъ գ. ա. մենամարտիկ։

Дуэ̀ль գ. ի. մենամարտութիւն։

Дуэ̀льный ած. մենամարտութեան։

Дуэ̀тъ գ. ա. երկձայն, երկնուագ (երգեցողութիւն; նուագածութիւն եւայլն)։

Дщанъ տ. Чанъ.

Дщерь տ. Дочь.

Ды́ба գ. ի. լարանձգութիւն (տեսակ տանջանքի) || չուան լարանձգութեան || || ցից լարանձգութեան։

Дыби́ться բ. ա. մատներու վրայ կանգնել, թաթի ծայրին կանգնել, ծառս-լինել, շաք-կանգնել || կոմբայ կանգնել։

Дыбки́ գ. ա. յգ. ոտին կանգնելը, տայ-անելը (երեխաների)։

Ды́бомъ մ. ծառս-եղած, կանգուն, բարձրացած, յետին ոտների վրայ կանգնած, շաք-կանգնած || բիզ-բիզ կանգնած, փշաքաղած || յամառած։

Дыбы́ գ. ա. յգ. ծառս-լինելը, յետին ոտների վրայ կանգնելը։ Стать на ды-бы́—ծառս-լինել, շաք-կանգնել։

Ды́лда գ. չ. անճոռնի, գօգօ։

Ды́мволокъ տ. Ды́мникъ.

Дыми́стый ած. ծխոտ, մխոտ, առատածուխ, ծխառատ։

Дыми́ть բ. չ. ծխել, ծուխ անել։ —ся բ. ա. ծուխ արձակել, ծխալ։

Ды́мка գ. ի. շղաշատեռ, սնդուս։

Дымле́ніе գ. չ. ծխելը, ծուխ անելը։

Ды́мникъ գ. ա. երդիկ, ծխանցք։

Ды́мница գ. ի. ծխնելոյզ, ծխանի || || անծխոտ. բ.։

Ды́мно բ. անդ. ծուխ է, մուխ է, ծխոտ է։

Ды́мный, —нова́тый ած. ծխի || ծխալի, մռայլ, ծխաթաթախ, ծխաշունչ, մխոտ։

Дымо́вникъ գ. ա. ծխամուտք (հնոցի ու ծխնելոյզի մէջ տեղը)։

Дымово́й ած. ծխի։
Дымога́рный ած. ծխակեր։
Дымо́къ, Дымо́чекъ գ. ա. բարակ ծուխ։
Ды́мчатый ած. ծխագոյն։ — топа́зъ — խաւար տպազիոն. հ.։
Дымъ գ. ա. ծուխ, մուխ։
Дымя́нка գ. ի., дымъ-земляно́й գ. ա. անծխոտ, անձխոտ. բ.։
Ды́нникъ գ. ա. սեխենիք, սեխաստան։
Ды́нный ած. սեխի։
Ды́ня, Ды́нька գ. ի. սեխ || սեխենի։
Дыра́ տ. Дира́.
Дыри́стый, дыря́вый տ. Диря́вый.
Дыри́ть տ. Дири́ть.
Ды́рка, ды́рочка տ. Дира́.
Дырча́тка գ. ի. ծակող, գչրող (խեցի)։
Ды́хало, —хальце գ. չ. շնչառելի։
Дыха́ніе գ. չ. շնչառութիւն, շնչելը։
Дыха́тельный ած. շնչառական, շունչ առնելու։ —ное го́рло—շնչափող։
Дыха́ть տ. Дыша́ть.
Дыхле́цъ գ. ա. ծանրաշունչ մարդ։
Дыша́ніе գ. չ. շնչառութիւն, շնչելը։
Дыша́ть, дыха́ть, дохну́ть, дыхну́ть ե. չ. շնչել, շունչ առնել || փչել։
Ды́шельный ած. քեղիի։
Ды́шло գ. չ. ղեակ կառքի, քեղի, սայլաղեկ։
Дышля́къ գ. ա. քեղիքարշ ձի, կառքի ղեկը քարշող ձի։
Дьяволёнокъ գ. ա. սատանիկ, սատանի ձագ, սատանի ձուտ։
Дья́волъ, дія́волъ գ. ա. սատանայ, դեւ, չար ոգի։
Дья́вольски մ. դիւաբար, սատանի պէս։
Дья́вольскій ած. դիւական, սատանայական։
Дья́вольщина գ. ի. դիւութիւն || դիւատուն, սատանի գուբ։
Дья́коница գ. ի. սարկաւագի կին։
Дья́конскій ած. սարկաւագի, սարկաւագաց։
Дья́конство գ. չ. սարկաւագութիւն։
Дья́конствовать ե. ն. սարկաւագութիւն անել։
Дья́конъ, діа́конъ գ. ա. սարկաւագ։
Дьячёкъ գ. ա. տիրացու, դպիր։
Дьячи́ха գ. ի. դպրի կին։
Дьячко́вый ած. տիրացուի, դպրի։
Дѣ́ва գ. ի. օրիորդ, կոյս, կուսան։ — Пресвята́я—Ամենասուրբ կոյս Մարիամ || || Կոյս (աստեղատուն)։
Дѣва́ть, дѣть ե. ն. պահել, զետեղել, ծախսել, գործ դնել || հեռացնել, ազատուել։ —ся ե. ա. պահուել, ծածկուել։
Дѣверь տ. Де́верь.
Дѣви́ца գ. ի. օրիորդ, կոյս, կուսան։
Дѣви́ческій, дѣвичій, дѣви́чій ած. կուսի, օրիորդի || օրիորդական, կուսական։
Дѣви́чество գ. չ. կուսութիւն։
Дѣви́чій, дѣвичій տ. Дѣви́ческій.
Дѣви́чникъ գ. ա. կուսաժողով, ազապրնաց երեկոյ (օրիորդների)։
Дѣвичья ած. աղախնոց, աղախինների կացարան։
Дѣвка գ. ի. աղախին, նաժիշտ։
Дѣвома́терь գ. ի. կուսամայր։
Дѣвочка գ. ի. աղջիկ։
Дѣвочникъ գ. ա. օրիորդներին քծնող (երիտասարդ)։
Дѣвственникъ գ. ա., —ница գ. ի. անմեղ, կուսութիւն պահպանող։
Дѣвственность տ. Дѣвство.
Дѣвственный ած. կուսական։
Дѣвство գ. չ. կուսութիւն, անարատութիւն։
Дѣвствованіе գ. չ. կոյս մնալը։
Дѣвствовать ե. չ. կոյս մնալ, կուսութիւնը պահպանել։
Дѣвушка գ. ի. աղջիկ, օրիորդ։
Дѣвчи́на գ. ի. աղախին, նաժիշտ։
Дѣвчи́ща գ. ի. հաստլիկ և խոշոր աղջիկ։
Дѣвчо́нка գ. ի. անպարկեշտ աղջիկ։

Дѣдина գ. ի. պապենական ժառանգութիւն։

Дѣдинька գ. ա. պապիկ, մեծ հայրիկ։

Дѣдичный ած. պապերից ժառանգած։

Дѣдовскій ած. պապի, պապական, պապենական։

Дѣдовщина գ. ի. պապից ժառանգած կալուածք։

Дѣдъ, дѣдушка գ. ա. պապ, մեծ հայր, հաւ։

Дѣеписа́ніе գ. չ. պատմագրութիւն։

Дѣеписа́тель գ. ա. պատմագիր։

Дѣеписа́тельный ած. պատմագրական։

Дѣеприча́стіе գ. չ. դերբայ։

Дѣжа́ գ. ի. տակառ, քուղայ։

Дѣйственный ած. ներգործող, ազդող, ազդու։

Дѣйстви́тельно մ. յիրաւի, ճշմարիտ, իսկապէս, իրօք։

Дѣйстви́тельность գ. ի. իրականութիւն || ազդողականութիւն։

Дѣйстви́тельный ած. ներգործական, ճշմարիտ, իսկական, ազդողական, իրական։ — **глаго́лъ**—ներգործական բայ։

Дѣйствіе, —ство գ. չ. գործ, գործողութիւն, ներգործութիւն, ազդեցութիւն, արգասիք։

Дѣйствованіе գ. չ. ներգործութիւն, գործելը։

Дѣйствователь գ. ա., **—ница** գ. ի. ներգործող, գործող, անող։

Дѣйствовать բ. չ. գործել, անել, կատարել, ազդել, յաջողել || ներգործել, պատերազմել։

Дѣйствующій ած. ներգործող, ազդող, զօրաւոր || գործադիր։

Дѣланіе գ. չ. գործելը, անելը։

Дѣланный (сдѣланный) ած. արուած, շինուած, կազմուած, յօրինուած։

Дѣлатель գ. ա., **—льница** գ. ի. գործաւոր, գործող, աշխատող։

Дѣлать, дѣлывать, сдѣлать բ. ն. անել, գործել, շինել, վարուել, յօրինել, կերտել, կազմել։ — **всеобщимъ**—հանրացնել, հանրաւորել։ **—операцію** —սրագործել։ **—ся** բ. ա. անուել, շինուել, կատարուել։

Дѣлёжный ած. բաժանման։

Дѣлёжъ գ. ա. բաժանում, մասերի բաժանելը։

Дѣле́ніе գ. չ. բաժանում || բաժանումն, բաժանման գործողութիւն (թուաբ.)։

Дѣлённый ած. բաժանած։

Дѣле́цъ գ. ա. օրէնսգէտ, հմուտ անձն, գործ հասկացող։

Дѣли́мость գ. ի. բաժանականութիւն։

Дѣли́мый ած. բաժանելի, բաժանական։ **—мое число́**—բաժանելի թիւ։

Дѣли́тель գ. ա. բաժանիչ, բաժանող || || բաժանարար (թիւ)։

Дѣли́тельный ած. բաժանող։

Дѣли́ть բ. ն. բաժանել, մասերի բաժանել։ **—ся** բ. ա. բաժանուել || ջոկուել։

Дѣли́шко գ. չ. չնչին գործ, աննշան գործ։

Дѣло, дѣльце գ. չ. գործ, բան, հարկաւորութիւն, պէտք, կարիք || գործ, թղթակոյտ։

Дѣлово́й ած. գործունեայ, գործ հասկացող, գործ անող։

Дѣлопроизводи́тель գ. ա. գործավար։

Дѣлопроизво́дство գ. չ. գործավարութիւն։

Дѣлывать տ. **Дѣлать.**

Дѣльно մ. հիմնաւոր, օրինաւոր, իրաւացի, իրաւացի կերպով։

Дѣльность գ. ի. օրինաւորութիւն, պիտանութիւն, իրաւացի լինելը։

Дѣльный ած. օրինաւոր, հիմնաւոր, բանաւոր || հմուտ, գիտակ || ընդունակ, յարմար, պիտանի։

Дѣльце տ. **Дѣло.**

Дѣля́нка գ. ի. անտառի մի մասը, բաժանուած մասը || աշխատանքի բաժանում || բաժին, մաս։

Дѣтёнышъ, —нышекъ գ. ա. ձագ, Ճուտ, կորիւն, Թոժիւն (անասունների)։

Дѣти́на, дѣти́нка գ. ա. առոյգ և ուժեղ երիտասարդ։

Дѣтище գ. չ. երեխայ, զաւակ։

Дѣтоводи́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. դաստիարակ, մանկավարժ (տնային)։

Дѣтоводи́тельство, —во́дство գ. չ. մանկավարժութիւն։

Дѣтово́дствовать բ. չ. կրթել, դաստիարակել։

Дѣтолюби́вый ած. երեխայասէր, որդեսէր։

Дѣтолю́біе գ. չ. որդեսիրութիւն։

Дѣторо́дный ած. սեռական, ծննդական, որդեծին։

Дѣторожде́ніе գ. չ. որդեծնութիւն։

Дѣтоубі́йство գ. չ. որդեսպանութիւն։

Дѣтоубі́йца գ. ը. որդեսպան։

Дѣтская ած. և գ. ի. մանկանոց, երեխաների սենեակ։

Дѣтскій ած. մանկական || մանկաբարոյ։ **— садъ**—մանկապարտէզ, ծաղկոց։

Дѣтство գ. չ. մանկութիւն, երեխայութիւն։

Дѣтствовать բ. չ. տղայութիւն անել, երեխայութիւն անել։

Дѣть տ. **Дѣва́ть.**

Дѣя́ніе գ. չ. գործ, գործողութիւն, արարք, վարմունք։

Дѣятель գ. ա. գործող, գործիչ, անող, գործունեայ մարդ։ **—ли приро́ды**—բնական զօրութիւնք։

Дѣятельно մ. եռանդուն կերպով, մեծ եռանդով, ժրութեամբ։

Дѣятельность գ. ի. գործունէութիւն։

Дѣятельный ած. գործօն, գործունեայ, փութաջան, ժիր։

Дѣя́ть բ. ն. անել, գործել։ **—ся** բ. ա. լինել, կատարուել։

Дю́же, дю́жо մ. զօրեղ, խիստ, շատ։

Дю́жесть գ. ի. կարողութիւն, ուժեղութիւն, զօրութիւն։

Дю́жина գ. ի. տասներկու, երկոտասան։

Дю́жинный ած. տասներկուսի || հասարակ։

Дю́жій ած. կորովի, ուժեղ, զօրեղ, գէր, հաստ։

Дюжѣть բ. չ. կորովանալ, ուժովնալ, զօրեղանալ, գիրանալ։

Дюймо́вка գ. ի. բթաչափ հաստ տախտակ։

Дюймо́вый ած. բթաչափի, բթաչափ։

Дюймъ գ. ա. բթաչափ (չափ)։

Дю́на գ. ի. **дю́ны** յգ. Թումբ, աւազաթումբ, աւազոյտք։

Дя́гиль, дяги́льникъ գ. ա. խմի, ղմի. բ.։ **— апте́чный**—հրեշտակախոտ. բ.։ **— кана́дскій**—արալենի (Թուփ)։

Дя́глица տ. **Сныть.**

Дя́денька տ. **Дя́дя.**

Дя́дька գ. ա. վերակացու, պահապան (երեխաների)։

Дя́дя, дя́душка, дя́денька գ. ա. հօրեղբայր կամ մօրեղբայր։

Дя́динъ, —дній ած. հօրեղբօր, մօրեղբօր։

Дя́тельный, —тловый ած. փայտփորիկի, ծառակտցիկի։

Дя́телъ գ. ա. ծառակտուկ, փայտփորիկ, ծառակտցիկ. Թ.։ **— пе́стрый**—Նախշուն ծառակտցիկ, կարմրակատար. Թ.։

Дя́тельникъ, дя́тловникъ գ. ա. սողացող առւոյտ. բ.։

Дя́тлина, дя́тловина գ. ի. դաշտային առւոյտ. բ.։ **— испа́нская**—Սպանական առւոյտ։ **— сла́дкая**—Ճօճան առւոյտ. բ.։

Дя́тловникъ տ. **Дя́тельникъ.**

Е.

Евангели́стъ գ. ա. աւետարանիչ։
Евангели́ческій ած. աւետարանական։
Ева́нгеліе գ. չ. աւետարան։
Ева́нгельски մ. ըստ աւետարանի, աւետարանի համաձայն։
Ева́нгельскій ած. աւետարանի։
Еве́новое де́рево գ. չ. եբենոս, հնդկափայտ. բ.։
Евну́хъ գ. ա. ներքինի, կուրտ, կրտած։
Евну́шескій, —шій ած. ներքինու, ներքինիի։
Евра́шечій ած. Սիբերիայի մկան։
Евра́шка գ. ի. Սիբերիայի մուկ. կ.։
Евро́па գ. ի. Եւրոպա։
Европе́йскій ած. եւրոպական ‖ Եւրոպայի։
Евста́хіева-тру́бка գ. ի. եւստաքեան փող (ականջի)։
Евхаристи́ческій ած. սուրբ հաղորդութեան։
Евхари́стія գ. ի. սուրբ հաղորդութիւն։
Ега́-ба́ба տ. **Яга́-ба́ба.**
Егда́ շ. երբ, այնինչ։
Еге́й գ. ա. խոպանուկ, փշալից կինեստայ. բ.։
Егерме́йстерскій ած. որսորդապետի ‖ ‖ որսորդապետական։
Егерме́йстеръ գ. ա. որսորդապետ։
Е́герскій ած. որսորդական։
Е́геръ գ. ա. որսորդ, եգէր (զօրք)։
Египтоло́гъ գ. ա. եգիպտագէտ։
Егова́ գ. ա. Եհովա (անուն Աստուծոյ)։
Егоза́ գ. ը. կայտառ մանուկ, խաղասէր երեխայ, քրքիթ ‖ ծակամուտ մարդ, շաղակրատ։
Егози́ть բ. չ. անհանգիստ լինել, եփել, եռալ ‖ շողոքորթութեամբ նպատակին հասնել։
Едва́ մ. հազիւ, հազիւ հազ, դժուարաւ։ **—ли**—դժուար թէ, հազիւ թէ։
Еде́мъ գ. ա. եդեմ, դրախտ։
Едина́кій տ. **Одина́кій.**
Едине́ніе գ. չ. միացնելը, միաւորութիւն, միութիւն, միաբանութիւն, համաձայնութիւն։
Едини́тельный, —тный ած. միացնող, միաւորող, միացուցիչ։
Едини́тная գ. ի. ենթամնայ, տողադարձ։
Едини́ть բ. ն. միաւորել, միացնել։
Едини́ца գ. ի. միութիւն, մի, ամենայն անհատ ‖ մէկ (թուանշան)։
Едини́чность գ. ի. միաւորութիւն, աներկութիւն, միակ լինելը։
Едини́чный ած. միաւորի ‖ միաւոր, միայնակ, անհատական։
Единобо́жіе գ. չ. միաստուածութիւն ‖ ‖ միաստուածեան դաւանութիւն։
Единобо́жный ած. միաստուածեան։
Единобо́рецъ գ. ա. մենամարտիկ։
Единобо́рство գ. չ. մենամարտութիւն։
Единобо́рствовать բ. չ. մենամարտել։
Единобра́чіе գ. չ., **—чность** գ. ի. միակնութիւն, միապսակ լինելը։
Единобра́чный ած. միակին, միապսակ։
Единовла́ствовать բ. չ. ինքնիշխան լինել, միահեծան իշխել։
Единовласти́тель, —тникъ գ. ա. ինքնիշխան, միահեծան։
Единовла́стіе գ. չ. միապետութիւն, միահեծան իշխանութիւն։
Единовла́стно մ. միահեծան իշխանութեամբ։
Единовла́стный ած. միապետական։

Единовóльникъ գ. ա. մի կամք ընդունող աղանդաւոր, միակամեան։

Единовреме́нникъ տ. **Совреме́нникъ.**

Единовреме́нный տ. **Совремённый.**

Единовре́менно մ. միանուագ, մէկ անգամից։

Единовре́менный ած. միանուագ։

Единовѣ́рецъ գ. ա., **—рка** գ. ի. հաւատակից, կրօնակից։

Единовѣ́ріе գ. չ. հաւատակցութիւն, կրօնակցութիւն։

Единовѣ́рный ած. հաւատակից, կրօնակից, համակրօն։

Единовѣ́рческій ած. կրօնակից || օրտոթոքս, յունադաւան։

Единовѣ́рчество գ. չ. կրօնակցութիւն || || օրտոթոքս կրօն, յունադաւան եկեղեցի։

Единоглáвый ած. միագլուխ, միագմբէթ։

Единоглáсіе գ. չ. միաձայնութիւն, ներդաշնակութիւն, համաձայնութիւն, միաբանութիւն։

Единоглáсно մ. միաբան, համաձայն, միաձայն, միաձայնութեամբ։

Единоглáсный ած. միաձայն || համաձայն։

Единодержáвіе գ. չ. միապետութիւն։

Единодержáвный ած. միապետական։

Единодержáвствовать բ. չ. ինքնիշխան տիրել։

Единодéржецъ գ. ա. միապետ։

Единоду́шіе գ. չ. միաբանութիւն, համակամութիւն, համաձայնութիւն, միասիրտ լինելը։

Единоду́шно մ. միաբան, միասիրտ, միաբանութեամբ։

Единоду́шный ած. միաբան, միախորհուրդ, միասիրտ։

Еди́ножды տ. **Однáжды.**

Единожéнецъ գ. ա. միակին մարդ։

Единожéнный ած. միակին։

Единожéнство գ. չ. միակնութիւն։

Единозву́чіе գ. չ. միաձայնութիւն, ներդաշնակութիւն։

Единозву́чный ած. միաձայն, նոյնահնչիւն։

Единозéмецъ գ. համերկրացի, հայրենակից։

Единозéмка գ. ի. հայրենակցուհի։

Единозéмство գ. չ. հայրենակցութիւն։

Единоимéнный տ. **Одноимéнный.**

Единокрóвіе գ. չ. արենակցութիւն։

Единокрóвный ած. արենակից, համարիւն || արենակցական։

Единомóщный ած. համազօր, հաւասարազօր։

Единомы́сленный ած. համամիտ, համախոհ, միախորհուրդ։

Единомы́сліе գ. չ. համամտութիւն, համախոհութիւն, միախորհուրդ լինելը։

Единомы́шленникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. համամիտ, համախոհ (մարդ)։

Единоначáліе գ. չ. բացարձակ միապետութիւն։

Единоначáльникъ գ. ա. միապետ, միահեծան իշխան։

Единоначáльный ած. միապետական։

Единоначáльствовать բ. չ. բացարձակ իշխել։

Единообрáзіе տ. **Одинообрáзіе.**

Единообрáзно տ. **Однообрáзно.**

Единообрáзный տ. **Однообрáзный.**

Единоплемéнникъ գ. ա., **—нница** գ. ի. ցեղակից, համացեղ, համասեռ, ազգակից։

Единоплемéнный ած. համացեղական, ազգակցական։

Единорóгъ գ. ա. միեղջերանի, միաժանի մէկ պոզանի, միակոտոշ։

Единорóдный ած. միածին, միամօր || || համասեռ, համածին։

Единосовѣ́тіе, единосовѣ́тный տ. **Единомы́сліе, —лéнный.**

Единосу́щно մ. համագոյակցաբար։

Единосу́щность գ. ի. համագոյակցութիւն։

Единосу́щный ած. համագոյակից, էակից, միագ ։

Единоу́міе տե. **Единомы́сліе.**

Единоутро́бный ած. համամայր, արգանդակից, մէկ մօրից ծնուած։

Единоча́дный ած. միազաւակ։

Единоязы́чный ած. միալեզու, միաբարբառ, համալեզ։

Еди́нственно մ. միայն, միմիայն, լոկ։

Еди́нственность գ. ի. միութիւն, միակ լինելը, եզակի լինելը։

Еди́нственный ած. եզակի, միակ, միայն, միմիայն, լոկ։

Еди́нство գ. չ. միութիւն, նոյնութիւն, եզականութիւն։

Еди́ный, еди́нъ ած. մի ‖ միակ, միայն։

Едрёный տե. **Ядрёный.**

Ёжа գ. ի. սէզ, սւկեղեւի. բ.։

Е́же շ. իսկ եթէ։

Ежеви́ка գ. ի. մոր, մորի ‖ մորենի. բ.։

Ежёвина, ежо́вина գ. ի. ոզնու մորթ։

Ежеви́чный ած. մորու, մորիի ‖ մորիից շինած։

Ежевре́менный ած. հանապազօրեայ, մշտական։

Ежего́дно մ. ամեն տարի, ամենայն տարի, ամ ըստ ամէ։

Ежего́дность գ. ի. ամենայն տարի լինելը։

Ежего́дный ած. ամենայն տարուայ, ամենամեայ։

Ежедённый տե. **Ежедне́вный.**

Ежедне́вно մ. ամենայն օր, հանապազօր։

Ежедне́вный ած. հանապազօրեայ, ամենօրեայ, ամենօրուայ։

Е́жели տե. **Е́сли.**

Ежемину́тно մ. ամենայն րոպէ, ամեն րոպէ, րոպէ առ րոպէ։

Ежемину́тный ած. րոպէական, ամեն րոպէի։

Ежемѣ́сячно մ. ամենայն ամիս, ամսէամիս։

Ежемѣ́сячный ած. ամսական, ամենայն ամսի։

Еженедѣ́льникъ գ. ա. շաբաթական հրատարակութիւն։

Еженедѣ́льно մ. ամեն շաբաթ։

Еженедѣ́льный ած. շաբաթական, շաբթական։

Ежеча́сно մ. յարաժամ, ամեն մի ժամ, ժամէժամ։

Ежеча́сный ած. ամեն ժամի։

Ёжикъ գ. ա. ոզնիկ, փոքրիկ ոզնի։

Ёжить բ. ն. սղմել, կուչ բերել։ **—ся** բ. ա. սղմուել, կուչ գալ։

Ежо́вина տե. **Ежёвина.**

Ежо́вка գ. ի. մաթզենի, մաթուզենի. բ.։

Ежо́въ-глазъ գ. ա. կչոցնեար, վայրի մանանեխ. բ.։

Ежо́вый ած. ոզնու։

Ёжъ գ. ա. ոզնի. կ.։ — **морско́й**— ծովային ոզնի, եքինոս (խեցեմորթ)։

Езуи́тъ տե. **Іезуи́тъ.**

Ей մ. այո, արդարեւ։ **Ей ей**—Աստուած է վկայ։

Екклесіа́стъ գ. ա. գիրք ժողովողի, եկլեսիաստէս (Սողոմոնի գրքերից մէկը)։

Екклисіа́рхъ գ. ա. աւագ լուսարար եկեղեցու։

Екса́рхъ, экза́рхъ գ. ա. թեմական կամ վիճակաւոր եպիսկոպոս, թեմակալ առաջնորդ։

Екса́ршескій ած. թեմակալ եպիսկոպոսի։

Е́ле մ. հազիւ, հազիւ թէ։

Е́левый, ело́вый ած. եղեւնու ‖ եղեւնափայտից շինած։

Еле́й գ. ա. իւղ, ձէթ, տճ. զէյթեաղի ‖ — **свя́тый**—սուրբ մեռոն, մեռոն։

Еле́йный ած. ձէթի ‖ մեռոնի։

Еле́нецъ գ. ա. եղջերուաւոր բզէզ. միջ.։

Еле́ница գ. ի. եղն. կ.։

Еле́нь տե. **Оле́нь.**

Елеопома́заніе գ. չ. մեռոնելը, մեռոն քսելը, օծում, օծութիւն, դրոշմ։
Елопома́зывать բ. ն. օծել, մեռոնել, մեռոն քսել, դրոշմել։ —**ся** բ. ա. մեռոնուել, օծուել։
Елеосвяща́ть բ. ն. վերջին օծում տալ։ —**ся** բ. ա. վերջին օծումն ստանալ։
Елеосвяще́ніе գ. չ. վերջին օծում։
Еле́цъ գ. ա. երկանաձուկ։
Ели́ко մ. որքան, որչափ։
Ёлка գ. ի. եղեւին. բ. || տօնածառ։
Ело́вый ած. եղեւնու, եղեւնափայտէ || || եղեւնափայտից շինած։
Ель, ёлка, ёлочка գ. ի. եղեւին, եղեւնափայտ. բ.։
Е́льникъ, —ничекъ գ. ա. եղեւնու անտառ || մշտադալար թուփ։
Еме́цъ գ. ա. անբակ, ճինակ, ճինագ || || ծոյլ մարդ։
Емки́ գ. ա. յգ. ունելիք։
Ёмкій ած. մեծածաւալ, բազմապարունակ, տեղունարուն։
Ёмкость գ. ի. մեծածաւալ լինելը, ընդարձակութիւն։
Емура́ночка գ. ի. Սիբիրեայի մուկ. կ.։
Емчу́га տ. **Сели́тра.**
Емь գ. ի. ճիրան, ճանկ։
Ендова́, ендо́вка, —вочка գ. ի. պըռունգով աման || եղերդակ, դառնիճ եղերդակ, վայրի հաճար. բ.։
Ено́товый ած. մկնարջի կամ լուացող արջի || մկնարջի մորթուց շինած։
Ено́тъ գ. ա. մկնարջ, լուացող արջ, մաքրասէր արջ. կ.։
Ентрша́ տ. **Антрша́.**
Епа́кта տ. **Эпа́кта.**
Епане́чный ած. եափնչու, տառատակի։
Епанча́, епане́чка գ. ի. եպիճակ, եափնչի, տառատոկ, գրաստ։
Епархіа́льный ած. թեմական, թեմակալ, վիճակաւոր։
Епа́рхія գ. ի. թեմ, վիճակ։

Епа́рхъ գ. ա. թեմակալ, վիճակաւոր (եպիսկոպոս)։
Епаршій, —ршескій ած. թեմակալի։
Епископія գ. ի. եպիսկոպոսարան || եպիսկոպոսական եկեղեցի || թեմ։
Епи́скопскій ած. եպիսկոպոսական։
Епи́скопство գ. չ. եպիսկոպոսութիւն։
Епи́скопствовать բ. չ. եպիսկոպոսութիւն անել։
Епи́скопъ գ. ա. եպիսկոպոս։
Епитимія́ գ. ի. ապաշխարանք։
Епитрахи́ль գ. ի. փորուրար։
Епитрахи́льный ած. փորուրարի։
Епоми́да գ. ի. վակաս։
Ёра, ёрникъ գ. ա. անառակ, գեղխ, խառնագնաց, լկտի։
Ерала́жничать բ. չ. անմիտ խօսքեր ասել, անպատեհ խօսքեր խօսել։
Ерала́жъ գ. ա. անպատեհութիւն, անմիտ խօսք։
Ербо́йзъ գ. ա. տնկըլան մուկ. կ.։
Ересенача́льникъ գ. ա. հերետիկոսապետ, գլուխ հերձուածողների։
Е́ресь գ. ի. հերետիկոսութիւն, աղանդ։
Ерети́къ, —ти́чка գ. հերետիկոս, հերձուածող։
Ерети́ческій ած. հերետիկոսական, հերձուածական։
Ерети́чество գ. չ. հերետիկոսութիւն։
Ерети́чествовать բ. չ. հերետիկոսանալ, հերետիկոսութիւն ընդունել։
Ерети́чка տ. **Ерети́къ.**
Ерихо́ниться տ. **Хорохо́риться.**
Ерлы́къ տ. **Ярлы́къ.**
Ерма́къ գ. ա. երկանաքար:
Ермо́лка, —лочка գ. ի. գիշերագդակ, ննջագդակ, թասակ։
Е́рникъ գ. ա. մանրածառ անտառ։
Ёрникъ տ. **Ёра.**
Еро́дія գ. ի. արօսին. թ.։
Ерофе́ичъ գ. ա. ցքի (զանազան խոտերով խառնուած)։

Еро́шить բ. ն. գզգզել, գծծել, խառնել (մազերը)։ **—ся** բ. ն. գզգզուել (մազերը)։

Еро́шка գ. ը. գանգրամազ գլուխ։

Ерунда́ տ. **Чепуха́.**

Еруно́къ գ. ա. զեւայ, ձեւոց (հիւսների)։

Ерусали́мъ գ. ա. տապանակ սուրբ խորհրդոյ։

Ерши́ться բ. հակառակել, ընդդիմանալ։

Еры́га, еры́жка գ. ի. ուռկան։

Еры́жникъ, —ница գ. հարբած մարդ, հարբեցող։

Еры́жничать բ. չ. հարբել, հարբենալ։

Еры́жный ած. ուռկանի։

Есау́лъ գ. ա. եսաուլ, հարիւրապետ (կոզակների)։

Есау́льскій ած. հարիւրապետի (կոզակների)։

Есау́льство գ. չ. հարիւրապետութիւն (կոզակների)։

Е́сли, е́жели շ. թէ, եթէ։

Есмь բ. եմ, ես եմ։

Есмяни́къ տ. **Ясме́нникъ.**

Есте́ственно մ. բնականաբար, բնականապէս։

Есте́ственность գ. ի. բնականութիւն։

Есте́ственный ած. բնական **—нная исто́рія**—բնական պատմութիւն։ **—нныя нау́ки**—բնական գիտութիւնք։

Естество́ գ. չ. բնութիւն, էութիւն, յատկութիւն։

Естествовѣ́дѣніе, —возна́ніе գ. չ. բնագիտութիւն, բնական գիտութիւն։

Естествоиспыта́ніе գ. չ. բնական պատմութիւն։

Естествоиспыта́тель գ. ա. բնապատմաբան։

Естествосло́вецъ տ. **Естествосло́въ.**

Естествосло́віе գ. չ. բնական պատմութիւն։

Естествосло́вный ած. բնապատմական || || բնական պատմութեան։

Естествосло́въ, естествосло́вецъ գ. ա. բնագէտ։

Ефе́съ գ. ա. դաստակ, կոթ, ըմբռնատեղ (սրի ևայլն)։

Ефимо́ны գ. ա. յգ. եկեսցէ (երեկոյեան աղօթք)։

Ефре́йторъ գ. ա. տասնապետ (զինուոր)։

Ехи́дно մ. օձապէս, օձի նման։

Ехи́дна գ. ի. իժ։

Ехи́дничать բ. չ. ոխալ, ոխ պահել, ոխակալել։

Ехи́дный ած. չար, օձաբարոյ, իժաբարոյ։

Ехи́дство գ. չ. չարութիւն, օձութիւն։

Ехи́дствовать բ. չ. օձութիւն անել։

Ещё մ. դարձեալ, կրկին անգամ, միւս անգամ, դեռ ևս։

Еѳи́рный, еѳи́ръ տ. **Эѳи́рный и эѳи́ръ.**

Ж.

Жа́ба գ. ի. դոդոշ || փողացաւ, խոզք, աքլորխեղդ։

Жа́берный ած. քիմուխափի։

Жа́бикъ գ. ա. գորտաքար։

Жаби́нецъ գ. ա. գորտնուկ. բ.։

Жа́бій ած. դոդոշի։ — **ка́мень**—գորտաքար։ **—бья ко́стка**—շան մահարար. բ.։

Жа́бникъ գ. ա. հլանունկ, հինգտերեւեան. բ.:

Жа́бный ած. փողացաւի: **—ная трава́** —շլթնատունկ. բ.:

Жабре́й գ. ա. կնձթածաղիկ, շանբերան. բ.:

Жа́брица գ. ի. գառնունգ. բ.:

Жа́бры գ. ի. յգ. քիմուխտ (ձկան):

Жа́воронникъ գ. ա. ճուռակ, որսկան բազէ. թ.:

Жаворо́нокъ, —ночекъ գ. ա. արտուտիկ, արտուտի ձագ:

Жа́воронокъ գ. ա. արտոյտ, հօտաղ խարոզ. թ.: **— луговóй**—արտոյտ մարգաց, խօլարտոյտ: **— съ хохло́мъ** —արեգաձագ. թ.:

Жа́дничанье գ. չ. ագահութիւն, աչքածակութիւն:

Жа́дничать, по— բ. չ. ագահութիւն անել:

Жа́дно մ. ագահաբար, ագահութեամբ, անյագաբար || փափագանօք:

Жа́дность գ. ի. ագահութիւն, անյագութիւն, փոշաքաղութիւն, անյագ ցանկութիւն:

Жа́дный ած. ագահ, աչքածակ, անյագ, անկուշտ, ծարաւի || փափագող, խանդակաթ:

Жадъ գ. ա. երկկամնատապ:

Жа́жда գ. ի. ծարաւութիւն, ծարաւ || փափագ, տենչ:

Жа́ждать բ. չ. ծարաւել, պապակել || փափագել, տենչալ:

Жа́ждущій ած. ծարաւի, տենչացող:

Жаке́тъ, —тка գ. ա. բաճկոնակ, պարեգօտիկ:

Жа́леніе գ. չ. խայթելը, խայթում:

Жа́листый ած. մեծախայթ, մեծ խայթոցով:

Жа́лить, у— բ. ն. խայթել: **—ся** բ. ա. խայթուել:

Жа́лище գ. չ. մեծ խայթոց:

Жа́лкій ած. ողորմելի, խղճալի, թշուառ, կարեկցութեան արժանի, հէգ || արհամարհելի, ողորմելի:

Жа́лко մ. եւ բ. ցաւալի, ափսոսալի || ցաւալի է, ափսոս է:

Жа́ло գ. չ. ծայր (ասեղի եայլն) || շեղբ, բերան (ածելիի եայլն) || խայթիչ, խայթոց || վնասելու զօրութիւն:

Жа́лоба գ. ի. գանգատ, բողոք, սրտմտունք || բողոքագիր:

Жа́лобливый տ. **Жа́лостливый.**

Жа́лобникъ տ. **Жа́лобщикъ.**

Жа́лобно մ. ողբալի կերպով, ողբաձայն, ողորմագերս:

Жа́лобный ած. խղճալի, ողբալի, ողբաձայն, ողբագին, կողկողագին || գանգատի, բողոքի:

Жа́лобщикъ գ. ա. գանգատող, գանգատաւոր, բողոքող, դատավար:

Жа́лованный ած. պարգեւատրուած, պարգեւած, ընծայուած,

Жа́лованье գ. չ. պարգեւատրութիւն || ռոճիկ, հասոյթ:

Жа́ловать բ. ն. վարձատրել, պարգեւատրել, շնորհել || տեսութեան գնալ, այցելել || սիրել, պաշտպանել: **—ся** բ. ա. գանգատուել, գանգատել:

Жалонёръ գ. ա. շարացոյց զինուոր:

Жало́нъ գ. ա. նշանահար, շարացոյց ձողիկ, ուղղութեան ցից:

Жа́лостливый, жа́лобливый ած. գթոտ, բարեգութ, գորովագութ, գաբաղի:

Жа́лостно մ. այլողորմ, ողբաձայն:

Жа́лостный ած. ողորմելի, խղճալի, ողբալի, այլողորմ, աղեբեկ:

Жа́лость գ. ի. կարեկցութիւն, գութ, արգահատութիւն:

Жалузи́, —люзи́ գ. յգ. վանդակապատք, ցանցաձեւ ծածկոց (լուսամուտների):

Жаль գ. ի. եւ բ. ստ. կարեկցութիւն,

արգահատութիւն || ափսոս է, ափսոս։

Жáльный ած. խղճալի, խայթոցի։

Жалѣ́ніе գ. չ. ցաւակցութիւն, ափսոսալը, խնայելը։

Жалѣ́ть, по— բ. չ. խղճալ, խնայել, ափսոսալ, ցաւել, սորջանալ։

Жандáрмъ գ. ա. ժանդարմ, ոստիկան հեծելազօր, աշխարհապահ։

Жарá գ. ի. տապ, շոգ, սաստիկ ջերմութիւն։

Жаратóкъ գ. ա. անթեղնոց, առանձին կրակատեղ (վառարանի մէջ)։

Жаргóнъ գ. ա. խանգարուած բարբառ || || ծածուկ բարբառ։

Жáреніе գ. չ. խորովելը, խորովում։

Жáреное տ. **Жаркóе.**

Жарёха գ. ի. ծ. գանակոծութիւն, քօթակ, դնքստոց, դնքսոց։

Жáрить, жáривать բ. ն. խորովել, տապակել || աղանձել, բովել || տաքացնել (զգեստները՝ միջատները դուրս քշելու համար), շոր թափ տալ թոնրի մէջ || գանակոծել, լաւ դնքստել կամ դնքսել, կողքերը տաքցնել։

Жáркій ած. ջերմ, տաք, հրատապ || || սաստիկ։ **— пóясъ**—այրեցեալ գօտի (աշխարհագրական)։

Жáрко, —кóнько մ. ջերմագին, սաստիկ ջերմ || սաստիկ։

Жарковáтый ած. փոքր ինչ ջերմ, փոքր ինչ շոգ։

Жаркóе, жáреное ած. և գ. չ. խորոված, տապակայ, կարմրացրած (միս)։

Жаркóй ած. **—цвѣтъ**—բոցագոյն, բոսորագոյն։

Жáрница գ. ի. հնոց (շոգեմեքենայի մէջ)։

Жарóвикъ գ. ա. փոքրիկ կրակարան (քիմիական փորձերի համար)։

Жарóвня, —венька գ. ի. կրակարան, մանղալ։

Жаровóй ած. ջերմութեան || տաքացնելու։ **—вая тýша**—կրակատեղ վառարանի։

Жаръ գ. ա. սաստիկ տաքութիւն, ջերմութիւն, տապ, շոգ, տօթ || տենդ, տաքութիւն, արեան բորբոքում || եռանդ, աշխոյժ, ձգտում || հրատ, գազախ, անթեղ, տճ. քէօզ։

Жаръ-птúца գ. ի. հնդիկ ջայլամ, կազուար. թ.։

Жасмúнный ած. յասմիկի։

Жасмúнъ, ясмúнъ գ. ա. յասմիկ. բ.։ **— дикій**—վայրի յասմիկ. բ.։

Жáтва գ. ի. հնձելը || հունձ || հնձելու ժամանակ || շահ, օգուտ։

Жáтый ած. հնձուած, սեղմուած, քամուած։

Жать բ. ն. հնձել || սեղմել, ճնշել || ճըմլել, մզել || նեղը ձգել, տեղից վռնդել, հալածել։ **—ся** բ. ա. սեղմուել || || մզուել։

Жбанъ, —нецъ, —нчикъ գ. ա. կուժ, դորակ, փայտէ գուգում (գիւղերում ըմպելիքներ պահելու համար)։

Жвáка, жвáчка գ. ի. որոճելը (կենդանու) || եմ, կեր || ծխախոտի տերև (ծամելու համար և այլն) || ծամոն, ծամոց։

Жвáло գ. չ. կզակներ, ծնօտներ (կրիայի, միջատների և այլն)։

Жвáчникъ, жвáчко-жýющій գ. ա. որոճող։

Жвáчный ած. որոճի || որոճելու || որոճող։ **—ныя живóтныя**—որոճող կենդանիք։

Жгунъ գ. ա. դարապղպեղ. բ.։

Жгутúть բ. ն. լախտել, լախտով պարնել։

Жгутъ գ. ա. լախտ, թուրայ։

Жгýчесть գ. ի. կիզողութիւն, այրեցողութիւն, կծկիչ զօրութիւն, կսկծացնելու յատկութիւն։

Жгýчій ած. այրող, կիզող, տապախառն, մաշող, կծու, այրեցական։

Жгу́чка, —чая крапи́ва գ. ի. եղինջ, եղինձ. բ. || եղինձ ծովային (թունաւոր կենդանի)։
Ждать բ. ն. սպասել, համբերել, յուսալ։
Же շ. իսկ, բայց, եւ, և։
Жева́ка գ. ը. անդադար ծամող։
Жева́ніе գ. չ. ծամելը || որոճ, որոճալը։
Жёванный ած. ծամած, ծամուած։
Жева́тельный ած. ծամելի, ծամող։
Жева́ть, —вывать, —вну́ть բ. ն. ծամել։ **—ся** բ. ա. ծամուել։
Жега́ло, жига́ло գ. չ. հրացած երկաթ (փայտ ևայլն ծակելու համար)։
Жёзленикъ, —лоно́сецъ գ. ա. գաւազանակիր։
Жезлъ գ. ա. ցուպ, գաւազան, գայիսոն։
Жела́емый ած. ցանկալի, բաղձալի, տենչալի։
Жела́ніе գ. չ. ցանկութիւն, բաղձանք, տենչանք, տենչ, փափագ, աւիւն || || յօժարութիւն։
Жела́нный ած. ցանկալի, տենչալի, բաղձալի, փափագելի, սիրելի։
Жела́тельно բ. ցանկալի է, փափագելի է։
Жела́тельный ած. ցանկալի, բաղձալի, տարփալի, տենչալի։
Желати́на գ. ի. մածոյծ, մածուած, ոսկրահիւթ։
Желати́нный ած. մածուցային։
Жела́ть, по— բ. ն. ցանկալ, կամենալ, բաղձալ, տենչալ, փափագել։
Жела́ющій ած. ցանկացող, կամեցող։
Желва́къ, —вачёкъ գ. ա. ուռոյցք, ուռուցք, պալար, այտուցք։
Желва́стый ած. ուռուցքներով լի, պալարաշատ || չրչրկոտ, չրչրոտ, չրչրուկով ծածկուած։
Желвачи́ще գ. չ. մեծ ուռուցք։
Желвь գ. ի. կրիայ, ցամաքային կրիայ || || ուռուցք || գեղձ, խուլ։
Желдь գ. ի. փշալից գարինի || վայրի մրտենի (թուփ)։
Желе́ գ. չ. անհ. դոնդող, դողդողան (սառած մսի հիւթ) || բանդակ (սառած քաղցրաւենիքի հիւթ)։
Железа́, —лёзка գ. ի. գեղձ, խուլ, մըսան։ **—грудна́я**—ստինք, ծիծ։ **—миндалеви́дная**—նշագեղձ։ **—одино́чная**—մենագեղձ։ **—околоу́шная**—ականջագեղձ։ **—поджелу́дочная**—փորագեղձ։ **—пото́вая**—քրտնաբեր գեղձ, քրտնագեղձ։ **—са́льная**—ճարպագեղձ։ **—слёзная**—արտասուագեղձ։ **—слюнна́я**—թքագեղձ, լորձնագեղձ։ **—сѣмя́нная**—սերմնագեղձ։ **—трубча́тая**—մատնոցագեղձ։ **—щитови́дная**—վզագեղձ, վահանագեղձ։
Желези́стый ած. գեղձառատ, խուլոտ, խուլխուլոտ, մսանուտ։
Желе́зница գ. ի. խոզախտային գեղձայտուցք։
Жёлкнуть, за— բ. չ. դեղնել։
Желна́ գ. ի. սև փայտփոր. թ.։
Желоби́на գ. ի. խողովի փոր, խողովի անցքը || գետի տաշտը, հուն։
Желоби́стый, —бчатый ած. փորացրած, խողովաձև շինուած։
Желоби́ть, вы— բ. ն. փորցնել կամ փորել (երկայնութեամբ)։
Желобле́ніе գ. չ. փորցնելը։
Желобова́тый ած. փորանման, փորաձև, խողովաձև։
Желобови́на տ. **Желоби́на.**
Желобо́къ գ. ա. փոսիկ || ջրորդան, ջրփող։
Жело́бчатый տ. **Желоби́стый.**
Жёлобъ, жо́лобъ, —бо́къ, —бо́чекъ գ. ա. ջրփող, ջրորդան, ջրխողով, օլուխ։
Жёлтенькій ած. դեղնագոյն, դեղնափայլ, անուշ դեղին։
Желтёхонокъ գ. ա. մութ-դեղին, խիստ դեղին։
Желтизна́, —тина́ գ. ի. դեղնութիւն։
Желти́къ գ. ա. դեղին, դեղնագոյն, դեղ-

նամորթ, դեղնափետուր || դեղնաքար, դեղին աւազ։

Желти́нникъ տ. **Жёлтникъ.**

Желти́ть, вы— բ. ն. դեղնեցնել, դեղին ներկել։

Жёлтникъ, —ти́нникъ գ. ա. պսոր, թրիմ. բ.։ — **ядови́тый**—թունածառ. բ.։ — **краси́лный**—սպարակ. բ.։

Желтни́ца տ. **Желтя́ница.**

Желто́ մ. դեղին, դեղնագոյն։

Желтобрю́хій ած. դեղնալանջ, դեղնափետուր։

Желтобрю́хъ, —топу́зъ, —топу́зикъ գ. ա. դեղնալանջ մողէս։

Желтобрю́шка գ. ի. դեղնալանջ խաղտրտնիկ. թ.։

Желтова́тость գ. ի. դեղնագոյն լինելը։

Желтова́тый ած. փոքր ինչ դեղին, դեղնագոյն, դեղձան։

Желтогла́зъ գ. ա. —**европе́йскій**—հրանունկ. բ.։

Желтоголо́вникъ տ. **Калу́жница.**

Желтогру́дый ած. դեղնալանջ։

Желтока́мень գ. ա. խողագի, կորդուախունկ, երիցանուկ, երիցու աղցան. բ.։

Желтоколо́сникъ գ. ա. հաւուց բոյս.։

Желтоко́рень գ. ա. դեղին կոճ. բ.։

Желто́къ գ. ա. դեղնուց (հաւկթի)։

Желтолёнъ գ. ա. շոճատերև, ճիասամիլթ. բ.։

Желтомоло́чникъ գ. ա. կաթեղխոտ, հողմափայտ, ծիծեռնախոտ. բ.։

Желтоно́сый ած. —**дроздъ**—մշահաւ, տորդիկ. թ.։

Желтопу́зикъ, —пузъ տ. **Желтобрю́хъ.**

Желтосли́вникъ գ. չ. սալորենի, շլորենի, շլորի ծառ. բ.։

Желтосли́въ գ. ա. դեղին սալոր, շլոր։

Желтофіо́ль գ. ի. դեղին շահպրակ, մեմփածաղիկ, թիւթիայ. բ.։

Желтоцвѣ́тъ գ. ա. օձի դեղ, բոգ. բ.։

Желту́ха գ. ի. դեղնութիւն, դեղնացաւ, դալկուն (հիւանդութիւն)։

Жёлтый ած. դեղին։ — **листъ**—դեղին դաղձ. բ.։ — **сури́къ**—կապարաքուա։ —**тая вере́ва**—դեղին ուռենի. բ.։ — **ва́хта**—ջրանետ. բ.։ — **слюда́**—կլոսկի։

Желть գ. ի. դեղնութիւն։

Желтя́къ գ. ա. քրքում հնդկաց, դեղին կոճապղպեղ. բ.։

Желтѣ́ть բ. չ. դեղնել։ —**ся** բ. ա. դեղնագոյն երևալ, դեղնափայլել։

Желтяни́ца գ. ի. վայրի քրքում, ապուռ, մասխար. բ.։

Желу́дникъ գ. ա. հնդիկ շագանակենի. բ.։

Желудко́вый ած. խոզակաղնիի, խոզակաղնու։

Желу́докъ գ. ա. ստամոքս։

Желу́дочекъ գ. ա. (**се́рдца**)—սրտի խորշ, սրտախորշ, խինձ սրտի։

Желу́дочный ած. ստամոքսի || ստամոքսային։ — **сокъ**—ստամոքսային հիւթ։

Жёлудь, жо́лудь, —докъ խոզակաղին։ — **морско́й**—կաղնատապ, պատենաւոր բադ (խեցի)։

Желче́ніе գ. չ. դեղնեցնելը։

Желчепузы́рный ած. միզական մրուր, կխտխտական մրուրք։

Желчина́ տ. **Желтизна́.**

Жёлчный ած. մաղձոտ, լեղիի, մաղձային։ —**прото́къ**—լեղատար, լեղանցք, մաղձային անցք։ — **пузы́рь**—լեղիի փամփուշտ։

Жёлчь գ. ի. լեղի, մաղձ || դառնութիւն, բարկութիւն։

Желѣза́ տ. **Железа́.**

Желѣ́зина գ. ի. կղկղանք (երկաթի)։

Желѣ́зистый ած. երկաթախառն, երկաթական || մաանուտ։ — **синеро́дъ**—երկաթախաժածին, խաժերկաթ։

Желѣзко գ. չ. Նետի ծայր, քերիչ երկաթ։
Желѣзникъ գ. ա. բօքինենի, կեղծ ա-գատխա. բ.։
Желѣзница գ. ի. սիփիայ. ձ. || քէրքէր, բուֆխա (ախտ)։
Желѣзный ած. երկաթէ || երկաթա-կուռ || երկաթախառն։ — **купоросъ** —երկաթէ արջասպ, զաղ, զաճ։ —**ная дорога**—երկաթուղի։
Желѣзня́къ գ. ա. երկաթաքար, երկա-թահանք || աղաւնարօտ, աղաւնիճ. բ.։
Желѣзо գ. չ. երկաթ։ — **сѣрни́стое** —ծծմբատ երկաթի։
Желѣзодѣлательный ած. երկաթա-գործ։ — **заво́дъ**—երկաթի գործարան։
Желѣзоплави́льный ած. երկաթահալ, երկաթ հալելու։
Желѣзорѣзный ած. երկաթ կտրող։ —**ныя но́жницы**—երկաթահատ (գոր-ծիք)։
Желѣзце գ. չ. երկաթի կտոր։
Жема́ненье գ. չ. կոտրտուելը (վարմանց մէջ), ծռիկ-ծռիկ գալը, քրքրուելը, ա-լէվլիկ գալը։
Жема́нистый ած. կոտրտուող, ալէվլիկ եկող, ծռմռուող, ծռիկ-ծռիկ եկող։
Жема́ниться բ. ա. կոտրտուել, ծռմռ-ուել, ծռիկ-ծռիկ գալ, ալէվլիկ գալ։
Жема́ниха տ. **Жема́нъ.**
Жема́нно մ. կոտրտուելով, ալէվլիկ գալով։
Жема́нный ած. կոտրտուող, ծեքծեքող, ծռմռկուող։
Жема́нство գ. չ. կոտրտուք, ծեքծե-քանք, ծամածռութիւն, արուեստա-կանութիւն։
Жема́нъ գ. ա., —**ница** գ. ի. կոտրտուող, ալէվլիկ եկող, ծռիկ-ծռիկ եկող, ցխքի-ցխքի գալող։
Жемо́къ գ. ա., —**му́лька** գ. ի. ձեռքի մէջ ճմլած կամ տրորուած բան (խը-մոր, մոմ եւայլն)։

Же́мчугъ, Жемчу́гъ գ. ա. մարգարիտ։
Жемчу́жина, —чу́жинка գ. ի. մար-գարտահատ, մարգարտի հատիկ։
Жемчу́жникъ գ. ա., —**ница** գ. ի. մար-գարտավաճառ։
Жемчу́жный ած. մարգարտեայ, մար-գարտազարդ, մարգարտէ։ —**ная ра́-ковина**—մարգարտաբեր խեցի։
Жена́ գ. ի. կին, ամուսին, կողակից։
Жена́тый ած. պսակուած, ամուսնացած, ամուսնաւոր, կանամբի։
Жени́ровать բ. ն. անհանգստութիւն պատճառել, նեղութիւն տալ։
Жени́ть բ. ն. ամուսնացնել, պսակել։
Жени́тьба գ. ի. ամուսնութիւն։
Жени́хъ, —ни́шекъ, —шёнокъ գ. ա. խօսնայր, փեսայ, փեսայացու, փեսա-ցու, հարսնատենչիկ։
Жёнка գ. ի. կնիկ։
Женодержа́віе գ. չ. կնապետութիւն։
Женолюби́вый ած. կնասէր, կնամոլ։
Женолю́біе գ. չ. կնասիրութիւն, կնա-մոլութիւն։
Женому́жіе գ. չ. արուէգութիւն, այ-րակնութիւն, երկսեռութիւն։
Женому́жескій ած. երկսեռ, արուէգ, որձէգ։
Женообра́зный ած. կանացի, կնոջ կեր-պարանք ունեցող || կնատ։
Женоподо́бный ած. կանացի, կնկայ նը-ման։
Жёночка տ. **Жена́.**
Же́нскій ած. կնոջ || կնային, կանացի, իգական։
Же́нственность գ. ի. կանացիութիւն, կնոջ շնորհք։
Же́нственный ած. կանացի։
Жёнушка տ. **Жена́.**
Же́нщина գ. ի. կնամարդ, կին։ — **за́-мужная**—առնակին, արամբի։
Жера́вецъ, жера́вль տ. **Жура́вль.**
Жердево́й, —дяно́й ած. ձողաշէն, ձո-

դերից շինուած։

Жерди́ло գ. չ. երկար ու բարակ ծառ, երկար ձող։

Жерди́на, —нка գ. ի. ձող, ձողի, բարակ գերան։

Жердь, —дка, —до́чка գ. ի. ձողիկ, բարակ և երկայն փայտ։

Жерёбая ած. գ. ի. յղի ձի, ծանրած ձի։

Жéребей, —бій, —беёкъ գ. ա. մաս, բաժին, վիճակ։

Жеребёнокъ, —ночекъ գ. ա. քուռակ։

Жеребе́цъ, —бчикъ գ. ա. յովտակ, յովատակ, ցատկախանձ ձի, փահլ, որձ ձի, տճ. այղըր։ — **кро́вный**— խեշակ, դզի։

Жереби́ться, о— բ.' ա. ծնել (ձի)։

Жеребьёвый ած. վիճակով։

Жеребя́тница գ. ի. ծնած ձի, ծնող ձի։

Жеребя́чій ած. յովատակի, որձ ձիու։

Жереви́ка գ. ի. հապալասի (թուփ)։

Жéрехъ գ. ա. ձիաձուկ. ձ.։

Жерло́ գ. չ. բերան, որկոր, փոր ‖ խառնարան (հրաբուղխ լեռան)։

Жерновки́ գ. ա. յգ. կոճիճ, ոտքի կոշտեր,

Жерново́й ած. երկանաքարի։

Жёрновъ, —во́къ գ. ա. երկանաքար, երկանք։

Жерноко́въ, —носѣкъ գ. ա. երկանաքար կռանող։

Жерови́ка տ. **Жереви́ка.**

Жéртва գ. ի. զոհ, ողջակէզ ‖ նուէր ‖ ‖ անձնազոհութիւն։

Жéртвенникъ գ. ա. զոհի սեղան, զոհարան։

Жéртвенный ած. զոհի, ողջակէզի։

Жéртвище գ. չ. կռատուն։

Жéртвованіе գ. չ. զոհելը, ընծայելը, նուիրելը։

Жéртвователь գ. ա. զոհող, նուիրող, ընծայող, ընծայամատոյց։

Жéртвовать, по— բ. ն. զոհել, նուիրել։

Жертвоприношéніе գ. չ. զոհաբերութիւն, նուիրատուութիւն։

Жéртовникъ տ. **Жéртвенникъ.**

Жеру́ха գ. ի. ջրակոտեմ, ջրկոտեմ, նաւարտակ. բ.։

Жéстеръ գ. ա. դժնիկ (թուփ)։

Жестикули́ровать բ. չ. ձեռք ու ոտք շարժել (խօսակցութեան ժամանակ)։

Жестикуля́ція գ. ի. շարժականք, ձեռք ու ոտ շարժելը (խօսակցութեան ժամանակ)։

Жести́ть, за— բ. ն. կարծրացնել։

Жёсткій, —кова́тый ած. կարծր, պինդ, խոշոր, կոշտ, խիստ։

Жёсткнуть, —стѣть բ. չ. կարծրանալ, պնդանալ։

Жёстко մ. կարծր, պինդ, կոշտ։

Жесткокры́лый ած. կարծրաթև, պատենաթև։ **—лое насѣко́мое**—պատենաթև միջատ։

Жёсткость գ. ի. կարծրութիւն, պնդութիւն, կոշտութիւն։

Жесто́кій ած. անգութ, անողորմ, խրստասիրտ, խիստ, դժնդակ, չարատանջ։

Жесто́ко մ. անգթաբար, անողորմաբար, խիստ կերպով։

Жестоковы́йный ած. խստապարանոց, յամառ։

Жестоконра́віе գ. չ. խստաբարոյութիւն, դաժանաբարոյութիւն։

Жестоконра́вный ած. խստաբարոյ, դաժանաբարոյ։

Жесткосéрдіе գ. չ. խստասրտութիւն, անգթութիւն, դաժանութիւն։

Жестокосéрдно մ. խստասրտութեամբ։

Жестокосéрдый ած. խստասիրտ, քարասիրտ, անգութ, դաժան։

Жесто́кость գ. ի. անգթութիւն, խստութիւն, դաժանութիւն ‖ սաստկութիւն։

Жесточа́ть բ. չ. կարծրանալ, խստանալ։

Жесточи́ть բ. ն. դաժանացնել, կարծրացնել։

Жестръ գ. ա. մամուխ (թուփ)։
Жесть գ. ա. շարժուածք (մարմնի, ձեռների)։
Жесть գ. ի. թիթեղ։
Жестѣть տ. **Жёсткнуть.**
Жестяникъ գ. ա. թիթեղագործ, տՃ. թանաքեաջի։
Жѣстянка, —ночка գ. ի. թիթեղեայ տուփ, թիթեղաշէն արկղիկ։
Жестяной ած. թիթեղէ, թիթեղաշէն, թիթեղից շինած։
Жетонъ, —тончикъ գ. ա. ձերադ, վահանակ (մետաղէ), խաղալու փուլ։
Жечь, жигать բ. ն. այրել ‖ թրծել։ **—ся** բ. ա. այրուել։
Жженіе գ. չ. այրելը ‖ թրծելը։
Жжённый ած. այրուած ‖ թրծուած։ **—кирпичъ**—թրծած աղիւս։
Живика գ. ի. գորտախոտ. բ.։
Живитель գ. ա., **—ница** գ. ի. կենսատու, կենդանարար (մարդ)։
Живительный ած. կենսատու, կենդանարար, կենարար։
Живить բ. ն. կենդանացնել ‖ ոգեւորել։ **—ся** բ. ա. կենդանանալ։
Живица գ. ի. սպիտակ ռետին։
Живность գ. ի. հաւք, հաւեղէնք, ընտանի թռչուններ ‖ սեղանի պաշար ‖ ‖ կենդանի ձուկ։
Живо մ. գուարթագին, կենդանի, եռանդով, աշխոյժ, արագ, շուտ։
Живодёрня գ. ի. քերթելու տեղ, քերթարան (սատկած անասունների)։
Живодёръ գ. ա. քերթող ‖ կեղեքող, կեղեքիչ։
Живое ած. և գ. չ. առողջ մարմնի զգայական մասը։ **Задѣть за живое**—խօսքով սաստիկ վիրաւորել։
Живой ած. կենդանի ‖ եռանդուն, աշխոյժ։
Живокость գ. ի. արտուտոտն, շամպղիտակ. բ.։
Живоносный ած. կենսաբեր։
Живописаніе տ. **Живопись.**
Живописать բ. ն. նկարել, կենդանագրել։
Живописецъ գ. ա. նկարիչ, պատկերահան։
Живописно մ. նկարագրական կերպով։
Живописность գ. ի. նկարավայել լինելը, նկարչական գեղեցկութիւն (բնութեան եայլն)։
Живописный ած. նկարագրական, նկարավայել, նկարելու արժանի, նկարագեղ։ **—ное мѣстоположеніе**—նկարագեղ տեղ կամ տեղադրութիւն։
Живопись գ. ի. նկարչութիւն ‖ նկար։ **— стѣнная**—տամկանկար։ **— водяная**—ջրազանգ նկարչութիւն։ **— масляная**—իւղաթուրմ նկարչութիւն։
Живоразниманіе գ. չ. անդամահատութիւն կենդանեաց (բնախօսական փորձերի համար)։
Живородящій, —родный ած. կենդանածին։
Живорось գ. ա. բուսակենդանի։
Живорыбный ած. **—садокъ**—ձկնոց, ձկներ մեծացնելու աւազան։
Живость գ. ի. արագութիւն ‖ ոգեւորութիւն, եռանդ ‖ սաստկութիւն։
Животвореніе գ. չ. կենդանացում, կենդանացնելը, կեանք տալը։
Животворецъ գ. ա. կենսատու, կենդանարար։
Животворить բ. ն. կենդանացնել, վերստեղծել։
Животворный, —творительный ած. կենարար, կենսատու, կենդանարար, կենդանաբեր։
Животикъ գ. ա. փորիկ, պզտի փոր։
Животина, —нка գ. ի. անասուն, կենդանի ‖ չիմար, անասուն։
Животное ած. և գ. չ. կենդանի, անասուն։ **—ныя** յգ. կենդանիք։ **— без-**

зу́быя—անատամ կ.։ — безпозвоно́чныя—անողնաշար կ.։ — бронено́сцы—զրահաւոր կ.։ — вонючія—ժանտահոտ կ.։ — двукопы́тныя—երկսմբակ, թաթահերձ կ.։ — жва́чныя—որոճող կ.։ — земново́дныя—երկակենցաղ կ.։ — копы́тныя—սմբակաւոր կ.։ — ластано́гія—ձկանման կ.։ — лучи́стыя—ճառագայթաձև կ.։ — микроскопи́ческія—մանրաճճիք։ — млекопита́ющія—կաթնակեր կ.։ — многокопы́тныя—բազմասմբակ կ.։ — насѣкомоѣдныя—միջատակեր, ճճիակեր կ.։ — однокопы́тныя—միասմբակ կ.։ — су́мчатыя—քսակաւոր կ.։ — толстоко́жія—հաստամորթ կ.։ — хи́щныя—գիշատիչ կ.։ — чешу́йчатыя—թեփամորթ կ.։

Животноросте́ніе գ. չ. կենդանաբոյս։

Живо́тность գ. ի. կենդանի լինելը, անասնութիւն։

Живо́тный ած. կեանքի || կենդանու || || կենդանական։ —ное ца́рство—կենդանեաց կարգ կամ թագաւորութիւն։

Животолюбя́щій ած. կենսասէր || որովայնասէր, փորի պատիւը գիտցող։

Животолю́бецъ գ. ա. կենսասէր մարդ։

Животолю́біе գ. չ. կենսասիրութիւն, կենսասիրութիւն։

Животрепе́щущій ած. կենսալի, կենդանի, հետաքրքիր։

Живо́тъ, —во́тикъ գ. ա. փոր, որովայն || կեանք։

Живу́честь գ. ի. երկարակեցութիւն, կեանքի զօրութիւն։

Живу́чій ած. երկարակենցաղ, երկար ապրող || դիմացկուն։

Живу́чка գ. ի. գառնադմակ. բ.։

Живу́щій ած. գ. ապրող, կեցող, բնակող։ — дохо́дами—հասատու։ — въ пеще́рахъ—սորաբնակ, սորամուտ։

Живу́щъ ած. դիմացկուն, երկարակեաց, կենսունակ։

Жи́вчикъ գ. ա. ժիր, կայտառ || երակի զարկ || սերմնորդ։

Живы́й տ. **Живо́й.**

Живьёмъ մ. կենդանի ժամանակ։

Жига́лка գ. ի. մանրատերև եղինճ. բ.։

Жига́ло տ. **Жега́ло.**

Жигало́къ տ. **Верескле́дъ.**

Жига́льница գ. ի. սուրճի բովիչ, ղահվէի բովիչ։

Жигану́ть, —гну́ть բ. ն. այրել || վընասել։

Жигуне́цъ գ. ա. խգարող, ակրկարհայ, ալթխմոն. բ.։

Жигу́честь գ. ի. այրողութիւն, կիզողութիւն, կսկծացնող յատկութիւն։

Жигу́чій ած. այրող, կիզող, ծակծկող, կսկծացնող։

Жигу́чка գ. ի. մամրիչ. բ.։

Жиди́ть, раз— բ. ն. անօսրացնել, ջրացնել, ջրալի անել։

Жи́дкій, —денькій, —дкова́тый ած. ջրալի, հեղուկ, հոսանուտ, լոյծ || անզօր, տկար, կակուղ, թոյլ։

Жи́дко, —де́нько մ. ջրալի։

Жидкомѣ́ръ գ. ա. հեղուկաչափ, անօսրաչափ (գործիք)։

Жи́дкость գ. ի. անօսրութիւն, ջրալիութիւն || հեղուկ, հեղանիւթ, հիւթանիւթ, հոսանիւթ, հիւթ։ — магни́тная—մագնիսական հեղուկ։ — теку́чая—հոսանիւթ։ — ка́пельная—ջրեղէն հեղուկ, կաթիլաւոր հեղուկ։

Жидо́вка գ. ի. հրէուհի։

Жидо́вникъ գ. ա. կարճաբուն հակակ, թզուկ հակակի. բ.։

Жидо́вская-ви́шня տ. **Можжу́ха.**

Жи́довская-смола́ տ. **А́сфальтъ.**

Жидо́вскій ած. հրէական || հրէից։

Жидо́вское-де́рево տ. **Жидо́вникъ.**

Жидо́вство գ. չ. հրէութիւն, յուդայա-

կանութիւն։

Жидо́вствовать բ. չ. Մովսիսական օ-րինաց հետևել։

Жидомо́ръ գ. ա., **—мо́рка** գ. ի. ջը-հուտ, ժլատ, պօշաքաղ։

Жидъ գ. ա. հրէայ, ջհուդ, եահուդի։

Жидѣ́ть բ. չ. անօսրանալ, ջրանալ։

Жи́жа, жи́жица գ. ի. հիւթ, քա-մուածք, մզուածք || թան։

Жизнеда́вецъ, —да́тель գ. ա. կեն-դանատու, կենսատու, կեանք տուող, կեանք նուիրող։

Жизнеда́тельный ած. կենսատու։

Жи́зненность գ. ի. կենդանութիւն, կենսականութիւն։

Жи́зненный ած. կենսական || կեանքի։ **—нные припа́сы**—պաշար, պարէն, նպար, ուտելիք։

Жизнеописа́ніе գ. չ. կենսագրութիւն։

Жизнеописа́тель գ. ա. կենսագիր։

Жизнеописа́тельный ած. կենսագրա-կան։

Жизнь գ. ի. կեանք || կենցաղ || կենցա-ղավարութիւն, վարք, կեանքի եղա-նակ։ **— свѣтска́я**—աշխարհային կեն-ցաղավարութիւն։

Жи́ла, —лка, —лочка գ. ի. երակ || || ճիլ, ջիլ, ջիղ։ **— рудна́я**—փեռե-կուած, տամար (հանքի)։

Жи́ленье գ. չ. ձգձգելը, քաշքշելը || || բանի սեպհականացնելը, սնոտի բա-ների վրայ վիճելը։

Жиле́тный ած. բաճկոնակի։

Жиле́тъ, —ле́тецъ գ. ա. ելակ, բաճ-կոնակ։

Жиле́цъ գ. ա., **—ли́ца** գ. ի. բնակող, վարձարնակ, կեցող (տան մէջ)։

Жили́га տ. **Жа́лга.**

Жи́листый, —ло́ватый ած. բազմե-րակ || բազմաջիղ || ջլապինդ, ջղա-պինդ, հաստաջիլ։

Жи́лить բ. ն. բանի սեպհականացնել || || հակառակել, վիճել (սնոտի բանե-րի վրայ)։ **—ся** բ. ա. աշխատել, գուն գործել։

Жили́ще գ. չ. բնակարան, կացարան, տուն։

Жи́лка տ. **Жи́ла.**

Жилкова́тый տ. **Жили́стый.**

Жило́й ած. բնակելի, կենալու, բնա-կուելու յարմար || բնակուած։

Жи́лочка տ. **Жи́ла.**

Жи́лочница գ. ի. բեհեզածաղիկ. բ.։

Жильё, —ло գ. չ. բնակութիւն, բնա-կարան։

Жи́льный, —лочный ած. երակի || || երակային || ջղի, ջղային։

Жиля́ть, —лну́ть բ. ն. խայթել, խայ-թոցով ծակել։

Жи́молостина գ. ի. այծատերևի ոստ։

Жи́молостникъ գ. ա. այծատերևի մա-ցառ։

Жи́молостный ած. այծմօրուքի, այծա-տերևի։

Жи́молость գ. ի. այծմօրուք, այծա-տերև (թուփ) **— кра́сная**—մշտա-գուարճ. բ.։

Жирандо́ль գ. ա. բազմաստեղն աշտա-նակ։

Жирасо́левый ած. արևակից շինած։

Жирасо́ль գ. ի. արևակն, արևադէմ քար։

Жира́фъ գ. ա. ընձուղտ, անալուտ. կ.։

Жи́рно, жи́рненько մ. պարարտ, գէր, իւղալի, եղոտ, շատ։

Жирноли́стка գ. ի. սագալեղու, դան-դուռ. բ.։

Жи́рность գ. ի. պարարտութիւն, գէ-րութիւն, եղոտութիւն, շատութիւն։

Жи́рный, —ненькій ած. իւղալի, պա-րարտ, պարարակ, գէր, ճարպոտ || || ճարպողական, ճարպային || արդիւ-նաւոր, շահաւէտ։ **—ная кислота́**—ճարպողական թթուուտ։ **—ное ма́сло**

—Ճարպային խեղ։ —ное мѣсто—արդիւնաւոր պաշտօն, եղոտ տեղ։ —ная трава́—սագալեզու, գանգուռ բ.։

Жирова́ть *բ. չ. հանգստանալ, հանգչել (կենդանիք) ‖ խաղալ, ուրախանալ։*

Жирови́къ *գ. ա. Ճարպաքար, ստեատիտ ‖ ‖ գիրուկ երեխայ, գնդլիկ մանուկ։*

Жирово́й *ած. իւղոտ, եղոտ, պարարտ ‖ ‖ քուռնիլթ։*

Жирото́пня *գ. ի. Ճրագու հալելու տեղ։*

Жирото́пъ *գ. ա. Ճարպ հալող։*

Жиру́ха *տ.* **Жеру́ха.**

Жиръ, —рокъ *գ. ա. Ճարպ, Ճրագու։*

Жирѣ́ть, за— *բ. չ. գիրանալ, գիրնալ, պարարտանալ, չաղանալ։*

Жиря́къ *գ. ա. գիրուկ, գէր մարդ, չաղ մարդ։*

Житва́ *տ.* **Живи́ка.**

Жите́йскій *ած. կեանքի ‖ աշխարհային։*

Жи́тель *գ. ա. բնակիչ, բնակ։*—**ница** *գ. ի. բնակչուհի։*

Жи́тельство *գ. չ. բնակութիւն, բնակութեան տեղ ‖ բնակարան, կացարան։*

Жи́тельствовать *բ. չ. բնակել, կենալ, ապրել։*

Житіе́ *գ. չ. կեանք ‖ կենցաղավարութիւն, կացութիւն, կենաց եղանակ ‖ ‖ կենսագրութիւն, վարուց պատմութիւն ‖ կայք, գոյք։*

Жи́тникъ, —ничекъ *գ. ա. շտեմարանապետ, ամբարապետ ‖ շիկամուկ, դաշտի մուկ ‖ կորեկ հաց ուտող։*

Жи́тница *գ. ի. շտեմարան, ցորենի ամբար։*

Жи́то *գ. չ. ցորեն, արմտիք։*

Житопрода́вецъ *գ. ա. ցորենավաճառ, ցորենի առևտուրով պարապող։*

Житохранили́ще *տ.* **Жи́тница.**

Жить, жива́ть *բ. չ. ապրել, գոյութիւն ունենալ ‖ բնակել, կենալ ‖ ապրել, ապրուստ Ճարել ‖ կեանք վարել։*

Житьё *տ.* **Житіе́.**

Жми́нда *գ. ի. սագաթաթ, ծիմել, վիլտոն. բ.։*

Жму́ра *գ. ը. կկոցող, աչքը պշացնող, պուշող, պուշ։*

Жму́рить *բ. ն. կկոցել, կիսաբաց աչքով նայել, պուշել։* **—ся** *բ. ա. պշացնել աչքերը։*

Жму́рки *գ. ի. յգ. աչքախուփ (խաղ)։*

Жмы́ха *գ. ի. կոպտոն, կուսպ։*

Жмячо́къ *գ. ա. զունտ ‖ ձնագունտ, ձնթօփ։*

Жнецъ *գ. ա.,* **жни́ца, жне́я** *գ. ի. հնձուոր, հնձող, արտ հնձող, արտ քաղող։*

Жни́во *գ. չ. խոզան, ծղնոտատեղ, հընձած տեղ։*

Жнитво́ *գ. չ. հունձք, կուլթք ‖ հնձի ժամանակ։*

Жница́ *գ. ի. հնձուոր կին։*

Жо́гарка *տ.* **Дубоно́ска.**

Жоке́й *գ. ա. ձիավարիկ, ձիապան։*

Жоке́йскій *ած. ձիավարիկի։*

Жо́ко *գ. չ. անճուկ (կապիկ)։*

Жо́лна, жо́лобъ, жо́лудь *տ.* **Жёлна, жёлобъ и жёлудь.**

Жомъ, жемъ *գ. ա. ճնշիչ, սեղմիչ (գործիք)։*

Жомный *ած. սղմիչի, ճնշիչի։*

Жонглёрскій *ած. ձեռնածուի ‖ ձեռնածութեան։*

Жонглёръ *գ. ա. ձեռնածու, աճպարար, հոգգապազ։*

Жо́нка, джо́нка *գ. ի. ջօնկ. (ծովային նաւ չինացոց)։*

Жонки́ль *գ. ա. ազնիւ նարգէս. ծղ.։*

Жо́ра *գ. ը. շատակեր, որովայնամոլ։*

Жраньё *գ. չ. շատակերութիւն, որկրամոլութիւն։*

Жрать, жира́ть *բ. ն. խժռել, լափել, խփշտել, ագահութեամբ ուտել, լափ լփել։*

Жребій գ. ա. *վիճակ, բախտ, մասն, բաժին։*
Жребя́ տ. **Жребёнокъ.**
Жрецъ գ. ա. *զոհարար քահանայ (հին հրէից) || քուրմ։*
Жре́ческій ած. *քրմական։*
Жре́чество գ. չ. *քրմութիւն։*
Жре́чествовать բ. չ. *քրմութիւն անել։*
Жри́ца գ. ի. *քրմուհի, քրմանոյշ։*
Жри́ческій ած. *քրմուհու։*
Жрунъ տ. **Жо́ра.**
Жу́желица, —лка գ. ի. *կզկզանք (մետաղի) || բզէզ, ոսկէբզէզ։*
Жужжа́нье գ. չ. *բզզալը, տզզալը։*
Жужжа́ть, жу́кнуть բ. չ. *բզզալ, տըզզալ։*
Жукова́тый ած. *խոռոչաւոր, փոսփոս։*
Жукови́на տ. **Пе́рстень.**
Жукъ, —чёкъ գ. ա. *բզէզ։* **— водяно́й** *—ջրաբզէզ։* **— геркуле́съ**—*հերակլի բզէզ։* **— золото́й**—*ոսկէբզէզ, ոսկի եզնակ։* **— лиле́йный**—*խոյեղջիւր։* **— ма́йскій**—*մարեբի, բուն բզէզ, ջորեակ։* **— наво́зный**—*կոյաղնդեռ։*
Жула́нъ գ. ա. *ժուլան (կանանչ թէյի ընտիր տեսակը). բ.։*
Жу́ликъ գ. ա. ժ. *Ջեռնածու, գրպանահատ, ջիբկտրող, ջիբգիր, խաղաղբռուժ, նենգաւոր խաղացող։*
Жупа́нъ գ. ա. ժ. *ժուպան, մուշտակ (փոքր Ռուսիայում)։*
Жураве́цъ տ. **Жура́въ.**
Журави́ка տ. **Крю́ква.**

Жура́вленникъ գ. ա., **—линый носъ** *—խորդենի, կռնկենի. բ.։*
Журавлёнокъ գ. ա. *կռունկի ձագ։*
Журавли́ный ած. *կռնկան, կռունկի։* **— горо́хъ**—*խորդենի, կռնկենի. բ.։*
Жура́вль, —ликъ գ. ա. *կռունկ, գրէ, գռէ. թ.։*
Жура́нъ տ. **Та́волга.**
Жури́нъ գ. ա. *մոլեխինդ. բ.։*
Жури́ть, по— բ. ն. *նախատել, կշտամբել, յանդիմանել։*
Журнали́стика գ. ի. *լրագրութիւն։*
Журнали́стъ գ. ա. *խմբագիր, լրագրող։*
Журна́лъ, —лецъ գ. ա. *օրագիր, օրհաշիւ || օրաթերթ || դատաստան ցուցակ || արձանագրութիւն (ուսուցչական ժողովի) || մատեան (մտած և դուրս գընացած թղթերի)։* **— нау́чный**—*ուսումնաթերթ։*
Журна́льный ած. *լրագրական։*
Журча́ло գ. չ. *իշամեղու։*
Журча́нье գ. չ. *կարկաչիւն, խոխոջ, խոխոջիւն, կլկլոց, գլգլունք։*
Журча́ть, —ркнуть բ. չ. *կարկաչել, խոխոջել։*
Журьба́ գ. ի. *նախատանք, յանդիմանութիւն։*
Жу́тко մ. *դժուար, զգալի։*
Жучёкъ տ. **Жукъ.**
Жучи́ка գ. ի. *ծառի խոռոչ։*
Жу́чка գ. ի. *սև շնիկ, սև գաղար։*
Жу́чки գ. ի. յգ. *ոսկրիկներ (ձկի կաշուի վրայ)։*

З.

За ն. համար, պատճառով, վասն, սակս, յաղագս ‖ փոխանակ, տեղը ‖ արտաքոյ, միւս կողմը, յետեւում։

За—մասնիկ է, որ միանալով բայերի հետ ցոյց է տալիս գործողութեան սկզբնաւորութիւնը. օրինակ՝ **заговори́ть**—սկսել խօսել եւայլն։

Заалѣ́ть բ. ն., **—ся** բ. ա. սկսել կարմրել, սկսել ալնալ։

Заамво́нный ած. ամբիոնի յետեւում, ամբիոնի յետեւում կատարուած։

Заарендова́ніе գ. չ. կապալով վերցնելը, վարձելը։

Заарендо́вывать, —дова́ть բ. ն. կապալով վերցնել (կալուածք, գետին եւայլն)։

Заарестова́ть տ. **Арестова́ть.**

Заатла́ситься բ. ա. ատլասի նման փայլել, մաշուելով փայլ ստանալ։

Заату́кать բ. չ. սկսել քաջալերել (որսկան շանը), հա՛յ-հո՛ւյ անել։

Зааýкать բ. չ. ա՜յ ա՜յ կանչել, հա՛յ-հա՛յ ձայն տալ, հասէք հասէք բղաւել։

Заа́хать բ. չ. սկսել ա՜խ քաշել։

Заба́ва գ. ի. խաղ, խաղալիկ ‖ զբօսանք, զուարճութիւն։

Забавле́ніе գ. չ. զուարճացնելը, հաճելի կերպով զբաղեցնելը։

Забавля́ть, —вить բ. ն. զուարճացնել, զբաղեցնել (խաղով, երգով եւայլն)։ **—ся** բ. ա. զուարճանալ, զբաղուել, խաղալ։

Заба́вникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. զուարճացնող, ուրախացնող, զբաղեցնող, զուարճախօս մարդ։

Заба́вничать բ. չ. զուարճացնել, զուարճախօսել։

Заба́вно մ. և բ. զուարճալի կերպով, ծիծաղալի կերպով ‖ զուարճալի է, ծիծաղելի է։

Заба́вный ած. ծիծաղելի, ծաղրալի, զուարճալի, զուարճախօս, զուարճարան։

Заба́ливать, —болѣ́ть բ. չ. սկսել ցաւել, սկսել տկարանալ կամ հիւանդանալ։

Забалова́ть բ. չ. սկսել խենդութիւններ անել, սկսել չարութիւններ անել։

Забалотиро́вывать, —рова́ть բ. ն. չընտրել, հակառակ ձայն տալ, սեւ քուէ ձգել։

Забараба́нить բ. չ. սկսել թմբկահարել, սկսել թմբուկ ածել։

Забастова́ть տ. **Бастова́ть.**

Забаю́кивать, —кать բ. ն. սկսել նաննիկ ասել, նաննիկ ասելով քնացնել, օրօրելով քնացնել։

Забве́ніе գ. չ. մոռացութիւն, մոռացում։

Забве́нный ած. մոռացուած, մտքից ընկած ‖ մոռանալի։

За́бережный ած. միւս եզերքի ‖ միւս ափում եղած։

За́бережье գ. չ. հակառակ ափ, միւս ափ։

Забере́менѣть բ. չ. յղանալ, տղովնալ։

Забива́ніе գ. չ., **—би́вка** գ. ի. խրելը, ցցելը, մխելը ‖ խցելը, խցանով ծածկելը ‖ բթացնելը ‖ ծեծելով կամ հարուածելով սպանելը։

Забива́ть, заби́ть բ. ն. մխել, խրել, ցցել, մխել ‖ խցել, խցանով ծածկել ‖ ‖ բթացնել ‖ ծեծելով սպանել։

Заби́вка տ. **Забива́ніе.**

Забивно́й ած. խրող, ցցող, մխող, ծածկող։

Забира́ніе գ. չ. ժողովելը, հաւաքելը ‖ ‖ բռնելը, խլուելը ‖ միջնորմելը ‖ ազդել սկսելը։

За́бирать, —бра́ть բ. ն. ժողովել, հաւաքել, Թոփ անել, վերցնել ‖ բռնել, ընդգրկել (գործերը) ‖ արգելել ‖ միջնորմել ‖ ներգործել (օդի եւայլն)։ **—ся** բ. ա. պաշար հաւաքել ‖ պարտք անել ‖ ներս մտնել ‖ տեղաւորուել։

Заби́рка գ. ի. նախապէս ստանալը։

Заби́тый ած. խրուած, ցցուած ‖ խցանով ծածկուած ‖ բԹացած ‖ ծեծով սպանուած։

Заби́ть տ. **Забива́ть.**

Забія́ка գ. ը. կռուասէր, կռուարար, անկարգութիւն անող։

Забія́чество գ. չ. կռուասիրութիւն, կամակորութիւն, անկարգութիւն։

Забія́чить բ. չ. կռուել, շփոԹ ձգել, լրբութիւն անել։

Забія́чливость գ. ի. կռուասիրութիւն։

Забія́чливый ած. կռուասէր, կռուարար։

Заблаговре́менно մ. կանխապէս, նախապէս, յառաջուց, վաղօրօք, յառաջագոյն, կանխագոյն։

Забла́говѣстить բ. չ. սկսել ժամհարել, եկեղեցի կանչել, ժամի զանգը տալ։

Заблагоразсуди́ть բ. չ. յարմար գտնել, հաճել, կամենալ։

Заблажи́ть բ. չ. սկսել յիմարութիւններ անել։

Заблева́ніе գ. չ. փսխում, փսխելը, փըսխելով ապականելը։

Заблева́нный ած. փսխելով ապականած։

Заблева́ть բ. ն. փսխել, ործալ, դուրս Թափել, փսխելով ապականել։

Заблёклость գ. ի. Թարշամութիւն, Թառամելը։

Заблёклый ած. Թառամած, Թարշամած, Թոռշած։

Заблёкнуть բ. չ. Թառամել, Թարշամել։

Заблестѣ́ть բ. չ. սկսել փայլել, փայլփլել։

Заблея́ть բ. չ. սկսել մայել, բառաչել, մայել։

Заблуди́ться բ. ա. մոլորուել, ճանապարհը կորցնել։

Заблужда́ть բ. չ. մոլորուել, ճանապարհը կորցնել, Թափառել։ **—ся** բ. ա. մոլորուել, սխալուել։

Заблужде́ніе գ. չ. մոլորութիւն, սխալմունք, վրիպանք, սխալանք։

Забобо́ны գ. ա. յգ., **—нщина** գ. ի. դատարկ խօսք, սնոտի խօսք, սուտ լուր, փչոց։

Забода́ть տ. **Бода́ть.**

Забо́й գ. ա. մոռացում, մոռացութիւն։

Забо́йка գ. ի. ցից, ցցուած իր ‖ Թարփ (ցցապատ տեղ գետի մէջ ձուկ որսալու համար)։

Забо́йникъ գ. ա. պնդան (Թնդանօթի) ‖ ‖ շիշ, շամփուր (հրացանի) ‖ խցան ([illegible]-հասարակ)

Заболо́нка տ. **Горбы́ль.**

За́болонь գ. ի. ծառի սպիտակուց, [illegible]-րախայտ, ընդկեղեւեայ։

Заболта́ться բ. ա. խօսք Թողնել, անընդ-դուշարար ասել, շատախօսել։

Заболѣва́ть, —лѣ́ть բ. չ. սկսել տկարանալ, հիւանդանալ, սկսել Թուլանալ։

Заболѣ́ніе գ. չ. հիւանդանալը, տկարանալը։

Забора́нивать, —борони́ть գ. ա. սկսել հարԹել, տափանել, ցաքանել։

Забо́рецъ, забо́рикъ տ. **Забо́ръ.**

Забо́ристый ած. հարուստ, ոգելից, սաստիկ, Թունդ։

Забо́ришко գ. չ. փոքր ցանկապատ, ցածր պատնէշ։

Забо́рка, —рочка գ. ի. միջնորմ, պատուար։

Забормота́ть բ. չ. սկսել քրԹմնջել, սկըսել փնԹփնԹալ, սկսել մռԹմռԹալ։

Забо́рникъ գ. ա. գերանակ, ցից։

Заборони́ть տ. **Забора́нивать.**

Забо́рчикъ տ. **Забо́ръ.**

Забо́рщикъ, —щица գ. գնորդ, յաճախորդ, առնող, մուշտարի։

Забо́ръ գ. ա. պատուար, ցանկապատ, պատնէշ, չափար || փոխ առնելը, պարտք առնելը։

Забо́та գ. ի. հոգս, հոգացողութիւն։

Забо́тить բ. ն. հոգս պատճառել, նեղութիւն տալ։ **—ся** բ. ա. հոգալ, հոգս քաշել, նեղութիւն քաշել։

Забо́тливо մ. հոգացողութեամբ, հոգատարութեամբ, խնամքով։

Забо́тливость գ. ի. հոգացողութիւն, հոգատարութիւն, հոգածութիւն։

Забо́тливый ած. հոգացող հոգատար, բազմահոգ, խնամքոտ, հոգածու։

Забо́тный ած. հոգս պատճառող, բազմահոգ, դժուարին։

Забра́живать, —рести́ բ. չ. հանդիպել, այցելել, մտնել, քարշ գալ։

Забракова́ніе գ. չ., **—вка** գ. ի. մերժելը, չընդունելը, անպէտք համարելը։

Бракóвывать, —кова́ть բ. ն. մերժել, անպէտք համարել։

Забра́ло գ. չ. երեսանոց, պահպանակ (սաղաւարտի)։

Забрани́ться բ. ա. սկսել անարգել, յանդիմանել, նախատել, կշտամբել, միմեանց անարգել։

Забра́ніе տ. **Забира́ніе.**

За́бранный ած. ժողոված, ընդունած, վերցրած || անօթի մէջ առած || պարտք առած։

Забра́сываніе գ. չ. ձգելը, ցկելը, թափելը, արձակելը, նետելը, շպրտելը։

Забра́сывать, заброса́ть, забро́сить բ. ն. միւս կողմը ձգել, ցկել, քցել, թափել, ցրուել, արձակել, նետել, շպրտել, դէն ձգել || թողնել, բարձի թողի անել, երեսի վրայ թողնել || թափել, դիզել։ **—ся** բ. ա. ընկնել, լցուել, դուրս ընկնել։

Забра́ть տ. **Забира́ть.**

Забре́дить բ. չ. սկսել զառանցել, սկըսել դէլը տալ։

Забре́зживаться, —житься բ. ա. ծեքծըքուել, սկսել լուսանալ, լոյսը ծեքել։

Забренча́ть բ. չ. տնկտնկացնել (նուագարանի վրայ)։

Забрести́, забре́сть տ. **Забра́живать.**

Забрека́ть բ. չ. սկսել հաչել։

Забренча́ть բ. ն. սկսել տնկտնկացնել (նուագարան)։

Забрива́ть, —ри́ть բ. ն. ածիլել մազերի մի մասը (ճակատը, ծոծրակը) || || զինուոր տանել։

Броди́ть տ. **Забра́живать.**

Забро́санный, —ро́шенный ած. թողած, ցկած, թափած || բարձի թողի արած։

Заброса́ть, —сить տ. **Забра́сывать.**

Забры́зганный ած. ցայտեցրած, թըրջրած (ցեխ, ջրի կաթիլներ եայլն)։

Забры́згивать, —гать, —гнуть բ. ն. սկսել ցայտեցնել, սկսել սրսկել, թըրջել, ցայտեցնելով կեղտոտել։ **—ся** բ. ա. իր վրայ ցայտեցնել։

Забрыка́ть բ. չ. սկսել քացի տալ, սկըսել աքացել։

Забрюха́тѣть բ. չ. յղանալ, տղովնալ, փորովնալ։

Забубённый ած. անառակ, զեղխ, հարբեցող, գինարբու, անկարգ, անհոգ։

Забубёнщина գ. ի. զեղխութիւն, գինարբուք։

Забулды́га գ. ը. զեղխ, հարբեցող, անառակ, անկարգ (մարդ)։

Забунтова́ть բ. չ. սկսել ապստամբել, ապստամբութիւն սկսել։

Забу́рникъ գ. ա. գչրակ, փոքրիկ գչեր, փոքրիկ բուրղու։

Забути́ть տ. **Бути́ть.**

Забу́чивать տ. **Бу́чить.**

Забушева́ть բ. չ. սկսել մռնչել, շառաչել (ծով, քամի)։

Забуя́нить բ. չ. սկսել անկարգութիւն անել։

Забыва́ніе գ. չ. մոռացում, մոռացութիւն, մոռացօնք, մտքից ձգելը։

Забыва́ть, —бы́ть բ. ն. մոռանալ, չը յիշել ‖ մոռացութեան տալ, ներել։ **—ся** բ. ա. մոռացուել, մտքից ելնել ‖ ‖ յիշողութիւնը կորցնել ‖ ինքն իրան մոռանալ, պատշաճութեան սահմանից անցնել։

Забы́вчивость գ. ի. մոռացկոտութիւն, մտամոլորութիւն, ուշամոռացութիւն։

Забы́вчивый ած. մոռացկոտ, մտամոլար, մտամոլոր, ուշամոռաց, անյուշ։

Забы́тіе գ. չ. մոռացօնք ‖ ուշամոռացութիւն, թմբրութիւն, թմրութիւն։

Забы́тливый տ. **Забы́вчивый.**

Забы́ть տ. **Забыва́ть.**

Забы́ть գ. ի., —тьё գ. չ. թմբրութիւն, թմրութիւն։

Забѣга́ть, —бѣжа́ть բ. չ. սկսել վազել ‖ ‖ սկսել յետ ու յառաջ վազել ‖ շտապով ներս մտնել, վազելով մտնել։

Забѣ́глый ած. մոլորուած, կորած, փախած։

Забѣ́гъ գ. ա. անկիւն, ծռուելու տեղ, ծունկ (ճանապարհի ևայլն)։

Забѣжа́ть տ. **Забѣга́ть.**

Забѣле́ніе գ. չ. սպիտակացնելը, ճերմակցնելը։

Забѣлённый ած. սպիտակացրած, ճերմակցրած, սպիտակացրած։

Забѣ́ливать, —ли́ть բ. ն. սպիտակցնել, սպիտակ ներկել, ճերմակցնել։

Забѣ́лина գ. ի. սպիտակացրած տեղ ‖ ‖ սպիտակ նշան, սպիտակ բիծ։

Забѣ́лка գ. ի. սպիտակացնելը ‖ սպիտակացրած տեղ ‖ քերած ծայր (ձողի ևայլն)։

Зава́жничать բ. չ. սկսել գոռոզանալ, քիթը տնկել։

Заваленный ած. լցուած ‖ փակուած ‖ ‖ շեղջուած, կուտած ‖ ծանրաբեռնուած։

За́валень գ. ա. ծոյլ, անգործ, դատարկապորտ։

Зава́лецъ գ. ա. խոյլաբոյժ. բ.։

Зава́ливанье գ. չ. թափելը, լցնելը ‖ ‖ շեղջելը, կուտելը, դիզելը ‖ խցելը, փակելը ‖ ծանրաբեռնելը։

Зава́ливать, —ли́ть բ. ն. լցնել, թափել ‖ խցել, փակել ‖ շեղջել, դիզել, կուտել, բարդել ‖ ծանրաբեռնել։ **—ся** բ. չ. շեղջուել, դիզուել, բարդուել ‖ ‖ ծանրաբեռնուել։

Зава́лина, —линка գ. ի. թումբ (տան չորս կողմը)։

Завали́ть տ. **Зава́ливать.**

Зава́лъ գ. ա. խցուելը, խափանուելը ‖ ‖ արգելոց, արգելք ‖ չնչարգելութիւն ‖ ‖ խեղդ։

За́валь, —льщина գ. ի. պահապանի տնակ ‖ մնացած կամ պառկած ապրանք։

За́вальный ած. հին, մնացած, պառկած։

Заваля́ть բ. ն. քարշել, քարշելով կեղտոտել։

Заварённый ած. եփած։

Зава́риванье գ. չ. եփելն սկսելը։

Зава́ривать, —ри́ть բ. ն. սկսել եփել ‖ ‖ սկսել տաքացնել։

Зава́рка գ. ի. եփելը ‖ եփ ‖ եփած կամ խաշած կերակուր։

Заварно́й ած. խաշած (ջրի մէջ)։

Зава́ръ տ. **Зава́рка.**

Зава́стриванье գ. չ. սրելը։

Зава́стривать, —стри́ть բ. ն. սրել, սրցնել, սուր ծայր շինել։

Зава́щивать, —щи́ть բ. ն. մոմել, մոմով պատել, մոմ քսել։

Заведе́ніе գ. չ. հիմնարկութիւն ‖ շինութիւն, շինուած ‖ կարգ, կարգադրութիւն ‖ սովորութիւն։ — **часо́въ** —ժամացոյցի լարելը։

Заведённый ած. հիմնած, շինած || սահմանած, կարգադրած || լարած, լարուած (ժամացոյց)։

Заве́зть, —зти́ տ. **Завози́ть.**

Завезённый ած. անցկենալիս տարած, տեղ հասցրած (կառքով եւայլն)։

Завели́ко մ. շատ, խիստ շատ։

Завербова́ніе գ. չ. ընդունելը (նոր զօրքի մէջ)։

Завербова́нный ած. վարձուած (զինուորութեան համար)։

Завербо́вывать, —ва́ть բ. ն. բօլօրովին ընդունել, ժողովել (զօրք)։ —ся բ. ա. զինուոր վարձուել։

Заве́рнутый ած. փաթաթած, փաթթած, պատած։

Заверну́ть տ. **Завёртывать.**

Заверста́ніе գ. չ. փոխարինելը։

Завёрстанный ած. փոխարինուած։

Завёрстка գ. ի. փոխարինութիւն։

Завёрстывать, —та́ть բ. ն. փոխարինել։ —ся բ. ա. փոխարինուել։

За́вёртка, —точка գ. ի. փաթեթ, փաթթոց || քանդիչ-պնդիչ, պտուտակների բանալի || սողնակ, պարզունակ։

Завёртываніе գ. չ. փաթաթելը, փաթթելը || պտըտցնելը, ամրացնելը || անցնելիս մտնելը։

Завёртывать, —рну́ть բ. ն. փաթաթել, գալարել || պտըտցնել, ամրացնել (պըտուտակ) || անցնելիս մտնել (մէկի մօտ)։ —ся բ. ա. փաթաթուել, ոլորուել, գալարուել, անցնել, մտնել, պըտուտակուել։

За́верть գ. ի. մրրիկ, սաստանի քամի || || յորձանք, պտոյտք։

Завертѣ́ть բ. ն., —ся բ. ա. սկսել պըտըտել, սկսել դարձնել, պտոյտքել։

Заверче́ніе գ. չ. պտոյտքելը, շրջելը, դարձնելը։

Заве́рченный ած. պտոյտքած, պտըտած։

Заве́рчивать, —ртѣ́ть բ. ն. շրջել, դարձնել, պտըտացնել || պտըտել, պտոյտքել։ —ся բ. ա. պտըտուել։

Заверша́ть, —ши́ть բ. ն. աւարտել, ի կատար ածել || վերջացնել, աւարտել, պսակել, գլուխ հանել || կտուրը շինել։

Заверше́ніе գ. չ. աւարտելը, գլուխ հանելը։

Завеснова́ть բ. չ. սպասել գարնան, մինչ գարնան սկիզբը մնալ, գարունն անցկացնել (որեւէ տեղում)։

Завести́, заве́сть տ. **Заводи́ть.**

Заветша́лый ած. հին, հնացած։

Завечерѣ́ть բ. չ. երեկոյանալ, երեկոյ դառնալ։

Завздо́рить բ. չ. կռուել, վիճել, կռուի առիթ որոնել, մահանայ փնտրել։

Завзя́тый ած. ճարպիկ, հմուտ։

Завивальный, —вно́й ած. ոլորելու, գանգրելու, հիւսելու։

Завива́ніе գ. չ. ոլորելը, հիւսելը, գալարելը։

Завива́ть, —ви́ть բ. ն. սկսել ոլորել, հիւսել, գալարել, գանգրել։ —ся բ. ա. ոլորուել, փաթաթուել || գանգրուել։

Зави́вка գ. ի. ոլորում, ոլորելը, գանգրելը, հիւսելը || գանգուրք, խոպոպիք։

Завивно́й տ. **Завива́льный.**

Зави́дливость տ. **Зави́стливость.**

Зави́дливый տ. **Зави́стливый.**

Зави́дно բ. մկ. նախանձելի է։

Зави́дный ած. նախանձելի։

Зави́довать, по— բ. չ. նախանձել, մախալ, բախել, աչքը չըվերցնել։

Завиду́щій տ. **Зави́стливый.**

Зави́дѣнный ած. հեռուից տեսնուած, նշմարուած։

Зави́дѣть բ. ն. հեռուից տեսնել, հեռուից նշմարել։

Завизжа́ть բ. չ. սկսել վընգվընգալ, սկսել վժժալ։

Завиля́ть բ. չ. սկսել շարժել, տարուբերել։

Зави́нченный ած. պտոյտքելով ամրացրած, պտուտակով ամրացրած։

Зави́нчиваніе, —че́ніе գ. չ. պտուտակով ամրացնելը, պտոյտքելը։

Зави́нчивать, —нти́ть բ. ն. պտուտակով ամրացնել, պտոյտքելով ամրացնել։

Завира́льный ած. սուտ, կեղծ, սուտամուտ։

Завира́ться, —вра́ться բ. ա. սուտ խօսել, սուտ փչել, սաստիկ ստախօսել։

Завиро́ха գ. ը. ստախօս, սուտ փչող։

Зави́рушка գ. ի. չխկահաւ մացառաց. թ.։

Зави́симость գ. ի. կախում, կախում ունենալը, վերաբերութիւն։

Зави́симый ած. կախումն ունեցող, ստորադրեալ։

Зави́ствовать տ. **Зави́довать.**

Зави́стливо մ. նախանձութեամբ, նախանձով։

Зави́стливость գ. ի. նախանձութիւն, նախանձոտութիւն, նախանձ։

Зави́стливый ած. նախանձոտ, չարանախանձ, չարակն, բախիլ։

Зави́стникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. նախանձոտ մարդ, նախանձ մարդ, մախացող։

Зави́стничать բ. չ. նախանձել, մախալ, բախիլել։

За́висть գ. ի. նախանձ, մախանք, անկամութիւն, չկամութիւն։

Зави́сѣть բ. չ. կախումն ունենալ, վերաբերութիւն ունենալ։

Зави́тіе տ. **Зави́вка.**

Завитки́ գ. ա. յգ. լերդախոտ, լերդամուշկ. բ.։

Завито́й ած. ոլորուած, գանգուր, խուճուճ, կուխնճ։

Завито́къ, —то́чекъ գ. ա. կրծամիս, չալաղաջ (տառերի) ‖ քեղիկոն, ականջակոնքի վերին մասը ‖ խոպոպիքի միջի թուղթ ‖ պարուրազարդ (յոնիական սիւների խոյակի վրայ)։

Зави́тый, завиты́й տ. **Завито́й.**

Зави́ть տ. **Завива́ть.**

Завладѣ́ніе գ. չ. տիրելը, իւրացնելը, խլելը, յափշտակելը։

Завладѣ́ть բ. ն. տիրել, իւրացնել, յափշտակել, խլել։

Завлека́ніе գ. չ. հրապուրելը, խաբելը։

Завлека́ть, —ле́чь բ. ն. հրապուրել, խաբել։

Завлёченный ած. հրապուրուած, հրապուրուելով խաբուած։

Заво́децъ գ. ա. փոքրիկ գործարան։

Заводи́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. հիմնող, հիմնադիր, ձեռնարկող։

Заводи́ть, завести́ բ. ն. տանել, ձգել, քցել ‖ ձեռնարկել, մէջ բերել, սկսել ‖ ‖ հիմնել, կառուցանել ‖ լարել (ժամացոյց)։ **—ся** բ. ա. երեւալ, աճել ‖ մտնել, սկսուել ‖ լարուել, քօքուել։

Заво́дка գ. ի. լարելը (ժամացոյցի)։

Заво́дскій ած. գործարանի, գործատան։

Заво́дчикъ գ. ա., **—чица** գ. ի. գործարանատէր։

Заво́дъ գ. ա. գործարան, գործատուն ‖ ‖ որոշեալ քանակութիւն տպած գրքի (սովորաբար 1200 հատ)։ **— кожéвенный** — աղաղոց, դաբաղխանայ։ **— кирпи́чный** — աղիւսարկոց, աղիւսի գործարան։ **— ко́нскій** — կուտոց։ **— для разведе́нія шелкови́чныхъ червéй** — շերամոց։ **— черепи́чный** — կղմինտրոց։

За́водъ գ. ի. գետակինեայ խորշ։

Завоева́ніе գ. չ. աշխարհակալութիւն, նուաճում։

Завоёванный ած. նուաճած, տիրած, տիրապետուած։

Завоева́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. աշխարհակալ, նուաճող, տիրող։

Завоёвывать, —ва́ть բ. ն. նուաճել, զէնքով տիրել, տիրապետել (երկիր, աշխարհ)։ **—ся** բ. ա. նուաճուել, տիրուել, տիրապետուել։

Заво́екъ գ. ա. ծործորակ, ծոծրակ ‖ ‖ ծործորակի մորթ (անասուններին)։

Заво́зжа́ть տ. **Зава́зживать.**

Завози́ть, —везти́ բ. ն. հետը բերել, տեղ հասցնել (ճանապարհից անցնելիս) ‖ ոտքերը չխչխկացնել ‖ հեռու աշխարհ տանել ‖ հեռու տանել (կառքով եայլն)։ **—ся** բ. ա. բերուել։

Заво́зный ած. բերուած, օտարերկրեայ, օտար տեղից բերած։

Заво́зъ գ. ա. տեղ հասցնելը (անցկենալիս) ‖ առատութիւն բերուած ապրանքի։

Заво́йчатый ած. ծոծրակի մորթուց շինած։

Завола́кивать, —ло́чь բ. ն. տանել, քարշ տալ, քարշել ‖ քաշքշել (գործը) քարշ տալ ‖ սկսել ծածկել, պատել։ **—ся** բ. ա. սկսել ծածկուել։

Заволнова́ть բ. ն. ալէկոծել, սկսել գրգռել։ **—ся** բ. ա. ալէկոծուել, սկսել գրգռուել։

За́волока գ. ի. խարանաթել, խարանի պատրոյգ։

Заволочи́ть տ. **Волочи́ть.**

За́волочный ած. խարանաթելի։

Заволо́чь տ. **Завола́кивать.**

Завопи́ть բ. չ. սկսել լալ, սկսել ողբալ, տրտնջալ։

Заво́ра գ. ի. փակոց, նիգ, սողնակ։

Завора́живать, —жи́ть բ. ն. հմայել, դիւթել, կախարդել։ **—ся** բ. ա. կախարդուել, դիւթուել։

Завора́чиваніе գ. չ. շրջելը, դարձնելը։

Завора́чивать, —роти́ть բ. ն. շրջել, դարձնել, ծռել։ **—ся** բ. ա. դառնալ, ծռուել։

Заворкова́ть բ. չ. սկսել մրմնջել, սկըսել ղունղունալ, սկսել վուվույել։

Заво́рница գ. ի. անցարգել, ուղեփակ, դոխկապ։

За́воротень գ. ա. լծակ, շրջադարձ լըծակ (պտուտելու)։

Завороти́ть տ. **Завора́чивать.**

Заворо́тъ գ. ա. դարձնելը, ծալելը, ծալ ‖ ‖ տեղ, ուր ճանապարհը ծռվում կամ փոխվում է։

Заворо́ченный ած. ծռած, դարձրած, շրջած։

Заворча́ть բ. չ. սկսել մռմռալ, քըրթմնջել, փնթփնթալ։

Заво́стренный ած. սրած, սրուած, ծայրը սրցրած ‖ խիստ սրած։

Завостри́ть տ. **Зава́стривать.**

Завощи́ть տ. **Зава́щивать.**

Завра́ться տ. **Завира́ться.**

За́все մ. միշտ, շուտ-շուտ, յաճախակի։

Завсегда́ մ. միշտ, ամէն ժամանակ, հանապազ, անդադար։

Завсегда́шный ած. մշտական, ամենօրեայ, անփոփոխ։

За́втра մ. վաղը, վաղուայ օրը, էգուց։

За́втраканье գ. չ. նախաճաշելը։

За́втракать, по— գ. չ. նախաճաշել։

За́втракъ գ. ա. նախաճաշ, նախաճաշիկ։

За́втрешній ած. վաղուայ, էգուցուայ, վաղուան, էգուցուան։

Завыва́ть բ. չ. սկսել ոռնալ, հեծել, մռնչել։

Завы́екъ գ. ա. ծոծրակ։

Завы́ть բ. չ. սկսել լալ, հեկեկալ ‖ սկըսել ոռնալ։

Завья́лый ած. ձիւնով կամ փոշիով ծածկուած ‖ թուլացած, թառամած։

Завѣва́ть, завѣ́ять բ. չ. փողփողել, ծածանել, փռփռալ ‖ ծածկուել (ձիւնով)։

Завѣ́дать բ. ն. սկսել հասկանալ, զգալ, իմանալ, լսել։

Завѣ́домо մ. գիտութեամբ, գիտենալով։

Завѣ́дываніе գ. չ. կառավարութիւն, վերատեսչութիւն, վերահսկողութիւն։

Завѣ́дывать բ. ն. կառավարել, վերահսկել։ **—ся** բ. ա. կառավարուել։

Завѣре́ніе գ. չ. միամտացնելը ‖ յուսա-

դրելը || վաւերացնելը, վաւերացում։

Завѣри́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. միամտացնող, յուսադրող || վաւերացնող, վկայող։

Завѣря́ть,—рить բ. ն. միամտացնել, յուսադրել || վաւերացնել, վկայել, երաշխաւորել։

Завѣса գ. ի. վարագոյր, Նուարտան || || քող, ծածկոց։

Завѣсить տ. **Завѣшивать.**

Завѣска տ. **Завѣшиванье.**

Завѣсочка տ. **Завѣса.**

Завѣсочный ած. վարագոյրի։

Завѣтный ած. ուխտի, ուխտած, գուրգուրած || կտակած, կտակով աւանդած։

Завѣтреничать տ. **Вѣтреничать.**

Завѣтренѣлный ած. քայքայուած, փրխրած (օդի և խոնաւութեան ազդեցութիւնից)։

Завѣтренѣть բ. չ. քայքայուել, փրխրել (օդի և խոնաւութեան ազդեցութիւնից)։

Завѣтрелый տ. **Завѣтренѣлый.**

Завѣтъ գ. ա. օրէնք, ուխտ, դաշն || Կտակարան, պատուիրանք || կտակ, կտակագիր։ — **Вѣтхій и Нóвый завѣтъ св. Писáнія**—Հին և Նոր Կտակարան։

Завѣшенный ած. ծածկուած, քողարկուած, վարագուրած։

Завѣшиваніе գ. չ. վարագուրելը, քողարկելը, ծածկելը։

Завѣшивать, —вѣсить բ. չ. ծածկել, քողարկել, վարագուրել։ **—ся** բ. ա. քողարկուել, ծածկուել։

Завѣщавáть, —щáть բ. ն. կարգադրել, պատուիրել || կտակել, աւանդել։ **—ся** բ. ա. կտակուել, աւանդուել։

Завѣщаніе գ. չ. կարգադրութիւն, պատուէր || կտակ, կտակագիր։ — **дамáшнее**—տնական կտակ։ — **крѣпостнóе**—օրինաւոր կամ հաստատուած կտակ։

Сдѣлать завѣщáніе—կտակ անել։

Завѣщанный ած. կտակուած, աւանդած։ **—щанное имѣніе**—հրկտակ, կտակած գոյք։

Завѣщатель գ. ա. **—тельница** գ. ի. կտակող, աւանդող։

Завѣщáтельный ած. կտակելի։

Завѣщáть տ. **Завѣщавáть.**

Завядáніе գ. չ. թառամելը։

Завядáть, завя́нуть բ. չ. թառամել, թարշամել։

Завязáніе գ. չ. կապելը, պնդացնելը։

Завя́занный ած. կապած, կապկպած։

Завязáть, завязти́ տ. **Завя́зывать.**

Завязáть, —знуть բ. չ. խրուել || ցցուել, մխուել։

Завязи́ть բ. ն. թաղել, խրել։

Завя́зка գ. ի. կապ || դժուարութիւն, արգելք, խոչընդոտ || հանգոյց (վիպասանութեան, թատերախաղի)։

Завязнóй ած. կապելու || կապի։

Завя́знуть տ. **Завязáть.**

Завя́зный-кóрень գ. ա. եօթնատերեւուկ. բ.։

Завя́зочка տ. **Завя́зка.**

Завя́зчивость գ. ի. կռուասէր բնաւորութիւն։

Завя́зчивый ած. կռուասէր, կպչող։

Завя́зываніе գ. չ. կապելը, կապկպելը։

Завя́зывать, —зáть բ. ն. կապել, կապկպել, պնդել || հիւսել, գործել (գուլպայ եայլն) || սկսել (որեւէ գործ, յարաբերութիւն)։ **—ся** բ. ա. կապուել, պնդուել || սկսուել։

Зáвязь գ. ի. սերմնարան (բոյսերի)։

Завя́лый ած. թառամած, թօռոմած։

Зáваль գ. ի. թօռմըշած բան։

Завя́нуть տ. **Завядáть.**

Загáвливаться, —ля́ться բ. ա. բարեկենդան անել || սկսել պաս պահել։

Загáданный ած. գուշակուած։

Загадáть տ. **Загáдывать.**

Загáдить տ. **Загáживать.**

Загáдка, —дочка գ. է. հանելուկ, առեղծուած։

Загáдочно մ. անհասկանալի, անբացատրելի, հանելուկի պէս։

Загáдочный ած. անհասկանալի, անբացատրելի, խորհրդաւոր, կասկածելի, հանելուկ։

Загáдчикъ գ. ա., **—чица** գ. է. հանելուկ շինող || հանելուկներով խօսող || հանելուկ առաջարկող։

Загáдыванье գ. չ. գուշակելը։

Загáдывать, —дáть բ. ն. հանելուկ առաջարկել || գուշակել, լաւ գուշակութիւններ անել։

Загáженный ած. ապականուած, աղտեղուած։

Загáживанье, —женіе գ. չ. աղտեղելը, ապականելը։

Загáживать, —гáдить բ. ն. աղտեղել, ապականել։ **—ся** բ. ա. ապականուել, աղտեղուել։

Загáнивать, —нáть բ. ն. յոգնեցնել, դադրեցնել, բեզարեցնել (ձիերը) || || ները ձգել, դժուարութեան մէջ ձգել։

Загáръ գ. ա. սեւութիւն, թխութիւն (արեւի կիզելուց) || սկիզբ։

Загасáть, —снуть բ. չ. շիջանել, հանգչել, մարել || հանգիստ և խաղաղ մեռնել, հանգել, մարել։

Загасúть տ. **Загашáть.**

Загáслый ած. շիջած, հանգած, մարած։

Загáснуть տ. **Загасáть.**

Загáчивать, —гатúть բ. ն. ճահիճը կամ ճախճախուտ տեղը լցնել (խոտով, տաշեղով և այլն)։

Загашáть, —гасúть բ. ն. շիջեցնել, հանգցնել, մարել։

Загашённый ած. շիջեցրած, հանգցրած, մարած։

Загáшиванье, —шéніе գ. չ. հանգցնելը, մարելը։

Загáшивать տ. **Загашáть.**

Загáщиваться, —гостúться բ. ա. երկար ժամանակ հիւր մնալ, երկար մընալ։

Загвáзживанье գ. չ. բեւեռելը, մեխելը || ամրապնդելը։

Загвáзживать, — гвоздúть բ. ն. բեւեռել, ամուր մտցնել || ամրապնդել, ամրացնել։ **—ся** բ. ա. բեւեռուել || ամրանալ։

Загвóздка գ. է. մեխելը, գամելը || գամ, մեխ, բեւեռ (թնդանօթի հրանցքը փակելու) || գոմբ, գոմբոց, բռունցքի խիստ հարուած || դժուար լուծելու խնդիր։

Загвóзженный ած. մեխուած, խրած, ամուր, ամրապնդուած։

Загибáть, —бнýть բ. ն. ծռել, թեքել, կորացնել || ծալել։ **—ся** բ. ա. ծռուել, թեքուել, կորանալ || ծալուել։

Загúбина գ. է. ծռուած տեղ, ծունկ || || կորութիւն։

Загибнóй ած. ծռուող || ծալուող։

Загúбъ, —бка գ. է. ծռելը || ծռուած տեղը || ծալելը։

Заглáвіе գ. չ. վերնագիր, մակագիր, խորագիր, գրքի ճակատ։

Заглáвный ած. վերնագրի, մակագրի || || գլխի, սկզբի։ **— ныя бýквы**—գլխագրեր, գլխատառեր։

Заглáженный ած. հարթուած, կոկուած, յղկուած || սրբուած, քաւած (մեղք)։

Заглáживать, —лáдить բ. ն. հարթել, հաւասարել, յղկել, կոկել || սրբել, քաւել (մեղքերը)։ **—ся** բ. ա. հարթուել, յղկուել։

Заглáзный տ. **Заóчный.**

Заглазѣться բ. ա. բերանբաց նայել, ապշել։

Заглóхлый ած. խլացած || խեղդուած, հեղձիկ (բոյս)։

Заглóхнуть բ. չ. խլանալ || խեղդուել (բոյս)։

Заглушённый ած. ծածկուած, խափանուած, խեղդուած (բոյս)։

Заглушáть, —ши́ть ե. ն. ծածկել, խափանել, խեղդել || խլացնել։ **—ся** ե. ա. ծածկուել, խափանուել, խեղդուել (բոյս)։

Заглушéніе գ. չ. ծածկելը || խափանելը || խեղդելը (բոյսին) || խլացնելը։

Заглýшье գ. չ. յետ ընկած տեղ, մոռացուած կամ անպէտք տեղ։

Загля́дчивый ած. ծածուկ նայող, ծըկլտող։

Загля́дыванье գ. չ. հարեւանցի նայելը || ծածուկ նայելը, ծկլտելը։

Загля́дывать, —лянýть ե. չ. հարեւանցի նայել || ծածուկ նայել, ծկլտել։ **—ся** ե. ա. երկար նայել, նայելով չըկշտանալ, ակնկառոյց լինել։

Заглядѣ́ніе, —дѣ́нье գ. չ. հիասքանչ տեսարկայ, գեղեցիկ կամ զարմանահար իր։

Загляну́ть տ. **Загля́дывать.**

Загнáивать տ. **Нагнáивать.**

Зáгнанный ած. ներս արուած, ներս քըշուած։

Загнáть տ. **Загоня́ть.**

Загнивáть, —ни́ть ե. չ. սկսել փտել, սկսել նեխուել։

Загнивáться, загни́ться տ. **Загнивáть.**

Загни́лый ած. փտել սկսած, նեխուած։

Зáгниль տ. **Гниль.**

Загни́ть տ. **Загнивáть.**

Загноéніе, загнои́ть տ. **Нагноéніе, нагнои́ть.**

Загнуси́ть ե. չ. սկսել քթի մէջ խօսել, սկսել խմխըմացնել, սկսել խնխի դառնալ։

Загнýтый ած. ծռած, թեքած || ծալած, ծալուած։

Загнýть տ. **Загибáть.**

Заговáривать, —ри́ть ե. չ. սկսել խօսել || շատախօսութեամբ ուրիշի խօսքը խեղդել կամ խօսելու ժամանակ չըտալ, ականջ տանել || դիւթել, թովել։ **—ся** ե. ա. աւելորդ խօսել, խօսելով ինքն իրան մոռանալ || անկապ խօսել, սամծր մոռանալ։

Заговля́ться, —вѣ́ться տ. **Загáвливаться.**

Заговорённый ած. դիւթած, թոված։

Заговори́ть տ. **Заговáривать.**

Заговóрщикъ գ. ա. դաւակից, դաւաճան, ապստամբ || դիւթող, հմայող, երդուեցնող, թովիչ, ջինդար (օձի եւայլն)։

Заговóръ գ. ա. դաւ, գաղտնի խորհուրդ, ապստամբութիւն || դիւթութիւն, թովչութիւն։

Зáговѣнье գ. չ., **—вѣнный день**—բարեկենդան։

Заговѣ́ться տ. **Заговля́ться.**

Заголи́ть տ. **Заголя́ть.**

Заголóвокъ գ. ա. սահնակի առաջնամասի զարդ։

Зáголовокъ գ. ա. վերնագիր || սնարք, գլխատեղ։

Заголя́ть, —голи́ть ե. ն. բանալ, մերկացնել (զգեստը վերցնելով կամ յետ ծալելով)։ **—ся** ե. ա. բացուել, մերկանալ։

Загомози́ть ե. ն. սկսել գրգռել, սկսել յուզել։

Загóнка գ. է. տաւարը ներս քշելը || վազեցնելով յոգնեցնելը (ձի եւայլն)։

Загóнщикъ գ. ա. անասնավար, անասուները քշող || անխնահ ձին քշող || || պաշար որսնող, թշնամուց պաշար յափշտակող զինուոր (պատերազմի ժամանակ) || հետապնդող։

Загóнъ գ. ա. տաւարը ներս քշելը || հետապնդելը || տաւարը դաշտը քշելը || || ձիերը վազեցնելով յոգնեցնելը։

Загоня́ть, —гнáть ե. ն. ներս քշել (տաւարը) || յոգնեցնել (ձիերը եւայլն) || || նեղել։

Загора́живанье գ. չ. *փակելը, խափանելը, շրջապատելը։*

Загора́живать, —роди́ть բ. ն. *շրջապատել, փակել, խափանել, կապել (ճանապարհ) | արգելել, խափանել (լոյսը)։* **—ся** բ. ա. *շրջապատուել || արգելուել, խափանուել։*

Загора́ніе գ. չ. *այրուելը, վառուելը || արեւակէզ լինելը։*

Загора́ть, —рѣ́ть բ. չ. *արեւակէզ լինել, սեւանալ, թխանալ։*

Загора́ться, —рѣ́ться բ. ա. *սկսել այրուել, սկսել վառուել, բռնկել, բորբոքուել || բորբոքուել (կռւով)։*

Заго́рбокъ գ. ա. *թիկնամէջ, քամակի վերին մասը։*

Загорди́ться բ. ա. *սկսել հպարտանալ, գոռոզանալ, մեծամտել։*

Загорева́ть բ. չ. *սկսել վշտանալ, սկսել տխրել, սկսել տրտմել։*

Загорла́нить բ. չ. *սկսել բղաւել, սկսել ճղաւել։*

Заго́рный ած. *անդրլեռնեան, լեռների միւս կողմում եղած։*

За́города, —ро́да գ. ի. *ցանկապատած տեղ || ցանկապատ։*

Загороди́ть տ. **Загора́живать.**

Загоро́дка գ. ի. *միջնորմ, միջնապատ, դարապաս։*

За́городный ած. *քաղաքից դուրս եղած, արտաքոյ քաղաքի։*

За́городье գ. չ. *քաղաքի շրջակայք։*

Загоро́женный ած. *ցանկապատած || || միջնորմած։*

Заго́рокъ գ. ա., **заго́рье** գ. չ. *անդրլեռնեան տեղորայք, սարի միւս կողմում գտնուած տեղ։*

Загорѣ́лый ած. *արեւակէզ եղած, այրուած, սեւացած, թխացած։*

Загорѣ́ть, —рѣ́ться տ. **Загора́ть.**

Загости́ться տ. **Зага́щиваться.**

Загото́вливать, —вля́ть, —то́вить բ. ն. *նախապատրաստել, հոգալ։* **—ся** բ. ա. *պատրաստուել, հոգացուել։*

Загото́вка, —товле́ніе գ. չ. *պատրաստութիւն, պատրաստելը, հոգալը։*

Загото́вленный ած. *պատրաստուած, հոգացած (պաշար եւայլն)։*

Загото́вщикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. *նախապատրաստող, պատրաստող, հոգացող։*

Загра́бленный ած. *քերուած || խլուած, յափշտակած։*

Загра́бливать, —бить բ. ն. *քերել, քաշել || խլել, յափշտակել։*

Загражда́ть, —ради́ть բ. ն. *փակել, արգելել, խափանել || պարսպել, շրջապատել, ծածկել։* **—ся** բ. ա. *փակուել, արգելուել։*

Заграждённый ած. *փակուած, արգելուած։*

Заграни́чный ած. *արտասահմանի || արտասահմանեան։*

Загреба́льный ած. *քերող, հաւաքող, ժողվող, դիզող || թիավարութեան։*

Загреба́ніе գ. չ. *քերելը, հաւաքելը, դիզելը || թիավարութիւն, թիավարելը։*

Загреба́ть, —ре́сть բ. ն. *քերել, հաւաքել || թիավարել։* **—ся** բ. ա. *քերուել, հաւաքուել։*

Загребённый ած. *քերուած, հաւաքուած։*

Загребно́й ած. *քարշող։* **—но́е весло́**— *քարշող թի (նաւի եւայլն)։*

Загрези́ть բ. չ. *սկսել երազել։*

Загремѣ́ть բ. չ. *սկսել որոտալ։*

Загре́сть տ. **Загреба́ть.**

Загри́вокъ գ. ա. *ուլն, թիկնամէջից բարձր մասը || ծոծրակ։*

Загро́бный ած. *միւս կեանքի, հանդերձեալ կեանքի։* **—ная жизнь**—*հանդերձեալ կեանք։*

Загрози́ть բ. չ. *սկսել սպառնալ։*

Загрома́зживать, —мозди́ть բ. ն. *դիզել, կուտակել, դարսել, բառնալ։* **—ся**

բ. ա. դիզուել, կուտակուել, բարձուել։
Загромождённый ած. դիզուած, կուտակուած, բարձած։
Загрохота́ть բ. չ. սկսել դղրդալ, սկըսել աղմուկներ հանել։
Загруби́ть, —бія́нить գ. ա. սկսել կոպտութիւններ անել, սկսել անպատուել։
Загру́блый տ. **Загрубѣлый.**
Загру́бнуть տ. **Гру́бнуть.**
Загрубѣлость գ. ի. կոշտութիւն, բըրտութիւն։
Загрубѣлый ած. կոշտացած, բրտացած։
Загрубѣніе գ. չ. կոշտանալը, բրտանալը։
Загрубѣть բ. չ. կոշտանալ, բրտանալ։
Загружа́ть, —рузи́ть բ. ն. խիստ շատ բառնալ, չափազանց շատ բեռնաւորել։ **—ся** բ. ա. շատ բարձուել, չափազանց շատ բեռնաւորուել։
Загружённый ած. շատ բարձուած, չափազանց բեռնաւորած։
Загрунто́выванье, загрунтова́ніе տ. **Грунтова́ніе.**
Загрунто́вывать, —това́ть տ. **Грунтова́ть.**
Загрусти́ть բ. չ. սկսել տխրել, տխրել, տրտմել։ **—ся** բ. ա. անձնատուր լինել տրտմութեան, խիստ տխրել։
Загрыза́ть, —гры́зть բ. ն. կրծելով սպանել, կրծելով մաշել։
Загрязне́ніе գ. չ. ցեխոտելը, աղտեղելը, ապականելը։
Загрязнённый ած. ցեխոտած, տղմոտած, տղմոտ, տղմաթաթախ։
Загрязни́ть տ. **Загрязня́ть.**
Загря́знуть բ. չ. ցեխի մէջ խրուել։
Загрязнѣть տ. **Грязнѣть.**
Загрязня́ть, —ни́ть բ. ն. ցեխոտել, տղմոտել, ապականել։ **—ся** բ. ա. ցեխոտուել, տղմոտուել։
Загуди́ть բ. չ. սկսել տնկտնկացնել, սկսել զօղանջել (լարաւոր նուագարանների վրայ)։
Загу́ливать, —ля́ть բ. չ. սկսել զբօսնել, քէֆ անել, սկսել հարբել։ **—ся** բ. ա. երկար զբօսնել, քաշ գալ, զըւարճութեան անձնատուր լինել։
Загу́лъ գ. ա. հարբեցողութիւն, զուարճութիւն, քէֆ։
Загу́льный ած. հարբեցող, արբշիռ, քէֆ անող։
Загуля́ть տ. **Загу́ливать.**
Загуме́нный ած. կալատեղից դուրս եղած։
Загуме́нье գ. չ. կալաբան, կալատեղից դուրս տեղ։
Загустѣва́ть, —тѣть բ. չ. թանձրանալ, խտանալ։
Загустѣлый ած. թանձրացած, խըտացած։
Загустѣніе գ. չ. թանձրանալը, խտանալը։
Зада́бриванье գ. չ. շողոքորթութիւն, սիրտ շահելը, հաճեցնելը || գրաւը տանելը։
Зада́бривать, задо́брить բ. ն. շողոքորթել, սիրտը շահել, հաճեցնել։
Задава́ть, зада́ть բ. ն. կանխիկ տալ, առաջուց վճարել, բէհ տալ || առաջարկել։ **—ся** բ. ա. զբաղուել, իրան առաջարկել, խորասուզուել։
Зада́вливать, задави́ть բ. ն. խեղդել, խեղդամահ անել, սեղմել, ճնշել։
Зада́вленный ած. խեղդուած, խեղդամահ, սեղմուած, ճնշուած։
Зада́лбливать, задолби́ть բ. ն. սկսել փորել (փայտի մէջ) || անգիր սերտել։
Зада́нный ած. տուած, առաջարկած, առաջադրած։
Задарённый ած. առատօրէն ընծայուած || ընծաներով կաշառուած։
Зада́ривать, задари́ть բ. ն. ընծաներով լցնել, առատօրէն ընծայել || ընծաներով կաշառել, ընծայ տալ։

Зада́ромъ տ. **Да́ромъ.**

Зада́токъ, —точекъ գ. ա. առհաւատ-չէք, նախավճար, գրաւական, բէհ։

Зада́точныя-де́ньги գ. ի. յգ. կանխիկ վճարուած փող, կանխավճար, առհաւատչէք, բէհ։

Зада́ть տ. **Задава́ть.**

Зада́ча գ. ի. խնդիր, առաջարկութիւն, առաջադրութիւն (լուծելու)։

Зада́чливо մ. բարեբախտութեամբ, երջանկութեամբ։

Зада́чливый ած. երջանիկ, բարեբաստիկ, բարեբախտ։

Задве́рный ած. դռնից դուրս, դռան յետեւի։

Задви́гать բ. ն. սկսել շարժել, տարուբերել։ **—ся** բ. ա. սկսել շարժուել, տարուբերուել։

Задви́гивать, —вига́ть, —ви́нуть բ. ն. մղել, ներս քշել, հրել, փակել։ **—ся** բ. ա. մղուել || փակուել։

Задви́жечный ած. սողնակի, մրցնիկի։

Задви́жка, —жечка գ. ի. պարգունակ։ սողնակ, նիգ, մրցնիկ, փակոց։

Задвижно́й ած. բացուող ու փակուող, բացուող-խփուող։

Задви́нутый ած. մղուած, ներս քշուած։

Задви́нуть տ. **Задви́гать.**

Задво́рокъ գ. ա., **—во́рье** գ. չ., **—во́рка** գ. ի. ներսի գաւիթ։

Задёрганный ած. քաշուած, քարշուած։

Задёргать բ. ն. սկսել պոկել, քարշել, կորզել || պոկելով վնասել։

Задёргивать, —рнуть բ. ն. քարշել, ցնցել || ծածկել։ **—ся** բ. ա. քարշուել, ծածկուել։

Задеревенѣ́лый ած. չորացած, փետացած։

Задеревенѣ́ть տ. **Деревенѣ́ть.**

Задержа́ніе գ. չ. յետաձգելը, արգելելը, պահելը։

Заде́ржанникъ գ. ա., **—нница** գ. ի. բանտարկուած, բռնուած, կալանաւոր։

Заде́ржанный ած. յետաձգուած, բանտարկուած, արգելուած, պահուած։

Заде́рживать, —жа́ть բ. ն. յետաձգել || բանտարկել, պահել, արգելել։ **—ся** բ. ա. յետաձգուել || բանտարկուել, պահուել։

Заде́ржка գ. ի. յետաձգութիւն, արգելք։

Задерно́вѣть տ. **Задернѣ́ть.**

Задёрнутый ած. քաշուած, ծածկուած։

Задёрнуть տ. **Задёргивать.**

Задернѣ́лый ած. դալարած, կանաչած, դալարով ծածկուած։

Задернѣ́ть բ. չ. դալարել, կանաչել, դալարով ծածկուել։

Задиви́ться բ. ա. սկսել զարմանալ, սկսել հիանալ։

Зади́нка գ. ի. յետեւի կակուղ մասը (տաւարի)։

Задира́ть, —дра́ть բ. ն. սկսել քերել, քերծել, պատռտել, քերթել || վէճի կամ կռուի առիթ տալ։ **—ся** բ. ա. քերծուել, քերուել || կռուել, վիճել։

Зади́рка գ. ի. գրգիռ, նախանձ։

Зади́рчивый ած. կռուասէր, անհանգիստ, գրգռող։

Зади́рщикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. կռուարար, կռիւկան, գրգռիչ։

Задича́ть տ. **Дича́ть.**

Задичи́ть բ. չ. սկսել յիմար-յիմար գլխից դուրս տալ || սկսել սխալ երգել կամ ածել։

Задичи́ться բ. ա. վայրենանալ, մարդուց քաշուել, մարդկերանցից փախչել։

Задки́, зады́ գ. ա. յգ. կրունկ (կօշկի) || յետին մասը (կառքի)։

Задли́ть տ. **Длить.**

Заднева́ть տ. **Днева́ть.**

Заднепрохо́дный ած. նստատեղի, ուղիղ աղիքի։

За́дникъ գ. ա. յետին մասը || մարմնի յետին մասը, նստատեղի։

Зáдница գ. ի. նստատեղի, յետոյք, ետոյք, երաստան, մարմնու յետևի մաս (մարդու և կենդանեաց)։

Зáдничный ած. նստատեղիի, յետոյքի || || նստատեղային։

Зáдній ած. յետին, յետևի, վերջին։ **Зáднее числó**—կանխաթուութիւն։

Задóбренный ած. սիրտը շահած, մեղմացրած։

Задобрáть, задóбривать, задóбрить տ. **Задáбривать.**

Задóкъ տ. **Задъ.**

Задóлго մ. վաղուց, շատ առաջ, մինչի։

Задолжáлый ած. պարտաւորուած || || պարտքի տակ ընկած, պարտք արած։

Задолжáть բ. չ. պարտք առնել, պարտքի տակ ընկնել։

Зáдомъ մ. յետ-յետ, դէպ յետ։

Задóрина, —ринка գ. ի. կեղեքածք, սկրթուածք, քերուածք, ցետուածք։

Задóрить, раз— բ. ն. գրգռել, զայրացնել։ **—ся** բ. ն. գրգռուել, զայրանալ։

Задóрливость գ. ի. կռուասիրութիւն, կռուասէր բնաւորութիւն։

Задóрный, задóрливый ած. կռուասէր, կռուարար, կռիւկան, խռովարար։

Задорожи́ться բ. ս. սկսել թանկանալ։

Задóръ գ. ա. գրգռում, բարկութիւն, զայրոյթ || ոտխութիւն։

Задóхлый ած. սատկած, խեղդուած, հոտած, նեխած։

Задóхнуться տ. **Задыхáться.**

Задрáзнивать, —зни́ть բ. ն. սկսել գրգռել։

Зáдранный ած. քերուած, քերթուած || || քօթքուած, ծեծկուած։

Задрáть տ. **Задирáть.**

Задребезжáть բ. չ. սկսել դռդռալ, սկսել կնգկնգալ։

Задремáть բ. չ. սկսել նիրհել, նիրհել։

Задрожáть բ. չ. սկսել դողալ, սարսափել, սարսել։

Задувáть, задýть բ. ն. սկսել փչել, փչել || փչելով մարել։

Задуди́ть բ. չ. սկսել սրինգ ածել։

Задýмать տ. **Задýмывать.**

Задýмчиво մ. մտախոհ, մտմտուքով, մտածման մէջ ընկղմուած, բազմահոգ, տխուր, լուռումուռ։

Задýмчивость գ. ի. մտախոհութիւն, մտածկոտութիւն։

Задýмчивый ած. մտածկոտ, բազմահոգ, մտախոհ, խորհուն, բազմատխուր, տխուր, տրտում։

Задýмывать, —мать բ. ն. խորհել, մտածել, միտքը դնել, հնարել։ **—ся** բ. ս. մտածուել, հնարուել || մտածմունքի մէջ ընկղմուել կամ խորասուզուել։

Задурáчиться բ. ս. սկսել յիմարութիւններ անել։

Задýривать, —рить բ. չ. տ. **Задурáчиться.**

Задушáть, —ши́ть բ. ն. խեղդել, խեղդամահ անել, խեղդելով սպանել։ **—ся** բ. ս. խեղդուել, խեղդամահ լինել։

Задушéвный ած. սրտելի, մտերիմ, հոգեկից, սրտակից, սերտ։

Задушéніе գ. չ. խեղդելը, խեղդամահ անելը։

Задушённый ած. խեղդուած, խեղդամահ եղած։

Задуши́ть տ. **Задушáть.**

Задýшина գ. ի. հարուած թլակողքին, հարուած սնակշտին։

Зáдхлость գ. ի. մքլահոտ, բորբոսի հոտ։

Зáдхлый ած. բորբոսնած, մքլած։

Задхнýться բ. ս. բորբոսի հոտ արտաբուրել։

Задъ, задóкъ գ. ա. թիկն, քամակ, յետակողմ, յետին մասը || գաւակ, յետոյք, նստատեղի, սրբան։

Зады́, задки́ գ. ա. յգ. անցեալ ժամանակները, հին օրերը || յետի մաս (կող-

կէ, սայլէ) || սովորածը, անցած դասերը։

Задимлённый ած. մրոտած, ծխոտած, ծխով սեւացած։

Задыми́ть բ. չ., **—ся** բ. տ. սկսել ծըխալ, ծուխ արձակել։

Задымля́ть, задыми́ть բ. ն. մրոտել, ծխով սեւցնել || ծխացնել, ծուխ անել։ **—ся** բ. տ. մրոտուել, ծխով սեւանալ։

Задыха́ться, задо́хнуться բ. տ. հեւալ, թասալ, խեղդուել, շնչասպառ լինել, փղձկել։

Задыша́ть բ. չ. սկսել շնչել, շունչ քաշել։

Задѣва́ть, задѣ́ть բ. չ. տալ || դիպչել կամ քսուել (անցկենալիս) || սաստիկ վիրաւորել, դիպչել (խօսքով կամ գործով)։

Задѣ́ланный ած. ծածկուած, խցուած || || սկսած։

Задѣ́лка գ. է. փակելը, ծածկելը, խըցելը։

Задѣ́лъ գ. ա. բանողչէք, գործողչէք, շինողչէք, վաստակ, աշխատութեան վարձ։

Задѣ́лыванье, —ланье գ. չ. ծածկելը, խցելը || գործն սկսելը, շինել սկսելը || || փող վաստակելը։

Задѣ́лывать, задѣ́лать բ. ն. ծածկել, խցել || գործն սկսել, սկսել շինել || || փող վաստակել, աշխատել։

Задѣ́лье գ. չ. բանողչէք, գործողչէք, շինողչէք, աշխատութեան գին || կոռ։

Задѣ́льный ած. **—ная пла́та**—օրավճար, բանողչէք, շինողչէք, աշխատութեան վճար։

Задѣ́ть տ. **Задѣва́ть.**

Заеди́но տ. **Заодно́.**

Заёжиться բ. տ. սկսել սեղմուել, սկըսել կուչ գալ։

Заёмный ած. փոխառութեան, փոխարինութեան։ **—ное письмо́**—փոխադրագիր։

Заёмщикъ գ. ա., **—щица** գ. է. փոխառու, փոխ առնող։

Заёмъ գ. ա. փոխ, փոխարինութիւն, փոխառութիւն։

Заеро́шиться տ. **Заёжиться.**

За́ецъ տ. **За́яцъ.**

Зажа́ренный ած. տապակած, կարմրացրած։

Зажа́ривать, зажа́рить բ. ն. խորովել, տապակել, կարմրացնել։ **—ся** բ. տ. տապակուել, կարմրել։

Зажа́тіе տ. **Зажима́ніе.**

Зажа́ть տ. **Зажима́ть и зажина́ть.**

Зажелти́ть բ. ն. դեղին ներկել, դեղնեցնել։

Зажелтѣ́лый ած. դեղնած։

Зажелтѣ́ть բ. չ. սկսել դեղնեցնել։ **—ся** բ. տ. սկսել դեղնել։

Зажема́ниться բ. տ. սկսել նազ անել, սկսել աչէվըլիկ գալ։

Заже́чь, տ. **Зажига́ть.**

Зажже́ніе գ. չ. վառելը, այրելը։

Зажжённый ած. վառած, այրած։

Зажива́ніе գ. չ. առողջանալը, վէրքի ծածկուելը || աշխատութիւն՝ պարտքի փոխարէն || բնակելը՝ ի հաշիւ տանտիրոջ պարտքի, գտնելը, ձեռք բերելը։

Зажива́ть, зажи́ть բ. ն. և չ. սկսել կենդանաւորուել, սկսել ապրել, բնակել, բնաւորել || ծառայել՝ պարտքի փոխարէն, աշխատել՝ ի հաշիւ կանխիկ ստացած դրամի || բնակել՝ ի հաշիւ տանտիրոջ պարտքի || միջոց գտնել, ձեռք բերել։

Заживи́ть տ. **Заживля́ть.**

Заживле́ніе գ. չ. վէրքի բուժում, կցում, կցելը։ **— ра́ны**—վէրքի կցում։

Заживлённый ած. կցուած, փակուած || || բուժուած, առողջացած, բժշկուած։

Заживля́ть, —ви́ть բ. ն. կցել, միացնել || բուժել, բժշկել, առողջացնել։ **—ся** բ. տ. փակուել, կցուել, միանալ||

|| բուժուել, բժշկուել, առողջանալ։

Зáживо մ. կենդանութեան ժամանակ, կենդանութեանը || կենդանի, ողջ-ողջ։

Зажи́га, зажóга գ. չ. այրելը, այրուածք։

Зажигáльникъ, —гáльщикъ տ. **Зажигáтель.**

Зажигáніе գ. չ. այրելը, վառելը, բռնկեցնելը։

Зажигáтель, գ. ա. **—ница** գ. ի. այրող, կրակող, կրակ ձգող, հրձիգ, հրդեհիչ, հրընկէց։

Зажигáтельный ած. այրող, կիզող, վառող, բռնկիչ, վառուող || վառելու։

Зажигáтельство գ. չ. հրձգութիւն, կրակ ձգելը։

Зажигáть, зажéчь բ. ն. վառել, այրել, հրդեհել։ **—ся** բ. ա. վառուել, այրուել։

Зажи́ленный ած. յափշտակած, խլած, իւրացրած։

Зажи́ливанье, зажи́ленье գ. չ. սեփականացնելը, իւրացնելը, խլելը։

Зажи́ливать, —лить բ. ն. իւրացնել, սեփականացնել, բռնի առնել։

Зажилóй ած. շահած, ստացած։

Зажимáніе գ. չ. փակելը, սեղմելը, ծածկելը։

Зажáтый ած. փակուած, սեղմուած, ծածկուած։

Зажимáть, зажáть բ. ն. փակել, սեղմել, ծածկել։

Зажинáть, зажáть բ. չ. սկսել հնձել։

Зажи́нъ գ. ա. հունձի սկիզբը, քաղ։

Зажирѣ́лый ած. գիրացած, պարարտացած, չաղացած։

Зажирѣ́ть տ. **Жирѣ́ть.**

Зажитóе ած. և գ. չ. **зажи́токъ** գ. ա. վաստակ, աշխատած փող։

Зажитóй տ. **Зажилóй.**

Зажи́точно մ. բարեկեցիկ, անկարօտ։

Зажи́точность գ. գ. ունեւորութիւն, ընչաւէտութիւն, հարստութիւն։

Зажи́точный ած. ունեւոր, ընչաւէտ, ընչաշատ, հարուստ, բարեկեցիկ, հանգստակեաց, կարողութեան տէր։

Зажи́ть տ. **Заживáть.**

Зажмýренный ած. կկոցած, խփած։

Зажмýриванье, —реніе գ. չ. կկոցելը, պշացնելը (աչքերի)։

Зажмýривать, —рить գ. չ. կկոցել, պշացնել, կէսխփել (աչքերը)։ **—ся** բ. ա. կկոցուել, պուշնալ։

Зажóга գ. ի. հեք, սոլուխհանութիւն (ձիու)։

Зажóра, зажóрина գ. ի. ձնի տակը կանգնած ջուր։

Зажужжáть բ. չ. սկսել բզզալ, սկսել տզզալ։

Зажури́ть տ. **Жури́ть.**

Зажурчáть բ. չ. սկսել կարկաչել, խոխոջել։

Зазвáнивать, —ни́ть բ. չ. սկսել զանգահարել։

Зáзванный ած. հրաւիրուած, կոչուած, կանչուած։

Зазвáть տ. **Зазывáть.**

Зазвенѣ́ть բ. չ. սկսել հնչել, սկսել զրնգ-զնգալ։

Зазвони́ть տ. **Зазвáнивать.**

Зазвóнчикъ, зазвóнный-кóлоколъ գ. ա. զանգակ (ռուս եկեղեցիների, որով սկսում են զանգահարութիւնը)։

Зазвóнщикъ տ. **Звонáрь.**

Зазвóнъ գ. ա. զանգահարութեան սկիզբը։

Зазвучáть բ. չ. սկսել հնչել։

Заздрáвный ած. **— кýбокъ**—կենաց թաս, կենաց բաժակ։

Зазелени́ть բ. ն. կանանչ ներկել, կանանչացնել։ **—ся** բ. ա. կանանչել, կանանչ ներկուել։

Зазеленѣ́ть բ. չ. սկսել կանաչել։ **—ся** բ. ա. սկսել կանանչով ծածկուել, կանանչել։

Зази́мье գ. չ. սկզբի ցրտերը (ձմրան), առաջին ձիւնը։

Зазимова́ть տ. **Зимова́ть.**

Зазира́ть, —рѣ́ть բ. ն. աչք պահել, ծածուկ դիտել || յանդիմանել, պարսաւել։ **—ся** բ. ա. ամաչել, խղճահարուել։

Зазнава́ться, —на́ться բ. ա. ամբարհաւաճել, ամբարտաւանել, գոռոզանալ, քիթը սնկել, դունչը ցցել։

Зазна́емо մ. գիտենալով, գործին տեղեակ լինելով։

Зазно́ба գ. ի. դող, մրսելը || ցրտահար տեղ (մարմնի) || սիրոյ առարկայ, սիրահար, սիրեկան։

Зазно́бленный ած. ցրտատար, ցրտահար, ցրտից տարուած։

Зазнобля́ть, —би́ть բ. ն. ցրտահար անել, մրսեցնել, դողացնել || սիրուել կամ սիրել։

Зазно́бушка տ. **Зазно́ба.**

Зазо́риться բ. ա. խղճահարուել։

Зазо́рно մ. խայտառակութեամբ, ամօթալի կերպով։

Зазо́рный ած. պախարակելի, պարսաւելի, նախատելի, ամօթալի։

Зазо́ръ գ. ա. ամօթ, նախատինք, անպատուութիւն || միջոց, փոքրիկ տարածութիւն (պատի քարերի) || միջոց (ռումբի և թնդանօթի պատերի)։

Зазрѣва́ть տ. **Зазира́ть.**

Зазрѣ́ніе գ. չ. ամօթ, նախատինք || խղճահարութիւն։

Зазрѣ́ть տ. **Зазира́ть.**

Зазу́бренный ած. սղոցատայր, մաշար, սղոցերան դարձրած, խպար դարձրած։

Зазу́бривать, —рить բ. ն. կոտրտել (դանակի բերան և այլն), սղոցերան դարձնել, ատամնաձև կամ ժանեւոր անել, քեարթ-քեարթ անել։

Зазу́брина, —нка գ. ի. ատամ, խոժոռ, սղոցերան դարձած տեղ, խանգարուած մաս (դանակի և այլն)։

Зазу́бристый ած. բազմախոժոռ, ատամնահարուած, խոժոռներով լի։

Зазу́брить տ. **Зазу́бривать.**

Зазудѣ́ть բ. չ. սկսել կսկծալ, սկսել քոր գալ, մրմռալ։

Зазыва́льщикъ գ. ա. հրաւիրող, կանչող, կոչող։

Зазыва́ніе գ. չ. հրաւէր, կոչում։

Зазыва́ть, зазва́ть բ. ն. հրաւիրել, կանչել, կոչել։

Зазы́ваный ած. հրաւէրի, կոչումի || հրաւիրական։

Зазы́въ գ. ա. հրաւէր, կոչում։

Зазѣва́ть բ. չ. սկսել յօրանջել։ **—ся** բ. ա. յօրանջել։

Зазяба́ть, —бнуть բ. չ. մրսել, ցրտահար լինել։

Зазя́блина գ. ի. ցրտահար մաս (ծառի, տունկի և այլն)։

Зазя́блый ած. ցրտահար, ցրտատար, ցրտից զարկուած։

Заи́грыванье գ. չ. խաղալ սկսելը || խաղալու գրգռելը || խաղալիս յաղթելը կամ գերազանցելը։

Заи́грывать, —ра́ть բ. չ. սկսել խաղալ || խաղալու գրգռել || խաղի մէջ յաղթել կամ գերազանցել։

Зайка գ. չ. կակազ մարդ։

За́йка գ. ա. փոքրիկ նապաստակ, ապաստրակ։

Заика́ться, —кну́ться բ. ա. կակազել || գկլտալ։

Заика́ть բ. չ. կակազել || գկլտալ։

За́йкливо մ. կակազելով։

За́йкливость գ. ի., **—ка́нье** գ. չ. կակազութիւն։

За́йкливый ած. կակազ։

Заикну́ться տ. **Заика́ться.**

Заикова́тый ած. փոքր ինչ կակազ։

За́ймка գ. ի. կտոր գետին || փոխառութիւն, փոխ առնելը։

Заимода́вецъ, —да́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. փոխատու, փոխ տուող։
Заимода́тельство գ. չ. փոխատուութիւն։
Заимообра́зно մ. փոխառինաբար, փոխ։
Заимообра́зный ած. փոխ վերցրած, փոխ առնուած։
Зай́мственный ած. փոխ առնելու։
Зай́мствованіе գ. չ. փոխառութիւն, քաղելը (գրքերից եայլն)։
Зай́мствованный ած. փոխ առնուած, քաղուած, հանուած։
Зай́мствовать բ. ն. փոխ առնել, առնել ‖ քաղել, հանել։ **—ся** բ. ա. քաղուածք անել, օգուտ քաղել։
Займы́ գ. ա. յգ. փոխ, փոխառութիւն։
Зай́ндивѣлый ած. եղեամնապատ, եղեամով ծածկուած։
Зай́ндивѣть տ. **И́ндивѣть.**
Заинтересо́ванный ած. հետաքրքրուած ‖ շահ ունեցող։
Заинтересо́вывать, —сова́ть բ. ն. հետաքրքրել, հետաքրքրութիւնը շարժել։ **—ся** բ. ա. հետաքրքրուել։
За́инька տ. **За́йка.**
Зай́скиванье գ. չ. խնդրելը, ջանալը, շողոքորթելը։
Зай́скивать բ. չ. խնդրել, ջանալ, ճըգնել, աշխատել, շողոքորթութեամբ ստանալ։
Зай́скриться բ. ա. սկսել կայծեր արձակել, պէծպէծել, պէծ ին տալ։
Зайти տ. **Заходи́ть.**
Зайчёнокъ գ. ա. նապաստակի ձագ։
За́йчикъ գ. ա. փոքրիկ նապաստակ։
Зайчи́на գ. ա. նապաստակի միս ‖ նապաստակի մորթի։
За́йчистый ած. նապաստակներով առատ։
Зайчи́ха գ. ի. էգ նապաստակ։
Зайчи́ще գ. ա. խոշոր նապաստակ։
Закаба́ливать, —ли́ть բ. ն. ամրացնել, ստրուկ դարձնել, ծառայեցնել ‖ գրաւ դնել։ **—ся** բ. ա. ծառայել, ստրուկ դառնալ։
Закаблу́чье գ. չ. կրնկացու, կրունկի կաշի (կօշկի)։
Зака́верзить բ. չ. սկսել խարդախութիւններ անել։
Закады́чный ած. մտերիմ, սրտակից, հոգեկից, հաւատարիմ, հարազատ։
Зака́занный ած. պատուիրուած ‖ արգելուած։
Заказа́ть տ. **Зака́зывать.**
Заказно́й ած. պատուիրուած, համաձայն պատուէրի շինած կամ պատրաստած։ **—ное письмо́**—ապահովուած նամակ։
Зака́зный ած. արգելուած, արգելք դըրուած։
Зака́зчикъ գ. ա., **—чица** գ. ի. պատուիրող, յանձնարարող, պատուէր տուող ‖ արգելող։
Зака́зъ, —зецъ գ. ա. պատուէր, յանձնարարութիւն ‖ արգելք։
Зака́зывать, —за́ть բ. ն. պատուիրել, պատուէր տալ (շինելու, կարելու եայլն) ‖ արգելել։ **—ся** բ. ա. արգելուել ‖ պատուիրուել, պատուէր տրուել։
Зака́иваться, зака́яться բ. ա. ուխտել չ'անել, երդուել կամ խոստանալ չ'անել։
Закала́тельный ած. խողխողիչ, փողոտիչ։
Закала́ть, закла́ть տ. **Зака́лывать.**
Зака́леніе, —леванье գ. չ. ջրդեղում, ջրդեղելը (պողպատի, երկաթի)։
Зака́ливать, —ли́ть բ. ն. ջրդեղել (պողպատ, երկաթ)։ **—ся** բ. ա. ջրդեղուել (պողպատ, երկաթ)։
Зака́лина գ. ի. խրխուռ, կսկուծ կտոր, հացի չոր մասը։
Зака́листый ած. խրխուռ, կսկուծ։
Закали́ть տ. **Зака́ливать.**
Зака́лка տ. **Зака́лина.**
Зака́лывать, закала́ть, заколо́ть, закла́ть բ. ն. խողխողել, փողոտել, մորթոտել ‖ սկսել ծակել, ծակծկել։

Зака́льщикъ գ. ա. ջրդեղող (պողպատ, երկաթ)։

Закаля́кать բ. չ. թոթովել, բլբլացնել։ —**ся** բ. ա. բ:բլացնել, լեզուին տալ։

Закаменѣ**лость** տ. **Окамен**ѣ**лость.**

Закаменѣ**лый** ած. քարացած։

Закаменѣ́**ть** տ. **Камен**ѣ́**ть.**

Зака́нчивать, зако́нчить բ. ն. աւարտել, վերջացնել։ —**ся** բ. ա. վերջանալ, աւարտուել։

Зака́паніе գ. չ. սկսել կաթելը, կաթկթելը։

Зака́панный ած. բծաւորուած, բծերով ծածկած, կաթեցրած։

Зака́пать բ. չ. կաթել, կաթկթել։

Зака́пчиванье գ. չ. ծխով ապխտելը || մրոտելը։

Зака́пчивать, закопти́ть բ. ն. սկսել ապխտել (ծխով) || մրոտել, մուր քսել։

Зака́пывальщикъ գ. ա. հողի տակ բան պահող (արծաթ եայլն), փող թաղող։

Зака́пыванье գ. չ. հողի մէջ թաղելը։

Зака́пывать, —ка́пать բ. ն. բծաւորել, բծերով ծածկել, կաթեցնելով կեղտոտել։ —**ся** բ. ա. բծաւորուել, բծերով ծածկուել։

Зака́пывать, — копа́ть բ. ն. թաղել || հողով լցնել։ —**ся** բ. ա. թաղուել, խրուել, խրասուզուել։

Зака́ркать բ. չ. սկսել դռդռալ (ագռաւ եայլն)։

Зака́рмливанье գ. չ. կերակրելը || հրամցնելը || խիստ ուտեցնելը։

Зака́рмливать, —корми́ть բ. ն. կերակրել, սնուցանել || բռնի ուտեցնել || շատ ուտեցնել։

Зака́танный ած. գլորելով հարթած, ծամծուլով ոլորկած || գլորուած, թաթախուած, պատած։

Заката́ть, закати́ть տ. **Зака́тывать и зака́чивать.**

Зака́тка գ. ի. գլորելը։

Зака́тникъ գ. ա. լուացքի փաթթոց || ոլորկելի նոր գործուած ապրանք (գործարանում)։

Зака́тъ գ. ա. խոնարհում կամ մուտք (արեւի ու աստղերի) || արեւմուտ, արեւմուտք։

Зака́тывать, —ти́ть, —та́ть բ. ն. փաթաթել, պատել, թաթախել || ոլորկել (գլորելով, ծամծուլով) || հարթել || դարձնել, չռել || հասցնել, տալ (ապտակ)։ —**ся** բ. ա. շրջագայել, ման գալ (կառքով եայլն) || խոնարհել, իջնել, ընկնել։

Зака́ченный ած. գլորուած։

Зака́чивать, —кати́ть բ. ն. գլորել || անցնելիս մտնել, հանդիպել։ —**ся** բ. ա. գլորուել։

Зака́чивать, —ча́ть բ. ն. ճօճել, տարուբերել, տատանել || ճօճելով գլխի պտոյտ պատճառել։ —**ся** բ. ա. տարուբերուել || գլորուել։

Зака́шивать, —коси́ть բ. ն. սկսել հնձել։

Зака́шливать, —лять բ. ն. սկսել հազացնել։ —**ся** բ. ա. սկսել հազալ։

Зака́щикъ տ. **Зака́зчикъ.**

Зака́яться տ. **Зака́иваться.**

Заква́кать բ. չ. սկսել կռկռալ, կռկռալ։

Заква́са, —ска գ. ի. թթխմոր, մերան, մակարդ, թթուեցուցիչ։

Заква́шенный ած. խմորուած, մակարդուած։

Заква́шивать, —сить բ. ն. մակարդել, մերանել, խմորել, թթուեցնել։

Закива́ть բ. չ. գլխով անել, գլուխը շարժել, գլխով նշան անել։

Закидно́й ած. յետ ձգուող, ծալուող։

Заки́дывать, закида́ть, заки́нуть բ. ն. լցնել, ձգել, յետ ձգել, թողնել, լքանել։ —**ся** բ. ա. յետ ընկնել, թեքուել, ձգուել։

Заки́данный, заки́нутый ած. ծալուած, յետ ձգած, թողուած։

Закипа́ть, закипѣ́**ть** բ. չ. սկսել եռ գալ, սկսել եռալ։

Закиса́ть, заки́снуть է. չ. սկսել թթուել:
Заки́слый ած. թթուած:
За́кись գ. ի. թթուկի:
Закла́дка, —дочка գ. ի. հիմնարկութիւն, հիմք ձգելը || ծածկելը, փակելը || լծելը || գրքի նշան:
Закладна́я ած. գրաւագիր, գրաւաթուղթ:
Закладно́й ած. գրաւի, գրաւականի:
Закла́довать, по— է. ն. գրաւ դնել, գրազ գալ:
Закла́дочка տ. **Закла́дка.**
Закла́дчикъ գ. ա., **—чица** գ. ի. գրաւ դնող || գրազ եկող:
Закла́дъ գ. ա. գրաւ, գրաւական, գրազ:
Закла́дывать, закла́сть, заложи́ть է. ն. հիմնարկել, փակել, լցնել || լըծել || նշան դնել (գրքում) || գրաւ դնել: **—ся** է. ա. ծածկուել, լցուել || փակուել || լծուել || գրաւ դրուել, երաշխաւորուել:
Закла́ніе գ. չ. զոհագործութիւն, զոհելը, զոհ:
Закла́нный տ. **Заколо́тый.**
Заклёванный ած. կտցահարուած, քծըծուած:
Заклёвывать, заклева́ть է. ն. սկսել կտցահարել, քծըծել:
Закле́ивать, заклеи́ть է. ն. սոսնձել, սոսնձով ծածկել:
Закле́енный ած. սոսնձուած, սոսնձով ծածկուած:
Закле́йка գ. ի. սոսնձելը || սոսնձուածք || || սոսնձած տեղ:
Заклейми́ть տ. **Клейми́ть.**
Заклеи́ть տ. **Закле́ивать.**
Закле́йщикъ գ. ա. սոսնձող:
Заклёпа, —пка գ. ի. նիգ, սողնակ || || մեխի գլուխը շինելը || մեխի գլուխ:
Заклёпанный ած. մեխով փակուած, մեխած:
Закле́пникъ գ. ա. մեխի գլուխ տափակցնող || մեխով որևէ առարկայի բերանը կամ անցքը փակող:
Заклёпывать, заклепа́ть է. ն. մեխի գլուխը տափակցնել || պնդել, փակել, ամրացնել, խցել (մեխով), մեխել:
Заклика́ть տ. **Закли́кивать.**
Закли́кать է. չ. ձայն տալ, անունը կանչել:
Закли́кивать, закли́кнуть է. ն. ներս կանչել (անցորդին):
Закли́кнутый ած. կանչուած, ներս կանչուած:
Заклина́ніе գ. չ. աւանդելը, պատուիրելը, երդուեցնելը, երդմնեցնելը:
Заклина́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. երդուեցնող, երդմնեցնող, երդմնեցուցիչ || հոգեհմայցուկ:
Заклина́тельный ած. երդմնեցուցչական || երդումի:
Заклина́ть, закля́сть է. ն. աւանդել, պատուիրել || կատարելու երդում առնել: **—ся** է. ա. երդուել:
Закли́ненный ած. սեպով ամրացրած, սեպած:
Закли́нивать, закли́нить է. ն. սեպով ամրացնել, սեպ խփել, սեպել: **—ся** է. ա. սեպով ամրանալ:
Закли́нка գ. ի. սեպով ամրացնելը:
Заклокота́ть է. չ. սկսել եռալ, եփ գալ, բխկըտալ:
Заклохта́ть է. չ. սկսել կչկչալ (հաւ):
Заклуби́ться է. ա. սկսել ոլորուել, պըտտուելով բարձրանալ:
Заключа́ть, заключи́ть է. ն. շրջափակել, փակել, փականքի տակ դնել, բանտարկել || աւարտել, գոցել, փակել || վճռել, կատարել || պարունակել, ամփոփել || եզրակացնել, եզրափակել, մակաբերել, ամփոփել: **—ся** է. ա. պարունակուել || եզրափակուել || || փակուել:
Заключённый ած. փակուած, փական-

քի տակ դրուած, բանտարկուած ‖ ‖ վերջացած, կատարուած։ — **въ мѣшёчкѣ** — թաղանթափակ։

Заключéніе գ. չ. փակելը, բանտարկութիւն ‖ ամփոփելը, պարունակելը ‖ ‖ եզրափակութիւն, եզրակացութիւն, մակաբերութիւն, հետեւաբանութիւն ‖ ‖ վերջ, վերջաբանութիւն, աւարտ։

Заключéнникъ գ. ա., **—нница** գ. է. բանտարկուած ‖ մենակեաց, առանձնակեաց։

Заключи́тельный ած. վճռական, վերջին, վերջնական, վախճանական։

Заключи́ть տ. **Заключáть.**

Закля́сть տ. **Заклинáть.**

Закля́тіе գ. չ. երդումն, երդուեցնելը ‖ ‖ երդմամբ հաստատելը, աւանդելը։

Заклятóй, закля́тый ած. երդուած, երդուեալ։

Закóванный ած. պայտած, նալած ‖ ‖ շղթայի զարկած։

Закóвка գ. է. պայտելը, նալելը ‖ խըստացում։

Закóвывать, заковáть բ. ն. սկսել պայտել, նալնել, նալել ‖ շղթայել, շղթայի զարնել ‖ պայտելու ժամանակ ձիու ոտքը մեխով քցել, վնասել։

Заковы́ка, —вы́чка գ. է. ստորակէտ ‖ ‖ խաբէութիւն, դժուարութիւն։

Закóжный ած. կաշու տակի, միջամորթ։

Закокéтничать բ. չ. սկսել նազել, քծնել, հաճոյանալ, նազեր անել, քըքըուել։

Заколáчивать, заколоти́ть բ. ն. հարուածելով ամրացնել, պնդել, խափանել։ **—ся** բ. ա. ամրանալ, պնդանալ (հարուածներով)։

Заколóченный ած. խփուած, ամրացած, պնդացրած (խփելով)։

Заколáшиваться, —лоси́ться բ. ա. հասկաւորուել, հասկ ձգել, հասկ քցել, հասկ բռնել։

Заколдóванный ած. դիւթած, հմայուած, կախարդուած։

Заколдóвывать, —довáть բ. ն. սկսել դիւթել, հմայել, կախարդել։

Заколебáть բ. ն. սկսել տատանել, խախտել, տարուբերել։ **—ся** բ. ա. սկսել տատանուել, խախտուել, տարուբերուել։

Заколоси́ться տ. **Заколáшиваться.**

Заколоти́ть տ. **Заколáчивать.**

Заколóтый ած. խողխողած, փողոտած, մորթոտած։

Заколóть տ. **Закáлывать.**

Заколыхáть բ. ն. սկսել երերցնել, սկսել տատանել, սկսել շարժել։

Заколѣ́ть բ. չ. սկսել կարծրանալ, պնդանալ, չորանալ (ջերմութեան կամ ցրտի ազդեցութիւնից)։

Закомплéктный ած. սահմանուած թուից դուրս։

Закóнникъ գ. ա. օրէնսգէտ ‖ օրէնուսոյց։

Закóнно մ. օրինաւոր կերպով, օրէնքի համաձայն, ըստ օրինաց։

Законнорождéнный ած. հարազատ, օրինաւոր ամուսնութիւնից ծնուած։

Закóнность գ. է. օրինաւորութիւն, իրաւացի լինելը, արդարացի լինելը։

Закóнный ած. օրինաւոր, օրէնքի համաձայն, իրաւացի, արդարացի ‖ վաւերական, օրինաւոր, հարազատ։

Законоблюсти́тель գ. ա. օրինապահ, դէտ օրինաց։

Законоблюсти́тельный ած. օրինապահական։

Законовѣ́децъ գ. ա. օրէնսգէտ, օրինագէտ, իրաւագէտ։

Законовѣ́дъ տ. **Законовѣ́дѣцъ.**

Законовѣ́деніе գ. չ. օրէնսգիտութիւն։

Законодáтель գ. ա., **—льница** գ. է. օրէնսդիր։

Законодáтельный ած. օրէնսդրական։

Законодáтельство գ. չ. օրէնսդրութիւն։

Законопа́ченный ած. կալած, կալով քսած, ձիւթած։
Законопа́чивать, —па́тить բ. ն. կալքել, ձիւթել։ —ся բ. ա. կալուել։
Законоположе́ніе գ. չ. օրէնսդրութիւն, օրինադրութիւն։
Законопреступле́ніе գ. չ. օրինազանցութիւն։
Законопресту́пникъ գ. ա., —ница գ. ի. օրինազանց (մարդ)։
Законопресту́пный ած. օրինազանց, ապօրէն, ընդդէմ օրինաց։
Законоучи́тель գ. ա. կրօնուսոյց։
Законтракто́ванный ած. պայմանաւորուած, պաշինքով կապուած։
Законтракто́вывать, —ктова́ть բ. ն. պայման կապել, պայման դնել, պաշն կապել։ —ся բ. ա. պայմանաւորուել։
Зако́нченный ած. աւարտուած վերջացած։
Зако́нчить տ. Зака́нчивать.
Зако́нъ գ. ա. օրէնք, կանոն ‖ կրօն, դաւանութիւն։ — приро́ды—բնութեան օրէնք։ — постоя́нныхъ пропо́рцій—որոշ համեմատութեան օրէնք։ — тяготѣ́нія—ծանրականութեան օրէնք, ծանրողութեան օրէնք։ — электроли́за—ելեկտրալուծութեան օրէնք։ — христіа́нскій зак., магомета́нскій, іуде́йскій—քրիստոնէական կրօն եւայլն։ — Бо́жій—կրօնագիտութիւն։ Сводъ зако́новъ—օրինագիրք, ժողովածու օրինաց, կոճղ օրինաց։ —ны гражда́нскіе—քաղաքացիական օրէնք։ — о́бщіе—ընդհանուր օրէնքներ։ — основны́е—հիմնական օրէնքներ։ — спеціа́льные—մասնաւոր օրէնքներ։
Зако́панный ած. թաղուած։
Закопа́ть տ. Зака́пывать.
Зако́пка գ. ի. թաղելը։
Закопоши́ться բ. ա. սկսել պտպտալ։
Закопти́ть տ. Зака́пчивать.
Закоптѣ́лый ած. ծխոտած, մրոտած։
Закоптѣ́ть բ. չ. մրոտել, ծխոտել։
Закопче́ніе գ. չ. ծխով ապխտելը ‖ ‖ ծխոտելը, մրոտելը։
Закопчённый ած. ծխով ապխտած ‖ ‖ մրոտած։
Зако́пъ գ. ա. պատուար, խրամատ, թումբ եւ փոս (պատերազմական)։
Закоренѣ́лость գ. ի. արմատացած սովորութիւն, ունակութիւն։
Закоренѣ́лый ած. արմատացած, հնացած։
Закоренѣ́ть բ. չ. արմատանալ, հնանալ։
Закоржа́вѣлый ած. անհարթացած, խորդուբորդ եղած, թորմրշած։
Закоржа́вѣть բ. չ. անհարթութիւն գոյանալ (մորթու կամ կեղեւի վրայ)։
Закорми́ть բ. ն. սկսել կերակրել, սնուցանել ‖ շատ ուտեցնել, կոխուեցնել։
Зако́рмленный ած. կերակրած, շատ կերցրած, բանի կերցրած, կոխուեցրած։
Зако́ртышки գ. ա. յգ. մէջք, քամակ։
Закорю́ка, —рючка գ. ի. ճանկ, կարթ, չանկալ ‖ արգելք, դժուարութիւն։
Закорю́ченный ած. կորացած, ճանկաձեւ, կարթաձեւ։
Закорю́чивать, —чить բ. ն. կորացնել, ճանկաձեւ անել։ —ся բ. ա. կորանալ, կարթաձեւ դառնալ։
Закорю́чина տ. Закорю́ка.
Закорю́чистый ած. կոր, ճանկաձեւ, կարթաձեւ ‖ խորամանկ, նենգաւոր։
Закорю́чка տ. Закорю́ка.
Закоси́ть տ. Зака́шивать.
Закоснѣва́ть, закоснѣ́ть բ. չ. յամառել, կամակորել, վատ սովորութիւնների մէջ մնալ։
Закоснѣ́лость գ. ի. յամառութիւն, կամակորութիւն։
Закоснѣ́лый գ. ի. յամառ, յամառուած, կամակոր, անապաշաւ։

Закостнѣ́ніе տ. **Закостнѣ́лость.**

Закостѣ́нелый ած. ոսկրացած, պնդացած, պինդ։

Зако́съ տ. **Поко́съ.**

Закоу́листый ած. ոլոր-մոլոր, ծուռ-մուռ (փողոց, տուն)։

Закоу́локъ գ. ա. ծուռումուռ փողոց, թաքստոց։

Закочева́ть տ. **Кочева́ть.**

Закоченѣ́лый ած. ընդարմացած, ցրտից փէտացած, մրսած։

Закоченѣ́ть տ. **Коченѣ́ть.**

Зако́шенный ած. հնձած։

Закра́дываться, закра́сться բ. ա. սպրդել, գաղտնագողի մտնել։

Закра́ивать, закро́ить բ. ն. սկսել ձեւել || եզերքները կտրել։

Закра́ина, —нка գ. ի. եզր, ծայր || գետեզեր սառոյց։

Закра́панный ած. սրսկուած, բծաւորած, բծերով կեղտոտած, կաթիլներով ծածկուած, կաթկթած։

Закра́пывать, —пать բ. չ. կաթկթել, սրսկել, բծաւորել, բծերով ծածկել, կաթիլներով ծածկել։ **—ся** բ. ա. սրսկուել, բծաւորուել, բծերով ծածկուել։

Закра́са գ. ի. զարդ, գեղեցկացնող իր։

Закра́сить տ. **Закра́шивать.**

Закра́ска գ. ի. ներկելը, ներկով տեղ-տեղ ծածկելը || գեղեցկացնելը, զարդարելը

Закраснѣ́ть բ. չ. սկսել կարմրել։

Закра́сться տ. **Закра́дываться.**

Закра́шенный ած. ներկուած, գունաւորուած։

Закра́шивать, —кра́сить բ. ն. ներկել, գունաւորել, դեղ քսել || կարմիր ներկել։ **—ся** բ. ա. ներկուել || կարմիր ներկուել։

Закрести́ть տ. **Крести́ть.**

Закри́вина գ. ի. ծռուածք, ծռուած տեղ։

Закривлённый ած. ծռուած, ծռած։

Закривля́ть —ви́ть բ. ն. կորացնել, ծռել, մի կողմ ծռել **—ся** բ. ա. ծռուել։

Закритикова́ть տ. **Раскритикова́ть.**

Закрича́ть բ. չ. սկսել աղաղակել, սկսել բղաւել, կանչվռտել։

Закро́й, —ро́ецъ գ. ա. խոռոչ, փապար || || հատուած, կտրուած։

Закро́йка գ. ի. հատուածք, կտրուածք։

Закро́йня գ. ի. ձեւարան, հանդերձ ձեւելու սենեակ։

Закро́йщикъ գ. ա. ձեւող || կտրող։

Закро́йщичій ած. ձեւողի։

За́кромный ած. փայտէ ամբարի։

За́кромъ գ. ա. ցորենի կամ ալիւրի ամբար (փայտէ)։

Закропа́ть տ. **Кропа́ть.**

Закруглённый ած. բոլորուած, կլորացած, կլորցրած։

Закругля́ть, —гли́ть բ. ն. բոլորել, կլորացնել, կլորցնել։ **—ся** բ. ա. բոլորուել, կլորնալ։

Закружи́ть բ. ն. սկսել պտըտել, պտըտացնել || պտըտացնելով գլխի ցաւ պատճառել։ **—ся** բ. ա. պտըտուել։

Закру́та, закру́тка գ. ի., **за́крутень** գ. ա. ոլորելը, գալարում, ոլորելով ձըգելը, ոլուէն։

За́крутень տ. **Закру́та.**

Закру́тина գ. ի. վատ ոլորուած մաս (թելի)։

Закрути́ть տ. **Закру́чивать.**

Закру́тъ գ. ա. գալարում, ոլորտոց, որովայնի կամ կչտի ցաւ, սանճու։

Закру́ченный ած. ոլորուած։

Закру́чивать, закрути́ть բ. ն. ոլորել, գալարել || ամուր կապել (պարանով)։ **—ся** բ. ա. ոլորուել, գալարուել։

Закручи́ниться բ. ա. տրտմել, տխրել։

Закрыва́ть, закры́ть բ. ն. ծածկել, խափանել, սքօղել, փակել, թաքցնել, կափուցել։ **—ся** բ. ա. ծածկուել, սքօղուել, թաքնուել։

Закры́тіе գ. չ. ծածկելը, թաքցնելը, խափանելը։

Закры́тый ած. ծածկուած, սքօղուած, թաքնուած, պահուած։

Закры́ть տ. **Закрыва́ть.**

Закры́шка, —шечка գ. ի. խուփ, կափարիչ, ծածկոց։

Закрѣ́па, —пка գ. ի. փակ, կապ։

Закрѣпи́ть տ. **Закрѣпля́ть.**

Закрѣпле́ніе գ. չ. ամրացնելը, ամրապնդելը || փակելը, պնդելը։

Закрѣплённый ած. ամրացած, հաստատուած։

Закрѣпля́ть, —пи́ть բ. ն. ամրացնել, հաստատել, պնդացնել, փակել։ **—ся** բ. ա. ամրանալ, հաստատուել։

Закрю́чивать, —чить տ. **Закорю́чивать.**

Закрю́чина գ. ի. ծռութիւն, ծռուածք։

Закря́кать բ. չ. յուզել, կտցով տիղմը խառնխտել (բադ և այլն)։

Закряхтѣ́ть բ. չ. տնտնքալ, ֆսֆսալ։

Закудахта́ть բ. չ. սկսել կռկռալ, կչկչալ։

Закули́сный ած. բեմյետևի, բեմի յետևի || գաղտնի։

Закупа́ніе գ. չ. շատ բան գնելը || կաշառելը։

Закупа́ть, —пи́ть բ. ն. մթերել, շատ բան միասին գնել || կաշառել, փողով առնել։ **—ся** բ. ա. շատ բան գնելով ծախս անել || կաշառուել, փողով առնուել։

Заку́пка գ. ի. շատ բան գնելը։

Заку́пленный ած. գնուած || կաշառուած, փողով առնուած։

Закупно́й ած. գնուած, գնելի։

Заку́поренный ած. խցանով ծածկուած, խցուած, փակուած (անօթի բերան)։

Заку́поривать, —рить բ. ն. խցել, փակել, ծածկել (անօթի բերանը)։ **—ся** բ. ա. խցուել, ծածկուել, փակուել (անօթի բերանը)։

Заку́порка գ. ի. խցում, խցանով փակելը։

Закупщи́къ գ. ա., **—щи́ца** գ. ի. գնող, առնող։

За́купъ տ. **Заку́пка.**

Заку́ренный ած. ծխով լցուած։

Заку́ривать, —ри́ть բ. ն. սկսել ծխել, ծխով լեցնել։ **—ся** բ. ա. ծխով լցուել։

Закуроле́сить բ. չ. սկսել խարդախութիւն անել, յիմարութիւններ անել։

Закуса́ть տ. **Загрыза́ть.**

Закуси́ть տ. **Заку́сывать.**

Заку́ска, —сочка գ. ի. նախաճաշիկ, ակլրատ։

Заку́сывать, —си́ть բ. ն. խածել, կրծել, խածխծել || համը տեսնել, համտես անել, նախաճաշել։ **—ся** բ. ա. խածխծուել։

Заку́та, —тка գ. ի. վերարկու, ծածկոց || սաք տեղ (անասունների համար), շան բուն || սաք հագնող։

Заку́танный ած. փաթթաթուած։

Заку́тать տ. **Заку́тывать.**

Закути́ть բ. չ. քէֆ անել, զուարճութեան համար փողեր ծախսել, մսխել։

Заку́тъ ա. գ. մութ տեղ, խուց, խրճիթ, քոխի, մառան և այլն || փաթթոց։

Заку́тывать, —тать բ. ն. ծածկել, փաթաթել։ **—ся** բ. ա. փաթաթուել։

Заку́шенный ած. խածած, խածխծած, կծած, կծոտած։

Заку́шивать, —шать տ. **Заку́сывать.**

За́ла գ. ի. դահլիճ։ **— для засѣда́нія** —խորհրդանոց։ **— танцова́льная—** կաքաւարան։

Залавирова́ть բ. չ. հետքը պահել, հետևել, դարան մտնել։

Залага́ть տ. **Закла́дывать.**

Зала́живать, зала́дить բ. ն. կատարել, շինել, վերջացնել || ծածկել, փակել || || կրկնել, երկար խօսել (առանց կանգնելու)։

Залакиро́ванный ած. լաքած։

Залакиро́вывать, —рова́ть բ. ն. լաք քսել, դոճել։

Зала́комить բ. ն. հրապուրել, հրամցնել։

Зала́мывать, —лома́ть, —ломи́ть բ. ն. սկսել կոտրտել || կոտրել, կոտրտել || || արգելել, արգելք դնել։ **—ся** բ. ա. կոտրելով մտնել։

Зала́щивать, —щи́ть բ. ն. ողորկել, ողորկելով հարթել։ **—ся** բ. ա. ողորկուել, կոկուել։

Зала́ять բ. չ. սկսել հաչել։

Залга́ть բ. չ. սկսել ստախօսել, սկսել ստեր փչել։

Залега́ть, зале́чь բ. չ. պառկել, ծածկուել, թաքչել || թեք ընկնել։

Залёглый ած. պառկած, թափած, հաւաքուած։

Залежа́лый ած. պառկած, մնացած (ապրանք եւայլն)։

Зале́живаться, —жа́ться բ. ա. երկար թեք ընկնել || հնանալ, մնալ առանց գործածութեան։

За́лежь գ. ի. պահուելը, ծածկուելը || || մթերանոց, պահեստ || կուտակութիւն, նստուածք (հողի, կաւի եւայլն)։

Залепета́ть բ. չ. սկսել թոթովել, սկսել բլբլացնել (երեխայ)։

Залета́ть, —тѣ́ть բ. չ. ներս թռչել || || թռչելով հեռանալ || քամուց տարուել, քամուց քշուել։

Залётный ած. **—ная пти́ца**—անցնող թռչուն։

Залётъ գ. ա. վերադարձ (թռչունների) || || զուարթաբարոյ, լօթի։

Залетѣ́лый ած. թռչելով եկած, եկած։

Залетѣ́ть տ. **Залета́ть.**

Зале́чивать, —чи́ть տ. **Залѣ́чивать.**

Зале́чь տ. **Залега́ть.**

Залива́льный ած. ջուր սրսկող, սրսկող։

Залива́ть, —ли́ть բ. ն. սրսկել, լցնել, ջրել, հեղեղել։ **—ся** բ. ա. ջրով լցուել, հեղեղուել։

Зали́вка գ. ի. սրսկելը, ջրելը, հեղեղելը։

Заливно́й ած. **—ная труба́**—ջրող խողով։

Зали́въ, —вецъ գ. ա. ծովածոց։

Зали́занный ած. լիզուած։

Зализы́вать, —за́ть բ. ն. լիզել, լիզելով առողջացնել։ **—ся** բ. ա. ինքն իրան լիզել։

Заликова́ть տ. **Ликова́ть.**

Залито́й ած. լցուած, հեղեղուած, ջրուած։

Зали́ть տ. **Залива́ть.**

Залихва́тскій տ. **Хва́тскій.**

Зали́шекъ գ. ա. մնացորդ, աւելորդ։

Зали́шный ած. աւելորդ։

Зало́га գ. ի. արգելք, փախանում || անցաթուղթ զինուորի։

Залогода́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. գրաւատու, գրաւ տուող։

Зало́гъ գ. ա. գրաւական, աւանդ, ապահովութիւն, առհաւատչեայ։ **— глаго́ла**—բայերի տեսակ։

Зало́женный ած. լցուած, խցուած, փակուած || հիմնարկուած || լծուած || գրաւ դրուած || նշան դրուած։

Заложи́ть տ. **Закла́дывать.**

Зало́жникъ գ. ա. պատանդ։

Зало́й գ. ա. ջրած տեղ || հեղեղով ծածկուած տեղ։

Зало́манный ած. կոտրած, կոտրտած։

Залома́ть, —ми́ть, —мля́ть տ. **Зала́мывать.**

Зало́мный ած. ամուր, հաստ (փայտ)։

Зало́мъ գ. ա. կոտրուածք։

Залощённый ած. ողորկուած։

Залощи́ть տ. **Зала́щивать.**

За́лпомъ մ. միասին արձակուած հրացաններ կամ թնդանօթներ։ **— вы́пить**—միանուագ խմել, մէկէն կոնծել։

Залпъ գ. ա. միանուագ արձակելը (հրացանների եւայլն)։

Залу́женный ած. անագած, կլայեկած։

Залу́живать, —луди́ть բ. ն. *անագել, կլայեկել։*

Залу́па գ. ի. *ծեփուկ, աւելամորթ, մաշկ առանդամի։*

Залупа́ть, залупля́ть, залупи́ть բ. ն. *քերել, քերծել, կպչել, կեղւել, քերթել։* **—ся** բ. ն. *քերծուել, կեղւուել, կպչուել։*

Залу́пка տ. **Залу́па.**

Залу́пленный ած. *քերուած, կպչուած, կեղւած։*

Залу́пливать տ. **Залупа́ть.**

Залуча́ть, —чи́ть բ. ն. *հրապուրել, բերել։*

Залучённый ած. *հրապուրուած, բերուած։*

Залъ գ. ա., **за́ла** գ. ի. *դահլիճ։*

Залыга́ло գ. ա. *ստախօս, սուտ փչող։*

Залыга́ть, залга́ть բ. չ. *սկսել սուտ խօսել, սկսել ստախօսել։*

Залыга́ться, залга́ться բ. ա. *չափազանց ստախօսել, շատ սուտ փչել։*

Зальну́ть բ. չ. *խցուել, լցուել, փակուել, խափանուել։*

Залѣза́ть, залѣзть բ. չ. *դժուարութեամբ մտնել, սղմուել։*

Залѣни́ться բ. ա. *սկսել ծուլանալ։*

Залѣпи́ть տ. **Залѣпливать.**

Залѣпка գ. ի. *ծեփելը, փակելը ‖ ծեփ։*

Залѣпленный ած. *ծեփուած, սոսնձով կպցրած։*

Залѣпливать, залѣпля́ть, залѣпи́ть բ. ն. *ծեփել, սոսնձով կպցնել։* **—ся** բ. ա. *ծեփուել ‖ սոսնձով կպցուել։*

Залѣченный ած. *առողջացրած։*

Залѣчивать, залѣчи́ть բ. ն. *սկսել բուժել, առողջացնել ‖ անհմուտ դեղատուութեամբ մեռցնել։* **—ся** բ. ա. *սկըսել առողջանալ։*

Залюбе́зничать բ. չ. *սկսել փաղաքշել, սկսել քծնել։*

Залюби́ть բ. ն. *սկսել սիրել։*

Залюбова́ться բ. ա. *հիանալ, անչափ հիանալ, հիանալով մոռացութեան մէջ ընկնել։*

Залюбопы́тствовать բ. չ. *սկսել հետաքրքրուել։*

Заляга́ть բ. ն., **—ся** բ. ա. *սկսել աքացել ‖ աքացելով սպանել։*

Зама́занный ած. *քսուած, ծեփուած ‖ ‖ ծեփով ծածկուած։*

Зама́зывать, зама́зать բ. ն. *քսել (որեւէ նիւթով), ծեփել ‖ ծեփով լցնել ‖ աղտեղել, ապականել։* **—ся** բ. ա. *քըսուել, ծեփուել ‖ ծեփով ծածկուել։*

Зама́зка գ. ի. *ծեփելը, ծեփով լցնելը ‖ ‖ կրաղիւս, շաղախ, ծեփ։*

Замалёвывать, замалева́ть տ. **Закра́шивать.**

Зама́ненный ած. *հրապուրուած, խաբուած, խաբէութեամբ որոգայթի մէջ ընկած։*

Зама́нивать, —ни́ть բ. ն. *հրապուրել, որոգայթել, որսալ, թշնամուն խաբել։* **—ся** բ. ա. *խաբուել, հրապուրուել։*

Замани́ха գ. ի. *թակարդ, որոգայթ։*

Зама́нка գ. ի. *հրապուրելը, խաբելը, որոգայթի մէջ ձգելը։*

Зама́нчиво մ. *հրապուրիչ կերպով։*

Зама́нчивость գ. ի. *հրապոյրք, հրապուրիչ լինելը։*

Зама́нчивый ած. *հրապուրիչ, յանկուցիչ, ձգիչ ‖ պատրող, որսացող։*

Зама́ранный ած. *կեղտոտուած, աղտոտուած, ապականուած ‖ ջնջուած, խազուած, եղծուած ‖ արատաւորուած։*

Замара́ть տ. **Зама́рывать.**

Замара́ха, —ра́шка գ. ը. *կեղտոտ, աղտոտ, փնթի (մարդ)։*

Зама́ривать, замори́ть բ. ն. *ուժասպառ անել, հոգին հանել, մեռցնել, սովամահ անել։*

Зама́рка գ. ի. *կեղտոտ տեղ, անմաքուր*

տեղ ‖ բիծ, արատ։

Замáрывать, —рáть բ. ն. կեղտոտել, աղտոտել, ապականել ‖ խազել, ջնջել (գրուածքը) ‖ արատաւորել (մարդու)։ —ся բ. ա. կեղտոտուել, աղտոտուել, ապականուել։

Замаскирóвывать, —ровáть տ. **Маскировáть.**

Замáсленный ած. իւղած, իւղոտած, եղած, ճարպոտած, եղով քսուած։

Замáсливать, —лúть բ. ն. իւղել, իւղոտել, եղոտել, ճարպոտել։ —ся բ. ա. իւղոտուել, ճարպոտուել։

Заматерѣлость գ. ի. հնութիւն, հնացած լինելը, արմատացած լինելը, մաշուած լինելը, չորացած լինելը։

Заматерѣлый ած. հնացած, արմատացած ‖ պառաւացած, որդեծնութեան ժամանակն անցկացրած։

Заматерѣть բ. չ. արմատանալ, հնանալ, սովորական դառնալ ‖ կանաչով ծածկուել ‖ պառաւել. որդեծնութեան ժամանակն անցկացնել։

Замáтывать, замотáть բ. ն. կծկել, փաթաթել ‖ ծախսել, մսխել։ — **головóю**—գլուխը շարժել, գլխով անել։ —ся բ. ա. կծկուել ‖ ծախսի մէջ ընկնել, շատ ծախս անել։

Замáхивать, —хáть բ. ն. սկսել շարժել, թափ տալ։

Замáхиваться, —хнýться բ. ա. ձեռքը շարժել, ձեռքը բարձրացնել (մէկին զարնելու համար)։

Замáхъ գ. ա. ձեռքի բարձրացնելը (հարուածելու համար)։

Замáчивать, замочúть բ. ն. թրջել ‖ ‖ ջրել։ —ся բ. ա. թրջուել ‖ ջրուել։

Замáшисто տ. **Занóсчиво.**

Замáшистый տ. **Занóсчивый.**

Замáшка գ. ի. ունակութիւն, սովորութիւն, շարժուածք (մասնաւորապէս վատ)։

Замáщивать, замостúть բ. ն. քարել, սալայատակել, տախտակել։ —ся բ. ա. քարուել, սալայատակուել, տախտակուել։

Замáяться բ. ա. յոգնել, դադարել, բէզարել։

Замедлéніе, գ. չ. յետաձգութիւն, յապաղում, ուշացնելը։

Замéдленный ած. յետացրած, ուշացրած ‖ յապաղած, դանդաղեցրած։

Замéдливать, —лять, —лить բ. չ. յետացնել, ուշացնել, յետաձգել, դանդաղեցնել։ —ся բ. ա. ուշանալ, յետանալ, յապաղել։

Замелькáть բ. չ. սկսել փայլփլել։

Замерéщиться տ. **Мерéщиться.**

Замерзáніе գ. չ. սառչելը, պաղելը ‖ սառուցում։ **Тóчка замерзáнія**—սառուցման կէտ։

Замерзáть, замёрзнуть բ. չ. սառել, սառչել, պաղել, ընդարմանալ։

Замёрзлый ած. սառած, պաղած, թերասառոյց ‖ թմրած, անզգայ, ընդարմացած։

Замёрлый ած. մեռած, անզգայացած։

Зáмертво մ. մեռածի պէս, համարեա մեռած։

Замертвѣлость գ. ի. թմրութիւն, անզգայութիւն։

Замертвѣлый ած. թմրած, անզգայ, մեռած։

Замертвѣніе տ. **Замертвѣлость.**

Замертвѣть բ. չ. մեռնել, թմրել, անզգայանալ։

Замётанный, замётнутый ած. ձգուած, ցկած, նետած, քցած։

Заметáть, замести բ. ն. աւլել կամ ժողովել մէկ կողմը ‖ ծածկել (ձիւնով և այլն)։ —ся բ. ա. աւլուել, ծածկուել։

Заметáть տ. **Замётывать.**

Заметённый ած. աւլած ‖ ծածկուած։

Заметну́ть *տ.* **Замётывать.**
Замётный *ած. ձգուող, գլուող։*
Замётъ *գ. ա. ձգելը ‖ ձնի հիւս ‖ մեծ ուռկան գետի հոսանքի դէմ բռնուած։*
Замётывать, заметáть, заметну́ть *բ. ն. ձգել, ցկել, քցել, գնել ‖ ձեւաց կարել։* **—ся** *բ. ա. ձգուել, քցուել։*
Зáметь, зáмять *գ. ի. թխխի բորան։*
Замечтáть *բ. չ. սկսել երազել, անկիրագործելի բաների վրայ մտածել, զառանցել, ցնորաբանել։*
Замигáть *բ. չ. սկսել քթթել, աչքերը բացուխուփ անել, աչքերը ճպճպացնել։*
Заминáть, замя́ть *բ. ն. սկսել ճմլել, տրորել ‖ խափանել, արգելել, ծածկել։*
Замирáніе *գ. չ. անզգայութիւն, անշնչութիւն, ուշաթափութիւն, թալկացում։*
Замирáть, замерéть *բ. չ. անշնչանալ, մեռնել, ուշաթափուել, մարել։*
Замирéніе *գ. չ. խաղաղացնելը, խաղաղութիւն, սկիզբն հաշտութեան։*
Замирённый *ած. խաղաղեցրած։*
Замиря́ть, замири́ть *բ. ն. խաղաղացնել, հաշտութեան սկիզբն անել։* **—ся** *բ. ա. սկսել խաղաղել, սկսել հաշտուել։*
Зáмкнутый *ած. կողպած, փակուած, շրջափակ։*
Замкну́ть *տ.* **Замыкáть.**
Замкóвый *ած. փականքի, կողպէքի։* **— кáмень (свóда)** *— միջնակամարեան քար։* **—вая пружи́на** *— փականքի մըղանակ։*
Зáмковый *ած. դղեակի։*
Замлѣ́ть *բ. չ. ուշաթափուել, անզգայանալ, մեռնել։*
Замоги́льный *ած. ապագայ, հանդերձեալ, մահուանից յետոյ։*
Замокáть, замóкнуть *բ. չ. թրջուել ‖ ‖ թրջուելով ուռչել։*
Замóклый *ած. թաց, թրջուած ‖ թրջուելով ուռած։*
Замóкъ, —мóчекъ *գ. ա. կողպէք, փականք։*
Зáмокъ *գ. ա. դղեակ, ամրոց։*
Замолáживать, —ди́ть *բ. ն. թթուեցնել, մաճառ շինել (գարեջուր եայլն)։*
Замолáчивать, —лоти́ть *բ. ն. սկսել կալսել, ծեծել (ցորեն եայլն) ‖ կալսելով փող վաստակել։*
Замóлвить *բ. չ. բարեխօսել, բարեխօսութիւն անել։*
Замолкáть, замóлкнуть *բ. չ. հանդարտել, լռել, դադարել։*
Замолоди́ть *տ.* **Замолáживать.**
Замолоти́ть *տ.* **Замолáчивать.**
Замолóтъ *գ. ա. կալսելու վարձ, կալավայ։*
Зáмолотъ *գ. ա. կալսելը ‖ փորձի համար կալսելը (սպասելիք ցորենի քանակութեան մասին գաղափար կազմելու համար)։*
Замолóть *բ. ն. սկսել աղալ ‖ սկսել զըրուցել, սկսել չեանկին տալ։*
Зáмолоть *գ. ի. կալսելու սկիզբը։*
Замолчáть *բ. չ. լռել ‖ գրելուց դադարել։*
Замолóченный *ած. կալսուած, ծեծուած։*
Замóра *գ. ի. տկարութիւն (կերակրի պակասութիւնից), տկարութիւն քաղցածութիւնից։*
Заморáживать, —рóзить *բ. ն. սառեցնել, սառցնել, պաղեցնել, մրսեցնել։*
Заморгáть *բ. չ. սկսել քթթել, թարթել։*
Заморёнышъ, замóрышъ *գ. ա. սովալլուկ, սովամահ եղած ‖ վիժածք, անցուցք։*
Замори́ть *տ.* **Замáривать.**
Заморóженный *ած. սառեցրած, սառցրած, ցրտահար, ցրտատար։*
Заморóзить *տ.* **Заморóживать.**
Зáморозки, —зы *գ. ա. յգ. աշնան առաջին ցրտերը։*
Замороси́ть *բ. չ. սկսել կաթկթել, սկըսել մաղել (անձրեւ)։*

Замо́рскій ած. անդրծովեան, յայնկոյս ծովու, ծովի միւս կողմի։

Замо́рщиться բ. ա. երեսը կնճռել, յօնքերը կիտել։

Замо́рышъ տ. **Заморёнышъ.**

Замо́рье գ. չ. օտար երկիր, ծովի միւս կողմում եղած երկիր։

Замости́ть տ. **Зама́щивать.**

Замо́танный ած. կծկուած ‖ ծախսուած։

Замота́ть տ. **Зама́тывать.**

Замоты́га գ. ա. շռայլող, վատնող, ծախսող, փչացնող։

Замо́чекъ գ. ա. փոքրիկ կողպէք։

Замо́ченный ած. թրջուած։

Замочи́ть տ. **Зама́чивать.**

Замо́чникъ գ. ա. կողպէք շինող, փականագործ։

Замо́чный ած. կողպէքի, փականքի։

Замоше́нничать բ. չ. սկսել խարդախութիւն անել։

Замощённый ած. քարած, սալայատակած, տախտակած։

Замудри́ть բ. չ. սկսել հնարքներ բանեցնել, մանր ու բարակ մտածել, խելքին զոռ տալ։

Заму́жество տ. **Заму́жство.**

Заму́жняя ած. գ. ի. արամբի, պսակուած կին։

Заму́жство գ. չ. առնակնութիւն, ամուսնանալը, մարդ ունենալը։

За́мужъ մ. **идти́ или выдти́ за́мужъ** —մարդու գնալ, պսակուել։

Заму́жье տ. **Заму́жство.**

Замура́вленный ած. արծնած, արծնապակած, չինի քսուած։

Замура́вливать, —ра́вить բ. ն. արծնել, արծնապակել, չինի քսել, ողորկել (կաւէ անօթներ)։

Замурлы́кать, —рны́кать բ. չ. սկսել մլաւել, սկսել միաւել, կլաւել։

Замуро́виться բ. ա. բանտարկուել, փակուել ‖ փակուել, տանից դուրս չգալ։

Заму́сленный ած. փոլնքոտած, թքոտած, լորձնոտած։

Заму́сливать, —лить բ. ա. լորձունքով կեղտոտել, թքոտել, փոլնքոտել։

Замути́ть բ. ն. սկսել պղտորել։ **—ся** բ. ա. սկսել պղտորուել։

Замутнѣ́ть տ. **Мутнѣ́ть.**

Заму́ченный ած. չարչարուած, տանջուած, յոգնած։

Заму́чивать, заму́чить բ. ն. չարչարել, տանջել, հոգին հանել, նեղել, յոգնեցնել։ **—ся** բ. ա. չարչարուել, տանջուել, յոգնել, հոգին դուրս գալ։

Замча́ть բ. ն. արագութեամբ փախցնել, հեռու փախցնել։

Замчи́ще գ. ա. մեծ փականք։

За́мчище գ. ա. մեծ դղեակ, մեծ ամրոց։

За́мша գ. ի. այծեամի կամ եղջերուի կաշի (պատրաստուած)։

За́мшевый ած. այծեամի կաշուց պատրաստուած։

За́мшеникъ գ. ա. այծեամի կաշի պատրաստող։

За́мшеный ած. այծեամու կաշու։ **—ная фа́брика**—այծեամի կաշու գործարան։

Замыва́ть, замы́ть բ. ն. լուալ, լուանալ, մաքրել (կեղտոտած տեղը)։ **—ся** բ. ա. լուացուել, մաքրուել։

Замыка́ть, —кну́ть բ. ն. կողպել, փակել (բանալիով) ‖ պաշարել, զօրքով շրջապատել։ **—ся** բ. ա. կողպուել, փակուել։

Замыка́тельный ած. կողպուող, փակուող։

Замы́ленный ած. սապոնած, սապնոտած։

Замы́ливать, замы́лить բ. ն. սապնել, սապոնել, սապնոտել։ **—ся** բ. ա. սապոնուել, սապնոտուել։

За́мыселъ գ. ա. դիտաւորութիւն, մտադրութիւն, միտք, մտածածը։

Замы́слить տ. **Замышля́ть.**

Замыслова́то մ. Ճարտարութեամբ, հընարագիտութեամբ։

Замыслова́тость գ. ի. Ճարտարամտութիւն, կորովամտութիւն։

Замыслова́тый ած. Ճարտարամիտ, կորովամիտ, բազմահնար, հնարագէտ։

За́мыслъ տ. **За́мыселъ.**

Замы́тый ած. լուացած, սրբուած (կեղտոտածը)։

Замы́ть տ. **Замыва́ть.**

Замыча́ть բ. չ. սկսել բառաչել, բչալ։

Замы́чка գ. ի. փակելը || ջրհաններին կափարիչ։

Замы́шленный ած. հնարած, մտածած, մեքենայած, նիւթած։

Замышля́ть, замы́слить բ. ն. մտածել, հնարել, մտաբերել, մեքենայել, նիւթել։ **—ся** բ. ա. նիւթուել։

Замѣлё́нный ած. կաւիճոտած, կաւիճով քսած։

Замѣливать, —ли́ть բ. ն. կաւիճոտել, կաւիճով քսել || կաւիճով նշան անել։ **—ся** բ. ա. կաւիճով քսուել, կաւիճոտուել։

Замѣ́на գ. ի., **замѣ́нъ** գ. ա. փոխարէն, փոխարինութիւն, փոխադրութիւն, համակշռութիւն։ **Въ замѣ́нъ** տ. **Взамѣ́нъ.**

Замѣне́ніе գ. չ. փոխարինելը, փոխանակելը։

Замѣнё́нный ած. փոխարինուած, փոխանակուած, փոխուած։

Замѣни́тельный ած. փոխարինող || փոխարինելի։

Замѣня́ть, замѣни́ть բ. ն. փոխարինել, փոխել, փոխադրել։ **—ся** բ. ա. փոխարինուել, փոխանակուել, փոխուել։

Замѣси́ть տ. **Замѣшивать.**

Замѣска գ. ի. շաղախելը, զանգելը։

Замѣсти́ть տ. **Замѣща́ть.**

Замѣсто տ. **Вмѣсто.**

Замѣсъ գ. ա. շաղախելը || շաղախ || լափ, լակ, ջրաշաղախ ալիւր (որսկան շների կերակուր)։

Замѣта, замѣтка, —точка գ. ի. նշան, նշանակ։

Замѣтить տ. **Замѣча́ть.**

Замѣтливость գ. ի. հետազննին բնաւորութիւն, դիտող բնաւորութիւն։

Замѣтливый ած. ուշադիր, նկատող, դիտող, հետազննին։

Замѣтно մ. զգալի կերպով, յայտնի կերպով, տեսանելի կերպով։

Замѣтный ած. երեւելի, զգալի, տեսանելի, յայտնի || աչքի ընկնող, նշանաւոր։

Замѣточка տ. **Замѣта.**

Замѣча́ніе գ. չ. նկատողութիւն, ծանօթութիւն || նշանակելը || ուշադրութիւն, մտադրութիւն || յանդիմանութիւն, նկատողութիւն։

Замѣча́тельно մ. չափազանց, զգալի, չափազանց երեւելի, արժանայիշատակ։

Замѣча́тельность գ. ի. նշանաւորութիւն, երեւելի լինելը, արժանայիշատակ լինելը։

Замѣча́тельный ած. երեւելի, նշանաւոր, հռչակաւոր, արժանայիշատակ։

Замѣча́ть, замѣтить բ. ն. նկատել, նշմարել, տեսնել, դիտել, զննել || նշան անել || ուշադրութիւն դարձնել, մտադիր լինել || նկատել, յանդիմանել։ **—ся** բ. ա. նկատուել, նշմարուել։

Замѣченный ած. նկատուած, նշմարուած || նշան արուած։

Замѣшанный ած. խառնուած։

Замѣша́тельство գ. չ. շփոթութիւն, խառնակութիւն, շփոթ, աղմուկ, տարակուսութիւն։

Замѣшенный ած. շաղախած, խմորած։

Замѣшивать, замѣси́ть բ. ն. շաղախել, խմորել։ **—ся** բ. ա. շաղախուել, խմորուել։

Замѣшивать, замѣша́ть բ. ն. խառնել || խառնխտել։

Замѣшкивать, замѣшкать բ. չ. ուշացնել, յետաձգել։ —**ся** բ. ա. ուշանալ, յետանալ։

Замѣщáть, замѣсти́ть բ. ն. փոխել, տեղափոխել || զետեղել || բռնել։ —**ся** բ. ա. տեղափոխուել, զետեղուել։

Замѣщéніе գ. չ. տեղափոխութիւն։

Замя́тый. ած. ճմլուած, տրորուած || || խափանուած, ծածկուած։

Замя́ть տ. **Заминáть.**

Зáмять տ. **Зáметь.**

Занавѣсить տ. **Занавѣшивать.**

Занавѣска, —сочка տ. **Зáнавѣсъ.**

Занавѣсочный, —вѣсный ած. վարագոյրի։

Зáнавѣсъ գ. ա., **занавѣска** գ. ի. վարագոյր, փարդայ։

Занавѣшенный ած. վարագուրուած, սքօղուած։

Занавѣшивать, —вѣсить բ. ն. վարագուրել, վարագուրով ծածկել, վարագուրով սքօղել։ —**ся** բ. ա. վարագուրուել, սքօղուել։

Занапрáсно տ. **Напрáсно.**

Занáшивать, заноси́ть բ. ն. մաշել, հագնել մինչև մաշելը (զգեստ)։ —**ся** բ. ա. մաշուել։

Занé շ. որովհետև, պատճառ որ։

Заневóлю մ. ակամայ, կամքի հակառակ, հակառակ կամաց։

Занегодовáть տ. **Негодовáть.**

Занемогáть, занемóчь բ. չ. տկարանալ, հիւանդանալ։

Занесéнный ած. տարուած, քշուած || || զետեղուած, մտցրած, ծածկուած։

Занести́, занéсть տ. **Заноси́ть.**

Зани́занный ած. շարուած, շարան արած || ծածկուած, զարդարուած (մարգարտով ևայլն), մարգարտահիւս։

Зани́зывать, занизáть բ. ն. շարան անել, թելի վրայ շարել, շարանել || || ծածկել, զարդարել, ասղնեգործել։ —**ся** բ. ա. շարուել || գործուելով զարդարուել։

Занимáтельно մ. հետաքրքիր կերպով, գրաւիչ կերպով։

Занимáтельность գ. ի. հետաքրքրութիւն, հետաքրքրական լինելը, գրաւիչ լինելը։

Занимáтельный ած. հետաքրքրական, գրաւիչ։

Занимáть, заня́ть բ. ն. փոխ առնել || || զբաղեցնել, պարապեցնել || պաշարել, գրաւել։ —**ся** բ. ա. զբաղուել։

Зáново մ. նոր, նորից։

Занóгтица գ. ի. մատնաշունչ։

Занóженный ած. փուշ խրուած։

Занóза գ. ի. փուշ, շիւղ || կռուասիրութիւն || կիրք, սէր։

Занóзистый ած. կռուասէր, կռուիկան։

Занози́ть բ. ն. փուշ խրել, փուշ խրուել։

Заноси́ть, занести́ բ. ն. տանել անցկենալիս, բերել անցկենալիս || քշել, տանել || ծածկել։ —**ся** բ. ա. տարուել, քշուել || գրաւուել, հրապուրուել || գոռոզանալ։

Занóсный ած. ուրիշ տեղից բերուած, բերուած։

Занóсчиво մ. մեծամտաբար, ամբարտաւանութեամբ || կռուելու դիտաւորութեամբ։

Занóсчивость գ. ի. մեծամտութիւն, ամբարտաւանութիւն || կռուասիրութիւն։

Занóсчивый ած. մեծամիտ, գոռոզ, ամբարտաւան || կռուասէր։

Занóсъ գ. ա. անցուցք, ցուցք։ — **снѣжный**—ձնի կոյտ։

Заночевáть տ. **Ночевáть.**

Занóшенный ած. մաշուած։

Занывáть, заны́ть տ. **Ныть.**

Заня́тіе գ. չ. պարապմունք, զբաղմունք, գործ || պաշարում, տիրելը || փոխառութիւն։

Занято́й ած. զբաղուած, պարապած || || փոխ առնուած || լցուած || խառնուած, պաշարուած։

Заня́ть տ. **Занима́ть.**

Зао́блачный ած. ամպերից վերև || բարձրաթռիչ || մթին, անմատչելի, անհասկանալի։

Заодно́, заеди́но մ. միասին, համաձայնութեամբ։

Заозёрный ած. անդրլճեան, լճի միւս կողմում շինուած։

Заозёрье գ. չ. անդրլճեան տեղ, լճի միւս կողմում եղած երկիր։

Заора́ть բ. ն. սկսել հերկել || աղաղակել, բղաւել || գոռգոռալ, գռալ։

Заострённый ած. սայրասուր, սրցրած։

Зао́стривать, заостри́ть տ. **Заво́стривать.**

Зао́строкъ գ. ա. սայր, սրացած ծայր (որևէ առարկայի)։

Заостря́ть տ. **Зава́стривать.**

Зао́хать բ. չ. սկսել հառաչել, սկսել ախուվախ քաշել, տնքտնքալ։

Заохо́чивать, заоха́чиватъ, заохо́тить բ. ն. գրգռել, խրախուսել, սէր զարթեցնել, ցանկութիւն զարթեցնել։ **—ся** բ. ա. խրախուսուել, գրգռուել։

Зао́чно մ. 'ի բացակայութեան, ոչ-ներկայութեամբ։

Зао́чность գ. ի. բացակայութիւն։

Зао́чный ած. բացակայ || աչքից հեռու։ **— пригово́ръ**—վճիռ 'ի բացակայութեան։

Запада́ть, запа́сть բ. չ. ընկնել, ծածկուել || հորիզոնի յետևը մտնել։

Запа́дать բ. չ. սկսել ընկնել, սկսել թափել։

За́падный ած. արևմտեան։

Западня́ գ. ի. որոգայթ, դարան, թակարդ, կափուղ։

За́падъ գ. ա. արևմուտք, մուտք || աստեղամուտք։

Запа́здывать, запозда́ть բ. չ. յետանալ, ուշանալ։

Запа́зушный ած. անթատակի, թևատակի, կռնատակի։

Запа́ивать, запая́ть բ. ն. մածուցանել, կպցնել, լեհէմել։ **—ся** բ. ա. կպչուել, մածուցուել, լեհէմուել։

Запа́ивать, запои́ть բ. ն. խմացնել, ջուր տալ, ջրել || շատ խմացնել, չափից աւելի խմացնել։

Запа́йка գ. ի. մածուցուած տեղը, լեհէմուած տեղը || մածուցանելը, լեհէմելը։

Запа́кощенный ած. կեղտոտուած, ապականուած։

Запа́кощивать, запа́косить բ. ն. աղտոտել, կեղտոտել, ապականել։ **—ся** բ. ա. կեղտոտուել, ապականուել։

Запалённый ած. վառուած, բորբոքուած։

Запалёный ած. շատ քշած || թասող, ծանրաշունչ, դժուարաշունչ։ **—ная ло́шадь**—դժուարաշունչ ձի, սոլուղհան ձի։

Запа́лзывать, заполза́ть, —зти́ բ. չ. սողալ, ներս սողալ, ներս սողոսկել։

Запа́ливать, —ли́ть բ. ն. վառել || հրկիզել || սկսել հրացաններն արձակել || || բորբոքում պատճառել || շպրտել, թափել, խբել։ **—ся** բ. ա. վառուել, բորբոքուել։

Запа́лъ գ. ա. լուսակ, հրանցք, վառօդի ծակ (թնդանօթի) || սոլուխհանութիւն, շնչարգելութեան ախտ (ձիու)։

Запа́лывать, заполо́ть բ. ն. սկսել քաղհան անել || քաղհանով երկար զբաղուել։

Запа́лый ած. փոս ընկած, փոսացած։

Запа́льный ած. վառելու, բորբոքուելու։

Запа́льчивость գ. ի. դիւրագրգռութիւն, կրքի յափշտակութիւն, սաստիկ բարկութիւն։

Запáльчивый ած. դիւրագրգիռ, բարկացող, կատաղի։

Запáмятывать, —товать բ. ն. մոռանալ, մոռացութեան տալ։

Запáмятованный ած. մոռացած, մոռացութեան տուած։

Запáренный ած. խաշուած, թրմած։

Запáривать, —рить բ. ն. թրմել, խաշել, շոգեփել։ **—ся** բ. ա. խաշուել, տաքութիւնից խեղդուել։

Запáрка գ. ի. խաշելը։

Запáрывать, —рóть բ. ն. սկսել պատռել, սկսել քանդել։ **—ся** բ. ա. սկսել քանդուել, սկսել պատռուել։

Запасáть, —сти́ բ. ն. պատրաստել, հայթայթել, մթերել, ամբարել։ **—ся** բ. ա. պատրաստուել, հայթայթուել, մթերուել, ամբարուել։

Запасéніе գ. չ. պատրաստելը, հայթայթելը, մթերելը, պատրաստութիւն։

Запасённый ած. պատրաստուած, հայթայթուած, մթերուած, համբարուած։

Запáсецъ տ. **Запáсъ.**

Запáсливый ած. պաշար պատրաստող, հայթայթող, մթերող։

Запáсная ած. և գ. ի. ամբար, մթերանոց։

Запáсный ած. պաշարի, պահեստի, պահունի։

Запасти́ տ. **Запасáть.**

Запáсть տ. **Западáть.**

Запáсчикъ գ. ա. մթերող, ամբարապետ։

Запáсъ, —сецъ գ. ա. պաշար, մթերք, պահեստ, Նպարակ ‖ թօշակի դրամագլուխ։

Запáханный ած. հերկուած, վարած։

Запáхивать, —хáть բ. ն. սկսել հերկել, սկսել վարել։ **—ся** բ. ա. սկսել հերկուել։

Запáхивать, —хнýть բ. ն.—**одéжду**— ծածկել, վրայ բերել (զգեստի փէշերը)։ **—ся** բ. ա. ծածկուել (զգեստի փէշերը)։

Запáхнутый ած. ծածկուած (զգեստի փէշեր)։

Запáхнуть բ. չ. սկսել բուրել, սկսել հոտ արձակել։

Зáпахъ գ. ա. հոտ, բուրում։

Запáчканный ած. կեղտոտուած, աղտոտուած։

Запáчкивать, —кать բ. ն. աղտոտել, կեղտոտել, ապականել։ **—ся** բ. ա. կեղտոտուել, աղտոտուել։

Запáшка գ. ի. հերկելը, հերկում։

Запáшникъ գ. ա. ցաքան, տափան։

Запáянный ած. մածուցած, կպցրած, լեհէմած։

Запая́ть տ. **Запáивать.**

Запекáльный ած. տապակուող, տապակուելու համար ծառայող։

Запекáнка գ. ի. մեղրօղի, մեղրախառն օղի։

Запекáть, запéчь բ. ն. խորովել, տապակել (խմորի մէջ պատած)։ **—ся** բ. ա. տապակուել, խորովուել (խմորով ծածկուած)։

Запёклый ած. լերդացած, թանձրացած, լերդ-լերդ եղած (արիւն)։

Заперéть տ. **Запирáть.**

Зáпертый ած. փակուած, ամբարփակ։

Запестри́ть բ. ն. Նախշել, խիստ գոյնըզգոյն անել, խայտաբղէտ անել։

Запестрѣ́ть բ. չ. Նախշուել, զանազանակերպ լինել, խայտաբղէտ դառնալ։

Запечáлиться բ. ա. սկսել տխրել, սկսել տրտմել։

Запечáтанный ած. դրոշմուած; կնքուած ‖ տպուած։

Запечáтать տ. **Запечáтывать.**

Запечатлѣвáть, —лѣ́ть բ. ն. տպաւորել։ **—ся** բ. ա. տպաւորուել։

Запечатлѣ́ніе գ. չ. տպաւորելը, տպաւորութիւն։

Запечатлѣ́нный ած. տպաւորուած։

Запечáтывать, —чатать բ. ն. կնքել

դրոշմել || տպել։ —ся բ. ա. դրոշմուել, կնքուել || տպուել։

Запе́чекъ գ. ա. տեղ (ռուսաց) վառարանների յետեւում։

Запечённый ած. տապակած, խորոված, եփած (խմորի մէջ թաթախելով)։

Запе́чь տ. **Запека́ть.**

Запива́ть, запи́ть բ. չ. սկսել հարբել, սկսել խմել || խմել՝ որեւէ բան կուլ տալու համար || խմել՝ որեւէ անախորժ համից ազատուելու համար։ —ся բ. ա. հարբել, հարբենալ || շարունակ հարբել, շարունակ կոնծել։

Запиво́ха գ. ը. հարբեցող, հարբան։

Запи́ленный ած. սղոցած, խզարած։

Запи́ливать, —ли́ть բ. ն. սկսել սղոցել || || սղոցով կամ խարտոցով նշան անել։ —ся բ. ա. սղոցուել։

Запи́лка գ. ի. սղոցելը, խզարելը։

Запина́ніе գ. չ. արգելելը, խափանելը, խոչընդոտութիւն, ոտք դնելը (ուրիշին վայր ձգելու համար), կեռ տալը։

Запина́тельный ած. կապելու, կաշկանդելու || խոչընդոտ, արգելիչ։

Запина́ть, запя́ть, —пну́ть բ. ն. արգելել, խափանել, խոչընդոտ լինել, դըժուարացնել։ —ся բ. ա. արգելուել, դժուարանալ։

Запи́нка գ. ի. ծանրախօսութիւն, դըժուարանալը, կանգնելը, դէմ ընկնելը (բառերի արտասանութեան ժամանակ)։

Запира́ніе գ. չ. փակելը, արգելելը, շըրջապատելը։

Запира́тельный ած. փակուելու || փակուող։

Запира́тельство գ. չ. ուրացութիւն, ուրանալը, հրաժարուելը։

Запира́ть, запере́ть բ. ն. փակել, խափանել, արգելել։ —ся բ. ա. փակուել։

Запира́ющій ած. ծակախից, փակող։

Запи́рка, —по́рка գ. ի. նիգ, սողնակ։

Запирова́ть բ. չ. սկսել ճաշեր սարքել, խնջոյք անել, հրճուել, սկսել քէֆ անել։ —ся բ. ա. երկար նստել սեղանի վրայ (խնջոյքի կամ ճաշի ժամանակ)։

Запи́санный ած. գրուած, նշանակուած || || ցուցակ անցկացրած։

Записа́ть տ. **Запи́сывать.**

Запи́ска, —сочка գ. ի. ցուցակ անցկացնելը || տոմսակ, պիտակ || նկատողութիւն։ **—ски** յգ. օրագրութիւնք, յիշատակարան։

Записно́й ած. նկատողութեան։ **—на́я кни́жка**—յիշատակարան, նկատողութեան գրքոյկ։ **— плутъ**—փորձառու խարդախ։

Запи́сочка տ. **Запи́ска.**

Запи́счикъ գ. ա., **—чица** գ. ի. ցուցակագրող, ցուցակ անցկացնող։

Запи́сыванье գ. չ. գրելը, նշանակելը, մատեանի մէջ մտցնելը, ցուցակագրելը։

Запи́сывать, —са́ть բ. ն. նշանակել || || արձանագրել, մատեանի մէջ գրել, ցուցակ անցկացնել։ —ся բ. ա. գրուել || || ցուցակ անցնուել։

За́пись գ. ի. դաշնագիր, կալուածագիր, պարտագիր — **да́рственная**—ընծայաթուղթ։ — **запрода́жная**—նախապայման։ **—рядна́я**—ստորագրութիւն՝ օժիտի ստացման համար։

Запи́ханныхй, —хнутый ած. ներս խըրուած, մղուած։

Запи́хивать, —ха́ть, —хну́ть բ. ն. մըղել, խրել, մտցնել։ —ся բ. ա. ներս մղուել, խրուել։

Запла́вка գ. ի. հալելը || հալուածք։

За́плавь տ. **За́понь.**

Запла́канный ած. լացած, արտասուած, արտասուալից, արտասուաթոր։

Запла́кать բ. չ. սկսել լալ, արտասուել։

Запла́та գ. ի. վճար, վճարում || վարձ || || փոխարէն։

Запла́та, —тка, —точка գ. ի. կարկատան, կարկատանք, կարկըտան։

Заплати́ть բ. ն. վճարել, տալ, հատուցանել։ **—ся** բ. ա. վճարուել, պարտքը վճարուել։

Запла́тникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. չքլ°, ցնցոտի հագած մարդ։

Запла́точка տ. **Запла́та.**

Запла́ченный ած. վճարուած ‖ կարկատուած։

Запла́чивать, —лати́ть բ. ն. կարկատել, կտոր ձգել։ **—ся** բ. ա. կարկատուել։

Заплёванный ած. թքած, թքով ապականուած։

Запле́вывать, —лева́ть բ. ն. սկսել թըքել ‖ թքոտել, թքով կեղտոտել։ **—ся** բ. ա. թքոտուել, թքով ապականուել։

Запле́сканный ած. ծփացող, ցայած, ցայտած։

Заплеска́ть բ. չ. **—рука́ми**—սկսել ծափահարել, ձեռներն իրար խփել։

За́плески գ. ա. յգ. ծփանք (ալիքների)։

Запле́скивать, —ска́ть, —сну́ть բ. ն. ցայել, ցայտեցնել, ծփացնել։ **—ся** բ. ա. ծփալ, ցայտել։

Заплета́ть, запле́сть բ. ն. սկսել հիւսել կամ գործել, կցել։ **—ся** բ. ա. սկսել հիւսուել, գործուել, հիւսուել։

Заплетённый ած. հիւսուած, գործուած,

Заплётка գ. ի. մազերից հիւսուած, հիւս, ծամ։

Запле́чный ած. քամակի, կռնակի, յետևի, ուսերի։

Запле́чье գ. չ. թիկունք, կամակ, կռնակ։

Запломбирова́ть բ. ն. արճիճով լցնել (փտած ատամը)։

Запло́та գ. ի. լաստափայտ, լաստ։

Заплута́ться տ. **Заблуди́ться.**

Заплутова́ть բ. չ. սկսել խարդախութիւն անել։ **—ся** բ. ա. յառաջանալ խարդախութեան մէջ։

Заплыва́ть, заплы́ть բ. չ. լողալով հասնել ‖ ուռչել ‖ ծերել։

Заплы́вчивый ած. **—чивыя черни́ла**—ծերուող թանաք։

Заплы́ть տ. **Заплыва́ть.**

Заплѣснѣвѣлый, заплѣсневѣлый ած. բորբոսնած։

Заплѣснѣвѣть տ. **Плѣснѣвѣть.**

Заплѣснѣлый տ. **Заплѣснѣвѣлый.**

Заплѣши́вѣть բ. չ. մազաթափ լինել, ճաղատանալ, քաչալանալ։

Заплю́сне գ. չ. ոտնարմատ։ **—невыя ко́сти**—ոտնարմատի ոսկրներ։

Запля́сывать, заплясá́ть բ. չ. սկսել պարել ‖ պարել, պար խաղալ։ **—ся** բ. ա. երկար պարել, շատ պարել։

За́пнутый տ. **Запя́тый.**

Запну́ть տ. **Запина́ть.**

Заповѣданный ած. պատուիրած, հրամայուած։

Заповѣда́тельный ած. պատուիրանի համաձայն, արգելուած։

Заповѣдно́й ած. արգելուած։ **—дно́е иму́щество**—արգելեալ սեփականութիւն։

Заповѣдывать, —довать, —дать բ. ն. պատուիրել, արգելել, հրամայել, հաստատել, պատուէր տալ։ **—ся** բ. ն. արգելուել, պատուիրուել։

За́повѣдь գ. ի. պատուէր, պատուիրանք, պատգամ։ **Де́сять за́повѣдей**—տասնաբանեայ պատուիրանք։

Запо́длинно մ. իսկական, իսկապէս, յատկապէս, ճշմարտի։

Заподо́зрѣнный ած. կասկածելի ‖ կասկածի մէջ եղած, կասկածաւոր։

Заподо́зрѣть, —рить բ. ն. կասկածել, կասկածի մէջ ընկնել։

Заподряжа́ть, заподряди́ть բ. ն. վարձել ‖ կապալով վերցնել։

Запо́дчивать բ. ն. հիւրասիրել։

Запозда́лый ած. ուշացած, յետացած, յետ մնացած։

Запóй գ. ա. գինեմոլութիւն։

Запойть բ. ն. խիստ հարբեցնել։

Запóйчивый ած. խիստ հարբեցնող։

Заполáскивать, —скáть, —снýть բ. ն. լուանալ, ցայել։ **—ся** բ. ա. լուացուել, ցայուել։

Запóлзать բ. չ. սկսել սողալ, սողալ։

Заполонённый ած. բանտարկուած։

Заполони́ть բ. ն. բանտարկել։

Заполоскáть տ. **Заполáскивать.**

Запóлотый ած. քաղհանուած։

Запóлье գ. չ. դաշտի յետեւում եղած տեղօրայք։

Запóльный ած. դաշտի յետեւի։

Запóмнить բ. ն. մոռանալ || յիշել, միտքը պահել։

Зáпонка, —ночка գ. ի. Թեւնոցի կոճակ, ճարմանդ։

Зáпонъ, —нецъ գ. ա. գոգնոց || ծածկոց։

Зáпонь, запáнь գ. ի. գերանների խումբ (գետի վրայ լողացող գերանները արգելու համար)։

Запорáшивать, запороши́ть բ. ն. ծածկել, լցնել (աւազով, ձիւնով եւայլն)։

Запóрка գ. ի. փակոց, սողնակ, նիգ, պարգունակ։

Запóрный ած. փակոցի, սողնակի։

Запорóжный ած. շէմքից դուրս || գետի խոյթերից դուրս։

Запорóжье գ. չ. խոյթերով շրջապատուած տեղ։

Запóротый ած. պատռուած, քակուած։

Запорóть տ. **Запáрывать.**

Запорóшенный ած. ծածկուած (աւազով, ձիւնով եւայլն)։

Запороши́ть տ. **Запорáшивать.**

Запорхáть բ. չ. սկսել ոստոստել, Թռչկոտել։

Запóръ գ. ա. փակոց, սողնակ, նիգ || || որովայնապնդութիւն, սնկութիւն, ամրութիւն, կապ, կապուածք (ստամոքսի), փորի պնդութիւն։

Запости́ться բ. ա. սկսել պաս պահել || || խիստ երկար պաս պահել։

Запóстничать բ. չ. սկսել պաս պահել։

Запотѣлый ած. քրտնած, քրտնաԹոր։

Запотѣть բ. չ. սկսել քրտնել։

Започивáть, започи́ть բ. չ. քնել, ննջել || մեռնել, մահուան քնով քնել։

Запошивáть, —ши́ть բ. ն. մանր կարել, Թակլել, Թելդակել։

Запоши́вка գ. ի. մանրակար։

Запоши́ть տ. **Запошивáть.**

Запрáва, запрáвка գ. ի. զետեղելը, դնելը, տեղաւորցնելը || համեմելը, համեմունք։

Запрáвленный ած. դրուած, զետեղուած || համեմուած։

Запрáвливать, заправля́ть, запрáвить բ. ն. դնել, զետեղել || համեմել || կարգադրել, կառավարել։ **—ся** բ. ա. դրուել, զետեղուել || համեմուել։

Запрáздничать բ. չ. սկսել տօնել։

Запрáшивать, —роси́ть բ. ն. խնդրել, ուզել || կոչել, հրաւիրել։

Запредпослѣдный ած. նախավերջին։

Запрестóльный ած. սեղանի յետեւի։ — óбразъ—աւագ սեղանի պատկեր։

Запрéта տ. **Запрещéніе.**

Запрети́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. արգելող, արգելք դնող։

Запрети́тельный ած. արգելելու, արգելական, արգելիչ։

Запрети́ть տ. **Запрещáть.**

Запрéтный ած. արգելուած, արգելք դրուած || արգելքի։

Запрéтъ տ. **Запрещéніе.**

Запрéчь տ. **Запрягáть.**

Запрещáть, —рети́ть բ. ն. արգելել, Թոյլ չտալ, խափանել։ **—ся** բ. ա. արգելուել, խափանուել։

Запрещéніе գ. չ., **запрéтъ** գ. ա. արգելում, խափանում, արգելք։

Запрещённый ած. արգելուած, արգե-

լեալ, խափանուած։

Запримѣта տ. **Примѣта.**

Запримѣтить բ. ն. նշմարել, նշանակել, նկատել, նշան անել, միտքը պահել։

Запродава́ть, —да́ть բ. ն. վաճառել, ծախել, վերջացնել, պայմանը վերջացնել, բէհ առնել։ **—ся** բ. ա. վաճառուել, ծախուել (համաձայն պայմանի)։

Запрода́жа գ. ի. վաճառելը (նախավճար առնելով), պայմանաւոր խոստում վաճառելու։

Запрода́жный ած. վաճառուածի, վաճառելի։ **—ныя де́ньги**—նախավճար, բէհ։

Запро́данный ած. ծախուած վերջացած, բէհն առնուած։

Запрода́ть տ. **Запродава́ть.**

Запроки́дывать, —ки́нуть, բ. ն. յետ ձգել, յետ դարձնել, յետ թեքել։ **—ся** բ. ա. յետ ձգուել, յետ թեքուել։

Запроки́нутый ած. յետ ձգուած, յետ դարձուած, յետ թեքուած։

Запропасти́ться բ. ա. անհետանալ, ծածկուել, կորչել, անյայտանալ։

Запроси́ть տ. **Запра́шивать.**

Запро́сный ած. հարցի, խնդրի։

За́просто մ. հասարակ կերպով || առանց պատրաստութեան, ընտանեբար։

Запро́съ գ. ա. աւելորդ գին պահանջելը || հարց, խնդիր, առաջարկութիւն || || հարցապահանջութիւն (ազգային ժողովների մէջ)։

Запроти́виться բ. ա. սկսել հակառակել, սկսել ընդդիմանալ։

Запро́шенный ած. խնդրած, ուզած || կոչուած, հրաւիրուած։

Запру́да գ. ի. ջրարգելք, փակոց։

Запру́дный ած. ջրարգելքի։

Запру́женный ած. լճացած, արգելուած (ջուր)։

Запру́живать, запруди́ть բ. ն. փակել ջրարգելով, ջուրն արգելել։ **—ся** բ. ա. արգելուել, լճանալ (ջուր)։

Запры́гивать, —гать, —гну́ть բ. չ. սկսել թռչկոտել, սկսել վեր-վեր թռչել։

Запры́скивать, —скать, —снуть բ. ն. սկսել ցայտեցնել, սկսել սրսկել։ **—ся** բ. ա. սկսել ցայտուել, սրսկուել։

Запры́снутый ած. ցայտուած, սրսկուած։

Запрѣлый ած. փտած և այրուած (խոտ)։

Запряга́ть, запря́чь, запре́чь բ. ն. լծել։ **—ся** բ. ա. լծուել։

Запря́денный ած. հիւսուած || հետը հիւսուած, ներհիւսած։

Запря́дывать, запря́сть բ. ն. սկսել հիւսել || հետը հիւսել, ներհիւսել || հիւսելով փող վաստակել։

Запряжённый ած. լծած։

Запря́жка գ. ի. լծելը || լծելու ձևը։

Запря́танный ած. ծածկած, թաքցրած։

Запря́тывать, —тать բ. ն. թաքցնել, ծածկել || թաքցնել, պահել, բանտարկել։ **—ся** բ. ա. ծածկուել, պահուել։

Запря́чь տ. **Запряга́ть.**

Запу́ганный ած. վախեցած, վախեցրած, ահաբեկ։

Запу́гивать, —га́ть բ. ն. վախեցնել, ահաբեկել։

Запу́дривать, —рить բ. ն. փոշի ցանել, փոշոտել։ **—ся** բ. ա. փոշով ցանուել, փոշոտուել։

Запуска́ть, запусти́ть բ. ն. թողնել, արձակել, թոյլատրել || բարձի թողի անել, երեսի վրայ թողնել, զանց առնել || իջեցնել, մտցնել։ **—ся** բ. ա. թողնուել։

Запускно́й ած. մղուող, իջեցուող։

За́пускъ գ. ա. մղելը, մղումն։

Запусти́ть տ. **Запуска́ть.**

Запустѣва́ть, —тѣть բ. չ. դատարկանալ, ամայանալ։

Запустѣлость գ. ի. ամայութիւն, դատարկութիւն։

Запустѣлый ած. դատարկ, ամայի, անապատ։

Запустѣніе գ. չ. ամայանալը, դատարկուելը։

Запустѣть տ. **Запустѣва́ть.**

Запу́тать տ. **Запу́тывать.**

Запу́танный ած. խառնակ, խառնուած, կնճռուած, թնճկուած։

Запу́тывать, —тать բ. ն. խառնել, շփոթել, կնճռել, թնճկել։ **—ся** բ. ա. խառնուել, շփոթուել, կնճռուել։

Запуща́ть տ. **Запуска́ть.**

Запуще́ніе գ. չ. բարձի թողի անելը, լքանելը, անհոգութիւն։

Запу́щенный ած. թողուած || նչեցրած || || բարձի թողի արած, երեսի վրայ ձըգած։

Запы́живать, —жи́ть բ. ն. լցնել և պնդացնել (հրացան ևայլն)։

Запыла́ть բ. չ. սկսել բոբբոքել, սկսել բոցավառել։

Запылённый, запы́ленный ած. փոշոտ, փոշոտուած, փոշեգգած, փոշով ծածկուած։

Запы́ливать, запыли́ть բ. ն. փոշոտել, փոշով ծածկուել։ **—ся** բ. ա. փոշոտուել, փոշով ծածկուել։

Запыли́ть բ. չ. փոշի բարձրացնել || || սկսել շառայլել, մխսել, ծախսել || || աչքերին թոզ փչել։

Запы́танный ած. տանջուած, չարչարուած։

Запы́тывать, запыта́ть բ. ն. տանջել, չարչարել, ց'մահ տանջել։

Запыха́ться բ. ա. հևալ, սկսել հևալ։

Запѣва́льщикъ, запѣва́ло գ. ա. երգ սկսող || երգչապետ։

Запѣва́ніе գ. չ. երգն սկսելը, նախերգանք։

Запѣва́ть, запѣ́ть բ. ն.. սկսել երգել || || երգեցողութիւնն առաջնորդել։ **—ся** բ. ա. երգուել || երկար երգել։

Запѣвъ գ. ա. նախերգանք։

Запѣнива́ть, —нить բ. ն. փրփրացնել, փրփրցնել, փրփուրով ծածկել։ **—ся** բ. ա. փրփրուել, փրփուրով ծածկուել։

Запѣтый ած. երգուած։

Запѣ́ть տ. **Запѣва́ть.**

Запя́стіе գ. չ. դաստակ || ապարանջան։

Запя́стный ած. դաստակի։

Запята́я ած. և գ. ի. ստորակէտ։ **То́чка съ запято́й**—միջակէտ։

Запя́тить տ. **Запя́чивать.**

Запя́тки գ. ի. յգ. կառքի յետևի մասը (ուր կանգնում են ծառաները)։

Запя́тнанный ած. բծաւորուած, լաքոտած || արատաւորուած։

Запя́тнать տ. **Запя́тнывать.**

Запя́тникъ գ. ա. ծառայ (որ կանգնում է կառքի յետևում)։

Запя́тнывать, запятна́ть բ. ն. բծաւորել, բիծ անել, լաքոտել || արատաւորել, անունը կոտրել։ **—ся** բ. ա. բծերով ծածկուել || արատաւորուել։

Запя́токъ գ. ա. կօշկի կրունկ։

Запя́точникъ տ. **Запя́тникъ.**

Запя́тый ած. արգելուած, խափանուած։

Запя́чивать, запя́тить բ. ն. յետ քշել, յետ մղել, յետ-յետ տանել **—ся** բ. ա. յետ քշուել, յետ մղուել, ընկրկել։

Зарабо́таніе գ. չ. աշխատելով ստանալը, փող աշխատելը, շահելը, վաստակելը։

Зарабо́танный ած. աշխատած, շահած, վաստակած։

Зарабо́тка գ. ի. աշխատութեան վարձ, վաստակ, շահ։

Зарабо́тный ած. աշխատութեան, աշխատանքի։

Зарабо́тывать, зарабо́тать բ. ն. փող աշխատել, վաստակել, աշխատելով ստանալ։ **—ся** բ. ա. վաստակուել || || երկար աշխատել։

Зара́вненный ած. հարթուած, հարթած։

Зара́внивать, заровня́ть *բ. ն. հարթել, հաւասարել։* **—ся** *բ. ա. հարթուել, հաւասարուել։*

Зара́доваться *բ. ա. սկսել ուրախանալ։*

Заража́ть, —рази́ть *բ. ն. վարակել։* **—ся** *բ. ա. վարակուել։*

Зараждáть *տ.* **Зарождáть.**

Заражóнный *ած. վարակուած։*

Зарáза *գ. ի. վարակիչ հիւանդութիւն, ժանտախտ, տարափոխիկ հիւանդութիւն ‖ վարքի ապականութիւն։*

Зарази́тель, *գ. ա.,* **—льница** *գ. ի. վարակող, ապականող, ապականիչ։*

Зарази́тельность *գ. ի. փոխադրական կամ տարափոխիկ լինելը, վարակիչ լինելը։*

Зарази́тельный *ած. վարակիչ, ապականարար, տարափոխիկ, փոխուող։* **—ная болѣзнь**—*վարակիչ հիւանդութիւն։*

Зарази́ть *տ.* **Заражáть.**

Зарази́ха *գ. ի. առիւծախոտ. բ.։*

Зарáзъ *տ.* **Срáзу.**

Зарáнивать, —рони́ть *բ. ն. վայր ձգել, ձգել (մէկ բանի մէջը կամ յետեւը)։* **—ся** *բ. ա. ընկնել։*

Зарáнѣе *մ. առաջուց, կանխաւ, նախապէս։*

Зарапортовáться *բ. ա. խօսքի կարգը կորցնել, գլխից դուրս տալ ‖ զեկուցման մէջ խօսք փախցնել։։*

Зарастáть, зарости́ *բ. չ. բուսնելով ծածկուել ‖ ծածկուել, կցուել (վէրք)։*

Зарáщивать *բ. ն. թոյլ տալ բուսնելու, թոյլ տալ ծածկուելու ‖ կցել։*

Зардѣлость *գ. ի. կարմրութիւն, հասունութիւն։*

Зардѣлый *ած. կարմրած, հասունացած։*

Зардѣть *բ. չ.,* **—ся** *բ. ա. կարմրել, հասունանալ։*

Заребя́читься *բ. ա. երեխայութիւն անել։*

Зáрево *գ. ի. երկնքի կարմրելը, ծիրանափայլ լինելը։*

Заревѣть *բ. ն. սկսել բառանչել, մռնչել ‖ աղաղակել, լալ։*

Зарекáться, зарéчься *տ.* **Закáиваться.**

Заржáвина *գ. ի. ժանգոտ տեղ, ժանգոտած տեղ։*

Заржáвѣлый *ած. ժանգոտած, ժանգահար, ժանգակիր։*

Заржáвѣть *բ. չ. ժանգոտել։*

Заржáть *բ. չ. սկսել խրխնջալ։*

Зáри *գ. ի. յգ. տենչանք, մոլի ցանկութիւն ‖ փափագ, նախանձ։*

Зáрить *բ. ն. ցանկալ, փափագել, վառուել, բորբոքուել։* **—ся** *բ. ա. խիստ ցանկալ, աչքը անկել, աչքով լափել։*

Зáркій *ած. ցանկացող, տենչացող, փափագող։*

Зарни́ца *գ. ի. փայլակ, փայլ։*

Зáрный *ած. վերջնալոյսի ‖ դիւրադրգիռ, կրքոտ ‖ աչքածակ, անկուշտ։*

Заровня́ть *տ.* **Зарáвнивать.**

Зароди́ть *տ.* **Зараждáть.**

Зарóдъ *գ. ա. դէզ, եղին (երկար դրուած)։*

Зарóдышъ, —докъ *գ. ա. սաղմն, ընձիւղ, ձուիկ։* **— стéбля**—*փետրիկ։*

Зарождáть, зароди́ть *բ. ն. ծնանել, գոյացնել, պատճառել։* **—ся** *բ. ն. ծընուել, գոյանալ։*

Зарождéніе *գ. չ. երկնում, գոյացութեան սկզբնաւորութիւն, բողբոջում։*

Зарождённый *ած. գոյացած, սկիզբն առած։*

Зарóкъ *գ. ա. արգելք, ուխտադրութիւն, ուխտ, երդում՝ որեւէ բան չ'անելու։*

Зарóненный *ած. վայր ձգած, քցած, վայր ընկած։*

Зарони́ть *տ.* **Зарáнивать.**

Заропта́ть *բ. չ. սկսել քրթմնջել։*

Зарóслина *գ. ի. խոզան, նոր թփերով ծածկուած տեղ։*

Зарóслый *ած. բուսած, բոյսով ծածկուած։*

Зáросль *գ. ի. ժախու, անպէտք խոտ։*

Заростáть *տ.* **Зарастáть.**

Зарости́ տ. **Зараста́ть.**
Заро́тчикъ գ. ա. ուխտող, երդուող (որևէ բան չ'անելու)։
Зароща́ть տ. **Зара́щивать.**
Зарта́чиваться, —читься բ. ա. կատաղել, տաքանալ (ձի)։
Заруба́ть, —би́ть բ. ն. սկսել կտրել, կտրելով նշան դնել։ **—ся** բ. ա. կտրուել։
Зарубе́жный ած. սահմանից դուրս եղած։
Зарубе́жье գ. չ. սահմանից դուրս եղած տեղ։
Зару́бина, —бка գ. ի. կեղեքանք, փորուածք, տաշուած տեղ։
Заруби́ть տ. **Заруба́ть.**
Зару́бка գ. ի. նշան անելը, նշան արուած տեղ || ծանգաղ, սղոցուկ. բ.։
Зару́бленный ած. կտրուած, կտրելով նշան արուած։
Зару́бливать տ. **Заруба́ть.**
Зару́бъ գ. ա. կտրելով նշան անելը։
Заруга́ть բ. ն. սկսել հայհոյել || սաստիկ հայհոյել։ **—ся** բ. ա. սկսել հայհոյել || միմեանց հայհոյել։
Зарука́вье, зарука́вище գ. չ. բազպան, ապարանջան։
Зарумя́ненный ած. կարմրացրած։
Зарумя́нивать, зарумя́нить բ. ն. սնգոյրել || կարմրացնել, կարմրցնել, կասկարմիր դարձնել։ **—ся** բ. ա. կարմրել, ամչնալ։
Заруча́ть, Заручи́ть բ. ն. ձեռքերով բռնել, ձգտելով ստանալ, ձեռք ձըգել || ձեռք դնել, ստորագրել, կնքել || || նշանադրել։ **—ся** բ. ա. երաշխաւորել, երաշխաւոր դառնալ || ստորագրուել, ձեռք դնել || Թղթախաղի մէջ մէկ ձեռք տանելով իրաւունք ստանալ խաղը շարունակելու։
Заруче́ніе գ. չ. ստորագրութիւն իսկական ձեռամբ, ստորագրութեամբ հաստատելը, վաւերացնելը։
Заручённый ած. նշնուած, նշանադրուած || ստորագրուած, վաւերացած։
Зару́чины գ. ի. յգ. նշանադրութիւն։
Заручи́тель գ. ա., **—ница** գ. ի. ստորագրութեամբ հաստատող, երաշխաւորող։
Заручи́ть տ. **Заруча́ть.**
Зару́чный ած. ստորագրուած, հաստատուած || ձեռքի տակի (Թղթախաղում)։
Заруша́ть, зару́шить բ. ն. քանդել, կործանել (շինութիւն) || լցնել, լրացնել (փոս)։ **—ся** բ. ա. կործանուել || || լցուել։
Зару́шенный ած. կործանած || լցրած։
Зарыва́ть, зары́ть բ. ն. սկսել փորել, Թաղել, Թաքցնել, ծածկել գետնի տակը։ **—ся** բ. ա. ծածկուել, Թաղուել։
Зарыва́ть, зарва́ть բ. ն. սկսել պատռել, պատռել || ծակել, պատռել (վէրքը)։ **—ся** բ. ա. ձգտել։
Зарыда́ть բ. չ. սկսել հեծել, հեկեկալ, լալ, սգալ։
Зары́скать բ. չ. սկսել վազել, արշաւել, վազվզել։ **—ся** բ. ա. աստանդական կեանք վարել։
Зары́тіе գ. չ. Թաղելը, հողի տակ ծածկելը։
Зары́тый ած. Թաղուած, հողի տակ ծածկուած։
Зары́ть տ. **Зарыва́ть.**
Зарыча́ть բ. չ. սկսել մռնչել, ղռմբխտալ, սկսել բառանչել։
Зарѣ́занный ած. մորթուած, կտրուած։
Зарѣ́зать տ. **Зарѣ́зывать.**
Зарѣ́звиться բ. ա. սկսել խենթութիւն անել, վազվզել, շատ խաղալ։
Зарѣ́зка գ. ի. նշան, փորուած։
Зарѣ́зъ գ. ա. մորթելը || վզի միս։
Зарѣ́зывать, зарѣ́зать բ. ն. սկսել կտրել, մորթել, սպանել։ **—ся** բ. ա. ինքն իրան մորթել || խրուել։
Зарѣ́чный ած. գետանդր, գետի միւս կողմի, յանկոյս գետի։

Зарѣчье գ. չ. գետանդր տեղօրայք, գետի միւս կողմի տեղեր։

Зарю́мить բ. չ. սկսել լալ։

Заря́, зо́рька, зо́ренька, зо́рюшка գ. ի. արշալոյս, լուսադէմ։ — **вечéрняя** — վերջալոյս, աշալուրջք։

Заря́ գ. ի. գիշերագեղ, գիշերազուարճ, բատխսապաղ. բ.։

Зарябúть բ. ն. պղտորել, մթնել, բժժալ։

Заря́децъ տ. **Заря́дъ.**

Зарядúть տ. **Заряжáть.**

Заря́дный ած. լիցքի (վառօդի)։

Заря́дъ գ. ա. լիցք, փամփուշտ։

Заряжáніе գ. չ. հրազէններին լցնելը։

Заряжáть, зарядúть բ. ն. լցնել (հրազէնները եայլն)։ —**ся** բ. ա. լցուել (հրացան եայլն)։

Заряжённый ած. լցուած, (հրացան և այլն)։

Засáда գ. ի. դարան, որոգայթ, թակարդ։

Засадúть տ. **Засáживать.**

Засáдка գ. ի. տնկելը։

Засáдный ած. դարանի, թակարդի, որոգայթի։

Засáдъ գ. ա. դարան լարելը (արջ և այլ կենդանի որսալու համար)։

Засáженный ած. տնկուած || նստեցրած։

Засáживать, —садúть բ. ն. տնկել || || նստացնել || գետեղել, տեղաւորցնել || || ցկել, քցել, ձգել։ —**ся** բ. ա. տընկուել։

Засáленный ած. ճարպոտած, ճենճոտած։

Засáливать, —лить բ. ն. ճարպոտել, ճրագու քսել || ճենճոտել։ —**ся** բ. ա. ճարպոտուել։

Засамовóльничать բ. չ. առանց հրամանի վարուել, ինքնագլխութիւն անել։

Засáривать, засорúть բ. ն. կեղտով լըցնել կամ ծածկել։ —**ся** բ. ա. կեղտոտուել, կեղտով ծածկուել։

Засáсывать, засосáть բ. ն. սկսել ծըծել, ծծելով թուլացնել, վնասել։ —**ся** բ. ա. ծծուել։

Засáхаренный ած. շաքարոտած, շաքրոտած, շաքրած։

Засáхаривать, —рить բ. ն. շաքրով ծածկել, շաքարոտել։ —**ся** բ. ա. շաքարոտուել։

Засвáтать բ. ն. նշնել, հարսնախօսել։

Засвербѣть բ. չ. սկսել մարմաչել, մըռմռալ, սրսռալ։

Засверкáть բ. չ. սկսել փայլատակել։

Засверлённый ած. փորուած (գչիրով)։

Засвéрливать, —лúть բ. ն. սկսել փորել, սկսել գչրել։ —**ся** բ. ա. փորուել (գչիրով)։

Засвидѣтельствованіе գ. չ. վկայելը, վկայութիւն, վկայութեամբ հաստատելը || վաւերացում։

Засвидѣтельствовать բ. ն. վկայել, յայտնել || վաւերացնել։

Засвирѣпствовать, —рѣпѣть բ. չ. սկըսել կատաղել, սկսել դաժանաբար վարուել։

Засвúстанный ած. շուացրած, սուլած։

Засвистáть բ. չ. սկսել սուլել, սկսել շուացնել, շուացնելով անբաւականութիւն յայտնել։

Засвистѣть բ. չ. սուլել։

Засвоевóльничать տ. **Засамовóльничать.**

Засвѣтúть տ. **Засвѣчáть.**

Зáсвѣтло մ. լուսով, ցերեկով, քանի լոյս էր։

Засвѣтлѣть բ. չ. պարզուել, լուսանալ։ —**ся** բ. ա. լոյս տալ, վառուել։

Засвѣчáть, —чивать, —вѣтúть բ. ն. վառել, լոյս անել։ —**ся** բ. ա. վառուել, բռնկել։

Засвѣчённый ած. վառուած, բռնկուած։

Засдавáться, засдáться բ. ա. սխալուել (փող վճարելիս, խաղաթուղթ բաժանելիս)։

Засдóбливать, —бить բ. ն. իւղով հա-

մեմել, քաղցրացնել։ —ся բ. ա. համեմուել։

Засдобленный ած. եղ քսուած, համեմուած։

Засеквестрованный ած. յարքունիս գրաւուած։

Засеквестровывать, —ровать բ. ն. յարքունիս գրաւել, գրաւել, տիրապետել (պարտքի եւայլն փոխարէն)։ —ся բ. ա. յարքունիս գրաւուել։

Заселеніе գ. չ. բնակեցնելը, մարդաբնակ անելը։

Заселённый ած. բնակեցրած, մարդաբնակ։

Заселить տ. **Заселять.**

Засёлокъ գ. ա. շէն, գիւղ || գիւղի շրջակայք։

Заселять, —лить բ. ն. բնակեցնել, մարդաբնակ անել։ —ся բ. ա. մարդաբնակ դառնալ։

Засидчивый ած. երկար պարապող || երկար նստող, ձանձրալի։

Засиживаться, —сидѣться բ. ա. երկար մնալ, երկար նստել։

Засиненный ած. կապտած, կապոյտ ներկուած։

Засинивать, —нить բ. ն. կապտացնել, կապոյտ ներկել։ —ся բ. ա. կապոյտ ներկուել, կապտել։

Засинѣться բ. ա. կապտել, կապոյտ երեւալ։

Засіять բ. չ. սկսել փայլել, սկսել լուսափայլել։

Заскабливать, —лить բ. ն. սկսել քերել, սկսել տաշել։

Заскакивать, —какать բ. չ. ձին վազեցնելով գնալ, արշաւել, չափ քցել։

Засквернённый ած. պղծուած, գեղծուած, ապականուած։

Заскверня́ть, —нить բ. ն. պղծել, ապականել։ —ся բ. ա. պղծուել, գեղծուել, ապականուել։

Засквозить տ. **Скозить.**

Заскобить տ. **Скобить.**

Заскобленный ած. քերուած, տաշուած։

Заскорблый ած. չորացած, կորացած, խորշոմած, չորչոփ կորած։

Заскорбѣть բ. չ. սկսել վշտանալ, տխարանալ || սկսել տխրել։

Заскорузлый տ. **Скорблый.**

Заскорузнуть, заскорбнуть տ. **Скорбнуть.**

Заскочить տ. **Заскакивать.**

Заскребать, заскресть բ. ն. սկսել քերել, քերելով ողորկել։

Заскрежетать բ. չ. սկսել ատամները կրճտել։

Заскресть տ. **Заскребать.**

Заскрипѣть տ. **Скрипѣть.**

Заскупиться բ. ա. սկսել ժլատութիւն անել, սկսել ժլատանալ։

Засланивать տ. **Заслонять.**

Засланный ած. ուղարկուած, քշուած, աքսորուած || մէկի մօտ ուղարկուած։

Заслать տ. **Засылать.**

Заслащенный ած. քաղցրացած, անուշցրած։

Заслащивать, засластить բ. ն. քաղցրացնել, անուշցնել։ —ся բ. ա. քաղցրանալ, անուշնալ։

Заслиненный, заслюненный ած. թքոտած, թքով կեղտոտուած։

Заслинивать, заслюнивать, заслюнить բ. ն. թքոտել, թքով կեղտոտել։ —ся բ. ա. թքոտուել։

Заслонить տ. **Заслонять.**

Заслонка —ночка գ. ի. խափանիչ, խուփ, կափարիչ || ծածկոց։

Заслоночный ած. խուփի || ծածկոցի։

Заслонный ած. հրարգելի, լուսարգելի։

Заслонъ գ. ա. հրարգել, վառարանի դռնակ, լուսարգել։

Заслонённый ած. ծածկուած, խափանուած, արգելուած, պաշտպանուած։

Заслоня́ть, засла́нивать, заслони́ть բ. ն. ծածկել, խափանել, փակել, արգելել || խափանել, պաշտպանել։ **—ся** բ. ա. ծածկուել, խափանուել։

Заслу́га գ. ի. ծառայութիւն, գործ, արժանիք։

Заслужёный ած. բազմարդիւն || արդիւնաւոր։

Заслу́живать, —жи́ть բ. ն. արժանանալ, արժանի լինել, ստանալ || արդիւնաւորել։ **—ся** բ. ա. երկար ծառայել, մինչ որոշեալ ժամանակ ծառայել || արժանանալ։

Заслу́шивать, —шать բ. ն. ունկնդիր լինել, քննել, ուշադրութեամբ լսել (որևէ գործ, զեկուցում)։ **—ся** բ. ա. քննուել || ուշադրութեամբ լսուել։

Заслы́шать տ. **Услы́шать.**

Заслѣплённый ած. կուրացած || աղօտ || || շլացուած։

Заслѣпля́ть, —пи́ть բ. ն. կուրացնել, աչքերին թոզ փչել || աղօտացնել || || կախարդել, պատրել || շլացնել (փողով ևայլն)։

Заслю́нивать, —нить տ. **Засли́нивать.**

Засма́ливать, засмоли́ть բ. ն. կպրել, ձիւթել, ձիւթով օծել, ձէթ քսել։ **—ся** բ. ա. կպրով քսուել, ձիւթուել։

Засма́ркивать засморка́ть բ. ն. խլնքոտել, խնչելով կեղտոտել։ **—ся** բ. ա. խլնքոտուել, խլնքով կեղտոտել։

Засма́тривать, засмотрѣ́ть բ. ն. նայել, աշել։ **—ся** բ. ա. նայելով աշել, նայելով չկշտանալ։

Засмолённый ած. կպրած, ձիւթած։

Засмоли́ть տ. **Засма́ливать.**

Засмо́рканный ած. խլնքոտած, խլնքով կեղտոտած։

Засмѣ́янный ած. ծաղրած, ծաղրի առարկայ շինած, ծաղրուածանակ եղած։

Засмѣя́ть բ. ն. խիստ ծաղրել, ծաղրուծանակ անել։ **—ся** բ. ա. սկսել ծիծաղել։

Заснуро́ванный ած. ժապաւինեալ։

Заснуро́вка գ. ի. ժապաւինելը, ժապաւինում։

Заснуро́вывать, —ва́ть բ. ն. ժապաւինել։ **—ся** բ. ա. ժապաւինուել։

Засну́ть տ. **Засыпа́ть.**

Засо́въ, —вецъ գ. ա., **—вка** գ. ի. նիգ, սողնակ։

Засо́вывать, —ва́ть, —су́нуть բ. ն. մղել, մտցնել, կոխել։ **—ся** բ. ա. մըղուել, մտցուել, կոխուել։

За́спинокъ գ. ա. յենակ (աթոռի ևայլն)։

Засо́ливать, —ли́ть բ. ն. սկսել աղել, աղել, աղ դնել։

Засолодѣ́ть տ. **Солодѣ́ть.**

Засолонѣ́ть տ. **Солонѣ́ть.**

Засо́ль գ. ա. կերակրի աղը (որոշ չափով) || աղուածք, աղելու եղանակ։

Засо́льный ած. խիստ աղի, շատ աղի։

Засопѣ́ть բ. չ. սկսել փնչել։

Засоре́ніе գ. չ. փակուելը, խցուելը, կեղտոտուելը։

Засорённый ած. կեղտով լցած, կեղտով խցած։

Засори́ть տ. **Заса́ривать.**

Засо́санный ած. ծծուած || ծծելով վընասած։

Засоса́ть տ. **Заса́сывать.**

Засо́съ գ. ա. ճախճախուտ տեղ, ճիմճիմայ։

Засо́хлость գ. ի. չորութիւն, ցամաքութիւն, չորուցամաք լինելը։

Засо́хлый ած. չորացած, ցամաքած, չորուցամաք։

Засо́хнуть տ. **Засыха́ть.**

Засочи́ться բ. ա. սկսել հոսել, սկսել կաթել (ծառի հիւթ ևայլն)։

Заспа́ть բ. ն. քնելով մոռանալ։ — **младе́нца**—քնաթաթախ ծիծ տալիս երեխին խեղդել։

Заспа́ться բ. ա. երկար քնել։

Заспесивѣть բ. չ., —виться բ. ա. մեծամտել, ամբարտաւանել, գոռոզանալ։

Заспоривать, —рить բ. չ. սկսել վիճել, սկսել հակաճառել։

Заспѣшить բ. չ. սկսել շտապել, շտապել։

Засрочный ած. որոշեալ ժամանակամիջոցից դուրս։

Зассориться բ. ա. սկսել կռուել, կռուել։

Застава գ. ի. ուղեփակ, անցափակ, անցարգել ‖ բաժատուն, մաքսատուն ‖ քաղաքադուռ։

Заставать, —тать բ. ն. բռնել, գտնել, պատահել, հանդիպել, յանկարծ վրայ հասնել։

Заставить տ. Заставлять.

Заставица, —тавка գ. ի. զարդապատկեր, ծաղկագիր, զարդատառ, ծաղկատառ։

Заставленный ած. լցրած, ծածկուած, շրջապատուած ‖ ստիպուած, հարկադրուած։

Заставливать, —лять, —тавить բ. ն. լցնել, շրջապատել, ծածկել։ —ся բ. ա. շրջապատուել, ծածկուել։

Заставлять, —вить բ. ն. ստիպել, հարկադրել, բռնադատել։

Заставникъ գ. ա. պատանդ ‖ ուղեփակի պահապան։

Заставный ած. ուղեփակի, անցափակի ‖ ‖ քաղաքադռան։

Заставщикъ գ. ա. քաղաքադռան վերակացու ‖ ուղեփակի կառավարիչ։

Заставъ գ. ա., заставка գ. ի. լուսարգել, հրարգել, երեսի պաշտպանիչ (կրակից, լուսից, քամուց և այլն)։

Застаивать, —тоять բ. ն. ճանապարհին արգելել, ճանապարհին կանգնեցնել ‖ պաշտպանել։ —ся բ. ա. երկար մնալ ճանապարհին, ուշանալ։

Застанавливать տ. Заставливать.

Застановить, —влять տ. Заставливать.

Застановка գ. ի. շրջապատելը, շարելը։

Застарѣлость գ. ի. հնութիւն, հնացած լինելը։

Застарѣлый ած. հնացած, արմատացած,

Застарѣть բ. չ., —ся բ. ա. հնանալ, արմատանալ։

Застегать բ. ն. կցել, կարել միացնել ‖ ‖ մտրակել, խարազանել։

Застёгивать, —гнуть բ. ն. կոճկել։ —ся բ. ա. կոճկուել։

Застёгнутый ած. կոճկուած։

Застёжка, —жечка գ. ի. ճարմանդ, կոճակ, կապ։ — листа—տերևի ծեղ։

Застенать տ. Застонать.

Застигать, —гнуть, застичь բ. ն. վրայ հասնել, անսպասելի պատահել, բռնել։

Застигнутый, —тиженный ած. բռնուած, վրայ հասած։

Застилать, —тлать բ. ն. սփռել, փռել, ծածկել։ —ся բ. ա. սփռուել, փռուել։

Застилка գ. ի. փռելը, սփռելը ‖ փռոց, փռելու նիւթ։

Застить բ. չ. խաւարեցնել, մթնացնել։

Застичь տ. Застигать.

Застланный ած. փռուած, սփռուած։

Застлать տ. Застилать.

Застой գ. ա. անշարժութիւն, կանգ, դադար, դադարմունք ‖ ծուար (ձկների)։

Застойный ած. անշարժ, դադար առած։

Застолица գ. ի. սեղանակիցք, սեղանակից ընկերութիւն։

Застольникъ գ. ա. սեղանակից, միասին սեղան նստող։

Застольный ած. սեղանի, սեղանի վրայի, ճաշի ժամանակ եղած։

Застонать բ. չ. սկսել հառաչել, սկսել տնքտնքալ։

Засторанивать, —ронять, —ронить բ. ն. պատսպարել, պաշտպանել, փակել, արգելել, խափանել։ —ся բ. ա.

արգելուել, պատսպարուել։

Засторонённый *ած. արգելուած, խափանուած։*

Застоя́ть *տ.* **Заста́ивать.**

Застрахова́ніе *գ. չ. ապահովացնելը* || *ապահովութիւն։*

Застрахо́ванный *ած. ապահովուած, ապահովացրած, ապահովագրուած։*

Застрахова́тель *գ. ա. ապահովող։*

Застрахо́вщикъ *գ. ա. ապահովացնող։*

Застрахо́вывать, —хова́ть *բ. ն. ապահովացնել, ապահովագրել։* **—ся** *բ. ա. ապահովագրուել, ապահովուել։*

Застра́чивать, застрочи́ть *բ. ն. սկսել մանր կարել։*

Затра́щенный, *ած. վախեցած, ահաբեկած։*

Застра́щивать, —ща́ть *բ. ն. վախեցնել, ահաբեկել։*

Застрекота́ть *բ. չ. սկսել կչկչալ։*

Застро́ганный *ած. տաշած, ռանդած։*

Застро́гать *բ. ն. սկսել քերիչով հարթել, տաշել, ռանդել։*

Застро́енный *ած. շինուած։*

Застро́ивать, —ро́ить *բ. ն. սկսել շինել, կառուցանել* || *շինութեամբ փակել։* **—ся** *բ. ա. շինուել։*

Застро́йка *գ. ի. կառուցանելը, շինելը։*

Застрочённый *ած. մանրակար, մանր կարուած։*

Застрочи́ть *տ.* **Застра́чивать.**

Заструи́ться *տ.* **Струи́ться.**

Заструпѣ́ть *տ.* **Струпѣ́ть.**

Застрѣва́ть, —рѣ́ть, —ря́нуть, —ря́ть *բ. չ. ընկղմուել, խրուել։*

Застрѣ́ленный *ած. գնդակահար եղած, հրացանով սպանուած։*

Застрѣ́ливать, —ли́ть *բ. ն. գնդակահար անել, հրացանաձիգ անել։*

Застрѣ́льщикъ *գ. ա. հրացանաձիգ (մարդ)։*

Застрѣ́льщичій *ած. հրացանաձիգի։*

Застрѣля́ть *բ. չ. սկսել հրացան արձակել։*

Застрѣ́ха *գ. ի.,* **застрѣ́хъ** *գ. ա. քիւ, սաչաք (տանիքի)։*

Застря́нуть, застря́ть *տ.* **Застрѣва́ть.**

Застря́пать *բ. չ. սկսել կերակուր պատրաստել։*

Засту́да *գ. ի. մրսելը, ցրտահարութիւն* || *սառնութիւն, պաղութիւն։*

Засту́дный *ած. մրսելու* || *մրսեցնող։*

Засту́женный *ած. մրսացրած, պաղեցրած։*

Засту́живать, —жа́ть, застуди́ть *բ. ն. պաղեցնել, զովացնել, մրսացնել։* **—ся** *բ. ա. մրսել, սառչել։*

Засту́кать *տ.* **Засту́чать.**

Засту́па *գ. ի.,* **засту́пленіе** *գ. չ. պաշտպանութիւն, միջնորդութիւն։*

Засту́пать, —пи́ть *բ. ն. խափանել* || *պաշտպանել* || *դադարեցնել* || *տեղը բռնել, փոխարինել։* **—ся** *բ. ա. պաշտպան հանդիսանալ։*

Засту́пникъ *գ. ա.,* **—ница** *գ. ի. պաշտպան, ջատագով, միջնորդ։*

Засту́пничество *գ. չ. պաշտպանութիւն։ ջատագովութիւն, հովանաւորութիւն, միջնորդութիւն։*

Засту́пчивый *ած. պաշտպանելու պատրաստ։*

За́ступный *ած. բահի, բրիչի։*

За́ступъ *գ. ա. բահ, բրիչ։*

Застуча́ть, —тука́ть *բ. չ. բաղխել, զարնել։*

Застыва́ть, —тыну́ть, —ты́ть *բ. չ. պաղել, սառել, սառչելով թանձրանալ։*

Застыди́ться *բ. ա. սկսել ամաչել։*

Засты́лый *ած. պաղած, սառած, թանձրացած, մակարդուած։*

Засты́нуть, —ты́ть *տ.* **Застыва́ть.**

Застѣ́нчиво *մ. ամօթխածութեամբ, ամաչկոտութեամբ, անհամարձակ։*

Застѣ́нчивость *գ. ի. ամաչկոտութիւն, ամօթխածութիւն, պատկառանք։*

Застѣнчивый *ած.* *ամաչկոտ, ամօթխած։*

Застѣнённый *ած.* *սքօղուած։*

Застѣня́ть, —нибать, —ни́ть *բ. ն.* *սքօղել, արգելել, խափանել։*

Засуди́ть *բ. ն.* *սկսել դատել* || *խիստ պատժի դատապարտել։* **—ся** *բ. ա.* *խիստ պատժի դատապարտուել։*

Засуети́ться *բ. ա.* *խառնուել, սկսել շփոթուել, իրար անցնել, անհանգիստ լինել։*

Засу́женный *բ. ա.* *դատապարտուած։*

Засу́нутый *ած.* *մղուած, մտցրած, մրտցուած, կոխուած։*

Засу́нуть *տ.* **Засо́вывать.**

Засу́сленный *ած.* *թքոտած, թքով ապականուած։*

Засу́сливать, —лить *բ. ն.* *թքոտել, լորձնոտել։* **—ся** *բ. ա.* *թքոտուել, թքով ապականուել։*

За́су́ха *գ. ի.* *երաշտութիւն, չորութիւն։*

Засу́ченный *ած.* *ոլորուած, մանուած* || || *յետ ծալուած։*

Засу́чивать, —чи́ть *բ. ն.* *ոլորել, մանել* || *յետ ծալել (զգեստի թեւերը և այլն)։* **—ся** *բ. ա.* *ոլորուել, մանուել* || || *յետ ծալուել։*

Засу́шенный, —шённый *ած.* *խիստ չորացրած, լաւ ցամաքեցրած։*

Засу́шивать, —ши́ть *բ. ն.* *խիստ չորացնել, լաւ ցամաքեցնել։* **—ся** *բ. ա.* *չորանալ, ցամաքել։*

Засу́шина, —нка *գ. ի.* *չոր կտոր, չոր բան (հաց, միս և այլն)։*

Засуши́ть *տ.* **Засу́шивать.**

Засу́шка *գ. ի.* *չորացնելը, ցամաքեցնելը։*

Засчи́тывать, —та́ть *տ.* **Зачи́тывать.**

Засыла́ть, —сла́ть *բ. ն.* *հեռու ուղարկել, քշել, աքսորել* || *մէկին մօտ ուղարկել։* **—ся** *բ. ա.* *հեռու ուղարկուել, հեռու քշուել, աքսորուել։*

Засы́лка *գ. ի.* *ուղարկելը, առաքելը։*

Засы́лный *ած.* *ուղարկուած, առաքուած։*

Засы́льщикъ *գ. ա.* **—щица** *գ. ի.* *ուղարկող, առաքող։*

Засыпа́ніе *գ. չ.* *լցնելը, թափելը։*

Засы́панный *ած.* *լցրած, թափած։*

Засыпа́ть, —пну́ть *բ. չ.* *նիրհել, քնել, սկսել քնել, քուն մտնել։*

Засыпа́ть, засы́пать *բ. ն.* *լցնել, թափել։* **—ся** *բ. ա.* *լցուել, թափուել։*

Засыпно́й *ած.* *լցուելու, թափուելու։*

За́сыпь *գ. ի.* *լցուած փոս կամ գուբ։*

Засыха́ть, засо́хнуть *բ. չ.* *չորանալ, ցամաքել, թարշամել, թորմշել։*

Засѣва́ть, засѣ́ять *բ. ն.* *սկսել սերմանել, սկսել ցանել։* **—ся** *բ. ա.* *սկսել ցանուել, սերմանուել։*

Засѣ́въ *գ. ա.* *սերմելը, ցանքս, ցանելը* || *ցանած սերմի քանակութիւնը* || *ցանուած տեղի քանակութիւնը։*

Засѣда́ніе *գ. չ.* *նիստ, ժողով, ատեան։*

Засѣда́тель *գ. ա.* *ընթերակայ, ժողովի անդամ։*

Засѣда́тельскій *ած.* *ընթերակայի, ժողովի անդամի։*

Засѣда́ть, засѣ́сть *բ. չ.* *նստել, մասնակցել՝ ատենի նիստում։*

За́сѣка *գ. ի.* *արգելուած անտառ* || *կտրուած ծառերով ճանապարհի փակելը* || *ծառի վրայ նշան (դանակով կամ կացնով արած)։*

Засѣка́ть, засѣ́чь *բ. ն.* *սկսել կտրել, կտրելով նշան անել* || *ձաղկել։* **—ся** *բ. ա.* *կտրուել* || *նշան անուել։*

За́сѣкъ *գ. ա.* *բաժանում (ամբարի մէջ)։*

Засѣ́сть *տ.* **Засѣда́ть.**

Засѣ́ченный *ած.* *կտրուած* || *ձաղկուած։*

Засѣ́чка *գ. ի.* *ջլհարութիւն, ախտ (ձիու ոտների)։*

Засѣ́чь *տ.* **Засѣка́ть.**

Засѣ́янный *ած.* *սերմած, ցանած։*

Засѣять տ. **Засѣвáть.**
Затáврить տ. **Таври́ть.**
Затаённый ած. ծածկուած, թաքցրած, պահած։
Затáивать, затаи́ть բ. ն. թաքցնել, ծածկել, պահել։ **—ся** բ. ա. ծածկուել, պահուել։
Затáпливать, затопи́ть բ. ն. վառել, հալել։ **—ся** բ. ա. վառուել։
Затáптывать, затоптáть բ. ն. կոխկռտել, ոտնակոխ անել։ **—ся** բ. ա. ոտնակոխ լինել, կոխկռտուել։
Затáсканный ած. կեղտոտուած, մաշուած ‖ քարշ տուած։
Затáскивать, затащи́ть, затаскáть բ. ն. քարշելով տանել, քարշ տալ, քարշել, մաշելով աղտոտել։ **—ся** բ. ա. մաշուել, կեղտոտուել։
Затáчанный ած. տաշուած, սրուած։
Затáчивать, затачáть, заточи́ть բ. ն. տաշել ‖ սրել, յեսանել ‖ սկսել դառնալ։
Затáчка գ. ի. սրելը, յեսանելը ‖ տաշելը։
Затáщенный տ. **Затáсканный.**
Затащи́ть տ. **Затáскивать.**
Затáять բ. չ. սկսել հալուել։
Затверди́ть տ. **Затвéрживать.**
Затвердѣвáть, —дѣть բ. չ. կարծրանալ, կոշտանալ, պնդանալ, թանձրանալ։
Затвердѣлость գ. ի., **—дѣніе** գ. չ. պնդութիւն, կոշտութիւն, կարծրութիւն։
Затвердѣлый ած. պնդացած, թանձրացած, կոշտացած, կարծրացած։
Затвердѣть տ. **Затвердѣвáть.**
Затвéрженный ած. սերտած, անգիր արած։
Затвéрживать, —рди́ть բ. ն. ամրացնել, ամրապնդել ‖ անգիր անել, սերտել։ **—ся** բ. ա. ամրանալ ‖ սերտուել, յիշողութեան մէջ տպաւորուել։
Затворéніе գ. չ. փակելը, ծածկելը, գոցելը։

Затвóренный ած. փակուած, ծածկուած։
Затвори́ть տ. **Затворя́ть.**
Затвóрка, —рочка գ. ի. սողնակ, նիգ, պարգունակ։
Затвóрникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. ճգնաւոր, անապատական։
Затвóрническій ած. ճգնաւորի ‖ ճգնաւորական։
Затвóрничество գ. չ. ճգնաւորութիւն։
Затвóрничій ած. փեղկի, փակաղակի ‖ ‖ ճգնաւորի։
Затвóръ գ. ա. փեղկ, փակաղակ ‖ ճգնարան, խուց ‖ բանտ։ **— у шлю́за—** սահանափակ։
Затворя́ть, —ри́ть բ. ն. փակել, ծածկել։ **—ся** բ. ա. փակուել, ծածկուել։
Затекáть, затéчь բ. չ. հոսել, լցուել (հեղուկով) ‖ սկսել հոսել ‖ ուռչել։
Затёклый ած. լցուած, ուռած։
Затёкъ գ. ա. մարմնի լցուած մասը, ուռած մասը։
Затемнённый ած. մթնացրած։
Затемнѣть տ. **Темнѣть.**
Затемня́ть, —ни́ть բ. ն. մթագնել, մթնացնել, խաւարեցնել ‖ անհասկանալի անել։ **—ся** բ. ա. մթնել, խաւարել, խաւարնալ։
Затéпленный ած. վառուած, լուցուած։
Затéпливать, —лить բ. ն. վառել, լուցանել (կանթեղ, լապտեր)։ **—ся** բ. ա. վառուել (կանթեղ եայլն)։
Затерéбливать, —би́ть բ. ն. սկսել փետտել ‖ կմշտելով կամ ճմլթելով տանջել։
Затерéть տ. **Затирáть.**
Затерзáть տ. **Терзáть.**
Затéривать, —ря́ть բ. ն. կորցնել։ **—ся** բ. ա. կորչել։
Затéрянный ած. կորցրած, կորած։
Затёсанный ած. տաշուած։
Затёсывать, —сáть բ. ն. սկսել տաշել, տաշել։ **—ся** բ. ա. տաշուել։

Затéчь տ. **Затекáть.**
Затúнный ած. *մարտկոցի։*
Затúнъ գ. ա. *մարտկոց (Թնդանօթների)։*
Затирáніе գ. չ., **затúрка** գ. ի. *սրբելով աղտեղելը || ներկ քսելը։*
Затирáть, —терéть բ. ն. *սրբելով աղտոտել || կրկին ներկել, ներկ քսել || նեղել, ճնշել։* **—ся** բ. ա. *կեղտոտուել, նըսեմանալ։*
Затúскивать, —скать, —снуть բ. ն. *ճնշել, սեղմել։* **—ся** բ. ա. *սղմուել, ճնշուել։*
Затúсканный, —снутый ած. *ճնշուած, սեղմուած։*
Затихáть, —хнуть բ. չ. *հանդարտել, դադարել, սքլել։*
Затúшь, գ. ի., **затúшье** գ. չ. *հանդարտութիւն (օդի) || հողմերից պաշտպանուած տեղ։*
Заткáнный ած. *հիւսուած։*
Заткáть, —нýть տ. **Затыкáть.**
Заткнýтый ած. *խցուած, ծածկուած, փակուած, ծեփուած։*
Затлúться տ. **Тлúться.**
Затлѣ́ть բ. չ., **—лѣ́ться** բ. ա. *վառել առանց բոցի, մարմանդ վառուել։*
Затмѣвáть, —мúть բ. ն. *մթնացնել, ծածկել, խաւարել, նսեմացնել || գերազանցել։* **—ся** բ. ա. *խաւարել || նըսեմանալ։*
Затмѣ́ніе գ. չ. *խաւարում || նսեմութիւն։*
Затмѣ́нный ած. *նսեմացած, խաւարած։*
Затóкъ գ. ա. *կցուածք, գլուխ, սկիզբ, ուրքեար (որևէ գործուածքի)։*
Затолáчивать, —лóчить բ. ն. *ճմլել, սեղմել, ճնշել (խոտ ևայլն)։*
Затóлканный ած. *ներս քշուած, մղուած։*
Затолкáть բ. ն. *ներս քշել, ներս մղել։*
Затолковáть բ. չ. *բացատրել. սկսել բացատրել, սկսել խօսել։*
Затолóченный ած. *ճմլած, սեղմուած։*
Затолóчь բ. ն. *սկսել ծեծել, կոտրտել, մանրացնել, մանրել։*
Затомлённый ած. *յոգնած, չարչարուած։*
Затомлáть, —мúть բ. ն. *վաստակեցնել, յոգնեցնել, նեղել, չարչարել։* **—ся** բ. ա. *վաստակել, յոգնել, չարչարուել։*
Затонýть տ. **Потонýть.**
Затóнъ գ. ա. *հեղեղուելը, ողողելը || հեղեղուած տեղ։*
Затóпать բ. չ. *ոտներն իրար խփել։*
Затопúть տ. **Затáпливать и затоплáть.**
Затóпленный ած. *վառած, վառուած || || հեղեղուած, ողողուած։*
Затоплáть, —пúть բ. ն. *ողողել, ընկղմել, սուզել։* **—ся** բ. ա. *ողողուել, հեղեղուել։*
Затóптанный ած. *ոտնակոխ, կոխկրտուած։*
Затоптáть տ. **Затáптывать.**
Затóпъ տ. **Затóнъ.**
Затопы́риться տ. **Топы́риться.**
Заторговáть բ. չ. *սակարկել, սակարկութիւն անել։* **—ся** բ. ա. *երկար սակարկութիւն անել։*
Заторжествовáть բ. չ. *յաղթանակել։*
Затормазúть տ. **Тормазúть.**
Затормошúть տ. **Тормошúть.**
Затóрникъ գ. ա., **затóрный чанъ**—*յըղկելու կամ սղկելու անօթ։*
Заторопúть բ. ն. *սկսել շտապեցնել, շտապեցնել* **—ся** բ. ա. *սկսել շտապել։*
Затóръ գ. ա. *յղկելը, սղկելը || նեղուածք || || մակարդ (գարեջրի համար ևայլն)։*
Затосковáть բ. չ. *սկսել թախծել, կարօտ քաշել։*
Заточáть, —чúть բ. ն. *բանտարկել || || սրել, յեսանել։*
Заточённый ած. *բանտարկուած || յեսանուած։*
Заточéніе գ. չ. *աքսոր, բանտարկութիւն || սրելը։* **— въ монастырѣ**—*վանարգելութիւն։*

Заточéникъ գ. ա. աքսորուած, աքսորուող, բանտարկեալ։

Заточи́ть տ. Затáчивать и заточáть.

Зáточь, затóчина գ. է. սրուած տեղ։

Затошни́ть բ. ն., **—ни́ться** բ. ա. սիրտը խառնել, փսխել։

Затрáвленный ած. շներով որսուած։

Затрáвливать, —ви́ть բ. ն. շները որսի վրայ արձակել || հրացանը լցնել։

Затрáвникъ գ. ա. երկաթէ հաստ թել (որով մաքրում են թնդանօթի լուսակը)։

Затрáвный, —вочный ած. վառելու ծառայող, բռնկիչ։

Затрапéзный ած. սեղանի || կապոյտ ծածկոցի (սեղանի)։

Затрапéзъ գ. ա. սեղանի կապոյտ ծածկոց։

Затрáта գ. է. վատնում, ծախսելը, մսխելը։

Затрáченный ած. ծախսուած, մսխուած, վատնած։

Затрáчивать, затрáтить բ. ն. ծախսել, մսխել։ **—ся** բ. ա. շատ ծախս անել։

Затрепетáть բ. չ. սկսել դողալ, սարսել, դողդողալ, սարսափել։

Затрещáть բ. չ. սկսել ճայթել, ճռճռալ։

Затрéщина գ. է. սաստիկ հարուած։

Затрóганный, затрóнутый ած. շօշափած, դիպած։

Затрóгивать, —гать, —трóнуть բ. ն. սկսել շօշափել, սկսել դիպչել։ **—ся** բ. ա. շօշափուել, դիպցուել։

Затруби́ть բ. չ. սկսել փողհարել || || սկսել հռչակել։

Затруднéніе գ. չ. դժուարութիւն, խոչ, խոչընդոտ, արգելք, տարակոյս։

Затруднённый ած. դժուարացրած։

Затрудни́тельность գ. է. դժուարութիւն, դժուարակատարութիւն, տարակուսութիւն։

Затрудни́тельный ած. դժուարին, դըժուարոտ, դժուարակատար, բազմակնճիռ, ծանր, նեղ։

Затрудня́ть, —ни́ть բ. ն. դժուարացնել, ծանրացնել || խափանել, խոչընդոտ լինել։ **—ся** բ. ա. դժուարանալ։

Затруждáть, —руди́ть բ. ն. ծանրաբեռնել || նեղացնել, նեղութիւն պատճառել։ **—ся** բ. ա. նեղութեան մէջ ընկնել, ծանրաբեռնուել։

Затрýсить բ. չ. սկսել վախենալ, երկիւղ քաշել։

Затрýшенный ած. ծածկուած, լցուած, ցանած, ցրուած։

Затрýшивать, затруси́ть բ. ն. ցանել, ցրուել, ծածկել կամ լցնել (հոսնցնելով և այլն)։ **—ся** բ. ա. ծածկուել, լցուել, ցանուել։

Затрясти́ բ. ն. սկսել ցնցել || ցնցելով տկարացնել, շարժել || ցանել, ցրուել։ **—ся** բ. ա. ցնցուել, խիստ դողալ։

Затужи́ть բ. չ. սկսել տխրել, սկսել վշտանալ։

Затумáненный ած. մէգով ծածկուած, մխապատ || նսեմացած, նսեմ։

Затумáнивать, —нить բ. ն. մէգով ծածկել || նսեմացնել, մթնացնել։ **—ся** բ. ա. մէգով ծածկուել || նսեմանալ, մթնանալ։

Затýпленный ած. բթացած, բթացրած։

Затупля́ть, —пи́ть բ. ն. բթացնել։ **—ся** բ. ա. բթանալ։

Затупѣ́ть տ. Тупѣ́ть.

Затýсклый ած. աղօտ (ապակի)։

Затухáть, —хнуть բ. չ. սկսել շիջանել, սկսել մարել || սկսել հոտել։

Затýхлый ած. հոտած, նեխած։

Затýхнуть տ. Затухáть.

Затушáть, —ши́ть բ. ն. սկսել մարել, սկսել շիջեցնել։ **—ся** բ. ա. սկսել մարել, շիջանել։

Затушéніе գ. չ. մարելը, շիջեցնելը։

Затýшенный ած. մարած, հանգցրած։

Зáтхлость, зáтхлый տ. **Зáдхлость и зáдхлый.**

Затыкáть, заткáть բ. ն. սկսել հիւսել։ **—ся** բ. տ. հիւսուել։

Затыкáть, —ткнýть բ. ն. խրել, ծածկել, ծեփել, փակել, խցել։ **—ся** բ. տ. խցուել, ծածկուել, ծեփուել։

Заты́кать բ. չ. դու ասել, դուտել։

Заты́локъ, —лочекъ գ. ա. ծոծրակ։

Заты́лочный, —льный ած. ծոծրակի։ **—лочная кость**—ծոծրակի ոսկոր։

Заты́чка գ. ի. խից, խցան || սեպ, երկիժ։

Затѣвáть, затѣя́ть բ. ն. սկսել հնարել, ձեռնարկել, մեքենայել, սարքել։ **—ся** բ. տ. ձեռնարկուել, մեքենայուել, սարքուել։

Затѣи գ. ի. յգ. մեքենայութիւններ, հնարներ։

Затѣйливо մ. հնարագիտութեամբ։

Затѣйливость գ. ի. հնարագիտութիւն։

Затѣйливый ած. հնարագէտ || զուարճալի, հեշտալի։

Затѣйникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. ծաղրածու, զուարճարան։

Затѣйничать բ. չ. հնարել, սարքել։

Затѣйный ած. հնարուած, սարքած, ստեղծած։

Затѣйщикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. հեղինակ, սկսող, սարքող, հնարող, ստեղծող։

Затѣмъ մ. յետոյ, որանից յետոյ, վերջապէս։

Затѣнённый ած. ստուերածածկ։

Затѣнивать, —ня́ть, —ни́ть բ. ն. նըսեմացնել || ստուեր ձգել։ **—ся** բ. տ. ստուերով ծածկուել։

Зáтѣнь ած. ստուերածածկ տեղ, շուաք տեղ։

Затѣснённый ած. ճնշուած, սեղմուած || նեղուած, նեղը ձգած։

Затѣсня́ть, —ни́ть բ. ն. ճնշել, սեղմել || նեղել, ճնշել, նեղը ձգել։

Затѣ́я գ. ի. հնարած բան, մեքենայութիւն, սարքովի բան։

Затѣянный ած. սկսած, մեքենայած, սարքած։

Затѣять տ. **Затѣвáть.**

Затя́вкать բ. չ. սկսել հաչել։

Затя́гивать, затянýть բ. ն. սկսել քարշել, ձգել, սկիզբ կապել, ներշնչել, ծըծել || երկարաձգել, դանդաղ գործել || || ծածկուել || երգը սկսել։ **—ся** բ. տ. երկարանալ, քաշքշուել, ձգուել, երկարաձգուել։

Затя́жка գ. ի. քաշելը, ներշնչելը || || դանդաղ գործելը || սեղմելը || քսակը բացող-խփող թել։

Затя́нутый ած. ձգած, քաշած, երկարաձգած։

Затянýть տ. **Затя́гивать.**

Заýмничать բ. չ. սրամտութիւններ անել։

Зауны́вно մ. տխուր, տրտում։

Зауны́вность գ. ի. տխրութիւն, տըրտմութիւն։

Зауны́вный ած. տխուր, տրտում, տըխրալի, տխրագին։

Заупокóйный ած. հոգեհանգստեան։

Заупóрствовать տ. **Упóрствовать.**

Заупря́миться բ. տ. սկսել կամակորուել, սկսել յամառել։

Заурчáть բ. չ. դռմխտալ || մրմնջել։

Заусéница գ. ի. քցիմ (մատի)։

Заýтра մ. վաղը, առաւօտեան, էգուց։

Заýтренный ած. առաւօտեան ժամերգութեան։

Заýтреня գ. ի. առաւօտեան ժամերգութիւն։

Заутю́женный ած. ողորկուած, հարթուած, արդուկած։

Заутю́живать, —жить բ. ն. արդուկել, ողորկել (արդուկով)։ **—ся** բ. տ. արդուկուել, ողորկուել, հարթուել։

Заушáть, —ши́ть բ. ն. ապտակել։

Заушённый ած. ապտակած։

Заýшекъ գ. ա. *բլթակ, ականջի դմակ։*
Заушéніе գ. չ. *ապտակելը, ապտակում։*
Заýшина գ. ի. *ապտակ։*
Заýшица, —шница գ. ի. *ուռուցք՝ ականջի յետևի։*
Заýшный ած. *ականջի յետևի։*
Зафрантúть բ. չ. *սկսել պճնուել, տըն-կօզնալ։*
Зафрахтовáть բ. ն. *նաւ վարձել (բեռի համար)։*
Зафрахтóванный ած. *վարձուած նաւ։*
Зафы́ркать բ. չ. *սկսել փռնչալ, սկսել փռշտալ։*
Захáживать տ. **Заходúть.**
Захандрúть բ. չ. *սկսել տխրել։*
Заханжúть բ. չ. *սկսել սուտ բարեպաշտութիւն անել, փարիսեցութիւն անել։*
Захáпъ, —покъ գ. ա. *մէկ գիրկ, մէկ խուրձ (փայտ և այլն)։*
Захáпанный ած. *առած, յափշտակած։*
Захáпывать, —пать բ. ն. *առնել, յափշտակել, գրկել։*
Захáрканный ած. *խորխած, խորխով կեղտոտուած։*
Захáркивать, —кать բ. ն. *սկսել խորխել, խուխել || խուխելով աղտեղել։* **—ся** բ. ա. *խորխելով կեղտոտել։*
Захвáленный ած. *գոված, գովասանած || անչափ գոված։*
Захвалúть բ. ն. *սկսել գովել, գովասանել || անչափ գովել || շատ գովելով փչացնել։*
Захвáстать բ. չ. *սկսել պարծենալ։*
Захвáтанный ած. *բռնուած, առնուած, յափշտակուած։*
Захватáть բ. ն. *առնել, բռնել, բռով հաւաքել || յափշտակել || արգելել, խափանել։* **—ся** բ. ա. *միանգամից շատ բանի յետև ընկնել։*
Захватúть տ. **Захвáтывать.**
Захвáтливый ած. *յափշտակող, յափըշտակիչ, յափշտակասէր։*

Захвáтъ գ. ա. *առնելը, խլելը, յափըշտակութիւն։*
Захвáтывать, —тúть բ. ն. *բռնել, ձեռքով առնել || արգելել, կանգնացնել || տիրել, տիրապետել || գտնել։* **—ся** բ. ա. *բռնուել, առնուել || տիրապետուել։*
Захвáченный ած. *բռնուած։*
Захворáть բ. չ. *սկսել տկարանալ, սկըսել հիւանդանալ։*
Захилѣ́лый ած. *ծերութիւնից տկարացած, նուաղած։*
Захилѣ́ть բ. չ. *սկսել տկարանալ, նուաղնալ։*
Захирѣ́ть տ. **Захилѣ́ть.**
Захитрúть բ. չ. *սկսել խաբէականութիւն անել, սկսել խորամանկութիւն բանեցնել։*
Захлебáть բ. ն. *սկսել ուտել, գդալով ուտել, գդալել, գդլտել։*
Захлеснýть տ. **Захлёстывать.**
Захлестáть բ. ն. *մտրակել մինչև մեռցնելը։*
Захлёстка գ. ի. *մտրակելը || օղակապ || || փակիչ։*
Захлёснутый ած. *մտրակուած || օղակ ընկած։*
Захлёстывать, захлеснýть բ. ն. *մտրակել || օղակ անել || հեղեղել, ալիքներով ծածկել։* **—ся** բ. ա. *օղակ ընկնել || խիստ մտրակել։*
Захлúпываться, —паться բ. ա. *հեծկլտալ։*
Зáхлисть գ. ի. *տիղմ, տիղ || ալիքեր հող։*
Захлóпать բ. չ. *սկսել ծափահարել || || խփել, [illegible]խկացնել։*
Захлóпка գ. ի. *կափարիչ, փակիչ։*
Захлóпнутый ած. *արագ փակուած։*
Захлóпнуть տ. **Захлóпывать.**
Захлопотáть բ. ա., **—ся** բ. ա. *սկսել զբաղուել, աշխատել, իրար անցնել։*
Захлóпывать, —пнуть բ. ն. *շտապով*

փակել, խփելով փակել, վրայ զարնել։ **—ся** բ. ա. արագ փակուել։

Захлю́станный ած. քարշ տալով կեղտոտած։

Захлю́стать բ. ն. ցեխի մէջ քարշ տալ, գնալու ժամանակը կեղտոտել (զգեստը)։ **—ся** բ. ա. քարշ գալով կեղտոտուել։

Захны́кать բ. չ. սուտ լալ, թնկթնկալ։

Заходи́ть, зайти́ բ. չ. մտնել, անցնելու ժամանակը մտնել || խրուել։

Заходи́ть բ. չ. սկսել գնալ, գալ։

Захо́дникъ, захо́дчикъ գ. ա. աղբանոցի մաքրիչ, աղբակիր։

Захо́дный ած. արտաքնոցի։

Захо́дъ գ. ա. արեւմուտք, արեւմտից, ծածկուելը (արեւի) || նեղանցք || արտաքնոց, աղբոց, աղբանոց։

Захожде́ніе գ. չ. արեւի մուտքը, արեւի մայր մտնելը, ծածկուելը։

Захо́жій ած. օտարական, անցաւոր, եկաւոր։

Захозя́йничать բ. չ. տանտիրութիւն անել, սկսել տունը կառավարել։

Захола́живать, —лоди́ть բ. ն. պաղեցնել, սառեցնել։ **—ся** բ. ա. պաղել, սառչել։

За́холодь գ. ի. հով և ստուերածածկ տեղ։

Захолодѣ́ть տ. **Холодѣ́ть.**

Захоло́женный ած. պաղեցրած, սառեցրած։

Захолу́стье գ. չ. աշխարհի անկիւն, անյայտ տեղ, հեռաւոր և սակաւամարդ տեղ։

Захорони́ть բ. ն. անյայտ տեղ թաղել, թաղել, ծածկել, պահել։

Захотѣ́ть բ. ն., **—ся** բ. ա. սկսել կամենալ, ցանկանալ, ուզենալ։

Захохота́ть բ. չ. սկսել բարձրաձայն ծիծաղել, քրքրալ, հռհռալ։

Захраби́ться բ. ա. սկսել քաջանալ, աշխատել իրան քաջ ցոյց տալ, ժ. խօբօղլամիշ լինել։

Захрапѣ́ть բ. ն. սկսել խորդալ, սկսել խռմփալ։

Захребе́тникъ տ. **Батра́къ.**

Захребётный ած. մէջքի վրայ տեղաւորուած։

Захрома́ть բ. չ. սկսել կաղալ։

Захрустѣ́ть բ. չ. սկսել ճայթել, սկսել ճրճքալ։

Захрю́кать բ. չ. սկսել խորխորդալ, խորդալ (խոճկոր)։

Захря́слость գ. ի. թանձրացած լինելը, պնդացած լինելը, խցուած լինելը։

Захря́слый ած. թանձրացած, պնդացած, խցուած, խեղդուած։

Захря́снуть բ. չ. թանձրացնել, պնդացնել, պաղեցնել || վատ խոտերով խեղդուել։

Захѣ́ривать, —рить բ. չ. խազել, ջնջել, ոչնչացնել։

Зацара́панный ած. ճանկած, ճանկռոտած։

Зацара́пать բ. չ. ճանկել, ճանկռել, ճանկռոտել։

Зацвѣ́лый ած. խորշամած, թառամած, թօրմշած։

Зацвѣта́ть, —вѣсти́, —вѣсть բ. չ. սկսել ծաղկել || բորբոսնել։

Зацеремо́ниться բ. ա. նազ անել, կոտրտուել։

Зацыга́нить բ. ն. սկսել բոշութիւն անել, ջինգանութիւն անել։

Зацѣлова́ть բ. ն. խիստ շատ համբուրել || համբուրելով չարչարել։ **—ся** բ. ա. շատ համբուրուել։

Зацѣ́па գ. ի., **зацѣ́пъ** գ. ա. կարթ, կեռ, ճանկ։

Зацѣ́пка գ. ի. դիպչելը, կպչելը։

Зацѣплённый, зацѣ́пленный ած. ճանկով կամ կարթով բռնած։

Зацѣпля́ть, —пи́ть բ. ն. արգելել, դէմ առնել, դիպչել, կպչել || գրգռել։ **—ся** բ. ա. կպչել։

Зацѣпчивый ած. կռուասէր, խածող, կըծող։
Зацѣпъ տ. **Зацѣпа.**
Зачáленный ած. կապած, ամրացրած։
Зачáливать, —лить բ. ն. կապել, ամրացնել։ **—ся** բ. ա. կապուել, ամրանալ։
Зачальный տ. **Начáльный.**
Зачарóванный ած. հմայած, դիւթած, կախարդած։
Зачарóвывать, —ровáть բ. ն. սկսել հըմայել, սկսել դիւթել, ապշեցնել։
Зачародѣйствовать բ. չ. սկսել կախարդութիւն անել։
Зачастúть տ. **Зачащáть.**
Зачастýю մ. շուտ-շուտ, ստէպ, յաճախակի։
Зачáтіе գ. չ. սկզբնաւորութիւն, սկիզբ, կերպացում || յղութիւն։
Зачатóй տ. **Зачáтый.**
Зачáтокъ գ. ա. սկսուած, սկիզբ || ընձիւղ, ձուլիկ։
Зачáтый ած. սկսուած, յղացած։
Зачáть տ. **Зачинáть.**
Зачáхлость գ. ի. տկարութիւն, մաշում, ուժերի սպառում։
Зачáхлый ած. ուժասպառ, մաշուած, սպառուած։
Зачáхнуть տ. **Чáхнуть.**
Зачащáть, —частúть բ. չ. արագացնել, շուտ-շուտ անել, շտապել։
Зачвáниться բ. ա. սկսել պարծենալ։
Зачéркивать, —кнýть բ. ն. խազել, ջնջել։ **—ся** բ. ա. ջնջուել, խազուել։
Зачёркнутый ած. ջնջուած, խազած։
Зачернённый ած. սեւացած, կեղտոտած։
Зачéрнивать, —рнúть բ. ն. սկսել սեւացնել || սկսել կեղտոտել, մաշել || խազել, ջնջել || զրպարտել։ **—ся** բ. ա. սեւանալ || կեղտոտուել։
Зачернѣть բ. չ. սկսել սեւանալ։ **—ся** բ. ա. սեւանալ։

Зачéрпнутый ած. հանուած, քարշուած (հեղուկ)։
Зачерпнýть տ. **Зачёрпывать.**
Зáчерпъ գ. ա. մէկ անգամից քարշուած կամ հանուած (հեղուկ)։
Зачéрпывать, —пнýть բ. ն. հանել, քաշել (հեղուկները՝ որեւիցէ անօթով)։ **—ся** բ. ա. հանուել, քաշուել (հեղուկ)։
Зачерствѣлость գ. ի. չորութիւն || քարացած լինելը։
Зачерствѣлый ած. չորացած || բորբոսնած || քարացած։
Зачерствѣть տ. **Черствѣть.**
Зачéрченный ած. գծած, նշանակած։
Зачéрчивать, —ртúть բ. ն. սկսել գծել || նշանակել։ **—ся** բ. ա. սկսել գծուել։
Зачёсанный ած. սանտրուած || քորուած։
Зачесáть տ. **Зачёсывать.**
Зачёска գ. ի. սանտրուածք (դէպ յետ)։
Зачéсть տ. **Зачитáть.**
Зáчесть մ. 'ի պատիւ։
Зачёсъ գ. ա. սանտրելը || սանտրուածք || սանտրուածքի վրայ միշտ ուշադրութիւն դարձնող || քոս, բոր։
Зачёсывать, зачесáть բ. ն. սկսել սանտրել || սկսել քորել։ **—ся** բ. ա. սանտրուել || քորուել։
Зачётный ած. փոխ առած կամ տուած։
Зачётъ գ. ա. **въ—**'ի հաշիւ, փոխ։
Зачинáть, зачáть բ. ն. սկսել, սկիզբն անել || յղանալ։ **—ся** բ. ա. սկսուել || յղացուել։
Зачинённый ած. կարկատուած, նորոգուած։
Зачúнивать, —нúть բ. ն. կարկատել || նորոգել։ **—ся** բ. ա. կարկատուել || նորոգուել։
Зачúнка գ. ի. կարկատում, կարկատելը։
Зачúнный ած. սկզբի, սկզբնաւորութեան։
Зачúнщикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. սկիզբ, հեղինակ, պատճառ, խռովարար։

Зачи́нъ գ. ա. սկիզբ, սկզբնաւորութիւն։
Зачиня́ть տ. **Зачи́нивать.**
Зачи́рикать բ. չ. սկսել ճռուողել, սկըսել ծլվլալ։
Зачи́сленный ած. հաշուած, համարուած, ցուցակի մէջ անցկացրած։
Зачисля́ть, բ. ն. հաշուել, հաշուի մէջ մտցնել ‖ թուի մէջը գրել, համարել։ **—ся** բ. ա. հաշուուել, ցուցակի մէջ անցնել, համարուել։
За́чисто մ. մաքուր ‖ առձեռն դրամով, նաղդ։
Зачтённый ած. հաշուած, թուած։
Зачита́ть, зачи́тывать, зачёсть բ. ն. փոխարինել, տեղաւորել, հաշուել։
Зачита́ть բ. ն. սկսել կարդալ ‖ կարդացնելով ձանձրացնել ‖ գիրքը կարդալու համար վերցնել և տիրոջը չըվերադարձնել։ **—ся** բ. ա. երկար կարդալ, կարդալով ձանձրանալ ‖ ուրիշի մօտ կորչել (գիրք)։
Зачиха́ть բ. չ. սկսել փռշտալ, սկսել փռնգտալ։
Зачумлённый ած. ժանտախտով վարակուած։
Зачумля́ть, —ми́ть բ. ն. ժանտախտով վարակել։ **—ся** բ. ա. ժանտախտով վարակուել։
Зачу́ять բ. ն. սկսել զգալ, սկսել իմանալ, նախազգալ։
Зачѣ́мъ մ. ինչ պատճառով, ինչու համար։
Зашага́ть բ. չ. սկսել քայլել ‖ մեծ քայլեր անել ‖ մեծ քայլ անելով անցնել։
Зашáливать, —ли́ть բ. չ. սկսել չարութիւն անել, կատակ անել։ **—ся** բ. ա. երկար չարութիւն անել։
Зашáркать բ. չ. ոտքերով աղմուկ բարձրացնել, սկսել ոտքերը չխչխկացնել։
Зашáтанный ած. ցնցուած, շարժուած։
Зашáтывать —та́ть բ. ն. սկսել ցընցել, սկսել շարժել, սկսել տատանել։ **—ся** բ. ա. ցնցուել, շարժուել, տատանուել։
Зашвы́ривать, —рну́ть, —ря́ть բ. ն. ձգել, ցկել, քցել, նետել, հեռու ձգել, շպրտել, թապլել։ **—ся** բ. ա. շպրտուել, դէն ձգուել։
Зашвы́рнутый ած. շպրտած, քցած, թապլած, դէն ձգած։
Зашевели́ть բ. ն. սկսել շարժել, սկսել ձեռ տալ, սկսել դիպչել։ **—ся** բ. ա. սկսել շարժուել։
Заше́екъ գ. ա. ծոծրակ, վզքոք, վզաքոք։
Заше́ечный ած. ծոծրակի, վզքոքի։
За́шей, въ за́шей մ. վզքոքին։ **— Выгна́ть въ за́шей или вза́шей**—վըզքոքին հասցնելով վռնտել։
Заше́ина գ. ի. բոկ, հարուած վզքոքին։
Зашелести́ть բ. չ. սկսել սօսաւել։
Заше́лецъ գ. ա. անցորդ, եկուոր, օտարական։
Зашелуди́вить բ. չ. թեփոտել ‖ ջրջրուկով վարակել։
Зашелуди́вѣть բ. չ. թեփոտուել ‖ ջըրջրուկ ստանալ։
Зашепеля́ть տ. **Шепеля́ть.**
Зашёптывать, —та́ть բ. չ. սկսել շշընջել, սկսել փսփսալ ‖ շշուկ հանել։
Зашершáвѣть տ. **Шершáвѣть.**
Зашиба́ть, —би́ть բ. ն. ծեծել, հարուածել, վիրաւորել ‖ կոտրել, ծախսել ‖ ձեռք բերել ‖ թուլացնել, վայր ձգել։ **—ся** բ. ա. վիրաւորուել։
Заши́бъ գ. ա., **заши́бина** գ. ի. կապուտկած տեղ, կապտած միս։
Зашива́ть, заши́ть բ. ն. սկսել կարել, կարելով կպցնել։ **—ся** բ. ա. կարուել, կպցուել։
Заши́вка գ. ի. կարելը ‖ կարկատուած տեղը, կարի քանդուած տեղը։
Заши́кать բ. չ. սկսել շուացնել ‖ սկսել սուլել, սըլըխտալ։

Зашипѣть բ. չ. սկսել ֆշալ, ֆշֆշալ, Թշշալ։

Заши́тый ած. կարուած, կարուելով կըցուած։

Заши́ть տ. **Зашива́ть.**

Зашмы́гать բ. չ. շտապել, դէսուդէն ընկնել, տատանչել || կեղտոտել։

Зашнуро́вывать, —рова́ть տ. **Заснуро́вывать.**

Зашпи́ливать, —лить տ. **Шпи́лить.**

Зашта́тный ած. արտաքոյ ցուցակի, արտաքոյ սահմանած Թուի։

Зашто́панный ած. կարկատած։

Зашто́пка գ. ի. կարկատելը, կարկատան, կարկատուած տեղ։

Зашто́пывать, —пать բ. ն. կարկատել, լցնել (գուլպէն եւայլն)։ **—ся** բ. տ. կարկատուել։

Заштукату́ренный ած. սուաղած, ծեփած։

Заштукату́ривать, —кату́рить բ. ն. սուաղել, ծեփել։ **—ся** բ. տ. սուաղուել, ծեփուել։

Заштукату́рка գ. ի. սուաղելը, ծեփելը || սուաղ, ծեփ։

Зашумѣть բ. չ. սկսել աղմուկ հանել, աղմուկ բարձրացնել || սկսել եռալ (հեղուկ)։

Зашу́чивать, —шути́ть բ. չ. սկսել կատակել, սկսել հանաք անել։

Зашушу́кать բ. չ. սկսել փսփսալ, ցածր խօսել։

Защебе́ненный ած. բեկորներով լցուած։

Защебе́нивать, —нить բ. ն. լցնել, բեկորներով (խճով) ծածկել։ **—ся** բ. տ. բեկորներով (խճով) լցուել։

Защебёнка գ. ի. լցնելը, կտորներով ծածկելը։

Защебета́ть բ. չ. սկսել ծլվլալ, սկսել ճռուողել։

Защеголя́ть բ. չ. սկսել փարԹամ հագնել, սկսել պճնուել։

Защеко́танный ած. խտղտած, խտուտ տուած։

Защекота́ть բ. ն. սկսել խտուտ տալ || շատ խտղտել։

Защёлка, защо́лка գ. ի. նիգ, մղլակ, փակ, դռնափակ, մանդալ։ **— у замка́** —մղլակ, չըԹլակ։

Защёлкивать, —кать, —кнуть բ. ն. չըխկացնել, չըԹացնել, չըԹացնելով փակել։

Защёлкнутый ած. չըխկացրած, չըԹացրած։

Заще́локъ գ. ա., **заще́лье** գ. չ. ճեղքի յետեւը։

Защемлённый ած. սեղմուած || տրորուած։

Защемля́ть, —ми́ть բ. ն. սեղմել || տրորել։ **—ся** բ. տ. սեղմուել || տրորուել։

Заще́мъ գ. ա. սեղմելը, սեղմուելը || սեղմուած տեղը։

Заще́пистый ած. ցլեպոտ (տախտակ)։

Заще́чный ած. այտի յետեւի կողմում եղած, ականջի տակին։

Защи́панный —пну́тый ած. փետտած || կսմտած, կմշտած։

Защипа́ть տ. **Защи́пывать.**

Защи́пка գ. ի., **за́щипъ** գ. ա. կմշտելը, կսմտելը || կմշտած տեղը, կսմըտած տեղը։

Защи́пывать, —па́ть, —пну́ть բ. ն. սկսել փետտել, ցետտել || կմշտել, կսմտել, կտկտել։

Защи́та գ. ի. պաշտպանուԹիւն || պաշտպան, նեցուկ, հովանի։

Защити́тельный ած. պաշտպանողական։

Защити́ть տ. **Защища́ть.**

Защи́тникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. պաշտպան || փաստաբան։

Защища́ть, защи́тить բ. ն. պաշտպանել || փաստաբանել։ **—ся** բ. տ. պաշտպանուել։

Защищённый ած. պաշտպանուած։

Защище́ніе գ. չ. պաշտպանութիւն։
Защу́ренный ած. պուշ, աչքերը ծանբացրած։
Защу́ривать, —рить բ. ն. պշացնել, աչքերը կկոցնել։ **—ся** բ. ա. պշել։
Заѣда́ть, заѣ́сть բ. ն. խածոտել, կուլ տալ ‖ գիշատել, ուտել ‖ ճաշել, ուտել։ **—ся** բ. ա. գիշատուել, ուտուել։
Заѣденный ած. կերած, գիշատած։
Заѣдки գ. ա. յգ. վերջնակ, վերջին կերակուր, քաղցրաւենիք, աղանդեր։
Заѣду́ха գ. ի. ուրիշի ինչքը սեպհականացնող, ուրիշի փողերն ուտող։
Заѣдчивый ած. կռուասէր, կռուարար։
Заѣды գ. ի. յգ. կերածի մնացորդք՝ բերանի անկիւններում։
Заѣздить տ. **Заѣзживать.**
Заѣздъ գ. ա. այցելութիւն (անցնելով)։
Заѣзжа́тый ած. առաջնորդող որսորդ։
Заѣзжа́ть, заѣхать բ. չ. անցնել, անցնելով մտնել, գալ, հասնել։
Заѣзживать, заѣздить բ. ն. չարչարել ձի՝ (շատ վազեցնելով)։
Заѣзжій ած. եկուոր, ճանապարհորդ, անցորդ, օտարական։
Заѣсть տ. **Заѣда́ть.**
Заѣхать տ. **Заѣзжа́ть.**
Заэконо́мить, —мничать գ. չ. սկսել տնտեսել, սկսել անտեսաբար ապրել։
Заяви́тель գ. ա., **—ница** գ. ի. յայտնող, յայտարարող, ծանուցանող։
Зая́вить տ. **Заявля́ть.**
Заявле́ніе գ. չ., **зая́вка** գ. ի. ներկայացնելը, յայտնելը, ծանուցանելը, ծանուցում։
Зая́вленный ած. յայտնած, ծանուցած ‖ ‖ ներկայացրած։
Зая́вливать, заявля́ть, заяви́ть բ. ն. յայտնել, ներկայացնել, ծանուցանել, ներկայացնել՝ հաստատութեան համար։ **—ся** բ. ա. ներկայանալ ‖ յայտնուել, երեւալ։
Зая́ловѣлая ած. ի. **—коро́ва—**չծնող, չբեր, չբերք, ղսրր (կով)։
Зая́ловѣть գ. չ. անծին մնալ։
Заяснѣ́ть բ. չ. սկսել պարզել։ **—ся** բ. ա. սկսուել պարզուել։
За́яцъ, за́ецъ, за́йчикъ գ. ա. նապաստակ։ **—чикъ земляно́й—**տնկլան մուկ. կ.։
За́ячина տ. **За́йчина.**
За́ячій ած. նապաստակի։ **—чья капу́ста—**կաթնբեկ. բ.։
Зби́тень, зби́теньщикъ տ. **Сби́тень и сби́теньщикъ.**
Збруйный ած. սպառազէնի ‖ ասպազէնի։
Збру́я գ. ի. զէնք, սպառազէնք, առնազէն ‖ ասպազէն, ձիու կարգուսարք։
Зва́ніе գ. չ. կանչելը ‖ անուն, կոչում ‖ ‖ աստիճան, պաշտօն։
Зва́нный ած. կոչուած։
Зва́ный ած. կանչուած, հրաւիրուած։
Зва́тельный ած. **—паде́жъ—**կոչական հոլով։
Зватой, зватай ած. գ. ա. կանչող, հրաւիրող, խնդրակ։
Звать, зыва́ть բ. չ. կոչել, կանչել, ձայնել ‖ անուանել ‖ հրաւիրել։ **—ся** բ. ա. կոչուել, անունը յայտնել։
Звено́, звёнышко գ. չ. օղ, օղակ (շղթայի)։
Звéнчатый ած. օղակաւոր, օղակապ, բազմօղակ։
Звенѣ́ніе գ. չ. ղօղանջիւն, ղօղանջելը, ձայնելը։
Звенѣ́ть բ. չ. ղօղանջել, ձայն տալ, ձայնել, ձայն արձակել, զնգզնգալ։
Звонари́ха գ. ի. ժամհարի կին, ժամկոչի կին։
Звона́рскій ած. ժամակոչի, ժամկոչի, ժամհարի։
Звона́рь գ. ա. ժամակոչ, ժամկոչ, ժամհար։
Звоне́ніе գ. չ. զանգահարելը։

Звони́ть բ. ն. զանգահարել || ձայն հանել։
Звонки́ տ. **Колоко́льчики.**
Зво́нкій ած. ձայնատու, ձայնարձակ, սրաձայն, հնչուն, քաջահնչիւն։
Зво́нко մ. ձայնով, պարզ ձայնով, զրնգ-զրնգալով։
Зво́нкость գ. ի. հնչականութիւն, լաւ ձայն տալը, սրաձայն լինելը։
Звоно́къ, —но́чекъ գ. ա. զանգակիկ, հնչեակ։
Зво́нчатый տ. **Зво́нкій.**
Звонъ գ. ա. զանգի ձայն, զրնկոց։ — **по усо́пшемъ**—մահազանգակ։
Зву́кнуть տ. **Звуча́ть.**
Звукоподража́ніе գ. չ. նոյնաձայնութիւն, նմանաձայնութիւն։
Звукоподража́тельный ած. նոյնաձայն, նմանաձայն, ձայնանման։
Звукъ գ. ա. ձայն || հնչիւն։ — **высо́кій** —սուր ձայն, բարձր ձայն։ — **ни́зкій** —բամբ ձայն, ցածր ձայն։ — **стру́нный**—աղէբախք, թելի ձայն։
Звуча́ніе գ. չ. հնչեցնելը || հնչելը, հնչիւն, խօշիւն։ — **са́блей**—խօշիւն սուրերի։
Звуча́ть բ. չ. հնչել, ձայն արձակել։
Звуча́щій ած. ձայնող, ձայնարկու։
Зву́чность գ. ի. հնչականութիւն, քաջահնչիւնութիւն։
Зву́чный ած. քաջահնչիւն, ուժգնահռչակ, քաղցրահնչակ, սաստկահնչիւն, սրաձայն, ձայնարձակ, հնչուն։
Звѣзда́, звѣздка գ. ի. աստղ, աստղիկ։ — **морска́я**—ծովի աստղ. կ.։ — **неподви́жная**—անշարժ աստղ։ — **па́дающая**—աստւպ, վայր ընկնող աստղ։ — **поля́рная**—բեւեռային աստղ։
Звѣзди́стый ած. աստղալից, աստղազեղ, աստղազարդ։
Звѣздный ած. աստղի || աստղային։
Звѣздогля́дъ գ. ա. երկնադէտ. ձ.։
Звѣздообра́зный ած. աստղաձեւ, աստղանիշ։

Звѣздосло́віе, —дозако́ніе գ. չ. աստղաբաշխութիւն։
Звѣздосло́вный ած. աստղաբաշխական։
Звѣздосло́въ գ. ա. աստղաբաշխ։
Звѣздоцвѣтъ գ. ա. աստղածաղիկ. բ.։
Звѣздочётство գ. չ. աստղագիտութիւն։
Звѣздочётъ գ. ա. աստղագէտ։
Звѣздочка գ. ի. աստղիկ։ — **водяна́я** —ջրաստղ. բ.։
Звѣздочникъ, —дови́къ գ. ա. աստղածաղիկ. բ.։
Звѣздочный ած. աստղային, աստղակերպ։
Звѣздча́тка գ. ի. աստեղական. բ.։
Звѣздчатый ած. աստղածածկ || աստղաձեւ։
Звѣздя́нка գ. ի. աստեղատիպ. բ.։
Звѣри́на գ. ի. գազանի միս։
Звѣри́нецъ գ. ա. գազանանոց, գառագեղ, փակարան գազանաց։
Звѣри́ный ած. գազանի || գազանական։
Звѣри́стый ած. գազանանման։
Звѣробо́й, —бо́йникъ գ. ա. շանասպան հազարածակ, մկնադիք, պոպղակ, մեռոնածաղիկ. բ.։ — **сиби́рскій**—համբուժենի. բ.։
Звѣробо́йный ած. հազարածակ շանասպանի, մեռոնածաղկի։
Звѣрови́дный, звѣрообра́зный ած. գազանանման, գազանակերպ, դժնահայեաց, ամեհի։
Звѣро́къ գ. ա. գազանիկ։
Звѣроло́вный ած. գազանորսութեան։
Звѣроло́вство գ. չ. գազանորսութիւն, որսորդութիւն։
Звѣроло́въ գ. ա. գազանորս, որսորդ գազանների։
Звѣрообра́зіе գ. [illegible] գազանադիմութիւն։
Звѣрообра́зный ած. գազանադէմ։
Звѣроя́дный ած. գազանակեր։
Звѣрски մ. գազանաբար։
Звѣрскій ած. գազանական, գազանային, կատաղի։

Звѣрство գ. չ. գազանութիւն, կատաղութիւն։

Звѣрствовать բ. չ. գազանաբար վարուել, կատաղութեամբ վարուել։

Звѣрь, —рокъ գ. ա. գազան || կատաղի, դժնդակ, անագորոյն (մարդ)։

Звя́кать բ. չ. ձայն տալ, զօղանջել։

Звя́ки գ. ի. յգ. ժ. դատարկ կամ յիմար խօսքեր։

Зга գ. ի. մութ, խաւար։ **Зги не вида́ть**—կամ **ни зги не ви́дно**—ոչինչ չի երեւում, սարսափելի մութն է։

Зда́ніе գ. չ. շինուածք, շինութիւն։

Зда́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. հիմնարկու, հիմնող, կառուցանող, հիմնադիր (եկեղեցու եւայլն)։

Здо́ба տ. **Сдо́ба.**

Здо́бить տ. **Сдо́бить.**

Здо́бный տ. **Сдо́бный.**

Здаро́ваться, по— բ. ա. ողջունել, բարի ողջոյն ասել։

Здарове́нный ած. առողջ, առողջակազմ։

Здаровёхонекъ, здаровёшенекъ գ. ա. առողջ, քաջառողջ || մարմնեղ։

Здаровёхонько, здаровёшенько մ. քաջառողջ, ողջեւառողջ։

Здаро́во մ. և բ. առողջ, ողջութեամբ և առողջութեամբ, ողջմամբ || առողջարար է || ողջո՛յն։

Здаро́вость գ. ի. առողջութիւն, առողջ լինելը։

Здаро́вый, здра́вый, здаро́венькій ած. առողջ, քաջողջ || առողջարար, ողջասուն։

Здо́ровье, здра́віе, —вьице գ. չ. առողջութիւն, ողջութիւն։

Здоровѣть, по— բ. չ. առողջանալ, ողջանալ։

Здоровя́къ գ. ա. առողջակազմ, քաջառողջ։

Здра́віе տ. **Здоро́вье.**

Здра́во մ. առողջամտութեամբ, ողջամտութեամբ։

Здравомы́сліе գ. չ. ողջամտութիւն, առողջադատութիւն, առողջ դատողութիւն։

Здравомы́слящій ած. ողջամիտ, առողջադատ, առողջ դատողութեան տէր։

Здра́вствовать բ. չ. ողջ լինել, ապրել։

Здра́вый ած. առողջ, ուղիղ։

Здѣсь մ. այստեղ, էստեղ, աստ, տեղս։

Здѣшній ած. այստեղի, աստեղացի, տեղական։

Зе́бра գ. ի. վագրաձի, խայտաբղէտ ձիու. կ.։

Зе́бу գ. զեբու. կ.։

Зе́йгерный, зейгерова́льный ած. զտուած, հալած (հանք)։

Зейгерова́ніе գ. չ. հալողութիւն, զտելը (հանքի)։

Зейгерова́ть բ. ն. հանքագուբը ուղղահայեաց փորել || հանքից մետաղը զտել։

Зеле́йный, зеленно́й ած. կանաչի, կանաչեղէնի։ **—нная ла́вка**—կանաչեղէն ծախելու կրպակ։

Зелёненькій ած. կանաչագոյն։

Зеленёхонекъ, зеленёшенекъ ած. խիստ կանաչ, ընտիր կանաչ։

Зелени́ка, зелени́ца գ. ի. ջրային-մեղրածուծ. բ.։

Зелени́къ տ. **Бузина́.**

Зелени́ть, за— բ. ն. կանաչ ներկել։ **—ся** բ. ա. կանաչ ներկուել։

Зелени́ца տ. **Зелени́ка.**

Зелени́чіе գ. չ. մշտադալար ծառ։

Зелени́чка գ. ի. դեղին-խաշնարած, խարլան-դեղին. թ.։

Зеленно́й տ. **Зеле́йный.**

Зе́лено մ. կանաչագոյն։

Зеленова́тый ած. փոքր ինչ կանաչ || || փոքր ինչ խակ։

Зелёность գ. ի. կանաչութիւն։

Зеленщи́къ գ. ա., **—щи́ца** գ. ի. բան-

ջրավաճառ, կանանչ ծախող։

Зелёный ած. կանաչ, կանաչագոյն, կանաչագեղ || տհաս, խակ։

Зéлень գ. ի. դալար, բանջար, կանանչ, խաւարտ։

Зеленѣть, по— բ. չ. կանանչել || կանաչ գոյն ստանալ։ **—ся** բ. ա. կանանչով ծածկուել, կանանչել։

Зéліе գ. չ. խոտ, բանջար, համեմունք || || դեղորայք || վառօդ || Թոյն։

Зéлье գ. չ. Թոյն։

Зéльцерская ած. — **водá**—զելցերեան ջուր։

Земéлька տ. **Землá.**

Земéльный ած. երկրի, հողի || հողային։

Землевладѣлецъ գ. ա. կալուածատէր, հողատէր։

Землевóзный ած. հող կրող, հողկիր։

Земледѣлецъ, —дѣлъ գ. ա. երկրագործ, հողագործ։

Земледѣліе գ. չ. երկրագործութիւն, հողագործութիւն, մշակութիւն (երկրի)։

Земледѣльный ած. երկրագործութեան։

Земледѣльствовать բ. չ. երկրագործութեամբ պարապել։

Земледѣльческій ած. երկրագործական։ **—кія орýдія**—երկրագործութեան գործիքներ։ **—кая шкóла**—երկրագործական ուսումնարան։ **—скій нарóдъ**—երկրագործ ժողովուրդ։

Землекóпный ած. գետին փորելու, հող փորելու։

Землекóпъ, —кóпщикъ գ. ա. գետին փորող, հող փորող։

Землемѣріе գ. չ. երկրաչափութիւն, գետնաչափութիւն։

Землемѣрка գ. ի. արագոտն ուտիճ (միջատ)։

Землемѣрный ած. երկրաչափական, գետնաչափական։

Землемѣръ գ. ա. երկրաչափ, գետնաչափ։

Землеописáніе գ. չ. աշխարհագրութիւն։

Землеописáтель գ. ա. աշխարհագիր։

Землепáшенный տ. **Земледѣльческій.**

Землепáшество տ. **Земледѣліе.**

Землепáшецъ տ. **Земледѣлецъ.**

Землерóйка գ. ի. Նրբաքիթ մուկ, խլուրդ. կ.։ — **кáрликъ**—Սիբերեայի մուկ։

Землетрясéніе գ. չ. երկրաշարժութիւն, ժաժ, սասանութիւն։

Землеудобрéніе գ. չ. երկրի կամ հողի պարարտացնելը։

Землеудобри́тельный ած. հողը պարարտացնող։

Землечерпáтельный ած. հող դուրս հանող։

Земли́стый ած. հողոտ, հողախառն։

Земли́ца գ. ի. փոքր երկիր, գետնի փոքր կտոր։

Земли́шка գ. ի. վատ հող, անբերրի հող։

Землá գ. ի. երկիր || երկրագունտ || աշխարհ || հող, ցամաք || կալուածք։ — **плодорóдная**—արգաւանդահող։

Землáкъ գ. ա., **—лáчка** գ. ի. համաերկրացի, համերկրացի, գաւառակից։

Земляни́ка, —ни́ца, —ни́чка ած. մորի, ելակ, խմորուկ. բ. և պտ.։ || գետնատուն, խրճիթ։

Земляни́ковка գ. ի. ելակի օշարակ։

Земляни́къ տ. **Землекóпъ.**

Земляни́стый տ. **Земли́стый.**

Земляни́ца տ. **Земляни́ка.**

Земляни́чникъ գ. ա. ելակենի, ելակատունկ. բ.։

Земляни́чный ած. մորի, ելակի || մորիից շինած։

Землáнка գ. ի. խրճիթ, գետնատուն։

Землянóй ած. գետնի, հողի || հողէ, հողոտ, հողուտ։

Зéмно մ. խոր, մինչ հողը, մինչ գետինը։

Земновóдный ած., **—ное живóтное**—երկակենցաղ կենդանի։

Земнóй ած. *երկրային, երկրի* ‖ *հողանիւթ։* — **шаръ**—*երկրագունդ։* —**ная повéрхность**—*երկրիս երեսը, երկրագնտի մակերեւոյթ։* —**ныя блáга**—*աշխարհային բարիք, աշխարհիս բարիքը։*

Землорóдный ած. *հողածին, հողեղէն, երկրասնունդ։*

Зéмскій ած. *երկրի, գաւառական, գաւառային։* —**кая дáвность**—*տասնամեայ վաղեմնութիւն։*

Зéмство գ. չ. *գաւառական վարչութիւն։*

Зенúтъ գ. ա. *գագաթնակէտ, գլխակէտ, զենիթ։*

Зеолúтъ գ. ա. *հալաքար (հանք)։*

Зерéнчатый ած. *խոշորահատ։*

Зéркало, —льце գ. չ. *հայելի։* — **вогнýтое**—*գոգաւոր հայելի։* — **вы́пуклое** —*ուռուցիկ հայելի։*

Зéркальникъ, —щикъ գ. ա. *հայելի շինող։*

Зéркальный, —кáльный ած. *հայելիի, հայելու։*

Зéркальце, —цо գ. չ. *փոքրիկ հայելի։*

Зéркальщикъ տ. **Зéркальникъ.**

Зéрликъ գ. ա. *բազմոտանի տունկ, շատոտուկ. բ.։*

Зерновóй ած. *հատ, հատիկաւոր (ցորեն հատ, գարի հատ եւայլն)։*

Зернéніе գ. չ. *հատիկներ դարձնելը, հատ-հատ անելը։*

Зернúстый ած. *խոշորահատ, հատալից, հատաձեւ, հատ-հատ, հատիկներից բաղկացած։*

Зернúть բ. ն. *հատ-հատ դարձնել, փշրել։*

Зернó, Зёрнышко գ. չ. *հատ, հատիկ* ‖ ‖ *սերմ* ‖ *կուտ* ‖ *փշրանք։*

Зерновúкъ գ. ա. *պատուտակ, պարկուճ, կճեպ, հատիկի կճեպ կամ թեփ։*

Зернóвка գ. ի. *հատիկ։*

Зерновóй ած. *հատաւոր, հատ։*

Зерноя́дный ած. *սերմնաքաղ, կտակեր, կուտ ուտող։* —**ныя птúцы**—*կտակեր թռչուններ։*

Зёрнышко գ. չ. *հատիկ* ‖ *կուտ։* — **виногрáдное**—*թին, թնահատ։*

Зернъ գ. ի. *զառի խաղ* ‖ *ոսկրախաղ* ‖ ‖ *զառ քցելը։*

Зерцáло տ. **Зéркало.**

Зефúръ գ. ա. *զեփիւռ։*

Зигзáги գ. ա. յգ. *կեռման, օձապտոյտ գիծ* ‖ *մանուածապատ շրջան։*

Зиждúтель գ. ա. *արարիչ, ստեղծիչ, հեղինակ, պատճառ։*

Зимá գ. ի. *ձմեռ։*

Зимóю մ. *ձմեռ ժամանակ, ձմեռը։*

Зúмній ած. *ձմեռուայ, ձմրան* ‖ *ձմեռային։*

Зимовáлый ած. *ձմեռն անցկացնող, ձմրան դիմացող։*

Зимновáнье գ. ի. **зимóвка** գ. ի. *ձմեռելը, ձմեռն անցկացնելը։*

Зимовáть, о—, за— բ. չ. *ձմեռել, ձմեռն անցկացնել։*

Зимóвка, зимóвище տ. **Зимовáнье.**

Зимóвникъ գ. ա. *գոմեր, գնուկ, ղշլաղ։*

Зимóвье գ. չ. *ձմեռուայ ժամանակ, ձմեռ։*

Зимозимéтръ գ. ա. *խմորաչափ (խմորի թթուութեան աստիճանը չափող գործիք)։*

Зимолётъ տ. **Сары́чъ.**

Зимолóгія գ. ի. *խմորաբանութիւն։*

Зиморóдокъ գ. ա. *ալկիոն, ձկնկուլ, ծաղրիկ հաւ. թ.։*

Зинзивéй գ. ա. *բազրջուկ, մոլոչ. բ.։*

Зинзýбель գ. ա. *նեղաբերան քերիչ։*

Зúнуть տ. **Зія́ть.**

Зúнька գ. ի. *պարիկ, երաշտահաւ. թ.։*

Зипýнъ, —нчикъ գ. ա. *զբուն (զգեստ գիւղացոց)։*

Зія́ніе գ. չ. *յօրանջելը կամ բերանը բանալը։*

Зія́ть, зинýть բ. չ. *բերանը բանալ։*

Злакъ գ. ա. դալարի, բոյս, խոտ։ **—ки** —հասկաւոր բոյսեր։

Зла́ковый ած. խոտատեսակ։

Злати́ть տ. **Золоти́ть.**

Златни́ца գ. ի. հարսնուկ (միջատ)։

Зла́то, златы́й տ. **Зо́лото и золото́й.**

Златобро́въ գ. ա. ոսկեձուկն. ձ.։

Златови́дный ած. ոսկեգոյն, ոսկետեսակ։

Златовла́съ գ. ա. ոսկեհիւս. բ.։

Златовла́сый ած. ոսկեհեր, ոսկեգոյն մազով։

Златогла́вый, златове́рхій ած. ոսկեգմբէթ, ոսկէգլուխ։

Златоза́рный ած. ոսկեճաճանչ։

Златокле́й գ. ա. ոսկեսոսինձ։

Златоко́ванный ած. ոսկեգործ, ոսկեղէն։

Златокры́лый ած. ոսկեթեւ, ոսկեփետուր։

Зла́токъ գ. ա. շէշ, օղին. բ.։

Златолю́бецъ, златолю́бъ գ. ա. ոսկեմոլ, ոսկեսէր, արծաթամոլ։

Златолю́біе գ. չ. արծաթասիրութիւն, ոսկեմոլութիւն։

Златоро́гій ած. ոսկեղջիւր։

Златору́нный ած. ոսկեգեղմ։

Златотка́нный ած. ոսկեհիւս, ոսկեթել, ոսկեհուռ։

Златоу́стый ած. ոսկեբերան։

Златоцвѣ́тникъ տ. **Зла́токъ.**

Златоцвѣ́тный ած. ոսկեգոյն, ոսկեփայլ։

Златоцвѣ́тъ, золотоцвѣ́тъ գ. ա. ոսկեծաղիկ, արեւածաղիկ. բ.:

Златы́й տ. **Золото́й.**

Златѣ́ть, по— բ. չ. ոսկեզօծուել։

Зла́чность գ. ի. առատախոտ կամ բազմադալար լինելը։

Зла́чный ած. դալարաշատ, բազմադալար։

Злить, о— բ. ն. չարացնել, բարկացնել, գրգռել։ **—ся** բ. ա. բարկանալ, գրգռուել, չարանալ։

Зло գ. չ. չար, չարիք, չարութիւն։

Зло մ. չարաչար ‖ չարութեամբ։

Зло́ба գ. ի. չարութիւն, ոխ, ապիրատութիւն։

Зло́бить, о— բ. ն. զայրացնել, չարացնել, բարկացնել ‖ ոխ պահել։ **—ся** բ. ա. զայրանալ, չարանալ, բարկանալ։

Озло́бленный ած. զայրացած, չարացած, բարկացած։

Зло́бность գ. ի. չարութիւն, ոխակալութիւն, չարասրտութիւն։

Зло́бный ած. չար, դաժան, ոխակալ, չարաբարոյ, չարասիրտ։

Зло́бно մ. չարութեամբ, չարասրտութեամբ։

Зло́бствовать բ. չ. ոխալ, ոխ պահել։

Злово́ніе գ. չ. գարշահոտութիւն, զազրահոտութիւն։

Злово́нный ած. գարշահոտ, զազրահոտ, դառնաբոյր, դառնաշունչ։

Злове́дно մ. վնասակար կերպով։

Злове́дность գ. ի. վնասակարութիւն։

Злове́дный ած. վնասակար, վնասաբեր, չարավնաս։

Зловѣ́щій ած. չարագուշակ, սեւագուշակ։

Злодѣ́й գ. ա., **—дѣ́йка** գ. ի. չարագործ, եղեռնագործ, ոճրագործ։

Злодѣ́йскій ած. եղեռնագործի ‖ եղեռնագործութիւն չարագործութեան։

Злодѣ́йство գ. չ. չարագործութիւն, եղեռնագործութիւն։

Злодѣ́йствовать բ. չ. չարագործութիւն անել։

Злодѣя́ніе գ. չ. չարագործութիւն, եղեռնագործութիւն։

Зложела́ніе գ. չ. չարակամութիւն։

Зложела́тель, գ. ա. **—льница** գ. ի. չարակամ մարդ։

Зложела́тельный ած. չարակամ, չարամիտ։

Зложела́тельство գ. չ. չարակամութիւն։

Зложела́тельствовать բ. չ. չարակամութիւն անել։

Злой ած. չար, բարկացող, վնասաբեր, չարամիտ, չարագլուխ, չարաբարոյ, չարաճճի։
Злока́чественность գ. ի. վնասաբերութիւն։
Злока́чественный ած. վնասաբեր։
Злоключе́ніе գ. չ. դժբախտութիւն, տարաբախտութիւն, պատահար։
Злонамѣ́реніе, злоумышле́ніе գ. չ. չարամտութիւն, անբարեմտութիւն։
Злонамѣ́ренность տ. **Злонамѣ́реніе.**
Злонамѣ́ренный, злоумы́шленный ած. չարամիտ, չարահնար, չար դիտաւորութիւն ունեցող։
Злонра́віе գ. չ. վատ բնաւորութիւն, չար բնաւորութիւն, չարաբարոյութիւն։
Злонра́вно մ. չարաբարոյութեամբ։
Злонра́вный ած. չար բնաւորութիւն ունեցող, չարաբարոյ։
Злопа́мятливость, —мятность գ. ի. յիշաչարութիւն, ոխակալութիւն։
Злопа́мятливый, —мятный ած. յիշաչար, ոխակալ, քինախնդիր, ոխապահ։
Злопа́мятованіе գ. չ. յիշաչարութիւն, ոխապահութիւն, ոխակալութիւն, քինախնդրութիւն։
Злопа́мятство գ. չ. յիշաչարութիւն։
Злопа́мятствовать գ. չ. ոխալ, ոխ պահել։
Злопло́дный ած. չարապտուղ։
Злополу́чіе գ. չ. դժբախտութիւն, անբախտութիւն, տարաբախտութիւն։
Злополу́чно մ. դժբախտութեամբ։
Злополу́чный ած. դժբախտ, ապաբախտ, թշուառ։ **—чная**— թշուառուհի։
Злора́дливый, злора́дный ած. չարախնդաց։
Злора́дство գ. չ. չարախնդութիւն։
Злора́дствовать բ. չ. չարախնդալ, ուրիշի դժբախտութեան վրայ ուրախանալ։
Злорѣчи́вость գ. ի. չարախօսութիւն։
Злорѣчи́вый, злосло́вный ած. չարախօս, վատախօս, վատաբան։
Злорѣ́чить տ. **Злосло́вить.**
Злорѣ́чіе տ. **Злосло́віе.**
Злосе́рдіе գ. չ. չարասրտութիւն։
Злосе́рдный, злосе́рдый ած. չարասիրտ։
Злосло́вить բ. ն. չարախօսել, վատախօսել, վատաբանել։
Злосло́віе գ. չ. չարախօսութիւն։
Зло́стный ած. չարամիտ, չարասիրտ, չար դիտաւորութիւն ունեցող։ — **банкру́тъ** — խարդախ սնանկացող, նենգաւոր սեղանաբեկ։
Злость գ. ի. չարութիւն, ոխ։
Злосча́стіе գ. չ. թշուառութիւն, դժբախտութիւն։
Злосча́стный ած. դժբախտ, թշուառ, քամբախտ, չարաբաստ, չարաբաստիկ, հէգ, չուառ, տառապեալ ‖ չարաշշուկ, չարագուշակ։
Злотво́рный ած. չարարար, չարահնար, չարադրգիռ։
Злотво́рство գ. չ. չարագործութիւն։
Злоумы́слить տ. **Злоумышля́ть.**
Злоумышле́ніе տ. **Злонамѣ́реніе.**
Злоумы́шленный գ. ա., **—нница** գ. ի. չարախոհ, չարագործ։
Злоумы́шленно մ. չարամտաբար, մախանօք, չար դիտաւորութեամբ։
Злоумы́шленный տ. **Злонамѣ́ренный.**
Злоумышля́ть, —мы́слить բ. չ. չարութիւն մեքենայել։
Злоупотреби́ть տ. **Злоупотребля́ть.**
Злоупотребле́ніе գ. չ. չար գործածութիւն, ի չարն գործ դնելը։
Злоупотребля́ть, злоупотреби́ть բ. չ. 'ի չարն գործ դնել։
Злоухитри́ться տ. **Злоухищря́ться.**
Злоухищре́ніе գ. չ. խորամանկութիւն, չար դիտաւորութիւն, մեքենայութիւնք։
Злоухищрённый ած. չարահնար։
Злоухищря́ться, —хитри́ться բ։ ա.

չարութիւն մեքենայել, չար դիտաւորութեամբ գործել։

Злочести́вый ած. անբարեպաշտ։

Злоче́стіе գ. չ. անբարեպաշտութիւն։

Злоче́стный ած. անբարեպաշտ։

Злочи́ніе գ. չ. անկարգութիւն։

Злочи́нный ած. անկարգ, անկանոն։

Злоща́стіе տ. **Злосча́стіе.**

Злоща́стный տ. **Злосча́стный.**

Злоязы́чіе տ. **Злосло́віе.**

Злоязы́чникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. չար լեզու ունեցող, չարալեզու մարդ, վատախօս, վատաբան։

Злоязы́чный տ. **Злорѣчи́вый.**

Злю́ка, злю́чка գ. ը. չարաճճի, չարահոգի, Աստուծոյ երեսից ընկած։

Злю́щій ած. խիստ չար։

Зміеви́дно մ. օձութեամբ, օձի պէս։

Зміеви́дный ած. օձանման, օձաձեւ։

Зміеви́къ, змѣеви́къ գ. ա. շահպուտ. բ. ‖ օձակուճ (քար)։

Зміеголо́вникъ-Молда́вскій գ. ա. օձագլուխ, սարավլիշապ, վիշապագլուխ. բ.։

Зміено́сецъ գ. ա. Օձակալ (աստեղատուն)։

Змѣевни́къ գ. ա. գետնախանձ, օձալեզու. բ.։

Змѣёнокъ գ. ա. փոքրիկ օձ, օձի ձագ, օձի ճուտ։

Змѣй, змій գ. ա. **змѣя́** գ. ի. օձ ‖ **—гремýчая**—հնչաւոր օձ, յարամանի։

Змѣйка գ. ի. Նուրճ. բ.։

Змѣи́ный ած. օձի ‖ օձային։

Змѣя́ տ. **Змѣй.**

Змѣя́-ры́ба գ. ի. ծովաքարբ. ձ.։

Знава́ть տ. **Знать.**

Зна́емо բ. յայտնի է, անկասկած է։

Зна́емый ած. ծանօթ, բարեկամ, ճանաչ։

Знай մ. չնայելով դրան ‖ անդադար, շարունակ։

Знако́мецъ գ. ա., **—мка** գ. ի. ծանօթ, բարեկամ, ճանաչ (մարդ)։

Знако́мить, —млять բ. ն. ծանօթացնել, բարեկամացնել, ճանաչացնել։ **—ся** բ. ա. ծանօթանալ, ճանչւորուել։

Знако́мство գ. չ. ծանօթութիւն, ճանաչութիւն։

Знако́мый ած. ճանաչ, ծանօթ, բարեկամ ‖ յայտնի։

Знакъ, значёкъ գ. ա. նշան, նիշ, նըշանակ։

Знамена́тель գ. ա. յայտարար (թիւ)։

Знамена́тельный ած. յայտարարի ‖ ձեւացնող ‖ նշանաւոր։

Знамена́ти, —нать բ. ն. հն. նշանակել, կնքել, ձեռնադրել։ **—ся** բ. ա. խաչակնքել։

Знамени́то մ. նշանաւոր կերպով։

Знамени́тость գ. ի. երեւելիութիւն, նըշանաւորութիւն ‖ շքեղութիւն, մեծափառութիւն։

Знамени́тый ած. երեւելի, անուանի, ականաւոր, նշանաւոր, մեծանուն, մեծապատիւ, մեծահռչակ, հռչակաւոր, պանծալի, մեծապանծ։

Зна́меніе գ. չ. նշան, նշանակ, տեսիլ, հրաշք, սքանչելիք։

Знамённый ած. դրօշակի։

Знаменова́ніе գ. չ. կնքելը, դրոշմելը, ստորագրելը ‖ նշանակութիւն, իմաստ, միտք բանի։

Знаменова́ть բ. ն. նշանակել, ցուցանել ‖ նշանաւոր անել։ **—ся (крестомъ)** բ. ա. խաչակնքուել։

Знаменоно́сецъ տ. **Знаме́нщикъ.**

Зна́менскій ած. Սուրբ Նշան եկեղեցու։

Зна́менщикъ, —но́носецъ գ. ա. դրօշակակիր։

Зна́мя գ. չ. դրօշակ ‖ կնիք, նշան։

Зна́ніе գ. չ. գիտութիւն, հմտութիւն, տեղեկութիւն, ծանօթութիւն, խելամտութիւն։

Зна́тно մ. շքեղ, վսեմ, գերազանց։

Зна́тность գ. ի. մեծութիւն, վսեմու-

թիւն, շքեղութիւն, գերապանցութիւն, մեծանձնութիւն։

Знáтный ած. երևելի, անուանի, նշանաւոր, հռչակաւոր, մեծահռչակ, վսեմ, արգոյ։

Знатóкъ գ. ա. գիտուն, գիտակ, հմուտ, քաջիմաց, իրազէտ, խորամուտ, տեղեակ, գիտացիկ, գիտունիկ։ — **въ винáхъ**—գինեճաշակ, գինի ճանաչող։

Знать, знавáть բ. ն. գիտենալ, ճանաչել, իմանալ, տեղեկանալ, տեղեակ լինել։

Знать մ. երևի թէ, թուի թէ։

Знать գ. ի. մեծորեար, ազնուականք, բարձր դաս (հասարակութեան)։

Знáтье, знатье գ. չ. գիտենալը, տեղեակ լինելը։

Знáхарь գ. ա., **—рка** գ. ի. կախարդ, ջադուկ, ջադու։

Значёкъ գ. ա. նշանակ, փոքր նշան։

Значéніе գ. չ. նշանակութիւն։

Значи́тельно մ. շատ զգալի, կարի, յոյժ։

Значи́тельность գ. ի. զգալի լինելը, մեծութիւն, շատութիւն։

Значи́тельный ած. զգալի, երևելի, մեծ, բազում, նշանաւոր։

Знáчить բ. ն. նշանակել || յարգելի լինել։ **—ся** բ. ա. նշանակուել։

Значкóвый ած. նշանակի։

Знáющій ած. գէտ, գիտակ, հմուտ, տեղեակ, գիտուն, խելամուտ, ճարտար, բանիբուն։

Зниловóй գ. ա. մոլոշ, բազըջուկ. բ.։

Знобúть, за— բ. ն. մրսեցնել, դողացնել։ **—ся** բ. ա. մրսել, դողալ։

Знóбкій ած. մրսկան, շուտ մրսող։

Знóбкость գ. ի. մրսկանութիւն, զգայուն կազմութիւն։

Знобь գ. ի. սարսուռ, դող (ցրտից)։

Зноелю́бъ գ. ա. ջերմասէր. բ.։

Зной գ. ա. տապ, տօթ, խորշակ։

Знóйный ած. տօթագին, շոգ, հրատապ, տօթահար, տապախարշ, տապախառն, կիզիչ, այրող։

Знои́ть բ. չ. կիզել, այրել։

Зобáстый ած. մեծախած, մեծ փուշիկ, մեծ կտնարի ունեցող (թռչուն)։

Зобáть, по —կտցահարել, կտուցով ուտել։

Зóбный ած. կտնարկի, փուշիկի։

Зобъ, —бокъ, —чекъ գ. ա. կտնարկ, խած, փուշիկ, գրմունչ, թթուց։

Зовъ գ. ա. հրաւէր, կոչում։

Зодіакáльный ած. զոդիակոսի։

Зодіáкъ գ. ա. զոդիակոս, կենդակ, կենդանակերպ, կամար կենդանակերպից։

Зóдіи գ. ա. յգ. զոդիակոս։

Зóдческій ած. ճարտարապետական։

Зóдчество գ. չ. ճարտարապետութիւն։

Зóдчій ած. և գ. ա. ճարտարապետ։

Золá գ. ի. մոխիր, աճիւն, կրակամոխիր։

Золи́стый ած. մոխրոտ, մոխրառատ։

Золи́ть բ. ն. մոխրաջրով լուանալ։

Золóвка, —вушка գ. ի. տալ, առնաքոյր։

Золотáрникъ գ. ա. սուտ հակակ, ազասեակ. բ.։

Золотáрня գ. ի. ոսկերչի կրպակ։

Золотáрь գ. ա. ոսկերիչ, ոսկեզօծող։

Золотень, —тýшникъ գ. ա. ոսկեզօդուն. բ.։

Золоти́льный ած. ոսկեզօծելու պիտանի։

Золоти́льщикъ տ. **Золотéнь.**

Золоти́стый ած. ոսկեգոյն, ոսկեփայլ || || ոսկեխառն։

Золоти́ть, по— բ. ն. ոսկեզօծել։ **—ся** բ. ա. ոսկեզօծուել։

Золотникóвый ած. մսխալի || մսխալնոց։

Золотни́къ գ. ա. մսխալ || փակիչ, շարժուն փակիչ։

Зóлото, злато գ. չ. ոսկի։ **—мусси́вное**—մոսխական կամ մուսոնեան ոսկի։

Золотоби́тъ, —топлющи́льникъ գ. ա. գրամահատ, ոսկի կտրող։

Золотóй ած. ոսկի (դրամ)։

Золотóй, златы́й ած. ոսկէ, ոսկեայ,

ոսկեղէն, ոսկէհուռ։ —**лакъ**—մեմփածաղիկ, շահպրակ. բ.։ —**тая рыба** —ոսկեթեփ ձուկ, ոսկեձուկ։

Золотоисканіе գ. չ. ոսկի փնտռելը։

Золотоискатель գ. ա. ոսկի փնտռող, ոսկի որոնող։

Золотоносный ած. ոսկեբեր, ոսկեպարունակ։

Золотообрѣзный ած. ոսկեզօծ։

Золотоплющильня գ. ի. ճնշարան ոսկու, դրամ կտրելու տեղ։

Золотопромывальный ած. ոսկեմաքրիչ։

Золотопромывальня գ. ի. ոսկեմաքրարան։

Золотопромывальщикъ գ. ա. ոսկի աւազ մաքրող։

Золотопромываніе գ. չ. ոսկու մաքրելը։

Золоторазводный ած. —**ная водка** ոսկելոյծ օղի։

Золототысячникъ գ. ա. ամենագեղ տերեւուկ, տերեփուկ. բ.։

Золоташвей —вейка գ. ոսկեթելով կարող կամ բանող, ոսկեթել-ասեղնագործ, նկարակերտ։

Золоташвейный ած. ոսկի բանուածք, ոսկեթել, ոսկեկար։

Золотуха գ. ի. ջրջրուկ, խոյլ, խոզախտ || || վայրի փեգենայ. բ.։

Золотушливый, —шный ած. ջրջրկոտ։

Золотушникъ տ. **Золотень.**

Золотый տ. **Золотой.**

Золоченіе գ. չ. ոսկեզօծում, ոսկեզօծելը։

Зольникъ գ. ա. մոխրանոց || մոխիր ծախող || մոխրարան || մոխրատերեւ. բ.։

Зольный ած. մոխրի։

Зона գ. ի. աշխարհագրական գօտի։

Зондъ գ. ա. վիրաչափ, վիրազննին գործիք։

Зонтикъ գ. ա. հովանեակ, հովանոցակ, հովանոց, ամպհովանի || անձրեւոց, անձրեւապահ || հովանոցակ (բոյսերի)։

Зонтичный ած. հովանոցի || հովանոցաձեւ, հովանոցակերպ։ —**ныя растенія**—հովանոցակերպ բոյսեր։

Зонтъ գ. ա. ծածկոյթ (դռների վրայ եւայլն)։

Зоографическій ած. կենդանագրական։

Зоографія գ. ի. անասնագրութիւն, կենդանագրութիւն։

Зоолитъ գ. ա. կենդանաքար, քարացած կենդանի։

Зоологія գ. ի. կենդանաբանութիւն։

Зоологъ գ. ա. կենդանաբան։

Зоотерапія գ. ի. անասնաբուժութիւն։

Зоотомическій ած. կենդանահատական։

Зоотомія գ. ի. կենդանահատութիւն, անասնազննութիւն, անասնահերձութիւն։

Зоофитологія գ. ի. ուսումն կենդանաբոյսերի։

Зоофитъ գ. ա. կենդանատունկ, կենդանաբոյս։

Зоренька, зорюшка и зорька տ. **Заря.**

Зоркій ած. սրատես, հեռատես || արթուն, աչալուրջ։

Зорко մ. ուշադրութեամբ, աչալրջութեամբ։

Зоркость գ. ի. սրատեսութիւն, հեռատեսութիւն։

Зоря գ. ի. կաղնդեղ. բ.։

Зостера գ. ի. ծովամամուռ. բ.։

Зракъ գ. ա. երես, դէմք, տեսիլ || արձան, կենդանագիր պատկեր։

Зрачёкъ, зорочёкъ գ. ա. բիբ։

Зримый ած. տեսանելի, նշմարելի։

Зритель գ. ա., —**льница** գ. ի. հանդիսատես, դիտող, նկատող, ականատես, վկայ։

Зрительный ած. տեսութեան, դիտելու || || դիտողական։ —**ная ось**—տեսութեան առանցք։ — **нервъ**—տեսութեան նեարդ։

Зрѣлище գ. չ. տեսարան, տեսիլ։

Зрѣло մ. հասուն կերպով, խոհեմութեամբ, խելամտութեամբ։

Зрѣлость գ. է. հասունութիւն, չափահասութիւն, խոհականութիւն։

Зрѣлый ած. հասունացած, կատարեալ, չափահաս, խոհեմ։ — **во́зрастъ**—արբունք։ — **плодъ**—հասած պտուղ, հասունացած պտուղ։

Зрѣніе գ. չ. տեսողութիւն ‖ հասունութիւն։

Зрѣть բ. ն. տեսնել, նայել, աչել։

Зрѣть բ. չ. հասունանալ, հասնել։

Зря մ. առանց մտածելու։

Зря́чій ած. տեսնող։

Зря́чка գ. է. նշանածակ կամ տեղ (հրացանի)։

Зуба́нъ գ. ա. մեծատամ։

Зуба́рь գ. ա. խարտոց։

Зуба́стый ած. մեծատամ, բազմատամ, ժանեղ։

Зуба́тка գ. է. ծովագայլ. կ.։

Зуба́тый տ. **Зуба́стый.**

Зуба́чъ տ. **Зуба́нъ.**

Зубе́цъ գ. ա. սեպատամ, ժանիք ‖ ժանիք պարսպի։

Зуби́ло գ. չ. կտրիչ (գործիք)։

Зуби́ще գ. չ. մեծ ատամ։

Зубно́й ած. ատամի, ակռայի ‖ ատամնային։ — **врачъ**—ատամնաբոյժ։ — **вѣнчикъ**—թագիկ, ակռի գլուխ։ — **ко́рень, —ная трава** ատամնարմատ, ատամնաբոյս. բ.։

Зубови́дный, зубообра́зный ած. ատամնաձեւ։

Зубодёръ տ. **Зуборва́чъ.**

Зубо́къ գ. ա. փոքրիկ ատամ, ատամնիկ։

Зубопрорѣзываніе գ. չ. ատամ հանելը, ակռայ հանելը։

Зуборва́чъ գ. ա. ատամնաբոյժ ‖ ատամ հանող։

Зуборы́вный ած., — **ключъ**—ատամնահան (աքցան կամ ունելիք)։

Зубоска́лить բ. չ. ծաղրել, կծել, խածել (խօսքով) ‖ հաչել, ատամը կրճտացնել։

Зубоска́лъ գ. ա. ծաղրածու ‖ խածող մարդ, կծող։

Зубоска́льство գ. չ. խածող բնաւորութիւն։

Зуботы́чина, —тре́щина գ. է. ատամի փոս, ակռի փտած։

Зубочи́стка գ. է. քչփորիկ, ատամնամաքրիչ, քչփորիչ։

Зубочи́стный ած. ատամ մաքրող։

Зубре́ніе գ. չ. սերտելը, անգիր անելը, բերան անելը։

Зубри́ло գ. ա. սերտող, անգիր անող։

Зубри́на գ. է. ժանիքների եղծուելը։

Зубри́ть բ. ն. անգիր անել ‖ ատամներ շինել։

Зубрь գ. ա. վայրի ցուլ, գուբր. կ.։

Зубча́тка գ. է. ժանախեցի։

Зубча́тый ած. ժանեւոր, ատամնաւոր։ — **листъ**—ատամնաւոր, հերձեզրոտ տերեւ։ —**тое колесо́**—ժանանիւ։

Зу́бчикъ գ. ա. ատամնաձեւ քանդակ ‖ ‖ փոքր ատամ, ատամնիկ։

Зубъ գ. ա. ատամ, ակռայ ‖ ժանիք։ — **коренно́й**—աղօրիք, սեղանատամ։

Зубя́нка գ. է. տահունակ, ատամնաբոյս. բ.։

Зудъ գ. ա. մարմաջուն, մարմաջ, կսկծոց։

Зудѣть, за— բ. չ. մարմաջել, մարմանջել, մրմնջալ, կսկծալ, եռալ։

Зуёкъ գ. ա. քարադր. թ.։

Зуй գ. ա. ծովային սիրամարգ. թ.։

Зуни́ца տ. **Земляни́ка.**

Зурна́ գ. է. շեփոր, զուռնայ։

Зы́бать, —бнуть բ. ն. տատանել, երերցնել, ցնցել։ —**ся** բ. ա. երերուել, երերալ։

Зы́бка գ. է. օրօրոց, օրոցք։

Зы́бкій ած. յողդողդ, դողդոջուն, երերուն, երերուող։

Зыбкость, —бучесть գ. ի. երերուն լինելը։
Зыблемость գ. ի. դողդոջուն լինելը, անհաստատութիւն։
Зыблемый ած. յողդողդ, դողդոջուն։
Зыбучій ած. դողդոջուն, տատանող, երերող։
Зыбь գ. ի. ալեակ || ալիքների տատանում || անհաստատ տեղ։
Зыкъ գ. ա. ձայն, աղմուկ, դղորդ։
Зычать բ. չ. հնչել, մեծապէս ձայն հանել։
Зычность գ. ի. ձայնաւորութիւն, հնչականութիւն։
Зычный ած. ձայնաւոր, սրաձայն։
Зѣвака գ. ը. բերանբաց, բացբերան, անզգոյշ։
Зѣваніе գ. չ. յօրանջելը, որոշտալը || բերանբացութիւն, բացբերանութիւն։
Зѣвать, —внуть բ. չ. յօրանջել, որոշտալ || անզգոյշ լինել։
Зѣвокъ գ. ա. յօրանջելը։
Зѣвота գ. ի. յաճախ յօրանջելը։
Зѣвунъ գ. ա., **—нья** գ. ի. յաճախ յօրանջող, որոշտացող։
Зѣвъ, зѣвикъ գ. ա. բերան (անասնոց), ռեխ, սսորդ || հրաբուղխի խառնարան։
Зѣло մ. յոյժ, կարի, խիստ, անչափ։
Зѣльный ած. խիստ, մեծ։

Зѣница գ. ի. բիբ, աչքի լոյս։
Зѣничный ած. բիբի, բբի։
Зѣнки գ. ա. յգ. աչքեր, աչկունք։
Зюзникъ գ. ա. գայլաթաթ. բ.։
Зюзюканье գ. չ. թոթովախօսութիւն, թլթիկ խօսելը։
Зюзюкать բ. չ. թոթովախօսել, տրգտրգացնել, թլթիկ խօսել։
Зюзя գ. ը. խիստ թրջուած, ուրզկած մարդ || տազկած, հարբած։
Зюйдовый ած. հարաւի || հարաւային։
Зюйдъ գ. ա. հարաւ։
Зябкій ած. մրսող, մրսկան, զգայուն ցրտի։
Зябкость գ. ի. մրսկանութիւն, զգայունութիւն ցրտի։
Зябликъ գ. ա. սարեկիկ, սերինոս, խայտխտ. թ.։
Зяблина գ. ի. պատառուածք, ցրտից ճեղճղքուելը։
Зяблица, —ловка գ. ի. էգ սարեկիկ (մարի). թ.։
Зяблость գ. ի. մրսողութիւն, մրսկանութիւն։
Зяблый ած. մրսած, սառած, ցրտահար։
Зябнуть բ. չ. մրսել, սառել։
Зятный, —нинъ ած. փեսայի, փեսի։
Зять գ. ա. փեսայ։

И.

И շ. և, նաև, ևս։
Ибисъ գ. ա. քաջահաւ, եգիպտահաւ, ցեծ. թ.։

Ибо շ. որովհետև, վասնզի։
Ибунка գ. ի. ջրալախուր. բ.։ — **водяная** գ. ի. հելուետեան ջրային թէյ. բ.։

И'ва գ. ի. ուռենի, ուռի ծառ։ — **плакýчая**—ուռի սգաւոր, ուռի լալական։ — **плетéйная**—ճլուռի, ջրասէր ուռի. բ.։

Ивáновъ-цвѣтъ գ. ա. ոսկեծաղիկ. բ.։

Ивáнокъ տ. **Зиморóдокъ.**

Ивáнъ-да-мáрья գ. կռուենչ, պանապան. բ.։

Ивáтка գ. ի. ծովաթութակ. կ.։

И'верень, —решекъ նւ. գ. ա. կտոր, տաշեղ, շերտ || հատուած, նշան (կենդ. ականջի վրայ)։

И'вина գ. ի. ուռի ոստ։

И вка տ. **И'ва.**

Ивня́къ, —ня́чекъ գ. ա. ուռենիք, ուռի ծառաստան։

И'вовый ած. ուռենու, ուռի ոստերից շինած։

И'волга գ. ի. մոշահաւ, մշահաւ, ձիթաճիր. թ.։ — **криклúвая**—կարկաչուն մշահաւ։

И'вушка տ. **И'ва.**

Игемóнія տ. **Гегемóнія.**

Иглá գ. ի. ասեղ, մախաթ, թոռակուռ, փուշ, սուր, սրհար || թռաձուկ || սրածայր գագաթ (լեռների)։

Иглúный, —гольный ած. ասեղի, ասղի։ **—ное ýшко**—ասղածակ։

Иглúстый ած. փշոտ, փշալից, փշածածկ։

Иглúца գ. ի. մախաթ, փայտէ հերիւն || վայրի մրտենի. բ.։

Иглúчникъ գ. ա. եղնախոտ. բ.։

Иглúща գ. ի. մեծ ասեղ, մախաթ։

Игловáтый ած. փշանման, փշաձև։

И'го գ. չ. լուծ || բռնութեան լուծ, ծառայութիւն, գերութեան լուծ։

Игнорировáть բ. չ. չգիտենալ, անտեղեակ լինել, չկամենալ ճանաչել։

Игóлка, игóлочка տ. **Иглá.**

Игóльникъ, —ничекъ նւ. գ. ա. ասեղաման, ասղաբուն։

Игóльный տ. **Иглúный.**

Игóльчатый ած. ասեղնաւոր։ **—тое ружьё**—ասեղնաւոր հրացան։

Игóльщикъ գ. ա. ասեղ շինող։

Игóрка տ. **Игрá.**

Игóрный ած. խաղի։ — **домъ**—խաղարան, խաղալու տեղ (տուն)։

Игóрочка տ. **Игрá.**

Игóтный ած. հաւանքի։

И'готь —тка նւ. գ. ի. հաւանք, սանդ, անկան։

Игрá գ. ի. խաղ || խաղալիկ || խաղ, ներկայացնելու շնորհ || խաղ, նուագածութիւն։

Игрáлище գ. չ. խաղալիկ։

Игрáльный ած. խաղի, խաղալու։ **—ная кость**—տապեղուլունք, քուեայ, զառ։

Игрáніе գ. չ. խաղ, խաղալը, խաղարկութիւն։

И'граный ած. խաղացած, խաղի մէջ գործածուած։ **—ныя кáрты**—գործածուած խաղաթուղթ։

Игрáть, —рывать բ. չ. և ն. խաղալ || զուարճանալ || ածել || ներկայացնել։ **—ся** բ. ա. խաղալ, խաղացուել։

Игрéцкій ած. խաղորդի։

Игрéцъ գ. ա. խաղորդ։

Игрúвость գ. ի. խաղ սիրելը, զուարճալի լինելը || վառվռունութիւն, զուարթութիւն։

Игрúвый ած. կենդանի, զուարճալի, զուարթ, վառվռուն, խաղասէր։

Игрúстый ած. խաղասէր։

Игрúшка գ. ի. դատարկ խաղ, չնչին խաղ, յոռի խաղ։

И'грища գ. ի. մեծ խաղ։

И'грище գ. չ. խմբովին խաղ, զբօսանք։

Игрóкъ գ. ա. խաղացող, խաղորդ, խաղամոլ, խաղասէր։

Игрочúха գ. ի. խաղասէր կին։

Игрýнъ գ. ա., **—рýнья** գ. ի. զուարթաբարոյ, չարաճճի || խաղասէր։

Игру́шечникъ գ. ա. խաղալիկներ վաճառող։

Игру́шка, —шечка նվ. գ. է. խաղալիկ ‖ հեշտ բան, թեթև գործ։

Игра́никъ տ. **Ооли́тъ.**

Игуа́на գ. է. իգուան (սողուն Ամերիկայի)։

Игу́менскій ած. աբբայական ‖ վանահայրութեան։

Игу́менство գ. չ. վանահայրութիւն, աբբայութիւն։

Игу́менствовать բ. չ. վանահայրութիւն անել։

Игу́менъ գ. ա. վանահայր, աբբայ։

Игу́менья գ. է. մայրապետ (կուսանաց վանքի)։

Идеали́змъ գ. ա. տեսլականութիւն, գաղափարականութիւն։

Идеали́стъ գ. ա. տեսլական, իդէալիստ ‖ ‖ տեսլական (փիլիսոփայ)։

Идеа́лъ գ. ա. գաղափարատիպ, կատարելութեան գաղափար, կատարելատիպ, իդէալ։

Идеа́льно մ. գաղափարական կերպով, տեսլականապէս։

Идеа́льный ած. գաղափարական, տեսլական, ամենակատարեալ։

Идентифика́ція գ. է. նոյնացում, նոյնացուցում։

Иденти́чный ած. նոյնանման, համանման, նոյնատեսակ, նոյնօրինակ, նոյնակերպ ‖ համիմաստ։

Идеологи́ческій ած. գաղափարախօսական։

Идеоло́гія գ. է. գաղափարախօսութիւն, գաղափարագիտութիւն։

Иде́я գ. է. գաղափար, իդէայ, միտք։ **Idée fixe**—սեւեռումն, սեւեռեալ գաղափար։

Иди́лія գ. է. հովուերգութիւն։

Идиллі́ческій ած. հովուերգական ‖ ‖ հովուերգութեան։

Идіопа́тія գ. է. յատկախտութիւն։

Идіоти́змъ գ. ա. պակասամտութիւն, ցնմարութիւն, ապշութիւն ‖ յատկաբանութիւն, ոճ կամ յատկութիւն լեզուի։

Идіо́тъ գ. ա., **—тка** գ. է. ապուշ, ցնմար։

Идолопоклóнникъ, идолослужи́тель գ. ա. կռապաշտ։

Идолопоклóнническій ած. կռապաշտական։

Идолопоклóнничать բ. չ. կուռք պաշտել։

Идолопоклóнничество, идолопоклóнство, идолослуже́ніе գ. չ. կռապաշտութիւն։

И'долъ գ. ա. կուռք։

И'дольница գ. է. կռատուն, մեհեան։

И'дольскій ած. կուռքի ‖ դիցական։

Идти́, итти́ բ. չ. երթալ, գնալ ‖ դիմել ‖ աճել, հասունանալ ‖ մտնել։ **Идти́ на встрѣ́чу**—ընդդառաջել։

Иду́щій ած. և գ. ա. գնացող։

Иждиве́ніе գ. չ. վատնում, ծախք։

Изагона́льный ած. հաւասարանկիւն։ **Изагона́льныя линіи** գ. է. յգ. հաւասարաջերմ գծեր (հաւասար ջերմութիւն ունեցող տեղերը միացնող գծեր)։

Изба́ գ. է. խրճիթ, հիւղ, խուղ, տնակ։

Избави́тель գ. ա., **—льница** գ. է. ազատարար, ազատիչ, փրկիչ։

Избави́тельный ած. ազատարար, փրկարար, փրկաւէտ։

Изба́вить տ. **Избавля́ть.**

Избавле́ніе գ. չ. ազատութիւն, փրկութիւն, ազատելը։

Изба́вленный ած. ազատուած, փրկուած։

Избавля́ть, изба́вить բ. ն. ազատել, փրկել։ **—ся** բ. ա. ազատուել, փրկուել։

Изба́лованіе գ. չ. բնաւորութեան խանգարելը, երես տալը։

Избалóванный ած. երես տուած, բնաւորութիւնը խանգարած, խանգարած բարք ունեցող։

Избало́вывать, —лова́ть *բ. ն. բնաւորութիւնը խանգարել, երես տալ:* **—ся** *բ. ա. երես առնել, բնաւորութիւնը խանգարուել:*

Избезде́льничаться *բ. ա. անգործութեան վարժուել, խաղալկութեան վարժուել:*

Избёнка *գ. ի. անշնորհ շինած և աղքատ տնակ, ողորմելի խրճիթ:*

Избёночка *տ.* **Избёнка.**

Избива́ть, —би́ть *բ. ն. սրէ անցնել, սպանել, ջարդել, մեռցնել || վիրաւորել || կոտորել, ջարդել, գանակոծել:*

Избира́емый *ած. և գ. ա. ընտրելի || ջոկելու:*

Избира́ніе, избра́ніе *գ. չ. ընտրութիւն:*

Избира́тель *գ. ա.,* **—льница** *գ. ի. ընտրող || ջոկող:*

Избира́тельный *ած. ընտրական, ընտրողական || ընտրութեան:*

Избира́тельство *գ. չ. ընտրութիւն, ձայներ հաւաքելը:*

Избира́ть, избра́ть *բ. ն. ընտրել, ջոկել:* **—ся** *բ. ա. ընտրուել:*

Изби́тый *ած. գանակոծ, գանածեծ, գանալից:*

Изби́ть *տ.* **Избива́ть.**

Изби́шка *տ.* **Изба́.**

Избіе́ніе *գ. չ. սպանում, կոտորած, ջարդ:*

Избіе́нный *ած. սրէ անցկացրած, սպանած, կոտորած || գանածեծ, գանակոծ:*

Изблёванный *ած. փսխած:*

Изблёвывать, —лева́ть *բ. ն. փսխել, զզուել || հայհոյել:*

И́зблизи, изблизка *մ. Ի մօտոյ, մօտիկից, մօտ տեղից:*

Избода́ть *տ.* **Бода́ть.**

Избо́енный *ած. տկնուցքի, գերտի || կապուտկածքի, արընխեղդի:*

Избо́йна *գ. ի. մնացորդ, տկնուցք, գերտ, չէչ, շիւ || արընխեղդ, կապուտկածք, կապուտկած կամ ճմլուած տեղ (մարմնի):*

Избо́ина *տ.* **Выбо́ина.**

Избора́зживать, —разди́ть *բ. ն. ակօսել:*

Изборо́зженный *ած. ակօսած:*

Избоче́нниваться, —че́ниться *բ. ա. ձեռքերը կանթել, ձեռքերը կողքերին դնել:*

Избра́живать, —ради́ть *բ. ն. թափառել, շրջել, քաղէ քաղ || գնալ գալով կոխկռտել || անկարգութիւն անել, չարութիւն անել:*

Избра́ніе *տ.* **Избира́ніе.**

Избра́нникъ *գ. ա.,* **—нница** *գ. ի. ընտրեալ, ջոկուելի մարդ:*

Избра́нный, —раный *ած. ընտրուած, ջոկուած || ընտիր:* **—нное общество** *—ընտիր հասարակութիւն:*

Избра́ть *տ.* **Избира́ть.**

Изброди́ть *տ.* **Избра́живать.**

Избутѣ́лый *ած. փտած, նեխած:*

Избу́шка, —шечка *գ. ի. խրճիթ, տընակ, խցիկ:*

Избыва́ть, избы́ть *բ. ն. ձեռքից հանել, հեռացնել, ռադ անել || ծախսել, վնասուել || խուսափել || գերազանցել || || աւելանալ || վաչել:*

Избы́токъ *գ. ա. առատութիւն, յորդութիւն, աւելորդ, մնացածը, աւելին:*

Избы́точество *տ.* **Изоби́ліе.**

Избы́точествовать *տ.* **Изоби́ловать.**

Избы́точно *մ. առատօրէն:*

Избы́точный *ած. աւելացած, յորդառատ, յորդահոս, զեղուն, ընչաշատ, կարողութեան տէր:*

Избѣга́ть, —жа́ть —гнуть *բ. չ. խորշել, փախչել, հեռանալ, զգուշանալ, ճողոպրել:*

Избѣ́гать *բ. ն. վազվզել, շատ տեղեր լինել:* **—ся** *բ. ա. վազվզել:*

И́збѣла *մ. սպիտակագոյն, ճերմկոտ:*

Избяно́й, избно́й *ած. տնակի, խրճիթի, գիւղացու տան:*

Изва́женный ած. վարժեցրած, մարզած, սովորեցրած։

Изва́живать, —ва́дить բ. ն. վարժեցնել, մարզել, սովորացնել։ —**ся** բ. ա. վարժուել, մարզուել, սովորել։

Изва́ра, —ва́рки գ. ի. գիրտ, մրուր (գարեջրի եւայլն)։

Изва́яніе գ. չ. արձան, անդրի ‖ քանդակ։

Изва́янный ած. կոփածոյ։

Изва́ять տ. **Ва́ять.**

Изверга́тельный ած. փսխեցնող ‖ վանող, դուրս անող։

Изверга́ть, —гнуть բ. ն. վանել, վռընտել, դուրս անել, դուրս ձգել, պգայ-ռել, փսխել, ործկալ, վիժել ‖ կարգընկեց անել, պաշտօնեց զրկել։ —**ся** բ. ա. դուրս ձգուել, վռնտուել։

Изверже́нный, —гнутый ած. դուրս վիժած, դուրս թափած, ժայթքած ‖ ‖ պաշտօնընկեց, կարգընկեց։

И'звергъ գ. ա. չարագործ, անգութ, գազան, հրէշ։

Изве́рженецъ գ. ա. պաշտօնընկեց, կարգընկեց (մարդ)։

Изверже́ніе գ. չ. դուրս ձգելը, հեռացնելը ‖ հրաշնչութիւն, ժայթքում (հրաբղխի) ‖ դուրս թափածը ‖ պաշտօնընկեց անելը։

Изверну́ть տ. **Извёртывать.**

Извёрстывать, —ста́ть բ. ն. հարթել, հաւասարացնել ‖ կարգաւորել, դասաւորել, հաշուել։ —**ся** բ. ա. հարթուել, հաւասարուել։

Извёртывать, —рну́ть բ. ն. պտըտելով ծռել, ոլորելով կորացնել։ —**ся** բ. ա. մի կողմ ոլորուել։

Изве́рченный ած. պտոյտքելով ծակուած։

Изве́рчивать բ. ն. պտոյտքելով ծակել։

Извести́ տ. **Изводи́ть.**

Извёстка տ. **И'звесть.**

Известкова́ть բ. ն. կիր շինել, կիր դարձնել։

Известко́вый ած. կրախառն։ —**вая вода́**—կրաջուր։ — **земля́**—կրային հող, կրահող։ — **слой**—կրաշերտ։ — **раство́ръ**—շաղախ, տաղախ։

Известни́къ գ. ա. կրավաճառ, կիր շինող։

И'звестный ած. կրի ‖ կրային։

Известня́къ, —ковый ка́мень գ. ա. կրաքար։

И'звесть —тка գ. ի. կիր, բոռ։ — **углеки́слая**—ածխաթթուի կիր։ — **цинко́вая** տ. **Галмей.**

Изветшава́ть, —ша́ть բ. չ. հնանալ, անպէտք դառնալ։

Известша́лость գ. ի. հնացած լինելը, բանի պիտանացու չը լինելը։

Изветша́лый ած. հնացած, մաշուած, անպէտք։

Изветша́ть տ. **Изветшава́ть.**

Извива́ть, —ви́ть բ. ն. գալարել, ոլորել, պտրտել։ —**ся** բ. ա. գալարուել, օձապտոյտ գնալ։

Изви́вина տ. **Излу́чина.**

Изви́вистый ած. գալարուն, ոլորուն։

Извивно́й ած. բազմաշրջան, գալարուն, գալարածոյ։

Изви́въ գ. ա. գալարուածք, ոլորտ, պըտոյտ։

Изви́ливать, —ля́ть բ. ն. գալարել, ոլորել, պտրտել։

Изви́лина, —нка գ. ի. գալարուածք ‖ ‖ ծռութիւն, ծուռ ու մուռ լինելը։

Изви́листый ած. գալարուն, ոլորուն, մանուածապատ, բազմաշրջան, օձաձեւ։

Извиля́ть տ. **Изви́ливать.**

Извине́ніе գ. չ. ներողութիւն, ներում ‖ ‖ թողութիւն։

Извинённый ած. ներուած, ներած ‖ ‖ թողութիւն ստացած։

Извини́тельно մ. և բ. ներելի ‖ ներելի է։

Извини́тельность գ. ի. ներելի լինելը։

Извини́тельный *ած. ներելի, յարգելի, արդարանալի։* —**льная причи́на**— *յարգելի պատճառ։*

Извини́ть *տ.* **Извиня́ть.**

Изви́нченный *ած. յաճախ պտոյտքելով խանգարած։*

Изви́нчивать, —винти́ть *բ. ն. յաճախ պտոյտքելով խանգարել (պտուտակը)։*

Изви́нь *գ. ի. ալքօօլ, գինու ոգի, սպիրտ։*

Извиня́ть, —ни́ть *բ. ն. ներել, ներողամիտ լինել ‖ թողութիւն տալ։* **—ся** *բ. ա. ներողութիւն խնդրել։*

Изви́ть *տ.* **Извива́ть.**

Извлека́ніе *տ.* **Извле́ченье.**

Извлека́ть, извле́чь *բ. ն. հանել, դուրս քաշել ‖ քաղել ‖ ընտրել։* — **ко́рень второ́й сте́пени**—*երկրորդ աստիճանի արմատ հանել։* **—ся** *բ. ա. քաշուել, հանուել։*

Извлечённый *ած. հանուած, քաղուած։*

Извле́ченье *գ. չ. քաղուածոյ ‖ քաղելը, հանելը։*

Извле́чь *տ.* **Извлека́ть.**

Извну́трь *մ. ներսից, 'ի ներքուստ։*

Извнѣ́ *մ. դրսից, արտաքուստ, դրսի կողմից։*

Изводи́ть, —ве́сти *բ. ն. քանդել, կործանել ‖ հանել ‖ սպառել, ծախսել։*

Изво́дчикъ *գ. ա. քանդող, կործանող ‖ ‖ սպառող։*

Изво́дъ *գ. ա. կործանում, ցրում ‖ դուրս հանելը։*

Изво́зить *տ.* **Изво́зничать.**

Изво́зничанье *գ. չ. սայլորդութիւն, քըրէհապարութիւն։*

Изво́зничать *բ. չ. սայլորդութիւն անել։*

Изво́зный *ած. սայլորդութեան, բեռնակրութեան։*

Изво́зъ *գ. ա. սայլորդութիւն, սայլով բեռ կրելը։*

Изволе́ніе *գ. չ. յօժարութիւն, բարեհաճութիւն, յօժարակամութիւն։*

Изво́лить *բ. ն. բարեհաճել, ընտրել, բարի համարել։*

Изволо́къ *գ. ա. քաղուածք ‖ զառէվայր (լեռան)։*

Изволочи́ть *բ. ն. քաղել ‖ մաշել, պատառոտել (զգեստ) ‖ քաշքշել (մի գործ)։* **—ся** *բ. ա. քաղուել ‖ մաշուել։*

Изво́льничаться *բ. ա. ինքնակամ գործել, վստահութեամբ անել։*

Извора́чивать, —роти́ть *բ. ն. դարձնել, շրջել։* **—ся** *բ. ա. դարձուել, փոխուել ‖ ‖ դժուարութեամբ ազատուել (մի գործից)։*

Изворова́ться *բ. ա. գողութիւնն արհեստ շինել, գողութիւնով պարապել։*

Изворо́тливость *գ. ի. յաջողակութիւն, ճարտարամտութիւն, հնարագիտութիւն, ժրութիւն։*

Изворо́тливый *ած. յաջողակ, շուտաժիր, ճարտարամիտ, հնարագէտ, արագաշարժ, ժիր։*

Изворо́тъ *գ. ա. շրջելը ‖ հնարք։*

И́зворотъ *գ. ա. բոլորովին հակառակ։*

Изворо́чать *բ. ն. խառնխառնել, թափթըփել։*

Изво́щикъ *գ. ա. սայլորդ, սայլապան, կառապան։*

Изво́щичанье *գ. չ. կառապանութիւն անել։*

Изво́щичій *ած. կառապանի։*

Извраща́ть, —рати́ть *բ. ն. յեղաշրջել ‖ ‖ այլայլել, աղաւաղել, փոխել։* **—ся** *բ. ա. յեղաշրջուել, աղաւաղուել։*

Извращённый *ած. յեղաշրջուած, փոխուած, աղաւաղուած։*

Извѣ́даніе *գ. չ. իմանալը, տեղեկանալը, հետամտութիւն, հետազօտութիւն, քննութիւն։*

Извѣ́данный *ած. փորձուած ‖ իմացած, տեղեկացած։*

Извѣ́дывать, —дать *բ. ն. հարցուփորձ անել, հետազօտել, տեղեկանալ, փոր-*

ձել, փորձով իմանալ։

Извѣкова́ть բ. չ. մի դարու չափ ապրել։

Извѣриваться, —риться բ. տ. վարկածորդ լինել, վարկը կամ հաւատարմութիւնը կորցնել։

Извѣсти́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. համբաւաբեր, լրաբեր, խաբար բերող, տեղեկացնող։

Извѣсти́тельный ած. յայտարարական, ծանուցանողական։

Извѣсти́ть տ. **Извѣща́ть.**

Извѣстіе գ. չ. լուր, համբաւ, տեղեկութիւն։

Извѣстно բ. յայտնի է, քաջայայտ է։

Извѣстность գ. ի. հանրայայտնութիւն, անուն, հռչակ, համբաւ || ստուգութիւն։

Извѣстный ած. յայտնի || ծանօթ, քաջածանօթ, քաջայայտ || ստոյգ, հաւաստի || անուանի, հանրածանօթ, հռչակաւոր, մեծահռչակ։

Извѣтникъ, —тчикъ գ. ա., **—чица** գ. ի. քսու, չարախօս, խաբարբզան (մարդ)։

Извѣтривать, —рѣть տ. **Вывѣтривать и вы́вѣтрѣть.**

Извѣтный ած. քսու, ամբաստանողական, չարախօս։

Извѣтъ գ. ա. քսութիւն, ամբաստանութիւն, չարախօսութիւն։

Извѣща́ть, —вѣсти́ть բ. ն. յայտնել, ծանուցանել || հաստատել, ազդ առնել, իմաց տալ։ **—ся** բ. տ. իմանալ, տեղեկանալ։

Извѣще́ніе գ. չ. ծանուցում, տեղեկութիւն։

Извѣщённый ած. ծանուցուած, իրազէկ, իրագէտ, իրազգաց, ազդարարուած, իմաց տրուած || հաստատուած, ստուգուած։

Извяда́ть, —вянуть բ. չ. թառամել, թարշամիլ։

Извя́лый ած. թառամած, թարշամած։

Извя́нуть տ. **Извяда́ть.**

Изга́га, изжо́га գ. ի. խարանացու (հրատապ ախտ ստամոքսի)։

Изга́женный ած. կեղտոտած, աղտոտած, խանգարած, փչացած։

Изга́живать, —га́дить բ. ն. կեղտոտել, ապականել, աղտոտել, խանգարել։ **—ся** բ. տ. կեղտոտուել, աղտոտուել, խառար լինել։

Изга́ра գ. ի. արջընդեղ. բ. || խանձ, խանձուածք։

И́згарь, изга́рина գ. ի. երկաթի կայծեր, խանձուածք || կղկղանք || խիստ թրծուած (աղիւս եայլն)։

Изгиба́ть, изогну́ть բ. ն. կորացնել, ծռել || ծալել, թեքել։ **—ся** բ. տ. ծռուել, կորանալ, թեքուել։

Изги́бецъ տ. **Изги́бъ.**

Изги́бина, —нка գ. ի. ծալք, ծալուածք, կորութիւն, ծռութիւն։

Изги́бисто մ. օձապտոյտ, ծուռումուռ։

Изги́бистый ած. բազմածալ, ծուռումուռ, գալարուն || յաջողակ։

Изги́бнуть բ. չ. կործանուել, ոչնչանալ, ի կորուստ մատնուել։

Изги́бчивость գ. ի. դիւրաթեքութիւն, հեշտ ծռուելը։

Изги́бчивый ած. դիւրաթեք, դիւրածալ, դիւրակոր, հեշտ ծռուող, ճկուն։

Изги́бъ գ. ա. ծալք, ծալուածք, կորութիւն, գալարուածք։

Изгла́женный ած. հարթուած։

Изгла́живать, —ла́дить բ. ն. հարթել, հաւասարել || անհետացնել, մոռացութեան տալ, ջնջել։ **—ся** բ. տ. հարթուել || անհետ լինել։

Изгло́данный ած. կրծոտած, խածխծած || բոլորովին կրծած։

Изглода́ть բ. ն. կրծոտել, խածխծել || || բոլորովին կրծել։

Изгна́ивать, изгнои́ть բ. ն. բոլորովին նեխեցնել, փտեցնել, լղքեցնել։ **—ся**

բ. ա. բոլորովին նեխուել, լղքել։
Изгна́нецъ տ. **Изгна́нникъ.**
Изгна́ніе գ. չ. աքսորելը, աքսոր, հալածելը, տարաքսելը, տարագրութիւն։
Изгна́нникъ գ. ա., — **нница** գ. ի. տարագիր, վտարանդի, վտարական, աքսորական։
Изгна́ннический ած. աքսորուածի։
Изгна́нничество գ. չ. տարագրութիւն, աքսորականի կեանք։
Изгна́нный ած. արտաքսուած || աքսորուած։
Изгна́ть տ. **Изгоня́ть.**
Изгнива́ть, —гнить բ. չ. նեխել, փտել։
И'згниль գ. ի. նեխուած, փտած (բան)։
Изгни́ть տ. **Изгнаива́ть.**
Изгнои́ть տ. **Изгна́ивать.**
Изголо́вье գ. չ., **изголо́вокъ** գ. ա. սնարք, բարձ, գլխի տակի բարձ։
Изго́ня գ. ի. աքսորանք, աքսորելը || || արտաքսելը։
Изгоня́ть, —гнать բ. ն. արտաքսել, դուրս վռնտել, վռնտել || աքսորել։ **—ся** բ. ա. արտաքսուել || աքսորուել։
Изгоня́ющій ած. վտարական, արտաքսող, արտաքսիչ։ **—щее сре́дство**— վտարական կամ արտաքսիչ դեղ։
Изгоро́женный բ. ա. ցանկով շրջապատուած։
Изгора́живать, —роди́ть բ. ն. ցանկապատել, ցանկով շրջապատել։
Изгорба́тить բ. ն. կուզիկացնել, սապատող դարձնել, կորացնել։
Изгорба́тѣть բ. չ. կուզնալ, կուզանալ, սապատողն դառնալ։
Изго́рбить բ. ն. կորացնել, ծռել, կքացնել։ **—ся** բ. ա. ծռուել, կորանալ։
Изго́рбленный ած. ծռուած, կորացած։
Изгородь, —ро́да, —дка գ. ի. ցանկապատ։
Изгорѣ́лый ած. այրուած, խանձած։
Изгота́вливать, —вля́ть, —вить բ. ն. պատրաստել, սարքել || պատրաստ ունենալ || կերակուրը պատրաստել։ **—ся** բ. ա. պատրաստուել։
Изготовле́ніе գ. չ. պատրաստելը, պատրաստի ունենալը։
Изгото́вленный ած. պատրաստուած, պատրաստի։
Изготовля́ть, —вить տ. **Изгота́вливать.**
Изгрыза́ть, —ры́зть բ. ն. կրծոտել, խածել, խածխծել։
Изгры́зенный ած. կրծած, կրծոտած։
Изгу́лъ գ. ա. ցոփութիւն, զեղխութիւն։
Изгуля́ться բ. ա. զեղխ կեանք վարել, ցոփութիւն անել։
Издава́ть, —да́ть բ. ն. բաժանել, հանել, արձակել (ձայն ձայն) || հրատարակել, ՚ի լոյս ընծայել։ **—ся** բ. ա. լսուել || հրատարակուել։
И'зданный ած. արձակուած || հրատարակուած, ՚ի լոյս ընծայուած։
И'здавна մ. վաղ ժամանակից, ՚ի վաղուց անտի, ՚ի վաղուց հետէ, վաղուց։
Изда́лблывать, —долби́ть բ. ն. շատ ծակեր կամ փոսեր փորել։ **—ся** բ. ա. ծակերով լցուել։
Издалёка, —лека́ մ. հեռուից, հեռուէն, հեռուստ, ՚ի հեռուստ։
Издале́ча տ. **Издалёка.**
И'здали մ. ՚ի հեռուստ, հեռուից։
Изда́ніе գ. չ. արձակելը (ձայնի) || հրատարակութիւն, հրատարակելը, ի լոյս ընծայելը || տպագրութիւն, տիպ, տըպուած գիրք։
Изда́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. հրատարակիչ, (՚ի) լոյս ընծայող, տպող։
Изда́тельскій ած. հրատարակողի, տպողի։
Изда́тельный ած. հրատարակելու, հրատարակութեան։
Изда́ть տ. **Издава́ть.**
Издёрганный ած. գզգզած, պատըռտուած։

Издёргивать, —гать բ. ն. գզգզել, բզիկ բզիկ անել, պատառել, պատառոտել։ **—ся** բ. ա. գզգզուել, պատառոտուել։

Издержанный ած. ծախսուած, մսխուած։

Издерживать, —жать բ. ն. ծախսել, մսխել, ծախս անել։ **—ся** բ. ա. ծախսուել, մսխուել։

Издержка գ. ի. ծախք, ծախս։ **—жки судебныя** — դատածախս, դատավարութեան ծախս։

Издиравленный ած. ծակծկած։

Издиравить բ. ն. ծակոտել, ծակծկել։

Издиравѣть բ. չ. ծակծկուել, ծակոտուել, ծակծկոտուել։

Издирать, изодрать բ. ն. պատառոտել, պատառել, բզիկ բզիկ անել, կտոր կտոր անել։ **—ся** բ. ա. պատառոտուել։

Издичалый ած. բրտացած, վայրենացած։

Издичать բ. չ. վայրենանալ։

Изодранный ած. պատառոտուած, պատառոտած։

Издой գ. ա. կովի ցամաքելը, կաթ տալուց կտրուելը։

Издойный ած. տակաւ կաթ տուող։

Издолбить տ. **Издалбливать.**

Издолбленный ած. շատ փորեր փորած, ծակծկած։

Издохлый ած. սատկած, շունչը փչած։

Издохнуть տ. **Издыхать.**

Издревле մ. ՚ի հնուց, հին ժամանակից սկսած։

Издроблять, —бить տ. **Дробить.**

Издряхнуть տ. **Дряхнуть.**

Издыханіе գ. չ. մեռնելը, սատկելը, սատկելն ու շունչը փչելը || յետին շունչ։

Издыхать, —дохнуть բ. չ. յետին շունչը տալ, մեռնել, սատակել, սատկել։

Издѣваться բ. ա. ծաղրել, ծանակել։

Издѣвка գ. ի. ծաղր, ծանակ, կատակ։

Издѣвочникъ գ. ա. ծաղրող։

Издѣвочный ած. խածող, կծող, կսկըծեցնող, ծաղրող։

Издѣвчивый ած. ծաղրասէր, կատակասէր։

Издѣліе, —лійце գ. չ. ձեռագործ, գործուածք, ձեռակերտ։

Издѣтска մ. մանկութիւնից սկսած, ի բնէ։

Изжарить տ. **Жарить.**

Изжёванный ած. լաւ ծամուած։

Изжёвывать, —жевать բ. ն. լաւ ծամել։ **—ся** բ. ա. լաւ ծամուել։

И'зжелта մ. դեղնագոյն, փոքր ինչ դեղին։

Изжечь տ. **Изжигать.**

Изживать, —жить բ. ն. ապրել, կենալ, կեանքը անցնել։

Изжигать, изжечь բ. ն. այրել, վառել, դաղել, կրակով վնասել։ **—ся** բ. ա. վառուել, դաղուել։

Изжимать տ. **Выжимать.**

Изжитый ած. ապրած, անցկացրած։

Изжить տ. **Изживать.**

Изжога տ. **Изгага.**

И'ззелена մ. կանաչագոյն, փոքր ինչ կանաչ։

Иззнобить բ. ն. պաղեցնել, սառեցնել։

Иззубренный ած. կտրտած, խանգարուած (շեղբ դանակի ևայլն)։

Иззубривать, —рить բ. ն. սղոցբերան դարձնել, գործիքների բերանը խանգարել։ **—ся** բ. ա. բերանը կոտրուել (դանակի ևայլն), սղոցբերան դառնալ։

Иззябать, —бнуть բ. չ. սաստիկ մրսել, ցրտից սառչել։

Иззяблый ած. սաստիկ մրսած, ցրտահար եղած, ցրտատար։

Иззябнуть տ. **Иззябать.**

Излавливать, —ловить բ. ն. բռնել, կալնել || որսալ, թակարդել։ **—ся** բ. ա. բռնուել || որսացուել։

Излагательный ած. բացատրական, մեկնաբանական։

Излага́ть, —ложи́ть *բ. ն. մեկնել, բացատրել, արտայայտել, պարզել, պարզաբանել։* **—ся** *բ. ա. մեկնուել, բացատրուել։*

Изла́женный *ած. պատրաստուած, կարգի դրուած։*

Изла́живать, —дить *բ. ն. ուղղել, պատրաստել, սարքել, կարգի դնել։* **—ся** *բ. ա. պատրաստուել, կարգի դրուել։*

Изла́зить *բ. չ. ամէն տեղ մտնել, ամէն տեղ բարձրանալ (մագլցելով)։*

Изла́мывать, —лома́ть, —ми́ть *բ. ն. կոտրել, կոտրտել, բեկանել։* **—ся** *բ. ա. կոտրուել, կոտրտուել։*

Излегка́ *մ. թեթև, սակաւ ինչ, թեթևակի կերպով։*

Излежа́лый *ած. մնացած, խանգարուած, խարար եղած, պառկած (ապրանք կամ ուրիշ բան) ‖ ծուլացած։*

Изле́живаться, —жа́ться *բ. ա. մնալ, խանգարուել, խարար լինել (երկար մնալով)։*

Излета́ть, —лете́ть *տ.* **Вылета́ть.**

Излета́ть *բ. ն. դուրս ելնել, դուրս թռչել։*

Излётъ *գ. ա. ամէն կողմ լինելը ‖ փախուստ (փեթակի), թռչելը (գնդակի)։*

Изле́чивать *տ.* **Излѣчивать.**

Излива́ть, —лія́ть, —ли́ть *բ. ն. թափել, հոսեցնել ‖ ցոյց տալ, բաց անել։* **—ся** *բ. ա. հոսել, թափուել, խառնուել։*

Изли́занный *ած. լաւ լիզուած։*

Изли́зывать, —за́ть *բ. ն. լիզել (մինչև վերջը), լաւ լիզել։*

Изли́тый *ած. թափած, հոսեցրած, լցրած։*

Изли́ть *տ.* **Излива́ть.**

Изли́шекъ *գ. ա. աւելորդ, աւելին ‖ ‖ առատութիւն։*

Изли́шество *գ. չ.,* **—шность** *գ. է. աւելորդութիւն, աւելի լինելը։*

Изли́шествовать *բ. չ. աւելի անել, առատանալ, ջոմարդանալ։*

Изли́шне *մ. և բ. աւելի, աւելորդ, հարկաւորից աւելի ‖ աւելորդ է։* **Изли́шне говори́ть объ этомъ**—*աւելորդ է այդ մասին խօսել։*

Изли́шній *ած. աւելի, աւելորդ։*

Изли́шность *տ.* **Изли́шество.**

Излія́ніе *գ. չ. հոսելը, բղխելը, զեղում, արտազեղում, արտահեղում։*

Излія́ть *տ.* **Изли́ть.**

Излови́ть *տ.* **Изла́вливать.**

Изло́вленный *ած. բռնած, որսացած, որսած։*

Изло́гъ *գ. ա. հովիտ, ձորակ, փոս։*

Изложе́ніе *գ. չ. մեկնութիւն, բացատրութիւն, պարզաբանութիւն, արտայայտութիւն։*

Изло́женный *ած. մեկնած, բացատրած, պարզաբանած։*

Изло́жина *տ.* **Изло́гъ.**

Изло́жистый *ած. փոս, ներս ընկած։*

Изложи́ть *տ.* **Излага́ть.**

Изло́жница *գ. է. փոս, կաղապար, ղալիպ (մետաղ ձուլելու համար)։*

Излома́ть, изломи́ть *տ.* **Изла́мывать.**

Изломленный, —манный *ած. կոտրտուած։*

Изло́мокъ *գ. ա. բեկոր, հատուած, կոտրուած կտոր։*

Изло́мъ *գ. ա. կոտրած տեղ ‖ կոտրուած բոյս։*

Изло́паться *բ. ա. տրաքուել, ճեղքուել, ճեղճղքուել։*

Излуча́ть, излучи́ть *տ.* **Улуча́ть.**

Излу́чина, —нка *գ. է. ծռուած տեղ, կորութիւն, գալարուած։*

Излу́чистый *ած. կոր, գալարուն, մանուածապատ, ծուռումուռ։*

Излыта́ться *բ. ա. դատարկ շրջել, թափառել։*

Излѣни́ть *բ. ն. ծուլացնել, ծուլութեան վարժեցնել։*

Излѣни́ться *բ. ա. ծուլանալ։*

Излѣче́ніе գ. չ. *բժշկելը, բուժելը, առողջացնելը:*

Излѣчённый ած. *բժշկուած, առողջացած:*

Излѣчивать, —чи́ть բ. ն. *բժշկել, բուժել, առողջացնել:* **—ся** բ. ա. *բժշկուել, առողջանալ:*

Излѣчи́мый ած. *բժշկելի, բուժելի, առողջացուող:*

Изма́занный ած. *խիստ քսուած:*

Изма́зывать, —зать բ. ն. *քսելով սպառել (իւղ և այլն) ‖ ապականել, կեղտոտել* **—ся** բ. ա. *խիստ քսուել (իւղով և այլն):*

Изма́лывать, —моло́ть բ. ն. *աղալ, փշրել, մանրել, փոշի դարձնել:* **—ся** բ. ա. *աղացուել, մանրուել, փոշիանալ:*

Изма́ранный ած. *կեղտոտուած, աղտոտուած:*

Изма́рывать, —ра́ть բ. ն. *աղտոտել, կեղտոտել, աղաւաղել ‖ արատաւորել:* **—ся** բ. ա. *կեղտոտուել, աղտոտուել:*

Изма́чивать, —мочи́ть բ. ն. *խիստ թրջել, տըտըքկեցնել:* **—ся** բ. ա. *խիստ թրջուել, տըտըքկել:*

Измелённый ած. *մանրած, փշրած:*

Изме́ливать, —ли́ть բ. ն. *մանրել, փշրել:* **—ся** բ. ա. *փշրուել:*

Измельчи́ть տ. **Изме́ливать.**

Измерза́ть, —знуть բ. չ. *մրսել, սառչել, սառել, պաղել:*

Измёрзлый ած. *սառած, պաղած, ցրտահար:*

Измина́ть, —мя́ть բ. ն. *տրորել, ճմլել, լմել ‖ դանդել, շաղախել:* **—ся** բ. ա. *տրորուել, լմուել:*

Измира́ть, измере́ть տ. **Вымира́ть, вы́мереть.**

Измла́да տ. **Смо́лоду.**

Изможда́ть, —ди́ть բ. ն. *նուաղեցնել, ծունր հանել, ճնշել, թուլացնել, տըկարացնել:* **—ся** բ. ա. *թուլանալ, նուաղել:*

Изможде́нный ած. *թուլացած, նուաղած:*

Изможде́ніе գ. չ. *ճնշելը, նուաղեցնելը, թուլացնելը:*

Измозже́нный ած. *ջարդ ու փշուր եղած:*

Измозжи́ть բ. ն. *ջարդ ու փշուր անել, գլուխը ջարդել, հոգին հանել:* **—ся** բ. ա. *ջարդ ու փշուր լինել:*

Измока́ть, —кнуть բ. չ. *խիստ թրջուել, խոնաւել:*

Измо́клый ած. *խիստ թրջուած, խոնաւած, տըտըքկած:*

Измоло́ченный ած. *բոլորը կալսուած:*

Измола́чивать, —ло́тить բ. ն. *բոլոր ցորենը կալսել, կալը վերջացնել:*

Измоло́тъ գ. ա. *կալսելը ‖ ցորեն (օրական կալսելուց ստացած):*

Измо́лотый ած. *աղացած, մանրած, փոշի դարձրած:*

Измоло́ть տ. **Изма́лывать.**

Измо́лъ գ. ա. *աղալը ‖ աղուն:*

Измора́живать, —ро́зить բ. ն. *սառեցնել, պաղեցնել:*

Измори́ть տ. **Замори́ть.**

Изморо́женный ած. *սառեցրած, պաղեցրած:*

Изморо́зить տ. **Замора́живать.**

И́зморозь գ. ի. *եղեամ ‖ կարկախք, բանջարբուսուկ:*

Измоча́ленный ած. *գզելով բաժանած:*

Измоча́ливать, —ча́лить բ. ն. *թելերի բաժանել, գզել:* **—ся** բ. ա. *գզուելով բաժանուել:*

Измо́ченный ած. *խիստ թրջուած, տրտըքկած:*

Измочи́ть տ. **Изма́чивать.**

Измоше́нничаться բ. ա. *կատարեալ խարդախ դառնալ, կատարելագործուած խաբեբայ դառնալ:*

Изму́сленный ած. *թքոտած, թքով ապականուած:*

Изму́сливать, лить բ. ն. *լորձունքով*

ապականել, թքոտել։ —ся բ. ա. թքով ապականուել։

Измученный ած. չարչարուած, տանջուած, յոգնած։

Измучивать, —чить բ. ն. չարչարել, տանջել, նեղել, յոգնեցնել։ —ся բ. ա. չարչարուել, տանջուել, յոգնել։

Измыканный ած. գզուած ‖ մաշուած։

Измыкивать, —кать բ. ն. սանտրել, գզել ‖ մաշել (զգեստ)։ —ся բ. ա. սանտրուել, գզուել ‖ մաշուել։

Измыленный ած. սապոնած, սապնոտած։

Измыливать, —лить բ. ն. լաւ սապոնել, խիստ սապնոտել, սապոնով փրփրացնել։

Измѣлённый ած. կաւիճոտած, կաւիճով ծածկած, կաւիճով խազմզած։

Измѣливать, —лить բ. ն. կաւիճոտել, կաւիճով ծածկել, կաւիճով խազմզել։

Измѣна գ. ի. դաւաճանութիւն։

Измѣненіе գ. չ. փոփոխութիւն, ձեւափոխութիւն։ — **видовъ**—տեսակների ձեւափոխութիւն։

Измѣнённый ած. փոփոխուած, փոխուած։

Измѣнить տ. **Измѣнять.**

Измѣнникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. դաւաճան, մատնիչ ‖ դժրող, ուխտանենգ, պարտազանց, ընկերադաւ։

Измѣнничать բ. չ. դաւաճանել, դաւաճանութիւն անել, դժրել։

Измѣннически մ. դաւաճանութեամբ, նենգութեամբ։

Измѣннический, —ничій ած. դաւաճանի, մատնիչի։

Измѣнный ած. դաւաճանութեան ‖ փոփոխական, անհաստատ։

Измѣнчивость գ. ի. փոփոխականութիւն, անհաստատութիւն։

Измѣнчивый ած. փոփոխական, անհաստատ, գլխափոխ, գլխաշրջելի։

Измѣнщикъ տ. **Измѣнникъ.**

Измѣняемость գ. ի. փոփոխականութիւն, փոփոխական լինելը։

Измѣняемый ած. փոփոխուող, փոփոխելի, փոփոխական։

Измѣнять, —нить բ. ն. փոխել, փոփոխել ‖ դաւաճանել, մատնել։ —ся բ. ա. փոփոխուել, փոխուել։

Измѣреніе գ. չ. չափում, չափելը ‖ կշռելը։

Измѣренный ած. չափուած։

Измѣривать, —рять, —рить բ. ն. չափել։ —ся բ. ա. չափուել։

Измѣримый ած. չափելի։

Измѣритель գ. ա. չափող։

Измѣрительный ած. չափողական, չափական։

Измѣрить, измѣрять տ. **Измѣривать.**

Измяклый ած. կակղած, խմմած։

Измякнуть բ. չ. կակղել, խմմել։

Измятый ած. տրորուած, ճմլուած ‖ ‖ շաղախուած։

Измять տ. **Изминать.**

Изнанка գ. ի. աստառ, շրջօն, միւս երես, ներքին երես, թարս երես (որեւէ գործուածքի եայլն)։

Изнаночный ած. աստառի։

Изнасиливать, —силить բ. ն. բռնադատել, ստիպել։ —ся բ. ա. ուժաթափ լինել, ուժից վեր աշխատել։

Изнасилованіе գ. չ. բռնադատելը ‖ ‖ բռնաբարութիւն։

Изнасилованный ած. բռնաբարուած, ըկուած։

Изнасиловать, —льничать բ. ն. բռնաբարել, ըկել։

Изнашивать, —носить բ. ն. մաշել։ —ся բ. ա. մաշուել։

Изнемогать, —мочь բ. չ. ուժաթափ լինել, նուաղել, նուազել։

Изнеможеніе գ. չ. նուաղութիւն, ուժաթափութիւն, խոնջութիւն։

Изнемочь տ. **Изнемогать.**

Изнизанный ած. շարուած, զարդարուած ‖ մարգարտաշար։

Изни́зывать, —за́ть բ. ն. շարել, զար-դարել։ — **же́мчугъ** — մարգարիտը շարել։

Изника́ть, —кнуть բ. չ. դուրս ելնել, ծագել, երևալ, ելնել։

Изнима́ть, —ня́ть ժ. բ. ն. բռնել, գըր-կել ‖ յաղթել, տիրել։

Изнища́ть տ. **Обнищева́ть.**

И́знова տ. **Съи́знова.**

Изнора́вливать, —рови́ть բ. ն. բա-րեպատեհ ժամանակի սպասել ‖ յար-մար ժամանակ որոնել ‖ գիտել, նշան առնել ‖ վարպետութեան վարժեցնել։

Износи́ть տ. **Изна́шивать.**

Изно́сокъ, —сочекъ գ. ա. մաշուածք, ցնցոտիք, չուլ։

Изно́съ գ. ա. մաշելը։

Изно́шенный ած. մաշած, մաշուած։ **—ное пла́тье**—մաշուած զգեստ։

Изнуре́ніе գ. չ. ճնշելը, ընկճելը, նե-ղելը ‖ նուաղում։

Изнурённый ած. նուաղած, նեղուած։

Изнури́тельный ած. մաշող, հիւծական։

Изнуря́ть, —ри́ть բ. ն. ճնշել, նեղել, ճկել, ընկճել, մաշել, նուաղեցնել։ **—ся** բ. ա. նուաղել, նեղուել։

Изнутри́ մ. ներքուստ, ներսից, ներսի կողմից։

Изныва́ть, —ны́ть բ. չ. վհատել, թու-լանալ, քայքայել։

Изнѣженность գ. ի. փափկակեցութիւն, փափկասիրութիւն, փափկութիւն, կը-նատութիւն, փափկասնունդ լինելը։

Изнѣженный ած. փափուկ, փափկա-սնունդ, փափկասէր, փափկակեաց։

Изнѣживать, —жи́ть բ. ն. գգուել, փայ-փայել։ **—ся** բ. ա. փայփայուել ‖ ‖ փափկասէր կեանք վարել։

Изо տ. **Изъ.**

Изоби́ліе գ. չ. առատութիւն, լիութիւն։

Изоби́лованіе գ. չ. առատանալը, լի-ութիւն;

Изоби́ловать բ. չ. առատանալ, առա-տութեամբ ունենալ։

Изоби́льно մ. առատութեամբ, առատ, լիութեամբ։

Изоби́льный ած. առատ, առատաբաշխ, լի, բեղմնաւոր, հարուստ, բազմապը-տուղ, առոքահատ, պտղալից, յորդա-բուղխ, յորդահոս։

Изоблича́ть, —личи́ть բ. ն. բաց ա-նել, հրապարակ հանել, ապացուցանել (որևէ անձի յանցանք)։

Изобличённый ած. ապացուցուած (յան-ցանքի մէջ)։

Изобличе́ніе գ. չ. ապացուցանելը (յան-ցանքի)։

Изобличи́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. ապացուցանող (որևէ անձի յանցանք)։

Изобличи́тельный ած. ապացուցական (յանցանքի)։

Изобличи́ть տ. **Изоблича́ть.**

Изображи́ть, —рази́ть բ. ն. ձևացնել, ձևակերպել, նկարագրել, դրոշմաւո-րել ‖ արտայայտել։ **—ся** բ. ա. ձևա-կերպուել։

Изображе́ніе գ. չ. ձևակերպութիւն, կենդանագիր, ձև, պատկեր, նկա-րագրութիւն ‖ օրինակելը, պատկե-րացնելը ‖ արտայայտութիւն։

Изображённый ած. ձևակերպուած։

Изобрази́тельный ած. նկարագրական, ձևակերպութեան։

Изобрази́ть տ. **Изобра́жать.**

Изобрѣ́сть տ. **Изобрѣта́ть.**

Изобрѣта́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. հնարագիւտ, հնարիչ, գտակ, հնարող, գտնող, հաւակ, մեքենայող։

Изобрѣта́тельность գ. ի. հնարագի-տութիւն։

Изобрѣта́тельный ած. հնարագէտ, հնարիմաց։

Изобрѣта́ть, —рѣ́сть բ. ն. հնարել, ստեղծել, գտնել։ **—ся** բ. ա. հնարուել։

Изобрѣтéніе գ. չ. գիւտ, հնարուածք, հնարք։
Изобрѣтённый ած. հնարուած, գտնուած։
Изогнýтый ած. ծռուած, կորացած։
Изогнýть տ. **Изгибáть.**
Издрáть տ. **Издирáть.**
Изойти տ. **Исходи́ть.**
Изолáторъ գ. ա. կղզուկ, առանձնացնող, կղզիացուցիչ (առարկայ կամ նիւթ)։
Изоли́рованный ած. առանձնացած, կղզիացած։
Изоли́ровать բ. ն. կղզիացնել, առանձնացնել։ **—ся** բ. ա. առանձնանալ, կղզիանալ։
Изомéрія գ. ի. նոյնամասնութիւն, զուգամասնութիւն։
Изоморфи́змъ, գ. ա. նոյնաձեւութիւն, զուգակերպութիւն։
Изомóрфный ած. զուգակերպ, նոյնաձեւ, **—ное тѣло**—նոյնաձեւ մարմին։
Изопериметри́ческій ած. զուգաշրջանակ։
Изóрванный ած. պատռուած, պատըռտուած։
Изорвáть բ. ն. պատռել, պատառոտել, կտոր կտոր անել։ **—ся** բ. ա. պատռուել, կտոր կտոր լինել։
Изоржáвѣлый, изоржáвѣть տ. **Заржáвѣлый, заржáвѣть.**
Изостри́ть տ. **Изощрáть.**
Изотéрмъ գ. ա. հաւասարաջերմ (գիծ)։
Изотéра գ. ա. զուգամառնային, հաւասարամառ (գիծ)։
Изохимéна գ. ի. զուգաձմեռնային, զուգաձմեռ (գիծ)։
Изохимéнъ գ. ա. հաւասարաձմեռ։
Изохрони́змъ գ. ա. համաժամ լինելը։
Изохрони́ческій ած. համաժամ, զուգաժամանակ։
Изощрéніе գ. չ. սրելը || վարժեցնելը, կատարելագործելը։
Изощрáть, изостри́ть բ. ն. սրել || վարժեցնել, կրթել, կատարելագործել։ **—ся** բ. ա. սրուել || վարժուել, կատարելագործուել։
Израбóтаться բ. ա. աշխատութիւնից տկարանալ, ուժասպառ լինել, ոյժը սպառել։
Изражáть, —рази́ть բ. ն. արտայայտել, արտասանել։ **—ся** բ. ա. արտայայտուել, արտասանուել։
Изразéцъ, —зчикъ նւ. գ. ա. յախճապակէ աղիւս (վառարանի համար)։
Изрáненный ած. խոցոտած, բազմավէր։
Изрáнивать, —нить բ. ն. խոցոտել, շատ վէրքերով ծածկել։
Израсходóванный ած. բոլորը ծախսուած։
Израсхóдывать, —довать բ. ն. ծախսել, ծախս անել։ **—ся** բ. ա. բոլորը մսխել, բոլորը ծախսել։
Изрекáть, изрéчь, изрéщи (ոչ.) բ. ն. ասել, արտասանել, ճառել։
Изречéніе գ. չ. ասելը, ճառելը || ասած, պատգամ, վճիռ || գեղեցիկ ասացուածք, իմաստալից խօսք։
Изречённый ած. ասացուած։
Изрéчь տ. **Изрекáть.**
Изрубáть, —би́ть բ. ն. կոտորել, ջարդել, կտրտել։ **—ся** բ. ա. կոտորուել, ջարդուել, կտրտուել։
Изругáть տ. **Вы́ругать.**
Изрýбленный ած. կոտորուած, ջարդուած, կտրտուած։
Изрывáть, —ры́ть բ. ն. պատռտել, կտոր կտոր անել, փորփրել, հողը հանել։ **—ся** բ. ա. պատռտուել || փորփրուել։
Изрыгáть, —рынýть բ. ն. զզայռել, փսխել, հրծալ, ործկալ, յետ թափել || || բերնից դուրս տալ (հայհոյական խօսքեր) || ժայթքել։
Изры́гнутый ած. փսխուած, ժայթքուած։

Изры́скивать, изры́скать *բ. ն. տատանդել, վազվզել, այս և այն կողմ Թափառել:* **—ся** *բ. չ. Թափառական կեանքի վարժուել:*

Изры́тый *ած. փորփրուած:*

И́зрѣдка *մ. երբեմն, երբեմնակի, յուշ յուշ:*

Изрѣ́живать, —рѣди́ть *բ. ն. Նօսրացնել, ցանցառացնել (անտառը):*

Изрѣ́занный *ած. կտրտուած, կտոր կտոր եղած || հերձուն:*

Изрѣ́зать *տ.* **Изрѣ́зывать.**

Изрѣзви́ться *բ. չ. ուրախանալ, զուարճանալ:*

Изрѣ́зывать, —зать *բ. ն. կտրտել, կտրել, կտոր կտոր անել:* **—ся** *բ. չ. կտրտուել, կտոր կտոր լինել:*

Изрѣшети́ть *բ. ն. ծակոտել, ծակծակել:*

Изря́дно *մ. բաւականին լաւ:*

Изря́дный, —днёхонекъ *ած. բաւականացուցիչ:*

Изса́ленный *ած. խիստ ճարպոտած, ճրագոտած:*

Изса́ливать, —лить *բ. ն. բոլորը ճարպոտել, ամէն տեղ ճրագու քսել:* **—ся** *բ. չ. բոլորովին ճարպոտուել, ճրագոտուել:*

Изса́сывать, —coса́ть *բ. ն. բոլորովին ծծել, ծծելով դատարկել:* **—ся** *բ. չ. բոլորովին ծծուել:*

Изсверлённый *ած. փորուած, ծակուած (գչիրով):*

Изсве́рливать, —ли́ть *բ. ն. գչիրով փորփրել, ծակծկել:* **—ся** *բ. չ. փորուել (գչիրով):*

Изси́живаться, —сидѣ́ться *բ. չ. Նստակեաց կեանք վարելով ախտանալ:*

Изслѣ́дить *բ. ն. շատ հետքեր թողնել || հետևել, յետևից գնալ:*

Изслѣ́дованіе *գ. չ. քննութիւն || հետազօտութիւն, հետախուզութիւն, յուզաքննութիւն, զննում:*

Изслѣ́дованный *ած. քննուած || հետազօտուած:*

Изслѣ́дователь *գ. ա.,* **—льница** *գ. ի. քննիչ || հետազննիչ, հետախոյզ:*

Изслѣ́дывать, —довать *բ. ն. քննել, ճշգրտել || հետազօտել, զննել, հետամուտ լինել:* **—ся** *բ. չ. քննուել || հետազօտուել:*

Изслю́нивать, —нить *տ.* **Заслю́нивать.**

Изсори́ть *բ. ն. վատնել, ծախսել:*

Изсоса́ть *տ.* **Изса́сывать.**

Изсо́хлый *ած. չորացած, ցամաքած || վաղաթառամ, վաղաթարշամ:*

Изсо́хнуть *տ.* **Изсыха́ть.**

Изста́иваться, —тоя́ться *բ. չ. գոլորչխանալ, շոգիանալ, ցնդել:*

И́зстари *մ. 'ի հնուց, հին ժամանակից:*

Изстега́ть *բ. ն. ասղնեգործել, ասղնեգործութեամբ զարդարել:*

Изстро́ченный *ած. ասղնէգործած:*

Изстрочи́ть *բ. ն. մետաքսէ թելով զարդարել, ասղնեգործել:*

Изстрѣ́ливать, —ля́ть *բ. ն. (հրացանաձգութեամբ ևայլն) ծակոտել || սպառել (վառօդը):*

Изступле́ніе *գ. չ. մոլեգնութիւն, կատաղութիւն, յափշտակութիւն կրքերի, գազութիւն:*

Изсту́пленникъ *գ. ա.,* **—нница** *գ. ի. կատաղի, մոլեգին, կրքերից յափշտակուած:*

Изступлённый *ած. յափշտակուած, կատաղի, մոլեգին || մոլեռանդ, երազայոյզ, գերբնական:*

Изсу́ченный *ած. ոլորուած:*

Изсу́чивать, —чи́ть *բ. ն. ոլորել:*

Изсуша́ть, —ши́ть *բ. ն. չորացնել, ցամաքեցնել:* **—ся** *բ. չ. չորանալ, ցամաքել:*

Изсушённый *ած. չորացրած, չորացած, ցամաքած:*

Изсыха́ніе *գ. չ. չորանալը, ցամաքելը:*

— **питáтельнаго сóка волóсъ**—գոսութիւն մազերի։

Изсыхáть, изсóхнуть բ. չ. չորանալ, ցամաքել։

Изсѣкать, —сѣчь բ. ն. կտրել, տաշել || ծեծել, վիրաւորել, կոտորել։ —**ся** բ. տ. կտրուել։

И'зсѣра մ. գորշագոյն, մոխրագոյն։

Изсѣчённый, изсѣченный ած. կտրած։

Изсѣчь տ. **Изсѣкáть.**

Изсякáніе գ. չ. ցամաքելը։

Изсякáть, —кнуть բ. չ. ցամաքել, կտրուել։

Изся́клый ած. ցամաքած։

Изся́кнуть տ. **Изсякáть.**

Изубы́тченный ած. վնասուած։

Изубы́тчивать, —чить բ. ն. վնասել, վնաս հասցնել։ —**ся** բ. տ. վնասուել։

Изувѣрный ած. մոլեռանդ, մոլեկրօն, ֆանատիկոս։

Изувѣрство գ. չ. մոլեռանդութիւն, մոլեկրօնութիւն, ֆանատիկոսութիւն։

Изувѣрствовать բ. չ. մոլեռանդ գտանալ, մոլեռանդութեամբ գործել, ֆանատիկոսաբար վարուել։

Изувѣръ գ. ա., —**рка** գ. ի. մոլեռանդ, մոլեկրօն (մարդ)։

Изувѣченіе գ. չ. հաշմանդամ անելը, գոսացնելը։

Изувѣченный ած. վնասուած, անդամատ, գոսացած, հաշմանդամ, սախտուած։

Изувѣчивать, —чить բ. ն. վնասել, գոսացնել, հաշմանդամ անել, սախտել։ —**ся** բ. տ. սախտուել, հաշմանդամ դառնալ։

Изукрáшенный ած. զարդարուած, զարդարուն, պճնազարդ։

Изукрáшивать, — рáсить բ. ն. զարդարել, պճնազարդել։ —**ся** բ. տ. զարդարուել, պճնուել։

Изуми́тельно մ. և բ. հիանալի կերպով, հրաշաբար || հիանալի է, զմայլելի է։

Изуми́тельный ած. հիանալի, զարմանալի, զմայլելի, գերահրաշ, մեծահրաշ, մեծասքանչ, յաւէտահրաշ։

Изуми́ть տ. **Изумля́ть.**

Изумлéніе գ. չ. հիացում, զմայլում, շուարում, զարմանք։

Изумлённый ած. հիացած, զմայլած, շուարած, հոգեպլիչ։

Изумля́ть, изуми́ть բ. ն. հիացնել, զարմացնել, զմայլեցնել, ապշեցնել, շուարեցնել։ —**ся** բ. տ. հիանալ, զմայլել, շուարել։

Изумру́дный ած. զմրուխտի || զմրուխտէ։

Изумру́дъ, —докъ, —дёцъ գ. ա. զմրուխտ (գոհար)։

Изурóдованіе գ. չ. այլանդակելը, տգեղացնելը, այլանդակում։

Изурóдованный ած. այլանդակած, խաթարեալ։

Изурóдовать բ. ն. այլանդակել, տգեղացնել։

Изурóчивать, —рóчить բ. ն. խեղաթիւրել, աչքով տալ, վնասել։

Изу́стно մ. բերանացի, անգիր։

Изу́стный ած. բերանացի, անգիր։

Изучáть, изучи́ть բ. ն. սովորել, ուսանել, ուսումնասիրել։ —**ся** բ. տ. սովորուել, ուսումնասիրուել։

Изучéніе գ. չ. ուսումնասիրելը, ուսումնասիրութիւն։

Изучённый ած. սովորած, ուսումնասիրած։

Изу́чивать, изучи́ть տ. **Изучáть.**

Изходи́ть տ. **Исходи́ть.**

Изцарáпывать տ. **Исцарáпывать.**

Изцѣлéніе, изцѣля́ть տ. **Исцѣлéніе, исцѣля́ть.**

Изчáдіе տ. **Исчáдіе.**

Изчáхлый տ. **Исчáхлый.**

Изчезáніе տ. **Исчезáніе.**

Изчезáть տ. **Исчезáть.**

Изчéрпывать *տ.* **Исчéрпывать.**
Изчéрчивать *տ.* **Исчéрчивать.**
Изчисле́нiе *տ.* **Исчисле́нiе.**
Изчисля́ть *տ.* **Исчисля́ть.**
Изшали́ться *տ.* **Исшали́ться.**
Изша́ркивать *տ.* **Исша́ркивать.**
Изше́ствiе *տ.* **Исше́ствiе.**
Изшива́ть *տ.* **Исшива́ть.**
Изщепа́ть *տ.* **Исчепа́ть.**
Изщи́пывать *տ.* **Исщи́пывать.**
Изъ и изо *ն. ՚ի,ից։*
Изъиска́нiе *տ.* **Изыска́нiе.**
Изъи́скатель *տ.* **Изыска́тель.**
Изъѣда́ть, изъѣсть *բ. ն. ուտել, կըրծոտել, մաշել։*
Изъѣденный *ած. կերած, կրծած։*
Изъѣздить *բ. ն. շատ ճանապարհորդել || վնասել շատ ճանապարհորդելով կամ գործածելով (կառք, ձի եւայլն), անպէտք դարձնել։* **—ся** *բ. ա. շատ գործածուելով վնասուել։*
Изъѣзженный *ած. շատ գործածուելուց վնասուած։*
Изъѣсть *տ.* **Изъѣда́ть.**
Изъяви́тельный *ած. ցուցական || սահմանական։* **— ное наклоне́нiе** — *սահմանական եղանակ (բայի)։*
Изъяви́ть *տ.* **Изъявля́ть.**
Изъявле́нiе *գ. չ. յայտնելը, ցոյց տալը։*
Изъя́вленный *ած. յայտնուած, ցոյց տուած։*
Изъявля́ть, —яви́ть *բ. ն. յայտնել, ցոյց տալ։* **—ся** *բ. ա. յայտնուել, ցոյց տրուել։*
Изъязвля́ть, —язви́ть *բ. ն. վիրաւորել, խոցոտել։*
Изъязвле́нный *ած. վիրաւորուած, խոցոտուած, վիրածածկ։*
Изъя́нить, объ— *բ. ն. վնաս պատճառել։* **—ся** *բ. ա. վնասուել, զիան անել։*
Изъя́нно *մ. վնասակար կերպով, վնասով, զիանով։*
Изъя́нный *ած. վնասակար, վնասաբեր, զիան տուող։*
Изъя́нъ, —нецъ *գ. ա. վնաս, զիան։*
Изъясне́нiе *գ. չ. մեկնութիւն, բացատրութիւն || յայտնելը։*
Изъяснённый *ած. բացատրուած։*
Изъясни́мый *ած. բացատրելի։*
Изъясни́тель, —льница *գ. մեկնող, բացատրող։*
Изъясни́тельный *ած. բացատրական։*
Изъясня́ть, —ясни́ть *բ. ն. բացատրել, մեկնել, պարզել։* **—ся** *բ. ա. բացատրուել, պարզուել։*
Изъя́тiе *գ. չ. վերցնելը, հանելը || բացառութիւն։*
Изъя́тый *ած. հանուած || փրկուած, ազատուած։*
Изъя́ть *բ. ն. հանել, կեանքից զրկել, ազատել, փրկել։*
Изыска́нiе *գ. չ. հետազօտութիւն, որոնում։*
Изы́сканность *գ. ի. հետամտութիւն, հետաքրքրութիւն || ընտրութիւն, որոնում։*
Изы́сканный *ած. հետազօտուած, որոնուած, ընտրուած, նուրբ։*
Изы́скивать, —ка́ть *բ. ն. որոնել, ընտրել, հետազօտել։* **—ся** *բ. ա. որոնուել, հետազօտուել։*
Изю́бръ *գ. ա. շիկերէ, այծեամն. կ.։*
Изю́мына, —нка *գ. ի. չամչի հատ, մէկ չամիչ։*
Изю́мъ *գ. ա. չամիչ։*
Изя́щество *գ. չ.,* **—щность** *գ. ի. շքեղութիւն, պերճութիւն, գեղեցկութիւն, ազնուութիւն, կատարելութիւն, վայելչութիւն։*
Изя́ществовать *բ. չ. գեղեցիկ երեւալ։*
Изя́щно *մ. գեղեցիկ, շքեղ, պերճ։*
Изя́щность *տ.* **Изя́щество.**
Изя́щный *ած. ընտիր, ազնիւ, գեղեցիկ, բարեկերտ, վայելուչ, շքնաղ, շքնա-*

ղագեղ, չքեղ, պատուական, գերազանց։

Ика́ніе գ. չ. հեծկլտուկ, հեծուկ, կըլթիկ, ծկրկոց։

Ика́ть, икну́ть բ. չ. ծկըկալ։

Икли́вый ած. ծկըկացող, զկըռտացող։

Икну́ть տ. **Ика́ть.**

Икозае́дръ գ. ա. քսանակողմ, քսանանիստ, քսաներես (երկրաչ. մարմին)։

Ико́на գ. ի. պատկեր (սրբի)։

Ико́нникъ գ. ա. պատկերավաճառ։

Иконобо́рецъ գ. ա. պատկերամարտ (անուն աղանդաւորների 8-րորդ դարու)։

Иконобо́рный ած. պատկերամարտ։

Иконобо́рство գ. չ. պատկերամարտութիւն։

Иконобо́рствовать բ. չ. սրբոց պատկերների գործածութեան հակառակ լինել, պատկերները չընդունել։

Иконобо́рщина գ. ի. պատկերամարտների աղանդ։

Иконогра́фія գ. ի. պատկերագրութիւն։

Иконогра́фъ գ. ա. պատկերագէտ։

Иконоло́гія գ. ի. պատկերաբանութիւն։

Иконописа́ніе գ. չ. պատկերանկարչութիւն։

Иконопи́сецъ գ. ա. պատկերանկար։

Иконопи́сная ած. և գ. ի. պատկերի նկարչարան (նկարների սենեակ)։

Иконопи́сный ած. պատկերանկարչութեան։

Иконопи́сство գ. չ. արհեստ պատկերանկարչութեան։

И́конопись գ. ի. պատկերագրութիւն, պատկերների նկարչութիւն։

Иконопоклоне́ніе գ. չ. պատկերապաշտութիւն։

Иконопокло́нникъ գ. ա. պատկերապաշտ։

Иконоста́сный ած. խաչկալի։

Иконоста́съ գ. ա. խաչկալ։

Ико́рникъ տ. **Икря́никъ.**

Икосаэдръ տ. **Икозае́дръ.**

Ико́та գ. ի. հեծկլտուկ, հեծուկ, կլթիկ։

Ико́тка, ико́тная трава́, ико́тникъ գ. վառվռուկ. բ.։

Икра́, ико́рка (Նւ.) գ. ի. թառափկկիթ, ձկնկիթ, խաւիար, ձուղպ, աղկիթ, քուռնկիթ, խնգլլալա։

Икри́стый ած. առատակիթ, բազմաձու ‖ հաստաթամբ։

Икри́ться, отъ— բ. ա. ձու ածել (ձկների)։

Икря́никъ, ико́рникъ գ. ա. խաւիար պատրաստող։

Икряно́й ած. խաւիարի, ձկնկիթի ‖ ‖ խաւիարէ, խաւիարից շինած։

Икря́ный ած. ձուղպ (ձկների) ‖ ձուաքար, օօլիտ։

И́ксія գ. ի. անգլիական հիրիկ. բ.։

И́лемъ գ. ա. կնձնի, թեղի, պտղի, նըշդարենի, Ճշգարենի, մօծակի ծառ։

И́ли, или́, иль շ. կամ։

Иллега́льность գ. ի. ապօրինութիւն։

Иллега́льный ած. ապօրինի։

Иллю́зія գ. ի. ցնորք, պատրանք, երազայոյս, անիրագործելի յոյսեր։

Иллюмина́ція գ. ի. լուսավառութիւն։

Иллюмино́ванный ած. լուսավառուած։

Иллюминова́ть բ. ն. լուսավառել։

Иллюмино́вка գ. ի. պատկերը զանազան գոյներով գունաւորել։

Иллюстра́ція գ. ի. նկարներ (գրքի մէջ) ‖ պատկերազարդ պարբերական թերթ։

Иллюстриро́ванный ած. պատկերազարդ։

Иллюстрирова́ть բ. ն. պատկերազարդել։

Илова́тость գ. ի. տղմուտ, տլոտութիւն։

Илова́тый ած. տղմուտ, տղմախառն։

Илъ գ. ա. տիղմ, տիղ, սիկ։

Иль տ. **Или.**

И'льма գ. է. կնձնի, պտեղն, թեղի, նըշդարենի. բ.։

Ильмо́вникъ գ. ա. կնձնիք, կնձնեաց անտառ։

Ильмови́дный ած. նշդարասերք, թեղասերք (ծառեր)։

И'льмовый ած. կնձնիի, կնձնու։

Ильмопря́дъ գ. ա. կնձնի։

И'льный ած. տղմի, տղի, տիղի, սիկի։

Има́лки գ. է. յգ. աչքախփուկ։

Имби́ръ գ. ա. տաքկոճ, կոճապղպեղ, զանճափիլ։

Имени́нникъ գ. ա., **—ница** գ. է. անձն՝ որի տօնը կատարվում է։

Имени́нный ած. անուանակոչութիւն։

Имени́ны գ. է. յգ. տօնախմբութիւն, անուանակոչութիւն։

Имени́тельный ած. (**паде́жъ**) անուանական ‖ ուղղական հոլով։

Имени́тость գ. է. մեծանունութիւն, հռչակաւորութիւն, մեծանուն լինելը։

Имени́тый ած. մեծանուն, անուանի, նշանաւոր, գերահռչակ։

И'менно մ. իսկ և իսկ, չիրաւի, այսինքն, յանուանէ։

Именно́й, имянно́й ած. անուանական։

Именова́ніе գ. չ. անուանելը, անուանակոչութիւն։

Имено́ванный ած. անուանած, անուանուած։

Именова́тельный ած. անուանող։

Именова́ть, имено́вывать բ. ն. անուանել, անուանակոչել։ **—ся** բ. ա. անուանել, կոչուել։

Имматрикуля́ція գ. է. ուսանողի անունը ցուցակ անցկացնելը։

Имови́тый, иму́щій ած. ունեւոր, հարուստ, ընչաւէտ։

Имовѣ́ріе գ. չ., **—рность** գ. է. հաւանականութիւն։

Имовѣ́рный ած. հաւանական։

Импера́торскій ած. կայսերական։

Импера́торъ գ. ա. կայսր, ինքնակալ։

Императри́ца գ. է. կայսրուհի։

Импе́рія գ. է. կայսերութիւն։

Импері́алъ գ. ա. իմպերիալ (ոսկի ռուսաց)։

Импе́рскій ած. կայսերութեան։

Импровиза́то́ръ գ. ա. յանպատրաստից խօսող, երգող և այլն, ատենաբան։

Импровиза́ція գ. է. յանկարծախօսութիւն, պատրաստաբանութիւն ‖ յանկարծերգութիւն։

Импровизи́ровать բ. ն. յանպատրաստից խօսել կամ երգել։

И'мпульсъ գ. ա. երակազարկ ‖ զարկ։

Импре́къ տ. **Имяре́къ**.

Иму́щество գ. չ. գոյք, կայք, ստացուածք, ինչք։

Иму́щій ոչ. ած. հարուստ, ընչաւէտ։

Имѣ́ніе գ. չ. գոյք, կալուածք, — **благопріобрѣте́нное**—սեփհական աշխատանքով ձեռք բերած։ — **безхозя́йственное**—անտէր գոյք։ — **вы́морочное**—ժառանգազուրկ գոյք։ —**госуда́рственное**—պետական գ.։ — **дви́жимое**—շարժական գ.։ — **недви́жимое**—անշարժ գ.։ — **нераздѣ́льное**—անբաժան գ.։ — **обще́ственное**—հասարակաց գոյք։ — **раздѣ́льное**—բաժանուած գ.։ — **родово́е**—պապենական գ.։ — **удѣ́льное**—արքունի գոյք։ — **завѣ́щанное**—հրնտակ, կտակուած գոյք։

Имѣ́ть բ. ն. ունենալ, տիրել, իշխել։ **—ся** բ. ա. լինել, գտանուել։

И'мя գ. չ. անուն ‖ համբաւ, փառք։

Имяни́никъ, —ница տ. **Имени́нникъ**.

Имяни́нный տ. **Имени́нный**.

Имяни́ны տ. **Имени́ны**.

И'мянно տ. **И'менно**.

Имянно́й տ. **Именно́й**.

Имяре́къ, импре́къ գ. ա. այս անուն։

Инавгура́ція գ. է. հանդիսաւոր բա-

ցումն (արձանի և այլն), բացման հանդէս։

Инáкій, инáковый ած. ուրիշ, ուրիշ տեսակ։

Инáко, и́нако մ. այլապէս, ուրիշ կերպ, ուրիշ եղանակ։

Инáково, и́наково տ. **Инáко.**

Инáковый տ. **Инáкій.**

Инáче, и́наче մ. ուրիշ կերպ, ուրիշ եղանակով, այլապէս, այլօրինակ։

Инáчествовать բ. չ. զանազանել, զանազանուել։

Инби́рный ած. կոճապղպեղից շինած։

Инби́рь գ. ա. կոճապղպեղ, զանճափիլ. բ.։

Инвали́дный ած. ծերացած զինուորի, անկար զինուորի։

Инвали́дъ գ. ա. ծերացած զինուոր, անկար զինուոր։

Инвентáрь գ. ա. ցուցակ ընչից։

Индеёнокъ գ. ա. փոքրիկ հնդկահաւ։

Индéечка գ. ի. հնդուհաւիկ։

Индéйка գ. ի. հնդկահաւ (էգ)։

Индéйскій пѣтýхъ գ. ա. հնդկահաւ (արու)։ **—ская смóква** գ. ի. ուպունտենի. բ.։

Индéичій ած. հնդկահաւի։

Индивидуáльность գ. ի. անհատականութիւն։

Индивидíумъ գ. ա. անհատ։

И'ндивѣть, за— բ. չ. եղեամով ծածկուել։

И'ндиго, и́ндигъ գ. ա. լեղակ։

Индигонóсный ած. լեղակաբեր։ **—ное растéніе**—լեղակաբեր բոյս։

Индиготи́нъ գ. ա. լեղակին, լրջուակ։

Индиктіóнъ, инди́ктъ գ. ա. ընդիկտիոն, շրջան տասնեհինգ տարուայ։

Индосáторъ գ. ա. մուրհակի յետեւում ստորագրող, փոխանձող։

Индиферентúзмъ գ. ա. անտարբերութիւն, անխտրականութիւն։

Индукти́вный ած. ներածող։ **—токъ**—ներածող հոսանք։

Индуктировáнный ած. ներածական։ **—токъ**—ներածական հոսանք։

Индýкторъ գ. ա. ներածող, մակածիչ։

Индýкція գ. ի. ներածումն, ներածութիւն || մակածութիւն, մակաբերութիւն։

И'ндѣ մ. այլուր, ուրիշ տեղում։

Индю́къ տ. **Индéйскій пѣтýхъ.**

Индюшёнокъ տ. **Индеёнокъ.**

Индю́шка տ. **Индéйка.**

Иневáтый ած. եղեամնածածկ, եղեամով ծածկուած։

И'ней գ. ա. եղեամ, եղեամն։

Инéрція գ. ի. ինքնագործութիւն || անգործութիւն։

Инженéрный ած. ճարտարապետական։

Инженéрскій ած. ճարտարապետի։

Инженéръ գ. ա. ճարտարապետ։

Иниціати́ва գ. ի. նախաձեռնութիւն, նախաշարժում։

Иниціáторъ գ. ա. նախաձեռն մարդ։

Инквизи́торскій ած. հաւատաքննական։

Инквизи́торъ գ. ա. քննիչ, հաւատաքննիչ, հաւատաքննին։

Инквизи́ція գ. ի. հաւատաքննութիւն։

Инкóгнито մ. ծպտեալ։

Инкорпорáція գ. ի. ներձուլումն, կլանումն։

Иннервáція գ. ի. գրգռում ջղերի։

Иння́ха գ. ի. փայլունկ Կամչատկայի. ձ.։

Инови́дный, инообрáзный ած. այլակերպ, այլաձեւ, այլազան։

Иновѣ́рецъ գ. ա. այլադաւան, այլակրօն (մարդ)։

Иновѣ́ріе գ. չ. այլադաւանութիւն։

Иновѣ́рный, иновѣ́рческій ած. այլադաւան, այլադէն։

Иногдá մ. երբեմն, երբեմնակի։

Иногорóдецъ գ. ա. օտարաքաղաքացի, օտար քաղաքի բնակիչ։

Иногорóдный ած. օտարաքաղաքացի։

Инозéмецъ գ. ա., **—земка** գ. ի. օտար երկրացի, օտարազգի, օտարաբնիկ, օտարաշխարհիկ։

Инозéмный ած. օտարական, օտար երկրի։

Инозначéніе գ. չ. ուրիշ նշանակութիւն, այլ նշանակութիւն։

Инознáчущій ած. այլանշան, այլիմաստ, այլիմաց։

Инóй ած. ուրիշ, միւս, ուրիշ մէկը։

И'нокиня գ. ի. միանձնուհի։

И'нокъ գ. ա. միանձն, աբեղայ։

Иномы́сленный ած. այլախոհ, այլաբան, ուրիշ կերպ հասկացող։

Иномы́сліе գ. չ. այլախոհութիւն, ուրիշ կերպ մտածողութիւն։

Инообрáзный տ. **Инови́дный.**

Иноплемéнникъ, инородéцъ գ. ա. այլազգի, օտարացեղ (մարդ)։

Иноплемéнный, инорóдный ած. այլազգի, այլացեղ, այլատոհմիկ, օտարացեղ, օտարածին։

Иносказáніе գ. չ. այլաբանութիւն, նմանաբանութիւն, այլախօսութիւն, առակ || նմանութիւն։

Иносказáтельность գ. ի. այլաբանական ոճ, այլաբանութեան իմաստ։

Иносказáтельно մ. առակով, այլախօսիկ, այլաբանօրէն։

Иносказáтельный ած. այլաբանական, այլասացիկ, առակաւոր, այլաբանօրէն։

Инострáнецъ գ. ա. օտարական, օտարաշխարհիկ, օտար երկրացի, այլազգի։

Инострáнка գ. ի. օտարուհի։

Инострáнный ած. օտարական, օտարաշխարհիկ, օտար երկրի, օտարազգի։

Инохóдецъ գ. ա. միակողմանի գնացքով ձի, եօրղայ ձի։

Инохóдный ած. եօրղայի։

И'ноходь գ. ի. եօրղայութիւն։

Иноцвѣ́тный ած. այլագոյն, ուրիշ գոյն ունեցող։

И'ночески մ. միանձնի նման։

И'ноческій ած. միանձնական, վանական, աբեղայական։

И'ночество գ. չ. միանձնութիւն, աբեղայութիւն, նորընծայութիւն։

И'ночествовать բ. չ. միանձնանալ, աբեղայ դառնալ։

Инóчимъ գ. ա. խորթ որդի, ուրջու։

Инспéкторскій ած. տեսչական։

Инспéкторство գ. չ. տեսչութիւն։

Инспéкторша գ. ի. տեսչի ամուսին։

Инспéкторъ գ. ա. տեսուչ։

Инспектри́са գ. ի. տեսչուհի։

Инстáнція գ. ի. դատակարգութիւն ատենական տեղերի։

Инсинуáція գ. ի. ակնարկութիւն։

Инсти́нктъ գ. ա. բնազդում, բնական ձգտում։

Инстинкти́вно մ. բնազդմամբ։

Инстинкти́вный ած. բնազդման, բնազդումի || բնազդական։

Институ́тка գ. ի. ճեմարանի աշակերտուհի։

Институ́тъ գ. ա. ճեմարան, ինստիտուտ || կացուրդ, ժողով։

Инстру́кторъ գ. ա. մարզիչ։

Инстру́кція գ. ի. հրահանգ, ուղղեցոյց, պատուէր, հրաման։

Инструментáльный ած. գործիքով || նուագարանական։

Инструмéнтъ գ. ա. գործիք || նուագարան։

Инсургéнтъ գ. ա. ապստամբ։

Инсуррéкція գ. ի. ապստամբութիւն, խռովութիւն։

Интегрáція գ. ի. ամբողջը գտնելը (տարրերական քանակութեան օգնութեամբ)։

Интегрáлъ գ. ա. ամբողջական թիւ, ինտեգրալ։

Интегрáльный ած. ամբողջական։ **—ное исчислéніе** — ամբողջական հաշիւ (թուահաշիւ)։

Интегри́ровать բ. ն. ամբողջը գտնել (տարբերական քանակութեան օգնութեամբ)։

Интеллектуа́льный ած. մտաւոր, վերացական։

Интенда́нтскій ած. պաշարապետի։

Интенда́нтство գ. չ. վարչութիւն պաշար հայթայթելու, տեսչութիւն (պաշարեղինաց եւայլն), ինտենդանտութիւն։

Интенда́нтъ գ. ա. մթերանոցապետ, ինտենդանտ, պաշարապետ (զինուորական)։

Интерва́лъ գ. ա. միջոց, անջրպետ, հեռաւորութիւն։

Интереса́нтъ գ. ա., **—тка** գ. ի. շահասէր, օգտածարաւ (մարդ)։

Интере́сецъ գ. ա. փոքրիկ շահ, փոքրիկ օգուտ։

Интере́сно բ. և ք. հետաքրքիր ‖ հետաքրքիր է, հետաքրքիր կը լինի։

Интере́сность գ. ի. հետաքրքիր լինելը։

Интере́сный ած. հետաքրքիր, սքանչելի ‖ շահաւոր, օգտաւէտ։

Интересова́ть բ. ն. հետաքրքրել, հետաքրքրութիւնը շարժել կամ յուզել։ **—ся** բ. ա. հետաքրքրուել։

Интере́съ գ. ա. հետաքրքրութիւն ‖ ‖ օգուտ, շահ։

Интерме́дія գ. ի. միջախաղ, միջանկեալ ներկայացում, միջանկեալ տեսարան։

Интернаціона́льный ած. միջազգային, միջնազգային։

Интерну́нцій գ. ա. նուիրակի փոխանորդ (Հռոմայ պապի)։

Интерполи́ровать բ. ն. տեղը դնել, խառնել, աւելացնել (մաթեմատիկայի մէջ)։

Интерфере́нція գ. ի. ընդհատութիւն, իրերախառնում (ճառագայթների եւայլն)։

Инти́мность գ. ի. մտերմութիւն, սրտակից բարեկամութիւն։

Инти́мный ած. մտերիմ, բարեկամական։

Интона́ція գ. ի. ելեւէջ ձայնի, առոգանութիւն։

Интри́га գ. ի. խարդաւանութիւն, խարդախութիւն, խորամանկութիւն, գաղտնի վարմունք, գաղտնի հնարք ‖ կընճիռ, դժուարութիւն։

Интрига́нтъ գ. ա., **—тка** գ. ի. խառնակիչ, նենգամիտ, բանսարկու, քսու, գաղտամէտ։

Интригова́ть բ. չ. մեքենայել, նիւթել, դաւել։

Интрю́мъ գ. ա. նաւախառ։

Инули́нъ գ. ա. ընակղմուխ (քիմ. բաղ.)։

Инфанте́рія գ. ի. հետեւակ զօրք։

Инфа́нтъ գ. ա., **—ти́на** գ. ի. գահաժառանգ, թագաժառանգ (Իսպանիայի)։

Инфле́ксія գ. ի. խոտորում կամ բեկում (լուսոյ ճառագայթների)։

Инфузо́рія գ. ի. ծորաճճի, որդեկ. կ.։

Иный տ. **Ино́й.**

Ипа́тка գ. ի. ծովաթութակ. թ.։

Ипекакуа́на գ. ի. ոսկետակ, գծատակ, իպիկայ (արմատ)։

Ипе́рбола տ. **Гипе́рбола.**

Иподіа́констве գ. չ. կիսասարկաւագութիւն։

Иподіа́конъ գ. ա. կիսասարկաւագ։

Ипоста́сь տ. **Ѵпоста́сь.**

Ипоте́за տ. **Гипоте́за.**

Ипоте́ка տ. **Гипоте́ка.**

Ипотену́за տ. **Гипотену́за.**

Ипохо́ндрикъ գ. ա. տրտում, տխուր, սեւամաղձ, մաղձոտ (մարդ)։

Ипохондри́ческій ած. սեւամաղձոտ, մաղձոտ։

Ипохо́ндрія գ. ի. տրտմութիւն, տխրութիւն, ախոնդանոտութիւն։

Ирга́ գ. ի. գկեռի, գղեարենի. բ.։ ‖ գըկեռ (պտուղ)։

Ири́дъ, —дій գ. ա. իրիդիում, իրիդիոն (քիմ. պրզ. մրմին)։

И'рисъ գ. ա. ծիածան || հերիկ, լուրջ շուշան. բ.:

Ирь գ. է. բաշղտակ. բ.:

Ирмоло́гій գ. ա. գիրք նախերգանաց հանդերգութեան:

Ирмо́съ գ. ա. նախերգանք:

Иро́й, иро́йскій տ. **Геро́й, геро́йскій.**

Ирони́чески մ. հեգնօրէն, հեգնաբար, հեգնութեամբ:

Ирони́ческій ած. հեգնական:

Иро́нія գ. է. հեգնութիւն, հեգնաբանութիւն:

Иррада́ція գ. է. շողարձակութիւն, շողացումն, շողում:

Ирраціона́льный ած. անհամաչափ (մաթ.):

Иррегуля́рный ած. անկանոն: **—ныя войска́**—անկանոն զօրք:

Ирригá́ція գ. է. արուեստական ոռոգումն:

И'рха գ. է. խադախ (ոչխարի կամ այծի կաշի մշակած):

Иръ գ. ա. խունկեղէգն. բ.:

Ирь տ. **И'рисъ.**

Искажа́ть, —кази́ть բ. ն. խանգարել, աւերել, վնասել || աղճատել, խեղաթիւրել: **—ся** բ. ա. խանգարուել, վնասուել || աղճատուել, խեղաթիւրուել:

Искаже́ніе գ. չ. խանգարում, վնասելը || աղճատելը, խեղաթիւրելը:

Искажённый ած. խանգարուած, վնասուած || աղճատուած, խեղաթիւրուած:

Искази́ть տ. **Искажа́ть.**

Иска́лывать, —коло́ть բ. ն. ծակոտել, ծակծկել || ճեղքել, ճեղքոտել: **—ся** բ. ա. ճեղքուել || ծակծկուել:

Иска́ніе գ. չ. որոնելը, փնտռելը, խուզարկութիւն, որոնում:

И'сканный ած. որոնած, փնտռած:

Иска́пать տ. **Зака́пать.**

Иска́пывать, —копа́ть բ. ն. փորել, փորփրել: **—ся** բ. ա. փորուել, փորփրուել:

Иска́тель գ. ա. որոնող, որոնիչ, խնդրակ, խուզարկու, հետամուտ:

Иска́тельница գ. է. խնդրակուհի, որոնող:

Иска́тельность գ. է. հետախոյզ բնաւորութիւն:

Иска́тельный ած. հետամուտ, որոնող:

Иска́ть, —кивать բ. ն. որոնել, փնտռել || հետազօտել || թեկին ածել:

Иска́тельство գ. է. հետամտութիւն, խուզարկութիւն || թեկնածութիւն:

Исклёвывать, исклева́ть տ. **Выклёвывать.**

Исключа́ть, —чи́ть բ. ն. մերժել, հանել, դուրս ձգել: **—ся** բ. ա. հանուել:

Исключённый ած. հանուած, մերժուած:

Исключа́я մ. հանելով, 'ի բաց առնելով:

Исключе́ніе գ. չ. բացառութիւն || հանելը, մերժելը, արտաքսելը:

Исключи́тельно մ. միմիայն, յատկապէս, բացառապէս:

Исключи́тельный ած. բացառիկ, բացառական:

Исключи́ть տ. **Исключа́ть.**

Искова́ть տ. **Вы́ковать.**

Искове́рканный ած. ծռմռուած || աղճատուած, խեղաթիւրուած:

Искове́ркивать, —кать բ. ն. կոտրել, ծռել, ծալծլել || խանգարել, աղճատել, խեղաթիւրել: **—ся** բ. ա. ծռմռուել || խեղաթիւրուել, աղճատուել:

Искова́й, —вы́й ած. պահանջի, պահանջողական:

Исковы́ривать, —ря́ть բ. ն. փորել, ծակոտել || խառնխառնել, քչփորել: **—ся** բ. ա. փորփրուել || քչփորուել:

Исковы́рянный ած. փորփրած || քչփորուած:

Исколá́чивать, —лоти́ть բ. ն. ջար-

դել, ջարդոտել, կոտրել, կոտրտել ‖ ‖ գործ դնել, մսխել։

Исколеси́ть բ. ն. ամեն կողմ Ճանապարհորդել, տեղ չը Թողնել մանգալ։

Исколоти́ть տ. **Исколáчывать.**

Исколóтый ած. ծակծկուած ‖ Ճեղքուած։

Исколóть տ. **Искáлывать.**

Исколóченный ած. ջարդուած, կոտրտած։

Исколупáть տ. **Колупáть.**

Исколѣ́ть բ. չ. ընդարմանալ, ցրտից փետանալ ‖ մեռնել, սատկել։

Искóмый ած. փնտռուած, որոնած, որոնելի։ **—мое числó**—որոնելի Թիւ, որոնած Թիւ։

Искони́ մ. իսկզբաննէ, սկզբից։

Искóнный ած. անյիշատակ, հին։

Ископáемый ած. հանքային բրածոյ, հանածոյ։ **—мое живóтное**—բրածոյ կենդանի։

Искóпанный ած. փորած, փորփրած։

Ископáть տ. **Искáпывать.**

Ископти́ть բ. ն. մրոտել, ծխելով մրոտել։

Ископчённый ած. մրոտած, ծխոտած։

Ископы́титься տ. **Ископы́чиваться.**

И'скопыть գ. ի. փրէպ քայլ, լոքձ (ձիու ոտքերի)։

Искоренéніе գ. չ. արմատախիլ անելը ‖ ‖ քաղհելը, կորզելը։

Искоренённый ած. արմատախիլ արած, բնաջինջ արած։

Искорени́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. արմատախիլ անող, բնաջինջ անող, սպառող, ջնջող, կործանող։

Искорени́тельный ած. ջնջող, կործանիչ, արմատախիլ անող։

Искореня́ть, —ни́ть բ. ն. արմատախիլ անել, բնաջինջ անել, կործանել, ջնջել, հետաջինջ անել։ **—ся** բ. ա. արմատախիլ լինել, բնաջինջ լինել։

И'скорка տ. **И'скра.**

И'скорникъ գ. ա. կարմիր գայլախազ (քար)։

Искорóбить բ. ն. ծռծռել, ծամռել։ **—ся** բ. ա. ծամռուել։

Искорóбленный ած. ծռմռուած.

И'скоса մ. կողմնակի, ծուռ, աչքի տակով։

Искоси́ть բ. ն. ծռել ‖ բոլորը հնձել։ **—ся** բ. ա. ծռուել, ծուռը նայել։

И'скра, —корка գ. ի. կայծ ‖ նշան, նշանախեց։

Искрамѣ́ръ գ. ա. կայծաչափ։

Искрáивать, —раи́ть բ. ն. ձևել, կտրել։

И'скренне տ. **И'скренно.**

И'скренній ած. անկեղծ, մտերիմ, սրտակից, հաւատարիմ։

И'скренно մ. անկեղծութեամբ, անկեղծ սրտով։

И'скренность գ. ի. անկեղծութիւն, մտերմութիւն։

Искрести́ть բ. ն. խաչակնքել (մի քանի անգամ)։

Искрещённый ած. խաչակնքուած (մի քանի անգամ)։

Искри́вина գ. ի. կորութիւն, ծռութիւն։

Искривлéніе գ. չ. կորանալը, ծռուելը։

Искривлённый ած. ծռուած, կորացած, ծամածուռ։

Искривля́ть, —ви́ть բ. ն. ծռել, կորացնել, Թիւրել։ **—ся** բ. ա. ծռուել, կորանալ։

Искри́стый ած. բազմակայծ, կայծակնացայտ, պեծպծող, շողշողուն։

И'скри́ться, за— բ. ա. կայծեր արձակել ‖ շողշողալ, պեծին տալ։

Искрои́ть տ. **Искрáивать.**

Искромётный ած. կայծարձակ։

Искромсáть բ. ն. կտրտել, կտոր կտոր անել։

Искропáть բ. ն. կարկտել, շատ տեղեր կարել։

Искрóшенный ած. փշրուած, բրդուած։

Искроши́ть բ. ն. փշրել, մանրացնել, բրդել, կտոր կտոր անել։ **—ся** բ. ա. փշրուել, բրդուել։

Искря́къ գ. ա. կայծաքար։

Искупа́ть, —пля́ть, —пи́ть բ. ն. փրկել, ազատել || Թափել։ **—ся** բ. ա. փրկուել։

Искупи́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. ազատիչ, փրկող, գերեհան || փրկիչ։

Искупи́тельный ած. քաւիչ, փրկարար, ազատարար։

Искупи́ть տ. **Искупа́ть.**

Искупле́ніе գ. չ. փրկութիւն, ազատութիւն || փրկագործութիւն։

Искуплённый ած. փրկուած։

Искупля́ть տ. **Искупа́ть.**

Иску́пъ տ. **Искупле́ніе.**

Иску́ренный ած. ծխած, ծխելով սպառուած։

Иску́ривать, —ри́ть բ. ն. ծխելով սպառել։ **—ся** բ. ա. ծխելով սպառուել։

Иску́санный ած. խածոտած, խածխըծած, կծոտած։

Искуса́ть տ. **Иску́сывать.**

Искуси́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. փորձիչ, բանսարկու։

Искуси́тельный ած. պատրողական, փորձելու համար ծառայող։

Искуси́ть տ. **Искуша́ть.**

Иску́сникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. հմուտ, գիտակ, քաջավարժ։

Иску́сно մ. Ճարտարութեամբ, յաջողակութեամբ, Ճարտար։

Иску́сность գ. ի. Ճարտարութիւն, Ճարտար կամ հմուտ լինելը։

Иску́сный ած. Ճարտար, կիրթ, վարժ, հմուտ, քաջարուեստ, քաջածանօթ, քաջավարժ, բազմահնար, Ճարտարարուեստ, Ճարտարաշէն, հնարիմաց, հնարագէտ, յաջողակ, Ճարտարակերտ, գեղանուրբ։

Иску́сственный ած. արուեստական, շինծու։

Иску́сство, —ку́ство գ. չ. արուեստ, Ճարտարութիւն, հնարք, վարժութիւն, յաջողակութիւն։ **— артилерíйское—** գնդաձգութիւն։ (**Изя́щныя иску́сства**—գեղարուեստք։)

Иску́съ գ. ա. փորձ, փորձառութիւն։

Иску́сывать, —са́ть բ. ն. խածոտել, խածխծել, կծոտել։

Искуша́ть, —куси́ть բ. ն. փորձել || || քննել, իմանալ || հրապուրել, խաբել։ **—ся** բ. ա. փորձուել, փորձով իմանալ։

Искуше́ніе գ. չ. փորձութիւն, փորձանք։

Искушённый ած. փորձուած։

Искъ գ. ա. պահանջ, պահանջողութիւն։ **— встрѣчный**—բողոքընդդէմ, ընդդիմաբողոք։

Ислами́змъ գ. ա. մահմեդականութիւն։

Исла́мъ գ. ա. մահմեդական։

Исла́ндскій ած. **мохъ** իսլանդեան մամուռ։ **—шпатъ**—իսլանդեան որձաքար։

Испази́ть բ. ն. ռմկօրէն. Ճեղքեր անել։

Испа́костить բ. ն. կեղտոտել, աղտոտել, խանգարել, ապականել։

Испа́кощенный ած. կեղտոտած, աղտոտած, ապականած։

Испаре́ніе գ. չ. գոլորշիացումն, շոգիացումն || արտաշնչութիւն, արտաբուրումն։

Испа́ренный ած. գոլորշացրած։

Испа́рина գ. ի. քրտինք։

Испаря́ть, испа́ривать, испа́рить բ. ն. գոլորշիացնել։ **—ся** բ. ա. գոլորշիանալ, ցնդել || արտաբուրել։

Испа́ханный ած. հերկած, բոլորովին հերկուած։

Испаха́ть բ. ն. վարել, հերկել, մշակել։ **—ся** բ. ա. հերկուել։

Испа́чканный ած. բոլորովին կեղտոտուած, ապականուած։

Испа́чкивать, —кать բ. ն. ապականել, բոլորովին ապականել, կեղտոտել։ **—ся** բ. ա. բոլորովին կեղտոտուել, ապականուել։

Испепеле́ніе գ. չ. *մոխիր դարձնելը։*
Испепелённый. ած. *մոխիր դարձրած։*
Испепеля́ть, —ли́ть բ. ն. *մոխիր դարձնել, մոխիր շինել։* **—ся** բ. ա. *մոխիր դառնալ։*
Испестри́ть տ. **Испещря́ть.**
Испечённый ած. *խանձուած, խանձած։*
Испе́чь բ. ն. *թխել, խորովել, տապակել։* **—ся** բ. ա. *խորովուել, տապակուել։*
Испещре́ніе գ. չ. *խայտաբղէտ անելը, նաշխելը։*
Испещрённый ած. *երփներանգ, երփնանկար, նաշխուած, խայտաբղէտ, խայտաճամուկ։*
Испещря́ть, —пестри́ть բ. ն. *նաշխել, երփներանգ ներկել։* **—ся** բ. ա. *նաշխուել։*
Испива́ть, —пи́ть բ. ն. *բոլորը խմել, ծծել, դատարկել, կոնծել։*
Испи́ленный ած. *բոլորովին սղոցուած։*
Испи́ливать, —лить բ. ն. *բոլորը սղոցել։* **—ся** բ. ա. *բոլորովին սղոցուել։*
Испи́санный ած. *բոլորը գրուած։*
Испи́сывать, —са́ть բ. ն. *գրելով լցնել, բոլորը գրել։* **—ся** բ. ա. *բոլորը գրուել։*
Испито́й ած. *լղար, սակաւարիւն, մաշուած։*
Испи́ть տ. **Испива́ть.**
Исплутова́ться բ. ա. *կատարեալ խարդախ դառնալ։*
Исповѣда́ніе գ. չ. *խոստովանութիւն։*
Исповѣда́тель գ. ա. *խոստովանեցնող, խոստովանահայր։*
Исповѣда́ть տ. **Исповѣдывать.**
Исповѣдная ած. և գ. է. *խոստովանարան։*
Исповѣдникъ գ. ա., **—ница** գ. է. *խոստովանող։*
Исповѣдничій, —ческій ած. *խոստովանողի։*
Исповѣдно́й, —ный ած. *խոստովանանքի, խոստովանութեան։*
Испове́дывать, —довать, —дать բ. ն. *խոստովանացնել։* **—ся** բ. ա. *խոստովանել, ընդունել։*
И'сповѣдь գ. է. *խոստովանութիւն, խոստովանանք։*
Исподни́ца, —ничка գ. է. *ներքնազգեստ, շրջազգեստ։*
Исподный ած. *ներքնազգեստի։*
Испо́дній ած. *ներքին, ստորին։* **—нее пла́тье**—*շապիկներ, վարտիկ, փոխան, ստաց շոր։*
И'сподоваль մ. *կամաց կամաց, սակաւ առ սակաւ։*
Исподтиха́, —тишка́ մ. *ծածուկ, գաղտնի, աչքի տակով։*
Испо́дъ, —до́къ գ. ա. *ներքին մասը, ներքին կողմը։*
Испоко́нъ մ. *անյիշատակ, հին ժամանակից։*
Испола́ть մկբ. *կեցցէ, ողջոյն։* **—ю́ному геро́ю**—*ողջո՜յն մատաղահաս հերոսին։*
Исполи́нскій ած. *հսկայական, տիտանեան։*
Исполи́нъ գ. ա. *հսկայ, վիթխարի, յաղթանդամ (մարդ)։*
Исполне́ніе գ. չ. *կատարում, իրագործութիւն, կատարելը, լրացնելը։*
Испо́лненный ած. *կատարուած, իրագործուած || լցուած, լի։*
Испо́лнимый ած. *կատարելի, իրագործելի, գործադրելի։*
Исполни́тель գ. ա., **—льница** գ. է. *գործող, գործադիր։*
Исполни́тельный ած. *գործադրական, գործադիր։*
Исполня́ть, —нить բ. ն. *կատարել, իրագործել, գործադրել։* **—ся** բ. ա. *կատարուել, իրագործուել։*
Исполосова́ть տ. **Полосова́ть.**
И'сполу մ. *կիսով չափ, կիսած։*
Испоро́тый ած. *պատռած, քակած։*

Испоро́ть բ. ն. *քանդել, քակել, պատռել։*

Испо́ртить տ. **По́ртить.**

Испо́рченность գ. ի. *խանգարում, ապականութիւն, խանգարուած լինելը։*

Испо́рченный ած. *խանգարուած, վնասուած, եղծուած || եղծամիտ։*

Испости́ться բ. ա. *պաս բռնելուց նիհարանալ։*

Испра́ва տ. **Исправле́ніе.**

Исправи́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. *ուղղող, ուղղիչ, կատարող։*

Исправи́тельный ած. *ուղղիչ, զգաստացուցիչ։*

Исправле́ніе, —ва գ. *ուղղելը || կատարելը։*

Испра́вленный ած. *ուղղուած։*

Исправля́ть, —вить բ. ն. *ուղղել, բարեկարգել, յարմարեցնել, նորոգել, կատարել, վարել։* **—ся** բ. ա. *ուղղուել, զգաստանալ։*

Испра́вникъ գ. ա. *ոստիկան, կարգապահ։*

Испра́вно մ. *ճշտութեամբ || մաքուր։*

Испра́вность գ. ի. *ճշտութիւն, ուղղութիւն || մաքրութիւն։*

Испра́вный ած. *ճիշտ, ճշգրիտ, փութաջան || մաքուր։*

Испражне́ніе գ. չ. *կղկղանք, քակոր։*

Испражнённый, испразднённый ած. *դատարկուած։*

Испражня́ть, —раздни́ть բ. ն. *դատարկել։* **—ся** բ. ա. *դատարկուել։*

Испраздни́тельный ած. *դատարկելու ծառայող։*

Испраздни́ть տ. **Испражня́ть.**

Испро́шенный ած. *խնդրուած, աղաչած։*

Испра́шивать, —проси́ть բ. ն. *մաղթել, խնդրել, հայցել, աղաչել։*

Испро́бовать բ. ն. *փորձել։*

Испро́бованный ած. *փորձած։*

Испроверга́ть, —гнуть բ. ն. *կործանել, տապալել, քանդել։* **—ся** բ. ա. *կործանուել, քանդուել։*

Испроверже́ніе գ. չ. *կործանելը, տապալելը, քանդելը։*

Испрове́рженный, —гну́тый ած. *կործանուած, տապալուած, ցած ի գլորած։*

Испроси́ть տ. **Испра́шивать.**

Испроше́ніе գ. չ. *խնդրելը, հայցելը, աղաչելը։*

Испры́сканный ած. *սրսկուած։*

Испры́скать բ. ն. *սրսկել (շատ տեղ)։*

Испря́денный ած. *բոլորը հիւսուած։*

Испря́сть բ. ն. *հիւսել (մինչ աւարտը)։*

Испу́га տ. **Испу́гъ.**

Испу́ганный ած. *վախեցած, ահաբեկ։*

Испугать բ. ն. *վախեցնել։* **—ся** բ. ա. *վախենալ։*

Испу́гъ գ. ա. *երկիւղ, վախ, ահ։*

Испужа́ть տ. **Испуга́ть.**

Испуска́ніе գ. չ. *արձակելը, հանելը, բուրելը, արտացօլելը։*

Испуска́ть, —сти́ть բ. ն. *արձակել, հանել, բուրել, շնչել, արտացօլել։*

Испу́щенный ած. *արձակուած || բուրած։*

Испыта́ніе գ. չ. *փորձելը, քննութիւն || փորձ։*

Испы́танный ած. *փորձուած։*

Испыта́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. *փորձող, քննիչ, հարցաքննող։*

Испыта́тельный, —тующій ած. *քննական, զննիչ։*

Испы́тывать, —та́ть բ. ն. *փորձել, քննել, հետազօտել, ստուգել, իմանալ || տոկալ, կրել, համբերել, տանել։* **—ся** բ. ա. *փորձուել։*

Испятна́ть բ. ն. *բծաւորել, բծերով ծածկել։*

Иссо́пъ գ. ա. *ծոթրին, ծէթրոն. բ. || մշտիկ, սրսկիչ աւել։*

Иссо́повый ած. *ծոթրինի || մշտիկի։*

Истаева́ть, —та́ять բ. չ. *հալչել, հալել || հիւծել, մաշել։*

Истáптывать, —топтáть բ. ն. կոխկրտել, կլխճոբել, լմել, ճմրթել: **—ся** բ. ա. կոխկրտուել, կլխճոբուել:

Истáсканный ած. մաշուած:

Истáскивать, —кáть բ. ն. քաշքշել, պատառոտել, մաշել: **—ся** բ. ա. մաշուել:

Истáчивать, —точи́ть բ. ն. սրելով մաշել: **—ся** բ. ա. սրելով մաշուել:

Истáять տ. **Истаевáть.**

Истекáть, —тéчь բ. չ. հոսել, վազել, ծորել, բղխել, դուրս գալ:

Истереби́ть բ. ն. քարշել, ձգձգել, գզել:

Истерéть տ. **Истирáть.**

Истéрзанный ած. կտոր-կտոր եղած, պատառոտուած, գիշատուած:

Истерзáть բ. ն. գիշատել || պատառոտել: **—ся** բ. ա. կտոր-կտոր լինել:

Истéрика գ. ի. արգանդախեղդ (ջղային հիւանդ. կանանց) || ուշաթափութիւն:

Истери́ческій ած. արգանդախեղդի:

Истёртый ած. քսուելով մաշուած:

Истесáть տ. **Тесáть.**

Истéцъ գ. ա., **—ти́ца** գ. ի. բողոքարկու, պահանջող, դատախազ:

Истечéніе գ. չ. հոսելը, բղխում, արտահոսում, ընթացք, գնացք:

Истéчь տ. **Истекáть.**

И'стина գ. ի. ճշմարտութիւն:

И'стинно մ. ճշմարտիւ, արդարև, այո:

И'стинный ած. ճշմարիտ, ստոյգ, հաւաստի, իսկ, ճշգրիտ, անսուտ, ճշգրտապատում:

Истирáть, —рéть բ. ն. սպառել, մաշել, փշրել, քերել: **—ся** բ. ա. քսուելով մաշուել:

Исткáніе գ. չ. գործուածք, հիւսուածք:

Исткáнный ած. գործուած, հիւսուած:

Исткáть բ. ն. գործել, հիւսել:

Истлѣвáть, —лѣть բ. չ. փթել, ապականել, նեխել:

Истлѣніе գ. չ. նեխում, փտելը, ապականելը:

Истóдъ գ. ա. կաթնախոտ, կաթնխոտ, դայեակնիկ. բ.:

Истóкъ գ. ա. ակունք, աղբերակն, գետակունք:

Истолковáніе գ. չ. մեկնութիւն, բացատրութիւն:

Истолкóванный ած. մեկնած, բացատրած:

Истолковáтель գ. ա., **—льница** գ. ի. մեկնիչ, մեկնող, բացատրող:

Истолкóвывать, —ковáть բ. ն. մեկնել, բացատրել: **—ся** բ. ա. մեկնուել, բացատրուել:

Истолкýемый ած. բացատրելի:

Истолочённый ած. փշրած, մանրած:

Истолóчь բ. ն. փշրել, մանրել, ծեծել:

Истóма գ. ի. յոգնածութիւն, դադրածութիւն, խոնջութիւն:

Истоми́ть տ. **Истомля́ть.**

Истомлéніе գ. չ. դադրեցնելը, յոգնեցնելը, բեզարացնելը:

Истомлённый ած. դադրած, վաստակած, յոգնած:

Истомля́ть, —ми́ть բ. ն. դադրացնել, վաստակեցնել, ձանձրացնել:

Истóмный ած. ձանձրացնող, վաստակեցնող, յոգնեցնող:

Истомѣлость գ. ի. ձանձրութիւն:

Истомѣлый ած. ձանձրացնող, ձանձրացուցիչ:

Истомѣть տ. **Томѣть.**

Истони́ть բ. ն. բարակացնել, նրբացնել:

Истончáлый ած. բարակացած, նրբացած:

Истончáть բ. չ. բարականալ, նրբանալ:

Истончи́ть տ. **Истони́ть.**

Истопи́ть բ. ն. վառել (վառարանը և այլն) || հալել: **—ся** բ. ա. վառուել || || հալուել:

Истóпленный ած. վառուած || հալուած:

Истóпки, отóпки գ. ա. յգ. մաշուած (հողաթափ և այլն), չանթ:

И'стоплево գ. չ. վառելիք:

Истопле́ніе գ. չ., **—пка** գ. ի. վառելը։

Истопни́къ գ. ա. հնոցպան, վառարան վառող, տճ. քիւլհանչի։

Истопни́чать բ. չ. հնոցպանութիւն անել։

Исто́птанный ած. կոխկռտած, կխճորած։

Истопта́ть տ. **Иста́птывать.**

Исторга́ніе, —торже́ніе գ. չ. յափշտակելը, կորզելը, խլելը։

Исторга́ть, —гнуть բ. ն. յափշտակել, կորզել, խլել։ **—ся** բ. ա. խլուել, կորզուել, յափշտակուել։

Исто́рженный, исто́ргнутый ած. յափշտակուած, խլուած, կորզուած։

Исто́рикъ գ. ա. պատմաբան, պատմագիր։

Истори́чески մ. պատմաբանօրէն։

Истори́ческій ած. պատմական։

Исторіогра́фъ գ. ա. պատմագիր, պատմաբան։

Исто́рія գ. ի. պատմութիւն։

И́сто́сть գ. ի. իրականութիւն, իսկութիւն։

Источа́ть, —чи́ть բ. ն. բղխեցնել, հոսեցնել || սրել, յեսանել։ **—ся** բ. ա. բղխել, հոսել || սրուել։

Источённый ած. սրուած || սրելով մաշուած։

Источе́ніе գ. չ. սրելով մաշելը || բղխելը, հոսելը։

Исто́чина գ. ի. առու, փոս, ջրի ուղք։

Источи́ть տ. **Иста́чивать.**

Источи́ть տ. **Вытачивать.**

Исто́чникъ գ. ա. աղբիւր, աղբերակն։

Исто́чничекъ գ. ա. հոզեստուն։

Истоща́лый ած. լղարուած, նիհարած։

Истоща́ніе տ. **Истоще́ніе.**

Истоща́ть, —щева́ть, —щи́ть բ. ն. նիհարացնել, ուժաթափ անել, նուազեցնել, զապնեցնել։ **—ся** բ. ա. նիհարանալ, ուժասպառ լինել։

Истощённый ած. նուազ, ուժասպառ։

Истоще́ніе գ. չ. նուազելը, պակասելը, սպառելը, ուժաթափութիւն։

Истощи́тельный ած. նուազեցնող, սպառիչ։

Истощи́ть տ. **Истоща́ть.**

Истра́та գ. ի. ծախսելը, վատնում, բոլորը ծախսելը։

Истра́чивать, истра́тить տ. **Издéрживать и издержа́ть.**

Истреби́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. սպառող, ջնջող, բնաջինջ անող || աւերող, կործանող, քանդող։

Истреби́тельный ած. կործանիչ, աւերիչ։

Истребле́ніе գ. չ. աւերելը, կործանելը, ջնջելը։

Истреблённый ած. բնաջինջ եղած։

Истребля́ть, —би́ть բ. ն. կործանել, աւերել, բնաջինջ անել, արմատախիլ անել։ **—ся** բ. ա. բնաջինջ լինել։

Истре́бовать տ. **Вы́требовать.**

Истрезвля́ть տ. **Вытре́звливать.**

Истре́скаться բ. ա. ճեղքոտել, ճեղճեղքուել։

Истряса́ть, —сти́ բ. ն. ցրուել, թօթափել, ցնցել։ **—ся** բ. ա. թօթափուել։

Истрясённый ած. ցնցուած, թօթափած։

Истука́нный ած. կուռքի, արձանի։

Истука́нщикъ գ. ա. անդրիագործ, կուռք շինող։

Истука́нъ գ. ա. կուռք, անդրի, արձան։

Исту́пленный ած. բութ։

Иступля́ть, —пить բ. ն. բթացնել։ **—ся** բ. ա. բթանալ։

Истцо́вый ած. պահանջողի։

И́стый ած. ճշմարիտ, իսկական, իսկ։

Исты́канный ած. խրած, ծակծկած։

Исты́кивать, —ты́кать բ. ն. խրել || ծակոտել, ծակծկել։ **—ся** բ. ա. խրուել || ծակծկուել։

Истяза́ніе գ. չ. բռնի հարցափորձ, տանջանք։

Истя́занный ած. տանջուած, սպառնալիքով հարցափորձուած։

Истязáтель գ. ա. *հարցուփորձ անող (սպառնալիքով), տանջող։*
Истязáтельный ած. *տանջանքի։*
Истязáть բ. ն. *տանջել, չարչարել։* **—ся** բ. ա. *տանջուել, հարձուփորձուել։*
Исхáживать, —ходи́ть բ. ն. *շատ տեղ ման գալ, շրջել։*
Исхищáть, —хи́тить բ. ն. *յափշտակել, խլել, փախցնել, դուրս հանել։* **—ся** բ. ա. *խլուել, յափշտակուել։*
Исхищённый ած. *խլուած, փախցրած, յափշտակուած։*
Исхлёстанный ած. *մտրակուած, խարազանուած։*
Исхлёстывать, —тáть բ. ն. *մտրակել, խարազանել, ծեծել։* **—ся** բ. ա. *մտրակուել ‖ կտրուել։*
Исходáтайствованіе գ. չ. *միջնորդութիւն, միջնորդելը։*
Исходáтайствованный ած. *միջնորդած։*
Исходáтайствовать բ. ն. *միջնորդել։*
Исходи́ть, изойти́ բ. չ. *ելնել, դուրս գալ ‖ սպառուել, ծախսուել։*
Исходи́ть տ. **Исхáживать.**
Исхóдный ած. *դուրս եկած։* **—ная тóчка**—*սահմանակէտ, ծայրակէտ։*
Исхóдъ գ. ա. *ելք, վախճան։* **—желýдка**—*սոր։*
Исходя́щій ած. *դուրս գնացած, ելած, ուղարկելու։*
Исхождéніе գ. չ. *ելք։*
Исхóжденный ած. *շատ տեղ ման եկած։*
Исхудáлый, —дѣлый ած. *խիստ նիհարացած։*
Исхудáть, —дѣть բ. չ. *սաստիկ նիհարանալ, վտիտնալ։*
Исцáрапанный ած. *ճանկռտուած։*
Исцарáпывать, —пать բ. ն. *ճանկռտել, ճանկռել։* **—ся** բ. ա. *ճանկռտուել։*
Исцѣлéніе գ. չ. *առողջանալը, բժշկուելը։*
Исцѣлённый ած. *բժշկուած, առողջացած։*
Исцѣли́мый ած. *բժշկուելի, բուժելի։*
Исцѣля́ть, —ли́ть բ. ն. *բժշկել, բուժել, առողջացնել։* **—ся** բ. ա. *բժըշկուել, առողջանալ։*
Исчáдіе գ. չ. *զաւակ, սերունդ ‖ որովայնի պտուղ։*
Исчáхлый ած. *նիհար, վտիտ։*
Исчáхнуть բ. չ. *նիհարանալ, հալումաշ լինել։*
Исчезáніе, —зновéніе գ. չ. *անյայտանալը, անհետանալը, չքանալը։*
Исчезáть, —знýть բ. չ. *անյայտանալ, անհետանալ, չքանալ։*
Исчéрпанный ած. *դատարկած, սպառած։*
Исчéрпывать, —пать, —пнуть բ. ն. *հանելով դատարկել ‖ աւարտել, վերջացնել։* **—ся** բ. ա. *դատարկուել ‖ ‖ սպառուել։*
Исчéрченный ած. *խազխզած, ճղմզած։*
Исчéрчивать, —ти́ть բ. ն. *գծել, գըծգծել, խազխզել։*
Исчислéніе գ. չ. *հաշուելը, թուելը, համրելը, հաշիւ։* **— дифференціáльное**—*տարբերական հաշիւ։* **— интегрáльное**—*ամբողջական հաշիւ։*
Исчи́сленный ած. *հաշուած, թուած։*
Исчисля́ть, —лить բ. ն. *հաշուել, թուել, համարել։* **—ся** բ. ա. *հաշուել, թուել։*
Исшали́ться բ. ա. *վատանալ, չարանալ, յիմարութիւններ անել։*
Исшáркивать, —кать բ. ն. *ոտները չխչխկացնել, ոտները մէկ-մէկու խփել։*
Исшéствіе գ. չ. *դուրս գնալը, գնացք, ելք։*
Исшивáть, —ши́ть բ. ն. *ասղնեգործել, կարել։*
Исши́тый ած. *կարած, ասղնեգործած։*
Исщепáнный ած. *կտոր-կտոր արած։*
Исщепáть բ. ն. *կտոր-կտոր անել։*
Исщи́панный ած. *փետտած, ցետած։*

Исщи́пывать, —па́ть բ. ն. *փետտել, ցետել։*

Ита́къ, и такъ շ. *և այսպէս, ուրեմն, ապա ուրեմն, ուստի։*

Ито́гъ գ. ա. *ընդամենը, բոլորը, ամբողջը, գումար։*

Иттерби́тъ գ. ա. *գադոլինաքար։*

Итти́ տ. **Идти́.**

И'ттрій գ. ա. *իտտրիում (քիմ. պրզ. մրմին)։*

Ихне́вмонъ գ. ա. *փարաւոնի. մուկ, հետահան. կ.։*

Ихногра́фія գ. ի. *հետագրութիւն, հորիզոնական և երկրաչափական յատակագիծ։*

Ихтіогра́фія գ. ի. *ձկնագրութիւն, նկարագրութիւն ձկների։*

Ихтіоза́връ գ. ա. *իխտիօզաւր, ձկնամողէզ (ն՚ջրհեղեղեան կենդանի)։*

Ихтіоли́тъ գ. ա. *ձկնաքար, ձկնապատկեր քար։*

Ихтіоло́гія գ. ի. *ձկնախօսութիւն, ձըկնաբանութիւն։*

Ихтіоло́гъ գ. ա. *ձկնաբան, ձկնախօս։*

Ища́ковый, —шачій ած. *ջորիի, էշուկի։*

Ища́къ, ишачёкъ գ. ա. *ջորի, էշուկ։*

Иша́чка գ. ի. *էգ ջորի։*

Ище́йка, —щея́ գ. ի. *հետք որոնող շուն։*

Ище́йный, и́щій ած. *լաւ որոնող։*

И'щикъ գ. ա., **и́щица** գ. ի. *պահանջող։*

И'ѳика, э̀тика գ. ի. *էթիկայ, բարոյագիտութիւն, բարոյական փիլիսոփայութիւն։*

Иѳи́ческій, эти́ческій ած. *էթիկայի, բարոյական փիլիսոփայութեան || բարոյագիտական։*

I.

Іаки́нѳъ տ. **Гіаци́нтъ.**

Іаннуа́рій տ. **Янва́рь.**

Іа́списъ տ. **Я'шма.**

Іего́ва գ. ա. *Եհովա (անուն Աստուծոյ)։*

Іезуи́тскій ած. *Ճիզուիտական։*

Іезуи́тъ, езуи́тъ գ. ա. *Ճիզուիտ, յիսուսեան կրօնաւոր։*

Іерархи́ческій ած. *քահանայապետական || ստորակարգութեան, դասակարգութեան։*

Іера́рхія գ. ի. *քահանայապետութիւն || || դասակարգութիւն, ստորակարգութիւն։*

Іера́рхъ գ. ա. *քահանայապետ։*

Іера́ршій, —ршескій ած. *քահանայապետի։*

Іера́ршество գ. չ. *քահանայապետութիւն:*

Іере́й գ. ա. *քահանայ, երէց։*

Іере́йскій ած. *քահանայական, երիցու։*

Іере́йство գ. չ. *քահանայութիւն, երիցութիւն։*

Іероглифи́ческій ած. *նշանագրական։*

Іеògли́фъ գ. ա. *նշանագիր, մեհենագրոշմ։*

Іеродіа́конство գ. չ. *կուսակրօն սարկաւագութիւն։*

Іеродіа́конъ գ. ա. *կուսակրօն սարկաւագ։*

Іеромона́хъ գ. ա. *աբեղայ։*

Іису́съ-Христо́съ գ. ա. *Յիսուս Քրիստոս։*

Іо́дистый ած. յեօդէ, մանշական։ — **водоро́дъ**—մանշուտ ջրածնական։ —**тое соедине́ніе**—մանշուկ։
Іодоки́слая соль գ. ի. մանշատ։
Іодъ գ. ա. մանիշ, յեօդ (պրգ. մրմին)։
Іорда́нь գ. ի. Յորդանան, խաչը ջուր ձգելու տեղ (Քրիստոսի մկրտութեան տօնին)։
Іо́та գ. ի. նշանախեց։
Ію́ль, іюлій գ. ա. յուլիս (ամիս)։
Ію́льскій ած. յուլիսի || յուլիսեան։
Ію́нь, іу́ній գ. ա. յունիս (ամիս)։
Ію́ньскій ած. յունիսի || յունիսեան։

К.

Каа́ба գ. ի. քաբայ, քաար (սրբազան քար մահմետականաց Մեքքայում)։
Каба́къ, —бачо́къ գ. ա. գինետուն։
Кабала́ գ. ի. պայմանագիր, կապակցագիր։
Кабале́ро գ. ասպետ։
Кабали́стика, —ббала գ. ի. ծածկագիտութիւն, գաղտնագուշակութիւն || || խորհրդաւոր մեկնութիւն հին կտակարանի (հրէից կողմանէ)։
Кабалисти́ческій ած. խորհրդաւոր || || կախարդական, ծածկագիտական։
Кабали́стъ գ. ա. գաղտնագուշակ։
Кабали́ть, за— բ. ն. ծառայեցնել, ծառայութեան համար վարձել (երկար ժամանակ կամ ց՚մահ)։ —**ся** բ. ա. ծառայութեան համար վարձուել (երկար ժամանակ կամ ց՚մահ)։
Каба́льщикъ գ. ա., —**щица** գ. ի. ծառայեցնող, վարձող, ստրկացնող։
Каба́льщина գ. ի. ծառայութիւն, ստրկութիւն։
Кабаля́ръ, —ля́рингъ գ. ա. խարսխապարան։
Каба́нина գ. ի. վարազի միս, վարազենի։
Кабано́къ գ. ա. սառոյցի մեծ կտոր։
Каба́ній ած. վարազի, կինճի։
Каба́нъ, —нчикъ գ. ա. վարազ, կինճ. կ. || || մետաղակոյտ։
Кабарга́ գ. ի. մշկապորտ այծեամ. կ.։
Каба́цкій ած. գինետան։
Каба́чникъ գ. ա. միկիտան, գինեվաճառ։
Каба́шничать բ. չ. գինետուն պահել, միկիտանութիւն անել։
Ка́ббала տ. **Кабали́стика.**
Ка́бельный ած. հաստ պարանի։
Ка́бельтовъ, — ка́бель գ. ա. հաստ պարան (6—12 մատնաչափ հաստութեամբ)։
Ка́бельтовъ գ. ա։ 100 սաժէն տարածութիւն (ծովի վրայ)։
Кабеста́нъ գ. ա. ոլորան, անուորդ, ուղղագիր գլանանիւ։
Кабине́тный, —тскій ած. առանձնասենեակի || նախարարութեան, պաշտօնակալաց ժողովի։
Кабине́тъ գ. ա. առանձնասենեակ, մենախուց || նախարարութիւն, պաշտօնակալաց ժողով, պաշտօնարան։ —**для чте́нія**—ընթերցարան։ — **физи́че-**

скій—Փիզիքական Թանգարան։

Каблу́къ, —чёкъ գ. ա. կրունկ (կօշկի և այլն)։

Каблучёкъ գ. ա. ծածկոց (որսկան բաղէի աչքերի)։

Каблу́чный ած. կրունկի։

Каботá́жный ած. ափնայածնի։ —ное судно́—ափնայածնի նաւ։

Каботá́жъ գ. ա. ափնայածնի, եզերային նաւագնացութիւն։

Кабріоле́тка գ. ի., —ле́тъ գ. ա. Թեթեւընթաց երկանիւ կառք, կաբրիօլէտ։

Кабу́шка, —шекъ գ. ի. գունտ (խմորի և այլն)։

Ка́бы́ չ. եթէ, եթէ որ։

Кавалерга́рдъ գ. ա. Թիկնապահ հեծելազօր։

Кавалери́стъ գ. ա. հեծելազօր, հեծելազն, ձիամարտիկ։

Кавале́рія գ. ի. այրուձի, հեծելազօր գունդ։

Кавале́рникъ գ. ա., —рійскіе шпо́ры չարչարան ծաղիկ, անուածաղիկ, չարխիֆէլէկ. բ.։

Кавале́рскій ած. ասպետի ‖ ասպետական։

Кавале́рственная да́ма գ. ի. ասպետանշան տիկին։

Кавале́рство գ. չ. ասպետութիւն։

Кавале́ръ գ. ա. ասպետ, նշանակիր։

Кавалька́да գ. ի. հեծելութիւն, ձիաւորուած զբօսանք։

Кавардá́къ գ. ա. դատարկ խօսքեր, զուրումուր։

Кавати́на գ. ի. կարճ երգ (օպէրայի մէջ)։

Ка́верзить, ка́верзничать բ. չ. խառնել, դժուարացնել միորեւէ գործ։

Ка́верзникъ գ. ա., —ница գ. ի. խառնակիչ, խառնող, խառնխտող։

Ка́верзничать բ. չ. կնճռել, խառնել, դժուարացնել։

Ка́верзный ած. յարմար կնճռելու, խառնելու։

Ка́верзы գ. ի. յգ. դժուարութիւններ, խարդախութիւններ, մեքենայութիւնք և այլն։

Каве́тъ գ. ա. խողովաձեւ փոս, ջրփող, օլուխ։

Кався́къ գ. ա. հազարոտն. միջ.։

Кавы́ка, —чка գ. ի. չակերտ (« »)։

Кага́лъ գ. ա. հրէից կոնսիստորիայ։

Кадá́нсъ գ. ա. վերջաւորութիւն կամ յանգ, չափ, ժամանակ (պարի, ոտանաւորի և այլն) ‖ բաղխումն (երաժըշտական)։

Кадастро́вка գ. ի. գնահատութիւն գիւղական կալուածոց։

Кадá́стръ գ. ա. գնահատելը գիւղական կալուածոց։

Каде́тскій ած. զինուորական դպրոցի։

Каде́тъ գ. ա. աշակերտ զինուորական դպրոցի։

Кади́ло գ. չ., —льница գ. ի. բուրվառ, ծխանոց, բուրանոց ‖ խունկ ‖ բուրմունք ‖ խոռն. բ.։

Ка́дильный ած. բուրվառի ‖ խունկի ‖ ‖ բուրող։

Кади́ть բ. ն. խնկարկել, բուրել, խնկել։

Ка́дка, —дочка նվ. գ. ի. կխստակառ, քուղայ, գուշ։ — маслобо́йная—խնոցի, ծփոց։

Ка́дмій գ. ա. կադմիոն (քիմ.)։

Ка́дочникъ գ. ա. կխստակառներ շինող։

Ка́дочный ած. կխստակառի, քուղայի։

Кадри́ль գ. ի. հակապար, քադրիլ, կադրիլ (պար)։

Кадри́льный ած. հակապարի, կադրիլի։

Ка́дры գ. ա. յգ. գնդի կենդրոնական մասը (գնդի անփոփոխ մասը, որը կարելի է լրացնել)։

Каду́шечка, —ду́шка գ. ի. փոքրիկ կըստակառ, քուղայ։

Кады́къ գ. ա. խռչափող ‖ կադիկ։

Кадь գ. ի. տաշտ ‖ մեծ քուղայ ‖ կտտ։

Каёмка տ. **Кайма.**

Каёмчатый ած. երիզապատ, շերիտած, ժապաւէնով բոլորուած։

Каждéніе գ. չ. խնկարկութիւն։

Каждогóдно մ. ամենայն տարի, ամեն տարի։

Каждоднéвный ած. ամենօրեայ, ամեն աւուր։

Кáждый ած. անձնիւր, անցնիւր, իւրաքանչիւր, ամեն մի, ամեն ոք։

Кáженикъ գ. ա. ներքինի, ամորձատ։

Кажéніе տ. **Каждéніе.**

Кажи́сь բ. ա. թերևս, երևի։

Казаки́нъ գ. ա. կարճ զգեստ, կոճիկ, բաճկոն, կազակինայ։

Казáкъ գ. ա. կօզակ, ղազախ։

Казáнный ած. կաթսայի, ղազանի։

Казáнъ գ. ա. կաթսայ, ղազան։

Казáрка գ. ի. կարմրասագ, վայրի փոքրիկ սագ. թ.։

Казáрма գ. ի. զօրանոց։

Казáрменный ած. զօրանոցի։

Казáть, кáзывать բ. ն. ցոյց տալ։ **—ся** բ. ա. երևալ։

Казáцкій ած. կօզակի, ղազախի։ **—можжевéльникъ**—գի սկիւթական. բ.։

Казачёкъ գ. ա. փոքրիկ կօզակ ‖ կօզակների պար ‖ մշկապորտ որձ այծեամ ‖ հովուի օգնական, հօտաղ։

Казáчина գ. ի. երկիր կամ զօրք կօզակների, ղազախներ։

Казáчій տ. **Казáцкій.**

Казáчка գ. ի. կօզակի կին կամ աղջիկ։

Казéинъ գ. ա. պանրածին, պանրիտ, բնապանիր (քիմ. բառ.)։

Каземáтъ գ. ա. ստորերկրեայ շինուած՝ ամրոցի պաշտպանութեան համար, հողածածկ զօրանոց։

Казёнка գ. ի. շտեմարան ‖ կացարան նաւատիրոջ ‖ գաղտնի պահարան ‖ ‖ արկղիկ։

Казённикъ գ. ա. կայծհան, շնիկ (հրացանի)։

Казённокóштный ած. արքունական հաշուով, պետութեան հաշուով։

Казённый ած. արքունական, թագաւորական, պետական։

Кази́но գ. զբօսարան, ժողովատեղի, ժողովարան, կազինօ։

Кази́стый ած. լաւ, գեղեցիկ, գեղեցկատեսիլ։

Кази́ть բ. ն. աղճատել, ապականել, խանգարել։

Казнá գ. ի. գանձատուն, գանձարան ‖ ‖ վառօդատեղ (հրազէնների)։

Казначéй գ. ա. գանձապահ, գանձապետ։

Казначéйская ած. և գ. ի. գանձատուն ‖ ‖ գանձատան վարչութիւն։

Казначéйство գ. չ. գանձարան, գանձատուն։

Казначéйша գ. ի. գանձապահի կին։

Казначéя գ. ի. գանձարան (որևէ համայնքի)։

Казнённый ած. գլխատուած։

Казни́тель գ. ա. տանջող, սպանող, դահիճ։

Казни́ть բ. ն. սպանել, գլխատել։ **—ся** բ. ա. գլխատուել։

Казнодѣ́й գ. ա. աշխատասէր, հարըստութիւն դիզող մարդ։

Казнокрáдство գ. չ. գողութիւն (գանձարանի, տէրութեան փողերի ևայլն)։

Кáзнокрадъ գ. ա. հասարակաց փողերը գողացող, գանձարանի գող։

Казнохрани́лище գ. չ. գանձարան, գանձատուն։

Казнохрани́тель գ. ա. գանձապահ։

Казнь գ. ի. պատիժ, տանջանք, պատուհաս ‖ գլխատում։

Казуáръ գ. ա. գանկուռ, կազուար. թ.։

Казуи́стика գ. ի. խղճագիտութիւն։

Казуи́стическій ած. դիպուածային։

Кáзусъ գ. ա. պատահար, դէպք, անսովոր դէպք, գերբնական պատճառ։

Каймá, каёмка գ. ի. երիզ, ժապաւէն, շերիտ, քօպայ (զգեստի եզերքում)։

Каймáнъ գ. ա. Ամերիկայի կոկորդիլոս. կ.։

Каймúть, о— բ. ն. եզերել, ժապաւինել, շերիտով կարել (շուրջը)։

Какаду́ գ. ա. մոզկուկ. թ.։

Какáо գ. չ. հնդկանուշ։

Какáовый ած. հնդանուշի || հնդկանուշից շինած։

Какáовникъ գ. ա. հնդիկ նշենի։

Кáко մ. ինչպէս։

Каковó մ. ինչպէս, որպէս։

Какóвъ ած. որպէս, որպիսի։

Какогрáфія գ. ի. թիւրագրութիւն։

Какодúловый ած. ժանտահիւթական։ **—ловая кислотá**— ժանտահիւթական թթւուտ։

Какодúлъ գ. ա. ժանտահիւթ։

Какóй, —ковый ած. որպէս, ինչպէս || || որևէ։

Кáкорва գ. ի. արգանդախոտ. բ.։

Какофóнія գ. ի. վատաձայնութիւն։

Кáктусъ գ. ա. ադամայ թուզ, կուզի, թանձրամարմին բոյս. բ.։

Кáкша գ. ի. շնփի, լուծուածք՝ կաշու վրայից մազ մաքրելու (սովորաբար շան քակոր)։

Какъ մ. ինչպէս, որպէս, երբ։

Каламбурúстъ գ. ա. սրախօս։

Каламбу́ръ գ. ա. կատակ, սրախօսութիւն, երկդիմի խօսք։

Каламéнтъ գ. ա. կատուախոտ. բ.։

Калáмъ գ. ա. եղեգնագրիչ, ղալամ։

Каланчá գ. ի. դիտանոց, աշտարակ || || ծխանի, գործարանի ծխնելոյզ։

Калáчикъ գ. ա. փոքրիկ բոլորակ հաց, գրտակ, եավան, կալաչ։

Калачúще գ. չ. մեծ-եավան։

Калáчникъ գ. ա. կալաչ շինող։

Калáчня գ. ի. կալաչի վաճառանոց։

Калáчъ գ. ա. գրտակ, բոլորակ սպիտակ հաց, եավան, կալաչ։

Калбасá, колбасá գ. ի. երշիկ, ամիճ։

Калбáсникъ գ. ա. երշիկ պատրաստող, երշիկ ծախող։

Калбáсный ած. երշիկի։

Калбáнъ, имбúръ գ. ա. կոճապղպեղ, տաքկոճ, զանճափիլ։

Калбáнный ած. կոճապղպեղի, տաքկոճի։

Калейдоскóпъ գ. ա. գեղադիտակ։

Календáрикъ տ. **Календáрь.**

Календáрный ած. օրացոյցի || տօմարի։

Календáрь գ. ա. օրացոյց || տօմար։

Калéнды գ. ի. յգ. ամսագլուխ, ամսամուտ։

Калéніе գ. չ. հրաշէկ դարձնելը, հրացնելը, տաքացնելով կարմրացնելը || || չորացնելը։

Калёный ած. հրաշէկ, հրացած։

Кáли գ. չ. կալի, կալաքար ջրային։ **— углекúслый**—կալաքար։ **— азотнокúслый** տ. **Селитра.**

Калúберъ գ. ա. չափ, մեծութիւն, կաղապար || ներքին տրամաչափ, բերնի մեծութիւն (թնդանօթի և այլն), գնդաչափ։

Калибровáть բ. ն. թնդանօթի բերանը չափել։

Калúбръ տ. **Калúберъ.**

Калúльный ած. հրացնելու, կրակով կարմրացնելու։

Калúна գ. ի. ոփի, կարծր լօշտակ. (թուփ)։

Калúнка գ. ի. սպիտուկ։

Калúнникъ գ. ա. ոփենիք, կարծր լօշտակի ցախ։

Калúновка գ. ի. ոփիի օշարակ։

Калúнушка տ. **Калúна.**

Калитá գ. ի. քսակ, չանթայ։

Калúтка, —точка գ. ի. դռնակ, փոքր դուռ (պարտէզի և այլն)։

Калúточный ած. դռնակի։

Калúть, кáливать բ. ն. հրացնել, ջրդեղել, կրակով կարմրացնել || թրծել։ **—ся** բ. ա. հրանալ, հրաշէկ դառնալ։

Калифа́тъ գ. ա. *խալիֆայութիւն, ամիրապետութիւն։*

Калифъ գ. ա. *խալիֆ, խալիֆայ, ամիրապետ։*

Ка́лій գ. ա. *կալի (պրզ. մրմ.)։*

Калку́нъ, калку́нка տ. **Индю́къ, инде́йка.**

Каллиграфи́ческій ած. *վայելչագրական, գեղագրական։*

Каллигра́фія գ. է. *վայելչագրութիւն, գեղագրութիւն, արուեստ գեղագրութեան։*

Каллигра́фъ գ. ա. *գեղագիր, վայելչագիր, գեղեցիկ գրող։*

Ка́ломель գ. ա. *քաղցր սնդիկ։*

Калориме́трія գ. է. *գոլաչափութիւն, ջերմաչափութիւն։*

Калориме́тръ գ. ա. *ջերմաքանակաչափ (ֆիզ. գործիք)։*

Кало́ша գ. է. *վերնակօշիկ, կրկնակօշիկ, սրմուճակ, կալօշ։*

Калу́га, калу́жина գ. է. *ճահճոտ տեղ, ճահիճ, ճախճախուտ։*

Калуфе́рный ած. *գծաւոր ձարխոտի։*

Калу́феръ գ. ա. *գծաւոր ձարխոտ. բ.։*

Калчада́нъ տ. **Колчеда́нъ.**

Калъ գ. ա. *քակոր, ծերտ, կղկղանք, աղբ, Թրիք։*

Ка́лывать տ. **Коло́ть.**

Кальсо́ны գ. յգ. *վարտիք, փոխան, ոտաց շոր, շալվարնիկեր, ծնկնաշոր։*

Кальцина́ція, кальцинирова́ніе գ. *այրելը (մետաղ, աղ և այլն)։*

Кальцинирова́ть բ. ն. *այրել (քար, մետաղ, աղ, և այլն)։*

Ка́льцій գ. ա. *կրածին (պրզ. մրմ.)։*

Калья́ գ. է. *խավիար և թթու վարունգ խառնուած արգանակ։*

Калья́нъ գ. ա. *ղլըլակ, նարգիլայ, ղալիան։*

Калѣ́ка գ. ը. *անդամալոյծ, Թերանդամ, խեղանդամ, անդամաբեկ։*

Калѣ́чить բ. ն. *անդամալոյծ դարձնել։*

Калѣ́чный ած. *անդամալոյծ։*

Каля́кать բ. չ. *զրուցել, խօսել, դատարկաբանութիւն անել։*

Каля́ки գ. է. յգ., **каля́канье** գ. չ. *դատարկաբանութիւն։*

Ка́мбала գ. է. *լեզուաձուկ, ծովային կաքաւ։*

Ка́мбузъ, —бу́съ գ. ա. *խոհանոց (նաւի վրայ)։*

Каме́дистый ած. *խժալի, խէժանման, ռետնային։*

Каме́дный, —динный ած. *խէժի ‖ խժական։*

Каме́дь գ. է. *խէժ, հոյզ։* — **вонючая** —*գարշախունկ։* — **карто́фельная**— *աջխտ։* — **кра́сная**—*կնքախէժ։* — **персидская**—*սակուզաջուր։*

Каме́жникъ գ. ա. *դերբուկ, քարքարոտ տեղ։*

Каме́й, —ме́я գ. *ակն քանդակագործ և բազմագունի։*

Камелёкъ, комелёкъ գ. ա. *վառարան։*

Камелеопа́рдъ գ. ա. *ընձուղտ. կ.։*

Каме́ли գ. է. յգ. *հարթյատակ երկու նաւ (հարկաւոր ժամանակ մեծ նաւեր բարձրացնելու կամ դէպի ցամաք քաշելու ծառայող)։*

Каме́лія գ. է. *կամելեակ. բ.։*

Камени́ка տ. **Костяни́ка.**

Каме́нистый ած. *քարքարոտ, քարոտ։*

Ка́меніе գ. չ. *քարեր, քարինք, քար։*

Ка́менка գ. է. *վառարան ռուսաց բաղնիքի ‖ քարեր՝ շիկեալ վառարանի մէջ, որոց վրայ ջուր ածելով գոլորշիացնում են ‖ խիճ. ‖ խաղտտնիկ. թ.։*

Ка́менникъ գ. ա. *դերբուկ, քարքարուտ, քարոտ տեղ։*

Каменноу́гольный ած. *քարածուխի ‖ ‖ քարածխային։*

Ка́менный ած. *քարի, քարեղէն ‖ վիմաշէն, քարաշէն, քարակերտ, քար-*

ուկեր։ —нная болѣзнь—աւազախտութիւն, միզաքար ունենալը։

Каменоло́мка, —ло́мъ գ. *քարահերձք։*

Каменоло́мный ած. *քար կտրողի, քարահատի։*

Каменоло́мня գ. ի. *քարահանք, քարհանք։*

Каменоло́мъ, —ло́мщикъ գ. ա. *քար կտրող, քարհատ։*

Каменомётъ գ. գ. *վիրգահան, քարընկէց մեքենայ || քարարձակ սանդար, ղումբարայ։*

Каменосѣчецъ, —тёсъ գ. ա. *քարտաշ։*

Каменосѣчный, —нотёсный ած. *քարտաշի։*

Каменотёсъ տ. **Каменосѣчецъ.**

Каменото́чецъ գ. ա. *սորամուտ խեցի։*

Ка́менщикъ գ. ա. *որմնադիր, քարտաշ, կալատող։*

Ка́мень, —шекъ, —шёкъ գ. ա. *քար, վէմ։* — **лазу́рный**—*լաջուաքար, լաջուարթ։* — **а́дскій**—*դժոխաքար, խարանաքար։* — **ви́нный**—*գինեքար։* — **аспи́дный**—*թերթաքար։* —**жа́бій**—*գորտաքար։* — **воло́вый**—*եզնաքար (եզների ստամոքսի մէջ)։* — **горше́чный**—*պուտնաքար։* — **кресто́вый**—*խաչաքար, ընբրեղած քար։* — **перевя́зный**—*կռուան՝ շինութեանց։* — **про́бный**—*սմպատակ, փորձաքար։*

Ка́менье տ. **Ка́меніе.**

Каменѣть, о— բ. չ. *քարանալ։*

Ка́мера գ. ի. *սենեակ || ատեան։* — **кла́ра, — луци́да**—*լուսաւոր սենեակ, լուսագծարան (ֆիզ. գործիք)։* — **обску́ра**—*մթասենեակ, ստուերագծարան, խաւարին սենեակ (ֆիզ. գործիք)։*

Камерали́стъ գ. ա. *հաշուագէտ, տընտեսագէտ։*

Камера́льный ած. *տնտեսագիտական։* **—ныя нау́ки** —*տնտեսական գիտութիւնք։*

Камерге́рскій ած. *սենեկապետի։*

Камерге́ръ գ. ա. *արքունի սենեկապետ։*

Камерди́неръ գ. ա. *սպասաւոր սենեակի։*

Камерме́дхенъ գ. ա. *սպասաւորուհի սենեակի։*

Ка́мерный ած. *սենեակի || ատեանի։*

Камерпа́жъ գ. ա. *սենեկապան կամ մանկլաւիկ արքունի սենեակի։*

Камерто́нъ գ. ա. *ձայնատու, ձայնորդ, կամերտոն։*

Камерту́хъ գ. ա. *փասխխայ, նուրբ կտաւ (սպիտակ)։*

Камерфра́у գ. ի. *պալատական տիկին, պաշտօն ունեցող տիկին (արքունի)։*

Камерфре́йлина գ. ի. *օրիորդ սպասաւորուհի (արքունիքում)։*

Камерфурье́ръ գ. ա. *սեղանապետ, ծառայապետ (արքունեաց)։*

Камерцалме́йстеръ գ. ա. *գանձապետ արքունեաց։*

Ка́меръ-ка́закъ գ. ա. *պալատական կօզակ, սպասաւոր ռուս թագուհեաց։*

Ка́меръ-лакей գ. ա. *սպասաւոր սենեակի (արքունեաց)։*

Ка́меръ-ю́нгфера գ. ի. *սպասաւորուհի սենեկաց (արքունիքում)։*

Ка́меръ-ю́нкеръ գ. ա. *ազնուական պաշտօնեայ արքունեաց։*

Ка́мешекъ տ. **Ка́мень.**

Камзо́лъ, —ликъ նւ. գ. ա. *բաճկոն, պարեգօտիկ։*

Камзо́льный ած. *բաճկոնի։*

Камзо́льчикъ գ. ա. *բաճկոնակ։*

Камила́вка գ. ի. *կամիլավկայ (գդակ հոգևորականաց՝ պարգեւած ռուս կայսրներից)։*

Ками́нный ած. *վառարանի։*

Ками́нъ գ. ա. *վառարան, բուխարի, օջախ || չամաճ. բ.։*

Камло́тный ած. *կամլոտի || կամլոտից կարած։*

Камло́тъ գ. ա. *կամլոտ (հաստ ասուէ*

գործուած)։
Камнедробительный ած. քարաբեկ։
Камнедробленіе գ. չ. քարաբեկութիւն, միզափամփուշտի մէջ կազմուած քարի փշրելը։
Камнепечатаніе գ. չ. վիմագրութիւն։
Камнепечатникъ գ. ա. վիմագիր։
Камнепечатный ած. վիմագրութեան || || վիմագրական։
Камнепечатня գ. է. վիմագրատուն։
Камнерастеніе գ. չ. քարատունկ, քարաբոյս։
Камнесѣченіе գ. չ. քարբեկութիւն, քարի փշրելը (միզափամփուշտի մէջ)։
Каморка, каморочка գ. է. փոքրիկ սենեակ։
Кампанія գ. է. ընկերութիւն || պատերազմ, արշաւանք։
Кампешевый, —шный ած. **—пешевое дерево** ած. հնդափայտ, կամպէշենի. ծռ.։
Камфара գ. է. քափուր, քաֆիրի։
Камфарный ած. քափուրի || քափուրից շինած || քափուրական։ **— лавръ, —ная трава**—քափուրի բոյս։ **— спиртъ**—քափուրի օղի, քափուրախառն սպիրտ։ **—ная кислота**—քափուրի թթւուտ։ **—ное дерево**—չըրմբառ, քափրենի. բ.։
Камчуга տ. **Подагра.**
Камышевый ած. եղեգնի || եղեգնաշէն։
Камышекъ տ. **Камень.**
Камышникъ գ. ա. եղեգնուտ, եղեգնավայր, շամբ։
Камышъ գ. ա. եղեգնաբոյս, եղեգն. բ.։
Канава, —ка, —вочка գ. է. առու, փոս։
Каналъ գ. ա. ջրանցք, անցք։ **— бедренный**—ազդրանցք։ **— мочеиспускательный**—միզանցք, միզուկ։ **— паховой**—աճկանցք, ճուրանցք։ **— слезной**—արտասուանցք։ **— спиннаго мозга**—ծուծանցք։
Канализировать բ. ն. ջրանցքներ շինել։
Канальски մ. անզգամաբար, անպիտանութեամբ։
Канальскій ած. անզգամ, անպիտան, խարդախ, ցած։
Канальство գ. չ. անզգամութիւն, անպիտանութիւն, խարդախութիւն։
Каналья գ. ը. անզգամ, վատ, ցածահոգի, խորամանկ, խաբեբայ, անպիտան, խարդախ (մարդ)։
Канапе գ. չ. բազմոց։
Канарейка գ. է. դեղձանիկ, կանարեակ. թ.։
Канатикъ գ. ա. բարակ չուան։ **— сѣмянной**—սերմաթել (բողբոջի)։
Канатный ած. պարանի։
Канатчикъ գ. ա. պարանագործ, մազման, խարազ։
Канатъ, —тецъ գ. ա. կառան, պարան, չուան, ճոպան։
Канва գ. է. ցանցաձև գործուած։
Кандалы գ. է. յգ. ձեռնակապ, ոտնակապ, կապանք, ոտնողակ, շղթայ (ոտքեր և ձեռքեր կապելու)։
Канделябръ գ. ա. բազմատեղն աշտանակ։
Кандеечный ած. գուշի։
Кандея, —дейка գ. է. գուշ, փայտէ պնակ։
Кандидатство գ. չ. թեկնածութիւն, ընտրելի լինելը։
Кандидатъ գ. ա. ընտրելի || փոխանորդ || || թեկնածու || ուսումնական տիտղոս (համալսարանական), կանդիտատ։
Кандитатскій ած. թեկնածուի || կանդիտատի։
Кандило գ. չ. կանթեղ, ղանտիլ։
Кандитерская գ. է. շաքարեղէնի կամ քաղցրեղէնի վաճառանոց։
Кандитерскій ած. շաքարագործի։
Кандитеръ գ. ա. շաքարեղէն վաճառող, շաքարագործ։
Кандыкъ գ. ա. շնատամն. բ.։

Кады́чный *ած. չնատամի։*

Кани́кула *գ. ի. Շնիկ աստղ ‖ տօթային օրեր ‖* **—лы** *յգ. արձակուրդ, պարապուրդ (ուսումնարանների)։*

Кани́кульный *ած. արձակուրդի։*

Канитéль *գ. ի. ոսկեթել կամ արծաթաթել, ոսկեկար։*

Канитéльщикъ *գ. ա. ոսկեթելով կարող, ասղնէգործ։*

Канифáсъ *գ. ա. կանիֆաս (կտաւ)։*

Канифóлить, на— *բ. ն. բեւեկնի խէժ քսել (ջութակի աղեղին եւայլն)։*

Канифóль *գ. ի. սոճիի խէժ, բեւեկնի խէժ, չամի մաստաք։*

Канифóльница *գ. ի. բեւեկնի խէժի տուփ։*

Каннибали́змъ *գ. ա. մարդակերութիւն։*

Канни́балъ *գ. ա. մարդակեր ‖ անխիղճ, դաժան (մարդ)։*

Каннибáльскій *ած. կատաղի, անխիղճ, դաժան։*

Канонáда *գ. ի. ռմբաձգութիւն։*

Канонéрскій *ած. թնդանօթաձիգ։* **—кая лóдка**—*զրահաւոր նաւակ, գնդակակիր նաւակ։*

Канонéръ, канони́ръ *գ. ա. թնդանօթաձիգ զինուոր։*

Канонизáція *գ. ի. սրբադասութիւն, սրբաւորութիւն, սրբոց դասը թուելը։*

Канонизировáть *բ. ն. սրբոց դասը թուել։*

Канóникъ *գ. ա. կանոնիկոս։*

Канони́рка *գ. ի. թնդանօթաձիգ նաւ։*

Канони́сса *գ. ի. կանոնիկոսուհի։*

Канони́ческій *ած. օրինական ‖ եկեղեցական ‖ կանոնիկոսական ‖* **—ческое прáво**—*կանոնական իրաւունք, եկեղեցական իրաւունք։*

Канони́чество *գ. չ. կանոնիկոսութիւն։*

Канóнникъ *գ. ա. գիրք երգոց։*

Канóнъ *գ. ա. կանոն, կանոնադրութիւն, կարգ, ձեւ։*

Кантáта *գ. ի. ցուցք, պարերգ (քնարական)։*

Кáнтикъ *տ.* **Кантъ.**

Кантовáть *բ. ն. կանթ կարել։*

Кантонировáть *բ. չ. ժամանակաւորապէս զօրք բաժանել բնակիչների տներում։*

Кантони́ръ-кварти́ры *գ. ի. յգ. բնակարան զօրքի (բնակչաց տների մէջ)։*

Кантони́стъ *գ. ա. զինուորի որդի, զինուորականութեան պատրաստուող։*

Кантъ, кáнтикъ *գ. ա. գովաբանական երգ ‖ կանթ։*

Кану́нный *ած. նախընթաց օրուայ։*

Кану́нъ *գ. ա. նախընթաց օր, նաւակատիք։*

Кану́ра, —рка, —рочка *գ. ի. շնորջ, շան բուն։*

Кáнуть *տ.* **Кáпать.**

Кáнфа *գ. ի. ջանֆաս (կերպաս չինական)։*

Кáнфовый *ած. ջանֆասէ, ջանֆասից կարած։*

Канфóрка *գ. ի. կերակուր եփելու անօթ (սպիրտի օգնութեամբ) ‖ հեշտաեռի վերին մասը, թէյամանի յենարան։*

Канцеляри́стъ *գ. ա. դիւանական պաշտօնակատար (առանց աստիճանի)։*

Канцеля́рія *գ. ի. դիւանատուն, կառավարութիւն ‖ դիւանատան պաշտօնեայք 'ի միասին։*

Канцеля́рное сѣ́мя *գ. չ. որդան-կարմիր. միջ.։*

Канцеля́рскій *ած. դիւանական։*

Кáнцлеръ *գ. ա. նախարարապետ, առաջին նախարար ‖ գլխաւոր կառավարիչ արքունի ասպետական նշանների։*

Канюкъ *գ. ա. սուզակ. թ.։*

Канючить *բ. ն. ժ. խնդրելով զզուացնել։*

Каоли́нъ *գ. ա. ազնիւ կաւ, հող ճենապակի, քաոլին։*

Кáпаніе *գ. չ. կաթելը, կաթեցնելը, ծորելը։*

Ка́пать, ка́пнуть, ка́нуть բ. չ. *կաթել, կաթեցնել, ծորել, կաթկթել։*

Капе́лина, —льна, —пель գ. ի. *քուրայ, անօթ՝ այրած ոսկրների համար (քիմ.)։*

Капе́лла գ. ի. *մատուռ ‖ երգեցիկ խումբ, երգախումբ եկեղեցու։*

Капелла́нъ գ. ա. *մատրանապետ։*

Капе́ль գ. ի. *կաթուած ‖ երգիչների խումբ, երգախումբ։*

Капельди́неръ գ. ա. *թատրոնի սպասաւոր։*

Ка́пелька գ. ի. *կաթիլ, կաթիկ։*

Капельме́йстеръ գ. ա. *նուագապետ, երաժշտապետ։*

Капе́льный ած. *կաթած, կաթիլ-կաթիլ ժողովուած։*

Ка́пельный ած. *փոքրիկ, շատ փոքրիկ։*

Капеля́нскій ած. *մատրանապետի։*

Капеля́нство գ. չ. *մատրանապետութիւն։*

Капеля́нъ գ. ա. *մատրանապետ*

Ка́перскій ած. *ծովային ասպատակի։*

Ка́персовый ած. *կապարապտղից շինած։*

Ка́перство գ. չ. *ծովի ասպատակութիւն, ծովահէնութիւն։*

Ка́персы գ. ա. յգ. *կապար, կապարապտուղ, քաւար. բ.։*

Ка́перъ գ. ա. *ծովասպատակ, ծովահէն։*

Капиля́рность գ. ի. *մազականութիւն, հերաձեւութիւն։*

Капиля́рный ած. *մազական, մազակերպ, հերաձեւ։*

Капита́лецъ տ. **Капита́лъ.**

Капитализа́ція գ. ի. *դրամագլուխ դարձնելը (գոյքի)։*

Капитализирова́ть բ. ն. *դրամագլուխ շինել կամ դարձնել (գոյքը)։*

Капитали́стъ գ. ա. *դրամատէր ‖ հասատուու։*

Капита́лъ գ. ա. *դրամագլուխ։*

Капита́льный ած. *դրամագլխի ‖ հարուստ, մեծագին ‖ հաստատուն, հաստահիմն։*

Капита́нскій ած. *հազարապետի, կապիտանի ‖ նաւապետի։*

Капита́нство գ. չ. *հազարապետութիւն, կապիտանութիւն ‖ նաւապետութիւն։*

Капита́нша գ. ի. *հազարապետի կին, կապիտանի կին։*

Капита́нъ գ. ա. *հազարապետ, կապիտան ‖ նաւապետ։*

Капита́нъ-лейтена́нтъ գ. ա. *նաւապետի օգնական։*

Капите́ль գ. ի. *սիւնագլուխ, թակաղակ, վերնախարիսխ, խոյակ (սեան)։*

Капиту́лъ գ. ա. *վարչութիւն ասպետական նշանների։*

Капитуля́ція գ. ի. *պայմանաւոր անձնատուր լինելը (քաղաքի, բերդի և այլն), դաշինք անձնատրութեան։*

Капишо́нъ, —нецъ գ. ա. *գլխանոց, կնգուղ։*

Ка́пище գ. չ. *մեհեան, տաճար, դիցաւան, բագաւան։*

Ка́пищный ած. *մեհեանի, տաճարի ‖ ‖ մեհենական։*

Капка́нъ գ. ա. *թակարդ։*

Капла́къ գ. ա. *գլխարկ, ծածկոց ‖ պատեան (ապրանքի)։*

Ка́пли գ. ի. յգ. *կաթիլներ, հեղուկ դեղ (որ ընդունում են կաթիլներով)։*

Каплоу́хій ած. *մանրականջ ‖ կտրած ականջներով։*

Каплу́нить բ. ն. *որձատել, մալել (աքաղաղը)։*

Каплу́нъ գ. ա. *որձատ, կրտած (աքաղաղ)։*

Каплю́жка գ. ը. ժ. *հարբեցող, հարբած ‖ ուրիշի հաշուով կոնծող։*

Каплю́жникъ տ. **Каплю́жка.**

Каплю́шка գ. ի. *փոքրիկ կաթիլ։*

Ка́пля, —пелька գ. ի. *կաթիլ, շիթ, կայլակ։* — **дождя́**—*անձրեւաշիթ։*

Ка́пнуть տ. **Ка́пать.**

Ка́повый ած. ցարասի խէժի։

Капони́ръ գ. ա. գետնափորք, խրամատ (որտեղից զօրքը դաշտնի հրացան է արձակում)։

Ка́поръ, ка́паръ գ. ա. գլխանոց, կնգուղ։

Капо́тъ գ. ա. կրկնոց (կանանց)։

Капра́лъ գ. ա. տասնապետ։

Капра́льный ած. տասնապետի։

Капра́льство գ. չ. տասնապետութիւն։

Капри́зникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. կամազնաց, անձնակամ, ըստ քմաց շարժուող, քմածին մարդ, խրատամծի։

Капри́зничать բ. չ. անձնակամութիւն անել, քմածին լինել։

Капри́зный ած. կամազնաց, անձնակամ, ինքնահաճ, քմածին, ըստ հաճոյից շարժուող։

Капри́зъ գ. ա. կամահաճութիւն, քմահաճութիւն, անձնակամութիւն, հաճոյք։

Каприфо́лій գ. ա. այծատերև, երիքոմի վարդ (Թուփ)։

Капрцы գ. յգ. քաւար, կապար, կապպար, կապրցախ. բ.։

Капсу́лія գ. ի. կեղև, պատիճ, պարուտակ։

Капсу́льный ած. պատիճի, պարուտակի։

Каптена́рмусъ գ. ա. ստորին պաշտօնեայ զինարանի։

Капу́ста գ. ի. կաղամբ, քալամ. բ.։ — **за́ячья**—կաթնբեկ, եշկաթնուկ, էշու կաթնուկ։ — **соба́чья**—շնապան կաղամբ։ — **цвѣтна́я**—ընդաւոր կաղամբ, ծաղկաւոր կաղամբ։

Капу́стникъ գ. ա. կաղամբի որդն։

Капу́стный ած. կաղամբի || կաղամբից շինած։ **—ная ба́бочка**—կաղամբի թիթեռ։ **—ная па́льма**—փուփալ. բ.։

Капу́стъ գ. ա. վնաս, կորուստ, աւերում։

Капуци́нскій ած. Փրանցիսկեան կրօնաւորի։

Капуци́нъ գ. ա. Փրանցիսկեան կրօնաւոր || հնդկակոտեմ. բ. || սապաժու կապիկ։

Капцу́къ գ. ա. քսակ, քիսայ || անճոռնի գլխարկ։

Капъ գ. ա. ոստ, խէժ || ցարասի խէժ։

Ка́ра գ. ի. պատիժ, պատուհաս։

Карабине́ръ գ. ա. զարաբիներ, ատրճանակիր զինուոր։

Караби́нъ գ. ա. ղարաբինայ, մեծ ատրճանակ։

Кара́бкаться բ. ա. մագլցել։

Карава́й գ. ա. կլոր հաց, բոմբի || հաց (պանրալից, ձուախառն եայլն)։

Карава́йка գ. ի. ցեծ. Թ.։

Карава́нный ած. կարաւանի։ — **чай**—ընտիր Թէյ (կարաւանով տարած Սիբիրիայի կողմից)։

Караванcapа́й գ. ա. քարվանսարայ, իջևան, պանդոկ, խան։

Карава́нщикъ գ. ա. կարաւանապետ։

Карава́нъ գ. ա. կարաւան, քարվան:

Карави́нъ գ. ա. աւշնան նավշան. բ.։

Карага́нъ գ. ա. անապատի աղուէս։

Карага́дка գ. ի. կարմիր բադ. Թ.։

Карага́чъ գ. ա. Սիբիրիայի կնձնի, Թեղի. ծա.։

Карагу́шъ գ. ա. ոսկէարծիւ, ղարաղուշ. Թ.։

Карака́тица գ. ի. գլխան, Թողան, սպին, սեպէ. կ.։

Кара́ковый ած. աշխէտ։

Кара́кула գ. ի. խայտաբղէտ ձի, չալ ձի։

Кара́куля, —лка գ. ի. ոլորուն, ոլորուած ծառ || խծբծանք, ճղմլոց։

Карамбо́ль գ. ա. կարամբօլ, երկու գնդակին միանուագ դիպցնելը (գնդախաղի մէջ)։

Караме́ль գ. ի. Թուխ շաքար, կիտայրեայ շաքար, սւամեղր։

Каранда́шикъ գ. ա. փոքրիկ մատիտ։

Каранда́шный ած. մատիտի։

Карандáшъ գ. ա. *մատիտ։*
Карáніе գ. չ. *պատժելը։*
Карантúнъ գ. ա. *մաքրարան, զգուշարան (սահմանի վրայ հիւանդութեանց դէմ)։*
Карапýзикъ գ. ա. *կարճահասակ և մեծափոր մարդ, տիկ։*
Карáсникъ գ. ա. *կարաս ձուկ սիրող || || թելհան (բօժօժի վրայից)։*
Карáсевый ած. *կարաս ձկան։*
Карáсь, карáсикъ գ. ա. *կարաս ձուկ։*
Карáтель գ. ա. *պատժող, պատուհասող։*
Карáтельный ած. *պատժական, պատժողական, պատուհասի։*
Карáтовый ած. *կարաթի, ղրաթի։*
Карáтъ գ. ա. *կարաթ, ղրաթ։*
Карать, по— բ. ն. *պատժել։*
Караýлить բ. ն. *պահպանել || սպասել։*
Караýлка գ. ի. *պահականոց, պահակ։*
Караýлъ գ. ա. *պահապան || գիշերապահ։*
Караýльной տ. **Карáульщикъ.**
Караýльный ած. **— офицéръ** *պահապան սպայ, պարեկապան։*
Караýльня գ. ի. *պահականոց, պահնորդարան։*
Караýльщикъ գ. ա. *պահապան, պահնորդ։*
Карафúнъ տ. **Графúнъ.**
Карáчки գ. ի. յգ. *թաթեր։* **Ходúть въ карáчкахъ**—*չորս ոտանի ման գալ, թաթերի վրայ ման գալ։*
Карачýнъ տ. **Корочýнъ.**
Карбáчъ գ. ա. *խարազան, մտրակ, ղամչի։*
Карбовáнецъ գ. ա. *արծաթ մանէթ։*
Карбýнкулъ գ. ա. *սուտակ, կարկեհան (քար) || եղունգ, արջառաց կայծակ || || ուռոյցք կամ վէրք (ոտքի, վզի եւայլն)։*
Карбы́шъ տ. **Хомя́къ.**
Кáрда գ. ի. *գզոց, սանտերք, հերհեր || || գզիչ փուշ։*
Кардамóнный ած. *հելի || հելախառն։*
Кардамóнъ գ. ա. *շուշմեր, հել, կարդամոն, ղախուլայ։*
Кардинáлъ գ. ա. *ծիրանակիր (եպիսկոպոս կաթոլիկների), կարդինալ || || ծիրանահաւ. թ.։*
Кардинáльскій ած. *կարդինալի || ծիրանահաւի || կարդինալական։*
Кардинáльство գ. չ. *կարդինալութիւն, աստիճան կարդինալութեան։*
Кардіáльгія գ. ի. *ստամոքսացաւութիւն։*
Кáрдіолóгія գ. ի. *սրտաբանութիւն։*
Кардіопáтія գ. ի. *սրտախտութիւն։*
Кардіотóмія գ. ի. *սրտահատութիւն։*
Карé գ. չ. *քառակուսի, չորեքկուսի, զօրաց քառակուսի ձեւով շարուելը։*
Карéта գ. ի. *կառք։*
Карéтишка գ. ի. *գծուծ կառք, խանգարուած կառք, քոնձռոտ կառք։*
Карéтникъ գ. ա. *կառք շինող, կառագործ։*
Карéтный ած. *կառքի։*
Карикатýра գ. ի. *ծաղրապատկեր, ծաղրանկար։*
Карикатурúстъ գ. ա. *ծաղրանկարիչ։*
Карикатýрный ած. *ծաղրալի, ծիծաղաշարժ, ծիծաղական։*
Каріатúда գ. ի. *արձանասիւն (մարդու պատկերով սիւն)։*
Кáрій ած. *շագանակագոյն, սրճագոյն || || թուխ կարմիր, շառատ (ձի)։*
Кáрканье, крáканье գ. չ. *ղրղռալը, ղրղռոց, ղրաւոց (ագռաւի)։*
Каркáсъ գ. ա. *բռնկեցնող գործիք (թընդանօթի) || լոռուտ, լոռենի, ներգիւն. բ.։*
Кáркать, крáкать, кáркнуть բ. չ. *ղրղռալ։*
Каркúнъ գ. ա. *խլրտենի, քաղցկեղ (ախտ)։*
Кáрликъ գ. ա. *գաճաճ, թզուկ, կարճիկ, ջլուջայ։*
Кáрлица գ. ի. *թզուկ կին։*

Ка́рло գ. ա. *թզուկ, գաճաճ։*
Карлу́къ գ. ա. *ձկան սոսինձ։*
Кармази́нный ած. *բոցագոյն, բոսորագոյն, բոսորային, ալ։*
Кармази́нъ գ. ա. *բոցագոյն նուրբ մահուդ, ալ մահուդ։*
Карма́нникъ գ. ա. *գրպանախոյզ, ջիբկիր, ջէբ կտրող, գրպանի գող։*
Карма́нный ած. *գրպանի։*
Карма́нъ, գ. ա. *գրպան, քսակ (զգեստի)։*
Карма́шекъ, —нчикъ գ. ա. *գրպանիկ։*
Кармели́тская мона́хиня գ. ի. *կարմելուհի, կուսան կարմելական։*
Карми́нный ած. *կարմրադեղի։*
Карми́нъ գ. ա. *կարմրադեղ, կարմրաներկ, որդան կարմիր։*
Карнава́льный ած. *բարեկենդանի։*
Карнава́лъ գ. ա. *բուն բարեկենդան, բարեկենդան (արեւմտեան Եւրոպայում) || բարեկենդանի խաղեր կամ զուարճութիւններ։*
Карна́ть տ. **Корна́ть.**
Карни́зный ած. *քիւի։*
Карни́зъ, —зецъ գ. ա. *քիւ, շինուած սաչաղ։*
Кароли́нка գ. ի. *արծաթտերեւուկ. բ.։*
Карона́да գ. ի. *կարճաբուն թնդանօթ։*
Карпе́тка, —точка գ. ի. *գուլպայ։*
Карпе́точный ած. *գուլպայի։*
Ка́рповый ած. *ծածանի || ծածանի մըսից շինած։*
Карпъ գ. ա. *ծածան, սազան. ձ.։*
Ка́рта, —точка գ. ի. *քարտէզ || խաղաթուղթ || ցուցակ (կերակուրների)։*
Карта́вить բ. չ. *թլուատել, թլուատ խօսել || աղճատել, խարդախել։*
Карта́вость գ. ի., **карта́вленіе** գ. չ. *թլուատութիւն։*
Карта́во մ. *թլուատ, թլուատելով։*
Карта́вый ած. *թլուատ, յամրալեզու, թանձրալեզու։*
Картау́нъ գ. ա. *մեծ թնդանօթ։*
Картёжникъ գ. ա., **—жница** գ. ի. *խաղորդ, խաղամոլ, թղթախաղ սիրող։*
Картёжничать բ. չ. *շարունակ թուղթ խաղալ, թղթախաղութեամբ պարապել։*
Картёжный ած. *թղթախաղի։*
Картёжъ գ. ա. *թղթախաղ, թղթախաղութիւն։*
Карте́ль գ. ի. *դաշն երկու տէրութեանց՝ սահմանապարտներին և յանցաւորներին յանձնելու || մենամարտութեան հրաւէր։*
Карте́чный ած. *քարտիճի։*
Карте́чь գ. ի. *քարտիճ։*
Карти́на, —нка գ. ի. *պատկեր, նկար։*
Карти́нка, —ночка գ. ի. *նկարիկ։*
Карти́нный ած. *պատկերի, նկարի, գեղեցիկ, նկարագրական, պատկերական։* **—нная галлере́я**—*թանգարան նըկարուց։*
Карти́шки գ. ի. յգ. *խաղաթուղթ։*
Картогра́фія գ. ի. *քարտէզագրութիւն։*
Картогра́фъ գ. ա. *քարտէզագիր։*
Картоми́ть բ. ն. *վարել կամ վարձով տալ։*
Картамщи́къ գ. ա. *գիւղերը կամ դաշտերը վարձող, կապալով վերցնող։*
Карто́нка գ. ի. *թղթարկղ։*
Карто́нный ած. *խաւաքարտի, ստուարաթղթի։*
Карто́нщикъ գ. ա. *թղթամածոյց, խաւաքարտ կամ ստուարաթուղթ պատրաստող։*
Карто́нъ գ. ա. *խաւաքարտ կամ ստուարաթուղթ։*
Карто́фелина, —нка գ. ի. *մէկ հատ կարթօլ։*
Карто́фель գ. ա. *կարթոֆիլ, կարթօլ։*
Карто́фельникъ գ. ա. *կարթոֆիլի բոյս || կարթոֆիլ սիրող։*
Карто́фельный ած. *կարթոֆիլի, կարթօլից շինած։* **— са́харъ**—*քաղցրանիւթ։* **—ная каме́дь**—*աջիտ։*

Ка́рточка գ. ի. *տոմսիկ*։ — **визи́тная**—*այցետոմս*։

Ка́рточникъ գ. ա. *խաղաթուղթ պարապող*։

Ка́рточный ած. *խաղաթղթի*։

Карто́шка գ. ի. *կարթոֆիլ, կարթօլ*։

Карту́зникъ գ. ա. *փամփշտակալ, վառօդապարկ, վառօդաման*։

Карту́зный, —ная бума́га ած. *հաստ թուղթ, փաթաթելու թուղթ*։

Карту́зъ, —зе́цъ, —зикъ գ. ա. *թղթէ պարկ* || *վառօդի քսակ, վառօդապարկ* || *թեթև գլխարկ*։

Карту́шка գ. ի. *թղթէ շրջանակ կողմնացոյցի*։

Карусе́ль գ. ի. *ձիախաղութիւն (զինուորական)* || *կարուսէլ*։

Ка́рцеръ գ. ա. *արգելարան (ուսումնարանական հաստատութեանց)*։

Ка́рша գ. ի. *փճացած և ջրատար ծառ*։

Карье́ръ գ. ա., **—рье́ра** գ. ի. *ընթացք, գնացք, շաւիղ (կենաց), գործ, պարապմունք*։

Кара́ка գ. ի. *ծառի բուն (երկուս ճեղքուած)* || *ծուռ սրունքներով մարդ, ծուռոտնիկ*։

Кара́чить բ. ն. *ծռմռել, խոտորել (ոտները)* || *ոտքերը լայն բանալ*։

Кара́чки տ. **Кара́чки.**

Каса́ніе գ. չ. *հպում, շօշափում, քսուելը*։

Каса́тельно ն. *վերաբերութեամբ, մասին*։

Каса́тельность գ. ի. *վերաբերութիւն, յարաբերութիւն* || *շօշափելը*։

Каса́тельный ած. *շօշափող*։ — **ли́нія**—*շօշափող գիծ*։

Каса́тикъ գ. ա. *հիրիկ*. բ.։

Каса́тка գ. ի. *ծիծառ* || — **настоя́щая** —*որկայ (կէտանման կենդանի)*։

Каса́ться, косну́ться բ. ա. *հպել, դիպչել, քսուել, շօշափել*։

Ка́ска, —сочка գ. ի. *սաղաւարտ*։

Каска́дъ գ. ա. *ջրասահանք, ջրվէժ*։

Каскари́лья գ. ի. *եղևթերեան կեղև, բուրճէնենի*։

Ка́сса գ. ի. *դրամարկղ* || *գուրճ*։ — **взаи́мнаго вспомоществова́нія**—*գանձարան փոխադարձ օգնութեան*։ — **пе́нсій**—*գանձարան թօշակի*։ — **сберега́тельная**—*խնայողական գանձարան*։ — **ссу́до-сберега́тельная**—*փոխատու խնայողական գանձարան*։ — **типографи́ческая**—*գուրճ, խորշկէն*։

Касса́ція գ. ի. *վճռաճնջում*։

Кассаціо́нный ած. *վճռաջնջական, վճռաջինջ*։ — **судъ**—*վճռաջինջ ատեան*։

Касси́ръ գ. ա. *արկղապետ (գանձատան, դրամատան և այլն)*։

Ка́ссисъ գ. ա. *հաղարջօղի, կասսիս (սև հաղարջից պատրաստած օղի)*։

Ка́ссія գ. ի. *կակժիրակ, կասսիա*. բ.։

Ка́ста գ. ի. *դասակարգ (ժողովրդի)*։

Кастанье́ты գ. ի. յգ. *բամբիռն*։

Кастеля́нство գ. չ. *ամրոցապետութիւն*։

Кастеля́нъ գ. ա. *ամրոցապետ, կառավարիչ ամրոցի*։

Кастеля́нша գ. ի. *վերակացուհի (սպիտակեղէնների՝ տան կամ որևէ հաստատութեան մէջ)*։

Касте́тъ գ. ա. *խորտակիչ, գլխակոտոր*։

Касто́ръ գ. ա. *կուղբ, ջրշուն, շնձրի*. կ.։

Касто́ровое ած. — **ма́сло** գ. չ. *սզկահիւթ, գանագերչակի իւղ*։

Кастрамета́ція գ. ի. *բանակադասութիւն*։

Кастра́тъ գ. ա. *ներքինի, ամորձատ, կրտած*։

Кастра́ція գ. ի. *ներքինացնելը, ամորձատելը*։

Кастрирова́ть բ. ն. *ներքինացնել*։

Кастрю́лька, кастрю́лечка գ. ի. *կաթսայիկ, փոքրիկ կաթսայ*։

Кастрю́льница գ. ի. *աման լուացող (կին)*։

Кастрю́льный ած. կաթսայի։

Кастрю́ля գ. ի. սան, կաթսայ։

Катава́сія գ. ի. հրաժարում (երգ. եկեղեցական) || խառնակութիւն, շփոթ, անկարգութիւն։

Катадіо́птрика գ. ի. ուսումն ճառագայթների ցոլացման և բեկման։

Катако́мбы գ. ի. յգ. գետնափորք, կահոլ, ստորերկրեայ դամբարանք, կատակոմբներ։

Каталéпсія գ. ի. ուշաբարձութիւն, երկարատև թմրութիւն, թեթև կաթուած (հիւանդութիւն)։

Каталепти́ческій ած. ուշաբարձ || կաթուածի, ուշաբարձութեան։

Катало́гъ գ. ա. ցուցակ (գրքերի եւայլն)։

Ката́льный ած. թաւալելու, գլորելու, հարթելու։

Ката́льщикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. թաւալող, գլորող, հարթող։

Ката́ніе գ. չ. գլորելը, հարթելը, թաւալելը, շրջելը։

Катапета́сма գ. ի. վարագոյր (տաճարի)։

Катапла́зма գ. ի. ծեփելիք, սպեղանի, լափայ, թրջած շոր եւայլն։

Катапу́льтъ գ. ա. նետաձիգ մեքենայ, բալիստր։

Ката́ррь գ. ա. բորբոքում, ապալիժութիւն (լորձանիւթի եւայլն)։

Катара́кта, —ра́ктъ գ. սև ջուր աչքերի || սահանք, ջրվէժ || հաւալուսն. թ.։

Катастро́фа գ. ի. աղէտք, չարաշուք վախճան, կործանում։

Ката́ть, ка́тывать, —тну́ть բ. ն. գլորել, թաւալել, հարթել, սրբել || արշաւել, արագ ման ածել (կառքով)։ **—ся** բ. ա. գլորուել, հարթուել, շրջել, զբօսնել (կառքով եւայլն)։

Катафа́лкъ գ. ա. ամբիոն (դագաղի)։

Катафта́льмъ գ. ա. կատուակն (քար)։

Категори́ческій ած. որոշակի, վճռական, կտրական։

Катего́рія գ. ի. ստորոգութիւն, կարգ համասեռ կամ համազգի իրաց, բաժանմունք։

Катёлка գ. ի. ճզմակ, փայտէ օղակ։

Ка́теръ գ. ա. միակայմ նաւ || զաթր։

Катéтеръ գ. ա. միզահան (գործիք)։

Катетомéтръ գ. ա. ուղղաչափ, բարձրաչափ (գործիք)։

Катéтъ գ. ա. էջ (եռանկեան)։

Катипо́ле, кату́нъ տ. **Перекатипо́ле.**

Кати́ть բ. ն. գլորել, թաւալել || շրջել, տանել || արշաւել (կառքով եւայլն)։ **—ся** բ. ա. գլորուել || շրջուել, հոսել || || շեղուել (նաւ)։

Катихизато́ръ գ. ա. ուսուցիչ քրիստոնէական վարդապետութեան, կամ աւետարանական կրթութեան։

Катихи́зисъ գ. ա. վարդապետութիւն հաւատոյ, հրահանգ քրիստոնէական վարդապետութեան, կրթութիւն աւետարանական։

Ка́тка գ. ի. գլորում, թաւալում || սալակով կրելը || ծեծ, ձաղկոց։

Ка́ткій ած. դիւրագլոր, դիւրաթաւալ։

Ка́ткость գ. ի. դիւրագլորութիւն, թաւալականութիւն։

Катну́ть տ. **Ката́ть.**

Ка́тодъ գ. ա. վայրուղի, կատոդ։

Като́къ, —то́чекъ գ. ա. գլան, գլանակ || հարթիչ կտաւեղինաց || մաքրուած սառոյց (սղալու համար) || լոզաքար։

Като́ликъ գ. ա., **—личка** գ. ի. կաթոլիկ։

Католи́ческій ած. կաթոլիկ, կաթոլիկէ, ընդհանրական։

Католи́чество գ. չ., **католици́змъ** գ. ա. կաթոլիկութիւն, կաթոլիկ հաւատ կամ դաւանութիւն։

Като́птрика գ. ի. հայելաբանութիւն, ընդդիմաստեսութիւն։

Катоптри́ческій ած. հայելաբանու-

թեան ‖ հայելաբանական, ընդդիմատեսական։

Ка́торга գ. ի. ցուկանաւ ‖ պատժատեղի, աքսորանք (քրէական յանցաւորների) ‖ թշուառ կամ ողորմելի կեանք։

Ка́торжникъ գ. ա. գրուան, աքսորուած, աշխատելու դատապարտուած (քրէական յանցանքների համար), աքսորեալ։

Ка́торжный ած. աքսորուած, ուղարկուած մշակութեան համար ‖ կարի դժուարին, ծանր ‖ անպիտան, ատելի։

Като́чекъ տ. **Като́къ.**

Катра́нъ գ. ա. բաղեղ ծովեղերեայ, արմաւածաղիկ. բ.։

Катръ գ. ա. սղոցուկ. բ.։

Кату́нъ տ. **Катипо́ле.**

Кату́шка, —шечка գ. ի. կարժառ, նազուկ ‖ կոժ, մանած։

Ка́тывать տ. **Ката́ть.**

Каты́шъ, —шёкъ գ. ա. ողորկած գունտ, լափապած գունտ, կլորցրած գունտ։

Каумба́къ տ. **Са́вка.**

Кау́нъ գ. ա. սեխ, զամոլուն։

Каучу́къ գ. ա. ձգախէժ, կաուչուկ։

Ка́фля գ. ի. ապակեծածկ աղիւս (վառարանի)։

Кафта́нецъ գ. ա. փոքր կապայ։

Кафтани́шко գ. չ. անճոռնի կապայ։

Кафтани́ще գ. չ. ահագին կապայ։

Кафта́нникъ գ. ա. կապայ հագնող։

Кафта́нный ած. կապայի։

Кафта́нъ գ. ա. կապայ (զգեստ)։

Кача́лка, —лочка գ. ի. ճօճանոց, ճլորդի ‖ օրօրոց, օրօրան ‖ փալան, շալակ, դխպակ։ **—лочный** ած. — **ко́мнатная**—տատանոց (թիկնաթոռ)։

Кача́лочникъ գ. ա. դխպակ տանող։

Кача́льщикъ գ. ա. օրորող, տարուբերող։

Кача́ніе գ. չ. ցնցելը, երերալը, ճօճելը, տարուբերելը, ճօճում։

Кача́нный, кача́нъ տ. **Коча́нный, коча́нъ.**

Кача́рка գ. ի. ծովածխծառն. թ.։

Кача́ть, ка́чивать, качну́ть բ. ն. ցընցել, տատանել, երերցնել, տարուբերել, շարժել, ճօճել, օրորել, օրօրել։ **—ся** բ. ա. ցնցուել, տարուբերուել, ճօճուել, օրօրուել։

Каче́ль գ. ի. ճօճանոց, ճլորդի։

Ка́чельный ած. ճօճանոցի, ճլորդու։

Каче́льщикъ գ. ա. ճօճանոցի տէր։

Ка́чественный ած. որակական, յատկութեան, որպիսութեան։

Ка́чество գ. չ. յատկութիւն, որպիսութիւն, որակութիւն։

Ка́чивать տ. **Кача́ть.**

Ка́чка գ. ի. ցնցիւն, ցնցում, երերում, շարժում։

Ка́чкій ած. դողդոջուն, երերուն, դիւրատատան, դիւրաշարժ։

Ка́чкость գ. ի. դողդոջում, երերում, անհաստատութիւն։

Качну́ть տ. **Кача́ть.**

Ка́ша գ. ի. խախաց, խաշիլ, եփոս, խուս ‖ ‖ հազարտերևուկ. բ. ‖ շփոթ, խռովութիւն։

Кашало́тъ գ. ա. վիշապաձուկ. կ.։

Кашева́ръ գ. ա., **—рка** գ. ի. կերակուր եփող (մշակների համար)։

Ка́шель գ. ա. հազ։

Кашеми́ровый ած. քիշմիրի ‖ քիշմիրից կարած, քիշմիրէ։

Кашеми́ръ գ. ա. քիշմիր, քիշմիրի շալ։

Ка́шица գ. ի. խաշիլ։

Ка́шка գ. ի. առուոյտ. բ. ‖ մաճուն (դեղ) ‖ զարդապատկեր, ծաղկազեր։

Кашкара́ գ. ի. լեռնավարդ, մրտավարդ. բ.։

Кашлю́нъ գ. ա., **—нья** գ. ի. հազացող, խիստ հազացող։

Ка́шляніе գ. չ. հազալը։

Ка́шлять, —ливать, —нуть բ. չ. հազալ։

Ка́шникъ, —ничекъ գ. ա. խաշիլի ա-

ման || խաշիլ սխտոր || փափուկ ուտող, դեռ չմաշխատող երեխայ։

Ка́шній ած. խաշիլի։

Кашта́нникъ գ. ա. անտառ շագանակենեաց։

Кашта́новый ած. շագանակի, շագանակագոյն։ —**новое де́рево**—շագանակենի. բ.։

Кашта́нъ գ. ա. շագանակ, մաշկամիրգ, քեստանայ։

Каще́й գ. ա. մաշուած մարդ, կմախք դարձած մարդ || սաստիկ ժլատ, կծծի։

Каю́та գ. ի. նաւախուց, սենեկիկ նաւի մէջ։

Каю́щійся ած. և գ. ա. ապաշխարող, զղջացող, խոստովանող։

Ка́яніе գ. չ. ապաշխարութիւն, զղջում, մեղքերի խոստովանութիւն։

Ка́ять բ. ն. կշտամբել, յանդիմանել։

Ка́яться, ка́иваться բ. ա. մեղքը խոստովանել, զղջալ, սորջանալ, ապաշխարել։

Ка́ѳедра գ. ի. եպիսկոպոսանիստ տեղ || եպիսկոպոսի աթոռ եկեղեցու մէջ || ամբիոն || պաշտօն ուսուցչապետութեան կամ պրոֆէսորի։

Каѳедра́льный ած. եպիսկոպոսանիստ, կաթուղիկէ (եկեղեցի)։

Каѳи́сма գ. ի. գլուխ սաղմոսի։

Каѳолико́съ գ. ա. կաթուղիկոս։

Каѳоли́ческій ած. ընդհանրական, կաթուղիկէ։

Квадра́нтъ գ. ա. քառորդ մաս շրջապատի։

Квадра́тецъ գ. ա. բառարաժան քառակուսի (տպագր.)։

Квадра́тный ած. քառակուսի, չորեքկուսի։ — **ко́рень**—արմատ երկրորդ աստիճանի (մաթ.)։

Квадрату́ра գ. ի. քառակուսութիւն, քառակուսի դարձնելը։

Квадра́тъ գ. ա. քառակուսի || երկրորդ աստիճան (քանակութիւն)։

Квадрильо́нъ գ. ա. երկիլիոն։

Ква́канье գ. չ. կռկռոց (գորտերի)։

Ква́кать, —кнуть բ. չ. կռկռալ։

Ква́керъ գ. ա. երերակ, դողդոջոտ, երերական (աղանդաւոր)։

Ква́кнуть տ. **Ква́кать.**

Квалифика́ція գ. ի. ընտրութիւն, ընտրելը, ջոկելը || անուանում, յորջորջանք։

Кваку́ша, —шка գ. ի. գորտ || բադ։

Ква́рта գ. ի. ¼ չափ (հեղանիւթների) || 4-դ ձայն երաժշտական յարկ (չորրորդ լար նուագարանի)։

Кварта́лъ գ. ա. թաղ, քաղաքամաս։

Кварта́льный ած. թաղապետ։

Кварта́нтъ գ. ա. քառածալ գիրք։

Кварте́рмистръ գ. ա. պահապետ զօրաց։

Кварте́тный ած. քառաձայն, քառեակի։

Кварте́тъ գ. ա. քառեակ, քառաձայն (երգ կամ նուագ)։

Кварти́ра գ. ի. կացարան, բնակարան, օթեւան։ — **зи́мняя**—ձմերոց, ձմեռնոց, ղշլաղ։

Квартира́нтъ գ. ա. վարձաբնակ։

Квартирге́ръ տ. **Квартирье́ръ.**

Кварти́ришка գ. ի. անձուկ բնակարան, անյարմար կացարան։

Кварти́рища գ. ի. ահագին բնակարան։

Кварти́рка գ. ի. փոքրիկ բնակարան։

Квартирме́йстеръ գ. ա. պահապետ զօրաց։

Кварти́рный ած. բնակարանի, կացարանի։

Квартирова́ніе գ. չ. բնակելը || ժամանակ բնակութեան։

Квартирова́ть բ. չ. բնակել, կենալ, օթեւանել, ապրել։

Кварти́рочка գ. ի. խիստ փոքր բնակարան։

Квартирье́ръ գ. ա. բնակարան որոշող (զինուոր)։

Квартова́ніе գ. չ. (**зо́лота**) մէկ մաս

ոսկու հետ երեք մաս արծաթ խառնելը։

Квартова́ть բ. ն. (зо́лото) մէկ մաս ոսկու հետ երեք մաս արծաթ խառնել։

Квартъ գ. ա. չորս թուղթ միասին (թղթախաղի)։

Кварцова́тый ած. գուարցախառն։

Ква́рцовый ած. որձաքարի ‖ որձաքարէ, գուարցէ։ — **песо́къ**—սպիտակ աւազ, պակաղ։

Кварцъ գ. ա. որձաքար, վանաքար, գուարց։ — **бѣлый**—սպիտակ աւազ, պակաղ։

Васи́льный ած. խմորող, թթուեցնող։

Ква́сить, ква́шивать բ. ն. խմորել, թթուեցնել։ **—ся** բ. ա. թթուել։

Квасни́къ գ. ա. կվաս պատրաստող ‖ ‖ կվաս պահելու անօթ։

Квасни́къ գ. ա. կվաս ծախող, թթուաջուր ծախող։

Квасно́й ած. կվասի, թթուաջրի ‖ կվասի գլուխ։

Ква́сность գ. ի. թթուութիւն, խմորուած լինելը։

Ква́снуть բ. չ. թթուել, խմորուել ‖ ‖ երկար մնալ առանց բարձրանալու պաշտօնի մէջ, թթուել մնալ, քացխել։

Ква́сный —нова́тый ած. թթու, խմորուն, խմորուած։

Квасомѣ́ръ գ. ա. խմորաչափ (գործիք)։

Квасня́ գ. ի. կվասարան, կվաս պատրաստելու տեղ։

Квасова́ръ գ. ա. կվաս կամ թթուաջուր պատրաստող։

Ква́ссія գ. ի. դաժանենի. բ.։

Квасцова́ніе գ. չ. պաղլեղումն, շբելը։

Квасцова́тый ած. պաղլեղախառն, շբոտ։

Квасцова́ть բ. ն. շբատել, շբել։

Квасцови́къ գ. ա. պաղլեղաքար։

Квасцо́вый ած. պաղլեղային ‖ պաղլեղի, շբի։

Квасцы́ գ. ա. յգ. շիբ, պաղլեղ, արզն։

Квасъ, ква́сокъ գ. ա. թթուաջուր, կվաս։

Ква́ша գ. ի. թթխմոր, խմոր։

Ква́шеніе գ. չ. թթուեցնելը, խմորելը։

Кваше́нникъ գ. ա. մեզար, խմորի ծածկոց։

Ква́шенный ած. թթուեցուցած, թթուեցրած։

Квашня́, —шёнка գ. ի. խմորի տաշտ, հացատաշտ ‖ խաշաման, թթխմորաման։

Кве́рху մ. դէպի վեր։

Кве́сторъ գ. ա. գանձապահ (հռոմայեցոց եւայլն)։

Кви́ква գ. ի. հաւապատկր. թ.։

Кви́нта գ. ի. հնգաձայն ‖ 5-դ ձայն (երաժշտութեան)։

Квинте́тъ գ. ա. հնգաձայն (երգ կամ նուագ)։

Квинтъ-эссе́нція գ. ի. էութիւն, ազնուագոյն մասն, ուղեծուծ (նիւթի, գրքի եւայլն)։

Квита́нція գ. ի. ստացագիր, ընկալագիր, ընդունագիր, անդորրագիր։

Квита́ться, рас— բ. ա. վճարել, հատուցանել։

Квитъ գ. ա. սերկեւիլ։

Квитъ գ. ա., **квиты** յգ. **Я съ ва́ми квитъ**—պարտ չեմ, հաշիւը վերջացել է։

Кеглеобра́зный ած. կոնաձեւ։

Ке́гельный ած. կոնախաղի։

Ке́гля, ке́гель գ. ի. կոնախաղ։

Кедро́вка գ. ի. կաղնաբեկ. թ.։

Кедро́вникъ գ. ա. մայրի անտառ, եղեւնափայտի անտառ։

Кедро́вый ած. եղեւնափայտի ‖ եղեւնափայտից շինած։

Кедръ գ. ա. մայր ծառ, մայր լիբանանու, եղեւնափայտ։

Кела́рница, келарня́ գ. ի. համբարանոց (վանքի)։

Кела́рскій ած. տնտեսական ‖ մառա-

կարարի (վանքի)։

Келáрство գ. չ. տնտեսութիւն, մատակարարութիւն (վանքի)։

Келáрь գ. ա. մատակարար, տնտես (վանքի)։

Кéлейка գ. է. խուց։

Келéйникъ գ. ա. խուցի սպասաւոր, հոգեւորականի սպասաւոր, փոքրաւոր։

Келéйница գ. է. կոյս (սպասաւոր)։

Келéйничій ած. խուցի։

Келейно մ. գաղտնի, ծածուկ, կողմնակի կերպով։

Келéйный ած. խուցի || ծածուկ։

Кéлья, кéллія գ. է. խուց, խցիկ, մենկուսարան։

Кéмбриковый ած. բատիստից կարած։

Кéмбрикъ գ. ա. Նուրբ կտաւ, բատիստ։

Кенгýру գ. ագեվազ, մեծ քսակաւոր, կէնգուրու. կ.։

Кентáвръ գ. ա. կենտաւրոս, մարդացուլ, մարդաձի։

Кéньга գ. է. ձմեռուայ կօշիկ։

Кéпи գ. սորթակ, կեպի (գլխարկ)։

Керáстъ գ. ա. լօզիակ օձ։

Кератóнія գ. է. եղջիւրենի. բ.։

Кéрвель գ. ա. ազատքեղ. բ.։ — **Испáнскій**—ղիսասանոր, Սպանիական ազատքեղ։

Кери́нтъ գ. ա. մեղուածաղիկ. բ.։

Кéркать, —кнуть ե. չ. կրկչալ, ծլվլալ։

Кéрца գ. է. ծովի կարիճ. ձ.։

Кéсарь, —рскій տ. **Цéсарь, цесáрскій.**

Кефáль գ. ա. երկանաձուկն։

Киби́тка գ. է. վաշ, կօկալ, կամար կամ հովանի սայլի || սայլ կամ սահնակ կամարով ծածկուած։

Кивáніе գ. չ. գլխի շարժում։

Кивáть, кивнýть ե. չ. գլուխը շարժել, գլխով նշան տալ, գլխով անել։

Ки́верный ած. գլխարկի, խոյրի։

Ки́веръ գ. ա. բարձր խոյր զօրականաց։

Кивнýть տ. **Кивáть.**

Кивóкъ տ. **Кивáніе.**

Кивóтный ած. տապանակի։

Кивóтъ, кивóтецъ գ. ա., **кивóтка** գ. է. տապանակ, երկփեղկեան պահարան պատկերաց (սրբերի)։ — **завѣ́та**—տապանակ ուխտի։

Кидáніе գ. չ. ձգելը, թափելը, դէն ձգելը։

Ки́данный, ки́нутый ած. դէն ձգուած, թափած։

Кидáрь գ. ա. խոյր (օծեալ)։

Кидáть, ки́нуть, ки́дывать ե. ն. ձգել || թողնել, սկսածը թողնել || դէն ձգել, արհամարհել || շռայլել, վատնել։

Кидáться, кинýться ե. ա. ձգուել, յարձակուել, սաստիկ ցանկալ || հետապնդել, շփոթուել, տեղափոխուել, ձըգել, յարձակուել միմեանց վրայ։

Ки́дкій ած. հեշտ ձգելու, դիւրաձգելի || || շուտափոյթ, սթափ || ագահ, ընչասէր։

Ки́дкость գ. է. դիւրաձգութիւն, դիւրաձիգ լինելը, շուտափութութիւն, սթափութիւն || ագահութիւն, ընչասիրութիւն։

Кизи́левый ած. հոնից շինած։

Кизи́ль գ. ա. հոն || հոնի. ծռ.։

Кизи́льникъ գ. ա. հոնի ծառաստան, հոնըքուտ։

Кизля́рка գ. է. Ղզլարի օղի։

Кизя́къ գ. ա. աթար, գշկուր։

Кики́ գ. անհ. եգիպտացորեն, սիմինդր։

Кики́мора գ. է. չաստուած (հին սլաւեանների) || խրտուիլակ, ոգի անտառների։

Киксъ գ. ա. փըստ գալ, չըղխացնելը (գնդախաղի մէջ)։

Килá գ. է. աղէթաւութիւն, փոշտականութիւն || ծառի կոշտ։

Килáвый ած. բազմակոշտ (ծառ)։

Килáстый, киловáтый ած. փոշտանի, աղէթաւի։

Килевáніе գ. չ. նաւի թեքելը (կար-

կատելու համար)։

Килевáть բ. ն. *նաւը թեքել (կարկատելու համար)։*

Килевóй ած. *նաւի ողնափայտի։*

Киловáтый տ. **Килáстый.**

Киловóй ած. *աղէթափութեան։*

Килогрáммъ գ. ա. *հազարագրամ, կիլօգրամ (ծանրութիւն)։*

Киломéтръ գ. ա. *հազարամետր, կիլօմետր (չափ)։*

Килосѣчéніе գ. չ. *վիրահատութիւն (աղէթափութիւնը բուժելու համար)։*

Киль գ. ա. *ողնափայտ նաւի։*

Кильвáтеръ գ. ա. *նաւահետք, նաւի հետք։*

Кíлька տ. **Салакýшка.**

Киля́къ գ. ա. *աղէթափութիւն ունեցող մարդ։*

Кимвáлъ գ. ա. *ծնծղայ, թմբկուն։*

Кими́нъ գ. ա. *քիմոն, չաման. բ.։*

Кинамóнъ գ. ա. *կինամոն, դարչին. բ.։*

Кинéтика գ. ի. *ուսումն շարժմանց (Ֆիզ.)։*

Кинжáлецъ, —ликъ գ. ա. *փոքրիկ դաշոյն, խանչալ։*

Кинжáлище գ. չ. *դաշոյն, մեծ խանչալ։*

Кинжáлъ գ. ա. *դաշոյն, խանչալ։*

Кинжáльный ած. *դաշոյնի, խանչալի։*

Кинжáльчикъ գ. ա. *փոքրիկ դաշոյն, փոքր խանչալ։*

Кíноварь գ. ի. *խրուկ, կինաբարուխ, զինջարակ (հանք)։*

Кинóвія գ. ի. *մենաստան (միաբաններով)։*

Кинýтый ած. *ձգած, ցկած, թողած։*

Кíнуть տ. **Кидáть.**

Кинýться տ. **Кидáться.**

Кíпа, кíпка գ. ի. *հակ, բեռն, փաթթոց, ծրար։*

Кипари́сникъ գ. ա. *անտառ նոճիի, սոճիի անտառ։*

Кипари́сный ած. *նոճիի, սոճիի։*

Кипари́съ գ. ա. *նոճի, սոճի, կիպարիս. բ.։*

—садóвый—*եգաօշինդր, օշինդրեգայ։*

Кíпень գ. ա. *եռացող ջուր ‖ տաք ջրի փրփուր, քափ։*

Кипов́язъ գ. ա. *բեռ կապող, բեռնակապ։*

Кипонóсецъ գ. ա. *բեռնակիր։*

Кíпочка գ. ի. *փոքրիկ հակ, ծրար։*

Кипсéй գ. ա. *մրաման ‖ մրասեղան (տապարանի)։*

Кипýчесть գ. ի. *եռալու ընդունակութիւն։*

Кипýчій ած. *եռացող։*

Кипѣлка գ. ի. *չ'այրուած կիր, խամ քիրաճ։*

Кипѣлый ած. *եռացած։*

Кипѣніе գ. չ. *եռ, եփ, եռալը, եռացում։*

Кипѣть բ. չ. *եռալ, պղպջալ ‖ յուզուել, խռովուել, փրփրել։*

Кипяти́льникъ գ. ա. *եռացնելու կաթսայ։*

Кипяти́льный ած. *եռացնելու։*

Кипяти́ть բ. ն. *եռացնել ‖ պղպջացնել։*
—ся բ. ա. *եռալ։*

Кипятóкъ գ. ա. *եփջուր, եռացրած ջուր, եփած ջուր։*

Кипячéніе գ. չ. *եռացնելը։*

Кипячéнный ած. *եռացրած, եռացուցած։*

Кипя́чій ած. *եռացող։*

Кирасá տ. **Кирáсъ.**

Кираси́ръ գ. ա. *զրահակիր հեծելազօր, կիրասիր։*

Кирáсъ, кирасá գ. *զրահ, Ճօշ, լանջապանակ, վարապանակ։*

Кирка́, —рочка գ. ի. *եկեղեցի, աղօթատուն (բողոքականաց)։*

Кíрка գ. ի. *բահ, փայտատ։*

Кирказóнъ գ. ա. *սզակն. բ.։*

Кирéшка գ. ի. *ուրագ, կռան։*

Кирóчный ած. *եկեղեցու, աղօթատան։*

Кирпи́чикъ գ. ա. *փոքրիկ աղիւս։*

Кирпи́чникъ գ. ա. *աղիւսագործ, աղիւս շինող։*

Кирпи́чный ած. *աղիւսի || աղիւսէ, աղիւսաշէն։* — **заво́дъ**—*աղիւսարկոց, աղիւսի գործարան։*

Кирпи́чъ գ. ա. *աղիւս, աղուս, քերփիճ։*

Кирхшпи́ль գ. ա. *ծխականք (բողոքական եկեղեցու)։*

Ки́ршъ-ва́ссеръ գ. ա. *կեռասօղի (ըմպելիք)։*

Кирю́шна գ. ի. *փարայ-փարայ խոտ։*

Киса́, —ска գ. ի. *փիսիկ, կատու։*

Киса́ գ. ի. *քսակ, քիսայ։*

Кисе́йный ած. *մարմաշի || մարմաշից շինած, քիսէյից կարած։*

Кисе́лъ գ. ա. *թթուաշ դոնդող* || — **морско́й**—*թօք, ծովային եղիճ. կ.։*

Кисе́льный ած. *թթուաշ դոնդողի։*

Кисе́тъ գ. ա. *ծխախոտի քսակ, թիւթիւնի քիսայ։*

Кисе́я գ. ի. *քիսէյ, անկլիկ, մարմաշ։*

Ки́ска տ. **Ки́са.**

Ки́сленькій ած. *թթուաշ, փոքր ինչ թթու։*

Ки́сленько, кислова́то մ. *թթուաշ, տտիպ։*

Ки́слить բ. ն. *թթուեցնել։*

Ки́слица գ. ի., **—лецъ** գ. ա. *թթուիճ, թրթուկիչ, թրթնջուկ, գառնականջիկ. բ. || գառնինջ, վայրի թթու խնձոր (և խնձորենի)։*

Ки́сличный ած. *թրթնջուկի || գառնինջի։*

Ки́сло մ. և բ. *թթու || թթու է։*

Кислова́тость գ. ի. *թթուաշութիւն, փոքր ինչ թթուութիւն։*

Кислова́тый ած. *տտիպ, թթուաշ, թթուահամ։*

Кислоро́дный ած. *թթուածնախառն։*

Кислоро́дъ գ. ա. *թթուածին (պարզ մարմին)։*

Кислосла́дкій ած. *քաղցրաթթու, մարխոշ։*

Ки́слость գ. ի. *թթուութիւն։*

Кислота́ գ. ի. *թթու, թթուուտ։*

Кислотво́рный, кислотво́ръ տ. **Кислоро́дный, кислоро́дъ.**

Кисло́тный ած. *թթու պարունակող։*

Кислу́шка գ. ի. *գառնինջ, վայրի խնձորենի || վայրի խնձոր։*

Ки́слый ած. *թթու, ճաւիկ։* **—лая соль**—*թթու աղ։*

Кислѣ́ть բ. չ. *թթուել։*

Кисля́тина գ. ի. *սաստիկ թթուութիւն, սաստիկ թթու (կերակուր, ըմպելիք)։*

Ки́снуть, проки́снуть, кислѣ́ть բ. չ. *թթուել || երկար մնալ (նոյն վիճակի մէջ)։*

Кисте́нь գ. ա. *խորտակիչ, կօպալ, կօմբալ։*

Кисти́стый ած. *բազմողկոյզ, բազմափունջ։*

Ки́сточка գ. ի. *վրձնիկ, վրձին || ճիւ։*

Кисть գ. ի. *ողկոյզ, փունջ || վրձին, մաշգիր* || — **руки́**—*դաստակ ձեռքի, թաթ։*

Кисъ-кисъ ձյն. *փիսի-փիսի (կատու կանչելու բացականչութիւն)։*

Ки́та, —тина գ. ի. *ցօղուն, ծղոտ։*

Китови́дный ած. *կետանման։*

Кито́вый ած. *կետի։*

Китоло́вный ած. *կետորսական։*

Китоло́вство գ. չ. *կետորսութիւն։*

Китоло́въ գ. ա. *կետորս։*

Китообра́зный, —ро́дный ած. *կետանման։*

Ки́ттель գ. ա. *բաճկոնակ (զինուորի)։*

Китъ գ. ա. *կէտ. կ.։*

Киче́ніе գ. չ. *գոռոզութիւն, ամբարտաւանութիւն, մեծամտութիւն։*

Кичи́ться բ. ա. *գոռոզանալ, ամբարտաւանալ, մեծամտել։*

Кичли́вость գ. ի. *գոռոզութիւն, մեծամտութիւն։*

Кичли́вый ած. *գոռոզ, մեծամիտ, հպ-*

պարտ, անձնահաճ, խորխտ։

Кише́чный ած. աղիքի, փորոտիքի, աղիքներից շինած։

Кишка́, ки́шечка գ. ի. աղիք։ — **голо́дная**—սինաղի։ — **ободо́чная**—լայնաղիք։ — **восходя́щая**—վերաձիգ աղիք։ — **подвздо́шная**—փալթոյթ աղիք, զիստաղիք։ — **пряма́я**—ուղղաղնաց աղիք, եժախան, վարագաղիք, բունպար։ — **слѣпа́я**—փակաղիք։ — **то́лстая**—հաստաղիք։ — **то́нькая**—բարակ աղիք, նուրբաղիք։ — **то́щая**—սովաղիք, նիհար աղիք։ — **заднепрохо́дная**—նախաղի։ — **двѣнадцатипе́рстная**—աղէծոց, նախաղիք, խինձ աղեաց։ — **нисходя́щая**—վայրաձիգ աղիք։

Кишми́шъ գ. ա. չամիչ, քիշմիշ։

Кишмя́ ձ., **кишмя́-кишѣ́ть**—եռալ, զեռալ, վխտալ։

Кишне́цъ գ. ա. գինձ, համեմ, սև սոնիճ. բ.։

Кишѣ́ніе գ. չ. զեռալը, վխտում։

Кишѣ́ть բ. չ. եռալ, զեռալ, վխտալ։

Киѳа́ра գ. ի. կիթառ։

Кій, кіекъ գ. ա. ղնտախաղի ձող, մական։

Кіо́скъ գ. ա. հովանոց, բերկրանոց, քեօշք։

Кіо́та գ. ի. տապանակ, երփերկեան պահարան սրբոց պատկերների։

Кію́ра գ. ի. մեծ ուռն, կռան։

Клавеси́нъ գ. ա., **клавико́рды** գ. ա. յգ. յարդարաշնակ (նուագարան)։

Кла́вишъ, —ша գ. ստեղն, ստեղունք (դաշնամուրի, երգեհոնի)։

Клавіату́ра գ. ի. ստեղնաշար, ստեղների շարք։

Кла́да տ. **Коло́да.**

Кладби́ще գ. չ. գերեզմանատուն, գերեզմանոց, հանգստարան։

Кладби́щенскій ած. գերեզմանատան մէջ եղած։

Кладби́щный ած. գերեզմանատան, հանգստարանի։

Кладене́цъ գ. ա. ամորձատ, կրտած, ներքինի || մեծ դանակ, մասլաճառի դանակ։

Кладе́ніе գ. չ. դնելը, զետեղումն || ածելը (ձու) || մալելը, ներքինացնելը, կրտելը։

Кладе́нный ած. դրուած, զետեղուած || || ներքինացրած, ամորձատ, քածաւարոտ, կրտած, կուրտ։

Кла́день գ. ա. գերան (տան սակը դըրուած)։

Кла́дка գ. ի. դնելը, զետեղելը։

Кладова́я ած. և գ. ի. մառան, համբարանոց։

Кладово́й ած. դրուելու, զետեղելու։

Кла́дчикъ գ. ա. գերան կամ փայտ դնող || զետեղող, տեղաւորցնող։ — **хлѣба ручня́ми**—ծորուոր, ցորենի հասկերը սփռող։

Кладъ գ. ա. գանձ, ծածկած գանձ։

Кладь գ. ի. բեռ, ծանրութիւն || տախտակ կամ գերան՝ առուի վրայ ձգած (կամրջի տեղ ծառայող)։

Кла́жа գ. ի. դնելը, զետեղելը, տեղաւորցնելը || կրտելը, ամորձատելը (ձիու) || || բեռ, բարձուածք։

Клакёръ գ. ա. ծափահար, վարձկան ծափահար (թատրոնի մէջ և այլն)։

Кла́няться, —ниваться, поклони́ться բ. ա. ողջունել || երկրպագել || խընդրել, ընծայ բերել։

Кла́панъ, —панецъ, —нчикъ գ. ա. ղռնակ, փական, խցանք, կափոյր || || կափարիչ || լեզուակ (նուագարանների)։ — **двустворча́тый**—երկփեղկեան փական։ — **предохрани́тельный**—պահպանութեան ղռնակ։

Кларине́тъ, кларне́тъ գ. ա. նրբասրինգ, պայծառափող, կլարնէտ։

Кларнети́стъ գ. ա. կլարնէտ ածող։

Класифировáть բ. ն. դասաւորել, դասակարգերի բաժանել։

Клáсный տ. **Колосянóй.**

Клáссикъ գ. ա. դասական մատենագիր, դասական || գիմնազիոնի աշակերտ || Նախնի (յուն. և հռովմ.) մատենագրութեան հետևող։

Классификáція գ. ի. դասակարգութիւն, դասաւորութիւն։

Классицúзмъ գ. ա. դասականութիւն։

Классúческій ած. դասական։

Клáссный ած. դասատան։ **—ная доскá**— գրատախտակ։

Классъ գ. ա. դասատուն || դասակարգ։

Класть, клáдивать բ. ն. դնել, զետեղել, ածել (ձու)։ **—ся** բ. ա. զետեղուել։

Класъ տ. **Кóлосъ.**

Клáсяный տ. **Колосянóй.**

Клевáка գ. ի. կռուասէր թռչուն։

Клевáніе գ. չ. կտցահարելը, կտցահարութիւն։

Клёванный ած. կտցահարուած || կըտուցով կերուած։

Клевáть, клёвывать, клю́нуть բ. ն. կտցահարել, կտուցել։ **—ся** բ. ա. կըտցակռիւ անել || կտցահարուել։

Клéверъ գ. ա. կոռնկայ, առւոյտ. բ.։

Клеветá գ. ի. զրպարտութիւն, բամբասանք, զրաբանութիւն, չարախօսութիւն։

Клеветáть բ. ն. զրպարտել, բամբասել։

Клеветлúвый ած. զրպարտասէր, բամբասասէր։

Клеветнúкъ գ. ա., **—тница** գ. ի. զրպարտող, բամբասող, բանսարկու։

Клеветнúчать բ. չ. բամբասել, զրպարտութիւն անել։

Клеветнúчій ած. զրպարտողի, բամբասողի։

Клевéцъ գ. ա. քարտաշ գործիք։

Клеврéтный ած. ծառայակցի, ընկերակցի։

Клеврéтство գ. չ. ծառայակցութիւն, ընկերակցութիւն։

Клеврéтъ գ. ա. ծառայակից, ընկերակից։

Клёвъ գ. ա. կռանելը, տաշելը (քարը, ջաղացաքարը)։

Клегтáніе գ. չ. արծուի ճչոց։

Клегáть բ. չ. ճչալ (արծիւ)։

Клеевáтый ած. կպչուն, սոսնձանման։

Клеевóй ած. սոսնձի։

Клеевщúкъ գ. ա. սոսնձող։

Клеéніе գ. չ. սոսնձելը, սոսնձում։

Клеёнка, —ночка գ. ի. մոմլաթ, մոմապած կտաւ, խէժապատ կտաւ։

Клеёночный ած. մոմլաթի։

Клеёнчатый ած. մոմլաթից շինած։

Клей գ. ա. սոսինձ, թութխալ։ **— крѣпкій**—կպչտուկ (խիստ կպչուն սոսինձ)։ **— птúчій**—մածառօյս, փշատալինի. բ.։

Клéйка գ. ի. սոսնձուածք, սոսնձելու եղանակը։

Клéйкій ած. մածուցիկ, մածան, դիւրամած։

Клейковáтость գ. ի. մածուցիկ լինելը։

Клейковúна գ. ի. մածոյց, սնձան։

Клéйкость գ. ի. դիւրամածութիւն։

Клеúльный ած. սոսնձելի։

Клеúльщикъ գ. ա. սոսնձող։

Клейméніе գ. չ. դրոշմհարում, դրոշմելը, նշան անելը, դամղելը։

Клеймёный ած. դրոշմած, խարած, դամղած։

Клеймúльщикъ գ. ա. դրոշմահար, դրոշմող, նշան անող, դամղող։

Клеймúть, за— բ. ն. դրոշմել, նշան անել, խարել, դամղել, դաջել։

Клеймó գ. չ. դրոշմանիշ, նշան, խար, դամղայ։

Клéйстерить բ. ն. շրէշ քսել։

Клéйстеръ գ. ա. շրէշ։

Клейстый ած. շրէշոտ, շրէշախառն։

Клеúть, клéивать բ. ն. սոսնձել, թութ-

խաղել, շրջել || *յարմարացնել, գրլուխ բերել։* **—ся** *բ. ա. սոսնձուել* || || *յարմարուել, գլուխ գալ։*

Кле́йщикъ գ. ա. *սոսնձող* || *սոսինձ շինող։*

Клека́чка գ. ի. *փարփար, ջոնջոլ. բ.։*

Клектъ տ. **Клегта́ніе.**

Клёкъ գ. ա. *ընտիր ալրանք։*

Клени́на գ. ի. *չինարի փայտ։*

Кле́нникъ գ. ա. *չինարի անտառ։*

Клёнъ, —нокъ գ. ա. *օձատանձ, չինար. բ.։* — **ди́кій**—*թխկի։*

Клепа́ло գ. չ. *կոչնակ* || *զանգակ* || *լեզուակ (զանգի)։*

Клепа́льный ած. *կռանելի* || *գամելու։*

Клепа́льщикъ գ. ա. *կռանող* || *գամող։*

Клепа́ніе գ. չ. *կռանելը, երկաթի կտորները մեխով իրար ամրացնելը և այլն։*

Кле́панный ած. *թափ տուած, ծեծուած։*

Кле́пань գ. ի. *կռանած օղակ, երկաթէ կապ (արկղի)։*

Клепа́ть բ. ն. *կռանել, երկաթի կտորները միացնել* || *ծեծել, զարնել։*

Клепа́ть, —пывать բ. ն. *թափ տալ, ծեծել։*

Клептома́нія գ. ի. *գողամոլութիւն։*

Клерика́льный ած. *կղերական։*

Клери́калъ գ. ա. *կղերականութեան կուսակից* || *կողմնակից կաթոլիկ հոգեւորականութեան։*

Клерова́ть բ. ն. *պարզացնել, պարզել, զտել։*

Клеро́вка, գ. ի., **клеро́ваніе** գ. չ. *պարզելը, զտելը։*

Клерома́нтія գ. ի. *քուահարցութիւն, վիճակընկէցութիւն։*

Кле́сть գ. ա., **—товка** գ. ի. *խաչկըտուց. թ.։*

Клёцка գ. ի. *կոլոլակ, քուֆթայ։*

Клешня́ գ. ի. *ունելիք (խեցգետնի, կարիճի)։*

Клеща́къ գ. ա. *ականջամուտ, ականջմտուկ (միջատ)։*

Клещеви́на գ. ի. *տզենի, տզկահատ, գերչակ, գանագերչակ. բ.։*

Клещеви́нный ած. *տզկահարի, գանագերչակի։* **—ное ма́сло**—*տզկահիւթ, գանագերչակի իւղ։*

Клещено́гій ած. *ունելաձեւ ոտք։*

Клещи́ գ. ի. յգ. *ունելիք, ագցան, մամլակ, քարխաթուն։*

Клещъ, —щикъ գ. ա. *շանաճանճ (միջատ)։* — **ко́нскій**—*ձիապիծակ, գուեխ։*

Кли́каніе գ. չ. *կանչելը, ձայնելը։*

Кли́канный ած. *կանչուած։*

Кли́кать, —кивать, —кнуть բ. ն. *կանչել, ձայնել, ձայն տալ։*

Кликъ գ. ա. *ձայն, աղաղակ, կանչելը։*

Климатери́ческій ած., — **годъ**—*վըտանգաւոր (տարի)։*

Клима́тическій ած. *կլիմայի, կլիմայական։*

Климатоло́гія գ. ի. *կլիմաբանութիւն, ուսումն կլիմաների։*

Кли́матъ գ. ա. *կլիմայ։*

Кли́ника գ. ի. *հիւանդանոց (ուր ուսանողները բժշկութիւն են սովորում ուսուցչապետներից)։*

Клини́ческій ած. *մահճական։*

Кли́нить, —нивать բ. ն. *սեպ խփել, սեպով բաժանել, սեպել։*

Кли́нище գ. չ. *մեծ սեպ, մեծ չիվի։*

Клинова́тый, —ви́дный ած. *սեպաձեւ։* **—ви́днія ко́сти**—*սեպաձեւ ոսկորներ։*

Клино́къ տ. **Клинъ.**

Кли́нокъ, —но́къ գ. ա. *սուր, պողպատէ մասը (թրի և այլն)։*

Клино́чекъ տ. **Клинъ.**

Кли́нчатый, клинообра́зный ած. *սեպաձեւ։*

Клинъ գ. ա. *սեպ, երկաթ, չիվի։*

Кли́пперъ գ. ա. *ծովային մեծ նաւ։*
Кли́рикъ գ. ա. *հոգեւորական պաշտօնեայ։*
Кли́росникъ, клироша́нинъ գ. ա. *եկեղեցու դասում երգող։*
Кли́росъ, кры́лосъ ժ. գ. ա. *եկեղեցու դաս։*
Клироша́нка գ. ի. *երգիչ կուսան (վանքի)։*
Клиръ գ. ա. *հոգեւորականութիւն, հոգեւոր դաս, կղեր, կղերիկոս։*
Кли́ровый ած. *հոգեւորականութեան։*
Клисти́рный ած. *գրեխի։*
Клисти́ръ գ. ա. *գրեխ, փոխի։*
Кли́торъ գ. ա. *ծլիկ, կնաքիր։*
Кли́чка գ. ն. *մականուն (շան, թռչունի եւայլն)։*
Кличъ գ. ա. *աղմուկ, ձայն ‖ քարոզ։*
Кліе́нтъ գ. ա. *պաշտպանեալ, պաշտպանուած մարդ (փաստաբանի) ‖ բժշկուող (բժշկի) ‖ յաճախորդ (վաճառականի) եւայլն։*
Кло́акъ գ. ա. *աղբանոց, կոյանոց ‖ ‖ աղբատար խողովակ։*
Клобу́къ գ. ա. *վեղար։*
Клобучёкъ տ. **Каблучёкъ.**
Клобуче́чить տ. **Каблуче́чить.**
Клока́стый ած. *բազմակտոր։*
Клокота́ть բ. չ. *կլկլալ, գլգլալ, եռալ։*
Кло́котъ գ. ա., **—таніе** գ. չ. *կլկլոց, գլգլունք, եռոց։*
Клокъ, клокочёкъ գ. ա. *կտոր, կտորիկ ‖ փունջ, տրձակ (մազի եւայլն)։*
Клони́ть բ. ն. *իջեցնել, ծռել, թեքել ‖ խոնարհեցնել, համոզել ‖ ստիպել։* **—ся** բ. ա. *ծռուել, իջնել, թեքուել ‖ հակուել։*
Клопе́цъ, хлопе́цъ գ. ա. *հուկատար. բ. ‖ ‖ փարայ-փարայ խոտ։*
Кло́пикъ գ. ա. *փոքրիկ փայտոճիլ։*
Клопи́ще գ. չ. *մեծ փայտոճիլ։*
Клопо́вникъ գ. ա. *լանգանուն. բ.։*
Клопъ գ. ա. *փայտոճիլ, քոլիս, գորս, բազիճ, խառնաբաժէր ոտիճ, թախթաքիթի (միջատ)։*
Кло́унъ գ. ա. *հոպլիտ, ծաղրածու (կրկէսների եւայլն)։*
Клохта́нье գ. չ. *կրըխկոց, կչկչոց, կռկռոց (թխսամօր)։*
Клохта́ть բ. չ. *կրըխկալ, կռկռալ, կչկչալ։*
Клохту́нья գ. ի. *կչկչան հաւ։*
Клочёкъ տ. **Клокъ.**
Клочи́ть, —чивать բ. ն. *խառնել, կնճռոտել, գզգզել։*
Клочкова́тый ած. *կնճռոտած ‖ քուլայ-քուլայ։*
Клу́бень գ. ա. *արջտակ. բ.։*
Клуби́ть, բ. ն. *կծկել, կծիկ անել։* **—ся** բ. ա. *կծկուել։*
Клубни́ка, —ничка գ. ի. *խնձորուկ, ելակ. պտ. ‖ ելակենի. բ.։*
Клубни́ковка, клубни́чникъ գ. *ելակի օշարակ։*
Клубова́тый ած. *կծիկներով, կծկանման։*
Клу́бный ած. *ժողովարանի։*
Клубо́чекъ գ. ա. *անօթակծիկ (անդամազննական)։*
Клубъ գ. ա. *ժողովարան ‖ ժողովակ, երամ, հոյարան։* **Членъ клу́ба—** *երամակից։*
Клубъ, —бокъ, —чекъ գ. ա. *կծիկ։*
Клу́мба գ. ի. *ծաղկանոց։*
Клу́ша գ. ի. *ճայեակ. թ.։*
Клыкъ գ. ա. *խթաններ, կտտոջներ, մահմուզ (աքաղաղի)։*
Клыка́стый ած. *մեծ ժանեւոր, մեծ-մեծ ժանիքներով։*
Клыкъ գ. ա., **—чекъ, —чечекъ** նու. *ժանիք, ճկիկ։*
Клѣвъ տ. **Хлѣвъ.**
Клѣтка, —точка գ. ի. *վանդակ, լաբանոց ‖ խորշիկ, խցիկ, պարկ, բջիջ ‖ ‖ գաւազեղ, արկղոց։* **— грудна́я—** *լանջ։*

Клѣ́тковина գ. ի. խորշանկուած։
Клѣ́точникъ գ. ա. վանդակաշէն։
Клѣ́точный ած. վանդակի ‖ վանդականման, խորշային։ — сокъ—խորշային հիւթ (բոյսերի եւայլն)։
Клѣту́шка գ. ի. խցիկ։
Клѣтчати́на գ. ի. աղիւսաձեւ կամ քառակուսի նկարներով կտոր։
Клѣтча́тка գ. ի. խորշանիւթ, բունկէն, ցանցամաշկ։
Клѣ́тчатый ած. ցանցաձեւ, աղիւսագիծ ‖ խորշաւոր (բոյս եւայլն)։ —тое веще́ство—խորշանիւթ։
Клѣть գ. ի. սենեակ ‖ ամբար։
Клювъ գ. ա. կտուց։
Клю́ка գ. ի. անթացուպ։
Клю́ква գ. ի. պտղահատ ‖ հապալասի (թուփ)։
Клюкова́тый ած. կտցաձեւ, կորացած։
Клю́ковникъ գ. ա. եղեգնիկ. բ.։
Клю́ковница գ. ի. եղեգնավաճառ։
Клю́ковный ած. եղեգի, եղեգան։
Ключа́рство գ. չ. լուսարարութիւն (եկեղեցու)։
Ключа́рь գ. ա. լուսարար ‖ փականակալ։
Ключева́тый, —чи́стый ած. աղբերառատ, աղբիւրներով հարուստ։
Клю́чевина, —нка գ. ի. աղբիւրից գոյացած ճահիճ։
Ключево́й ած. աղբիւրի ‖ բանալիի։
Клю́чикъ գ. ա. փոքրիկ բանալի։
Ключи́ца գ. ի. անթ, անութ, անրակ, ուլ, ճինակ, ճնազ։
Ключи́ще գ. չ. ահագին բանալի։
Клю́чникъ գ. ա. դռնապահ, դռնապան։
Клю́чница գ. ի. շտեմարանապետուհի, տան տնտեսուհի։
Клю́чничать բ. չ. հայթայթել, տնտեսութիւն անել։
Клю́чническій ած. շտեմարանապետի։
Клю́чничество գ. չ. շտեմարանապետութիւն։

Ключъ գ. ա. բանալի, բացարան ‖ աղբիւր, ակունք։ — зуборы́вный—ատամնահան։ — для заво́дки часо́въ—ժամացոյցի լարիչ, ժամացոյցի բանալի։
Клю́ша գ. ի. ականջ կամ փոկ կօշկի։
Кля́кса գ. ի. բիծ, կաթիլ։
Кляпе́цъ, кляпъ գ. ա. գելարան։
Кля́пикъ, —пичекъ գ. ա. ձկնամաքրիչ դանակ։
Кляпоно́сый ած. տափաքիթ։
Кляпшто́съ տ. О́скользень.
Кляпъ, —пикъ գ. ա. կոթ, դանդանաւանդ, գելարան ‖ ոլորան ձողակ։
Кля́пишъ գ. ա. ոլորան ձողակ։
Клясть բ. ն. նզովել, անիծել։ —ся բ. ա. երդուել։
Кля́тва գ. ի. երդում, ուխտ ‖ անէծք, նզովք։
Кля́твенно մ. երդմամբ, երդումով։
Кля́твенный ած. երդմնական ‖ երդման, երդումի, ուխտի։
Клятвопреступле́ніе, —наруше́ніе գ. չ. երդմնազանցութիւն։
Клятвопресту́пникъ գ. ա., —ница գ. ի. երդմնազանց, երդմնուրաց, ուխտադրուժ (մարդ)։
Клятвопресту́пный ած. ուխտադրուժ, երդմնազանց։
Клятвохрани́тельный ած. ուխտապահական։
Клятьба́ տ. Кля́тва.
Кля́уза գ. ի. կնճիռ ‖ զրպարտանք։
Кля́узникъ գ. ա., —ница գ. ի. կրնճռոտ, խառնակիչ մարդ։
Кля́узнить տ. Кля́узничать.
Кля́узничать, —узить բ. չ. խառնել, կնճռոտել, զրպարտել։
Кля́узничество գ. չ. գործ կնճռելով զբաղուելը։
Кля́ча, —чонка ռմկ. գ. ի. նիհար եւ թոյլ ձի, քոնձռոտ ձի։

Кминъ, кми́нный տ. **Тминъ, тми́нный.**

Кни́га գ. ի. *գիրք, մատեան* || *գլուխ կամ հատուած գրքի* || *պարունակութիւն գրքի։* — **гла́вная**—*մայր հաշուեգիրք։*

Книгопеча́таніе գ. չ. *տպագրութիւն։*

Книгопрода́вецъ գ. ա. *գրավաճառ։*

Книгохрани́лище գ. չ. *գրադարան, մատենադարան, գրքատուն։*

Книгохрани́тель գ. ա. *գրադարանապետ, մատենապահ։*

Книжёнка գ. ի. *վատ գրուած գիրք, անձոռնի գիրք։*

Кни́жица տ. **Кни́га.**

Кни́жища գ. ի. *մեծ գիրք։*

Кни́жка, —жечка գ. ի. *գրքոյկ, մատենիկ* || *պրակ* || *հազարթերթիկ (երկրորդ ստամոքս որոճողների)։*

Кни́жникъ գ. ա. *գրագէտ, գրասէր, դպիր։*

Кни́жный ած. *գրքի* || *գրոց* || *գրաբար։*

Кни́жчатый ած. *թերթաձեւ։* **—тое зо́лото**—*թերթաձեւ ոսկի, ոսկեթերթ։* **—желу́докъ**—*հազարթերթիկ, թերթաձեւ ստամոքս (որոճողների)։*

Кни́зу մ. *դէպի ներքև, ներքև։*

Кни́пель գ. ա. *երկաթէ առանցք դուրգան կամ խառատի անուի։*

Кнопъ, кнотъ գ. ա. *նաւապարանի հանգոյց։*

Кну́тище գ. ա. *մեծ մտրակ։*

Кнутови́ще գ. չ. *մտրակի կոթ։*

Кнутъ, —тикъ նւ. գ. ա. *մտրակ, գամչի։*

Кня́вдегедъ գ. ա. *նաւախել։*

Княги́ня գ. ի. *իշխանուհի* || *նորահարսն, նորապսակ հարսն։*

Княжёкъ գ. ա. *վայրի գայլուկ, վայրի ժղպապատ. բ.։*

Княжени́ка, —ница գ. ի. *մորի, հիւսիսային արքայամորի. բ.։*

Княжени́чникъ գ. ա. *արքայամորու օշարակ։*

Княже́ніе գ. չ. *իշխել, թագաւորել։*

Кня́жескій, кня́жій ած. *իշխանական։*

Кня́жество գ. չ. *իշխանութիւն* || *իշխանական երկիր։*

Кня́жествовать, —жить բ. չ. *իշխել, թագաւորել։*

Кня́жичъ գ. ա. *իշխանազն, իշխանի որդի։*

Кня́жій ած. *իշխանի* || *իշխանական։*

Княжна́ գ. ի. *իշխանադուստր, իշխանուհի։*

Князёкъ գ. ա. *իշխանիկ* || *թուխկատար. թ.* || *սպիտակ մուկ. կ.։*

Князь գ. ա. *իշխան։*

Ко, къ, ка ն. *առ, ի, յ, ց։*

Коали́ція գ. ի. *միաբանութիւն, դաշնաւորութիւն (մի քանի տէրութեանց ընդդէմ մէկի)։*

Ко́бальтовый ած. *քոբալտի* || *քոբալտից շինած։*

Ко́бальтъ, ко́больтъ գ. ա. *քոբալտ, գաւկաքար։*

Кобелёвый, —линый ած. *որձ շան։*

Кобе́ль, —лекъ գ. ա. *որձ շուն։*

Кобе́цъ, ко́бчикъ գ. ա. *շահէն. թ.։* — **бѣ́лый**—*եփինէ, փինէ, բրդու. թ.։*

Ко́бза գ. ի. *ութնալար սազ (փոքր Ռուսիայում)։*

Кобза́ръ գ. ա. *աշուղ (փոքր Ռուսիայում)։*

Кобу́зъ գ. ա. *սպիտակագի բազէ. թ.։*

Кобу́ра գ. ի. *պատեան, հրացանակալ ղուբուրայ։*

Ко́бчикъ տ. **Кобе́цъ.**

Кобы́ла, —ли́ца, —лка գ. ի. *զամբիկ ձի, ձայեկ, ձակ, մատեան, մատակ ձի։* — **въ скри́пкѣ**—*լարակալ (տախտակ)։*

Кобы́лка գ. ի. *ճպուռ. (միջ.)։*

Кобы́лочка գ. ի. *մատաղ զամբիկ։*

Кобыля́тина գ. չ. *զամբիկի միս։*

Кова́ло գ. չ. *կռան, մեծ մուրճ, մեծ ուռն։*

Кова́ль գ. ա. դարբին։
Кова́льный ած. դարբնելու, կռանելու։
Кова́льня գ. ի. դարբնոց։
Ко́ванецъ գ. ա. կռանած իր, դարբնի շինած։
Кова́ніе գ. չ. դարբնելը, կռելը || պայտելը։
Ко́ванный ած. կռանած || պայտած, նալած։
Ко́вань գ. ի. կռանուածք։
Кова́рникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. նենգաւոր, խորամանկ։
Кова́рно մ. նենգութեամբ։
Кова́рность գ. ի. նենգաւորութիւն, չարամտութիւն։
Кова́рный ած. նենգաւոր, նենգամիտ։
Кова́рство գ. չ. նենգութիւն, չարամտութիւն։
Кова́рствовать բ. չ. նենգել, նենգութիւն անել։
Кова́ть, —вывать բ. ն. կռել, կռանահարել, կռնահարել, երկաթը ծեծել || նալել, պայտել։ **—ся** բ. ա. կռանուել || նալուել։
Кова́чество գ. չ. դարբնութիւն։
Кова́чъ, кова́ль գ. ա. դարբին || պայտար, պայտառ։
Ковéрканье գ. չ. ճմլելը, ծամռելը, ճմրթելը։
Ковéркать, ис— բ. ն. ճմլել, ճմրթել, ծամռել։ **—ся** բ. ա. ճմրթուել։
Ковёрникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. գորգ գործող։
Ковёрный ած. գորգի։
Ковёръ, —рикъ գ. ա. գորգ, կապերտ։
Ко́вка գ. ի. նալուածք || նալելը || դարբնելը, կռելը, կռանահարութիւն։ — **мета́лловъ**—խառնցում մետաղաց։
Ко́вкій ած. կռանելի || կռանահար։
Ко́вкость գ. ի. կռանելիութիւն։
Коври́га գ. ի. ամբողջ հաց։
Коври́жка, —жечка գ. ի. խորխոխ || մեղրահաց։
Ковро́вый ած. գորգի։
Ковчéгъ, ковчéжецъ գ. ա. տապան, տապանակ։ — **Но́евъ**—Նոյեան տապան։ — **Завѣта**—տապանակ ուխտի։
Ковчéжный ած. տապանի || տապանակի։
Ковши́ще գ. չ. մեծ շերեփ։
Ковшъ, —шикъ գ. ա. շերեփ || մուշտուրպայ, ըմպանակ || քաղրան, քաղրայ։
Ковъ գ. ա. երկանաքարի փոսիկներ || || դարան, որոգայթ։
Ковы́листый ած. ձարխոտուտ։
Ковы́ль գ. ա. ձարխոտ փետրաձև. բ.։
Ковильну́ть տ. **Ковыля́ть.**
Ковыля́ніе գ. չ. կաղալը։
Ковыля́ть, —ну́ть բ. չ. կաղալ։
Ковырну́ть տ. **Ковыря́ть.**
Ковыро́къ, —ро́чекъ գ. ա. պտղուց (որևէ բանի)։
Ковыря́ть, —рну́ть բ. ն. խառնխտել, քչփորել || դանդաղ անել։
Когда́ մ. երբ։
Ко́готь գ. ա. ճիրան, մագիլ, ճանկ։
Когти́стый ած. երկայն ճիրաններով։
Кодеи́нъ գ. ա. խաշխաշին (քիմ.)։
Кодéксъ գ. ա. օրինագիրք։
Ко́е-гдѣ մ. տեղ-տեղ, որևէ տեղում։
Ко́е-какъ մ. մի կերպ, մէկ կերպով։
Ко́е-кто դ. որևէ մարդ, մի ոգեւոր։
Ко́е-что դ. որևէ բան, մի բան։
Коеффиціéнтъ գ. ա. գործակից, զուգակից (մաթ.)։
Ко́жа, ко́жица գ. ի. կաշի, մորթ, մաշկ, փառ || կճեպ, փոճոկ։ — **леопа́дровая**—ընձենի, ընձու մորթի։ —**льви́ная**—առիւծենի։
Ко́жанный ած. կաշուէ, կաշուեղէն։
Кожéвенный ած. կաշու։ — **заво́дъ**—կաշու գործարան, դապաղխանայ։ —**вéнное дéрево**—սումախի ծառ։
Кожéвникъ գ. ա. խաղախորդ, կաշեգործ, մորթեգործ, դապաղ։

Кожéвничать բ. չ. կաշեգործութեամբ պարապել, դապաղութիւն անել։

Кожéвническій տ. **Кожéвничій.**

Кожéвничество գ. չ. կաշեգործութիւն, խաղախորդութիւն, դապաղութիւն։

Кожéвничій ած. կաշեգործի, խաղախորդի։

Кожéвня գ. ի. աղաղոց, կաշու գործարան, դապաղխանայ։

Кожеѣдъ, գ. ա. կաշեկեր, մորթեկեր. միջ.։

Кóжица գ. ի. վերնամաշկ, փառ, բարակ կաշի, թեփուկ։

Кóжный ած. կաշու։

Кожурá, —ри́на, —рка, —нка գ. ի. մաշկ, կճեպ, փառ, պտղի կաշի։

Кожýристый ած. հաստակճեպ։

Кожýхъ գ. ա. վառարանի ծածկոց։

Козá, кóзка, кóзочка գ. ի. այծ (էգ)։

Козаки́нъ, козáкъ, козáцкій տ. **Казаки́нъ, казáкъ, казáцкій.**

Козáлка գ. ի. սեւախայտ առնէտ. կ.։

Козáчка գ. ի. կօզակ կին, կօզակ աղջիկ։

Козелéцъ գ. ա. վիշապախոտ, նուլիճ, քօշմօրուք, այծամօրուք, խծամօրուք. բ.։

Козёлъ, козелóкъ գ. ա. որձ այծ || սեկ (կաշի)։

Козéльи, —рóжки գ. ա. յգ. սեւուկ, գէշի սույնուպ։

Козéльникъ տ. **Пи́жма.**

Козерóгъ գ. ա. այծեղջիւր (աստեղատուն)։

Кóзій ած. այծի || այծեկան։ **—зья вéрба**—ուրձուռի. բ.։ **—зья жи́молость** —այծմօրուք. բ.։

Кóзка տ. **Козá.**

Козлёнокъ գ. ա. ուլ, ամիկ, կտիկ։

Козли́на գ. ի. այծի կաշի։

Козли́ный ած. այծի, խծու։

Козли́ть բ. չ. մկըկալ, այծի նման մկըկալով երգել։

Кóзлище գ. չ. մեծ այծ, սէյիզ։

Кóзлій ած. այծի, խծու։

Кóзловый ած. այծու կաշուց շինած։

Козлонóгій ած. այծոտն։

Кóзлы գ. ի. յգ. նստարան (կառապանի)։

Козлы́ գ. ի. յգ. յենարան (փայտ սղոցելու եւայլն)։

Козля́къ, —ля́чекъ գ. ա. կոճղիգաւոր սունկ. բ.։

Козля́тина գ. ի. այծի միս։

Козля́чій ած. այծի, խծու։

Кóзненный ած. խորամանկ, նենգաւոր։

Кознь գ. ի. որոգայթ, դաւան։

Козодóй գ. ա. հողամաղ, հովկուլ, այծակիթ, այծադիաց. թ.։

Кóзонъ, —нокъ, —чекъ գ. ա. վէգ, կոճի, ճան (անագայ)։

Кóзочка գ. ի. այծիկ։

Козýля գ. ի. վայրի այծ, խարբուզ։

Козы́ль գ. ա. մեքսիկեան թէյ. բ.։

Козырёкъ գ. ա. պահպանակ (գլխարկի մաս)։

Козы́ристый ած. յաղթիչ թղթով հարուստ։

Козы́рка գ. ի. յաղթիչ, կտրող թուղթ։

Козырнýть տ. **Козыря́ть.**

Козы́рный ած. յաղթիչի, կտրող թղթի։

Кóзырь գ. ա. կտրող թուղթ, գլխաթուղթ, յաղթիչ, համագունակ, համատար (թուղթ) || համարձակ, վստահ (մարդ)։

Козыря́тникъ գ. ա. օգնական՝ արջ խաղացնողի։

Козыря́ть, козырнýть բ. չ. յաղթիչ թուղթ վէր գալ (թղթախաղի մէջ)։

Козю́лка տ. **Козю́ля.**

Козю́ля գ. ի. օձ, սողուն։

Козя́вка գ. ի. կարմրիկ, գառնկի ճճի, քեռու ճամիխիկ։

Кой-кто միորեէ մարդ։

Кóйка գ. ի. թախտ || համակ, ճօճք։

Кой-какъ տ. **Коé-какъ.**

Койма́ տ. Кайма́.

Койми́ть տ. Кайми́ть.

Ко́ка գ. ի. ձու, հաւկիթ։

Кока́рда գ. ի. գլխանշան, նշան գըլխարկի, կոկարդ։

Ко́кать, ко́кнуть բ. ն. կոտրել, խփել։ —ся բ. ա. կոտրուել։

Коке́тка գ. ի. պչրող կին, հաճոյանալ ցանկացող, նազկթող։

Коке́тливый ած. պչրանքով, ծռիկ-ծըռիկ, նազկթող։

Коке́тничать, коке́тствовать բ. չ. պչրել, ջանալ հաճոյանալ, նազկթել, ծռիկ-ծռիկ գալ, կոտրատուել, նեղու-նեղու գալ, ցլցլկել։

Коке́тство գ. չ. պչրանք, հաճոյանալու ջանք։

Коклюха, —шка գ. ի. փայտէ ասեղ ‖ ‖ թելիկ։

Коклю́шъ գ. ա. կապոյտ հազ, սաստիկ հազ, որձականազ, կուլուլի։

Ко́кнуть տ. Ко́кать.

Кокова́ть տ. Кукова́ть.

Коко́нъ գ. ա. խոզակ, բոժոժ։

Коко́рва գ. ի. խնձաղեղ. բ.։

Ко́коръ գ. ա. փամփշտակալ։

Ко́косовый, коко́совый ած. ընկուզաբեր արմաւենու։ —вое де́рево—ընկուզաբեր արմաւենի, նարգիլականի. բ.։

Ко́косъ գ. ա. հնդիկ ընկոյզ։

Кокота́ть բ. չ. կչկչալ, կըկռալ (հաւ ևայլն)։

Коко́тки գ. ա. յգ. պօնտ, բլդուղ, մատի հարուած։

Коко́шить, при— բ. ն. խեղդել, գանածեծ սպանել, սրախողխող անել։

Ко́кошій ած. թուխսի, թխսի։

Коко́шникъ, —чекъ գ. ա. կոտ (ռուս կանանց գլխի)։

Ко́кошъ գ. ա. թուխս, թխսահաւ։

Кокосова́ть բ. ն. կոկս դարձնել, քարածուխը խանձել։

Ко́ксовый ած. կոկսի ‖ կոկսէ։

Коксу́нъ գ. ա. տարգալկտուց. թ.։

Коксъ գ. ա. կոկս, խանձուած քարածուխ, լեղաթափ ածուխ։

Коку́шка տ. Куку́шка.

Коку́шкинъ գ. ա. սատերոն, փոշտենի. բ.։

Кола́чивать տ. Колоти́ть.

Кола́чъ տ. Кала́чъ.

Колба́ գ. ի. ապակէ թորիչ, սրուակ ‖ ‖ դաւազանի գունտ։

Колбаса́, колба́сникъ տ. Калбаса́, калба́сникъ.

Колдова́ніе գ. չ. կախարդելը, հմայելը։

Колдова́ть, колдо́вывать բ. չ. կախարդել, հմայել։

Колдо́вка տ. Колду́нья.

Колдовско́й ած. կախարդական։

Колдовство́ գ. չ. կախարդութիւն, կախարդանք։

Колду́нъ գ. ա. կախարդ։

Колду́нья գ. ի. չար պառաւ, կախարդ կին, փալ բացանող, գըբաց։

Колеба́ніе գ. չ. երերում, տատանում, վարանում, ծածանում, ճօճում, թըրթռում։ —ба́нія—թրթռումունք։ —цѣнъ—տատանում գների։

Колеба́тельный ած. ճօճացող, դողդողացող։

Колеба́ть, —бивать, —бну́ть բ. ն. ճօճել, տատանել։ —ся բ. ա. տատանուել, դեգևել, վարանել ‖ ժաժալ, երերալ, ժաժ գալ, դղդուել։

Коле́блемость գ. ի. երերականութիւն։

Коле́блемый ած. ծփուն, ծփին, երերուն, երերածուփ։

Коле́блющійся ած. երերացող, տատանող, ճօճող։

Колейдоско́пъ գ. ա. գեղադիտակ (գործիք)։

Колебну́ть տ. Колеба́ть.

Коли́стый ած. անիւի խոր հետքերով։

Коленкóровый ած. կօլենկօրից շինած։
Коленкóръ գ. ար. կօլենկօր (բարակ կըտաւ բամբակէ)։
Колери́стый ած. գոյնական։
Кóлеръ գ. ար. գոյն (ներկի)։
Колеси́ть բ. չ. կառքով երկար տեղ գնալ։
Колеси́ще գ. չ. մեծ անիւ։
Колéсникъ գ. ար. անուի հետք։
Колéсникъ գ. ար. անուագործ, անիւ շինող։
Колесни́ца գ. ի. կառք երկանիւ (նախնեաց)։
Колёсный ած. անուի։
Колесó գ. չ. անիւ։ — **встрѣ́чное**—անիւ հանդիպման։ — **вращáтельное**—շրջանիւ, ճօճանիւ։ — **зу́бчатое**—ժանանիւ։ — **гидрали́ческое**—դառնալի ջրաբաշխական։ — **сéгнеровое**—սեգներեան անուակ։
Колесовáніе գ. չ. տանջելը, անուապատ սպանելը։
Колесóванный ած. տանջուած, ոսկորները ջարդուած։
Колесовáть բ. ն. տանջել, անուապատ սպանել, ոսկորները ջարդել։
Колесóвина տ. **Колея́.**
Колесовóй ած. անիւի, անուի։
Колесопровóдъ ած. ուղի՝ անիւը դիւրութեամբ շարժուելու համար։
Колесцó տ. **Колесó.**
Колéтъ գ. ար. բաճկոնակ (հեծելազօրաց)։
Колéчко տ. **Кольцó.**
Колéчный ած. մատանու, մատանիի։
Колея́ գ. ի. անուաշաւիղ։
Коли́ մ. եթէ։
Коли́бри գ. ի. թռչնաճանճ, մեղրածուծ. թ.։
Кóливо գ. չ. կուլիբայ, ծանդիլ, հատիկ։
Кóлика գ. ի. խիթք, կշտի ցաւ։ — **подвздóшная**—աղէդարձութիւն։
Коли́ко մ. որքան։
Кóликъ գ. ար. խթան։
Колировáть տ. **Окули́ровать.**
Колирóвка գ. ի. պատուաստումն։
Коли́чественный ած. քանակական։
Коли́чество գ. չ. քանակութիւն, որչափութիւն։
Кóлка գ. ի. ճեղքելը։
Кóлкій ած. ճեղքուող ‖ սրտեղ, դիպչողական, կծու, վիրաւորիչ ‖ կծու։ —**кія словá**—դիպչողական խօսքեր, կծու կամ վիրաւորական խօսքեր։
Кóлко մ. վիրաւորական կերպով, կծու կերպով։
Колковáтость տ. **Кóлкость.**
Колковáтый ած. փոքր ինչ վիրաւորական, դիպչողական։
Кóлкость գ. ի. դիւրաճեղքելի լինելը ‖ ‖ կծողական լինելը։
Коллаборáторъ գ. ար. աշխատակից։
Коллегiáльный ած. պաշտօնակցական։
Коллéгiумъ գ. ար. դպրոց։
Коллекти́вно մ. համախումբ։
Коллекти́вный ած. հաւաքական, համախումբ։
Коллéкцiя գ. ի. հաւաքածու, պարութոց։
Коллирéй, коллу́рiй գ. ար. շուփայ, արտաքին դեղ աչքի, տճ. սիւրմէ։
Коллодiумъ գ. ար. կօլօդիօն։
Колобóкъ տ. **Кóлобъ.**
Колобрóдить բ. չ. յիմարութիւններ անել։
Колобрóдъ գ. ար. յիմար, անխոհեմ, անկարգ (մարդ)։
Колобрóженье գ. չ. անպատեհութիւն, անկարգութիւն։
Кóлобъ գ. ար. գունտ հաց, բոգոն։
Коловорóтъ գ. ար. գչիր, բուրղու ‖ պտոյտ (ջրերի)։
Коловрáтно մ. պտոյտքելով, պտըտելով, թաւալելով։
Коловрáтность գ. ի. թաւալականութիւն։

Коловра́тный ած. թաւալող, թաւալական։

Коловраща́тель գ. ա. ջրաթաւալ (ջրբայլին մանրաճճի)։

Коловраще́ніе գ. չ. թաւալումն, հոլովումն։

Коловы́й, ко́ловый ած. ցցի, ցցապատ։

Кологри́вый ած. երկտակ հիւս։

Коло́да, —ка գ. ի. կոճղ, կոճ || կլոր տաշտ || դագաղ մէկ փայտից || երկայն մեղրամոմ || տրցակ խաղաթղթի, կալօդ։

Коло́дезникъ գ. ա. հոր փորող, ջրհոր փորող։

Коло́дезный ած. ջրհորի։

Коло́децъ գ. ա., **коло́дезь** գ. ի. հոր, ջրհոր։ — **артезіа́нскій**—արթեզեան ջրհոր։

Коло́дица գ. ի. թակարդ (կուզ և սամոյր որսալու)։

Коло́дка, —дочка գ. ի. կաղապար (կօշկի) || փայտէ կրունկ || փայտէ աման։

Коло́дникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. շղթայակապ, կոճղակիր (կալանաւոր)։

Коло́днический, —ничій ած. շղթայակապի, կոճղակիր կալանաւորի։

Коло́дничья գ. ի. բանտ, արգելոց։

Коло́дочка տ. **Коло́дка.**

Коло́дочникъ գ. ա. կաղապար շինող։

Ко́лозень գ. ա. կոճղ (փեթակի համար)։

Коло́квинъ գ. ա. այծի դդում, իշկոյ վարունգ. բ.։

Колоко́ленка գ. ի. զանգակիկ։

Колоко́ленный ած. զանգակի։

Колоко́лецъ գ. ա. զանգակ։ — **въ го́рлѣ**—խորդալը, հոգեվարք։

Колоколи́ще գ. չ. ահագին զանգակ։

Ко́локолъ գ. ա. զանգ, զանգակ։ — **водола́зный**—ջրասույզ զանգակ։

Коло́кольникъ տ. **Колоко́льщикъ.**

Колоко́льный ած. զանգի։

Колоко́льня գ. ի. զանգակատուն։

Колоко́льчатый ած. զանգակաձև։ — **спо́рышъ**—թռչնալեզու. բ.։

Колоко́льчики գ. ա. յգ. զանգակ ծաղիկ։

Колоко́льчикъ գ. ա. բօժօժ, զանգակ։

Колоко́льщикъ գ. ա. զանգ շինող, զանգ ձուլող։

Коло́къ գ. ա. ականջ (սայլի և այլն)։

Ко́ломазь գ. ի. անուին քսելու նիւթ (սապոն, կուպր և այլն)։

Колониза́ція գ. ի. բնակեցնելը, բնակիչներ հաստատելը։

Колонизирова́ть բ. ն. բնակեցնել (անբնակ տեղ)։

Колони́стка գ. ի. գաղթականուհի։

Колони́стскій ած. գաղթականութեան || գաղթականի։

Колони́стъ գ. ա. գաղթական, գաղթայր։

Колоніа́льный ած. գաղթականութեանց, գաղթականաց։

Коло́нія գ. ի. գաղթականութիւն, գաղթականք, գաղութ, գաղթանոց։

Коло́нна գ. ի. սիւն, սիւնակ || խմբակ զօրաց, զօրասիւն։

Колонна́да գ. ի. սիւնեար, սիւնազարդ ճեմելիք, շարք սիւների, սիւնաշար։

Колонноважа́тый ած. խմբակի առաջնորդ (զինուոր)։

Коло́нный ած. սիւնի, սեան։

Колонци́фры գ. ի. յգ. պատիւ (բառի վրայ)։

Колонча́ տ. **Каланча́.**

Колори́стъ գ. ա. գունագեղ նկարիչ, նրբաճաշակ գոյներով նկարիչ։

Колори́тъ գ. ա. գունագեղութիւն || գոյների յարմար խառնուածք, երանգ, երփնաւորութիւն։

Колосени́ца գ. ի. ջղախոտ. բ.։

Колоси́стый ած. հասկոտ, հասկագեղ, բազմահասկ, խոշոր հասկերով։

Колоси́ться, вы— բ. ա. հասկ ձգել, հասկաւորուել։

Колоси́ще գ. ա. մեծ հասկ, առօք հասկ։

Колосни́къ գ. ա. վայրի հաճար. բ.։
Колосни́ца գ. ի. զառնադղմակ. բ.։
Ко́лосный, колосово́й ած. հասկաւոր, հասկով։
Колосова́ть բ. ն. կալսել։
Колосо́къ, —со́чекъ գ. ա. փոքրիկ հասկ, հասկիկ։
Колосса́льность գ. ի. մեծութիւն, չափազանց մեծութիւն։
Колосса́льный ած. չափազանց մեծ, հսկայական։
Коло́ссъ գ. ա. վիթխարի արձան, հսկայի արձան։
Ко́лосъ գ. ա. հասկ, քիստ։
Колосяно́й, —сяный ած. հասկի, քիստի։
Колоти́ло գ. չ. թակիչ ‖ կոչնակ։
Колоти́ть, кола́чивать բ. ն. թակել, հարուածել, ծեծել, տոփել, ափել։
Ко́лоткій ած. անհարթ։
Колото́вка գ. ի. մածուն կամ կարագ պատրաստելու դգալ։
Колото́къ գ. ա. հարուած, գմբոց, դմբոց։
Колоту́шка գ. ի. դրթակ, թակ, թոխմախ, տոփան ‖ պոնդ, զոմբ։
Колоты́рить տ. **Колоты́рничать.**
Колоты́рка գ. ի. բանսարկութիւն։
Колоты́рникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. չարալեզու, բանսարկու։
Колоты́рничать բ. չ. բանսարկութիւն անել, տանել-բերել, խաբարբզանութիւն անել։
Колоты́рный ած. բանսարկու, չարալեզու, խօսք տանող-բերող։
Колоты́рство գ. չ. բանսարկութիւն, չարալեզուութիւն, խօսք տանել-բերելը։
Колоты́рь տ. **Колоты́рникъ.**
Коло́ть, ка́лывать բ. ն. կոտրել, ճեղքել։
Коло́ть, ка́лывать, кольну́ть բ. ն. ծակոտել, ծակծկել ‖ վիրաւորել ‖ յանդիմանել։
Колотьба́ գ. ի. ճեղքելը, կոտրելը ‖ ‖ ծակելը, ծակծկելը։
Коло́тье գ. չ. ծակելը ‖ վիրաւորելը ‖ ‖ կշտացաւութիւն, կողացաւութիւն, խիթ, ծակծկոց։
Коло́чекъ տ. **Коло́къ.**
Колоче́ніе գ. չ. ծեծելը, հարուածելը, թակելը։
Колоше́нье գ. չ. հասկ-ձգելու ‖ հասկ ձգելու ժամանակ։
Колпа́къ գ. ա. գդակ, ննջագդակ, գիշերագլխարկ, տճ. ղալպաղ ‖ խուփ, կափարիչ ‖ ցեմար, տխմար մարդ։
Колпачёкъ գ. ա. ծածկոյթ։ **— корнево́й**—ծայրապահ արմատի։
Колпачи́ще գ. չ. մեծ գդակ։
Колпа́чковый ած. սաղաւարտաձեւ։
Колпа́чникъ բ. ա., **—ца** գ. ի. գդակակար, ննջագդակ կարող։
Колпа́чный ած. ննջագդակի, գդակի։
Ко́лпикъ գ. ա., **—пица** գ. ի. բահակտուց սագ. թ.։
Ко́лпичій ած. բահակտուց սագի։
Колра́би տ. **Кольра́би.**
Колту́новый ած. հերախառի, հերաթափութեան։
Колту́нъ գ. ա. հերախառ, հերաթափութիւն։
Колты́ գ. ա. յգ. խճճուած գործ կամ հանգամանք։
Колупа́ніе գ. չ. քչփորելը, քչփորելով հանելը (մոմի կաթուածք եայլն)։
Колупа́ть, колу́пывать, колупну́ть բ. ն. քչփորել, քչփորելով հանել (մոմի կաթուած եայլն)։
Колу́рій գ. ա. շուփայ, աղբար։
Ко́лча գ. ի. կաղ, չոլաղ։
Колча́нъ, калча́нъ գ. ա. կապարճ։
Колчеда́нный ած. հրանաքարի։
Колчеда́нъ գ. ա. հրաքար, հրանաքար (ծծումբ երկաթ)։
Колчено́гій ած. կաղ, չոլաղ։
Колчено́жка տ. **Ко́лча.**
Колчи́ть, —чено́жить բ. չ. կաղալ։

Колъ գ. ա. ցից, սեպ, երիթ || ժանիք (ձիու)։

Колыбель, колыбе́лка, —лька գ. ի. օրրան, օրորոց, օրոցք, օրոցք, օրօրոց, ճօճք, կախօրոցք։

Колыбе́льный ած. օրրանի, օրօրոցի, օրոցքի։

Колыма́га, —мажка գ. ի. անճոռնի կառք || հին ժամանակուայ կառք։

Колыма́жникъ գ. ա. կառաշէն, կառք շինող։

Колыха́ніе գ. չ. տատանում, երերում, շարժում, տարուբերում, ծփանք։

Колыха́ть, —хну́ть բ. ն. երերցնել, երերել, շարժել, տատանել, տարուբերել։ **—ся** բ. ա. շարժուել, երերալ, երերուել, տատանուել, ծփալ։

Ко́лышекъ տ. **Колъ и коло́къ.**

Колы́шка գ. ի. երկանիւ կառք։

Коль շ. քանի, եթէ որ, որքան, որչափ, եւ առաւել։

Ко́лье գ. չ. ցցաշարք, ցցակոյտ։

Кольми́ паче շ. եւ առաւել։

Кольну́ть տ. **Коло́ть.**

Кольра́би գ. գոնգեղ, սխամայ կաղամբ. բ.։

Кольцево́й ած. մատանու || օղակի։

Кольцеобра́зный ած. օղաձեւ, օղակաձեւ, մանեկաձեւ։

Кольцо́ գ. չ. մատանի, մատանիք || օղակ։ **— па́ховое**—ճուրօղակ։ **—цвѣтно́е**—գունօղակ (Ֆիզ.)։

Кольча́тый ած. օղակաւոր, օղաձեւ։

Кольчу́га գ. ի. ցանցաձեւ շապիկ, զրահ։

Кольчу́жникъ գ. ա. զրահաւորուած մարդ։

Кольчу́жный ած. զրահի։

Ко́льщикъ գ. ա. ցից շինող։

Колѣ́нный ած. ծնկան, ծնկի։ **—нная ча́шка**—ծնկի ոսկոր, ծնկան խուփ։

Колѣ́но, —нко գ. չ. ծունկ, գուճ։ **— у расте́нія**—հանգոյց (տունկի)։

Колѣнопреклоне́ніе գ. չ. ծնրադրութիւն։

Колѣнопреклóнный ած. ծնրադրած, չոքած։

Колѣ́нцо տ. **Колѣ́но.**

Колѣ́нчатый ած. բազմահանգոյց, ծընկակապ, բազմակապ (բոյս) || ագուցիկ։

Колѣ́ть բ. չ. մրսել, դողալ || մեռնել, սատկել։

Колю́ръ տ. **Колу́рій.**

Колючеко́жій ած. փշամորթ։

Колю́честь գ. ի. ծակող լինելը, խայթող լինելը, սրութիւն։

Колю́чій ած. ծակող, խայթող, փշոտ, փշաբեր, փշալեցց։ **— листъ**—փշոտ տերեւ, փշածածկ տերեւ։

Колю́чка գ. ի. փուշ, խայթոց, `խթանք || || կանգառ (փուշ)։

Колю́шка գ. ի. աղնիւ կոփ. ձ.։

Коля́ска, —сочка գ. ի. գումակ, ուղեկառք։

Коля́сочный ած. կառքի։

Кома́нда գ. ի. խումբ, հատուած զօրքի || հրամայելը (զօրքին) || հրաման (զօրքին) || կառավարութիւն։ **— пожа́рная**—հրշէջ խումբ։

Командиро́ванный ած. ուղարկուած, առաքուած (կատարելու)։

Командирова́ть, от— բ. ն. ուղարկել, առաքել (կատարելու)։

Командиро́вка գ. ի. ուղարկուելը, առաքուելը (կատարելու)։

Команди́рскій ած. հրամանատարի։

Кома̀нди́рша գ. ի. հրամանատարի կին։

Команди́ръ գ. ա. հրամանատար (զօրքի)։

Кома́ндованіе գ. չ. հրամայելը, կառավարելը։

Кома́ндовать բ. չ. հրամայել, կառավարել։

Кома́рикъ տ. **Кома́ръ.**

Комари́ще գ. չ. խոշոր մոծակ։

Кома́рій ած. մոծակի։

Кома́рникъ գ. ա. ճանճաքշիչ, երեսածածկ ցանց (մոծակներից ազատելու համար) || օձալեզու, գետնանախանձ. բ.։

Кома́ръ գ. ա. մոծակ։

Комедіа́нтъ գ. ա., **—нтка** գ. ի. դերասան ստորին կարգի, վարձակ, կատակերգակ։

Коме́дія գ. ի. կատակերգութիւն || ծիծաղելի անցք, ծաղրածութիւն։

Коменда́нтская ած. գ. ի. բերդապահի վարչական սենեակ, բերդապահի կառավարութիւն, ատեան ամրոցապետի։

Коменда́нтскій ած. ամրոցապետի, բերդապահի։

Коменда́нтша գ. ի. ամրոցապետի կին։

Коменда́нтъ գ. ա. ամրոցապետ, բերդապետ, բերդապահ, բերդակալ։

Комендо́ръ գ. ա. ռազմ սպասաւոր թնդանօթի (զինուոր)։

Коме́та գ. ի. գիսաւոր աստղ, վարսամ, պոչով աստղ։

Кометогра́фія գ. ի. նկարագրութիւն գիսաւոր աստղերի։

Ко́мизмъ գ. ա. ծիծաղելի դրութիւն, ծաղրական կողմ։

Ко́микъ գ. ա. կատակերգակ || կատակասէր, ծաղրածու || դերասան կատակերգու, կատակագուսան։

Комите́тскій ած. յանձնաժողովի։

Комите́тъ գ. ա. յանձնաժողով։

Коми́чески մ. ծաղրօրէն, ծիծաղելի կերպով։

Коми́ческій ած. կատակերգական, ծաղրաշարժ, ծիծաղելի։

Ко́мкать, с— բ. ն. ճմլել, ճմրթել։

Комкова́тый ած. կոշտոտ, կոշտ-կոշտ։

Ко́мма գ. ի. ստորակ։

Коммента́рій — բացատրութիւն, մեկնութիւն (գրուածքի)։

Коммента́торъ գ. ա. մեկնաբան, մեկնիչ, մեկնող։

Комме́рція գ. ի. վաճառականութիւն, առեւտուր։

Комме́рческій ած. վաճառականական, առեւտրական || վաճառականութեան։

Комми́ գ. ա. գործակատար։

Коммисаріа́тскій ած. հանդերձապետի ատեանի։

Коммисаріа́тъ գ. ա. ատեան հանդերձապետի զօրաց։

Коммиса́рскій ած. շտեմարանապետի || յանձնակատարի։

Коммиса́рство գ. չ. շտեմարանապետութիւն || յանձնակատարութիւն։

Коммиса́ръ գ. ա. շտեմարանապետ || յանձնակատար։

Коммисіоне́рскій ած. գործակալի, յանձնակատարի || գործակալական։

Коммисіоне́ръ գ. ա. գործակալ, յանձնակատար, յանձնառու ապրանաց։

Коммисіо́нный ած. յանձնարարական || յանձնավարձ։

Комми́сія գ. ի. յանձնաժողով || յանձնարարութիւն || յանձնավարձք, յանձնառուչէք, յանձնակատարութեան վարձ։

Кому́на գ. ի. հանրօրդութիւն, ժողովուրդ։

Коммуни́змъ գ. ա. հասարակորդութիւն։

Коммуни́стъ գ. ա. հասարակորդ։

Коммуникаціо́нный ած. հաղորդակցութեան։

Коммуника́ція գ. ի. հաղորդակցութիւն։

Коммута́торъ գ. ա. փոխարկիչ (Ֆիզ. գործիք)։

Ко́мната, —натка գ. ի. սենեակ։

Ко́мнатный ած. սենեակի։

Комо́дный ած. հեշտդարանի։

Комо́дъ, —мо́децъ գ. ա. հեշտդարան, դարանակ, պահարանաւոր արկղ։

Комо́къ տ. **Комъ.**

Комо́лый ած. քոլիկ, անկոտոշ, անպոզ։

Комо́чекъ տ. **Комъ.**

Компáктный ած. սեղմուած, խտաշար։

Компанéйскій ած. ընկերութեան || ընկերակցի։

Компанéйщикъ գ. ա. ընկերակից։

Компаньóнка գ. ի. ընկերակցուհի։

Компáнія գ. ի. ընկերութիւն || երամ։

Компаньóнъ գ. ա. ընկերակից || վաճառակից, առևտրակից։

Компáсный ած. կողմնացոյցի։

Компáсъ գ. ա. կողմնացոյց, բևեռացոյց։

Компенсáторъ գ. ա. փոխարինիչ || հաւասարիչ ճօճանակ։

Компиля́торъ գ. ա. բանաքաղ, հաւաքող, ժողովող, կազմող (այլևայլ գրուածքներից ևայլն)։

Компиля́ція գ. ի. հաւաքածու։

Комплéксія գ. ի. կազմութիւն, կազմուածք։

Комплéктный ած. լրաթիւ։

Комплектовáнье գ. չ. լրացնելը։

Комплектовáть, у— բ. ն. լրացնել։

Комплéктъ գ. ա. լրաթիւ, նշանակած թիւ։

Комплéкція գ. ի. մարմնակազմութիւն, մարմնի կազմուածք։

Комплимéнтъ գ. ա. հաճոյական խօսք, սեթևեթ։

Компози́торскій ած. նուագաստեղծի || նուագաստեղծական։

Компози́торъ գ. ա. նուագագիր, նուագաստեղծ, երգայարդար, յօրինող երաժշտական գրուածների։

Компози́ція գ. ի. կազմութիւն || խառնուրդ, բաղադրութիւն || երգայարդարութիւն, նուագագրութիւն։

Компони́ровать, —новáть բ. ն. յօրինել, կազմել։

Комони́стъ տ. **Компози́торъ.**

Компóстъ գ. ա. պարարտացնող հող, արգաւանդահող։

Компóтъ գ. ա. բանդակ, տճ. դեօշամայ։

Компрéсъ գ. ա. թաց շոր, թրջած շոր (վէրքի վրայ կամ հիւանդի գլխին դնելու)։

Компромети́ровать, с— բ. ն. անպատուել, անուանարկել, անունը կոտրել, անունը հանել, անարգել։ **—ся** բ. ա. անուանարկուել։

Комуни́зма գ. ա. հասարակորդութիւն։

Комуни́стъ գ. ա. հասարակորդ։

Комфортáбельно մ. անձնդիւր։

Комфортáбельный ած. անձնդիւր, դիւրակեցիկ։

Комфóртъ գ. ա. յարմարութիւն, անձնդիւրութիւն, հանգիստ։

Комъ գ. ա. կուէթ, փերթ, կտոր, գնտակ, կօլօր (ձիւնի, կաւի ևայլն)։

Комя́га գ. ի. միախայտ նաւակ։

Конáть, до— բ. ն. վճռել, վերջացնել, սպանել։

Конвéнтъ գ. ա. ազգային համախմբութիւն (1792 թ. Ֆրանսայում)։

Конвергéнція գ. ի. ծայրամէտ մերձաւորութիւն (գծերի)։

Конвéнція գ. ի. դաշնադրութիւն։

Конвéртъ գ. ա. փակէթ, ծրար, փաթեթ։

Конви́ктъ գ. ա. ընդհանուր ճաշարան ուսանողների || թոշակառու աշակերտք։

Конвóй գ. ա. ուղեկից ձիաւորք։

Конвóйный ած. ուղեկիցների։

Конвои́ровать բ. ն. ուղեկցել (ձիով)։

Конвýльсія գ. ի. քրքիջ, կարկամութիւն || մկնաձգութիւն, մսաձգութիւն || ցնցումն, յօյզք, խռովութիւն։ **— нéрвная—**ջղային ցնցում || ջղային քրքիջ։

Конвульси́вный ած. կարկամիչ || մըկնաձիգ || ցնցող։

Конгломерáтъ գ. ա. շեղջագօդ, խառնուրդ (հանքերի կամ զանազան նիւթերի)։

Конгрéсъ գ. ա. վեհաժողով || համաժողով։

Кондáкъ գ. ա. կարճ օրհներգութիւն || || կոնդակ, հրովարտակ Հայոց կաթուղիկոսների և պատրիարքների։

Конденсáторъ գ. ա. խտացուցիչ, խըտարան (Ֆիզ. գործիք)։

Конденсáція գ. ի. խտացնելը || խըտացում։

Кондúторская, —торъ տ. **Кандúтерская, кандúторъ.**

Кондúція գ. ի. պայման, պայմանադրութիւն։

Кóндоръ գ. ա. կորճ, պասկուճ, վարազահաւ. թ.։

Кондрáшка գ. ի. կաթուած, կաթուածահարութիւն (հիւանդ.)։

Кондуúтный ած. ցուցակ վարուց զինուորական աստիճանաւորի։

Кондýкторъ գ. ա. հաղորդիչ, մատակարար (գործիք) || ուղեցոյց (երկաթուղու, ձիաքարշ երկաթուղու)։

Конёвина գ. ի. ձիու միս։

Конёвій, кóнскій ած. ձիու || ձիական։

Коневóдство գ. չ. ձիադարմանութիւն, ձիաբուծութիւն։

Коневóдъ, —дéцъ գ. ա. ձիադարման, ձիաբոյծ, ձի պահող։

Конейнъ գ. ա. բնախնդակոթ։

Конёкъ գ. ա. ձիուկ || ջախջախ || ճըպուռն, ծղրիդ || ձիաձուկ, ծովաձի || || քամակ կտուրի || չղկիչ (կօշկակարների) || թուլութիւն կամ կիրք (մարդու)։

Конькú գ. ա. յգ. սլլան, սլլաքօշ, քայքայ։

Конехвóстъ գ. ա. ձիագի, մկնագի, կատուագի. բ.։

Конéцъ գ. ա. վերջ, աւարտ || կատարած || նպատակ || ծայր, ծայրակէտ || || ծագ || թել (կօշկակարի), թոփ (գործուած)։

Конéчно մ. իհարկէ, յիրաւի։

Конéчность գ. ի. վերջաւորութիւն։ **—ти вéрхнія**—թևեր։ **—нúжнія**—ոտներ։

Конéчный ած. վերջին, վերջնական || վերջ ունեցող || ծայրայաձակ։

Конúна գ. ի. ձիու միս || ձիու կաշի։

Конúнъ գ. ա. խնդամոլիտ (քիմ. նիւթ)։

Конúтель գ. ի. ոսկեթել։

Конúческій ած. կոնաձև || կոնական։ **—кое сѣчéніе**—կոնաձև հատուած։

Конклáвъ գ. ա. փակարան, ժողով ծերանաւորաց (կարդինալների) Հռովմայ պապի ընտրելու համար։

Конкордáтъ գ. ա. դաշնադրութիւն։

Конкурéнтъ գ. ա. մրցակից, հակամրցող, շահամրցող։

Конкурéнція գ. ի. մրցում, մրցութիւն, մրցակցութիւն։

Конкýрсный ած. պարտատեարց ժողովի || մրցութեան։

Конкýрсъ գ. ա. ժողով պարտատէրերի (պարտապանի կայքը քննելու) || մըրցութիւն։

Кóнная ած. ձի վաճառելու հրապարակ։

Кóнникъ գ. ա. ձիաւոր || հեծելազօր։

Кóнница գ. ի. հեծելազօր, այրուձի։

Коннúческій ած. հեծելազօրի։

Кóнноартилерíйскій ած. հեծեալ թընդանօթաձիգի։

Кóнногвардéецъ գ. ա. հեծեալ թիկնապահ զօրք։

Кóнно-желѣзный ած. **—ная дорóга**—տրամուղի, ձիաքարշ երկաթուղի։

Кóннозавóдство գ. չ. ձիաբուծութիւն, ձիապահութիւն, ձի պահելը։

Кóннозавóдчикъ գ. ա. ձիադարման, երիվարաբոյծ, ձի պահող։

Кóннопіонéръ գ. ա. յառաջապահ հեծելազօր։

Кóнный ած. ձիու, ձիաների || ձիաւոր։

Коновáльскій ած. անասնաբոյժի, ձիաբոյժի։

Коновáлъ գ. ա. ձիաբոյժ, անասնաբոյժ || պայտար, նալբանդ։

Коновáльный ած. ձիաբուժական, ա-

նասնաբուժական։ — **рѣзецъ**—դանակ։

Конова́льство գ. չ. ձիաբուժութիւն, անասնաբուժութիւն։

Конова́тка գ. ի. ճաճանաւուխոտէ ծածկոց։

Конова́тъ գ. ա. ճաճանաւուխոտ (կերպաս)։

Коновно́й ած. գլխաւոր, առաջին, առաջնորդ։

Коново́дство տ. **Конево́дство.**

Коново́дъ գ. ա. առաջնորդ խմբի || ձիաբոյծ, ձիադարման։

Коновя́зь գ. ի. բհեր, ցից (ձին կապելու)։

Коноида́льный ած. կոնակերպի։

Коно́идъ գ. ա. կոնակերպ (երկրաչ. մարմ.)։

Конокра́дство գ. չ. ձիագողութիւն, ձի գողանալը։

Конокра́дъ գ. ա. ձիագող, ձի գողացող։

Конопа́тить, —па́чивать բ. ն. կալափատել, ծակերը կամ ճեղքերը ծածկել, լցնել։ **—ся** բ. ա. կալափատուել։

Конопа́ченный ած. կալափատած։

Конопа́тка գ. ի. կալափատում, ծածկելը, լցնելը (ծակ, ճեղք եւայլն)։

Конопа́тный ած. կարկատելու, ծածկելու, լցնելու։

Конопа́тчикъ գ. ա. կալափատող։

Конопа́ть գ. ի. կալափատոց։

Конопа́ченіе գ. չ. կալափատում։

Конопе́льникъ գ. ա. երեսնակ, պատերխոն. բ.։

Конопе́льный տ. **Конопля́ный.**

Конопля́ գ. ի., **конопе́ль** գ. ա. կանեփ. բ.։

Конопля́никъ գ. ա. կանեփի արտ, կանեփի բոստան։

Конопля́нка գ. ի. կտաւաքաղ, կանեփուկ. թ.։

Конопля́ный ած. կանեփի։

Коносаме́нтъ գ. ա. բեռնագիր, ապահովագիր ապրանքի (նաւին եւայլն յանձնուած)։

Консервати́вный ած. աւանդապահական, պահպանասէր, պահպանողական։

Консервато́рія գ. ի. երաժշտական դպրանոց, երաժշտանոց։

Консерва́торъ գ. ա. հնաւանդ, աւանդապահ, պահպանասէր։

Консе́рвы գ. ի. յգ. յարմար ակնոցներ || || տուփեր (կերակրով լցուած ճանապարհորդութեան համար)։

Конси́ліумъ գ. ա. համախորհուրդ բժշկաց, բժիշկների խորհուրդ (որեւէ հիւանդի համար)։

Консисто́рія գ. ի. կոնսիստորիայ, վիճակային հոգեւոր ատեան։

Консисторія́льный ած. կոնսիստորական։

Консисто́рскій ած. կոնսիստորիայի։

Ко́нскій ած. ձիու || ձիական։ **—ская мя́та**—մեղրածուծ. բ.։ **—ская сбруя́**—ձիու սարք, ձիու բախտ։

Конскри́пція գ. ի. զօրաժողով վիճակահանութեամբ։

Консоме́ գ. չ. մսաջուր, արգանակ։

Конспе́ктъ գ. ա. բովանդակութիւն (գրքի եւայլն)։

Констати́рованіе գ. չ. ապացուցում։

Констеля́ція գ. ի. համաստեղութիւն։

Конституціоналистъ գ. ա. կուսակից սահմանադրական վարչական ձեւի։

Конституціо́нный ած. սահմանադրական || սահմանադրիչ։

Конститу́ція գ. ի. սահմանադրութիւն։

Констру́кція գ. ի. կազմութիւն, կազմակերպութիւն։

Ко́нсулъ գ. ա. հիւպատոս || բդեշխ։

Ко́нсульскій ած. հիւպատոսի || հիւպատոսական։

Ко́нсульство գ. չ. հիւպատոսութիւն։

Консульта́нтъ գ. ա. խորհրդակից բժիշկ։

Консульта́ція գ. ի. խորհրդակցութիւն (բժիշկների եւայլն)։

Контáрь գ. ա. կշիռք, զանթար։

Континентáльный ած. ցամաքային։

Континéнтъ գ. ա. ցամաք, մայր-ցամաք։

Контóра գ. ի. սենեակ գործակալական, վաճառասենեակ, գրասենեակ, հաշուարան։

Контóрка գ. ի. պարապելու սեղան։

Контóрный —рскій ած. վաճառասենեակի, եւայլն։

Контóрщикъ գ. ա. հաշուապահ։

Контрабáнда գ. ի. մաքսանենգ ապրանք։

Контрабантíстъ —бандíръ գ. ա. մաքսանենգ, մաքսախոյս (մարդ)։

Контрабáндный ած. մաքսանենգ։

Контрабасíстъ գ. ա. աւագ բամբ (ձայն)։

Контрабáсъ գ. ա. աւագ բամբ (նուագարան)։

Контрагéнтъ գ. ա. պայմանակից։

Контрактовáть, за— բ. ն. պայման կապել, պայմանաւորուել։

Контрáктъ գ. ա. պայման, պայմանագիր։

Контрамáрка գ. ի. ստացագիր || նշան, փոխատոմս։

Контрасигнировáніе գ. չ. վաւերացում։

Контрасигнíрованыый ած. վաւերացած։

Контрасигнíровать բ. ն. վաւերացնել։

Контрáстъ գ. ա. հակապատկեր, ընդդիմակ, ընդդիմապատկեր, դիմապատկեր, ներհակադրութիւն։ **— цвѣтовъ** —ներհակութիւն գոյների։

Контрафáкція գ. ի. կեղծելը՝ ուրիշի տպագրածը (առանց օրինական իրաւունք ստանալու)։

Контрбатарéя տ. **Контръ-батарéя.**

Контрдáнсъ գ. ա. հակապար (Ֆրանս.) || || գեղջկապար (Անգլ.)։

Контрибýція գ. ի. հարկ, տուգանք (որ վճարում է պատերազմի մէջ յաղթուողը)։

Контрмáрка տ. **Контрамáрка.**

Контрмíна գ. ի. ընդդիմափոր ական։

Контролéрскій ած. հաշուատեսի, համարատուի։

Контролёръ գ. ա. հաշուատես, համարատու, ստուգիչ։

Контролíровать բ. ն. հաշիւը տեսնել, քննել, ստուգել։

Контрóлъ գ. ա. հաշուատեսութիւն, հաշուաքննութիւն, ստուգութիւն։

Контрóльный ած. հաշուատեսութեան, ստուգութեան։ **—ная палáта**—ստուգարան, ստուգիչ ատեան։

Контрфóрсы գ. ա. յգ. յենարաններ, նեցուկներ (շինութեան դրսի կողմի)։

Контръ-адмирáлъ գ. ա. փոխ-ծովապետ, գեր-ծովակալ։

Контръ-áльтъ գ. ա. հակազիլ ձայն, գերաբարձր (ձայն)։

Контръ-батарéя գ. ի. հակարաւոց, հակամարտկոց || հակառակ մեքենայութիւնք կամ հնարք։

Контръ-тромбóнъ գ. ա. օձափող (նուագարան)։

Контýженный ած. թեթեւ վիրաւորուած։

Контýзить о— բ. ն. թեթեւ կերպով վիրաւորել։

Контýзія գ. ի. թեթեւ վէրք || ջարդուած տեղ (մարմնի որեւէ մասի)։

Контýръ գ. ա. եզերագիծ, ստուերագիծ։

Конýра գ. ի. շնորջ, շան բուն։

Кóнусный ած. կոնի։

Конусовíдный, конусообрáзный ած. կոնաձեւ։

Кóнусъ գ. ա. կոն։ **— усѣчённый**— կտրուած կոն, ծայրատ կոն։

Конфедерáція գ. ի. դաշնակցութիւն (տէրութեանց)։

Конфéкты գ. ա. յգ. քաղցրաւենիք, շաքարեղէնք, անուշեղէնք։

Конферéнція գ. ի. *ժողով, դեսպանաժողով։*

Конфéтка գ. ի. *մի հատիկ շաքարեղէն։*

Конфéтный ած. *շաքարեղէնի։*

Конфéточка տ. **Конфéтка.**

Конфéтчикъ, —чица գ. *շաքարեղէն ծախող։*

Конфéты գ. ա. յգ. *անուշեղէնք, շաքարեղէնք։*

Конфирмáція գ. ի. *հաստատութիւն* || || *ստուգութիւն։*

Конфирмовáть բ. ն. *հաստատել, ստուգել։*

Конфискáція գ. ի. *գրաւում* || *գրաւելը յարքունիս։*

Конфискóванный ած. *յարքունիս գրաւուած։*

Конфисковáть բ. ն. *յարքունիս գրաւել։*

Конфли́ктъ գ. ա. *ընդհարում, կռիւ։*

Конфу́зія գ. ի. *շփոթութիւն, ամօթանք։*

Конфу́зить տ. **Сконфу́зить.**

Конхіологи́стъ գ. ա. *խեցաբան։*

Конхіолóгія գ. ի. *խեցաբանութիւն։*

Конхои́да գ. ի. *կոնքակերպ, կոնքաձև (գիծ)։*

Концевóдъ, —дка գ. *բանսարկու, խաբարբզան, տանող-բերող։*

Концентрáція գ. ի. *կենդրոնաւորութիւն.*

Концентри́ровать բ. ն. *կենդրոնաւորել, կենդրոնացնել, ժողովել։*

Концентри́ческій ած. *համակենդրոն, նոյնակենդրոն։*

Концертáнтъ գ. ա. *նուագահանդէս տուող։*

Концерти́стъ գ. ա. *նուագահանդէսին մասնակցող։*

Концéртный ած. *նուագահանդէսի։*

Концéртъ գ. ա. *նուագահանդէս։*

Концóвый ած. *թոփով ծախուած։*

Кончáръ գ. ա. *խանչալ։*

Кончáть, кóнчить, окóнчить բ. ն. *աւարտել, վերջացնել։* **—ся, с—** բ. ա. *աւարտուել, վերջանալ* || *մեռնել։*

Кóнченный ած. *աւարտուած, վերջացրած։*

Кóнчикъ գ. ա. *ծայր, ծայրիկ։*

Кончи́на գ. ի. *օրհաս, վախճան, մահ, վերջ։*

Кóнчить տ. **Кончáть.**

Конъ գ. ա. *սկիզբ, սահման* || *վերջ* || || *կարգ, հերթ, միանգամ։*

Конь, —некъ նւ. գ. ա. *երիվար, ձի, նժոյգ* || *հեծելազօր (սաթրինջ խաղի մէջ)։*

Коньáкъ գ. ա. *բարկօղի, կօնեակ (ըմպելի)։*

Кóнюхъ գ. ա. *ձիապան (սպասաւոր)։*

Конóшенка գ. ի. *ախոռիկ, փոքր ախոռ։*

Конóшенный ած. *ախոռի, գոմի։*

Канóшенскій ած. *ձիապանի։*

Конóшній ած. և գ. ա. *ախոռի սպասաւոր, ձիապան։*

Конóшня գ. ի. *ախոռ, գոմ։*

Координáты գ. ի. յգ. *համակարգեալ գծեր (երկրաչ.)։*

Кóпа գ. ը. ժ. *դանդաղ, անշնորհք (մարդ), դանդալոտ, դմբո։*

Копá գ. ի. *դէզ (60 խուրձ ցորենի)* || || *փոս, գուբ։*

Копáлъ գ. ա. *կոպալ (անուշահոտ խէժ)։*

Копáльный, —пáтельный ած. *բրելու, փորելու, պեղելու։*

Копáльщикъ, копáтель գ. ա. *բրող, փորող, հող փորող։*

Кóпанецъ գ. ա. *փոսիկ, փոքր փոս։*

Копáніе գ. չ., **копкá** գ. ի. *հող փորելը։*

Кóпань գ. ի. *փոս, առու։*

Копáть, кáпывать, копну́ть բ. ն. *փորել, բահել, բրել, պեղել։* **—ся** բ. ա. *փորուել* || *խառնխտել, փնտրել։*

Копéечка տ. **Копéйка.**

Копéечный ած. *կոպէկի, կոպէկանոց։*

Копéйка, —пѣ́йка գ. ի. *կոպէկ (մանէթի $^1/_{100}$ մասը)։*

Копéйникъ, —пéйщикъ գ. ա. *նիզա-*

կակեր, Նիզակաւոր, տիգաւոր։

Копе́йный ած. Նիզակի, տէգի։

Копе́йный տ. **Копе́ечный.**

Копейстъ, —пійстъ գ. ա. արտագրող։

Копе́йцо գ. չ. Նիզակիկ, տէգ։

Копе́йчатый ած. Նիզակաձեւ։

Копе́йчникъ տ. **Копе́йникъ.**

Копённый ած. խուրձի, կոյտի։

Копёръ գ. ա. սամիթ. բ. ‖ Թակ, ցցահար ‖ զանգակին Նաւի վրայ։

Ко́петень տ. **Копы́тень.**

Копирова́ніе գ. չ., **копиро́вка** գ. է. արտագրութիւն, օրինակելը, ընդօրինակում։

Копирова́ть բ. ն. օրինակել, ընդօրինակել։

Копиро́вщикъ գ. ա. ընդօրինակող, օրինակող, արտագրող, գաղափարող։

Копи́стъ գ. ա. գաղափարող, ընդօրինակիչ ‖ Նմանող։

Копи́тель գ. ա., **—льница** գ. է. ժողովող, հաւաքող, դարսող, դիզող։

Копи́ть բ. ն. հաւաքել, կուտակել, դիզել, ժողովել, շատացնել, դարսել։ **ся—** բ. ա. կուտակուել, դիզուել։

Копи́щникъ գ. ա. առուոյտ պարսկական. բ.։

Копіё տ. **Копьё.**

Копіеви́дный տ. **Копьеви́дный.**

Копі́йстъ տ. **Копейстъ.**

Ко́пія գ. է. պատճէն ‖ օրինակ, գաղափար։

Ко́пка տ. **Копа́ніе.**

Ко́пкій ած. հեշտ փորուող, դիւրափորելի, փուխր (հող)։

Копле́ніе գ. չ. ժողովելը, կուտակելը, դիզելը։

Копна́, —пёнка գ. է. դէզ, կոյտ, բարդ (30 խուրձ), եղին։

Копни́ща տ. **Копна́.**

Ко́поткій, —тный, —тли́вый ած. յամրաշարժ, դանդաղ, ջանջալ ‖ ժ. ջանջալ (գործ)։

Ко́поткость, копотли́вость գ. է. յամրաշարժութիւն, դանդաղաշարժութիւն, ջանջալութիւն։

Ко́потный ած. մրախառն, սեւացած, մրոտած։

Копоту́нъ գ. ա., **—тунья** գ. է. դանդաղաշարժ, ծանրաշարժ, քնէած, ջանջալ (մարդ)։

Ко́поть գ. է. ձանձախարիթ, մուր ‖ ‖ կպրագուբ, կպրախոս։

Копоши́ть բ. ն. գրգռել, դրդել, շարժել, յուզել ‖ յապաղել, ջանջալացնել։

Копро́вый ած. զանգակի։

Копроли́тъ գ. ա. կուաքար։

Копти́льный ած. մրող, ծխող, ծխելու, մրոտելու։

Копти́льня, —тѣлка գ. է. ծխանոց, մխանոց (միս ապխտելու տեղ)։

Копти́льщикъ գ. ա. ծխող, մխող։

Копти́ть, ко́пчивать բ. ն. ծխել, մրխոտել, ապխտել։ **—ся** բ. ա. ծխոտուել, ապխտուել։

Коптѣлька տ. **Капти́льня.**

Коптѣть բ. չ. ծխոտուել, ապխտուել ‖ ‖ խիստ զբաղուել (որեւէ բանով)։

Копу́нъ տ. **Копоту́нъ.**

Копче́ніе գ. չ. ապխտելը, ծխոտելը։

Ко́пчикъ գ. ա. շահէն, զաւազ. թ.։

Копъ գ. ա. կոյտ, դէզ, եղին։ **Класть въ копъ**—դէզ դնել, եղին դնել։

Копы́лъ գ. ա. սահնակի կամ խզակի ձողակներ։

Копы́тень գ. ա. մրուանտակ, կազմորէ, սթեր. բ.։

Копы́тистый ած. մեծասմբակ։

Копы́тить, с— բ. ն. քացի տալ, աքացել, մերժել, վանել, վռնտել, հանել, անզափոխել։

Копы́тище տ. **Копы́то.**

Копы́тникъ տ. **Подлѣсникъ.**

Копы́тный ած. սմբակաւոր ‖ սմբակի։

—ныя живо́тныя—սմբակաւոր կենդանիք։
Копы́то, —пы́тце գ. չ. սմբակ, կճղակ։
Копы́тчатый ած. սմբակաձև։
Копы́шиться տ. Копоши́ться.
Копь գ. ի. հանք։ — каменноу́гольная—քարածուխի հանք, ածխահանք։
Копьё, —пьецо́ գ. չ. նիզակ, գեղարդ, տէգ, աշտէ։
Копьеви́дный ած. նիզակաձև, տէգաձև։
Копьено́сецъ գ. ա. նիզակակիր, աշտէնաւոր, մկնդաւոր։
Копьи́ще գ. չ. մեծ նիզակ։
Копѣ́йка գ. ի. կոպէկ, կոպէք։
Кора́ գ. ի. կեղև, կեղևանք, կճեպ, պատեան։
Корабе́льный ած. նաւի || նաւային։
Корабе́льщикъ գ. ա. նաւատէր։
Кораблекруше́нiе գ. չ. նաւաբեկութիւն։
Кораблеобра́зный ած. նաւանման։
Кораблепла́ванiе գ. չ. նաւագնացութիւն, նաւարկութիւն։
Кораблестрое́нiе գ. չ. նաւակազմութիւն, նաւաշինութիւն։
Кораблестрои́тель գ. ա. նաւագործ, նաւարար, նաւաշէն, քաշտիկ։
Кораблестрои́тельный ած. նաւագործական, նաւաշինական։
Кораблехозя́инъ գ. ա. նաւատէր։
Кора́бликъ գ. ա. նաւակ, փոքրիկ նաւ։
Корабли́ще գ. ա. մեծ նաւ։
Кора́бль գ. ա. նաւ։
Коралли́тъ գ. ա. բրածոյ կորալիոն։
Кора́лловый ած. կորալիոնի, բուստի, մարջանի || մարջանից շինուած։
Кора́ллъ գ. ա. բուստ, կորալիոն։ —благоро́дный—ազնիւ բուստ, մարջան։ — звѣ́здчатый—քարամայր, աստղակերպ կորալիոն։
Коральки́ գ. ա. յգ. մարջանի ուլունք։
Коралько́вый ած. մարջանից շինած։
Кора́нъ գ. ա. ղուրան։
Корва́на գ. ի. կորբան, ողորմութեան գանձանակ (եկեղ.)։
Корве́тъ գ. ա. միայարկ պատերազմական նաւ։
Корга́ գ. ի. ագռաւ, ղառղայ. թ. || || ղուղուացող պառաւ || աւազակոյտ։
Ко́рда գ. ի. լար կամ պարան (որով կապելով ձիուն, վարժեցնում են պտոյտներ անելու)։
Кордебале́тъ գ. ա. կաքաւախումբ, պարողների խումբ (թատրոնում)։
Кордебата́лiя գ. ի. պատերազմողների գունդ (ծովային)։
Кордега́рдiя գ. ի. թիկնապահների գունդ։
Кордо́нъ գ. ա. սահման։
Корена́стый ած. պնդակազմ, լայնաթիկունք, թիկնաւէտ։
Кореневи́къ գ. ա. գամբիռ (արմատներից շինած)։
Коренево́й, корнево́й ած. արմատի || || արմատներից շինած։
Корени́стый ած. մեծարմատ, հաստարմատ։
Коренни́къ գ. ա. ամբոլ, մէջտեղում լծուած ձի։
Коренно́й ած. արմատական || հիմնական, նախկին, սկզբնական, հին, բնիկ։ — жи́тель—բնիկ։ —нная ло́шадь—ամբոլ, ամբոլի ձի։
Коре́нчатый ած. բազմարմատ։
Коренщи́къ գ. ա. արմատավաճառ։
Ко́рень գ. ա. արմատ։ — ца́рскiй—մարդացնծու, քարաուղ, մարդատամիթ։ — чёрный—գուղի, սև արմատ. բ.։ — рво́тный—ոսկետակ։
Коре́цъ, —ря́къ գ. ա. շերեփ || դոյլ։
Корешо́къ, —шёкъ գ. ա. արմատիկ, արմտիկ, մանրարմատ կանճին || կազմ գրքի || սունկի ոտք։

Коржа́вина գ. ի. ժանգ ‖ կղկղանք։
Коржа́вить բ. ն. ժանգոտել ‖ չորնալ, կարծրանալ, կնճռոտել։
Коржа́вый ած. կարծր, կնճռոտած, անհարթացած ‖ ժանգոտած։
Коржавѣ́ть, за— բ. ն. անհարթանալ, կարծրանալ, բրտանալ, ժանգոտել։
Коржа́нъ տ. **Кався́къ.**
Корзи́на, —нка գ. ի. զամբիղ, սալայ ‖ քթոց, կթոց, սակառի, քաղլակ, սաբեթ, սափաթ, ճուպրան։
Корзи́нщикъ գ. ա. զամբիղաշէն ‖ քթոց շինող։
Кори́нка գ. ի. չամիչ, քիշմիշ։
Кори́стый ած. հաստակեղև, հաստ կըճեպով։
Кори́ть բ. ն. յանդիմանել։
Корифе́й գ. ա. դասապետ ‖ գլուխ, առաջնորդ, պարագլուխ։
Кори́ца գ. ի. կինամոն, կինեմոն, դարչին։
Кори́чный, —чневый ած. կինամոնագոյն, մեխակագոյն։
Кордіа́ндръ տ. **Кишне́цъ.**
Ко́рка, —рочка գ. ի. կեղև, կճեպ ‖ ‖ հացի կրունկ, աշտուճ։
Ко́рковый ած. կճեպից շինուած, կեղևից շինուած ‖ աշտուճի։
Коркорѣ́зный ած. կեղև կտրող, կճեպ մաքրելու ծառայող։
Корма́ գ. ի. նաւախել, նաւի քիթ, առաջակողմ նաւի։
Кормёжка գ. ի. կերակրելը, սնուցանելը։
Кормёжъ տ. **Кормёжка.**
Корми́лецъ գ. ա. սնուցանող, կերակրող (հայր) ‖ բարերար։
Корми́лица գ. ի. ստնտու, կաթնատու ‖ ‖ բարերարուհի։
Корми́ло գ. չ. ղեկ ‖ — **госуда́рства** —կառավարութեան ղեկ կամ սանձ։
Корми́ть, ко́рмливать բ. ն. սնուցանել, կերակրել։ **—ся** բ. ա. կերակրուել։

Ко́рмка գ. ի. սնուցանելը, կերակրելը։
Кормле́ніе գ. չ. սնուցանելը, կերակրելը։ — **гру́дью**—կաթնտուութիւն։
Кормлённый ած. կերակրուած, սնուցուած։
Ко́рмный ած. լաւ կերակրած, պարարտ, գէր ‖ պաշարի, ճարակի։
Кормови́ще գ. չ. արօտատեղի, արօտ։
Кормово́е ած. և գ. չ. սննդաթոշակ։
Кормово́й ած. յետի, յետևի (նաւի) ‖ ‖ պաշարի, ճարակի։ **—выя тра́вы**— ճարակախոտ։
Кормово́й ած. ղեկավար ‖ նաւակի յետին կողմը։
Кормовщи́къ տ. **Фуражи́ръ.**
Корму́шка գ. ի. կուտ (թռչունների համար)։
Ко́рмчая ած. և գ. ի., **—чая кни́га**— եկեղեցական կանոնագիրք (ռուսաց)։
Ко́рмчій ած., **—мщикъ** գ. ա. ղեկավար։
Кормъ գ. ա. ղարման, ճարակ, կերակուր, կեր։
Корна́къ գ. ա. փղապան։
Корна́ть, о— բ. ն. կարճ կարել, կարճացնել։
Корнева́тый ած. հաստարմատ։
Корневи́ще գ. չ., **корневи́къ** գ. ա., **—ви́на** գ. ի. կոճղարմատ, տակուք (բոյսի), բուն արմատ, գլխաւոր արմատ։
Корнево́й տ. **Коренево́й.**
Корнепло́дный ած. արմատապտուղ (բոյսեր)։
Корнепу́скъ գ. ա. պալետուվենի. բ.։
Корнесло́віе գ. չ. արմատաբանութիւն։
Корнесло́въ գ. ա. ստուգաբանութիւն (լեզուագ.)։
Корне́тъ գ. ա. կորնէտ (առաջին աստիճանի սպայ հեծելազօրաց)։
Корни́стый ած. բազմարմատ։
Корнишо́нъ գ. ա. բողկուկ։
Корноу́хій ած. ականջատ, կարճ ականջով։

Ко́рный ած. մոլոքորի։
Коро́бить բ. ն. ծռել, կորացնել։
Коробище տ. **Ко́робъ.**
Коро́бка գ. ի. թղթարկղիկ (ստուարա-թղթից շինուած)։
Короблéніе գ. չ. կորացնելը, ծռելը։
Коробова́тый ած. արկղանման, արկղաձև։
Коробово́й ած. արկղիկի || ծուռ, կորաձև։
Коробо́къ, —бочёкъ տ. **Ко́робъ.**
Коро́бочникъ գ. ա. թղթարկղիկներ շինող։
Коробо́чка գ. ի. սերմնարան (բոյսի) || || տփիկ, թղթարկղիկ։
Коро́бочный ած. թղթարկղիկի։
Ко́робъ գ. ա. տփիկ, թղթարկղիկ, խաւաքարտէ արկղիկ։
Каро́ва, —вка գ. ի. կով։
Корова́й տ. **Карава́й.**
Коровёнка գ. ի. կովիկ, փոքրիկ կով։
Коро́вища գ. ի. խոշոր կով։
Коро́вой ած. կովի։
Коро́вка տ. **Коро́ва.**
Коро́вникъ գ. ա. ախոռ, գոմ || խմի, դմի. բ.։
Коро́вница գ. ի. կովարած աղջիկ։
Коро́вушка գ. ի. կով, կովուկ։
Коровя́къ գ. ա. գայլի սոխն, սպիտակ սունկ, շան սունկ || սպիտակ մահա-բար, խունդատ. բ.։
Короле́ва գ. ի. թագուհի։
Короле́вичъ գ. ա. արքայորդի։
Короле́вна գ. ի. արքայադուստր։
Короле́вскій ած. արքայական, թագա-ւորական։
Короле́вство գ. չ. թագաւորութիւն։
Королёкъ գ. ա. արքայիկ || ցախսարեկ. թ. || հատիկ զուտ մետաղի || մարջա-նի յուլունք || արքայանարինջ, հազուա-գիւտ տեսակ նարինջի (կարմրագոյն)։
Коро́ль գ. ա. թագաւոր, արքայ։

Королькй տ. **Коралькй.**
Коромы́сло, —лецо գ. չ. լծակ, կշռ-ռորդ, երկակշիռ || օրհորդ (ճիճու)։
Коро́на, —нка գ. ի. թագ, պսակ || || շամիչ, քիշմիշ || ատամնարմատ։
Корона́ція գ. ի., **—ва́ніе** գ. չ. թա-գադրութիւն։
Коро́нный ած. թագի || պետական, տէ-րութեան։
Коронова́ть բ. ն. թագադրել, թագ դնել, պսակել։ **—ся** բ. ա. թագաւոր պսակուել, թագ դնել։
Коро́ста գ. ի. քոր, քոս (ձիերի, շների), թեփուկ։
Коро́ставикъ գ. ա. այրեծաղիկ, քոսա-քոյս։
Коросте́ль գ. ա. լորամարգի, խոլա-մարգ. թ.։
Коро́стовый ած. քորոտ, քոսոտ։
Коростовѣ́ть, —тѣть բ. չ. քորոտել, քոսոտել։
Корота́ть, у— բ. ն. համառօտել, կըր-ճատել (ժամանակը)։
Коротёхонекъ ած. կարճլիկ, խիստ կարճ։
Коротизна́ գ. ի. կարճութիւն։
Короти́ть բ. ն. կրճատել, կարճացնել։
Коро́ткій, —тенькій ած. կարճ, կար-ճառօտ, համառօտ || մօտիկ, սերտ։
Коротко́, —те́нько մ. համառօտակի, կարճ կերպով, համառօտ կերպով։
Коротковáтый ած. փոքր ինչ կարճ, կարճլիկ, կարճաւուն։
Короткогри́вый ած. կարճաբաշ, կարճ բաշ ունեցող, խուզած բաշով։
Коротконо́гій ած. կարճոտն, խոռկո-տունք։
Коро́ткость գ. ի. կարճութիւն, համա-ռօտութիւն || մերձաւորութիւն, բարե-կամութիւն։
Короткохво́стый ած. կարճագի, պո-չատ, կարճապոչով, կուսուղ։
Короткошёрстный ած. կարճամազ։

Короткошéя գ. չ. *կարճավիզ ‖ եզնուռոյց, եզնակէզ (միջատ)։*

Коротышка գ. ը. *կարճ ‖ կարճ զգեստ։*

Коротышъ գ. ա. *մարտակ ‖ կարճ։*

Кóрочка տ. **Кóрка.**

Кóрочный տ. **Кóрковый.**

Корочýнъ գ. ա. ժ. *մահ։*

Корпíйный ած. *ծուատից շինած։*

Кóрпія գ. ի. *ծուատ, փիլթայ, թել-թել։*

Корпорáція գ. ի. *ընկերութիւն, միաբանութիւն։*

Кóрпусный ած. *բանակի, գնդի։*

Кóрпусъ գ. ա. *շինութիւն ‖ բանակ, գունդ ‖ ժամացոյցի տուփ ‖ անձնիք։* — **судна́**—*նաւիրան, իրան նաւի։*

Корпѣ́ніе գ. չ. *անդադար աշխատութիւն, շարունակ զբաղուելը։*

Корпѣ́ть բ. չ. *շարունակ զբաղուել, անդադար աշխատել։*

Коррéкторскій ած. *սրբագրողի։*

Коррéкторъ գ. ա. *սրբագրող, սրբագրիչ։*

Коррéктура գ. ի. *սրբագրութիւն։*

Коректýрный ած. *սրբագրական, սրբագրելու ‖ սրբագրութեան։* — **листъ** *սրբագրութեան թերթ։*

Корреспондéнтъ գ. ա. *թղթակից։*

Корреспондéнція գ. ի. *թղթակցութիւն, գրակցութիւն ‖ թղթագնացութիւն։*

Корридóръ գ. ա. *նախասենեակ, բակ, նրբասրահ, նրբագաւիթ։*

Корсáкъ գ. ա. *Թաթարստանի աղուէս. կ.։*

Корсáрный ած. *ծովահէնի։*

Корсáръ, корсéръ գ. ա. *ծովահէն։*

Корсéтный ած. *պախճաւանդի, լանջապնդի։*

Корсéтъ, —сéтикъ, —сéтецъ գ. ա. *պախճաւանդ, լանջապինդ, լանջանոց, ներքնակ կանանց։*

Кортéжъ գ. ա. *ուղեկիցք։*

Кóртикъ գ. ա. *դաշոյն։*

Кортоми́ть տ. **Картоми́ть.**

Кóрточки գ. ի. յգ. **Сидѣ́ть на кóрточкахъ**—*պլպլգել։*

Корýндъ գ. ա. *կորունդ, գրուինդ (քար)։*

Кóрча գ. ի. *ջղաձգութիւն։*

Корчáга, —жка գ. ի. *խեցանօթ, կաւէ աման, կաւէ անօթ։*

Корчевáть, вы— բ. ն. *դարձնել։*

Корчевóй ած. *ջղաձգութեան, ծամածուռի։*

Корчéмникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. *գինեպան, միկիտան։*

Корчéмничать, —мствовать բ. չ. *միկիտանութիւն անել։*

Корчéмническій ած. *միկիտանի։*

Корчéмничество, —мство գ. չ. *միկիտանութիւն։*

Корчéмный ած. *միկիտանութեան ‖ արգելուած։*

Кóрченье գ. չ. *ձգում ջղերի։*

Кóрчить, с— բ. ն. *ծռմռել ‖ ձեւացնել ‖ կապկութիւն անել։* **—ся** բ. ա. *ծռմռուել ‖ ցոյց տալ, ձեւանալ։*

Корчмá գ. ի. *գինետուն, պանդոկ, միկիտանխանայ։*

Корчмáрь, —рка գ. ի. *գինեպան, միկիտան։*

Кóршуній ած. *անգղի։*

Кóршунъ գ. ա. *անգղ. թ.։* — **стервоя́дный**—*գիշակեր անգղ։*

Коры́стникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. *շահասէր, շահախնդիր։*

Коры́стный ած. *շահաւէտ, օգտաւէտ ‖ ‖ շահասիրական։*

Коры́стоваться բ. ա. *օգուտ քաղել, շահախնդիր լինել։*

Корыстолю́бецъ գ. ա. *շահասէր, շահախնդիր, օգտածարաւ (մարդ)։*

Корыстолю́бивый ած. *շահախնդիր, շահասէր, օգտածարաւ, զօշաքաղ։*

Корыстолю́біе գ. չ. *շահասիրութիւն, շահախնդրութիւն։*

Корыстъ գ. ի. շահ, շահասիրութիւն || || օգուտ, աւար։
Корытечко գ. չ. տաշտակ, փոքրիկ տաշտ։
Корытище գ. չ. մեծ տաշտ։
Корытникъ գ. ա. տաշտ շինող։
Корытничій ած. գ. ա. շնապան, շները կերակրող ծառայ։
Корытный ած. տաշտի։
Корыто, —тце գ. չ. տաշտ || գոլ։
Корь գ. ի. կարմրուկ, վարդախտ, հարսանիք։
Корюха, корюшка գ. ի. արծթիկ, արծըթիկ. ձ.։
Корявый ած. կորացած (ծառ) || ոլորուած։
Коряной ած. կեղևի, կճեպի։
Корячить տ. **Карячить.**
Коса գ. ի. հիւս, ծամ, հիւսակ || մանգաղ || ձկան սուս || աւազակոյտ || || հրուանդան։
Косакъ գ. ա. հնձող, հնձուոր։
Косарный ած. հնձողի։
Косарь գ. ա. հնձող, հնձուոր || սակր, գերանդի։
Косатикъ գ. ա. ծիծեռնաքար || բաշղըրսակ. բ.։
Косатка գ. ի. ընտանի ծիծառ, ծիծեռնակ. թ. || ծովածիծեռ. ձ.։
Косатникъ գ. ա. լուրջ շուշան, հե-րիկ. բ.։
Косаточка տ. **Косатка.**
Косатый ած. բազմահիւս, հիւսերով։
Косачъ տ. **Тетеревъ.**
Косвенно մ. կողմնակի կերպով։
Косвенность գ. ի. շեղութիւն, թեքութիւն, խոտորնակութիւն, կորութիւն։
Косвенный ած. անուղղակի, կողմնակի, թիւր, շեղ, շեղակի, խոտորնակ։
Косекансъ գ. ա. հատանողակից, համահատ (գիծ)։
Косецъ գ. ա. հնձող։
Косина տ. **Косость.**
Косинусъ գ. ա. համածոց, ծոցակից, (գիծ)։
Коси-сѣно գ. չ. դաշտասարդ (կենդանի)։
Косить, кашивать բ. ն. հնձել, կտրել || ծռել, շլել։ **—ся** բ. ա. հնձուել, կտրուել || ծռուել, շլուել։
Кошенный, кошёный հնձուած, հընձած, քաղած։
Косица տ. **Коса.**
Косичка տ. **Косица.**
Косища գ. ի. մեծ գերանդի։
Косма գ. ի. գանգուր, խոպոպ։
Косматость գ. ի. թաւամազութիւն, բրդոտութիւն։
Косматый ած. թաւամազ, բրդոտ, բըրչիկ, բրդբրդոտ։
Косматѣть, о— բ. չ. բրդոտել, թաւամազ դառնալ, բրդակալել։
Космачъ գ. ա. գլխախռիւ, բրդոտ մարդ։
Косметика գ. ի. մորթին կամ մազերը գեղեցկացնող դեղ։
Косметическій ած. գեղեցկացուցիչ, մորթին կամ մազերը գեղեցկացնող (դեղի)։
Космическій ած. տիեզերագրական, տիեզերական։
Космогоническій ած. աշխարհակազմային։
Космогонія գ. ի. արարչագործութիւն, աշխարհակազմութիւն, աշխարհածնութիւն։
Космографическій ած. տիեզերագրական։
Космографія գ. ի. տիեզերագրութիւն։
Космологическій ած. տիեզերաբանական։
Космологія գ. ի. տիեզերաբանութիւն։
Космоножка գ. ի. դոլլիկ կամ քեաքլիկ ագանի։
Космополитъ գ. ա. աշխարհաքաղաքացի։

Косморáма գ. է. տիեզերացոյց պատկեր։

Кóсмосъ գ. ա. տիեզերք։

Косни́къ, —ни́чекъ գ. ա. հիւսի ժապաւէն, ծամկապ, հիւսերի փունջ ‖ ‖ կեմ ծախող, խոտի հիւս ծախող։

Косни́тель տ. **Медли́тель.**

Косни́тельный տ. **Медли́тельный.**

Косни́ть բ. չ. ուշացնել, քաշքշել։

Косноглагóлованіе տ. **Косноязы́чіе.**

Коснóй ած. մանգաղի ‖ հիւսի։

Кóсность գ. է. անշարժութիւն, յամառութիւն, դանդաղութիւն, ծուլութիւն։

Косноязы́чить բ. չ. կակազել, թլուատել։

Косноязы́чіе, —чность գ. կակազութիւն։

Косноязы́чный ած. կակազ։

Коснýться տ. **Касáться.**

Кóсный տ. **Мéдленный.**

Косѣ́ніе գ. չ. յամառութիւն, անշարժութիւն։

Косѣ́ть բ. չ. յամառ անալ, անշարժ մնալ։

Кóсо, косовáто մ. ծուռ, շեղ, թիւր։

Косовáтый ած. փոքր ինչ շիլ ‖ փոքր ինչ ծուռ։

Косови́ще գ. չ. մանգաղի կոթ, գերանդու կոթ։

Косоглáзіе գ. չ. շլութիւն։

Косоглáзный ած. շիլ, շլաչին, շլիկ։

Косогóристый ած. զառիվայրոտ, սարոտ, պարուփոս։

Косогóрный ած. զառիվայրի։

Косогóръ գ. ա. սարալանջ, զառիվայր։

Косóй ած. շիլ, շլաչին, թիւրաչին ‖ շեղ, ծուռ, թիւր։

Косолáпый, —сонóгій ած. ծռոտն, ծռաթաթ։

Косоóкій տ. **Косоглáзый.**

Косоплéтина, —лётка գ. է. հիւսերի ժապաւէն, հիւսկապ։

Косорýкій ած. ծուռ ձեռն, թիւրաձեռն, չոլաղ։

Кóсость, кось գ. է. շեղութիւն ‖ շլութիւն, շլաչնութիւն։

Косоýгольникъ գ. ա. շեղանկիւն։

Косоýгольный ած. շեղանկիւնի։

Костёлъ գ. ա. եկեղեցի (կաթոլիկաց)։

Костени́ть, о— բ. ն. կարծրացնել, ոսկրացնել։

Костенóсный ած. ոսկրացող։

Костенѣ́ть, о— բ. չ. ոսկրանալ, կարծրանալ, փէտանալ։

Костерá գ. է., **·костéръ** գ. ա. փոքրիկ թառափ. ձ.։

Костёръ գ. ա. խարոյկ, փայտակոյտ, հրակոյտ։

Костеря́, костри́ка գ. է. որոմն. բ.։

Кости́стый, —тли́вый ած. ոսկրոտ, ոսկրուտ։

Кости́ща գ. է. ահագին ոսկոր։

Костка գ. է. ոսկրիկ։

Костли́вость գ. է. ոսկրոտութիւն, ոսկրոտ լինելը, կոկիղոտ լինելը։

Костля́вый ած. ցամաքած, մինչև ոսկորները մաշուած։

Кóстникъ գ. ա. ոսկրատուն (գերեզմանատանը գտնուած ոսկորները հաւաքելու տեղ)։

Костовáрка գ. է. ոսկոր խանձելու տեղ։

Костовáтый ած. փոքր ինչ ոսկրացած։

Костоглóдъ գ. ա. ոսկոր կրծող։

Костолóмный ած. ոսկրաբեկ։

Костолóмъ գ. ա. ոսկրատանջ, ոսկրաբեկ, սաստիկ ցաւ ոսկրներին, ոսկորի քամի։

Костопрáвный ած. ոսկրայարդարի, որնդչու։

Костопрáвство գ. չ. ոսկրայարդարութիւն, ոսկոր տեղ ձգելու արհեստ, ընդչութիւն։

Костопрáвъ գ. ա. ոսկրայարդար, խախտուած ոսկորները տեղը դնող, որնդչի։

Кóсточка գ. չ. ոսկրիկ, կուտ, կորիզ։

Костоѣда, —дица գ. ի. ոսկրափտութիւն, ոսկորների փտելը։

Костра́ տ. **Костеря́.**

Костре́цъ գ. ա. մէջք, ողնաշար։

Кострика տ. **Костеря́.**

Кострикова́тый ած. կճեպոտ, կեղևոտ։

Костро́лька, —стрю́ля տ. **Кастрю́лька, кастрю́ля.**

Косты́ль, —лёкъ գ. ա. անթացուպ, գաւազան։

Косты́льникъ գ. ա. գաւազան շինող։

Костыля́ть բ. ն. ժ. կաղալ, գաւազաններով մանգալ։

Кость գ. ի. ոսկոր || կորիզ։ — **безъимя́нная** —եւոսկր։ — **висо́чная** —քներոսկր։ — **грудна́я**—կրծոսկր։ — **игра́льная**—կոճի || զառ։ — **камени́стая**—քարոսկր։ — **клинови́дная**—սեպոսկր։ — **крестцо́вая**—գաւակ, գաւակոսկր։ — **крючкови́дная**—կարթոսկր։ — **лани́тная**—լծոսկր։ **лобко́вая**—ցայլոսկր։ — **ло́бная** ճակատոսկր։ — **локтева́я, ло́котная**—արմնկոսկր։ — **лучева́я**—ծրգիկ, ծղոսկր։ — **носова́я**—քթոսկր։ — **пирамида́льная**—բրգոսկր։ — **плечева́я**—թևոսկր։ — **подвздо́шная**—զստոսկր։ — **подъязы́чная**—լեզուոսկր։ — **пя́точная**—կրունկոսկր։ —**рѣшетча́я**—ցանցոսկր։ — **рыбья́**—ձկան փուշ։ — **слонова́я**—փղոսկր։ —**скулова́я**—այտոսկր։ — **сѣдали́щная**—ամլոսկր։ — **тара́нная**—վէգ, ճան։ — **теменна́я**—գագաթնոսկր։ — **хвостцо́вая** պոչիկ, պոչոսկր։ — **чечевицеобра́зная**—ոսպաձև ոսկր։

Костюмёръ գ. ա. զգեստաւորող (դերասանների)։

Костюми́ровать բ. ն. զգեստաւորել։ **—ся** բ. ա. զգեստաւորուել։

Костю́мъ գ. ա. զգեստ, հանդերձ։

Костю́шка գ. ի. ձկնիկ։

Костя́къ գ. ա. կմախք, ոսկերոտի։

Костяни́ка, —ница գ. ի. փապար, ափափաչք քարաժայռերի։

Костяни́къ գ. ա. ոսկրագործ, ոսկրից բան շինող || ոսկրաշէն իր || ոսկրոտ մարդ։

Косяни́чный ած. փապարի։

Костя́нка գ. ի. կորիզոտ, մեծ կորիզ ունեցող պտուղ || վայրի կեռաս || հապարոն (Տէջառ)։

Костяно́й ած. ոսկրեղէն || ոսկորի, ոսկրի։ — **мозгъ**—ծուծ, ոսկրի ծուծ։ **—тяна́я плева́**—ոսկորի փառ։

Костя́шка գ. ի. կոճակ շինելու կաղապար։

Косу́ля գ. ի. այծ || սալ || հացի կտոր։

Косу́шка գ. ի. 1/20 մաս վէդրօյի։

Косы́й տ. **Косо́й.**

Косы́нка, —ночка գ. ի. վզնակ, վզնոցակ, բլկի թաշկինակ || փողակապ։

Косы́ночный ած. վզնակի, վզնոցակի։

Косы́ня գ. ի. շիլ մարդ, շլակն, շլիկ։

Косы́рь գ. ա. ծուռ դանակ, կեռ դանակ։

Кось տ. **Ко́сость.**

Косьба́ գ. ի. հունձ, քաղոց։

Косьё գ. չ. մանգաղի կոթ, գերանդու կոթ։

Косѣ́ть բ. չ. շլանալ || թեքուել, ծռուել։

Кося́къ, —чёкъ գ. ա. դրանդի, բարաւոր, սեմ կամ շեմ (դռան կամ պատուհանի) || շեղ տաշուած աղիւս || || հեռան (անիւի շրջանակի)։

Кота́нгенсъ գ. ա. շօշափողակից (գիծ)։

Котёлъ, —локъ գ. ա. կաթսայ, սան || || փոս, գուբ, խաւկին։

Коте́льникъ գ. ա. պղնձագործ։

Коте́льничать բ. չ. պղնձագործութեամբ պարապել։

Коте́льничій ած. պղնձագործի։

Коте́льный ած. պղնձի, կաթսայի || || պղնձի նման, կաթսայի նման։

Котёнокъ, —ночекъ *գ. ա.* *կատուիկ, կատուակ, փոքրիկ կատու, կատուի ձագ։*

Котéрія *գ. ի.* *կողմնակցութիւն։*

Котéтеръ *գ. ա.* *միգհան (գործիք)։*

Котетизи́ровать *բ. ն.* *միգհանել։*

Кóтикъ *գ. ա.* *ջրակատու, ծովի կատու || || ջրակատուի մորթի։*

Котильóнъ *գ. ա.* *վերջապար։*

Коти́ться, о— *բ. ա.* *ցկնել (կատու)։*

Коти́ще *գ. չ.* *խոշոր կատու, մեծ կատու։*

Котлéта, —тка *գ. ա.* *կոլեկ, փաղկետ, կոտլետ (կերակուր)։*

Котлéтный *ած.* *կոլեկի, փաղկետի։*

Кóтликъ *տ.* **Котёлъ.**

Котли́ще *գ. չ.* *մեծ կաթսայ, ղազան։*

Котови́къ *գ. ա.* *կատուախոտ. բ.։*

Котлови́на *գ. ի.* *կաթսայանման փոս տեղ || հրաբուղխի բերան։*

Котóвникъ *տ.* **Вудрá.**

Котóвый *ած.* *կատուի։*

Котомá, —мка, —мочка *գ. ի.* *պարկ, մախաղ, ճանապարհի պարկ։*

Котóмочный *ած.* *պարկի, մախաղի։*

Котóрый *դ.* *որ, որը, ո։* — **нибýдь—** *ո ոք, որեւէցէ։*

Котъ *գ. ա.* *կատու։*

Коты́ *գ. ա. յգ.* *հողաթափ, կօշիկ գիւղացոց։*

Кóфе, —фей *գ. ա.* *սուրճ, ղահուէ։*

Кофéйникъ *գ. ա.* *սրճեփոց, սրճաման։*

Кофéйница *գ. ի.* *սրճատուփ, սրճանօթ || սրճաւէր կին || հմայութիւն՝ սրճի թանձրութիւնը դիտելով։*

Кофéйный *ած.* *սուրճի, ղահուէի։* **—ное дéрево—***ղահուէյի ծառ, խահուենի։*

Кофéйня *գ. ի.* *սրճարան, սրճատուն։*

Кофеи́нъ *գ. ա.* *սրճին (քիմ. բաղ.)։*

Кофешéнкъ *գ. ա.* *սուրճ մատակարարող (արքունիքում)։*

Кóфта, —точка *գ. ի.* *ներքնակ, զըբուն, քօթանակ։*

Кóфточный *ած.* *ներքնակի։*

Коцевéйка *գ. ի.* *բաճկոնակ, պահպանակ։*

Кочáниться *բ. ա.* *ծաղկել, գլուխ բռնել, գլուխ ձգել (կաղամբի)։*

Кочáнный *ած.* *ծաղկած, գլուխ ձգած։*

Кочáнъ *գ. ա.* *կաղամբի գլուխ։*

Кочевáніе *գ. չ.* *թափառում, թափառելը, թափառական կեանք վարելը։*

Кочевáть *բ. չ.* *թափառել, թափառական կեանք վարել, քոչել։*

Кочеви́ще *գ. չ.* *թափառականների բանակ, քոչ։*

Кочёвка *գ. ի.* *թափառում || եայլա։*

Кочевóй *ած.* *թափառական։*

Кочéвье, —вьё *տ.* **Кочеви́ще.**

Кочегáръ *գ. ա.* *հնոցպան, հնոցը խառնող։*

Кочегýры *գ. ա. յգ.* *աւազակոյտք, աւազէ բլրակներ։*

Кочеды́къ, —дычёкъ *գ. ա.* *հերիւն, բիզ։*

Кóчень *տ.* **Кочáнъ.**

Коченѣть, о— *բ. չ.* *ընդարմանալ, փետանալ, սառել։*

Кочергá, —ржка *գ. ի.* *անթրոց, անթրոցիկ, խառնիչ (վառարանի)։*

Кочéржный *ած.* *անթրոցի, խառնիչի։*

Кочеры́га *գ. ի.* *կաղամբի կուրծ։*

Кочеры́жный *ած.* *կաղամբի կրծի։*

Кóчетъ, —токъ *գ. ա.* *աքաղաղ, որձակ։*

Кочеты́къ *տ.* **Кочеды́къ.**

Кочешóкъ *տ.* **Кочáнъ.**

Кóчка, —чечка *գ. ի.* *կոշտ, հողի կոշտ, քռուջ։*

Кочкáрникъ *գ. ա.* *կոշտոտ հող, կոշտերով լի հող։*

Кочковáтый, —кáрный *ած.* *կոշտոտ, խորդուբորդ։*

Кóшачій *ած.* *կատուի։* — **горóхъ—***խագերան. բ.։* — **глазъ—***կզակն, կզաքար։*

Кошевóй ած. գ. ա. *կաճ-կարաւանաց, ի-րեղէններին։*

Кошелёкъ, —лечекъ գ. ա. *քսակ, քիսայ։*

Кашелéчникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. *քը-սակավաճառ, քսակ շինող, քսակ գոր-ծող։*

Кошелéчный ած. *պարկի, քսակի։*

Кошелúще գ. ա. *մեծ պարկ, քիսայ։*

Кошéль գ. ա. *պարկ || կողով։*

Кошелькóвый ած. *քսակի։*

Кошéльный ած. *պարկի։*

Кошемáръ տ. **Кошмáръ.**

Кошенúль գ. ի. *որդան կարմիր (Ֆի-ջոր)։*

Кошенúльный, —нúлевый ած. *որ-դան կարմրի։* — **кустъ**—*կարմրաբեր թուփ։*

Кошенúна գ. ի. *հնձած (ցորեն կամ խոտ)։*

Кошéніе գ. չ. *հնձելը, քաղելը։*

Кóшечій տ. **Кóшачій.**

Кóшка, кóшечка գ. ի. *էգ կատու || || քառաթևեղի խարիսխ։* — **ангóрская,** — **турéцкая**—*Վանայ կատու։*

Кошлóкъ գ. ա. *ջրային սամոյր, կամ ջրաղուէս. կ.։*

Кошмá գ. ի. *հաստարակ թաղիք։*

Кошмáръ գ. ա. *մղձաւանջ, խեղդուկ || || զարհուրելի երազ։*

Кошнúца գ. ի. *կողով, զամբիւղ։*

Коштъ գ. ա. *սնունդ, ծախք։*

Кошýля գ. ի. *պարեգօտ, շապիկ։*

Кошýта տ. **Лань.**

Кошъ գ. ա. *քթոց, զամբիւղ, կողով || || մթերք (կօզակների գնդի)։*

Кощéй տ. **Кащéй.**

Кощýникъ տ. **Кощýнъ.**

Кощýнскій ած. *սրբակատակ։*

Кощýнство գ. չ. *սրբակատակութիւն։*

Кощýнствовать բ. չ. *սրբազան առար-կաները կատակել։*

Кощýнъ գ. ա. *սրբակատակ, սրբազան առարկաներ կատակող (ծաղրող)։*

Коэфиціéнтъ գ. ա. *ցուցիչ, գործակից (մաթ.)։*

Крабъ գ. ա. *խաչափառ, խեչափառ։*

Крáгштеймъ գ. ա. *պատուանդան պա-տերի մէջ, պատերի ուս։*

Крагъ գ. ա. *կայմապահ պարան։*

Крáденое ած. գ. չ. *գողօն, գողունի իր, գողցած բան։*

Крáденый ած. *գողունի, գողացած, գող-ցած։*

Крадýнъ գ. ա. *գող։*

Крадунья գ. ի. *գող կին։*

Краевóй ած. *եզրի, ծայրի։*

Краестúшіе, —granéсіе տ. **Акрóстихъ.**

Краеугóльный ած. *անկիւնի, գլուխ ան-կեան։* — **кáмень**—*անկիւնավէմ, վէմ անկեան։*

Крáжа գ. ի. *գողութիւն։*

Край, краёкъ, крáешекъ գ. ա. *եզր, ծայր, վերջ, շուրթն, սահման || կողմ, երկիր, աւարտ, վախճան։*

Крáйне մ. *կարի, շատ, յոյժ, վերջին, յետին։*

Крáйній ած. *վերջին, յետին, ծայրի || || կարի, մեծ, ծայրագոյն, ծայրայեղ, սաստիկ || մերձաւոր։* **—ная плóта**—*թլպատ։* **Покрайней мѣ́рѣ**—*գէթ, թերեւս։*

Крáйность գ. ի. *յետին չքաւորութիւն, կարօտութիւն, թշուառութիւն, վը-տանգ || ծայրայեղութիւն, չափազան-ցութիւն։*

Крáканье տ. **Кáрканье.**

Крáкать տ. **Кáркать.**

Краковя́къ գ. ա. *կրակովայի կաքաւ։*

Крáля գ. ի. *թագուհի (խաղաթղթի) || || գեղեցկուհի։*

Крамóла գ. ի. *ապստամբութիւն, խռո-վութիւն, դղրդիւն։*

Крамóливый տ. **Крамóльный.**

Крамóльникъ գ. ա., **—ница** գ. ի.

ապստամբ, աղմկարար, խռովարար:
Крамо́льничать, крамо́льствовать բ. չ. ապստամբել, խռովութիւն ձգել:
Крамо́льническій տ. **Крамо́льный.**
Крамо́льничество գ. չ. ապստամբութիւն, խռովութիւն:
Крамо́льный ած. ապստամբ, խռովարար:
Крамо́льство գ. չ. ապստամբութիւն:
Крамо́льствовать տ. **Крамо́льничать.**
Крампова́льный ած. գզող:
Крампова́нный ած. գզուած, գզած:
Крампова́ть բ. ն. գզել: **—ся** բ. ա. գզուել:
Краніологи́ческій ած. գանգաբանական:
Краніоло́гія գ. ի. գանգաբանութիւն:
Краніоло́гъ գ. ա. գանգաբան:
Краніогра́фія գ. ի. գանգագրութիւն:
Краніоме́тръ գ. ա. գանգաչափ (գործիք):
Краніото́мъ գ. ա. գանգահատ:
Кра́нный ած. ծորակի, ծորանի:
Кранъ գ. ա. ծորակ, ծորկալ, ծորան, խողովակ: — **подъёмный**—բառնալիք, բեռնաբարձ մեքենայ || խարսխաբարձ մեքենայ:
Кра́пать բ. չ. կաթեցնել, սրսկել || || կայտառճանճուկ անել:
Крапи́ва գ. ի. եղինձ, եղինջ. բ.: **—морска́я**—ծովային եղինջ:
Крапиви́стый ած. եղինջոտ:
Крапи́вища գ. ի. խոշոր եղինջ:
Крапи́вка տ. **Крапи́ва.**
Крапи́вникъ գ. ա. ցախսարեկ. թ.:
Крапи́вница գ. ի. ծակատող անեղ:
Крапи́вный ած. եղինջի: **—ныя расте́нія**—եղնջատեսք, եղնջազգիք (բոյսեր):
Кра́пина, —нка գ. ի. կաթիլ || կէտ, բիծ:
Кра́пленный ած. նաշխուն, բծաւոր:
Крапча́тка գ. ի. նաշխուն աղաւնի:

Кра́пчатый ած. պխտակաւոր, նաշխուն:
Кра́повый ած. տորոնագոյն, տորոնի գոյնով ներկուած:
Крапъ գ. ա. բիծ, պխտակ || տորոն. բ.:
Краса́ գ. ի. զարդ, գեղեցկութիւն:
Краса́вецъ գ. ա. գեղեցիկ մարդ:
Краса́вица գ. ի. գեղեցիկ կին, գեղեցկուհի, գեղուհի, գեղեցկանազ || բաղըրջուկ. բ.:
Краса́вка գ. ի. շիկատակ, անգոյատակ:
Краса́вчикъ տ. **Краса́вецъ.**
Краси́венькій ած. խիստ գեղեցիկ:
Краси́вость գ. ի. գեղեցկութիւն:
Краси́вый ած. գեղեցիկ, գեղանի, գեղունակ, գեղանձն, գեղատիպ, գեղեցկադէմ, գեղեցկատեսիլ, չքնաղ, վայելուչ, գեղաձեւ, գեղապայծառ, խորոտիկ:
Краси́льникъ տ. **Краси́льщикъ.**
Красильни́чій ած. ներկարարութեան || || ներկարարի:
Краси́льный ած. ներկելու || գունաւորիչ: **—ная резеда́**—մեղկամուշկ. բ.: **—ное вещество́**—կարմրուտ:
Краси́льня գ. ի. ներկարան, ներկատուն:
Краси́льщикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. ներկարար:
Кра́сить, кра́шивать բ. ն. ներկել, գունաւորել, զարդարել, պճնել: **—ся** բ. ա. ներկուել || զարդարուել:
Кра́ска գ. ի. ներկ, գոյն, երանգ || տըսաներկ:
Краскотёрый ած. ներկ քսողի, ներկ սղկողի:
Краскотёръ գ. ա. ներկ քսող, լուծիչ ներկի:
Кра́сненькій ած. սիրուն կարմիր:
Краснёхонекъ ած. կասկարմիր:
Краснина́ գ. ի. կարմրութիւն:
Красно́ մ. կարմիր, գեղեցիկ:
Красноба́й, —байка գ. ճոռոմաբան, գեղեցիկ խօսող:

Краснобáйство գ. չ. ճոռոմաբանութիւն։

Краснобородка գ. ի. մօրուաձուկն. կ.։

Краснобýрый ած. գորշ կարմիր։

Красновáтый ած. կարմրորակ, կարմրուկէկ, կարմրագոյն, աշխէտ, բոսորային, շառագեղ։

Красноголóвникъ գ. ա. սին, սև խուրմայ, խւվազ. բ. և պտ.։

Красноголóвый ած. կարմրագլուխ։

Краснодерéвецъ, —дéревщикъ գ. ա. կարմրափայտից կարասիք շինող։

Краснозóбка գ. ի. շիկահաւ, կարմրալանջ. թ.։

Красоли́цый ած. կարմրերես, կարմրադէմ, կարմրայտ։

Краснопёрка գ. ի. սպիտակ ձուկ (գետի)։

Краснопёрый ած. կարմրափետուր, բոցփետուր։

Красноро́жій ած. կարմրերես, կարմրադունչ։

Краснорѣчи́во մ. ճարտարախօսութեամբ, ճարտարախօս, պերճախօս։

Краснорѣчи́вый ած. ճարտարախօս, պերճախօս, գեղեցկախօս, պերճաբան, գեղեցկաբան, քաղցրաբան, քաղցրազրուցիկ, ճոխաբան, բանեղ։

Краснорѣчіе գ. չ. ճարտարախօսութիւն, գեղեցկախօսութիւն, պերճաբանութիւն, պերճախօսութիւն, ճարտարաբանութիւն։

Краснотá գ. ի. կարմրութիւն։

Красноцвѣ́тный ած. կարմրագոյն։

Красношéйка տ. Краснозóбка.

Краснощёкій ած. կարմրայտ, կարմրաթուշ, կարմրերես։

Краснýха, —снýшка գ. ի. կարմրախտ, շառաջիւմ, ծիրանախտութիւն, տճ. հասպայ։

Крáсный ած. կարմիր, կարմրափայլ, կարմրատեսիլ, գեղեցիկ, վայելուչ։ —**кóрень**—շիկլապի, չէկլապի։ —**желѣзня́къ**—արիւնաքար։ —**ное дéрево**—կահենի, մահագօնի. ծռ.։ — **числó**—կարմիր թիւ (հաշուապ.)։

Краснѣ́ть, по— բ. չ. —**ся** բ. ա. կարմրել, շառագունել։

Красня́нка տ. Золототы́сячникъ.

Красовáться բ. ա. զարդարուել, պճնուել, շքեղանալ, գեղեցկանալ, փառաւորուել։

Красновáто մ. գեղեցիկ կերպով։

Красови́тый ած. լաւ, գեղեցիկ։

Красотá գ. ի. գեղեցկութիւն, վայելչութիւն։

Красóтный ած. գեղեցկութեան։

Красóтка, —точка գ. ի. գեղեցկուհի, գեղեցիկ կին։

Крáсочный ած. ներկի, գոյների։

Крáсписы, —сцы գ. ա. յգ. խաչմէրուկ, կապանից գրուած գերաններ։

Крáста, —тель տ. Корóста, коростéль.

Красть, крáдывать բ. ն. գողանալ։ —**ся** բ. ա. սողալ, գաղտնագողի մտնել, փախչել։

Красýха գ. ի. շառագոյն տենդ։

Кра́сящій ած. գունաւորիչ։ —**щее веществó—(кровяны́хъ шáриковъ)**—արիւնաներկ։

Крáта գ. ի. մէկ անգամ ‖ գարեհատ, դուստ։

Крáтеръ գ. ա. խառնարան հրաբղխի, հրաբուղխի բերան։

Крáткая ած. գ. ի. կարճիկ, նշան (˘)։

Крáткій ած. կարճ, կարճառօտ, համառօտ։

Крáтко մ. համառօտակի, կարճ կերպով, համառօտ կերպով։

Кратковрéменно մ. կարճատև։

Кратковрéменность գ. ի. կարճատևութիւն։

Кратковрéменный ած. կարճատև, վաղանցուկ, դիւրանցուկ, դիւրանց։

Краткожи́зненный ած. սակաւակեաց։

Краткосрóчный ած. սակաւամիջոց,

կարճ միջոցի։

Кра́ткость գ. ի. *կարճութիւն, համառօտութիւն։*

Крахма́леніе գ. չ. *օսլայելը, նաշելը, նիշաստելը։*

Крахма́ленный ած. *օսլայած, նիշաստած։*

Крахма́лить, на— բ. ն. *օսլայել, նաշել, նիշաստել։*

Крахма́льный ած. *օսլայի։* — **са́харъ** —*քաղցրանիւթ։*

Крахма́лъ գ. ա. *օսլայ, նաշիկ, նշայ, նշին, նիշաստայ։*

Крахма́льщикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. *օսլայող, նիշաստող։*

Крашени́на գ. ի. *ներկուած և ողորկուած կտաւ։*

Крашени́нникъ գ. ա. *ներկուած կտաւից հանդերձ։*

Кра́шеніе գ. չ. *ներկելը։*

Кра́шенный ած. *ներկած, ներկուած։*

Краю́ха, —юшка, —шечка գ. ի. *հացեղր, հացի եզերք, հացի կրունկ։*

Креату́ра գ. ի. *ձեռական, յառաջ քաշած (անձն), չրաղ։*

Креве́тъ գ. ա. *ծովի մարախ (խեցի)։*

Кредити́вный ած. *վարկագրի, հաւատարմագրի (թուղթ դեսպանի)։*

Кредити́въ գ. ա. *վարկագիր, հաւատարմագիր (դեսպանի)։*

Креди́тный ած. *վարկի։* — **биле́тъ**— *թղթադրամ։*

Кредито́ръ գ. ա. *պարտատէր, պարտքընտէր, պարտապահանջ, փոխատու։*

Креди́тъ գ. ա. *վարկ, բարի անուն, համբաւ։* **Въ креди́тъ**—*ապառիկ։* **Откры́ть креди́тъ**—*վարկ բաց անել։*

Крейсерова́ніе գ. չ. *նաւարկելը։*

Крейсерова́ть բ. չ. *նաւարկել։*

Крейсеро́вка գ. ի. *նաւարկութիւն, նաւարկելը։*

Кре́йсерство տ. **Крейсерова́ніе.**

Кре́йсеръ գ. ա. *ծովաշրջիկ նաւ։*

Креме́нь, —мёшекъ գ. ա. *կայծքար, գայլախազ, ռօշնայ, ռուշինակ, կամքար։*

Кремлёвскій ած. *Կրեմլի (Մոսկուայի միջնաբերդի)։*

Кремлёвый ած. *միջնաբերդի։*

Кремль գ. ա. *միջնաբերդ ‖ Կրեմլ (Մոսկուայի միջնաբերդ)։*

Кремнева́тый ած. *գայլախազոտ, գայլախազ պարունակող։*

Кремнёвый ած. *կայծքարի, գայլախազի։* **—вая кислота́**—*գայլախազական թթւուտ։*

Кремлезёмъ գ. ա. *խճածին ‖ գայլախազով խառն հող։*

Кремneки́слая ած. **—соль**—*գայլախազատ։*

Кремни́стый ած. *կայծքարով լի։*

Кре́мній գ. ա. *գայլախազածին (պարզ. մարմին)։*

Кремня́къ գ. ա. *կայծքար։*

Кремортáртаръ գ. ա. *գինեքար, զըրմթարթար։*

Кремъ գ. ա. *ձուախառն սեր։*

Кренгова́ніе գ. չ. *նաւի թեքելը (նորոգելու համար)։*

Кренгова́ть բ. ն. *նաւը թեքել, ծռել։*

Кре́ндель, —лекъ գ. ա. *բոկեղ, շօթ։*

Кре́ндельщикъ գ. ա. *բոկեղ շինող։*

Кре́нзель գ. ա. *ադամանդէ կտրիչ (ապակի կտրելու համար յարմարցրած ադամանդ)։*

Крени́ть, на— բ. ն. *նաւը թեքել, նաւը պառկեցնել։*

Кренъ գ. ա. *թեքութիւն՝ պառկած նաւի։*

Крео́зотъ գ. ա. *մսապահ նիւթ, կրէօզոտ (քիմ. բաղ.)։*

Кре́повый ած. *սև շղարշի ‖ սև շղարշէ։*

Крепо́нъ գ. ա. *մեծ շղարշատեռ (չիքիլայ)։*

Крепъ գ. ա. *քօղ, շղարշ, շղարշատեռ, սև տուլի։*

Кре́сельный ած. *բազկաթոռի։*
Кре́сла տ. **Марсъ.**
Кре́сло գ. չ. *բազկաթոռ։*
Крессъ, кресъ գ. չ. *կոտեմ, ջրկոտեմ, ջրակոտեմ. բ.։*
Кресте́цъ, գ. ա. **крестцо́вая кость** — *մէջք, գաւակ, պոչի ոսկոր, գաւակի ոսկոր։*
Кре́стикъ գ. ա. *խաչիկ, փոքրիկ խաչ։*
Крести́льница գ. ի. *մկրտութեան աւազան։*
Крести́льный ած. *մկրտութեան։*
Крести́нный ած. *մկրտութեան տօնի։*
Крести́ны գ. չ. յգ. *մկրտութիւն։*
Крести́тель գ. ա. *մկրտող, մկրտիչ։*
Крести́ть, креща́ть բ. ն. *մկրտել* || *խաչակնքել։* **—ся** բ. ա. *մկրտուել* || *խաչակնքուել։*
Кре́стникъ, գ. ա., **—ца** գ. ի. *սանիկ, սան։*
Крёстный ած. *խաչի։* **— ходъ** — *մրկրտութեան հանդէս։*
Крестови́дный ած. *խաչաձև։*
Кресто́викъ գ. ա. *խաչանիշ սարդ։*
Кресто́вка գ. ի. *Սեբերեայի աղուէս* || *խաչ (խաղաթղթի տեսակ)։*
Кресто́вникъ գ. ա. *գարնան ալեոր, գառնադմակ. բ.։*
Кресто́вый ած. *խաչի* || *խաչ տեսակի (խաղաթղթի)։*
Крестоно́сецъ գ. ա. *խաչակիր* || *թըշուառ, տառապեալ։*
Крестоно́сный ած. *խաչակիր։*
Крестообра́зно մ. *խաչաձև։*
Крестопокло́нникъ գ. ա. *խաչապաշտ, քրիստոնեայ։*
Крестопокло́нный ած. *խաչապաշտի։*
Крестоцвѣ́тный ած. *խաչածաղիկ։*
Крестцо́вый ած. *գաւակի, մէջքի։*
Крестцы́ գ. ա. յգ. *ճանապարհաբաժին։*
Крестча́тый ած. *խաչանիշ։*
Крестъ գ. ա. *խաչ* || *թշուառութիւն։*
Крестья́нинъ գ. ա. *գիւղացի, գեղջուկ։*

Крестья́нка գ. ի. *գեղջկուհի, գիւղացի կին։*
Крестья́нскій ած. *գիւղացու* || *գեղջկական, շինական։*
Крестья́нство գ. չ. *գիւղացութիւն* || || *ստրկութիւն։*
Кресъ տ. **Крессъ.**
Креча́чій ած. *կեր-բազէի։*
Кре́четникъ գ. ա. *բազէպան, բազէակիր։*
Кре́четъ գ. ա. *կեր-բազէ. թ.։*
Креща́тка գ. ի. *խաչարդ. բ.։*
Креща́тый տ. **Крестча́тый.**
Креще́ніе գ. չ. *մկրտութիւն* || *տօն ջրօրհնէաց, Աստուածայայտնութիւն։*
Креще́нный ած. *մկրտուած։*
Кри́вда գ. ի. *անօրէնութիւն, ապօրինութիւն։*
Кри́венькій տ. **Криво́й.**
Криве́цъ տ. **Криво́къ.**
Кривизна́ գ. ի. *կորութիւն, ծռութիւն։*
Криви́ть բ. ն. *կորացնել, ծռել։* **—ся** բ. ա. *կորանալ, ծռուել։*
Кривля́ка գ. ը. *ծամածռու։*
Кривля́льщикъ գ. ա. *ծամածռութիւն անող, խեղկատակ։*
Кривля́нье գ. չ. *կոտրտուք; ծամածռութիւն, ծեքծեքանք։*
Кривля́ться բ. ա. *ծամածռել, ծամածռութիւն անել։*
Кри́во, —ве́нько մ. *ծուռ, խոտորնակ, շեղ* || *անիրաւի, անիրաւութեամբ։*
Кривобо́кій ած. *ծուռմէջք։*
Кривова́тый ած. *ծռկեկ, փոքր ինչ ծուռ։*
Кривогла́зый ած. *ծուռ աչք, միականի։*
Криводу́шіе, криво́душество գ. չ. *ծռողութիւն, անխղճմտանքութիւն, նենգաւորութիւն։*
Криводу́шникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. *ծուռ ոգու տէր, նենգաւոր, անխըղճմտանք մարդ։*
Криводу́шничать բ. չ. *նենգաւորութիւն անել, խղճմտանքի հակառակ գործել։*

Криводу́шно մ. նենգաբար, անխղճմտանքաբար։

Криводу́шный ած. նենգաւոր, անխղճմտանք։

Кривозу́бый ած. ծուռատամ։

Криво́й ած. ծուռ, կոր, խոտորնակ || անիրաւ, նենգաւոր, անարդար || **—вая ли́нія**—կոր գիծ, խոտորագիծ։ **— пове́рхность**—շեղերես, կոր մակերևոյթ։

Криво́къ գ. ա. ոստրէակեր. Թ.։

Кривола́пый ած. ծռաթաթ, ծուռթաթանի։

Криволине́йный ած. կորագծական։ **—ное движе́ніе**—կորագիծ շարժում։

Кривоно́гій ած. կաղ, ծուռոտք։

Кривоно́жный ած. **— ци́ркуль**—կորոտն կարկին։

Кривоно́сный ած. ծուռքիթ։

Криворо́тый ած. ծուռբերան։

Кри́вость գ. ի. կորութիւն, ծռութիւն, թիւրութիւն։

Кривосу́діе գ. չ. թիւրադատութիւն || անարդար վճիռ։

Кривосу́дъ գ. ա. անարդար մարդ, անիրաւացի մարդ։

Кривота́ գ. ի. անիրաւութիւն, ստութիւն։

Кривото́лкъ գ. ա. սխալ բացատրութիւն։

Кривоу́стый տ. **Криворо́тый.**

Кривоше́я գ. ը. ծուռվիզ մարդ։

Криву́лина, криву́ля գ. ի. ծառի ծռուած մասը։

Кривы́й տ. **Криво́й.**

Кривѣ́ть о— բ. չ. անիրաւութիւն անել || ծռուել, թեքուել || մէկ աչքից զրկուել։

Кригсъ-коммиса́ръ գ. ա. հրամանատար զօրաց։

Кри́зисъ գ. ա. ճգնաժամ, տագնապ, երկունք || ախտաժամ, տենդակէտ։ **— министе́рскій**—տագնապ նախարարութեան։ **— торго́вый**—առևտրական տագնապ։

Крикли́вость գ. ի. բոռբռացող բնաւորութիւն, ղառղաշայ։

Крикли́вый ած. աղաղակող, ճչող, կռուասէր։

Кри́кнуть տ. **Крича́ть.**

Крику́нъ գ. ա. աղաղակող, ճչող, բացագանչ, բարձր-բարձր խօսող, բոռբռացող, պոռոտախօս։

Крикъ գ. ա. աղաղակ, գոչիւն, ճիչ, ճչիւն, կանչվռտելը, վէճ, կռիւ։

Кри́миза գ. ի. ցինգի արջասպ, սպիտակ արջասպ (ծծմբական թթուտ ցինգ)։

Кримина́листь գ. ա. ոճրաքննիչ, ոճրագէտ։

Кримина́льность գ. ի. յանցաւորութիւն, ոճրագործութիւն։

Кримина́льный ած. ոճրագործ, քրէական յանցաւոր։

Кри́нка, —ночка գ. ի. պուտուկ, մածնի պուտուկ։

Кринали́на գ. ի. կրինօլին, խարարդայ, ուռուցիկ շրջազգեստ կանանց։

Критъ գ. ա. շուշան. բ.։

Криптони́мъ գ. ա. ծածկանուն։

Кристаллиза́ція գ. ի. բիւրեղացում, բիւրեղանալը։

Кристаллизаціо́нный ած. **—ціо́нная вода́**—բիւրեղաջուր։

Кристаллизова́ть, —зирова́ть բ. ն. բիւրեղացնել։ **—ся** բ. ա. բիւրեղանալ։

Кристалли́ческій ած. բիւրեղական։

Кристалови́дный ած. բիւրեղաձև, բիւրեղանման, բիւրեղակերպ, սառնօրակ։

Кристаллографи́ческій ած. բիւրեղագրական։

Кристаллогра́фія գ. ի. բիւրեղագրութիւն։

Кристаллогра́фъ գ. ա. բիւրեղաբան։

Криста́ллъ գ. ա. բիւրեղ, բիլօր։

Криста́льный ած. բիւրեղի։

Крите́ріумъ գ. ա. կրիտերիոն, չափ,

փորձանակ։

Кри́тика գ. ի. քննադատութիւն, բանադատութիւն։

Критико́ванный ած. քննադատած։

Критикова́ть о— բ. ն. քննադատել, քննութիւն գրել։

Кри́тикъ գ. ա. քննող, բանադատ, քըննադատ, կրիտիկոս ‖ դատաւոր, պարսաւիչ։

Критици́змъ գ. ա. դատողականութիւն։

Крити́чески մ. քննադատօրէն ‖ կասկածանօք։

Крити́ческій ած. բանադատական, քըննողական, վտանգաւոր, տագնապալի։

Крича́ніе գ. չ. աղաղակելը, կոչելը, բղաւելը։

Крича́ть, кри́кивать, —кнуть բ. չ. աղաղակել, կոչել, ձայնատալ, բղաւել, կանչվռտել, բարկանալ, ճչալ։

Кріо́форъ գ. ա. ցրտակիր (գործիք)։

Кровавико́вый ած. արիւնաքարի ‖ արիւնաքարից շինած, արիւնաքարէ։

Крова́викъ գ. ա. արիւնաքար, կարմրաքար։

Крова́вить, кравени́ть, о— բ. ն. արիւնաշաղախ անել, արիւնաթաթախ անել, արիւնլուայ անել։

Крова́вникъ տ. **Купе́на.**

Крова́вый ած. արիւնահեղ, արիւնաշաղախ, արիւնալից, արիւնախառն, արիւնաթաւալ, արիւնաթաթախ, արիւնաբոյր։

Крова́вѣть, о— բ. չ. արիւնաշաղախ լինել, արիւնլուայ լինել, արիւնաթաթախ լինել։

Крова́тища գ. ի. ահագին մահճակալ։

Крова́тный ած. մահճակալի, անկողնակալի։

Кровать, —тка, —точка գ. ի. ննջեակ, մահճակալ, անկողնակալ, խշտեակ, խշտի։

Кро́велька գ. ի. ծածկոց (դռան, պատուհանի և այլն)։

Кро́вельный ած. տանիքի, երդիկի, կտուրի։

Кро́вельщикъ գ. ա. տանիք շինող, կտուր շինող։

Кровени́ть տ. **Крова́вить.**

Кровено́сный ած. արիւնատար։ — **сосу́дъ**—երակ, արիւնատար անօթ։

Кровесо́сецъ գ. ա. արիւնածուծ. բ.։

Крови́нка գ. ի. արեան կաթիլ։

Кровистый տ. **Кровяни́стый.**

Кро́вля գ. ի. տանիք, յարկ, երդիկ, կտուր։

Кро́вность գ. ի. արիւնակցութիւն։

Кро́вный ած. արիւնակից ‖ երևելի սերունդից, զարմ, ջինս։

Крового́нный ած. արիւնավար։ **—ное сре́дство**—արիւնավար դեղ։

Крововозвра́тный ած. արիւնադարձ։ **—ная жи́ла**—արիւնաբեր սև երակ։

Кровожа́дничать բ. չ. արեան ծարաւի լինել, արիւնռուշտ լինել։

Кровожа́дность գ. ի. արիւնածարաւութիւն, արիւնռուշտ լինելը, արընկերութիւն։

Кровожа́дный —жа́ждущій ած. արիւնածարաւ, արիւնարբու, արիւնռուշտ, արնկեր, արիւնախանձ։

Кровомсти́тель գ. ա. արեան վրէժառնող։

Кровомще́ніе գ. չ. արեան վրէժառութիւն։

Кровоно́сный ած. արիւնատար։

Кровообраще́ніе գ. չ. արեան շրջան, շրջադարձութիւն արեան։

Кровопі́йство գ. չ. արիւնարբութիւն։

Кровопі́йца գ. ը. արիւնարբու, արիւնախանձ, արիւնկզակ (մարդ)։

Кровопроли́тіе գ. չ. արիւնհեղութիւն, արիւնհոսութիւն, կոտորած։

Кровопроли́тный ած. արիւնահեղ։

Кровопуска́ніе գ. չ. արիւն թողնելը,

երակահատութիւն։

Кровопуска́тель գ. ա. *արիւն թողնող։*

Кровопуска́тельный ած. *արիւն թողնելու։*

Кровосмѣси́тель, —смѣсникъ գ. ա. *արիւնապիղծ, ազգապիղծ, արիւն խառնող (մարդ)։*

Кровосмѣси́тельный ած. *արիւնապիղծ, ազգապիղծ։*

Кровосмѣше́ніе գ. չ. *ազգապղծութիւն, արիւնապղծութիւն, մծղնէութիւն։*

Кровосо́ска գ. ի. *տզրուկ, սեւլեւկ։*

Кровосо́сный ած. *արիւն ծծող։*

Кровосо́съ գ. ա. *արիւն ծծող, յարալէզ։*

Кровотворе́ніе գ. չ. *արիւնագործութիւն, մամայի արիւն փոխարկուելը։*

Кровотече́ніе գ. չ. *արիւնահոսութիւն, արեան հոսում։*

Кровоточи́вый ած. *արիւնահոսութիւնից տկարացած։*

Кровото́чный ած. *արիւնահոս։*

Кровоха́рканіе գ. չ. *արիւնաթքութիւն, արիւն թքելը, արիւն խորխալը։*

Кровохлёбка գ. ի. *արիւնածաղիկ. բ.։*

Кровочисти́тельный ած. *արիւն մաքրող, մաքրողական։*

Кровъ գ. ա. *յարկ, տանիք ‖ բնակարան, կըճիթ ‖ պաշտպանութիւն։*

Кровь գ. ի. *արիւն։* — **сгущённая** — *արիւնամած, մակարդուած արիւն։* — **артеріа́льная** — *շնչերակային արիւն, կարմիր արիւն։* — **вено́зная** — *երակային արիւն, սեւ արիւն։*

Кровяни́стый ած. *արիւնալի, շատարիւն։*

Кровяно́й ած. *արիւնային ‖ արիւնի։* — **поно́съ** — *թանչ։* — **пятно́** — *պառպաճ։* — **сосу́дъ** — *արեան երակ, երակ։* — **ша́рикъ** — *արեան գնտիկ։* — **сверто́къ** — *արեան մակարդ։* — **цвѣтъ** — *արենագոյն։* **—ная си́воротка** — *արեան շիճուկ։*

Кро́еніе գ. չ. *ձեւելը։*

Кро́йка տ. **Кро́еніе.**

Кро́йльница գ. ի. *ձեւի տախտակ (դերձակի), դեզգա՛հ։*

Кро́йльный ած. *ձեւի, ձեւող։*

Кро́йльщикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. *ձեւող, ձեւ՛ անող։*

Кро́йтель տ. **Кро́йльщикъ.**

Крои́ть, с—, кра́ивать բ. ն. *ձեւել, ձեւ՛ անել։*

Кро́йщикъ տ. **Кро́йльщикъ.**

Кро́ка գ. ի. *թեզան, թելայու (խաչանէչ գրուած թելեր գործուածքի)։*

Крокоди́лъ գ. ա. *կոկորդիլոս, տիմսաւ. կ.։*

Кро́ликовый, —личій ած. *ճագարի։*

Кро́ликъ գ. ա. *ճագար. կ.։*

Крома, —мка, —мочка գ. ի. *ճոթ, մեծ կտոր (հացի) ‖ եզերք, ծայր (գործուածքի) ‖ աղքատի տոպրակ մախաղ։*

Кро́мочный ած. *եզրի, ծայրի (կտաւի, ժապաւէնի եւայլն)։*

Кромса́ть, —мши́ть բ. ն. *կտրտել, կտոր-կտոր անել։*

Кро́мѣ ն. *բացի, զատ։*

Кромѣшный ած. *վերջին, ստորին, անհնարին, խիստ մեծ, ներհակ ծայր։*

Кро́на գ. ի. *ծայր (ծառի) ‖ պսակ (ադամանդի բարձրագոյն մասը)։*

Кро́нгласъ գ. ա. *թագապակի։*

Кронциркуль գ. ա. *մանրաչափ կարկին ‖ շրջաչափ կարկին։*

Кропа́ніе գ. չ. *անշնորհ աշխատելը, անշնորհ լինելը։*

Кропа́тель գ. ա. *անշնորհ գործող, անշնորհ շինող ‖ խառնող։*

Кропа́ть, на— բ. ն. *անշնորհ գործել, անշնորհ բան անել։*

Кропи́ва տ. **Крапи́ва.**

Кропи́ло, —льце գ. չ. *մշտիկ, սրսկիչ (աւել կամ գործիք) ‖ մեղրածուծ. բ.*

Кропи́льница գ. ի. *անօթ օրհնեալ ջուր սրսկելու համար։*

Кропи́льный ած. *սրսկելու։*

Кропи́ть, по— , о— բ. ն. *սրսկել։* **—ся** բ. ա. *սրսկուել։*
Кро́пкій, кро́пкость տ. **Хру́пкій и хру́пкость.**
Кропле́ніе գ. չ. *սրսկելը։*
Кроплённый ած. *սրսկուած։*
Кропота́ть բ. չ. *քրթմնջել, մրմռալ։*
Кро́поткій տ. **Кропо́тливый.**
Кропотли́во մ. *քրթմնջելով, մրմռալով։*
Кропотли́вость գ. ի. *անհաւան կամ քրթթմնջող բնաւորութիւն, բարկացողութիւն։*
Кропотли́вый ած. *անհաւան, քրթմնջող, մրթմրթացող, մրմռացող, կռուասէր, պահանջող չ'հաւան։*
Кро́потъ գ. ա. *մրմռալը, բարկանալը։*
Кро́сна գ. ի. **—ны** յգ. *հասարակ կը-տաւ գլխացոց ‖ ոստայնանկի գործիք։*
Корта́ліи գ. *Ճակգարան (Նուագարան)։*
Кротёнокъ գ. ա. *մատաղ խլուրդ։*
Кро́тикъ գ. ա. *փոքրիկ խլուրդ։*
Кроти́ть տ. **Укроща́ть.**
Кро́ткій ած. *հեզ, խոնարհ, հեզահամբոյր, հեզաբարոյ, հեզամիտ, հանդարտաբարոյ, խաղաղասէր, անդորրամիտ։*
Кро́тко մ. *հեզիկ, հեզութեամբ, հանդարտութեամբ, մեղմութեամբ, խոնարհութեամբ։*
Кроткоду́шіе, кроткопра́віе գ. չ. *հեզութիւն, հեզաբարոյութիւն։*
Кроткоду́шный ած. *հեզ, հեզաբարոյ, հեզահամբոյր, քաղցր։*
Кротови́къ գ. ա. *բաղեղն հողատարած, փաթաթուկ. բ.։*
Кното́вина գ. ի. *խլուրդի բուն։*
Кното́вый ած. *խլուրդի։*
Кротоло́вка գ. ի. *խլուրդ որսալու թակարդ։*
Кното́новое сѣмя գ. չ. *տանդ, ապուտալաթի։*
Кро́тость գ. ի. *հեզութիւն, խոնարհութիւն, քաղցրութիւն։*

Кротъ գ. ա. *խլուրդ. կ.։*
Кроха́ գ. ի. *փշրանք, մնացորդ ‖ բրդոն։*
Кроха́ль գ. ա. *Իսլանդական անդղ. թ.։*
Крохобо́рникъ տ. **Крохобо́ръ.**
Крохобо́рничать բ. չ. *կծծիութիւն անել։*
Крохобо́ръ գ. ա. *կծծի, ժլատ, մանրակրկիտ։*
Кро́хотка գ. ի. *շատ փոքրիկ եր ‖ պըտ-ղուց, քչիկ։*
Кро́хотный ած. *խիստ փոքրիկ։*
Кро́шево գ. չ. *ջարդած կաղամբ։*
Кро́шечка, —шка գ. ի., *քիչ, շատ սակաւ, փոքրիկ։*
Кро́шечный ած. *խիստ փոքրիկ։*
Кроши́ть բ. ն. *մանրել, կտրատել, փշրել։* **—ся** բ. ա. *մանրուել, փշրուել։*
Кро́шенный ած. *մանրուած։*
Кро́шка գ. ի. *փոքրիկ կաղամբ ‖ փոքրիկ երեխայ ‖ փշրանք, մնացորդ։*
Крошня́ գ. ի. *ուռենու ոստերից շինած զամբիւղ, սալայ, սալակ։*
Кру́гленькій տ. **Кру́глый.**
Кругле́нько տ. **Кругло́.**
Круглёхонекъ ած. *բոլորովին կլոր, գնտաձև։*
Круглина́ գ. ի. *գնտաձևութիւն, բոլորաձևութիւն։*
Кругли́ть, о— բ. ն. *բոլորացնել, կլորացնել։*
Кругло́ մ. *բոլոր, բոլորակի, բոլորշի։*
Кругложа́берный ած. *բոլորախռիկ, բոլորականջ (ձուկ)։*
Круглоли́стикъ գ. ա. *ապուզան. բ.։*
Круглова́тый ած. *փոքր ինչ բոլորակ։*
Круглоли́цый ած. *բոլորակ երես, բոլորադէմ։*
Круглопродолгова́тый ած. *բոլորակ երկայնաձև։*
Круглоро́тый ած. *բոլորաբերան։*
Круглоро́тка գ. ի. *բոլորաբերան (խեցի)։*
Кру́глость, круглота́ գ. ի. *բոլորակու-*

թիւն, կլորութիւն, բոլորաձեւութիւն։
Круглотка́нный ած. —нная свѣтильня—կլոր պատրոյգ։
Круглошля́пый ած. կլոր ծայրով (մեխ)։
Кру́глый ած. բոլորակ, բոլորածիր || || բոլորշի || գնտաձեւ || ամբողջ, բոլորովին։ — годъ—ամբողջ տարի, բոլոր տարի։ — столъ—կլոր սեղան։
Круглы́шъ գ. ա. ջալ, բոլորակ փայտ || || գնտաձեւ քար, կլոր քար։
Круглѣ́ть, по— բ. չ. կլորանալ, բոլորակել։
Кругля́къ տ. **Круглы́шъ.**
Кругля́нка գ. ի. անահտակյան ձուկն։
Кругови́дный տ. **Кругообра́зный.**
Кругови́на, —ве́нька գ. ի. բոլորած, շրջանի մէջ նստած (մարդիկ)։
Круговóй ած. շրջանի || շրջապտոյտ, պարաձեւ։
Круговраще́ніе տ. **Кругообраще́ніе.**
Кругозо́ръ տ. **Горизо́нтъ.**
Круго́мъ, кру́гомъ մ. շուրջ, բոլորովին || || չորս բոլորը։
Кругообра́зный ած. շրջանաձեւ։
Кругообраще́ніе գ. չ. շրջանաձեւ շարժում, թաւալ։
Кругосвѣ́тный ած. աշխարհաշրջիկ, երկրագնդի շուրջը։ — **путешественникъ**—աշխարհաշրջիկ ճանապարհորդ։
Кругъ, кружёкъ գ. ա. շրջան, շրջանակ, շրջապատ, բոլորակ || պտոյտ, վերտ || պարբերութիւն || ընկերութիւն || միաբանութիւն։ — **кругъ дне́вный**—օրական շրջան։ — **паралле́льный**—զուգահեռական շրջան, ծիր գնտի։ — **о́коло со́лнца**—լուսապսակ, արեւի բակ։ — **поворо́тный**—արեւադարձ։
Кружа́ло գ. չ. կարկին || կամարայ շինութեան || գուրգն։
Кру́жевникъ գ. ա. հաշխայ ծախող։
Кру́жевница գ. ի. հաշխայ գործող, ասղնեգործ։
Кружевнóй ած. հաշխայի, ասղնեգործի։
Круже́вный ած. ժանեակի, հաշխայի։
Круже́во, —вцо գ. չ. ժանեակ, հիւսկէն, հաշխայ, ասղնեգործ, օխայ։
Кружёкъ տ. **Кругъ.**
Круже́ніе գ. չ. պտոյտ, շրջան, պտըտելը։
Кружёчекъ տ. **Кругъ.**
Кру́жечка տ. **Кру́жка.**
Кружи́ть բ. ն. պտոյտել, շրջել, բոլորակել։ —**ся** բ. ա. պտըտուել, Փաթլտալ։
Кру́жища գ. ի. ըմպան։
Кружи́ще գ. չ. մեծ շրջապատ։
Кру́жка, —жечка գ. ի. գաւակ, ըմպանակ, կոթաւոր (մուշուրբայ) || գանձանակ։
Кружо́къ գ. ա. կլորակ, վահանակ, շրջանակ։
Крупа́ գ. ի. խոշոր աղացած (բրինձ, ձաւար եայլն), կորկոտ։
Кру́пина գ. ի. հատ || հատիկ || փշուր։
Кру́пинка, крупи́нка տ. **Кру́пина.**
Крупи́ца գ. ի. հացի փշրանք։
Крупи́чатый ած. ընտիր ցորենից շինած։ —**чатая мука́**—նաշիհ, շարմաղ ալիւր։
Кру́пно մ. խոշոր։
Кру́пность գ. ի. խոշորութիւն։
Кру́пный, —ненькій ած. խոշոր։
Крупнѣ́ть բ. չ. խոշորանալ, խոշորնալ։
Крупча́тка գ. ի. խոշոր աղացող ջրաղաց։
Крупча́тый ած. խոշոր կտորներով։
Крупъ գ. ա. աքլորախեղդ, բկացաւ (երեխայոց)։
Крупянóй ած. հատերով, կտորներով։
Кру́тень գ. ա. ջրաշարժ || քամուց շարժուող։
Крутизна́ գ. ի. զիքութիւն, զառիվայրութիւն, զահաւանդ։

Крути́къ գ. ա. հասարակ լեղակ։
Крути́ло գ. չ. նազուկ, ոլորան։
Крупи́льня գ. ի. ոլորարան։
Крути́ть բ. ն. ոլորել, մանել || պտըտել։ **—ся** բ. ա. ոլորուել || պտըտուել։
Кру́то մ. զառիվեր, խիստ դիք || ոլորապինդ, ամուր ոլորուած (պարան եայլն) || թանձր, պինդ || սաստիկ, խիստ || յանկարծ || շտապով։
Крутобере́чій ած. թեքափ, սեպեզր, զառիվայր ափ ունեցող։
Круто́й ած. զառիվայր, դիք || ամուր ոլորած (պարան եայլն) || թանձր, պինդ || սաստիկ, խիստ։ — **бе́регъ**— խարակ, սեպեզր, քարաժայռ ափունք։
Кру́тость գ. ի. զառիվայրութիւն, առապարութիւն || սաստկութիւն, խըստութիւն (ցրտի) || խստութիւն, դաժանութիւն (բնաւորութեան)։
Крутоя́ръ գ. ա. ժայռեզր։
Крутоя́рый տ. ժայռեզրոտ։
Круть տ. **Крутизна́.**
Кру́ча տ. **Крутизна́.**
Кручёкъ գ. ա. ճանկ, կարթ, սեպատամն։
Круче́ніе գ. չ. ոլորելը, մանելը։
Кручённый ած. ոլորած, ոլորուն։
Кручи́на, —чи́нушка գ. ի. վիշտ, անձկութիւն, ցաւ, նեղութիւն (սրտի)։
Кручи́нный ած. վշտալի, տխուր, ցաւալի։
Кручи́нить բ. ն. վշտացնել, ցաւեցնել։ **—ся** բ. ա. վշտանալ, տխրել, ցաւել։
Кручь տ. **Крутизна́.**
Круше́ніе գ. չ. խորտակում, բեկում։ — **корабля́**—նաւաբեկութիւն։ **Кора́бль потерпѣ́лъ круше́ніе**—նաւը խորտակուեց։
Круши́на գ. ի. մամուխ (թուփ)։ **—слаби́тельная**—յակրի։
Круши́нный ած. մամուխի։
Круши́нникъ գ. ա. մամռապատ տեղ։
Круши́ть բ. ն. խորտակել, կոտրել || վշտացնել, տրտմեցնել։ **—ся** բ. ա. խորտակուել || վշտանալ, տրտմել։
Крушня́къ տ. **Круши́нникъ.**
Крыжа́къ գ. ա. խաչանիշ սարդ || խաչանիշ ագուէս || խաչանիշ (խաչակիր զօրաց)։
Крыжо́вниковка գ. ի. հաղարջի օշարակ։
Крыжо́вниковый ած. հաղարջի || հաղարջից շինած։
Крыжо́вникъ գ. ա. հաղարջ, կոկռոշ, հաղարջենի. բ.։
Крыжо́вый ած. աստղանիշ։
Крыжъ, —жикъ գ. խաչ, խաչանիշ, աստղանիշ։
Крыла́нъ գ. ա. թեւեղ. կ.։
Крыла́стый ած. մեծաթեւ, թեւեղ։
Крыла́тка գ. ի. թեւուկ || սամարայ (պտ.)։
Крыла́тый ած. թեւաւոր, թեւանի։
Крыла́тѣть, о— բ. չ. թեւաւորուել։
Крыле́чко գ. չ. թեւիկ, թեւակ։
Крыле́чный ած. թեւի։
Кры́лице տ. **Кры́лишко.**
Кры́лище գ. չ. մեծ թեւ։
Крыло́ գ. չ. թեւ || եզերք (գլխարկի)։ **—лья вѣ́нчика**—թեւք պսակի։
Крылообра́зный ած. թեւանման։
Кры́лось, крылоша́нинъ տ. **Кли́росъ.**
Кры́лишко գ. ն. թեւակ, թեւիկ։
Кры́льный ած. թեւի։
Кры́льце գ. չ. թեւի թիակ։
Крыльцо́ գ. չ. սրահ || սանդղամբ։
Крыльцо́вый ած. սրահի։
Кры́нка տ. **Кри́нка.**
Кры́са գ. ի. մեծ մուկ, չէկ մուկ։ **—водяна́я**—ջրամուկ։
Крысёнокъ գ. ա. մկի ձագ։
Кры́ситься, о— բ. ա. բարկանալ, զայրանալ, ընդդիմանալ։
Кры́сища գ. ի. խոշոր մուկ։
Кры́сый, —сный ած. մեծ մկան։

Крысоло́вка գ. ի. *մկան թակարդ, ճիճեղ։*

Кры́тіе գ. չ. *ծածկելը։*

Крыть, крыва́ть բ. ն. *ծածկել, թաքցնել։* **—ся** բ. ա. *ծածկուել։*

Кры́тый ած. *ծածկուած։*

Кры́ша գ. ի. *կտուր, տանիք։*

Кры́шка, —шечка գ. ի. *ծածկոց, խուփ, կափարիչ։*

Крѣпи́тельный ած. *ամրացնող, կազդուրիչ։*

Крѣпи́ть բ. ն. *ամրացնել, զօրացնել, վաւերացնել ‖ կազդուրել ‖ խրախուսել։* **—ся** բ. ա. *ամրանալ, զօրանալ ‖ ‖ կազդուրուել։*

Крѣ́пкій ած. *պինդ, ամուր, հաստատուն, պնդակազմ ‖ կարծր, կարծրանիւթ ‖ ուժեղ, ուժով, կորովի, քաջամարմին ‖ սաստիկ, սարթ ‖ անշարժ, անյողդողդ ‖ ժլատ, կծծի։*

Крѣ́пко մ. *ամրապինդ, պինդ, ամուր ‖ ‖ սաստիկ, բուռն կերպով, ամուր։*

Крѣпкоголо́вый, —коу́здый ած. *սարթ գլուխ, սանձակոտոր։* **— ло́шадь—** *սարթ գլուխ ձի։*

Крѣпле́ніе գ. չ. *ամրացնելը, պնդացնելը։*

Крѣ́пнуть, о— բ. չ. *ամրանալ, պընդանալ, զօրեղանալ ‖ ընդարմանալ։*

Крѣпостно́й ած. *բերդի, ամրոցի ‖ ամրոցային։* **— человѣ́къ**—*ստրուկ, ճորտ։* **—ное состоя́ніе**—*ստրկութիւն, ճորտութիւն։*

Крѣ́постный ած. *ամուր, հաստատուն, հաստահիմն։*

Крепостца́ գ. ի. *ամրոցիկ։*

Крѣ́пость գ. ի. *բերդ, ամրոց, ամուրք ‖ դիմացկոտութիւն, ամրութիւն։* **— ку́пчая**—*կալուածագիր, վաճառագիր։*

Крѣпти́на գ. ի. *քաթանէ պարան։*

Крѣпча́ть բ. չ. *սաստկանալ (քամին)։*

Крѣпы́шъ գ. ա. *ամրակազմ մարդ ‖ ‖ կծծի, ժլատ (մարդ)։*

Крѣпь գ. ի. *ամրութիւն, պնդութիւն ‖ ‖ անմատչելի տեղ (եւ անտառի մէջ)։*

Крюйтка́мера գ. ի. *վառօդարան նաւի։*

Крюкова́тый ած. *կարթաձեւ, ճանկանման, կեռ։*

Крюково́й ած. *կարթի, ճանկի, կեռի։*

Крюкъ, —чекъ գ. ա. *կարթ, ճանկ, կեռ ‖ պտոյտ (ճանապարհի)։*

Крючёкъ, —чёчекъ նւզ. գ. ա. *փոքրիկ կարթ։* **— желѣ́зный**—*բարձօղ։*

Крю́чить բ. ն. *կեռացնել, ծռել ‖ ցաւացնել, վշտացնել։*

Крючи́ще գ. չ. *մեծ կարթ։*

Крючкова́тый ած. *կարթանման, ճանկանման։*

Крючкотво́рецъ գ. ա. *մեքենայութիւններ լարող, խարդախութիւններ անող։*

Крючкотво́рство գ. չ. *մեքենայութիւնք, խարդախութիւնք։*

Крючкотво́рствовать բ. չ. *մեքենայութիւններ անել, խարդախութիւններ անել։*

Кряже́вина գ. ի. *դժուար ճեղքուող կոճղ, ժ. ճիլ փէտ։*

Кряжъ, —жикъ նւզ. գ. ա. *կոճղ ‖ ցամաք, մայր-ցամաք ‖ գօտի (լերանց) ‖ ‖ կարճ և պնդակազմ մարդ, քիւթիւկ։*

Кря́канье գ. չ. *կռկռոց (բադի)։*

Кря́кать, —кнуть բ. չ. *կռկռալ (բադի)։*

Кря́ква, кряку́шо գ. ի. *քրքջող բադ, կռկռացող բադ։*

Кряхтѣ́ть բ. չ. *աքտքալ, տնքտնքալ (բեռի տակ)։*

Ксерофта́льмія գ. ի. *չոր աչքացաւութիւն։*

Ксера́зія գ. ի. *մազերի դոսութիւն։*

Ксилогра́фія գ. ի. *փայտագրութիւն ‖ ‖ փայտատպութիւն։*

Ксилогра́фъ գ. ա. *փայտագիր, փայտի վրայ փորագրող ‖ փայտատիպ։*

Кста́ти մ. *ի դէպ։*

Ктиторство գ. չ. երէցփոխութիւն։

Ктиторъ գ. ա. երէցփոխ, երէցփոխան։

Кто դ. ով, որ, ովոր։

Ктому մ. բացի դրանից, նաեւ։

Ктырь գ. ա. ձիապիծակ, գոբեխ (միջատ)։

Кубарь, —рёкъ, —рикъ նւզ. գ. ա. պտուտակ, ստրովբիլ։

Кубеба գ. ի. գոյպուակի պղպեղ։

Кубикъ նւզ. գ. ա. խորանարդիկ։

Кубическій, —чный ած. խորանարդական։

Кубоватый, —вастый ած. ընդարձակ խորանարդաձև։

Кубовидный ած. խորանարդաձև։

Кубовый ած. խորանարդի։ **—вая краска**—լեղակ։

Кубокъ գ. ա. բաժակ, գաւաթ, ըմպան, պատժանակ։

Кубура տ. **Кобура.**

Кубъ գ. ա. թորիչ գործիք || խորանարդ || || երրորդ աստիճան (քանակութեան)։

Кубышка, —шечка գ. ի. սափոր, լայնափոր անօթ։

Кувалда տ. **Наковальня.**

Кувертъ գ. ա. փակեթ, ծրար || սպասք, բաժին (սեղանի՝ մի անձի համար)։

Кувшинище գ. չ. մեծ սափոր, մեծ աման։

Кувшинный ած. կժի, սափորի։

Кувшинчикъ գ. ա. հարսնամատն, կոկոնածաղիկ։

Кувшинка գ. ի. նունուֆար. բ.։

Кувшинчикъ գ. ա. փոքրիկ սափոր։

Кувшинъ գ. ա. կուժ, սափոր, կանոյր։

Кувырканье գ. չ. թաւալում, գլորում, գլտորտուելը, գլխգլորուելը, գլթիկ։

Кувыркать, —кнуть բ. ա. թաւալել, գլորել։ **—ся** բ. ա. թաւալուել, գլորուել, գլխիգլոր լինել, զուլամբել։

Кувыркнуть տ. **Кувыркать.**

Кувыркъ գ. ա. թաւալում, կլըմպոշտիկ, գլխկունձի, թալխայ։

Кугуаръ գ. ա. կատուառիւծ, կուգուար. կ.։

Куда մ. ուր։

Кудахтанье գ. չ. զրզրամ, կչկչալը, կռկռալը, դրդալը (հաւի)։

Кудахтать բ. չ. կչկչալ, կռկռալ։

Кудель, —ля, —лька նւզ. գ. ի. սիմակ, գլուզամ, փաթիլ, գզած փունջ (բրդի եւայլն), քուլայ, թելացու։

Кудерь գ. ա., **—дра** գ. ի. խոպոպիք, գանգուրք, քեաքիլ։

Кудесить, на— բ. ն. ջատութիւն անել, կախարդութիւն անել։

Кудесникъ գ. ա. ջատու, ջատուկ, կախարդ։

Кудесы գ. ի. յգ. կախարդութիւն, դիւթութիւն։

Кудревато տ. **Кудряво.**

Кудреватость գ. ի. գանգրահերութիւն։

Кудреватый ած. գանգրահեր։

Кудри գ. ի. յգ. գանգուրք, խոպոպիք, քեաքիլ։ — **царскія**—վայրի շուշան. ծղ.։

Кудрявецъ գ. ա. արջաթաթ. բ.։

Кудрявить բ. ն. գանգրել, խոպոպել (մազերը)։

Кудрявка գ. ի. թագաւորապսակ, կակաչ արքունի. բ.։

Кудряво մ. գանգրաւոր || գանգրաձև։

Кудрявость գ. ի. գանգրաձևութիւն || || գանգրահերութիւն։

Кудрявый ած. գանգուր || գանգրահեր, գանգրագեղ, կուինձ, խուճուճ, վարսագեղ, քաջագանգուր։

Кудрявѣть բ. չ. գանգրանալ, խոպոպել։

Кудряжка գ. չ. գանգրահեր մարդ, խուճուճ մազերով։

Кузенъ գ. ա. զարմիկ, հօրաքրոջ որդի, հօրեղբօրորդի, մօրեղբօրորդի։

Кузина գ. ի. զարմուհի, քոյրազէր, հօրեղբօրդուստր, մօրեղբօրդուստր, հօրաքեռդուստր։

Кузнéцкій, —нечій ած. դարբնի։
Кузнéцъ գ. ար. դարբին, երկաթագործ։
Кузнéческій տ. Кузнéцкій.
Кузнéчество գ. չ. դարբնութիւն։
Кузнéчикъ գ. ար. ծղրիդ, ճպուռն, ճռճռ (միջատ)։
Кузнечи́ха գ. ի. դարբնի կին։
Кузнéчный տ. Кузнéцкій.
Кýзница գ. ի. դարբնոց։
Кýзня տ. Кýзница.
Кузови́ще տ. Кýзовъ.
Кýзовъ, —вокъ, —венька գ. ար. կողով, կառքի արկղ || տուփ։
Куйбáбка տ. Одувáнчикъ.
Кýка գ. ի. բռունցք || կոթ։
Кукáнъ գ. ար. ձուկ շարելու թել։
Кукарéкать բ. չ. կիկերիկի կանչել, ծուղրուղու կանչել (աքաղաղի)։
Кукарéканіе գ. չ. հաւախօսութիւն, աքաղաղի կանչելը։
Кýкать, —кнуть բ. չ. խօսք ասել։
Кýкла գ. ի. խաղատիկին, հարսնեակ, խամաճուկ, խուճմակ, խռծիկ։
Куклевáнецъ, —вáнъ գ. ար. ձկնասպան, պալրդօթի (թոյն)։
Кýкнуть տ. Кýкать.
Куковáть բ. չ. կկուի նման կանչել։
Кýколка գ. ի. խամաճուկ, խուճմակ, խաղատիկին, հարսնուկ || բոժոժ, պատենիկ, հարսնեակ։
Кýколь գ. ար. որոմն. բ.։
Кýкольникъ, գ. ար., —ница գ. ի. խամաճուկ շինող։
Кýкольный ած. խամաճուկի, հարսնեակի, խաղատիկնի, խուճմակի։
Кýксить, բ. ն., —ся բ. ար. աչքերը բռունցքներով ճմրթել։
Кýкуль գ. ար. վեղար, գլխանոց։
Кукурýза գ. ի. եգիպտացորեն, սիմինդր։
Кукýшечій, —шкинъ ած. կկուի։ — слёзы—ձուածաղիկ, շանձուք. բ.։
Кукýшка գ. ի. կկու. թ.։

Кýкша գ. ի. կեռնեխ ժայռերի. թ.։
Кулáга գ. ի. աղած միս։
Кулáкъ, —чёкъ ռմկ. գ. ար. բռունցք, կռուփ, մուշտի || — въ мéльницѣ — չխչխիկ, չախչախ, տոուն (աղացի)։
Кулачи́ще գ. ար. ահագին բռունցք։
Кулáчки գ. ար. յգ.։ Бой на кулáчкахъ —բռնամարտութիւն, մուշտակռիւ։
Кулáчный ած. բռունցքի, կռուփի, մուշտու։
Кулгáнъ գ. ար. ջրկիճ || խալբղ, ալթախայ։
Кулды́кать բ. չ. կլրկտալ (հնդկահաւի)։
Кулёкъ, —лечёкъ գ. ար. փսիաթէ ջուալ։
Кулемá գ. ի. երադագ, թակարդ (փոքր գազանների համար)։
Кулéчный ած. փսիաթէ ջուալի։
Кули́га գ. ի. բաց տեղ։
Куликáло գ. ար. հարբած մարդ։
Куликáнье գ. չ. հարբեցողութիւն։
Куликáть բ. չ. հարբենալ։
Кули́къ, —личекъ գ. ար. կտցար, կիւկիւ, կիւլիւ. թ.։ — болóтный—մորահաւ. թ.։
Кули́сса գ. ի. կողմանոց (թատրոնի)։
Кули́сный ած. կողմանոցի (թատրոնի)։
Кули́чикъ տ. Кули́чъ.
Куличи́ще տ. Кули́чъ.
Кули́чій ած. կտցարի։
Кули́чъ գ. ար. պասքայ, զատկական հաց։
Кули́ще տ. Куль.
Куль, —лекъ գ. ար. փսիաթէ քուրձ, ճիլօպէ ջուալ, խսիրէ քսակ։
Кульбáба գ. ի. առիւծատամն. բ.։
Кульминáція գ. ի. ժամագիտակ կէտ, անցակէտ (աստղի՝ միջօրէականից)։
Культепá գ. ը. անմատ, անձեռն (մարդ)։
Культýра գ. ի. մշակութիւն, կրթութիւն։

Культу́рный ած. *մշակելի, օգտակար, զարգացած։* **—ныя расте́нія**—*մշակելի կամ օգտակար բոյսեր։*

Культъ գ. ա. *ծիսակատարութիւն։*

Культя́ գ. ի. *անձեռն կամ անոտ մարդ։*

Культя́вый ած. *ձեռնատ, կտրած ձեռքով։*

Культя́вѣть բ. չ. *ձեռքից կամ ոտքից զրկուել։*

Культя́пка տ. **Культя́.**

Кума́ գ. ի. *կնքահայր, սանահէր։*

Куманёкъ տ. **Кумъ.**

Кумани́ка գ. ի. *մոր, մորի։*

Кумани́чникъ գ. ա. *մորենի. բ.։*

Кумани́чный ած. *մորիի, մորու։*

Кума́чъ գ. ա. *ղումաշ, կումաչ (գործուած)։*

Куми́рница, —мирня գ. ի. *կռատուն, մեհեան։*

Куми́рный ած. *կուռքի։*

Кумиропоклоне́ніе գ. չ. *կռապաշտութիւն։*

Куми́ръ գ. ա. *կուռք։*

Куми́ться, по— բ. ա. *քաւոր-սանահէր դառնալ ‖ խնամանալ։*

Кумовство́ գ. չ. *քաւոր-սանահէրութիւն, խնամութիւն։*

Ку́мушка տ. **Кума́.**

Кумъ գ. ա. *կնքահայր, կնքաւոր, քաւոր։*

Кумы́съ գ. ա. *ձիակաթ, ղմուզ (չձուկ ձիու կաթի)։*

Ку́на տ. **Куни́ца.**

Кунжу́тъ գ. ա. *կնճիթ, քունջութ, շուշմայ. բ.։*

Куни́ца գ. ի. *կզաքիս. կ.։*

Ку́ній ած. *կզաքիսի։*

Кунстка́мера գ. ի. *թանգարան։*

Кунчу́къ տ. **Кунжу́тъ.**

Ку́нша տ. **Кедро́вка.**

Ку́нштикъ գ. ա. *հնարագիտութիւն, ձեռնածութիւն։*

Ку́па գ. ի. *կոյտ, դէզ, ժողով։*

Купа́ло գ. չ., **—льница** գ. ի. *հրանունկ. բ.։*

Купа́льный ած. *լողալու, լողանալու։*

Купа́льня գ. ի. *լողարան, լոգարան։*

Купа́нье գ. չ. *լողանալը, լուացուելը։*

Купа́ть բ. ն. *լողացնել։* **—ся́** բ. ա. *լողանալ։*

Купе́ль, купѣ́ль գ. ի. *մկրտարան, աւազան (եկեղ.)։*

Купеля́ція գ. ի. *քուրացում, զտում (արծաթի և այլն)։*

Купе́на գ. ի. *կնիք Սողոմոնի. բ.։*

Купе́цкій տ. **Купе́ческій.**

Купе́цъ գ. ա. *վաճառական։*

Купе́ческій ած. *վաճառականական։*

Купе́чественный ած. *շահաստան, վաճառաշահ։*

Купе́чество գ. չ. *վաճառականութիւն ‖ ‖ վաճառականաց դասակարգ։*

Купе́чествовать բ. չ. *վաճառականութիւն անել, վաճառականութեամբ պարապել։*

Купидо́нъ գ. ա. *սէր (չ՚աստուած)։*

Купина́ գ. ի. *կոյտ, դէզ, թուփ ‖ դաշտամկի բոյն։*

Купи́ть բ. ն. *գնել։*

Ку́пленный ած. *գնուած։*

Купле́тъ գ. ա. *տուն, տիւն (երգի, ոտանաւորի), շար նոյնայանգ բանից։*

Ку́пля գ. ի. *գնուածք, գնուած իր։*

Ку́пно մ. *ի միասին։*

Купноро́дный ած. **—ныя тычи́нки**—*համածին (առէջք)։*

Ку́пный ած. *միացած, միաւորած։*

Ку́полъ, —лецъ գ. ա. *գմբէթ, կաթուղիկէ ‖ գմբէթիկ, փոքր կաթուղիկէ։*

Ку́польный ած. *գմբէթի։*

Купо́нъ գ. ա. *կտրոն։*

Ку́порить, за— բ. ն. *խցել, խցանով ծածկել։*

Купоро́сный ած. *արջասպի ‖ արջասպից շինած։*

Купоро́съ գ. ա. արջասպ։ — **желѣзный** —զաղ, զաջ, երկաթի արջասպ։ — **мѣдный**—կապոյտ քար, պղնձի արջասպ։

Купо́рщикъ տ. **Ку́поръ.**

Ку́поръ գ. ա. խցահան (գործիք) || խցահան, խփահան (մարդ)։

Ку́пчая ած. և գ. ի. — **крѣпость**—վաճառագիր, կալուածագիր։

Ку́пчикъ տ. **Купе́цъ.**

Купчи́на գ. ի. վաճառական || առնող։

Купчи́ха գ. ի. վաճառականի կին || || վաճառական կին։

Купы́ръ գ. ա. հրեշտակաց բոյս. բ.։

Купѣ́ль տ. **Купе́ль.**

Кура́ գ. ի. կաղանչանն. բ.։

Ку́ра գ. ի. հաւ։

Кура́жъ գ. ա. վստահութիւն, արիութիւն։

Кура́нтъ գ. ա. հաւանգ || ցուցակ։ **Прейсъ-кура́нтъ**—ցուցակ (ապրանաց և գների)։

Кура́нты գ. ա. յգ. նուագարանաւոր ժամացոյց։

Курато́рскій ած. կուրատորի, խնամակալի։

Кура́торъ գ. ա. խնամակալ, կուրատոր, հոգաբարձու (սնանկացողների)։

Курбе́тъ գ. ա. ոտքի ձգուածք || կորավազք։

Курга́нчикъ գ. ա. բլրակ։

Курга́нъ գ. ա. բլուր, բարձր տեղ, թիլ, հողաբլուր, լեռնակ։

Кургу́зить, о— բ. ն. պոչատել, պոչը կտրել (ձիու, շան և այլն)։

Кургу́зый ած. կարճագի, անպոչ, պոչատ, պոչը կտրած։

Курдю́къ գ. ա. դմակ։

Курдю́чный ած. դմակի || դմակաւոր։

Ку́рево գ. չ. ծխանելիք, անուշունք || || ծուխ, մուխ։

Курега́ գ. ի. ծիրան || չիր։

Куре́ніе գ. չ. ծխելը || խնկարկութիւն || || արագ քաշելը։

Курёнокъ տ. **Цыплёнокъ.**

Курённый ած. ծխած || թորուած։

Куре́нь գ. ա. հացատուն, թոնրատուն || || խազախների գիւղ || խրճիթ, հիւղ (անտառում) || ածխահոր || նորակազմ գիւղ։

Кури́лка գ. ի. հարբեցող, քէֆ սիրող || || լուցկի վառող։

Кури́ло գ. ա. ծխող || հարբեցող։

Курильни́ца գ. ի. խնկաման, խնկանոց || բուրանոց || ծխաքարշ։

Кури́льный ած. ծխելի։ **—ная ко́мната**—ծխարան։

Кури́льня գ. ի. ծխարան։

Кури́ный ած. հաւի։

Кури́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. ծխող։

Кури́тельный ած. ծխելի || ծխուող։

Кури́ть, —ри́вать բ. ն. ծխել || բուրել || մաքրել, թորել || **—ся** բ. ա. ծխուել || անուշահոտերով օծուել || || թորուել։

Ку́рица գ. ի. ընտանի հաւ, մարի։

Ку́ричій ած. հաւի || հողմափայտ. ծռ. **—чья слѣпота́**—հաւկուրութիւն։

Ку́рій տ. **Кури́ный.**

Куріо́зный ած. տեսութեան արժանի, նոր, հետաքրքիր։

Ку́рка տ. **Ку́ра.**

Ку́ркума գ. ի. քրքում, դեղին կոճ։

Курку́мовый ած. քրքումէ։

Курлу̀къ գ. ա. Սիբիրիայի եգիպտացորեն։

Курлы́канье գ. չ. կռունկի կռկռալը, կռկռոց։

Курлы́кать, —кнуть բ. չ. կռկռալ։

Курма́ գ. ի. արմաւենի, խուրմի ծառ || || արմաւ, Բաղդադու խուրմայ։

Ку̀рникъ գ. ա. կարկանդակ՝ հաւի մսից։

Курно́й ած. ծխուած, ծխոտած։

Курно́ска գ. ի. տափակ քիթ կին, քթլատ կին, քնթատ կին։

Курно́сый ած. *տափակ քիթ, քնթատ, քթլատ, պաճոյ, կարճունչ։*
Курны́й տ. **Курно́й.**
Куро́вникъ գ. ա. *կաղանչանն. բ.։*
Куро-глаше́ніе գ. չ. *աքաղաղի կանչելը, հաւախօսութիւն։*
Куро́къ գ. ա. *կայծհան, հրագործի, հրահան, չախմախ, շնիկ (հրացանի, ատրճանակի ևայլն)։*
Куроле́сить, на— բ. չ. *զարմագեօզ խաղցնել, խեղկատակութիւն անել։*
Куроле́сникъ գ. ա., **—ница** գ. է. *խեղկատակ, խեռ։*
Куроле́сничать տ. **Куроле́сить.**
Куроле́съ տ. **Куроле́сникъ.**
Куропа́тка, куропа́ть, —точка գ. է. *կաքաւ, մորիկ. թ.։* **—бѣ́лая—***ձեան կամ թուուտ կաքաւ։*
Куропа́чій ած. *կաքաւի։*
Курослѣ́пникъ գ. ա. *մկնականջ բզրուկ, տղրուկ խոտ, հաւուց բոյս։*
Ку́рочка գ. է. *վառեկ, վառեակ։*
Курси́въ, —вный шрифтъ գ. ա. *Նօտր գիր։*
Курсо́вникъ գ. ա. *շրջանաւարտ, ուսումնաւարտ, ընթացաւարտ։*
Курсо́вой ած. *դասընթացի || դրամարժէքի։*
Курсъ գ. ա. *դասընթաց, ընթացք գիտութեան || դրամարժէք, տճ. մէզէնտէ || ժամանակամիջոց (առողջանանալու ևայլն)։*
Ку́ртагъ գ. ա. *ընդունելութեան օր (արքունիքում)։*
Курта́жъ գ. ա. *լումայաշահ, շահ լումայափոխութեան։*
Курти́на գ. է. *պարսպի առանձին մասը || թումբ երկու դղեակների մէջ։*
Ку́ртка, —точка գ. է. *բաճկոնակ, կօճիկ։*
Курча́вить բ. ն. *գանգրել։*
Курча́вка գ. է. *գանգրահեր կին։*
Курча́вость գ. է. *գանգրահերութիւն։*
Курча́вый ած. *գանգրահեր, գանգրամազ, գանգրագեղ, գռուզ, գիսախռիւ։*
Курча́вѣть բ. չ. *գանգրանալ։*
Курча́тый տ. **Курча́вый.**
Курчева́тый ած. *փոքր ինչ գանգուր։*
Курчёнокъ գ. ա. *հաւի ձագ, ճուտ։*
Куръ գ. ա. *աքաղաղ։*
Ку́ры գ. է. յգ. *փաղաքշանք, հաճոյեանք։*
Курье́рскій ած. *սուրհանդակի, պնդադեսպանի։*
Курье́рство գ. չ. *սուրհանդակութիւն, պնդադեսպանութիւն։*
Курье́ръ գ. ա. *սուրհանդակ, պնդադեսպան, քաջընթաց։*
Куря́ տ. **Цыплёнокъ.**
Куря́тина, —тинка գ. է. *հաւանոց, հաւարուն։*
Куря́тникъ գ. ա. *հաւաբան || հաւավաճառ, հաւ ծախող || ցին, ուրուր. թ.։*
Куря́тница գ. է. *հաւագող, հաւ գողցող։*
Куря́тный ած. **— рядъ—***հաւ ծախելու շուկայ։*
Куря́тня գ. է. *հաւնոց։*
Куря́чій տ. **Кури́ный.**
Куса́ка գ. չ. *խածող, կծող, կծոտող || || խածատող (շներ)։*
Куса́нье գ. չ. *խածելը, խածոտելը, կրծելը։*
Куса́ть, ку́сывать բ. ն. *խածել, խածոտել, կծել, կծոտել։* **—ся** բ. ա. *խածուել, խածխծուել։*
Ку́санный ած. *խածուած, խածոտած։*
Куси́ще գ. ա. *ահագին կտոր։*
Куско́вый ած. *կտորի || կտորներից շինած։*
Кусли́вый, ку́скій ած. *խածող, խածատող, կծոտող, խայթող։*
Кусово́й ած. *Նուպար։* **—вая икра́—***ընտիր կամ Նոր խաւեար, խաւեար առաջին տեսակի։*

Кусо́къ, —сочекъ գ. ա. կտոր, կտորիկ, քոտիկ, քուլթիկ, պատառիկ։
Куста́рникъ, —ничекъ գ. ա. թուփ, մացառ, թփիկ։
Куста́рный ած. թփի || վատ շինուած։
Ку́стикъ գ. ա. թփիկ։
Кусти́стый ած. թփոտ, մացառներով, թփերով բուսնող։
Кусти́ться բ. ա. մացառներով ծածկուել։
Кусти́ще գ. ա. խոշոր թուփ։
Кустово́й ած. թուփի, մացառի։
Кустъ, —то́къ, —то́чекъ գ. ա. թուփ։ — ро́зовый—վարդաթուփ, վարդենի։
Кусъ գ. ա. կտոր։
Ку́таніе գ. չ. փաթաթելը։
Ку́тать, —тывать բ. չ. փաթաթել։ —ся բ. ա. փաթաթուել։
Кутёжъ գ. ա. կերուխում, քէֆ։
Куте́йникъ գ. ա. քելէխ ուտող։
Кутерма́ գ. ի. բուք || երկպառակութիւն։
Кути́ло գ. ա. քէֆ սիրող, վատնող։
Кути́ть, по— բ. չ. խառնել (քամի) || || վատնել, կերուխումի ծախսել, քէֆ անել։
Кутія́ տ. Кутья́.
Кутня́ տ. Кутёжъ.
Куто́ра գ. ի. ջրամուկ։
Кутра́ գ. ի. շան մահարար. բ.։
Кутъ գ. ա. անկիւն, կողմ։
Кутья́ գ. ի. մեղրահատիկ (յիշատակ ննջեցելոց)։
Куха́рка գ. ի. խոհարարուհի։
Куха́рничать, куха́рить բ. չ. խոհարարութիւն անել։
Кухме́йстеръ, кухми́стръ գ. ա. խոհարար։
Ку́хнишка գ. ի. վատ խոհանոց։
Ку́хнища գ. ի. մեծ խոհանոց։

Ку́хонный ած. խոհանոցի։
Ку́хня, ку́хонка գ. ի. խոհանոց, խոհամատուն։
Ку́цій ած. պոչատ, կտրած պոչով։
Ку́ча գ. ի. կոյտ, հոյլ, բոյլ, շեղջ, դէզ, դիզակուտակ || — людéй—ամբոխ։
Кучеля́ба գ. ի. որձընկոյզ։
Кучерска́я ած. և գ. ի. կառավարների սենեակ։
Кучерско́й ած. կառավարի, կառապանի։
Ку́черъ գ. ա. կառավար, կառապան։
Ку́чечка տ. Ку́чка.
Ку́чить, с— բ. ն. շեղջել, կուտել, դիզակուտել։ —ся բ. ա. շեղջուել, դիզուել։
Ку́чища գ. ի. մեծ կոյտ։
Ку́чка գ. ի. կոյտիկ։
Кучу́къ տ. Каучу́къ.
Кучъ գ. ա. քաքլի հնդի. բ.։
Ку́ша գ. ի. ուռաձուկ, գիգ. ձ.։
Куша́къ գ. ա. գօտի, գօտիկ։
Куша́чный ած. գօտիկի, գօտիի։
Ку́шаніе գ. չ. կերակուր, ուտեստ, պարէն։
Ку́шать բ. ն. ուտել, ճաշակել || ճաշել։
Кушачёкъ գ. ա. գօտիկ։
Кушачи́ще գ. ա. մեծ գօտի։
Куше́тка գ. ի. խշտեակ, ննջելու բազմոց, ննջանոց։
Ку́шнерство գ. չ. մորթեգործութիւն։
Ку́шнеръ գ. ա. մորթեգործ։
Кушъ գ. ա. դրուածք, վերեկածը (խաղի մէջ)։
Ку́ща, ку́щица գ. տաղաւար, վրան, խորան։
Ку́щникъ գ. ա. վրանաբնակ։
Къ и ко ն. մօտ, առ, ց, ի։
Кюрасо́ գ. չ. նարնջօղի, կիւրասօ։
Кѵмва́лъ տ. Кимва́лъ.

Л.

Лабáзникъ գ. ա. ալիւրավաճառ || ոսկեծաղիկ, Թագուհի մարգաց, արոտատոտն. բ.։

Лабáзный ած. կրպակի, շտեմարանի (ալիւրի, ցորենի ևայլն)։

Лабáзъ գ. ա., **—зня́** գ. ի. կրպակ, շտեմարան (ալիւրի, ցորենի ևայլն)։

Лабардáнный ած. աղած փրփրուկի։

Лабардáнъ գ. ա. աղած փրփրուկ (ձուկ)։

Лáбзиться բ. ա. փաղաքշել, քծնել։

Лабири́нтовый ած. բաւիղի, լաբիրինթոսի || բաւիղային։

Лабири́нтъ գ. ա. բաւիղ, լաբիրինթոս, տճ. գիտանգեալմագ։

Лаборáнтъ գ. ա. վերակացու՝ կամ կառավարիչ գործանոցի (քիմիական, դեղագործական ևայլն)։

Лабораторúстъ գ. ա. արհեստաւոր վառօդարանի։

Лабораторíя գ. ի. գործանոց, աշխատարան, լաբարատորիայ (քիմիական ևայլն)։

Лабораторный ած. գործանոցի, աշխատարանի։

Лаборáторскій ած. գործանոցի, կառավարիչի։

Лаборáторъ տ. **Лаборáнтъ.**

Лабрадóръ գ. ա. կապուտակ, լաբրադորաքար։

Лáва գ. ի. լաւայ, հրափրփուր, խանձ (հրաբուղխի)։

Лавáнда, лавéнда գ. ի. նարդոս, լուացուկ, փաղանգամուշկ, հուսամ. բ.։

Лавáндовый ած. նարդոսի, նարդոսից շինած։

Лавáшъ գ. ա. լաւաշ հաց, լաւաշ, լոշ։

Лавзóнія գ. ի. հինայ (թուփ)։

Лави́на գ. ի. ձեան հիւս։

Лави́нный ած. ձեան հիւսի։

Лавири́нѳъ տ. **Лабири́нтъ.**

Лавировáніе գ. չ., **—вка** գ. ի. նաւուղղութիւն, նաւը քամու դէմ ուղղելը || խոյս տալը, խուսափելը։

Лавировáть բ. չ. նաւը քամու դէմ տանել || խոյս տալ, խուսափել։

Лáвка, лáвочка գ. ի. նստարան || կրպակ, խանութ, դուքան։

Лáвочникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. խանութպան, կրպակատէր, դուքանչի։

Лáвочный ած. կրպակի, խանութի, դուքնի։

Лáвра գ. ի. հռչակաւոր վանք || ազնիւ լեղակ։

Лаврови́шня գ. ի. եզրեղի, պտղատու դափնի։ — **кавкáзская**—դափնի կեռաս։

Лаврóвый ած. դափնեայ, դափնիէ։ — **листъ**—դափնեայ տերև։ — **вѣнóкъ**—դափնեայ պսակ։

Лáврскій ած. հռչակաւոր վանքի || ազնիւ լեղակի։

Лавръ, —рикъ գ. ա. դափնի, սարդենի. բ.։ — **вóлчій**—տերևատ, կարճաբերձ կաղնի։ — **ди́кій**—դափնեակ։

Лавчóнка գ. ի. կրպակիկ, փոքրիկ դուքան։

Лáгерный ած. բանակի տեղի, բանակատեղի։

Лáгерь գ. ա. բանակատեղ, բանակատեղի, բանակ։

Лáглинъ գ. ա. ընթացաչափի (նաւի)։

Лагофтáльмія գ. ի. կարկամութիւն վերին կոպի (աչքի)։

Лагýна գ. ի. խորշ, ծովալիճ։

Лагýнка գ. ի., **лагýнъ, —нчикъ** գ. ա. սաղնապող, ձէթաման կամ ճարպաման սայլի։

Ла́гу́нный ած. ծովալճի || ճէլթամանի։

Лагъ գ. ա. ընթացաչափ (նաւի)։

Ла́данникъ գ. ա. խնկունի, խնկենի, խնկի ծառ. բ.։

Ла́данъ տ. **Ла́донъ.**

Ладе́йка տ. **Ладья́.**

Ладе́йный ած. նաւակի։

Ладе́йщикъ գ. ա. նաւակավար։

Ла́дить, ла́живать բ. ն. յարմարեցնել, սարքել || հաշտեցնել, յաջողեցնել։ **—ся** բ. ա. յարմարուել։

Ла́дно մ. և բ. համաձայն, սիրով || լաւ է, բարւոք է։

Ла́дный, ла́дненкій ած. համաձայն, ներդաշնակ։

Ладо́нка գ. ի. փոքրիկ բուռ, բռնիկ։

Ла́донка գ. ի. հմայեակ, բժժանք, հմայիլ || բուրվառ։

Ла́донникъ գ. ա. խնկունի, խնկաբեր ծառ։

Ла́донница գ. ի. խնկաման, բուրանոց։

Ла́донный ած. խունկի, խնկի։ **—нное ма́сло**—կնդրկոն։

Ла́дончатый ած. մատնաչափ, մատների ձևով։

Ла́донъ, ла́данъ գ. ա. խունկ։ **— росно́й**—շէր, կնդրուկ, ուպան, ստաշխ։

Ла́донь գ. ի. բուռ, ձեռի ափ։

Ладо́ша գ. ի. բուռ։ **Вить въ ла́доши**—ծափահարել, ծափ տալ։

Ладъ գ. ա. ներդաշնակութիւն, համաձայնութիւն (ձայների կամ նուագարանների) || յարմարութիւն, բարեկամութիւն || տակառի յատակ || մատների տեղեր (նուագարանի վրայ)։

Лады́га տ. **Подши́пникъ.**

Ладьеви́дный, ладьеобра́зный ած. նաւակաձև, մակոյկաձև։ **—ная кость** նաւակաձև ոսկր։

Ладья́ գ. ի. միակայմ նաւ || նաւակ || || ամրոց (ճատրակ կամ սատրընջ խաղի մէջ)։

Ла́женіе գ. չ. համաձայնելը || յարմարեցնելը։

Ла́живать տ. **Ла́дить.**

Ла́жный ած. փոխանակագնի, դրամափոխութեան շահի։

Лажъ գ. ա. փոխանակագին, դրամափոխութեան շահ։

Лазаре́тный ած. հիւանդանոցի։

Лазаре́тъ գ. ա. հիւանդանոց։

Ла́защій ած. մագլցող, մագլցելի։ **—щія пти́цы**—մագլցելի կամ ծառագնաց թռչուններ։

Лазе́я, —зейка գ. ի. սողալով անցնելու ծակ։ **Лазейка для ко́шки**—կատուածակ։

Ла́зить, ла́зать բ. չ. մագլցել, մագլցելով ելնել։

Ла́зка գ. ի. մագլցելը, մագլցելով ելնելը։

Ла́зня գ. ի. տախտակէ սանդուխտ (ոտքերի համար ծակերով)։

Лазо́ревка գ. ի. թուխկատար, կապոյտ պարեկ. թ.։

Лазо́ревый ած. բաց կապոյտ, երկնագոյն։

Лазули́тъ գ. ա. հայակն, Հայոց քար։

Лазу́нъ, лазу́нья գ. մագլցող։

Лазу́ревка տ. **Лазо́ревка.**

Лазу́ревый տ. **Лазо́ревый.**

Лазу́рикъ, лазу̀рь գ. ա. գոճազմ, Հայոց քար, հայակն, լաջաքար, պարտկաքար, ջղդաքար, լուրջ ակն, կապոյտ հայկական։ **— берли́нская**—Բեռլինի կապոյտ։

Лазу́тчество գ. չ. լրտեսութիւն։

Лазу́тчикъ գ. ա. լրտես, գաղտնի պատուիրակ։

Лазу́тчица գ. ի. լրտեսուհի։

Лазья́ տ. **Лето́къ.**

Лай գ. ա. հաչոց, հաչ։

Ла́йка գ. ի. շան սեկ, սեկ՝ շան կաշուց շինած։

Ла́йковый ած. շան սեկի։

Лаке́й գ. ա. սպասաւոր։

Лаке́йничать բ. չ. սպասաւորութիւն անել, ծառայութիւն անել։

Лаке́йская ած. և գ. է. սպասաւորների սենեակ։

Лаке́йскій ած. սպասաւորի || սպասաւորութեան։

Лакирова́льный ած. ջնարակելի, լաք քսելու։

Лакирова́льщикъ տ. **Лакиро́вщикъ.**

Лакирова́ніе գ. չ. ջնարակելը, լաք կամ ապակենիւթ քսելը։

Лакиро́ванный ած. ջնարակած, լաքած, լաքով քսած, ջրդեղած։

Лакирова́ть, на— բ. ն. ջնարակել, լաք կամ ապակենիւթ քսել։

Лакиро́вка գ. է. ջնարակելը, լաք քսելը։

Лакиро́вщикъ գ. ա. ջնարակող, լաք քսող։

Ла́кмусъ գ. ա. արեւադէմ. բ.։

Ла́кмусовый ած. լակմուսի || արեւադէմի գոյնով։

Ла́ковщикъ գ. ա. լաք պատրաստող։

Ла́ковый ած. լաքայի, լաքի, ջնարակի։

Ла́комецъ տ. **Ла́комка.**

Ла́комить բ. ն. քաղցրաւենիք ուտեցնել։ **—ся** բ. չ. անուշ անել։

Ла́комка գ. է. քաղցրասէր։

Ла́комо մ. ախորժակով։

Ла́комство գ. չ. քաղցրասիրութիւն || || քաղցր կերակուր։

Ла́комый ած. քաղցրասէր || քաղցր, ախորժ։

Лакони́змъ գ. ա. համառօտախօսութիւն, լակոնական ոճ։

Лакони́чески մ. լակոնական ոճով։

Лакони́ческій ած. համառօտ, լակոնական։

Ла́крица գ. է. մատուտակի արմատ, քաղցր բլան, օձի դեղ, մատուտակի հիւթ։

Лакри́чникъ գ. ա. մատուտակ, մատուկ. բ.։

Лаксфоре́ль գ. է. կարմրամիս կարմրախայտ, գեղարքունի. ձ.։

Лакто́метръ գ. ա. կաթնաչափ, կաթնախտաչափ։

Лактука́рій գ. ա. հազար. բ.։

Лакъ գ. ա. լաքայ, լաք, դոճ, դոճի խէժ, ջնարակ, ջրդեղ, ապակենիւթ։ — **гумила́ковый**—վէրնիճ։

Лалъ գ. ա. մեղեսիկ, լալ, սուտակ (քար)։

Ла́ма գ. է. այծուղտ, Ամերիկայի ուղտ || || լամայ (քուրմ բուդդայական կրօնի)։ **Дала́й ла́ма**—լամայապետ, դենպետ բուդդայական կրօնի։

Ла́мій пу́рпурный գ. ա. թաւիշ ծաղիկ, մախմուր ծաղիկ. բ.։

Ла́мпа գ. է. լապտեր || ջահ || ղամպար, լամպար, լամպայ։ — **спирто́вая**—ալքօօլի կանթեղ։

Лампа́да, —дка գ. է. կանթեղ։

Лампа́дный ած. կանթեղի։

Лампа́дочка տ. **Ла́мпочка.**

Лампа́дчикъ գ. ա. կանթեղ շինող, կանթեղաշէն || կանթեղավաճառ || կանթեղակիր, մոմակիր։

Лампа́съ գ. ա. ժապաւէն (անդրավարտիքի երկարութեամբ)։

Ла́мповщикъ գ. ա. լապտեր շինող, լամպայ շինող || լապտերավաճառ || լապտերապան։

Ла́мповый ած. լամպայի, լապտերի։

Ла́мпочка գ. է. փոքրիկ լապտեր։

Ландгра́фскій ած. լանդգրաֆի, աշխարհակոմսի։

Ландгра́фство գ. չ. լանդգրաֆութիւն, աշխարհակոմսութիւն։

Ландгра́фъ գ. ա. լանդգրաֆ, աշխարհակոմս։

Ландка́рта գ. է. աշխարհացոյց տախտակ, քարտէզ, աշխարհագրական քարտէզ։

Ландка́ртный ած. *քարտէզի։*
Ландо́ գ. չ. *լանդօ, լանդաւ, լանդաւեան կառք։*
Ландра́тъ, գ. ա. *խորհրդական՝ նահանգական կառավարութեան։*
Ландша́фтный ած. *դաշտանկարի։* — **живопи́сецъ**—*դաշտանկարիչ։*
Ландша́фтъ գ. ա. *գեղեցիկ տեսարան որևէ տեղի ‖ դաշտանկար։*
Ланды́шевый, —шній ած. *պուտի, պուտ ծաղկի։*
Ла́ндышъ, գ. ա. *պուտ, շուշան հովտաց. բ.։*
Лани́та գ. ի. *այտ, թուշ, ծնօտ։*
Лани́тный ած. *այտի, թուշի, ծնօտի։*
Ла́ній ած. *էգ եղջերուի։*
Ланпа́съ տ. **Лампа́съ.**
Ланцеви́дный ած. *նշտրակաձև, նշտրաձև։*
Ланце́тикъ տ. **Ланце́тъ.**
Ланце́тный ած. *նշտրակի, նշտարի։*
Ланцетообра́зный ած. *նշտարաձև, լեզուակաձև։*
Ланце́тъ գ. ա. *նշտրակ, նշտար։*
Лань գ. ի. *էգ եղջերու, եղն. կ.։*
Ла́па գ. ի. *թաթ ‖ ճանկ խարսխի։* — **медвѣ́жья**—*արջաթաթ. բ.։*
Ла́пистый ած. *թաթեղ, խոշոր թաթերով։*
Ла́писъ գ. ա. *խարանաքար, կիզիչ քար։*
Ла́пища գ. ի. *խոշոր թաթ, մեծ թաթ։*
Ла́пка գ. ի. *թաթիկ, փոքրիկ թաթ։*
Ла́потникъ գ. ա. *կեղևատրեխ շինող։*
Ла́потный ած. *կեղևատրեխի։*
Ла́поть գ. ա. *կեղևատրեխ։*
Лапоу́хій ած. *կախականջ։*
Ла́почка գ. ի. *թաթիկ ‖ սրտիկս, հոգեակս։*
Лапта́ գ. ի. *փայտաթաթ ‖ փայտաթաթով գնտախաղ, դագախ թօփի։*
Лапти́ще տ. **Ла́поть.**
Лапу́хъ, лапу́шникъ գ. ա. *կռատուկ. բ.։*
Лапу́шникъ գ. ա. *կորոսն. բ.։*
Лапча́тка գ. ի. *մատնունի. բ.։*
Лапча́тникъ գ. ա. *հզօրուկ. բ.։*
Лапчатоно́гій ած. *թաղանթոտն, թաթոտն (թռչուն)։*
Лапча́тый ած. *թաթաւոր ‖ թաթաձև, ձեռնաձև։*
Лапша́ գ. ի. *դդմաճ (մանրաթել), էրիշտայ, վերմիշէլ։*
Лапше́вый ած. *դդմաճի ‖ դդմաճից շինած, էրիշտայի։*
Ларе́цъ գ. ա. *արկղիկ։*
Ларе́чникъ գ. ա. *արկղ շինող։*
Ларе́чный ած. *արկղիկի։*
Лари́нгитъ գ. ա. *խռչատապ։*
Ларинго́скопъ գ. ա. *կոկորդի հայելի (բժ. գործիք)։*
Лари́ще գ. ա. *մեծ արկղ։*
Ла́рчикъ գ. ա. *արկղիկ, գզրոցիկ, ղուտիկ։*
Ларь գ. ա. *արկղ ‖ ամբար (ալիւրի, ցորենի ևայլն)։*
Ларево́й ած. *արկղի։*
Ла́са, ла́сина, ла́синка գ. ի. *քաղցրաւէր, բերնի համը գլխացող։*
Ла́сить, за— բ. ն. *փաղաքշել, քծնել։*
Ла́сица գ. ի. *աքիս. կ.։*
Ла́ска գ. ի. *գգուանք, փայփայանք, փաղաքշանք, քծնաբանութիւն, շողոմութիւն։*
Ласка́ніе գ. չ. *փայփայելը, գգուելը։*
Ласка́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. *գըգուող, փաղաքշող, փայփայող, մարդահաճ։*
Ласка́тельно մ. *փաղաքշաբար։*
Ласка́тельный ած. *քաղաքշական, ողոքիչ, յանկուցիչ, շողոքորթական, անուշ լեզու, քաղցրալեզու։*
Ласка́тельство գ. չ. *շողոքորթութիւն, մարդահաճութիւն, փաղաքշանք, քըծնաբանութիւն, շողոմութիւն։*
Ласка́тельствовать բ. չ. *շողոքորթել։*
Ласка́ть բ. ն. *փաղաքշել, փայփայել*

գգուել, գուրգուրել, յուսալի անել: —ся *բ. ա. սիրուել, քծնել:*

Ла́сково *մ. սիրով, քաղցրութեամբ, մարդասիրաբար, գգուանօք:*

Ла́сковость *գ. ի. մարդասիրութիւն, քաղցրութիւն վարմանց:*

Ла́сковый *ած. քաղցր, մարդասէր, բարեհամբոյր, քաղցրահամբոյր, դիւրահամբոյր:*

Ла́сочка *տ.* **Ла́сица.**

Ластано́гій *ած. լաստոտն:* **—гія живо́тныя**—*լաստոտներ:*

Ла́стица *տ.* **Ла́сточка.**

Ла́стка *տ.* **Ла́сица.**

Ла́стовица, ла́совка *գ. ի. ծիծեռնակ. թ. || կցուածք շապկաթեւի:*

Ла́стовичный *ած.* **—чная трава́**—*ծիծեռնախոտ, կաթեղխոտ. բ.:*

Ла́стовый *ած. տեղափոխող:* **—вое судно́**—*բեռնակիր նաւ:*

Ла́сточка *գ. ի. ծիծեռն, ծիծառ, ծիծեռնակ:* **— морска́я**—*ծովածիծառ:*

Ла́сточкинъ хвостъ *գ. ա. մաքաւօն (ճիճու):*

Ла́сточникъ *գ. ա. ծիծեռնաքար:*

Ла́сточный *ած. ծիծեռնակի:* **—чая трава́**—*ծիծեռնախոտ:*

Ластъ *գ. ա. լաստ* (12 *չետվերտ*) || 120 *փթանոց տակառ:*

Латини́змъ *գ. ա. ոճ լատին լեզուի:*

Латини́стъ *գ. ա. լատինագէտ:*

Лати́нскій *ած. լատինական:* **—нскій язы́къ**—*լատիներէն լեզու, լատին լեզու:*

Ла́тникъ *գ. ա. զրահակիր:*

Ла́тный *ած. զրահաւոր, զրահի:*

Лату́къ *գ. ա. հազար. բ.:*

Лату́нный *ած. արոյրի || արոյրէ, դեղին պղնձէ:*

Лату́нь *գ. ի.*, **—турій** *գ. ա. արոյր, դեղին պղինձ, փիրինճ:*

Лату́шъ *գ. ա. ագրիմոն. բ.:*

Ла́ты *գ. ի. յգ. զրահ, ճօշան, ասպար || լանջապանակ, վարապանակ:*

Латы́нщикъ *գ. ա. լատինագէտ:*

Латы́нь *գ. ի.* **—тинскій язы́къ**—*լատին լեզու:*

Лафа́ *գ. ի. շահ, օգուտ, յաջողութիւն:*

Лафе́тный *ած. թնդանօթի սայլակի:*

Лафе́тъ *գ. ա. սայլակ թնդանօթի:*

Лахта́къ *գ. ա. Կամչատկայի փոկ. կ.:*

Ла́цканъ *գ. ա. ծալուած հանդերձի (կուրծքի վրայ):*

Лачу́га, —чу́жка *գ. ի. հիւղակ, խրճիթ, տաղաւարիկ:*

Лачу́жный *ած. խրճիթի:*

Ла́ющій *ած. հաչող ||* **—щая**—*հաչող շուն որսորդաց:*

Лая́ніе *գ. չ. հաչելը, հաչոց:*

Лая́тель *գ. ա.*, **—льница** *գ. ի. հաչող:*

Ла́ять *բ. չ. հաչել* **—ся** *բ. ա. անպատուել, վրէն հաչել:*

Лби́на *տ.* **Лбови́на.**

Лби́ще *գ. չ. դարաճակատ, մեծ ճակատ:*

Лбо́вый *տ.* **Лобово́й.**

Лга́нье *գ. չ. ստախօսելը, սուտ խօսելը:*

Лганьё *գ. չ. ստախօսութիւն, զրախօսութիւն:*

Лгать *բ. չ. ստախօսել, սուտ խօսել:*

Лгуни́шко *տ.* **Лгунъ.**

Лгуни́ще *գ. մեծ ստախօս, շատ սուտ խօսող, ստիկ, ստի պարկ:*

Лгу́нъ *գ. ա.*, **—нья** *գ. ի. ստախօս, սուտ խօսող, ստիկ:*

Лебеда́ *գ. ի. սագաթաթ, սագախոտ, կոճղէսի բոյս:*

Лебеди́на *գ. ի. կարապի միս:*

Лебеди́ный *ած. կարապի:* **—ная пѣсня**—*վերջին երգ, մահուան երգ, մահերգ:*

Лебёдка, —дочка *գ. ի. էգ կարապ || || անուորգ, գլանանիւ նաւի || տառահան (գործիք):*

Лебёдушка *գ. ի. փ. սիրելիս, հոգեակս:*

Ле́бедь գ. ա. կարապ, փոր (որձ). Թ.։
Лебя́жій ած. կարապի։
Лева́да գ. ի. ցանկապատ արօտ || պըտղալից պարտէզ։
Лева́нтскій ած. արևելեան, արևելքի։
Ле́вденецъ գ. ա. Ներգևին. ,բ.։
Ле́викъ գ. ա. առիւծակորիւն || փոքր առիւծ։
Леви́тскій ած. ղևտացու || ղևտացոց։ **—ская кни́га**—գիրք ղևտացոց։
Леви́тъ գ. ա. ղևտացի։
Левіаѳа́нъ գ. ա. կոկորդիլոս, լևիաթան (ծովային հրէշ)։
Левка́сить, на— բ. ն. ողորկել։
Левка́съ գ. ա. Նախաներկ, հիմնաներկ (սրբոց պատկերների)։
Левко́й գ. ա. մեմփածաղիկ, շահպրակ։
Левъ գ. ա. առիւծ || Առիւծ (աստեղատուն)։
Лега́льно մ. օրինական, օրինաւոր կերպով։
Лега́льность գ. ի. օրինական վարմունք։
Лега́льный ած. օրինաւոր, օրինական։
Лега́тство գ. չ. պատուիրակութիւն, դեսպանութիւն։
Лега́тскій ած. պատուիրակի։
Лега́тъ գ. ա. պատուիրակ (Հռ. պապի)։
Легаціо́нный ած. պատուիրակութեան։
Лега́ція գ. ի. պատուիրակութիւն։
Легвуми́нъ գ. ա. ունդամծին։
Леге́нда գ. ի. աւանդութիւն, պատմութիւն, առասպել։
Легенда́рный ած. աւանդական, առասպելական։
Легирова́ніе գ. չ. խառնելը (ազնիւ մետաղը հասարակի հետ)։
Легирова́ть բ. ն. խառնել, խառնուրդ շինել։
Легіо́нный ած. լեգէոնի։
Легіо́нъ գ. ա. լեգէոն։
Лёгкій ած. թեթև, թեթևակշիռ || դիւրատար || դիւրին, դիւրագործ, դիւրակատար, հեշտ, չնչին || թեթև, ժիր, արագաշարժ || դիւրամարս || թոյլ։
Лёгкія տ. **Лёгкое.**
Легко́ մ. և բ. հեշտութեամբ, դիւրութեամբ, դիւրաւ, դիւրին կերպով, թեթև կերպով || անվտանգ || ոչ սաստիկ || ազատ || դիւրին է, թեթև է։
Легкова́тый ած. թեթևակի, դիւրին։
Легковѣ́ріе գ. չ. **—вѣ́рность** գ. ի. թեթևամտութիւն, դիւրահաւատութիւն։
Легковѣ́рно մ. թեթևամտութեամբ, դիւրահաւանութեամբ։
Легковѣ́рный ած. թեթևամիտ, դիւրահաւատ, դիւրահաւան, թեթևսօլիկ։
Легковѣ́ръ գ. ա. դիւրահաւատ մարդ։
Легковѣ́сный ած. թեթևակշիռ, թեթև։
Лёгкое գ. չ., **лёгкія** յգ. թոք, թոքեր։
Легко́конный ած. արագաշարժ հեծելազօր, թեթևազէն հեծելազօր։
Легкомы́сленно մ. թեթևամտութեամբ։
Легкомы́сленность տ. **Легкомы́сліе.**
Легкомы́сленный ած. թեթևամիտ, ծանծաղամիտ || անխոհեմ, անհաստատ։
Легкомы́сліе գ. չ. թեթևամտութիւն, անխոհեմութիւն, անհաստատութիւն։
Легконо́гій ած. արագոտն, թեթևոտն։
Легкопла́вкій ած. դիւրահալ, հեշտ հալուող։
Легкопла́вкость գ. ի. դիւրահալութիւն, դիւրահալ լինելը։
Лёгкость գ. ի. թեթևութիւն || դիւրութիւն, հեշտութիւն || արագութիւն || || թեթևակշռութիւն։
Легко́тный տ. **Лёгочный.**
Легкоу́міе տ. **Легкомы́сліе.**
Легкоу́мный տ. **Легкомы́сленный.**
Лёгонькій ած. խիստ թեթև, շատ թեթև || շատ հեշտ || թոյլ, թուլիկ։
Лего́нько մ. խիստ հեշտութեամբ || շատ թեթև։
Лёгость գ. ի. թեթևութիւն։

Легóхонекъ տ. **Лёгонькій.**
Лёгочница գ. ի. թոքաբոյս, թոքախոտ։
Лёгочный ած. թոքի ‖ թոքային։ **—чная чахóтка**—թոքախտ, թոքացաւութիւն։ — **пóлость**—թոքատուն։
Легуми́нъ գ. ա. ունդածին (քիմ.)։
Легча́ть բ. չ. թեթեւանալ ‖ նուազել, պակասել ‖ մեղմանալ։
Легчéніе գ. չ. մալելը, կրտելը։
Легчи́ть բ. ն. թեթեւացնել, պակասեցնել ‖ մալել, կրտել (որեւէ կենդանի)։
Лéдвенецъ գ. ա. նեղգին, լուտաս. բ.։
Леденцóвый ած. վանաշաքարէ, պաղշաքարէ։
Леденéцъ, леденчикъ գ. ա. վանաշաքար, սառնաշաքար, ժ. պաղշաքար, սառուշաքար, ղանդ շաքար։
Ледени́ть, о— բ. ն. սառեցնել, սառոյց դարձնել։
Леденѣть, о— սառոյցով ծածկուել, սառչել, սառոյց դառնալ ‖ մրսել, սառչել։
Леденя́щій ած. սառնասառոյց, սառեցնող։
Ледéшникъ գ. ա. ծաղրիկ հաւ. թ.։
Ледни́къ գ. ա. սառցակոյտ (լեռների)։
Лéдникъ գ. ա. սառնատուն, սառցատուն, սառնարան։
Лéдница գ. ի. սառուցաման։
Ледови́тый ած. սառցապատ, սառած, սառուցեալ։ **—тое мóре**—Սառուցեալ ովկիանոս։
Ледовщи́къ, ледокóлъ գ. ա. սառցահար, սառոյց կտրող։
Ледокóльный ած. սառցարեկ, սառոյց կոտրելու։
Ледокóльня գ. ի. սառոյց կոտրելու տեղ։
Ледокóльщикъ տ. **Ледовщи́къ.**
Ледóкъ տ. **Лёдъ.**
Ледорѣзъ գ. ա. սառոյց կտրող։
Ледохóдъ գ. ա. սառցահալութիւն, ժամանակ սառոյցի շարժման։
Ледóчекъ տ. **Ледóкъ.**
Лёдъ գ. ա. սառոյց, պուզ։
Ледянóй ած. սառոյցի ‖ սառոյցէ ‖ սառնամանեաց։
Лéечка տ. **Лéйка.**
Лéечный ած. ցնցուղի, սրսկիչի, ջրջրիչի։
Лежа́лый ած. երկար մնացած, հին, երկար մնալուց վնասուած։
Лежа́ніе գ. չ. պառկելը, թեք ընկնելը։
Лежа́нка, —ночка գ. ի. ընկողմնարան (ռուս. գիւղացոց վառարանի վրայ)։
Лежа́ть բ. չ. պառկել, թեք ընկնել, ընկողմանել ‖ հիւանդ պառկել ‖ մընալ, անշարժ մնալ, մնալ առանց գործածութեան ‖ լինել, գտնուել։
Лежа́чій, —жа́щій ած. պառկած, ընկած, թեք ընկած ‖ մնացած ‖ երկար պառկած, առանց գործածութեան մնացած։
Лежа́чка գ. ի. պառկած լինելը ‖ վերոնիքէ, բերլինիքէ. բ.։
Лежебóкъ գ. ա. գործատեաց, ծոյլ մարդ, կողքին ընկնող։
Лéжень գ. ա. հիմնական գերան պատի տակին դրուած ‖ ծոյլ։
Лёжка գ. ի. պառկած դրութիւն, հանգիստ։
Лёжмя մ. պառկած, թեք ընկած։
Лезвеё, лезвіе, лезьё գ. չ. բերան, շեղբ, շղբի, սայր (դանակի, սրի եայլն)։
Лейбъ-гвардéцъ գ. ա. լէյբ գվարդիայի զինուոր, կայսերական թիկնապահ զինուոր։
Лейбъ-гвардéйскій ած. լէյբ գվարդիայի, կայսերական թիկնապահ զօրաց։
Лейбъ-гва́рдія գ. ի. լէյբ գվարդիայ, կայսերական թիկնապահ զօրք, անձնապահ զօրք կայսեր։
Лейбъ-ку́черъ գ. ա. կառապան կայսեր։
Лейбъ-мéдикъ գ. ա. բժիշկ կայսեր, պալատական բժիշկ։

Лéйденская бáнка գ. ի. լէյդէնեան շիշ (ելեկտր. գործիք)։
Лéйка գ. ի. ձագար || ցնցուղ || սրսկիչ || || ջրջրիչ, ջրջնկիչ || ջրքաշ նաւակի։
Лейтенáнтскій ած. լէյտենանտի։
Лейтенáнтъ գ. ա. լէյտենանտ, տեղակալ նաւապետի։
Лекáло գ. չ. տիպար, օրինակ, գաղափար։
Лекáрка տ. **Лѣкáрка.**
Лéкарскій տ. **Лѣкарскій.**
Лекáрственный տ. **Лѣкáрственный.**
Лекáрство տ. **Лѣкáрство.**
Лéкарь տ. **Лѣкарь.**
Лексикографи́ческій ած. բառարանագրութիւն, բառարանի կազմութեան վերաբերեալ։
Лексикогрáфія գ. ի. բառարան կազմելը, բառարանագրութիւն։
Лексикогрáфъ գ. ա. բառարանագիր, բառարան յօրինող, բառարան կազմող։
Лексикологи́ческій ած. բառագիտական։
Лексиколóгія գ. ի. գիտութիւն լեզուների կազմութեան || բառագիտութիւն (քերականութեան մի մաս)։
Лексиколóгъ գ. ա. բառագէտ, հմուտ բառակազմութեան միքանի լեզուների։
Лексикóнный ած. բառարանի, բառգրքի || բառարանական։
Лексикóнчикъ գ. ա. բառգրքոյկ։
Лексикóнъ գ. ա. բառարան, բառգիրք։
Лéкторскій ած. նորագոյն լեզուի դասատուի || վերծանողի, ընթերցողի։
Лéкторъ գ. ա. դասատու նորագոյն լեզուի (համալսարանում) || կարդացող, ընթերցող, վերծանող։
Лéкція գ. ի. դասախօսութիւն (պրոֆէսորի)։
Лéлекъ գ. ա. հողամաղ, ձկնկուլ. թ.։
Лелѣяніе գ. չ. գուրգուրելը, գգուելը, փաղաքշելը, փայփայելը, գուրգուրանք, գգուանք, փաղաքշանք, փայփայանք։
Лелѣянный ած. գուրգուրած, գգուած, փայփայած։
Лелѣять բ. ն. գուրգուրել, գգուել, փաղաքշել, փայփայել։
Лéмеховый ած. խոփի։
Лéмехъ, лéмешъ գ. ա. խոփ։
Лéмма գ. ի. նախապատրաստիչ յառաջադրութիւն։
Лéммингъ գ. ա. լեմմինգ. կ.։
Лемнискáта գ. ի. ութաձև (8) կոր գիծ։
Лéмуръ գ. ա. ագուէսակապիկ. կ.։
Лéна գ. ի., **ленъ** գ. ա. պարգևական երկիր, աւատ։
Лени́вецъ գ. ա. յամրագնաց. կ.։
Лéнникъ գ. ա. աւատական իշխան։
Лéнный ած. աւատական։
Ленóкъ գ. ա. լենօք, կարմրամիս սիբիրական. ձ.։
Лéнта, —точка գ. ի. ժապաւէն, երիզ, շերիտ։
Лéнточникъ գ. ա., **—чница** գ. ի. երիզագործ, շերիտ գործող || երիզավաճառ։
Лéнточный ած. ժապաւէնի, երիզի։
Лёнъ գ. ա. կտաւատ, վուշ. բ.։
Леопáрдовый ած. ընձու, յովազառիւծի։
Леопáрдъ գ. ա. ինձ, յովազառիւծ, վարշագ. կ.։
Лепесткóвый, —тный ած. թերթանման։
Лéпестъ, —токъ գ. ա. ծուէն, պատառ, կտոր || տերև || թերթիկ (ծաղկապսակի)։
Лепéсчатый ած. կտորներից շինած, թերթաւոր։
Лепетáніе տ. **Лéпетъ.**
Лепетáть բ. չ. թոթովել, պապաջել || || բլբլացնել, բլբլացնել։
Лепетли́вый ած. թոթովախօս։
Лепетýнъ, —нья գ. թոթովախօս։

Ле́петъ գ. ա. *թոթովանք, թոթովումն, պապաչելը || բլբլացնելը։*
Лепёха գ. է. *բոքոն || գիրուկ կին, թոթոլ կնիկ։*
Лепёшка, лепёшечка գ. է. *նկանակ, փոքր բոքոն || մարսեցուցիչ գնդուած, անուշահամ գնտակ։*
Лепёщатый ած. *բոքոնաձև։*
Лепидоли́тъ գ. ա. *թեփաքար։*
Ле́пта գ. է. *լոմայ, լումայ։*
Ле́са, лѣ́са գ. է. *ձար կամ թել կարթի (ձկնորսների)։*
Ле́стно մ. *գովասանութեամբ || նենգաւորութեամբ, խորամանկութեամբ։*
Ле́стный ած. *գովասանական || խորամանկ, նենգաւոր, շողոքորթ։*
Ле́стовка գ. է. *աղօթարան հնապանդ-ռուսաց։*
Лесть գ. է. *շողոքորթութիւն, նենգութիւն, խորամանկութիւն։*
Ле́та գ. է. *Լետա, գետ մոռացութեան։*
Лета́ніе տ. **Лётъ.**
Летарги́ческій ած. *քնէած, թմբրած։*
Летаргі́я գ. է. *մահաքուն, քնափութիւն, թմբրացում։*
Лета́ть բ. չ. *թռչել, թռնել, թևածել || սլանալ։*
Лето́къ գ. ա. *փեթակի ծակ (մեղուների՝ ներս ու դուրս անելու համար) || փռուան, թռչարան, վիշապակ։*
Лету́нъ գ. ա. *թռնել սիրող || արագավազ մարդ։*
Лету́честь գ. է. *ցնդելիութիւն, ցնդողականութիւն։*
Лету́чій ած. *ցնդելի, ցնդող, թռչող։* **—чая мышь**—*չղջիկ, սեկեմուկ, հոլամուկ. կ.։* **— рыба**—*ծիծեռն ձուկ, թռչող ձուկ, լռ.։* **— мазь**—*ցնդական սպեղանի։*
Лету́чка գ. է. *սերմավարս, սերմերի վրայ եղած թելերը (վարսերը կամ մազերը)։*

Лётъ, лета́ніе գ. *թռչելը, թռիչք։*
Летѣ́ніе տ. **Лётъ.**
Летѣ́ть բ. չ. *թռչել, թռնել, սլանալ, ճախրել || վերանալ։*
Летя́га գ. է. *վամպիր, յարալէգ, թռչող մուկ. կ.։*
Лече́бница գ. է. *հիւանդանոց, բուժարան։*
Лече́бный, лечи́ть տ. **Лѣче́бный и лѣчи́ть.**
Лече́ніе գ. չ. *բժշկումն, բժշկութիւն։*
Лечь տ. **Ложи́ться.**
Леща́дка տ. **Ле́щадь.**
Леща́дникъ գ. ա. *թերթաքար, սալաքար։*
Леща́дный ած. *սալաքարի։*
Ле́щадь գ. է. *սալ, սալ քար։*
Лещеви́на գ. է. *կապոյտ ձկան միս։*
Ле́щикъ գ. ա. *փոքրիկ կապոյտ ձուկ։*
Лещи́на, ле́ща գ. է. *կաղնի ծառ։*
Лещи́нникъ գ. ա. *կաղնու ծառաստան։*
Лещи́нный ած. **— орѣхъ**—*կաղին։*
Лещо́вый ած. *կապոյտ ձկան։*
Лещъ գ. ա. *կապոյտ ձուկ։*
Лжеака́ція գ. է. *ռոբինենի, կեղծ ակացիա. բ.։*
Лжеапо́столъ գ. ա. *սուտ առաքեալ։*
Лжемудре́цъ գ. ա. *իմաստակ։*
Лжему́дро մ. *իմաստակութեամբ։*
Лжему́дрствовать բ. չ. *իմաստակել, իմաստակութիւն անել։*
Лжему́дрость գ. է. *իմաստակութիւն։*
Лжему́дрый ած. *իմաստակ։*
Лжеприся́га գ. է. *ստերդմնութիւն, ստերդումն։*
Лжепроро́къ գ. ա. *սուտ մարգարէ։*
Лжепроро́чество գ. չ. *սուտ մարգարէութիւն։*
Лжепроро́чествовать բ. չ. *սուտ մարգարէութիւն անել, սուտ մարգարէանալ։*
Лжесвидѣ́тель գ. ա., **—льница** գ. է.

սուտ վկայ։

Лжесвидѣтельство գ. չ. սուտ վկայութիւն։

Лжесвидѣтельствовать բ. չ. սուտ վըկայել, սուտ վկայութիւն տալ։

Лжеу́мствованіе գ. չ. իմաստակութիւն,

Лжеуче́ніе գ. չ. սուտ վարդապետութիւն, սխալ ուսում։

Лжеучи́тель գ. ա. սուտ վարդապետ։

Лжехри́стъ գ. ա. սուտ քրիստոս։

Ллеца́рь գ. ա. սուտ թագաւոր։

Лжецъ, лжи́вецъ գ. ա., **лжи́вица** գ. ի. ստախօս, խաբեբայ։

Лжечина́ръ գ. ա. թխկի. բ.։

Лжи́во մ. ստութեամբ, խաբէութեամբ։

Лжи́вость գ. ի. ստութիւն, խաբէութիւն։

Лжи́вый ած. սուտ, խարդախ։

Лжи́ца գ. ի. փոքրիկ դգալ (կաթ. եկեղ.)։

Ли и ль շաղկ. հարց. արդեօք ‖ թէև, թէպէտ, եւս, կամ։

Либелли́стъ գ. ա. պարսաւագրող, պարսաւագիրներ յօրինող։

Либера́лъ գ. ա. ազատամիտ, ազատախոհ ‖ ազատական գաղափարների կուսակից։

Либера́льный ած. ազատական, ազատ։

Ли́бо մ. կամ։

Либра́ція գ. ի. առերևոյթ ճօճում (լուսնի)։

Либре́тто գ. չ. լիբրետտօ, թատերական գրուածի գրքոյկ։

Ли́вень գ. ա. տեղատարափ, ջաղբ, ջրալի անձրև։

Ли́веръ գ. ա. ախոնդանք, թօքուլերդ միասին ‖ գինեհան, լիվեր (գործիք)։

Ли́вмя մ. հեղեղանման, յորդահոս։

Ли́вный ած. յորդահոս, առատաջուր։ — **дождь**—տեղատարափ, ջրալի անձրև։ — **ту́ча**—անձրևաբեր ամպ։

Ливре́я գ. ի. նշանազգեստ սպասաւորների։

Ли́га գ. ի. դաշնակցութիւն, նիզակակցութիւն, միաբանութիւն։

Лигату́ра գ. ի. յարազօդ ‖ երակակապ (թել, ժապաւէն)։

Лигату́рный ած. յարազօդի ‖ երակակապի։

Лиги́стъ գ. ա. դաշնակից, նիզակակից։

Лигни́тъ գ. ա. փայտաքար։

Лиза́ніе գ. չ. լիզելը։

Лиза́ть, ли́зывать, лизну́ть բ. ն. լիզել։ **—ся** բ. ա. լիզուել, իրար լիզել։

Ли́занный, ли́знутый ած. լիզած, լիզըրզած։

Лизоблю́дъ տ. **Влюдоли́зъ.**

Лизуне́цъ գ. ա. թօքաշահ կամ լանջական օշարակ։

Лизу́нъ գ. ա., **—нья** գ. ի. լիզող։

Ликвида́мбра գ. ի. անուշահոտ խէժաբեր ծառ։

Ликвида́тъ գ. ա. հաշուայարդար, պարտապան (որից դրամ են պահանջում յօգուտ պարտատէրերի)։

Ликвидаціо́нный ած. հաշուայարդարութեան, հաշուաւարտման։

Ликвида́ція գ. ի. հաշուայարդարութիւն, հաշուաւարտումն, աւարտումը բոլոր հաշիւների։

Ликвидорова́ть բ. ն. բոլոր հաշիւները վերջացնել, գործերն աւարտել։

Ликёрный ած. օշարակի։

Ликёръ գ. ա. օշարակ, մեղրօղի, անոյշ ըմպելի։

Ликова́ніе գ. չ. ուրախութիւն, ցնծութիւն։

Ликова́ть բ. չ. ուրախանալ, ցնծալ, գուարճանալ ‖ տօնել։

Ли́кторскій ած. նուիրակի։

Ли́кторъ գ. ա. նուիրակ, սակրաւոր՝ Հռոմի ատենակալաց։

Ликъ գ. ա. դէմք, պատկեր (սրբոց) ‖ ‖ դասք սրբոց ‖ դաս, խումբ (երգիչների)։

Ликъ-трóсъ գ. ա. պարաներից նաւատորմի (նրան աւելի ամրութիւն տալու համար)։

Лилéйный ած. բաց մանիշակագոյն։

Ли́ликъ գ. ա. սուզակ. թ.։

Ли́лія, лилéя գ. ի. շուշան. բ.։ — **крáсная**—կարմիր շուշան. — **óгненная**—հրանունկ. բ.։

Лилипýтъ, —тка գ. լիլիպուտ, աջոջ-մաջոջ, աջուջ-մաջուջ, ագոգ-մագոգ (երևակայեալ երկրի բնակիչ՝ մի բթաչափ երկարութեամբ)։

Лилóвый ած. բաց մանիշակագոյն, կարմրագոյն, կարմրակապոյտ։ — **кáмень**—թեփաքար։

Лилóвѣть բ. չ. կարմրակապոյտ դառնալ, բաց մանիշակագոյն դառնալ։

Лилóкъ գ. ա. հողամաղ, հովկուլ, այծաղխաց, այծակլկթ. թ.։

Лимáнъ գ. ա. ծովածոց, լիման։

Лимонáдный ած. լիմոնախառն օշարակի, լիմոնադի։

Лимонáдчикъ գ. ա., **—чица** գ. ի. լիմոնադ ծախող։

Лимонáдъ գ. ա. լիմոնադ, լիմոնախառն օշարակ։

Лимоніáтъ գ. ա. կաւերկաթ։

Лимóнный ած. լիմոնի, կիտրոնի ‖ լիմոնաբեր։ **—нная кислотá**—լիմոնի թթուտ։ **—нное дéрево**—լիմոնի ծառ։

Лимоннокúслая գ. ի. **соль**—կիտրատ։

Лимóнъ, —чикъ գ. ա. լիմոն, կիտրոն։

Ли́мфа գ. ի. աւիշ։

Лимфати́ческій ած. աւշային։ — **сосýдъ**—աւիշատար, աւիշաման, մամացաբեր փոտրք։

Лингви́стика գ. ի. համեմատական լեզուագիտութիւն, լեզուագիտութիւն։

Лингвисти́ческій ած. համեմատական լեզուագիտութեան, լեզուագիտութեան։

Лингви́стъ գ. ա. լեզուագէտ, լեզուաքննին։

Линевáнье գ. չ. գծելը, գծագրելը, խազելը, տողելը։

Линевáть բ. ն. գծել, խազել, տողել։

Линёванный ած. գծած, խազած, տողած։

Линéйка, —нéечка գ. ի. քանոն, տողաշար։

Линéйный ած. գծական։ **—ный корáбль**—պատերազմական մեծ նաւ։ **—ныя войскá**—պատերազմիկ զօրք։ **—ная мѣ́ра**—երկարութեան չափ։ **—ная перспекти́ва**—գծական հեռանկար, գծական հեռատեսիլ պատկեր։

Ли́нія գ. ի. գիծ ‖ լինիա (չափ երկ.) ‖ ցեղ, թուահամար ազգատոհմութեան ‖ ‖ կարգ ‖ շարք։ — **безразли́чная**—չէզոք գիծ (մագն.)։ — **визи́рная**—տեսութեան գիծ։ — **горизонтáльная**—հորիզոնական գիծ։ — **узловáя**—հանգուցական գիծ։ — **кривáя**—կոր գիծ, շեղագիծ, խոտորագիծ։ — **касáтельная**—շօշափող գիծ։ — **лóманная**—բեկեալ կամ բեկբեկեալ գիծ։ — **прямáя**—ուղիղ գիծ։ — **сѣкýщая**—հատանող գիծ։

Ли́нный ած. փետրազուրկ։

Линó գ. չ. նուրբ կտաւ։

Линови́ще գ. չ. օձի շապիկ։

Линь, — линёкъ գ. ա. տինկայ. ձ. ‖ ‖ նաւի հաստ պարան։

Ли́нька տ. **Линя́ніе.**

Линю́честь գ. ի. գունաթափութիւն, գունատութիւն։

Линю́чій ած. գոյնը թափող, գոյնը ձգող, ռանգը փոխող։

Линя́лый ած. գունաթափ, գունատ ‖ ‖ փետրաթափ, նորափետուր, մազափոխող։

Линя́ніе գ. չ. գունաթափութիւն, գունատութիւն ‖ փետրաթափութիւն, մազափոխութիւն, մազ փոխելը։

Лина́ть, по— բ. չ. գունաթափել, գոյնը թափել, գոյնը ձգել || մազը փոխել։

Ли́па գ. ի. տիլիայ, թմբի, լօրի. բ.։

Ли́пецъ գ. ա. սպիտակ մեղր || Նախնի անուն յուլիս ամսի (սլավ.)

Ли́пина, —нка գ. ի. տիլիայի փայտ։

Ли́пища գ. ի. մեծ տիլիայ։

Ли́пка գ. ի. փոքրիկ տիլիայ։

Липкій ած. մածուցիկ, մածան, կպչուն։

Ли́пкость գ. ի. մածումն, մածուցիկ լինելը, կպչունութիւն։

Ли́путь տ. **Льну́ть.**

Липня́къ, —нячёкъ գ. ա. տիլիայի անտառ։

Ли́повица գ. ի. հիւթ տիլիայի։

Ли́повый ած. տիլիայի || տիլիայից շինած։

Ли́ночка տ. **Ли́пка.**

Липу́чій տ. **Ли́пкій.**

Ли́ра գ. ի. քնար || քնար աստեղատուն **— морска́я**—ծովային մողէս։

Лирахво́стница գ. ի. քնարատուտն, քնարագի. թ.։

Лири́змъ գ. ա. պերճութիւն բանաստեղծական ոճի || աւիւն, զգայնութիւն։

Ли́рикъ գ. ա. քնարերգու, քնարերգակ, քնարահար։

Лири́ческій ած. քնարական, քնարերգական։ **—ская поэзія**—քնարերգութիւն, քնարական բանաստեղծութիւն։

Ли́рный ած. քնարի։

Лиса́ գ. ի. աղուէս || խորամանկ։

Ли́сель գ. ա. երկրորդական առագաստ նաւի։

Лисёнокъ գ. ա. աղուէսի ձագ, աղուէսի ճուտ։

Лисирова́ть, за— բ. ն. թեթև ներկել, թեթև գոյն տալ (պատկերին)։

Лиси́ца գ. ի. աղուէս։

Лиси́чій տ. **Ли́сій.**

Лиси́чка գ. ի. աղուէսիկ, փոքրիկ աղուէս։

Ли́сій ած. աղուէսի || աղուէսային։

Ли́ска գ. ի. աղուէսիկ։

Лисохво́стъ գ. ա. աղուէսագի, աղուէսի պոչ. բ.։

Листва́ գ. ի. տերևք, սաղարթալից ոստեր։

Ли́ственница գ. ի. կուենի. բ.։

Ли́ственничный ած. կուենի ծառի || կուենի ծառից շինած։

Ли́ственный ած. տերևի || տերևազարդ, տերևոտ, տերևալից, սաղարթալից։

Ли́ствень տ. **Ли́ственница.**

Листвене́ть, об— բ. չ. տերևներով ծածկուել։

Лиственя́къ, листвя́къ գ. ա. անտառ կուենեաց։

Ли́ствянница գ. ի. կուենի. բ.։

Ли́стель գ. ա. քաննակ (ճարտարապետական)։

Ли́стикъ գ. ա. թերթիկ, տերևիկ։

Листи́стый ած. թերթաւոր։

Листи́ще գ. ա. մեծ տերև, խոշոր տերև։

Ли́стіе գ. չ. տերևք || տերևազարդ (ծառերի)։

Ли́стный տ. **Ли́ственный.**

Листоби́тъ գ. ա. թիթեղնագործ։

Листобо́йня գ. ի. թիթեղնոց, գործարան թիթեղի։

Листова́тый ած. թերթանման։

Листковёртка գ. ի. տերևագլոր թըրթուր։

Листо́вка գ. ի. պարուտակ։

Листо́вой ած. թիթեղնային || թիթեղանման, թերթաւոր։ **— гипсъ**—թերթաւոր գաճ, սելենուտ։

Листо́къ գ. ա. թերթ (թղթի, ևայլն) || թերթիկ, տերևիկ || օրաթերթ։

Листообра́зный ած. տերևանման, տերևաձև։

Листопаде́ніе գ. չ. տերևաթափութիւն, տերևների թափուելը։

Листопа́дъ գ. ա. տերևաթափ || Նոյեմ-

բեր ամսի հին անունը (ռուսերէն)։

Листопа́дъ տ. **Листопаде́ніе.**

Листосо́съ գ. ա. որդան կարմիր (միջատ)։

Листоцвѣтъ գ. ա. տերեւածաղիկ։

Листо́чекъ գ. ա. թերթիկ || տերեւիկ, տերեւուկ։

Листо́чный ած. տերեւի։

Листоѣдъ գ. ա. տերեւակեր որդն։

Листъ գ. ա. տերեւ, սաղարթ, փերթ (բոյսի) || թերթ (թղթի, թիթեղի եւայլն)։ — **александрі́йскій**—անձալ, սինեմէքի. բ.։ **Откры́тый листъ**—բաց հրաման։ **Охра́нный листъ**—ապահովագիր, ապահովաթուղթ։ **Исполни́тельный листъ**—կատարողական թերթ։ **Похва́льный листъ**—գովասանական թերթ։

Лися́чій տ. **Ли́сій.**

Лита́вра գ. ի. թմբուկ (հեծելազօրաց)։

Лита́врщикъ գ. ա. թմբկահար։

Лите́йня ած. գ. ի. ձուլարան։ — **для бомбъ**—ռմբարան։

Лите́йный ած. ձուլելի, ձուլուող։

Лите́йщикъ գ. ա. ձուլող, ձուլիչ։

Лите́йщичій ած. ձուլողի, ձուլիչի։

Ли́тера գ. ի. տառ || տպագրական տառերի տեսակները || նշան, նշանագիր։

Литера́торъ գ. ա. մատենագիր, գրագէտ, գրականական անձն։

Литерато́рскій ած. մատենագրի։

Литерату́ра գ. ի. գրականութիւն, դպրութիւն։

Литерату́рный ած. գրականական, գրական։

Ли́тикъ գ. ա. կեղծ ակն (քար)։

Лити́на գ. ի., **лити́нъ** գ. ա. լիթիոն, լիթիում (մետաղ)։

Ли́тій գ. ա. լիթիումի, լիթիոնի։

Литі́я գ. ի. հոգեհանգիստ, հոգոց (աղօթք)։

Литографирова́ніе գ. չ. վիմագրելը։

Литографирова́ть, на— բ. ն. վիմագրել։

Литографиро́ванный ած. վիմագրուած, վիմագրած։

Литографи́ческій ած. վիմագրական։

Литогра́фія գ. ի. վիմագրութիւն, քարագրութիւն || արուեստանոց վիմագրութեան։

Литогра́фъ գ. ա. վիմագիր, վիմագրող, վիմանկարիչ։

Литологи́ческій ած. քարաբանական։

Литоло́гія գ. ի. քարաբանութիւն, քարագիտութիւն (մասն հանքաբանութեան)։

Литоло́гъ գ. ա. քարաբան, քարագէտ, հմուտ քարագիտութեան։

Лито́нья գ. ի. երրորդ ստամոքս, որոճող կենդանեաց։

Литото́мъ գ. ա. քարահերձ, քարահան գործիք։

Литотрити́ческій ած. քարաբեկ, քարահալ (դեղ միզափամփշտի եւայլն)։

Литотри́торъ գ. ա. քարաբեկ գործիք (վիրաբուժների)։

Литотри́тія գ. ի. քարբեկութիւն (միզաքարի)։

Литофи́тъ գ. ա. քարատունկ (ծովային բոյս)։

Литохро́мія գ. ի. գունատիպ վիմանկարչութիւն։

Литрова́ть բ. ն. թորելով մաքրել, զտել։

Литръ գ. ա. լիտր (չափ ծանրութեան, ծաւալի)։

Литурги́ческій ած. պատարագի արարողութեան։

Литургі́я գ. ի. պատարագի արարողութիւն, պատարագ։

Лить բ. ն. լցնել, հեղուլ, հոսեցնել || ձուլել։ **—ся** բ. ա. հոսել, կաթել || տեղալ, թափել։

Литьё գ. չ. լցնելը, հեղանելը, || ձուլելը։

Лифный ած. զգեստի միջաց։
Лифъ գ. ա. զգեստի մէջք։
Лихачъ գ. ա. քաջ, ղօչաղ ‖ կառապան։
Лихва գ. ի. վաշխ, անիրաւ տոկոսիք։ **Воздать съ лихвою**—աւելիով, շահով փոխարինել։
Лихвенный ած. վաշխառուական, աւելորդ։
Лихо մ. չարութեամբ, վատութեամբ։
Лихо մ. ժրութեամբ, ղօչաղութեամբ ‖ ‖ չարութեամբ, վատութեամբ։
Лихадатель գ. ա., **—льница** գ. ի. կաշառատու։
Лиходательство գ. չ. կաշառատուութիւն։
Лиходѣй, —йка գ. չարակամ, թշնամի։
Ликодѣйный ած. թշնամութեան, չարագործութեան։
Лиходѣйскій ած. չար, թշնամական։
Лиходѣйство գ. չ. չարագործութիւն, թշնամութիւն։
Лиходѣйствовать բ. չ. չարութիւն անել, թշնամութիւն անել։
Лихой ած. չար, վատ ‖ քաջ, ղօչաղ։
Лихоимецъ գ. ա. վաշխառու ‖ կաշառառու, կաշառակեր։
Лихоимный, —мственный ած. վաշխառուական։
Лихоимство գ. չ. վաշխառութիւն ‖ ‖ կաշառակերութիւն։
Лихоимствовать բ. չ. վաշխառութիւն անել ‖ կաշառակերութիւն անել։
Лихоимщикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. վաշխառու։
Лихоманка գ. ի. տենդ։
Лихорадка գ. ի. տենդ, դող։ — **перемежающаяся**—ընդհատ ջերմ։ — **безпрерывная**—յարաջերմ։ — **изнурительная**—ծիւրիչ տենդ։
Лихорадочный ած. տենդային ‖ տենդահար, ջերմաւոր։ — **пароксизмъ**—տենդակէտ։ — **ознобъ**—տենդային սարսուռ։ — **жаръ**—ջերմատենդ։
Лихость գ. ի. չարասրտութիւն, չարութիւն, դաժանութիւն։
Лихошёрстный ած. չար, չարաճճի (շուն)։
Лицё, лицо գ. չ. երես, դէմք ‖ անձն, անձնաւորութիւն, մարդ ‖ կողմ, տեսիլ, մակերեւոյթ։
Лицевать, об— բ. ն. երեսը նորոգել, արտաքին տեսքը փոխել (զգեստի եւն.)։
Лицевой ած. արտաքին, դրսի, երեսի։ **—вая сторона**—դրսի երեսը, երեսը։
Лицедѣйка գ. ի. դերասանուհի։
Лицедѣй գ. ա. դերասան։
Лицедѣйный ած. դերասանական։
Лицедѣйственный ած. ներկայացուելիք։
Лицедѣйствіе գ. չ. դերասանութիւն ‖ ‖ դերասանութիւն անելը, ներկայացնելը։
Лицезрѣніе գ. չ. տեսութիւն, տեսիլ, դէմյանդիման (Աստուծոյ)։
Лицей գ. ա. լիցէյ, լիցէօն։
Лицейскій ած. լիցէյի, լիցէօնի։
Лицеистъ գ. ա. լիցէօնի ուսանող։
Лицемѣрить բ. չ. կեղծաւորել, երեսպաշտութիւն անել։
Лицемѣріе գ. չ., **лицемѣрность** գ. ի. կեղծաւորութիւն, երեսպաշտութիւն։
Лицемѣрно մ. կեղծաւորութեամբ, երեսպաշտութեամբ։
Лицемѣрный ած. կեղծաւոր, երեսպաշտ, մարդահաճոյ, շողոմարար։
Лицемѣрство տ. **Лицемѣріе.**
Лицемѣрствовать տ. **Лицемѣрить.**
Лицемѣръ գ. ա., **—рка** գ. ի. կեղծաւոր, երեսպաշտ (մարդ)։
Лиценціантъ գ. ա. լիցենցիատ, տիտղոս լիցէօն աւարտող ուսանողի ‖ տիտղոս գօլլօրի։
Лицеочертаніе գ. չ. երեսի գծագրութիւն, դէմքի գծագրութիւն։
Лицепріемный ած. կողմնապահ, աչառու։
Лицепріятіе գ. չ. աչառութիւն, կողմ-

նապահութիւն։

Лицепріятно մ. կողմնապահութեամբ, աչառութեամբ։

Лицепріятный ած. կողմնապահ, աչառ, կեղծաւոր։

Лицепріятствовать բ. չ. կողմնապահութիւն անել։

Лицо́ գ. չ. երես, դէմք || անձն, անձնաւորութիւն, մարդ || կողմ, տեսիլ, երևոյթ։

Лицо́вка գ. ի. երես շինելը, վերանորոգութիւն երեսի։

Лицо́вщикъ գ. ա. երեսը կամ մակերեւոյթը վերանորոգող։

Ли́чико գ. չ. դէմք, երես, փոքրիկ երես։

Личи́нка գ. ի. թրթուր, որդն, որդ։

Личи́нковый ած. **цвѣтъ**—կնճթակերպ. բ.։

Личи́нный ած. դիմակի։

Личи́ничка տ. **Личи́нка.**

Личи́шко գ. չ. տգեղ դէմք։

Личи́ще գ. չ. անճոռնի դէմք։

Ли́чно մ. անձամբ, անձամբ անձին, ինքնին, երես առ երես։

Личнóй ած. դէմքի, երեսի։ **—ны́е му́скулы**—երեսի մկանունք։

Ли́чность գ. ի. անձն, անձնաւորութիւն։ **— оригина́льная**—տիպար անձնաւորութիւն։ **— юриди́ческая**—իրաւատէր անձն։

Ли́чный ած. անձնական, անհատական || || դիմաւոր (դերանուն, բայ) **—чныя достои́нства**—անձնական արժանիք։ **—ное мѣстоиме́ніе**—անձնական դերանուն։

Лиша́вость գ. ի. որքինոտութիւն, մամռոտութիւն։

Лиша́вый, лишаева́тый ած. որքինոտ, մամռոտ։

Лишаеви́дный ած. մամռանման, որքինաձև։

Лиша́й, —шаёкъ գ. ա. որքին, որքին, քարաքոս, քարի մամուռ. բ.։

Лиша́йникъ գ. ա. որքին, մամուռ, քարաքոս. բ.։

Лиша́йный, лишайстый ած. մամռապատ, բազմորքին || որքինային։

Лиша́ть, лиши́ть բ. ն. զրկել || բառնալ, վերցնել։ **—ся** բ. ա. զրկուել, կորուսանել, կորցնել։

Лишённый ած. զրկուած, զուրկ։

Ли́шекъ, —шечекъ նւզ. գ. ա. աւելորդ, մնացորդ, մնացուածք։

Лише́ніе գ. չ. զրկելը, կորցնելը || զրկանք, կորուստ։ **— дѣ́вства**—կուսապղծութիւն։ **— правъ**—իրաւունքից զրկելը || կորուստ իրաւունքի։ **— чи́новъ и пр.** պաշտօնընկէց անելը, կարգընկէց անելը։

Лиши́ть տ. **Лиша́ть.**

Ли́шне մ. և բ. աւելորդ, շատ, չափազանց || աւելորդ է։

Ле́шній ած. աւելորդ, աւելի։

Лишь մ. հազիւ, միայն թէ, միայն || || երբ, իբրև։

Ліа́на գ. ի. պատատիչ, պատատիճ. բ.։

Ліа́ло գ. չ. կաղապար, դարբնակ։

Ліа́льный ած. ձուլելի։

Лоба́зникъ գ. ա. մեղուախոտ. բ.։

Лоба́нчикъ տ. **Лоба́нъ.**

Лоба́нъ գ. ա., **лоба́нья** գ. ի. դարաճակատ, մեծաճակատ (մարդ)։

Лоба́стый ած. մեծագլուխ, մեծաճակատ, դարաճակատ։

Лобза́ніе գ. չ. համբուրելը, ողջագուրելը, գրկախառնութիւն || համբոյր։

Лобза́ть, об— բ. ն. համբուրել, գրկախառնել, ողջագուրել։ **—ся** բ. ա. համբուրուել, գրկախառնուել։

Ло́бикъ գ. ա. ճակատիկ, ճակտիկ, պզտի ճակատ։

Лоби́ще գ. ա. մեծ ճակատ։

Лобко́вый ած. շինուած՝ կենդանեաց ճակատի մորթուց։ **—вая кость**—ցայլից ոսկր։

Ло́бный ած. ճակատի։ **—ное мѣсто—** ճակատ տեղ, կառափնատեղի, պատժատեղ։ **—ная кость—** ճակատի ոսկոր։ **—ная па́зуха—** ճակատի խոռոչ։

Лобови́на գ. ի. ճակատ, ճակտի ոսկոր։

Лобово́й ած. ճակատի։

Лобо́къ, лобо́чекъ գ. ա. ցայլից ոսկր։

Лобъ, лобо́къ, лобо́чекъ գ. ա. ճակատ։

Лобыза́ть տ. **Лобза́ть.**

Лове́цкій ած. որսկանի, թռչնորսի։

Лове́цъ գ. ա. որսկան, թռչնորս։

Лови́льный, лови́тельный ած. որսալու, բռնելու։

Лови́ть, ла́вливать բ. ն. որսալ, բռնել || ձերբակալել։ **—ся** բ. ա. որսացուել || բռնուել, ձերբակալուել։

Ло́вкій ած. յաջողակ, ճարտար || աշխոյժ, ժիր, շուտաժիր։

Ло́вко մ. ճարտարութեամբ, յաջող կերպով || շուտով, ձեռաց։

Ло́вкость գ. ի. աջողակութիւն, ճարտարութիւն, ճարպիկութիւն || ժրութիւն, արագաշարժութիւն։

Ловле́ніе գ. չ. որսալը, բռնելը || ձերբակալելը։

Ло́вленный ած. որսացած, բռնած || || ձերբակալած, բռնած։

Ло́вля գ. ի., **ловъ** գ. ա. որսալը || որս։

Лову́шка, —шечка գ. ի. թակարդ, ականատ, ցանց (որսալու)։

Ло́вчій ած. որսորդ, որսացող, որսի։

Логариѳми́ческій ած. լոգարեթմական, թուանշանական, դիպհամարական։

Логари́ѳмъ գ. ա. լոգարեթմ, թուանշանակ, դիպահամար։

Ло́гика գ. ի. տրամաբանութիւն։

Ло́гикъ գ. ա. տրամաբան։

Логи́чески մ. տրամաբանօրէն։

Логи́ческій ած. տրամաբանական։

Логи́чный ած. տրամաբանական։

Логови́на, —нка գ. ի. ձորակ։

Ло́говище, ло́гово գ. չ. կաղաղ, որջ։

Логогра́фъ գ. ա. ժամանակագիր (նախնեաց)։

Логогри́фъ գ. ա. բառակռիւ։

Логъ գ. ա. ձոր, հովիտ || անմշակ տեղ || || գետի տաշտ || վիշատենի, վիշատի ծառ։

Lоде́йный տ. **Ладе́йный.**

Ло́дка, ло́дочка գ. ի. նաւակ, մակոյկ։ **— канонéрская—** գնդակակիր նաւակ, զրահաւոր նաւակ։

Ло́дочникъ գ. ա. նաւակավար։

Ло́дочный ած. նաւակի, մակոյկի։

Лодчёнка գ. ի. վատ նաւակ։

Лоды́га, лоды́жка գ. ի. ոտքի կոճ, ոտաց կոճ։

Лоды́жечный, лоды́жный ած. ոտաց կոճի։

Лодья́ տ. **Ладья́.**

Ло́жа գ. ի. ագոյց (հրացանի) || օթեակ (թատրոնի) || ժողովատեղ (Ֆրանկմասոնների կամ Ֆարմասոնների)։

Ложби́на, —нка գ. ի. գոգ, փոս, խոռոչ || խորաձոր։

Ложби́стый ած. խոռոչաւոր, բազմափոս։

Ло́же գ. չ. անկողին, մահիճք || ծնունդ || || տաշտ գետի || **— цвѣто́чное—** ընդունարան (ծաղկի)։

Ло́жево́й ած. ագոյցի, ընի, բունի (հրացանի)։

Ложе́вье գ. չ. ձկների ձմերանոց, ծուարոց։

Ложёкъ տ. **Логъ.**

Ложеме́нтъ գ. ա. ապահով խրամատ (հրացանաձիգների)։

Ло́женный տ. **Ложево́й.**

Ложесна́ գ. ի. արգանդ, գոգ, փող արգանդի, ներքափող։

Ложецвѣ́тный, —ныя расте́нія ած. ընդունարանածաղիկ բոյսեր։

Ло́жечка գ. ի. փոքրիկ դգալ, դգալ || || սրտի դգալ, սրտի գդալ, ծայր կըր-

ծոսկրի: — ча́йная—թէյի գդալ:

Ло́жечникъ գ. ա. դըգալ շինող, գտալ շինող || ծնծղածու:

Ло́жечница գ. ի. անառակ կին:

Ло́жечный ած. դըգալի, դգալի, գտալի: —**чная трава́**—դըգալախոտ բ.:

Ложжить, вы— բ. ն. փոցնել, փորել:

Ложи́тся բ. ա. **лечь** բ. չ. պառկել, թեք ընկնել:

Ло́жка գ. ի. տարգալ, դըգալ, դգալ, գդալ:

Ложкови́дный ած. տարգալաձև, գտալի ձև ունեցող:

Ложкомо́й գ. ա., —**мо́йка** գ. ի. աման լուացող:

Ло́жникъ գ. ա. հրացանի խողով շինող:

Ло́жно մ. ստութեամբ, սուտ:

Ло́жность գ. ի. ստութիւն, կեղծութիւն:

Ло́жный ած. սուտ, կեղծ, խարդախ, մոլոր, ստապատիր, պատիր:

Ложо́къ տ. **Ложёкъ.**

Ло́жчатый ած. դգալաձև:

Ложь գ. ի. սուտ, ստութիւն, մոլութիւն, խաբէութիւն:

Лоза́, лозочка գ. ի. որթ, ճիւղ, ոստ || || ուռ, մորչ, բարունակ: — **виногра́дная**—խաղողենի, խաղողի որթն:

Ло́занъ գ. ա. զաւազանի հարուած, ուռի հարուած:

Ло́зный ած. որթի:

Лозня́къ գ. ա. փայլատանձինի. բ.:

Ло́зочка տ. **Ло́за.**

Ло́зунгъ գ. ա. նշանաբան, նշանախօս:

Ло́й գ. ա. ճարպ:

Лойа́льность գ. ի. հաւատարմութիւն:

Лойа́льный ած. հաւատարիմ:

Локализа́ція գ. ի. տեղափակում, սահմանափակում:

Локализи́ровать բ. ն. տեղափակել, սահմանափակել (պատերազմ ևայլն):

Лока́ніе գ. չ. լափելը, լիզելը:

Лока́ть, локну́ть բ. ն. լափել, լակել:

Локомоби́ль գ. ա. շոգեշարժ կառք, ետեղաշարժ:

Локомоти́въ գ. ա. շոգեկառք:

Ло́конъ գ. ա. խոպոպ (մազերի):

Локотни́къ գ. ա. յենարան (բազմոցի ևայլն):

Локотно́й ած. արմունկի:

Ло́коть, —то́къ, —то́чекъ գ. ա. արմուկն, արմունկ || կանգուն, կանգունաչափ:

Локтево́й ած. արմունկի, ծղոսկրային: —**вая кость**—ծղոսկր, արմունկի ոսկոր:

Локти́ще տ. **Ло́коть.**

Ло́маная ած. և գ. ի. կորճ (երաժշտական):

Лома́ніе գ. չ. բեկելը, կոտրելը || քանդելը || կտրելը, կոտորելը (քարերի):

Лома́ть, ла́мивать բ. ն. բեկել, կոտրել || քանդել || քակտել || հատանել, կտրել: —**ся** բ. ա. կոտրուել, կոտըրտուել || քանդուել:

Ло́манный ած. բեկբեկեալ, կոտրած, կոտրտած: —**нная ли́нія**—բեկբեկեալ գիծ, բեկեալ գիծ:

Ломба́рдный ած. գրաւատան:

Ломба́рдскій ած. գրաւատան:

Ломба́рдъ գ. ա. գրաւատուն, լոմբարդ:

Ло́мберный ած. թղթախաղի սեղանի: — **столъ**—թղթախաղի սեղան:

Ло́мберъ գ. ա. լոմբեր (խաղ):

Ломика́мень գ. ա. քարահերձ, քարբեկ. բ.:

Ломи́ть բ. ն. կոտրել, բեկանել: —**ся** բ. ա. կոտրուել:

Ло́мка գ. ի. քանդելը, քակելը, քար կտրելը || քարահանք:

Ло́мкій ած. դիւրաբեկ, բեկանուտ, կոտրուող, հեշտ կոտրուող:

Ломко́сть գ. ի. դիւրաբեկութիւն:

Ломли́вый ած. հպարտ, կոտրտուող:

Ломови́къ գ. ա. բեռնակիր ձի:

Ломово́й ած. կոտրելու, բեկբեկելու ||

|| բեռնակիր։

Ломонóсъ գ. ա. մամրիչ. բ.։

Ломóта գ. ի. յօդացաւութիւն, յօդացաւ, խոթ, ոսկրացաւ։

Ломóтный ած. յօդացաւ պատճառող, կոտրտող։

Ломóть, лóмтикъ, —тóкъ, —тóчекъ գ. ա. պատառ, կտոր։

Ломтúще տ. **Лóмоть.**

Ломъ գ. ա. բեկոր, կոտրտանք || յօդացաւ, խոթ, ցաւ || քուլունկ, քլունկ, տճ. քիւսկի։ — **въ костя́хъ**—ոսկրացաւ։ — **въ поя́сницѣ**—մէջացաւ։

Лонгиметрúческій ած. երկայնաչափական։

Лонгимéтрія գ. ի. երկայնաչափութիւն (մասն երկրաչափութեան)։

Лонлакéй գ. ա. ժամանակաւոր վարձկան սպասաւոր։

Лóно գ. չ. գոգ, ծոց, գիրկ։

Лóпаніе գ. չ. ճայթելը, պայթելը, ճեղքելը։

Лóпасть գ. ի. շեղբ, թաթ, լայն բերան (թիակի, բահի եւայլն)։

Лóпастный ած. բլթակաւոր։

Лопáта, —ка գ. ի. թի || թիակ || թիակ (ոսկոր)։

Лопáтка, —точка գ. ի. թիակ։

Лопáтникъ տ. **Землекóпъ.**

Лопáтный ած. թիակի, թիու։

Лопáтчатый ած. թաթաձեւ, թիակաձեւ։

Лопáточка տ. **Лопáтка.**

Лóпать, —пнуть բ. չ. ճեղքել, ճայթեցնել, պայթեցնել, կոտրել։ **—ся** բ. ա. ճեղքուել, ճայթել, պայթել, տրաքուել։

Лóпи գ. լոբի, լոբիայ, բ. և պտ.։

Лóпость տ. **Лóпасть.**

Лопотня́ գ. ի. ճայթումն, աղուկ։

Лопухá գ. ի. սուտ ծաղիկ, ջրծաղիկ, ծաղկիկ (հիւանդութիւն)։

Лопу́хъ, лопу́шникъ տ. **Лапу́хъ.**

Лорнéтка գ. ի., **лорнéтецъ** գ. ա. մենակնոց, փոքրիկ դիտակ։

Лордъ գ. ա. լորդ։

Лордъ-меръ գ. ա. քաղաքագլուխ (Լոնդոնի)։

Лорнéтный ած. մենակնոցի։

Лорнéтъ գ. ա. միապակի ակնոց, մենակնոց։

Лóмкъ գ. ա. փոքրիկ եղն որմզդական։

Лóсина գ. ի. եղնի մորթ։

Лосúнный ած. եղնի, որմզդական, եղջերուի։

Лóсій ած. էգ եղնի։

Лóскнуть տ. **Лоснúться.**

Лосковóй ած. փայլեցնող, փայլեցուցիչ։

Локу́тикъ տ. **Лóскутъ.**

Лоску́тникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. ցնցոտիք վաճառող, հնավաճառ || ցնցոտի հագած։

Лоску́тный ած. կտորներից, կապերտի։

Лóскутъ, —токъ, —точекъ գ. ա. շորի կտոր, փալաս || ծուէն, կտորտանք։

Лоску́тье գ. չ. ցնցոտիք։

Лоскъ գ. ա. փայլ, փայլունութիւն։

Лоснúстость գ. ի. փայլունութիւն։

Лоснúстый ած. փայլուն, փաղփաղին, փայլփլուն, շողշողուն, պլպլան։

Лоснúться բ. ա. փայլել, շողշողալ։

Лоснѣ́ть բ. չ. սկսել փայլել, սկսել շողշողալ։

Лососúна գ. ի. որագուլի միս։

Лосóсій ած. որագուլի։

Лóсось, лосóсокъ գ. ա. որագուլ, սաղմոն. ձ.։

Лось գ. ա. եղն, որմզդական եղն, Արամազդայ եղն։

Лотерéйный ած. վիճակախաղութեան։

Лотерéя գ. ի. վիճակախաղութիւն։

Лóтія գ. ի. լուտոս. բ.։

Лоткóвый ած. տփուրի || շերեփի (ալիւր հանելու)։

Лотó գ. չ. լօտօ (խաղ)։

Ло́товый *ած.* *լոտի* ‖ *կապարալարի* ‖ ‖ *լուսասի։*
Лоттере́я *տ.* **Лотере́я.**
Лотъ *գ. ար.* *լոտ, կէս ունկի* ‖ *կապարալար (ծովի խորութիւնը չափելու)* ‖ ‖ *լուսաս. բ.։*
Лоха́нища *տ.* **Лоха́нь.**
Лоха́нка *տ.* **Лоха́нь.**
Лоха́нный *ած.* *կոնքի, լականի։*
Лоха́ночка *տ.* **Лоха́нка.**
Лоха́ночный *տ.* **Лоха́нный.**
Лоха́нь *գ. ի.* *լական, կոնք* ‖ *լուացարան* ‖ *լուացուելու տեղ* ‖ *տաշտակ։*
Лохмо́тникъ *գ. ար.*, **—тница** *գ. ի.* *ցնցոտի հագած, չուլ հագած, սինքլոր։*
Лохмо́тье *գ. չ.* *ցնցոտիք, չուլ, կտորկտոր։*
Лохъ *գ. ար.* *Ճլուռ, ուռի լալական. ծռ.* ‖ ‖ *լՃի սաղմոն. Ճ.։*
Ло́ція *գ. ի.* *եզերագնտութիւն (ծովի եզերքները լաւ Ճանաչելը)։*
Ло́цманскій *ած.* *նաւավարի։*
Ло́цманъ *գ. ար.* *նաւավար, նաւուղիղ։*
Лошадёнка, —ночка *գ. ի.* *վատ ձի, անշնորք ձի։*
Лошади́ный *ած.* *ձիու, երիվարի։* **—ная му́ха**—*գոռեխ, ձիապիծակ։*
Лошади́ща *գ. ի.* *մեծ ձի, ահագին ձի։*
Лоша́дка, лоша́дочка *գ. ի.* *երիվարիկ, փոքրիկ ձի։*
Лоша́душка *գ. ի.* *լաւ ձի, նժոյգ։*
Ло́шадь *գ. ի.* *ձի, երիվար* ‖ *նժոյգ։* **— ара́бская**—*Արաբիայի նժոյգ։* **— караба́хская**—*Ղարաբաղի կամ Հայոց ձի։*
Лошако́вый *ած.* *ջորիի, ջորու։*
Лоша́къ, —ачёкъ *գ. ար.* *ջորի։*
Лошачи́ха *գ. ի.* *զամբր, էշակէս։*
Лоша́чій *ած.* *ջորու։*
Лоще́ніе *գ. չ.* *ողորկելը, փայլեցնելը, պապղացնելը։*
Лощёнка *գ. ի.* *պսպղուն, շողշողուն (կերպաս)։*

Лощи́ло, лощи́лка *գ.* *ողորկիչ, կոկիչ, փայլեցուցիչ, արծնիչ, թղթակոկ, կըտաւակոկ (գործիք)։*
Лощи́льникъ *գ. ար.*, **—ница** *գ. ի.* *ողորկող, փայլեցնող, արծնող։*
Лощи́льный *ած.* *ողորկելի, փայլեցուցիչ, արծնիչ։*
Лощи́льня *գ. ի.* *ողորկարան, արծնարան։*
Лолщи́льщикъ *գ. ար.* *ողորկող։*
Лощи́на, —нка *տ.* **Ложби́на.**
Лощи́ть *բ. ն.* *ողորկել, փայլեցնել, պըսպղուն անել, պլպլացնել։* **—ся** *բ. ար.* *ողորկուել, պսպղալ։*
Лощо́нка *տ.* **Лощёнка.**
Лубово́й *ած.* *կեղևի։*
Лубо́къ, лубо́чекъ *տ.* **Лубъ.**
Лубо́чный *ած.* *կեղևէ* ‖ *կեղևի վրայ փորուած։*
Лубъ *գ. ար.* *կեղև* ‖ *թաղանթ ծառի, ընդկեղևանք։*
Лубяно́й *տ.* **Лубо́чный.**
Лугови́на *գ. ի.* *մարգագետին։*
Лугови́ца, луго́вка *գ. ի.* *եղտիւրիկ, աղջկահաւ. թ.։*
Лугово́дство *գ. չ.* *մշակութիւն մարգագետնի։*
Лугово́й *ած.* *մարգագետնի, մարգի։*
Лугъ *գ. ար.* *մարգ, մարգագետին։*
Луда́ *գ. ի.* *ժայռ (ջրերի մէջ)։*
Луди́льный *ած.* *անագելու, կլայեկելու։*
Луди́льщикъ *գ. ար.* *կլայեկող, կլայեկչի, կլեկչի, տՃ. ղալայչի։*
Луди́ть, лу́живать *բ. ն.* *կլայեկել, անագել, ղալայել։*
Лужёный *ած.* *կլայեկած, անագած։*
Лу́жа *գ. ի.* *ջրալից փոս, ջրշեղջք։*
Лужа́йка *գ. ի.* *բացատտան, մարգագետին՝ անտառի մէջ։*
Лужа́ть *բ. չ.* *խոտով ծածկուել, կանանչով ծածկուել։*
Лужёкъ *գ. ար.* *փոքր մարգագետին։*
Луже́ніе *գ. չ.* *կլայեկելը, անագելը։*

Лужёчекъ տ. **Лужёкъ.**
Лу́жица գ. ի. փոքրիկ ջրհեղջք, ճահիճ։
Лу́жища գ. ի. մեծ ջրհեղջք, ճահիճ, մօր։
Лу́за գ. ի. քսակ գնտասեղանի։
Лузга́ գ. ի. կար (հիւսուած պարկի)։
Лузгъ գ. ա. աչքի խորշ։
Луидо́ръ գ. ա. ոսկեդրամ Փրանսացոց (20 Փրանկ)։
Лука́ գ. ի. թերութիւն, կորութիւն || || ծունկ, դարձուած, աղեղն, պտոյտ (գետի) || գունտ թամբի, ղաշ։
Лука́вецъ գ. ա., **—вица** գ. ի. խորամանկ, նենգամիտ մարդ, նենգաւոր մարդ։
Лука́вить, с— բ. չ. նենգել, խորամանկութիւն անել, խաբել։
Лука́во մ. նենգութեամբ, խորամանկութեամբ։
Лука́вство գ. չ. նենգութիւն, խորամանկութիւն, խարդախութիւն։
Лука́вый ած. նենգաւոր, խորամանկ, խարդախ, նենգամիտ, շողոմարար։
Лукова́тый ած. օձապտոյտ, մանուածապատ, ծամածուռ, խեղաթիւր։
Лу́ковица գ. ի. կոճղեղ || սոխ (բոյսի) || || կանաչ սոխ, փոքրիկ սոխ։ — **цвѣтна́я**—կոճղեղ արմատ։
Луковицеви́дный ած. սոխանման, սոխաձև։
Лу́ковичный ած. կոճղաբոյս, կաղաբոյս։ **—ныя расте́нія**—կոճղային բոյսեր։
Лу́ковка գ. ի. փոքրիկ սոխ։
Лу́ковникъ գ. ա. սոխի կարկանդակ։
Луко́вчатый տ. **Луковицеви́дный.**
Лу́ковый ած. սոխի։
Луко́шко, —шечко գ. չ. տեփուր։
Лукъ գ. ա. աղեղն || աղեղնաձև առարկայ || սոխ։ — **морско́й**—մկնասոխ, բծեծ. բ.։ — **сѣде́льный**—ղաշ։
Лумахе́лла, —ль գ. ի. խեցեկուճ (մարմարեան)։
Лумпъ գ. ա. երկրորդ տեսակի շաքար։
Луна́ գ. ի. լուսին, լուսնեակ։
Лунати́змъ գ. ա. լուսնոտութիւն, քընաշրջութիւն։
Луна́тикъ գ. ա. լուսնոտ, քնաշրջիկ, գիշերայած։
Луна́ція գ. ի. լուսնի փոփոխումն, լուսնական ամիս։
Лу́нка գ. ի. փոսիկ, փոսորակ։
Лу́нникъ գ. ա. լուսնախոտ, արութան. բ.։
Лу́нный ած. լուսնի, լուսնեակի || լուսնական, լուսնեակ, լուսնկայ, լուսնակ։
Луносѣме́нникъ գ. ա. լուսնախոտ, աբութա. բ.։
Лу́ночка գ. ի. փոսիկ, փոսորակ || || մահիկ || եղջերաձև, լուսնաձև։ — **зу́ба**—ատամնաբուն, ատամնափոս։ — **но́гти**—լուսնեակ եղունգի։
Лу́ночный ած. փոսի || փոսաւոր, փոսորակ։
Лунь գ. ա. հաւակալ բազէ. թ.։
Лу́па գ. ի. պարզխոշորացոյց, խոշորացոյց։
Лупи́нъ գ. ա. գերամաստ, թրմուզ. բ.։
Лупи́ть, лу́пливать բ. ն. կեղևել, փեճոկել, կճեպել, կպճել։ **—ся** բ. ա. կեղևուել, փեճոկուել, կպճուել։
Лупле́ніе գ. չ. կեղևելը, փեճոկելը, կպճելը։
Лу́пленый ած. կեղևուած, փեճոկած, կճեպած, կպճած։
Луска́ գ. ի. կեղև, պատեան, կճեպ (կաղնու ևայլն)։
Луто́къ, —чекъ գ. ա. դողդողդագի. թ.։
Луце́рна գ. ի. առպատ. բ.։
Лучево́й ած. ճառագայթի, շառաւիղի։ **—вая кость**—շառաւիղ ոսկոր։
Лучеза́рно մ. ճաճանչափայլ, լուսաճաճանչ, լուսափայլ։
Лучеза́рность գ. ի. լուսափայլութիւն, շողարձակութիւն, շողումն, շողակաթ։
Лучеза́рный ած. ճաճանչափայլ, լուսաճաճանչ, լուսափայլ, շողշողուն, ճաճանչաւէտ, ճաճանչագեղ, ճաճանչա-

զարդ, բազմաճաճանչ, ճառագայթարձակ, նշուլազարդ։

Лучеиспуска́ніе գ. չ. *ճառագայթացում, ճառագայթումն։* — **со́лнечное**—*ճառագայթումն արեգակնային։*

Лучёкъ գ. ա. *աղեղնակ, աղեղնիկ։*

Лу́чекъ գ. ա. *սոխուկ.* բ.։

Лучеме́ръ գ. ա. *ճառագայթաչափ (գործիք)։*

Лучеобра́зный ած. *ճառագայթաձեւ։*

Лучепреломле́ніе գ. չ. *բեկում ճառագայթի։*

Лучи́на, —нка գ. ի. *լուցկի, լուցիկ, չրայ։*

Лучи́нный ած. *լուցկիի։*

Лучи́ночка, лучи́нушка տ. **Лучи́на.**

Лучи́стый ած. *ճառագայթաւոր, ճառագայթող, լուսափայլ, ճաճանչաւոր* || || *ճառագայթաձեւ։* **—стое живо́тное**—*ճաճանչազարդ կենդանի, ճառագայթաձեւ կենդանի։* — **теплоро́дъ**—*ճառագայթող ջերմութիւն։*

Лучи́ца գ. ի. *հապար.* բ.։ — **морска́я**—*ծովային հապար.* բ.։

Лучно́й ած. *աղեղի* || *սոխի։*

Лу́чше մ. *աւելի լաւ, լաւագոյն* || *լաւ է, աւելի լաւ է, բարւոք է։*

Лу́чшій ած. *լաւագոյն, աւելի լաւ։*

Лучъ գ. ա. *ճառագայթ, ճաճանչ, նշոյլ* || *չրայ։*

Луща́ տ. **Луска́.**

Луще́ніе գ. չ. *կեղեւելը, փեճոկելը, կճեպելը։*

Лущёный ած. *կեղեւած, փեճոկած, կճեպած, կպճած։*

Лущи́на տ. **Луска́.**

Лущи́ть բ. ն. *կճեպել, կեղեւել, փեճոկել։* **—ся** բ. —. *կեղեւուել, կճեպուել։*

Лы́жа գ. ի. *հրալից փամփուշտ* || *դահուկ։*

Лы́знуть բ. չ. *խուսափել, փախչել, անյայտանալ։*

Лызо́къ գ. ա. *փախուստ, խուսափում։*

Лы́ко, лы́чко գ. չ. *կեղեւ, տիլիայ ծառի, կեղեւի մաշկ։*

Лы́ковый ած. *տիլիայի։*

Лыса́стый ած. *ճաղատ, քաչալ։*

Лы́сина գ. ի. *ճաղատութիւն* || *սպիտակ նշան (ձիու ճակատի վրայ), ղաշխա* || *նաշխ, գունաւոր։*

Лысу́нъ գ. ա. *միամեայ փոկ.* կ. || *միամեայ փոկի միս։*

Лысу́ха գ. ի. *փարփար.* թ.։

Лы́сый ած. *ճաղատ, կունտ, հերատուկ, քաչալ։*

Лысе́ть, об— բ. չ. *ճաղատել, կնտանալ, քաչալանալ։*

Лыта́ть, про— բ. չ. *ծուլանալ, գործից փախչել, պարապ-սարապ մանգալ։*

Лы́тки գ. ի. յգ. *ազդրներ։*

Лыту́нъ գ. ա., **—нья** գ. ի. *դատարկասուն, պարապ (մարդ), անգործ քարշ եկող։*

Лы́чко տ. **Лы́ко.**

Лы́чный ած. *կեղեւմաշկի, ընդկեղեւեայ։*

Ль տ. **Ли.**

Львёнокъ գ. ա. *առիւծակորիւն, կորիւն առիւծի։*

Льви́нный ած. *կորիւնի։*

Льви́ца գ. *մատակ առիւծ։*

Льви́ще գ. ա. *խոշոր առիւծ։*

Львообра́зный ած. *առիւծանման։*

Льго́та գ. ի. *արտօնութիւն* || *հարկազատութիւն։*

Льго́тить բ. ն. *հարկից ազատել, հարկազատ անել։*

Льго́тный ած. *արտօնութեան* || *արտօնաւոր։*

Льди́на, —нка գ. ի. *սառոյցի կտոր։*

Льди́нища գ. ի. *սառոյցի ահագին կտոր։*

Льди́стый ած. *սառնապատ, սառոյցով լի։*

Льдяно́й տ. **Ледяно́й.**

Льзя բ. *կարելի է։*

Льнопряди́льный ած. *վուշ մանելու։*

Льнопряди́льня գ. ի. մանարան (վուշի, քաթանի)։

Льнуть, ли́пнуть, при— բ. չ. հպել, փաղաքշել, շողոքորթել։

Льня́нка գ. ի. վայրի կտաւատ. բ.։

Льняно́й ած. կտաւէ, կտաւեղէն ‖ քաթանէ։

Льнянопряди́льный տ. **Льнопряди́льный.**

Льстецъ, льсти́вецъ գ. ա. **—вица** գ. ի. շողոքորթ, կեղծաւոր, մարդահաճոյ, փաղաքուշ, աղուալեզու ‖ խաբող (մարդ)։

Льсти́вный տ. **Льсти́вый.**

Льсти́во մ. շողոքորթութեամբ, կեղծաւորութեամբ, աղերսաբար։

Льсти́вость գ. ի. շողոքորթութիւն, կեղծաւորութիւն։

Льсти́вый ած. կեղծաւոր, շողոքորթ, փաղաքշող, քծնաբան, շողմող։

Льсти́тель տ. **Льстецъ.**

Льсти́тельный տ. **Льсти́вый.**

Льсти́ть բ. չ. շողոքորթել, շողոմել, կեղծաւորութիւն անել։ **—ся** բ. ա. ինքն իրան շողոքորթել, ինքն իրան յուսադրել։

Льще́ніе տ. **Лесть.**

Лья́ло գ. չ. մոմի կաղապար։

Лья́ма գ. ի. լամա, այծուղտ. կ.։

Лѣвизна́ գ. ի. ձախ կողմ։

Лѣвша գ. ի. ձախ ձեռք ‖ ձախլիկ։

Лѣвша́къ գ. ա. ձախլիկ մարդ։

Лѣвый ած. ձախ, ձախ կողմի։

Лѣзть բ. չ. վեր ելնել, բարձրանալ, մագլցել, մագլցելով ելնել ‖ իջնել ‖ ‖ թափուել, դուրս գալ ‖ բռնի մտնել։

Лѣка́рка գ. ի. բժշկի օգնականուհի։

Лѣка́рскій ած. բժշկի։

Лѣка́рственный ած. դեղի, դեղաջրի։

Лѣка́рство գ. չ. դեղ, դեղաջուր, բժշկանք։

Лѣкарь գ. ա. բժիշկ, բժշկի օգնական։

Лѣни́вецъ գ. ա. ծոյլ մարդ, գործատեաց, գործից փախչող ‖ յամրագնաց. կ.։

Лѣни́вица գ. ի. ծոյլ կին։

Лѣни́во մ. ծուլութեամբ։

Лѣни́вость տ. **Лѣность.**

Лѣни́вчикъ տ. **Лѣни́вецъ.**

Лѣни́вый ած. ծոյլ, յոյլ, հեղգ, պղերգ, գործատեաց, գործից փախչող։

Лѣни́ть բ. ն. ծուլացնել, ծուլութեան սովորացնել։ **—ся** բ. ա. ծուլանալ։

Лѣностный ած. ծուլութեան ‖ ծոյլ։

Лѣность գ. ի. ծուլութիւն, հեղգութիւն։

Лѣнтя́й գ. ա., **—тя́йка** գ. ի. ծոյլ մարդ։

Лѣнь գ. ի. ծուլութիւն։

Лѣнь մ. ծուլութեան պատճառով։

Лѣпи́льщикъ գ. ա. կաղապար շինող, կաղապար ձուլող։

Лѣпи́ть, с— բ. ն. ծեփել, կպցնել ‖ ‖ ծեփելով շինել։ **—ся** բ. ա. ծեփուել։

Лѣпка գ. ի. ծեփելը, կաւից ծեփելը։

Лѣпкій ած. մածուցիկ, կպչուն, ծեփուող։

Лѣпкость գ. ի. կպչունութիւն, մածուցիկ լինելը։

Лѣпле́ніе տ. **Лѣпка.**

Лѣпно́й ած. ծեփելով շինուած։

Лѣпови́дный ած. գեղեցիկ, լաւ։

Лѣпота́ գ. ի. գեղեցկութիւն, վայելչութիւն, նրբութիւն:

Лѣпщи́къ գ. ա. կաղապարիչ, ծեփելով շինող, ծեփող, ծեփից բաներ շինող։

Лѣпый ած. գեղեցիկ, վայելուչ, շքեղ ‖ ‖ պատշաճ։

Лѣсенка գ. ի. փոքրիկ սանդուխք։

Лѣси́на գ. ի. բուն (բոյսերի և ծառի)։

Лѣси́стость գ. ի. անտառոտ լինելը։

Лѣси́стый ած. անտառոտ, անտառածածկ, անտառախիտ։

Лѣси́ще գ. ա. մեծ անտառ։

Лѣсникъ գ. ա. անտառապահ ‖ փայտ վաճառող։

Лѣсни́чество գ. չ. անտառապետի կացարան ‖ անտառապահութիւն։
Лѣсни́чій գ. ա. անտառապետ։
Лѣсно́й ած. անտառի, անտառային։
Лѣсобота́ника գ. ի. անտառական բուսաբանութիւն։
Лѣсова́ть բ. չ. անտառում բնակել, թափառել (որսի եւայլն համար) ‖ ‖ որս անել անտառում։
Лѣсово́децъ գ. ա. անտառ տնկող։
Лѣсово́дственный ած. անտառագիտութեան ‖ անտառային տնտեսագիտութեան։
Лѣсово́дство գ. չ. անտառագիտութիւն, անտառապահութիւն, ծառատածութիւն ‖ անտառային տնտեսագիտութիւն։
Лѣсово́дъ տ. **Лѣсово́децъ.**
Лѣсово́й ած. փայտի, անտառի, անտառային։
Лѣсовщи́къ գ. ա. անտառապահ։
Лѣсо́къ գ. ա. անտառակ։
Лѣсопи́льный ած., **—заво́дъ** փայտ կտրելու սղոցարան։
Лѣсопи́льня գ. ի. սղոցարան, փայտ կտրելու գործարան։
Лѣсопромы́шленникъ գ. ա. փայտավաճառ։
Лѣсосѣ́къ, лѣсосѣ́ка գ. անտառի կտրուող մասը։
Лѣсосѣ́чный ած. անտառի կտրուող մասի։
Лѣсохозя́инъ գ. ա. անտառատէր։
Лѣсохозя́йственный ած. անտառատիրական։
Лѣсохозя́йство գ. չ., անտառատէրութիւն։
Лѣсо́чекъ տ. **Лѣсо́къ.**
Лѣ́стница, ле́ствица գ. ի. սանդուխք, վերելակ։
Лѣ́стничный ած. սանդուխքի, վերելակի ‖ սանդխքաձեւ։

Лѣсъ գ. ա. անտառ։ — **высо́кій—** ծառանտառ։
Лѣ́тный ած. ամառի, ամառուայ ‖ ամառնային։
Лѣ́то գ. չ. ամառ։
Лѣтова́ть, за— բ. չ. ամառել, ամառն անցկացնել։
Лѣтовщи́къ գ. ա. աշխատող (միայն ամառուայ ընթացքում)։
Лѣ́то-лѣ́тенски մ. ժ. ամբողջ ամառ, բոլոր ամառուայ ընթացքում։
Лѣтописа́ніе գ. չ. ժամանակագրութիւն, տարեգրութիւն։
Лѣтописа́тель,—лѣтопи́сецъ գ. ա. ժամանակագիր, տարեգիր։
Лѣтопи́сный ած. ժամանակագրական, տարեգրական։
Лѣ́топись գ. ի. ժամանակագրութիւն, տարեգրութիւն, քրոնիկոն։
Лѣ́торасль գ. ա. տարեկան բողբոջ (ծառի)։
Лѣтосчисле́ніе գ. չ. ժամանակագրութիւն, գիտութիւն ժամանակագրութեան։
Лѣтосчисли́тель գ. ա. ժամանակագիր։
Лѣтосчисли́тельный ած. ժամանակագրական։
Лѣ́тось մ. ժ. նախընթաց ամառ, անցեալ ամառ։
Лѣ́тошній ած. նախընթաց ամառուայ։
Лѣче́бникъ գ. ա. բժշկարան (գիրք)։
Лѣче́бница գ. ի. բժշկանոց, ապաքինարան, բուժարան։ — **дарова́я—** զննարան։
Лѣче́бный ած. բժշկելու, բժշկական։
Лѣче́ніе գ. չ. բժշկութիւն, բժշկելը։
Лѣчи́ть, —чивать բ. ն. բժշկել։ **—ся** բ. ա. բժշկուել։
Лѣчёный ած. բժշկուած։
Лѣчу́ха տ. **Люце́рна.**
Лѣшій ած. այծամարդ (առասպելական), մարդագայլ։

Любвеоби́льный ած. սիրալիր, սիրալի, սիրաշատ, սիրաւէտ, սիրաշունչ, բազմագորով:

Любе́зникъ գ. ա. քաղաքավարի մարդ:

Любе́зничанье գ. չ. հաճոյանալը, քըծնելը:

Любе́зничать բ. չ. հաճոյանալ, քծնել:

Любе́зно մ. սիրելի կերպով, քաղաքավարութեամբ:

Любе́зность գ. ի. հաճոյականութիւն, մարդավարութիւն, շնորհք:

Любе́зный ած. սիրելի, սիրալիր, քաղցր, քաղցրիկ, անձկալի:

Люби́мецъ, —чикъ գ. ա. սիրելի, սիրեկան:

Люби́мица գ. ի. սիրուհի:

Люби́мый ած. սիրելի, սիրական:

Любисто́къ գ. ա. կապնդեղ. բ.:

Люби́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. սիրահար || Թատերասէր, բեմասէր: **—иску́ствъ**—գեղարուեստասէր: **— лоша́дей**—ձիաւէն: **— нау́къ**—գիտասէր:

Люби́ть բ. ն. սիրել:

Лю́бо շ. և բ. կամ, կամ թէ || սիրելի է, հաճելի է:

Любова́ться, на— բ. ա. բերկրել, հաճոյանալ:

Любови́на, —нка գ. ի. ընտիր միս (առանց ոսկի):

Любо́вишка գ. ի. սէր, տրփանք:

Любо́вникъ գ. ա. սիրական, սիրող, հոմանի, տարփաւոր:

Любо́вница գ. ի. սիրուհի, տարփուհի, տարփածու:

Любо́вничій ած. սիրեկանի:

Любо́вно մ. սիրով, բարեկամաբար:

Любо́вный ած. սիրոյ || սիրահարական, տրփական: **—ное письмо́**—սիրատոմս: **— я́блоко**—սոլղիկ. բ.: **—ный напи́токъ**—սիրադեղ:

Любо́вь գ. ի. սէր, խանդաղատանք:

Любодѣ́й, любодѣ́йный, любодѣ́йство, любодѣ́йствовать տ. **Прелюбодѣ́й и пр.**

Любозна́ніе գ. չ., **—нательность** գ. ի. հարցասիրութիւն, ուսումնասիրութիւն:

Любозна́тельный ած. ուսումնասէր, քննասէր, հարցասէր:

Любо́й ած. որևէ:

Любому́дрецъ գ. ա. իմաստասէր (մարդ):

Любому́дріе գ. չ. իմաստասիրութիւն:

Любому́дрственный ած. իմաստասիրական:

Любому́дрствовать բ. չ. իմաստասիրել:

Любому́дрый ած. իմաստասէր:

Любопы́тность գ. ի. հետաքրքրութիւն, հարցասիրութիւն, հետաքրքիր բնաւորութիւն:

Любопы́тный ած. հետաքրքիր, հետաքրքրուող, հարցասէր, քննասէր:

Любопы́тство գ. չ. հետաքրքրութիւն:

Любопы́тствовать բ. չ. հետաքրքիր լինել, հետաքրքրուել:

Любосло́віе գ. չ. լեզուասիրութիւն || || լեզուագիտութիւն:

Любосло́вный ած. լեզուագիտական:

Любосло́въ գ. ա. լեզուներ սիրող || լեզուագէտ:

Любостра́стіе գ. չ. հեշտասիրութիւն:

Любостра́стно մ. հեշտասիրութեամբ, տրփանքով:

Любостра́стный ած. հեշտասէր, ցանկասէր, տրփոտ:

Любостяжа́ніе գ. չ. շահասիրութիւն:

Любостяжа́тель գ. ա., **—ница** գ. ի. շահասէր:

Любостяжа́тельный ած. շահասիրական:

Любоче́стіе, любочести́вый տ. **Честолю́біе, честолюби́вый.**

Лю́ди գ. ա. յգ. մարդիկ, խալխ:

Лю́дность գ. ի. բազմամարդութիւն:

Лю́дный ած. բազմամարդ:

Людоу́біица տ. **Человѣкоубі́йца.**

Людоѣ́дка գ. ի. մարդակեր կին:

Людоѣ́дство գ. չ. մարդակերութիւն։
Людоѣ́дъ գ. ա. մարդակեր։
Людска́я ած. և գ. ի. ծառաների սենեակ։
Лю́дски մ. մարդկօրէն։
Людско́й ած. մարդկային։
Лю́дскость գ. ի. մարդկութիւն, մարդավարութիւն, մարդու շնորհք։
Людъ գ. ա. ու. ժողովուրդ, ցեղ, մարդիկ։
Люкъ գ. ա. իջանիւլիք, բարձրացուող դուռ (նաւի մէջ իջնելու համար), կափարիչ։
Лю́лька, лю́лечка գ. ի. օրրոցք, օրօրան, օրօրոց, կախօրոցք։
Люлю́кать, у— բ. ն. օրօրել, օրոր ասել։
Люне́тъ գ. ա. ամբարտակ (բերդի դըրսեւում)։
Люпи́нъ գ. ա. գերամաստ. բ.։
Лю́стра գ. ի. Ճար, ջահ բազմատեղեան։
Люстрато́ръ գ. ա. ջահերի վերակացու։
Люстра́ція գ. ի. հսկողութիւն ջահերի։
Люстри́новый ած. լիւստրինից կարած։
Люстри́нъ գ. ա. լիւստրին (գործուած)։
Лю́тенный ած. վինի։
Лю́тенщикъ գ. ա. վինածու։
Лютерани́нъ գ. ա. —ра́нка գ. ի. լուլուտերական։
Люти́ковыя ած. յգ. расте́нія—եղածաղիկ բոյսեր։
Лю́тикъ գ. ա. ընձախոտ, հաւուց բոյս, եղածաղիկ. բ.։ — ви́лларса—խառածաղիկ, խոռածաղիկ. բ.։
Лютни́стъ գ. ա. վինածու։
Лю́тня գ. ի. վին (նուագարան)։
Лю́то մ. կատաղութեամբ, ամեհաբար։
Лю́тость գ. ի. կատաղութիւն, դժնէութիւն, ամեհութիւն։
Лю́тый ած. կատաղի, դաժան, ամեհի, արիւնախանձ, արիւնկզակ, արիւնարբու, ժանտաժուտ։
Лютѣ́ть բ. չ. կատաղել, դաժանանալ։
Люце́рна գ. ի. մարգառոյտ, մարգական առւոյտ. բ.։
Ляга́вый ած. —вая соба́ка—որսորդշուն (հոտ առնելով գտնող)։
Ляга́ніе գ. չ. աքացելը, քացի տալը։
Ляга́ть, лягну́ть բ. ն. —ся բ. ա. աքացել, քացի տալ։
Ля́гва գ. ի. ծովագորտ. ձ.։
Ляглúвый ած. քացի տուող, քացոտ։
Лягну́ть տ. Ляга́ть.
Лягу́ха գ. ի. գորտ։
Лягушёнокъ գ. ա. գորտի ձագ։
Лягу́шечій ած. գորտի։
Лягу́шечка գ. ի. գորտիկ։
Лягу́шка գ. ի. գորտ։ — древе́сная—ծառասէր գորտ։ — зеле́ная—կանաչ գ.։ — морска́я—ծովագորտ. ձ.։ — рѣчна́я—ջրի կամ հասարակ գ.։
Лягушкообра́зный ած. գորտանման։
Ля́да, ляди́на գ. ի. մատաղատունկ ծառաստան։
Ляда́щій ած. վատ, անպիտան։
Лядве́йный ած. ազդրի, բուտի։
Ля́двенецъ գ. ա. լօտոս. բ.։
Ля́двея, ля́жка, ля́шка գ. ի. ազդր, զիստ, բարձ, երանք, ճուռ, բուտ։
Ляди́нный ած. ծառաստանի։
Ляду́нка տ. Ладу́нка.
Лядъ գ. ա. դժբախտութիւն։
Ля́ка տ. Переля́ка.
Ля́мка գ. ի. լուծ, լանջափոկ։
Ля́мочникъ գ. ա. բուրլակ, լուծ քաշող մարդ (Ռուսիայում)։
Ля́мочный ած. լանջափոկի։
Ля́пать, ля́пнуть բ. ն. ժ. զըխկացնել, դխկացնել, զխկացնել։ —ся բ. ա. զխկալ։
Ля́пись գ. ի. լրջաքար, խարիչ քար։
Ля́сы գ. ի. յգ. դատարկախօսութիւն։
Ля́шка, ля́шечка գ. ի. ազդր, զիստ, բարձ, երանք, ճուռ, բուտ։
Ля́ща գ. ի. ոսպ։
Ля́щникъ գ. ա. ոսպնաբոյս։

M.

Мавзолéй գ. ա. շիրիմ, դամբարան, մահարձան։

Мавръ գ. ա. մաւրիտանացի։

Магази́нный ած. վաճառասենեակի, կրպակի ‖

Магази́нщикъ գ. ա. —**щица** գ. ի. վաճառանոցի տէր։

Магази́нъ գ. ա. վաճառասենեակ, վաճառանոց, կրպակ, խանութ։

Магары́чный ած. ընծայի, նուէրի։

Магары́чъ գ. ա. ընծայ, նուէր, ձէթուէթելիկ։

Магермáнъ գ. ա. գրտնակ (մեղրամոմ շինելու)։

Маги́змъ գ. ա. մոգութիւն։

Мáгикъ գ. ա. մոգ։

Маги́стерскій ած. մագիստրոսական։

Маги́стерство գ. չ. մագիստրոսութիւն։

Магистрáтскій ած. քաղաքային վարչութեան։

Магистрáтъ գ. ա. քաղաքային վարչութիւն։

Маги́стръ գ. ա. մագիստրոս (ուսումնական աստիճան 2-դ կարգի)։

Маги́ческій ած. մոգական, դիւթական։

Мáгія գ. ի. մոգութիւն, դիւթութիւն։

Магнáтскій ած. մեծատոհմ։

Магнáтъ գ. ա. մեծատոհմ անձն, վրգուրկ, վկլուկ։

Магнéзія գ. ի. դառնիճ հող, դառնահող։

Магнезіáльный ած. դառնիճախառն։

Магнетизёрскій ած. մագնիսացնողի, կենդանական մագնիսականութիւն հաղորդողի։

Магнетизéрство գ. չ. մագնիսացում, արուեստ, կենդանական մագնիսականութիւն հաղորդելու։

Магнетизёръ գ. ա. կենդանական մագնիս հաղորդող։

Магнетизи́ровать բ. ն. կենդանական մագնիսականութեամբ ներգործել։

Магнети́змъ գ. ա. մագնիսականութիւն, մագնիսական զօրութիւն։

Магнети́ческій ած. մագնիսական։

Магни́тецъ գ. ա. փոքր մագնիս։

Магни́тить, на— բ. ն. մագնիսացնել։

Магни́ченный, на— ած. մագնիսացրած, մագնիսացած։

Магни́тный ած. մագնիսի, մագնիսական։ —**тная жи́дкость**—մագնիսական հեղանիւթ կամ հեղուկ։ — **систéма**—մագնիսէ խուրձ։ — **стрѣлá**—մագնիսական սլաք, մագնիսական ասեղ։ —**тный меридіáнъ**—մ. միջօրէական։ — **эквáторъ**—մ. հասարակած։ — **я́корь**—մ. պահանգք։

Магни́тъ գ. ա. մագնիս, մագնիսաքար, ժառաստ։ — **естéственный**—բնական մագնիս։

Мáгній գ. ա. մագնիոն։

Магнóлія գ. ի. մանօլիա. բ.։

Магометáнинъ գ. ա., —**тáнка** գ. ի. մահմետական, մահմետի հետեւող։

Магометáнскій ած. մահմետական։

Магометáнство գ. չ. մահմետականութիւն։

Магъ գ. ա. մոգ։

Мадáмъ գ. ի. տիկին, տիրուհի։

Мадемуазéль գ. ի. օրիորդ։

Мадóнна գ. ի. Աստուածամօր պատկեր։

Мадрепóръ գ. ա. քարամայր, աստեղաքուստ, աստղակերպ կորագխոն։

Мадригáлъ գ. ա. կարճիկ, սէրերգ,

քծնաբանութիւն։
Маеpáновый ած. մարեմի։
Маеpáнъ գ. ա. մարեմ, հերակլեան ղուլիբակ, մարզանգօշ. բ.։ — **кошáчiй**— ալևորեակ, ծերոց դաղձ. բ.։
Маéстро գ. ա. նուագայարդար, մեծ երաժիշտ։
Маетá տ. **Маятá.**
Мáетникъ տ. **Мая́тникъ.**
Мáетность գ. ի. հող, գետին, կալուածք, ժառանգական կալուածք։
Мажóрный ած. խստաձայնի։
Мажóръ գ. ա. խստաձայն։
Мáзаница տ. **Мáзанка.**
Мáзанiе տ. **Мáзка.**
Мáзанка գ. ի. սուաղած խրճիթ (փայտաշէն կամ եղեգնաշէն)։
Мáзаночный ած. խրճիթի։
Мáзаный ած. ծեփուած, սուաղած, քըսուած։
Мáзать, мáзывать, мазнýть բ. ն. քըսել, ծեփել, սուաղել։ **—ся** բ. ա. քըսուել, ծեփուել։
Мáзанный ած. քսուած, ծեփուած, սուաղած։
Мази́лка գ. ի. մեծ վրձին, փուշա ‖ ‖ քսող, ներկող, ծեփող։
Мази́льный ած. քսելու, ծեփելու։
Мази́льщикъ գ. ա. վրձինով քսող։
Мáзка գ. ի. քսելը ‖ քսուածք, ծեփ։
Мазнýть տ. **Мáзать.**
Мазýрикъ գ. ա. գրպանահատ, ջիբգիր, ջիբ կտրող ‖ խաղագրուժ։
Мазýрка գ. ի. մազուրկա (պար)։
Мазýрочный ած. մազուրկայի։
Мазýтъ գ. ա. կշայ, ղաթրան։
Мазъ, мáзикъ գ. ա. աւելուած (խաղի մէջ)։
Мазь գ. ի. օծանելիք, քսելու դեղ։
Май գ. ա. մայիս (ամիս)։
Майдáнъ գ. ա. հրապարակ, մեյդան, մայտան։
Мáйка գ. ի. (**майскiй жукъ**)—բուն մարերի, մայիսեայ բզէզ (ժեջոր)։
Мáйна տ. **Ледокóльня.**
Мáйскiй ած. մայիսի, մայիսեայ,՛ մայիսեան։ — **жукъ**—բուն մարերի (ժեջոր)։
Мáисовый ած. եգիպտացորենի, սիմինդրի ‖ եգիպտացորենից շինած։
Мáисъ գ. ա. եգիպտացորեն, սիմինդր։
Мáiй տ. **Май.**
Маiорáнъ, майорáнъ տ. **Маерáнъ.**
Маiорáтный, маiорáтскiй ած. անդրանկաժառանգութեան ‖ գլխաւոր ժառանգական։
Маiорáтъ գ. ա. անդրանիկ ժառանգ, գլխաւոր ժառանգ ‖ անդրանկաժառանգութիւն։
Маióрскiй ած. մայորի։
Маióрство գ. չ. մայորութիւն (զինուորական աստիճան 8-րորդ կարգի)։
Маióрша գ. ի. մայորի կին։
Маióръ գ. ա. մայոր։
Макáльный ած. թաթախելու, թըրջելու։
Макáнiе գ. չ. թաթախելը, թրջելը։
Макарóнный ած. դդմաճի ‖ դդմաճէ, մակարոնից շինած։
Макарóнщикъ գ. ա. մակարոն-շինող։
Макарóны գ. ա. յգ. դդմաճ, մակարոն։
Макáть, мáкивать, макнýть բ. ն. թաթախել, թրջել։ **—ся** բ. ա. թաթախուել։
Мáканный ած. թաթախուած։
Маккiавели́змъ գ. ա. մաքքիավելլութիւն, նենգաւոր քաղաքականութիւն, որոմնացանութիւն՝ հակառակորդների մէջ։
Маккiавелити́ческiй ած. մաքքիավելեան, նենգաւոր, խորամանկ։
Маккiавели́стъ գ. ա. հետևող մաքքիավելլութեան, նենգաւոր քաղաքագէտ։
Мáклерить բ. չ. միջնորդութեամբ պարապել, դալալութիւն անել։
Мáклерскiй ած. միջնորդի, դալալի։

Ма́клерство գ. չ. *միջնորդութիւն, դալալութիւն։*

Ма́клеръ գ. ա. *միջնորդ (առուտուրի մէջ), դալալ։*

Макну́ть տ. **Мака́ть.**

Ма́ковица տ. **Ма́ковка.**

Ма́ковичный ած. *խաշխաշի ‖ խաշխաշի գլխի։*

Ма́ковка գ. ի. *խաշխաշ, մեկոն. բ. ‖ ‖ սկաւառակ, գագաթ, կատար։*

Ма́ковникъ, —ничекъ գ. ա. *խաշխաշի տունկ։*

Ма́ковый ած. *խաշխաշի ‖ խաշխաշից շինած։* — **сокъ (засушённый)**—*մեկոնիոն։* —**выя расте́нія**—*մեկոններ։*

Макре́ль գ. ի. *թիւնիկ. ձ.։*

Макроцефа́лъ գ. ա. *երկայնագլուխ (մարդ)։*

Макулату́ра գ. ի. *տպագրած սեւաթերթ (անմաքուր թերթ)։*

Макулату́рный ած. *տպագրած սեւաթերթի։*

Маку́ша, —шка, —шечка գ. ի. *կատար, գագաթ։*

Макъ գ. ա. *խաշխաշ, մեկոն. բ.։* — **самосѣ́йка**—*հարսնուկ, լեռնցի խաշխաշ։* — **кавка́зскій**—*վայրի կակաչ։*

Мала́га գ. ի. *մալագայի գինի։*

Малази́ва գ. ի. *դալ։*

Малакі́я գ. ի. *օնանականութիւն, մարմնաշարժութիւն։*

Малакосте́озъ գ. ա. *փափկացում ոսկրների։*

Малаха́й, —ха́йчикъ գ. ա. *ձեռն ու ոտք շարժելով ման եկող ‖ դանդալաղ։*

Малахи́товый ած. *դահանակից շինած։*

Малахи́тъ գ. ա. *դահանակ, մալաքետ (քար)։*

Малева́льный ած. *նկարելու։*

Малева́ніе գ. չ., **малёвка** գ. ի. *նկարելը։*

Малёванный, на— ած. *նկարուած։*

Малева́ть, на— բ. ն. *նկարել։* —**ся** բ. ա. *նկարուել։*

Ма́ленькій ած. *փոքրիկ, փոքր։*

Мале́нько մ. *սակաւ։*

Малёхонекъ գ. ա. *խիստ փոքր, պստլիկ։*

Малёхонько մ. *շատ քիչ, խիստ սակաւ։*

Ма́лецъ տ. **Ма́льчикъ.**

Мализна́ տ. **Ма́лость.**

Мали́къ գ. ա. *հետք (ձիւնի կամ աւազի վրայ)։*

Мали́на գ. ի. *արքայամոր, մալինա։*

Мали́нникъ գ. ա. *արքայամորի թուփ, մորենի։*

Мали́нный ած. *արքայամորից շինած։*

Мали́новка գ. ի. *արքայամորու օշարակ ‖ թուխկատար, գորշ մորեկան. թ.։*

Мали́новый ած. *վարդագոյն, շիկակարմիր։*

Ма́лка գ. ի. *ձեւոց, գնայ, անկիւնաչափ (ատաղձագործի)։*

Ма́ло մ. և բ. *քիչ, սակաւ, սակաւիկ ‖ ‖ փոքր է, սակաւ է։*

Мало́ва́жность գ. ի. *աննշանակութիւն, աննշան լինելը։*

Ма́ловажно մ. և բ. *աննշան ‖ աննշան է։*

Малова́жный ած. *աննշան, աննշանաւոր, փոքր նշանակութիւն ունեցող։*

Малова́то մ. և բ. *սակաւիկ ‖ քիչ է։*

Малова́тость գ. ի. *փոքրութիւն, փոքրկութիւն։*

Малова́тый ած. *փոքր, փոքրկէկ։*

Малово́діе, малово́дье գ. չ. *ջրատակաւութիւն, ջրի սակաւութիւն։*

Малово́дный ած. *սակաւաջուր։*

Маловре́дный ած. *սակաւավնաս, սակաւատոյժ։*

Маловре́менно մ. *կարճատեւ, կարճօրեայ։*

Маловреме́нность գ. ի. *կարճատեւութիւն, սակաւակեցութիւն։*

Маловре́менный ած. *կարճատեւ, կարճ ժամանակեայ, սակաւաժամանակ։*

Маловѣ́ріе գ. չ. *թերահաւատութիւն։*

Маловѣрка գ. ի. *թերահաւատ կնամարդ։*
Маловѣрный ած. *թերահաւատ։*
Маловѣрство տ. **Маловѣріе.**
Маловѣръ գ. ա. *թերահաւատ մարդ։*
Маловѣсность գ. ի. *թեթևութիւն, թեթևակշռութիւն։*
Маловѣсный ած. *թեթև, թեթևակշիռ։*
Маловѣтріе գ. չ. *հանդարտութիւն օդի, քամու բացակայութիւն։*
Маловѣчность գ. ի. *սակաւակեցութիւն, կարճատևութիւն։*
Маловѣчный ած. *սակաւատև, կարճատև։*
Малоду́шіе գ. չ. *փոքրոգութիւն։*
Малоду́шничать բ. չ. *փոքրոգութիւն անել, քաջութիւնը կորցնել։*
Малоду́шно մ. *փոքրոգութեամբ։*
Малоду́шный ած. *փոքրոգի։*
Малодѣльный ած. *հեշտ, քիչ աշխատանք պահանջող։*
Ма́лое ած. և գ. չ. *քիչ, սակաւ։*
Малозна́чащій, —зна́чущій ած. *աննշան, աննշանաւոր։*
Малознachи́тельность գ. ի. *աննշանաւորութիւն, աննշան լինելը։*
Малозначи́тельный տ. **Малозна́чащій.**
Ма́лой, ма́лый ած. և գ. ա. *սպասաւոր, տղայ, փոքրիկ։*
Малоизвѣстность գ. ի. *սակաւածանօթութիւն, սակաւածանօթ լինելը։*
Малоизвѣстный ած. *սակաւածանօթ։*
Малоиму́щій ած. *չքաւոր, չունևոր։*
Малоиску́сный ած. *անշնորհք, անձեռնհաս։*
Малокро́віе գ. չ. *սակաւարիւնութիւն։*
Малокро́вный ած. *սակաւարիւն։*
Малолѣтность գ. ի. *մանկութիւն, մանկահասակ լինելը։*
Малолѣтный ած. *մանկահասակ, դեռահասակ։*
Малолѣтокъ գ. ա. *մանուկ։*
Малолѣтство տ. **Малолѣтность.**
Малолю́діе, —лю́дность գ. *սակաւամարդութիւն։*
Малолю́дный ած. *սակաւամարդ։*
Малолю́дство տ. **Малолю́діе.**
Мало-ма́льски տ. **Ма́ло.**
Малоо́пытность գ. ի. *անփորձութիւն, սակաւափորձութիւն։*
Малоо́пытный ած. *անփորձ, սակաւափորձ։*
Ма́ло-по-ма́лу տ. **Ма́ло.**
Малопомѣстный ած. *սակաւահող, քիչ կալուածք ունեցող։*
Малопри́быльность գ. ի. *սակաւաօգուտ լինելը, քիչ օգուտով լինելը։*
Малопри́быльный ած. *սակաւօգուտ, սակաւաբեր։*
Малоро́слость գ. ի. *կարճահասակ լինելը, կարճութիւն։*
Малоро́слый ած. *կարճահասակ, փոքրահասակ։*
Малосвѣдущій ած. *սակաւագէտ, քիչ գիտցող։*
Малоси́ліе գ. չ. *տկարութիւն, անզօրութիւն։*
Малоси́льный ած. *տկար, անզօր, թոյլ։*
Малосо́льный ած. *անալի, անլի։*
Малосо́чность գ. ի. *սակաւահիւթ լինելը, չորութիւն։*
Малосо́чный ած. *սակաւահիւթ, չոր։*
Ма́лость գ. ի. *սակաւութիւն, փոքրութիւն։*
Малоу́міе գ. չ. *պակասամտութիւն, կարճամտութիւն, խելքի պակասութիւն։*
Малоу́мный ած. *պակասամիտ, խելքից պակաս, ծալպակաս։*
Малоупотреби́тельность գ. ի. *սակաւ գործածական լինելը։*
Малоупотреби́тельный ած. *սակաւ գործածական։*

Малоцѣнность գ. ի. դիւրագնութիւն, սակաւագնութիւն։

Малоцѣнный ած. դիւրագին, սակաւագին։

Малочи́сленность գ. ի. սակաւաթիւ լինելը։

Малочи́сленный ած. սակաւաթիւ։

Малоѣзженный ած. սակաւամարդ, քիչ հեծած։

Малу́ха գ. ի. գերդաստանի փոքրը (եղբայր կամ քոյր), տան փոքրը։

Ма́лый, ма́ленькій ած. փոքր, փոքրիկ, սակաւ։

Малы́шъ գ. ա. երեխայ, փոքրիկ։

Ма́льва գ. ի. մոլոշ, բաղրջուկ, փիփերթ. բ.։

Мальга́ գ. ի. երեխայ || ձկնիկ։

Ма́льта գ. ի. սև ձիւթ || կուպր։

Ма́льха́нщикъ գ. ա. կախարդ, խարդախ։

Мальха́нъ գ. ա. ոչխար։

Ма́льчикъ գ. ա. մանուկ, մանկիկ, տղայիկ, մանչուկ, տղայ, պատանի || || սպասաւոր, ծառայ։

Мальчи́шка գ. ա. անպիտան տղայ։

Мальчу́га, —чуга́нъ գ. ա. խաղակ, չար տղայ, չարաճճիկ։

Малѣ́ть բ. չ. փոքրանալ, պակասել, սակաւանալ։

Малю́тка, —точка գ. ը. երեխայ, մանուկ, մանկիկ, մատաղ տղայ։

Маля́вка գ. ի. փոքրիկ ձկներ։

Маляри́ха գ. ի. նախշքար կին || նախըշքարի կին։

Маля́рный, маля́рскій ած. նախշքարի, ներկարարի։

Маля́рство գ. չ. նախշքարութիւն, հասարակ ներկարչութիւն։

Маля́ръ գ. ա. նախշքար, հասարակ ներկարիչ։

Ма́ма գ. ի. մայրիկ || ծծմայր։

Ма́менька գ. ի. մայրիկ, սիրելի մայրիկ։

Мамзе́ль գ. ի. ժ. օրիորդ || վարժուհի։

Ма́мка գ. ի. ծծմայր։

Ма́ммонтовый ած. մամոնտի։

Маммо́нта գ. ա. մամոնտ, մամմութ (ջրհեղեղեան փիղ)։

Мамо́на գ. ի. մամոնայ, փող, հարստութիւն։

Мамо́нъ գ. ա. ժ. ստամոքս, փոր։

Маму́ль գ. ի. վայրի կատու։

Маму́ра գ. ի. հիւսիսային արքայամորի։

Ма́мушка տ. **Ма́мка.**

Ма́на տ. **Прима́нка.**

Мандари́нскій ած. մանդարինի || նումայի։

Мандари́нъ գ. ա. մանդարին, պաշտօնեայ չինացոց || մանկլեան նարինջ, նումայ։

Мандоли́на գ. ի. փանդիռն։

Мандраго́ровый ած. լոշտակի, մարդատակի։

Мандраго́ръ գ. ա. լոշտակ, մարդատակ (բոյս և արմատ)։

Манга́нецъ գ. ա. թխաքար, երկաթաքար, արջնաքար։

Маневри́ровать բ. չ. զօրքը խաղացնել

Мане́връ գ. ա. զօրախաղ։

Мане́женье գ. չ. ձիամարզութիւն, ձի վարժեցնելը։

Мане́жить բ. ն. ձի վարժեցնել, ձի մարզել։

Мане́жный ած. ձիամարզարանի, հեծելարանի։

Мане́жъ գ. ա. հեծելարան, ձիամարզարան։

Манеке́нъ գ. ա. մարդուկ, կերտուկ։

Манённый ած. կանչուած, հրապուրուած։

Мане́ра տ. **Мане́ръ.**

Мане́ристый տ. **Мане́рный.**

Мане́риться բ. ա. ձևեր անել, կոտրտուել։

Мане́рка գ. ի. ջրաման (զինուորների)։

Мане́рно մ. կոտրտուելով։

Манéрный ած. ձևերի։
Манéрочка տ. **Манéрка.**
Манéрочный ած. ջրամանի։
Манéръ գ. ա., **—нéра** գ. ի. ձև, եղանակ, շարժուածք, սովորութիւն։
Манжéта, —тка գ. ի. թևնոց, թեզանիք։
Манжéтка գ. ի. առիւծաթաթ. բ.։
Манжéтница գ. ի. թևնոց կարող։
Манжéтный ած. թևնոցի, թեզանիքի։
Мани́ть, мáнивать բ. ա. կանչել, հրապուրել։
Манифестáція գ. ի. հասարակական ցոյց (անբաւականութեան)։
Манифéстъ գ. ա. հրովարտակ || արքունի հրովարտակ։
Мани́шечный ած. կրծկալի։
Мани́шка, —шечка գ. ի. կրծկալ։
Мáніе տ. **Мановéніе.**
Мáнія գ. ի. մոլութիւն, մենամոլութիւն։
Мáнна գ. ի. մանանայ, գազպէ։ — **небéсная**—երկնային մանանայ։
Манни́тъ գ. ա. գազպենիտ։
Мáнникъ գ. ա. քարասերմ. բ.։
Мáнный ած. մանանայի։ **—ная} крупá**—հատիկ քարասերմի։
Мановéніе գ. չ. նշան (ձեռքով և այլն)։
Манóлія գ. ի. մագնոլենի. բ.։
Манóметръ գ. ա. խտաչափ, անօթաչափ, անգայտաչափ։
Мансáрдъ գ. ա. ձեղնայարկ, վերնայարկ, գամգամին։
Манти́лія գ. ի. կրկնոցակ, կանանց վերարկու։
Манти́сса գ. ի. յաւելուած (մաթեմ.)։
Мáнтія գ. ի. քղամիդ։
Мантó գ. չ. կանանց վերարկու։
Манускри́птный ած. ձեռագրի։
Манускри́птъ գ. ա. ձեռագիր (գրուածք)։
Мануфактýра գ. ի. տարազագործութիւն, ձեռագործութիւն։
Мануфактýристъ գ. ա. տարազագործ, գործարանատէր։
Мануфактýрный ած. ձեռագործական։
Манцени́лъ գ. ա. ժանտախնձորի. բ.։
Марабý գ. մարաբու. թ.։
Марáзмъ գ. ա. միրազմ, հիւծումն։
Марáль գ. ա. եղջերու, մարալ. կ.։
Марáльщикъ տ. **Марáтель.**
Марáніе գ. չ. աղտոտելը, կեղտոտելը, աղտեղելը։
Мáранный ած. կեղտոտուած, ջնջուած։
Мáратель գ. ա., **—льница** գ. ի. կեղտոտող, աղտոտող || թուղթ մրոտող։
Марáть, мáрывать բ. ն. աղտոտել, կեղտոտել, ջնջել, խարաբ անել։ **—ся** բ. ա. կեղտոտուել։
Мараски́нъ գ. ա. բալօղի, մարասքէն (օշարակ)։
Маргáй գ. ա. վագերակուզ. կ.։
Мáрганецъ գ. ա. թխաքար, լուսոյ քար։
Марганцóвный ած. թխաքարի || թխաքարէ։
Маргари́нъ գ. ա. ընամարգարիտ։ **—новая кислотá**—մարգարինական կամ մարգարտական թթուուտ։
Маргари́та, գ. ի., **маргари́тъ** գ. ա. մարգարիտ։
Маргари́тка գ. ի. մարգարտածաղիկ, զատկի ծաղիկ։
Маргари́тный ած. մարգարիտի || մարգարտէ։
Мáрево գ. չ. կրկներևոյթ, օդերևոյթ։
Марéна գ. ի. տորոն (բոյս և ներկ)։
Марéнный ած. տորոնի։
Маренови́дный ած. տորոնազգի։ **—ныя растéнія**—տորոնազգի բոյսեր։
Марзáны գ. ա. յգ. լուսանցք գրքի։
Марини́стъ գ. ա. տորոնի ներկով նկարող։
Маринóванный ած. աղած || թթու դրած։
Мариновáть, марини́ровать բ. ն. աղել (միս) || թթու դնել։
Маріонéтка գ. ի. խաղատիկին, խուճմակ (բեմի վրայ գործ դրուող)։

Ма́рка, ма́рочка գ. ի. *կեղտոտելը, աղտոտելը* || *նշան, դրոշմ* || *նամակադրոշմ։*
Маркази́товый ած. *ծծումբ երկաթէ։*
Маркази́тъ գ. ա. *ծծումբ երկաթ։*
Маркгра́фъ գ. ա. *գաւառակալ, գաւառային դատաւոր։*
Маркёръ գ. ա. *հաշուող (գնդախաղի)։*
Марки́за գ. ի. *մարկիզուհի։*
Марки́зъ գ. ա. *մարկիզ։*
Марки́зы գ. ի. յգ. *արտաքին վարագոյր լուսամտի։*
Марки́ровать բ. ն. *նշանել, նշան անել, (խաղի մէջ)։*
Маркита́нтскій ած. *միկլիտանի։*
Маркита́нтъ, —тка գ. *միկլիտան։*
Ма́ркій ած. *հեշտ աղտոտուող* || *հեշտ աղտոտող։*
Ма́ркость գ. ի. *հեշտ աղտոտուելը, աղտ վերցնելը։*
Маркшне́йдерскій ած. *ստորերկրեայ երկրաչափի։*
Маркшне́йдеръ գ. ա. *ստորերկրեայ երկրաչափ, ականաշէն երկրաչափ։*
Мармела́дъ գ. ա. *մարմելադ, շաքրով եփած պտուղ։*
Ма́рморъ տ. **Мра́моръ.**
Ма́рморный տ. **Мра́морный.**
Мародёрскій ած. *ասպատակի։*
Мародёрство գ. չ. *ասպատակութիւն։*
Мародёрствовать բ. չ. *ասպատակութիւն անել։*
Мародёръ գ. ա. *ասպատակ* || *պարենագող, փայտագող։*
Ма́рочка տ. **Марка.**
Ма́рочный ած. *նշանակի* || *նամակադրոշմի։*
Марсъ գ. ա. *դիտակ նաւի* || *Արէս՝ չաստուած պատերազմի* || *Հրատ, Փառազնոտ, Փառազնոտի, Ծկրաւորի (մոլորակ)։*
Марти́нгалъ գ. ա. **(ремень)**—*գլխափոկ։*
Ма́ртовскій ած. *մարտի։*
Мартъ գ. ա. *մարտ (ամիս)։*
Марты́шка, —шечка գ. ի. *հասարակ կապիկ, մէյմուն. կ.։*
Мару́шка գ. ի. *փնթի կին, չորեշաբեկ* || *Մարիամ, Մարան, Մարօ։*
Марципа́нъ գ. ա. *քաղցրաւենիք։*
Марціа́льный ած. *պատերազմական։* **—ныя во́ды**—*երկաթախառն (ջուր ևայլն)։*
Ма́ршалъ գ. ա. *մարաջախտ։*
Ма́ршальскій ած. *մարաջախտի։*
Ма́ршальство գ. չ. *մարաջախտութիւն։*
Маршировáніе տ. **Марширо́вка.**
Маршировáть բ. չ. *քայլել, գնալ։*
Марширо́вка գ. ի. *քայլելը, գնալը։*
Маршру́тъ գ. ա. *ցուցակ ընթացքի, նախադիծ Ճանապարհորդութեան։*
Маршъ գ. ա. *գնացք, քայլուածք* || || *քայլերգ, քայլանուագ։*
Марь գ. ի. *սագոտն. բ.։*
Марья́нникъ գ. ա. *կովացորեն. բ.։*
Масико́тъ գ. ա. *դեղնաներկ, կապարաբոռ։*
Ма́ска գ. ի. *դիմակ* || *կեղծաւորութիւն։*
Ма́скарадный ած. *դիմակահանդէսի։*
Маскара́дъ գ. ա. *դիմակահանդէս։*
Маскиро́ванный ած. *դիմակաւորուած։*
Маскирова́ть, за— բ. ն. *դիմակաւորել, ծածկել։* **—ся** բ. ա. *դիմակաւորուել, դիմակ հագնել։*
Ма́сленая տ. **Ма́сляная.**
Ма́сленикъ տ. **Ма́сляникъ.**
Маслени́стый տ. **Масляни́стый.**
Ма́сленица տ. **Ма́сляница.**
Ма́сленичный տ. **Ма́сляничный.**
Ма́сленіе գ. չ. *իւղելը, եղելը, ձիթելը։*
Маслёный ած. *իւղուած, իւղոտած, ձիթուած։*
Ма́сленка գ. ի. *իւղաման* || *ձիթաման, եղաման։*
Ма́сленый ած. *իւղով, իւղաւոր, ձէթով։*
Ма́слина գ. ի. *ձիթենի* || *ձիթապտուղ։*

Máслинный ած. ձիթենու։
Маслúстый տ. **Масляни́стый.**
Máслить, —ливать բ. ն. իւղել, իւղոտել, եղել, ձիթել։ **—ся** բ. ա. իւղուել, իւղոտուել, ձիթուել։
Máслица տ. **Máслина.**
Máслище տ. **Máсло.**
Máсличина տ. **Máслина.**
Máсличный ած. ձիթենու։ **—чное дéрево**—ձիթենի։
Máсло գ. չ. իւղ, եղ, կոգի, կարագ ‖ ձէթ։ **— жи́рное**—պարարտ եղ։ **— терпенти́нное**—բեւեկնի իւղ։ **— эфи́рное**—ցնդական եղ։ **— янтáрное**—բազմագունի ակի եղ։
Маслобóй տ. **Маслобóйщикъ.**
Маслобóйка գ. ի. խնոցի, ձձում, ծփոց։
Маслобóйный ած. եղ հարելու։
Маслобóйня գ. ի. եղատուն, խնոցի, հարելու տեղ ‖ ձիթահանք։
Маслобóйщикъ գ. ա. իւղ պատրաստող։
Маслосáхаръ գ. ա. եթերի մէջ սղկուած շաքար (երբեմն համեմունք գործածելու)։
Máсляная ած. և գ. ի. բարեկենդան։
Máсляникъ գ. ա. թնջուկ (սունկ) ‖ ‖ իւղագործ, կարագ չինող։
Масляни́стый ած. եղոտ ‖ կոգեկան։ **—тая кислотá**—կոգեկան թթուուտ։
Máсляница գ. ի. բարեկենդան։
Máсляничный ած. բարեկենդանի։
Маслянка գ. ի. իւղաման, ձիթաման (մեքենաների)։
Máсляный տ. **Máсленый.**
Масóнскій ած. մասոնական, ազատ որմնադրի, քիրամացու։
Масóнство գ. չ. ազատ որմնադրութիւն, մասոնութիւն, ֆարմասոնութիւն։
Масóнъ գ. ա. ազատ որմնադիր, ազատորմած, քիրամացի, մասոն, ֆարմասոն։
Máсса գ. ի. զանգուած ‖ նիւթ, գոյացութիւն ‖ կոյտ, շեղջ, դէզ ‖ բազմութիւն, ամբոխ։
Масси́вность գ. ի. միապաղաղ լինելը ‖ ‖ ծանրութիւն, մեծութիւն։
Масси́вный ած. միապաղաղ, միաձոյլ ‖ ‖ ծանր, ծանրակշիռ ‖ պինդ, թանձր ‖ ‖ կոպիտ։
Мастери́ть, с—, мастáчить բ. ն. սարքել, շինել։
Мастери́ца գ. ի. արհեստագէտ կին ‖ ‖ վարպետուհի։
Мастери́ще գ. ա. քաջահմուտ, վարպետ։
Мастеровáто մ. հմտութեամբ, բաւականին վարժ կերպով։
Мастеровáтый ած. բաւականին վարժ։
Мастеровóй ած. և գ. ա. բանուոր, արհեստաւոր ‖ արհեստագէտ մշակ։
Мастарскáя ած. գ. ի. արհեստանոց, գործանոց, գործարան, կազմանոց, կազմարան։
Мастерски́ մ. վարպետութեամբ, հմտութեամբ, ճարտարութեամբ։
Máстерскій ած. վարպետի։
Мастерскóй ած. վարպետի, արհեստագէտի ‖ հմուտ, ճարտար։
Мастерствó գ. չ. վարպետութիւն, ճարտարութիւն ‖ արհեստ։
Máстеръ գ. ա. արհեստապետ, վարպետ, ուստա ‖ հմուտ, ճարտար (մարդ)։
Масти́ка գ. ի. կիւ, մազտաքէ, մազտաքի։
Масти́ковый ած. մազտաքու։ **—вое дéрево**—հերձի (ծառ)։
Масти́тый ած. **стари́къ**—յարգելի, փորձառու, խելացի (ծերունի)։
Масти́тская стáрость—առողջ և երկարակեաց ծերութիւն։
Масти́хинъ գ. ա. քերիչ (լուսուած ներկերը հաւաքող)։
Масти́чный ած. մազտաքու։
Мастодóнтъ գ. ա. պտկաժանի, ստնա-

ժանի, մաստոդոնտ (ցʼջրհեղեղեան կենդանի)։
Масть գ. ի. գոյն (ձիու, խաղաթղթի) ‖ ‖ խէժ (ծառի)։
Масшта́бъ գ. ա. գծաչափ։
Матадо́ръ գ. ա. ցլասպան, ցլամարտ։
Ма́тежъ գ. ա. մուն (յղի կանանց երեսին երևցող)։
Матема́тика գ. ի. հաշուէգիտութիւն, մաթեմաթիկա։
Матема́тикъ գ. ա. հաշուագէտ, մաթեմաթիկոս։
Математи́чески մ. մաթեմաթիկապէս, մաթեմաթիկական կերպով։
Математи́ческій ած. մաթեմաթիկական։
Матереубі́йство գ. չ. մայրասպանութիւն։
Матерубі́йца գ. ի. մայրասպան։
Матери́къ գ. ա. մայր-երկիր, մայր-ցամաք։
Матери́нка գ. ի. զուիրակ. բ.։
Ма́терински մ. մայրաբար, մօր պէս։
Ма́теринскій, ма́терній ած. մօր ‖ մայրական, մայրենի։
Матеріали́змъ, матеріяли́змъ գ. ա. նիւթապաշտութիւն, ուսումն նիւթապաշտութեան։
Матеріалисти́ческій ած. նիւթապաշտական։
Матеріали́стъ գ. ա. նիւթապաշտ, նիւթակրօն։
Матеріа́льщикъ գ. ա. մթերապահ։
Матеріа́лъ, матерія́лъ գ. ա. նիւթ, մթերք։ — **горю́чій**—այրելի նիւթ։
Мате́рійца տ. **Мате́ря.**
Мате́рія գ. ի. նիւթ, գոյացութիւն ‖ ‖ նիւթ, բնաբան (ճառի կամ գրուածքի) ‖ թարախ, շարաւ ‖ կերպաս, գործուած։
Матерія́лы գ. ա. յգ. նիւթ, նիւթեղէնք, մթերք։ — **боевы́е**—ռազմամթերք։

Матеріа́льная գ. ի. մթերանոց։
Матерія́льно մ. նիւթապէս։
Матерія́льный ած. նիւթական ‖ նիւթեղէն, տարրեղէն, հողեղէն։
Ма́терникъ գ. ա. դաբատերև, հազի դեղ. բ.։
Ма́терній տ. **Ма́теринскій.**
Ма́терный ած. անպատկառ, անպարկեշտ։
Матеро́й ած. բարձրահասակ, մեծահասակ ‖ մեծ, խոշոր, քաջառողջ, ամրակազմ։
Матёрость գ. ի. մեծութիւն, խոշորութիւն ‖ չափահասութիւն։
Ма́терство գ. չ. մայրութիւն։
Мате́рчатый ած. կերպասի։
Матерщи́на գ. ի. անպիտան հայհոյանք, մօրը հայհոյելը։
Ма́терь գ. ի. մայր։
Матерѣ́ть, маторѣ́ть բ. չ. մեծանալ, խոշորանալ, զարգանալ, ամրանալ, մայրանալ, մայր դառնալ։
Ма́тица գ. ի. ձեղուն, առաստաղի գերան։
Ма́тка գ. ի. մայր ‖ թագուհի մեղուների ‖ էգ, մատակ ‖ արգանդ, զաւակատուն, համբարան։
Ма́ткинъ ած. մօր։ **—кина ду́шка**—մանուշակ։
Ма́товый ած. կիսաթափանց, անողորկ։ **—вое стекло́**—կաթնապակի։
Маторѣ́ть տ. **Матерѣ́ть.**
Ма́точка տ. **Ма́тка.**
Ма́точникъ գ. ա. արգանդ, զաւակատուն ‖ թուրինջ խոտ, պատրինջ ‖ ‖ մեղուաձագերը պահելու բոյն։
Ма́точница գ. ի. խնծաղեղ. բ.։
Ма́точный ած. արգանդի ‖ ուշաթափութեան։ **—ная трава́**—խնծաղեղ. բ.։
Матра́цникъ գ. ա., **—цница** գ. ի. ներքնակ շինող, անկողնագործ։
Матра́цный ած. ներքնակի։

Матра́цъ գ. ա. ներքնակ, անկողնոց, մահիճք, մինտէր, դօշակ։

Матри́кула գ. ի. ցուցակ (ազնուական տոհմերի)։

Матри́ца գ. ի. նախատիպ, մայր-տառ։

Матро́зскій, матро́сскій ած. նաւաստիի։

Матро́съ, матро́зъ գ. ա. նաւաստի։

Мату́ха գ. ի. քած աղջ (քօթօթներով)։

Ма́тушка գ. ի. մայրիկ։

Ма́тушкинъ ած. մօր || մայրական։

Матъ գ. ա. նսեմութիւն, աղօտութիւն (մակերևութի) || վերջ, կորուստ (սատրինջ խաղի մէջ) || յետին թշուառութիւն։

Мать գ. ի. մայր, ծնող || մայրապետ։ — крёстная—քաւորկին։ —молода́я—մատաղամայր։

Мать-и-ма́чиха տ. Ма́терникъ.

Мау́ница գ. ի. հաւաղցան. բ.։

Мау́нный ած. կատուախոտի։

Мау́нъ գ. ա. կատուախոտ. բ.։

Маха́лка գ. ի. ճանճաքշիչ։

Маха́ло գ. չ. քշիչ, հովհար, հողմհար։

Маха́льной ած. գ. ա. նշան տուող զինուոր (հրացանաձգութեան և այլ դէպքերում)։

Маха́льный ած. հովհարելու։

Маха́льце տ. Маха́ло.

Маха́ніе գ. չ. շարժելը։ — руко́ю—ձեռքը շարժելը։

Маха́ть, ма́хивать, махну́ть բ. ն. նշան տալ (ձեռքով) || շարժել || հովհարել։ —ся բ. ա. շարժուել։

Ма́хина տ. Ма́шина.

Махина́ція գ. ի. խարդախութիւն, մեքենայութիւնք։

Махи́нный տ. Маши́нный.

Махини́стъ տ. Машини́стъ.

Махну́ть տ. Маха́ть.

Махови́къ գ. ա. (махово́е колесо́)—աւագ անիւ, մեծ անիւ (մեքենաների)։

Махово́й ած. կտրող։ —вы́я пе́рья—պոչի փետուրներ, տտանիփետուր։

Махао́нъ գ. ա. մաքաոն (ճիճու)։

Ма́хомъ մ. իսկոյն, մի ակնթարթում։

Махо́рка գ. ի. մախօրկա, ստորին տեսակ ծխախոտ։

Махо́тка, ма́хотка տ. Малю́тка.

Ма́хотный տ. Кро́хотный.

Махро́вый ած. կրկնակի, բազմատերև։ —ро́вая ро́за—հազարավարդ. բ.։

Махъ գ. ա. շարժում, հարուած || ճօճում, տատանում || թև (քամուաղացի)։

Ма́ца գ. ի. թրջող բարձ (տպարանում թանաքի մէջ թաթխելով բարձով թրջում են տառերը)։

Мацерирова́ть բ. ն. կակղացնել, թրջել։

Ма́чиха գ. ի. մօրու, խորթ-մայր։

Ма́чта գ. ի. կայմ։

Мачто́вникъ գ. ա. (мачто́вый лѣсъ)—կայմի համար պիտանի փայտ, կայմացու ծառ։

Мачтовщи́къ գ. ա. կայմ շինող։

Мачто́вый, мачтово́й ած. կայմի։ —лѣсъ—կայմացու ծառ։

Ма́шина, маши́на գ. ի. մեքենայ։ —Адву́дова—ադվուդեան մ.։ — пневмати́ческая—օդահան մ.։ — сгусти́тельная—խտացուցիչ մ.։ — электро́-магни́тная—ելեկտրամագնիսական մ.։ — проста́я—պարզ մ. — центробѣжная—կենդրոնախոյս մ.։

Машина́льно մ. մեքենայաբար, անգիտակցաբար։

Машина́льный ած. մեքենայական։

Машини́стъ գ. ա. մեքենահնար || մեքենայավար։

Маши́нка գ. ի. փոքր մեքենայ։

Маши́нный ած. մեքենայի || մեքենայով (շինուած, կարուած ևայլն)։

Маши́сто մ. մեծ քայլերով, մեծափայլ։

Маши́стый ած. մեծաքայլ։

Машта́бъ տ. Масшта́бъ.

Мая́къ գ. ա. փարոս, լուսաշտարակ։

Máяніе գ. չ. տանջանք, չարչարանք, նեղութիւն։

Маятá, маетá գ. ի. դժուար աշխատանք։

Мáятникъ գ. ա. Ճօճանակ։ — **простóй** —մաթեմաթիկական Ճ.։ — **слóжный** —բարդ Ճ.։ — **уравнúтельный**—փոխարինիչ, հաւասարեցուցիչ Ճ.։ — **физúческій**—Ֆիզիքական կամ բարդ Ճ.։ — **электрúческій**—ելեկտրական Ճ.։

Мáятничій ած. Ճօճանակի։

Мáятно մ. անտանելի կերպով։

Мáятность գ. ի. անտանելիութիւն։

Мáятный ած. անտանելի։

Мáять, из— բ. ն. տանջել, նեղել, չարչարել։ **—ся** բ. ա. տանջուել, նեղուել։

Мая́чить, про— բ. չ. նշան տալ, նշան անել || թօթուել (երեւալ)։

Мая́чный ած. փարոսի։

Маѳемáтика տ. **Математúка.**

Мглá գ. ի. մառախուղ, մէգ, փուս։

Мглúстый ած. մառախլապատ։

Мгновéніе գ. չ. ակնթարթ։

Мгновéнно մ. մի ակնթարթում։

Мгновéнность գ. ի. մի ակնթարթ ժամանակ, սաստիկ արագութիւն։

Мгновéнный ած. ակնթարթ, վաղանցուկ։

Мéбель գ. ի. կահ, կարասիք։

Мéбельный ած. կարասիքի։

Мéбельщикъ գ. ա. կահագործ, կարասիք շինող || կահավաճառ, կարասիք վաճառող։

Мебельщúчій ած. կահագործի || կահավաճառի։

Меблировáніе գ. չ. կահաւորելը, կարասիքով զարդարելը։

Меблировáнный ած. կահազարդ, կահաւորեալ։

Меблировáть բ. ն. կահաւորել, կարասիքով զարդարել։

Меблирóвка գ. ի. կահաւորութիւն, կարասիքով զարդարելը։

Меблирóвщикъ գ. ա. կարասիքով զարդարող։

Мегалозáвръ գ. ա. մեծամողէս (բրածոյ կենդանի)։

Мегатéрій գ. ա. մեծագազան (բրածոյ կենդ.)։

Медáль գ. ի. շքադրամ, մետալ, մեդալ։

Медальёръ, медáльщикъ գ. ա. մետալ շինող։

Медáлька գ. ի. փոքր մետալ։

Медáльный ած. շքադրամի, մետալի, մեդալի։

Медальóнъ, —нчикъ գ. ա. կրծազարդ (որի մէջ դրվում է կենդանագիր կամ փունջ մազ)։

Медáльщикъ տ. **Медальёръ.**

Медвѣ́дина գ. ի. արջի միս։

Медвѣ́дица գ. ի. քած արջ։ — **большая м.**—Մեծ Սայլ։ — **малая м.** —Փոքր Սայլ, սայլաթափք, շէշ և շամփուր (աստղեր)։

Медвѣ́дище գ. ա. խոշոր արջ։

Медвѣ́дка գ. ի. արջի մորթի, արջենի։

Медвѣ́дь գ. ա. արջ։

Медвѣжáтина տ. **Медвѣ́дина.**

Медвѣжáтникъ գ. ա. արջ խաղացնող || || արջի որսորդ։

Медвѣжёнокъ գ. ա. թոժլին, արջի քոթօթ։

Медвѣ́жина տ. **Медвѣ́дина.**

Медвѣ́жій ած. արջի || արջային։ **—жье ýхо**—խունդատ. բ.։ **—жья лáпа**—արջաթաթ, ականթ, կառն. բ.։

Мéдвяникъ տ. **Мéдвеникъ.**

Медвя́ный ած. քաղցր, մեղրահամ։ **—ная росá**—տերեւի մեղր, գազպէ։

Меделя́нка, меделя́нская собáка գ. ի. գոնչ շուն։

Медикамéнтъ տ. **Мѣкáрство.**

Мéдикъ գ. ա. բժիշկ։

Медúстый ած. մեղրոտ, մեղրալի։

Медици́на գ. ի. *բժշկականութիւն։*

Медици́нскій ած. *բժշկական։* — **журна́лъ**—*բժշկական օրագիր կամ ամսագիր։*

Медiа́нта գ. ի. *միջնոլորակ (ձայնի)։*

Медiа́торъ գ. ա. *միջնորդ։*

Ме́дiумъ գ. ա. *ոգեմիջնորդ (մեռելների ոգիների և կենդանի մարդկանց մէջ)։*

Ме́дленiе գ. չ. *դանդաղացնելը, ուշացնելը, յապաղելը։*

Ме́дленно մ. *հանդարտ, մեղմիկ, կամաց, դանդաղ, յամրընթաց, կամաց-կամաց, արտօրալով։*

Ме́дленность գ. ի. *դանդաղութիւն, ծանրաշարժութիւն, դեգերում։*

Ме́дленный ած. *դանդաղ, կամաց, ծանրաշարժ, յամր, հեզգ, յոյլ, տարտամ։*

Медли́тель գ. ա. *ուշացնող, յետաձգող, դեգերող։*

Медли́тельность տ. **Ме́дленность.**

Медли́тельный տ. **Ме́дленный.**

Ме́длить բ. չ. *յետացնել, ուշացնել, արտօրալ, յամել։*

Медоваре́нiе գ. չ. *մեղրաջուր եփելը։*

Медова́ренный, медова́рный ած. *մեղրաջուր եփելու։*

Медова́рня գ. ի. *մեղրաջրի գործարան։*

Медова́ръ գ. ա. *մեղրաջուր եփող։*

Медова́тый տ. **Меди́стый.**

Медови́къ գ. ա. *մեղրահաց ‖ մեղրաքար։*

Медови́на գ. ի. *մեղրաջուր։*

Медо́вный տ. **Медо́вый.**

Медовока́менный ած. *մեղրաքարի։*

Медо́вщикъ գ. ա. *մեղր առնող ‖ մեղր ծախող։*

Медо́вый, медово́й ած. *մեղրի։* — **мѣ́сяцъ**—*մեղրալուսին։*

Медо́къ գ. ա. *մեղր ‖ մեղօկ գինի։*

Медоно́сный ած. *մեղրաբեր։*

Медосо́съ գ. ա. *մեղրածուծ, մեղրասուն. թ.։*

Медоста́въ տ. **Медова́ръ.**

Медоточи́вый ած. *մեղրահոս։*

Медоцвѣ́тъ գ. ա. *մեղրածաղիկ։*

Меду́за գ. ի. *տակբերան (թուլատարր կենդանի)։*

Меду́ница գ. ի. *թոքաբոյս, թոքախոտ. բ.։*

Медуни́чникъ գ. ա. *ոսկեծաղիկ, թագուհի մարգաց. բ.։*

Меду́нка գ. ի. *ասպատ, մարտուոյտ. բ.։*

Мёдъ գ. ա. *մեղր ‖ մեղրաջուր (ըմպելի)։*

Межа́ գ. ի. *միջասահման (երկու արտի, երկու կալուածների)։*

Межго́рный տ. **Междуго́рный.**

Межго́рье տ. **Междуго́рье.**

Междоме́тiе գ. չ. *միջարկութիւն (քեր.)։*

Междомѣ́сячiе գ. չ. *լուսնի ծնունդ, լուսնի նորելու ժամանակ։*

Междорѣ́чiе գ. չ. *միջոց երկու գետերի, անջրպետ երկու գետերի։*

Междоу́злiе, межколѣ́нiе գ. չ. *հանգուստամէջ, երկու ծունկերի միջոց (բոյսերի)։*

Междоу́мокъ տ. **Межеу́мокъ.**

Междоусо́бица գ. ի. *ներքին երկպառակութիւն։*

Междоусо́бiе գ. չ. *ներքին երկպառակութիւն։*

Междоусо́бный ած. *ներքին երկպառակութեան։*

Междоусо́бствовать բ. չ. *ներքին երկպառակութիւն ունենալ։*

Ме́жду, межъ ն. *մէջ, մէջը։* **Ме́жду тѣмъ**—*այնինչ։*

Междубро́вiе գ. չ. *յօնքամէջ, յօնքերի մէջ։*

Междувре́менiе գ. չ. *միջոց (երկու ճօ-ճումների և այլն)։*

Междуго́рный ած. *լեռնամէջ։*

Междуго́рье գ. չ. *լեռնամէջ տարածութիւն։*

Междудѣ́йствiе գ. չ. *տեսարանամիջոց*

(*թատերախաղի*), *խաղամիջոց։*
Междукóстный *ած. ոսկրամէջ։*
Междумýскульный *ած. մսամէջ։*
Междунарóдный *ած. միջնազգային։* **—ное прáво**—*միջնազգային իրաւունք։*
Междуребёрный *ած. կողամէջ։*
Междустóлбіе *գ. չ. սիւնամէջ։*
Междустрóчіе *գ. չ. տողամէջ։*
Междустрóнный *ած. տողամիջի։*
Междуýмокъ *գ. ա. անգոյն մարդ, ոչ մի դասակարգի չպատկանող մարդ։*
Междуусóбіе *տ.* **Междоусóбіе.**
Междуцáрствіе *գ. չ. անիշխանութեան ժամանակամիջոց։*
Межевáніе *գ. չ. սահմանագրութիւն, սահմանների որոշելը, հողաչափութիւն։*
Межевáнный *ած. սահմանագրուած, սահմանը որոշած։*
Межевáть, межёвывать *բ. ն. սահմանագրել, սահմանները որոշել։*
Межёвка *տ.* **Межевáніе.**
Межевóй *ած. սահմանի* ‖ *սահմանագիր, սահմանորոշ։* — **чинóвникъ**—*սահմանորոշ պաշտօնեայ։*
Межевщи́къ *գ. ա. սահմանագիր, սահմանորոշ (պաշտօնեայ), հողաչափ, գետնաչափ։*
Межевщи́чій *ած. սահմանագրի։*
Межéнь *գ. ի. ամառնամէջ։*
Межи́на *գ. ի. անցք կամ տարածութիւն (երկու տան մէջ)։*
Межколѣ́ніе *տ.* **Междоýзліе.**
Межкóстный *տ.* **Междукóстный.**
Межребёрный *տ.* **Междуребёрный.**
Мéжникъ *գ. ա. ակոսամէջ, միջասահման (արտերի եւյն)։*
Межплóдникъ *գ. ա. ներքնապատեան (պտղի)։*
Межýточный *տ.* **Промéжýточный.**
Межъ *տ.* **Мéжду.**
Мезáнинный *ած. վերնատան։*

Мезáнинъ, —нинчикъ *գ. ա. վերնատուն, թառմայ։*
Мезгá *գ. ի. ծառի ծուծ։*
Мезгóвый *ած. ուղեղի, ծուծի։*
Мездрá, мездри́на *գ. ի. մորթու փառ։*
Мездри́нный *ած. մորթու փառի։*
Мездрóвый *տ.* **Мездри́нный.**
Мезогáстрій *ած. և գ. ա. մէջնորովային։*
Мезони́нъ *տ.* **Мезани́нъ.**
Мекáть *բ. ն. հասկանալ, մտածել։*
Меланхóликъ *գ. ա. մելամաղձոտ մարդ։*
Меланхоли́ческій *ած. մելամաղձոտ* ‖ ‖ *մելամաղձային։*
Меланхóлія *գ. ի. մելամաղձոտութիւն, թախծութիւն։*
Мéлево *տ.* **Мéливо.**
Меледá *գ. ի. անվերջ գործ, դանդաղ գործ։*
Меледи́ть *բ. չ. յետացնել, ուշացնել։*
Мéленка *գ. ի. փոքր աղաց։*
Мéленъ *գ. ա. երկանաքարի կոթ, երկանքի կոթ։*
Мéленькій *տ.* **Мéлкій.**
Мéливо *գ. չ. բնաղուն, աղուն* ‖ *աղացք։*
Мелизнá *տ.* **Мéлкость.**
Мéликъ *գ. ա. մելիք։*
Мелилóтный *ած. մեղրածուծի։*
Мелилóтъ *գ. ա. մեղրածուծ. բ.։*
Мелинá *գ. ի. մեծ աւազակոյտ։*
Мели́сса *գ. ի. պատրինջ, թուրինջ խոտ, խնծաղեղ, բարձուենիկ. բ.։*
Мелитóзъ *գ. ա. մեղրիտ (քիմ. նիւթ)։*
Мели́ть *տ.* **Мелчи́ть.**
Мéлкій *ած. փոքր, մանր* ‖ *նօսր* ‖ *ծանծաղ։*
Мéлко *մ. մանր* ‖ *ծանծաղ։*
Мелковóдіе *գ. չ. սակաւաջրութիւն։*
Мелковóдность *տ.* **Мелковóдіе.**
Мелковóдный *ած. սակաւաջուր* ‖ *ծանծաղ։*
Мелкозерни́стый *ած. մանրահատ, մանրահատիկ։*
Мелкозýбка *գ. ի. մանրատամ (սղոց եւն)։*

Мелкозу́бый ած. *մանրատամ։*

Мелкопомѣ́стный ած. *սակաւահող։*

Ме́лкость, мелкота́ գ. ի. *մանրութիւն, փոքրութիւն* ‖ *ծանծաղութիւն:*

Мелкотра́вный, мелкотра́вчатый ած. *սակաւախոտ։*

Мелоди́чески մ. *ներդաշնակութեամբ, քաղցրանուագ։*

Мелоди́ческій ած. ‖ *ներդաշնակ* ‖ *քաղցրանուագ, քաղցրաբարբառ:*

Мело́дія գ. ի. *գեղգեղանք, դայլայլիկ* ‖ ‖ *ներդաշնակութիւն* ‖ *քաղցրերգութիւն, մեղեդի։*

Мелодра́ма գ. ի. *գուսաներգ* ‖ *զրուցերգ։*

Мелома́нія գ. ի. *նուագամոլութիւն* ‖ ‖ *երգամոլութիւն։*

Мелома́нъ գ. ա. *նուագամոլ* ‖ *երգամոլ։*

Мелопла́стика գ. ի. *ձայնարան, պատկեր ձայնի աստիճաններին։*

Мелочни́къ գ. ա., **—чни́ца** գ. ի. *մանրավաճառ։*

Мелочно́й ած. *մանր, հատ-հատ* ‖ *մանրակրկիտ* ‖ *չնչին, աննշան։* — **торгове́цъ**—*մանրավաճառ, փերեզակ։*

Ме́лочность գ. ի. *նանրասիրութիւն, մանրակրկիտ լինելը։*

Ме́лочь գ. ի. *մանրունք։*

Мелузга́, мелюзга́ գ. ի. *մանր ձկներ* ‖ ‖ *մանր մժեղ, ուժուր-բուժուր։*

Мелчи́ть բ. ն. *մանրել, փշրել։*

Мель գ. ի. *աւազակոյտ, ծանծաղ տեղ։*

Мелька́ніе գ. չ. *փայլելը, փայլփլելը։*

Мелька́ть, мелькну́ть բ. չ. *փայլել, փայլփլել։*

Ме́лькомъ մ. *հարեւանցի, թափառանցի։*

Ме́льникъ գ. ա. *ջրաղացպան, ջաղացպան, ջաղջըրպան, աղօրէպան։*

Ме́льница գ. ի. *աղացք, աղօրի։* — **водяна́я**—*ջրաղացք, ջրաղաց, ջաղացք։* — **ручна́я**—*ձեռնաղօրի։* — **пильна́я**—*սղոցարան։* — **вѣтряна́я**—*հովաշարժ աղօրիք, հողմաղաց, քամուաղացք։*

Ме́льничиха գ. ի. *ջաղացպանի կին։*

Ме́льничій, ме́льничный ած. *ջաղացպանի, ջաղջըրպանի, աղօրէպանի։*

Мельхіо́ръ գ. ա. *մելխիոր, նորարծաթ, արծաթաջուր մետաղ, Վարշաւու (Վարշավի) արծաթ։*

Ме́льче մ. *աւելի փոքր* ‖ *աւելի ծանծաղ։*

Мелѣ́ть, об— բ. չ. *ծանծաղնալ, բարակել (ջրերը)։*

Мелюзга́ տ. **Мелузга́.**

Ме́люсь գ. ա. *անմաքուր շաքար, ստորին տեսակ շաքար։*

Меме́нто գ. *նմուշիկ, յուշարար նշան (երաժշ.):*

Мемора́ндумъ գ. ա. *յիշատակագիր, տեղեկագիր (քաղաքական)։*

Мемо́ріалъ գ. ա. *ձեռատետր, օրհաշիւ* ‖ *յիշատակարան (աշակերտաց)։*

Мемо́рія գ. ի. *գեկուցում։*

Мемуа́ры գ. ա. յգ. *տեղեկութիւն, ծանօթութիւն* ‖ *քննախօսութիւն գիտնական։*

Менёкъ տ. **Менъ.**

Ме́нзула գ. ի. *երկրաչափական սեղան (կապարայարով և հեռադիտակով)։*

Ме́никъ գ. ա. *ուղեղի փառ։*

Мени́скъ գ. ա. *գոգաւոր ուռուցիկ ապակի (որի հաստուածը եզերաձև է)։*

Менструа́ція գ. ի. *դաշտան, ամսական։*

Менструи́ровать բ. ն. *դաշտանաւորել։*

Мень գ. ա. *արքունի ձուկ, իշխան։*

Менька́къ գ. ա. ժ. *ամենափոքր զաւակ, ժ. տաշտաքեր* ‖ *ամենամատաղ կին (տաճկաց)։*

Ме́ньшинство, меньшинство́ գ. չ. *փոքրամասնութիւն։*

Ме́ньшій ած. *փոքր։*

Меньшо́й ած. *փոքր, տրուպ։*

Ме́ргель գ. ա. *մարնայ, մառն, կիր աւազախառն, կրախառն կաւ։*

Мéргельный ած. մառնոտ, մարնախառն։

Мерёжа գ. ի. ցանց, ցանցաձև գործուած || ուռկան։

Мерёжный ած. ցանցի։

Мерéкать բ. չ. ժ. մտածել || հասկանալ։

Меренóкъ տ. **Мéринъ.**

Мерéть բ. չ. մեռնել։

Мерéщиться բ. ա. հեռուից նշմարուել || || երազում երևալ։

Мереá գ. ի. սանտրանչ, քառակուսի ձևով։

Мерзáвецъ գ. ա. անպիտան, գարշելի։

Мерзáвица, мерзáвка գ. ի. անպիտան կին։

Мерзи́тельный տ. **Мéрзкій.**

Мерзи́ть, о— բ. չ. զզուեցնել, զզուելի անել։

Мéрзкій ած. զզուելի, գարշելի, պժգալի։

Мéрзко մ. և բ. անպիտանութեամբ || || զզուելի է։

Мерзловáтый ած. փոքր ինչ սառած։

Мёрзлость գ. ի. սառածութիւն, մրրսած լինելը։

Мёрзлый ած. սառած, մրսած։

Мерзля́къ գ. ա. մրսկան մարդ։

Мерзля́тина գ. ի. սառած կամ պաղած իր։

Мёрзнуть բ. չ. սառչել, պաղել։

Мéрзостно մ. անպիտանութեամբ։

Мéрзостный տ. **Мéрзкій.**

Мéрзость գ. ի. անպիտանութիւն, պղծութիւն։

Мерзѣ́ть, о— բ. չ. զզուելի լինել, զզուելի դառնալ։

Меридiáнъ գ. ա. միջօրէական, միջօրեայ գիծ։ — **астрономи́ческій** — աստղագիտական միջօրէական։ — **магнети́ческій** — մագնիսական միջօրէական։

Меридiонáльный ած. միջօրէական։

Мéринецъ տ. **Мéринъ.**

Меринóсовый ած. մերինոսի || նրբագեղմից չինած, մերինոսէ։

Мириносъ գ. ա. նրբագեղմ ոչխար, մերինոս։

Мéринъ գ. ա. մալած կամ կրտած ձի, տճ. եաբու։

Меркантильный ած. վաճառականական, առևտրական, շահախնդիր, շահասէր։

Меркантильность գ. ի. վաճառականական ոգի, շահախնդրութիւն։

Мéркнуть բ. չ. մթագնել, նսեմանալ, աղօտանալ, խաւարել։

Меркурiáльный ած. սնդկային || սընդկախառն։

Меркýрій գ. ա. Փայլածու (մոլորակ) || Հերմէս (չաստուած) || սնդիկ ողջարծաթ, ջիվէ (ժող.)։

Мерлáнъ գ. ա. գայլաձուկ ծովի. ձ.։

Мерлýха գ. ի. գառնամորթ, գառան մորթի։

Мерлýшечій ած. գառան մորթուց չինած։

Мерлýшка տ. **Мерлýха.**

Мéртвенность գ. ի. մեռելութիւն։

Мéртвенный ած. մահուան, մահու։

Мертвéцки մ. մեռած, մեռելի նման, մեռածի պէս։

Мертвéцъ գ. ա. մեռելի մարմին, մեռել, մեռած մարդ։

Мертвечи́на գ. ի. դի, դիակ, գէշ, մեռելի

Мертвечи́нный ած. գէշի, դիակի։

Мертви́тельный ած. մահացու, կենազրաւ, մահ պատճառող։

Мертви́ть բ. ն. սպանել, մեռցնել, մահացնել || չեզոքացնել։

Мертвó տ. **Мертвéцки.**

Мертворождéнный ած. մեռելածին։

Мёртвость գ. ի. մեռած լինելը, մեռելութիւն || անշարժութիւն։

Мёртвый ած. մեռած, անկենդան || || ննջեցեալ, հանգուցեալ։

Мертвѣ́ть, о— բ. չ. մեռնել || մեռել դառնալ, մեռելի գոյն ստանալ || ըն-

դարմանալ, քարանալ, փէտանալ։

Мéртель գ. ա. մեռած մարդ, մեռել։

Мерцáніе գ. չ. փայլփլոց, փայլփլելը (լոյսի)։

Мерцáть բ. չ. փայլփլել։

Мерцáющій ած. փայլփլուն, շողշողուն, լուսակարկաջ։

Месмери́змъ գ. ա. մեսմերականութիւն։

Мессíинъ ած. Մեսիայի։

Мессíя գ. ա. Մեսիայ, Օծեալ։

Мести́, месть, метáть բ. ն. աւելել։ **—ся** բ. ա. աւելուել։

Месть գ. ի. ոխ, քէն, վրէժխնդրութիւն, վրէժ։

Месть տ. **Мести́.**

Металлизировáть բ. ն. մետաղի փայլ տալ։

Металли́ческій ած. մետաղէ, մետաղեայ || մետաղական || մետաղի։ **—ская прóволока**—մափթուլ, մետաղէ թել։

Металлови́дный ած. մետաղակերպ, մետաղանման։

Метáлловый ած. մետաղի։

Металлóидъ գ. ա. մետաղակերպ մարմին։

Металлонóсный ած. մետաղաբեր, հանքային, հանքաբեր։

Металлорѣ́зный ած. մետաղ կտրող։ **—рѣзныя нóжницы**—մետաղի մըկրատ։

Металлурги́ческій ած. մետաղաբանական։

Металлу́ргія գ. ի. մետաղաբանութիւն || || մետաղագործութիւն։

Металлу́ргъ գ. ա. մետաղաբան։

Метамéрія գ. ի. փոխամասնութիւն։

Метаморфóза գ. ի. այլակերպութիւն (գործարանաց)։

Метáллъ գ. ա. մետաղ, մետալ։

Метáніе գ. չ. ձգելը, քցելը, նետելը։

Мётанный ած. նետուած, ձգուած, քըցուած։

Метастáзисъ գ. ա. տեղազանցութիւն։

Метáтель գ. ա. ձգող, քցող, նետող (մարդ)։

Метáтельный ած. ձգող, նետող, արձակող։

Метáть, мётывать, метну́ть բ. ն. ձըգել, քցել, նետել, թաւալել || վիժել (կենդ.) || ձու ածել (ձկների) || աւելել || արիւն առնել։ **—ся** բ. ա. ձըգուել, նետուել, թաւալուել || տատանդել։

Метафи́зика գ. ի. բնազանցութիւն, բնազանց փիլիսոփայութիւն։

Метафи́зикъ գ. ա. բնազանց փիլիսոփայ։

Метафи́зическій ած. բնազանց, բնազանցական։

Метáфора գ. ի. փոխաբերութիւն։

Метафори́чески մ. փոխաբերաբար, այլաբանօրէն։

Метафори́ческій ած. փոխաբերական, այլաբանական։

Метацéнтръ գ. ա. ենթակենդրոն, ծանրութեան կենդրոն (նիւթից դուրս)։

Метéлица տ. **Мятéлица.**

Метёлка գ. ի. աւել || փունջ, յուրան։ **—пери́нная**—փետրաւել։

Метёлочка տ. **Метёлка.**

Метéль տ. **Мятéль.**

Метёльный ած. աւելի։

Метéльный տ. **Мятéльный.**

Метéльщикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. աւելող, տղմակիր || աւել ծախող։

Метéніе գ. չ. աւելելը։

Метённый ած. աւելած, աւելուած։

Метеори́змъ գ. ա. փքուռոյց, փորուռոյց։

Метеори́ческій, метеóрный ած. օդերևութական։

Метеороли́тъ գ. ա. օդաքար, շանթաքար, երկնաքար։

Метеорологи́ческій ած. օդերևութաբանական։

Метеороло́гія գ. ի. օդերևութաբանութիւն։

Метеороло́гъ գ. ա. օդերևութաբան։

Метео́ръ գ. ա. օդերևոյթ, երևոյթ մթնոլորտական։ — **водяно́й**—ջրերևոյթ, ջրեղէն օդերևոյթ։ — **о́гненной**—հրերևոյթ, հրեղէն օդերևոյթ։ — **свѣтово́й**—լուսերևոյթ, լուսեղէն օդերևոյթ։

Метиле́нъ գ. ա. մեթիլէն (քիմ.)։

Мети́ловый ած. մեթելական։

Метилъ գ. ա. մեթիլ (քիմ.)։

Мети́съ գ. ա. մետիս, խառնածին (եւրոպացու և կիսասևի Ամերիկայում)։

Ме́ткій տ. **Мѣ́ткій.**

Ме́ткость տ. **Мѣ́ткость.**

Метла́ գ. ի. աւել ‖ գէս, ագի (գիսաւոր աստղի) ‖ աւելուկ. բ.։

Метли́ка, метли́ца գ. ի. աւելուկ. բ.։

Метли́шка գ. ի. վատ աւել։

Метлови́ще գ. չ. կալաւել, մեծ աւել։

Метлообра́зный ած. աւելանման։

Метну́ть տ. **Мета́ть.**

Мето́да գ. ի. եղանակ, ձև։

Методи́змъ գ. ա. կարգատենչութիւն (աղանդ)։

Методи́чески մ. կանոնաւոր կերպով, կարգով, յաջորդաբար։

Методи́ческій ած. կանոնաւոր, կարգով, յաջորդական ‖ կանոնական։

Ме́тодъ տ. **Мето́да.**

Метоними́ческій ած. անուանափոխական, փոխանունական։

Метони́мія գ. ի. անուանափոխութիւն, փոխանունութիւն (ճարտասանական)։

Метранпа́жъ գ. ա. երես կապող, աւագ շարող (տպարանում)։

Метрдоте́ль գ. ա. սեղանապետ, հսկող ճաշի սեղանի (արքունիքում, հիւրանոցում ևայլն)։

Метре́сса գ. ի. սիրուհի, հարճ։

Метри́дисъ գ. ա. արգանդատապ (կանանց)։

Ме́трика գ. ի. չափաբերական մատեան։

Метри́ческій ած. չափաբերական մատենի ‖ չափական։ **—ское свидѣтельство**—չափաբերական, ծննդական վկայական։ **—ская систе́ма**—տասնորդական համադրութիւն։

Метрологи́ческій ած. չափաբանական։

Метроло́гія գ. ի. չափաբանութիւն (գիտութիւն չափերի, ծանրութեան և այլն զանազան տէրութեանց)։

Метрома́нія գ. ի. տաղամոլութիւն։

Метроно́мъ գ. ա. նուագաչափ, բաղխիչ չափող։

Метропо́лія գ. ի. մայր-երկիր։

Метрополи́тъ տ. **Митрополи́тъ.**

Метръ գ. ա. չափ (ոտանաւորի) ‖ մէթր երկարութեան չափ Ֆրս.)։ — **до́тель** —սեղանապետ (արքունի, մեծատանց, հիւրանոցի ևայլն)։

Ме́тчикъ գ. ա. ձգող, նետող, տուող ‖ ‖ նշան անող ‖ գայլիկոն, գչիր։

Меты́ль գ. ա. միօրեայ (ճիճու)։

Мефисто́фель գ. ա. չար հոգի, չար սատանայ, դև, մեֆիստոֆէլ։

Мефити́ческій ած. ժանտահոտ ‖ մգլահոտ, մգռահոտ։

Механи́змъ գ. ա. կազմուածք, կազմութիւն։

Меха́ника գ. ի. մեքենականութիւն։

Меха́никъ գ. ա. մեքենագէտ ‖ մեքենագործ ‖ մեքենագիտ, մեքենահնար ‖ մեքենապետ։

Механи́чески մ. մեքենայօրէն։

Механи́ческій ած. մեքենայական։

Мецена́тъ գ. ա. մեկենաս, պաշտպան գիտութեանց և գեղարուեստից։

Мечебо́ецъ գ. ա. սուսերամարտիկ։

Мечебо́йный ած. սուսերամարտիկի։

Мечево́й ած. սրի, թրի։

Мечено́сецъ գ. ա. սուսերակիր, սրակիր, վաղակաւոր։

Мечено́сный ած. *սուսերակիր։*

Мечеобра́зный ած. *սուսերաձեւ, սրի նման։*

Мече́тный ած. *մզկիթի։*

Мече́ть գ. ի. *մզկիթ։*

Ме́чикъ գ. ա. *փոքր սուր* || *լուրջ շուշան. բ.։*

Ме́чка գ. ի. *քած արջ։*

Ме́чный ած. *սուրի, սրի։*

Мечта́ գ. ի., **мечта́ніе** գ. չ. *ցնորք, բանդագուշանք, պատրանք, ունայն երեւակայութիւն, խաբուսիկ յոյս, երազ։*

Мечта́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. *երազող, բանդագուշող, երեւակայող, ցնորքներով լցուած։*

Мечта́тельность գ.' ի. *երեւակայութեամբ ապրելը։*

Мечта́тельный ած. *երազայոյս, ցնորքներով զբաղուող, երեւակայական։*

Мечта́ть բ. չ. *երեւակայել, երեւակայութեամբ զբաղուել, մտքերի մէջ ընկնել, միտքը թափառել։* **—ся** բ. ա. *երազում երեւալ։*

Мечъ գ. ա. *սուր, թուր, խալթ, խաղ։* — **ры́ба**—*թրաձուկ։*

Мзгнуть, про— բ. չ. *հոտել, լղքել։*

Мзда գ. ի. *հատուցում, վարձ* || *օգուտ, շահ։*

Мздовозда́тель գ. ա. *վարձատրող, հատուցանող։*

Мздовоздая́ніе գ. չ. *վարձատրութիւն, հատուցում։*

Мздоимецъ գ. ա. *կաշառառու, հոգին ծախող։*

Мздои́мный ած. *կաշառառու, շահասիրական։*

Мздои́мство գ. չ. *կաշառառութիւն, զօշաքաղութիւն, շահասիրութիւն։*

Мздои́мствовать բ. չ. *կաշառ առնել։*

Мздои́мческій ած. *կաշառ առնելու, շահասիրական։*

Мздолю́бецъ գ. ա. *կաշառառու, կաշառ առնող։*

Мздолюби́вый ած. *կաշառառու, կաշառասէր։*

Мига́ніе գ. չ. *թարթափում, քթթելը, կկոցելը, թերթելը (աչքերի)։*

Мига́ть, мигну́ть բ. չ. *կկոցել, քթթել, բացուխուփ անել (աչքերը)։*

Мига́чъ տ. **Мигу́нъ.**

Мигну́ть տ. **Мига́ть.**

Мигово́й տ. **Мгнове́нный.**

Мигре́нь գ. ի. *անգար, գլխագարութիւն։*

Мигу́нъ գ. ա., **—нья** գ. ի. *կկոցող, թարթող (աչքերի)։*

Мигъ գ. ա. *ակնթարթ։* **Въ оди́нъ мигъ** —*մի ակնթարթում։*

Ми́дель գ. ա. *նաւամիջոց (նաւի մեծագոյն լայնութիւնը)։*

Мизантропи́ческій ած. *մարդատեացի։*

Мизантро́пъ գ. ա., **—тро́пка** գ. ի. *մարդատեաց։*

Мизги́ръ գ. ա. *քաղիծ, փաղիծ, սարդուկ, մորմ։*

Мизе́рно մ. *ողորմելի կերպով։*

Мизе́рность գ. ի. *ողորմելի դրութիւն, թշուառութիւն, չքաւորութիւն, կարօտութիւն, աղքատիկ լինելը։*

Мизе́рный ած. *ողորմելի, թշուառ, չքաւոր, կարօտեալ, աղքատիկ։*

Мизи́нецъ, —нчикъ գ. ա. *ճկոյթ (մատ)։*

Микрометри́ческій ած. *մանրաչափական։* — **винтъ**—*մանրաչափ պտուտակ։*

Микроме́тръ գ. ա. *մանրաչափ (գործիք)։*

Микро́пъ գ. ա. *միկրոբ. կ.։*

Микроско́пецъ գ. ա. *փոքրիկ մանրացոյց։*

Микроскопи́ческій ած. *մանրացուցական, մանրազննին։* **—ское живо́тное**—*կենդանիկ։*

Микроско́пный ած. *մանրացուցի, խոշորացուցի։*

Микроско́пъ գ. ա. *մանրացոյց, մանրադէտ։* — **просто́й**—*պարզ. մ.* — **сло́жный**—*բարդ մ.։* — **со́лнеч-**

ный—արեւական մանրադէտ։

Микстýра, —рка գ. ի. խառնադեղ, խառնհեղուկ։

Микстýрный ած. խառնադեղի, խառնհեղուկի։

Микроцефáлъ գ. ա. նրփակառափ։

Микъ գ. ա. լծակ (ջրհանի)։

Милáшка գ. ի. սիրունիկ, գողտրիկ (կին)։

Милéди գ. ի. ազնիւ տիկին, լօրդի ամուսին (Անգլ.)։

Ми́ленькій ած. սիրանոյշ, նազելի, գողտրիկ, անուշիկ։

Милепóръ գ. ա. բիւրածակ (բուն պոլիպոններ)։

Милиціóнный ած. անկանոն զօրքի։

Мили́ція գ. ի. անկանոն զօրք, միլիցիա։

Миліáрія գ. ի. կարմրացու, կորեկիկրոտիկ։

Милли́грамъ գ. ա. հազարերորդագրամ, միլլիգրամ։

Милли́метръ հազարերորդամետր, միլլիմէտր։

Милліáрдъ գ. ա. հազար միլլիոն։

Милліонéрскій ած. միլլիոնաւոր || միլլիոնի։

Милліонéръ գ. ա., **—рка** գ. ի. միլլիոնատէր։

Миліóнный ած. միլլիոնի։

Милліóнщикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. միլլիոնատէր։

Милня́нка антéчная գ. ի. չորան, մոռտակ. բ.։

Милліóнъ գ. ա. միլլիոն։

Ми́ло մ. և բ. սիրելի, հաճելի || սիրելի է, հաճելի է։

Миловáніе գ. չ. գթալը, ներելը, ողորմութիւն։

Ми́лованіе գ. չ. սիրելը, փաղաքշելը, գգուելը։

Ми́лователь գ. ա. ներող, ողորմացող։

Миловáть բ. ն. ներել, ողորմել։ **—ся** բ. ա. ներուել։

Ми́ловать, по— բ. ն. ներել, ողորմել։

Милови́дно մ. հաճելի, գուրեկան, գեղեցկադէմ։

Милови́дность գ. ի. գեղեցկութիւն, գեղեցկադիմութիւն։

Милови́дный ած. գեղեցիկ, գեղեցկադէմ, գեղեցկադեղ, չքնաղատեսիլ, չքնաղատես, չքնաղ, չքնաղադեղ, քաղցրահայեաց։

Ми́ловка գ. ի. սապնաքար, տալկ (հանք)։

Ми́лордъ գ. ա. իմ լօրդ || ազնիւ տէր։

Милосéрдіе գ. չ. գթութիւն, գթասրտութիւն։

Милосéрдо մ. գթասրտութեամբ։

Милосéрдовать, милосéрдствовать բ. չ. գթալ, գթասիրտ լինել։

Милосéрдый ած. գթասիրտ։

Ми́лостивецъ գ. ա., **—вица** գ. ի. ողորմած (մարդ)։

Ми́лостиво մ. ողորմածաբար։

Ми́лостивый ած. ողորմած։

Милостынераздавáтель, ми́лостынникъ գ. ա. ողորմութիւն բաժանող։

Ми́лостынный ած. ողորմութեան։

Ми́лостыня —нка գ. ի. ողորմութիւն։

Ми́лость գ. ի. ողորմութիւն, շնորհ, շնորհաբաշխութիւն։

Милóтный տ. **Мелилóтный.**

Ми́лоть գ. ի. գառնամորթ զգեստ, բրդգեստ գառան մորթուց։

Ми́лочка, милýша, милýшка գ. ի. սիրունիկ, սիրուն անձնաւորութիւն։

Ми́лый ած. սիրելի, նազելի, սիրանոյշ, սիրալի, սիրալիր, հաճելի, քաղցր։

Ми́льный ած. մղոնի։

Милѣть բ. չ. հաճելի լինել, գեղեցկանալ։

Ми́ля գ. ի. մղոն (երկարութեան չափ)։

Миля́га ժ. գ. ա. սիրելի մարդ։

Ми́мика գ. ի. մնջկատակութիւն։

Ми́микъ գ. ա. մնջկատակ (մարդ)։

Мими́ческій ած. մնջկատակի։

Ми́мо մ. և ն. մօտ, մօտով։

Мимолётный ած. հարեւանցի, թռուցիկ։

Мимохóдомъ մ. հարևանցի, անցողակի, թափառանցի || անցնելիս։

Мимоѣздомъ մ. մոտով անցնելիս (ձիով, կառքով և այլն)։

Мимоѣзжій ած. մոտով անցնող (ձիով և այլն)։

Ми́на գ. ի. ական, գետնափորք || բով։

Ми́на գ. ի. դէմքի արտայայտութիւն։

Минарéтный ած. մինարէթի։

Минарéтъ գ. ա. մինարէ, մզկիթի աշտարակ։

Миндалеви́дный ած. նշաձև։ — **железá**—նշաձև գեղձ։

Миндáлина, —нка գ. ի. նուշ։

Миндáль գ. ա. նշենի և նուշ (ծառ. և պտ.)։

Миндáльный ած. նուշի, նշի։ **—ное молокó**—նշըմպելի, նշի կաթ (նշի իւղից պատրաստած)։

Минералоги́ческій ած. հանքաբանական։

Минералóгія գ. ի. հանքաբանութիւն։

Минералóгъ գ. ա. հանքաբան։

Минерáльный ած. հանքի || հանքային։ **—льная водá**—հանքային ջուր։ **—льный кермéсъ**—որդան հանքային։ — **кабинéтъ**—հանքարան, հանքերի հաւաքածու։ **—льное цáрство**—հանքերի կարգ։

Минерáлъ գ. ա. հանք։

Минéрный ած. ականահատի։

Минёръ գ. ա. ականափոր, ականահատ։

Минéя գ. ի. այսմաւուրք (գիրք)։

Министéрскій ած. նախարարական։ — **кри́зисъ**—նախարարական կամ պաշտօնական ճգնաժամ։

Министéрство գ. չ. նախարարութիւն, պաշտօնէութիւն։

Мини́стръ գ. ա. պաշտօնեայ, պաշտօնակալ, նախարար, մինիստր։ — **внýтреннихъ дѣлъ**—ներքին գործոց ն.։ — **воéнный**—պատերազմական ն.։ — **инострáнныхъ дѣлъ**—արտաքին գործոց նախարար։ — **народнáго просвѣщéнія**—լուսաւորութեան ն.։ — **финáнсовъ**—ելեմտից նախարար։ — **юсти́ціи**—արդարութեան նախարար։

Миніатю́ра գ. ի. մանրանկար (իր)։

Миніатюри́стъ գ. ա. մանրանկարիչ։

Миніатю́рный ած. մանրանկար։

Ми́нный ած. ականատ, ականի։

Миновáніе գ. չ. անցնելը, վերջ || մոտով անցնելը։

Миновáть, минýть բ. ն. անցնել, մոտով անցնել || վերջացնել, աւարտել։ **—ся** բ. ա. վերջանալ, աւարտուել։

Минóга գ. ի. քարալէզ. ձ.։

Минóрный ած. փոքրագոյն։ — **тонъ**—փոքրագոյն երգաձայն։

Минéръ գ. ա. փոքրագոյն։

Ми́нусъ գ. ա. նշան հանման գործողութեան || բացասական նշան։

Минýта, —тка, —точка գ. ի. րոպէ։

Минýтный ած. րոպէի || րոպէական։

Минýточка տ. **Минýта.**

Минýть տ. **Миновáть.**

Минцкабинéтъ գ. ա. հին դրամների թանգարան։

Минцмéйстерскій ած. դրամապետի։

Минцмéйстеръ գ. ա. դրամապետ։

Минцпроби́реръ գ. ա. դրամազննին, դրամզննող։

Мирáжный ած. կրկներևութի։

Мирáжъ գ. ա. կրկներևոյթ, օդապատկեր, հայելաշաղ։

Мирвóлить, по— բ. ն. երես տալ, թոյլ թողնել։

Ми́рика գ. ի. արջաթաթ, արջի ճանկ. բ.։

Мири́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. հաշտեցնող, հաշտարար։

Мири́тельный ած. հաշտարարական։

Мири́ть բ. ն. հաշտեցնել։ **—ся** բ. ա. հաշտուել։

Мири́цинъ գ. ա. մեղուխէտ (քիմ. բաղ)։

Миріа́да գ. ի. բիւր, բիւր բիւրոց։
Ми́рно մ. խաղաղութեամբ, խաղաղիկ։
Ми́рный ած. խաղաղ, հաշտական։
Миробола́нъ գ. ա. խնկակաղին, հալիլայ (պտուղ)։
Мирова́я տ. **Миров́ой.**
Миров́ой ած. հաշտարար։ — **судья́** — հաշտարար դատաւոր։
Мировщи́къ գ. ա., **—щи́ца** գ. ի. հաշտարար, հաշտեցնող։
Мирода́вецъ, —да́тель գ. ա. խաղաղութիւն պարգեւող կամ տուող։
Миролюби́во մ. խաղաղասիրաբար։
Миролюби́вость գ. ի. խաղաղասէր բնաւորութիւն, խաղաղ բնաւորութիւն։
Миролюби́вый ած. խաղաղասէր, անդորրամիտ, հաշտական։
Миролю́біе գ. չ. խաղաղասիրութիւն։
Миролю́бно տ. **Миролюби́во.**
Миролю́бность տ. **Миролюби́вость.**
Миролю́бный տ. **Миролюби́вый.**
Мироно́сецъ գ. ա., **—сица** գ. ի. խաղաղութիւն բերող, հաշտութիւն աւետող։
Мироно́сный ած. խաղաղութիւն բերող։
Миро́нъ, —нчикъ գ. ա. արքունի ձուկ (գետի)։
Миротво́рецъ գ. ա. խաղաղութիւն տարածող, հաշտարար, խաղաղարար։
Миротвори́тельный, —тво́рный ած. խաղաղութեան ‖ հաշտարար, հաշտական։
Миротво́рство գ. չ. խաղաղութեան վերականգնելը, հաշտարարութիւն։
Миротворство́вать բ. չ. խաղաղութիւն տարածել։
Миротво́рческій ած. խաղաղեցնող, հաշտեցնող։
Ми́рра գ. ի. զմուռ, զմուռս։
Ми́ртовый ած. մուրտի, մրտենու։
Миртъ գ. ա. մուրտ, մրտենի, զմռնենի. բ.։
Миръ գ. ա. խաղաղութիւն, հաշտութիւն։

Ми́са, ми́ска գ. ի. չանախ, գուշ, անօթ։
Ми́сочный ած. չանախի, անօթի, գուշի։
Миссіоне́рскій ած. քարոզչական, միսիոնէրական։
Миссіоне́ръ գ. ա. քարոզիչ, միսիոնէր։
Ми́ссія գ. ի. առաքելութիւն, քարոզչութիւն։
Ми́стика գ. ի. խորհրդաւորութիւն ‖ ուսումն խորհրդաւոր եւ գերբնական նիւթերի։
Ми́стикъ գ. ա. գիտակ կամ հետեւող ուսման խորհրդաւոր բաների, միստիքեան։
Мистифика́ція գ. ի. խաղարարութիւն, խաղ։
Мистифицирова́ть, —фи́ровать բ. ն. խաղ խաղալ, օյին գալ։
Мистифициру́ющій ած. և գ. ա. խաղարար։
Мистици́змъ գ. ա. վարդապետութիւն միստիկեանց (որ կարծեն ուղղակի յարաբերութիւն ունենալ Աստուծու հետ) ‖ ‖ խորհրդաւորութիւն։
Мисти́чески մ. խորհրդաւոր կերպով։
Мисти́ческій ած. խորհրդաւոր։
Ми́стрисъ գ. ի. տիկին, տիրուհի։
Ми́тель գ. ա. միջակ տառ (տպագր.)։
Мити́нгъ գ. ա. համախմբութիւն, հասարակական ժողով քաղաքական նպատակով (Անգլիայում)։
Митка́левый, —ка́льный ած. միտկալի ‖ միտկալէ, միտկալից կարած։
Митка́ль գ. ա. միտկալ։
Ми́тра գ. ի. խոյր, թագ։
Митральёзъ գ. ա. հրետանի։
Митрополи́тскій ած. միտրոպոլիտի։
Митрополи́тство գ. չ. միտրոպոլիտութիւն։
Митрополи́тъ գ. ա. միտրոպոլիտ։
Митропо́лія գ. ի. թեմ (արքեպիսկոպոսական) ‖ մայրաքաղաք։
Ми́чманъ գ. ա. առաջին աստիճան նա-

ւային սպայից։

Мишéнный ած. թիրախի, թիւրախի, նշանի (հրացանով նշան անելու)։

Мишéнь գ. ի. թիրախ, թիւրախ, նշաւակ, նշան, նշանի տախտակ, շրջանակ (որին ուղղում են գնտակը)։

Ми́шка, Михáйло Потáповичъ գ. ար. ժ. արջ, արջ եղբայր։

Мишурá գ. ի. շղշանակ, փուլ ‖ արտաքին փայլ, խաբուսիկ տեսք, արտափայլութիւն։

Мишýрный ած. արոյրից շինած։

Миѳи́ческій ած. առասպելական։

Миѳологи́ческій ած. դիւցաբանական։

Миѳолóгія գ. ի. դիւցաբանութիւն։

Миѳолóгъ գ. ար. դիւցաբան։

Миѳъ գ. ար. դիւք ‖ առասպել, կեղծիք։

Міáзма գ. ի. վարակիչ նիւթ, ՝ժանտահոտութիւն։

Міазми́ческій ած. վարակիչ, վարակիչ նիւթեր պարունակող։

Міели́тисъ գ. ար. ողնածըծատապ։

Міологи́ческій ած. մսաբանական։

Міолóгія գ. ի. մսաբանութիւն։

Міогрáфія գ. ի. մսագրութիւն, նկարագրութիւն մսի։

Міóпія գ. ի. վատատեսութիւն, կարճատեսութիւն։

Міробы́тіе գ. չ. գոյութիւն աշխարհի, ստեղծագործութիւն աշխարհի։

Міробы́тный ած. աշխարհի գոյութեան վերաբերող։

Міродéржецъ գ. ար. ամենակալ, աշխարհակալ (Աստուած)։

Мірозда́ніе գ. չ. ստեղծագործութիւն աշխարհի։

Міроописа́ніе գ. չ. աշխարհագրութիւն։

Міроописа́тель գ. ար. աշխարհագիր։

Міроописа́тельный ած. աշխարհագրական։

Міроправи́тель գ. ար. աշխարհակալ, աշխարհքի տէր։

Міросозда́ніе տ. **Мірозда́ніе.**

Міросозерца́ніе գ. չ. աշխարհատեսութիւն։

Міроѣдъ գ. ար. ծոյլ, անգործ, ուրիշի հաշուով ապրող։

Мірскóй ած. աշխարհային։

Міръ գ. ար. աշխարհ, տիեզերք ‖ աշխարհի բնակիչները, մարդկային ազգը ‖ ժողովուրդ։

Міря́нинъ գ. ար., **мірянкá** գ. ի. աշխարհական մարդ։

Младéнецъ գ. ար. մանուկ, տղայ, երեխայ։

Младéнческій ած. մանկական։

Младéнчество գ. չ. մանկութիւն։

Младéнчествовать բ. չ. մանուկ լինել։

Млáдость տ. **Мóлодость.**

Млáдый տ. **Молодóй.**

Млатъ տ. **Мóлотъ.**

Млáдшій ած. փոքր, կրտսեր։

Млекó տ. **Молокó.**

Млекови́дный ած. կաթնանման։

Млекогóнный ած. կաթնատար դեղ (նպաստող կաթը դէպի ստինքը տանելու)։

Млеконóсный ած. կաթնաբեր։

Млекообрáзный տ. **Млекови́дный.**

Млекопитáющій ած. կաթնակեր, կաթնասուն։ **—щее живóтное** գ. չ. կաթնասուն կենդանի։

Млекоссѣдъ տ. **Подмарéнникъ.**

Млéчный ած. կաթի ‖ կաթնային։ — **протóкъ**—կաթնատար, կաթնածորակ։ — **сосýдъ**—կաթնանօթ, կաթնաման։ — **путь**—ծիր կաթին, յարդգողի ճանապարհ։

Млѣть, обо— բ. չ. թմրել, ընդարմանալ, ապշել։

Мнемóника գ. ի. մնեմոնութիւն (ուսումն արուեստական յիշողութեան)։

Мнемони́ческій ած. մնեմոնիկ։

Мни́мо մ. կեղծ, առերեւոյթ կերպով։

Мни́мый ած. կեղծ, առերևոյթ: **—мая величина́**—կեղծ քանակութիւն:

Мни́тельность գ. ի. կասկածոտութիւն, կասկածոտ բնաւորութիւն:

Мни́тельный ած. կասկածոտ, կասկածաւոր:

Мнить բ. չ. կարծել: **—ся** բ. ա. կարծւում է, թւում թէ, երևի:

Мнóгie ած. յգ. շատը, շատերը:

Мнóго մ. շատ, բազում, կարի:

Многобóжie գ. չ. բազմաստուածութիւն:

Многобóжникъ գ. ա. **—ный** ած. բազմաստուածեան:

Многобрáтственный ած. բազմեղբայր:

Многобрáтство գ. չ. բազմեղբայրութիւն:

Многобрáчie գ. չ. բազմակնութիւն:

Многобрáчный ած. բազմապտակ (շատ անգամ պտղուած) || **—ное растéнie** —բազմատուն (բոյս):

Многобѣ́дственный ած. փորձանքներով լի:

Многовлася́никъ գ. ա. բազմաթել մամուռ:

Многовóдie գ. չ. յորդութիւն ջրերի:

Многовóдный ած. բազմաջուր, ջրաւէտ, ջրալի:

Многовѣ́твенный ած. բազմաճիւղ:

Многоглáвый ած. բազմագլուխ:

Многоглагóланie գ. չ. շատախօսութիւն:

Многоглагóливый ած. շատախօս:

Многоглáзый ած. բազմակն, բազմաչեայ:

Многоглáсный ած. բազմաձայն, բազմաբերան:

Многогрáнникъ գ. ա. բազմերես մարմին, բազմակողմ մարմին:

Многогрáнный ած. բազմերես, բազմակողմ: **— угóлъ**—բազմակողմ անկիւն:

Многогрѣ́шный ած. բազմամեղ:

Мнóгое գ. չ. շատ բան: **Во мнóгомъ**—շատ բաների մէջ:

Многодóльный ած. յգ. բազմաշաքիլ **—ныя растéнія**—բազմաշաքիլ բոյսեր:

Многожéнецъ գ. ա., **—жéнный** ած. բազմակին:

Многожéнство գ. չ. բազմակնութիւն:

Многоземéльный ած. հողատէր, առատահող, շատ հող ունեցող:

Многознаменáтельность գ. ի. խիստ նշանաւոր լինելը:

Многознаменáтельный ած. խիստ նշանաւոր:

Многознáтельный ած. գիտնական, հմուտ, բազմագէտ:

Многознáчащій ած. մեծ նշանակութիւն ունեցող, կարող:

Многозначи́тельность գ. ի. բազմանշանակութիւն, բազմանշանակ լինելը:

Многозначи́тельный ած. բազմանշանակ, մեծախորհուրդ, նրբիմաստ:

Многоимéнный ած. բազմանուն:

Многоискýсный ած. բազմահմուտ, բանիբուն:

Многокрáтно մ. շատ անգամ, բազմիցս:

Многокрáтность գ. ի. շատ անգամ կրկնուելը:

Многокрáтный ած. բազմակրկին, յոգնակի, շատ անգամ կրկնուող:

Многолепéстный ած. բազմաթերթ, բազմափերթ (ծաղկի բաժակ):

Многоли́стный ած. **—твенный** բազմատերև, տերևալից, տերևախիտ, տերևապատ, սաղարթախիտ, սաղարթալից, սաղարթագեղ || բազմաթերթ: **—ная чáшечка**—բազմափերթ (ծաղկի բաժակ):

Многолѣ́тie գ. չ. երկարատևութիւն || || արևշատութիւն:

Многолѣ́тный ած. բազմամեայ, երկարատև:

Многолѣтство տ. **Многолѣтіе.**
Многолѣтствовать բ. չ. *երկար ապրել։*
Многолю́діе գ. չ. *բազմամարդութիւն, մարդաշատութիւն։*
Многолю́дный ած. *բազմամարդ, բազմամբոխ, բազմախուռն, մարդաշատ, մարդախիտ։*
Многолю́дство տ. **Многолю́діе.**
Многомо́щный ած. *հզօր, քաջազօր։*
Многоми́лостивый ած. *բազմաշնորհ, բազմողորմ։*
Многому́дрый ած. *բազմիմաստ, քաջիմաստ։*
Многому́жіе, —му́жество գ. չ. *բազմայրութիւն, բազմորձութիւն, բազմորձեայ։*
Многому́жный ած. *բազմորձեայ (բոյս)։*
Многонача́ліе, —ча́льство գ. չ. *բազմիշխանութիւն։*
Многоно́гій ած. *բազմոտն, շատոտանի։*
Многоно́гъ գ. ա., **—но́жница** գ. ի. *օձատանդր (միջատ)։*
Многоно́жка գ. ի. *բազմոտն տունկ, շատոտանի. բ.։*
Многообра́зіе գ. չ., **—бра́зность** գ. ի. *բազմակերպութիւն։*
Многообра́зный ած. *բազմատեսակ, բազմակերպ, բազմաձև, բազմօրինակ, բազմապատկեր։* — **разныя ты́чинки**—*բազմակից առէջք։*
Многопло́дный ած. *բազմապտուղ, լիապտուղ, պտղալից։*
Многоразли́чіе գ. չ. *զանազանակերպութիւն։*
Многоразли́чно մ. *զանազանակերպ, զանազանակերպութեամբ։*
Многоразли́чный ած. *զանազան, զանազանակերպ, բազմակերպ, բազմատեսակ, բազմադիմի, բազմազան։*
Многоро́дный ած. *բազմասերունդ։*
Многорѣчи́вость գ. ի. *շատախօսութիւն, բազմաբանութիւն։*
Многорѣчи́вый ած. *շատախօս, բազմաբան։*
Многосвѣ́дущій ած. *բազմագէտ, բազմահմուտ։*
Многосло́віе տ. **Многорѣчи́вость.**
Многосло́вный տ. **Многорѣчи́вый.**
Многосло́жный ած. *բազմավանկ* ‖ ‖ *բազմաբարդ։*
Многостворчатый ած. *բազմափեղկ, բազմատփի։*
Многосто́лбный ած. *բազմասիւն, սիւնազարդ։*
Многосторо́нный ած. *բազմակողմանի։*
Многосторо́нность գ. ի. *բազմակողմանութիւն, շատ նշանակութիւն ունենալը* ‖ *շատ կողմ ունենալը։*
Многосторо́нный ած. *բազմակողմ, բազմերես։*
Многострада́льный ած. *բազմատանջ, բազմավիշտ, բազմաչարչար։*
Многостру́нный ած. *բազմալար, բազմաղի։*
Многото́мный ած. *բազմահատոր։*
Многотру́дность գ. ի. *խիստ դժուար լինելը։*
Многотру́дный ած. *բազմաշխատ, մեծաջան, խիստ դժուար։*
Многоуго́льникъ գ. ա. *բազմանկիւնի։*
Многоуго́льный ած. *բազմանկիւն։*
Многоцвѣ́тный ած. *բազմագոյն, բազմագունի, գունաշատ, բազմերանգ* ‖ ‖ *բազմածաղիկ։*
Многоцѣ́нность գ. ի. *մեծագնութիւն։*
Многоцѣ́нный ած. *մեծագին, բազմագին։*
Многоча́діе գ. չ. *բազմասերնդութիւն։*
Многоча́дный ած. *բազմասերունդ, բազմազաւակ։*
Многоча́стный ած. *բազմահատոր, բազմամասն։*
Многочи́сленно մ. *բազմաթիւ։*
Многочи́сленность գ. ի. *բազմաթիւ լինելը։*

Многочи́сленный ած. բազմաթիւ, բազմերամ, բազմամբոխ։

Многочле́нный ած. բազմանդամ, բազմայօդ։

Многочле́нъ գ. ա. բազմանդամ քանակութիւն։

Многоязы́чникъ գ. ա. բազմալեզու, շատ լեզու գիտցող։

Многоязы́чный ած. բազմալեզուեան, բազմալեզու։

Мно́женіе գ. չ. բազմապատկութիւն։

Мно́жественность գ. ի. բազմաթիւ լինելը, յոգնակի լինելը։

Мно́жественный ած. յոգնակի, բազմաթիւ։ **—ное число́**—յոգնակի թիւ։

Мно́жество գ. չ. բազմութիւն։

Мно́жимый ած. բազմապատկելի։ **—мое число́**—բազմապատկելի թիւ։

Мно́житель գ. ա. բազմապատկիչ || || բազմապատկող։

Мно́жить բ. ն. բազմապատկել։ **—ся** բ. ա. բազմապատկուել։

Мнѣ́ніе գ. չ. կարծիք, դատողութիւն։

Мобилиза́ція գ. ի. պատրաստութիւն, պատերազմի, սպառազինութիւն զօրքի։

Мобилизирова́ть բ. ն. զօրքը պատրաստել պատերազմի համար, սպառազինել զօրքը։

Могары́чъ գ. ա. ընծայք, ընծայ (որևէ առևտրական ծառայութեան համար)։

Моги́ла, —лка գ. ի. գերեզման, շիրիմ։

Моги́льница գ. ի. կուսածաղիկ. բ.։

Моги́льный ած. գերեզմանի || գերեզմանական։

Моги́льщикъ գ. ա. գերեզմանափոր, փոսապեղ։

Моги́льщичій ած. գերեզմանափորի։

Могиля́къ գ. ա. գերեզմանափոր || մեռելաթաղ, բրէտ (ծիծառ)։

Могоры́чъ տ. **Могары́чъ.**

Могота́, могута́ գ. ի. կարողութիւն, ոյժ։

Могу́честь գ. ի. ուժեղութիւն, ոյժ, կարողութիւն մարմնի։

Могу́чій ած. զօրեղ, ուժեղ, հզօր, զօրաւոր։

Могу́чникъ տ. **Лапча́тка.**

Могу́щественно մ. հզօրաբար, հզօրապէս, հզօր, զօրեղաբար, զօրեղ կերպով։

Могу́щественность գ. ի. զօրեղութիւն, հզօրութիւն։

Могу́щественный ած. հզօր, զօրեղ, կարող։

Могу́щество գ. չ. զօրութիւն, հզօրութիւն, կարողութիւն, իշխանութիւն։

Могу́щій ած. հզօր, զօրեղ, կարող, զօրաւոր։

Мо́да գ. ի. նորաձևութիւն, նորելուկ, նորելք։

Моде́ль, моде́лька գ. ի. օրինակ, կաղապար || օրինակ նմանութեան, նախատիպ, նախագաղափար։

Моде́льная ած. և գ. ի. կաղապարանոց։

Моде́льный ած. կաղապարի, օրինակի։

Моде́льщикъ գ. ա. կաղապարագործ, կաղապար շինող։

Моди́стка գ. ի. դերձակուհի՝ նորաձև զգեստների։

Модифика́ція գ. ի. փոփոխումն, կերպարանափոխութիւն։

Модифици́ровать բ. ն. փոփոխել, կերպարանափոխել։

Мо́дникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. նորաձևութեան հետևող։

Мо́дничать բ. չ. նորաձևութեան հետևել։

Мо́дно մ. նորաձև։

Мо́дный ած. նորաձև || նորաձևութեան։

Мо́дулъ գ. ա. մօդուլ, փոխադրիչ թիւ (որով բազմապատկելով մի հիմք ունեցող լոգարիթմ, կարելի է ստանալ նոյն թիւը ուրիշ հիմքով)։

Мо́дуль գ. ա. չափ, չափարան (սեան)։

Модуля́ція գ. ի. գեղգեղանք, դայլայլիկ, նուագ։

Можетъ-быть, —статься բ. *կարելի է, գուցէ, թերեւս։*

Можжеве́лина, —нка գ. ի. *գիհի ծառ կամ պտուղ։*

Можжеве́ловый ած. *գիհի, գհի։* **—ловая во́дка**—*գհաջուր։* **—ловая смола́**—*ջնարախէժ։*

Можжеве́льникъ, —ничекъ գ. ա. *գհի, գիհի (թուփ)։* **— донско́й**—*ցրդի, ցրդենի.* բ.։

Можжеве́льный ած. *գիհի, գհու։* **— я́годы**—*կատուախաղող, գհու պտուղ։*

Можжу́ха գ. ի. *գիհի ցախ || յակոբուկ.* բ.։

Мо́жно բ. *կարելի է, հնարաւոր է։*

Моза́ика գ. ի. *մանրանկար, մանրագուցիկ, երփնամասնիկ, երփնաքար, մանրակոր (նկար, յատակ եւն) մուզայկայ։*

Моза́ическій, —за́ичный ած. *մանրանըկար, երփնաքար, մանրակոր նկարէն։*

Мозги́ գ. ա. յգ. *տապակած ուղեղ (կերակուր)։*

Мо́згость գ. ի. *թուլութիւն, նեխութիւն || նիհարութիւն։*

Мо́зглый ած. *ապականուած, նեխուած, փտած || հիւանդոտ, վատառողջ։*

Мозгля́вый ած. *վատառողջ, հիւանդոտ։*

Мозгля́къ գ. ա. *թուլացած, ուժաթափ եղած (մարդ)։*

Мозгля́тина գ. ի. *նեխուած, փտած (պտուղ)։*

Мо́згнуть բ. չ. *փտել, նեխել || նիհարանալ, բարականալ։*

Мозгови́на գ. ի. *ներսի փոսիկներ (ոսկորի) || ծակոտկէն մասեր (բոյսի)։*

Мозгово́й ած. *ուղեղի || ուղեղային։* **— наме́тъ**—*ուղեղի ծածկոյթ, ուղեղի փառ։* **— сте́бель**—*ուղեղի պատուանդան։* **—вое полуша́ріе**—*կիսագունտ ուղեղի։*

Мозголо́мный ած. *գլուխ ցաւեցնող, մտատանջ։*

Мозголо́мъ գ. ա. *գլուխ առնող, հարբեցնող (խմիչք)։*

Мозгъ գ. ա. *ուղեղ, ըղուղ, ծուծ։* **— костяно́й**—*ծուծ, ոսկորի ծուծ։* **— продолгова́тый**—*երկայնաձեւ ուղեղ։* **— большо́й**—*մեծ ուղեղ։*

Мозжечёкъ գ. ա. *փոքր ուղեղ։*

Мозжи́ть բ. ն. *ջարդել, փշրել, ջախջախել (գլուխ)։* **— го́лову**—*գլուխը ջախջախել։*

Мозо́лина գ. ի. *կոշտի տեղ, մազոլ։*

Мозо́листый ած. *կոշտոտ, կոշտ ունեցող։*

Мозо́лить, на— բ. ն. *կոշտ պատճառել։* **— язы́къ**—*յիմար խօսքեր ասել։*

Мозо́ль գ. ի. *կոշտ ոտքի (մարմնի)։*

Мозо́льный ած. *կոշտի || կոշտի համար։*

Мой ած. ե դ. *իմ։*

Мо́йка գ. ի. *լուացարան, շոր լուանալու տեղ || լուանալը։*

Мо́кка գ. ի. *մոկկայի սուրճ, մոկկա, մոկօ։*

Моклóкъ գ. ա. *գլուխ ունեցող ոսկր (ազդրոսկր եւայլն)։*

Мо́клый ած. *թրջուած, թաց, խոնաւացած, խոնաւ։*

Мо́кнуть բ. չ. *թրջուել։*

Мокóй գ. ա. *շանաձուկն։*

Мокреди́на գ. ի. *թրջոց || խոնաւութիւն։*

Мокреди́нный ած. *խոնաւ։*

Мо́кредь գ. ի. *խոնաւ եղանակ || խոնաւութիւն։*

Мо́кренькій ած. *փոքր ինչ խոնաւ, թացոտ։*

Мокре́нько մ. *փոքր ինչ խոնաւ, թացոտ։*

Мокрёхонекъ ած. *բոլորովին թրջուած, տոպկած։*

Мокрёхонько մ. *խիստ թաց։*

Мокре́цъ գ. ա. *ոտքի վէրք (ձիու)։*

Мокри́ца, —ричка գ. ի. *նեպուկ, թացի ճճի, ակի ճիճու || ձկնականջ, բըդբուկ.* բ.։

Мокри́чникъ գ. ա. *անմեռուկ, փըրփրեմ.* բ.։

Мокри́чный ած. *նեպուկի։*

Мо́кро, мокро́ մ. *թաց, խոնաւ, թացութեամբ, խոնաւութեամբ։*

Мокровáто մ. թացոտ։
Мокровáтый ած. փոքր ինչ թրջած, թացոտ։
Мокроволóсый ած. թաց մազերով։
Мокротá գ. ի. խոնաւութիւն։
Мокрóта գ. ի. խորխ, խուխ, բլղամ։
Мокрóтина գ. ի. մաղաս, մաղձ։
Мокрóтистый ած. խորխոտ, բլղամոտ։
Мокрóтный ած. խորխի։
Мóкрый ած. թաց, թրջած, գէջ։
Мокрѣ́ть բ. չ. խոնաւանալ, թրջուել։
Мóла գ. ի., **молъ** գ. ա. նաւապահ թումբ (նաւահանգստի)։
Молвá գ. ի. համբաւ, ձայն, շշուկ ‖ աղմուկ ‖ տրտունջ։
Мóлвить բ. ն. ասել, արտասանել, ճառել։
Молéбенный ած. մաղթանքի։
Молéбенъ գ. ա. մաղթանք։
Молéбный տ. **Молéбенный.**
Молéбствіе գ. չ. մաղթանք։
Молéбствовать բ. չ. մաղթանք ասել։
Молекýлъ գ. ա. մասնիկ, հիւլէ։
Молекуля́рный ած. մասնիկական։
Молéльня գ. ի. աղօթատուն, աղօթատեղի։
Молéльщикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. աղօթող, աղօթք անող։
Молéніе գ. չ. աղօթելը, աղօթք անելը ‖ աղաչանք, պաղատանք, աղերսանք, հայցուածք, ողոքանք։
Молéнная տ. **Молéльня.**
Молетóчина, —нка գ. ի. ցեցակեր (տեղ)։
Молибдéновый ած. մոլիբդէնի։
Молибдéнъ գ. ա. մոլիբդէն (պրզ. մրմ.)։
Моли́тва գ. ի. աղօթք, խնդրուածք, աղաչանք։
Моли́твенникъ, молитвослóвъ գ. ա. աղօթագիրք։
Молитвослóвить բ. չ. աղօթք ասել։
Моли́тельный ած. աղօթելու։
Моли́ть բ. ն. աղօթել, խնդրել, պաղատել, աղաչել, մաղթել։ **—ся** բ. ա. աղօթք անել, աղօթել։
Мóлка տ. **Молóтье.**
Мóлкнуть բ. չ. լռել, լռութիւն պահել։
Мóлкомъ մ. լռիկ, լռութեամբ։
Моллюскъ գ. ա. թուլամորթ կենդանի։
Мóлненный, мóлнійный ած. կայծակի։
Молніевéржецъ գ. ա. շանթաձիգ, շանթարձակ։
Молніеви́дный ած. կայծականման։
Молніенóсный ած. կայծակնաբեր, շանթարձակ։
Мóлнія գ. ի. կայծակ, շանթ։
Молодáя գ. ի. նորահարս։
Молодёжь գ. ի. մանկտի, երիտասարդութիւն, դեռահասների խումբ։
Молóденькій ած. դեռահաս, նորատի։
Молодёхонекъ ած. մատաղահաս, մատաղ։
Молодéцки մ. քաջաբար, արիաբար, ժրութեամբ։
Молодéцкій ած. առոյգ, ժիր։
Молодéцъ գ. ա. երիտասարդ, առոյգ, ժիր, սրտոտ, քաջ, քաջորդի։
Молодéческій տ. **Молодéцкій.**
Молодéчество գ. չ. քաջութիւն, սրտոտութիւն։
Молодéчествовать բ. չ. քաջանալ, քաջութիւն անել։
Молоди́зна գ. ի. փխրուք (չըհասած գարեջրի)։
Молоди́къ գ. ա. աղաւնու ձագ ‖ նոր լուսին։
Молоди́ло, գ. չ. **—льникъ** գ. ա. գառնադմակ, փերփեր տանեաց. բ.։
Молоди́ть բ. ն. մանկացնել, ջահելացնել ‖ քաղցրացնել։ **—ся** բ. ա. մանկանալ, ջահելանալ։
Молóдка, молоди́ца գ. ի. նորատի կին, մատաղահաս կին ‖ վառեկ։
Молодóй ած. նորատի, դեռատի, դեռահաս, նորահաս, մատաղ, մատղաշ,

մատաղահաս || նորափեսայ։ —дáя дѣви́ца—մանկամարդ աղջիկ, օրիորդ։
Мóлодость գ. ի. մանկութիւն, մատաղ հասակ։
Молодýха գ. ի. նորատի կամ մատաղահաս կին։
Молóдушка տ. **Молóдка.**
Молодцовáто մ. քաջութեամբ, վստահութեամբ, արիաբար։
Молодцовáтый ած. քաջ, սրտոտ, վստահ։
Молóдчикъ տ. **Молодéцъ.**
Молодчи́на տ. **Молодéцъ.**
Молодѣ́ть, по— բ. չ. մանկանալ, թարմանալ, ջահիլանալ։
Моложáвить բ. ն. մանկացնել, թարմացնել, երիտասարդացնել, ջահելցնել։
Моложáвость գ. ի. մանկութիւն, թարմութիւն։
Моложáвый ած. մանկացած, դեռահաս երեւցող։
Моложáвѣть տ. **Молодѣ́ть.**
Молóзиво գ. չ. դալ (կովի եայլն)։
Молóки գ. ի. յգ. ձուղպ, ձկնկիթ (ձըկների)։
Молокó, молочкó գ. չ. կաթ։ — **пти́чье**—չնաախտր. բ.։ — **миндáльное**—նշըմպելի, նշի կաթ։ — **ки́слое**—մածուն։
Молокомѣ́ръ գ. ա. կաթնաչափ (գործիք)։
Молокосóсъ գ. ա. կաթնակեր, ստընդեայ, ստնդի։
Молоти́лка գ. ի., —**ти́ло** գ. չ. կալսող մեքենայ, մանրիչ, կամնասայլ, կամ։
Молоти́льный ած. կալսելու։
Молоти́льня տ. **Молоти́лка.**
Молоти́льщикъ գ. ա. կալսող։
Молоти́ть, молáчивать բ. ն. կալսել, ծեծել։ —**ся** բ. ա. կալսուել։
Молоткóвый տ. **Молотовóй.**
Молотобóецъ, —бой գ. ա. կռանահար, երկաթ ծեծող, մուրճ կամ չաքուչ խըփող (դարբնոցում)։
Молотовáя ած. և գ. ի. կռանոց, մուրճարան, մուրճանոց (շինութիւն՝ որտեղ կայ ջրաշարժ կամ շոգեշարժ մեծ կռան կամ մուրճ)։
Молотови́ще գ. չ. մուրճի կոթ։
Молотовóй, молоткóвый ած. կռանի, մուրճի։
Молотóкъ գ. ա. մուրճ, կռան || դըռնահար || ցցահար, տափան || ուռաձուկ, պիգ. ձ.։
Молотóчекъ գ. ա. մուրճիկ || մուրճոսկր (ականջի)։
Мóлотъ գ. ա. կռան, մեծուռն, մուրճ։
Молóтый ած. մանրուած, աղացած։
Молóть, мáливать բ. ն. մանրել, ծեծել, աղալ || շատախօսել, գլխից դուրս տալ։ —**ся** բ. ա. մանրուել, աղացուել։
Молотьбá գ. ի. կալսելը || կալսելու ժամանակ։
Молóтье գ. չ. աղալը։
Молочáй, молочáйникъ գ. ա. կաղանչանն. բ.։ — **болóтный**—հնդըկի գեղձ, բարկամման, թոպուզ. բ.։
Молочáйный ած. կաղանչանի։
Молочáнка տ. **Молочáй.**
Молочéніе տ. **Молотьбá.**
Молóченный ած. կալսուած, ծեծուած։
Молóчистый ած. կաթնանման (ձուկ, ձուղպ)։
Молочкó տ. **Молокó.**
Молóчникъ գ. ա. կաթնաման || կաթնակեր (գառն, հորթ եայլն) || կաթնավաճառ, կաթ ծախող։
Молóчница գ. ի. կաթ ծախող կին || || բերնի ցաւ, վիպը բռնելը (ցաւ) || մակարդ, խախաց։
Молóчничекъ տ. **Молóчникъ.**
Молóчный ած. կաթի || կաթնային || || կաթնեղէն։ — **зубъ**—կաթնատամ։ — **братъ**—դայեկորդի, կաթնընկեր։ —**чная кислотá**—կաթնային թըթուուտ։

Моло́шникъ տ. **Моло́чникъ.**
Моло́шница տ. **Моло́чница.**
Моло́шный տ. **Моло́чный.**
Мо́лча, молчали́во մ. լռիկ, մնջիկ, լռութեամբ, ախի բերան։
Молчали́вость գ. ի. լռութիւն, լռիկ լինելը։
Молчали́вый ած. լռիկ, լուռ, նուազաբան։
Молча́льникъ գ. ա. լռակեաց ճգնաւոր։
Молча́ніе գ. չ. լռութիւն։
Молча́нка գ. ի. լռախաղ, տճ. լալ օյինի։
Молча́ть, ма́лчивать բ. չ. լռել, լռութիւն պահել, ախի բերան մնալ։
Молча́ть ձյն. լռութիւն, լուռ կացէք։
Молчко́мъ տ. **Мо́лча.**
Молчу́нъ գ. ա., **—нья** գ. ի. լուռ ու մունջ, քիչ խօսող, սուս մարդ։
Моль գ. ի. ցեց (միջատ)։ — **шу́бная**— մաշկեկաց ցեց։
Мольба́ գ. ի. աղօթք, աղաչանք, պաղատանք, հայցուածք, խնդրուածք, թախանձանք, ողոքանք։
Мо́льбертъ գ. ա. պատկերակալ (նկարիչների)։
Мольби́ще գ. չ. աղօթատուն։
Мо́льный ած. փոքրագոյն։ — **тонъ**— փոքրագոյն դաշնակ։
Моментáльно մ. մի վայրկենում, իսկոյն։
Момéнтъ գ. ա. ակնթարթ, վայրկեան։ — **си́лы**—կայական վայրկեան (զօրութեան)։
Монадъ գ. ա. մեկնակ (թուլատարր)։
Монáрхиня գ. ի. միապետուհի ‖ թագուհի։
Монархи́чески մ. միապետօրէն։
Монархи́ческій ած. միապետական, միահեծան։
Монáрхія գ. ի. միապետութիւն, միահեծան իշխանութիւն։
Монáрхъ գ. ա. միապետ, թագաւոր։
Монáршескій, монáршій ած. միապետի, թագաւորի։
Монасты́рка գ. ի. կուսանաց վանքի մէջ կրթուած (օրիորդ)։
Монасты́рскій ած. վանական, վանքական։
Монасты́рщина գ. ի. վանքի կալուածք։
Монасты́рь, —рёкъ գ. ա. վանք, մենաստան, եղբայրանոց։ — **жéнскій** —կուսանաց վանք, կուսանոց։
Монáхиня գ. ի. միանձնուհի, ուխտուհի։ — **кармели́тская**—կարմելուհի, կուսան կարմելական։
Монáхъ գ. ա. վարդապետ, վանական։
Монáшекъ գ. ա. անուշահոտ ածուխ, կնդրուկ, խունկ, բուխուր։
Монáшескій ած. վարդապետական, աբեղայական, կրօնաւորական։
Монáшество գ. չ. աբեղայութիւն, կրօնաւորութիւն։
Монáшествовать բ. չ. կրօնաւոր դառնալ։
Монéта գ. ի. դրամ ‖ դահեկան։
Монéтка գ. ի. դրամիկ, փոքրիկ դրամ։
Монéтный ած. դրամի։ — **дворъ**—փողերանոց։
Монетодѣ́ланіе գ. չ. դրամահատութիւն։
Монетодѣ́латель, монéтчикъ գ. ա. դրամահատ, դրամակոփ։
Монéтчичій ած. դրամահատի։
Мони́стный ած. քառամանեակի, բողմաղի։
Мони́сто գ. չ. քառամանեակ, բողմաղ։
Моногáмія գ. ի. միակնութիւն։
Моногра́мма գ. ի. մենագիր։
Монографія գ. ի. `մենագրութիւն։
Моно́дія գ. ի. մենախօսութիւն ‖ առանձներգ։
Моно́кль գ. ա. միակնոց ‖ ակնապատ, ակնակապ (բժշկական)։
Моноло́гъ գ. ա. մենախօսութիւն։
Моно́манъ գ. ա. մենամոլ, մէկ գաղա-

վարի տարուած։
Мо́номъ գ. ա. միանդամ (քանակութիւն)։
Монополи́стъ գ. ա. մենավաճառ։
Монопо́лія գ. ի. մենավաճառութիւն։
Монотеи́змъ գ. ա. միապաշտութիւն, մենապաշտութիւն։
Моното́нія գ. ի. մենաձայնութիւն, միակերպութիւն։
Моното́нный ած. մենաձայն, միակերպ։
Монохо́рдъ գ. ա. միալար (Ֆիզ. գործիք)։
Монохрои́змъ գ. ա. միագոյնութիւն։
Монофизи́тъ գ. ա. միաբնոյթ աղանդաւոր։
Монумента́льный ած. հոյակապ, հոյաշէն։
Монуме́нтный ած. արձանի ‖ մահարձանի։
Монуме́нтщикъ գ. ա. արձանագործ ‖ ‖ շիրիմ շինող։
Монуме́нтъ գ. ա. արձան ‖ մահարձան, շիրիմ։
Мопсъ, —сикъ գ. ա. գոնչ շուն։
Морали́стъ գ. ա. բարոյախօս։
Мора́ль գ. ի. բարոյականութիւն ‖ բարոյախօսութիւն։
Мора́льно մ. բարոյականապէս։
Мора́льный ած. բարոյական։
Морга́ніе գ. չ. աչքի կկոցելը, աչքով անելը։
Морга́ть, моргну́ть բ. չ. աչքերը կկոցել, թերթել։
Моргу́нъ գ. ա., **—нья** գ. ի. աչքերը կկոցող, աչքով անող։
Мо́рда գ. ի. ցռուկ, դունչ, կլափն։
Морда́стый ած. մեծացռուկ, մեծադունչ։
Морда́шка գ. ի. գամփռ շուն, մեծադունչ շուն։
Мо́ре գ. չ. ծով։
Море́ль, —лька գ. ի. վայրի կեռասենի։
Морепла́ваніе գ. չ. նաւագնացութիւն, նաւարկութիւն։
Морепла́ватель գ. ա. ծովագնաց, նաւագնաց։ — **вокру́гъ свѣ́та** — շրջանաւորդ։
Морепла́вательный ած. ծովագնացութեան։
Морехо́дство տ. **Морепла́ваніе.**
Морехо́децъ տ. **Морепла́ватель.**
Морехо́дный տ. **Морепла́вательный.**
Моржо́вина գ. ի. ծովացուլի միս։
Моржо́вый ած. ծովացուլի։
Моржъ գ. ա. ծովացուլ. կ.։
Мори́льщикъ գ. ա. չարչարող, տանջող։
Мори́ть, ма́ривать բ. ն. մեռցնել, սպանել, տանջել։
Морко́вина գ. ի. գազարի տերև։
Морко́вникъ գ. ա. գազարով կերակուր։
Морко́вный ած. գազարի։
Морко́вь, —вка գ. ի. գազար։
Морко́тно մ. և բ. տխուր ‖ տխուր է։
Морко́тный ած. տխուր։
Морово́й ած. ժանտ։ **—вая я́зва**—ժանտախտ, ժանտամահ, չումա։
Мо́ровый ած. սպանիչ քամի։
Моро́женица գ. ի. պաղպաղակ ծախող կամ շինող։
Моро́женіе գ. չ. սառեցնելը, պաղեցնելը։
Моро́женое ած. և գ. չ. պաղպաղակ։
Морозбо́й տ. **Морозобо́й.**
Моро́зецъ տ. **Моро́зъ.**
Моро́женный, моро́женый ած. սառած։
Моро́зно բ. ցուրտ է, ցուրտ է անում։
Моро́зный ած. ցուրտ, խիստ ցուրտ ‖ ‖ սառն, պարզկայ, սառած, սառեցնող։
Морозобо́й, —бойный ած. ցրտատար, ցրտահար։
Моро́зъ գ. ա. ցուրտ, սառնամանիք, սաստիկ ցուրտ, սաղաղ։
Морокова́ть բ. չ. փոքր ինչ գիտենալ, բլբլտացնել, կոտրտել։
Мо́рокъ գ. ա. խաւար, մթութիւն ‖ ամպ, փոթորիկ ‖ ուշաթափութիւն։
Мороси́ть բ. չ. ցողել, կաթկթել, նժալ։

Моро́ченіе գ. չ. խաբելը (հնարներով)։
Моро́чить բ. ն. խաբել (հնարներով)։
Морско́й ած. ծովի ‖ ծովային։ —**ская звѣзда́**—ծովաստղիկ, աստղակառաբոյս։ — **ла́сточка**—ծովածիծառ. Թ.։ — **мино́га**—քարալէզ. Ձ.։ — **про́бка**—ալկիովնիոն։ — **свинья́**—ծովու խոճկոր. Կ.։ —**ской ёжъ**—ծովային ոզնի։ — **конь**—ծովառիւծ, ծովաձի։ — **лукъ**—մկնասոխ. Բ.։
Морсъ գ. ա. հիւթ, պտղի հիւթ կամ ջուր։
Морти́ра, —рка գ. ի. ռմբկէն, ղումբարա։
Морти́рный ած. ռմբկէնի։
Морти́рца գ. ի. փառօղափորձ ռմբկէն։
Мо́ртусъ գ. ա. սպասաւոր՝ ժանտախտով հիւանդների, մահու վճռուած։
Мо́рфинъ, мо́рфій գ. ա. քնափիոն, մորփիա, քնաբեր (քիմ. նիւթ)։
Морфоло́гія գ. ի. գործարանագրութիւն, նկարագրութիւն գործարանաց (բոյսերի եայլն)։
Морхъ գ. ա. ծոպք, փունջ, վերջաւոր, փիւսկիւլ։
Морщева́тость տ. **Морщинова́тость.**
Морщева́тый տ. **Морщинова́тый.**
Морщи́на, —нка գ. ի. խորշոմութիւն, կնճիռ, երեսի փոթ։
Морщи́нистый ած. բազմախորշոմ, խորշոմերես, խորշոմոտ, կնճռոտ, ժմերես։
Морщи́нка գ. ի. խորշոմ։
Морщи́нный ած. խորշոմի, կնճիռի։
Морщинова́тость գ. ի. փոքր ինչ խորշոմութիւն, խորշոմոտութիւն։
Морщинова́тый ած. խորշոմոտ, փոքր ինչ խորշոմ, կնճիռ։
Морщи́ночка տ. **Морщи́нка.**
Мо́рщить բ. ն. խորշոմել, կնճռել։ —**ся** բ. ա. խորշոմուել, կնճռուել։
Моръ գ. ա. ժանտախտ, ժանտամահ, մահտարաժամ, չումա։
Мо́рьинъ ко́рень գ. ա. մատատուկ, մատուկ. Բ.։
Моря́къ գ. ա. ծովագնաց, ծովաշրջիկ ‖ ‖ նաւաստի։
Моря́на գ. ի. ծովային հողմ, ծովի քամի ‖ ծովաղ, ծովաջրից ստացած աղ։
Моря́нинъ գ. ա. ծովափնեայ կամ ծովեզերեայ բնակիչ։
Мо́сечій ած. զազրի, զազիր շան։
Мо́сечка տ. **Мо́ська.**
Моски́тъ գ. ա. մժղուկ Ամերիկայի, մօսկիտ (միջատ)։
Моско́вка գ. ի. թուխկատար անտառային. Թ.։
Москоти́льный ած. դեղարմատների, դեղաբոյսերի։ — **рядъ**—դեղաբոյսերի շուկայ, համեմավաճառների կարգ։
Мо́скотъ գ. ա. դեղորայք ‖ համեմունք։
Мосла́къ գ. ա. խոշոր ոսկոր, մեծոսկոր ‖ ‖ ազդրոսկր։
Мосло́къ գ. ա. թռչունի թեւ։
Мосо́лъ գ. ա. եզի խոշոր ոսկոր։
Мо́стикъ գ. ա. կամրջիկ։
Мости́льщикъ գ. ա. սալարկու, սալայատակող, քարող (ճանապարհ)։
Мости́ть, ма́щивать բ. ն. սալայատակել, քարել։ —**ся** բ. ա. սալայատակուել, քարուել։
Мости́шко գ. ա. անճոռնի կամ վատ կամուրջ։
Мости́ще գ. ա. ահագին կամուրջ։
Мостки́ գ. ա. յգ. գերան կամ տախտակ (կամրջի տեղ ջրի վերայ ձգուած) ‖ ‖ ժամանակաւոր սանդուղք (շինութեան շուրջը), եսկալա։
Мо́стникъ գ. ա. կամուրջ շինող։
Мостова́я գ. ի. սալայատակ, քարուածք։
Мостови́на գ. ի. յատակի տախտակ։
Мостово́е տ. **Мостовщи́на.**
Мостово́й ած. կամուրջի ‖ քարուածք, մայթ։
Мостовщи́къ գ. ա. կամրջի վերակացու։
Мостовщи́на գ. ի. կամրջահարկ։

Мостовьё գ. չ. *չըլմուած կաշի, չըհարկած կաշի, խամ կաշի։*
Мостóкъ տ. **Мóстикъ.**
Мостолы́га տ. **Мосóлъ.**
Мостóчекъ տ. **Мостóкъ.**
Мостъ գ. ա. *կամուրջ։* **— на свáяхъ—** *ցցակամուրջ։*
Мóська գ. ի. *գաղար, բըշիկ (շուն)։*
Мотáльница գ. ի. *կարժառ, նազուկ։*
Мотáльный ած. *կծկելու։*
Мотáльщикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. *կըծկող, կաժ կծկող։*
Мотáніе գ. չ. *կծկելը ‖ գլխի պտոյտ ‖ ‖ վատնում, վատնելը, շռայլելը։*
Мóтанный ած. *կծկուած ‖ վատնած, ծախսած։*
Мотáть, мáтывать, мотнýть բ. ն. *կըծկել ‖ գլուխը պտըտել ‖ վատնել։* **—ся** գ. ա. *տանուել, երերուել, ծփալ։*
Моти́въ գ. ա. *պատճառ, շարժառիթ ‖ ‖ գլխաւոր եղանակ (երգի, երաժշտական հատուածի)։*
Мотиви́ровать բ. ն. *պատճառաբանել։*
Моти́щка տ. **Мотъ.**
Моти́ще տ. **Мотъ.**
Мотнýть տ. **Мотáть.**
Мотовáто մ. *փոքր ինչ շռայլութեամբ։*
Мотовáтость գ. ի. *վատնողութիւն, շըռայլութիւն։*
Мотовáтый ած. *վատնող, շռայլ։*
Мотови́ло, —льце տ. **Мотáльница.**
Мотóвка գ. ի. *վատնող կին։*
Мотовскі́ մ. *վատնողի պէս։*
Мотовскóй ած. *վատնողի։*
Мотовствó գ. չ. *վատնողութիւն։*
Мотовя́зъ, —зокъ գ. ա. *պարանիկ, չուանիկ։*
Мотоди́лъ տ. **Молоди́ло.**
Мотóкъ գ. ա. *կարժ, վիլակ, կոճ (թելի)։*
Мотóрный ած. *շարժող, շարժուն։*
Мотóря գ. ի. *շարժիչ ‖ արքունի ձուկ (գետի։)*
Мотóчекъ տ. **Мотóкъ.**
Мотýвка գ. ի. *ճիռ։*
Мотýшка, —шечка գ. ի. *վատնող ‖ ‖ կոճ։*
Мотъ գ. ա. *կոճ (թելի) ‖ վատնող, շռայլ։*
Моты́га գ. չ. *վատնող։*
Мотыжéніе գ. չ. *թոխրել, մարկոսել (հողը)։*
Моты́ка գ. ի. *մարկեղ, մեծ հողփոր (բրիչ գործիք)։*
Мотылёкъ, —лёчекъ գ. ա. *թիթեռն։*
Моты́ль գ. ա. *թիթեռն ‖ անհաստատ, փոփոխական (մարդ)։*
Мотылькóвый ած. *թիթեռի ‖ թիթեռնապակ։* **—выя ростéнія**—*թիթեռնաձև բոյսեր։*
Мотыля́ть բ. չ. *թռչկոտել, ոստոստնուլ։*
Мóха, мóшка գ. ի. *մժղուկ, մժեղ (Տեղ.)։*
Мóхва գ. ի. *փետուր, թաւ ոտքերի, քեաքուլ (ոտքի)։*
Мохнáтка գ. ի. *թաւամազ, մազոտ (մարդ և այլն)։*
Мохнáтость գ. ի. *թաւոտութիւն, թաւամազութիւն։*
Мохнáточка տ. **Мохнáтка.**
Мохнáтый ած. *թաւոտ, թաւամազ, բըշիկ, բըշոտ, մազեղ, մալոտ։*
Мохнáтѣть, об— բ. չ. *թաւոտել, բըրշիկնալ։*
Мохнонóгій ած. *թաւոտն։*
Мохнонóжка գ. ի. *թաւոտն թռչուն։*
Мохноры́лый ած. *մազոտ դունչով, թաւամազ ցռուկով։*
Мохови́къ գ. ա. *լոռասունկ. բ.։*
Моховóй ած. *մամռապատ ‖ մամուռի։*
Мохóрка գ. ի. *մախօրկա, ծխախոտ ստորին տեսակի։*
Мохóръ, —рокъ գ. ա. *փնջի ամեն մի թել (առանձին)։*
Мохровáтый ած. *փնջաւոր։*
Мохрóвый ած. *փնջի։*

Мохрякъ գ. ա. *կեղտոտ և անշնորհ մարդ։*

Мохъ գ. ա. *մամուռ, գորտնաբուրդ. բ.։* **— исландскій**—*մամուռ Իսլանդիայի։* **— дубовый**—*կաղնու մամուռ, օշնայ։*

Моціонъ գ. ա. *վարժութիւն։*

Моча գ. է. *մէզ, շեռ, ջրվէժ։* **— у животныхъ**—*գոզ։*

Мочагъ գ. ա., **мочажина** գ. է. *ծածկուած ճահիճ։*

Мочажинникъ գ. ա. *ճահճային մեծ տարածութիւն։*

Мочажинный, мочажный ած. *ճահիճի || ճահճային։*

Мочалина, —линка գ. է. *մանրաթել (կեղևի)։*

Мочалить, из— բ. ն. *թել-թել բաժանել։* **—ся** բ. ա. *թել-թել բաժանուել։*

Мочалка գ. է. *առել կեղևի թելերից || || խուփը, հասկը, փսխաթ, ճիլոպ, հիւսկ (գործ է ածվում ռուս. բաղնիքներում)։*

Мочало գ. չ. *մաշկ կեղևի տիլիա ծառի (թել-թել բաժանուած)։*

Мочевина գ. է. *մեզիտ (քիմ.)։*

Мочевинный ած. *մեզիտային։*

Мочевой ած. *մէզի, շեռի։* **—органъ**—*մէզի գործարան։* **— пузырь**—*միզափամփուշտ։* **— камень**—*միզաքար։*

Мочегонительный, мочегонный ած. *միզեցնող, միզայորդոր շռեցնող, միզեցուցիչ։*

Мочеполовой ած. *սեռամիզական։*

Мочеизнуреніе գ. չ. *միզարձակութիւն, միզահեղութիւն։*

Мочеиспускателный ած. *միզարձակ, միզահեղ։*

Моченіе գ. չ. *միզելը || թրջելը, թրջոց դնելը։*

Мочёный ած. *միզած || թրջած, թրջուած։*

Моченосный ած. *միզանց, միզատար։*

Мочепузырный ած. *միզափամփուշտի։*

Мочерѣзъ գ. ա. *միզարգելք, դժուարամիզութիւն։*

Мочетеченіе գ. չ. *միզահոսութիւն, միզակաթութիւն։*

Мочеточникъ գ. ա. *միզանցք։*

Мочеточный ած. *միզարգել, միզակաթ, շռատ։*

Мочетокъ գ. ա. *միզահոսութիւն, միզակաթ (ախտ անասնոց)։*

Мочечный ած. *ականջաբլթակի, ականջթոփի։*

Мочило տ. **Мочильня.**

Мочильный ած. *թրջելու։*

Мочильня գ. է. *թրջարան։*

Мочить, мачивать բ. ն. *թրջել, թաց անել։* **—ся** բ. ա. *թրջուել։*

Мочка գ. է. *թրջելը || թրջուած լինելը։*

Мочка գ. է. *թել, մանրաթելք բոյսերի || ականջաբլթակ, ականջթոփ։*

Мочковатый ած. *թելանման, կանճի (արմատ)։*

Мочность գ. է. *զօրութիւն, կարողութիւն։*

Мочный, мощный ած. *ուժեղ, զօրեղ, կարող, հզօր, հսկայազօր։*

Мочь, мощь գ. է. *կարողանալ, կարենալ, զօրել։*

Мочь բ. չ. *ույժ, զօրութիւն, կարողութիւն։*

Мошёкъ տ. **Мохъ.**

Мошёнка, мошонка տ. **Мошна.**

Мошенникъ գ. ա., **—нница** գ. է. *գող, աւազակ, ստահակ։*

Мошенничать, с— բ. չ. *խաբել, գողանալ, խարդախութիւն անել։*

Мошеннически մ. *խաբեբայութեամբ, խարդախութեամբ։*

Мошеннический ած. *խաբեբայական։*

Мошенничество գ. չ. *խաբեբայութիւն։*

Мошёночка, мошоночка տ. **Мошна.**

Мошка տ. **Моха.**

Мошкара գ. է. *մժեղ։*

Мошна́ գ. ի. *ամորձիք, ձուանոց, քսակ ձուքրի, պլոր։*

Мошо́къ տ. **Мохъ.**

Мошо́нка գ. ի. *ամորձակալ, ամորձապարկ, փոշտ։*

Мошо́ночный ած. *ամորձիքի։*

Моще́ніе գ. չ. *սալայատակելը, քարելը։*

Мощённый ած. *սալայատակած, քարած։*

Мощехрани́лище գ. չ. *խորան սրբոց մասունքների։*

Мо́щи գ. ի. յգ. *սրբոց մասունք, նշխարք։*

Мо́щный, мощь տ. **Мо́чный и моч.**

Мраволёвъ գ. ա. *մրջնառիւծ (միջատ)։*

Мракъ գ. ա. *մառախուղ, մութ, խաւար, աղջամուղջ։*

Мра́морникъ, мра́морщикъ գ. ա. *մարմարագործ։*

Мра́морный ած. *մարմարէ, մարմարեայ* || || *մարմարաշէն։*

Мра́моръ գ. ա. *մարմար, մարմարիոն (քար)* — **скульпту́рный**—*կիխ։* — **ра́ковинистый**—*խեցեկուխ։*

Мрачи́ть բ. ն. *խաւարացնել, նսեմացնել, աղօտացնել։* **—ся** բ. ա. *նսեմանալ, աղօտանալ, խաւարել։*

Мра́чно մ. *աղօտ, նսեմ* || *բարկացած, յօնքերը կիտած։*

Мра́чность գ. ի. *մթութիւն, նսեմութիւն։*

Мра́чный ած. *մութ, նսեմ, խաւարամած, մթագին* || *տրտում, տխուր, բարկացած։*

Мрачнѣ́ть բ. չ. *խաւարել, մթնել։*

Мре́жа տ. **Мере́жа.**

Мре́жный տ. **Мере́жный.**

Мску́совый տ. **Му́скусовый.**

Мску́съ տ. **Му́скусъ.**

Мсти́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. *վրիժառու, վրէժխնդիր, քինախնդիր, վրիժահան։*

Мсти́тельность գ. ի. *վրիժառութիւն, քինախնդրութիւն, վրէժխնդիր լինելը։*

Мсти́тельный ած. *վրիժառու, քինախնդիր։*

Мстить բ. չ. *վրէժխնդիր լինել, քինախնդիր լինել, վրէժ առնել։*

Мудрёненькій տ. **Мудрёный.**

Мудрено́ մ. և բ. *իմաստութեամբ, հմտութեամբ* || *դժուարին է։*

Мудрёный ած. *դժուարին, մեծ հմտութեան կարօտ։*

Мудре́цъ գ. ա. *իմաստուն, իմաստասէր, իմաստաբան։*

Мудри́ть, мудрова́ть բ. չ. *իմաստակել* || *հնարներով խաբել։*

Мудро́ մ. *հնարագիտութեամբ, նրբամտութեամբ։*

Му́дро մ. *իմաստութեամբ, խոհեմութեամբ։*

Мудролю́біе, мудролю́бецъ, мудролюби́вый տ. **Любому́дріе, любомудре́цъ, любому́дрый.**

Му́дрость գ. ի. *իմաստութիւն* || *դըժուարութիւն։*

Му́дрствовать բ. չ. *իմաստութեամբ դատել։*

Му́дрый ած. *իմաստուն, խորիմաստ, իմաստալից, խորագէտ, իմաստաբան, զգօն, մտահարուստ։*

Мужа́ть, воз— բ. չ. *տղամարդանալ, այրանալ։* **—ся** բ. ա. *արիանալ, զօրանալ, ժրանալ։*

Мужегу́бецъ տ. **Мужеубі́йца.**

Мужело́жецъ, мужело́жникъ գ. ա. *արուագէտ։*

Мужело́жство գ. չ. *արուագիտութիւն։*

Мужене́йстовство գ. չ. *վարարութիւն, արուատենչ։*

Муженёкъ գ. ա. *սիրելի ամուսին (մարդ)։*

Мужеобра́зный ած. *այրանման, առնանման* || *արուատիպ։*

Му́жески մ. *այրաբար, առնաբար։*

Му́жескій ած. *այրական, առնական* || || *արական։* — **о́рганъ**—*արանդամ,*

վարոց, մեզուկ։

Мýжественно մ. արիաբար, քաջութեամբ, առնաբար։

Мýжественность գ. ի. արիութիւն, քաջութիւն։

Мýжественный ած. արի, քաջ, քաջարի, քաջակորով, քաջամարտիկ || || պարթև, կորովի, այրական, առնական։

Мýжество գ. չ. այրութիւն, առնական հասակ || արութիւն, քաջութիւն։

Мужеубíйство գ. չ. այրասպանութիւն, մարդասպանութիւն։

Мужеубíйца գ. ի. այրասպան, մարդասպան։

Мужиковáто մ. գռեհկաբար, կոպիտ կերպով։

Мужиковáтость գ. ի. գռեհկութիւն, կոպտութիւն, բրտութիւն։

Мужиковáтый ած. գռեհիկ, կոպիտ, բիրտ։

Мужи́къ գ. ա. գռեհիկ մարդ, շինական, գեղջուկ, ռամիկ, բիրտ, սոպռ, անտաշ մարդ։

Мужи́цкій ած. գեղջուկի || ռամիկ, ռամկական։

Мужичёкъ տ. **Мужи́къ.**

Мужичёнко գ. ա. գեղջուկ, խեղճ գիւղացի։

Мужи́чество գ. չ. շինականութիւն, գեղացիութիւն || կոպտութիւն, սոպռութիւն, անտաշութիւն։

Мужичи́на ժ. գ. ա. չաղթանդամ մարդ։

Мужичи́шко տ. **Мужичёнко.**

Мужичи́ще տ. **Мужи́къ и мужичи́на.**

Мужи́чій տ. **Мужи́цкій.**

Мужи́чка գ. ի. գեղջկուհի || կոպիտ, ռամիկ, անտաշ (կին)։

Мужлáнъ ժ. գ. ա. խիստ գռեհիկ, խիստ անտաշ, շատ կոպիտ։

Мýжній, мýжнинъ ած. ամուսնի։

Мужскóй ած. արական, առնական, տղամարդու։

Мужчи́на, мужщи́на, —чинка գ. ա. տղամարդ || այր մարդ։

Мужъ գ. ա. ամուսին (տղամարդ), էրիկ | || մարդ, այր մարդ։

Мýза գ. ի. մուսայ, մուզայ։

Музéй, музéумъ գ. ա. մուսարան, թանգարան։

Мýзыка գ. ի. երաժշտութիւն։ — **вокáльная**—երգեցողութիւն հանդերձ երաժշտութեամբ։

Музыкáльно մ. երաժշտութեամբ, երաժշտօրէն։

Музыкáльный ած. երաժշտական։

Музыкáнтскій ած. նուագածուի։

Музыкáнтъ գ. ա., **—нтша** գ. ի. նուագածու։

Мукá գ. ի. ալիւր։

Мýка գ. ի. տանջանք, չարչարանք, նեղութիւն։

Мукомóлъ գ. ա. աղացող || աղալը։

Мукомóльный ած. աղացող։

Мукомóльня, мукомóльная мéльница գ. ի. աղաց || ջրաղաց, հողմաղաց։

Мукосѣ́йный ած. ալիւր մաղող։

Мукосѣ́йня գ. ի. ալիւր մաղելու տեղ, ալրատուն, ալիւրի տուն։

Муксýнъ գ. ա. փայլունիկ Սիբիրիայի. ձ.։

Мýла տ. **Мóла.**

Мулáтка գ. ի. մուլատ կին։

Мулáтскій ած. մուլատի։

Мулáтъ գ. ա. մուլատ, խառնածին (սևամորթ և սպիտակամորթ մարդկանցից)։

Мулёнокъ գ. ա. մատաղահաս ջորի։

Мýлла գ. ա. մոլլա։

Мулъ գ. ա. ջորի, իշակէս։

Мультипликáторъ գ. ա. բազմապատկիչ գործիք (Ֆիզիք.)։

Мýмія գ. ի. մումիայ, մոմիայ։

Мýнда տ. **Вьюнъ.**

Мунди́ришко գ. ա. վատ կարած նը-

համազգեստ։

Мундúрный ած. նշանազգեստի։

Мундировáть, об— բ. ն. արքունի հաշւով զգեստ հագնել։ **—ся** բ. ա. զգեստ կարել տալ (արքունի հաշւով)։

Мундирóвка գ. ի. արքունական շորեր հագցնելը։

Мундúръ գ. ա. համազգեստ, նշանազգեստ (պաշտօնէից)։

Мундкóхъ գ. ա. խոհարար արքունի։

Мýндшенкъ գ. ա. մատռուակ, գինեպետ (արքունի)։

Мундштýкъ, муштýкъ գ. ա. սանձ || բերան (փչուող նուագարանների) || մուշտուկ (ծխախոտի)։

Муштýчный ած. սանձի || մուշտուկի։

Мундштýчить բ. ն. սանձել, սանձը բերանն անցկացնել (ձիու)։

Муниципалитéтъ գ. ա. քաղաքատեսչութիւն։

Мунициóнный տ. **Амунициóнный.**

Мунúція տ. **Амунúція.**

Муравá գ. ի. դալար խոտ։

Мурáва գ. ի. վէրնիխ, ապակարուռ, ջնարակ, ջրդեղ։

Муравéй գ. ա. մրջիւն։

Муравéйникъ գ. ա. մրջնոց, մրջնաբուն։

Муравéйный տ. **Муравьúный.**

Мурáвить բ. ն. ջնարակել, վէրնիխել, չինի քսել։ **—ся** բ. ա. վէրնիխուել, ջնարակուել։

Мурáвленный ած. ջնարակուած, չինի քսուած։

Мурáвка տ. **Мурáва и муравá.**

Мурáвленіе, мурáвка գ. ջնարակելը, վէրնիխելը, չինի քսելը։

Мурáвчатый ած. փուլթայ, մանր պուտպուտ (կտոր)։

Мурáвщикъ գ. ա. ջնարակող, ապակենիւթ քսող։

Муравьеѣдъ գ. ա. մրջնակեր. կ.։

Муравьúный ած. մրջունի || մրջնական։ **— спиртъ**—մրջնական եթեր։ **—ное веществó**—մրջնանիւթ։ **—ная кислотá**—մրջնական թթուուտ։

Муравьúстый ած. մրջնաառատ, մրջիւններով լի։

Муравьянóй левъ գ. ա. մրջնառիւծ (միջատ)։

Мурáшекъ տ. **Мурáшъ.**

Мурáшка գ. ի., **мурáшъ** գ. ա. մրջիւնիկ։ **—шки по тѣлу**—մրջնեռուց։

Мурáшъ տ. **Мурáшка.**

Мурéна գ. ի. փողոչ, մխուենէս. ձ.։

Мурзá գ. ի. միրզա (ուսումնական տիտղոս՝ պարսից և թաթարական)։

Мурúнъ գ. ա. խարշիկ, արար, սև մարդ։ **— норовая травá**—եթովպական եղեսպակ. բ.։

Мурлыканье գ. չ. միաւելը, մլաւելը։

Мурлыкать, мурныкать, мурлыкнуть բ. չ. մլաւել, միաւել։

Мурныканье գ. չ. մլաւելը, միաւելը։

Мýровый ած. կանանչ, դալար։

Мурýгій ած. ծածանուող գորշ, դեղնակարմիր։

Мурчáніе գ. չ. մրթմրթոց (արջի)։

Мурчáть բ. չ. մրթմրթալ (արջի)։

Муръ տ. **Мурáва.**

Мусáтить, на— բ. ն. չախմախով սրել (մագնիս պողպատից շինած)։

Мусáтъ գ. ա., **—тикъ** նուազ. չախմախ (սրելու), մասատ, դաշւախմախի քիսայ (կողքից կախելու)։

Мусикíйный, мусикíйскій տ. **Музыкáльный.**

Мусикíя տ. **Мýзыка.**

Мускатéль տ. **Мушкатéль.**

Мускáтница գ. ի. մշկախոտ. բ.։

Мускáтный տ. **Мушкáтный.**

Мускáтъ տ. **Мушкáтъ.**

Мускулúстый ած. մսոտ, զօրեղ մսաններով։

Мускуловáтый ած. բաւականին ջղոտ,

մասամբ զօրեղ մկանուններով։

Му́скулъ գ. ա. մկանուն, ձկնամիս, ղնդերք, ղնդղուց։

Му́скусовый, му́скусный ած. մշկահոտ։ — **ко́рень**—սումբուլի արմատ։ —**сная кабарга́**—մշկապորտ այծեամ. կ.։

Му́скусъ գ. ա. մուշկ. կ.։

Му́сленіе գ. չ. թքոտելը։

Му́слить, за— բ. ն. թքոտել, թքով աղտոտել, փոխնքոտել։ —**ся** բ. ա. թըքոտուել։

Мусля́кать տ. **Му́слить.**

Мусля́къ գ. ա. փոխնքոտ։

Мусо́лить տ. **Му́слить.**

Му́сорить բ. չ. խիպարով ծածկել։

Му́сорный ած. խիպարի։

Му́сорщикъ գ. ա. խիպար դուրս կրող։

Му́сорщичій ած. խիպար կրողի։

Му́соръ գ. ա. խիպար, մնացորդք (քարի, աւազի եւայլն)։

Муссо́нъ գ. ա. շրջանաւոր հողմ, մուսսոն, մուսսոն։

Муста́нгъ գ. ա. մուստանգ, Ամերիկայի կիսավայրենի ձի։

Мустъ գ. ա. քաղցու, շիրայ, մաճառ, չանչագինի։

Мусульма́нинъ գ. ա., —**ма́нка** գ. է. մահմէտական (կրօնին հետեւող)։

Мусульма́нскій ած. մահմէտական։

Мусульма́нство գ. չ. մահմէտականութիւն։

Мути́ть, му́чивать բ. ն. պղտորել, խառնել ‖ խռովել, շփոթել, յուզել։ —**ся** բ. ա. պղտորուել ‖ շփոթուել, յուզուել։

Му́ченый ած. չարչարուած, տանջուած ‖ ‖ պղտորուած։

Мутнова́тость տ. **Му́тность.**

Мутнова́тый ած. փոքր ինչ պղտոր։

Му́тность գ. է. պղտորութիւն։

Му́тный ած. պղտոր։

Мутнѣ́ть բ. չ. պղտորուել։

Муто́вка, —вочка գ. է. շերեփ, խառնիչ (հեղուկների) ‖ շատախօս կին։

Мутовча́тый ած. ըխեռնաձեւ։

Муть գ. է. պղտոր տեղ (գետի եւայլն)։

Му́фель գ. ա. կրակարան, թաղար. կաւէ փոքրիկ վառարան (քիմ. փորձերի համար)։

Му́фельный ած. կրակարանի, թաղարի։

Муфло́нъ գ. ա. արտիկ. կ.։

Му́фта, —точка գ. է. ձեռնոցիկ, ձեռնամուշտակ ‖ կցան։

Му́фтій գ. ա. մուֆթի (կրօնապետ մահմ.)։

Му́фточный ած. ձեռնամուշտակի։

Му́ха գ. է. ճանճ։ — **лошади́ная**—ձիապիծակ։ — **шпа́нская**—խարան։

Мухаммеда́нинъ տ. **Магомета́нинъ.**

Мухаммеда́нскій տ. **Магомета́нскій.**

Мухаммеда́нство տ. **Магомета́нство.**

Мухого́нка գ. է. ճանճաքշիչ։

Мухоло́вка գ. է. ճանճորսակ, ճանճակեր. թ.։

Мухоло́вный ած. ճանճ քշելու։

Мухомо́рный ած. ճանճասպան (սունկի)։

Мухомо́рликъ, —морье գ. վայրի ծնեբեկ. բ.։

Мухомо́ръ գ. ա. ճանճասպան, թունաւոր սունկ. բ.։

Мученикосло́віе գ. չ. վարք սրբոց (գիրք)։

Му́чеником գ. ա. մարտիրոս, նահատակ, վկայ։

Муче́ница գ. է. մարտիրոսուհի, վկայուհի։

Му́ченическій ած. մարտիրոսական։

Му́ченичество գ. չ. մարտիրոսութիւն, նահատակութիւն։

Му́ченичій տ. **Му́ченическій.**

Муче́ніе գ. չ. տանջանք, չարչարանք։

Му́ченіе գ. չ. պղտորելը։

Му́чивать տ. **Му́чить.**

Мучи́тель, —ница գ. չարչարիչ, չարչարող, տանջող, տանջատու։

Мучи́тельный ած. դառն, վշտագին,

չարատանջ, բազմատանջ։

Мучи́тельскій ած. տանջողի, չարչարողի։

Мучи́тельство գ. չ. տանջելը, չարչարելը։

Мучи́тельствовать բ. չ. նահատակել։

Му́чить, му́чивать բ. ն. տանջել, նեղել, չարչարել, ււկել։ **—ся** բ. ա. տանջուել, չարչարուել։

Мучни́къ գ. ա. ալիւրավաճառ, ալիւր ծախող։

Мучни́стый ած. ալիւրառատ, ալիւրոտ։

Мучни́ть, за— բ. ն. ալիւրոտել։ **—ся** բ. ա. ալիւրոտուել։

Мучно́й ած. ալիւրի ‖ ալիւրէ, ալիւրից շինած։

Муши́ный, му́шій ած. ճանճի։

Му́шка գ. ի. ճանճիկ ‖ սպեղանի ցանած սպանական ճանճերով, խարանապեղանի։

Мушкате́ль գ. ա. մշկահոտ գինի։

Мушка́тный ած. մշկահոտ, ծաղկահոտ, — **гіаци́нтъ**—մշկունի յեւնային. բ.։ — **орѣхъ**—մշկահոտ ընկոյզ։

Мушка́тъ գ. ա. մշկահոտ ընկոյզ։

Му́шкель գ. ա. դրթակ, թակիչ, թոխմախ, տոփան։

Мушкете́рскій, мушкете́рный ած. հրացանակիր։

Мушкете́ръ գ. ա. հրացանակիր զինուոր։

Мушни́ть տ. **Мучи́ть.**

Мушта́бель գ. ա. ձեռնյենակ, յենակ թեւ (նկարչի)։

Муштрова́ть բ. ն. խստութեամբ վարուել, սրխմրտել, ամուր պահել ‖ աշտանակել, ուսանգել։

Муштýкъ տ. **Мундштýкъ.**

Мущи́на տ. **Мужчи́на.**

Мхова́тый ած. մամռոտ։

Мхови́на գ. ի. մամռապատ տեղ։

Мхо́вый տ. **Мохово́й.**

Мхообра́зный ած. մամռանման։

Мча́ніе գ. չ. սլանալը, սրընթաց անցնելը։

Мчать բ. ն. սլացնել, սրընթաց վազեցնել։ **—ся** բ. ա. սլանալ, սրընթաց ընթանալ։

Мшани́къ գ. ա. մամռապատ մառան կամ պահեստի տեղ։

Мша́нный տ. **Мохово́й.**

Мша́ристый ած. հեշտ բրդոտուող։

Мша́рить, за— բ. ն. մամռով ծածկել ‖ ‖ գզգզել, խառնել, բրչիկցնել։ **—ся** բ. ա. խառնուել, բրչիկնալ։

Мшарь գ. ա. մամռապատ ճահիճ։

Мшёный ած. մամռով ծածկուած։

Мши́на, —нка տ. **Мхови́на.**

Мши́стый ած. մամռոտ, մամռապատ, լոռւաէտ։

Мшить, за— բ. ն. մամռով ծածկել։ **—ся** բ. ա. մամռով ծածկուել։

Мще́ніе գ. չ., **месть** գ. ի. վրէժ, վրէժխնդրութիւն, քէն, ոխ։

Мы́за գ. ի. դաստակերտ, ամարանոց։

Мы́згать բ. չ. աստանդել, պարապ-սարապ քարշ գալ ‖ շոշ գնալ ‖ սառցի վրայ վազել, պուզ չալել։

Мы́зникъ գ. ա. դաստակերտի բնակիչ։

Мы́зничать բ. չ. դաստակերտ պահել։

Мы́зный ած. դաստակերտի։

Мы́каница, мы́калка գ. ի. սանդերք, հերհեր։

Мы́каніе գ. չ. գզելը, սանդերքելը։

Мы́каный ած. գզած, գզուած։

Мы́кать բ. ն. գզել, սանդերքել։ **—ся** բ. ա. գզուել։

Мыкъ գ. ա. բառանջիւն։

Мы́леніе գ. չ. սապոնելը, սապնոտելը։

Мы́ленка տ. **Мы́лнья.**

Мы́ленный ած. սապնոտած, սապնած։

Мы́листый ած. սապնոտ։

Мы́лить բ. ն. սապնոտել, սապոնել։ **—ся** բ. ա. սապնոտուել, սապոնուել։

Мы́лкій ած. շուտ քրտնող կամ փրփրող (ձի եայլն)։

Мы́лкость գ. ի. *շուտ փրփրուելը։*

Мы́ло գ. չ. *սապոն, օճառ, աճառ։* — **минда́льное**—*նշօճառ։*

Мыловаре́ніе գ. չ. *օճառագործութիւն, սապոն շինելը։*

Мылова́рка գ. ի. *օճառագործ կին։*

Мылова́рничать բ. չ. *օճառագործութեամբ պարապել, սապոնչութիւն անել։*

Мылова́рный ած. *օճառագործ։*

Мылова́рня գ. ի. *օճառի գործարան, սապնի գործարան, տճ. սապոնխանայ։*

Мылова́рскій ած. *օճառագործի, սապոնչու։*

Мылова́рство տ. **Мыловаре́ніе.**

Мылова́ръ գ. ար. *օժառագործ, սապոն շինող, սապոնչի։*

Мылова́тый տ. **Мы́листый.**

Мылови́дный ած. *սապնանման, օճառանման։*

Мы́ловка գ. ի. *ճարպաքար, սապնաքար, տալկ։*

Мы́ловникъ գ. ար. *աճառի (ծառ)։*

Мы́льникъ գ. բ. *օճառագործ, սապոն շինող, սապոնչի։*

Мы́льница գ. ի. *օճառագործի կին։*

Мы́льный ած. *սապոնի, օճառի։*

Мы́льная трава́, мы́лянка գ. ի. *օշնան, արծպայ, շմորտակ, օճառախոտ. բ.։*

Мы́льня գ. ի. *լոգարան բաղանիքի։*

Мы́льце տ. **Мы́ло.**

Мы́льщикъ գ. ար., **—щица** գ. ի. *լողացնող, լուացէկ, սապոն քսող։*

Мыля́къ գ. ար. *ճարպաքար։*

Мы́лянка գ. ի. *արծպայ, շմորտակ, օճառախոտ, օշնան. բ.։*

Мы́рды գ. ի. յգ. *խորդուբորդութիւն ձիու քիմքի։*

Мы́сецъ, мы́сикъ տ. **Мысъ.**

Мы́сленно մ. *մտաւորապէս, մտքով մըտովի։*

Мы́сленный ած. *մտաւորական ‖ մտքի*

Мыслеотдѣли́тельный ած. — **знакъ** *մտքերը բաժանող գիծ (—)։*

Мысли́тель գ. ար. *մտածող, խորհող։* — **свобо́дный**—*ազատախոհ, ազատամիտ։*

Мысли́тельный ած. *մտածողական ‖ մտածութեան։*

Мы́слить բ. ն. *մտածել, խորհել։* **—ся** բ. ար. *մտածուել։*

Мысль գ. ի. *միտք ‖ գաղափար ‖ դիտաւորութիւն, խորհուրդ ‖ կարծիք։*

Мысъ գ. ար. *հրուանդան։*

Мыта́рить ար. չ. *խաբել ‖ վատնել, ծախսել։*

Мыта́рка գ. ի. *խաբեբայ կին։*

Мыта́рничать տ. **Мыта́рить.**

Мыта́рный ած. *խաբեբայական։*

Мыта́рски մ. *մաքսաւորի նման։*

Мыта́рскій ած. *մաքսաւորի։*

Мыта́рство գ. չ. *մաքսատուն ‖ մաքսաւորութիւն ‖ խաբեբայութիւն։*

Мыта́рь գ. ար. *մաքսաւոր ‖ հարկաժողով ‖ խաբեբայ։*

Мы́тенный տ. **Мы́тный.**

Мытея́ գ. ի. *լուացարար կին։*

Мыти́ться բ. ար. *որովայնը լուծել (անասնոց)։*

Мытіё տ. **Мытьё.**

Мы́тница, мы́тня գ. ի. *աման լուացող, լուացարար կին։*

Мы́тный ած. *լուացքի, լուացք անելու։*

Мы́то գ. չ. *մաքս, հարկ, հասոյթ։*

Мыть գ. ար. *թանչ, որովայնալուծութիւն (անասնոց)։*

Мы́тый ած. *լուացած։*

Мыть գ. ի. *ժամանակ փետրափոխութեան թռչնոց։*

Мыть, мыва́ть բ. ն. *լուալ, լուանալ։* **—ся** բ. ար. *լուացուել։*

Мытьё գ. չ. *լուալը, լուանալը։*

Мыча́ніе գ. չ. *բառանչելը, բառան-*

չիւն, մռնչելը։
Мыча́ть բ. չ. բառաչել, մռնչել։
Мы́чка գ. ի. թանձրաթել, քաթանի գզուած։
Мыша́стый ած. մկնագոյն, մոխրագոյն,
Мыша́чій տ. **Мыши́ный.**
Мышело́вка գ. ի. մկնորսակ, թակարդ, մկան թակարկ։
Мышело́вный ած. մուկ որսալու։
Мышело́въ գ. ա. մկնորս, մկնորսակ։
Мышёнокъ տ. **Мы́шка.**
Мы́шечный ած. մկանուան, մկանուանց։
Мышея́дина գ. ի., **—ядіе** գ. չ. մկընդեղ, մկի հալուայ։
Мыши́ный, мы́шій ած. մկի, մկան։ **— горо́хъ**—խազդրան. բ.։
Мы́шка գ. ի. մկնիկ։
Мы́шка գ. ի. մկանուն || թևի տակ, անթատակ, կռնատակ։
Мышле́ніе գ. չ. մտածելը, դատելը, մտածողութիւն, դատողութիւն։
Мы́шца գ. ի. մկանուն, մսան, ծղիք || || թև, ձեռք։ **— враща́ющая**—վայրահակ ոլորող։ **— двугла́вая**—երկգլխանի մսան։ **— дельтови́дная**—եռանկիւն մ.։ **— губыотводя́щая**—շրթնաբաց մ.։ **— жева́льная**—ծամող կամ ծամքով մ.։ **— запира́ющая**—փակիչ մ.։ **— икряна́я**—թաթքի մ.։ **— капюшо́нная**—կնգուղաձև մ.։ **— коса́я**—շեղ մ.։ **— кругова́я**—բոլորակաձև մ.։ **— межрёберная**—կողամէջ մ.։ **— приводя́щая**—ներքաձիգ մ.։ **— пряма́я** ուղիղ մ.։ **— я́годочная**—երատանքի մսան։
Мыщесло́віе գ. չ. մսաբանութիւն։
Мышь գ. ի. մուկ։ **— летýчая**—չղջիկ, սեկեմուկ, հողամուկ։ **— полева́я**—դաշտամուկ, չիկամուկ, քոռ մուկ։
Мышьякова́тый, мышьякови́стый ած. զառիկային, մկնդեղով խառնուած։ **—ви́стое соедине́ніе**—զառիկուկ։
Мышьяко́вый ած. զառիկական, զառիկային || մկնդեղի։ **—ко́вая кислота́**—զառիկային թթուուտ։
Мышьяковоки́слый ած., **—лая соль**—զառիկատ։
Мышья́къ գ. ա. մկնդեղ, արսենիկ, զառիկ (պ. մ.)։ **— кра́сный**—չնարէկ։
Мышья́чный տ. **Мышьяко́вый.**
Мыщело́къ գ. ա. կոճ, յօդելուստ (ոսկորների)։
Мѣдикова́тельный ած. պղինձ կռանող։
Мѣдиплави́ленный ած. պղինձ հալող։ **— заво́дъ**—հալարան պղնձի։
Мѣ́дистый ած. պղնձախառն։
Мѣди́ть բ. ն. պղնձել, պղնձով օծել կամ պատել։
Мѣ́дникъ գ. ա. պղնձագործ։
Мѣ́дническій ած. պղնձագործի։
Мѣ́дничество գ. չ. պղնձագործութիւն։
Мѣ́дничиха գ. ի. պղնձագործի կին։
Мѣднолите́йщикъ գ. ա. ձուլող, պղընձեղէն ձուլող։
Мѣдноцвѣ́тный ած. պղնձագոյն։
Мѣ́дный ած. պղնձի || պղնձէ։ **— купаро́съ**—պղնձի արջասպ։
Мѣдь գ. ի. պղինձ։ **— сѣрни́стая**—ծծմբատ պղնձի։ **— жёлтая**—արոյր, դեղին պղինձ։
Мѣдяни́стый ած. պղնձառատ, պղնձախառն։
Мѣ́дяница գ. ի. հասարակ օձ։
Мѣдя́нка գ. ի. ժանգ, ժանգառ || կարմիր իժ։
Мѣле́ніе գ. չ. կաւճոտելը, կաւիճոտելը։
Мѣлёный ած. կաւճոտած։
Мѣли́ть, мѣ́ливать բ. ն. կաւճոտել, կաւիճոտել։ **—ся** բ. ա. կաւճոտուել։
Мѣлова́тый ած. կաւիճախառն։
Мѣлови́дный ած. կաւիճանման։
Мѣлово́й ած. կաւիճի || կաւճային։
Мѣло́къ գ. ա. կաւճի կտոր։

Мѣлъ գ. ա. կաւիճ։
Мѣна գ. ի. փոխանակութիւն։
Мѣновóй, мѣновнóй ած. փոխելու։ **—вая торгóвля**—փոխանակութիւն ապրանաց, դեակիշ թօխուշ։
Мѣновщи́къ գ. ա., **—щица** գ. ի. փոխող, փոխանակող։
Мѣня́ло գ. ա. լումայափոխ, սեղանաւոր, սառաֆ։
Мѣня́льный ած. լումայափոխութեան, դրամափոխութեան։
Мѣня́льщикъ գ. ա. փոխող ‖ դրամափոխ, լումայափոխ։
Мѣня́ть, мѣнивать բ. ն. փոխել, փոխանակել։ **—ся** բ. ա. փոխուել, փոխանակուել
Мѣра գ. ի. չափ։
Мѣри́ло գ. չ. չափ, սահման։
Мѣри́льный տ. **Мѣри́тельный.**
Мѣритель, Мѣряльщикъ գ. ա. չափող։
Мѣрительный ած. չափելու։
Мѣрить տ. **Мѣрять.**
Мѣрка, мѣрочка գ. ի. չափ (զգեստի եւայլն)։
Мѣрно մ. չափաւոր։
Мѣрный ած. չափի ‖ չափական։
Мѣрочка տ. **Мѣрка.**
Мѣрянiе գ. չ. չափելը։
Мѣрянный ած. չափուած, չափն առնուած։
Мѣратель տ. **Мѣритель.**
Мѣрять, мѣрить, мѣривать բ. ն. չափել, չափն առնել։ **—ся** բ. ա. չափուել, չափն առնուել։
Мѣсивный ած. լափի։
Мѣсиво, —вце գ. չ. լափ (անասունների)
Мѣси́лка գ. ի. շերեփ, խառնիչ (հեղուկների եւայլն)։
Мѣси́льный ած. խառնելի։
Мѣси́льщикъ գ. ա., **—щица** գ. ա. խառնող, շաղախող, շաղուող, զանգող։
Мѣси́ть, мѣшивать բ. ն. խառնել, շաղախել, շաղուել, զանգել։ **—ся** բ. ա. խառնուել, շաղախուել։
Мѣска գ. ի. շաղուելը, զանգելը։
Мѣсте́чко գ. չ. փոքր տեղ ‖ աւան, գիւղաքաղաք։
Мѣсти́ть բ. ն. պարունակել, իր մէջ տեղաւորել։ **—ся** բ. ա. պարունակուել։
Мѣстничество գ. չ. աթոռակցութիւն։
Мѣстность գ. ի. տեղադրութիւն, դրութիւն, դիրք, միջավայր։
Мѣстный ած. տեղի, տեղային, տեղացի, տեղական, տեղային։
Мѣсто գ. չ. տեղ ‖ կողմ, երկիր ‖ տարածութիւն ‖ պաշտօնատեղի ‖ հակ, բեռ ‖ անցք։ — **дѣтское**—երեխի ընկերք։
Мѣстоблюсти́тель գ. ա. տեղապահ, փոխանորդ։
Мѣстоиме́нiе գ. չ. դերանուն։
Мѣстоиме́нный ած. դրանուան։
Мѣстоописа́нiе գ. չ. տեղագրութիւն։
Мѣстоописа́тельный ած. տեղագրական։
Мѣстоположе́нiе գ. չ. տեղադրութիւն, դրութիւն, դիրք։
Мѣстопребыва́нiе գ. չ. կացարան, բնակութեան տեղ, բնակատեղի։
Мѣсторожде́нiе գ. չ. ծննդատեղ, հայրենիք ‖ գտնուած տեղը։
Мѣсяцесло́вный ած. օրացոյցի, ամսացոյցի։
Мѣсяцесло́въ գ. ա. օրացոյց, ամսացոյց։
Мѣсяцъ գ. ա. ամիս, լուսին։ — **медо́вый**—մեղրալուսին։
Мѣсячникъ գ. ա. և ած. ամսական կենդանի ‖ լուսնոտ։
Мѣсячно բ. լուսինը լուսաւորում է։
Мѣсячное գ. չ. ամսական արիւնահոսութիւն կանանց, ամսական (կանանց)։
Мѣсячный ած. ամսական, ամսօրեայ։
Мѣта, мѣта́ գ. ի. նպատակ, դիտաւորութիւն, նշաւակ։

Мѣтить բ. ն. նշանակել, ուղղել, ձըգտուել || դիտել։ **—ся** բ. ա. ուղղուել։

Мѣтка գ. ի. նշան, նշանակ || նշանագիր։

Мѣткій ած. յաջողակ, ուղիղ, ճիշտ, անսխալ։

Мѣтко մ. յաջող կերպով, ուղիղ։

Мѣткость գ. ի. վարժութիւն և հըմտութիւն նշան խփելու։

Мѣточка տ. **Мѣтка.**

Мѣточный ած. նշանի, նշանակի։

Мѣтчикъ գ. ա. դրոշմող, քանդակող || գայլիկոն։

Мѣхово́й ած. մորթու, մորթուց կարած || տկի, տիկի, տկճորի։

Мѣховщи́къ գ. ա. մուշտակագործ || տիկ շինող, կուպրչի։

Мѣховщи́чій ած. մուշտակ կարողի || տիկ շինողի։

Мѣходу́й գ. ա. փուքս փչող։

Мѣхъ գ. ա. մորթի, մորթ || տիկ, տըկճոր || փուքս, փքոց։

Мѣченіе գ. չ. նշան անելը։

Мѣченный ած. նշան արած։

Мѣша́лка գ. ի. խառնիչ։

Мѣша́ніе գ. չ. խառնելը։

Мѣшаный ած. խառնուած, խառնած։

Мѣша́ть, мѣшивать բ. ն. խառնել։ **—ся** բ. ա. խառնուել։

Мѣшёкъ տ. **Мѣшо́къ.**

Мѣше́ніе, мѣска գ. խառնելը, շաղախելը, զանգելը։

Мѣше́тчатый ած. պարկաձև։

Мѣше́чекъ գ. ա. տոպրակ։

Мѣшёчникъ գ. ա. մէշօք կարող։

Мѣшёчница գ. ի. մէշօք կարող կին։

Мѣшёчный ած. մէշօքի։

Мѣшканіе գ. չ. դեգերանք, ուշանալը, ուշացնելը։

Мѣшкать բ. չ. ուշանալ, ուշացնել։

Мѣшкова́тость գ. ի. պարկաձև լինելը || դանդաղութիւն։

Мѣшкова́тый ած. պարկաձև, մէշօքի պէս լայն || դանդաղ, յամրաշարժ։

Мѣшкови́на գ. ի. մէշօքացու քաթան։

Мѣшкотно մ. դանդաղութեամբ։

Мѣшкотность գ. ի. դանդաղութիւն, դեգեր, դեգերանք։

Мѣшкотный ած. դանդաղ, յամրաշարժ։

Мѣшо́къ գ. ա. մէշօք, պարկ, ջուալ, չուալ։

Мѣшо́чекъ գ. ա. տոպրակ || տկոյկ (բոյսի)։ — **волосяно́й**—մազի պարկ։ — **слёзный**—արտոսրապարկ։ — **заключённый въ мѣшо́чкѣ**—թաղանթափակ։

Мѣщани́нъ գ. ա. **—ща́нка** գ. ի. սոսկական, քաղաքաբնակ հասարակ (մանրածախ վաճառական, արհեստաւոր ևայլն)։

Мѣща́нскій ած. սոսկականի։

Мѣща́нство գ. չ. սոսկական քաղաքացիութիւն։

Мя́гкій ած. կակուղ, փափուկ, քնքուշ, դնդեղ || փափկասիրտ, զգայուն, դիւրազգած։

Мя́гко մ. փափկութեամբ, կակուղ կերպով, մեղմութեամբ։

Мягкова́тый ած. բաւականին մեղմ։

Мягкоко́жій ած. փափկամորթ, կակուղ կճեպով։

Мягконра́віе գ. չ. հեզաբարոյութիւն, մեղմ բնաւորութիւն։

Мягконра́вный ած. հեզաբարոյ, հեզահամբոյր, հեզամիտ, քաղցրաբարոյ, դիւրահամբոյր, մեղմ բնաւորութեան տէր։

Мягко́нько տ. **Мя́гко.**

Мягкосерде́чно մ. փափկասրտութեամբ, գթութեամբ։

Мягкосерде́чный տ. **Мягкосе́рдый.**

Мягкосе́рдіе գ. չ., **мягкосе́рдечность** գ. ի. գորովագթութիւն, փափկասըրտութիւն։

Мягкосе́рдый, мягкосерде́чный ած.

փափկասիրտ, գորովագութ։

Мя́гкость գ. ի. մեղմութիւն, կակղութիւն։

Мягкотѣ́лый ած. փափկամարմին, փափկամորթ։

Мягкоше́рстный ած. փափկամազ։

Мягче́ніе գ. չ. փափկացնելը, կակղացնելը։

Мягчи́тельный ած. փափկացնող, կակղացնող, մեղմացնող։

Мягчи́ть բ. ն. փափկացնել, կակղացնել, մեղմացնել։ **—ся** բ. ա. փափկանալ, կակղել, մեղմանալ։

Мягчѣ́ть բ. չ. փափկանալ, կակղել։

Мязга́ գ. ի. ծառի ծուծ, թերափայտ։

Мязго́вый ած. թերափայտի։

Мяздра́ տ. **Мездра́.**

Мяздро́вый տ. **Мездро́вый.**

Мяки́на գ. ի. թեփ, յարդ, դարման։

Мяки́нникъ գ. ա. դարմնոց, մարագ։

Мяки́нный ած. դարմանի։

Мя́кишъ, —шекъ գ. ա. հացմիջուկ || || կակղան, պտուղների միս։

Мя́клый ած. թրջած, կակղած։

Мя́кнуть բ. չ. կակղել, թրջել։

Мяко́нько, мя́гко տ. **Мяко́нькій, мя́гкій.**

Мя́котный ած. կակղանի։

Мя́коть գ. ի. կակղան, կակուղ մաս (մսի, պտղի եայլն)։

Мяку́шка գ. ի. լղքած պտուղ։

Мя́ло գ. չ. **мя́лица, мя́лка** գ. ի. մանրիչ, վուշ կալող (գործիք)։

Мя́льный ած. վուշ կալսելու։

Мя́льня գ. ի. վուշի կալատեղ։

Мя́льщикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. վուշ կալող։

Мя́млить բ. չ. լամլամել, ծամծմել, խօսքը ծամել (խօսելիս)։

Мя́мля գ. չ. խօսքը ծամծմող, անշնորհ։

Мяси́стый ած. մսոտ, մսալից։

Мяси́шко գ. չ. վատ միս։

Мясни́къ գ. ա. մսավաճառ, ղասապ։

Мясни́ца գ. ի. մսակեր, ակտ ձիու (կերակուրի առատութիւնից և պարարտութիւնից յառաջացած)։

Мясни́чанье տ. **Мясни́чество.**

Мясни́чать բ. չ. մսավաճառութեամբ զբաղուել, ղասապութիւն անել։

Мясни́ческій տ. **Мясни́чій.**

Мясни́чество գ. չ. մսավաճառութիւն, ղասապութիւն։

Мясничи́ха գ. ի. մսավաճառի կին։

Мясни́чій ած. մսավաճառի։

Мясно́е ած. և գ. չ. մսեղէն կերակուր։

Мясно́й ած. մսի || մսեղէն։ — **на́рость** —հաճարխտ։

Мя́со գ. չ. միս։ — **ди́кое**—հաճարխտ։

Мясокра́сный ած. մսագոյն։

Мясопу́стный ած. նաւակատեաց։

Мясопу́сть գ. ա. **мясопу́стіе** գ. չ. նաւակատիք։

Мясоѣ́дный ած. ուտիքի։

Мясоѣ́дъ գ. ա. **мясоя́стіе и мясоядѣ́ніе** գ. չ. մսակերութիւն, ուտիք։

Мясти́, мята́ть բ. ն. խառնել, յուզել։ **—ся** բ. ա. յուզուել։

Мяцо́ գ. չ. մսիկ։

Мя́та գ. ի. դաղձ, ալխանայ, անանուխ. բ. — **ди́кая**—քարանանուխ, վայրի դաղձ։ — **кудря́вая**—գանգրաւոր անանուխ։

Мяте́жливость գ. ի., **мяте́жничество** գ. չ. ապստամբութեան ոգի, ուղղութիւն (եայլն)։

Мяте́жливый ած. գրգռուող, յուզող, ապստամբող։

Мяте́жникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. խռովարար, խռովայոյզ, աղմկիչ, ապստամբ։

Мяте́жничать բ. չ. խռովել, յուզել, ապստամբեցնել։

Мяте́жничій, мяте́жническій ած. ապստամբի, խռովարարի։

Мяте́жный ած. ապստամբութեան, խռո-

վութեան, ապստամբողական || խռովարար, աղմկալից, աղմկայոյզ։
Мятéжъ գ. ա. ապստամբութիւն, խռովութիւն, դղրդիւն, դղրդոց։
Мятéлистый ած. բուքոտ || բուքի։
Мятéль, мятéлица գ. ի. բուք, թիփի, թիփի բորան։
Мятéльный ած. բուքի։
Мя́тіе գ. չ. ճմլելը, տրորելը || թելաւորութիւն։
Мя́тный ած. դաղձի, պխտնայի։
Мя́тый ած. տրորուած, ճմրթուած։
Мять, мина́ть բ. ն. ճմլել, տրորել, ճմրթել, լմել։ **—ся** բ. ա. տրորուել, ճմրթուել։
Мяу́канье գ. չ. մլաւելը, միաւելը։
Мяу́кать, мяу́кнуть բ. չ. մլաւել, միաւել, նուալ։
Мяху́нка գ. ի. յակոբուկ. բ.։
Мячево́й ած. խաղագունդի, բուրդու։
Мячъ, мя́чикъ գ. ա. **мя́чище** գ. չ. խաղագունդ, խաղի թօփ, բուրդի։

Мѵрница գ. ի. մեռոնաման։
Мѵрный ած. մեռոնի։
Мѵро գ. չ. մեռոն։
Мѵроварéніе գ. չ. մեռոն եփելը։
Мѵрова́рный ած. մեռոն եփելու։
Мѵрова́ръ գ. ա. մեռոն եփող։
Мѵроно́сица գ. ի. իւղաբեր կին։
Мѵропома́заніе գ. չ. օծումն, մեռոնով օծելը։
Мѵропома́занникъ գ. ա. օծեալ, մեռոնով օծուած։
Мѵропома́зывать, —зать բ. ն. օծել, մեռոնով օծել։
Мѵрото́чецъ գ. ա. մեռոնածոր, մեռոնահոտ, նշխար (սրբի)։
Мѵроточи́вый ած. մեռոնահոտ։
Мѵрохрани́тельный ած. — **сосу́дъ** մեռոն պահելու, մեռոնաման, մեռոնի կաթսայ։
Мѵрси́на գ. ի. մուրտ (բ–ս)։
Мѵрси́нный ած. մրտի, մուրտի։

Н.

На ն. վրայ, ի վերայ։ — **встрѣчу** — ընդառաջ։
Ná մկ. ահա, ա՛ռ։
Наба́вка տ. **Надба́вка.**
Набавля́ть տ. **Надбавля́ть.**
Набалда́шникъ, —ничекъ գ. ա. գաւազանի գլուխ (արծաթէ ևայլն)։
Набалова́ть տ. **Нашали́ть.**
Наба́лтывать, наболта́ть բ. ն. շաղակրատել, դատարկախօսել, շատախօսել || || զրպարտել։ **—ся** բ. ա. երկար խօսակցել, կուշտ խօսել || իր մասին խօսել։
Набальзами́ровать տ. **Бальзами́ровать.**
Набары́шничать բ. չ. սակարկելով շահել, խաբխբելով օգուտ ստանալ։
Наба́тить բ. չ. հռչակել, թմբկահարել, աղմուկ ձգել։
Наба́тный ած. աղմուկի || անսպասելի թմբկահարութեան կամ զանգահարութեան։

Набáтъ գ. ա. հռչակ, ձայն, աղմուկ || || թմբկահարութիւն, զանգահարութիւն (վտանգի ժամանակ՝ զօրք կամ ժողովուրդ հաւաքելու)։

Набедéрникъ գ. ա. չապրաղ, ձիու չուլ, ձիու ծածկոց։

Набéдренникъ գ. ա. կոնքեռն, բարձապան։

Набездѣ́льничать բ. չ. խարդախութիւն անել, խաբխբել, շատ անկարգութիւն անել։

Нáбережая ած. և գ. ի. ափնուղի։

Нáбережный ած. գետեզեր։

Набивáть, набить բ. ն. լցնել || անցկացնել, մղել, ցցել || տպել, դաջել (քսուածը) || փոխել, լցնել || խճողել || || սպանել (որսալիս)։ **—ся** բ. ա. լցուել || նստել, կամովին մտնել։

Набíвка գ. ի. լցնելը || անցկացնելը, մղելը, ցցելը || հաւաքելը || տպելը, դաջելը (չիթ ևայլն)։

Набивнóй ած. տպելու || դաջած, տըպուող || լցուած։

Нáбранный ած. ժողովուած, հաւաքուած, ներընդունուած, ընդունուած։

Набирáть, набрáть բ. ն. ժողովել, հաւաքել || մասերից ամբողջ կազմել || || ներընդունել, ընդունել, ծծել։ **—ся** բ. ա. ժողովուել, հաւաքուել || ներընդունուել, ընդունուել։

Набíрка գ. ի. քաղլակ, պտուղ ժողովելու քթոց։

Набíтый ած. լցուած || մղուած || տըպուած։

Набíть տ. **Набивáть.**

Наблошнíться բ. ա. լուոտուել։

Наблошня́ть, —нíть բ. ն. լուոտել։

Наблюдáтель գ. ա., **—льница** գ. ի. դիտող, զննող, բնազննին || դէտ, վերակացու։

Наблюдáтельность գ. ի. դիտողական ընդունակութիւն։

Наблюдáтельный ած. դիտելու, զննելու || զննողական, զննող, զննին։

Наблюдáть, наблюстí բ. ն. դիտել, նկատել, զննել։ **—ся** բ. ա. դիտուել, զննուել։

Наблюдéніе գ. չ. դիտողութիւն, նկատողութիւն, զննութիւն։

Наблюдённый ած. դիտուած, զննուած։

Наблю́дникъ գ. ա. ափսէի ծածկոց, տեփուրի ծածկոց։

Наблюстí տ. **Наблюдáть.**

Нáбожничать բ. չ. ժամասէր կամ աղօթասէր դառնալ, ջերմեռանդանալ

Нáбожно մ. ջերմեռանդութեամբ։

Нáбожность գ. ի. ջերմեռանդութիւն, ժամասիրութիւն։

Нáбожный ած. ջերմեռանդ, աղօթասէր, աստուածավախ։

Набóй գ. ա. լիցք, լցուածք || քրածեփ

Набóйка գ. ի. տպած հասարակ չիթ (միագոյն)։

Набóйникъ գ. ա. պնդիչ, շամփուր, չի: (հրացաններին)։

Набóйщикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. չիթ տպող, դաջող || լցնող։

Набóкій ած. մի կողմ թեքուած։

Наболóтный ած. ճահճի վրայի, ճահճային։

Наболтáть տ. **Набáлтывать.**

Нáбольшій ած. և գ. ա. գլխաւոր, մեծ։

Наболѣ́лый ած. ցաւեցնող, ցաւ պատճառող։

Наболѣ́ть բ. չ. ցաւեցնել, ցաւ պատճառել։

Набóристый ած. բազմածալ, ծալծալ

Набóрка գ. ի. ժողովելը, հաւաքելը։

Набóрная ած. և գ. ի. գրաշարան, գիր շարելու սենեակ։

Набóрный ած. գիր շարելու (տպագր.) || շրջանապատ., փուլ-փուլ, փուլերով ծածկուած (սանձ ևայլն)։

Набороздíть բ. ն. ակօսել, ակօսներ անել

Наборщикъ գ. ա. գրաշար || հաւաքող։

Наборъ գ. ա. ժողովելը, հաւաքելը || || շարելը, շարուածք (տառերի) || զօրաժողով։ — **рекрутскій**—զինուորագրութիւն || զօրաժողով։

Набраживать, набрести բ. չ. թափառել, մոլորուել || ժողովուել, հաւաքուել։

Набрасывать, —сать բ. ն. ձգել, շպրտել, թափթփել, թափել || նախագծել, միտքը թեթեւակի թղթի վրայ ձգել։

Набрасывать, набросить բ. ն. վերան ձգել, վերան առնել || յարձակուել, վրայ պրծնել։

Набрать տ. **Набирать.**

Набрести տ. **Набраживать.**

Набродиться բ. ա. շրջելով յոգնել։

Набросать տ. **Набрасывать.**

Набросанный ած. թափած, ձգած || || նախագծած։

Наброшенный ած. վերան ձգած, վերան առած։

Набрызгивать, —гать բ. ն. ցօղել, սրսկել, ցայտեցնել։

Набрюзжать բ. չ. տրտնջալ, դառն խօսքեր ասել (բարկացած)։

Набрюшникъ գ. ա. տաք գօտի (փորի վրայ), փորի կապոց։

Набухать, —хнуть տ. **Вухнуть.**

Набѣгать, набѣжать բ. չ. հասնել, վրայ վազել, յարձակուել || վազելիս դիպչել || վրայ հասնել։

Набѣгивать, —гать բ. ն. հեծնել, վարժեցնել, մարզել (ձին) || ձեռք բերել, գտնել, ստանալ։ — **ся** բ. ա. վազելով յոգնել, բաւականին վազել։

Набѣгъ գ. ա. յարձակում, յարձակմունք, արշաւանք, ասպատակութիւն։

Набѣдокурить տ. **Вѣдокурить.**

Набѣжать տ. **Набѣгать.**

Набѣлённый ած. սպիտակացրած, ճերմակցած։

Набѣливать, —лить բ. ն. սպիտակացնել, ճերմակցնել, ճերմակ ներկել։ —**ся** բ. ա. սպիտակնալ, ճերմակնալ։

Набѣло մ. **переписать набѣло**—մաքուր արտագրել։

Наважденіе գ. չ. հրապոյր || պատրանք, փորձութիւն || զրպարտանք, գրգիռ։

Наваживать, навозить, навезти, навезть բ. ն. բերել, կրել, հաւաքել, (սայլով եւայլն)։

Навакшенный ած. սեւ ներկով քսուած, վէքսնիճած, վաքսած։

Навакшивать, наваксить բ. ն. սեւաներկել, վէքսնիճել, վաքսել (կօշիկներ)։ —**ся** բ. ա. սեւաներկուել, վէքսնիճուել, վաքսուել։

Наваленный ած. իրար վրայ թափած, կիտած։

Наваливать, —лить բ. ն. բարդել, դիզել, կուտել || իրար վրայ թափել, բեռնաւորել, ծանրաբեռնել || մղել։ —**ся** բ. ա. կիտուել, դիզուել։

Навалъ գ. ա., **навальщина, навальщинка** գ. է. դէզ, շեղջ, կոյտ || դիպուածական յաջողութիւն։

Навальсироваться բ. ա. երկար ժամանակ վալս պարել։

Навалять բ. ա. թափել || գլորելով դիզել || արագ շինել։ —**ся** բ. ա. ընկած մնալ։

Навара գ. է., **наваръ** գ. ա. իւղ, փրփուր, քեաֆ (կերակրի երեսի) || լափ (որսկան շների) || ալչու, թօխան (վէգախաղի)։

Навареный ած. շատ եփած։

Наваривать, —рить բ. ն. եփել (շատ կերակուրներ) || կռելով ամրացնել || || եփելով յոգնել։

Наварка գ. է. կռելը, կոփելը || եփելիս յառաջացած պակասորդ || եփածի ջուրը։

Наварной ած. փրփրածածկ, իւղալի,

խեղով ծածկուած || լաւ եփ տուած։

Навáстривать, навострúть բ. ն. սրել, սրցնել։ **—ся** բ. ա. սրուել։

Навáщивать, навощúть բ. ն. մոմել, մոմոտել։ **—ся** բ. ա. մոմուել, մոմով ծածկուել։

Наведéніе գ. չ. մակածութիւն, մակաբերութիւն, ներածումն, ներածութիւն || քսելը || ժողովելը, հաւաքելը։

Навезённый ած. բերուած, կրուած (սայլով և այլն)։

Навезтú, навéзть տ. **Навáживать.**

Навербовáть տ. **Вербовáть.**

Навёрнутый ած. ոլորուած, փաթաթուած, փաթթած։

Навёрстанный ած. հասցրած։

Навёрстка գ. ի. հարթելը, հաւասարեցնելը։

Навёрстывать, наверстáть բ. ն. հարթել, հաւասարեցնել, հասնել։ **—ся** բ. ա. հարթուել, հաւասարուել, հասնել։

Навёртка գ. ի. ոլորելը, պտըտելը || || պտուտակ։

Навёртывать, навернýть բ. ն. ոլորել, փաթաթել, պտըտել։ **—ся** բ. ա. փաթաթուել, ոլորուել || երևալ (արտասուք)։

Наверхý մ. վերևում, բարձրում։

Навéрхъ մ. վեր, դէպի վեր։

Навéрченный ած. ծակուած (գչիրով)։

Навéрчивать, навертѣ́ть բ. ն. գչրել, գչիրով ծակել, փորել։ **—ся** բ. ա. գչրուել, ծակուել (գչիրով)։

Навеселúться բ. ա. բաւական զուարճանալ։

Нáвеселѣ մ. ուրախ, ուրախացած, քէֆով։

Навестú տ. **Наводúть.**

Навечéріе գ. չ. նախատօնակ։

Нáвзничь մ. երեսանկեալ, երեսի վրայ պառկած, բերանսըվէր։

Навзры́дъ մ. հեկեկալով։

Навзрѣ́зъ մ. նշան անելով (ձմերուկ և այլն գնելիս)։

Навзря́чь մ. տեսնելով, աչքից չըփախցնելով։

Навивáльный ած. կծկելու, պատատելու

Навивáльня գ. ի. մանարան, մանելու տեղ։

Навивáльщикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. մանող, ոլորող, կծկող || տաստաճաղ (գործիք ոստայնանկի)։

Навивáть, навúть բ. ն. մանել, կծկել, պատատել, ոլորել։ **—ся** բ. ա. կըծկուել, մանուել, ոլորուել։

Навúвка գ. ի. կծկելը, ոլորելը || կծիկ։

Навивнóй տ. **Навивáльный.**

Навигаціóнный ած. նաւագնացութեան

Навигáція գ. ի. նաւագնացութիւն, նաւարկութիւն։

Навúнченный ած. պտոյտքուած, պըտուտակուած։

Навúнчивать, навинтúть բ. ն. պտուտակել, պտուտակով ամրացնել, պըտոյտքել։ **—ся** բ. ա. պտուտակուել, պտոյտքուել։

Навирáть, наврáть բ. ն. ստել, ստախօսել, սուտ փչել։ **—ся** բ. ա. սուտ խօսել։

Навúслый ած. կախուած, կախ ընկած։

Навúснуть բ. չ. կախուել, կախ ընկնել։

Нáвись գ. ի. կախուած, կախ ընկած բան։

Навúтый ած. կծկած, կծկուած։

Навлекáть, навлéчь բ. ն. կանչել, քարշել, հրաւիրել։ **Навлéчь на себя́ гнѣвъ Бóжій**—Աստծու բարկութիւնը իր վրայ հրաւիրել։

Навлечённый ած. քարշած, հրաւիրած։

Наводúть, навестú բ. ն. ուղղել || ծայրերը միմեանց հասցնել || գործադրել || || ծածկել, տեղաւորել || պատճառել || || հաւաքել || բանալ։ **—ся** բ. ա. գործադրուել || տեղաւորուել || պատճառուել || բացուել։

Наведённый ած. գործադրուած || տեղաւորուած || պատճառուած || ներածական։

Наво́дку գ. ի. ընձեռայ, ապագի փող, բախշիշ։

Наводне́ніе գ. չ. հեղեղելը, լցնելը || հեղեղ, սելաւ։

Наводнённый ած. հեղեղուած, լցուած։

Наводня́ть, —ни́ть բ. ն. հեղեղել, լցնել։ **—ся** բ. ա. հեղեղուել, լցուել։

Навожде́ніе գ. չ. խափէշութիւն, խափս։

Наво́женный ած. աղբեւած, աղբով պարարտացրած։

Навози́ть տ. **Нава́живать.**

Наво́зить, у— բ. ն. աղբեւել, փէյնել, աղբով պարարտացնել (գետինը)։

Навози́ться բ. ա. բերուել, կրուել || **—(съ кѣмъ)** քաշքշուել (մէկի հետ)։

Наво́зникъ գ. ա. աղբ վաճառող։

Наво́зный ած. աղբի, աղբեւ։ **— жукъ** —կոյադնդեռ (միջատ)։

Наво́зня գ. ի. աղբանոց, կոյանոց։

Наво́зъ գ. ա. աղբ || կու, թրիք, փթիր, կտրտոր, պարարտուր, փին։

Наво́й գ. ա. ստորի (ոստայնանկի)։

Наво́йня գ. ի. գլանանիւ։

Навола́кивать, наволо́чь բ. ն. սքօղել, քաշել, վրայ քաշել։ **—ся** բ. ա. սքօղուել։

На́волока, —лочка գ. ի. բարձի երես։

На́волочный ած. բարձի երեսի։

Навоня́ть բ. չ. հոտել, գարշահոտել։

Навора́живать, наворожи́ть բ. ն. հմայել, դիւթել || լաւ գուշակութիւններ անել։

Навора́чивать, навороти́ть բ. ն. վրայ հանել || ծալել, յետ դարձնել || դիզել, իրար վրայ շարել, բառնալ։

Наворова́ть բ. ն. գողանալ || խարդախութեամբ ձեռք բերել։ **—ся** բ. ա. բաւականաչափ գողանալ։

Наворо́ванный ած. գողացած։

Наворо́женный ած. հմայուած, դիւթուած։

Наворо́ченный ած. յետ դարձրած, ծալած || դիզուած։

Наво́рсить տ. **Во́рсить.**

Наворча́ть տ. **Набрюзжа́ть.**

Навостри́ть տ. **Нава́стривать.**

Наво́стренный, —рёный ած. սրած, սրուած։

Навощённый ած. մոմած, մոմով ծածկուած։

Навощи́ть տ. **Нава́щивать.**

На́вранный ած. սուտ խօսած, սուտ փչած։

Навра́ть տ. **Навира́ть.**

Навреди́ть բ. չ. վնասել, վնաս պատճառել, շատ վատութիւն անել։

Навря́дъ մ. հազիւ թէ, դժուար թէ։

Навсегда́ մ. ընդ միշտ, յաւիտեան, հանապազ։

Навы́воротъ մ. ընդհակառակն, հակառակ կողմով, թարս կողմով, թարս երեսով։

Навыка́ть, навы́кнуть բ. չ. վարժուել, ընտելանալ։

Навы́клый ած. վարժուած, ընտելացած։

На́выкъ գ. ա. վարժութիւն, ունակութիւն։

Навы́ться բ. ա. լալ, ձէնը քցել, ոռնալ։

Навы́чный տ. **Навы́клый.**

Навью́чивать, —чить բ. ն. բեռնաւորել, բառնալ (գրաստ)։

Навѣва́ть, навѣ́ять բ. ն. փչել, բերել, ցանել, ցրուել,

Навѣ́янный ած. հողմաբեր, բերած։

Навѣ́дываться, —даться բ. ա. տեղեկանալ, իմանալ, տեղեկութիւններ հաւաքել։

Навѣ́ки, навѣ́къ մ. յաւիտեան, ընդ միշտ։

Навѣ́рно մ. անկասկած, անշուշտ, հաստատ գիտենալով։

Навѣ́рную, навѣ́рняка́ մ. հաւատի

գիտենալով, ուղիղ հաշուելով։

Навѣсить տ. **Навѣшивать.**

Навѣска գ. ի. դռան վրայի ծածկոց։

Навѣсный ած. նուարտանի, ծածկոցի (դռան եայլն)։

Навѣстить տ. **навѣщать.**

Навѣсъ գ. ա. նուարտան, ծածկոց (դըռան, կառքի եայլն), սայլատուն։ — **отъ вѣтра**—հողմարգել։

Навѣтки գ. ի. յգ. կողմնակի յանդիմանութիւն, ակնարկ։ **Ко́шку бьютъ, а невѣсткѣ навѣтки даютъ**—կատուին ծեծում են, դրանով հարսին խրատ են տալիս։

Навѣтливый, навѣтный ած. զրպարտիչ։

Навѣтникъ, —тчикъ, գ. ա. **—чица** գ. ի. զրպարտող, չարախօս։

Навѣтренный ած. քամու ուղղութեամբ։

Навѣтъ գ. ա. զրպարտանք, զրպարտութիւն, բանսարկութիւն, չարախօսութիւն։

Навѣчно մ. ընդ միշտ։

Навѣшенный ած. կախուած, կախ արուած։

Навѣшивать, навѣсить բ. ն. կախել (շատ), կախանել || ցոյց տալ։ **—ся** բ. ա. կախանուել։

Навѣщать, навѣстить բ. ն. այցելել, այցելութիւն անել։ **—ся** բ. ա. այցելուել, այցելութիւն ստանալ։

Навѣять տ. **Навѣва́ть.**

Навя́занный ած. կապած, կապուած || || կցած || գործուած || կախ ընկած։

Навяза́ть տ. **Навя́зывать.**

Навяза́ть, навя́знуть բ. ն. խրուել, ցեխոտուել, կպչել։

На́вязень գ. ա. մանրիչ կամ կալսիչ (Ռուս. և արևմտեան Եւրոպայում)։

Навя́зка գ. ի. կապուածք || կապ։

Навязно́й ած. կապուող || կապելու։

Навя́знуть տ. **Навяза́ть.**

Навя́зчивость գ. ի. ձանձրացուցիչ բնաւորութիւն, ձանձրութիւն։

Навя́зчивый ած. ձանձրացնող, կպչող։

Навя́зывать, навяза́ть բ. ն. կապել, յարել, կցել || կցել (գուլպայ եայլն) || ուրիշի վզին կապել։ **—ся** բ. ա. կապուել կցուել || կախ ընկնել։

Нага́дить բ. չ. կեղտոտել || վնասել։

Нага́йка, нага́ечка գ. ի. մտրակ։

Нага́лище գ. չ. հրացանի պատեան, դուպուր։

Нага́нивать տ. **Нагоня́ть.**

Нага́рный ած. մոմի քթի, պատրոյգի ծայրի։

Нага́ръ գ. ա. պատրոյգի վառուած ծայր, մոմի քիթ։

Нага́чивать, нагати́ть բ. ն. հարթել, շինել (ճանապարհ)։

Нагашённый ած. **—шённая и́звесть**—մարած կիր, մարած քիրաճ։

Нагиба́ніе գ. չ. թեքելը, կորացնելը, ծռելը։

Нагиба́ть, нагну́ть բ. ն. թեքել, կորացնել, ծռել։ **—ся** բ. ա. թեքուել, ծռուել, կորանալ։

Наги́бка տ. **Нагиба́ніе.**

Наги́шка գ. չ. մերկ մարդ, տկլոր մարդ։

Нагишо́мъ մ. մերկ, տկլոր։

Наги́шъ տ. **Наги́шка.**

Нагла́зникъ գ. ա. վարաւանդ, ճանճաքշիչ (ձիերի աչքի ծածկոց) || ակնոց (աչքը ցրտից, փոշուց եայլն պաշտպանող)։

Нагла́зный ած. աչքի վրայի || տեսանելի։

Нагле́цъ գ. ա. լիրբ, անամօթ, յանդուգն, անզգամ (մարդ)։

На́гло մ. լրբութեամբ անամօթութեամբ, անզգամաբար։

На́глость գ. ի. լրբութիւն, անամօթութիւն, անզգամութիւն, յանդգնութիւն, անպատկառութիւն, ցոփութիւն։

На́глухо մ. ամբափակ, ամուր, կիպ։

На́глый ած. լիրբ, անամօթ, յանդուգն, ժպիրհ, անպատկառ, անզգամ, ցոփ։

Нагля́дка գ. ի. սովորելը՝ միայն աչքի տեսնելով կամ դիտելով։

Нагля́дно մ. դիտողական կերպով, զըննողական կերպով։

Нагля́дный ած. դիտողական, զննական։

Наглядѣться, насмотрѣться բ. ա. տեսնելով յագենալ, լաւ նայելով կըշտանալ։

Нагна́ивать, нагнои́ть բ. ն. թարախոտել, շարաւոտել, ժահրոտել։ **—ся** բ. ա. թարախոտուել, խղխայթել։

Нагноённый ած. թարախոտուած, ժահրոտած։

На́гнанный ած. հասած ‖ մղած, քշած ‖ ‖ թորած։

Нагна́ть տ. **Нагоня́ть.**

Нагнета́тельный ած. **— насо́съ**—ճընշարան կամ մղիչ գործիք։

Нагнета́ть, нагне́сть բ. ն. մղել, ճնշել, սեղմել։ **—ся** բ. ա. մղուել, սեղմուել։

Нагнетённый ած. մղուած, սեղմուած, ճնշուած։

Нагнива́ть, нагни́ть բ. չ. ժահրոտուել, թարախոտուել ‖ լղքել։

Нагное́ніе գ. չ. թարախում, թարախոտելը, լղքելը, լղքումն (վէրքի)։

Нагнои́ть տ. **Нагна́ивать.**

Нагну́тый ած. թեքուած, ծռուած, կորացած։

Нагну́ть տ. **Нагиба́ть.**

Нагова́риванье գ. չ. զրպարտութիւն, չարախօսութիւն ‖ հմայութիւն։

Нагова́ривать, —вори́ть բ. չ. շատ բան ասել, պատմել ‖ զրպարտել, չարախօսել ‖ հմայել։ **—ся** բ. ա. շատ բան ասել։

Наговорённый ած. զրպարտուած ‖ հըմայուած։

Наговóрка գ. ի., **наговóръ** գ. ա. զըրպարտութիւն։

Наговóрный ած. զրպարտական ‖ զըրպարտութեան։

Наговóрщикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. զրպարտող, զրպարտիչ։

Наговóръ տ. **Наговóрка.**

Нагóй ած. մերկ, մերկանդամ, հոլանի, տկլոր։ **—гое тѣло**—մերկ մարմին։

Наголó մ. մերկացրած, մերկ։ **Мечъ наголó**—մերկացրած սրով։

На́голову մ. գլխովին։ **Разбить войско на́голову**—զօրքը գլխովին կամ կատարեալ ջարդել։

Наголода́ться բ. ա. երկար ժամանակ անօթի մնալ։

Нагóльный ած. աներես մուշտակ կամ քուրք (կաշին չըծածկուած)։

Нагóнъ տ. **Догóнъ.**

Нагоня́ть, нагна́ть բ. ն. հասնել ‖ հաւասարուել, հասնել (ուսման մէջ և այլն) ‖ ծայրը ծայրին հասցնել կամ իրար վրայ հաշուել ‖ մղել ‖ քշել ‖ ‖ պատճառել ‖ թորել, քաշել։

Нагора́живать, нагороди́ть բ. ն. միջնորմել, բաժանել ‖ իրար վրայ դիզել ‖ յիմարութիւններ ասել կամ գրել։

Нагора́ть, нагорѣ́ть բ. չ. այրուել, վառուել։

Нагóрный ած. լեռնային, լեռնական, լեռան վրայի։

Нагороди́ть տ. **Нагора́живать.**

Нагорожённый ած. միջնորմած ‖ դիզուած։

Нагóрье գ. չ. լեռնակողմ, բարձրադիր տեղ։

Нагорѣ́лый ած. այրուած, վառուած։

Нагорѣ́ть տ. **Нагора́ть.**

Нагости́ться բ. ա. երկար հիւր մնալ, ժ. մթէլ քցել։

На́гость, наготь գ. ի. մերկութիւն։

Нагота́вливать, —ля́ть, —то́вить բ. ն. պատրաստել, պատրաստութիւն տեսնել։

Наготóвиться բ. ա. պաշար պատրաստել։

Наготóвленный ած. պատրաստուած։

Наготѣть բ. չ. մերկանալ։

Награ́бить բ. ն. յափշտակել, կողոպտել, խլել || տրմզել, տրմուղով հաւաքել։

Награ́бленный ած. կողոպտած, յափշտակած || տրմզած։

Награвирóванный ած. փորագրուած։

Награвирова́ть բ. ն. փորագրել, քանդակել (պողպատի, պղնձի եւայլն վրայ)։

Награ́да գ. ի. վարձատրութիւն, պարգեւատրութիւն, տրիտուր, հատուցում։

Награди́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. վարձատրող, պարգեւատրող։

Награ́дный ած. վարձատրական, պարգեւատրական || պարգեւի։

Награжда́ть, —ради́ть բ. չ. վարձատրել, պարգեւատրել։ **—ся** բ. ա. վարձատրուել, պարգեւատրուել։

Награждéніе գ. չ. պարգեւատրելը, վարձատրելը, հատուցում։

Награждённый ած. վարձատրուած, պարգեւատրուած։

Награни́ть տ. **Грани́ть.**

Графи́ть տ. **Графи́ть.**

Награфлённый ած. գծուած, տողուած։

Нагрéбать, нагрéсть բ. ն. թիավարել, թի քաշել (նաւակի)։

Нагромозжа́ть, —ма́зживать, —мозди́ть բ. ն. դիզել, կուտել, շեղջել, թեզել։

Нагромозжéніе գ. չ. դիզելը, թեզելը։

Нагруби́ть բ. չ. անպատուել, անկարգ խօսքեր ասել։

Нагру́дникъ գ. ա. լանջապանակ, լանջանակ, զրահ || կրծկալ։

Нагру́дный ած. կրծքի, կրծքի վրայի։

Нагружа́ть, нагрузи́ть բ. ն. բեռնաւորել։ **—ся** բ. ա. բեռնաւորուել։

Нагружённый ած. բեռնաւորուած։

Нагру́зка գ. ի. բեռնաւորելը։

Нагру́зчикъ գ. ա. բեռնաւորող։

Нагрунтова́ть տ. **Грунтова́ть.**

Нагрыза́ть, —гры́зть բ. ն. կրծել, կրծոտել։

Нагрѣва́льникъ գ. ա. տաքացնող (գործիք՝ ամեն տեսակ)։

Нагрѣва́льный ած. տաքացնող, տաքացնելու։

Нагрѣва́ть, нагрѣть բ. ն. տաքացնել։ **—ся** բ. ա. տաքանալ։

Нагрѣтый ած. տաքացրած։

Нагрѣши́ть բ. չ. մեղանչել, շատ մեղք գործել։

Нагрязни́ть բ. չ. ցեխոտել, աղտոտել, տլոտել։

Нагря́нуть բ. չ. ներս լցուել, վրայ թափուել։ **—нули гóсти**—հիւրերը ներս լցուան։

Нагу́бникъ գ. ա. վարապան, բերնակալ (շան եւայլն)։

Нагуля́ть բ. ն., **—ся** բ. ա. երկար զբօսնել։

На́да տ. **На́до.**

Нада́ванный ած. տուած, յանձնուած (մեծ քանակութեամբ)։

Надава́ть բ. ն. տալ, յանձնել (մեծ քանակութեամբ)։

Нада́вленный ած. սղմուած, քամուած։

Нада́вливать, надави́ть բ. ն. սեղմել, ճնշել, քամել (որոշ. քանակութիւն)։

Нада́ивать, надои́ть բ. ն. կթել (որոշեալ քանակութիւն)։

Нада́лбливать, надолби́ть բ. ն. փորել կամ փոցնել (փոքր ինչ)։

Надари́ть բ. ն. առատ պարգեւատրել, շատ ընծաներ տալ։

Надарённый ած. առատ պարգեւատրուած, շատ ընծաներ ստացած։

Надба́вить տ. **Надбавля́ть.**

Надба́вка գ. ի. աւելցում, աւելուածք, վերադիր։

Надба́вленный ած. աւելացրած։

Надбавля́ть, надба́вить բ. ն. աւելացնել, վերադիր անել։ **—ся** բ. ա. աւելանալ։

Надба́вочный ած. աւելացնելու։

Надбо́й գ. ա. Ճեղքելը || աւելցում, աւելին։

Надбро́вный ած. յօնավեր, յօնքի վերևի։

Надбрю́шіе գ. չ. մակորովայն։

Надви́гивать, —га́ть, —ви́нуть բ. ն. քաշել, իջեցնել։ **— шля́пу на бро́ви**—գլխարկն աչքերին քաշել։ **—ся** բ. ա. ցածր քաշուել։

Надви́нутый ած. ցածր իջեցրած, ցածացրած։

Надво́дный ած. ջրից դուրս, ջրի վրայ։ **—ная часть судна́**—Նաւի ջրից դուրս եղած մասը։

На́двое մ. երկու մաս, երկուսի || երկտեսակ, երկու տեսակ։

Надво́рный ած. գաւթի, սրահի։

Надво́рье գ. չ. գաւթամաս, գաւթի կողմի մասը (տան)։

Надвыша́ть տ. **Надбавля́ть.**

Надвы́сить տ. **Повыша́ть.**

Надвѣ́нчиковый ած. **—вые ты́чинки**—վերպսակ առէջք։

Надвя́занный ած. կապուած, կցուած, սկսուած։

Надвя́зывать, —за́ть բ. ն. կապել, կցել գործելով (գուլպայ ևայլն)։

Надгла́вный ած. գլխի վրայ, գագաթի վերևի։ **—ная то́чка**—գագաթնակէտ (աստղաբաշխական)։

Надгля́дывать բ. չ. դիտել, հսկել, աչք պահել։

Надго́ртанный ած. **— хрящъ**—շնչափողի փակիչ (կոճիկ)։

Надгро́біе գ. չ. դամբանագիր, տապանագիր։

Надгро́бный ած. դամբանական, դագաղի վրայի։ **—ная рѣчь**—դամբանական ճառ։

Наддава́ть, надда́ть բ. ն. աւելացնել (տալիս, վաճառելիս ևայլն)։

Надда́токъ տ. **Надда́ча.**

Надда́точный տ. **Надба́вочный.**

Надда́тчикъ գ. ա., **—чица** գ. ի. առաւելատու, աւելի տուող, վերադրող, գինն աւելացնող (աճուրդի ժամանակ)։

Надда́ча գ. ի. աւելի տալը, գինն աւելացնելը։

Наддве́рный ած. դռան վրայի։

Наддира́ть, надодра́ть, наддра́ть բ. ն. պատռել, ճղել, փոքր ինչ պատռել։

Надо́дранный ած. պատռած (փոքր ինչ)։

Надёжа տ. **Наде́жда.**

Наде́жда գ. ի. յոյս, ապաւէն։

Наде́жно մ. յուսալի կերպով || ապահով կերպով։

Наде́жность գ. ի. յուսալի լինելը, հաւատարմութիւն || ապահովութիւն։

Наде́жный ած. յուսալի, հաւատարիմ || ապահով, անստերիւր։

Надёрганный ած. փետուած։

Наде́ргивать, —дёргать, —дёрнуть բ. ն. քաշել, քարշել, փետել (մեծ քանակութեամբ)։

Надержа́ть բ. ն. պահել, բռնել։

Нади́ръ գ. ա. սուզակէտ, ստորակէտ, նադիր (աստղաբաշխական)։

Надзвѣ́здный ած. աստղերից բարձր։ **— сводъ**—երկնակամար։

Надзира́ніе գ. չ. հսկելը, հսկողութիւն, տեսչութիւն։

Надзира́тель գ. ա. հսկող, վերակացու։

Надзира́тельница գ. ի. վերակացուհի։

Надзира́тельскій ած. վերակացուի։

Надзира́тельство գ. չ. վերակացութիւն։

Надзира́тельша գ. ի. վերակացուի կին։

Надзира́ть բ. չ. հսկել, վերակացութիւն անել։

Надзо́рщикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. վերահսկող, վերակացու։

Надзо́ръ գ. ա. վերահսկողութիւն։

Надиви́ться բ. ա. *զարմանալով կըշտանալ, արմանալ-զարմանալ։*

На́дранный ած. *պատռտած (մեծ քանակութեամբ)։*

Надира́ть, надра́ть բ. ն. *պատռել, պատառոտել, գզգզել (մեծ քանակութեամբ)։* **—ся** բ. ա. *պատռտուել, պատառոտուել։*

Надка́лывать, надколо́ть բ. ն. *ճեղքել, ծակել (վերևից)։* **—ся** բ. ա. *վերևից ճեղքուել։*

Надко́лотый ած. *վերևից ճեղքուած։*

Надколѣ́нный ած. *ծնկան վրայի։*

Надко́стіе, —тница գ. **—тная пле́ва**—*ոսկրամիզն, ոսկրամաշկ։*

Надкры́ліе գ. չ. *վերաթև, պատեան (միջատների թևի)։*

Надкры́льный ած. *վերաթևի, պատենի։*

Надку́сывать, —сить բ. ն. *կծել, խածել (փոքր ինչ)։*

Надла́мливать, —мывать, —лома́ть, —ломи́ть բ. ն. *բեկանել, մի մասը կոտրել, մասամբ կոտրել։* **—ся** բ. ա. *մասամբ կոտրուել։*

Надлежа́ть բ. *հարկ է, պէտք է, արժան է։* **—жить повинова́ться роди́телямъ**—*պէտք է ծնողաց հնազանդել։*

Надлежа́щій ած. *պարտուպատշաճ, յարմար։*

Надло́бье գ. չ. *ճակատավեր, ճակատի վերևի մասը։*

Надломле́нный ած. *թերաբեկ, կիսաբեկ, մասամբ կոտրուած։*

Надлома́ть, —ми́ть տ. **Надла́мливать.**

Надло́мъ գ. ա. *կոտրուած տեղը, ճեղքուածք։*

Надлопа́точный ած. *թիակի վրայի (մարդու ևայլն)։*

Надмева́ть, надми́ть բ. ն. *ուռեցնել, փչել, փքուեցնել։* **—ся** բ. ա. *ուռչել, փքուել ‖ գոռոզանալ։*

Надме́ніе տ. **Надме́нность.**

Надме́нно մ. *գոռոզութեամբ, հպարտութեամբ, ամբարտաւանութեամբ, խրոխտաբար։*

Надме́нность գ. ի. *գոռոզութիւն, հպարտութիւն, ամբարտաւանութիւն, ամբարհաւաճութիւն, մեծամտութիւն։*

Надме́нный ած. *գոռոզ, հպարտ, խրոխտ, ինքնահաճ, ամբարտաւան, ամբարհաւաճ, անհպարանոց։*

На́до տ. **Надъ.**

На́до, на́добно բ. *պէտք է, կարևոր է։*

На́добность գ. ի. *կարևորութիւն, կարիք, կարօտութիւն, հարկաւորութիւն, հարկ, պիտանաւորութիւն։*

На́добный ած. *պիտանի, կարևոր, հարկաւոր։*

Надодра́ть տ. **Наддира́ть.**

Надое́ніе գ. չ. *կթելը, կութ։*

Надо́енный ած. *կթուած, կթած։*

Надои́ть տ. **Нада́ивать.**

Надокуча́ть, —ку́чить տ. **Надоѣда́ть.**

Надо́лбленный ած. *փորուած, փոցրած։*

Надолби́ть տ. **Нада́лбливать.**

Надо́лго մ. *երկար ժամանակ։*

Надоразу́мить տ. **Надоу́мить.**

Надо́рванный ած. *մասամբ պատռուած։*

Надорва́ть տ. **Надрыва́ть.**

Надосажда́ть —сади́ть բ. չ. *զայրացնել, ցաւցնել, վշտացնել։*

Надоу́мливать, —у́мить բ. ն. *խորհուրդ տալ, գլուխը խելք դնել։* **—ся** բ. ա. *խելքի գալ։*

Надоѣда́ло գ. չ. *ձանձրացնող մարդ։*

Надоѣда́ть, надоѣ́сть բ. չ. *ձանձրացնել, ձանձրութիւն տալ։*

Надперено́сье գ. չ. *յօնամէջ։*

Надпести́ковый ած. **—вая ты́чинка** —*վերաբողբոջ առէջ։*

Надпи́ленный ած. *մասամբ սղոցուած։*

Надпи́ливать, —ли́ть բ. ն. *սղոցել, խզարել (փոքր ինչ, մասամբ)։* **—ся** բ. ա.

մասամբ սղոցուել։

Надпи́санный ած. մակագրուած, փոխանձուած, ստորագրուած։

Надпи́счикъ, —сáтель գ. ա. փոխանձող, ստորագրող մուրհակի յետևում, մակագրող։

Надпи́сывать, —сáть բ. ն. մակագրել, փոխանձել, ստորագրել (մուրհակի յետևում)։ **—ся** բ. ա. մակագրուել, ստորագրուել։

Нáдпись գ. ի., **—сáніе** գ. չ. մակագրութիւն, մակագիր ‖ հասցէ ‖ ցանկ։ **— передáточная**—փոխանձումն փոխանակագրի։

Надпрестóльный ած. բեմի կամ սեղանի վրայի (եկեղեցու)։

Надрáменіе գ. չ. եմիփորոն։

Надрубáть, —би́ть բ. ն. երեսը տաշել։ **—ся** բ. ա. երեսից տաշուել։

Надрýбка, գ. ի., **надрýбъ** գ. ա. տաշուած տեղ։

Надрýбленный ած. երեսից տաշուած կամ կտրուած։

Надрывáть, надорвáть բ. ն. մասամբ պատռել ‖ ցաւեցնել (շատ. ծիծաղելուց եայլն)։ **—ся** բ. ա. մասամբ պատռուել։

Надры́вчивый ած. հեշտ պատռուող, տրաքուող։

Надры́въ գ. ա. պատռուածք, պատռուած տեղ։

Надры́хнуться բ. ա. երկար քնել։

Надрѣ́занный ած. կտրուած, նշան արուած։

Надрѣ́зывать, надрѣ́зать բ. ն. կտրել, ցտել, նշան անել։ **—ся** բ. ա. կտրուել։

Надсáда գ. ի. ճաքեցնելը, պատռելը, վնասելը։

Надсади́ть տ. **Надсáживать.**

Надсáдный ած. ճաքուող, տրաքուող։

Надсáженный ած. վնասուած։

Надсáживать, —саждáть, —сади́ть բ. ն. տրաքեցնել, վնասել, ճաքեցնել։ **—ся** բ. ա. վնասուել, տրաքուել։

Надсмáтривать, —рѣ́ть բ. ն. վերահսկել։

Надсмóтрщикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. վերահսկող, վերակացու։

Надсмóтръ գ. ա. վերահսկողութիւն։

Надсмотрѣ́ть տ. **Надсмáтривать.**

Надсмѣхáться տ. **Насмѣхáться.**

Надстáвить տ. **Надставля́ть.**

Надстáвка գ. ի. վրէն դրուած, վրէն աւելացրած, վերադիր։

Надстáвленный ած. վրէն դրուած։

Надставля́ть, —стáвить բ. ն. վրէն դնել, վերևում տեղաւորել։ **—ся** բ. ա. վրէն դրուել։

Надстáвочка տ. **Надстáвка.**

Надстрóенный ած. վերևում շինուած։

Надстрóивать, —рóить բ. ն. շինել վրէն կամ վերևում, շինութեան վրայ աւելացնել։ **—ся** բ. ա. վերևում շինուել։

Надстрóйка գ. ի. վրայի շինուածք։

Надстрóить տ. **Надстрóивать.**

Надстрóчный ած. տողի վրայի։

Надсы́панный ած. վրէն թափուած։

Надсыпáть, —сы́пать բ. ն. վրէն թափել։

Надсѣдáть, —сѣ́сть բ. չ. ցածրանալ, նստել, իջնել ‖ ճաքուել, տրաքուել։

Надсѣ́дъ գ. ա. տրաքոց, ճաքոց։

Надсѣкáть, —сѣ́чь բ. ն. վերևից կտրել, նշնել։

Надсѣ́сть տ. **Надсѣдáть.**

Надсѣ́ченный ած. վերևից կտրուած, նշնուած։

Надсѣ́чка գ. ի. կտրուած տեղ, նշնած տեղ։

Надсѣ́чь տ. **Надсѣкáть.**

Надувáло, надувáла գ. ը. խաբեբայ, խաբող, խաբլան։

Надува́льщикъ գ. ա., **—льщица** գ. ի. փչող, ուռեցնող || խաբող։

Надува́ть, наду́ть բ. ն. փչել, ուռեցնել || խաբել։ **—ся** բ. ա. ուռչել, փքուել։

Наду́мываться, —маться բ. ա. երկար մտածելով վճռել։

Надура́читься բ. ա. չիմարութիւններ անել։

Наду́то մ. ուռած, փքուած։

Наду́тость գ. ի. փքածութիւն, փքանք, փքուած լինելը։

Наду́тый ած. փքուած, ուռած || խաբուած։

Наду́ть տ. **Надува́ть.**

Надуша́ть, —ши́ть բ. ն. անուշ հոտով լցնել։ **—ся** բ. ա. անուշահոտ իւղերով քսուել։

Надушённый ած. անուշ հոտերով քսուած։

Надче́репникъ գ. ա. վերնագանգ։

Надъ и на́до ն. վրայ || ՚ի վերայ, ՚ի վեր։

Надымлённый ած. ծխով լցուած։

Надымля́ть, —ми́ть բ. չ. ծխով լցնել։ **—ся** բ. ա. ծխով լցուել։

Надыша́ть բ. ն. շնչել, շատ շնչել։

Надѣва́ть, надѣ́ть բ. ն. հագցնել։ **—ся** բ. ա. հագնել, հագնուել։

Надѣ́ланный ած. արուած, շինուած (մեծ քանակութեամբ)։

Надѣ́лать բ. ն. անել, շինել (մեծ, քան.)։

Надѣле́ніе գ. չ. անելը, շինելը։

Надѣлённый ած. բաժանուած, մասնաւորուած։

Надѣ́лъ գ. ա. բաժին, մաս || հողաբաժին։

Надѣля́ть, —ли́ть բ. ն. բաժանել, բաժին հանել, մասնաւորել։ **—ся** բ. ա. բաժանուել, մասնաւորուել։

Надѣ́тый ած. հագած, հագցրած։

Надѣ́янность գ. ի. յուսալը։

Надѣ́яться բ. ա. յուսալ, ապաւինել։

Наединѣ́ մ. առանձին; միայն, առանձին լինելով։

Наёжиться բ. ա. կծկուել, սեղմուել։

Нае́мникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. վարձկան։

Нае́мничій ած. վարձելու։

Наёмный ած. վարձկան, վարձուած։ —**—ное письмо́**—վարձագիր, վարձելու պայմանագիր։

Наёмщикъ գ. ա., **—щица** գ. ի. վարձող։

Наёмщичій ած. վարձողի։

Наёмъ գ. ա. **наймы** յգ. վարձելը || || վարձ || վարձագիր։

Нажа́ловать բ. ն. պարգեւատրել։ **—ся** բ. ա. պարգեւատրուել։

Нажа́рить բ. ն. տապակել, խորովել (մեծ քանակութեամբ) || խիստ տապակել։

Нажа́ренный ած. խիստ տապակած։

Нажа́тый ած. հնձուած (որոշեալ քանակութեամբ)։

Нажа́ть տ. **Нажима́ть и нажина́ть.**

Нажда́ковый ած. գայլախազի || գայլախազէ։

Нажда́къ գ. ա. գայլախազ, զմռնիտ, զմռնիտեան քար, կարծրաչեչ, սրմփարա, սմպատիչ։

Нажда́ть տ. **Нажида́ть.**

Нажёванный ած. ծամած, ծամծմած։

Нажёвывать, нажева́ть բ. ն. ծամել, ծամծմել։

Наже́чь տ. **Нажига́ть.**

Нажжённый ած. այրուած, թրծուած (մեծ քանակութեամբ)։

Нажи́ва գ. ի. շահ, օգուտ։

Нажива́ть, нажи́ть բ. ն. ստանալ, ձեռք բերել, շահել։ **—ся** բ. ա. շահուել։

Наживля́ть, наживи́ть բ. ն. հարստանալու առիթ տալ, հարստացնել։ **—ся** բ. ա. հարստանալ։

Наживно́й ած. շահած, ձեռք բերած։

Нажига́ть, наже́чь բ. ն. այրել, հրաշէկ անել, թրծել (մեծ քանակութեամբ) || խիստ տաքացնել, այրելով նշան անել, դաղել։ **—ся** բ. ա. այրուել (մեծ քանակութեամբ)։

Нажида́ть, нажда́ть բ. ն. սպասել, թոյլ տալ գալու։

Нажа́тый ած. սղմուած, ճնշուած։

Нажима́ть, нажа́ть բ. ն. սեղմել, ճընշել, մզել (կօշիկ եւայլն)։

Нажима́ть, нажа́ть բ. ն. հնձել (որոշեալ քանակութեամբ)։

Нажира́ться, нажра́ться բ. ա. շատ ուտել, քշտել, լափել։

Нажи́токъ գ. ա. աշխատանք, ստացած օգուտը։

Нажи́точно մ. օգտաբեր, շահաւոր կերպով։

Нажи́точный ած. օգտաբեր, շահաւոր։

Нажжужа́ть բ. չ. բզզալ, տզտզալ || || ձանձրացել։

Наза́втра մ. վաղը, վաղուան օրը։

Назади́ մ. յետեւում, յետեւ։

Наза́дъ մ. դէպ յետեւ, յետ։

Назаперти́ մ. փակուած, փականքի տակ դրուած։

Назва́ниваться, назвони́ться բ. ա. երկար զանգահարել։

Назва́ніе գ. չ. անուն, կոչում || վերնագիր, խորագիր։ — **отличи́тельное**— տեսակարար կամ յատկանիշ անուն։

Назва́ть տ. **Называ́ть.**

Назёмъ գ. ա. աղբ, գետին պարարտացնող նիւթ։

На́земъ մ. գետնի վրայ, ցերկիր։

Назида́ніе գ. չ. խրատ։

Назида́тельно մ. խրատելով։

Назида́тельный ած. խրատական։

Назида́ть բ. ն. խրատել, սովորեցնել։ **—ся** բ. ա. խրատուել։

Назло́ մ. չարութեամբ։

Назнача́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. նշանակող։

Назнача́ть, назна́чить բ. ն. նշանակել, որոշել, սահմանել, կարգել։ **—ся** բ. ա. նշանակուել, սահմանուել։

Назначе́ніе գ. չ. նշանակելը, նշանակութիւն, որոշելը։

Назо́йливо մ. ձանձրացնելով, յանդըգնութեամբ։

Назо́йливость գ. ի. յանդգնութիւն, լրբութիւն։

Назо́йливый ած. յանդուգն, լիրբ, ձանձրացնող։

Назо́ла գ. ի. տխրութիւն, կարօտ, թախիծ, զայրոյթ, բարկութիւն։

Назрѣва́ть, —зрѣ́ть բ. չ. հասունանալ, հասնել (պտուղ, վէրք եւայլն)։

Назрѣ́лый ած. հասունացած, հասած (պտուղ, վէրք եւայլն)։

Назу́бокъ գ. ա. եռանկիւնի խարտոց, սղոցի խարտոց։

Назу́бренный ած. կտրտուած, ատամներ շինուած։

Назу́бривать, —ри́ть բ. ն. խարտել, ատամներ շինել։

На́званный ած. անուանած, կոչուած։

Называ́ть, назва́ть բ. ն. անուանել, կոչել || համրել։ **—ся** բ. ա. կոչուել։

Назы́вчивый ած. ինքն իրան անուանող։

Назы́въ գ. ա. կոչելը, կոչում։

Назѣва́ться բ. ա. շատ յօրանջել։

Назю́зиться назю́каться բ. չ. կոնծել, քամել, մինչ հարբելը կոնծել։

Назу́бнуть բ. չ., **—ся** բ. ա. մրսել։

Наи— նախդ., ամենա, խիստ, յոյժ (դըրուելով ածականի վրայ կազմում է նորանից գերադրական աստիճանը)։

Наибо́лѣе մ. ամենաշատ։

Наи́вно մ. միամտաբար, անկեղծութեամբ, պարզամտութեամբ։

Наи́вность գ. ի. միամտութիւն, անկեղծութիւն, պարզամտութիւն։

Наи́вный ած. միամիտ, անկեղծ, պարզամիտ։

Наи́грывать, —гра́ть բ. ն. ածել (որևէ երգ) || ածելով փող աշխատել։ —ся բ. չ. բաւական ածել, ածելով յոգնել։

На́йденный ած. գտած, գտնուած։

Найдёнишъ գ. ա. ընկեցիկ, փիճ։

Наи́зворотъ տ. **Навы́воротъ.**

Наизлётъ մ. թուլացած, ընկնելիս (գոբուլթիւնը կորցրած (գնդակ)։

Наизна́нку մ. թերս կողմ, հակառակ կողմով։

Наизу́стный ած. բերանացի, անգիր անելու, բանաւոր։

Наизу́стъ մ. անգիր, բանաւոր։

Наикро́ткій ած. ամենահեզ։

Наилу́чше մ. ամենալաւ կերպով։

Наилу́чшій մ. ամենալաւ։

Наименова́ніе գ. չ. անուանադրութիւն, յորջորջանք, անուանելը, անուն տալը։

Наименова́ть տ. **Именова́ть.**

Наиме́ньшій ած. ամենափոքր։

Наиме́нѣе մ. ամենից քիչ։

Наймова́ть տ. **Нанима́ть.**

Наймы́ տ. **Наёмъ.**

Наипа́че մ. մանաւանդ, առաւելապէս։

Наи́скивать, —ка́ть բ. ն. որոնելով գտնել, ժողովել, կամաց-կամաց հաւաքել։ —ся բ. չ. գտնուել։

Наискорѣе մ. շուտափոյթ։

Наискорѣ́йшій ած. ամենաշուտ։

Наискосо́къ, на́искось մ. առ և շեղ, կողմնակի։

Найти́ տ. **Находи́ть.**

Найті́е գ. չ. իջնելը, իջումն (Ս. Հոգւոյն ևայլն)։

Накади́ть բ. ն. խնկարկել, խնկել։

Наказа́ніе գ. չ. պատիժ, պատուհաս || խրատ (հոգևոր)։

Нака́занный ած. պատժուած։

Наказа́тельный ած. պատժական, պատժողական։

Наказа́ть տ. **Нака́зывать.**

Нака́зный ած. նշանակուած։

Нака́зъ գ. ա. հրաման, պատուէր։

Нака́зывать, наказа́ть բ. ն. պատժել || հրամայել, պատուիրել։ —ся բ. չ. պատժուել։

Накалённый ած. հրաշէկ դարձած։

Нака́ливать, накали́ть բ. ն. հրաշէկ անել, կարմրացնել (տաքացնելով)։ —ся բ. չ. հրաշէկ դառնալ։

Нака́лка, գ. ի., **нака́лъ** գ. ա. կակարմրութիւն (տաքանալուց)։

Нака́лываніе գ. չ. կարմրացնելը, կակարմիր անելը, հրաշէկ անելը։

Нака́лывать, наколо́ть բ. ն. ջարդել, շատ ջարդել, կոտրել || խոցել։ —ся բ. չ. ջարդըրդուել։

Накаляка́ть, բ. ն. —ся բ. չ. ասել, բլբլացնել, դուրս տալ։

Наканифо́лить տ. **Канифо́лить.**

Накану́нѣ մ. յերեկոյին, նախընթաց երեկոյին։

Нака́панный ած. կաթած, կաթկթած։

Нака́пать տ. **Нака́пывать.**

Нака́пливать տ. **Накопля́ть.**

Нака́пчивать, накопти́ть բ. ն. խիստ ծխոտել։ —ся բ. չ. ծխուել, մխով ծածկուել։

Нака́пывать, нака́пать բ. ն. շատ կաթել, կաթկթել։

Нака́рмливать, —мить բ. ն. կերակրել, սնուցանել, կերակուր տալ։ —ся բ. չ. կերակրուել, սնուել։

Наката́нный ած. գլորած, գլորուած։

Наката́ть տ. **Нака́тывать.**

Наката́ть բ. ն., —ся բ. չ. երկար շըրջել (կառքով, նաւակով ևայլն)։

Нака́тина գ. ի. թեք մակարդակ (տախտակի ևայլն)։

Накати́ть տ. **Нака́чывать.**

Нака́тка գ. ի. գլորելը, շրջելը || փոսիկոց։

Нака́тникъ տ. **Зака́тникъ.**

Накáтывать, —тúть բ. ն. գլորել։ **—ся** բ. ա. գլորուել։

Накачáть տ. **Накáчивать.**

Накачáться բ. ա. երերալ, խաղալ (Ճլորղու վրայ)։

Накáченный ած. հանուած, քաշուած (ջուր եւայլն)։

Накáчивать, накачáть բ. ն. հանել, քաշել, քաշելով լցնել (ջուր եւայլն)։ **—ся** բ. ա. հանուել, քաշուել (ջուր եւայլն)։

Накáчивать, накатúть բ. ն. գլորել || || կոնծել, խմել։

Накáшивать, накосúть բ. ն. հնձել (շատ)։ **—ся** բ. ա. հնձուել։

Наквáшенный ած. թթուեցրած։

Наквáшивать, наквáсить բ. ն. թթուեցնել (մեծ քանակութեամբ)։

Накúданный ած. վրէն ձգուած։

Накидáть տ. **Накúдывать.**

Накúдка գ. ի. ծածկելը, վրէն առնելը || թիկնոց, թիկնոցակ, վերարկու։

Накиднóй ած. ծածկելու, վրէն ձգելու։

Накúдывать, накидáть բ. ն. ձգել, աւելացնել։ **—ся** բ. ա. վրէն ընկնել։

Накúдывать, накúнуть բ. ն. ձգել, առնել (վրէն)։ **—ся** բ. ա. վրէն յարձակուել։

Накúнутый ած. վրէն ձգուած։

Накипáть, —пѣть բ. չ. եփուել, եփուելով պատրաստուել։

Нáкипь գ. ի. փրփուր || քերուցք (պուտուկի եւայլն)։

Накипѣлый ած. եփելով պատրաստուած։

Накипѣть տ. **Накипáть.**

Накисáть, накúснуть բ. չ. թթուել։

Накладéнный ած. դրուած, բարդուած || || ածուած։

Наклáдецъ տ. **Наклáдъ.**

Наклáдка գ. ի. վերադիր || գների բարձրանալը || վրէն դնելը։

Накладнáя ած. և գ. ի. ցուցակ (ապրանքի եւայլն)։

Наклáдно մ. կորուստով։

Накладнóй ած. դրուած, արուեստական։

Наклáдный ած. վերադրուած, աւելացուած || վնասակար։

Наклáдочный տ. **Накладнóй.**

Наклáдъ գ. ա. կորուստ, վնաս։ **Продавáть съ наклáдомъ**—վերադրով ծախել։

Наклáдывать, наклáсть բ. ն. դնել (շատ բան) || ձու ածել || բարդել, վերադնել, բեռնաւորել։ **—ся** բ. ա. բարդուել, բեռնաւորուել, վերադրուել։

Наклáдывать, налагáть, наложúть բ. ն. դնել || զետեղել, հագցնել, ագուցանել, անցնել։ **—ся** բ. ա. դրուել, զետեղուել։

Наклáняться բ. չ. ողջունել շատ, շատ երկրպագութիւն անել։

Наклáсть տ. **Наклáдывать.**

Наклёванный ած. կտուցով ժողովուած։

Наклевáть տ. **Наклёвывать.**

Наклеветáть բ. չ. զրպարտել, չարախօսել։

Наклёвывать, наклевáть, —лю́нуть բ. ն. կտցահարել, կտուցով ժողովել։ **—ся** բ. ա. կտուցով ժողովուել։

Наклéенный ած. վրէն կպցրած։

Наклéивать, наклéйть բ. ն. կպցնել, սոսնձով կպցնել (վրէն)։ **—ся** բ. ա. կպցուել, սոսնձով կպցուել։

Наклéйка գ. ի. սոսնձով կպցնելը։

Наклейнóй ած. սոսնձելու։

Наклéить տ. **Наклéивать.**

Наклéйщикъ գ. ա. սոսնձող || թղթածածոյց։

Наклёпанный ած. կռանած || զրպարտած։

Наклёпъ գ. ա. կռանում || զրպարտութիւն։

Наклёпывать, —пáть բ. ն. կռել, կռանել, կպցնել || զրպարտել։

Накли́канный ած. կանչուած։
Наклика́ть, —ли́кать բ. ն. կանչել, հրաւիրել (շատերին)։
Наклобу́чивать, —бу́чить բ. ն. գըլխարկն աչքերին քաշել։
Наклобу́чка գ. ի. գլխարկն աչքերին քաշելը, ցածր դնելը ‖ գլխին քոթթոց ‖ յանդիմանութիւն։
Наклоне́ніе գ. չ. խոնարհում ‖ թեքելը, խոնարհեցնելը ‖ հակում, թեքում։
Наклонённый ած. թեքուած, խոնարհուած։
Наклони́ть տ. **Наклоня́ть.**
Накло́нность գ. ի. հակում ‖ թեքութիւն։
Накло́нный ած. թեքուած, թեք, զառիթափ։ **—нный бе́регъ**—զառափ։ **—нная пло́скость**—թեք մակարդակ։
Накло́нъ գ. ա. թեքութիւն։
Наклоня́ть, —ни́ть բ. ն. թեքել, կքել։ **—ся** բ. ա. թեքուել, խոնարհուել, կորանալ։
Наклю́каться տ. **Назю́зиться.**
Наклю́нуть տ. **Наклёвывать.**
На́коваленка գ. ի. փոքրիկ դարբնասալ։
На́коваленный ած. դարբնասալի, սալի։
На́ковальня գ. ի. դարբնասալ, սալ, օրս, զնդան ‖ սալոսկր, սալ ոսկրիկ (ականջի)։
Нако́ванный ած. կռանուած։
Нако́вывать, накова́ть բ. ն. կռել, ծեծել։ **—ся** բ. ա. կռանուել։
Наковы́ривать, —ря́ть բ. ն. քչփորել, խառնխտել։
Нако́жный ած. կաշու վրայ եղած։
Накола́чивать, —лоти́ть բ. ն. մխել, խփել։ ‖ **—ся** բ. ա. մխուել։
Наколдо́вывать, —дова́ть բ. չ. դիւթել, աղօթել (ջուր եւայլն)։
Нако́лка գ. ի. սանդրուածք, բաժինք, հերազարդ։
Наколобро́дить տ. **Колобро́дить.**
Наколоти́ть տ. **Накола́чивать.**
Наколо́тый ած. ջարդրտուած։
Наколо́ть տ. **Нака́лывать.**
Наколо́ченный ած. մխուած։
Наколу́пывать, —па́ть բ. ն. քչփորել, փեճոկել, կպչել, կճեպել։ **—ся** բ. ա. կպչուել, փեճոկուել, կճեպուել։
Наколу́панный ած. կպչուած, փեճոկուած, կճեպած։
Наколе́нникъ գ. ա. ծնկապանակ, ծրնկապան։
Наколе́нный ած. **грибъ**—սպիտան (ախտ ձիերի)։
Наконе́цъ մ. վերջապէս, ՚ի վերջոյ, ապա ուրեմն։
Наконе́чникъ, —ничекъ գ. ա. ծայր, գլուխ, կամ սլոյց (գաւազանի ծայրի եւայլն)։
Накопа́ть տ. **Нака́пывать.**
Накопи́ть տ. **Накопля́ть.**
Накопле́ніе գ. չ. գումարում, կուտակում, հաւաքումն, յօրինումն։ **— бога́тства**—յօրինումն հարստութեանց, կուտակումն հարստութեանց։
Нако́пленный ած. կուտակուած, հաւաքուած, գանձուած։
Накопля́ть, —пи́ть բ. ն. կուտակել, հաւաքել, գանձել։ **—ся** բ. ա. կուտակուել, հաւաքուել, գանձուել։
Накопти́ть տ. **Нака́пчивать.**
Накопте́лый տ. **Закопте́лый.**
Накопте́ть տ. **Закопте́ть.**
Накопчённый ած. ծխոտած, մխոտած։
Накорми́ть տ. **Нака́рмливать.**
Нако́рмленный ած. կերակրուած, սընուած։
Накоси́ть տ. **Нака́шивать.**
Нако́стница գ. ի. մակոսկր (ձիու)։
Нако́стокъ գ. ա. ոսկրի ուռ, ոսկրի վերայք։
На́кось մ. առ ՚ի շեղ, ծուռ։
Накоче́тникъ գ. ա. զգեստի թաթ,

զգեստի թևի դաստակը։
Накошенный ած. հնձուած։
Накраденный ած. գողացած։
Накрадывать, накрасть բ. ն. գողանալ, շատ գողանալ։
Накраивать, —роить բ. ն. ձևել, ձևելով պատրաստել։ **—ся** բ. ա. ձևուել։
Накрапанный ած. կաթեցրած, կաթկթած։
Накрапывать, —пать բ. չ. կաթեցնել, կաթկթել։
Накрахмаливать, —лить տ. **Крахмалить.**
Накрашенный, —шеный ած. ներկուած։
Накрашивать, накрасить բ. ն. ներկել (մեծ քանակութեամբ)։
Накренивать, —нить տ. **Кренить.**
Накресть մ. խաչադիր, խաչաձև, խաչմերուկ։ — **лежащій уголъ**—խաչադիր անկիւն։
Некривляться բ. ա. ծամռել, ծամռուել։
Накричать բ. չ. գլուխ ցաւացնել բղաւելով։ **—ся** բ. ա. բաւականաչափ բղաւել, ճղաւել։
Накроенный ած. ձևած։
Накроить տ. **Накраивать.**
Накромсать, —мшить տ. **Кромсать.**
Накропать բ. ն. կաթկթել, ցօղել, մաղել ‖ խծբծել, ճղմղել, անճոռնի գրել (ոտանաւորներ, նամակ)։
Накрошить բ. ն. բրդել, մանրել (հաց ևայլն)։
Накрученный ած. խիստ ոլորուած։
Накручивать, накрутить բ. ն. շատ ոլորել, պտտացնել, դարձնել։
Накрывать, —рыть բ. ն. ծածկել, սքօղել ‖ սփռել, ձգել ‖ յանկարծ յարձակել։ **—ся** բ. ա. ծածկուել, սքօղուել։
Накрытый ած. ծածկուած, սքօղուած։
Накрышка գ. է. ծածկոց, սփռոց։
Накрѣпко մ. խիստ ամուր, խիստ, սաստիկ։
Нактоузъ գ. ա. կողմնացոյցի արկղ (նաւի վրայ)։
Накудесить տ. **Кудесить.**
Накулихаться տ. **Назюзиться.**
Накупать, —пить բ. ն. գնել (շատ բան)։
Накупаться բ. ա. բաւականաչափ լողանալ։
Накупленный, —леный ած. գնուած։
Накуренный ած. ծխուած։
Накуривать, —рить բ. չ. ծխել, շատ ծխել ‖ անուշահոտ դեղերով բուրել ‖ ‖ թորել, քաշել (օղի ևայլն)։ **—ся** բ. ա. ծխուել։
Накуролесить տ. **Напроказить.**
Накутанный ած. փաթաթուած։
Накутать տ. **Накутывать.**
Накутить բ. ն. շատ անկարգութիւն անել։
Накутывать, —тать բ. ն. փաթաթել (շատ զգեստներով)։ **—ся** բ. ա. խիստ փաթաթուել։
Налавливать, наловить բ. ն. բռնել, որսալ (մեծ քանակութեամբ)։ **—ся** բ. ա. բռնուել (բազմութեամբ)։
Налагать տ. **Накладывать.**
Налаживать, —ладить բ. ն. ուղղել, կարգի դնել ‖ կրկնել ասածը։ **—ся** բ. ա. ուղղուել, կարգի դրուել։
Налаженный ած. ուղղուած, կարգի դրուած։
Налакировывать, —ровать տ. **Лакировать.**
Налакомиться բ. ա. լիզել, լկել, լափել (քաղցր բաներ)։
Налакотникъ տ. **Налокотникъ.**
Наламывать наломать բ. ն. կոտրտել, ջարդրտել (շատ բան)։ **—ся** բ. ա. կոտրուել, ջարդուել։

Налáщивать, налощи́ть տ. **Лощи́ть.**

Налгáть բ. չ. շատ սուտ խօսել, սուտեր փչել || չարախօսել: **—ся** բ. ա.

Налегáть, —лéчь բ. չ. յենուլ, յենուել || || նեղել, հալածել: **—ся** բ. ա. յենուել:

Налегкѣ́ մ. հեշտութեամբ, հեշտ կերպով, թեթև կերպով:

Наледенѣ́лый ած. սառցապատ:

Наледенѣ́ть բ. չ. սառուցով ծածկուել:

Налéдица, нáледь գ. ի. սառոյց, գետնի վրայ սառած:

Належáть բ. ն. պնդել, ջանալ, խիստ աշխատել || պառկելով ցաւ զգալ: **—ся** բ. ա. պառկած երկար մնալ:

Налепéстный ած. **—ныя ты́чинки**—վերաթերթ առէջք:

Налетáть, —тѣ́ть բ. չ. թռչել, յարձակուել, վրայ պրծնել, վրայ հասնել:

Налётный ած. թռուցիկ, թռչելով եկած || ընկած (վրէն):

Налетý մ. թռչելիս, թռչելու ժամանակ:

Налётъ գ. ա. յարձակմունք, անսպասելի շարժում || փառ (մետաղի վրայ):

Налетѣ́лый տ. **Налётный.**

Налетѣ́ть տ. **Налетáть.**

Налéчь տ. **Налегáть.**

Наливáть, нали́ть բ. ն. լցնել, թափել, հոսեցնել, վազեցնել || ձուլել: **—ся** բ. ա. լցուել:

Нали́вка գ. ի. լցնելը, թափելը, վազեցնելը || օշարակ, թուրջ:

Нали́вникъ գ. ա. ջրածին կենդանի, թուլատարր ծորաճճի:

Наливнóй ած. ապակեցած || շիւշայ խնձոր, հիւթալից և թափանցիկ խնձոր և այլն:

Наливня́къ տ. **Нали́вникъ.**

Нали́вочка տ. **Нали́вка.**

Нали́вочный ած. լցուած, ցօղուած || || օշարակի: **—ныя живóтныя**—թուլատարրեր, ծորաճճիներ, ջրածին կենդանիք:

Нали́вчатый տ. **Наливнóй.**

Нали́въ գ. ա. հիւթով լցուելը (պտղի և այլն) || օշարակ (հիւթերի):

Нализáться տ. **Назю́зиться.**

Нали́мецъ գ. ա. փոքր բաղեղն:

Нали́мій ած. բաղեղի:

Нали́мъ գ. ա. բաղեղ, պատառլիճ, աքուռի ձուկն. ձ.:

Налинёвывать, налиневáть տ. **Линевáть.**

Налипáть, —пнуть, —льнýть բ. չ. կպչել, կպնել:

Налитографировáть տ. **Литографировáть.**

Налитóй ած. լցուած:

Нали́ть տ. **Наливáть.**

Нали́чникъ, —ничекъ գ. ա. ծածկոց (դռան բանալիի տեղի):

Нали́чность գ. ի. պատրաստի կամ առձեռն լինելը: **Въ нали́чности имѣ́ться 1000 руб.**—առձեռն, կամ պատրաստի 1000 ռ. կայ:

Нали́чно մ. կանխիկ:

Нали́чный ած. պատրաստի, առձեռն, կանխիկ:

Нали́шекъ տ. **Ли́шекъ.**

Нали́шный տ. **Ли́шній.**

Налóбникъ գ. ա. ապարօշ, ճակատակոկ (սանձի):

Налóбный ած. ճակատի, ճակատի վերայի:

Налóбокъ տ. **Налóбникъ.**

Налобызáться տ. **Нацѣловáться.**

Налови́ть տ. **Налáвливать.**

Налóвленный ած. բռնուած (մեծ քանակութեամբ):

Налóвъ գ. ա. բռնուածք, միանգամով որսացած ձկների քանակութիւնը:

Налóгъ գ. ա. հարկ, տուրք: — **тамóженный**—մաքսատուրք:

Наложéніе գ. չ. դնելը, բարդելը, վրէն դնելը:

Наложенный, —**жённый** ած. վրէն դրուած, բարդուած։

Наложи́ть տ. **Накла́дывать.**

Нало́жница գ. ի. հարճ։

Нало́жническій ած. հարճակալութեան։

Нало́жничество գ. չ. հարճակալութիւն, հարճաւորութիւն։

Нало́жничій ած. հարճի։

Нало́й գ. ա. գրակալ, գրքակալ։

Нало́йный ած. գրակալի։

Нало́котникъ գ. ա. արմունկապահ (զրահի մաս)։

Нало́манный ած. կոտրտուած, ջարդուած։

Налома́ть տ. **Нала́мывать.**

Наломи́ть տ. **Надломи́ть.**

Нало́мъ տ. **Надло́мъ.**

Нало́паться բ. ա. տրաքուել։

Налощи́ть տ. **Лощи́ть.**

Налощённый ած. յղկած։

Налуди́ть տ. **Луди́ть.**

Налупи́ть տ. **Лупи́ть.**

Налучи́ть տ. **Лучи́ть.**

Налу́щивать, —**щи́ть** տ. **Лущи́ть.**

Налыта́ться բ. ա. դատարկ շրջել, քարշ գալ, պարապ-սարապ ման գալ։

Налѣ́во մ. դէպի ձախ, յահեակ։

Налѣза́ть, —**лѣ́зть** բ. չ. ներս մտնել (խմբով), ներս սպրդել։

Налѣ́пка գ. ի. վրէն կպցնելը, սոսնձելը || սոսնձած իր։

Налѣпля́ть, —**ливать**, —**пить** բ. ն. սոսնձել (վրէն)։ —**ся** բ. ա. վրէն սոսնձուել, կպցուել։

Налѣ́пленный ած. սոսնձած (վրէն)։

Налюбова́ться բ. ա. զմայլել, հրճուել, սքանչանալ։

Наля́пать բ. ն. քսել, կպցնել, ծեփել։

Намагнетизирова́ть տ. **Магнетизирова́ть.**

Намагни́чивать, —**гни́тить** տ. **Магни́тить.**

Намагни́чиваніе գ. չ. մագնիսացնելը, մագնիսացում։ — **дво́йное**—մագնիսացում կրկին շօշափմամբ։

Нама́занный ած. քսուած, քսմսած։

Нама́зывать, —**зать** բ. ն. քսել, ծեփել, վատ նկարել, քսմսել։ —**ся** բ. ա. քսուել, քսմսուել։

Нама́кивать, — **ка́ть** բ. ն. թաթախել, թաթխել։ — **свѣ́чи**—թաթախելով մոմ թափել։

Намалёвывать, —**лева́ть** տ. **Малева́ть.**

Нама́лывать տ. **Моло́ть.**

Нама́ранный ած. կեղտոտած, աղտոտած։

Нама́рывать, —**ра́ть** բ. ն. կեղտոտել, աղտոտել, բծաւորել։

Нама́сленный ած. իւղած, ձիթած։

Нама́сливать, —**лить** բ. ն. իւղոտել, իւղել, ձիթոտել, ձիթել։ —**ся** բ. ա. իւղոտուել, ձիթոտուել։

Нама́тывать, —**мота́ть** բ. ն. փաթաթել, պատատել, կծկել։

Намаха́ться բ. ա. հովհարել։

Нама́чивать, —**чи́ть** բ. ն. թրջել, ցօղել, սրսկել || —**ся** բ. ա. թրջուել, սրսկուել։

Намаща́ть, **масти́ть** բ. ն. քսել, անուշահոտ իւղերով քսել, օծանել։ —**ся** բ. ա. քսուել (անուշահոտ իւղերով)։

Намащённый ած. քսուած (անուշահոտ իւղերով)։

Нама́щивать, —**мости́ть** բ. ն. սալել, սալայատակել, քարել։

Наме́дни մ. փոքր ինչ յառաջ, մի ժամանակ յառաջ։

Намежёвывать, — **жева́ть** տ. **Межева́ть.**

Намека́ть, —**кну́ть** բ. չ. ակնարկել, յիշեցնել։

Намёкъ գ. ա. ակնարկ, յիշեցնող խօսք։

Намерза́ть, —**зну́ть** բ. սառչել։

Намёрзлый ած. սառած։
Намёрзнуться բ. ա. մրսել։
Наметáть, наместѝ բ. ն. աւելել, աւելելով հաւաքել։
Наметённый ած. աւելուած, աւլած։
Намётный ած. վրէն գցուած || ծածկուող, ծածկող։
Намётъ գ. ա. աւելածք, դիզած աղբ || || վրան։
Намётывать, наметáть, наметнýть բ. ն. դիզել, հաւաքել, թափել, նետել։
Наминáть, —мя́ть բ. ն. ճմլել, տրորել, ցաւեցնել։
Нами́нка գ. ի. տրորելը, ճմլելը || շաղախելը (կաւ եւայլն)։
Намня́сь տ. **Намéдни.**
Намозóливать, —зóлить բ. ն. կոշտեր պատճառել։
Намазóленный ած. կոշտացրած, կոշտեր պատճառուած։
Намóкать, —кнуть բ. չ. թրջուել։
Намóклый ած. թրջուած, թաց։
Намóкнуть տ. **Намокáть.**
Намолáчивать, —лоти́ть բ. ն. կալսել (որոշեալ քանակութիւն)։
Намолóтъ գ. ա. կալսուած ցորենի քանակութիւնը։
Намолóть բ. ն. աղալ (որոշեալ քանակութիւն)։
Намóлъ գ. ա. աղացած ցորենի քանակութիւնը։
Наморáживать, —рóзить, բ. ն. խիստ սառեցնել։
Намóрдникъ գ. ա. բերանակալ, երախակալ, ցռկակալ։
Наморóженный ած. ամուր սառած, սառոյց կտրած։
Наморóщенный ած. կնճռոտած։
Наморóщивать, —щить բ. ն. կնճռել, կնճռոտել։ **—ся** բ. ա. կնճռոտուել, յօնքերը կիտել։

Намости́ть տ. **Намащи́вать.**
Намóтанный ած. փաթաթած, կծկած։
Намотáть տ. **Намáтывать.**
Намóтчикъ գ. ա., **—чица** գ. ի. թել կծկող։
Намóченный ած. թրջած, թրջուած։
Намочи́ть տ. **Намáчивать.**
Намошéнничать բ. չ., **—ся** բ. ա. շատ խարդախութիւններ անել։
Намощённый ած. սալած, սալայատակած։
Намýсливать, —лить տ. **Мýслить.**
Намучáть, —мути́ть բ. ն. պղտորել || միտքը պղտորել, զրպարտել։
Намýчиться բ. ա. չարչարուել, տանջուել։
Намучни́ть բ. ն. ալիւրոտել։
Намывáть, —мы́ть բ. ն. սրբել տանել (ջրի), շատ լուանալ || յանդիմանել։
Намы́тый ած. սրբուած տարուած, քըշուած, քերուած։
Намывнóй ած. սրբուած, քերուած, տարուած (ջրից)։
Намы́каться բ. ա. զզուել, սանտրուել || թափառել։
Намы́ленный ած. սապնոտած, սապնած։
Намы́ливать, —мы́лить բ. ն. սապնոտել, սապնել։
Намы́ть տ. **Намывáть.**
Намылённый, —лёный ած. կաւիճոտած, կաւճոտած։
Намѣ́ливать, —ли́ть բ. ն. կաւիճոտել, կաւճոտել։ **—ся** բ. ա. կաւիճոտուել։
Намѣ́нивать, —нять բ. ն. փոխել, փոխանակել (շատ)։
Намѣ́нянный ած. փոփոխուած, շատ փոխանակուած։
Намѣреваться բ. ա. դիտաւորուել, մտադրուել, միտքը դնել։
Намѣ́реніе գ. չ. դիտաւորութիւն, մտադրութիւն || նպատակ։

Намѣ́ривать, —рять, —рить, բ. ն. չափել, չափչփել։ **—ся** բ. ա. չափուել։

Намѣ́рянный ած. չափած, չափչփած։

Намѣ́стникъ գ. ա. փոխանորդ ‖ տեղակալ ‖ փոխարքայ։

Намѣ́стничество գ. չ. փոխանորդութիւն, տեղակալութիւն ‖ փոխարքայութիւն։

Намѣ́стническій ած. փոխարքայութեան ‖ փոխարքայի։

Намѣ́стничій տ. **Намѣ́стническій.**

Намѣ́сто տ. **Вмѣ́сто.**

Намѣ́тить տ. **Намѣча́ть.**

Намѣ́тка գ. ի. նշան։

Намѣча́ть, —чивать, намѣ́тить բ. ն. նշանակել, նշան անել, նշնել ‖ ուղղել (դէպի նպատակատեղին)։ **—ся** բ. ա. նշանակուել, որոշուել։

Намѣ́ченный ած. նշանակուած, նշան արուած։

Намѣ́шанный ած. խառնուած։

Намѣ́шивать, —ша́ть բ. ն. խառնել։ **—ся** բ. ա. խառնուել։

Намѣща́ть, —сти́ть բ. ն. տեղաւորել, դնել։

Намёщенный ած. տեղաւորուած։

Намяка́ть, —кнуть բ. չ. թրջուել,

Намя́тый ած. ճմլուած, տրորուած։

Намя́ть տ. **Намина́ть.**

Нана́шивать, —носить բ. ն. տանել, բերել (շատ) ‖ պատճառել։

Нанесе́ніе գ. չ. պատճառելը։ — **оби́ду**—անպատուել։

Нанесе́нный ած. պատճառուած։

Нане́сть տ. **Наноси́ть.**

Нани́зывать, —за́ть բ. ն. շարել, (թելի վրայ)։ **—ся** բ. ա. շարուել։

Нани́занный ած. շարուած, թելուած։

На́низь, нани́зка գ. ի. շարան, շարք։

Нанима́ть, —ня́ть բ. ն. վարձել, վարձելով բռնել։ **—ся** բ. ա. վարձուել։

На́нка գ. ի. նանկա (կտաւ)։

На́нковый ած. նանկայից կարած։

Наноси́ть, нане́сть տ. **Нана́шивать.**

Наноси́ть տ. **Нана́шивать.**

Нано́сный ած. բերուած, ալեբեր ‖ կուտակուած ‖ քթի վրայի ‖ զրպարտական։ **—ная по́чва**—հեղեղահող։

Нано́съ գ. ա. չարախօսութիւն, զրպարտութիւն ‖ ալեբեր հր։

Нано́шенный ած. տարուած, բերուած, կրուած (շատ)։

Нанѣ́житься բ. ա. քնքշանալ։

Аню́хаться բ. ա. շատ հոտ անել (քթախոտ)։

Наня́той ած. վարձուած։

Наня́ть տ. **Нанима́ть.**

Наоборо́тъ մ. ընդհակառակն։

Наобу́мъ մ. առանց մտածելու։

Наостри́ть տ. **Навастрива́ть.**

На́откось մ. առ ի շեղ, թեք կերպով, կողմնակի։

На́отмашь մ. թարս — **уда́рить**—ձեռքով թարսընայ խփել։

Наотрѣ́зъ մ. վճռաբար, վճռական կերպով։

Наохо́титься բ. ա. որսալ։

Напада́ть, —пасть բ. չ. յարձակուել գրոհ տալ։

Напа́дать տ. **Напа́дывать.**

Нападе́ніе գ. չ. յարձակում ‖ յարձակմունք, գրոհ, գռոյթ։

Напа́дки գ. ա. յգ. յարձակմունք։ — **журна́льные**—լրագիրների յարձակմունք։

Напа́дчивый ած. յարձակուել սիրող։

Напа́дчикъ գ. ա. հարստահարող, նեղող։

Напа́дывать, —дать բ. չ. ընկնել, վայր ընկնել (շատ)։

Напа́ивять, напая́ть բ. ն. մածուցանել, լեհեմել (տակից)։ **—ся** բ. ա. մածուցուել (տակից)։

Напа́ивать, —пои́ть բ. ն. խմեցնել, հարբեցնել։ **—ся** բ. ա. խմել, հարբել։

Напа́йка գ. ի. մածուցուած եր, լեհեմ։

Напáкостить բ. ն. ապականել, աղտեղել։
Напáлзывать, —лзти́ բ. չ. սողալ, սողոսկել։
Напáлокъ գ. ա. բթաման, բթի աման։
Напáлый ած. տակն ընկած։
Напáмятывать, —товать տ. Напоминáть и напóмнить.
Напáмять մ. անգիր, բերանացի։ Учи́ть напáмять—անգիր սովորել։
Напáривать, —пáрить բ. ն. շատ եփել ‖ սաստիկ խաշել։ —ся բ. ա. շատ խաշուել։
Напáренный ած. սաստիկ խաշել։
Напáрье գ. չ. մեծ գչիր (բուրղու)։
Напасáть, —сти́ բ. ն. պաշարի պատրաստութիւն տեսնել։
Напасённый ած. պաշարի պատրաստութիւն տեսած։
Напасти́сь բ. ա. պաշար պատրաստել, բաւականացնել։
Напáсть գ. ի. դժբախտութիւն, ձախորդութիւն։
Напáсть տ. Нападáть.
Напáханный ած. հերկած, վարած։
Напáхивать, —хáть բ. ն. հերկել (շատ կամ որոշեալ քանակութիւն)։ —ся բ. ա. հերկուել, ակօսուել։
Напáхтать բ. ն. շատ հարել (մածուն և այլն իւղ ստանալու համար)։
Напáхтанный ած. շատ հարած։
Напáчканный ած. աղտոտուած։
Напáчкать բ. ն. աղտոտել, կեղտոտել, աղտեղել։
Напáянный ած. տակից մածուցուած։
Напая́ть տ. Напáивать.
Напéкать, напéчь բ. ն. թխել, եփել, խորովել (մեծ քանակ.)։ —ся բ. ա. թխուել, խորովուել։
Напечённый ած. թխած, խորովուած։
Напеня́ть բ. չ. լալ, գանգատել (շատ)։
Напереббóй տ. Напереры́въ.
Напереди́ մ. առաջ, առաջում։
Напёредъ մ. յառաջ, կանխիկ, կանխապէս, նախապէս, նախ։
Наперекóръ մ. ընդդէմ, հակառակ։
Напереры́въ մ. իրարից խլելով, անընդհատ։
Наперéть տ. Напирáть.
Наперехвáтъ տ. Напереры́въ.
Напéрникъ, —ничекъ գ. ա. գրչաման։
Напéрсникъ գ. ա., —ница գ. ի. սիրելի և հաւատարիմ (իշխանաւորի)։
Напéрсный ած. ճկոյթ, ճկոյթի վրայ կրելու։
Напéрстникъ, —ничекъ գ. ա. ճկոյթի մատնոց։
Напёрстокъ գ. ա. մատնոց։
Напёрсточная ած. травá տ. Наперстя́нка.
Напёрсточникъ գ. ա. մատնոց շինող։
Напёрсточный ած. մատնոցի։
Наперстя́нка գ. ի. մատնունի, մատնածաղիկ. բ.։
Напетри́ть տ. Напещря́ть.
Напечáтаніе գ. չ. տպելը, տպագրելը։
Напечáтанный ած. տպուած, տպագրուած։
Напечáтать բ. ն. տպել, տպագրել։ —ся բ. ա. տպուել, տպագրուել։
Напечатлѣвáть, —лѣть բ. ն. տպաւորել (մտքի մէջ)։ —ся բ. ա. տպաւորուել։
Напéчь տ. Напекáть.
Напещрённый ած. նաշխուած։
Напещря́ть, —пестри́ть բ. ն. նաշխել, խայտաճամուկ անել։ —ся բ. ա. նաշխուել։
Напивáться, —ться բ. ա. խմել, խմելով գովանալ։
Напи́ленный ած. սղոցած, խարտուած։
Напи́ливать, —ли́ть բ. ն. սղոցել, խարտուել։
Напи́локъ, —лочекъ գ. ա. խարտոց, խարտոցիկ։

Напи́лочный ած. *խարտոցի։*
Напина́ться, —ну́ться բ. ա. *դէմ առնել, հանդիմանել, ընդհարուել։*
Нап?ртый ած. *ճնշուած, սեղմուած։*
Напира́ть, —пере́ть բ. ն. *ճնշել, մղել, խիստ սեղմել։*
Напи́санный ած. *գրուած, գրած։*
Написа́ть բ. ն. *գրել, նկարել։*
Напи́танный ած. *յագեցած, ծծած։*
Напита́ть տ. **Напи́тывать.**
Напи́токъ, —точекъ գ. ա. *խմելիք, խմիչք, ըմպելիք։* — **любо́вный**—*սիրադեղ։*
Напи́тывать, —та́ть բ. ն. *կերակրել, ուտեցնել, յագեցնել։* **—ся** բ. ա. *յագենալ։*
Напи́ться տ. **Напива́ться.**
Напи́ханный ած. *ներս հրուած, խրուած։*
Напи́хивать, —ха́ть, —хну́ть բ. ն. *հրել, ներս մղել, խրել, հրհրել։* **—ся** բ. ա. *հրուել, խրուել։*
Напи́чканный ած. *լիքը լցուած։*
Напи́чкать, բ. ն. *լիքը լցնել։* **—ся** բ. ա. *լիքը լցուել։*
Напла́вленный ած. *ջրով տարուած* || || *հալուած։*
Напла́вливать, —ля́ть, —лави́ть բ. ն. *ջրով տանել (փայտ)* || *հալել (կլակի վրայ)։*
Напла́въ գ. ա. *ջրով տարուելը, հոսանքից քշուելը։*
Напла́кать բ. ն. *աչքերն ուռեցնել (լալով)։* **—ся** բ. ա. *շատ լալ։*
Напла́станный ած. *շերտ-շերտ կտրած։*
Напла́стать, —та́ть բ. ն. *շերտ-շերտ կտրել։*
Наплёвывать, —лева́ть բ. չ. *թքել (շատ կամ շատ տեղ)* || *արհամարհել։*
Наплёкій ած. *նաշխուտիկ, նաշխուն թեւով։*
Наплеска́ть տ. **Напле́скивать.**
На́плески գ. ա. յգ. *ծփանք, ծփծփոց։*
Напле́скивать, —ка́ть բ. ն. *ծփալ, ծփծփալ* || *ցայտել։* **—ся** բ. ա. *ծփալ։*
Напле́сканный ած. *ծփացող, ծփծփացող։*
Наплета́ть, —ле́сть բ. ն. *հիւսել (շատ բան)* || *յիմար բաներ գրել կամ ստեղծել։*
Наплетённый ած. *հիւսուած։*
Напле́чіе գ. չ., **—чникъ** գ. ա. *վակաս* || *ուսակալ (զրահի մաս)։*
Наплоди́ть բ. ն. *ձագ հանել, շատ ծնել։* **—ся** բ. ա. *աճել, բազմանալ։*
Напло́дикъ գ. ա. *վերնամաշկ (պտղի), կլեպ։*
Наплута́ться բ. ն. *բաւականին խարդախութիւն անել։*
Наплутова́ть բ. չ. *խարդախութիւն անել, խարդախութեամբ ապրել։* **—ся** բ. ա. *շատ խարդախութիւն անել։*
Наплыва́ть, —лы́ть բ. չ. *լողալով հանդիպել կամ դիպչել, հոսանքից տարուել* || *ուռչել, լցուել, հոսել։*
Наплывно́й ած. *հոսած, տարուած։*
Наплы́въ գ. ա. *տիղմ, տղմուտ* || *գայռ, խուլ, ուռուցք (ծառի եայն)։*
Наплыло́й տ. **Наплывно́й.**
Наплы́ть տ. **Наплыва́ть.**
Наплѣсневѣлый տ. **Заплѣсневѣлый.**
Наплѣса́ть բ. ն. *փոքր ինչ պարել* || || *պարելով փող հաւաքել։* **—ся** բ. ա. *բաւականին պարել։*
Напну́ться տ. **Напина́ться.**
Напова́лъ մ. **Убы́ть напова́лъ**—*տեղնուտեղը սպանել։*
Напога́нить բ. ն. *պղծել, ապականել։* **—ся** բ. ա. *պղծուել։*
Напогре́бица գ. ի. *մառանի դուռ (որ յատակ է և առաստաղ)։*
Наподдава́ть բ. ն. *շատ կամ շուտ-շուտ տալ։*
Наподо́біе գ. չ. *նման, ըստ օրինակի։*
Наподря́дъ մ. *կապալով, վարձով։*
Наподхва́тъ մ. *արագութեամբ, շտապով։*

Напоева́ть բ. ն. հարբեցնել, արբեցնել, խմեցնել։ **—ся** բ. ա. հարբել, խմել։
Напоённый ած. խմցրած || հարբեցրած։
Напое́ніе գ. չ. խմցնելը, արբեցնելը։
Напо́йка գ. ի. պտղուց (քթախոտի)։
Напои́ть տ. **Напа́ивать.**
Наполза́ть տ. **Напа́лзывать.**
Наползти́ տ. **Напа́лзывать.**
Наполирова́ть տ. **Полирова́ть.**
Наполне́ніе գ. չ. լցնելը։
Напо́лненный ած. լցուած, լցրած։
Наполня́ть, напо́лнивать, —по́лнить բ. ն. լցնել։ **—ся** բ. ա. լցուել։
Напо́лотый ած. քաղհանուած։
Наполо́ть բ. ն. շատ քաղհանել, շատ քաղհան անել։
Напо́лье գ. չ. ընդարձակ դաշտեր, կից արօտատեղիք։
Напо́льный ած. դաշտային, դաշտի վերայ եղած։
Напома́женный ած. օծանելիքով քըսուած։
Напома́живать —ма́дить բ. ն. օծանելիքով քսել, անուշահոտ իւղ քսել։ **—ся** բ. ա. օծանելիքով քսուել։
Напомина́ніе գ. չ. յիշեցնելը, մտաբերելը, յիշատակութիւն։
Напомина́тельный ած. յուշածելու, մըտաբերուելի։
Напомина́ть, напо́мнить, —мяну́ть բ. չ. յիշեցնել, մտաբերել || յիշատակել։
Напоминове́ніе տ. **Напомина́ніе.**
Напора́шивать, —ро́шить բ. ն. աւազ ցանել, ցանել (հող, թոզ և այլն)։
Напо́рливо մ. խիստ ճնշելով։
Напо́рливость տ. **Напо́ръ.**
Напо́рливый ած. ընդհարող, ճնշող։
Напо́рный ած. ընդհարումի։
Напорожнѣ մ. դատարկ, առանց մարդու և բեռի (սայլ և այլն)։
Напоро́шенный ած. աւազ ցանած, աւազով ծածկուած։

Напо́ръ գ. ա. ընդհարում, ճնշում։
Напослѣ́ди, —лѣ́докъ մ. վերջապէս, ի վերջոյ։
Напотѣ́лый ած. քրտնած, քրտինքով ծածկուած։
Напотѣ́ть բ. չ., **—тѣ́ться** բ. ա. խիստ քրտնել, քրտինքով ծածկուել։
Напра́вить տ. **Направля́ть.**
Напра́вка գ. ի. ուղղելը, դարձնելը։
Направле́ніе գ. չ. ուղղութիւն, ուղղութիւն տալը։
Напра́вленный ած. ուղղուած։
Напра́вливать տ. **Направля́ть.**
Направля́ть, напра́вить բ. ն. ուղղել || ուղղութիւնը փոխել, դարձնել || կարգի դնել, կարգաւորել։
Напра́во մ. դէպ յաջ, յաջ, աջակողմ, աջակողմեան։
Напра́сливый ած. զրպարտող։
Напра́слина գ. ի. զրպարտանք, ի զուր դատապարտութիւն, զուր զրպարտութիւն, զուրումուր։
Напра́сно մ. ի զուր տեղը, զուր, վայրապար, ընդունայն։
Напра́сный ած. անօգուտ, դատարկ, ընդունայն, վայրապար || զուր || սխալ, անիրաւ։
Напра́шивать, —роси́ть բ. ն. շատ խնդրելով ստանալ կամ ձեռք բերել, մուրալ։
Напре́дки ձ. մ. ապագայում, յետոյ։
Напре́дь մ. առաջուց, առաջ։
Напресто́ліе գ. չ. սեղան (եկեղ.)։
Напресто́льный ած. սեղանի վրայի (եկեղ.)։
Наприкла́дъ տ. **Напримѣ́ръ.**
Напримѣ́ръ գ. ա. զորօրինակ, օրինակ։
Напрока́зить, —ка́зничать բ. չ. շատ անկարգութիւն կամ սաստհակութիւն անել։
Напрока́тъ մ. վարձով, քրէհով։ **Взять напрока́тъ**—վարձով առնել։

Напролётъ մ. անցնելով, թափանցելով։
Напроло́мъ մ. թափանցելով անցնելը։
Напропалу́ю մ. ՚ի կորուստ, չէր կորուստ։
Напроси́ть տ. **Напра́шивать.**
Напро́сливый ած. թախանձող, ձանձրացնող։
Напро́тивъ ն. հանդէպ, դէմուդէմը || || ընդհակառակն։
Напру́женный ած. ուռեցրած, ձգած, լարած։
Напру́живать, —жи́ть բ. ն. ուռեցնել, ձգել, լարել (մկանունները)։
Напры́гать, —гивать, —гну́ть բ. վերան թռչել || թռչելով ստանալ։
Напры́сканный ած. սրսկուած։
Напры́скивать, —кать բ. ն. սրսկել, ցողել։ **—ся** բ. ա. սրսկուել։
На́прыскъ գ. ա. սրսկելը, ցօղելը || կաթկթած նեկի։
Напрѣва́ть, —прѣть տ. **Прѣть.**
Напряга́й տ. **Нагоня́й.**
Напряга́ть, напря́чь բ. ն. քաշել, ձըգել, լարել, ճգնել, աշխատել, նըկրտել։
Напряда́ть, напря́сть բ. ն. մանել (որոշեալ քանակութիւն)։
Напря́денный ած. մանուած։
Напряже́ніе գ. չ. լարելը, ձգելը, քաշելը, ձգտելը || սաստկութիւն։
Напряжённый ած. լարուած, ձգուած, քաշուած։
Напряжённость գ. ի. ձգտողութիւն || || սաստկութիւն, ուժգնութիւն, լարուած լինելը։
Напрями́къ, напрямки́ մ. բացորոշակի, բացարձակ, չալանի կերպով, որոշակի, երեսին։
Напря́нуть տ. **Напры́гивать.**
Напря́сть տ. **Напряда́ть.**
Напря́тывать, —тать բ. ն. ծածկել, պահել, դնել (շատ)։

Напря́чь տ. **Напряга́ть.**
Напу́ганный ած. վախեցրած, վախեցած։
Напуга́ть բ. ն. վախեցնել։ **—ся** բ. ա. վախենալ։
Напу́дривать, —рить բ. ն. սնգուրել, փոշի ցանել, փոշի քսել (երեսին են.)։
Напужа́ть տ. **Напуга́ть.**
Напуска́ть, напуща́ть, —сти́ть բ. ն. թոյլ տալ ներս մտնելու || բաց թողնել, վրէն արձակել, քըշքըշ անել։
Напускно́й ած. ներս դրուելի, ներս թողնուելու։ **—ные сапоги́**—երկայնավիզ կօշիկներ։
На́пускъ գ. ա. բաց թողնելը, քըշքըշանելը, հիս տալը։
Напусти́ть տ. **Напуска́ть.**
Напу́тать տ. **Напу́тывать.**
Напу́тственный ած. ճանապարհի համար պէտքական։
Напу́тствіе գ. չ. հաղորդութիւն (մեռնողի)։
Напу́тствовать բ. ն. ճանապարհի պատրաստութիւն տեսնել կամ պէտքերը հոգալ։
Напу́танный ած. փաթաթուած։
Напу́тывать, —тать բ. ն. փաթաթել չորս կողմը։
Напуха́ть, напу́хнуть բ. չ. ուռչել, փքուել։
Напу́хлость գ. ի. փքուածութիւն, ուռած լինելը։
Напу́хлый ած. ուռած, փքուած։
Напу́хнуть տ. **Напуха́ть.**
Напу́ченный ած. ուռցրած, ուռեցրած։
Напу́чивать, —чить բ. ն. ուռեցնել, փքուեցնել։ **—ся** բ. ա. ուռչել։
Напу́щенный ած. թոյլ թողնուած, բաց թողնուած։
Напуща́ть տ. **Напуска́ть.**
Напылённый ած. փոշով ծածկուած, փոշոտած։
Напы́ливать, —ли́ть բ. չ. թոզոտել,

փոշոտել։ —ся *բ. ա. փոշոտուել։*

Напыщáть *բ. ն. փքուեցնել, գոռոզացնել, հպարտացնել։* —ся *բ. ա. գոռոզանալ, հպարտանալ։*

Напыщенно *մ. գոռոզութեամբ, սնապարծութեամբ։*

Напыщенность *գ. ի. փքուածութիւն, գոռոզութիւն։*

Напыщенный *ած. փքուած, ուռած, գոռոզ, սնապարծ։*

Напѣвáть, напѣть *բ. ն. երգել, միևնոյն եղանակը կրկնել, ձայն պահել, ձայնակից լինել, ձայնակցել* || —ся *բ. ա. բաւականին երգել։*

Напѣвный *ած.* (*երգի*) *եղանակի, եղանակին վերաբերեալ։*

Напѣвъ *գ. ա. եղանակ, նուագ։* — грýстный—*տխրանուագ, տխուր եղանակ։*

Напѣнивать, —нить *բ. ն. փրփրացնել։* —ся *բ. ա. փրփրել։*

Напѣть *տ.* **Напѣвáть.**

Напя́ленный *ած. ձգձգուած, քաշքշուած։*

Напя́ливать, —лить *բ. ն. ձգձգել, երկայնութեամբ և լայնութեամբ քաշել։* —ся *բ. ա. ձգձգուել, քաշքշուել։*

Напя́ченный *ած. ընկրկած, յետ-յետ քաշուած, յետ ընկրկած։*

Напя́чивать, напя́тить *բ. ն. ընկրկել, յետ ընկրկել, յետ-յետ քայլեցնել։*

Нарабóтанный *ած. աշխատութեամբ ստացած։*

Нарабóтывать, —тать *բ. ն. շատ բան շինել* || *աշխատութեամբ ձեռք բերել։* —ся *բ. ա. շատ աշխատել։*

Наравнѣ *մ. համահաւասար, հաւասար կերպով։*

Нарáдовать *բ. ն. մեծ ուրախութիւն պատճառել։* —ся *բ. ա. խիստ ուրախանալ։*

Нараждáть, народи́ть *բ. ն. շատ ծնել, շատ բերել։* —ся *բ. ա. ծնուել* (*մեծ քանակութեամբ*)*։*

Наразýмливать, —мить *տ.* **Надоýмливать, —мить.**

Нарáмникъ *գ. ա. վակաս։*

Нараспáшку *մ. առանց կոճկելու, բաց։*

Нарастáть, нарасти́ *բ. չ. բուսնել* (*վերէն, վերևից*)*, աճել, բազմանալ։*

Нарасти́ть *տ.* **Нарáщивать.**

Нарасхвáтъ *մ. խլխլոց, խլելով, հանող հասնողի։*

Нарáщивать, нарощáть, —расти́ть *բ. ն. բուսցնել, աճեցնել, ցանել։*

Нарвáлъ *գ. ա. միաժանի, նարվալ. ձ.։*

Нáрванный *ած. քաղուած* || *պատռուած։*

Нарвáть *տ.* **Нарывáть.**

Нáрдной, нáродовый *ած. նարդոսի* || || *նարդոսական։*

Нардъ *գ. ա. նարդոս. բ.։*

Нардѣвáть, —дѣть *բ. չ. հասնել, հասունանալ* (*պտուղ*)*։*

Нардѣлость *գ. ի. հասունութիւն* (*պտղի*)*։*

Нардѣлый *ած. հասունացած* (*պտուղ*)*։*

Нардѣть *տ.* **Нардѣвáть.**

Нарекáніе *գ. չ. անուն, անուանելը, անուանադրութիւն, անուանակոչութիւն* || *յանդիմանելը, անպատուելը, պարսաւելը։*

Нарекáть *բ. ն. անուանել, անուանակոչել* || *յանդիմանել, պարսաւել։* —ся *բ. ա. կոչուել, անուն ստանալ* || *յանդիմանուել, պարսաւուել։*

Наречéніе *գ. չ. անուանադրութիւն, անուանելը։*

Наречённый *ած. անուանուած, կոչուած* || *ընտրուած, սահմանուած, նշանակուած։*

Нарéчь *տ.* **Нарекáть.**

Нарисóванный *ած. գծուած, նկարուած։*

Нарисовáть *տ.* **Нарисóвывать.**

Нарисо́вка գ. է. նկարելը, գծելը։

Нарисо́вывать, —сова́ть բ. ն. նկարել, նախագծել։ —ся բ. ա. գծուել, նկարուել։

Нарица́тельный ած. յորջորջական, սովորական || —ное и́мя—հասարակ (գ. անուն)։

Наркоти́нъ գ. ա. թմբրիտ (քիմ. նիւթ)։

Наркоти́ческій ած. թմրեցուցիչ, քնածու (դեղ)։

На́ровень տ. Наравнѣ́.

Нарови́ть տ. Норови́ть.

Наровнѣ́ տ. Наравнѣ́.

Наро́децъ տ. Наро́дъ.

Народи́ть, —ся տ. Наражда́ть, —ся.

Наро́дность գ. է. ազգութիւն, ազգայնութիւն։

Наро́дный ած. ազգային || ազգի || ժողովրդի, հասարակութեան։

Народовѣ́дѣніе գ. չ. ազգագրութիւն, ժողովրդագրութիւն։

Народодержа́віе, —доправле́ніе գ. չ. ժողովրդապետութիւն։

Народонаселе́ніе գ. չ. ազգաբնակութիւն, բնակիչները։

Народосчисле́ніе գ. չ. մարդահամար։

Наро́дъ, наро́децъ գ. ա. ժողովուրդ || ազգ || մարդիկ։

Нарожда́ть տ. Наражда́ть.

Нарожде́ніе գ. չ. ծնունդ։ — мѣ́сяца —ծնունդ լուսնի։

Наро́жникъ գ. ա. երեսի ծածկոց, ծածկոց։

Наро́зно, наро́знь մ. մաս-մաս, հատ-հատ։

Наро́къ գ. ա. անուն, կոչում || ժամանակակէտ || կանոնադրութիւն, կանոն || յանդիմանութիւն || դիտաւորութիւն, նպատակ։

Наро́ненный ած. շատ թափուած։

Нароня́ть, —ни́ть բ. ն. թափել (շատ)։

Наро́слый ած. վրէն բուսած || աճած, բազմացած։

На́росль գ. է. աւելորդ բուսած միս, կոշկոռ, ուռոյց (մարմնի, ծառի վրայ եայլն)։

На́ростень գ. ա. ծառատոկոն, ծառի վրայի սունկ։

Нарости́ть տ. Нара́щивать.

Наро́стовать բ. չ. պատրաստուել ձու ածելու։

Наро́стъ, —токъ գ. ա. ոստ || ուռոյց, կոշկոռ || հանգոյց (տերևի)։ — на шипо́вникъ—վարդաքոս։

Наро́чито մ. դիտմամբ, յատուկ դիտաւորութեամբ։

Наро́читый ած. երևելի, պանծալի։

Наро́чно մ. գիտութեամբ, դիտմամբ։

Наро́чный ած. գիտութեամբ արած || || սուրհանդակ, պնդադեսպան։

Нарту́чивать, нарту́чить բ. չ. սնդկազօդել։

Наруба́ть, —би́ть բ. ն. կտրտել, կըտրել (շատ) || կտրելով նշան անել։ —ся բ. ա. շատ կտրուել։

Нару́бка գ. է. կտրելը։

Нару́бленный ած. շատ կտրուած։

Нарубно́й ած. կտրելի, նշան արուած։

Нару́бъ տ. Нару́бка.

Наруга́ніе տ. Поруга́ніе.

Наруга́тельство տ. Поруга́тельство.

Наруга́ться բ. ա. հայհոյել, ծաղրել, ծիծաղել։

Наружепло́дникъ գ. ա. միջնապատեան (պտղի)։

Нару́жи մ. դուրսը, արտաքոյ։

Нару́жно մ. արտաքուստ, առ երես, դրսի կողմից։

Нару́жность գ. է. արտաքին տեսք, երևոյթ || երես, կերպարանք || մակերևոյթ։

Нару́жный ած. արտաքին, դրսի || ձևացած, պատրուակեալ։

Нару́жу մ. դէպ 'ի դուրս, դուրս։

Нарука́вникъ *գ. ա. բազպան || Թեւնոց։*

Нарума́нивать, —нить *բ. ն. սնգուրել, կարմիր սնգոյր քսել։* **—ся** *բ. ա. սընգուրուել, կարմիր սնգոյր քսուել։*

На́ручень *գ. ա. ապարանջան։*

Наруша́ть, нару́шить *բ. ն. դժրել, քանդել, խանգարել, վրդովել։* **—ся** *բ. ա. դժրուել, քանդուել || վրդովուել։*

Нару́шенный *ած. դժրուած, քանդուած || վրդովուած։*

Наруше́ніе *գ. չ. դժրելը, քանդելը || || խախտում, խանգարում, խանգարելը, վրդովելը։* **— зако́новъ**—*օրինազանցութիւն։* **— пра́вилъ**—*կարգազանցութիւն։*

Наруши́тель *գ. ա.,* **—льница** *գ. ի. դրուժան, դժրող, քանդող, խանգարող, վրդովող։* **— поря́дка**—*կարգ խանգարող։*

Нару́шить *տ.* **Наруша́ть.**

Нарци́ссовый *ած. Նարգէսի։*

Нарци́ссъ *գ. ա., Նարգէս, Նարգիզ, Նարկէս։*

На́ры *գ. ի. յգ. տախտ։*

Нарыва́ніе *գ. չ. քաղելը || պատռելը (պալարի)։*

Нарыва́ть, нарва́ть *բ. ն. քաղել || պատռել։*

Нарыва́ть, нары́ть *բ. ն. փորփրել։*

Нарывно́й *ած. հասցնող (պալարի)։* **— пласты́рь**—*վէրք հասցնող սպեղանի։*

Нары́вный *ած. խոցի, պալարի, խազաւարտի։*

Нары́въ *գ. ա. խոց, պալար, ուռոյցք, խազաւարտ, խղխայծ։*

Нары́льникъ *գ. ա. ցուկակալ, բերանկալ, բերանակալ (շան, արջի եւայլն)։*

Нары́скаться *բ. ա. սստանդել, դէսուդէն վազվզել։*

Нары́тый *ած. փորփրուած, փորած։*

Нары́ть *տ.* **Нарыва́ть.**

Нарѣ́дкость *մ. երբեմնակի, հազուադէպ։*

Нарѣ́занный *ած. կտրուած || փորուած, քանդակուած։*

Нарѣ́зать *տ.* **Нарѣ́зывать.**

Нарѣзви́ться *բ. ա. զուարճանալ, խաղալ։*

Нарѣ́зка *գ. ի. կտրուածք։*

Нарѣзно́й *ած. կտրուած, փորուած, նըշան արուած։* **—ное ору́діе**—*կտրող փորող (գործիք)։*

Нарѣ́зъ *տ.* **Нарѣ́зка.**

Нарѣ́зывать, —зать *բ. ն. կտրել, փորել, խազել, քանդակել || չափելով կտրել։* **—ся** *բ. ա. կտրուել, փորուել || || դրոշմուել, տպաւորուել։*

Нарѣ́чіе *գ. չ. բարբառ (տեղական լեզու) || մակբայ։*

Нарю́миться *բ. ա. շատ լալ։*

Наряди́ть *տ.* **Наряжа́ть.**

Наря́дливость *գ. ի. պճնասիրութիւն, հպատասիրութիւն։*

Наря́дливый *ած. պճնասէր, հպատասէր, փերեւեթող։*

Наря́дно *մ. գեղեցիկ, զարդարուն, պըճնազարդ։*

Наря́дный *ած. զարդարուն, գեղեցիկ, պճնազարդ, պաճուճազարդ || նշանակուած ժամանակաւոր պաշտօնի։*

Наряду́ *տ.* **Наравнѣ́.**

Наря́дчикъ *գ. ա. մշակների վերակացու։*

Наря́дъ *գ. ա. զարդ, զարդարանք, հըպտանք, հապատանք, պչրանք, պաճուճանք || ժամանակաւոր պաշտօնակատար նշանակուած || ցուցակ կերակուրների։*

Наряжа́ть, наряди́ть *բ. ն. զարդարել, պճնել, պաճուճել || կարգադրել հրամայել։* **—ся** *բ. ա. զարդարուել, պճնուել || ուղարկուել։*

Наря́женный *ած. զարդարուած, գեղապաճոյճ, պճնազարդ || պատրաստուած, ուղարկուած։*

Насади́ть *տ.* **Наса́живать.**

Наса́дка գ. ի. տնկելը ‖ տունկ։

Насажде́ніе գ. չ. տնկելը։

Насаждённый ած. տնկուած։

Наса́живать, насажда́ть, —жа́ть, насади́ть բ. ն. տնկել, նստեցնել։ **—ся** բ. ա. տնկուել։

Наса́ленный ած. ճրագոտուած, ճարպոտած։

Наса́ливать, —лить բ. ն. ճարպոտել, ճրագոտել, ճրագու քսել։ **—ся** բ. ա. ճրագոտուել, ճարպոտուել։

Нанда́ленный ած. սանդալով կարմիր ներկուած։

Насанда́ливать, —лить բ. ն. սանդալով կարմիր ներկել։

Наса́ривать, насори́ть բ. ն. կեղտոտել, կեղտով լցնել։ **—ся** բ. ա. կեղտոտուել, կեղտով լցուել։

Наса́сывать, насоса́ть բ. ն. ծծել, հանել, դուրս քաշել։ **—ся** բ. ա. ծծուել, դուրս քաշուել։

Наса́харенный ած. շաքրոտած, շաքրոտուած, շաքար խառնուած, շաքրով համեմած։

Наса́харывать, —рить բ. ն. շաքարոտել, շաքար քսել, շաքրով համեմել, շաքար խառնել։ **—ся** բ. ա. շաքարոտուել, շաքրոտուել, շաքարով համեմուել։

Насве́рленный ած. փորուելով ծակուած։

Насве́рливать, —ли́ть բ. ն. փորել, ծակել, փորելով ծակել։ **—ся** բ. ա. փորուել, փորուելով ծակուել։

Насви́стывать, —ста́ть բ. ն. սուլել, շւացնել (որևէ եղանակ)։ **—ся** բ. ա. սուլուել։

Насдава́ть, насда́ть բ. ն. բաժանել (խաղաթուղթը)։

Населе́ніе գ. չ. բնակեցնելը ‖ բնակիչներ, ազգաբնակութիւն։

Населя́ть, —ли́ть բ. ն. բնակեցնել։ **—ся** բ. ա. բնակուել։

Населённый ած. բնակուած, մարդաբնակ ‖ մարդաշատ, բազմամարդ։

Насе́рдка գ. ի. չարասրտութիւն։

Наси́дка գ. ի. թուխս նստելը, թխսահանութիւն։

Наси́дъ տ. **Насѣ́дъ.**

Наси́женный ած. թուխս նստած, վըրէն նստած։

Наси́живать, насиди́ть բ. ն. վրէն նըստել ‖ թուխս նստել ‖ թորել, քաշել (օղի ևայլն)։ **—ся** բ. ա. ‖ տեղը տաքացնել ‖ տեղը նստած ստանալ (օգուտ, վնաս ևայլն)։

Наси́ливаться, —литься բ. ա. տքնել, աշխատել, գուն գործել։

Наси́ліе ած. բռնութիւն, հարստահարութիւն, հալածանք ‖ բռնաբարութիւն, բռնագործութիւն, ըկանք։

Наси́лованный ած. բռնադատուած ‖ ‖ բռնաբարուած։

Наси́ловать բ. ն. ստիպել, բռնադատել ‖ բռնաբարել։

Наси́лу մ. հազիւ հազ, դժուարութեամբ, զօրով։

Наси́льникъ գ. ա. բանադատող, բռնութեամբ գործող։

Наси́льничать բ. ն. բռնաբարել։

Наси́льно մ. ստիպմամբ, բռնութեամբ, բռնի, բռնաբար, զօրով։

Наси́льный ած. բռնի ‖ բռնադատուած, ստիպուած։

Наси́льственно տ. **Наси́льно.**

Наси́льственный ած. բռնի։

Наси́льство տ. **Наси́ліе.**

Насинённый ած. կապտած։

Наси́нивать, —ни́ть բ. ն. կապտացնել։ **—ся** բ. ա. կապտել։

Наска́бливать, наскобли́ть բ. ն. քերել։ **—ся** բ. ա. քերուել։

Наска́занный ած. ասուած, չարախօսուած։

Наска́зъ գ. ա. զրպարտանք։

Наска́зывать, —за́ть *բ. ն. պատմել, ասել։* — **на кого́**—*չարախօսել, զրպարտել։*

Наска́кивать, наскака́ть, наскокну́ть, наскочи́ть *բ. չ. արշաւել, թռչելով վազել, յարձակուել, արագ վրայ պրծնել, թռչել։*

Наскверни́ть *բ. ն. պղծել, ապականել։*

Насквозь *մ. թափանցելով, թափանցանց, ընդթափ։*

Наскита́ться *բ. ա. երկար թափառել, երկար քարշ գալ։*

Наскицева́ть *բ. ն. սկզբնական գծերը անել, նախագծել, ուրուագծել։*

Наскицо́ванный *ած. նախագծուած, ուրուագծուած։*

Наско́бленный *ած. քերուած։*

Наскобли́ть *տ.* **Наска́бливать.**

Наскокну́ть *տ.* **Наска́кивать.**

Наско́къ *գ. ա. թռուցք, ոստնելը (մէկ բանի վրայից)։*

На́скоро *մ. շտապով, ճեպով, ձեռաց* || *թեթև, հարևանցի, վերիվերոյ։*

Наскочи́ть *տ.* **Наска́кивать.**

Наскреба́ть, наскре́сть *բ. ն. քերել։*

Наскребённый *ած. քերուած։*

Наскрипѣ́ть *բ. չ. շատ ճռռալ (դուռը ևայլն)։*

Наску́чивать, —чать, —чи́ть *բ. չ. ձանձրացնել, զզուեցնել։*

Наслажда́ть, —лади́ть *բ. ն. զուարճացնել, քաղցրացնել։* **—ся** *բ. ա. զուարճանալ։*

Наслажде́ніе *գ. չ. զուարճութիւն, վայելում, զմայլում։*

На́сланный *ած. ուղարկուած (մեծ քանակութեամբ)։*

Насласти́ть *տ.* **Насла́щивать.**

Насла́ть *տ.* **Насыла́ть.**

Наслащённый *ած. անուշացրած։*

Насла́щивать, насласти́ть *բ. ն. քաղցրացնել, անուշցնել։* **—ся** *բ. ա. քաղցրանալ, անուշնալ։*

Наслоня́ться *բ. ա. յենուել։*

Наслу́дъ *գ. ա. սառոյցի տակից դուրս բղխած ջուր (առուի ևայլն)։*

Наслужи́ть *բ. ն. ծառայել, ծառայութիւն անել։*

Наслу́шиваться, —шаться *բ. ա. լսելով ուսանել, լսելով սովորել։*

Наслы́хомъ *տ.* **Наслы́шка.**

Наслы́шаться *բ. ա. շատ լսել, շատ անգամ լսած լինել։*

Наслы́шка *գ. ի. լսելով, ուրիշի ասելով։*

Наслѣди́ть *բ. ն. հետևել* || *հետքը որոնել, հետքը գտնել (որևէ կենդանու)։*

Наслѣ́діе *գ. չ. ժառանգութիւն։*

Наслѣ́дникъ *գ. ա. ժառանգ, ժառանգորդ։* — **престо́ла**—*գահաժառանգ, թագաժառանգ։*

Наслѣ́дница *գ. ի. ժառանգուհի։*

Наслѣ́дническій —дничій *ած. ժառանգի։*

Наслѣ́дный *ած. ժառանգութեան։*

Наслѣ́дованіе *գ. չ. ժառանգելը։*

Наслѣ́дованный *ած. ժառանգած։*

Наслѣ́довать *բ. ն. ժառանգել* || *յաջորդել։*

Наслѣ́дственно *մ. ժառանգաւորապէս, ժառանգաբար։*

Наслѣ́дственность *գ. ի. ժառանգաւորութիւն։*

Наслѣ́дственный *ած. ժառանգական* || *ժառանգաւորութեան։*

Наслѣ́дство *գ. չ. ժառանգութիւն, հրիտակ։* — **по зако́ну**—*ժառանգութիւն համաձայն օրինաց։* — **по завѣща́нію**—*ժառանգութիւն ըստ կտակի։*

Насма́ливать, насмоли́ть *բ. ն. կպրել, ձիւթոտել, ձիւթել։* **—ся** *բ. ա. կպրոտուել, ձէթուել։*

Насма́триваться, —трѣ́ться *տ.* **Нагляде́ться.**

На́смерть *մ. մահու չափ, ցմահ։*

Насмолённый ած. կպրած, կպրոտուած։
Насмоли́ть տ. **Насма́ливать.**
Насмо́рканный ած. խնչուած, խլնքոտուած։
Насморка́ть բ. ն. խնչել, խլնքոտել։
На́сморкъ, насмо́ркъ գ. ա. հարբուխ, խարբուխ։
Насмотрѣ́ться տ. **Наглядѣ́ться.**
Насмѣ́хательный ած. ծաղրական։
Насмѣха́ться, —смѣя́ться բ. ա. ծիծաղել, ծաղրել, կատակել, այպանել, տնազել, տնազ անել։
На́смѣхъ մ. ծաղրի համար։
Насмѣши́ть բ. ն. ծիծաղեցնել։
Насмѣ́шка գ. ի. ծաղր, ծիծաղ, ծանականք, տնազ, այպանում։
Насмѣ́шливо մ. ծաղր անելով, ծաղրական ձևով, ծաղրածութեամբ։
Насмѣ́шливость գ. ի. ծաղրական լինելը։
Насмѣ́шливый ած. ծաղրաշարժ, ծաղրական, ծաղրածու։
Насмѣ́шникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. ծաղրասէր, ծիծաղացնող, ծաղրածու, ծաղրաշարժ։
Насмѣ́шничать բ. չ. ծաղրածութիւն անել։
Насмѣ́шнически մ. ծաղրածութեամբ։
Насмѣ́шническій ած. ծաղրածուի || || ծաղրական։
Насмѣ́шничество գ. չ. ծաղրածութիւն։
Наснѣжи́ть բ. չ. ձիւնոտել։
Насо́вывать, насова́ть բ. ն. խրել, մտցնել։ **—ся** բ. ա. խրուել։
Насо́ванный ած. խրուած։
Насо́вывать, насуну́ть բ. ն. մղել, ներսքշել, մտցնել։ **—ся** բ. ա. մղուել, մտցուել։
Насовѣ́товать բ. ն. խորհուրդ տալ։
Насолённый, —лёный ած. խիստ աղուած։
Насоли́ть բ. ն. խիստ աղել։
Насорённый ած. կեղտոտուած, կեղտով լցուած։
Насори́ть տ. **Наса́ривать.**
Насо́санный ած. ծծուած, ծծելով դուրս քաշուած։
Насоса́ть տ. **Наса́сывать.**
Насо́сецъ գ. ա. ջրհանիկ, փողրակ։
Насо́сикъ տ. **Насо́съ.**
Насо́сный ած. փողրակի, ջրհանի։
Насо́съ գ. ա. փողրակ, ջրհան, տճ. թուլումպա։ — **возду́шный**—օդահան մեքենայ — **вса́сывающій**—ջրհան մեքենայ։ — **двойна́го дѣ́йствія**—երկխողով օդահան։ — **сжима́тельный**—խտացուցիչ կամ օդասեղմիչ մեքենայ։ — **нагнета́тельный**—ճնշարան, վանիչ։ — **пожа́рный**—հրշէջ մեքենայ։
Насо́хлый ած. չորացած, ցամաքած։
Насо́хнуть տ. **Насыха́ть.**
Наспа́ть բ. ն. քնելով ձեռք բերել։
На́спѣхъ и наспѣ́хъ տ. **На́скоро.**
Насрами́ть տ. **Срами́ть.**
Насреди́ տ. **Посреди́.**
Настава́ть, —та́ть բ. չ. գալ, հասնել, ժամանել, մօտենալ։
Настави́тель տ. **Наста́вникъ.**
Настави́тельный ած. խրատական, հրահանգիչ, դաստիարակական։
Наста́вить տ. **Наставля́ть.**
Наста́вка տ. **Надста́вка.**
Наставле́ніе գ. չ. խրատելը, սովորացնելը, դաստիարակելը, հրահանգելը։
Наста́вленный ած. դրուած, տեղաւորուած, զետեղուած || խրատուած, կրթուած։
Наста́вливать, —ля́ть, наста́вить բ. ն. դնել, տեղաւորել, զետեղել || անցկացնել։ **—ся** բ. ա. դրուել, տեղաւորուել, զետեղուել։
Наставля́ть, наста́вать բ. ն. խրատել, սովորացնել, դաստիարակել, կրթել,

ուսուցանել, հրահանգել, ուղղել։

Настáвникъ գ. ա. դաստիարակ, ուսուցիչ, խրատատու, մարզիչ, հրահանգիչ։ **Клáссный настáвникъ**—դասատան դաստիարակ։

Настáвница գ. ի. դաստիարակուհի, վարժուհի։

Настáвническій ած. դաստիարակի, ուսուցչի։

Настáвничество գ. չ. դաստիարակութիւն անելը, ուսուցչութիւն։

Настáвничій տ. **Настáвническій.**

Наставнóй ած. կցած, վրէն դրած, կարկատած։

Настáвочка տ. **Настáвка.**

Настáвочный տ. **Наставнóй.**

Настáивать, —тоя́ть բ. ն. թրմել, թրջոց դնել, որևէ խառնուրդի վրայ ջուր լցնելով թողնել նորան նստելու ‖ ‖ դիմանալ, ձեռք բերել, պնդել, հաստատ մնալ։

Настáленный ած. պողպատած։

Настáливать, —лить բ. ն. պողպատել (կացնի և այլն բերանը)։

Настанáвливать, —нови́ть բ. ն. տեղաւորել, դնել (շատ քանակութեամբ)։ **—ся** բ. ա. տեղաւորուել, դրուել։

Настáніе գ. չ. գալը, ժամանելը, մօտենալը։

Настанови́ть տ. **Настанáвливать.**

Настанóвленный ած. տեղաւորուած, դրուած (շատ)։

Настáть տ. **Наставáть.**

Настегивáть, —гáть բ. ն. ձաղկել ‖ ‖ մտրակել։

Настёганный ած. ձաղկուած ‖ մտրակուած։

Нáстежь մ. բոլորովին բաց, կրնկի վրայ բաց։ **Дверь нáстежь раствори́лась**—դուռը կրնկի վրայ բացուեց։

Настигáть, —ти́гнуть, —сти́чь բ. ն. հասնել, վրայ հասնել ‖ հաւասարուել։

Настижéніе գ. չ. հասնելը։

Настилáть, —тлáть բ. ն. ծածկել, սփռել։

Насти́лка գ. ի. ծածկելը, սփռելը ‖ ‖ փռուածք ‖ խճաւոր յատակ (պարտէզի)։

Насти́лочный ած. ծածկելու, սփռելու, փռելու։

Насти́чь տ. **Настигáть.**

Нáстланный ած. սփռուած, ծածկուած։

Настлáть տ. **Настилáть.**

Настóечный ած. թրմելու, թրջելու ‖ ‖ թրմած, թրջած։

Настóйка, настóй գ. ա. թուրմք, թուրջ։

Настóйчиво մ. թախանձանօք։

Настóйчивость գ. ի. թախանձաւորութիւն ‖ հաստատութիւն, յամառութիւն։

Настóйчивый ած. թախանձիչ, թախանձական, ստիպողական։

Настóльный ած. սեղանի վրայի։

Насторáживать, —рожи́ть բ. ն. սպասել, դարան մտնել։ **— ýши**—ականջները սրել։ **—ся** բ. ա. զգոյշ մնալ, արթուն մնալ։

Насторóженный ած. դարանած, սպասած։

Насторóжѣ մ. դարանելով, դարան մտնելով։

Настоя́ніе գ. չ. թախանձելը, թախանձանք, ժտանք։

Настоя́тель գ. ա. վանահայր։

Настоя́тельница գ. ի. մայրապետ։

Настоя́тельно մ. թախանձանօք։

Настоя́тельность գ. ի. թախանձանք, ստիպում։

Настоя́тельный ած. թախանձական, ստիպողական։

Настоя́тельскій ած. վանահօր։

Настоя́тельство գ. չ. վանահայրութիւն

Настоя́ть բ. չ. լինել, հարկաւորուել։

Настоя́ть տ. **Настáивать.**

Настоя́ться բ. ա. երկար կանգնած մնալ։

Настоя́щій ած. ներկայ, այժմեան, առաջիկայ, իսկական, կատարեալ, իսկն իսկ։ **—щее вре́мя**—ներկայ ժամանակ։

Настра́ивать տ. **Настро́ивать.**

Настра́чивать, —рочи́ть բ. ն. շուլուլել, կարել ‖ ճզճզել, խազխզել։

Настраши́ть բ. ն. վախեցնել, սարսափեցնել։

Настраща́ть բ. ն. սպառնալ, վախեցնել։

Настра́щенный ած. վախեցած։

Настрига́ть, настри́чь բ. ն. խուզել (շատ)։

Настри́женный ած. խուզուած։

Настро́ганный ած. տաշուած։

Настрога́ть բ. ն. տաշել, շաղափել։

На́строго ս. ամենայն խստութեամբ, խստութեամբ, խիստ կերպով։

Настрое́ніе գ. չ. կառուցանելը, շատ շինելը ‖ ներդաշնակելը, նուագարանները սարքելը ‖ տրամադրութիւն։

Настро́енный ած. շինած ‖ ներդաշնակած, աղէկարմար, լարուած, քոքուած ‖ ‖ տրամադրուած։

Настро́ивать, —ро́ить բ. ն. շինել, կազմել ‖ ներդաշնակել (նուագ.), յարդարել, լարել, քոքել ‖ խրատ տալ ‖ տրամադրել։ **—ся** բ. ա. շինուել ‖ յարդարուել, լարուել, քոքուել, ներդաշնակուել (նուագ.)։

Настро́йка գ. ի. կառուցանելը ‖ յարդարելը, ներդաշնակելը, լարելը, քոքելը (նուագարան)։

Настро́йщикъ գ. ա. յարդարիչ նուագարանի, նուագարան ներդաշնակող, լարող, քոքող (սարքող)։

Настро́ченный ած. շուլուլած, շուլուլուած։

Настро́чивать, —чи́ть տ. **Настра́чивать.**

Настру́гивать, —га́ть տ. **Настрога́ть.**

Настрѣ́ливать, —ля́ть բ. ն. գնտակահար անել, սպանել, որսալ։

Настрѣ́лянный ած. գնտակահար եղած։

Настря́панный ած. պատրաստուած (կերակուր)։

Настря́пивать, —пать բ. ն. պատրաստել (կերակուր)։

Настужа́ть, настуди́ть բ. ն. խիստ զովացնել, սառեցնել։ **—ся** բ. ա. զովանալ։

Насту́женный ած. զովացած։

Наступа́тельно ս. յարձակելով։

Наступа́тельный ած. յարձակողական։

Наступа́ть, —пи́ть բ. չ. ոտքով կոխել, ոտքը դնել ‖ յարձակուել։

Наступа́ющій ած. վերահաս, մօտալուտ։

Наступле́ніе գ. չ. ժամանելը, վրայ հասնելը, մօտենալը։

Насту́пчиво ս. յարձակուելու տրամադրութեամբ։

Насту́пчивость գ. ի. յարձակուող տրամադրութիւն։

Насту́пчивый ած. յարձակուող, յարձակուելու տրամադիր։

На́ступъ գ. ա. յարձակում։

Насту́рцій գ. ա. ջրակոտեմ, ջրկոտեմ. բ.։

Настыва́ть, насты́нуть, насты́ть բ. չ. սառչել, պաղել։

Насты́лый ած. սառած, պաղած։

Насты́нуть, насты́ть տ. **Настыва́ть.**

Настѣ́нный ած. պատի վրայի։

Насули́ть բ. ն. խոստանալ (շատ բան)։

Насу́нутый ած. մղուած, ներս քշուած, ներս խրած։

Насу́нуть տ. **Насо́вывать.**

Насу́пленный ած. կնճռած։

Насу́пливать, насу́пить բ. ն. կնճռել (ճակատը), կիտել (յօնքերը)։ **—ся** բ. ա. կնճռուել, կիտուել։

Насу́противъ ս. հանդէպ, դէմ յանդիման, դէմուդէմ։

Насу́рьмливать, насу́рьмить տ. **Сурьми́ть.**

На́сухо *մ. խիստ չոր, բոլորովին չոր։*
Насучённый *ած. ոլորուած, մանուած || || յետ դարձուած, յետ քշտուած։*
Насу́чивать, насучи́ть *բ. ն. ոլորել, մանել (շատ բան միասին) || յետ դարձնել, յետ քշտել։* **—ся** *բ. ա. ոլորուել, մանուել || յետ դարձուել, յետ քշտուել։*
Насу́чка *գ. ի. ոլորելը, մանելը || դարձնելը, յետ քշտելը։*
Насушённый *ած. չորացրած, ցամաքացրած։*
Насу́шивать, —ши́ть *բ. ն. չորացնել, ցամաքացնել, ցամքեցնել, չորացնել։* **—ся** *բ. ա. չորանալ, ցամաքել։*
Насу́шка *գ. ի. չորացնելը, ցամաքացնելը, չորցնելը, ցամքեցնելը։*
Насу́щный *ած. օրական, ամենօրեայ, հանապազորդ։* **— хлѣбъ**—*օրական հաց։*
Насчи́танный *ած. հաշուած, թուած։*
Насчи́тывать, —та́ть *բ. ն. հաշուել, թուել, համրել։* **—ся** *բ. ա. հաշուել, թւուել։*
Насыла́ть, насла́ть *բ. ն. ուղարկել (մեծ քանակութեամբ)։* **—ся** *բ. ա. ուղարկուել (մեծ քանակութեամբ, շատ)։*
Насы́лка *գ. ի. ուղարկելը (շատ մարդ կամ բան)։*
Насы́панный *ած. ցանած, ցանուած, լցուած, թափուած (մեծ քանակութեամբ)։*
Насыпа́ть, насы́пать *բ. ն. ցանել, լցնել, դնել, թափել (շատ)։* **—ся** *բ. ա. ցանուել, լցուել, թափուել մեծ քանակութեամբ)։*
Насыпа́ть *տ.* **Наспа́ть.**
Насы́пка *գ. ի. ցանելը, լցնելը, թափելը և այլն։*
Насыпно́й *ած. լցուած || լցուելի, թափուող։*

На́сыпъ *գ. ա. դոխն, ողուն (ջրաղացի, որտեղից ցորենը թափվում է քարի մէջ)։*
На́сыпь *գ. ի. հողաբլուր, թումբ, դիզուած հող || փուլակ, ոսկէ կամ արծաթէ վահանակներ (զգեստի վրայ կարուած փուլեր)։*
Насы́тить *տ.* **Насы́щать.**
Насиха́ть, насо́хнуть *բ. չ. ցամաքելով կպչել (որևէ բանի վրայ)։*
Насыща́ть, насы́тить *բ. չ. յագեցնել, կշտացնել || կամքը կատարել։* **—ся** *բ. ա. յագենալ, կշտանալ։*
Насы́щенный *ած. յագեցած, կշտացած || || կշտապինդ, կուշտ։*
Насыща́ющій *ած. յագեցուցիչ, կշտացնող։*
Насыще́ніе *գ. չ. յագեցնելը, յագուրդ, կշտացնելը։*
Насыще́нность *գ. ի. յղփութիւն, յագեցութիւն (քիմ.)։*
Насѣва́ть, насѣять *բ. ն. սերմանել, ցանել || մաղել։* **—ся** *բ. ա. ցանուել | || մաղուել։*
Насѣвъ *գ. ա. ցանք, ցանքս։*
Насѣда́ть, насѣсть *բ. չ. տեղաւորուել, նստել || յարել, կպչել։*
Насѣдка *գ. ի. թուխս, թխսամայր, դուլթան։*
Насѣдовать *տ.* **Наси́живать.**
Насѣдъ *գ. ա. ձուի սաղմ (թռչ.)։*
Насѣивать *տ.* **Насѣва́ть.**
Насѣка́льный *ած. կտրող, կտրիչ։*
Насѣка́ть, насѣчь *բ. ն. ատամնել, կտրել, կտրտել (որոշ. քանակութիւն) || || տաշել։*
Насѣко́мое *գ. չ. միջատ։* **— жесткокры́лое**—*պատենաթև միջատ* **— медоно́сное**—*մեղրաքաղ մ.* **—перепончатокры́лое**—*թաղանթաթև մ.* **— полужесткокры́лое**—*կիսաթև մ.* **— прямокры́лое**—*ուղղաթև մ.։*
Насѣкомоя́дный *ած. միջատակեր։*

Насѣлый ած. նստած, կախընկած։
Насѣменіе գ. է. վերնամիզն։
Насѣренный ած. ծծմբոտած։
Насѣрывать, насѣрить բ. ն. ծծմբոտել։ —ся բ. ա. ծծմբոտուել։
Насѣсть տ. Насѣдать.
Насѣсть, գ. է., насѣстъ գ. ա. թառ (հաւերի)։
Насѣченный ած. կտրուած, ատամնած։
Насѣчка գ. է. նշան անելը || նշան մետաղի վրայ։
Насѣчь տ. Насѣкать.
Насѣянный ած. սերմանուած, ցանուած || մաղուած։
Насѣять տ. Насѣвать.
Натаивать, натаять բ. ն. հալել (մեծ քանակութեամբ)։
Наталкивать, наталкать, натолкнуть բ. ն. գրդել, ներս մղել || ներս քշելով ցուացնել։ —ся բ. ա. դիպչել, ներս մղուել։
Натапливать, натопить բ. ն. շատ տաքացնել || հալել (մեծ քանակութեամբ)։ —ся բ. ա. տաքանալ || հալուել։
Натаптывать, натаптать բ. ն. կոխկռտելով կեղտոտել։
Натарывать, наторить բ. ն. վարժեցնել, մարզել, ընտելացնել։
Натасканный, натащенный ած. քաշքշուած, տարուած։
Натаскивать, —кать, натащить բ. ն. քաշել, քաշքշել (մեծ քանակութեամբ) || տանել։ —ся բ. ա. քաշքշուել, տարուել։
Натачивать, наточить բ. ն. սրել, յեսանել || մեծ քանակութեամբ սրել || տաշել, Ճախարակել։ —ся բ. ա. սրուել, յեսանուել || տաշուել, Ճախարակուել։
Натащить տ. Натаскивать.
Натаять բ. չ. հալուել || մեծ քանակութեամբ հալուել։
Натаянный ած. հալած (մեծ քանակութեամբ)։
Натверживать, натвердить բ. ն. սերտել, յիշողութեան մէջ ամրացնել, լաւ սովորել, բերան անել։ —ся բ. ա. սերտուել։
Натверженный ած. սերտած, սերտուած։
Натворить բ. ն. ստեղծել, անել, շինել (մեծ քանակութեամբ) || սարքել, անել։
Натёка գ. է. կաթիլ, կաթկթածք || հոսում, կաթկթոց (անասուններից)։
Натекать, натечь բ. չ. կաթել, հոսել, կաթկթել։
Натёклый ած. կաթած, հոսած, վազած։
Натёкъ գ. ա. հոսանք (ջրի), շթաքար։
Натереблевать, натеребить բ. ն. փետտել, ցետել, քաղել, քերել, Ճանկռել։ —ся բ. ա. փետտուել, ցետուել։
Натеребленный ած. փետտուած, ցետուած։
Натереть տ. Натирать.
Натерпѣться բ. ա. դիմանալ, տոկալ, համբերել, զգալ։
Натёртый ած. քսուած, տրորուած, մերսուած, լոսուած, փշրուած։
Натёсанный ած. տաշուած։
Натёсывать, натесать բ. ն. տաշել, քերել։ —ся բ. ա. տաշուել։
Натечка տ. Натёка.
Натечливый ած. —вая собака—հետապնդող շուն, հետախոյզ շուն։
Натирать, натереть բ. ն. քսել, շփել, տրորել, մերսել, լոսել, փշրել։ —ся բ. ա. քսուել, տրորուել, մերսուել, լոսուել, փշրուել։
Натирка գ. է. натираніе գ. չ. քսելը, շփելը, տրորելը, փշրելը։
Натисканный натиснутый ած. սեղմուած, Ճնշուած։
Натискивать, натискать, натиснуть

բ. ն. սեղմել, ճնշել || դրոշմել, տպել || || լիքը լցնել։ —ся բ. տ. սեղմուել, ճնշուել։

На́тискъ գ. ա. սեղմելը, ճնշելը || խիստ յարձակում || տիպ, տպաւորութիւն։

Натиснённый ած. տպուած։

Нати́снуть տ. **Нати́скивать.**

Натисня́ть, натисни́ть բ. ն. տպել, դրոշմել։ —ся բ. տ. տպուել, դրոշմուել։

Натка́нный ած. հիւսուած, գործուած (որեւէ բանի վրայ)։

Натка́ть բ. ն. հիւսել, գործել (որեւէ բանի վրայ)։

Наткну́тый ած. խրուած, խրած։

Наткну́ть տ. **Натыка́ть.**

Натолка́ть, натолкну́ть տ. **Ната́лкивать.**

Нато́лкнутый ած. դրդուած, ներս մղուած։

Натолко́ванный ած. բացատրուած։

Натолко́вывать, —ва́ть բ. ն. բացատրել, հասկացնել։ —ся բ. տ. բացատրուել։

Натоло́чь բ. ն. մանրել, փշրել, ծեծել || || մանրել, փշրել, ծեծել (հաւանքի մէջ եայն)։

Натолчённый ած. մանրուած, փշրուած, ծեծուած։

Натоми́ться բ. տ. յոգնել, դադրել, բեզարել։

Натопи́ть տ. **Ната́пливать.**

Нато́пленный ած. տաքացրած, վառուած || հալած։

Нато́птанный ած. կոխկրտելով կեղտոտուած, ոտնակոխ արած։

Натопта́ть տ. **Ната́птывать.**

Натопы́ривать, —рить բ. ն. ձգել, ձգձգել, երկարաձգել, բաց անել, քաշելով լայնացնել։ —ся բ. տ. ձգձգուել, երկարաձգուել։

Наторго́ванный ած. վաճառելով շահած, առեւտրով ձեռք բերած։

Наторго́вывать наторгова́ть բ. ն. վաճառելով շահել, վաճառականութեամբ շահել։

Натори́ть տ. **Ната́ривать.**

Наторѣлый ած. վարժուած, մարզուած, ընտելացած։

Наторѣть բ. չ. վարժուել, ընտելանալ։

Нато́ченный ած. սրուած, յեսանուած || տաշուած; ճախարակուած։

Наточи́ть տ. **Ната́чивать.**

Натоща́къ մ. անսուաղ, անօթի, քաղցած փորով։

Натра́вливать, натра́вить բ. ն. բաց թողնել, յարձակել (շները մէկի վրայ)։

Натрёпанный ած. գզուած։

Натрепа́ть բ. ն. գզել։

Натре́скаться բ. տ. տրաքուել, ճեղքուել։

Натреща́ть բ. չ. ճղճղպուել, ականջ տանել շատ պարծենալով։

На́трій գ. ա. նատրիոն, սոդիոն (մետաղ)։

На́тровый, натро́новый ած. նատրոնի || || նատրոնէ։

Натро́нъ տ. **Натръ.**

Натруби́ть բ. չ. փող հարել, փող փչել, փողել || շատ խօսել, ականջ տանել։

Натру́сить բ. ն. ցանել, ցրուել։ —ся բ. տ. ցանուել, ցրուել։

Натру́ска գ. ի. ցանելը, ցրուելը || վառօդաման, վառօդապարկ։

Натръ գ. ա. ոքսիտ նատրիոնի, նատրոն։

Натрясённый ած. թափ տրուած, թօթափուած։

Натря́сывать, —са́ть, —сти բ. ն. թափ տալ, թօթափել։ —ся բ. տ. թափ տրուել, թօթափուել։

Нату́га գ. ի. շատ ձգելը։

Нату́женный ած. խիստ ձգուած, խիստ ձգած։

Нату́живать, —жить բ. ն. կապել, խիստ քաշել, ձգել։ —ся բ. տ. խիստ ձգուել։

Натýжный, натýжливый ած. դժուարին, ծանր || ճնշող, նեղիչ։

Натýра գ. ի. բնաւորութիւն, բնութիւն, բնոյթ, միտութիւն || էութիւն, իսկութիւն, յատկութիւն || բնութիւն, համօրէն արարածք || կենդանի գաղափար, օրինակ նմանութեան (նկարիչների)։

Натýралисть գ. ա. բնագէտ, բնազննին, բնապատում։

Натурáльно մ. բնականապէս, բնականաբար || բնական նմանողութեամբ, կենդանի կերպով։

Натурáльный ած. բնական բնածին, ինքնաբոյս, իսկական, անարուեստ || || բնական, զուտ, անխառն։ —ное винó—անխառն գինի։

Натýрщикъ գ. ա., —щица գ. ի. կենդանի գաղափար, օրինակ նմանութեան (նկարչի, որին նայելով նկարում է)։

Натушёвывать, натушéвать բ. ն. սեւանկարել, տուշ քսել։

Натыкáлень գ. ա. մօղուլ, ցից, բից (որով փոսեր են անում մարգի մէջ)։

Натыканный ած. ցցուած, անկուած։

Натыкáть, натыкать բ. ն. անկել, ցցել։

Натыкáть, наткнýть բ. ն. խրել || հանդիպեցնել, դիպցնել։ —ся բ. ա. խրուել || դիպչել, հանդիպել։

Натéшить, բ. ն. ծիծաղեցնել, զուարճացնել։ —ся բ. ա. զուարճանալ։

Натя́гивать, натянýть բ. ն. քաշել, ձգել, խիստ լարել։ —ся բ. ա. լարուել, ձգուել։

Натя́жка —жечка գ. ի. ձգելը, քաշելը, քաշքշոց || թարմատար բառ (տաղաչափութեան)։ Въ натя́жку—առանց փոթի։

Натяжнóй ած. առանց փոթի, անփոթ, ուղիղ (զգեստ)։

Натя́нутость գ. ի. լարուած լինելը, լարուածութիւն։

Натя́нутый ած. լարուած, ձգուած, քաշուած։

Натянýть տ. Натя́гивать.

Наугáдъ մ. առանց երկար մտածելու, դիպուածով, յանպատրաստից։

Наугóлокъ, —льникъ, —льничекъ գ. ա. անկիւնադիր, անկիւնաչափ (գործիք), գեւայ, ձեւող։

Наугóльный ած. անկիւնի, անկիւնի վրայի։

Наудáчу մ. ըստ բերման, ըստ պատահման, ըստ դիպաց, էնպէս։

Науди́ть բ. ն. կարթով որսալ (ձուկ)։ —ся բ. ա. որսացուել (կարթով)։

Наýженный ած. որսացուած (կարթով)։

Наýка գ. ի. գիտութիւն || ուսումն, խրատ։ Акадéмія наýкъ—գիտութեանց ճեմարան։

Наусти́тель գ. ա., —льница գ. ի. չարեաց պատճառ, գրգռող։

Наутёкъ մ. փախուստ։ Пусти́ться наутёкъ—սկսել փախչել, ծլկել։

Научáть, научи́ть բ. ն. ուսուցանել, սովորեցնել, կրթել, դաստիարակել, խրատել, թելադրել։ —ся բ. ա. սովորել, ուսանել։

Научённый ած. սովորացրած, խրատուած, թելադրուած || կիրթ, կիրթերասան (ձի)։

Наýчный ած. գիտնական, գիտական || || գիտութեան։ — журнáлъ—ուսումնաթերթ։

Наýшика գ. ի., наýшникъ գ. ա. ականջի պահպանակ։

Наýшникъ գ. ա., —ница գ. ի. ծածուկ ականջ դնող, ականջին փսփսացող, լրտես, չարախօս։

Наýшничать բ. չ. ականջին փսփսալ, զրպարտել, չարախօսել, բամբասել։

Наýшничество գ. չ. զրպարտութիւն, չարախօսութիւն, բամբասանք անելը։

Наущáть, наусти́ть բ. ն. հաճեցնել,

հրապուրել, մոլորեցնել, գրգռել, դըրդել։

Наущённый ած. հաճեցրած, մոլորեցրած, դրդած, գրգռած։

Наущéніе գ. չ. մոլորեցնելը, դրդելը, գրգռելը։

Нафáбрить տ. **Фáбрить.**

Нафталúнъ գ. ա. նաւթիտ։

Нахáйливый տ. **Нахáльный.**

Нахáлиться տ. **Нахáльничать.**

Нахáлъ գ. ա., **—лка** գ. ի. լիրբ, լըպիրշ, յանդուգն, ժպիրհ, լկտի, անամօթ (մարդ)։

Нахáльничать բ. չ. լրբութիւն անել, անամօթութիւն անել։

Нахáльно մ. լրբութեամբ, լրբօրէն, անամօթաբար։

Нахáльный ած. լիրբ, լպիրշ, ժպիրհ, յանդուգն, անամօթ։

Нахáльство գ. չ. լրբութիւն, անամօթութիւն, ցոփութիւն։

Нахáпывать, нахáпать տ. **Хáпать.**

Нахáрканный ած. խորխած։

Нахáркивать, нахáркать բ. չ. խորխել։

Нахвáливать, нахвáлить բ. ն. շատ գովել, գովաբանել։

Нахвалённый ած. շատ գովուած, գովաբանած։

Нахвалúться բ. ա. ինքն իրեն գովել։

Нахвáстывать, нахвáстать բ. չ., **—ся** բ. ա. շատ պարծենալ։

Нахвáтывать, нахвáтать բ. ն. շատ բռնել, կալնել, վերցնել, ստանալ, ձեռք բերել։ **—ся** բ. ա. բռնուել, ձեռք բերուել։

Нахвáтанный ած. բռնած, ձեռք բերած։

Нахлебáться բ. ա. խպշտել, դգալով ուտել (բաւականաչափ)։

Нахлёстать բ. ն. ձաղկել, մտրակել։

Нахлабýчивать, —бýчить տ. **Наклобýчивать.**

Нахлобýчка գ. ի. յանդիմանութիւն, ժ. գլուխը լուալը։

Нахлóпнуть բ. ն. ծածկել։

Нахлы́нуть բ. չ. ներս թափուել։

Нахлѣ́бникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. հասութաւոր, հացուտող (վարձով)։

Нахлю́статься բ. ա. կեղտոտել, թափել։

Нахмýренный ած. կնճռած, անժպիտ։

Нахмýривать, нахмýрить բ. ն. կընճռել, կիտել։ **—ся** բ. ա. կնճռուել։

Нахны́каться բ. ա. թնթնկալ, լալ։

Находúть, найти բ. ն. գտնել, հնարել։ **—ся** բ. ա. գտնուել։

Нахóдка գ. ի. գիւտ, գտնուած բան։

Нахóдный ած. գտնովի, գտնուած։

Нахóдчивость գ. ի. հնարագիտութիւն, սրամտութիւն։

Нахóдчивый ած. հնարագէտ, սրամիտ։

Нахóдчикъ գ. ա., **—чица** գ. ի. գտնող։

Нахождéніе գ. չ. գտնելը, հանդիպելը, պատահելը, գուշակելը, նախատեսութիւն։

Нахолáживать, —лодить բ. ն. սառեցնել, պաղեցնել։ **—ся** բ. ա. սառչել, պաղել։

Нахолóженный ած. սառեցրած։

Нахóхливаться, —литься բ. ա. բիզ-բիզ անել (փետուրները), փքուել, ուռչել, ուռել։

Нахохотáться բ. ա. շատ ծիծաղել, քրքջալ։

Нахóхриться տ. **Нахóхливаться.**

Нахрáпомъ, —покъ մ. բռնութեամբ, բռնի, զօրով։

Нацарáпанный ած. ճանկուած, ճանկռուած։

Нацарáпывать, —пать բ. ն. ճանկռոտել, ճանկռել, քծրծել, ցելել։

Нацвѣ́тъ գ. ա. լախտամագ, վատ բուրդ (որ շուտով փոխում են ոչխարները)։

Націонáльно մ. ազգայնութեամբ։

Націонáльность գ. ի. ազգայնութիւն։

Націо́нальный ած. *ազգային։*

На́ція գ. ի. *ազգ։*

Нацѣженный —жённый ած. *քամուած, մզուած։*

Нацѣживать, нацѣди́ть բ. ն. *քամել, մզել։* **—ся** բ. ա. *քամուել, մզուել։*

Нацѣливать, нацѣлить բ. ն. *ուղղել (դէպի նպատակը (թնդանօթ եւայլն)։*

Нацѣлова́ться բ. ա. *շատ համբուրուել։*

Нацѣпленный ած. *կապած, կախուած, կախ ընկած (որեւէ բանի վրայ)։*

Нацѣпля́ть, —пи́ть բ. ն. *կապել, կախել (մէկ բանի վրայ)։*

Начади́ть բ. ն. *գարշահոտով կամ խանձահոտով լցնել։*

Нача́ло գ. չ. *սկիզբն || ծագում || նախապատճառ, հիմն || տարր || սկզբունք։*

Началосчисле́ніе գ. չ. *թուականն, ըսկիզբն թուականի։*

Нача́льникъ գ. ա. *գլխաւոր, մեծաւոր || || առաջնորդ։* — **кавале́ріи**—*հեծելապետ։*

Нача́льница գ. ի. *կառավարչուհի, տընօրէն (որեւէ հաստատութեան)։*

Нача́льническій, нача́льничій ած. *գլխաւորի, մեծաւորի։*

Нача́льный ած. *սկզբնական։*

Нача́льственный ած. *իշխանութեան, պետութեան։*

Нача́льство գ. չ. *իշխանութիւն, վարչութիւն։*

Нача́льствованіе գ. չ. *իշխելը։*

Нача́льствовать բ. չ. *իշխել, կառավարել։*

Нача́тіе գ. չ. *սկսելը, սկզբնաւորութիւն || || երախայրիք։*

Нача́токъ գ. ա. *սկիզբն, սկզբնաւորութիւն || սկզբնական նիւթ, տարր || || նուպար։*

Нача́ть տ. **Начина́ть.**

Начека́ненный ած. *դրոշմուած, կտրուած (դրամ)։*

Начека́нивать, начека́нить բ. ն. *դրոշմել, կտրել (շատ դրամ)։*

Начёлокъ, —льникъ գ. ա. *ճակտի կապ, մազակապ, հերակապ (օրիորդների)։*

Начернённый ած. *սեւացրած, սեւցրած։*

Наче́рнивать, —ни́ть բ. ն. *սեւացնել, սեւցնել, կեղտոտել, աղտոտել, աղտեղել։* **—ся** բ. ա. *սեւանալ, կեղտոտուել։*

Начерно́ մ. *սեւագրութեամբ, սեւագիր։*

Наче́рпанный ած. *լցուած (քաշելով)։*

Наче́рпывать, —пать բ. ն. *քաշելով լցնել (ջուր եւայլն)։* **—ся** բ. ա. *քաշելով լցուել (ջուր եւայլն)։*

Начерта́ніе գ. չ. *գծագրութիւն, ստուերագիր, նախագիծ։*

Начерта́тельный ած. *գծագրական։*

Начерта́ть տ. **Наче́ртывать.**

Начерти́ть տ. **Наче́рчивать.**

Наче́ртивать, —та́ть բ. ն. *նախապէս գծել, նախագծել։* **—ся** բ. ա. *գծուել, նախագծուել։*

Наче́ртанный ած. *նախագծուած, նախագծած։*

Наче́рчивать, начерти́ть բ. ն. *գծել, գծագրել։* **—ся** բ. ա. *գծուել, գծագրուել։*

Наче́сть տ. **Начи́тывать.**

Начёсъ գ. ա. *սանտրուածք || սանտրուած բուրդ եւայլն || կսկիծ (շատ քորելուց)։*

Начёсывать, —сать բ. ն. *սանտրել || || շատ քորելով կսկծացնել։*

На́четверо մ. *չորս մաս։*

Начётный ած. *պակասորդի։*

Начётъ, —чецъ գ. ա. *պակասորդ (համրելիս)։*

Начина́ніе գ. չ. *սկսելը || սկսած գործ։*

Начина́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. *սկսող || սկզբնապատճառ։*

Начина́тельный ած. *սկզբնական, սկըզ-*

բնաւորական, սկսելու։
Начина́ть, нача́ть բ. ն. սկսել ‖ սկիզբն անել։ **—ся** բ. ա. սկսուել։
Нача́тый, —то́й ած. սկսուած, սկիզբն առուած։
Начи́неный, —нённый ած. լցուած ‖ ‖ կտրուած։
Начи́нивать, —ня́ть, —ни́ть բ. ն. կտրել (շատ գրիչ) ‖ լցնել։ **—ся** բ. ա. լցուել։
Начи́нка, —ночка գ. է. լիցք։
Начи́ночный ած. լիցքի։
Начи́нщикъ, գ. ա., **—щица** գ. է. սկսող, գրգռող։
Начи́нъ գ. ա. սկիզբն, սկսելը։
Начиня́ть տ. **Начи́нивать.**
Начи́стить բ. ն. մաքրել, քերել։
На́чисто մ. մաքուր, իսպառ։ **Отказа́ть на́чисто**—իսպառ բացասել։
Начи́танность գ. է. հմտութիւն, շատ կարդացած լինելը։
Начи́танный ած. շատ բան կարդացած, շատ կարդացած։
Начита́ть բ. ն. կարդալով նկատել։ **—ся** բ. ա. շատ կարդալ։
Начи́тывать, —че́сть բ. ն. սխալ գտնել, պակասութիւն գտնել (հաշուի մէջ)։
Начиха́ться բ. ա. փռշտտալ, շատ փռշտալ։
Начто́ մ. ինչո՞ւ համար։
Начу́диться տ. **Надиви́ться.**
Нашали́ть բ. չ. շատ խենթութիւն անել։ **—ся** բ. ա. բաւականաչափ խենթութիւններ անել։
Нашата́ться բ. ա. տատանուել, երերալ ‖ քարշ գալ, դատարկ մանգալ, պարապ-սարապ շրջել։
Нашаты́рный ած. անուշադրի, նիշադրի ‖ աւշակեղէն։
Нашаты́рь գ. ա. անուշադիր, նիշադիր, աւշակ։
Нашезе́мецъ գ. ա. համերկրացի։
Наше́йникъ —ничекъ գ. ա. մանեակ, վզակապ, վզնոց։
Нашелушённый ած. թեփը թափած, կճեպը հանած։
Нашелуши́ть, բ. ն. թեփը հանել, կեղճել, փեճոկել։ **—ся** բ. ա. կճեպը թափուել։
Наше́птаніе գ. չ., **—потъ** գ. ա. շշնջելը ‖ դիւթելը, հմայելը։
Нашёптанный ած. շշնջած ‖ դիւթած, հմայած, աղօթած։
Нашёптывать, —та́ть բ. ա. շշնջել ‖ ‖ դիւթել, հմայել, աղօթել։
Наше́ствіе գ. չ. ասպատակ, արշաւանք, յարձակում ‖ իջնելը։ **— св. Ду́ха**—հոգեգալուստ, հոգւոյն սրբոյ իջնելը։
Нашива́ть, —ши́ть բ. ն. վրէն կարել, զարդարել ‖ (շատ բան) կարել։
На́шивать տ. **Носи́ть и нести́.**
Наши́вка գ. է. կարելը ‖ վերնակար։
Нашивно́й ած. վրէն կարուած։
Наши́льникъ գ. ա. ագխակալ, ագխափոկ, տճ. ղուշղուն։
Наши́тый ած. վրէն կարուած։
Наши́ть տ. **Нашива́ть.**
Нашко́ленный ած. վարժուած, մարզուած։
Нашко́ливать, —лить բ. ն. վարժեցնել, մարզել։ **—ся** բ. ա. վարժուել, մարզուել։
Нашле́мникъ գ. ա. սաղաւարտի ծայր։
Нашлёпать բ. ն. զխկացնել, չպպացնել (ձեռքով)։
Нашпикова́ть տ. **Шпикова́ть.**
Нашпи́ленный ած. գնդասեղով ամրացրած, գնդասեղի վրայ խրած։
Нашпи́ливать, —лить բ. ն. գնդասեղով ամրացնել, գնդասեղի վրայ խրել։ **—ся** բ. ա. գնդասեղներով ամրանալ, գնդասեղի վրայ ցցուել։
Нашпо́рникъ գ. ա. խթանապան փոկ։
Нашто́пать տ. **Што́пать.**

Наштука́рить տ. **Штука́рить.**
Наштукату́рить տ. **Штукату́рить.**
Нашумѣ́ть բ. չ. *աղմուկ հանել, աղմկել։*
Нашути́ть բ. չ. *կատակել, հանաք անել, զուարճանալ։*
Нашъ դ. *մեր։* **По на́шему**—*մերօրէն, մեզ նման։*
Нащёка տ. **Нащо́ка.**
Нащепа́ть բ. ն. *ճղճղատել, ճեղքել (շատ)։*
Нащечи́ть բ. ն. *քաղել, տանել, յափշտակել, գողանալ։*
Нащи́панный ած. *փետտած, ցետած։*
Нащи́пывать, —па́ть բ. ն. *փետտել, ցետել։*
Нащо́ка գ. ի. *ապտակ։*
Наѣда́ть, —ѣсть բ. ն. *ուտել, կրծել, խածել || պարտքով ապրել։* **—ся** բ. ա. *ուտուել || մինչ կշտանալն ուտել, ուզածի չափ ուտել։*
Наѣздить տ. **Наѣзживать.**
Наѣздка գ. ի. *ձիամարզութիւն, ձի վարժեցնելը։*
Наѣздникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. *ձիավար, ընտիր ձիաւոր, լաւ ձի նստող, քաջ հեծելազօր || ասպատակ, հէն։*
Наѣздничать բ. չ. *ասպատակութիւններ անել։*
Наѣзднический ած. *ասպատակի, հէնի || || ասպետի։*
Наѣздничество գ. չ. *ասպատակութիւններ անելը || հեծելութիւն։*
Наѣздничій տ. **Наѣзднический.**
Наѣздъ գ. ա. *արշաւանք (ձիաւորների) || || գալուստ (ժամանակաւոր)։*
Наѣзжа́ть, наѣхать բ. չ. *հանդիպել, դիպչել, ընդհարուել (ձիով գնալիս) || || հանդիպել։*
Наѣзженный ած. *մարզուած։*
Наѣзживать, —ѣздить բ. ն. *վարժեցնել, մարզել։* **—ся** բ. ա. *վարժուել, մարզուել։*
Наѣзжій ած. *ժամանակաւոր եկած, եկուոր, օտարական։*
Наѣсть տ. **Наѣдать.**
Наѣхать տ. **Наѣзжать.**
Наэлектризова́ть տ. **Элекризова́ть.**
Ная́бедничать բ. չ. *զրպարտել, չարախօսել։*
Наяву́ մ. *բաց աչքերով, արթուն ժամանակ։*
Ная́дривѣть, ная́дрѣть բ. չ. *հասունանալ, հասնել։*
Ная́нка գ. ի. *լիրբ, անամօթ, անպատկառ (մարդ)։*
Ная́нливо մ. *անամօթաբար, լրբաբար։*
Ная́нливость գ. ի. *լրբութիւն, անամօթութիւն։*
Ная́нливый ած. *լիրբ, անամօթ || ձանձրացնող։*
Ная́нство գ. չ. *լրբութիւն, անամօթութիւն։*
Ная́нъ տ. **Ная́нка.**
Ная́ривать բ. չ. *գզել, շատ անգամ կրկնել միևնոյնը (սազի, ջութակի և այլն վրայ)։*
Не մ. *ոչ, չ՛, մի։*
Небезвы́годный ած. *օգտաւէտ, ոչ առանց օգտի։*
Небезопа́сность գ. ի. *անապահովութիւն, վտանգաւոր լինելը։*
Небезспо́рный ած. *վիճելի։*
Небеса́ գ. չ. յգ. *երկինք։*
Небесноголубо́й ած. *երկնակապուտակ։*
Небе́сный ած. *երկնաւոր || երկնային || || երկնաբնակ, երկնառաք || աննման, գերաշխարհիկ, չնաշխարհիկ, երկնագեղ։* — **цвѣтъ**—*երկնքի գոյն, երկնային կապուտակ։*
Неблаговре́менно մ. *անժամանակ, անպատեհ։*
Неблаговре́менность գ. ի. *անյարմար ժամանակ լինելը։*
Неблаговре́менный ած. *անպատեհ, անժամանակ։*

Неблагода́рно մ. ապերախտութեամբ։

Неблагода́рность գ. ի. ապերախտութիւն, անշնորհակալութիւն։

Неблагода́рный ած. ապերախտ, անշնորհակալ, ապաշնորհ։

Неблагонаде́жность գ. ի. աննաւատարմութիւն, անյուսալիութիւն։

Неблагонаде́жный ած. աննաւատարիմ, անյուսալի։

Неблагонамѣ́ренно մ. չար նպատակով, չարամտութեամբ։

Неблагонамѣ́ренность գ. ի. չարամտութիւն, չար նպատակ ունենալը։

Неблагонамѣ́ренный ած. չարանպատակ, չարամիտ։

Неблагопристо́йно մ. անվայել կերպով, անվայելուչ կերպով, աննամեստաբար։

Неблагопристо́йность գ. ի. անվայելչութիւն, անպատեհութիւն, աննամեստութիւն։

Неблагопристо́йный ած. անվայել, անվայելուչ, աննամեստ, լկտի, անպատեհ։

Неблагопрія́тный ած. անյաջող, անբարեյաջող, ձախողակ, վատ, աննաճոյ։

Неблагоразу́міе գ. չ. անխոհեմութիւն։

Неблагоразу́мно մ. անխոհեմաբար, անխելքութեամբ։

Неблагоразу́мный ած. անխոհեմ, անխելք։

Неблагоро́дно մ. անազնուաբար։

Неблагоро́дный ած. անազնիւ, վատազգի, անարգ։

Неблагочи́нный ած. անբարեկարգ ‖ ‖ անպարկեշտ։

Не́бо գ. չ. երկինք։

Нёбо գ. չ. քիմք, դամաղ։

Небожи́тель գ. ա. երկնաբնակ։

Небозо́ръ գ. ա. գագաթնակն, երկնահայեաց. ձ.։

Небольшо́й ած. փոքրիկ, պուճուր, պիճիկ։

Небоописа́ніе գ. չ. երկնագրութիւն, նկարագրութիւն երկնքի։

Небоописа́тель գ. ա. երկնագիր, երկինքը նկարագրող։

Небоскло́нъ գ. ա. հորիզոն։

Небреже́ніе գ. չ. աննոգութիւն ‖ թողնելը, լքանելը։

Небре́жливо մ. աննոգ կերպով, բարձի թողի արած։

Небре́жливость տ. Небре́жность.

Небре́жливый տ. Небре́жный.

Небре́жно մ. աննոգութեամբ, անփոյթ։

Небре́жность գ. ի. աննոգութիւն, անփութութիւն։

Небре́жный ած. աննոգ, անփոյթ։

Небре́чь բ. չ. արհամարհել, բարձի թողի անել։

Небули́стъ գ. ա. հմուտ ամպանկարիչ։

Небыва́лый ած. չ'եղած, չնաշխարհիկ ‖ ‖ անկարելի ‖ անփորձ։

Небыва́льщина, небыли́ца գ. ի. կեղծիք, չ'եղած բան։

Небытіе́ գ. չ. անգոյութիւն, չ'գոյութիւն, չլինելը։

Небы́тность գ. ի. բացակայութիւն։

Небѣлёный ած. չսպիտակացրած, չճերմակցրած։

Нева́жный ած. աննշան, չնչին։

Неваре́ніе գ. չ. — желу́дка—դժուարամարսութիւն ստամոքսի։

Недалекѣ́ մ. մօտ, ոչ հեռու։

Невели́чекъ ած. փոքր, փոքրիկ։

Невесёлый ած. տխուր, տրտում, ոչ ուրախ։

Невеще́ственно մ. աննիւթապէս, աննիւթաբար։

Невеще́ственность գ. ի. աննիւթականութիւն։

Невеще́ственный ած. աննիւթական։

Невзго́да գ. ի. անյաջող ժամանակ, անյաջող ելք, ձախորդութիւն։

Невзыра́я մ. չընայելով 'ի վերայ այսր ամենայնի, սակայն։

Невзначай մ. միամտութեամբ, պատահմամբ։

Невзрачность գ. է. տգեղութիւն։

Невзрачный ած. տգեղ, գձուձ,

Невзыскательный ած. չըպահանջող, դիւրահաւան։

Невидаль, невидальщика գ. է. չ'տես։

Невидимка գ. է. անտեսանելի, աներեւութացող, չ'երեւցող, աննետացող։

Невидимо մ. աներեւութաբար, անտեսանելի կերպով։

Невидимость գ. է. անտեսանելիութիւն։

Невидимый ած. անտեսանելի, աներեւոյթ։

Невидный ած. աննշնորհ, տգեղ։

Невинно մ. միամտաբար, անմեղութեամբ, անմեղ կերպով։

Невинность գ. է. անմեղութիւն, չքմեղութիւն || միամտութիւն, պարզամտութիւն, անկեղծութիւն || անվնասակարութիւն։

Невинный ած. անմեղ, անպարտ, չքմեղ, անպարտաւ, արդարակ || միամիտ, պարզամիտ || անվնաս։

Невкусно մ. և բ. անհամ || անհամ է։

Невкусный ած. անհամ։

Невмѣстимый ած. անպարունակ, անամփոփ, անամփոփելի, անզետեղելի։

Невмѣстительный ած. սակաւամփոփ, քիչ տեղաւորող, չըպարունակող։

Невмѣстный ած. անպարունակ, անամփոփ, անամփոփելի։

Невмѣшательство գ. չ. անմիջամտութիւն, չըմիջամտելը։

Невниманіе գ. չ., **невнимательность** գ. է. անուշադրութիւն, անմտադրութիւն։

Невнимательный ած. անուշադիր, անմտադիր։

Невнятно մ. անորոշ, ցածր ձայնով, անհասկանալի։

Невнятный ած. անորոշ, դժուարիմաց, անհասկանալի։

Невовремія, невовремя մ. անյարմար ժամանակ, անպատեհ ժամանակ։

Неводъ գ. ա. ուռկան, ցանց, վարմ։

Невозбранно մ. անարգել, անխափան կերպով։

Невозбранный ած. անարգել, անխափան։

Невозвратный տ. **Безвозвратный.**

Невозвратно տ. **Безвозвратно.**

Невоздержаніе գ. չ. անժուժկալութիւն, շուայտութիւն || վաւաշոտութիւն։

Невоздержно մ. անժուժկալութեամբ։

Невоздержность տ. **Невоздержаніе.**

Невоздержный ած. անժուժկալ, անհամբեր, անչափաւոր, զեղխ || վաւաշ։

Невоздѣланный ած. անմշակ, չըմշակուած։

Невозможно մ. և բ. անկարելի, անհնարին || անկարելի է, չէ կարելի։

Невозможность գ. է. անկարելիութիւն, անհնարութիւն, անհնարինութիւն։

Невозможный ած. անկարելի, անհնարին։

Невозмутимость գ. է. անվրդովութիւն։

Невозмутимый ած. անվրդով։

Невозстановляемость գ. է. անվերածականութիւն։

Невозстановляемый ած. անբժշկելի || || անվերածելի || անշրջելի։

Неволить բ. ն. բռնադատել, հարկադրել, ստիպել։ **—ся** բ. ա. հարկադրուել, ստիպուել, բռնադատուել։

Невольникъ գ. ա., **—льница** գ. է. ստրուկ, ճորտ։

Невольническій ած. ստրուկի, ճորտի։

Невольничество գ. չ. ստրկութիւն, ճորտութիւն։

Невольничій ած. ստրկական։

Невольно մ. ակամայ, բռնի։

Невольный ած. ակամայ, բռնադատուած, ստիպուած, հարկադրուած։

—ная улы́бка—բռնազբօսեալ ժպիտ։

Нево́ля, —во́люшка գ. ի. գերութիւն, ծառայութիւն։

Невообрази́мый ած. աներեւակայելի։

Невпопа́дъ մ. անտեղի, անպատեհ, անյաջող։

Невразуми́тельно մ. դժուարիմաց, դըժուարահասկանալի, խրթին կերպով։

Невразуми́тельность գ. ի. խրթնութիւն, դժուարիմացութիւն։

Невразуми́тельный ած. խրթին, դըժուարիմաց, դժուարահասկանալի։

Невра́льгія գ. ի. ջղացաւութիւն։

Невреди́мо մ. անվնաս, անվնաս կերպով։

Невреди́мость գ. ի. անվնասութիւն, անվնասակարութիւն, անվնաս լինելը։

Невреди́мый ած. անվնաս։

Неврогра́фія գ. ի. ջղագրութիւն։

Невро́за գ. ի. ջլախտութիւն։

Невроло́гія գ. ի. ջղաբանութիւն։

Невсту́пно մ. չափով, լրիւ։

Невсту́пный ած. հարկաւոր չափով, լրիւ։

Невтерпёжъ մ. անտանելի։

Невы́года գ. ի. վնաս։

Невы́годно մ. ու բ. անօգուտ || ձեռնտու չէ։

Невы́годный ած. անօգուտ || վնասակար, անյաջող։

Невыноси́мо մ. անտանելի, անտանելի կերպով։

Невыноси́мый ած. անտանելի։

Невырази́мый ած. անարտաբերելի, անասելի, անպատում, անմեկնելի։

Невысо́кій ած. ցածր, ցածրալիկ, ցածրկէկ։

Невѣ́домо մ. անյայտաբար, անյայտ կերպով։

Невѣ́домый ած. անյայտ, անծանօթ, անգիտելի։

Невѣ́дь մ. շատ, չափազանց։

Недѣ́дѣніе գ. չ. տգիտութիւն, չըգիտութիւն։

Невѣ́жа գ. ը. անուսում, անշնորհ (մարդ)։

Невѣ́жда գ. ը. տգէտ (մարդ)։

Невѣ́жественный ած. տգէտ, անուսումն || անհմուտ || տգիտական։

Невѣ́жество գ. չ. տգիտութիւն, անուսումութիւն, անհմտութիւն։

Невѣ́жливо մ. անքաղաքավարութեամբ։

Невѣ́жливость գ. ի. անքաղաքավարութիւն։

Невѣ́жливый ած. անքաղաքավարի։

Невѣ́жничать բ. չ. տգիտութեան մէջ մնալ։

Невѣ́йка, невѣ́йница գ. ի. թեղ գըրած, չ'էրնած ցորեն։

Невѣ́ріе, невѣ́рство գ. չ. անհաւատութիւն, թերահաւատութիւն։

Невѣ́рка գ. ի. անհաւատուհի, թերահաւատ կին։

Невѣ́рно մ. սխալ, անստոյգ, անճիշդ։

Невѣ́рность գ. ի. անստուգութիւն, սըխալ լինելը, ստութիւն || անհաւատարմութիւն || նենգութիւն։

Невѣ́рный ած. սխալ, անստոյգ, անուղիղ, մոլոր, անճիշդ, սուտ || անհաւատարիմ || նենգաւոր, դրուժան։

Невѣроя́тность գ. ի. անհաւանականութիւն, անհաւատալի լինելը։

Невѣроя́тный ած. անհաւանական, անհաւատալի, դժուարահաւատ։

Невѣ́рство տ. **Невѣ́ріе.**

Невѣ́рующій ած. ու գ. ա. անհաւատ, թերահաւատ։

Невѣ́ръ գ. ա. անհաւատ, թերահաւատ (մարդ)։

Невѣсо́мый ած. անկշռելի։ **—мая жи́дкость**—հեղանիւթ։

Невѣ́стка գ. ի. նորահարս || նշանուհի, նշանած։

Невѣ́стка, невѣсту́шка գ. ի. հարս, հարսնիկ։

Невѣ́сть մ. Աստուած գիտէ։

Невѣ́яница տ. **Невѣ́йка.**

Невѣ́янный ած. չ՚էրնած (ցորեն ևայլն)։

Нега́рный ած. օշարակ (որ բուսական ղեղից չէ)։

Негати́вный ած. ժխտական։ —ное изображе́ніе—ժխտական պատկեր։

Нагати́въ գ. ա. ժխտական պատկեր։

Негашёная ած. ի. и́звѣсть—չ՚այրուած կիր, խամ քիրաճ։

Не́гдѣ մ. և բ. ոչ մի տեղ ‖ տեղ չըկայ։

Неги́бкій ած. անճկուն։

Неги́бкость գ. ի. անճկունութիւն, անկորացում, անկորանալի լինելը։

Негла́дкій ած. անհարթ, անողորկ։

Негліже́ գ. չ. տնական զգեստ, թեթևազգեստ (զանազան ձևի)։

Неглижирова́ть բ. չ. անուշադիր լինել, բարձի թողի անել։

Негніючій ած. անփոյտ, անփուտ, անփտելի, չըփտող։

Негніючка գ. ի. —ное де́рево անփոյտ փայտ, կենսական ծառ, սմիզակ, կարմրածառ։

Негніющій ած. անփուտ։

Него́дникъ տ. Негодя́й.

Него́дница տ. Негодя́йка.

Него́дно մ. անպէտք, վատ։

Него́дность գ. ի. անպէտքութիւն, անպիտանութիւն։

Него́дный ած. անպէտք, անպիտան։

Негодова́ніе գ. չ. դժգոհութիւն, տհաճութիւն, վայրոյթ, բարկութիւն։

Негодова́ть воз— բ. չ. դժգոհել, զայրանալ, բարկանալ։

Него́дъ գ. ա. անժամանակ, անյաջող տարի, ձախորդ ժամանակ։

Негодя́й գ. ա., негодя́йка գ. ի. անպիտան (մարդ, կին)։

Негостепріи́мно մ. անհիւրընկալ կերպով։

Негостепріи́мность գ. ի. հիւրատեցութիւն, անհիւրասիրութիւն, անհիւրընկալութիւն։

Негостепріи́мный ած. անհիւրասէր, անհիւրընկալ, հիւրատեաց։

Негоціа́нтъ գ. ա. վաճառական։

Негоціа́ція գ. ի. բանակցութիւն։

Негра́мотный ած. անգրագէտ։

Негрёнокъ գ. ա. մատաղահաս նեգր, նեգրիկոս։

Негритя́нка գ. ի. նեգրոսի կին, սևամորթ կին։

Негритя́нскій ած. նեգրոսական։

Негръ գ. ա. նեգրոս, սև արաբ, խափշիկ։

Неда́вній ած. նոր, նոր-կատարուած։

Неда́вно մ. նոր, նոր ժամանակ։

Неда́вность գ. ի. նորութիւն, նոր կատարուած լինելը։

Недалёкій ած. մերձաւոր, մօտակայ, մօտիկ։

Недалёко մ. ոչ հեռու, մօտ։

Недале́чко տ. Недалёко.

Неда́льный ած. մօտիկ, մօտ։

Недальнови́дность գ. ի. անհեռատեսութիւն ‖ կարճամտութիւն, աննախատեսութիւն, անհեռատեսութիւն։

Недальнови́дный ած. անհեռատես ‖ ‖ կարճամիտ, անհեռատես։

Недви́жимость գ. ի. անշարժութիւն։

Недви́жимый ած. անշարժ ‖ —мое имѣніе—անշարժ կայուածք։

Недви́жный ած. անշարժ։

Неде́ржкій ած. փխրուն, չըդիմացող (հող)։

Недобо́ръ գ. ա. մնացորդ, չըհաւաքուած։

Недо́брое գ. չ. վատութիւն, վատ բան։

Недоброжела́тель գ. ա., —льница գ. ի. չարակամ, վատակամ (մարդ)։

Недоброжела́тельный ած. չարակամ, վատակամ, չկամ։

Недоброжела́тельство գ. չ. չարակամութիւն, վատակամութիւն, չկամութիւն, անկամութիւն։

Недобросо́вѣстно մ. անբարեխղճաբար, անբարեխղճութեամբ։

Недобросо́вѣстность գ. ի. անբարեխղճութիւն։

Недобросо́вѣстный ած. անբարեխիղճ։
Недоброхо́тство տ. Недоброжела́тельство.
Недоброхо́тный տ. Недоброжела́тельный.
Недобро́хотъ տ. Недоброжела́тель.
Недо́брый ած. չար, վատ։
Недова́ренный ած. կիսեփ, անեփ, ապահում, անխարշ, թերխաշ։
Недова́ръ գ. ա. կիսեփ, անեփ (բան)։
Недови́дѣть բ. չ. վատ տեսնել, լաւ չտեսնել։
Недово́льный ած. անբաւական, անգոհ, տժգոհ, քըթմնջող։
Недовы́ручка գ. ի. պակասորդ (սպասածից)։
Недовѣре́нiе, недовѣ́рiе գ. չ. անվստահութիւն, կասկած, չհաւատալը։
Недовѣ́рчиво մ. կասկածանօք, կասկածով, կասկածոտ կերպով։
Недовѣ́рчивость գ. ի. կասկածոտութիւն, անվստահութիւն, երկմտութիւն։
Недовѣ́рчивый ած. կասկածոտ, կասկածաւոր, անվստահ, երկմիտ։
Недовѣря́ть բ. չ. չհաւատալ, չվստահանալ, կասկածել։
Недовѣ́съ, —вѣ́сокъ գ. ա. պակաս, տարմ, կշռուքի պակասը։
Недовѣ́шивать, —вѣ́сить բ. ն. պակաս կշռել։
Недога́дка տ. Недога́дливость.
Недога́дливость գ. ի. անհասկացողութիւն, բթամտութիւն։
Недога́дливый ած. դժուար հասկացող, դժուար գլխի ընկնող։
Негода́ръ գ. ա. սարթութեան կամ ոգելից մասի պակասութիւն (օշարակի մէջ)։
Недогля́тка գ. ի. անուշադրութիւն, ուշադրութեան պակասութիւն։
Недогля́дывать, —дѣ́ть բ. ն. անուշադիր լինել, վերահասու չլինել։
Недода́ча գ. ի. պակաս վճարելը։
Недодѣ́лка գ. ի. թերի կամ կիսատ լինելը։
Недожа́ренный ած. կիսախորով, թերխորով։
Недожига́ть, —же́чь բ. ն. կիսայրել, կիսատ այրել։
Недожжённый ած. թերայրեաց, կիսայրած, թերաթուրծ։
Недозво́ленный ած. արգելուած, թոյլ չտրուած։
Недозрѣва́ть, —рѣ́ть բ. ն. չհասունանալ, խակ մնալ։
Недозрѣ́лость գ. ի. խակութիւն, տըհասութիւն։
Недозрѣ́лый ած. խակ, տհաս, չհասած։
Недои́мка, —мочка գ. ի. առնելիք, պահանջք, ապառիկ։
Недои́мочный ած. անվճար պարտքի
Недои́мщикъ գ. ա. պարտքը լիովին չվճարող։
Не́докись գ. ի. թերաթթուատ։
Недоко́нченный ած. թերի, չաւարտած, կիսատ։
Недоко́рмъ գ. ա. պաշարի պակասութիւն, կերի պակասութիւն։
Не́долись գ. ի., —ли́сокъ գ. ա. կարճամազ աղուէս, տարիքը չառած աղուէս։
Недоло́въ գ. ա. անյաջող որս (ձկների)։
Недолѣ́токъ գ. ա. անչափահաս, տարիքը չառած (ձի), քուռակ։
Недолю́бливать բ. ն. չսիրել, շատ չսիրել։
Недомога́ть բ. չ. տկարանալ, վատառողջ լինել։
Недомо́лвка գ. ի. թերաբան, կիսատ ասուած (խօսք)։
Недомо́лъ գ. ա. թերաղուն, կիսատ աղացուած (ցորեն ևայլն)։
Недомѣ́ривать, —ря́ть բ. ն. չափը լի-

ոլին չ'առնել, կիսատ չափել։ **—ся** բ. ա. չափը չ'առնել։

Недомѣрокъ գ. ա. կարճիկ ձուկ (սովորական երկայնութիւն չ'ունեցող)։

Недомѣръ գ. ա. պակաս չափող։

Недомѣрять տ. **Недомѣривать.**

Недомѣска, —мѣсь գ. ի. փաղաղ, լաւ չըշաղախուած խմոր։

Недоно́сокъ, недоно́съ գ. ա. կանխածին, անցուցք, վիժած, պաժ, օրպակաս։

Недоня́ть, բ. ն. բոլորը չըստանալ։

Недоня́тый ած. բոլորը չըստացած։

Недопёка գ. ի. խմոր հաց, կիսեփ հաց, հում հաց։

Недопёклый, недопечённый ած. կիսեփ, հում։

Недопеча́тка գ. ի. թերատիպ, վատ տպուած տառ, թոյլ տպուած տառ։

Не́дописъ, —пи́ска գ. ի. թերագիր, պակաս թողնուած (գրուածքի մէջ)։

Недопла́та գ. ի. թերավճար, պակասորդ (վճարի)։

Недопо́й գ. ա. ջրի պակասութիւն։

Недополу́ченный, недопри́нятый ած. պակաս ստացած։

Недополучи́ть, —приня́ть բ. ն. պակաս ստանալ։

Недопродава́ть, —да́ть բ. ն. պակաս ծախել։ **—ся** բ. ա. պակաս ծախուել։

Недопрода́жа գ. ի. պակաս ծախուելը։

Недопро́данный ած. պակաս ծախուած։

Недорабо́тка գ. ի. գործի պակասորդ, չ'աւարտուած աշխատանքի։

Недоразумѣва́ть, —мѣть բ. ն. տարակուսել, չըհասկանալ։

Недоразумѣніе գ. չ. թիւրիմացութիւն, տարակուսութիւն, տարակուսանք։

Недоразумѣть տ. **Недоразумѣва́ть.**

Недордѣлый ած. խակ, չըհասած։

Недоро́дъ գ. ա. վատ հունձ, պակասաւոր հունձ։

Недорожда́ть, —роди́ть բ. ն. սակաւ պտղաբերել։

Недоро́слый ած. անչափահաս, պզտիկ մնացած։

Не́доросль գ. ա. անչափահաս, դեռահաս ‖ թերուսում, խակ։

Недоро́стокъ գ. ա. անչափահաս, չըհասած, պզտիկ, ծծագար, բիջակ մնացած (մարդ, կենդանի)։ **—тки** յգ. մատղաշ կենդանեաց մորթիք։

Недоси́докъ գ. ա. օրերը չըլրացած ճուտ։

Недоси́живать, —сидѣть բ. ն. կիսատ նստել, մինչ վերջը չընստել։

Недоси́локъ գ. ա. չ'ամրացած, ույժերը դեռ չ'ամրացած։

Недослы́шать բ. ն. թերալսել, վատ լսել, կիսատ լսել։

Недослы́шка գ. ի. կիսատ լսուածք։

Недосмотрѣніе գ. չ., **недосмо́тръ** գ. ա. թերատեսութիւն, չընկատելը, չըտեսնելը ‖ վրիպանք։

Недосмотрѣть տ. **Недоглядѣть.**

Не́docоболь գ. ա. կարճամազ սամոյր։

Недосо́лъ գ. ա. աղանիութիւն, անլութիւն, աղի պակասութիւն։

Недосо́хлый ած. կիսաչոր, կիսացամաք։

Недоспѣлый ած. խակ, տհաս, չըհասած։

Недостава́ть բ. չ. պակասել, պակաս լինել։

Недоста́токъ, —та́точекъ գ. ա. պակասութիւն, նուազութիւն, թերութիւն։

Недоста́точно մ. պակասաւոր, ոչ բաւական։

Недоста́точность գ. ի. պակասութիւն, թերութիւն ‖ անկարողութիւն։

Недоста́точный ած. թերի, պակաս։

Недостижи́мость գ. ի. անհասանելիութիւն։

Недостижи́мый ած. անհասանելի, անըմբռնելի։

Недостовѣрность գ. ի. անհաւաստիութիւն։

Недостовѣрный ած. անհաւաստի, անհարազատ։

Недосто́йно մ. անվայել, անարժան։

Недосто́йство գ. չ. անվայել լինելը, անարժանաւորութիւն, վատթարութիւն։

Недосто́йный ած. անարժան, անփառունակ, չարաշուք։

Недосту́пность գ. է. անմատչելիութիւն։

Недосту́пный ած. անմատչելի, անմերձենալի, անմատոյց, անհպելի։

Недосу́гъ գ. ա. անպարապութիւն, ժամանակի սղութիւն, ժամանակ չ՚ունենալը։

Недосчи́тываться, недочи́тываться, недосчита́ться, недоче́сться բ. ա. հաշուի մէջ պակաս գտնել։

Недосыпа́ть, —досы́пать բ. ն. պակաս լցնել։

Недосыпа́ть, —доспа́ть բ. չ. կիսատ քնել, քունը չ՚առնել։

Недосѣ́въ գ. ա., **—сѣ́вка** գ. է. թերացանքս, ցանքսի թերի մնալը։

Недотро́га գ. է. ամփոփուկ, պատկառուկ, կուէզ. բ. || դիւրագրգիռ մարդ։

Недоты́ка գ. ը. դիւրագրգիռ մարդ։

Недоу́здокъ գ. ա. պախուց, պախուրց, ուլար, նոխտա։

Недоумѣва́ть բ. չ. շուարել, վարանել, տարակուսել, չըհասկանալ։

Недоумѣ́ніе գ. չ. տարակուսանք, դեգերանք, շուարում, վարանք։

Недоу́чъ գ. ա. թերուս, թերուսում (մարդ)։

Недоче́сться տ. **Недосчи́тываться.**

Недочётный ած. թերհաշիւ, պակաս հաշուած։

Недочётъ գ. ա. թերհաշիւ, պակաս, պակասորդ, հաշուի պակասորդ։

Недочита́ться, недоче́сться, недочи́тываться տ. **Недосчи́таться.**

Недо́шлый ած. խամ, խակ, չըհասած։

Недоѣда́ть, —доѣ́сть բ. ն. կիսատ ուտել։

Недоѣ́дки գ. ա. յգ. կերածի մնացորդք, կրճոնք։

Недре́мленно մ. արթնութեամբ։

Недре́мленный ած. արթուն։

Не́другъ գ. ա. թշնամի, ոսոխ, հակառակորդ։

Недру́жба գ. է. թշնամութիւն, ոսոխութիւն։

Недру́жно մ. թշնամութեամբ, թշնամաբար։

Недýгъ գ. ա. տկարութիւն, ցաւագարութիւն, ցաւ։

Недýжный, недýжливый ած. տկար, հիւանդ, ցաւագար։

Недѣйстви́тельность գ. է. աններգործութիւն, անզօրութիւն || անվաւերութիւն։

Недѣйстви́тельный ած. առանց ներգործութեան || ոչինչ նշանակութիւն չ՚ունեցող, չնչին, անվաւեր։

Недѣли́мое ած. և գ. չ. անհատ, իւրաքանչիւր։

Недѣли́мость գ. է. անբաժանելիութիւն։

Недѣли́мый ած. անբաժանելի, անհատ։

Недѣ́лка տ. **Недѣ́ля.**

Недѣ́льно տ. **Неоснова́тельно.**

Недѣ́льный ած. շաբաթական || շաբաթի

Недѣ́льски մ. **Недѣ́лю**—ամբողջ շաբաթ։

Недѣ́льщина գ. է. շաբաթ || շաբթավճար, շաբաթական վճար։

Недѣ́ля գ. է. շաբաթ, եօթնեակ։

Недѣя́тельность գ. է. անգործունէութիւն։

Недѣя́тельный ած. անգործունեայ։

Нееесте́ственность գ. է. անբնականութիւն։

Нееесте́ственный ած. անբնական։

Нежда́нно մ. անսպասելի, անակնկալ, անսպասելի կերպով։

Нежда́нный, —да́ный ած. անսպասելի, անակնկալ։

Нежела́ніе գ. չ. չկամութիւն։

Не́жели շ. քան, քան թէ։

Нежиле́цъ գ. ա. անյուսալի, չ՚ապրող (հիւանդ)։

Незабве́нный ած. անմոռանալի, անմոռաց։

Незабу́дка գ. ի. խնկան ծաղիկ, մկնականջ։

Незави́дно մ. և բ. աննախանձելի ‖ նախանձելի չէ։

Незави́дный ած. աննախանձելի։

Незави́симо մ. անկախ, անկախ կերպով։

Незави́симость գ. ի. անկախութիւն, ազատութիւն։

Незави́симый ած. անկախ, ազատ, ինքնիշխան։

Незави́стный տ. **Беззави́стный.**

Незагладúмый ած. անմոռանալի, անջնջելի։

Незада́ча գ. ի. անյաջողութիւն, ձախորդութիւն։

Незада́чливо մ. անյաջողութեամբ։

Незада́чливый ած. անյաջող, ձախորդ։

Незадо́лго մ. փոքր ինչ առաջ։

Незазо́рно մ. անանգոսնելի, անմեղադրելի։

Незазо́рность գ. ի. անանգոսնելի լինելը։

Незазо́рный ած. անանգոսնելի, անմեղադրելի, անմեղադիր։

Незако́нно մ. անօրինաբար, ապօրինաբար, ապօրինի կերպով։

Незаконнорожде́нный ած. ապօրինի, անհարազատ, խորթ ‖ — сынъ — պիտակ, ապօրինի զաւակ։

Незако́нность գ. ի. ապօրինութիւն։

Незако́нный ած. ապօրէն, անօրէն։

Незама́й меня́ տ. **Не тронь меня́.**

Незамедли́тельно մ. առանց յետաձգութեան, անյետաձգելի։

Незамѣни́мость գ. ի. անփոխարինելիութիւն, անփոխարինելի լինելը։

Незамѣни́мый ած. անփոխարինելի։

Незамѣ́тно մ. աննշմարելի կերպով։

Незамѣ́тный ած. աննշմարելի։

Незапа́мятный ած. անյիշատակ։

Неза́пно, неза́пный տ. **Внеза́пно, внеза́пный.**

Незаслу́жённый ած. անարժան, ապարդիւն ‖ անարժան, իզուր։

Незва́ный ած. անկոչ։

Незго́да, незго́дье տ. **Несго́да, несго́дье.**

Нездоро́виться բ. ա. տկարութիւն զգալ, անառողջ լինել։

Нездоро́вость գ. ի. վատառողջութիւն, տկարութիւն։

Нездоро́вый ած. տկար, վատառողջ։ — кли́матъ—վատառողջ կլիմայ։

Нездоро́вье գ. չ. տկարութիւն։

Нездоро́вѣть բ. չ. տկարանալ։

Неземно́й ած. երկնային, ոչ հողեղէն, չնաշխարհիկ։

Незло́біе գ. չ. հեզութիւն, բարեհոգութիւն, անոխակալութիւն։

Незло́бный, незло́бивый ած. հեզ, բարեհոգի, անոխակալ։

Незлопа́мятный ած. անյիշաչար։

Незлопа́мятство գ. չ. անյիշաչարութիւն։

Незна́емо մ. և բ. չըգիտենք ինչու համար ‖ չի իմացվում։

Незна́емость գ. ի. անյայտութիւն, չըգիտենալը։

Незна́емый ած. անծանօթ, անյայտ։

Незнако́мецъ գ. ա., —мка գ. ի. անծանօթ (մարդ, կին)։

Незнако́мый ած. անծանօթ։

Незна́ніе գ. չ. անգիտութիւն, չգիտութիւն, տգիտութիւն։

Незначи́тельно մ. աննշան, չնչին։

Незначи́тельность գ. ի. աննշան լինելը։

Незначи́тельный ած. աննշան, չնչին, դուզնաքեայ։

Незри́мый ած. անտեսանելի, աներեւոյթ։

Незрѣ́лость գ. ի. տհասութիւն, խակութիւն։

Незрѣлый ած. տհաս, խակ, չըհասած։
Незыблемо մ. անսասան, հաստատ։
Незыблемость գ. ի. անսասանութիւն, հաստատութիւն։
Незыблемый ած. անսասան, անդըրդուելի, անշարժ, հաստատ։
Неизбѣжимость տ. **Неизбѣжность.**
Неизбѣжимый տ. **Неизбѣжный.**
Неизбѣжно մ. անխուսափելի կերպով։
Неизбѣжность գ. ի. անխուսափելի լինելը, անզերծութիւն։
Неизбѣжный ած. անխուսափելի, անճողոպրելի, անզերծ։
Неизвинительный ած. աններելի։
Неизвѣданный ած. անծանօթ, անփորձ։
Неизвѣстно մ. և բ. անյայտ կերպով ‖ ‖ յայտնի չէ, անյայտ է։
Неизвѣстность գ. ի. անյայտութիւն։
Неизвѣстный ած. անյայտ, անծանօթ, աննշանաւոր։
Неизглаголанный, неизглаголемый տ. **Неизреченный.**
Неизгладимо մ. անջնջելի կերպով, անմոռանալի։
Неизгладимость գ. ի. անջնջելի լինելը, անմոռանալի լինելը։
Неизгладимый ած. անջնջելի, անսրբելի ‖ անմոռանալի։
Неизлѣчимо մ. անբժշկելի, անբուժելի։
Неизлѣчимость գ. ի. անբուժելի լինելը։
Неизлѣчимый ած. անբժշկելի, անբուժելի։
Неизмѣнно մ. անփոփոխ, անփոփոխութեամբ։
Неизмѣнность գ. ի. անփոփոխութիւն։
Неизмѣнный ած. անփոփոխ։
Неизмѣримо մ. անչափելի։
Неизмѣримость գ. ի. անչափելիութիւն, անչափութիւն։
Неизмѣримый ած. անչափելի, անչափ։
Неизобразимо մ. աննկարագրելի կերպով։
Неизобразимый ած. աննկարագրելի։
Неизреченно մ. անպատմելի, անասելի
Неизреченный ած. անպատմելի, անճառելի, անասելի։
Неизслѣдованный ած. չըքննուած։
Неизсякаемый ած. անսպառելի, անկտրելի, մշտահոս, մշտաբուղխ, անցամաքելի։
Неизцѣлимость տ. **Неизлѣчимость.**
Неизцѣлимый տ. **Неизлѣчимый.**
Неизчерпаемый ած. անսպառելի, աննուազելի։
Неизчётный, неизчислимый ած. անհամար, անհաշիւ, անթիւ։
Неизъяснимо մ. անբացատրելի կերպով
Неизъяснимый ած. անբացատրելի, անմեկնելի։
Неймётся բ.։ **Ему неймётся**—նա անուղղելի է, նա չի ուղղվում։
Неимовѣрно տ. **Невѣроятно.**
Неимовѣрность տ. **Невѣроятность.**
Неимовѣрный տ. **Невѣроятный.**
Неимущество գ. չ. չքաւորութիւն, աղքատութիւն։
Неимущій ած. չքաւոր, աղքատ։
Неимѣніе գ. չ. չ'ունենալը, պակասաւորութիւն, չքաւորութիւն։
Неискусно մ. անշնորհք, անհմուտ, անհմտութեամբ, անվարժ կերպով։
Неискусный ած. անշնորհ, անվարժ, անտեղեակ, անհմուտ։
Неискусство գ. չ. անհմտութիւն, անշնորհքութիւն, անվարժութիւն։
Неисповѣдимо մ. անքննելի, անմեկնելի։
Неисповѣдимость գ. ի. անքննելի լինելը։
Неисповѣдимый ած. անքննելի, անհետազօտելի, անպատում։
Неисполненіе գ. չ. անգործադրութիւն, չըգործադրելը, չըկատարելը։
Неисполнимый ած. անիրագործելի, անկատարելի։

Неиспо́рченность գ. է. *անարատութիւն, մաքրութիւն։*
Неиспо́рченный ած. *անխանգար, անարատ, մաքուր, չըխանգարուած։*
Неиспра́ва *անճշտութիւն։*
Неисправи́мость գ. է. *անուղղութիւն, անուղղելի լինելը։*
Неисправи́мый ած. *անուղղելի, անխրատ։*
Неиспра́вно մ. *անճիշտ, անճշտութեամբ։*
Неиспра́вность գ. է. *անճշտութիւն, անուշադրութիւն։*
Неиспра́вный ած. *անճիշտ, անուշադիր։*
Неиспы́танный ած. *չըփորձուած, չըքննուած։*
Неистлѣ́нность գ. է. *անապականութիւն։*
Неистлѣ́нный ած. *անապականելի։*
Неи́стово մ. *կատաղաբար, մոլեգնաբար։*
Неи́стовство գ. չ. *կատաղութիւն, մոլեգնութիւն։* — **любо́вное** — *տռփամոլութիւն։*
Неи́стовствовать բ. չ. *կատաղել, մոլեգնիլ։*
Неи́стовый ած. *կատաղի, մոլեգին, բուռն, զօրեղ։*
Неисто́мный ած. *անձանձիր, չըյոգնող։*
Неистощи́мый ած. *անսպառելի, անպակասելի, աննուազելի։*
Неисчерпа́емый ած. *անհատնելի, մըշտահոս, մշտաբուղխ, անցամաքելի, անսպառ։*
Неисчисли́мо մ. *անհամար, անհաշիւ։*
Неисчисли́мый ած. *անթուելի, անհամար։*
Нейти́, неидти́ բ. չ. *չըգնալ։*
Нейтрализа́ція գ. է. *չէզոքացում։*
Нейтрализова́ть բ. ն. *չէզոքացնել։*
Нейтралите́тъ գ. ա. *չէզոքութիւն։*
Нейтра́льный ած. *չէզոք։*
Некла́ссный ած. *արտաքոյ դասակարգութեան || դասատանից դուրս։*

Не́кленъ գ. ա. *թաթարական հացի. բ.։*
Неключи́мый ած. *անպէտք, աւելորդ, ոչինչ։*
Некни́жный ած. *ոչ գրական, գռեհիկ։*
Не́когда մ. *ժամանակ չըկայ, ժամանակը չէ։*
Неколе́блемый, —лимый ած. *անխախտ, անխախուտ, անխախտելի։*
Некомпле́ктъ գ. ա. *թերաթիւ, չըլրացած թիւ, թերի թիւ։*
Неконча́емый ած. *անվերջանալի։*
Некоры́стно ծ. մ. *անշահասիրաբար, անշահասիրութեամբ։*
Некоры́стность գ. է. *անշահասիրութիւն։*
Некоры́стный ած. *անշահասէր, անշահախնդիր։*
Некощно́й ած. *անմաքուր, չար, չար ոգի, թշնամական, սատանայական։*
Некраси́во մ. *տգեղ, տգեղաբար, վատ։*
Некраси́вость գ. է. *տգեղութիւն։*
Некраси́вый ած. *տգեղ, տգեղուկ։*
Не́кресть գ. ը. *անկնունք մարդ։*
Некрологи́ческій ած. *մեռելաբանական։*
Некроло́гія, некроло́гъ գ. *մեռելաբանութիւն, կենսագրութիւն (տեղեկութիւն հանգուցեալի մասին)։*
Некста́ти մ. *անպատեհ ժամանակ, վատ ժամանակ, անպատեհ։*
Некта́рикъ գ. ա. *մեղրահոս ծաղիկ։*
Некта́рница գ. է. *մեղրածուծ, քաղցրասէր. թ.։*
Не́ктарный ած. *նեկտարի։*
Не́ктаръ գ. ա. *նեկտար (առասպելական ըմպելի դից Յունաց)։*
Некто́ դ. *ոչ ոք։*
Не́куда մ. և բ. *ոչ մի տեղ || տեղ չըկայ։*
Нела́дно մ. *վատ, թարս, խարար։*
Нела́дный ած. *վատ, թարս, խարար։*
Нелёгкая ած. և գ. է. *դև, սատանայ, գրող։*
Нелету́чій ած. *անցնդական։* **—чее тѣ-**

ло—անցնդական նիւթ։
Нелицепріе́мно մ. անկեղծաբար։
Нелицепріе́мность գ. ի. անկեղծաւորութիւն, անկեղծութիւն։
Нелицепріе́мный, нелицепрія́тный ած. անկեղծ, անաչառ, անկողմնասէր։
Нело́вкій ած. անշնորհ, դանդաղ || անվայելուչ, անպատշաճ։
Нело́вко մ. և բ. անշնորհ (կերպով) || || դժուար է։
Нело́вкость գ. ի. անշնորհքութիւն, դանդաղութիւն։
Нело́жно մ. ճշմարիտ, ճշմարտապէս։
Нело́жность գ. ի. ճշմարտութիւն, ըստուգութիւն։
Нело́жный ած. ճշմարիտ, ստոյգ։
Нельзя́ մ. անկարելի, անհնարին։
Не́льма գ. ի. սիբիրեայի սաղմոն. ձ.։
Нелѣ́пица տ. **Нелѣ́пость.**
Нелѣ́по մ. անտեղի, յիմար։
Нелѣ́пость գ. ի. դանդաչանք, անհեթեթութիւն, անտեղի լինելը։
Нелѣ́пый ած. անհեթեթ, անտեղի, անհամ։
Нелюби́мый ած. ատելի, չսիրուած։
Нелюбо́вь գ. ի. ատելութիւն, թշնամութիւն։
Нелюбопы́тный ած. անքննասէր։
Нелю́бъ ժ. ած. անախորժ, ընդդէմ։
Нелюди́мка գ. ի. մարդատեաց, մարդամէջ չըմտնող։
Нелюди́мость գ. ի., **нелюди́мство** գ. չ. մարդատեցութիւն։
Нелюди́мъ գ. ա. մարդատեաց, մարդից փախչող։
Нема́ло մ. շատ, ոչ սակաւ։
Немалова́жный ած. կարևոր, հարկաւոր։
Нема́лый ած. բաւական մեծ։
Неме́дленно մ. անյապաղ, իսկոյն, վաղվաղակի, շուտով։
Неме́дленный ած. անյապաղ, շուտափոյթ։

Немези́да գ. ի. վրէժխնդրութեան աստուածուհի (Յունաց)։
Немерца́ющій ած. անաղօտ, մշտալոյս
Нѣме́цкій ած. գերմանական։ — **горо́хъ**—մուղաշար։
Немилосе́рдіе գ. չ. խստասրտութիւն, անգթութիւն։
Немилосе́рдно մ. խստասրտութեամբ, անգթութեամբ, անգթօրէն։
Немилосе́рдый ած. խստասիրտ, անգութ, անգորով։
Неми́лость գ. ի. երեսընկեցութիւն, աչքից ձգելը || համբաւակորուսութիւն
Немину́емо մ. անհրաժեշտ, անպատճառ։
Немину́емость գ. ի. անհրաժեշտութիւն։
Немину́емый ած. անհրաժեշտ || անանցական։
Немно́гіе ած. գ. ա. յգ. քչերը, սակաւք։
Немно́го, немно́жко, немно́жечко մ. քիչ, սակաւ, սակաւիկ։
Немо́жется բ. ա. տկար եմ, առողջութիւնս վատ է։
Немо́лчно մ. անլռաբար, առանց լռելու, շարունակ։
Немо́лчный ած. անլուռ, չլռող, շարունակ։
Немо́чь բ. չ. հիւանդանալ։
Не́мочь, не́мощь գ. ի. անկարութիւն, հիւանդութիւն, ախտ։ — **дѣви́чья**—կանաչախտութիւն։
Не́мощный ած. հիւանդոտ, ախտաժէտ, ախտաւոր, տկար, անկար։
Нему́дрый ած. պարզամիտ, հասարակ
Немы́слимый ած. մտքից չ'անցած, անկարելի մտածելու, աներևակայելի
Ненави́дѣть, воз— բ. ն. ատել։
Ненави́ствовать, ненави́стничать բ. չ. ատել, ոխ ունենալ։
Ненави́стливый ած. ատելի, ոխերիմ։
Ненави́стникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. ատելի, ոխերիմ (մարդ)։

Ненави́стничать տ. **Ненави́ствовать.**
Ненави́стный ած. ատելի։
Не́нависть գ. ի. ատելութիւն, ոխ, քէն։
Ненагля́дный ած. բարետեսիլ, գուրեկան։
Ненагради́мый ած. անվարձատրելի։
Ненадёжный ած. անյուսալի ‖ անհաստատուն ‖ տկար, թոյլ։
Нена́добность գ. ի. անկարեւորութիւն, հարկաւոր չլինելը։
Нена́добный ած. անկարեւոր, հարկաւոր չեղած։
Ненадо́лго մ. կարճ ժամանակով։
Ненака́занно մ. անպատիժ, անպատիժ կերպով։
Ненака́занность գ. ի. անպատիժ լինելը։
Ненака́занный ած. անպատիժ։
Ненаро́комъ, ненаро́чно մ. պատահմամբ, պատահաբար, առանց դիտաւորութեան։
Ненаро́чный ած. առանց դիտաւորութեան, պատահական։
Ненаруши́мо մ. անքակտելի, անքակտելի կերպով, անլուծանելի կերպով։
Ненаруши́мость գ. ի. անքակտելի կամ անլուծանելի լինելը։
Ненаруши́мый ած. անքակտելի, անլուծանելի, անզրժելի։
Нена́стливо տ. **Нена́стно.**
Нена́стливость գ. ի. խառնակութիւն օդոց, եղանակի խառնելը։
Нена́сливый, —тный ած. անձրեւային, խառն, վատ (եղանակ)։
Нена́стно բ. անդ. վատ եղանակ է։
Нена́стье գ. չ. վատ եղանակ, անձրեւային եղանակ։
Ненасыти́мо մ. անյագաբար, անկշտութեամբ։
Ненасыти́мость գ. ի. անյագութիւն, անկշտութիւն, ագահութիւն։
Ненасыти́мый ած. անյագ, անկուշտ, որկրամոլ, ագահ։

Ненасы́тно տ. **Ненасыти́мо.**
Ненасы́тность տ. **Ненасыти́мость.**
Ненасы́тный տ. **Ненасыти́мый.**
Ненасы́тство տ. **Ненасыти́мость.**
Ненаѣ́да գ. ը. անյագ, անկուշտ (մարդ)։
Ненаѣ́дный, —ѣ́дчивый ած. անյագ, անկուշտ։
Нену́жный ած. անպէտք, անկարեւոր։
Ненюфа́рь գ. ա. նունուփար. բ.։
Необду́манно մ. առանց մտածելու, առանց կշռադատելու, թեթեւամտութեամբ։
Необду́манность գ. ի. թեթեւամտութիւն։
Необду́манный ած. անխոհեմ, թեթեւամիտ, առանց մտածութեան։
Необезпе́ченный ած. անապահով, չապահովուած։
Необита́емый ած. անբնակ, անմարդաբնակ, ամայի, դատարկ։
Необита́емость գ. ի. անբնակ լինելը, անբնակելի լինելը։
Необозри́мость գ. ի. անբաւականութիւն, անչափութիւն։
Необозри́мый ած. անչափելի, անբաւ ‖ ‖ աննկատելի։
Необори́мость գ. ի. անպարտելիութիւն, անյաղթելի լինելը։
Необори́мый ած. անյաղթելի, անպարտելի, անընկճելի։
Необрабо́танный ած. անմշակ, խոպան, կոշտ, առանց կատարելագործութեան, ղըր։
Необразо́ванность գ. ի. անկրթութիւն, անուսումնութիւն։
Необразо́ванный ած. անկիրթ, անուսումն։
Необрѣ́занникъ գ. ա. անթլպատ (մարդ)։
Необрѣ́занный ած. անթլպատ, չթլպատուած։
Необу́зданно մ. սանձարձակ, անզուսպ։
Необу́зданность գ. ի. սանձարձակու-

թիւն, ապերասանութիւն, անզսպութիւն։

Необу́зданный ած. սանձարձակ, աներասան, աներասանակ, անզուսպ, խեւ։

Необходи́мо մ. և բ. անշուշտ, անպատճառ, հարկաւ || կարեւոր է, հարկաւոր է։

Необходи́мость գ. ի. կարեւորութիւն, հարկաւորութիւն, կարիք, հարկ։

Необходи́мый ած. կարեւոր, հարկաւոր, անհրաժեշտ։

Необходи́тельность գ. ի. անկենցաղագիտութիւն, անհամբոյր լինելը, անվարուողութիւն, վարուել չգիտենալը։

Необходи́тельный ած. անհամբոյր, անկենցաղագէտ, վարուել չգիտցող։

Необъе́млемый ած. անպարունակելի, անբովանդակ, անըմբռնելի։

Необъя́снимо մ. անբացատրելի կերպով։

Необъясни́мый ած. անբացատրելի, անմեկնելի։

Необъя́тно մ. անպարունակելի, անբովանդակաբար, անբովանդակելի։

Необъя́тность գ. ի. անպարունակելի, լինելը։

Необъя́тный, необъе́млемый ած. անպարունակելի, անպարունակ, անբովանդակ, անամփոփ, անամփոփելի, անըմբռնելի։

Необыкнове́нно մ. անսովոր, արտասովոր, սովորականից դուրս։

Необыкнове́нность գ. ի. անսովորութիւն, անսովոր լինելը, արտասովոր լինելը, արտաքոյ կարգի լինելը։

Необыкнове́нный ած. անսովոր, տարասովոր, արտասովոր, այլանշան, նորանշան, նորօրինակ, նորատեսիլ, արտաքոյ կարգի։

Необыча́йно տ. **Необыкнове́нно.**

Необыча́йность տ. **Необыкнове́нность.**

Необыча́йный տ. **Необыкнове́нный.**

Необяза́тельный ած. ոչ պարտաւորական, ոչ պարտադիր։

Неогля́дкою մ. առանց յետ նայելու։

Неограни́ченно մ. անսահման։

Неограни́ченность գ. ի. անսահմանութիւն։

Неограни́ченный ած. անսահման։

Неогра́фія գ. ի. նորագրութիւն, նորահնար ուղղագրութիւն։

Неоднокра́тно մ. շատ անգամ, բազմիցս

Неоднокра́тный ած. բազմապատիկ, բազմիցս կրկնած։

Неодобре́ніе գ. չ. չհաւանելը, մերժումն։

Неодобри́тельно մ. չհաւանելով։

Неодобри́тельный ած. անհաւանելի, անգովական, վատ, չհաւանելու

Неодолжи́тельность գ. ի. փոխ չտալը։

Неодолжи́тельный ած. փոխ չտուող։

Неодоли́мо տ. **Непреодоли́мо.**

Неодоли́мый տ. **Непреодоли́мый.**

Неодушевле́нный ած. անշունչ, անկենդան։

Неожида́емо տ. **Неожи́данно.**

Неожида́емость տ. **Неожи́данность.**

Неожида́емый տ. **Неожи́данный.**

Неожи́данно մ. անսպասելի կերպով, անակնկալ։

Неожи́данность գ. ի. անակնկալութիւն, անսպասելի լինելը։

Неожи́данный ած. անսպասելի, անկարծելի, անակնկալ, յեղակարծ, անակնունելի, անգուման։

Неоконча́тельный ած. անորոշ, աներեւոյթ, **—тельное наклоне́ніе—** անորոշ դերբայ։

Неоко́нченный ած. անաւարտ, չվերջացած, չ՚աւարտուած։

Неологи́змъ գ. ա. նորաբանութիւնք || || սէր նորաբանութեան։

Неологи́ческій ած. նորաբանութեան։

Неоло́гія գ. ի. նորաբանութիւն։

Неопи́санно մ. անասելի, աննկարագրելի կերպով։

Неопи́санный ած. աննկարագրելի, անտեսելի։
Неопла́тно մ. անվճարելի, անվարձատրելի։
Неопла́тность գ. է. անվճարելի լինելը, անվարձատրելի լինելը։
Неопла́тный ած. անվճար, անվճարելի։
Неопра́вданный ած. չարդարացած։
Неопра́вдываемый ած. անարդարանալի, չարդարացուող։
Неопредѣлённо մ. անորոշակի, անորոշ կերպով։
Неопредѣлённость գ. է. անորոշութիւն։
Неопредѣлённый ած. անորոշ, տարտամ || աներևոյթ։
Неопредѣли́мость գ. է. անորոշելի լինելը։
Неопредѣли́мый ած. անորոշելի։
Неопредѣли́тельно մ. անորոշակի։
Неопредѣли́тельность գ. է. անորոշելի լինելը։
Неопредѣли́тельный ած. անորոշելի։
Неопроверга́емый ած. անհերքելի։
Неопровержи́мо մ. անհերքելի կերպով։
Неопровержи́мость գ. է. անհերքելի լինելը։
Неопровержи́мый ած. անհերքելի։
Неопря́тно մ. անմաքրութեամբ, անմաքուր։
Неопря́тность գ. է. անմաքրութիւն։
Неопря́тный ած. անմաքուր, անմաքրասէր, փնթի։
Нео́пытность գ. է. անփորձութիւն, համբակութիւն, անընտելութիւն։
Нео́пытный ած. անփորձ, համբակ, անհմուտ, անընտել, թերահմուտ, թերավարժ, տհաս։
Неоргани́ческій ած. անգործարանական։
Неосвѣщённый ած. անլոյս, չլուսավառած, չվառած։
Неосла́бно մ. անդադար, անխոնջ, առանց թուլանալու։
Неосла́бность գ. է. անընդհատ աշխատութիւն։
Неосла́бный ած. անդուլ, անընդհատ։
Неосмотри́тельно մ. անշրջանկատ կերպով։
Неосмотри́тельность գ. է. անշրջանկատ լինելը։
Неосмотри́тельный ած. անշրջանկատ։
Неосновáтельно մ. առանց հիման, անհիմն կերպով, առանց հիմունքի։
Неоснова́тельность գ. է. անհիմնաւորութիւն, անհաստատութիւն։
Неоснова́тельный ած. անհիմն, անհաստատ, յողդողդ։
Неоспари́мо մ. անվիճելի, առանց վիճելու։
Неоспори́мость գ. է. անվիճելի լինելը, անհերքելի լինելը։
Неоспори́мый ած. անվիճելի, անժխտելի, անհերքելի։
Неоста́рокъ գ. ա. միջահասակ, միջին հասակով (մարդ)։
Неосторо́жно մ. անզգուշութեամբ, անզգուշաբար, անզգոյշ կերպով։
Неосторо́жность գ. է. անզգուշութիւն։
Неосторо́жный ած. անզգոյշ։
Неосуществи́мый ած. անիրագործելի, անկատարելի։
Неосѣдлый ած. անթամբ, չթամբած։
Неосяза́емость գ. է. անշօշափելի լինելը։
Неосяза́емый ած. անշօշափելի։
Неотверга́емый ած. անհերքելի, անմերժելի, անժխտելի։
Неотврати́мый ած. անխորշելի, անխուսափելի։
Неотвѣданный ած. չփորձած, համը չառած։
Неотвя́зчивость տ. **Безотвя́зность.**
Неотвя́зчивый տ. **Безотвя́зный.**
Неотёсанный ած. անտաշ, կոպիտ։
Неотклони́мый, неотклóнный ած. անխուսափելի, անխորշելի, անհրաժեշտ։
Нéоткуда մ. ոչ մի տեղից, ոչ մէկ տեղից։

Неотло́жный ած. *անյետաձգելի։*
Неотлу́чно մ. *անբացակայ, առանց բացակայելու, առանց հեռանալու։*
Неотлу́чность գ. ի. *անբացակայութիւն, անբացակայելի լինելը, շարունակ ներկայութիւն։*
Неотлу́чный ած. *անբաժան, յարակից։*
Неотмѣ́нный տ. **Безотмѣ́нный.**
Неотмѣня́емость գ. ի. *անդարձութիւն, անփոփոխութիւն։*
Неотмѣня́емый ած. *անդարձ, անփոփոխելի։*
Неотрази́мый ած. *անխոցելի։*
Неотрица́емый ած. *անհերքելի, անժխտելի։*
Неотрѣша́емость, —ши́мость գ. ի. *անխախտականութիւն։*
Неотрѣша́емый, —ши́мый ած. *անխախտական։*
Неотсту́пно մ. *թախանձանօք։*
Неотсту́пность գ. ի. *թախանձանք։*
Неотсту́пный ած. *թախանձիչ, թախանձական։*
Неотхо́дность գ. ի. *անբացակայութիւն, շարունակ ներկայութիւն։*
Неотхо́дный ած. *անբաժան, չհեռացող։*
Неотчужда́емость գ. ի. *անօտարացելութիւն, անվաճառելիութիւն։*
Неотчужда́емый ած. *անօտարացու, անվաճառելի։*
Неотъе́млемость գ. ի. *անբառնալի լինելը։*
Неотъе́млемый, неотъёмный ած. *անբառնալի։*
Неохо́та գ. ի. *անյօժարութիւն, ցանկութիւն չունենալը։*
Неохо́тно մ. *ակամայ, դժկամակութեամբ։*
Неофи́тъ գ. ա. *նորահաւատ։*
Неофиціа́льно մ. *անպաշտօն կերպով, անպաշտօնապէս։*
Неофиціа́льный ած. *անպաշտօնական, անպաշտօն։*
Неоцѣне́нно մ. *անգին։*
Неоцѣне́нный ած. *անգին, խիստ թանկագին։*
Неощути́тельный ած. *անզգալի։*
Непа́мятній տ. **Безпа́мятный.**
Непомятозло́бивый ած. *անյիշաչար։*
Непомятозло́біе գ. չ. *անյիշաչարութիւն։*
Непарнопери́стый ած. *անզուգափետուր։*
Непа́рный ած. *անզոյգ, տարազոյգ, կենտ, կոճատ։*
Непереводи́мый ած. *անթարգմանելի || անփոխանցելի։*
Непереходя́щій ած. *անանցանելի։*
Непла́вкій ած. *անհալ, չհալուող։*
Неплатёжъ գ. ա. *չվճարելը, ոչ հատուցում։*
Неплате́льщикъ գ. ա. *չվճարող, չհատուցանող։*
Неплóдіе գ. չ. **—дность** գ. ի. *անպտղաբերութիւն։*
Непло́дный, —доро́дный ած. *անպտղաբեր։*
Непло́тный ած. *անօսր, նօսր։*
Непобѣди́мо մ. *անյաղթելի կերպով։*
Непобѣди́мость գ. ի. *անպարտելիութիւն, անպարտութիւն, անյաղթելի լինելը։*
Непобѣди́мый ած. *անպարտելի, անյաղթելի, մշտայաղթ, անընկճելի, աննկուն։*
Непова́дный ած. *չզգուող։*
Непови́нно տ. **Неви́нно.**
Непови́нность տ. **Неви́нность.**
Непови́нный տ. **Неви́нный.**
Неповинове́ніе գ. չ. *անհնազանդութիւն։*
Неповоро́тливо մ. *դանդաղաշարժ, դըժուարաշարժ։*
Неповоро́тливость գ. ի. *դանդաղաշարժութիւն։*
Неповоро́тливый ած. *դանդաղաշարժ,*

ծանրաշարժ, դժուարաշարժ։

Непогóда գ. ի. մըրկարեր եղանակ, անձրեւային եղանակ, վատ եղանակ։

Непогóдливый ած. վատ, փոթորկալի (եղանակ)։

Непогребённый ած. անթաղ։

Непогрѣши́мо մ. անսխալ։

Непогрѣши́мость գ. ի. անսխալականութիւն, անմեղանչականութիւն։

Непогрѣши́мый ած. անսխալական։

Непогрѣши́тельно մ. անսխալ, անվրէպ։

Непогреши́тельный ած. անմեղանչական, անսխալական։

Неподалёку մ. մօտ, ոչ հեռու։

Неподатнóй ած. հարկազատ, ապահարկ։

Неподви́жно մ. անշարժ, անշարժ կերպով ‖ անթարթ։

Неподви́жность գ. ի. անշարժութիւն։

Неподви́жный ած. անշարժ, անշարժելի ‖ անթարթ։

Неподвѣдомственность գ. ի. չ՚ենթարկուած լինելը։

Неподвѣдомственный ած. չ՚ենթարկուած։

Неподдѣльность գ. ի. անպաճուճութիւն, անխառնութիւն։

Неподдѣльный ած. անպաճոյճ, անխառն, զուտ։

Неподкýпность գ. ի. անկաշառելիութիւն, անկաշառ լինելը։

Неподкýпный ած. անկաշառելի։

Неподлежáніе գ. չ. չ՚ենթարկուելը։

Неподражáемо մ. աննմանելի, անհամեմատ։

Неподражáемость գ. ի. աննմանելիութիւն, անհամեմատութիւն։

Неподражáемый ած. աննմանելի, անհամեմատելի։

Неподстýпный ած. անմատչելի, անմերձենալի։

Неподсýдность գ. ի. դատի անենթարկելի լինելը։

Неподсýдный ած. անենթարկելի դատաստանի, դատաստանի չըվերաբերող։

Неподходя́щій ած. անյարմար։

Непозволи́тельно մ. ապօրինապէս, աններելի կերպով։

Непозволи́тельный ած. աններելի, արգելուած, չըհրամայուած։

Непокóйный ած. անհանգիստ։

Непоколеби́мо մ. անյողդողդ, անսասան, անդրդուելի, հաստատ կերպով։

Непоколеби́мость գ. ի. անսասանութիւն, անշարժութիւն, անդրդուելի լինելը։

Непоколеби́мый ած. անդրդուելի, անյողդողդ, անսասան, անվրդով, անշարժ, հաստատ։

Непокóрность, գ. ի., **непокóрство** գ. չ. անհնազանդութիւն, ըմբոստութիւն։

Непокóрный ած. անհնազանդ, ըմբոստ։

Непокровéнный ած. բաց, անծածկ, անծածկոյթ, անսքօղ, չըծածկած։

Непокры́тый ած. բաց, անծածկ, անսքօղ։ **Съ непокры́тою головóю**—գըլխաբաց։

Непóлно մ. թերի, կիսատ, թերակատար։

Неполнотá գ. ի. թերութիւն։

Непóльный ած. թերի, կիսատ, անկատար, թերակատար։

Непомѣ́рно մ. չափազանց։

Непомѣ́рность գ. ի. չափազանցութիւն։

Непомѣ́рный ած. չափազանց։

Непоня́тливость գ. ի. անհասկացողութիւն։

Непоня́тливый ած. անհասկացող, անմտասուր, դմբօ ‖ անիմանալի, անըմբռնելի, անհասկանալի։

Непоня́тно մ. անհասկանալի կերպով։

Непоня́тность գ. ի. անըմբռնելիութիւն, անհասկանալի լինելը, խրթնութիւն։

Непоня́тный ած. անհասկանալի, անըմբռնելի, խրթին։

Непоправи́мый ած. անուղղելի, աննորոգելի։

Непоро́чно մ. անարատութեամբ, անբծութեամբ։

Непоро́чность գ. ի. անարատութիւն, անմեղութիւն, անբծութիւն։

Непоро́чный ած. անարատ, անմեղ, անբիծ, անապական։

Непоря́докъ տ. **Безпоря́докъ.**

Непоря́дочность տ. **Безпоря́дочность.**

Непоря́дочный տ. **Безпоря́дочный.**

Непо́сиденъ տ. **Непосѣ́дъ.**

Непослуша́ніе գ. չ., **непослу́шливость** գ. ի. անհնազանդութիւն, չլսելը, ականջ չ'անելը։

Непослу́шный, непослу́шливый ած. անհնազանդ, անխրատ, անխրատելի, ըմբոստ, անսաստ, խլաբարոյ, չլսող։

Непослѣ́довательно մ. անհետեւողաբար։

Непослѣ́довательность գ. ի. անհետեւողութիւն, անհետեւութիւն։

Непослѣ́довательный ած. անպատեհ, անհետեւող, անյաջորդական, փոփոխական, փոփոխամիտ։

Непосре́дственно մ. անմիջապէս։

Непосре́дственность գ. ի. անմիջականութիւն։

Непосре́дственный ած. անմիջական, ուղղակի։

Непостижи́мо մ. անհասանելի, անիմանալի։

Непостижи́мость գ. ի. անհասանելիութիւն, անըմբռնելիութիւն, անիմանալիութիւն, անիմացութիւն։

Непостижи́мый, непости́жный ած. անհասանելի, անըմբռնելի, անիմանալի, անգիտելի։

Непостоя́нникъ գ. ա., **—нница** գ. ի. փոփոխամիտ մարդ, անհաստատ բընաւորութեան տէր։

Непостоя́нничать բ. չ. անհաստատ կերպով վարուել։

Непостоя́нно մ. անհաստատաբար, ոչ միշտ։

Непостоя́нный ած. անհաստատ, անկայուն, դիւրափոխ, փոփոխական || || փոփոխամիտ։

Непостоя́нство գ. չ. անհաստատութիւն || փոփոխամտութիւն, անկայունութիւն։

Непостоя́нствовать տ. **Непостоя́нничать.**

Непосты́дный ած. անամօթ։

Непосѣ́дъ գ. ա., **—сѣ́дка** գ. ի. անհանգիստ մարդ, մի տեղում երկար նստել չկարող։

Непотре́бникъ գ. ա. անառակ, խառնագնաց մարդ։

Непотре́бница գ. ի. պոռնիկ, անառակ կին։

Непотре́бно մ. անառակութեամբ։

Непотре́бный ած. անպէտք, անպիտան || || պոռնիկ, անառակ։

Непотре́бство գ. չ. անպիտանութիւն || անառակութիւն, պոռնկութիւն։

Непотре́бствовать բ. չ. անպիտանութիւն անել || անառակութիւն անել, պոռնկութիւն անել։

Непохва́льно մ. անգովելի կերպով։

Непхва́льный ած. անգովական, անգովելի, ոչ արժանի գովելու։

Непоче́мъ տ. **Нипочёмъ.**

Не́почемъ մ. հարկաւոր չէ։

Непочте́ніе գ. չ., **—ти́тельность** գ. ի. անյարգանք, անպատուութիւն։

Непочти́тельно մ. առանց յարգանքի, անպատիւ կերպով։

Непочти́тельный ած. անյարգական, անմեծար, անպատիւ։

Не́почто մ. իզուր տեղը, ոչինչի համար։

Непра́вда գ. ի. ստութիւն, խաբէութիւն, անճշմարտութիւն, անարդարութիւն, անիրաւութիւն։

Неправди́вый ած. անուղիղ, սուտ, կեղծ։

Неправдоподо́біе գ. չ. անճշմարտանմանութիւն։

Неправдоподо́бный ած. անճշմարտանման, անհաւանական։

Непра́ведно մ. անիրաւաբար, ապօրինաբար։

Непра́ведность գ. ի. անիրաւութիւն, անօրէնութիւն, ապօրէնութիւն։

Непра́ведный ած. անիրաւ, ապօրէն, անօրէն, անարդար, մեղաւոր։

Непра́вильно մ. անկանոն կերպով, անիրաւացի, ոչ ուղիղ, սխալ։

Непра́вильность գ. ի. անկանոնութիւն, սխալութիւն։

Непра́вильный ած. անկանոն, պարականոն, անկերպարան, անկարգ || սխալոտ, անուղիղ, սխալ։

Непра́во մ. անարդարութեամբ, անիրաւութեամբ։

Непра́вость, неправота́ գ. ի. անիրաւութիւն, ապօրէնութիւն || յանցաւորութիւն, մեղք։

Непра́вый ած. անիրաւ, անարդար, մեղաւոր։

Непредви́дѣнный ած. աննախատեսելի, անգուշակելի, անգուշակ։

Непредусмотри́тельность գ. ի. աննախատեսութիւն, անզգուշաւորութիւն։

Непредусмотри́тельный ած. աննախատեսելի, անզգուշաւոր։

Непрекло́нно մ. անողոքելի կերպով։

Непрекло́нность գ. ի. անողոքելի լինելը, անկորանալի լինելը։

Непрекло́нный ած. անընկճելի, անդրդուելի, անկորանալի, անողոքելի։

Непрело́жно մ. անփոփոխելի կերպով։

Непрело́жность գ. ի. անփոփոխելի լինելը. անխուսափելի լինելը։

Непрело́жный ած. անփոփոխելի, անխուսափելի։

Непремѣнно մ. անշուշտ, անպատճառ։

Непремѣнность գ. ի. անփոփոխ լինելը։

Непремѣнный ած. անշուշտ, անփոփոխ։

Непреобри́мость տ. **Необори́мость.**

Непреобори́мый տ. **Необори́мый.**

Непреодоли́мо մ. անպարտելի, անյաղթելի։

Непреодоли́мость գ. ի. անպարտելիութիւն, անյաղթելի լինելը։

Непреодоли́мый ած. անյաղթելի, անպարտելի, անընկճելի, աննկուն։

Непреры́вный ած. անընդհատ, անդադար, յարատև, շարունակ։

Непреста́нный ած. շարունակ, առանց կանգնելու։

Непривы́клый ած. անսովոր, անընտել։

Непривы́чка գ. ի. անսովորութիւն, անընտելութիւն։

Непривы́чный ած. անսովոր։

Неприго́дный ած. անպէտք։

Неприглаше́нный ած. անկոչ, անհրաւէր։

Неприго́же ձ. գ. ռմկ. անվայել է, անվայելուչ է։

Неприго́жество, неприго́жство գ. չ. տգեղութիւն։

Неприго́жій ած. տգեղ։

Непризна́тельность գ. ի. ապերախտութիւն։

Непризна́тельный ած. ապերախտ, ապաշնորհ։

Неприкоснове́нно մ. անմերձենալի, անմատչելի։

Неприкоснове́нность գ. ի. անմատչելիութիւն || անհաղորդակցութիւն։

Неприкоснове́нный ած. անհպելի, անմատչելի, զերծ։

Неприли́чіе գ. չ., **неприли́чность** գ. ի. անպատշաճութիւն, անվայելչութիւն։

Неприли́чно մ. անպատշաճութեամբ, անպատշաճ կերպով։

Неприли́чность գ. ի. անպատշաճութիւն, անպատեհութիւն։

Неприли́чный ած. անպատշաճ, անպա-

տեհ, անվայել, անտեղի։
Непримири́мо մ. անհաշտ, անհաշտ կերպով։
Непримири́мость գ. ի. անհաշտութիւն։
Непримири́мый ած. անհաշտ, անհաշտելի։
Непримѣ́тно տ. **Незамѣ́тно.**
Непримѣ́тный տ. **Незамѣ́тный.**
Непринужде́нно մ. անբռնադատ, ինքնայորդոր, ինքնայօժար, ազատաբար, համարձակ, դիւրութեամբ։
Непринужде́нность գ. ի. համարձակութիւն, անբռնադատութիւն, ազատութիւն, դիւրութիւն։
Непринужде́нный ած. համարձակ, անբռնադատ, ինքնայորդոր, ինքնայօժար, ազատ։
Неприня́тіе գ. չ. չ'ընդունելը։
Непристо́йно տ. **Непривли́чно.**
Непристо́йность տ. **Неприли́чность.**
Непристо́йный տ. **Неприли́чный.**
Непристу́пно մ. անմատչելի կերպով։
Непристу́пность գ. ի. անմատչելի լինելը, անմերձենալի լինելը, անառիկ լինելը։
Непристу́пный ած. անմատչելի, անմերձենալի, անմատոյց, դժուարամատոյց, անառիկ։
Непрису́тственный ած. ոչ պաշտօնական, ոչ ծառայական, անպաշտօն, ծառայութիւնից ազատ։
Непритво́рно մ. անկեղծութեամբ, միամտութեամբ։
Непритво́рный ած. անկեղծ, աննենգ, միամիտ։
Неприча́стность գ. ի. անմասնակցութիւն, անհաղորդակցութիւն։
Неприча́стный ած. անմասն, անմասնակից, անհաղորդ, անկցորդ։
Непріе́млемый ած. անընդունելի։
Непрія́зненно մ. թշնամաբար։
Непрія́зненность ած. թշնամի, չարակամ։
Непрія́знь գ. ի. թշնամութիւն, ատելութիւն։
Непрія́тель գ. ա., **—льница** գ. ի. թշնամի, ոսոխ։
Непрія́тельски մ. թշնամօրէն, թշնամաբար, թշնամու պէս։
Непрія́тельскій ած. թշնամական, թշնամու։
Непрія́тно մ. և բ. անախորժ կերպով || անախորժ է։
Непрія́тность գ. ի. տհաճութիւն, անբաւականութիւն։
Непрія́тный ած. անհաճոյ, անախորժ, անախորժելի, ատելի։
Непробу́дный ած. անզարթնելի։ — **сонъ**—անյարիր քուն։
Непрово́дникъ գ. ա. անհաղորդիչ, չհաղորդող (նիւթ եւայլն)։
Непродолжи́тельность գ. ի. կարճատեւութիւն, սակաւատեւութիւն։
Непродолжи́тельный ած. կարճատեւ, սակաւատեւ։
Непрозра́чность գ. ի. անթափանցելիութիւն, անթափանցութիւն։
Непрозра́чный ած. անթափանցիկ, անթափանց։
Непроизводи́тельный ած. անպտղաբեր, ապարդիւն։
Непроизводи́тельность գ. ի. անպտղաբերութիւն, ապարդիւնութիւն։
Непроизво́льно մ. ակամայ, ակամայ կերպով։
Непроизво́льный ած. ակամայ, հակառակ կամքի։
Непромока́емость գ. ի. չթրջուելը, խոնաւութիւն չ'անցկացնելը։
Непромока́емый ած. ջրախիտ, խոնաւութիւն չ'անցկացնող։
Непроница́емость գ. ի. անթափանցելիութիւն, անթափանցականութիւն։
Непроница́емый ած. անթափանցելի, անանցանելի։

Непрости́тельно մ. աններելի, աններելի կերպով։

Непрости́тельный ած. աններելի։

Непротёка գ. ի. չըծծող (թուղթ) || չըթափուող գետ (ծովի կամ լճի մէջ)։

Непроходи́мость գ. ի. անանցանելիութիւն, դժուարագնաց լինելը։

Непроходи́мый ած. անանց, անանցանելի, դժուարակոխ, դժուարագնաց, անկոխ, անգնալի, անգնաց, անարահետ, անշաւիղ։

Непрохо́дность տ. **Непроходи́мость.**

Непрохо́дный տ. **Непроходи́мый.**

Непро́чно մ. անհաստատ, անհիմն (կերպով)։

Непро́чность գ. ի. անհաստատութիւն, անկայունութիւն։

Непро́чный ած. անհաստատ, անհիմն || չըդիմացող, դիւրամաշ։

Непроѣздный, непроѣзжій ած. անանցանելի, դժուարանցանելի (կառքով, սայլով եւայլն)։

Нептуни́змъ գ. ա. տեսութիւն ալեբեր կազմութեան երկրի, տեսութիւն ջրանիստ կազմութեան երկրի || պոսիդոնական կազմութիւն։

Нера́венство գ. չ. անհաւասարութիւն։

Неравносторо́нній ած. անհաւասարակողմ (եռանկիւնի եւայլն)։

Неравноуго́льный ած. անհաւասարանկիւն (եռանկիւնի եւայլն)։

Нера́вный ած. անհաւասար, տարբեր։

Неради́вецъ գ. ա., **—вица** գ. ի. անփոյթ, անհոգ (մարդ)։

Неради́во մ. անհոգութեամբ, անփութութեամբ։

Неради́вость գ. ի. անհոգութիւն, անփութութիւն։

Неради́вый ած. անհոգ, անփոյթ, ծըրջերգ, անուշադիր, գործատեաց։

Нерадѣніе գ. չ. անհոգութիւն, անփութութիւն, անտեսութիւն, անուշադրութիւն։

Нерадѣть բ. չ. անփոյթ մնալ, անհոգ լինել։

Неразбо́рчиво մ. անխտրաբար, անընտրողութեամբ || անընթեռնելի։

Неразбо́рчивость գ. ի. անխտրութիւն, անընտրողութիւն || անընթեռնելիութիւն։

Неразбо́рчивый ած. անխտիր, անընտրող || անընթեռնելի։

Неразви́тость գ. ի. անզարգացողութիւն, զարգացման պակասութիւն։

Неразви́тый ած. անզարգացած։

Неразвя́зность գ. ի. անճարպիկութիւն, անշնորհքութիւն, անյաջողակութիւն, դանդաղութիւն։

Неразвя́зный ած. դանդաղ, անշնորհ, անյաջողակ։

Неразвя́зчивость գ. ի. զզուեցուցիչ բընաւորութիւն։

Неразвя́зчивый ած. զզուեցնող, կպչող։

Неразга́данный ած. անգուշակելի, անբացատրելի։

Неразгово́рчивый ած. սակաւախօս, լռիկ։

Нераздѣли́мость գ. ի. անբաժանականութիւն, անբաժանելի լինելը։

Нераздѣли́мый ած. անբաժանելի։

Нераздѣльно մ. անբաժանաբար, անբաժան կերպով, ամբողջութեամբ։

Нераздѣльность գ. ի. անբաժանութիւն, անբաժան լինելը։

Нераздѣльный ած. անբաժան, անզատ, անբաժին, ամբողջ։

Неразлу́чно մ. անանջատելի կերպով, անբաժանաբար, անբաժան։

Неразлу́чность գ. ի. անանջատելի լինելը։

Неразлу́чный ած. անանջատ, անբաժան, չըհեռացող։

Неразмѣнный ած. անփոփոխելի, անփոխանակելի, չըմանրացուող, չըխուրդուող։

Неразруши́мо մ. անքատելի կերպով։
Неразруши́мость գ. ի. անքակտութիւն, անքակտելի լինելը։
Неразруши́мый ած. անքակտելի, անքակ։
Неразры́вно մ. անխզելի, անխզելի կերպով, անքակ։
Неразры́вность գ. ի. անխզելի լինելը։
Неразры́вный ած. անխզելի, անքակ, անքակտելի։
Неразрѣзно́й ած. անկտրելի։
Неразрѣши́мость գ. ի. անլուծութիւն, անլուծանելի լինելը։
Неразрѣши́мый ած. անլուծանելի, անվճռելի ‖ աններելի, անթոյլատրելի։
Неразсуди́тельность տ. **Безразсу́дность.**
Неразсуди́тельный տ. **Безразсу́дный.**
Неразсу́дливость տ. **Безразсу́дность.**
Неразсу́дливый տ. **Безразсу́дный.**
Неразсу́дность տ. **Безразсу́дность.**
Неразсу́дный տ. **Безразсу́дный.**
Неразу́міе գ. չ. խելքի պակասութիւն, խոհեմութեան պակասութիւն, անխոհեմութիւն, անխելքութիւն։
Неразу́мный ած. անխոհեմ, անխելք, անհանճար։
Нера́зъ, не разъ մ. շատ անգամ, քանիցս, քանի անգամ։
Нераска́янно մ. առանց զղջալու։
Нераска́янность գ. ի. անապաշխարութիւն, անապաշաւութիւն, չզղջալը։
Нераска́янный ած. անապաշաւ, անզեղջ, անզղջ, չապաշխարող։
Нераскрыва́ющійся ած. **(плодъ)** անինքնաբաց (պտուղ)։
Нерасположе́ніе գ. չ. տհաճութիւն, ատելութիւն։
Нерасположёный ած. տհաճ։
Нераспоряди́тельность գ. ի. անկառավարութիւն։
Нераспоряди́тельный ած. անկառավար։
Нераствори́мость գ. ի. անլուծութիւն, անլուծանելի լինելը։
Нераствори́мый ած. անլուծանելի, չլուծուող, անհալ։
Нерастре́скающійся ած. **(плодъ)**—անինքնաբաց (պտուղ)։
Нерасторо́пно մ. դանդաղաշարժ, յամր։
Нерасторо́пность գ. ի. դանդաղաշարժութիւն։
Нерасторо́пный ած. դանդաղաշարժ։
Нерасчётливо մ. անհաշիւ կերպով։
Нерасчётливость գ. ի. անհաշիւ լինելը։
Нерасчётливый ած. անհաշիւ։
Нераче́ніе տ. **Нерадѣніе.**
Нерачи́вость տ. **Неради́вость.**
Нерачи́вый տ. **Неради́вый.**
Нерва́ція գ. ի. նեարդերի դասաւորութիւն։
Нерви́ческій ած. ջղային, ջղաձգական։ **—ная горя́чка**—ջղային տենդ։
Не́рвный ած. նեարդի, ջղի ‖ ջղային, ջղական, նեարդային։ **—ная систе́ма**—նեարդային համակարգութիւն։ **—ные узлы́**—ջղային հանգոյցներ։ **—ная болѣзнь**—ջղացաւ, ջղախտ։
Нервало́гія գ. ի. ջղաբանութիւն, նեարդաբանութիւն։
Нервъ գ. ա. նեարդ, ջիղ։ **— бе́дренный**—ազդրանեարդ։ **— блокови́дный**—ճախրկային նեարդ։ **— блужда́ющій**—թափառական ն.։ **— двига́тельный**—շարժիչ ն.։ **—дви́жущій глазъ**—ակնաշարժ ն., աչքը շարժող ն.։ **— зри́тельный**—տեսութեան ն.։ **— крыльцо́вый**—անութանեարդ։ **— лицево́й**—երեսաց ն.։ **— лучево́й**—ծղանեարդ։ **— локтево́й**—արմնկանեարդ։ **— обоня́тельный**—հոտառութեան ն.։ **— отводя́щій**—ակնադարձ ն.։ **— подъязы́чный**—լեզուաջիղ, ստորլեզուեայ ն.։ **— прибавочный**—յաւելեալ նեարդ։

— **слуховой**—*լսողութեան նեարդ*։ —**чувствительный**—*զգայողութեան նեարդ*։ — **языкоглоточный**—*լեզուակոկորդային ն.*։ — **сѣдалищный**—*ամօլանեարդ*։ — **язычный**—*լեզուանեարդ*։

Нерето́ *գ. չ.* *ձուկ բռնելու քթոց*։

Неро́бкій *ած.* *համարձակ, անվախ*։

Неро́вно *մ.* *անհաւասար կերպով, անհարթ*։

Неро́вность *գ. ի.* *անհարթութիւն* || || *դերբուկ, խորուփիք*։

Неро́вный *ած.* *անհարթ, անհաւասար*։

Неро́вня *գ. ը.* *անհաւասար ընկեր*։

Не́рпа *գ. ի.* *փոկ. կ.*։

Не́рповый *ած.* *փոկի*։

Нерпя́тина *գ. ի.* *փոկի միս*։

Нерпя́чій *տ.* **Не́рповый.**

Нерукотворе́нный *ած.* *անձեռակերտ, անձեռագործ, անարուեստ*։

Неруши́мо *մ.* *անքակ, անխախտ, անքակտելի կերպով*։

Неруши́мость *գ. ի.* *անքակտելիութիւն*։

Неруши́мый *ած.* *անքակտելի, անխախուտ, անխախտ, անխախտելի*։

Нерѣдко, не рѣдко *մ.* *ոչ սակաւ, ստէպ, յաճախ, բազմիցս, շատ անգամ*։

Нерѣше́нный *ած.* *անվճիռ, անորոշ*։

Нерѣши́мость *գ. ի.* *անվճռելիութիւն, վարանում, անվստահութիւն, երկմըտութիւն*։

Нерѣши́мый *ած.* *անվճռելի, անվստահ*։

Нерѣши́тельно *մ.* *երկմտօրէն, անվըճռական կերպով*։

Нерѣши́тельность *գ. ի.* *անվճռականութիւն, երկմտութիւն* || *տարակուսութիւն, վարանք*։

Нерѣши́тельный *ած.* *անվճռական, վարանամիտ, տատանուող*։

Нера́ха *գ. ը.* *փնթի, անմաքրասէր (մարդ)*։

Нера́шество *գ. չ.*, **нера́шливость** *գ. ի.* *փնթիութիւն, անմաքրասիրութիւն*։

Нера́шливо *մ.* *փնթի կերպով, կեղտոտ*։

Нера́шливость *տ.* **Нера́шество.**

Нера́шливый *ած.* *փնթի, կեղտոտ, աղտոտ*։

Несбы́точность *գ. ի.* *անկարելիութիւն, անհնարինութիւն*։

Несбы́точный *ած.* *անկարելի, անհնարին*։

Несвоевре́менно *մ.* *անժամանակ, տարադէպ, անպատեհ*։

Несвоевре́менность *գ. ի.* *տարադիպութիւն, անպատեհութիւն, անժամանակ լինելը*։

Несвоевре́менный *ած.* *անժամանակ, տարադէպ, անպատեհ*։

Несво́йственный *ած.* *պիտակ, օտար*։

Несвѣдущій *ած.* *անուս, անտեղեակ, անիրազէկ, տգէտ*։

Несвя́зица *գ. ի.* *յիմար բան, անկապ խօսք* || *տգիտութիւն*։

Несвя́зно *մ.* *անկապ, շփոթ կերպով*։

Несвя́зность *գ. ի.* *անկապակցութիւն, անկապութիւն, անկապ լինելը*։

Несвя́зный *ած.* *անկապ, անկապելի*։

Несгора́емость *գ. ւ.* *չ'այրուող, անայրելի լինելը*։

Несгора́емый *ած.* *անայրելի, անկէզ, չ'այրուող*։

Несгово́рчивость *գ. ի.* *դժուարահաւան, շուտ չըհամոզուող* || *սակաւախօս բնաւորութիւն, չըխօսկանութիւն*։

Несгово́рчивый *ած.* *դժուարահաւան, դժուար համոզուող* || *սակաւախօս, չըխօսկան*։

Несго́да *գ. ի.*, **несго́діе** *գ. չ.* *անյաջող տարի* || *ժ. դժբախտութիւն*։

Несе́ніе *գ. չ.* *տանելը, բերելը*։

Несжима́емость *գ. ի.* *անճնշականութիւն*։

Несжима́емый *ած.* *անճնշական, անճնշելի*։

Несказа́нно *մ.* *անասելի, անպատմելի,*

անասելի կերպով։

Несказа́нный ած. անասելի, անպատմելի։

Нескла́дица գ. ի. անյիմաստ խօսքեր, անկապ խօսքեր։

Нескла́дно տ. **Несвя́зно.**

Нескла́дность տ. **Несвя́зность.**

Нескла́дный տ. **Несвя́зный.**

Несклоня́емость գ. ի. անհոլովելի լինելը։

Несклоня́емый ած. անհոլով, անհոլովելի։

Неско́ро, не ско́ро մ. յուշ, ոչ վաղ։

Нескро́мно մ. անհամեստութեամբ, անպարկեշտութեամբ։

Нескро́мность գ. ի. անհամեստութիւն, անպարկեշտութիւն։

Нескро́мный ած. անխոհրդապահ, անհամեստ, անպարկեշտ, լկտի։

Не́слухъ գ. ա. անհնազանդ, ականջ չ՚անող, քառականջ։

Несль́ıханно մ. անօրինակ, չըտեսնուած, չըլսուած կերպով։

Несль́ıханный ած. չըլսուած, անօրինակ, անլուր, նորահրաշ։

Несль́ıшный ած. անլսելի, ցածր։

Несмотря́, не смотря́ на մ. չընայելով։

Несмы́сленность տ. **Безсмы́сленность.**

Несмы́сленный տ. **Безсмы́сленный.**

Несмѣня́емость գ. ի. անփոփոխելիութիւն, անփոփոխելի լինելը։

Несмѣня́емый ած. անփոփոխելի, անխախտելի, անխախտական։

Несмѣ́тно մ. անթիւ, անհամար։

Несмѣ́тность գ. ի. անթիւ բազմութիւն, անհամար լինելը։

Несмѣ́тный ած. անթիւ, անհամար։

Несно́сно մ. անտանելի կերպով։

Несно́сность գ. ի. անտանելիութիւն, անտանելի լինելը։

Несно́сный ած. անտանելի, ձանձրալի, անհանդուրժելի։

Несоблюде́ніе գ. չ. չըպահելը, չըպահպանելը, չըհետեւելը։

Несоверше́нно մ. անկատար կերպով, ոչ բոլորովին։

Несовершеннолѣ́тный ած. անչափահաս։

Несоверше́нный ած. թերի, անկատար, թերակատար։

Несоверше́нство գ. չ. թերակատարութիւն, թերութիւն, պակասութիւն։

Несовмѣ́стность գ. ի. անմիասնականութիւն։

Несовмѣ́стный ած. անմիասնական, անմիակաց։

Несогла́сіе գ. չ., **несогла́сица** գ. ի. անհամաձայնութիւն, անմիաբանութիւն, հակառակութիւն։

Несогла́сно մ. անհամաձայն, անմիաբանութեամբ, անհամաձայնութեամբ։

Несогла́сность գ. ի. անհամաձայնութիւն, անհամաձայն լինելը։

Несогла́сный ած. անհամաձայն, անհաւան, անյօժար, անմիաբան։

Несоглаше́ніе գ. չ. չըհամաձայնելը, համաձայն չըլինելը։

Несоизмѣри́мость գ. ի. անհամաչափութիւն, այլաչափութիւն, անչափակից լինելը, անչափելի լինելը։

Несоизмѣри́мый ած. անչափակից, անհամաչափ, այլաչափ, անչափելի։

Несокруши́мость գ. ի. անխորտակելի լինելը։

Несокруши́мый ած. անխորտակելի, անընկճելի։

Не́солоно մ. քիչ աղած, անհամ։

Несомни́тельно, несомнѣ́нно մ. աներկբայ, անտարակոյս, ստուգիւ։

Несомни́тельность, несомнѣ́нность գ. ի. աներկբայութիւն, անկասկածելի լինելը, ստուգութիւն, հաստատ լինելը։

Несомни́тельный, несомнѣ́нный ած. աներկբայելի, անկասկածելի, ստոյգ, հաւաստի, հաստատուն, աներկմիտ, անտարակոյս, անստերիւր։

Несообра́зность գ. ի. *անպատեհութիւն, անտեղի լինելը։*

Несообра́зный ած. *անտեղի, անպատեհ։*

Несоразмѣ́рно մ. *անհամեմատ։*

Несоразмѣ́рность գ. ի. *անչափակցութիւն, անհամեմատութիւն։*

Несоразмѣ́рный ած. *անչափակից, անհամեմատ։*

Несостоя́ніе, գ. չ., **—я́тельность** գ. ի. *անկարողութիւն (վճարելու), սնանկութիւն։*

Несостоя́тельный ած. *սնանկ, անկարող վճարելու։*

Несподру́чный ած. *անյարմար, անօգուտ, ձեռք չբռնող։*

Неспори́ть բ. չ., **—ся** բ. ա. *օգուտ չըտալ, անպէտք լինել։*

Неспо́ро մ. *անօգուտ։*

Неспо́рый ած. *անօգուտ, անշահ, քիչ օգուտ տուող։*

Неспосо́бность գ. ի. *անընդունակութիւն ‖ անկարութիւն։*

Неспосо́бный ած. *անընդունակ ‖ անկար։*

Несправедли́во մ. *անարդարութեամբ, յանիրաւի։*

Несправедли́вость գ. ի. *անարդարութիւն, անիրաւութիւն։*

Несправедли́вый ած. *անարդար, անարդարադատ, անիրաւացի։*

Неспѣ́лость գ. ի. *տհասութիւն, խակութիւն, ժուռութիւն։*

Неспѣ́лый ած. *տհաս, խակ, ժուռ։*

Неспя́чекъ գ. ա. *անմեռուկ, փրփրեմ. բ։*

Несравне́нно մ. *անհամեմատ։*

Несра́вненный ած. *անհամեմատ, անզուգական, անբաղդատ, չնաշխարհիկ։*

Несро́дный ած. *անբնական։*

Нестарѣ́лка գ. ի. *անթառամ. բ.։*

Нестерпи́мо մ. *անտանելի, անտանելի կերպով։*

Нестерпи́мость գ. ի. *անտանելիութիւն, անտանելի լինելը։*

Нестерпи́мый ած. *անտանելի։*

Нести́ բ. ն. *տանել, բերել, կրել, ածել, կատարել, վարել ‖ ածել (ձու) ‖* ‖ **—ся** բ. ն. *բերուել, տարուել, կրուել փախչել, արշաւել, սլանալ։*

Нестроево́й ած. *գնդից դուրս, կարգերից դուրս։*

Нестро́йно մ. *անկարգ կերպով, խառն 'ի խուռն։*

Нестро́йность գ. ի. *անկարգաւորութիւն, խառնակութիւն։*

Нестро́йный ած. *անկարգ, խառն, խեղաթիւր։*

Несудохо́дный ած. *աննաւագնաց, անյարմար նաւագնացութեան։*

Несура́зный ած. *անկարգ, խառն, տըգեղ, կոպիտ, անտաշ։*

Несу́шка գ. ի. *ածան հաւ։*

Несуществова́ніе գ. չ. **(завѣщанія)** *անգոյութիւն (կտակի եւայլն)։*

Несхо́дно մ. *զանազան կերպով, այլազան։*

Несхо́дность գ. ի. *զանազանութիւն, տարբերութիւն, աննմանութիւն, այլազանութիւն։*

Несхо́дный ած. *զանազան, այլազան, տարբեր։*

Несхо́дство տ. **Несхо́дность.**

Несча́стіе գ. չ. *դժբախտութիւն, անբախտութիւն ‖ ձախորդութիւն, արկածք, աղէտք, չարիք ‖ թշուառութիւն, վատաբախտութիւն։*

Несча́стливо մ. *անյաջողութեամբ, անյաջող կերպով։*

Несча́стливый տ. **Несча́стный.**

Несча́стно մ. *դժբախտութեամբ, անյաջողութեամբ։*

Несча́стный ած. *դժբախտ, անբախտ, հէք, չուառ, թշուառ, թշուառական, եղկելի, ողորմելի, վատաբախտ, տարաբախտ, ապերջանիկ։*

Несча́стная գ. ի. *թշուառուհի։*

Несчётный ած. *անհամար, անթիւ։*
Несъѣдóмый ած. *չուտուող, անկեր։*
Несѣдáленъ տ. Акáѳистъ.
Нетвёрдо մ. *թոյլ, թոյլ կերպով։*
Нетвёрдный ած. *թոյլ, դողդոջուն։*
Нетéль գ. ի. *երինջ։*
Нетерпи́мость գ. ի. *անթոյլատրութիւն, անհամբերողութիւն։* **Духъ нетерпи́мости**—*աններողականութիւն։*
Нетерпѣли́во մ. *անհամբերութեամբ։*
Нетерпѣли́вость գ. ի. *անհամբեր բնաւորութիւն։*
Нетерпѣли́вый ած. *անհամբեր, անժոյժ, երագասիրտ։*
Нетерпѣ́ніе գ. չ. *անհամբերութիւն, փափագ։*
Нетёсъ գ. ա. *անտաշ քարեր։*
Нетлѣ́ніе գ. չ., **нетлѣ́нность** գ. ի. *անփտութիւն, անթառամութիւն, անապականութիւն, անեղծականութիւն։*
Нетлѣ́нно մ. *անապականութեամբ։*
Нетлѣ́нный ած. *անփուտ, անփտելի, անփտական, անեղծ, աննեխ, անապական || յաւերժական, մշտնջենական, անթառամ, անթարշամ, անխամրելի։*
Нетóкмо, нетóлько մ. *ոչ միայն։*
Нéтопырь գ. ա. *թռչող շուն, չղջիկան. կ.։*
Нетóчно մ. *անճշտութեամբ։*
Нетóчность գ. ի. *անճշտութիւն։*
Нетóчный ած. *անճիշտ։*
Нетрéзво մ. *հարբած, հարբած դրութեամբ։*
Нетрéзвость գ. ի. *հարբածութիւն, հարբեցողութիւն։*
Нетрéзвый ած. *հարբած, հարբեցող։*
Нетрóнь-меня́ գ. ի. *ամփոփուկ, պատկառուկ, կուէզ. բ.։*
Неуважéніе տ. Непочтéніе.
Неуважи́тельно տ. Непочти́тельно.
Неуважи́тельность տ. Непочти́тельность.

Неувядáемый ած. *անթառամ, անթարշամ, անթառամելի, անխամրելի, յարադալար։*
Неугáсаемый տ. Неугáсимый.
Неугаси́мо մ. *անշիջանելի։*
Неугаси́мость գ. ի. *անշէջութիւն, անշիջանելի լինելը։*
Неугаси́мый ած. *անշիջանելի, անշէջ, չըմարող։*
Неугомóнно մ. *անհանգիստ, առանց դադրելու || շփոթուելով, խռովելով։*
Неугомóнность գ. ի. *խռովայոյզ, շփոթարկու (բնաւորութիւն) || անհանգիստ բնաւորութիւն։*
Неугомóнный ած. *խռովայոյզ, շփոթարկու, անհանգիստ։*
Неугомóнь գ. ա. *անզսպելի մարդ։*
Неудáлый ած. *դանդաղ, ծոյլ || վատ, անարգ։*
Нéудаль գ. ի. *ծուլութիւն || վատ բան։*
Неудáча գ. ի. *անյաջողութիւն, ձախողանք։*
Неудáчливо, неудáчно մ. *անյաջողութեամբ, ձախողակի, անյաջող կերպով։*
Неудáчливый տ. Неудáчный.
Неудáчность տ. Неудáча.
Неудáчный ած. *անյաջող, ձախողակ։*
Неудержи́мо մ. *անզուսպ։*
Неудержи́мый ած. *անզսպելի, անսանձահարելի։*
Неудóбно մ. *անյարմար, անյարմարութեամբ։*
Неудóбность գ. ի. *անյարմարութիւն։*
Неудóбный ած. *անյարմար, դժպատեհ։* **— для и́гры**—*անխաղալի, աներգելի, անյարմար խաղալու կամ երգելու։*
Неудобовари́мый ած. *դժուարամարսելի։*
Неудобоизбѣ́жный ած. *դժուար խուսափելի։*
Неудобопоня́тно մ. *դժուարահասկանալի։*
Неудобопоня́тность գ. ի. *դժուարա-*

հասկանալի լինելը։

Неудобопонятный ած. դժուարահասկանալի։

Неудобопостижимый ած. դժուարահաս։

Неудобопроходимый ած. դժուարանցանելի։

Неудоборѣшимый ած. դժուարալոյծ։

Неудоботерпимый ած. դժուարատար։

Неудобство տ. **Неудобность.**

Неудовольствіе գ. չ. անբաւականութիւն, տհաճութիւն ‖ ցաւ, վիշտ։

Неужели մ. միթէ։ — **это правда**—միթէ այդ ուղիղ է։

Неуживчивость գ. ի. անհամբոյր բնաւորութիւն։

Неуживчивый ած. անհամբոյր։

Неужли, неужто տ. **Неужели.**

Неуклонно մ. անփոփոխ, առանց շեղուելու, հաստատուն կերպով։

Неуклонный ած. առանց շեղուելու, հաստատուն։

Неуклончивый ած. անողոքելի, անընկճելի։

Неуклюже մ. անշնորհքութեամբ։

Неуклюжесть գ. ի. անշնորհքութիւն ‖ անճոռնութիւն։

Неуклюжій ած. անշնորհք ‖ անճոռնի։

Неукоризненно մ. անպարսաւ։

Неукоризненность գ. ի. անպարսաւութիւն։

Неукоризненный ած. անպարսաւ, անբամբաս։

Неукоснительно մ. անյապաղ, անյետաձգելի կերպով։

Неукоснительность գ. ի. անյետաձգութիւն, անյապաղութիւն։

Неукоснительный ած. անյապաղ, անյետաձգելի։

Неукротимо մ. անզուսպ, անզուսպ կերպով։

Неукротимость գ. ի. անզսպութիւն, անզսպելի լինելը, խստերախութիւն։

Неукротимый ած. անզուսպ, անզսպելի, անսանձ, սանձարձակ, աննուաճելի, խստերախ, չըզսպուող։

Неукъ գ. ա. անուսումն, տգէտ ‖ չըլծուած արջառ, հօրթ։

Неуловимый ած. անըմբռնելի (մտքով)։

Неумойка տ. **Неумывка.**

Неумолимо մ. անգթաբար, անողորմաբար։

Неумолимость գ. ի. անգթութիւն, խստասրտութիւն։

Неумолимый ած. անողոքելի, անգութ, անողորմ, խստասիրտ, անգորով։

Неумолкно մ. անլռելի, անլռաբար, անլուռ, անդադար, առանց լռելու։

Неумолкный ած. անլռելի, անլուռ, անդադար։

Неумолчно տ. **Неумолкно.**

Неумолчный տ. **Неумолкный.**

Неумывка գ. ը. անհանգիստ, չըյօգնող (մարդ)։

Неумытность գ. ի. անաչառութիւն, ուղղադատ բնաւորութիւն։

Неумытный ած. անաչառ, ուղղադատ, ազնիւ։

Неумышленно մ. անմտաբար, առանց դիտաւորութեան։

Неумышленность գ. ի. դիտաւորութիւն չ'ունենալը։

Неумышленный ած. առանց դիտաւորութեան։

Неумѣлый ած. անշնորհ, անհմուտ։

Неумѣніе գ. չ. անգիտութիւն, անհմըտութիւն։

Неумѣренно մ. անչափաւոր կերպով, անժուժկալութեամբ։

Неумѣренность գ. ի. անչափաւորութիւն, անժուժկալութիւն։

Неумѣренный ած. անչափաւոր, անժուժկալ։

Неумѣстно մ. անտեղի, անպատեհ։

Неумѣстность գ. ի. անպատեհութիւն,

անտեղի լինելը։

Неумѣстный ած. անտեղի, անպատեհ, անյարմար։

Неупла́та գ. ի. չվճարելը։

Неупотреби́тельность գ. ի. անգործածական լինելը, անգործադրական լինելը։

Неупотреби́тельный ած. անգործածական, անգործադրական, անսովոր։

Неупотребле́ніе գ. չ. չգործածելը, անգործադրութիւն։

Неуправи́мый ած. անկառավարելի։

Неупроси́мость տ. **Неумоли́мость.**

Неупроси́мый տ. **Неумоли́мый.**

Неуравни́тельность գ. ի. անհաւասար բաժանում։

Неура́внительный ած. անհաւասարելի։

Неурожа́й գ. ա. անբերութիւն, անպտղաբերութիւն ‖ անպտղաբեր տարի։

Неурожа́йный ած. անբեր, անպտղաբեր, երաշտ։

Неуро́чный ած. անսովոր։

Неуря́дица գ. ի. անկարգութիւն, խառնակութիւն։

Неуря́дливо մ. կեղտոտ։

Неуря́дливость գ. ի. կեղտոտութիւն։

Неуря́дливый ած. կեղտոտ։

Неуслу́жливый ած. տմարդի, անշնորհ։

Неуспѣхъ գ. ա. անյաջողութիւն, ձախորդութիւն։

Неуспѣ́шно տ. **Безуспѣ́шно.**

Неуспѣ́шный տ. **Безуспѣ́шный.**

Неусто́й գ. ա., **неусто́йка** գ. ի. անհաստատութիւն (խօսքի) ‖ պայմանադրժում, դրժելը (պայմանի) ‖ ‖ տուգանք։

Неусто́йчивый ած. անկայուն։ **—вое равновѣ́сіе**—անկայուն հաւասարակշռութիւն։

Неустраши́мо մ. անվեհերութեամբ, աներկիւղ։

Неустраши́мость գ. ի. անվեհերութիւն, աներկիւղութիւն։

Неустраши́мый ած. անվեհեր, անվախ, աներկիւղ, քաջասիրտ, սրտոտ։

Неустро́енный ած. անկարգ ‖ խառն։

Неустро́йство գ. չ. անկարգութիւն, կարգուկանոնի պակասութիւն, խառնակութիւն։

Неусту́пчиво մ. յամառութեամբ, առանց զիջանելու։

Неутсу́пчивость գ. ի. յամառութիւն, կամակորութիւն, չզիջանելը։

Неусту́пчивый ած. յամառ, կամակոր, չզիջանող։

Неусы́пно մ. անխոնջ, անդադրում, անընդհատ։

Неусы́пность գ. ի. անխոնջութիւն, աչալրջութիւն։

Неусы́пный ած. անդադար, անխոնջ, անվաստակ, անքուն, աչալուրջ։

Неутоли́мый ած. անյագ, ծարաւը չը կտրող։

Неутоми́мо մ. անխոնջ, անդադրում։

Неутоми́мость գ. ի. անխոնջութիւն, անդադարութիւն, ժրութիւն։

Неутоми́мый ած. անխոնջ, անձանձրոյթ, անդադար, անվաստակ, ժիր։

Неутрализова́ть տ. **Нейтрализова́ть.**

Неутралите́тъ տ. **Нейтралите́тъ.**

Наутра́льный տ. **Нейтра́льный.**

Неутѣшимо տ. **Неутѣшно.**

Неутѣши́мый տ. **Неутѣшный.**

Неутѣ́шно մ. անմխիթարութեամբ, անսփոփ։

Неутѣшность գ. ի. անմխիթարութիւն, անմխիթար լինելը։

Неутѣшный ած. անմխիթար, անսփոփ։

Неучёность գ. ի. անուսումնութիւն, տգիտութիւն։

Неучёный ած. անուսում, անուս տգէտ, համբակ։

Неуче́нье գ. չ. տգիտութիւն։

Неучти́вецъ գ. ա., **—вица** գ. ի. ան-

քաղաքավարի (մարդ, կին)։
Неучти́во մ. անքաղաքավարութեամբ, անմարդութեամբ։
Неучти́вость գ. ի. անքաղաքավարութիւն, անմարդութիւն։
Неучти́вый ած. անքաղաքավարի, անքաղաքավար։
Не́учъ գ. ա. անուսումն, տգէտ, անտաշ, կոպիտ (մարդ)։
Не́учь գ. ի. անտաշ կնիկ, կոպիտ կնիկ։
Неуязви́мый, неуя́звляемый ած. անխոցելի, անվիրելի։
Нефо́рменный ած. տձեւ, հակառակ ընդունուած ձեւի։
Не́форощь գ. ի. եղեւին խոտ. բ.։
Нефри́товый ած. երիկամնատապի։
Нефри́тъ գ. ա. երիկամնատապ։
Нефронтово́й տ. **Нестроево́й.**
Нефть գ. ի. նաւթ, նօթ, քարաձիւթ։
Нефтяно́й ած. նաւթային || նաւթի։
Нехожде́ніе գ. չ. երկար բացակայութիւն, երթեւեկութիւն չանելը։
Нехоро́шій ած. վատ։
Нехорошо́ մ. վատ։
Нехотѣ́ніе գ. չ. չկամութիւն, դժկամակութիւն, չկամենալը։
Не́хотя մ. ակամայ, հակառակ կամքի։
Не́христь, не́кресть գ. ը. ժ. անհաւատ, հեթանոս։
Нечá́янно մ. պատահմամբ, յանկարծակի։
Нечá́янность գ. ի. պատահական լինելը, յանկարծակի կամ անակնկալ լինելը։
Нечá́янный ած. յանկարծակի, պատահական, անակնկալ, անսպասելի, անկարծելի, անգուման։
Нечеловѣ́ческій ած. գերմարդկային։
Нечёса գ. ը. վատ սանդրուած, վատ գզուած։
Нечести́вецъ գ. ա., **—ти́вица** գ. ի. ամբարիշտ (մարդ, կին)։
Нечести́во մ. ամբարշտութեամբ, անիրաւութեամբ։
Нечести́вый ած. ամբարիշտ, անիրաւ, անօրէն, անհաւատ, պիղծ։
Нече́стіе գ. չ. ամբարշտութիւն, անօրէնութիւն, անիրաւութիւն։
Нече́стно մ. անազնւութեամբ, խարդախութեամբ։
Нече́стность գ. ի. անազնւութիւն, խարդախութիւն։
Нече́стный ած. անազնիւ, խարդախ։
Нечётка տ. **Не́четъ.**
Нечёткій ած. անընթեռնլի, դժուար կարդալու, վատ գրուած։
Нечётко մ. վատ, դժուար ընթերցանելի։
Нечётный ած. կենտ, կոճատ։
Не́четъ գ. ա. կենտ, կոճատ, փարտ (թիւ)։
Нечи́сто մ. անմաքուր, անմաքրութեամբ։
Нечистопло́тно մ. անմաքրասիրութեամբ։
Нечистопло́тность գ. ի. անմաքրասիրութիւն։
Нечистопло́тный ած. անմաքրասէր։
Нечи́стотá գ. ի. անմաքրութիւն, աղտ։
Нечистый ած. անմաքուր, անզուտ, խառնակ, աղտոտ։
Не́чисть գ. ի. անմաքրութիւն || կաշու անմաքրութիւն (քոր, բոր եայլն) || անմաքուր ժողովուրդ։
Нечувстви́тельно մ. անզգալի կերպով, անզգալաբար։
Нечувстви́тельность գ. ի. անզգայութիւն, խստասրտութիւն։
Нечувстви́тельный ած. անզգայ, անզգալի || խստասիրտ, անգութ։
Нешто́ ժ. մ. թող։
Не́што ժ. տ. **Ра́звѣ.**
Нещá́дно մ. անխնայ, անխնայ կերպով, անգթութեամբ։

Нещáдный ած. անխնայ, անողորմ, անգութ։

Неявка գ. ի. աններկայութիւն, չներկայանալը։ — въ судъ—դատապանցութիւն։

Неявочный ած. չներկայացրած։

Неявственно տ. **Невнятно.**

Неявственный տ. **Невнятный.**

Неядовитый ած. անթոյն, թոյն չ'ունեցող։

Неясно մ. նսեմ, մթին, խրթին, մութ կերպով։

Неясность գ. ի. նսեմութիւն, աղօտութիւն, խրթնութիւն։

Неясный ած. նսեմ, աղօտ, մթին, խրթին։

Неясыть գ. ի. աղոցկտուց. թ.։

Ни շ. ոչ, մի, և։

Нива գ. ի. դաշտավայր, մարգագետին || արտ։

Нивелирный ած. հարթաչափական։

Нивелированіе գ. չ. հարթաչափութիւն, մակասաւորութիւն։

Нивелировать բ. ն. հարթաչափել։ **—ся** բ. ա. հարթաչափուել։

Нивелировка գ. ի. հարթաչափութիւն, մակասաւորութիւն։

Нивелировщикъ, нивелиръ գ. ա. հարթաչափի մարդ։

Ниворосль գ. ի. հասակաւոր բոյս, արտի բոյս։

Нивѣсть մ. չըգիտեմ թէ ինչ։

Нивяный ած. մարգագետնի || արտի։

Нигва գ. ի. աւազի լու (միջատ)։

Нигдѣ մ. ոչ մի տեղ։

Нигелла գ. ի. արջնդեղ, սեւասոնխ. բ.։

Нигилизмъ գ. ա. ոչնչականութիւն, ոչութիւն։

Нигилистъ գ. ա. ոչնչական։

Нижайше մ. ամենախոնարհաբար։

Нижайшій ած. ամենախոնարհ։

Нижé շ. և ոչ, ոչ։

Ниже մ. ցածագոյն, աւելի ցածր։

Нижеизложенный ած. ներքոյգրեալ։

Нижеизъяснённый ած. ներքոյ բացատրեալ։

Нижеименованный ած. ներքոյիշեալ։

Нижеозначенный ած. ներքոյ նշանակեալ։

Нижеподписавшійся ած. ներքոյստորագրեալ։

Нижепоименованный ած. ներքոյանուանեալ։

Нижеприведённый ած. ներքեւում յառաջ բերուած։

Нижеречённый, нижесказанный ած. ներքոյասացեալ։

Нижеслѣдующее ած. և գ. չ. հետեւեալը։ **—щій** ած. հետեւեալ։

Нижепомянутый ած. ներքոյիշեալ։

Нижный ած. ներքեւի, ստորին։

Низальный ած. շարելու։

Низаніе գ. չ. շարելը։

Низанье գ. չ. շարան մարգարտի, շարոց։

Низанный ած. շարուած (մարգարիտ եայլն)։

Низать, низывать բ. ն. շարել (մարգարիտ եայլն) **—ся** բ. ա. շարուել (մարգարիտ եայլն)։

Низведéніе գ. չ. ստորացնելը, իջեցնելը, ցածրացնելը || գահավէժ անելը։

Низведённый ած. իջեցրած, ցածցրած, իջեցրած։

Низвергать, низвергнуть բ. ն. գահավէժ անել, վայր ձգել։ **—ся** բ. ա. գահավէժ լինել։

Низверженный, низвергнутый ած. գահավէժ, ստորանկեալ։

Низвергъ գ. ա. մոմի չեչ (հալելուց յետոյ)։

Низверженіе գ. չ. ցածր քցելը, ցածր գլորելը, գահավիժելը։

Низвести տ. **Низводить.**

Низвлекать, низвлечь բ. ն. դէպի ցածր քարշել։ **—ся** բ. ա. ցածր քարշուել։

Низвлечённый ած. ցածր քարշուած։

Низводи́тель գ. ա. ներքնաքարշ մկանուն։

Низводи́ть, низвести́ բ. ն. վայրածել, ցածրացնել, ցածր քարշել, իջեցնել։ **—ся** բ. ա. վայրածուել, ցածրացուել, իջեցուել։

Ни́зенькій տ. **Ни́зкій.**

Низе́нько, низёхонько տ. **Ни́зко.**

Низина́ գ. ի. ցածրավայր, ցածրանիստ տեղ։

Ни́зить բ. ն. ցածրացնել։ **—ся** բ. ա. ցածրացուել։

Ни́зкій ած. ցածր, փոքրահասակ ‖ ստոր, ցածր, ստորաքարշ, փոքրոգի, յետնորդ, նուաստ, նուաստաբոյր, անարգամիտ ‖ ‖ թաւ։ — **го́лосъ,—тонъ**—բամբ (ձայն)։

Ни́зко մ. ցածր, ցածրութեամբ, ցածութեամբ։

Низкова́тый ած. ցածրաւուն, փոքր ինչ ցածր։

Низкопокло́нливо մ. խոնարհութեամբ, նուաստութեամբ։

Низкопокло́нливость գ. ի. չափազանց խոնարհող բնաւորութիւն, նուաստաբարոյութիւն, ցածրահոգութիւն։

Низкопокло́нливый, —ло́нный ած. չափազանց խոնարհող, նուաստ։

Низкопокло́нникъ գ. ա. նուաստացող, երկրպագող։

Низкопро́бный ած. թերակշիռ, ցածր պրօբանի։

Низкоство́льный ած. ցածրաբուն (ծառ)։

Ни́зкость գ. ի. ցածութիւն, ցածրալի լինելը ‖ նուաստութիւն, ցածրահոգութիւն, գետնաքարշութիւն ‖ թաւութիւն (ձայնի)։ — **про́бы**—թերակշռութիւն (դրամի և այլն)։

Низлага́ть, низложи́ть բ. ն. քակել, ձգել, քցել, վայր գլորել, գահավիժել ‖ յաղթել, յաղթահարել։ **—ся** բ. ա. գահավիժուել ‖ յաղթահարուել։

Низлива́ть, низлія́ть, низли́ть բ. ն. թափել, վայր վազեցնել ‖ տռաքուել, ուղարկուել (երկնքից)։ **—ся** բ. ա. թափուել ‖ տռաքուել։

Низлія́нный ած. թափուած ‖ տռաքուած։

Низложе́ніе գ. չ. վայր ձգելը ‖ գահավիժելը ‖ յաղթահարելը։

Низло́женный ած. վայր ձգուած ‖ գահավէժ ‖ յաղթահարուած։

Ни́зменность գ. ի. ցածրավայր, ցածրանիստ տեղ։

Ни́зменный ած. ցածրանիստ, ցածր։

Ни́зовый ած. գետաբերանի մօտ։

Низо́вье գ. չ. գետաբերանի կողմ։

Низойти́ տ. **Нисходи́ть.**

Ни́зомъ մ. տակով, կռնակով ‖ ձայնը ցածրացնելով։

Ни́зость տ. **Ни́зкость.**

Низри́нутый ած. վայր գլորած.

Низрѣва́ть, низри́нуть բ. ն. վայր թափել, վայր գլորել։ **—ся** բ. ա. վայր գլորուել։

Низше́ствіе գ. չ. իջնելը, ցածր գալը, ցածր իջնելը։

Ни́зшій ած. ամենացածր։

Низъ գ. ա. տակ, տակի մաս։

Низь գ. ի. ցածր տեղ ‖ շարած թել, շարան։

Нижнече́люстный ած. կզակի։ **—ная кость**—ներքին ծնօտի ոսկոր։

Никако́й ած. ո՛չ ոք, ոչ մէկ։

Ника́къ մ. ոչ մի կերպով ‖ ամենևին, բնաւ, ո՛չ երբէք, ամենևին ո՛չ։

Ни́ккелевый ած. նիկկէլի ‖ նիկկէլէ, նիկկէլից շինած։

Ни́ккель, ни́кель գ. ա. նիկկէլ (մետաղ)։

Ни́кнуть բ. չ. իջնել, ցածրանալ, վայր ընկնել։

Никогда́ մ. ո՛չ երբէք, ո՛չ մի ժամանակ, ամենևին, բնաւ։

Нико́имъ о́бразомъ մ. ո՛չ մի կերպով։

Николи́ տ. **Никогда́.**

Никто́ դ. ոչ ոք, մի՛ ոք։
Никоти́нъ գ. ա. բնանիկոթ, ծխախոտիտ (քիմ. մարմին)։
Никото́рый ած. ոչ ոք։
Никуда́ մ. ոչ մի տեղ ‖ առ ոչինչ։
Нима́ло մ. ամենևին, ոչ սակաւ։
Ни́мфа գ. ի. յաւերժահարսն։
Нимфе́я գ. ի. կոկոռ, հարսնամատն, նունուփար, սմբուլ. բ.։
Нимфома́нія գ. ի. նաժշտամոլութիւն։
Нiотку́да, ниотко́лѣ, ниотку́ду մ. ոչ մի տեղից, ոչ մի կողմից։
Нипочёмъ մ. ոչ մի բան չ՚արժող, ոչինչ գնով, առանց արժէք, ձրի ‖ ոչ մի բան։
Нипо́что մ. անօգուտ տեղը։
Ниско́лько մ. ոչ երբէք, ամենևին։
Ниспада́ть, ниспа́сть բ. չ. վայր ընկնել, կործանել (գետնի վրայ)։
Ниспаде́ніе գ. չ. վայր ընկնելը, կործանում։
Ниспа́сть տ. **Ниспада́ть.**
Ниспосла́ніе գ. չ. ցածր կամ ներքև ուղարկելը, վայրառաքում։
Ниспо́сланный ած. երկնառաք, երկնատուր։
Ниспосы́лать, ниспосла́ть բ. ն. ցածր ուղարկել, վայրառաքել, առաքել ՚ի վերուստ։ **—ся** բ. ա. վայրառաքուել։
Ниспроверга́ть, ниспрове́ргнуть բ. ն. թափել, կործանել, վայր գլորել, ցածր գլորել։
Ниспроверже́нный, ниспрове́ргнутый ած. կործանած, ցածր գլորուած, վայր գլորած։
Ниспроверже́ніе գ. չ. կործանելը, ցածր գլորելը, վայր ձգելը։
Ниспуска́ть տ. **Спуска́ть.**
Нисходи́ть, низойти́ բ. չ. իջնել, ցածր իջնել։
Нисходя́щій ած. ցածրացող, իջնող ‖ ‖ նուազող, նուազուն։
Нисхожде́ніе գ. չ. վայրէջք, խոնարհումն (աստղերի)։
Нита́къ нися́къ մ. ոչ այսպէս և ոչ այնպէս։
Нита́мъ нися́мъ մ. ոչ այստեղ և ոչ այնտեղ։
Нитеви́дный, нитеобра́зный ած. թելաձև, թելանման։
Ни́тка, ни́точка գ. ի. թել, դերձան, թեռ ‖ շարոց, շարան։
Ни́точникъ գ. ա., **ни́точница** գ. ի. թելավաճառ, թել ծախող, պէզճի, ղազազ։
Ни́точный ած. թելծախողի։
Нитроглицери́нъ գ. ա. բորաքացցունի (քիմ. բաղ.)։
Ни́тчатый ած. թելի ‖ թելէ, թելից շինած։
Нить գ. ի. թել, թեռ, դերձան ‖ աղուամազ։ — **морска́я**—ծովաբոյս։ — **у тычи́нки**—մանրաթել, շաղամաթ (առէջքի)։ — **сѣмя́нная**—սերմնոր։
Нитя́никъ գ. ա. թելեղէն գործուած։
Ни́тяный ած. թելեղէն։
Ницъ մ. երեսի վրայ, բերանքսիվէր։
Ничко́мъ մ. երեսանկեալ, երեսի վրայ։
Ничто́ դ. ոչինչ։
Ничто́жество գ. չ. ոչնչութիւն։
Ничто́жить տ. **Уничтожа́ть.**
Ничто́жность գ. ի. ոչնչութիւն, չնչինութիւն, ոչինչ լինելը։
Ничто́жный ած. ոչինչ, չնչին, փանաքի։
Ничу́ть մ. ամենևին, ոչինչ։
Ни́ша գ. ի., **нишъ** գ. ա. որմախորշ։
Нишкну́ть բ. չ. խօսք չ՚ասել, լռել։
Ни́што մ. ոչինչ։
Нища́ть, об— բ. չ. աղքատանալ, աղքատ դառնալ։ **—ся** բ. ա. ինքն իրան աղքատացնել։
Ни́щая ած. և գ. ի. աղքատ կին։
Нищебро́дъ գ. ա., **—дка** գ. ի. աղքատ, չքաւոր։

Нищенка *տ.* **Нищая.**
Нищенски *մ. աղքատի նման, աղքատի պէս։*
Нищенскій *ած. աղքատի, չքաւորի։*
Нищенство *գ. չ. աղքատութիւն, չքաւորութիւն։*
Нищенствовать, нищетствовать *բ. չ. աղքատութիւն անել, մուրալ։*
Нищета *գ. ի. աղքատութիւն, չքաւորութիւն, մուրողութիւն։*
Нищій *ած. և գ. ա. աղքատ, չքաւոր || մուրացիկ, մուրացկան, մուրացող։*
Ніобій *գ. ա. Նիօբիոն (քիմ. մրմ.)*
Но *շ. բայց, սակայն, այլ։*
Новелла *գ. ի. նորավէպ։*
Новенькій *ած. խիստ նոր, թամթազա։*
Новёхонекъ, новёшенокъ *գ. ա. խիստ նոր, բոլորովին նոր, նոփնոր, լափնոր։*
Новизна *գ. ի. նորութիւն։*
Новикъ *գ. ա. նորեկ, նորամուտ, նորընծայ (նոր սկսող պաշտօնեայ ևայլն)։*
Новина, новинка *գ. ի. հերկ, հերկ-այաղի || նուպար || նոր գործած կտաւ։*
Новица *գ. ի. նորընծայ (կոյս)։*
Новичёкъ *գ. ա. նորընծայ (կրօնաւոր) || || դեռակիրթ, թերակիրթ, թերավարժ, համբակ, թերահմուտ։*
Новобранецъ *գ. ա. նոր զինուոր, դեռընտիր, զուգազ։*
Новобранный *ած. նոր տարուած (զինուորի)։*
Новобрачный, —чная *ած. և գ. նորապսակ, նորափեսայ, նորահարսն։*
Нововведеніе *գ. չ. նորաձևութիւն, նորամուտ սովորութիւն։*
Нововведимый *ած. նորամուտ։*
Новогодный *ած. նոր տարու, նոր տարւայ։*
Новозавѣтный *ած. նոր կտակարանի։*
Новоизбранный *ած. նորընտիր, նոր ընտրած։*
Новоизданный *ած. նորատիպ։*
Новоизобрѣтенный *ած. նորագիւտ, նորահնար։*
Новокрещенецъ *գ. ա.,* **—щенка** *գ. ի. նորակնունք, նոր մկրտուած։*
Новолуніе *գ. չ. լուսնանոր, նոր լուսին։*
Новомодно *մ. նորաձևութեամբ։*
Новомодный *ած. նորաձև։*
Новомѣсячіе *գ. չ. ամսամուտ, առաջին օր լուսնի։*
Новооткрытый *ած. նորագիւտ։*
Новопріѣжій *ած. և գ. ա. նորեկ։*
Новорожденный *ած. նորածին։*
Новоселенецъ, новоселъ,—лка *գ. նորաբնակ։*
Новоселье *գ. չ. նոր բնակարան։*
Новость *գ. ի. նորութիւն, նոր բան։*
Новотельная *ած.* **—корова—** *նոր ծնած կով։*
Новый *ած. նոր, նորօրինակ, նորանոր, թաժայ, թաժահ, թազա։*
Новь *գ. ի. նորութիւն || անմշակ երկիր || նոր հնձած ցորեն։*
Новѣйшій *ած. ամենանոր։*
Новѣть, по— *բ. չ. նորանալ, նորոգուել։*
Нога, ножка *գ. ի. ոտք, ոտիկ, տոտիկ || պատուանդան։* — **телячья—** *նուլիկ. բ.։*
Ногавка, —вочка *գ. ի. ոտնակապ (հաւի, բազէի ևայլն)։*
Ноголомъ *գ. ա. յօդացաւ, ոսկրացաւ։*
Ногоплодный *ած. կաթնապտուղ. բ.։*
Ноготки *գ. ա. յգ. վաղենեկ, վաղինակ, սատանի չանրայ. բ.։*
Ноготной, ногтевой *ած. եղունգի։*
Ноготь, ноготокъ *գ. ա. եղունգ։*
Ногтище *գ. չ. մեծ եղունգ։*
Ногтоѣда, ногтоѣдица *գ. ի. եղնգացաւ, մատնաշունչ։*
Ножёвка *գ. ի. ձեռքի սղոց (երկաթի ևայլն) || նրբասղոց (ծակերն և այլն կտրելու համար) || սղոցախեցի։*
Ножевникъ, ножевщикъ *գ. ա. դանակ շինող, բիչախչի։*

Ножёвщина գ. ի. դանակով կռիւ։
Ножёвый ած. դանակի։
Ножёнка գ. ի. ոտիկ։
Ножéнька, нóжечка գ. ի. ոտիկ, տոտիկ։
Нóжикъ տ. **Ножъ.**
Нóжичекъ տ. **Ножъ.**
Ножи́ща գ. ի. խոշոր ոտք, մեծ ոտք։
Ножи́ще գ. չ. մեծ դանակ։
Нóжка գ. ի. ոտիկ, փոքր ոտք, տոտիկ ‖ ‖ ոտք (բաժակի)։
Нóжницы գ. ի. յգ. մկրատ։
Ножны́ գ. ի. յգ. պատեան (սրի եայլն)։
Нóжный ած. ոտքի, ազդրի։
Ножъ —жикъ,—жичекъ գ. ա. դանակ, դաշնայ։ — **садóвый**—յատոց, հատոց, յատոցիկ։
Ноздревáтость գ. ի. ծակոտկէնութիւն։
Ноздревáтый ած. ծակոտկէն, ծակոտ, խոռոչաւոր։
Ноздревáтѣть բ. չ. ծակոտել, ծակոտկէն դառնալ։
Ноздри́на, —ри́нка գ. ի. ծակոտիք։
Ноздря́ գ. ի., **—ры** յգ. ռունգ, ռնգունք, ունչ, պինչ, պինջ, քթափողք, քթի ծակ, պնչերք։
Ноздрянóй ած. ռունգի, պնչերքի։
Нóленсъ—вóленсъ մ. կամայ-ակամայ, ուզես չ'ուզես։
Ноль տ. **Нуль.**
Нóликъ տ. **Нýликъ.**
Номенклатýра գ. ի. անուանակարգութիւն, անուանական ցուցակ, անուանագրութիւն, անուանակոչութիւն։
Нóмеръ գ. ա. համար, թիւ, թուահամար։
Номинáльно մ. անուամբ միայն։
Номинáльный ած. անուանական ‖ սովորական։ **—ная цѣнá**—սովորական գին։
Номоканóнъ գ. ա. օրինականոնք, կանոնագիրք։
Нóна գ. ի. իններորդ ժայն։
Нóніусъ գ. ա. մասնաչափ, մանրաչափ, նոնիուս (գործիք)։
Нóнче տ. **Ны́нче.**
Нóра գ. ի. բուն, որջ, ծակ։
Нордгáузенская ած. **кислотá**—Նորդհաուզէնի թթուուտ։
Нóрдный ած. հիւսիսային։
Нордъ գ. ա. հիւսիս։
Нордъ-вéстъ գ. ա. հիւսիսային արեւմուտ
Нордъ-óстъ գ. ա. հիւսիսային արեւելք։
Нори́стый ած. բազմածակ, բազմաբուն, բազմախորշ։
Нори́ца գ. ի. ձիու մէջքի խոց, եաղիր։
Нори́чникъ գ. ա. խոզատանձ. բ.։
Нори́ща տ. **Нóра.**
Нóрка գ. ի. բուն, բնիկ, ծակ ‖ Ամերիկայի աքիս. կ.։
Нóрма գ. ի. կանոն, օրինակ, չափ, կաղապար։
Нормáльный ած. կանոնաւոր, ուղիղ։ **—ное прáво**—բնական իրաւունք։ **—ное состоя́ніе**—կանոնաւոր վիճակ, բնական դրութիւն։
Нóрникъ գ. ա. բնից հանած աղուէսի ձագ։
Нарови́ть բ. ն. ուղղել ‖ սպասել յարմար ժամանակի։ **—ся** բ. ա. յարմարուել։
Нóровъ գ. ա. սովորութիւն, աղաթ։
Норóкъ գ. ա. դաշտամուկն։
Носáстый ած. մեծաքիթ, մեծքթանի։
Носáтикъ գ. ա. բաշխ, ուտիճ ցորենի, ցորենի ոջիլ։
Носáтный տ. **Носáстый.**
Носáчъ գ. ա. մեծաքիթ մարդ։
Нóсикъ գ. ա. քթիկ։
Носи́лки գ. ի. յգ. պատգարակ ‖ շալակ։
Носи́лочный ած. պատգարակի։
Носи́льный ած. տանելու, շալակելու։
Носи́льщикъ գ. ա. կրող, շալակող ‖ ‖ բեռնակիր։
Носи́ть, нáшивать բ. ն. տանել, բե-

րել, կրել, ածել || հագնել, գործ ածել, մաշել։ **—ся** բ. ա. տարուել || հագնուել, մաշուել։

Носи́ще գ. ա. ահագին քիթ։

Носки́ գ. ա. յգ. գուլպայ։

Но́скій ած. դիմացկուն, դիմացկան, դժուարամաշ || ձուածու, հաւկիթ ածող (հաւ)։

Но́скость գ. ի. դիմացկոտութիւն։

Носово́й ած. քթի։ **— плато́къ**—թաշկինակ, աղլուխ, քթի աղլուխ։

Носовщи́къ գ. ա. թիավար նաւախելի, նաւաստի։

Носогра́фія գ. ի. ախտագրութիւն, խոթագրութիւն։

Носо́къ գ. ա. քիթ (ամանի) || կտուց (թռչունի) || կիթ (ոտնամանի) || գուլպայ, բուճ։

Носоло́гія գ. ի. ախտաբանութիւն, խոթաբանութիւն։

Носоро́говый ած. ռնգեղջիւրի։

Носоро́гъ գ. ա. ռնգեղջիւր. կ.։

Иоста́льгія գ. ի. հայրենատենչութիւն։

Носъ, носо́къ գ. ա. քիթ, քինթ, քըթիկ || լեզու կամ բազուկ ցամաքի։

Нося́чій ած. գ. ա. շրջավաճառ, մանածող, չարչի։

Но́та գ. ի. երգանշան, երգախազ, ձայնանիշ, նօթա։

Нота́—бе́не (NS) գ. փոքրիկ նկատողութիւն։

Нотаріа́льный ած. նոտարի։

Нота́рій, —ріусъ գ. ա. նոտար։

Нота́ція գ. ի. յանդիմանութիւն։

Нотифика́ція գ. ի. յայտարարութիւն, ծանուցում։

Но́тный ած. երգանշանի։

Но́ты գ. ի. յգ. երգանշաններ || երաժշտութեան տետրակներ (երգանիշներով)։

Ночева́ть, за— բ. չ. գիշերել, քնել, օթել։

Ночёвье գ. չ., **ночёвка** գ. ի. գիշերելը։

Но́ченька տ. **Ночь.**

Ноче́сь մ. երէկ գիշեր։

Ноче́шный ած. գիշերուայ։

Ночле́гъ գ. ա. օթեւան, օթեվան, իջեւան, գիշերելու տեղ։

Ночле́жникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. գիշերող։

Ночле́жное ած. գիշերելու վարձ։

Ночле́жный ած. իջեւանի։

Ночнико́вый ած. կանթեղի, կանթելի։

Ночни́къ, —ничёкъ գ. ա. փոքրիկ կանթեղ, աշտանակ (գիշերուայ համար)։

Ночни́ца գ. ի. հիւանդապահ կին (գիշերուայ համար)։

Ночно́й ած. գիշերուան, գիշերային, գիշերական || մթնասէր։ **—чное живо́тное**—մթնասէր կենդանի։

Ночь գ. ի. գիշեր։

Ночь и день տ. **Стѣнница.**

Но́чью մ. գիշեր ժամանակ, գիշերը, գիշերին, գիշերով։

Но́ша գ. ի. բեռ, ծանրութիւն։

Ноша́къ գ. ա., **ноша́тый** ած. և գ. ա. քարկիր մշակ։

Ноше́ніе գ. չ. կրելը, տանելը։

Но́щно-де́нно մ. գիշեր և ցերեկ։

Ноя́брскій ած. նոյեմբերի, նոյեմբեր ամսուայ։

Ноя́брь գ. ա. նոյեմբեր, նոյեմբեր ամիս։

Нра́виться, по— բ. ա. հաճոյանալ, հաճելի լինել, ախորժել։

Нра́вный ած. բնաւորութեան։

Нравоописа́ніе գ. չ. կենցաղագրութիւն։

Нравоописа́тельный ած. կենցաղագրական։

Нравоуче́ніе գ. չ. յորդորակ, բարոյական խրատ || բարոյագիտութիւն։

Нравоучи́тель գ. ա. ուսուցիչ բարոյականի։

Нравоучи́тельный ած. խրատական, բարոյական։

Нра́вственно մ. բարոյապէս։

Нра́вственность գ. ի. բարոյականութիւն։

Нра́вственный ած. բարոյական։

Нравъ գ. ա. բարք, բնաւորութիւն։

Ну ձեղ. յետո՞յ || ահաւասիկ։

Нувели́стъ գ. ա. Նորավէպ գրող, վիպասան || լրապատում։

Нуди́тельный ած. պարտաւորական, ստիպողական։

Ну́дить բ. ն. ստիպել, պարտաւորել։

Нужда́ գ. ի. կարիք, կարօտութիւն, հարկ, հարկաւորութիւն, կարօտաբեկութիւն։

Нужда́ться բ. ա. կարիք զգալ, կարօտութիւն ունենալ։

Нужда́ющійся ած. կարօտող, կարօտաբեկ, կարիք զգացող։

Нужди́ца տ. **Нужда́.**

Ну́жде ձեղ. հնմպա։

Ну́жникъ, —ничекъ գ. ա. արտաքնոց, աղբանոց, աղբոց։

Ну́жный ած. կարեւոր, հարկաւոր, պիտանի, պէտքական, պիտանացու։

Ну́ка, ну́ко ձեղ. հապա։

Ну́кать, —кнуть բ. ն. սեղմել, հրել, ճնշել։

Нуль, ну́ликъ գ. ա. զէրօ, ոչինչ, անոտի բան, չնչին։

Нумера́ція գ. ի. թուարկութիւն։

Нумери́ть, нумерова́ть բ. ն. թուահամար գրել։

Нумеро́вка տ. **Нумера́ція.**

Ну́меръ գ. ա. թուահամար։

Нумизма́тика գ. ա. դրամագիտութիւն։

Нумизма́тикъ գ. ա. դրամագէտ։

Нумизмати́ческій ած. դրամագիտական || դրամագէտի։

Нунціату́ра գ. ի. փափական նուիրակի ապարանք։

Ну́нцій գ. ա. Նուիրակ (Հռովմայ փափին)։

Нута́ція գ. ի. Ճօճումն առանցքի (երկրագնտի եւայլն)։

Ну́те ձեղ. էհ։

Ну́тко տ. **Ну́ка.**

Ну́тникъ գ. ա., **—ница** գ. ի. զրզող, թելադրող։

Нутрево́й ած. Ներակեաց (որթն եւայլն)։

Ну́тренный տ. **Вну́тренный.**

Нутрепло́дникъ գ. ա. մակապատեան պտուղ || մէկ ամորձիքով (մարդ)։

Нутро́ տ. **Нутръ.**

Нутрозе́мный ած. միջերկրեայ, ստորերկրեայ։

Нутроме́ръ գ. ա. Ներքաչափ կարկին։

Нутръ, нутрь գ. մէջը, Ներսը, Ներքին մաս։

Нутряно́й ած. Ներսի, Ներքին, միջին։

Ны́нѣ, ны́ньче մ. այժմ, այսօր։

Ны́нѣшній ած. այժմեան, արդի։

Нырко́вый ած. սուզակի։

Нырну́ть բ. չ. սուզել, խորասուզուել (ջրի մէջ)։

Ныро́къ գ. ա. կլափ, սուզակ. թ.։

Ныря́ніе գ. չ. սուզելը, սկելը։

Ныря́ть, нырну́ть բ. չ. սուզել, սկել։

Ныть բ. չ. մարմաջել, Ճմլուել, տրորուել || տխրել։ **Сердце но́етъ**—սիրտ տրորվում է։

Нѣ́га գ. ի. փափկութիւն, քնքշութիւն, գգուանք, քնքշանք։

Нѣ́гдѣ մ. մի տեղ, մի որեւէ տեղ։

Нѣ́дро գ. չ. միջուկ։ **Въ нѣ́драхъ земли́**—երկրագնտի միջում։

Нѣ́женіе գ. չ. գգուանք, փայփայանք։

Нѣ́женка գ. ի. գգուած, փայփայուած (անձն)։

Нѣ́жить բ. ն. գգուել, փայփայել, փաղաքշել։ **—ся** բ. ա. փափկանալ։

Нѣ́женькій տ. **Нѣ́жный.**

Нѣ́жничать բ. չ. քնքշախօսել, փափկախօսել։

Нѣ́жно մ. քնքշութեամբ, մեղմութեամբ,

փափուկ, քնքուշ կերպով, գգուանօք ‖ ‖ նրբութեամբ։

Нѣ́жность գ. ի. քնքշութիւն, գգուանք, գորով, խանդ, փաղաքշանք։

Нѣ́жный ած. քնքուշ, փափուկ, փափկասուն, փափկասնոյց, փափկասնունդ, հեշտասուն, նազելի, գողտր, գողտրիկ, ազնիւ, չքնաղ ‖ գորովալի, գորովալիր, գորովագութ, կաթոգին ‖ զգայուն, դիւրազգաց ‖ նուրբ, փափուկ, նրբակազմ։

Нѣ́какій տ. **Нѣ́кій.**

Нѣ́каться ձ. բ. ա. հրաժարուել, բացասել։

Нѣ́кій ած. ոմն, ոք։

Нѣ́когда մ. երբեմն, վաղ, վաղ ժամանակ, էր երբեմն ‖ ժամանակը չ՚է։

Нѣ́который ած. ոմն, ոք, ինչ։

Нѣ́кто դ. ոմն, մի ոմն, մէկ մարդ։

Нѣ́куда մ. տեղ չըկայ։

Нѣ́мецъ գ. ա. գերմանացի։ **—цкій** ած. գերմանական ‖ գերմաներէն։ **—цкая рѣ́па**—շաղգամ. բ.։

Нѣ́мка գ. ի. գերմանուհի։

Нѣмо́й ած. համր, անլեզու։

Нѣморождённый ած. համրածին։

Нѣмота́ գ. ի. համրութիւն։

Нѣмо́тствовать բ. չ. համր մնալ, անխօս մնալ։

Нѣмты́рь, —ты́рка գ. համր, լալ (մարդ)։

Нѣ́мый ած. համր, լալ։

Нѣмѣ́ть, о— բ. չ. համրանալ, լեզուն կապ ընկնել, ընդարմանալ։

Нѣ́сколькій ած. միքանի։

Нѣ́сколько մ. միքանի։

Нѣтъ բ. չըկայ, ոչ գոյ, չունիմ։

Нѣтъ չ. ոչ։

Нѣ́что դ. մի բան։

Нѣ́што ձ. մ. միթէ։

Нѣ́щенко տ. **Нѣ́что.**

Ню́хало գ. չ. հոտառու, հոտմտող, հոտ անող ‖ լրտես։

Ню́хальщикъ, գ. ա. — **табаку́**—քթախոտ գործ ածող, բռնոթի քաշող։

Ню́ханіе գ. չ. քթախոտ քաշելը ‖ հոտ անելը։

Ню́хательный ած. հոտ անելու։ — **таба́къ**—քթախոտ, բռնոթի։

Ню́хать, нюхну́ть բ. ն. հոտ անել ‖ բուրել ‖ քիթը քաշել։

Ня́нчить բ. ն., **—ться** բ. ա. դայեկել։

Ня́ня, ня́нька, ня́нюшка գ. ի. դայեակ։

Ня́рка գ. ի. սագմոն. ձ.։